

Liber Decretal. q. XXV.

C 283
230

facit ad hoc quod supra de cōmute factū est qui cum sibi per trienniuz sibi matrimonialiter copulatā virginem cognoscere nō potuisset.

C. 1140

Remedia cōtra maleficiatos sup amorē vel odium inordinatū.

Capitulum tercium.

Reichling Alex. de Villa dei Nr 165

Icut maleficiū in potētia generatiua ita z philocaptio z odiuz in volūtate causant. expedit primo de eius causa. z tandem quārū possibile est de eius remedijs trāscurre re. Philocaptio igitur seu amor inordinatus vnius sexus ad alterum triplici ex causa oriri potest Aliquādo ex sola incautela oculoz. aliquādo ex tentatione demonū soluz. aliquādo ex maleficio nigromāticorū et maleficarū simul z demonuz. De primo dicitur Jacobi. j. Unusquisq; tentat a concupiscētia sua abstractus z illectus deinde concupiscentia cuz cōceperit parit peccatū. peccatum vero cum cōsummatū fuerit generat mortem. Sic sychem cū vidisset dinam exuntem ad videndaz mulieres regionis illius adamauit eam z rapuit z dormiuit cum illa et cōglutinata est anima eius cum ea. Genes. xxxiij. fm glo. Infirme anime sic accidit quādo postpositis p prijs aliena negocia curat. seducit cōsuetudine z fit vna voluntate cōsensus cum illicitis. Decundo q oriat ex tentatiōe demonū principaliter Sic aman sororē thamar speciosissimā adamauerat et deperierat in ea valde ita vt propter amorē eius egrotaret. ij. Regum. xiij. nō em in toto tam coruptus esse potuit mente vt in tātum facinus su[illegible] nō grauiter a dyabolo tentatus fuisset. De hoc etiā genere amoris refertus est liber sanctorū patruz qui refert oēm tentationē carnalis amoris sibi i heremis subtraxisse. quosdam qui tamen vltra q̄ credi potest amore mulierū tentabātur aliquotiens. Unde z. ij. Corinth. xij. apostulus dicit. Datus est mihi stimulus carnis mee angelus sathane qui me colaphiset. vbi glosa. tentādo per libidinē dat? ei? mihi stimulus quidā. tentanto autem tui nō cōsentitur non est pec[illegible] .sed materia exercende virtutis. [illegible] intelligitur de tentatione q ae ab hoste nō a carne que peccatū est veniale etiā si nō cōsentiatur. De his varia exēpla legūtur in vārijs locis. De tercio q amor hereos puenīat ex maleficijs demonū z maleficaruz possibilitas huius maleficij supra in. questionibus prime partis. an demones per maleficas mentes hominū ad amorem vel odiū imutare z inciare valeant ad longū deducitur. per varia etiā gesta z acta a nobis reperta cō probatur. immo inter omnia maleficia minimū propter sui generalitatem reputat. Q̄ si queritur. petrus philocaptus amore talis cē. nescit an primo secundo aut tercio modo Respondetur. odium inter cōiugatos cū crimine adulterij z si operatione demonū fieri possit. vbi tamē fisco carnalis cōcupiscentie amor quis adeo inuoluit z succēditur vt nulla confessione plagis verbis aut factis ad desistendum cogi valeat. Item vbi quis sepe pulchriorez dimittit vxorem z turpissime adheret Item vbi nocturno tpe nec quiescere

Prima pars doctrinalis

magistri Alexandri cum sententijs. notabilibus. & vocabulorum lucida expositiõe. nonnullisq; annexis argumentis cum eorundem replicis. ad nouellorum in grammatica incipientium profectum. cum quibusdã aliis additis pro iu sententijs aliqualiter prouectis. de nouo diligentissime reuisa.

Glosa notabilis

LAnꝯ paruulis lāc pōtū dedi vobis: inq̄t Paulus. i. ꝓhoz. iij. Quū ꝓpōnē nrō ꝓposito applicare cōgrue mihi visum fuit. Cū ig̃ rātie caligo intellectū nrm̄ velut fumosas imagies offusca uerat: ita q̄ lux sclaz ī nob nō est. Preterea ſm Aresto. intellect⁹ nr̄ in principio sue creatiōis ētāq̄ tabula rasa in q̄ nihil est depictū. tm̄ p exteriorē doctorē (q̄ naturale sciēdi desideriū ꝺ potētia ad actū excitat. quēadmodū medic⁹ applicās egroto medicinā ad ex: naturā ab itra suscitat ad ipi⁹ morbi expulsiōz) ꝺ pingibil' ē. Nā ſm Platonē ad ꝺ rōnal' aīa ī corpe posita ē: vt fenereť scias. z si cū mag̃ fenore venerit benigne recipeť. Ad qꝺ vt pueníre valeāt: iuxt̄ puulor. morē q̄ lacte tanq̄ leuio rī z ꝓueniētioꝛi eis vtāť cibo. z ꝓpť vtuť nutritiue debilitatē nutrī mēta solidiora digerere nō pñt: leuioꝛib⁹ artib⁹ instruēdi sunt. Dic eñ nature pcessus est: vt p media ab īfimis ad pfectioꝛa in scalaz modū ascēdat. Qui ordo lz oīb⁹ creaturis sit insit⁹. iuxt̄ bū Sap. viij. scptū. Attingit sapia a fine vsq̄ ad finē fortiť: z disponit dia suauiť. put reb⁹ expedire nouit. spāli tm̄ mō puidet rōnali creatē q̄ est boni tatis sue capax. iō necessarie sunt ei scie ꝓtra ignorantiā effugādā: ne in suis opatiōib⁹ errorē cōmittat. De q̄b⁹ ꝺr Prouer. viij. Per me reges regnāt: atq; legū ꝓditores iusta decernūt. Per me principes imperāt: atz iusticiā mīstrāt potētes. cui⁹ fruct⁹ imcōpābil'r melior est auro. in cui⁹ ꝓspectu sol vilescit: z luna caligie regiť. Igiť florige ra iuuenū etas talib⁹ ē edificāda sciētijs leuioꝛib⁹. q̄b⁹ ad illā sūmā (q̄ celoz cacumia penetrat) sapiaz postremo pueīre valeat. Qual' ē hec ars liberal' grāmatica: vt ī domo fundamētū ab oīb⁹ alijs scirū sciaz: nutrix antiq̄ssima: ligne balbutient⁊ purgatrix aptissima: logice mīstra. rhetorice mgra. theologie interps. medicie refugiuz. et tot⁹ q̄ druuj laudabile fundam̃tū: atq; cūct⁊ in illū finē puul' dilecta. Juxt̄ bū Canticoz. i. scptū. Adolescentule te dileteť: qm̄ iuuenū intellectib⁹ rōe leuitat' ē ꝓportionata: atq; oim sciaz mūa. quā ꝓprea singl'ariter aspirāt pueri. Juxt̄ illꝺ. Sūt pueri puri parui paruiſq; cibāť. Currūt: letātur. cito dāt: cito pacificāť. Que quidez grāmatica spāl'r ī hac pte ꝓtum ad expositōz vocabulor. tradiť: qz ignantes virtutes vocabulor. (ſm pbm. i. elenchos) defacili paralogiſanť: atz ī errorē incidūt. ¶ Ordo aūt in ꝺ libro obſuat⁹ ē iste Prio posui textū cū glosa inclineali: vt iuuenes facili⁹ ꝓstructibilia ordiare valeāt. Deiñ snias ꝺ suū ꝓpus expositor. subiūxi: vt id qꝺ metrice dictū ē p pſaz plani⁹ exprmere addiscāt. subiūgendo exē pla illi textui ꝓgruēcia. Ultimo ꝓo vocabulor. exp̄nes et synono

ma'z equocatiões cũ metr' differẽtialib⁹. notabilib⁹ q̃stiõib⁹:z argumẽt⁹ ordinate ꝓpꝫ facilioꝛẽ mẽoriã illoꝛ q̃ in ꝟ ope tradũtur habendã:nõ solũ paruul':sz etiã aliqual'r puect' annectere nisusum.

Pro cuius initio talis mouet questio.

¶ Querit qual' fuit grãmatice scie iuẽtoꝛ. Sol'o. fuit natural' pbs z grãmatic⁹:qz ꝓsiderauit ꝓgruitatẽ:q̃ ẽ ertis in ꝓpoꝛtiõe modoꝛ fcandi.z illi modi fcãdi sumunt oꝛigina'r fm modistas a modis eẽndi reꝛ. Sz cognitio illoꝛ spectat ad phm.z vtebat voc⁹ q̃rũ ꝓsideratio spectat ad grãmaticũ.ꝙ.sil' fuit grãmatic⁹ z naturalis

Querit

Arguit

Arguitur

Arguit. ante grãmatice iuẽtionẽ nll'a erat grãmatica. (pbs. Ergo pm⁹ iuẽtoꝛ grãmatice scie ñ fuit grãmatic⁹. Dõm qꝫ pm⁹ inuẽtoꝛ grãmatice scie hẽbat ipfectã grãmaticã a natura q̃ꝫ p studium et laboꝛem via'sensus memorie z experimenti pfecit.

¶ Querit. an grãmatica insit nobis a natura. Sol'o. grãmatica pfecta q̃ est hitus scientific⁹ p demõstratiõz acq̃sit⁹ nõ inest nobis a natura. sed grãmatica impfecta inest nobis a natura.

Arguit

Arguit. naturalia sũt eadẽ apũd oẽs hoies. sz ñ ẽ eadẽ grãmatica apũd grecos z latios. qz vtũt alijs z alijs vocib⁹. ꝙ. zc. Sol'o. sz nõ sit eaũ grãmatica q̃ꝫtũ ad materialia ꝓncipia. vt ꝓbat argumẽtũ est tñ eadẽ grãmatica q̃ꝫtũ ad ꝓncipia formalia q̃ variari nõ pñt.

¶ Querit. qd est subiectũ totⁱ⁹ grãmatice. Dõm qꝫ ẽ fmo fcatiu⁹ qz sibi ꝙueniũt ꝙditões subiecti. q̃ sũt tres. Pria ẽ qꝫ sit ꝓncipal'r ꝓsideratũ in scia. Scõa ẽ qꝫ ñ excedat meras illi⁹ scie. ꝟ est qꝫ nõ dz de eo fieri mẽtio i alia. Tertia ẽ qꝫ subiectũ dz esse adeq̃tũ scie. hoc est qꝫ oia ꝓsiderata in tali scia hẽant ordinẽ ad ipm subiectũ. sed he tres ꝙditões cõueniũt fmõi significatiuo. ꝙ. est subiectum.

De subiecto.

Arguit. logica est scia fmocinal'. ꝙ. nõ grãmatica. Patz ꝓña. qz grãmatica z logica sũt distincte scie. Añs ꝓbat. qz logica dz a logos qđ ẽ fmo. z icos scia. q̃si scia đ fmõe. Dõm qꝫ logica bñ vtit fermõe. sz nõ docz passiões fmõis eas sibi ꝓncipia inesse ẽ men

Arguit

¶ Contra. nullũ cõplexũ põt ee subiectũ. (strãdo sic grãmatica. sed fmo fcatiu⁹ est qd cõplexũ. qz cõplectit ex adiectio z substãtio

Dicendũ qꝫ est cõplexũ fm vocem. nõ aũt fm rem.

Replica

¶ Contra. vn⁹ scie est tm̃ vnũ subiectũ. sz aia nra est subiectum grãmatice scie. ꝙ. nõ fmo significatiu⁹. Sol'o. anima est bñ subiectũ inhesiõis sz nõ attributõis. Vñ subiectũ capit octo modis. vt ptz in his ꝙsib⁹. Obiectũ verna. positũ sub. cui qd inheret. Dõ pri⁹ ẽ copula ꝓpriũ logical'r ifra. Quo sil' ars heret. bis sunt subie

¶ Querit. qd est subiectũ hui⁹ ꝓme ptis. Sol'o. est (cta ẽterna. vox litterata articulata articulatiõe ꝓma. Vñ vox lfata dz q̃ põt scribi lfis z syllabis. vt hõ asin⁹. Sz vox illitterata ẽ q̃ ñ põt scribi lfis vl' syllabis. quẽadmodũ sũt voces fcatiue natural'r. Itẽ ar

ticulatio prima est impositio vocis ꝓcandi sub modis ꝓcandi cẽn/
tialibus ⁊ accidentalib⁹. Sz articulatio scꝺa est cõbinatiꝯ vnius
partis oratiõis cũ alia sub debita ꝓportiõe modoꝝ significandi.

Arguitur ☞ Arguit. subiectũ dz esse qd cõmunissimũ ⁊ ꝑmo notũ. sz vox lit
terata articlata q̃ztũ ad noticiã suã iuestigat ꝑ totũ ꝓcessuz h⁹ pri
me pt'. g̃ ⁊c. Dõm ꝙ subiectũ h⁹ scie ipfecte ꝓcoḡscit. ñ ãt pfecte.

Replica. ¶ Cõtra pfecte ꝓcognoscit. qz ꝓcoḡscit de eo qd est. ⁊ b̃ ꝑ suã defi
nitionẽ oñdit. Dõm ꝙ bñ ꝓcognoscit ꝺ eo qd nois. sz nõ qd rei.

Gram/ matica ¶ Queritur qd ẽ grãmatica. Sol'o. grã/matica diffinit mltipl'r. Primo ꝼm Priscianũ sic. Grãmatica est
scia docẽs nos recte scribere recte scꝑta. recte itelligere. recte itel
lecta recte cõponere. recte cõposita debito mõ ꝓnunciare. In illa
diffinitõe itelligũt ẽtuor spẽs art' grãmatice. s. orthographia. ethi
mologia. dyasintbetica. ⁊ ꝓsodia. Per b̃ em̃ qꝺ ꝺz (recte scribere)
Orthoḡ. intelligit orthographia: ñ ꝙ ipsa doceat recte ꝓtrahere seu forma
re lrãs. sz docz recte sꝫllabicare seu ordiare lrãs in scribẽdo. Et ꝺz
ab orthos qꝺ ẽ rectũ ⁊ graphos scꝑtura. q̃i recta scꝑtura. qz ẽ scia
docẽs nos recte scribere. Et ꝺ ipsa ẽ fact⁹ spẽalis tractat⁹. vbi ple
Ethymo. ne determiat de orthographia. Et ꝑ b̃ qꝺ ꝺz (recte scꝑta recte in/
telligere) itelligit ethymologia. Et ꝺz ab ethymos qꝺ ẽ vez vl' flos
et logos ꝼmo q̃si ver⁹ vl' florid⁹ ꝼmo. qz ẽ scia docẽs nos coḡscere
dictiões. s. vñ trabãt originẽ ⁊ qd significẽt. Et ꝺ ipa tractat ĩ pri
ma ꝑte h⁹ libri vbi ꝺz qũo simplicia ⁊ ꝓmitia variant: ⁊ ide cõpo
Dyasint. sita ⁊ deriuatia formant ⁊c. Et ꝑ b̃ qꝺ ꝺz (recte intellecta recte cõ/
ponere) intelligit dyasintbetica. vl' ꝼm q̃sdã sintaxis vl' syntatica.
Et ꝺz a dya qꝺ ẽ duo: ⁊ syn qꝺ est con: ⁊ thesis positio q̃si cõpositio
vel cõbinatio duaz dictionũ ad iuicẽ. qz ẽ scia docẽs nos ad inuicẽ
ꝓiũgere oratiões simpl'r ꝯgruas vl' figuratie. Vel ꝺz dia sintbetica
a dya qꝺ ẽ de: ⁊ syn qꝺ ẽ con: ⁊ thesis positio: q̃si de cõpositiõe tra/
Prosody ctans. ⁊ de ipsa tractat in scꝺa ꝑte h⁹ libri. Et ꝑ b̃ qꝺ ꝺz (recte cõ
posita debito mõ ꝓnũciare) intell'r ꝓsodya. Et ꝺz a pros qꝺ ẽ ad: et
oda cãtus: q̃si valẽs ad cantũ: qz est scia docens nos dictões debi
te ꝓnũciare seu accentuare. Et de ea ꝺterminat in tertia ꝑte hui⁹
libri. quã quidã subdiuidũt in duas ꝑtes. et dicunt ꝙ in q̃rta deter
minat de impedimentz figuris ꝓmissis et prohibit' tã in ꝓsodya
q̃z in orthographia. Item aliter diffinit grãmatica. ab Alpho/
rabio. Grãmatica ẽ scia q̃ voces vocib⁹ cõponit. ipsas ad signifi
☞ Arguit. itellect⁹ hois cõpõit voces vocib⁹. g̃ (candũ instituit.
nõ grãmatica. Dõm ꝙ grãmaticaẽ scia ꝼm quã fit illa cõpositio
ꝑ intellectũ. Intellect⁹ g̃ hois bñs grãmaticã veraz: põt cõponere
voces vocib⁹. Alit' describit grãmatica a Remigio sic. Grãma/
tica ẽ fons ⁊ origo oĩm sciaz liberaliũ. Sic em̃ a fonte ꝑles riuuli

prosluunt: ita ab ipsa grāmatica cetere scientie vidētur emanare.

Aliter describitur grāmatica a Salustio sic. Grāmatica est oīm scientiarū liberaliū ostiaria. nutrix antiquissima. ligue balbutientis purgatrix aptissima qua scita scitur: et q̄ ignorata ignoratur Cui concordat dictū Alani in anticlaudiano. Vnde. Infantes docet ipsa loqui: linguasq; ligatas Soluit: et ad proprias pducit ꝙ bamonetā. Item ab alīs magis magistraliter diffinit grāmatica sic Grāmatica ē omniū artiū liberaliū ostiaria: nutrix antiq̄ssima: lingue balbutientiū purgatrix aptissima, logice ministra, rhetorice magistra, sacre theologie interpres, medicine refugiū: et totius q̄druuij laudabile fundamentū. Et huic diffinitioni concordat quedaz alia diffinitio que datur sub alīs verbis sic. Grāmatica est fons et origo omniū scientiarum sine qua sophistarū nil valet rixosa disputatio, sine qua labitur rhetorica incōgruitatis ornatu nouercante, sine qua geometria non docet mensurare, nec astrologia futura demonstrare, sine qua bonorū concordia vertitur in discordiam.

Item Isidorus in tertio libro ethymologiarū sic scribit grāmaticam. Grammatica est scientia recte scribendi et litteras diuersorū ydeomatū recte componendi. Item quidam grāmatice volens quodāmodo derogare sic describit eam. Grāmatica est fex omniū scientiarum, artis habēs parum, caput sine facie, mucro sine acie miserorum solatium, suprema salus loquentium, a qua subtracta logica nulla est seu modica. Et illa diffinitio quodāmodo si recte exponatur exprimit magnā laudē grāmatice scientie. Dicitur aūt grammatica a grāma grece quod est littera latine, et icos scientia quasi litteralis scientia, nō quia de litteris tractat, sed q̄ lr̄a ꝙ est.

Queritur. quare ista pars precedit alias partes. Dōm q̄ ideo. Querit
quia id quod deseruit ad cognitōem alterius debet precedere ipm
sed ista pars est huiusmōi. Ergo ꝛc. Mino: patz. quia in ista parte
determinatur de dictionibus simpl'r et fm se, sed in alīs partibus
respective, scz ad congruitatē quantitatē syllabarum et accentuationem. Vel dicendū est q̄ facilioza sunt prioza, sed prima pars
est facilior alīs partibus. Ergo ꝛc.

Arguitur. Tertia pars deberet esse prima. Ergo autor non ob- Arguitur
seruat ordinem conuenientē. Antecedens probatur. quia in tertia
parte determinat de accidentibus dictionū. hic vero de earundem
substantialibus. sed accidens est ante substantiam. Ergo ꝛc.
Secunda pars assumpti probat. quia accidentia ducunt in notitiam substantie, sicut dicit Aristotiles in p̄mo de aia. Dōm q̄ hoc
est vez fm ordinē nostre cognitiōis, et nō fm ordinem doctrine.

Golsa notabilis

.i. repñtare .i. scolaribꝫ intendo

Scribere clericulis paro
talem libꝫ paruulis
doctrinale nouellis.

¶ Sententia est. Ego magister Alexander paro scribere nouellis clericul' doctrinale. i. libꝫ ꝺ cõi doctri

Arguit ☞ Arguit. Alexander nõ (na artis grãmatice. scribit clericul'. g̃ iste rett⁹ ẽ falsus. Añs ꝓbat: qꝫ pueri ꝓponẽda sũt illa que ꝑmo pñt intelligere. sz doctrinã in ꝺ libro tradita nõ pñt iuuenes cape. g̃ ꝛc. Minor ꝓbat: qꝫ dic̃ infra (Si pueri ꝑmo neq̃ant attendere plene) Solutio. Licz pfecte in ꝺ libro dicta pueri cape nõ pñt. tñ imꝑfecte & successiue cape possunt ab eoꝝ mg̃ris.

i. multa magistroꝝ iungam documenta
Pluraqꝫ doctorum sociabo scripta meorum

Smia est q ego colligã ad inuicẽ pl'a documẽta meoꝝ mg̃roꝝ.

Querit ¶ Querit. Qui fuerꝛ illi doctores. Solo. Priscian⁹ Donat⁹ Petrus helie et Seuerin⁹: quos ideo allegat vt reddat libꝫ suuꝫ autenticũ cũ arrogantie sue declinatione.

nunc discent .i. mẽdacijs illius poete
Jamqꝫ legent pueri pro nugis maximiani
s' scripta. s' mg̃ri manifestare dilectis
Que veteres socijs nolebant pandere charis

¶ Dic̃ q pueri legẽt mõ illa scꝛpta ꝑ nug⁹ maximiani. i. loco nugarũ maximiani: q̃ etiã veres nolebãt manifestare char' suis socijs

Querit ¶ Querit. que fuerꝛ ille (que scripta ego ꝑ oĩb⁹ scribere intẽdo. nuge maximiani. Solo. Maximianus fuit poeta & fabulaꝝ cõpilator: q̃ fingñt & ex nugis ꝓcedũt. sicut dic̃ Aresto. j. metaphisice. Multa mentiunt poete: q̃s ita secrete tenebãt vt nulli manifestarẽt et q̃ sint infra patebit. Item autor in ꝟsu ꝓhemiali q̃tuor cãs

Scribe buiꝰ libri innuit: q̃ patẽt in his metris. Scribere formalẽ dat causã materialẽ Doctrinale tibi: paro denotat efficientẽ Cãm clericul' dat finalẽq̃ nouellis. Scribere hz q̃nq̃ ꝓcata. Prio ꝓcat disponere vñ in Exoꝺ. legim⁹ Moysen dixisse. Dñe dimitte pl'o huic noram hãc. i. pctm̃: aut dele me ꝺ libro. s. viuẽtiũ i q̃ me scꝛpsisti. i. disposui/sti. Scõo ꝓcat aliq̃d i mẽoria ꝓuare. vñ cõiter ꝺr: scꝛpsi ꝺ i çorꝺ meo id est ad firmã posui mẽoriã. Et sic capit ꝺ Scribe bri mor. q̃ i dño moriunt. Tertio ꝓcat lrãs ꝓtrahere. vñ cõit ꝺr. Scribere q̃ nescit nullũ putat eẽ laborẽ. Tres digiti scribũt totum corꝑusq̃ laborat

Quarto ꝓcat inferre. vñ Job. Scrib ꝫ me amaritudies .i. infers.
Quinto significat aliquid in scripturis manifestare vel repñtare;
Et sic capit in cõi ꝓmone: cũ dicim⁹ Scribatis intẽtionẽ vestram.
Iste q̃q ꝓcatiões patent in his ꝙ sibi. Disponit meminit trahit
infert ac repñtat. Scribere tot sensus ꝓcare solet. Vl' sic. Scribo
repñtat meminit trahit ordinat infert. Clericulus est diminu- Clericus
tiuũ a clericus. Vñ clericus est hõ ĩfatus: caractere dei insignit⁹:
ad diuinũ officiũ spẽal'r deputat⁹ Et ỏr cleric⁹ a cleros gr̃ce qõ ẽ
sors latine. vñ. Cleric⁹ a cleros qõ sors notat aut notat heres. q: cle
rici sũt de sorte dei. z g̃ oĩa vicia mũdi spẽalit eis sũt ꝓhibita: vtz ĩ
tertio decretaliũ. vbi agit de vi. z ho cle. Vl' ỏr cleric⁹ a cleos gl'ia
et erilis lite. q: clerici dñt esse gl'iose in lite ꝫ demões z vicia. Et so
lent dici bi ꝙsus. Cleric⁹ ad bella pron⁹: lasciua puella. Marti⁹ in
flore caret hor̃ finis honore. Jñ clerus. i. ml'titudo cl'icor̃. Paro Paro
as are est equocũ. vñ. Intẽdo vẽdo purgo decorrico sigt. Proposi
tũ merces atria poma paro. Et dñt pario pareo z paro. vñ. Pa/
reo p̃cept'. pario plẽ. paro mẽsaz. Doctrinale nomẽ substãtiũ neu Doctri /
tri gener'. est liber dãs doctrinã. z formak a doctrina. vñ. Est a do nale
ctrina tibi doctrinale vocatũ. Nã sua docẽna reddit quẽcũq; bt̃m
Jtẽ. Tu doctrinale sup oẽ petas documẽtũ. Nã fundamẽtũ docet
illud grãmaticale. Jtẽ doctrinabile ỏr illõ qõ capit doctrinã. z sic
dñt docẽnalẽ z doctrinabile. vñ Qõ dat docẽnã vult docẽnale vo
cari. Doctrinã capiẽs: vult doctrinabile dici. Nouell⁹ est diminu
tiuũ a nou⁹: nõ ꝓm rẽ sz ꝓm vocẽ. q: nõ minuit sz augmẽtat ꝓcatõz Nouell⁹.
sui ꝓmitiui. q: nou⁹ ỏr ille q̃ nihil scit. sz nouell⁹ ỏr ille q̃ aliq̃lit̃ im
but⁹ ẽ in querelib⁹. vñ. Nil nou⁹ ag̃scit aliq̃ntula scitq; nouell⁹. Jtẽ
nou⁹ ẽ equocũ z etiã nouell⁹. vñ Est nou⁹ ig̃t⁹: ignar⁹ pulcer amen⁹
Significat recẽs: rudis: notat ista nouell⁹. Doctor ẽ ille q̃ docz aliũ Doctor
Et ponũt q̃dã drãm inẽ doctorẽ z mgr̃m. vñ. Uni⁹ ẽ doctor: sit ml'/
torũq; mgr̃. A doceo ꝓmũ: dic a maiore scõm. Sz hec dĩa nõ ꝙak
in ħ loco i cõi vsu. q: q̃libz docẽs aliũ ꝓt dici doctor. vñ Ut doceat
doctor q̃libet esse ꝑt. Scriptũ ti substãtiuak in neutro gñe. z vẽit
a scribo is ere. Jñ etiã scp̃tor z scriba: q̃ inẽ se dñt. q: scriba ỏr q̃
hz describere z interptari legẽ er spẽali dignitate: vt i euãge. Sup
cathedrã moysi sedebãt scribe z pharisei Sz scriptor ỏr q̃cũq; scri
bens. Unde. Denotat officiũ scriptor: sed scriba magistrum.
¶ Querit. q̃re doctor pl⁹ repħẽdit maximianũ q̃ alios poetas cũ Querit
ml'ti alĩ poete fuerit suo tpe de mẽdacijs tractãtes. Dõm q ħ fec
tripli de cã. Prĩa q: ipse maximian⁹ excellẽtissime tractauit de nu
g̃. Nã dicebat aĩas hũanas p⁹ obitũ itrare. alia corpa. z ħ ꝓm opa
viuẽt'. nã aĩaz ferocẽ hois dicebat itrare leonẽ. fallacẽ i vulpẽ. astu
ti i ꝓpentẽ rẽ. Scdã cã ẽ: q: dicta hui⁹ poete fuerit sic vsitata ap ud

Glosa notabilis

homies q reputabāt tanq̄z vera: q falsum inolitū fuaſ tanq̄z vez
ſicut indurati in pctō pctm̄ nō repntāt pctm̄. Tertia ē q maxima
nūs ī ſenectute tractauit de actu venereo. z ħ marie deteſtaſ ī ſene
Vñ. Sūt odioſa tria teſtāte phia. Sordida vita ſenis. os mendax
faſtus egen⁹ Jamq̄z p̄t eē vna ps cōpoſite figure. ſz ħ capiſ vt ſūt
Lego duē pteſorōis. Jtē iā extēdit ſe ad tria tpa. vñ. Jam pñs. iā p̄fituz
dic tāq̄z futuz. Lego ís ere ē eq̄uocū. vñ. Fur auz. virgo flores,
mare nauraq̄z. libros Cleric⁹: eq̄uoce ſingla q̄ſq̄z legit. Jtē lego as
Puer are eſt eq̄uocū. vñ. Qui mittit legat: nō ens dando ſua legat.
Puer ē eq̄uocū ad tria. Prīo ē idē qō iuuēis a ſeptīo ānō vſq̄z ad
decimūq̄rtū ānū. Scō idē eſt qō inſipiēs. z ſic ōr. Ue terre cuius
prīceps puer ē. Tertio capiſ p cliente. ī. famulo. z ita Cēturio dixit.
Puer me⁹ male torq̄ſ. ī. famulus me⁹ male vexaſ. vñ Job. de gar.
Nuge Inſipiēs iuuēis puer notat atq̄z clientē. Nuge nugaz caret ſingu
lari nūero. Jtē nugas nomē tertie declinatōis ē idecliabile, oīs g̃.
Vñ. Vade retro nugas: q nil pfers niſi nugas. Nugor aris ⁊buz
deponētale. eſt idē q̄d inutil'r vel ſepe repetere. vl' fcat falſū dicere
preter intētionē fallendi. z ſic pz dñia inf nugari z mētiri. vñ. Tūc
bō nugaſ cū falſa loq̄ns fabluſ. Sz tūc mētiſ ſibi diſcoꝛdcū repiſ.

illo opuſculo donū ſpūſſcti

Preſens huic operi ſit gratia pneumatis almi
Alexandrū perficere pficuum
Me iuuet z faciat complere q vtile fiat.

Dicit gr̃a ſpūſſcti ſit huic opi meo pñs. z iuuet z faciat me cōple
re ita q vtile fiat oīb⁹ cleric⁹. Jtē in omi exordio debem⁹ ī uocare
gr̃am ſpūſſancti. Vñ metriſta Omīb⁹ in fact⁹ pagēdis ſiue pact⁹.
Debet pponi de⁹ hūane rōni. Cui⁹ rō ē. q ſine auxilio diuio nulluz
opus pfici p̄t. etiā mime cogitatōes ſm paulū. Jtē i ſpecl'o grāma
tice ōr ſic. Te p̄cor oipotēs vt me tua gr̃a gtū. Ad finē ducat naui
gantē p mare latū. Hinc ſcribēdaz doctrinaz variaz. Ut poſſint
clero q̄ ſcribo patere nouello. Jtē q̄dā ōr ſic. Abſq̄z deo fcā ſua q̄ di
Preſens ponere curat. Hui⁹ labor vere nō ml'ro tpe durat. Pñs ē eq̄uocū
vñ. Pñs ñ abſens fauorabil' atz benign⁹. Pñs etiā idē ē qō p̄ſtās
vel ſupſedēs. Et ōr a ⁊bo p̄ſum pes p̄eſt. q̄ō idē ē qō añ vel preſtare
vel ſupſedere. Alio mō pñs ōr illō q̄d actual'r ſenſu appħēdiſ. z ōr
tūc pñs a pre z ſenſu. q̄ſi p̄ ſenſib⁹. vñ. Nō ſolū p̄ſum pñs abſū faē
abſens. Hinc abſentia fit: pñs p̄ſentia gignit. Sz ſenſus cū p̄. ſil'
ab: pñs dat z abſens. Jtē a ſum formāt pl'a cōpoſita: ſz ſolū tria ō
ill' hñt pticipia. vñ. A ſū cōpoſita p̄ter tria ñ retinēt ens. Sz tñ in
Gratia potēs: pſens tollaſ z abſens. Gr̃a. ī. donū vel laus. Et dīnt gr̃es
et gr̃a. vñ. Gr̃a ſit ꝓpo: gr̃es referam⁹ amico. Sz iſta dñia nō obſ/

uatur in cõi vsu. Jux illud metriste. Vnũ p reliquo sepe tñ video:

Pneuma pneumat⁹.i. spũsscũs. Et differt a neuma. vñ. Spũs ẽ pneuma: cant⁹ modulatio neuma. Est sine p pme: sz cũ p sit tibi ine Sz ioh de Gar. reprobat hec metra: z põit alia metra correctoria pdictor. s. ista. Pneuma nihil cũ p sigr: sz cl'ic⁹ ois Hoc sine p scribat: peccat q p sibi donat. Et vl't q neuma neumat⁹ idẽ sit qõ spũs scũs. sz neuma neume idẽ est qõ modulatio. Sz vsus z sac scptura ponũt pneuma p spũscõ. Jtẽ Huguitio dic etiã q pneuma dz scribi cũ p. z q sit indifferens ad vtrtie decliatõis: z q sp pcat modulatõez cant⁹. Pneuma

Alm⁹.i. sanct⁹. vel dñt alm⁹ sacer z sctũs. Vñ. Ad corp⁹ sctñ: ad mẽtẽ ptinet almũ. Vir sacer ẽ ille q sac solz celebrare. Almus

Juuat est hic verbũ psonale. et dr a iuuo as are. i. auxiliari. Pot etiã capi impsonal'r. z sic ẽ idẽ qd delectat. vñ. Si iuuat actiuum fuerit: tũc auxiliat. Impsonale si sit delectat vbiqz. Juuat

.i. nouelli scolares nõ pñt itelligere pfecte
Si pueri primo nequeant attendere plene
s⁹ rector ꝓsideret mgri loco
Hic tamen attendat qui doctoris vice fungens est
exponẽs clericul'. marna loqla. mãifestabit
Atqz legens pueris laica lingua reserabit
nouell' clericul' s⁹ doctrine manifesta
Et pueris etiam pars maxima plana patebit.

Dic q si nouelli clerici nõ valeant primo pfecte intelligere istũ libellũ. tũc ille q fungit vice doctoris diligẽter attẽdat dispositionẽ iuuenũ. qz tũc legẽs reserabit puer⁹ laica lingua. z sic eis maxia ps doctrine erit mãifesta. Ubi notãdum q boni mgri scolariũ h mõ dñt istruere scolares. primo docẽdo eos legere doctrinã quã eis tradere intẽdũt. Deiñ ꝓstructibiliũ ordinẽ dñt eis dclarare. tandẽ sententias plano ſmõe subiungere iux discipulor. capacitatẽ vt fructũ intelligentie ab eo reportare valeant. Postremo vo vocabulorum significatiões teutonice exponãt. iux mgri Alexandri intẽtionẽ scolariũ doctoribꝫ sic ꝓcipient⁹ sic dicẽtis Atqz legens puer⁹ zc Arguit

Arguit. Nõ oes puuli sunt laici. g male dic Alexan. (laica lingua reserabit) Añs pbat de puul' hebreor. z grecor. Dom q p laicam linguã nõ intelligit h ligua teucõica tm: sz ligua mna sive sit tez Arguit. q libet doctor dz se (tonica sive gallica sive greca zc. Arguitur ꝓformare capacitati discipulor. sz iuuenes nõ pñt istũ librũ bñ intelligere. g zc. Dom q licet iuuenes pfecte nõ itelligãt: tñ ipfecte bñ aliqd addiscũt. puta qd vocabula scẽt p teutonicũ eis ꝓpositũ.

Si est equiuocum. Primo mõ dicit causam. et sic est cõiunctio Si

Glosa notabilis

causalis. vt si sortes currit sortes mouet. Scō o ponit p q̄uis. vñ Theodol⁹. Si victus fuer⁹ nō te vicisse fater⁹. Tertio ponit adiunctiue. Uñ in euang. Dñe si fuisses h̄ fr̄ me⁹ n̄ fuiss̄ mortu⁹. Quarto importat seq̄lā: vt si poter⁹ pbare credā tibi. Quito ponit assertiue vl̄ pbatiue. vñ in Genesi. Dñe si inuenero grāz in oculis tuis Si. i. certe. Sexto est idē qđ nō. vt ibi. Si introibūt in reḡez meā. Unde iohānes de gar. Si cām q̄uis adiungit ꝓsequturq̄. Approbat incertuz: sicq̄ negare solet. Jtē pret has acceptiones ponit qñ q̄z dubitatiue. vt nescio si cras moriar. Etiā ponit optatiue: vt ps in seq̄ntia de purificatōe btē v̄ginis. O si inueniat me illa nat̄iuitas Dicit in textu (laica lingua) vñ laicus a um capit h̄ adiectiue. Et ōr vno mō laic⁹ q̄ nō ēt fralib⁹ sciēt̄is imbut⁹: vtz ibi Dū mare siccat et demō ad astra leuat. Tūc pmo laic⁹ clero fit fid⁹ amic⁹ Alio mō ōr laic⁹ q̄ libz bō siue l̄ratus siue nō litterat⁹ q̄ nō ē in aliq̄ ordie cō stitut⁹. Et ōr a laos in greco q̄d ē ppl's ī latino. Etiā laos ē equocuz vñ. Ult laos esse lapis. ppl's ve. fit hinc laicus.

Proemiū

Uocōes ī pmo capl'o. s^c voces p iflectōz casuū declinab⁹
Uoces in primis quas per casus variabis
facilius valebo s^c scolarē inflectere
Vt leuius potero te declinare docebo

¶ Jsta est ps pemial' in q̄ autor pmo dic: q̄ ego docebo te decliare quo leui⁹ poro (in pmis). i. in pmo capl'o (voces). i. dictōes (q̄s variab⁹) id est declinab⁹ (p casus). i. p inflectōz casualē.

s^c pdict⁹ primā seruant s^c noīa locatione
Jstis confinem retinent heteroclita sedem
per striū ḡduum cōpatio postponit s^c heteroclit⁹
Atq̄z gradus triplicis collatio subditur istis.
sc̄z vl̄ hic vel hec vl̄ h̄ dictio adiungēda declarabo
Cuiq̄z sit articulo que vox socianda notabo
p⁹ h̄ defoīatiōe p̄ritoz de riga imitaboz de foīatōe supinoz
Hinc de preteritis petrum sequar atq̄z supinis
verb⁹ pfectis. v̄ba subdent .i. irregularia.
Hijs defectiua suberunt et anormala verba
formatōes p⁹ h̄ declarabo q̄druplices
Verboz̄ formas exinde notabo quaternas
post h̄ p mea possibilitate di rionū manifestabo
Hinc p posse meo vocum regimen reserabo
quali associanda ordine s^c grāmaticalis subiungam
Quo iungenda modo constructio sit sociabo

post ꝯstructõz mãifestabit scz vel breuis vl longa
Post hec pandetur que syllaba quanta loceꝫ
accentuatiõis regl'as post ꝟ mutare declarabo
Accentus nouinas exhinc variare docebo
.i. in vltio capl'o grãmaticales ꝫm posse ostendam
Tandem grammaticas ꝓo posse docebo figuras.

¶ Snia hoz versuũ satꝫ plana est. Et dic̃ q̃ post declinatõz noĩm determiabo de noĩb⁹ heteroclit'. Pꝰ ꝟ de trib⁹ gd̃ib⁹ ꝯpatõis. Deinde de generib⁹ noĩm. Postea ō ꝓteritꝫ z supinis ꝟboz. Debinc ō verb̄ defectis. et postea de q̃tuor formis ꝟboz. Tũc ꝯter determiabo de regimĩe vocũ. Pꝰ ꝟ de ordiatiõe ꝯstructibiliũ. Postea ō q̃ntitate sillabaz. Deiñ de accẽtuatõe dcõnũ. Et vltio de figur' grãmaticalib⁹. Et nota q̃ Alexãder põit ꝟ ordinẽ dicendoz in ꝟ libro diuidẽs totũ libz suũ i. xꝛ̃. capl'a. Et valz ordo siue diuisio libroz ad tria. vñ. Dat leꝛ cape: dat pleꝛ atz videre. Firmꝛ ac gerere dat — Nota
licet ista scia sufficiẽter cõis (tibi diuidere.
Quãuis doctrina non sit satis hec generalis
vtilis erit sc doctrina iuuenib⁹ doctrina
Proderit ipsa tamen pueris si lectio detur
.i. post donatũ minorẽ iste liber docebit
Post alphabetũ minus hec doctrina legetur
Dic̃ q̃ q̃uis hec doctrina ñ sit satꝫ gñal' q̃ ad oẽm grãmaticaz tũ ipsa ꝓderit puerꝫ si lectio deꝫ. (Post alphabetũ) Hic dic̃ q̃ hec doctrina legeꝫ post minꝰ alphabetũ. i. post donatũ minorẽ vl' pꝰ mi
ꝟ Arguitur ista doctrina est gene- (nus volumẽ Prisciani. — Arguitur
ralissima. ergo ꝛc. Probatur: qꝛ subiectum eius est quid. cõmunissimum. q̃ ista scia est cõmunissima siue generalissima. Dom q̃ illa est cõitas i genere de q̃ loqtur hic Alexander.
post hoc sc alphabetũ sc lectores imitantur
Inde legent maius mea qui documenta sequuntur
.i. quasi excerptus sc maiori volumĩe
Iste fere totus liber est abstractus ab illo
¶ Dicit q̃ post hũc libz legent lectores pueris maꝰ alphabetum id est maꝰ volumẽ Prisciani: qꝛ iste liber est q̃i totꝰ excerptꝰ ex illo
¶ Querit. qd sit ꝓoemiũ. Dom q̃ est ꝫmo pambulãs dicẽs ea in — Querit
generali: que postea dicũtur i spẽali. Et ōr a ꝓo qd est ꝓmũ: z hemꝰ
Uoz ein stym̃. Et dicit a voco as are. (sermo q̃si ꝓmus sermo.
Uñ vsus. Dat voco vox: hinc vocalis: semis q̃z iungis. Ibi dicit q̃ a verbo voco as are ōr vox: et inde ōr vocal' z semiuocal'.

Glosa notabilis

Casus — Casus pl'a fcat. vñ Florista. Officiũ. lapsus. euentus. flexio. sensus. Ista quiqz potest casus tibi significare. Vñ iohãnes de Bar. Euentus. lapsus. vox ꝓrieta sqz regẽdi. Accidit z dubitat: nõbusqz

Confinis — cadit. Sic natura cadit z gl'ia: gra morsqz. Confinis ẽ ꝓpinqus in loco. Et differt affinis z ꝯfinis. vñ. Cõfinis mes ẽ. mihi mãsio ꝓxima cui. Affinis mes ẽ mihi natio ꝓxima cui. Itẽ. Affinis genere ꝯfinis iunctus in vrbe. Itẽ sedes capit hic sil'itudinarie pro loco.

Gradus. — Gradus plura fcat. Nã ꝑmo fcat ꝓximitatẽ in ꝯsanguitate. Secundo fcat ascensum lapidũ vel lignoz p quẽ scandit ad altiora. Tertio fcat distinctionẽ gduale vel intẽsibilẽ vel remissibilẽ. et sic dicunt medici q aq̃ circa. xiij. gradũ est calidissima. Quarto fcat lineã in distinctiõe zodiaci. Quito est gressus vl' meat'. Sexto est ꝓrietas nom adiectiuoz. qñ fcatio pot augeri vl' minui. Septio

Collatio. — est status hois: vt gd magisterij. vñ. Proxim' ascensus. phisicoz linea gressus. Nonis est ꝓriũ stat' hominisqz vocat. Collatio ẽ

Articul'. — nomẽ verbale. z venit a ꝯfero: qd hic capit ꝑ sil' loq. et sic collatio idem est q locutio. Articulus est eq̃uocũ. Vñ Grecista. Articulus

Nota — color est. breue mẽbz. dictio greca. Articul' numer' ꝑ denos m'ri/ plicat' Momẽtũ gen' articul' ꝓssura vocat. Itẽ autor dic se vel/ le sequi Petz de riga. qz petr' de riga fuit discipul' ꝓsciani. z edidit vnũ libellũ de formatõe ꝓteritoz z supinoz ꝓsaice. et g autor v'l't eus seq̃ nõ ꝓsaice sz metrice. qz metra iuuãt mẽoriaz in retinẽdo. et compẽndũt pl'a pauc' ẽbis. Unde. Metra iuuãt animos. cõprehendunt pl'ima paucis. Pristina cõmemorãt: sunt hec tria grata legenti. Itẽ Petrus de riga laudat in his ẽsib. Uiuificãs clerum riga petrus rore rigauit. Qui nos de petra mellis dulcedie pauit.

Noto — Itẽ de verb defectiuis patebit infra. Noto as are. ꝑma ꝑdu/ cta: est ẽbuz freq̃ntatiũ a nosco qd bz notũ in supio. et fcat freq̃nt' noscere. Alio mõ fcat scribere vl' reprehendere. z sic corripit ꝑmam. Vñ. Noto notifico: noto scribo. noto reprehẽdo. A nosco ꝑmũ caput est noto posterioz.

Regimẽ. — Regimẽ est dupler. vnuz ẽ ciuile vel politicuz. quo scz dñs regit policiã vel patriã suã. Aliud est regimẽ grãmaticale. qñdo scz vna dictio vel vna parsonis aliã regit vel exigit ad stãduz i debito casu. vñ. Est regimẽ dñi: regimẽ q̃z partz habet:

Posse — Posse est in b loco nom neutri gn indeclinabile. z est idẽ qd valor seu potẽtia vel potestas. tñ hec nom differt aliqual'r int se. vñ Si dicas recte perstat potẽtia sani. Daqz ptãtem dñs: sz posse cui vis. Itẽ Alexan. dic i textu (p posse) ꝓpter difficultatẽ: qz determinatio

Constructio: — regimis vocuz ẽ m'tuz difficilis: z suffic possibilitas. vnd. Ultra posse viri nõ vult deus vlla requiri. Constructio est nomẽ ẽbale de

Pando — scendẽs a verbo actiuo cõstruo is ere qd est ꝯstructibilia ordiare. Pando is ere. manifestare. Inde venit paudus. i. curuus. vñ

Inferius pandū. sursum dant cornua curuū. Accentus. i. modu/ Accent⁹.
latio voc⁹. teutonice: gesanck. Et venit a ꝟbo accino is ere. id est cō
cordē canere: qđ cōponit ab ad ⁊ cano is ere. vñ⁹. Accino de cano
fit. hinc accētus generat. Figura capit mlt⁹ modis. Vñ Jo. de Figura
gar. Accidit est rps. signat disponit. arat Grāmatice viciū sepe fi/
gura notat. Alphabetū minus est quidā liber. ⁊ venit ab ꝟ no/ Alphabe
mine alpha: quod est prima littera in greco. et aleph est prima lit/
tera in hebraico. ⁊ a in latino. A em̄ in oībus linguis est ꝓpr. quia
ipsa nascentiū ora ꝓmo ꝓmit. Masculus em̄ recenter nat⁹ eiu/
lando clamat ⁊ dic̄ a. ⁊ femella recēter nata clamat e. vñ E ꝓfert
aut a qđ ꝑcedit ab eua. Rō h⁹ ē: qr masculꝰ deplangēs dānatōez
quā oēs incurrim⁹ ꝑpt̄ petā ꝓmor ꝑtentū eiulādo q̄rimoniā profert
sup adā cui i ſetu sil⁹ ē. ⁊ ḡ clamat a. qr adam comedēdo pomū li
gni veriti seip̄m cū oīb⁹ posteris suis dānauit. Et fil⁹ femella
deplangens suggestionē euer̄ qnā Adam fuit deceptus: clamat e.

Jncipit capitulum primū de declinatiōe nominū.

Rectis as es a dat declinatio prima De ꝓma
ꝑ et s⁹ in ntō s⁹ noīa aliqua locantur hebraica declina/
Ät qꝫ per am ꝓpria quedam ponuntur hebrea. tione.

(Rectis as és a) Hic dicit q̄ prima declinatio nominum habet
tres terminationes in noiatiuo singulari. scz as: vt Eneas. es vt
anchises.. a vt musa aula. (Atqꝫ per am) Dicit q̄ quedam no/
mina hebrea ponuntur per am: vt Adam Abraham.

Arguit. nō sunt q̄tuor terminatiōes noīm ꝓme declinatōis. ḡ Arguitur
Aleran. est superfluus ponēs q̄dā noīa ꝓme declinatōis i am. qr Do
nat⁹ ⁊ prisciañ⁹ ponūt tm̄ tres. Dōm q̄ illi solū loquūt de noīb⁹
grec⁹ ⁊ latinis. sed Alexāder etiā vltra ꝟ loq̄t de noīb⁹ hebraic⁹. et
Contra. eadē est grammatica (sic ponit q̄tuor terminatiōes. Replica.
apud grecos: hebreos: ⁊ latinos. ḡ ⁊c. Añs ptz. qr scia ē ꝑpetuor et
intrāsmutabiliū. Dōm q̄ bñ ē eadē scia q̄ztū est ex ꝑte rei ſm̄ sua
ꝓncipia formalia. tñ voces p̄nt mutari. ⁊ sic sunt pl⁹ estermiatōes
Arguit. Sūt pl⁹ terminatiōes q̄ꝫ q̄tuor. qr tot sunt (q̄ꝫ tres. Arguit.
terminatiōes q̄t sunt noīa. sz mlta sūt noīa ꝓme declinatōis. ḡ ⁊c.
Maior ptz. qr qđlibet nomen habet suam terminationem.
Dōm q̄ bñ sunt plures terminatōes ſm̄ nūer: sz ñ ſm̄ spēm.
Querit. q̄re ista declinatio ponit ꝓma. Dōm q̄ tō. qr facilior a Querit
sunt ꝓora. sed ista declinatio inter oēs est facilior. Ergo ⁊c. Declina/
Querit qđ est declinatio. Pro q̄ nota q̄ declīatio capit dupl⁹ tio est.
scz large ⁊ stricte. Large capta diffinit sic. Declinatio est aliciuus

Glosa notabilis

dictōis ī fine variatio. Et illo mō ꝯiugatio est etiā declinatio. Sed stricte capiēdo eā diffinit sic ſm Monachū. Declinatio ē dictōis casualis penes casus in fine variatio, ꝑ cognitōz aliox accidētiū et locutōis ornatū finaliter adinuēta. Per quā diffinitōz satis differt declinatio ab alīs accñtib⁹. Per ꝑ em̄ qđ dicit (dictōis casualis) excludit cōiugatio tēp⁹ ꝛc. Et ꝑ ꝑ qđ subdit (penes casus) excludit cōparatio: nūerus ꝛc. Et ꝑ residuū tangit cā finalē declinatiōis: q̄ patebit. Et dicit declinatio a ꝓbo declino as are. q̄d in ꝓposito sumit metaphorice. s. ꝑ inflectere voces penes casus. Itē lz Donatus

Querit nō posuerit explicite declinationē int̄ cetera accñtia: tñ bñ implicite. Solo. duplex. s. regl'aris ꝛ irregl'aris. Declinatio regularis ē qñ gtūs regl'ariter formāt a ntō: ꝛ alīq; oblīq regl'ariter formāt a gtō: vt mgr magistri mgro ꝛc. Sz declinatio irregularis ē qñ gtūs irregulariter

¶ Querit. quot sunt (formāt a ntō: vt iupit iouis. iter itineris. declinatōes in noie. Solo. q̄nq;. qđ ptz ꝑ sufficientiā. Nā oīs declinatio cogñscit penes gtm̄ ꝑ respectū ad dtm̄. vel ḡ gtūs termīat in vocalē vl' in cōsonantē. Si in cōsonātē: ꝑ dupl'r. q; vl' i ꝓcedit cōsonantē. et sic est tertia declinatio: vt lapis. aut u. et sic est q̄rta: vt fructꝰ. Si āt t̄mināt ī vocalē. ꝑ ē dupl'r. q; vl' in duplicē vocalez. et sic est q̄nta. Vel in simplicē. ꝛ ꝑ dupl'r. q; vel i e. ꝛ sic est ꝓma vt mu se. vel in i. sic ē scđa vt dñi. Et dictū fuit notāter ꝑ respectū ad dtm̄ quia al's spēs ꝛ bartholomeꝰ eēnt eiusdē declinatōis: q; ambo hñt

¶ Querit. quot de causis declinatio ē inuēta. (gtm̄ in ei. sz differūt in dtō. Solo. duabꝰ de causis. s. cā necessitat⁹ ꝛ cōmoditatis. Causa necessitat⁹ ē aliox accñtiū facilior cognitio. facilīꝰ em̄ cognoscimꝰ de noie: cuiꝰ nūeri ꝛ cuiꝰ casus sit ꝑ declinatōz q̄z sine declinatōe. Sz cā cōmoditatis ē ornatꝰ modꝰ locutōis ꝛ aptitudo dictionū ad richmos ꝛ metra. q; melīꝰ possimꝰ hīe diuersas ꝓsonāti-

Nota as dictionū q̄z si nō mutarent penes declinationē. ¶ Notandū ꝙ līa terminal' ōz vltima līa dictōis. sz termīatio ōz vltia syllaba dictionis penes quā attendit genꝰ nois. Et q̄nqz idē sonāt līe terminales ꝛ termīatio: q̄n. s. termīant in vocalē: vt musa: dogma: cubile: cupido: cornu ꝛc.

Eneas Eneas penultīa ꝓducta: est ꝓpriū nomen viri Dicit etiā eneas penultīa correpta ī actō pl'ali in femino gñe ab ꝑ noie eneꝰ a um qđ derivāt ab ꝑ noie es er. vñ. Per portas eneas

Musa rā ꝙuit vir fort⁹ eneas. Itē. Ollā dic eneā ꝓpriū nom̄ dic eneā. Antehises ē ꝓpriū nomē viri: ꝛ est nomē grecū. Musa ein pfiff. Et venit a moys grece qđ ē aq̄ latine. Jñ etiā ōz moyses ꝛ musica. vñꝰ. Signat aquā moys: hinc moyses musica surgit. Item musa ꝓcat duo. Vñ. Est dea dicta musa: cantus modulatio musa. Itē. Musa metr⁹ cantꝰ instrumētūq; sonor⁹. Ac nom̄ ꝓpriū musa ē sapia vatū

De prima declinatione

Item dicunt quidã: q adam et abraã pñt dici noia latina. z tũc dz dici ada. ade. abraa abrae. Sz qñ sunt noia hebraica: tũc sunt indeclinabilia. z dr adam z abraã p oẽs casus. Itẽ adã fuit ꝑm⁹ hõ siue protho plastus: a prothos qđ est ꝑmũ: z plasma formatio: quia fuit primo formatus. Vñ est talis vsus. Estq; pthos ꝑm⁹: hinc prothoplastus erit. Abraam interpratur pater multaꝝ gentiũ. Poeta dicitur ille qui docet ꝓpietates rerũ fictas. Et poema dicitur talis doctrina ficta vel ordinata locutio. Et differunt poema et poeta. Vnde versus. Illa poeta docet que dat doctrina poema.

Adam
Abraam.

s^c ꝑma ðcliatio ẽ. .i. e longã s^c casib⁹ s^c casibus

Dans ae diptongon genitiuis atq; datiuis

Dicit q gtũs z dtũs singl'ares nominũ ꝑme declinatõis habẽt ae diptongon. i. e longã. vt aule. muse. mole zc.

Arguitur

Arguitur. auto: est diminutus: eoq nõ põit quid sit diptõgus.

Sol'o. auto: ꝓter b nõ est diminut⁹. q: nõ omittit aliq̃d qõ p se ad huius scientie determinationẽ spectat.

Querit

Querit. q̃d est diptong⁹. Sol'o. est cõbinatio duaꝝ vocaliũ in vna z eadẽ sillaba positaꝝ: vim suã obtinentiũ. Et sunt q̃tuor. s. au eu. ae z oe. Nota q Dans ae nõ dz legi p tres syllabas: ita q sit dactilus: sed p duas: vt sit spondeus.

illã termiationẽ actũs illas terminatões inuenim⁹

Am seruat quartus tamen an aut en reperit

p qñ ntũs fiat p'qñ s^c ntũs

Cum rectus fit in as vel in es. vel cum dat a grecus

ntũs s^c noĩs in actõ corripi

Rectus in a greci facit an quartę breuiari

Dicit q actũs hz am: vt musam. Tñ qñ ntũs termiat in as vel in es: reꝑim⁹ actm̃ i an vel i en: vt eneam vl' enean. anchisem vel anchisen. Et grec⁹ ntũs i a termiat⁹ ꝓter am hz an i actõ: vt egea hz egeam vl' egean. Nota p declaratõe isti⁹ text⁹: q ntũs i as hz am vl' an. z ntũs in es hz em vl' en in actõ.

.i. vtũs termiabit s^c in ntõ s^c in vtõ

Quĩtus in a dabit. post es tamen e reperit

Dic q vtũs hz as vt musa enea. Tñ illa q̃ hñt es i ntõ: hñt e i vtõ vel a. vt anchises hz anchisa vl' anchise.

.i. abltũs ntm̃ in es s^c in abltõ

A sextus. tamen es quandoq; per e dare debes

ntm̃ in am resumes .i. vtõ ablatm̃ iungendo

Am recti repetes. quĩto sextum sociando

Glosa notabilis

¶ Dic̄ q̄ ablt̄us hz a. vt musa. Vñ nt̄us in es q̄nq; hz e. vt anchi/ses hz anchisa vl' anchise. (Am recti repetes) Dic̄ q̄ nt̄us i am ser
Nota. uat etiā am i actō. in vtō z ablatō: vt, adā abraā. Nota q̄ oīa noīa p̄me declinatōis i as p̄ducūt vtm̄ in a. sz oīa alia noīa corripiūt e in vtō. vñ. Hinc tñ excipias cū rect⁹ i as tibi fiet. Inde vtm̄ velut andrea dabo lōgū. Itē vtūs p̄me declinatōis iin e. grec⁹ sp̄ p̄ducit q̄ oīs vtūs i e tā in tertis q̄s in p̄ma ōclinatōe p̄ducit: sz a corripit vñ. Et ⁊ p̄ducta q̄nto dat e. sz curta. Quid facies eneade: probat h̄ z atrida necas cur'. Qō etiā testat Ulixen ibi. Eq̄ vocatiuū ⁊c̄.

Aula est eq̄ocū. p̄mo f̄cat atriū reg'. scō f̄cat tēplū vt Adorate
Aula. dñm i aula sctā ei⁹. Tertio est vsus vl' ꝯsuetudo. Vñ cōiter dicim⁹ hoc recessit ab aula. i. ab vsu vl' a cōsuetudie. vñ. Aula domū regis tēplū designat z vsū. Et ōr aliq̄n aulaī i grō. vñ Virgi. Aulaī ō me dio libabāt pocl'a bachi. Etiā pict⁹ picta hz pictaī in grō. ibi em̄ est vna vocal' lōga. s. e. diuidit in duas breues sz aī. p figurā q̄ ōr die/
Mola. reseis. vñ. Syllaba diuidit ⁊ diereseis vocitat. Mola. i. molēdinū. teutōice: ein mūle. Nola ein schelle. Schola ei schule. Vola capit
Pala. p̄o manu. vñ. Stās mola, surda nola, steril' vola, stās schola sola. Quatuor hec dñis: nil valuere suis. Pala est instrumentū q̄ por
Polenta tant carbones ignīti. vel q̄ panes in furno ponūt. Vñ. Non venit ille palā q̄ furat mihi palā. Item p̄mū palā ē aduerbiū. i. māifeste. Polenta ē gen⁹ legumis vl' farine subtil' de faba vl' tritico ⁊c̄. vel quidā cib⁹ ō farina fact⁹. teutōice: brey. z corripit p̄mā syllabaz. Vñ Inuigilat siliq̄s z grādi pasta polēta. Pasta ē farina mixta cū aq̄ In histor̄ius sup̄ Josue ōr q̄ polēta sūt grana testa: z in māib⁹ ofri cata ad modū grani pilotonsi. Vñ ōr polēta q̄si pilēta. Quidā tñ dicūt polenta s esse pultes de purgatissima farina factas. z tūc ōr a polen inis. qō ē purgatissima farina. vñ. Nemo p̄t tāras buccas sufflare polētas. Itē bucca est maxilla vl' gena. teutōice. ei backen Itē polēta in p̄dicto vsu ē gener⁹ fei. sz pōt etiā ee gener⁹ neutri. vñ
Nota Dulce dedit testa qō coxerat añ polēta. Itē pl'a sūt nomia neutri gener⁹ p̄me declinatōis i a. vñ. Pasca polēta iota zizania māmo/na māna. His neutr⁹ gen⁹ ē z declinatio p̄ma. Credit tñ apō pl'es q̄ zizania sit g⁹ fei in singl'ari nūero. Pasca ē eq̄ocū.
Pasc. a. Prio ōr ve spere i q̄ īmolabat agn⁹ pascal': vtz Matth. xxvi. Scit⁹ q̄ p⁹ biduū pasca fiet. Scō ōr agn⁹ paschal': vtz ibidē. Ubi vis paremus tibi cōedere pasca. Tertio ōr panis asim⁹: vtz i eu. Joh. Nō introie rūt pretoriū vt nō pollutarent cōedere pasca. i. pāes asimos. ¶ No ta q̄ pasca ē g⁹ neutri. tñ Petrus belie seqns Priscianū dic̄ q̄ pa sca ē g⁹ fei: z hz am i actō pl'ali p illā regl'az (Am fuat q̄rt⁹) Etiam dic̄ q̄ si repiat pasca nostr̄ i neutro gn̄e: q̄ ibi pasca sit tertie decli natiōis. Sz reprehēdit a q̄dā exposito: e sic Pasca qō ē p̄me: pert⁹

erne iubet esse. Credens q̄ grecū nomē sit cū sit hebreū. Itē iohes de gar. Qui dic̄ pascha de paschat errat ab arte. Sz pascha pasce pueri dñt variare. Nota tñ q̄ scūs Ambrosi⁹: venerabil⁹ Beda: et Brito dicūt: q̄ pasca idiffer̄ ēter ē nom̄ grecū ⁊ hebraicū. Si sit hebraicū: tūc ōr a phase hebraice qđ ē trāsit⁹ latīe. Propt̄ qđ ōt mgr̄ bistoriaz: q̄ pascha ē dictio hebraica fei g̃. Sz q̄ndo pasca ē dictō greca: tūc est g̃ neutri ⁊ tertie declinatōis. ⁊ sic reprit̄ sepe in expositione sacre scripture: ⁊ p̄cipue in expōe Nicolai ō ly. sup bibliā: tñ cōis vsus tenet nūc q̄rum cū Isidoro: qui dic̄ q̄ pasca est dictio hebraica neutri g̃ ⁊ p̄me declinatōis. Et ōr pasca hebraice qđ fm̄ cuz est transire latine. q: ml'tiplex trāsitus q̄tingit illo tpe anni q̄ fuamus nostz pasca. quia tunc angel⁹ dñi trāsiuit p egyptū p̄cuciēdo pl'm egypti. Etiā hebreus pl's trāsiuit tūc p mare rubz fugiendo p̄secutiōes pharaonis. Etiā tūc trāsiuit xp̄s a morte tpali ad vitā immortalē. Vñ. Questio querat: cur festū pasche vocat. Angelus egyptū trāsiuit p̄cutiendo. Hebreus pl's trāsiuit p mare rubrum Transyt ad ytā paschalī tpe xp̄s. Plaga tria f̄cat. Prio ē idez qđ vulnus. teutonice. ein wund. vl' cicatrix. teutōice ein lypzeichē. Plaga.
Scđo est idē q̄d regio vel p̄uincia. teutonice eyn lantschafft. Tertio est idē qđ rhete vel summitas rheris. teutōice eyn netz vff eyn cordt an dem netz. Et p̄ p̄mo f̄cato plaga p̄ducit p̄mā syllabā. sed p̄o reliq̄s corripit. vñ Vulnera sunt plage: regio plaga: vl' plaga rhete. Trez plaga capit̄ p vulnere in b ⁊ su. Qđ iubet hospes agas si nō vis tollere plagas. Lena. i. meretrix. Leno eyn bub. Unde Lenonē lena nō diligit absq̄ crumena. Crumena. i. bursa seu pera Vñ ysus. Vir cupidus nollet plenas repire crumenas. Vis si deberet implere man⁹ alīeas. Scala ein leyter. Inde scalare. id est per scalam ascendere. Lena. cala.

Quīn ntō ?gruit vtō poni
Primo plurali decet e quintoq̄ locari

Hic dic̄ q̄ p̄mus ⁊ q̄ntus casus. i. ntūs ⁊ vtūs p̄me declinatōis habent e in plurali numero. vt plage muse ⁊c̄. De ntō pl'ali.

Arguit̄. noia p̄me declinatōis nō hñt e in ntō pl'ali. g̃ iste text⁹ male ab autore ponit̄. Añs pbat̄. q: katherina barbara margaretha ⁊c̄. sunt noia p̄me declinatōis: ⁊ tñ nō habēt e in ntō pl'ali. Arguit̄

Solo. ista regula intelligit̄ de nomīb⁹ appellatiue q̄litat̄. nō habēt e in ntō pl'ali. g̃ ⁊c̄.

Contra. noia appellatiue q̄litat̄ Probat̄. q: saxigena ē p̄me ōcliatōis. ⁊ tñ hz a ī ntō pl'ali: q: ?grue ōr saxigena studia. So. saxigēa ibi capit̄ adiectiue: ⁊ ē neutri g̃ secunde declinatōis: ⁊ ōr saxigen⁹ a um. Sz q̄ndo est substātīm: tūc est p̄me declinationis: et habet e in nominatiuo plurali. Similiter etiam dicitur alienigena studia, francigena studia. Replica.

Glosa notabilis

p̄er .i. gr̄ūs talis figura
Atq; secundus habet arum. nisi sincopa fiat

¶ Dicit q̄ gr̄ūs p̄me decliatiōis hz arum vt musarū. nisi syncopa fiat. i. nisi depō ab syllaba ō medio dictōis. vt p̄amidū. p̄ p̄amidaz.

.i. dr̄ūs abl̄ūs
Tertius et sextus habet is. tamen excipiemus

omnia ista nomina
Fila mula dea domicella magistraq; sponsa

Sic equa sic asina. dic cum famuleq; dueq;

Ambe dic anima. libertaq; nata ve domna.

¶ Tertius z sext⁹). Dic̄ q̄ dr̄ūs hz is z eriā alt̄ūs. vt musis plagis. Tamē excipiem⁹) Dic̄ q̄ dēm⁹ excipe ab ista regl'a q̄ndecim noia: q̄ cōic̄ hn̄t abus: q̄ nūerant in textu. Et ponit ibi domna per

Querit ¶ Querit. q̄re hic textus antiqu⁹ autoris (syncopā p̄ domina. est muratus. scz) Q̄n mas fit in us) Sol'o. est murat⁹ p̄ter duas causas. Prima est q̄ est multū difficil': nō solū clericul' sz etiam lectoribz z mgr̄is. Scōa est q̄ in se est falsus: z b̄ forassis p̄t male scribentes vel male metrificātes. Nā vsa lupa z multe alie dictiones sil'es habēt masculinū in us. tamē nō habēt abus. Itē rep̄im⁹ in libr' poetaz eaby z dextraby ab ea z dextra. sz in vsu moderno solum dicimus eis z dextris.

s⁹ casib⁹ pl'is nūer' iungimus
Accusatiuis pluralibus as sociamus.

¶ Dic̄ q̄ accūs pl'is nūer' hz as. vt musas domias ancillas:

.i. metris manifesta.
Versibus his nota fit declinatio prima.

¶ Dic̄ q̄ ex p̄dict' vsib⁹ fit p̄ma declinatio cognita omib⁹.

Phala Phala est turr' lignea ordinata ad castr̄a. z pōit q̄nq; p repagulo
Uanga Sz phalanga. p̄r̄e ōr teutōice ein renboum. Uanga est instrumētū q̄ descindūt supfluitates avitib⁹. vñ. Ad vitē vangas: ad litē

Sincopa porro phalāgas. Syncopa ē figura tollēs lr̄am vl' sillabā de medio dictōis: vt p̄amidū. p̄ p̄amidaz. duū. p̄ duoz. Et hz vnā figurā ibi oppositaz q̄ ōr epenthesis: z hz fieri q̄n l'ra vel syllaba addit ad mediū dictōis: vt dicēdo induperator. p̄ imp̄ator. vñ Grec. Syncopa de medio tollit q̄ epēthesis auget. Aufert apocapa finē: quez dat paragoge. Itē syncopatio mag' fit in gr̄ō pl'i q̄z in alīs casib⁹ noīm p̄me declinatōis. q̄ oēs alī casus sunt sil'es in multitudie syllabaz. sed solū gr̄ūs pl'is excedit illos casus i nūero syllabarū. vñ. Oēs p̄ma pares dat declinatio casus Sz rum pl⁹ alīs maior

De secūda declinatiōe

gtūs hī Excepti illi qbꝫ abꝫ associā⁹. Filius.i.nat⁹.teutōice ei sun Filia.i.nata teutōice ein dochter. Mulus ꝛ mula:ē aial qđ generaī ex asino ꝛ equa. Dea ein abgottyn. Domina ꝛ domicella:teutonice eyn frow. Magister pz ifra. Magistra vxor ei⁹ vl doctrix. Sponsa ē vxor breuit nupta:ein brut. Spōsus ē marit⁹ ei⁹. Equ⁹ eyn ros. Equa ein merr. Famul⁹.i.fu⁹ Famula.i.ancilla. Asin⁹ ein esel. Asina ei esellyn. Duo due duo teutōice zwen. Ambo ābe ābo beide. Gnat⁹ gnata a genero as are. siue nat⁹ nata a nascoꝛ nascꝛis.i.filiꝰ ꝛ filia. Aia đr mlr mōis. Vñ iob. de gar. Ast simplex rō vegetabile vitaꝫ sanguis. Cōpositū. demō. intētio. gula. volūtas. Iste acceptōes aie ꝛ plēs alie parēt in expōne Jo. de gar. Sz tñ generalr distiguim⁹ aiaz fm tres potētias ei⁹:q̄ sūt vegetatiā sensitiua ꝛ itellectiuū. Sic dicim⁹ qꝫ qdā ē aia vegetatia:qdā sensitiua et qdā itelletia. Vita teutōice das lebē. Sz vitra p duplex t. teutonice ei haft. vñ Brec. Vita p vnū t vbo descēdit ab isto Viuo: sz a vitro vitra vitratio fiet. Et subdit. Per duo tt scptū mlicbꝛe notat redimiclum. Mna.i.pecunia. vñ⁹. Di vis mnā vir na dabit tibi nantis in ir mna. Na dabo. da nabo. na ꝓpero. mna ꝓperabo. Item Mna docet vt beda centū dragmas valet vna.

Vita

Mna

istas sex terminatiōes s^c declinatiōe Scōa declinatio.

ER vel ir ur aut um vel us aut eus pone secunda

Dic dic qꝫ scōa decliatio bz ser termiatiōes. scz er ir ur um us et eus. Exēplū de er vt magr. de ir vt vir. de ur vt satur. de um vt tē Arguit. iste textꝰ ē falꝫ (plū. de us vt dñs. de eus vt tydeus. sus:g zc. Probat qꝫ mlta sunt noia i er vt ymber. in ir vt martir zc. que non sunt scōe declinatōis sz tertie. vt postea patebit. Solutio. nō oia noia in er ꝛ in ir termiata sunt scōe declinatōis. sz so

Contra. Identitas termiatōis (lum aliq̄:vt sacer. vir ꝛ sil'ia. est signū idētitat⁹ rei ꝓcare. sz vir ꝛ martir bñt eādē termiationē. g etiā bñt eādē ꝓcatōez. So. maior itelligit ꝺ ill':qꝫ vnū deriuat

Cōtra. ex illo seqret qꝫ nō pos (ab alio sic abstractū a ꝛcreto. sent eādē maiaz bīe. qꝫ diuerse forme reqrūt diuersas maias. Sol'o. b vexꝫ ē de maia ꝓpinq̄. sz b lre ꝛ syllabe sūt maia remota.

s^c casus .i. ntūs

Jr genitiuus erit. sed quando rectus habebit
vt vir satur tydeus. s^c casus ntm̄ s^c in syllabis

De gtō.

Jr aut ur aut eus genitiuus cum superabit

Dicit qꝫ genitiu⁹ secunde declinatiōis habet i. vt domini scamni. Sed quando gtūs terminat in ir in ur aut in eus. tunc gtūs superat ntm̄ per crescentiam in syllabis: vt Vir viri. satur saturi tydeus tydei.

Glosa notabilis

.i. sil'e s^c in ntō s^c nom̄ ciaꝫ mutamus

Ym par fiet et us. sed quod fit in er variamus.

¶ Dicit q̄ qñ ntūs termiaꝫ in um vl' in us: tūc gtūs ē sil'is ntō in syllabis. vt asilū asili. seru^9 serui. sz qñ ntūs ẽmiaꝫ in er: tūc gtūs aliquādo crescit z aliq̄ndo non.

illis duab9 lr̄is s^c ntm̄ .i. nō habēs mutā añ er

Er sp iuncta superabit. et er sine muta

Dicit q̄ qñ ntūs ẽmiaꝫ in er hñs sp ante er: tūc gtūs crescit: vt prosper psperi. Et qñ ntūs ẽmiaꝫ in er nō habēs mutā ante er: tūc etiam hz crescentiā in gtō: vt miser miseri. tener teneri.

p̄cedit s. casus crescētiā nō habebit

St si presit genitiuus non superabit.

Dic̄ q̄ qñ st p̄cedit er: tūc gtūs nō supat ntm̄. vt mgr̄ magistri. isti regule subdit̄. s. declinatōz b nom̄ tenebit

Huic norme suberit ternam ve sequester habebit

Dicit q̄ b nom̄ seq̄ster subest huic norme. vl' ē terti⁹ decliatiōis. .i sil'is p̄ qñ. tali lr̄e postponit̄ .i. feim genus

Par est cum mute subit er per a dans mulierē

ab ista regula demas s. noia de illis vbis cōponis

Hinc tamen excipias que de gero vel fero formas

Dic̄ q̄ nomē in er hñs mutā ante er z faciēs feim gen^9 p a: nō hz crescentiā i gtō singl'ari. vt pulcer niger sacer. inde excipiunt̄ noia

Nota que formāt̄ ab ist' duob9 vbis gero z fero: q̄ hñt crescētiā: vt armi ger armigeri. dapifer dapiferi. Itē scōa declinatio hz sex termi natōes z tres lr̄as ẽmiales. Vñ iob. de gar. Tresq̄ scōa tenet api

Vir ces. m testis et r s. Si recte videas venūt sexexit^9 illi Er vl' ir vr aut um. seq̄tur us eus comitaꝫ Declinādo tibi prudēs exēpla relin quo. Sacer. i. sanct^9. ptz. ē.

Satur vir debet virere in vtutib9. vñ Vir eyn man. et ðr a vireo es ere: q̄ rem. Satur teutōice satt. Vñ. Nō vult scire satur q̄d ieiun^9 pa/ tiatur. Itē. Dū satur est vēt̄ mōachoz sufficiēter. Tūc surgūt lente: mi sere canūt sine mēte. Cecus. i. ozbus visu. teutōice. blint. tñ dr̄ñt. vnō. Lumie

Scānuz. priuat^9 volente ðr ozbus. Cecus inutil'r gerit instrumēta videndi. Scamnū ein banck. inde scabellū idē. vñ. Asil^9 in scamno se vl't

Templū. similare mgr̄o. Templū. i. dom^9 dei. et ðr a vbo inusitato. sz tem plor aris. vñ Bre. Dicit̄ a tēplor tēplū q̄d nō hz vsus. Nā p̄tēplari

Tydeus debem^9 in b bōa tm̄. Itē. Qui cito tēpla subis recolas cur sis bō

Nunci^9. natus. Aut lege vl' canta vl' xp̄o funde p̄catus. Tydeus ē p̄priuz nomē viri, z ðr q̄si timēs eu. i. bonū. et pōt poni p dyabolo. Nuu

Secunda declinatio

cius.i.legat⁹.teutõice ein bott.ſz dr̃nt.vñ. Nũci⁹ ẽ aliq̃s qm̃ noua nunciat ꝓpſe. Legat⁹ miſſus q̃ſi miſſus ad hos vel ad illos. Jtẽ legatus capit cõiter ꝓ illo q̃ ab aliq̃ mag̃ mittit. puta a dño aplico. vñ. Debẽt legati turpia nulla pati. Seru⁹.i.famul⁹:z ẽ eq̃uocus Seruus vñ. Emptic̃os vl ꝓſil'es dicas foꝛe ſuos A ſuo.dñs q: vitã ſeruat eoꝛ. A famuloꝛ famul⁹ dicas.a ſeruio ſu⁹. Cũ de natura ſibi libera ꝺditio ſit. Jtẽ dr̃a ẽ inf̃ſerui nomẽ z ſerui ꝟbũ. vñ. Dũ puer es ſui ſi vis q: ſint tibi ſui. Aſil⁹ ẽ muſca grãdis ſtimulãs boues z turbãs apes. Sz aſilũ eſt dom⁹ quã ꝓſtruxit Romul⁹ in q̃ null⁹ ꝺebebat offendi.z ſic ꝺr̃ loc⁹ refugij.z tal' loc⁹ ẽ ſacer. ſic cimiteriũ vel eccl'ia. vñ. Turbat aſil⁹ apes. miſer ſuccurrit aſilo. Dominus z Domin⁹
domn⁹ ꝑ ſincopã dr̃nt ſm q̃ſdã. vñ. Celeſtẽ dñm. terreſtrẽ dic foꝛe magiſter
domnũ. Magiſter ein meyſter.z ꝺr̃ a maioꝛ z ſterion. qꝺ ẽ ſtat⁹ q: ꝺr̃ mg̃r q̃i maioꝛ in ſtatione. ſic̃ ſunt iudices doctoꝛes z ſenatoꝛes. Et ſic ꝓz q ꝺz ſcribi ꝑ duplex ij. ſed in cõpoſitiõe ſepe põit vna lr̃a ꝓ alia. ĩõ ꝑt ſcribi ꝑ g ſic̃ cõit ſcribit. vtz ꝑ Catholicõ. Jnde magiſtro as are.j.docere. vñ Catho. Jnuẽies aliq̃d qꝺ te viſitare magiſtro. Miniſter.i.ſu⁹:q̃i minoꝛ ſtatu. vñ. A maioꝛe ſtatu nomẽ traxere mg̃r. A mĩoꝛe ſtatu nom̃ traxere miniſter. Jtẽ Mos ẽ vul miniſter
gar q̃ q̃ñcũq; ſcolar Caſus ſcit fari:ſtati vl ꝑſbr̃ terari. Nã declinare q̃ ſcit ſcãnũ ve mg̃r. Nõ vult doceri:ſz doctoꝛ gliſcit hĩi.

Puer ei kindt. Et hñt pueri ſeptẽ ꝺitões bõas ꝫ ſeptẽ pctã moꝛ Puer
talia. Prĩo:q: pueri ſunt puri z mũdi ꝫ luxuriã. Scꝺo ſ̃t pui ꝫ ſuꝑbiã. Tertio paz eõedũt:ꝫ gulã. Quarto ſp currũt:ꝫ accidiã. Quinto ſp letant:ꝫ inuidiã. Sexto ciro dãt aliꝭ qꝺ hñt:ꝫ auariciã. Septimo ciro pacificant:ꝫ irã. Vlñ. Sũt pueri puri:pui puiſq; cibãt Currũt. letãtur. ciro dant: pacificãt. Miſer teutõice ynſelig. vñ. Miſer
Aſperi⁹ nihil eſt miſero dũ ſurgit ĩ altũ. Dũ ſurgũt miſeri: nolunt miſeri miſeri. Proſp teutõi. glücklich. vñ Qui remigat ꝓſp ſoci⁹ Proſper
ſit poſtulo nr̃. Seq̃ſter ꝺr̃ ille q̃ ꝓcoꝛdat litigãtes ꝟ. Dicit ĩ cauſis iudex:in lite ſeq̃ſter. Qui litẽ auſcultat:medi⁹ q̃ pignoꝛa ſeruat.

Pulcer ſchõn. inde pulcritudo ſchonheit. Piger ꝺr̃ q̃ſi pedibꝰ eger. Niger ſchwartz. vñ⁹. Vle tibi tu nigre dicebat cacabꝰ olle. Armiger ꝺr̃ arma gerẽs. Dapifer ꝺr̃ ferẽs dapes. vñ Preſentat dapifer epulas:coquus excoquit illas.

creſcentiã hñt s^{c} in gtõ ille ntũs s^{c} a gtõ

Creſcant que dant us. ſed adulter erit ſuperandus
omnia iſta nomia

Celtiber atq; lacer liber ſocer ac hyber atq;
cũ illo noie recoꝛdare

Preſbyteri cum mulcibero:memoꝛ eſſe memento

Glosa notabilis

hoc nomē in grō in grō

Dexter fo:mat eri:poteris quoq; dicere dextri.

¶Dic̄ q̄ noia hūtia us i grō hūt crescēriā: vt vn⁹ vni⁹: alt alteri⁹. Etiā adult crescit i grō:q; hz adulteri. z hec noia celtiber lacer zc. etiā crescūt i grō. Et ꝫ noīa dexter qñq; crescit qñq; ñ. vtz i textu.

Alter

Adulter Alter ei ander. inde alterco:ar⁹.i. litigare. vñ. Lite dāt boies ob/

iurgāt mlieres. Ritāq; canes: altcanq; sophiste. Adult eebre/

Celtiber. cher. vñ. Alti⁹ violās vxorē erī adult. Estq; mech⁹ faciēs icestū cū meretrice. Celtiber est q̄dā ppl's. vñ Catholicō dic̄ q̄ celti dicūtur gallici. z hiberi dicūt hyspāi. z inde celtiber. i. ppl's mixt⁹ ex gallic̄

Lacer. z hyspāis. Lacer ē ille q̄ lacerat. vñ. Qui lacerat lacer ē: lacerat⁹

Liber q̄ lacerat. Dicūt tñ alīq; q̄ lacer indrñter dr ille q̄ lacerat vl' ille q̄ lacerat. vñ Qui lacerat lacer ē vl' q̄ lacerat⁹ hī. Liber ē equocū ad

Socer

ḡtuor. pīo fcat bacchū. i. deū vini. scdo fcat boiez libez ab oī vin culo. tertio fcat codicē l' volumē in q̄ scribīt auctētica scptura. qrto fcat corticē raptū ab arbore zdr illa ps q̄ mediat int corticē z suber vñ: Grec. Paros pot ē cortex. liber alba. tria suber Pro pmis duob fcat liber bz beri i grō. sz p duob vltimis bz bri. ⁹. Liber id ē ba chus: vl' vir sine cōpede nat⁹ Liber. i. codex: vl' rapt⁹ ab arbore cor/ tex. Pria beri facilīt grō: briq; scda. Socer. i. pī vxor⁹ vl' pī mariti

Socr⁹. i. mt vxor⁹: vl' mt mariti. vñ Grec. Est pī vxoris socer: z so/

Viber cr⁹ gētrix ē. Ac vxor nati dr eē nur⁹. Ille gener tibi sit cui filia nu/ psit: z ille Cui⁹ babes natā socer ē ffq; mariti Leuir: nāq; leuī se notat eē vir. Cui socia⁹ erit ff tu⁹: hec tua glos ē. Viber vno mō

Presbyt. est q̄dā ppl's bitans iux fluuiū q̄ dr hiber⁹. alio mō fcat quēlibz bo mine dr hispania. z ē mobile p tria gña z p tres ōmiatiōes. Pre/

Mulci/ ber sbyter. i. sacdos teutōice ē priester. z dr q̄si pbēs iter. i. viā. q; psby teri dūt alīq; pbere viā q̄ itur ad fgnū celor. Mulciber beri vl' bri dr q̄si mulcēs imbrē. sz mulcifer feri dr q̄si mulcēs ferrū. Mul cifer fm fabulas dr ḡtuor modis fm iterpratiōez. Uno mō dr q̄si mulcēs es. alio mō dr q̄i mulcēs imbrē. Et p illis duob fcat ē ter cie decliatiōis. tertio dr q̄si mulcēs hez. i. dñm. qrto dr q̄i mulcēs ferrū. z tūc ē ppe faber ionis. Et p ill' duob fcat ē scde decliatōis

Dexter teutōice rechtz. vñ. Nūq; vir dext desiderat eē siniſter. i. s noia cū tali lfa sept⁹. i. sine crescēria. ⁹(bon⁹ vir nūq; de/

Cetera cū muta dic eē frequēti⁹ equa (siderat eē malus.

Dicit q̄ oīa noia hūtia mutā añ r de q̄b nō est pus mētio facta hūt gtiñ silem ntō in nūero syllabaq; vt cancer cācri. faber fabri.

oīa ista noia

Vnus et vllus vter z nullus solus et alter

De secūda declinatiōe

faciunt supple casus. iūgis. in grō

Totus dant in ius genitiuos. addis alius

quia declinatōem illi⁹ ptis oīonis

Manq; tenent normam pronominis ista secundam.

Dicit q noia in textu posita habēt us in grō p crescētiaz. vt vn⁹ vni⁹. tot⁹ toti⁹. q; bñt scām declinatōz ꝓnois. vt ille illi⁹. Jt alt⁹ nō crescit i syllab: sz solū i q̄titate ꝓducēdo penūltimā sillabā i grō

s. in grō duplex deponitur vltima

Cum datur ij bina iacitur quandoq; suprema

Dicit q qñ grūs nois scde declinatōis bz duplicē ij: tunc vltia quādoq; deponitur: vt Antboni⁹ antboni.

nomen in eus s. casui .i. greco

Eus dat ei vel eos genitiuo more pelasgi

Dic̄ q nom̄ in eus ūniatū bz ei vl eos in grō more nois greci: vt bypoge⁹ bz bypogei vel bypogeos. Faber ōz ille q̄ solet subferra re eq̄s. ⁊⁹. Faber i angario cōnectit babata gūpbo. Ager ei acker et est scde decliatōis. Bz agger ein dam vel eim dic̄b. z est ūtie de clinatōis. ⁊⁹. Cāpuz sig̃t ager: cumulataq; terra sit agger. Cācer triplex bz ſcatū. ꝑmo ſcat piscē q̄ retrogde vadit. scdo ſcat signū celeste. z sic ē scde declinatōis z mas. gn̄. tertio ſcat morbū teutōice der krebs. et sic ſm aliq̄s est tertie declinatōis z neutri gn̄. ⁊⁹. Est aial signū cācer. vicīūq; malignū. Cācer eris morbus cancer cri stel laq; pisc̄. Dic̄ tū specl'm grāmatice: q cācer in oīb⁹ ſcatis est scde declinatōis z mas. gn̄. Jt̄ octo sunt noia cōit vsitata q̄ bñt scdaz declinatōz ꝓnois. vñ, Seruāt flexurā ꝓnois octo scdam. Un⁹ cuz totus ali⁹ solus q̄s z vter. Alter vll⁹ cōposit⁹ sil' z annūerat⁹. Jt̄ hec noia bñt ius correptā vel ꝓductā in grō. exceptis alter z ali⁹. q; alter sp corripit penūltimā gti: z ali⁹ sp ꝓducit. vñ Ut tua merca petūt dabit gr̄s i ius: Corripis alīd sp ꝓduc ali⁹ Jt hec omia carēt vtō ꝑter tria. vñ Cūcta carent q̄nto q̄z gtūs i ius. Dis trib⁹ exce ptis vn⁹ totus q̄z solus. Un⁹ a um. teutōice eyn. z caret pl'i nūe ro. tñ q̄dā videnť ponere in pl'i nūero. vñ Concordes more dicunť moribꝰ vni. Ullus. i. aliq̄s: z cōponit cū nō z ōr null⁹. i. nō aliq̄s

Uter vno mō ē adiectīm distributīm inť duos, sed q̄s inter plures Unde Floriſta. Querit vter duo: sz q̄rit q̄s pl'a vel vnū. Et sic ē se cunde declinatōis. Alio mō vter est substantīm: z sic ſcat vas vina riū: z bz vtris i grō. z tūc est tertie declinatōis. ⁊⁹. Utrib⁹ antiq̄s vinū cōmittere noli. Nec senib⁹ sensum quē retinere velis. Ater ei ander. Uli⁹ idē ē. vñ Vult rect⁹ ali⁹ sz dat grūs ali⁹. Sol⁹ vno mō idē ē q̄ solitari⁹ Alio mō ē dictio exclusiua. et valz tīm sic ipse z nō ali⁹. Et dr̄ solū acci casus a sol⁹, z solū. i. ſra. ⁊⁹ Sit tibi ſra solū

Faber

Ager

Cancer

Nota

Unus

Ull⁹

Uter

Solus

Glosa notabilis

Totus duo ꝑñt vincere solū. Totus teutōice gantz.z capit carbegorema/
tice z syncarbegorematice et mixte. Virgil⁹:laurētius: t deus
ꝓꝑa noia sūt. Hypoge⁹ ꝑt dici sol qñ ē sb tra vñ.Grec. Est hyper/
ge⁹ sol cū tenet aera sūmū.Si terre subsit:tūc hypoge⁹ erit. Pe/
lasgus.i.grecus. Itē greci appellāt pelasgi: qz sic Varro ōt.greci
per pelag⁹ ꝓmo ad italiā puenert,z ibō pelasgi appellant.

.i.datiu⁹ ablt̄m adiunget

Tertius o posuit:sextumqz sibi sociabit

¶Dic̄ q dtūs z abltūs nois scōe declinatōis hñt o vt dño suo.

Arguit ☞Arguit.Nomē scōe declinatōis nō hz o in dtō singl'ari,ḡ text⁹
est falsus.Añs ꝓbat.qz vn⁹ vlluszc̄.hñt i in dtō. Dōm q ista re
gula intelligit de noib⁹ scōe declinatōis q̄ hñt i in gtō singl'ari. sz
ista noia ꝑm modernos grāmaticos hñt us ī gtō:vt ꝓus patuit.

.i.dtō s⁹ casui

Sed dabis i terno:cum feceris us genitiuo

¶ Dic̄ q qñ gtūs t̄miat iu us:tunc dtūs hz i z nō o,sed bene hñt
o in abltō talia noia.vt vnus vni⁹ vni et in abltō vno.

Arguit ☞Arguit.noia hñtia us in gtō nō hñt i in dtō.ḡ zc̄. Añs patz qz
alius hz alio vtz Luce.vij.de Centurione q dixit, Dico huic vade
et vadit.z alio veni z vēit.ibi alio est dtī casus. Dōm q illa noia
olim habuert i in gtō singulari et o in datio more alioz noīm scōe
declinatiōis,teste Prisciano,sz nō apd modernos grāmaticos.

De accō habet. accūs s⁹ noib⁹

Vm retinet quartus:sed neutris prouideamus

ntm̄ accō vtō .i.declinab sub eadē yece

Primum cum quarto quintoqz sono dabis vno

¶Dicit q accūs hz um vt ūm(Sz neutr zc̄.) Dic̄ q puideam⁹
in neutrs,qz noia neutri gn̄ hñt tres casus sil'es.s.ntm̄ accm̄ et vo
catiuū cuiuscunqz declinatōis fuerit,etiā in vtroqz numero.

sociabis s⁹ noib⁹ ille accūs exemplus

On iunges grecis.menelaon erit tibi testis

Dic̄ q noia greca ꝓter um hñt etiā on i accō. vt menelaū vl' mene
seruat ntūs accūs (laon.

Eum tenet eus rectus aliquādo fit per a quartus

Dic̄ q qñ ntūs fit i ens.tc̄ accūs qñqz fit ꝑ a vt deus tydeū vel
ntūs s⁹ termiatus formabit vtm̄ (tydea.

De vtō. **Rectus in r vel in um similem faciet sibi quintū**

Dic̄ q qñ ntūs t̄miat i r vl' i um hz vtm̄ sil'ez sibi.vt mgr vir scā/
er ntō in r ꝑ illā figurā s⁹ in vtō (num.

Et r quandoqz per metathesim reperis re

De secunda declinatiõe

Dic̃ q̃ qñq; reptũ vtm̃ in re ex ntõ in er p̃ metathesim id est p̃ transpositionẽ lr̃ãz. vt teucher teuchre. alexander alexãdre.

nti vtõ s. ntus

Recti diptongus dabit eu quinto quasi grecus

Dic̃ q̃ ntus r̃miaꝝ ĩ eus diptõgõ hz eu ĩ vtõ: vt tydeus tydeu

supp. nom̃ in ntõ in vtõ deponens

Cum p̃prium dat ius tenet i quinto iaciens us

Dic̃ q̃ nomẽ p̃priũ in ius hz i ĩ vtõ deponẽdo us vt ẏgili⁹ ẏgili.

variabis s̃c in vtõ nomia

Vs mutabis in e. sic formas cetera recte

Dic̃ q̃ oia alia noia p̃ter p̃dicta mutãt us in e ĩ vtõ. vt dñs dñe.

vtus tenet in vtõ

Quintus habet casus fili deus agne vel agnus

Et vulgus pelagus populus fluuiusq; chorusq;

¶ Dicit q̃ filius hz fili in vtõ. Deus hz de⁹ vl̃ dee in vtõ. agn⁹ hz agnus vl̃ agne in vtõ. Et vulg⁹ pelag⁹ ĩ neutro genere q̃ñq; habẽt us z q̃ñq; e etiã p̃l̃us. fluui⁹ z chorus habent us vel e.

Ferculũ duo fcat. p̃mo fcat illõ q̃ comedit. scõ fcat currũ. et sit capit̃ Canticoꝝ. iij. Salomõ fec̃ sibi ferculũ de lignis libani habens colũnas argẽteas z õr a fero fers. vñ. Fercula sunt epule. sz sunt z fercula/turrus. Fertilis esto caput p̃mi: fero fersq; secundi. Menela⁹ vno mõ ponit̃ p̃ p̃prio noie reg⁹. alio mõ õr ec̃ p̃priũ nom̃ mont⁹ iacẽtis in arabia: cui⁹ cacumẽ attingit medietatẽ medie regionis aer⁹. Et õr a mene q̃d ẽ defect⁹: z laus p̃l̃s q̃si defectũ p̃l̃i habẽs. z b̃ p̃ nimiã ei⁹ frigiditatẽ. Diptong⁹ ẽ ꝯglutinatio duaꝝ vocaliũ in eadẽ syllaba positaꝝ: vim suã obtinẽtiũ. vtz. infra. Annul⁹ ẽ diminutiuũ ab ann⁹: z sic fcat puũ annũ. s. mẽsem. Sed annicul⁹ ẽ puer vni⁹ ãni. Agnell⁹ dicit pu⁹ agn⁹. vñ. Annul⁹ ẽ paru⁹ ann⁹: puer vni⁹ anni. Dicit annicul⁹ agnell⁹ sit tener agnus. Sudariũ rẽ est eq̃uocũ. q̃ñq; est pann⁹ in q̃ suit̃ hõ mortu⁹. z sic vẽit a suo is ere. Quãdoq; ẽ vest⁷ pilosa q̃ supponit̃ eq̃s sudãtib⁹ ne capiant frigus. z õr a sudo as re. vñ. Corpa q̃s tegim⁹ pãnos sudaria dicas. Et sunt reuera de verbo sic suo dicta. Talib⁹ insuim⁹ pãnis q̃ corp⁹ hũanũ. Ast ad q̃drupedẽ sudaria ptinet. eius Sudo caput

¶ Querit. q̃d est metathesis. Dõm (q̃m fit vda sudore caballi. q̃ est figura habẽs fieri q̃ñ lr̃a vel syllaba trãsponit̃ ĩ fine dictõis. vt pz in b̃ ẏsu. Si dicas teuchre p̃ teucher metatesis fit. Itẽ teucher est p̃priũ nomẽ viri. Itẽ antiq̃ dixer̃t q̃ Virgilius hꝫet virgilie in vtõ. mercuri⁹ mercurie. saluſti⁹ saluſtie. Sz nos dicim⁹ virgili mercuri saluſti in vtõ. abũciendo vltimã syllabã. hec p̃xian⁹.

Ferculuz

Menelaus.

Diptongus.

Annul⁹

Sudarium

Querit

Nota

Glosa notabilis

Item Petrus belie dic̄ q̄ si illa noia habuerint t in p̄mitiuo. tūc debent hīe ti in vtō. vt laurēti⁹ ꝺr q̄si laureā tenēs. vbi exp̄mitur t in ly tenens. g̃ tenet t in vtō. vt laurēti. Si aūt habuerint c in p̄mitiuo. tūc debēt hīe ci in vtō. vt bonifaci⁹ ꝺr q̄si bonū facies. vbi exprimit c in ly facies. z g̃ hēbit ci in vtō. vt bonifaci⁹ bonifaci. Alīq̄ alit distinguūt. vtz in his ꝟsib⁹. N si p̄cedit t ius. in ti fit tibi q̄nt⁹.

Nota

J vl'a si p̄sit. i ci q̄nt⁹ tibi tūc fit. Tertiꝰ alit loquit dicēres q̄ anti quit⁹ dicebat laurēti⁹ p c. sz mō ꝺr laurēti⁹ p t. vnō. Querit an q̄nto dici debeat aut ti. Quidā mauriti quondā dixere periti. Sz mō maurici vl't ler z regl'a dici. Sic mō laurēti deposcit vsus hīi. Itē laurenti⁹ scribit p ti. sz in sono syllaba ti fit ci. Et ꝟ general'r fit in oib⁹ dictiōib⁹ q̄ndo vocal' seq̄tur ti. vt lectio audītio. sz ꝟ fallit q̄tuor modis. p̄mo quādo p venit ante ti. vt mixtio scō q̄ndo sequit ante ti. vt iustior. tertio q̄ndo illa syllaba ti fac̄ aliq̄m ꝺrām vt habet litiū in grō pl'ali. z nō mutat ibi syllaba ti in ci. ad ꝺrāz huius noīs liciū licq̄. qō idē ē qō filū tele. teutōice ein ꝺrot vō ein webbe. vff ein lyst von eym kleydt. Quarto q̄n mediat b. inz t et i. vt mathias. vñ. Syllaba ti fit ci q̄cūq̄z seq̄nte vocali. N p̄it p aut s. aut differt. aut mediat b. Justicia ista ꝓbat lis mixtio siue mathias.

Nota

Item nota q̄ sunt aliq̄ noia habētia indifferēter us vl' e in vtō. vñ⁹. Us dat z e pl's fluuius: q̄bꝰ addit agn⁹. Itē nota q̄ sūt alia qua noia greca de q̄bꝰ Alexander nō fecit mentionē q̄ nec habēt e. nec us in vtō. vñ. Preterea duo sunt vt panthus siue melampus. Que nec in us nec in e nec in i q̄nto cecidere. Virgiliꝰ panthu dic̄ Staciusq̄z melāpu. Itē sūt aliq̄ noia q̄ nō mutāt us i e i vtō. sz retinēt us i vtō sic̄ in ntō. vnō. Infernꝰ mūdꝰ fluuiꝰ chorus z locus annus. Nō mutāt us in e q̄uis sint ista secūde. Ponimꝰ tam̄ pl'a de ist' in vtō p e. vtz. Itē quondā dicebat filie z virgilie i vtō. vñ⁹ Filie virgilie q̄ndā dixere poete. Filiꝰ gili dicūt nūc eē periti. Itē Alexan. p̄it aliq̄ noia hīe us in vtō. q̄ etiā sepissime reptiūt hīe e. et quādo habēte. tūc manēt sub regl'a generali. vnō Pe. belie. Jnueniunt in us p q̄ntos edita casus. Quos cōis i e sp vult vsus hīe.

Filius

Filius teutōice ein sun. z ꝺr a filos grece qō ē amor latine. q̄ filq̄ debēt eē i amore pentū. Itē fm ysidoꝝ q̄druplicit ꝺr eē filiꝰ. s. imitatiōe doctrine. generatōe. amore: z adoptiōe. vꝰ. Discipulus natꝰ charus z filiꝰ optus.

Deus

Deus gott. z ꝺr a theos grece qō ē deꝰ latīe Et deus fm suas q̄tuor rās ex q̄bꝰ ꝓpōit: ꝺr q̄ ꝟās erīā vitā suis Itē deus caret pl'ali nūero q̄ ē solū vnꝰ deus. tamē ꝟōi z scti p̄nt dici. dij. in q̄ntū sez ptic̄pāt cū deo i vita ꝟtuosa Sz fm q̄ gētiles colūt pl'es deos: tūc dij in pl'ali nūero ꝟcat ydola. Etiā di est ꝓpō inseparabil': q̄ p se nō ꝺr aliq̄d ꝟcare: sz oportz q̄ cōponat cū aliis ptibus or atōis: z g̃ ꝺr inseparabil'. vñ. Di sit ꝓposita sz dij sint ydola

dicta Etiã differũt dis nomẽ: z dis ꝑpõ. vꝫ Dis declinabil' sed dis sit ꝑpositiua. Itẽ debẽ scribere b̃ nom̃ dꝫ ꝑ duplicẽ ñ: sz in platõe dicem⁹ di ꝑ simplicẽ i. vnde Scribe dꝫ sz lege di si vis vban⁹ bñ

Agnus

Agn⁹ eiꝫ lamb. z ðr ab agẽsco: qz solo balatu coꝫscit mrẽm suã. Iñ agnell⁹: z agnicul⁹ idem.

Vulgus

Vulg⁹. i. cõis ꝑp'us. z ðr ꝙsi vilis gens qz ꝑp's cõis ẽ ꝙue reputatõis. Et differt vuln⁹ z vulg⁹. vñ⁹. Est vulgus ꝑp's cõis plagaqꝫ vuln⁹

Pelag⁹. Ppl'us

Pelag⁹. i. mare: ðr a pello is ere. vñ Grecista: Dicit hinc pelag⁹: qz pellit littora mar'. Popul⁹ reuto. volck. z ðr a polis grece ꝙd ẽ pl'alitas latine. qz in ꝑp'o ẽ pl'alitas boim. Et dñt pp's ꝓma longa: z pp's ꝓma breuis. vnd⁹ vsus Populus est arbor: pp's collectio gẽris Pp's ẽ aliꝙd: sz nihil ẽ ꝑp'e. Hoc est ꝙ pp's ꝙndo ꝓcat arborẽ est aliꝙd: sz ꝙndo ꝓcat gentẽ nihil: qz nõ est vnũ simpl'r z in ꝑticulari sz solũ aggregatiue ex ml'tis homib⁹.

Fluuius

Fluui⁹ ꝓcat aꝙm currẽtẽ z venit a vbo fluo is ere. qz cõtinue fluit.

Chorus

Chorus pl'a ꝓcat. vñ iob. de gar. Mẽsurat triticũ. locus est ꝙuẽt⁹ z ordo. Flat chorus z saltat organiceqꝫ sonat. Itẽ qñ chor⁹ ꝓcat ventũ: ꝓducit ꝓmã syllabã �sm Britonẽ. vñ. Proueniũt aqlo boreas z chorus ab arcto. Itẽ Est mẽsura chor⁹: corus vent⁹, chorus agmen. Est tẽpliqꝫ chor⁹ ferꝫ chorus atz chorea. Estqꝫ chorus dulce (qõ sonat altre) melos. Itẽ corus ꝑ vẽto scribit sine h.

P. i. ntõ pl'is nũeri. i. vtõ pariter adiunges

Rimo plurali quinto simul i sociabis

De ntõ] plurali

¶ Dicit ꝙ ntũs z vtũs scõde decliatõis pl'is nũeri habent i. vt dñi ☞ Arguit. Noia scõde declinatõis nõ habẽt i (serui famuli zc. in ntõ pl'ibus. ꝯ textus est falsus. Añs ꝓbat: qz sanctuariũ z tẽpluz sunt secũde declinatõis. z habẽt a ĩ ntõ z vtõ pl'ib⁹. Sol'o. ista regula intelligit de noib⁹ scõde declinatõis masculini z fei gẽ. sed ista sunt neutri gener': et in sequenti textu excipiuntur.

Replica.

¶ Contra: Nomina masculini generis secũde declinatiõis nõ habent i in ntõ z vtõ pl'ibus: vt Petrus: henric⁹. ꝯ zc. Sol'o. ista re

¶ Contra. noia appella (gula intelligit de noib⁹ appellatiuis. tiua scõde declinatõis nõ habent i in ntõ z vtõ pl'ibus: vtz in b̃ noie deus. Sol'o. hoc nomẽ de⁹ captũ ꝑ vo deo �sm rẽ caret pl'i nũero. quia est trñ vn⁹ deus. sz capiẽdo deũ ꝑ illis ꝙ sunt ꝑ participatiõnem tales. tunc habet pluralẽ numeꝫ.

Queritur

¶ Queritur. quomõ hoc nomẽ de⁹ habet in plurali nũero. Sol'o. �sm Prisciañ̃ hz dꝫ vel dei. sz dꝫ mag' est vsitatũ. Vnd⁹ Esop⁹ de scõ. Ast etiã recolũt impia facta dei. Sz dꝫ maiores vmbris zc. inquit Iuuenal'. Et �sm Prisciañ̃ habet dꝫs vel deis in dtõ z ablatiuo pl'alib⁹. Vñ Ouidi⁹. Debemusqꝫ deis vitulos adolere supernis. Et debet scribi per duplex ñ. sed per vnum tantum debet ꝓferri.

Glosa notabilis

.i. ntm̃ z vtm̃ s' g' accm̃ locari

Hos casus neutri. quartumqz decet per a poni

Arguit ¶ Dic̃ q decz ntm̃ vtm̃ z accm̃ nois neutri g' poni p a vt scãna. ☞ Arguit. dorciũ philorciũ hñt a i ntõ accõ z vtõ pl'alib. m̃ non sunt g' neutri. g̃ autor ẽ h isufficiẽs. Añs ꝓbat. qr sunt g' fei: vt patebit in de generib. noim. Sol'o. comphẽdunt sub ist': quia de similib. quodãmodo idem est iudicium.

De gtõ .i. in gtis sincopat' s' gsib.

Dic (nisi concisis) orum fieri genitiuis

¶ Dic̃ q gtũs pl'al' bz orum. vt dñor. cõpendior. nisi i noib. sincopatis: q repit duũ p duor. deũ p deor. p sincopã.

De dtõ z ablatiuo .i. dtũs terminat ablm̃ iunget

Tertius is finit sextumqz sibi sociabit

¶ Dicit q dtñs z ablt̃s terminant in is. vt dñis magistr' ꝛc. formabit accũs .i. in noib. neutri g' iũgim'. s. noib.

De accõ. **Os faciet quartus. nisi neutris a damus illis**

¶ Dicit q accũs faciet os vt dños: nisi in noib. neutri g'. qr illa habent a: vt ligna s amna templa.

illa duo noia s. nomia

Excipias ambo duo. tamen hec heteroclita pono

¶ Dic̃ q ambo z duo excipiunt. qr sũt hereroclita vt ifra patebit.

Fungus. Fungus est quidã ptus piscis Et dñt fungi nomẽ z fungi verbũ infinitiui mõi a fungor eris vñ. Si fuerint dulces fungi. poteris bñ fungi.

Basilisc' Basilisc' ẽ eq̃ocũ. ꝓmo ꝯcat aial venenosũ. Scõo est idẽ qõ dyabol'. vt ibi Sup aspidẽ z basiliscũ ambulab vñ. Est

Vinaciũ aial letale sathan tibi sit basilisc'.. Vinaciũ dr fex vini vl' pellis vue q̃ remanet vino exꝑssũ. Acin' est lapill' vue. vñ Brec. Pelles vuar vinacia dicim' eẽ. Sz dices acinũ qõ i vua cernis acutum.

Cõpẽdiũ Cõpendiũ dr tractat' vl' ꝓmo breuis z vtilis. Sz dispẽdiũ ẽ tractatus lõg' z inutil'. Et impẽdiũ est ꝓmo lõg' z vtil'. vñ De breuib. sit vtilib. cõpendia dicas. De long' z inutilib. dispẽdia dico'. Longa sz vtilia dicas impendia vere. Lignum. holtz. sed lign' est mediũ qõ ardet in cãdela. vñ vsus. Lignũ de fuste. sz lignus dr esse. Ardendi cã. qr voluit vndiqz cera Ambo teutõice beide. Duo teutõice zwen. vñ Ambo qõ hi nequnt sepe duo faciũt. Itẽ patris amore calciamẽta duo. Itẽ duo is ere verbũ inusitatũ. i. tribuere. sed in cõpositis ẽ in vsu vt induo exuo ꝛc.

Tertia decliatio tribuet .i. inflectio tertia

Qabit eqz vel a tibi decliuatio terna

¶ Dicit q tertia declinatio bz tres termiatiões. invocales in ntõ

singulari. scz a e o. De o vt virgo. de e vt mare de a vt dogma.

Arguit ꝺcliatio nõ ꝺz tres ꝛmiatões. ꝫ male ꝺic autoꝛ qꝫ ꝺz o e er a. Probaꝫ: qꝛ declinatio ꝛmiaꝫ in o tm. Solo. declinatio nõ capit hic ꝓ illo noĩ declinatio. sz ꝓ illis noĩbꝫ q̃ ꝓ ꝫ nomẽ designt Arguit

Arguit. sũt ples termiatões noĩm (vt imago. cubile. dogma. tertie declinatõis; q̃z tres. ꝫ ꝛc. Probaꝫ: qꝛ sunt septuagita octo vel paulo plus: vtz ꝓ Donatũ. Vñ. Fines diuersos dat tertia septuaginta. Illis ꝓterea bis q̃tuoꝛ addere debes. So. licz multe sint terminatões tercie declinatõis: tñ sunt tm̃ tres in vocales ꝛmi/

Ambo onis est singularis nũeri (nãte: de q̃ ꝺz textus loq̃tur. tertie declinatõnis. teutonice ein bꝛedigstul. Ambo

Mango est custos equoꝛ. Vñ. Mango caballoꝛ: sic poꝛcoꝛũ q̃z subulcus. Est asinoꝛũ pastoꝛ: agasoꝛ: boũq̃z bubulcꝰ. Mulio muloꝛ duꝛ: ennoicusq̃z capꝛarum. Nam caper est ennos: ouiũ sit opilio duꝛ. Itẽ ennos interꝓtaꝫ caper ꝛm Bꝛe. z icos iterꝓtaꝫ custos: z sic ꝺz ennoycꝰ. i. custos capꝛaꝝ. Subulcꝰ ꝺz ille q̃ custodit sues. i. poꝛcos. Agazo est custos asinoꝝ. Mulio ẽ custos muloꝝ. opilio ẽ pastoꝛ ouiũ. Mango

Virgo. i. pudicus vl pudica teutõice ei iũckfrow. vñ. Virgo pudicitiã: notat etatẽq̃z puella. Sz tamẽ impꝛopꝛie ꝓ ỽgine pone puellã. Itẽ virgo ꝺicit a vireo es ere. sic̃ vir: qꝛ ỽgo etiã ꝺz virere ỽtutibꝫ. Virguncula id est pua ỽgo. vñ. Vir virgoq̃z parit vireo: virgũcula qua fit Itẽ a vir z ago ꝺz virago inis. z ꝺz fortis mulier opa viri facies. sicut Judith q̃ caput holofernis abscidit. Vel ꝺz virago q̃si de viro acta z formata. et sic eua dicebaꝫ virago. vñꝰ. Bella virago facẽ nos ꝑma virago pemit. Virgo

Regio teutõice ei küniglich lantschaft. vñ. Est regio regis comitis ꝓuincia ferꝝ. Induperatoꝛ ꝺz imperiũ. Regio

Burdo onis est aial qꝺ generaꝫ ex eq̃ z asina. Mulꝰ ỽo generaꝫ ex eq̃ z asino. Itẽ hydrus est serpẽs q̃ generaꝫ ex apꝛo z poꝛca. Itẽ licisc⁹ z licisca: ꝺz aial qꝺ generaꝫ ex lupo z cane. Musino onis generaꝫ ex veruece z capꝛa. Tytiron generaꝫ ex capꝛo z oue. Vñꝰ. Burdonẽ ꝓducit equꝰ ꝛiunctꝰ asselle. Procreat z mulũ iũctꝰ asellꝰ eque. Nascit̃ hydrꝰ apꝛo si poꝛca domestica nubit. Pie lupo gaudet mre licisca cane. Si capꝝ verueci iũgaꝫ musino fertur. Si capꝛo coeat tyteron edit ouis. Burdo

Mare teutonice das mere. z ꝺz q̃si amarũ. Et salũ ꝺz mare: qꝛ salsum ẽ. vñ. Est mare siue salũ pelagꝰ qm̃ sit amaꝛ. Itẽ solz ꝓ etbymologiã lrãlez sic expõi. Mater aq̃z retro euntiũ. Itẽ est ꝺza int mare nti casus z mare ablti casus a mas marꝭ vñ. Femia nulla mare trãseat absq̃z mare Itẽ mare hz maria in ntõ accõ z vtõ pl̃aliꝫ media coꝛrepta. sed maria ꝓpꝛiuꝛ nomẽ mulieꝛ ꝓdue mediã syllabã. vñ Dum trãsis maria sit sp in oꝛe maria. Itẽ mare est valde latũ z spacios⁹. vñ Non ẽ in mundo volucris nisi ꝙstet bꝛrundo. Que mare trãsire q̃at: aut ẽ ausa Mare

c

Glosa notabilis

Monile volare. Monile teutonice ein vorspang. vñ Grec. Pectoris est p̄ pr̄ie spinter p̄cqz monile. Ornat⁹ colli torq̄s sit: z aurꝭ inaurꝭ. Annulus ē manuū sūt armille scapulaz Inde perichelides exornant brachia nymphis. Dogma aris. est doctrina teutonice: ein lere. vñ. Si culpare velis: culpabil' esse cauebis. Dogma tuū sorget: dū te tua culpa remordet. Doma tis teutonice der vyrst vō dē buse. est supior ps dom⁹. vñ. Est domuū doma summū: doctrinaqz dogma.

Poema est dictamē vel metrū factū a poeta: vt patuit sup̄.

sociabis illas lras preponi

Liunges a vel e d vitr i sola p̄eesse

Lac Dicit q nomē tertie declinatōis q̄nqz termīaī in c p̄cedentib a vel e: vt lac allec. Et q̄nqz i p̄cedit d. vt dauid. Lac teutō. mylch Et iterp̄taī lac lr̄alit̄ q̄si liq̄z albi color: z caret pl'i nūero. sz lactes qō hz pl'alē nūez. Fcat ꝑpe mylch in dem visch. vñ Lac liq̄z est mā me: lactes pisc: tz in se. Et dr lac a leucos grece qō ē albū latīe. vñ Est leucos albū: sic lac qō dr inde. Jtez a lac dr lactreo es ere. i. lac sugere. Lacto as are. i. lac dare puero. vnō. Lacteo lac sugo: lacto lac p̄beo nato. Jtē. Jnfās dū lactet: nutrix dū sedulā lactat. Et dr a lac lactuca: z ē herba q̄dā frigide nature z būida valde z ꝓuocat lac i mlieribꝫ. z rep̄mit libidinē in vir: Et dr lactuca q̄si lac exuberans. i. ꝓducens Vñ dicit mgr̄ in li. de vtutib herbaz. Frigida lactuce vis ꝓstat z būida valde. Jnde p̄t māsa pl'es leuare calores.

Allec Mansa est p̄ticipiū a mādo is ere. z est idē qō comesta. Allec est nom̄ pisc: cuiusdā general'r vsirati z sapor iferi. z vēit ab allicio is ere. q: suo sapore allicit boies ad comedendū. vñ q̄dā. Allec assatū thuringis est bn̄ gtū. De solo capite faciūt bene ferculą q̄nqz. Jtē fm q̄sdā caret pl'i nūero. vñ. Allec dixere veres pl'ali carere. Etiaz alicq dicūt q hz pl'alē nūez: sed differenť. q: q̄dā dicunt allecia. z q̄ dam alleca. Unde iob. de gar. Est sine scptura q̄ fert allecia plura Atqz q alleca dicas res ē magꝭ equa. Dauid est ꝓpriū nom̄ viri et interp̄taī vnctus vel māu fort:. Et est nom̄ indifferenť declinabile vl' indeclinabile. vº. Dic dauid z dauidis indeclinabile si vis.

Jtem enigma. Per medīū dauid cartus cum pisce volauit.

Arguit Arguit. autor est h diminutº: q: nō facē mentionē de noib q habent u ante d. vt mogud bogud. Sol'o. q̄uis talia repianť declinabilia. sunt tamē gētilia. de q̄b excusat se autor i tercia pte dicēs Eū sim chr̄isticola norma nō ē mihi cura. De ꝓpriis facere q gētiles

Arguit. autor nō facit mētionē de noib in i termi- (posuere. natis: q tñ sūt latina vt frugi mācipi. nec etiā de noib i h. vt ioab moab. g tc. Sol'o. talia sunt indeclinabilia. Frugi. i. vtile vl' vti

Mācipi liras: qre infra. Mancipi: est ꝑuº captº vel ācilla capta ad seruiendū. Sz emancipi dr libatus a tali ꝑuitute. Tamē mācipi p̄t esse

datiui casus a mãceps. sil'r emãcipi ab emãceps: z nemãcipi a nemanceps. Et dr mãceps vl' mãcipi q̃si manu capt⁹. Et emanceps vl' emãcipi dr libat⁹ ab illa captiõe. Sil'r nemãceps z nemãcipi dr tal' lr̃a. cũ tali lr̃a .i. oñi iungi (q̃si nõ capt⁹.

L cum vocali patietur qualibet addi L

¶ Dicit q⁹ oẽs vocales pñt pcedere l in nrõ singulari. Exẽplũ de a vt animal. de e vt mel. de i vt vigil. de o vt sol. de u vt consul.

Animal ein thier. Inde dr hic z hec q̃alis z b̃ le. sz raro vtimur. Animal

Tribunal. i. sedes iudicis. z dr alio noĩe tribunale. vñ. Sedes pretiteri sit: iudic' atz tribunal. vñ Brec. Rex soliũ: doctor cathedrã. Tribũal.

iudex qz tribunal Possidet: atqz sedẽ p̃sul: ptorqz curulẽ. Sal bz pl'a kcara. prio kcat platũ. scõo capit p mari: qđ dr q̃ sal sũ vl' salũ p sincopã. Tertio ẽ idẽ qđ sapia. Vñ ð apl'is legit Vos est' sal tre. Quarto kcat ꝯdimẽtũ oris q̃ mediãte solẽt cibaria decoq̃. Quinto kcat cibũ cõditũ. vñ dr. Et recordari sũt salis qð comedebãt in patrio reg'. Vltio kcat repbensiõez. z sic dicit Ebrar. Verbaqz cũ salibus aspiora dabãt. vñ iob. de Bar. Est sal plat⁹: eq̃r sapiam sigt. Sal

Sal pultes condit: sal fit cibr: z repbẽdit. Itẽ alia metra. Sal neutri gener' ꝯdimẽtũ notat oris. Hic sal si dicas: id qð sapia signat Cui⁹ pl'ale repbẽsio dr: eẽ. Vl' aliud metr̃. Hoc sal ore sapit: hic sicre dat: hi repbendit. Vnð sacerdos raro in baptismate dicit. Accipe salẽ sapientie: sed accipe sal in neutro genere. Sic etiã dici pt q⁹ apostoli fuerũt sal terre: id est cõdimentũ terre. qz sic cõdimẽtuz preseruat cibũ a putredine vermiũ. sic' apl'i pseruabãt christianos a putredine infidelitatis. Itẽ sal bz q̃tuor bonas cõditiões. Vnð. Desiccat humidũ sal: nõ sapidũqz saporat. Subtiliat grossuz: fero rem pellit odorr. Mel est examẽ apũ. teutonice honig. Et vẽit a melleſſe in greco. qð ẽ apes i latino. A mel venit mellifico as are. id est mel facere Et melliflu⁹ a um. i. abũdãs i melle z dulcedie. Et occimel. i. pot⁹ medicinal' ex duab⁹ ptib⁹ aq̃ z vna mellis ꝯfect⁹. Et hydromel. i. potus medinal' ex melle z aq̃ fact⁹. Et mellicratũ id ẽ potus dulc' ex vinor melle ꝯfect⁹. vñ. Mel fert mellifico si nectris mellifluusqz. Occimel hydromel mellicratũ tu socies his. Itẽ deceptores dicũt hẽ mel in ore: z fel i cord. vñ. Qui mel in ore gerit: z me retro pungere q̃rit. Eius amicicią nolo mihi sociã. Itẽ. Mel portas ore: sz fel lactat tibi cord. Fel gall. et dr fel cõmouere irã. splẽ facẽ ridere. z iecur amare. vñ. Cor sapit. pulmo loq̃t. fel ꝯmouet irã. Splen ridere facẽ. cogit amare iecur. Itẽ fel capit sepe p fallacia z deceptõe. vñ. Sub rubea pelle vir ẽ aliqs sine felle. Vigil dr aliqs l' aliq̃ vigilãs. Jñ vigilia lie. i. vigilatio. Itẽ vigilia dr etiã p festũ. s. pma dies añ festũ. qz in pmitia eccia xpiani' inẽ festũ z pfestũ ꝯsueuerũt vigilare i orõnib⁹ et ꝯtemplatõib⁹. sz remãi põtifices

Mel

Fel

Vigil

videntes ꝓp̄m in tenebris ambulantē ſ. oꝛōnes poſtponere: z turpitudies exercere. mutauerūt illā vigiliā in ieiuniū. z ſic ꝓfeſtū ſanctoꝝ ex ꝑma inſtōne adhuc ꝺr vigilia. cū tñ melꝰ nūc dicerēt ieiuniū. Pugil ein kempffer. Vñ q̄dā de xp̄o ſic loq̄t Eſt pugil h fortis q̄ frāgit vincula mortꝭ. Sol: die ſonn ꝑ ethymologiā lrāle3 ꝺr ſup oia lucēs. Et iterp̄tat ſol q̄ ſolꝰ lucēs: q̄ dū ſol oꝛtus eſt ſuper noſtꝝ emiſperiū. tūc oia ſidera obfuſcant in lumīe eoꝝ. Itē ſol ſic diffinit Sol eſt oculus celi. viatoꝝ mūdi. ſplendoꝝ firmamēti. celſitudis pulcritudo. horaꝝ z tēpoꝝ diuiſoꝝ. Conſul ein ratzman. et ꝺr a ꝓſulo is ere. q̄ ꝺ vno mō ꝓcat ꝓſiliū ꝺare. z tūc regit dtm̄. Alio mō ꝓcat ꝓſiliū petere ab alio: z tūc regit accīm. vñ. Cōſulo te ꝓſco tibi ꝓſulo ꝓſiliū ꝺo. Itē differt ꝓſultus z ꝓſultoꝝ. vñ. Cōſultoꝝ poſcit: q̄ ꝺ ꝓſultꝰ bñ noſcit. Sic carbo ꝓſultꝰ: ꝓſultoꝝ filiꝰ eius. Nō ad preteritū conſul valet: immo futuꝝ.

Conſul

illā lrām adde .i. alīs q̄tuoꝝ

M u non iunge. reliquis vocalibus adde

¶ Dic̄ q̄ ꝺām̄ iungere hāc lrām n cū oīb vocalib ꝓterq̄ cum u. Exēplū ꝺe a vt tytan. ꝺe e venomē. ꝺe i vt delphin. ꝺe o vt demon.

Tytan

Tytan. i. ſol. z interp̄tat illūinatoꝝ. ſz ſol ꝺr q̄ ſolus lucz. vñ Bre. Dicit hinc tytan: q̄ nos illūinat vt ſol. Qui ſolus lumiat ſup oia ſidera celi. Et q̄ res oēs exterminat hinc ſit appollo. Ꝺ q̄ foco ple

Nomen

nus hinc phebꝰ ꝺr eē. Aut etiā phebꝰ ſit q̄ nouꝰ cē ꝓpat. Nomen ein nam. Omen glück. vñ. Oīb eſt nomē. ſz nō eſt oībus omen. Itē nomē eſt eq̄uocū. vñ. Nomē ps. fama. virus. ꝓpriū q̄z nomen.

Delphin

Itē eq̄uocatōes hꝰ dictōis nomē ponūt a iobe ꝺe Bar. capl'o. xiij. Delphin ē magnꝰ piſcis in mari. Itē delphinis vl' delphinos et etiā delphinꝰ ni. eſt q̄dā piſcis marinꝰ q̄ voces boim ſeq̄t. Vel

Demon.

quia tl'es piſces ſimphonīā gregatim faciūt. vñ Ouidꝰ. Iā nōs curuꝰ nouit delphinꝰ amoꝛes. Demō ꝺer tūfel. z interp̄tat ſciēs vñ. Bre. Eſt demō ſciens. q̄ naſcit hinc calodemon. Itē ꝺr hinc demon: q̄ pl'ima nouerit vſu. Demō q̄ poterat nulla rōe vēire. Illic legatos iuſſit adire ſuos. Itē Demō ſedebat bracā cū reſte ſuebat. Si nō eſt pulcra tñ ē ꝓſutio firma. Itē. Demō languebat mōachꝰ bonus eſſe volebat. Sz ꝺūs q̄ualuit mā ſit vt ante fuit.

vocali. illā lrāz illā lrām s' vocalib iunges

Cuilibet r iunges. s inſuper omnibus addes

¶ Dicit q̄ in tertia declinatōe oēs vocales pñt p̄cedere r z etiā s De r vt toꝛcular. paſt. martir. coloꝛ. fur. De s vt mas. diues. pāis. mos mus. Toꝛcular ein wynpꝛes vff ein kelter ſm alīq̄s. Et ꝺr inſtrumētū aptū ad toꝛq̄ndū vinū ex vuis ſiue botr'. Et dicūt q̄dā q̄ ꝺz tius media ſillaba coꝛripi. Cōtra q̄s dic̄ q̄daz metriſta. Sub

torcularí merito dꝫ cruciarí. De torcularí mediã q̃ vult breuiarí.

Exẽplar. Exẽplar. í liber. ſꝫ exẽplũ eſt qõ ſcribĭt ꝛ trahĭt ex exemplarí. vñ⁹. Exemplar liber ẽ exẽplũ qõ trahis inde.

Pater Pat vatter. Et ðr pater ml'r mõis. vñ Brec. Eſt pr̃ h̃ cura: pr̃ eſt ali⁹ genitura. Hic pr̃ eta te: pater ille vocat honore. Ac ſummũ regẽ vocat ipſa creatio prez.

Pauper Paũper, í inops. q̃ſí pauca potẽs. vel q̃ſí pauca ĩpetrãs. vñ⁹. Dũ morĭt dines ꝓcurrũt vndiqꝫ ciues. Dũ paup morĭt vix vn⁹ adeſſe videt.

Martyr Martir ein martrer. ꝛ ðr qõ martyr in greco idẽ ſit qõ teſtis in latino. qr martyres teſtificatí ſunt x̃pm crucifixũ cẽ vꝛꝫ deum ꝛ hoiem p̃ effuſionẽ ſanguĩs. Jſt fm brm̃ Berñ. Martyriũ p̃t eſſe ſine effuſiõe ſanguĩs ĩ triplící ſtatu. Prio ĩ diuite q̃ eſt ſobr⁹. Scõo in paupe q̃ndo ẽ larg⁹. Tertio in iuuene q̃ndo eſt caſt⁹. vñ⁹ Dant tria martyriũ ſine ſanguĩs effuſiõe. Dis ſobr⁹. paup larg⁹. iuuenis q̃ꝫ caſt⁹. Jtẽ beat⁹ Bregor⁹ dĩc q̃ triplex martyriũ p̃t ẽe in q̃libet x̃piano ſine ſanguĩs effuſione. ſcꝫ patiẽtia aduerſoꝝ. compaſſio afflictoꝝ. ꝛ dilectio ĩmicoꝝ. vñ⁹. Tripl'r morior. aduerſa ferens patienꝫ. Cõpatiens paſſis: meliora volens ĩmicĭ.

Soror Soror ein ſchweſter. et iterpr̃at q̃ſí ſocioſũ habẽs cor. Sororcula. í. pua ſoror.

Humor Humor teutõice fuchtickeit. ꝛ differũt hũor vbũ ꝑ paſſiuũ ab humo as are qõ idẽ eſt qõ ſepelire. et hũor humor nomẽ ſubſtãtm̃. vñ. Me terret q̃ hũor ſꝫ nõ q̃ me madet humor Jtẽ humor vbuz eſt p̃ma breuis: ſꝫ humor nomẽ eſt p̃ma lõga. vt ſ. Fur ei diep. Jñ furarí teutõice ſtelẽ. vñ Hoſpes vbi fur eſt: ibi furarí leue non eſt Hoſpitio furũ ibi furarí tibi duꝛ.

Fur Jtẽ fur ðr a furnus a um. í. obſcur⁹. Sꝫ furn⁹ ſubſtãtm̃ teutõice ein ofen. Et dr̃ñt fur ꝛ latro. vñ⁹ Fur nõ ẽ latro qr tpe fur rapit atro Tpe nõ atro: rapit oẽs res ſibí latro.

Mas Jtẽ ater atra atꝛ teutõice vynſter oð ſchwartz marſ ein man. Jnde maſcul⁹. í. puus mas. inde marĭt⁹. í. vir ml'ris: vide ſuꝑ

Diues Diues rich. vñ Diues erã ſudũ: me feceꝛt tria nudũ Alea vina ven⁹: tribꝰ his ſum fact⁹ egen⁹.

Lis Jtẽ Non ẽ in mũdo dines q̃ dĩc abundo.

Jtẽ Diues ſemp̃ hĭat: vt maior ps ſibí fĭat.

Lis. í. bellũ vl' ꝛrouerſia teũtõice kriegk. ꝛ eſt ꝑpe inr̃ viros: vnde Brec. Litẽ dãt hoies: obiurganr̃ ml'eres. Rixãturqꝫ canes: altercanturqꝫ ſophiſte.

Panis Panis brot. Jnde ðr panifico as are. í. pinſere Et panifex. í. piſtor. Jtẽ Caſe⁹ ꝛ panis ſunt optĩa fercl'a ſanis. Jteꝫ Pãis hñs ocl'os: nõ ſuãs caſeus vllos Et pulli fulti. piſces ſenes et adulti Hoꝛ paſtura ñ ẽ ſanis nocitura.

Mos Mos. í. ꝓſuetudo teutonice ſitt oð gewonheit. vñ⁹ Hic mos eſt gẽti pãis ꝑbẽ habenti. Et dr̃ñt mos in ſingulari nũero. ꝛ mores in pl'i nũero. vñ. Mos ꝓſuetudo vtutes dicito mores. Jtẽ a mos ðr moroſus a um. í. morigerat⁹. ꝛ tũc eſt p̃ma lõga. ſꝫ moroſus p̃ma breuis deriuaꝛ a mora. ꝛ eſt idẽ qõ tard⁹ q̃ſí morã faciẽs. vñ Me mos moroſum. mora

me facit esse morosum? Mus ein mus. Mus in greco ē terra in latino. Inō vēit mustū. i. recēs vinū. Et mustio onis. i. vermiculus bibens vinū. Murilegꝰ. i. cattus q̄si legens mures. id ē capiens. vnō. Bella gerūt mures. vbi murilego caret edes. Itē. Mus miser est antro q̄ solo clauditur vno. Mus satur insipidā dijudicat esse farinā. Enigma. Tota domꝰ nihil est. si demit altera pars est, illa lr̄a ꝑ et tribuit s̄ vocalibꝫ iuncta

B quoq; prepositā datur omnibus s sociata

¶ Dic̄ q̄ ista lr̄a b p̄positā huic lr̄e s datur oīb vocalibꝫ. id ē oēs vocales possunt p̄cedere bs. vt arabs celebs calibs scobs vrbs.

Arabs Celebs Calibs Scobs Urbs

Arabs ꝺr aliq̄s vl̄ aliq̄ ꝺ arabia. est ār arabia regio i q̄ thus abūdat. Celebs id ē sanctꝰ. z fm Hug'. interp̄tat q̄si celestē vitaz ducēs. Calibs stabel. z sic ē masculini gn̄. Aliq̄n aūt calibs ꝺr pl̄s tractans z cudens calibem: z sic est gn̄ cōis: z sp venit a caleo es ere. q2 tractātes calibē ex labore sepe calefiūt. Scobs ꝺr immūdicies q̄ reiēcit ꝑ scobam ex̄ domuz. Vnꝺ greciſta. Scoba domuz purgat: scobs ē qꝺ mittit ex̄. Aliꝫ tn̄ dicūt ecōtra. scz q̄ scobs ē instrumētuz quo domꝰ mundat. z scopa ꝺr immūdicies q̄ mittit ex̄. vñ. Scobs est q̄ purgo: sz scopa qꝺ edē repello. Itē est alius q̄ dicit alit. z melius q̄ scops est istrumētuz ferreū quo lignuz planat. vel q̄ aspera z dura mūdant. Sz scoba est instrm ex puris v̄gis arboꝝ cōposituz. In quibusdā terris cōponit ex merica. z est istrumētuz q̄ pulueres mittunt ex̄ domuz. sicut ꝺr in euangelio. Inuenit eā scobis mūdatam z ornataz. Vñ differentia. Vilia scoba leuat. scobs scob aspa tollit. Urbs ē oppidū vl̄ ciuitas. Jñ vrbanꝰ q̄si in vrbe natꝰ. Et ponit sepe trāssumptiue ꝑ faceto. Itē facetꝰ ꝺr q̄i bñ loq̄ns. Itē q̄uis vrbs nō habeat imediate v añ bs: tn̄ hz v mediāte r. z b̄ sufficit.

hec terminatio hec termiatio

Vls vt puls sequitur. sed ems vt hyems reperitur

¶ Dic̄ q̄ vnū nom̄ repit in uls vt puls. z vnuz in ems vt hyems, illā lrām scz vocalibus

Puls

M si preponas s omnibus addere debes

Dic̄ q̄ si p̄ponas n añ s. tūc oēs vocales possunt p̄cedere ns. vt amās legēs tirins mōs quincunx. Puls. i. pulmētū. z ē ꝓfectio ex aq̄ z farina. z capit ꝑ pulmēto: licz ip̄ropric. ynꝺ. Puls dabitur sero q̄ndo sepultꝰ ero. Itē Diligo pulmētū q2 nō ē lesio dentum.

Hyems

Hyems der winter. z est fm vulgus medietas totiꝰ anni. q2 ꝑ tediū frigor' aparet dimidiꝰ annꝰ. z sic fm poetas trāssumit ad significāduz quālibz tempestatē. sz fm astronomos cōputistas z veros p̄bos q̄tuor sunt ptes anni. vñ. Uer petro deꝺ: estas exinde se

quek. Hanc dat vrban⁹: autũnuz simphorian⁹ Festũ clemẽt' caput est hyemis venientis. Amans id est amator. et dicit ille q̃ amat aliquã rem vl' personã. Et põt capi nomialit' vel partipial'r. q̃ndo ergo regit gtiã: vt amans vini. tunc est nomẽ. sed q̃ndo regit accu satiuũ. vt amãs vinuz. tunc est ptcipiũ. Dodrans teutõice eyn gewiecht von nũn lot quia dodrãs fm ysidoz. et Britonẽ cõtinet nouẽ vncias. z vncia est duodena pars assis. z as ō in aliqbz locis libra. nã in diuersis partibz terre habent he ptes ponder' diuersa nomia. Quadrans est q̃rta pars assis vl' obuli id ẽ denarij. Et sic pater (exquo as est equocũ: qz significat pond⁹ vel denariũ) q⁹ etiã dodrans z quadrãs scantia partes assis possunt capi equoce. scz pro ptibz ponder' vel p partibz denarij. Mens teutonice dic gedechtnyss. Et ōr a verbo defectiuo meminj. z sic mẽs ōr aia inq̃tũ anima meminit. Itẽ nil ornat factũ nisi mẽtis sola volũtas. Demens. i. furiosus. z ōr demẽs q̃si de mẽte ōstitutus. vñ. Nephariñ demens deus a me sis bone demẽs. Dic ponit' dña int' demẽs par ticipiũ z demens nomẽ. Tirins est nomẽ ꝓprium cuiusdã oppidi.

Mons dicit' a moueo es ere p ꝓrium. qz minime mouet'. et illoz sunt mlta. vñ vsus. Lucus z officiũ. bellũ. libitinaq̃ parca. Ista p antiph: asim dicunt' noia monsq̃. Lucus. i. nemus. z ōr a luceo es ere p ꝓrium. qz mime lucet. nã ꝓter densitatẽ arborũ luc⁹ nõ põt recipe radios sol'. z apparet lucus a longe tanq̃ vmbra et tenebre. Item officiũ teutõice ein ampt. z dicit' ab officere. i. contra facere vel nocere p ꝓriuz: qz minime nocet: sed ꝓdest vnicuiq̃. Itez bellũ ein strit. z ōr q̃si valõ bonũ p ꝓriũ. qz mime bonũ ẽ. Bellũ hz pla sy nonima. s. plũ. pugn. ala zc. vñ. Conflict⁹ bellũ ꝯgressus ala duellũ Obsidiũ mars arz rebellio plia pugna. Sũt acies genera ꝓdictis associãda. Itẽ libitina ẽ instrm q̃ portat feretz: teutõice ein bor. Et ōr a libet. i. placz: p ꝓriũ qz mime placẽ. Itẽ parca. i. furia infernal'. teutõice bellische rosery. et ōr a pcendo p ꝓriũ: qz mime parcit.

Quincunx ẽ pars assis ꝓstãs ex q̃nq̃ vncijs. z ñ ōr respẽu tot⁹ assis: quia nec multiplicatus nec duplicat⁹ nec triplicatus reddit aliqualiter suum totum.

Amans.

Dodrãs

Mens

Mons

Quincũs

illa vocali. s⁹ vocalibz pones

Mon u sed reliquis sp̃ pr̃eeunte locabis

¶ Dicit q⁹ omnes vocales possunt ꝓcedere ps ꝓter u. vt daps, adeps, stips z inops.

s⁹ vocales. ꝓcedunt

Mon i sed relique pr̃eeunt rs sociate.

Dicit q⁹ omnes vocales possunt p̃cedere rs p̃ter i: vt pars iners, mors, tyburs. Daps id ẽ epulũ esca vl' cibꝫ, teutõice spyse.

et caret ntō casu fm vsum. tamē fm artem ei nō repugnat habere ntm̄. et talia sunt plura. vñ. Nomia sunt septē que casib⁹ in tribus extant Singula si fuerint: sz nil pl'alia pdunt. Vlis vir z fort pre cis necis z dapis z plus. Plus caret trib⁹ casib⁹. s. ntō accō z vo cat̄uo singl'aris numeri. et b̄ soluz in masculino z femino generi bus. Itē differūt dapes apes pes z es. Vñ tale dat enigma. Qui qz cibāt. bis bina volant. tria stāt. duo pulsant. Adeps teutōice vettigkeit. scz pinguedo exist̄s int⁹. puta q̄ adheret intestinis. vñ Grecista ponit dām inf̄ista nōia adeps aruina. pinguedo. vnde. Intus adeps. aruina foris. piguedoqz queuis. Et dicit mgr̄ in hy storiis ō triplici adipe. scz cordis epatis z renū. Itē adeps ōr alio nomīe rheticulū. qr dispositū est ad modū parui rhetis. Itē adeps etiā dicit aliquando pinguis z optima farina frumēti. vt ibi. Li bauit eos ex adipe frumēti. Seps teutonice ein serpent oder ein boff. id est ortus seu serpens. Itē seps indeclinabile. vel seps sepis est quidā erigu⁹ serpens: q̄ nō solū carnē: verūetiaz ossa suo vene no cōsumit. Vnō Lucan⁹. Ossaqz dissoluēs cū corpe rabific⁹ seps. Itē seps q̄ndo significat ortū: tunc meli⁹ dicit seps sepis. vt pate bit ibi. (Es longā mutabis in is.) Stips est obulus teuconice ein pfennig. et dicit̄ pr̄ie pondus precū qō seruientes in armis recipi unt. Inde dicit̄ stipendiuz. i. tale p̄miū datū p stipe. Et dicūt stipen diarij: quia fuiūt p tali premio. Antiqtus em̄ solebāt homies sol darijs suis premiū suuz magr̄ appendere q̄z numerare. Et sic dici tur stipendiū a stipe pendēda. Item stipus stipi dicit m̄dicus: qr mendicr̄ solet dari stips. i. obulus. Sz stix stigis est furia vl' pena in fernal'. teutonice helliſche pyn. vñ Grec. Stips stipis est obul⁹. stix stigis atraqz palus. Inops. i. pauper: z cōponit ab in qō ē sine: et ops q̄d est terra vl' auxiliū. q̄ sine auxilio vel terra. vñ. Null⁹ cen set taz paup inopsqz putet. Quin cito dicetur de⁹ huic sippiciet. Jñ inopia. i. pauptas. Ops ē equocū: vtz ibi (Terra fit ops) Scorbs teutōice. ein grub. id ē lac⁹ quē fac̄ scropha. i. porca fodiēdo terraz cū ore suo. Lops copis. i. diues vl' opulēt⁹. q̄si cū opib⁹. z ē gr̄ ois. Inuenit̄ tm̄ cops īdeclīabile fei gr̄. Scobs p̄t etiā scribi p b vt. s. ex positū ē: ibi (B q̄z p̄posita.) vñ dña. Fecūd⁹ cops ē: dea ēre fertil ops ē. Fex domuū scobs ē: porcaz fossaqz scrobs ē. Pars ei rey l. inde particl'a. i. pua ps. vñ Si fueris q̄rū diuisor pticl'az. Hāc di scas artē meliorē suscipe ptē. Ars. i. scīa: kunſt ōō wyſheit. vnde Quicqd agūt artes ego sp p̄dico ptes. Artes p ptes. nō ptes disco p ptes. Itē Qui nescit ptes iuanū tēdit ad artes. Iners i. ignar⁹: vnwyſ. q̄si sine arte. Jñ inertia. i. ign̄antia. Nota metz Filia sub tilia net iners subtilia fila. Tilia ei lyndēboum. Solers teutōice kluogk. i. caut⁹ sapiēs z igenios⁹, ỹ⁹ Exiguo pulcrā duc̄ solertia vitā

Plus

Adeps

Seps

Stips

Inops

Scorbs. Lops

Pars

Ars

Solers

De tercia declinatiõe

Mors todt et interp̃tat͂ q̃si mordẽs oia rostro suo. vñ. Mors Mors
resecat. mors oñe necat qđ i orbe tenet. Mors iuuenes rapit atz
senes nulli miser͂t Mors nimis est nequã: qz nulli parcit. z equã
Dans cunct͂ legẽ tollit cũ paupe regẽ. Sors est equocũ. qñqz si/ Sors
gnificat fortunã l' cuẽtũ. qñqz fcat deã fortune. tertio fcat p̃ciũ ca
pitale. et sic đr in iure. Quicqđ recipit͂ vltra sortẽ vsura ẽ. vñ Brec.
Sors notat euentũ. capitale. deãqz fortune. Itẽ sors etiã fcat par
tem terre. sic͂ possessiões q̃s fili ist͂ habuerũt dicebank͂ sortes. et
sic hierl'm fuit đ sorte benjamyn. Itẽ sors qñqz fcat p̃iectura. z sic
đr. Vetule multũ sciũt de sorte. Itẽ sors etiã importat electiõem. z
sic đr. Et cecidit sors sup̃ mathiã. Vñ io. de gar. Conjicit atz tenet Tyburs.
sors dat serie. capitale Casum fortunã de mnltr͂ eligit vnũ. Ty/
burs tyburt͂ ẽ. ꝓpriũ nomẽ ciuitat͂ vel opidi. inde tyburt9 ta. i. aliqs
vel aliqua de illa ciuitate.

b̃ nomen b̃ nomẽ sociare

Dicimus aes vt praes. aus vt laus iungere debes.

¶ Dicit q̃ noia tertie declinatõis qñqz termiank͂ in aes vt praes.
et q̃ndoqz in aus vt laus fraus.

b̃ nomẽ sociabis adiunges

Jrps vt stirps iunges. u solam t sociabis

¶ Dic̃ q̃ qñqz noia tertie declinatõis termiank͂ in irps vt stirps.
et qñqz in t. vbi vna sola vocal'. s. u p̃cepit. vt caput.
illa l'ra sustinebit .i. cũ oi adiungi

X cum vocali patietur qualibet addi De p
s̃ tertia declinatio ista nomia

Alx dabit anx arx vnx. vt calx lanx arx quoqz cõiunx.

¶ Dicit q̃ hec l'ra x p̃t addi cũ oib9 vocalib9. vt pax lex nix nox
nux. Et aliq̃ reperiunt͂ in alx. vt calx. in anx vt lanx. in arx vt arx. in
unx vt cõiunx. Praes siue pres est equocũ. vñ. Pres dines. pres Praes
possessor. pres est mediator. Inde p̃sidiũ q̃si prediũ. z est hereditas
sita ante edẽ. Es eris. teutõice gelt. et đr ab aer aeris: qz es mul Es
tũ bz de aere. Itẽ si careas ere cupiet te nemo videre Laus Iob. Laus
Fraus droch. Et nõ reperiunt͂ pl'a noia i aus nisi hec duo. dic̃ tñ io.
de gar. Sũt finita p̃ aus tñ duo noia laus fraus. De ist͂ noib9 vi
de ibi (Es eris dabit͂) Stirps mas. g̃ ẽ radix vel trunc9 arbor͂. sz Stirps.
stirps fei g̃ ẽ origo vl' p̃genies. ꝙ. Stirps bõa plãtauit stirpem q̃
vina creauit. Caput đr a capio: qz capit i se q̃nqz sens9 tã interiores Caput
q̃z exteriores. Itẽ caput đr aliq̃n p̃ncipiũ alic9 rei: aliq̃n finis. aliq̃n
supior ps đr caput: z inferiores p̃tes dicunt͂ mẽbra. Sic̃ x̃ps đr ca/
put nr̃m. et nos christifideles dicimur mẽbra ei9. Itẽ aliq̃n est sug
gestio mala. vñ legit͂ Benet. iij. Pona inimicicias int͂ te z mlierẽ.

Glosa notabilis

et ipa conteret caput tuū. Aliqñ est sponsus vt vir est caput mlieris
Ūñ iob. de gar. Ceruix. pncipiū. finis. suggestio. sponsus Christus
Pax defensor. exoritur caput. Pax teutōice frid. z ē nom̄ absolutū. qz
Loquax nō indiget aliq̄ determiatōe. qz nō dicim⁹: bōa pax: qz pax ī se ē bōa.
Loquax est ille q̄ multū loq̄t. vñ si cupias pacē liguā cōpescе loq̄
Lex cem. Nō dom⁹ ē pacis: vbi regit lingua loq̄cis. Lex est ius scriptū
et multiplex inuenit. scz lex aq̄lia. lex commissaria. lex cornelia. lex
duodeci tabulax. lex iulia. lex falcidia z̄c. quax determiatio nō est
pñtis speculatōis. Itē. Nō sunt digne legi q̄ sunt ꝫria legi. Exlex
Nix id est pscript⁹: vl ex lege cōitat⁹ ōstitut⁹. vel q̄ sine lege naturali vl
diuina viuit. vñ. Exlex q̄ viuit merito sine lege pibit. Nix teutōice
schnee. z ōr a ningo is ere schnyen. vñ. Aut pluit aut ningit aut no
stra pedisseq̄ mingit. Sub niue qō tegit: dū nix p erit oē videt. Itē
Nix glacies z aq̄ tria noīa res tñ vna. Sic de psonis tribꝰ extat
Pernix trin⁹ z vnus. Pernix. i. velox vel nociuū. vñ. Pro pernice citū. p
pernice dico nociuū. Pernitor pmū pneco dat reliquū. Qui necat
est pnix: festinat currere pnix. Itē pernitor eris est pfecte initi. z ca
Nox pit p velocit currere vel laborare. Sz pneco est mltū necare vl no
cere. Nox teutōice: nacht. z est absentia sol. Et ōr a noctin vel a
nyctin grece qō ē obscurū latine. qz nox est obscura. Jñ noctico: ax
Nux teutōice. nachtram. Pernor ōr vigilās tpe nocturno. Jnō pnocto
as are. i. p noctē vigilare vl orare vel aliq̄d hmōi facere. Nux ōr
arbor vel fruct⁹ illi⁹ arboris. z sic fructū vel arborē ꝑcat. Et talia
noīa sūt tria q̄ ꝑcant lignū cū fructu. vñ. Ficus castanea nux hec
tria noīa tñ. Lignū cū fructu sub eodē noīe signt. Itē nux ōr a no
ceo es ere. p antiphrasim: qz minime nocz: vel qz nocz veneno. Itē
nux saluia z ruta pncipal r sunt remedia ꝫ venenū qñ de mane sil
sumūt. vl ōr nux a noceo. qz nocz qñ ī nimia q̄titate sumit. z sic ōr
versus. Unica nux pdest. nocet altera. tertia mors ē. supple reuma
tis vel veneni. qz nuces sunt natural r calide z sicce. z g̃ valēt ꝫtra
flegma. z p ꝫñs sumi debēt p⁹ pisces. eo q̄ oēs pisces sunt flegma
tici. vñ. Post pisces nuces: post carnes caseus assit. Itē q̄ nux ab
Lux undāter sumpta noceat. ꝑz. vñ. Nux oleū. nudū qz caput. crudū ḡz
pomū. Uinū nō paucū facit sup oīa raucū. Lux teutōice liecht.
et dicit ꝑpe substātia corpis lucidi. Sz lumē est cādor vel splendor
manās a luce. tñ illa dīa in cōi vsu nō ꝑcat. vñ Candele fulgor lux
Calx est: candela qz lumē Lux a natura. sz lumē materiale. Calx mas. g⁹.
est posterior ps pedis. sz calx fei g⁹. ꝑcat cemētū. teutōice kalck. qz
Arx cementū in q̄busdā terr fit ex calculis adustis. vñ Pars pedis est
hic calx: cōbustus calcul⁹ hec calx. Calx mas pungit equū. sz strin
git femia mux. Itē calcul⁹ etiā ꝑcat lapidē vñ fit calx. z bz plura
ꝑcata. vtz sūp. Arx est summitas cuiuslibet rei. z ē idē qō coclea.

De tercia declinatiõe

íd est turrʒ q̄ munit ⁊ defendit ciuitatẽ ꝯ⁹. Ars docʒ. arx munit. arcus tegit. ⁊ ferit idẽ. Lanx ẽ lata scutella. vñ. In festo paschę ꝓ: Lanx
ranx lagẽa lãce. Itẽ lanx tribꝰ vna dat: duplex manꝰ igrediat. Cui
lãx lóginq̄: sunt illi dãna ꝓinq̄. Itẽ lãces ſ̃ scutelle pẽdẽtes ī libra
et hec lãx q̄nq̄ põit ꝓ libra. vñ Homerꝰ Sustinet auratas eq̃li põ
dere lãces. Jñ bilanx. i. statera duas bñs lãces. Phalãx est turrʒ Phalãx.
ordiata ad bellũ. vt paruit ibi (Primo pl̄i) in ꝑma ꝺcliatõe: i expõe
bꝰ nois phala. Cõiunx ꝺr indifferẽter vir seu vxor ī mr̃imonio cõ Coniunx
stitutꝰ: eo ꝙ tũc vir ⁊ mlier ꝯ vno iugo ꝯiũgunt. tñ ī Carbone po
nit ꝓ viro. vñ. Nil temere vxori de seruis crede q̄rẽti. Sepe etenĩ
mulier quẽ ꝯiux diligit odit: Itẽ in Theodolo capit ꝓ mlíere. Vñ.
Incola ꝑmꝰ bõ fuit ī viridi paradiso. Cõiuge viperiũ: dõec suadente
venenũ Hausit: eo cunctʒ miscẽdo pocla mortʒ. Sẽtit adhuc ples
qõ cõmisere pentes. Itẽ. Cõiugis irate noli mala dicta referre.

Nota ꝙ tertia declinatio hz decẽ termiatiões lr̃ales. s. a e o c l n r Nota
s t x. ⁊ ꝯ fm Donatũ. sz Alexã. addit vnã. s. d. Et hz termiatões syl
labales circ̃ septuagita. scz a e o ac ec id. al el il ol ul. an en in on.
ar er ir or ur. as es is os us. abs ebs ibs obs vbs. vls ms ans
ens ins ons vns. aps eps ips ops. ars ers ors vrs. irps acs aus
vt ax ex ix ox vx: alx anx vnx arx erx inx ẽ.

Facit s^{c} ʒ s^{c} declinatõis. s^{c} casum nrõ sociata De grõ
Formal nomen in a genitiuum. tis sibi iuncta

Dicẽ ꝙ nom̃ ẽrie ꝺclinatõis ī a ẽmiatũ fac̃ gtm̃ singl'arẽ addẽdo
Arguẽtinõia tertie)tis: vt dogma dogmatʒ. poema poematʒ. Arguẽt
declinatõis nõ bñt tis ī gtõ. Probat ꝺ ꝯ noie felix qõ habz cis.
Dõm ꝙ regl'a itelligit q̄n ntũs ẽmiat in a. Cõtra. ntũs in a ter
miat⁹ nõ hz tis ī gtõ. Ptz q: scãna ẽmiat ī a. ⁊ tñ nõ hz tis. Dõm
Cõtra. nom̃ ẽmiatũ ī a singu/ (ꝙ regl'a itelligit ꝺ ntõ singl'ari. Replica
larʒ nũeri nõ hz tis ī gtõ: vt pascha. g. ẽ. Dõm ꝙ q̄n pascha ẽ ẽrie
declinatõis tũc hz tis ī gtõ. Vbi nota ꝑm Prisianũ ꝙ noia ẽrie
declinatõis ī a q̄ndã fuer̃t ꝑme decliatõis. vt ꝺr dragma dragme
vl' dragmatʒ. pascha paschę l' pascatʒ. Et aliʒ de illis sub illa ter/
minatõe um olim erãt scõe ꝺcliatõis. vt poema poematʒ. vl' poe/
matũ poemati. ꝯ⁹. Que dat terna ꝑ a q̄ndã dederat q̄z ꝑma. Atq̄z
secunda tibi. sed um prius a q̄z dabunt tunc.

in gtõ sigit ꝯ nomẽ ꝯ nomẽ

Is faciet ex e: veluti mare siue cubile

Dicẽ ꝙ nom̃ ẽrie decliatõis ī e. mutat e in is ī gtõ. vt mare matʒ.

s^{c} in gtõ nom̃ in do nomẽ i go

Omis habes ex o. sed inis do perficit et go

in femino ꝯ nomẽ. iungit ꝯ nomẽ

Femineo genere. nemo sociatur homoq̄z

ista noia cū illo nomie

Ordo vel margo cardo cum turbine virgo

apollinis in gtō in gtō

Sic et apollo facit. britonisq; brito.caro carnis

¶Dicit q nomē tertie declinatōis in o termiatū hz onis i gtō. vt sermo ſmonis. Tūc ibi(Sz inis do ꝛc.)Dicit q noia fei gſ in do vl' in go habēt inis penultia correpta.vt cupido inis.imago inis. (Nemo sociat)Dic̄ q ista noia i textu posita.ſ. nēo hō ꝛc. etiā hñt inis i gtō penultia correpta Et brito h' britonis.ꝛ caro nis i gtō.

B nomē in gtō B nom̄ in gtō

Lac lactis ponit. allec allecis habebit

¶Dicit q B nom̄ lac hz lactis in gtō.ꝛ allec hz allecis i gtō.

s^e in gtō s^e in gtō ista noia: dederūt.

Js post l pone.sed lis mel felq; dedere

¶Dicit q noia in l termiata addūt is post l in gtō:vt aial aial', sz mel ꝛ fel addūt lis.vt mel mellis.fel fellis.

in gtō s^e generi alia noia in al

Al alis longam dat neutro.cetera curtam

¶Dic̄ q nom̄ in al ſmiatū neutri gſ hz alis lōgā i gtō.vt aial aialis:sed in masc'lino hz alis curtā:vt banibal banibalis.

breuem a sal ꝓductā in gtō

Curtam pone salis.longam dant clis et olis

Dicit q sal hz salis curtā in gtō.sz noia in el hñt clis longā. vt daniel daniel'.ꝛ noia in ol hñt olis longā.vt sol solis.

in gtō ista noia

Vl dat ulis.il ilis.consul pugil tibi testis.

Dicit q noia in ul ſmiata hñt ulis penultia correpta:vt consul consulis.ꝛ noia in il hñt ilis penult'.correp.vt vigil vigilis.

s^e in gtō s^e syllaba

An erit is iuncta.fietq; penultima longa

Dic̄ q noia in an addūt is i gtō.ꝓducēdo penult'imā vt tyran tyranis. añ n in gtō excipe a lien (tanis.

Et super n dat inis curtam.sed deme lienis

a ren a syren a splen nomē i in in gtō

Renis syrenis splenis.sed in dabit inis

Dic̄ q nom̄ i en hz curtā inis.vt lumē luminis.Sz lyen ren syren et splen hñt enis lōgā.Et nom̄ i in hz inis lōgā:vt delphin inis. nom̄ in on iungit in gtō s^e noia in gtō

On sibi copulat is.sed quedam proprīa dant tis

De tercia declinatione

¶ Dicit q̄ noīa ī on addunt is post on in grō: vt demon demōis. sz quedā ꝑ̄a noīa addūt tis: vt demophon demophontis.

¶ Queritˇ. quare ō: quedā ꝑ̄a. Solˇo. q: nō oīa ꝑ̄a in on hūt tis

Arguitˇ. sūt q̄dā noīa cōia q̄ etiā hūt tis (in grō. vt symōis ⁊c. Arguitˇ in grō singulari. q̄ insufficiēter solū excipit ꝑ̄a noīa. Vñs ꝓbatˇ de istis noīb⁹ acheron: rynoceron: q̄ hūt ontis: Dōm q̄ sub istis cō- Enigma. prebēdunt: ⁊ ꝑ̄ paucitatē illoz auto: nō pōit regulā de illˇ. Enigma est obscur⁹ fmo. vñ. Obscyr⁹ fmo q̄si vitād⁹ sit enigma: Trez ista metra dicūtur enigmata. Patrē ꝑgenies, occidit mīs in aluo. Quā mī genuit generauit filia matrē. Mater me genuit: mox mī gignit a me. Sum qđ erā: nec erā qđ sum dico: vtrūq;. Pri mū metr intelligit de scō Thoma cātuariēsi q̄ fuit infect⁹ a ꝑge nie sua. i. a subdit⁹ suis. s. a duce britanie ⁊ suis satellitib⁹: q̄z erat pī spūalis: in aluo mīs. i. in sctā eccl'ia. Alia duo pñt intelligi de glacie. Et tertiū pt intelligi ō xp̄o. Ab enigma ō: enigmaticˇ a um id ē obscur⁹ vl' figuratiu⁹: ⁊ sic ō: fmo enigmaticˇ. Cubile est ca- Cubile mera in q̄ dormit. Jñ cubiculari⁹ q̄ q̄escit in cubiculo. vnd. Tu de nocte sile: si vis intrare cubile. Sermo ē loq̄la vni⁹ ad aliū Inde Sermo. sermūcul⁹. i. pu⁹ fmo. vñ Multi fmōes retinēt paucū rōnis. Ser mo breuis veruscz tuo ꝑcedat ab ore, Carbo cin kol. ⁊ ō: a carco: Carbo q: caret flāma. sz accēsus ⁊ viu⁹ ō: pruna. vñ. Carbo carēs flāma: succēsus pruna vocat. Vel. Extinct⁹ carbo. sz ardēs pruna vocat. Prun⁹ ō: carbo ardēs. Prun⁹ ō: arbor cui⁹ fruct⁹ ō: prumū. Pru na ō: ros ꝓgelat⁹ q̄ appet ī herb ⁊ arboribꝫ. ⁊ ꝑducit pru in amba bus. vñ. Pruna gerit prun⁹: prunas foc⁹: herba pruinas. Itē Igne caler prung: fert prun⁹ dulcia pruna. Sili mō dr̄ scintilla ⁊ fauil la. vñ Ignea scintilla: ñ ardēs sitq; faulla, Strabo ō: ille q̄ visū Strabo bz obliquū: sz lusc⁹ ē q̄ paz videt. vñ Obliquū visū gestās hō stra bo vocat. Dicit ac lusc⁹ q̄ videt idcz paz. Cupido. i. auaricia. vñ Omīa des cupido sua nō perit inde cupido. Cupid⁹ a um. i. auar⁹, Formido. i. timor Jñ formidol⁹ ⁊ formidolosus q̄ bz timorez vl' an gustiā ment, vñ Credo q̄ indomitos domitat formido leones, Vimago est figura sculpta ad silitudinē alīˇ rei. Jñ vimagino: Vimago aris. i. ex silitudinib⁹ rez aliq̄d excogitare. Inde vimagiatiu⁹ verbale. ⁊ vimagiatiu⁹ q̄ scit vimaginari. Itē vimago mult' mōis est equocū. vñ Joh. de gar. Umbra repsentat: statuā similat: dat vimago Ulisio: natura. rō. meditatio. christ⁹. Origo est pncipiuz gen⁹ vel stirps. Inde ō: originale pctm̄ qđ ꝓtractū ē a ꝓmo ꝑente. Syndon vl' sido teutonice ein syndel. et habz onis co:reptā in grō Syndon. et nō excipitˇ ab illa regula (Onis hēs ex o) q: nō ē nom̄ latinū sed grecū: ⁊ de grec nō determinauit Aleran. Saxo ⁊ friso hūt gnis co:reptā. q: habem⁹ regulā in grāmatica q̄ nomīa terminata in o

Glosa notabilis

Nemo

Homo

Ordo

Margo

Cardo

Turbo

Apollo

Brito

Caro

significantia terrā vel ꝑpr̄m bñt onis curtā in grō: z cōprehēdunt sub ꝫ noie brito. vñ. Nomē qđ fit in o sīgns gentē patriā ve. Dat gtūs onis: saxo friso tibi test⁹. Nemo. i. null⁹ hō: z ē cōis g̃ carēs vtō z pl'i nūero. v⁹. Nemo cōmune sine pl'i sine q̄nto. Hō ci mēsch Et ōr ab hum⁹. i. terra. q: hō factus ē de humo. ideo natural'r ꝓti/ nue redit ad terrā vnde fact⁹. vñ versus. Est homo res fragil' res durans' tpe paruo, Est igit sil'is flori q̄ crescit in aruo. Item hō hz q̄tuor diminutiua. scz homūcio homūcul⁹ homul⁹ z homicul⁹ id ē paru⁹ hō. Ordo. i. dispositio: et est equocū. vñ. Ordo sacm ꝓiun ctio vel situatū. i. ordinatū. Est ꝓiunctiuū vel grāmatic̄ positiuū. Aliqñ est accñs grāmaticale. vt ibi. Ordo cōiūctionū ꝛc̄. Jtē Jo. de gar. Angelic⁹ cetus digne solz ordo vocari. Ordinat z narrat: cō cordia ōr esse. Margo. i. littus: z ōr a mare z gyro as are: q: mar go girat. i. circūdat mare. Vel ōr a mare z rego vel ago: q: margo ōr regēs vl' agens mare. g̃ videt min⁹ bñ positū in grecismo Mar go tenet fontes: ripā fluui⁹: mare litt⁹. Dic̄ tñ Hug'. q: margo ge neral'r ꝑt capi ꝑ cuiuslibet rei extremitate siue aq'sive scripture. et huic ꝓcordat iste ꝙsus Margo tenet fontes: margo spaciū ꝑpe scri ptū. Cardo inis ē instrm affixū stipiti q̄ ianua voluit. Sz cardo onis ē herba nociua frugib⁹ quā coloni extirpāt. vñ. Cardo subest foribꝫ: si cardinis est gtūs Cardo cardonis ē herba nociua colo/ nis. Turbo inis ē impet⁹ q̄ accidit ex ꝓcursu duoꝝ ventoꝝ ꝓriorꝝ sicut ꝓtingit in tpe estiuali Et bñ ōr turbo: q: turbat aerē vel alias res. Sz turbo onis ē ꝑpriū nomē viri. vñ Impet⁹ ē venti: turbo si turbinis addas. Turbo turbonis ꝑpriū rōne fruēris. Virgo pz. s. ibi (Q dabit eqz vl' a) Jtē sctā ỽgo maria dei genitrix ōr virgo vir ginū ꝑ excellentiā q: castissima fuit. vñ. Virgis intacte cū veneꝛ ante figurā. Pretereūdo caue ne sileaꝛ aue. Apollo inis capit ꝑ sole. Et ōr ab a qđ ē sine z polluo: q̄si sine pollutiōe z macl'a: q: sol purus est z clar⁹. Aliqñ est ꝑpriū nom̄ viri. vñ Virgil⁹. Concurrit stimulat sub pectore vertit apollo. Jtē aliqñ ē indeclinabile vt pri ma ad Corint. ij. Ego q̄dē sū paul': ego ỽo apollo ꝛc̄. Brito onis est nomē gētile. z ōr a noie brutū: q: britones feroces hoies sūt ac si eēnt brutales. Etiā brito ē ꝓpriꝰ nom̄ viri q̄ fec̄ libꝝ ō deriuatiōe et fcatōe vocabuloꝝ. et voluit q̄dā q: tūc maneret sub regl'a gñali ibi (Onis hēs er o) sicut pluto. Caro fleisch: z ē equocū. vñ Joh. de gar. Corpus hō fragil': iust⁹ corruptio sensus. Pāis cognat⁹ feia canis op⁹. Jtē Nō miser ē ꝫ mas in c⁹ sepe coq̄na. Muscid⁹ ē pāis caro rancida: pendula vina. Jf. Constat i altari carnē de pāe crea ri. Illa caro de⁹ ē: q̄ dubitat re⁹ ē. Jtē caro in singulari nūero fcat carnē humanā: sz in pl'i nūero fcat carnē brutoꝝ aialium. vñ Car/ nes carnifices; carnē vendūt meretrices. Lac z allec patēt. s. ibi,

(L iunges a vel e) Daniel est ꝓpuz nom̃ viri. Mel fel sal vide supꝫ. Hanibal ꝛ astribal sunt noia ꝓpa barbarica virorꝫ. Præsul. i. epꝰ et est generꝭ masculini. ꝫ qñ ꝺr q̃si ꝑ alijs saliẽs. tũc ẽ gꝭ cõis. et tũc est eq̃uocũ. vñ Præsul ꝑ alijs dicaꝫ epus eẽ. Itẽ sunt tm̃ tria noia in vsu q̃ termianꝫ in vl: vñ. Sũt finita ꝓ ul tria: ꝓsul ꝓsul et exul. Exul teutõice ellendig. q̃si exiliũ patiẽs. Jñ exulo as are. i. exilium pati. Lumẽ ẽ eq̃uocũ. vñ Jo. ꝺ gar. Est lumẽ oculꝰ: visuũ discretio iustus. Et ꝺr a luo is ere qꝺ ẽ eq̃uocũ. Prio ẽ idẽ qꝺ luxurio ꝛ tũc venit a luxꝰ. Scꝺo est idẽ qꝺ punio ꝛ tẽ venit ab eo lues. i. pena vel passio. Tertio ẽ idẽ qꝺ purgo: ꝛ tũc venit ab eo lumẽ. vñ. Est luo luxurio. luo. punio: vl̃ luo purgo. Hinc luxꝰ venit inde lues: lumẽ venit inde. Lien vno mõ scribiꝫ ꝓ i latinũ: ꝛ tẽ �various splenẽ. Alio mõ scribiꝫ ꝓ ꝙ grecũ. ꝛ tẽ ꝑcat intestinũ q̃ddã in ventre. vñ. Scribe lien ꝑ ꝙ ꝓ i splenẽ tibi signat. Scribe ꝓ i grecũ ventrẽ tibi significabit. Ren teutõice nyer. est intestinũ q̃ddã a q̃ ruit materia luxurie. ꝛ ẽ cibꝫ ignobil̃. Vñ. Vos ꝓcor o iuuenes vĩos cõpescite renes Itẽ ren bz renũ in grõ pl̃i. ꝛ differt a rhenũ accidentalis bꝰ noĩs rhenus. vꝰ Nup cis rhenũ vidi duo fercula renũ. Syren ei mermyn. et ꝺr syren in greco tractus ĩ latino. qꝛ cauda sua attrahit naues et suo dulci cantu ad piclitandũ. Jñ syrenicus a um. i. allicies: decipiens. vñ. Essem si syren mꝫtra ꝑdicere scirẽ. Item. Syrenes sũt monstra marꝭ q̃ voce sonora. Quaslibet emissas detinuere rates.

Splen miltz. est itestinũ q̃ddã quod sua leuitate cõmouet hoies ad risum sic̃ iecur ad amãdũ: ꝛ pulmo ad loq̃ndũ. Delphin ẽ piscꝭ marinꝰ ꝛc̃. vide. s. Symon ẽ ꝓpuz nom̃ viri. Jñ symonia ꝛ symoniacꝰ: a symõe mago ꝺr: qui fuit ꝑmꝰ bꝰ sceleꝝ inuẽtor: in nouo testamẽto. qꝛ voluit grãm spũ sc̃ti ꝓ tpalibꝫ emere a btõ Petro apl̃o

Demophon ẽ ꝓpriũ nom̃ viri. Auicebron ẽ etiã ꝓpuz nom̃ viri.

Varias — Præsul — Lumen — Lien — Ren — Syren — Splen — Symon — Demophon

s. est — .i. qꝺ nõ est

Quocũq; ꝓprie q̃libet. — ꝓpe q̃libet

Quod nomen proprium: quod nõ ita sit tibi notũ

s. nom̃ ꝓpe q̃libet — s. nom̃ nõ ꝑcat sub vna voce

Id proprium dices quod non notat vniuoce res

multas ꝓ qꝛ — nõ ꝑcat

Plures: nanq; duo sensu non signat in vno

sub vna voce. s. nom̃ — s. ꝑcata

Non licet vniuoce proprium tibi plura notare

s. nomĩb; plures sub vna voce exp̃mes

Appellatiuis varias res vniuocabis:

Quia auctor dixit q; q̃dã sunt ꝓpa noia q̃ bñt tis in gtõ. volẽs ꝑ ondere quid sit ꝓpriũ nomẽ: ꝛ quid appellatiũ. Dicit q; hoc nomen

quod est ꝓpriū et qđ nō ē ꝓpriū sit tibi notū: qz illud nō dices esse ꝓ/
priū qđ nō notat plēs res vniuoce. i. sub vna voce: qz nomē ꝓpriū
nō �various duo sub vno sensu. Nec licz ꝓpriū nomē plā ꝝcare vniuoce
id est sub vna voce sz bñ equoce. i. sub diuersis vocib. Sed (vniuo
cabis. i. vna voce exꝑmes (varias res). i. plures (appellatiuis) id ē
Querit ¶Querit. qd sit q̄litas nois. Di/ (sub noib appellatiue q̄litaz.
cendū qđ ē aptitudo nois ad ꝝcandū rē suā cōiē vl' discrete. Vl' sic
Qualitas nois ē ꝓprietas nois p intellectū attributa ipsi ad ꝝcan
dū rē multiplicē p diuersa suppositā vel nō mltiplicē Et est duplex
sz ꝓpa z appellatiua. Et ꝟ nomē est ꝓpe q̄litaz qđ nō ꝝcat nisi vnā
rem sub vna impositōe: vt petr⁹ paul⁹. Sz ꝟ nomē est appellatiue q̄/
litaz qđ ꝝcat plures res sub vna impositōe. vt mgr dñs
in grō loca ꝟ nomē duplicare
De ar Js post ar pone. sed far facit r geminare
¶Dic̄ q̄ noīa ēmiata in ar addunt ris p⁹ ar. vt coclear cocleris
Lupanar lupanaz. sz far hz geminatū r in grō: vt far farris.
Coclear Coclear ei leffel. z spectat ad coq̄ndū z ad liq̄da sorbendū. vnde.
Qui vult sorbere: cocleria dz hīe. Et venit a ꝝbo cleo es ere. ꝑt
ꝝcat sorbere. Nota q̄ cleo hz pla ꝝcata. Prio ꝝcat scādere. z tūc
venit ab eo cocla. i. scala. Scō ꝝcat olere: teutōice stinckē. et tunc
venit ab eo cloaca. i. latrina. Tertio ꝝcat reserare. i. apire. z tūc ve
nit ab eo clauis eyn schlüssel. Quarto ꝝcat sorbere: z tūc vēit ab eo
coclear. Quīto ꝝcat gl'iari: z tunc ꝓ cōpositōz venit ab eo inclit⁹ a
um. i. nobil': qz nobiles gl'iant de ꝓceritate sua. Sexto ꝝcat incli
nare teutōice buckē. z tūc ab eo venit cliens. i. minister: qz clientes
inclināt se coꝝā dño suo. Septio ꝝcat ferire. i. ꝓcutere. et tūc ab eo
vēit claua. i. bacul⁹ Octauo ꝝcat iūgere: z tē ab eo vēit clau⁹ cī na
gel: qz clau⁹ iūgit vnū lignū ad aliud. vñ Scandit olet reserat cleo
cles z sorbeo sīgt. Glorior inclino ferio sīgt q̄z iungo. Coclear hinc
cocla clauis venit atqz cloaca. Inclit⁹ z claua: clienſqz clau⁹ venit
inde. Lupanar. i. ꝑstibulū vl' dom⁹ meretricū. et ðr a lupa: qz tl'es
Lupanar mulieres ꝓpē rapacitatē z inuerecundiā dicunt lupe. Et dicit brito
qđ lupanaria inuēta sunt a paganis forꝫ ex̄ ciuitatē locāda. z ꝟ de/
cens est. Far. i. farina. teutōice mel. vñ Multū farris hz q̄ cūctis
sc noīa. i. ꝑmitiue spēi a nar correpta (obstruet oꝛa.
Que ꝑimaria sunt nisi naris curta mānebūt.
in noīb deriuatiuis neutri gz in grō
Jn derinatiuis neutris ꝓducitur aris
¶Dic̄ q̄ noīa ꝑmitiue spēi corripiunt a añ ris in grō: vt par parz
nectar nectaris. nisi narz qđ ꝓducit a añ ris: vt narz. (Jn deriuati
uis) Dic̄ q̄ noīa deriuatia neutri gz ꝓducūt aris: vt torcular torcu/

lar⁹ qõ venit a to:qo. Nota q̃ ex hoc textu elicit vna regl'a a ꝓrio sensu. s. q̃ nomẽ deriuatm̃ nõ neutri g⁹ corripit ar⁹. vt cesar cesar⁹. Nota

Arguit. sotular est nom̃ deriuatm̃ nõ neutri g⁹. z tm̃ hz ar⁹ ꝓdu cta in gtõ. Dõm q̃ sotular ẽ ntũs apocapat⁹: q: olim dicebat sotular⁹ i ntõ. q̃re adhuc dicim⁹ sotular⁹ i gtõ penultia ꝓducta. Vel dõm q̃ sotular oli fuit g⁹ neutri: g̃ adhuc ꝓduc̃ a i gtõ iux̃ ista r̃gl'a Arguit

Par substantm̃ cin par: sz par adiectm̃. i. equal' vel sil'is. vñ Est adiectm̃ par cũ sil'e tibi sigr. Est substãtm̃ cũ dico par caligaꝝ. Par

Nar est fluui⁹ q̃dã hñs duos meat⁹ ꝓ nares enei bouis. Sotular est gen⁹ calciamti. ein scbuch. z ỏr a solea vel a suo is ere. vl'a seta te. vñ. A suo pisan⁹ sotular nõ sz sotular⁹ Deriua: sz vox nũc sola te neť. Est noua vox sotular vl' forsan apocapata. Sic aer z epar dat lucan⁹ sauiẽsis. Cesar keiser. et ỏr a cedo is ere: q: ꝑm⁹ cesar scz Julius fuit cesus ab vtero matris. Nar

Sotular

.i. ꝑmitiua .i. dictio s. dictõe

Primicialis erit vox in qua dicitur esse

.i. ꝑmo inuẽte .i. voci

Primum proposite data significatio secte

deriuatiue spẽi .i. dictio s. ꝑmitiua dictõe

Est deriuata vox que descendit ab illa

Quia ꝑus dictũ ẽ ỏ gtõ nois ꝑmitiui z ỏriuatiui. iõ auto: h̃ inci dental'r oñdit q̃ sit dictio ꝑmitia z deriuatia. dicẽs q̃ ꝑmitiua vox est illa in q̃ fcatio ỏr eẽ data (secte). i. voci ꝑmũ ꝓposite. i. ꝑmo iuẽ te. vbi gr'a. qñ dictio fcat h̃ ad qõ fuit ꝑmo istituta ad fcandũ. tũc illa vox ỏr ꝑmitia Et vox descẽdẽs ab illa ỏr deriuatia: vt ab ista ꝑ mitiua voce martin⁹ deriuat martine⁹ z martinianus.

Notãdũ q̃ ista dictio ẽ ꝑmitie spẽi q̃ ꝑmario est ipsita ad fcãdũ et a nll'a dcõne deriuat. z illa dictio ẽ deriuatie spẽi q̃ secũdario est Nota

Querit. q̃t mo/ dis vna dictio deriuat ab alia. So. fm Jo. de gar. q̃ sex modis. Prio voce tm̃. z sic ãguilla deriuat ab h̃ noĩe anguis. scõo fcatõe tm̃. z sic h̃ aduerbiũ sel' deriuat ab h̃ noie vn⁹. tertio voce z fcatõe sil'vt amato: ab amo. q̃rto iterpratõe. sic h̃ nom̃ sapia ỏr a sophos grece qõ ẽ sapiẽs latie. q̃nto cõpõe. vt h̃ ꝟbũ addo vẽit a do. sexto declinatõe: sic in nois vn⁹ casus deriuat ab alio. z in verb vnũ tẽ pus ab alio. vñ. Sex arrẽde modos q̃b⁹ ẽ deriuare necesse. Anguil la voce sola descẽdit ab anguis. Sẽsu nõ voce sel' vnũ ꝓcreat ex se Sensu voce sil' ab amo descẽdit amato:. Est q̃ sophos sapiẽs int/ pretatio si sit. Dictio cõposita q̃ ỏuotat vt ꝑbat addo. Atq; mod⁹ sextus declinãdo repit. Jrẽ q̃uis istos modos ponat Jo. de Bar/ tm̃ trẽs ꝑmos tm̃ tenem⁹ in cõi vsu, z ertiã fm illuz textũ imediate Querit

sequentem:

.i. dictionū simplicis figure .i. fm normā: declinab. posite figure. dictiões com

Simplicium normā formabis compositiua

Dic ꝺ: ꝙ tu formab ꝑposita fm normā simpliciū. qz sic pī bz patris in grō. sic etiā cōpater: z ꝺ q̄ ad declinatōz. tenet etiā hec rgl'a quo ad genꝰ. sic mr̄ est gr̄ fei: sic etiā cōmater. Tenet etiā in platiõe syllabaꝝ. qz sic mr̄ ꝓducit illā syllabā ma: sic etiā cōmater. Tenet etiā in ꝓiugatiõe v bozꝝ: qz sicut facio bz feci in ꝓterito: sic etiā inficio habet infeci. sed sunt multe exceptiões: vt patebit.

Argnit Arguit. Composita nō sequūtur normā simpliciū. g̃ textꝰ ē falsus. qz ꝺ nomē ars declinat in feio genere: sz sua ꝑposita scz iners solers declinant in oi gñe. Dōm ꝙ licet nō declinent ꝑposita per eosdē articulos cū simplicibꝫ: tñ bñ ꝓ easdē ẽmiatões casuales qꝺ

Replica Cōtra. bicornis z vnicornis sr̄ ꝑposita a cornu: z tñ nō declināt ꝓ easꝺ ẽmiatões. g̃ ꝛc. (sufficit.

Nota Notandū ꝙ q̄tuor ꝓditões req̄runt ad vitatē huiꝰ reglē. Prīa ē ꝙ vltīa ps ꝑponentiū sit. eiusꝺ ptis oīonis cū dictõe cōposita. z g̃ beniuolꝰ z maliuolꝰ excludunt ab hac reglā. qz ipa sē noīa et vltīma ps ꝑponētiū. sz volo est vbū. Scꝺa ꝓditio ē ꝙ vltīa ps cō ponentiū sit declinabil̄. z g̃ vnicornis z bicornis nō ꝺclināt sic sua simplicia. qz cornu qꝺ ē vltīa ps ē ideclinabile ī singl'ari nūero. Tertia ꝓditio ē ꝙ nō mutet aliq̄ spēs decliatiōis vl̄ ꝓiugatiōis. z ꝓpt̄ ꝺ addo nō ꝓiugat sic ꝺo. Quarta ꝓditio ē: ꝙ ꝑpositū sit minꝰ notum q̄z simplex: qz qñ simplex ē minꝰ notū: tūc ñ seq̄t nor̄ā sui ꝑpositi nō tñ sp: vt patebit ibi Simplex compositi ꝛc.

s^c aliqua tenere

Dictio compositam dicetur habere figuram

s^c dictionē in duas dcōnes diuidere s. partiū

Quam licet in geminas partes distinguere · quarum

.i. fcatões habet dcō fcāda s^c ꝑpositā dcōnē.

Significata gerit vox designanda per ipsam.

Dic ꝙ illa dcō est ꝑposite figure quā licet diuidere ī duas vel in plures ptes: q̄z ptiū fcata designāt ꝓ ipsaz cōpositā dictiōz: vt magnanimꝰ: fcat grandē animo: quia magnꝰ idē est qꝺ grandis.

nō valebis s^c dcōne diuisionē. designre

Non poteris tale sub simplici scisma notare.

Dicit ꝙ tale scisma id est talē diuisionē nō poterī inuenire in dictione simplici: qz simplex dcō nō est in ptes diuisibilis.

declinab ab epar. a iubar a necrar locas

Et dices epatis iubaris cum nectare ponis

ab aspar s^c grāmaticoz a boztar s^c p̄dictis

Asparis vsus habet: sed boztaris additur istis

De tercia declinatione

¶ Hic reuertit ad ꝓpositū illi⁹ regl'e (Jn deriuat') z excipiēdo aliq̄ noia ór ꝙ epar bz epar'. z iubar aspar nectar z bostar bñt ar' cur tā in gtō. Epar leber. et dr̄ñt epar iecur z ficatū. vñ. Est auū ficatū: brut' iecur appropriatū. Ac rōnali dic epar eē datū. Jubar. id ē splendor z ponit q̄n qz ꝓ xp̄o. vt ibi Ceteri tm̄ cecinere vatū corō p sago iubar affuturū. i. rp̄m q̄ ē splēdor p̄ris. Nectar. i. claretū. qz nectit mētē bibentis interi⁹ z labia extri⁹. z sic dr̄ vinū pigmētatū. vñ Lucan⁹. Stipāt z dulci distētās nectare cellas. Aspar ē pasties ō asseribꝫ fact⁹. z dr̄ ab asser z paries. Bostar ē eq̄uocū. ꝑmo ē nom̄ viri: z sic bz ar' curtā i gtō. Alio mō dr̄iuat a bos z stare. z sic fcat stabulū z p̄sepe boū. z sic ꝓducit ar' ꝓ illā regl'az (Jn deriuat') vñ. Cū bostar p̄sepe notat ꝓducit ar' Cū ꝑpuz nom̄ corripiat ar'. Nota ꝙ bostar q̄n ē ꝑpuz nomē dr̄ etiā a bos z stare. qz stando añ boues nom̄ i cer s' curtā. nom̄ adiectū in cer s. i gtō. (custodit eos.

Epar
Jubar.
Nectar.
Aspar
Bostar

Er tibi ꝓbet eris. cer mobile vertit in cris
nom̄ i ter i gtō. declina q̄ bz iouis lateris

De er

Ter per tris forma. sunt iupiter z later extra
stateris luter'. linteris. panther'. caracteris
Et stater atqꝫ luter linter pantherqꝫ caracter.
ether'. crater'. s. in gtō declinabit. B nomen
Ether et crater per brīs formabitur imber
.i. deriuatiua B nomē B nomē s. longā
Et sua composita . ver et mulier habit eris

¶ Dicit ꝙ nomē ēmiatū in er bz er' curtā i gtō: vt agger aggeris. aer aer'. Jn excipiūt noia adiectia in cer q̄ bñt cris in gtō. vt acer acris.) Ter p tris for.) Dic̄ ꝙ nomē ēmiatū in ter mutat ter in tr' in gtō: vt vter vtr'. pr̄ patr'. Jn excipiunt noia in textu posita. scz iupiter q̄ bz iouis. later later'. sil'r stater luter lint pāther caract ether z crat q̄ bñt er' i gtō. (Per brīs formabit ym.) Dic̄ ꝙ B nomē ymber cū suis cōpositis bz br' i gtō. vt ymber ymbr'. septēber septembr'. october octobris. (Ver z mulier habit er') Dicit ꝙ ista duo nomia ver z mulier habent eris longā in gtō. vt veris mlier'

Arguit. Nomē terminatū in cer nō bz cris in gtō. ḡ text⁹ ē fal sus. Añs patz de hoc noīe carcer q̄ bz carcer'. Sol'o. textus in relligitur de nomib⁹ adiectiuis: sed carcer est nomē substantiuū.

Arguit

Arguit. sunt pl'a noia i ter q̄ nō bñt tris i gtō sz er': q̄ tñ hic nō excipiūt. ḡ rc̄. Añs ptz vt clister bicter. Sol'o. cōprehēdūt sub ist'. Vel dōm ꝙ indifferenter bñt eris vl tris in gtō. z iō nō excipiūtur. Agger teutōice ei dr̄ch. sz ager ei acker. vñ Lūc bon⁹ ē ager quez circūdat bon⁹ agger. Aer lufft. Cadauer dr̄ corp⁹ aialis mortui.

Arguit

et dr fm sylbaalē ethymologiā q̄si caro data vmiby. Et dicūt q̄dā q̄ hō mortuꝰ dr funꝰ q̄n ē in domo: sz dr cadauer q̄n mittit ex̄ ad se peliendū. z dr vmbra q̄n ē in iferno. Hic acer hec acr̄ z h̄ acre ad

Acer

iectīn hz acr̄ in grō: z ē idē q̄ fortr̄ vl amarꝰ Vel acer ē nom substā

Carcer

tiuū: z hz acer̄ i grō: z fcat q̄ndā arborē. vñ. Dicitur arbor acer. vir fortr̄ z ip̄oby acer. Arbor formateris: sz fozt̄ amarꝰ hz cris. Car/

Uter

cer ein kercker. i. ergastulū. z dr q̄si coarcer: q̄ in eo coarcent capti ui ꝓpē delicta cōmissa. Uter vter̄ ein wynkrug. sz vter vtra vtrū id ē q̄s de duoby. Et ꝓpōit cū q̄. z dr vterq̄ vtraq̄ vtrūq̄. Et dr̄nt

Mater

q̄s z vter a um. vtē. Dr̄nt etiā vter tris z vter a um. vñ. Mobile q

Jupiter.

rit vter: vinū fixū tenet vter. Mater ei muter. Jn matern⁹ a um et maternal'. i. ad mr̄es ptinēs. Jn matercula. i. pua mr̄. Jupit̄ io uis ē vnꝰ de septē planet̄s in suis q̄litatiby tēperatꝰ calidꝰ z hūidus malicia saturni tpat: cursuz suū in. xij. ānis cōpler. Et dr q̄si iuuās

Later

pr̄. q̄ iuuat ad ꝓductōz gn̄abiliū z corruptibiliū. Jtē olī dicebat iu piter iupiter̄s z iouis iouis ꝑ codē. z ex illis duoby moderni faciūt vnū dicētes iupit̄ iouis. Later ein bachēstein. q̄ q̄to plꝰ lauat: tāto

Ether

mīnꝰ a rubedine mūdat. vñ. Jlle lauat laterē q̄ castigat mulierem. Jt. Littꝰ aro: laterēq̄ lauo: dū fuio p̄uo. Ether hymel. z ꝑ p̄e dr ce lū stellatū ab e q̄ est ex̄: z her q̄ ē lis. q̄ ibi nulla est ꝯrietas. vtz. s.

Crater

celi. Sz q̄n capit̄ ꝑ supiori regiōe aer̄ tūc dr sic ꝑ antifrasim: q̄ ibi fiūt mlte impssiōes ignite: vtz in li. metheororꝝ. vñ Brec. Aera dic nostr̄: sz dicas ethera summū. Crat. i. ciphꝰ hñs duas aures vel ansas ad portādū: et dr a cratin grece q̄ ē ꝓnectere latine. q̄ olim tale vas solebat ex viminiby z virgul' ꝓnecti. sz mō capit̄ ꝑ q̄libz ci pho. Et dr̄nt crather z cratcs. vñ. Est ciphꝰ crather res ferrea sit ti bi crates. Item q̄dā deceptꝰ cū vino aq̄ mixto fecit h̄ enigma. Jn crathere meo terbis est ꝓiūcta lieo. Est dea iūcta deo: sz dea maior eo. Nil valz hic vl' ea nisi sint ambo pharisea. Ammō ꝓrea sit deꝰ

Hicter

absq̄ dea. Jtē crates tis ein roster. Jnde craticl'a. Hicter hicter̄s vel hictr̄s ē auis q̄daz tota crocea. vl' est aial infestū boby stimulās

Stater

aculeis. teutonice ein wespen. Stater ē illud qđ pōderat i statera id ē media ps vncie. vñ Libra statera: stater res q̄ librat in illa. Se pe minꝰ statere lāx ꝓtinet ap̄la statere Res fiet iusta staterē portā/

Pāther

te statera. Est libre ligua stater ē nūmiq̄ mōeta. Panther ē q̄dā animal varij color̄s. vñ. Est q̄drupes panther q̄ nō ē pulcrior alter Qui mag̃ ex albo depingit orbiculato. Jtē pāther hz in accō singu lari pantherē vl' pāthera. Uñ dicit Brecista q̄ q̄dā sunt noia ter tie declinatiōis q̄ hñt em vl' a in accō singl'ari. z in formāt noia ꝑ/ me declinatiōis i a. vñ. Bis duo sunt nomia rne duplicātia quar/ tum. Extq̄ femina q̄ hz est inflectio ꝑma. Formāt: ceu lampas pan ther q̄s crater et ether, Ethera cratbera pārberaq̄ lāpada dicas.

De tercia declinatiõe

Caracter est eq̃uocũ. vñ. Effigies: forma peculiꝭ nota: siue figura. Est q̃ nouꝰ vultus: stilꝰ coctura caracter. Caracter

Linter est q̃dã parua nauicula vel vasculũ ex q̃ porci solẽt cõedere. Linter

Leuter est eq̃uocuꝫ Prio ẽ q̃ddã aial: teutõice ein otter. Scõo idẽ est qõ cãrarꝰ. i. vasculũ cũ duabꝫ ansis q̃ vinuꝫ portat. Tertio ꝑcat lauatoriũ. i. vas aptũ ad lauãdũ aliq̃d. vñ Est aial leuter: est cãrarꝰ atq; lauacrum Jr. Dic leuteres vasa purgãdꝫ fordibꝫ apta. Leuter

Jmber ẽ q̃dã pluuia impetuosa. sꝫ nymbꝫ ẽ pluuia tenuis cadẽs cõit in aprili. vnde. Est imber pluuia nũb caligine tecta. Est nymbꝫ tenuis q̃ nos aspergit aplis. Jtẽ imber ꝑm Jsiõ. est q̃nq; nomẽ grecũ: z tũc capit ꝑ mense martio. Jñ tũc ór septẽber q̃si septimꝰ mẽsis ab imbre. i. a martio. October q̃i octauꝰ mẽsis ab imbre. Imber

Celeber teutõice seelig. q̃si salutꝫ imber. Et hec duo noia. s. saluber z celeber q̃ndã habuerũt vꝫ ĩ ntõ. z sic habuerãt gtm̃ simile ntõ. q̃re adhuc hñt vris in gtõ. Celeber

Uer teutõice der mey. z ór a vireo es ere: q; tũc virescũt herbe z plãte: z est q̃rta ps ãni. z incipit a cathedra scti Petri durãs vsq; ad festũ Urbani: vt dicꝫ ẽ supꝫ de bieme. Uer

Mulier: teutõice ein wyb: siue sit maritata siue ỿgo siue vidua. Et ór mulier q̃si mollier: q; mulieres sunt molles: z hꝫ eris ꝓductã ĩ gtõ. vñ. Nõne vides q; nulla fides sit in mlĩere Nec bodie nec heri nec cras credas mulieri. Mulier

nom̃ in ir. corripiet in gtõ. ꝟ nom̃ .i. exẽplũ

De ir

Jr breuiabit iris. martyr fiet tibi testis

¶ Dic q; nom̃ in ir hꝫ iris curtã in gtõ. vt martir martyris. in gtõ in ntõ ꝟ nom̃ in gtõ

Js posꝰ or ponit. cor cordis debet habere

De or

¶ Dicit q; noia in or termiata addũt is pꝰ or ĩ gtõ. vt odor odoris sed ꝟ nom̃ cor hꝫ cordis in gtõ. nom̃ mas. gꝫ nom̃ cõis gꝫ sc̃ lõgã nem̃ fei gꝫ

Mas aut commune dabit oris femineumq;

¶ Dicit q; noia masculini: fei z cõis gꝫ habent oris longã in gtõ: vt sororꝫ sororis. melior meliorꝫ. facit sc̃ curtã. ꝟ nom̃. ꝟ nom̃. ꝟ nom̃. i. noia neutri gꝫ. ꝟ nom̃

Formatꝫ oris rhetor memor arbor: neutraq; castor aliqua sc̃ noia ab hector iungũtur

Et quedam ꝓpria velut hectoris associantur

¶ Dic q; ista noia rhetor memor arbor: z noia neutri gꝫ: vt equor. z ꝟ nom̃ castor. z q̃dã ꝓpria noia vt hector hñt oris curtã in gtõ.

Arguit

¶ Arguit. Sũt plã noia q̃ hñt curtã oris in gtõ q̃ hic ponunt. g Alexan. est insufficiẽs in suo ꝓcessu. Añs ꝓbat de cõpositis bꝰ nois corpꝰ. vt bicorpor. tricorpor. Et silr cõpositꝫ bꝰ nois decus. vt in-

decor. dedecor. Dñm q cõposita a corpus z decus hñt oris curtã in grõ sic sua simplicia. vtz p illã regulã Simplicium norma.

Martyr Martyr grece est testz latine. qz martyres effusiõe sanguis testifi cati sunt xpm esse vez deũ z hoiem passuz p salute nr̃a. vi5 supra.

Odor Odor vl̃ odos teutõice rouch. et talia sũt q̃tuor. ꝟ. Bis duo noia sunt or z os facietia rectos. Arbor odorq; labor ist̃ sociabit honor. Arbos odosq; labos ist̃ sociat z honos.

Fetor Et odor cõit accipit p bono odore: z fetor p malo.

Cor illud q̃d pmo viuit z vltio morit in aĩali. vñ. Est intestinũ q̃dã cor nobile dictũ. Qõ viuit pmo qõ mortez suscipit vmo. Et õr cõit frm lrãle etymologiã q̃si camera oĩpotentz regz. Jtẽ Dũ cor nõ orat in uanũ lingua laborat. Jtẽ Nõ vox sz votũ: nõ musica carmia sz cor. Nõ clamor sz amor sonat i aure dei. Jta a cor õr recordor arz. i. ad mẽoriã redire Et discordor arz. i. discrepare i corde. Et z cordor arz. id est in corde z uenire.

Autor Autor ei lerer. i. doctor vl̃ doctrix. Et dñt autor auctor actor. put descẽdũt a diuerꝭ dictõibꝫ. vñ. Autor ab au tentin sine c vẽit u. sine cũ c. Actor reddit ago. vẽit auctor ab augeo verbo. Jtẽ dicit Brecista. Auctor ab augẽdo nom̃ trahit: ab agẽdo Actor. autẽtin grece q̃ nascit autor. Jt̃ auctor. i. angmẽtator. Actor dicit ille q̃ agit. Jtẽ autor ẽ cõis gz: sz auctor z actor sũt mas. generz

Uxor Jtẽ inuẽit actor nom̃ ꝓriũ grecũ bñs orz correptã i grõ. z ꝓhẽdit sub ly hector. vñ ꝟ. Actoris in spolĩs: vtus actorz hz. Uxor ei mãs wib. z õr q̃si vxens cor. s. sui mariti. ꝟ. Dedecor est vxor tua. nã ptz esse tricorpor. Jtẽ dedecor est inhonest ꝟ. Tricorpor õr q̃ hz q̃titatẽ triũ corpoz. Vel vxor dicit q̃si vnxor ab vngo is ere. qz puelle nu/

Rhetor, bẽtes solebãt inũgi crismate. vel qz vxores solebãt inũgere facies eaz. Rhetor ei wolspreebender mã. Jtẽ rhesis grece. i. locutio la tine. Jtẽ rhetor. i. mgr̃ bñs sciam loq̃ndi. Jñ rhetorica. i. talis ars

Memor Jñ rhetoric ꝟ q̃ studet illã artẽ. ꝟ. Rhetoricus poscit: id qõ rhetor

Arbor bñ noscit. Memor teutõice gedechtig. vñ ꝟ. Causa q̃so dei: tu me/ mor esto mei. Jñ imemor q̃si nõ mẽor. i. oblit ꝟ. Arbor ei boum. Jñ arbustũ. i. loc ꝟ i q̃ crescũt arbores. vñ ꝟ. Arbor honorez de q̃ solamẽ

Equor babet. Et dicit arbor vl̃ arbos i ntõ vt dictũ ẽ. Equor õz mere oõ der see. i. mare planũ. z dicit a ẽbo eq: arz. i. planũ fieri p ẽrium: qz mare raro planũ ẽ. Uel õr mare planũ dũ nõ agitat a vẽt Et dñt eq: nom̃ z eq: ẽbũ. ꝟ. Tũc fatuis eq: paro dũ tranare p eq:. Inde

Castor cunctz eq: rebz dũ vado p equor. Jn pmo ẽsu Font mare simplr. in scõo fcat mare planũ. Castor ein biber. Et õr a castro as are. i. ge nitalia amouere: qz castor castrat seipz qñ a vẽatoribꝫ fugat: scies ex naturali industria q̃ nil volũt nisi genitalia sua q̃ mltũ valẽt i medicialibꝫ: q̃bz babitz dimittit aĩal viuũ fugere. ꝟ. Questio forma tur: cur castor ab boste fugat. Cur ablatios dẽtes gerit in grõs. Jl

De tercia declinatione

los dente ferit: quia sic euadere q̄rit. Itē qñ castor ē nom̄ specificū
aialis: tūc hz or̄ correptā in gtō. sz qñ ē ꝓpuz nom̄ viri: tūc ꝓduc
or̄ sic nabor z victor. ℣ Ist̄ castore victore nabore remot̄. Hector Hector
est ꝓpuz nom̄ cuiusdā militis troiani mirabilr strēnui filij ꝑami q̄s
vñ. Hospicij rector sp sit let⁹ vt hector. Ut iob sit būil: vtqz sybil/
nom̄ iur facit sc curtā. B nom̄ facit sc lōgā (la sciens.

Vr tibi formaturis: sed fur subdit tibi furis
B nomē supp. curtā ista nomia De ur

Robur prebet oris: ebur iecur et femur addes

¶ Dic q uom̄ in ur facit uris correptā in gtō. vt turtur turtur̄. sz
fur hz fur̄ ꝓductā. Et ista noia robur ebur iecur z femur bñt oris
correptā i gtō. Murmur ein murmuelen. i. occult⁹ ſmo vl̄ susur murmur
ratio. Jñ murmurare. i. susurrare: vel ad modū muti se hīe. Tur
tur est nom̄ auis. Fur ein diep. z dr̄ñt fur̄ nom̄ z furis ℣ būa furo Fur
is ere, teutōice rosen. ℣. Dines qñ fur̄ caueas de crimie fur̄. Jtez
Religiose fur̄: dū cernis crimia fur̄. Itē dr̄ñt fur z latro. vñ Bri
to. Fur nō est latro: q: tēpe fur furit atro. Claro nō atro rapit oēs
res sibi latro. Robur. i. arbor. s. querc⁹: vel ē idē qđ fortitudo. Jñ Robur
robust⁹. i. fort̄. z qñ ſcat arbor ē. tūc ꝓprie capit ꝑ trūco. ℣. Est ar/
bor robur: z bñs in corpe robur. Robora sunt trunci: dicūt robora
vires. Ebur ē os elephāt̄. Jñ eburne⁹ a um. i. cādid⁹ tanq̄s ebur. Ebur
Jecur leber. s. aialiū irronabiliū epar hoim: z ficatū est auiū. vtš Jecur
Femur. i. coxa, z est sniор ps crur̄. z hr alio noie femen. Ponūt Femur
tñ aliq diam: z dicunt q femur ꝓprie est viri: z femen mulieris. ℣
Dic femur esse viri: femen dicas mulieris. Hec tñ dia nō fuatur:
quia femur dicit a fero fers: quia fert totū corp⁹ tā viri q̄s mulier̄
ſm Papiam. Itē. Femia claude femur: ne nos de te mala femur.
Itē femur ꝑma lōga. i. loq̄mur: a for far̄. A femur hr femor ale. et
a femē femiale. i. brācha. Itē femē hr ꝓpē posterior ps coxe q tāgit
equū in eq̄tantib⁹. Uñ olim eq̄tantes eq̄s sub feminib⁹ amissi di/
cebant. Et a femē dicit femia: q: femia cog̃scit cui⁹ sex⁹ sit ꝑ femē.

in gtō B nomē. B nom̄ in gtō De as

Ex as est atis. elephas gigasq̄z dat antis
ista noia antiq̄rum aliqua

Et dyamas adamas. veterum quoq̄z nomia quedā
B nom̄ in gtō in gtō in gtō in gtō s. vas vadis

Mas maris. as assis. vas vasis. vas vadis. isti
sociab⁹ B nom̄. facit illa duo noia

Jungesq̄z pallas. formatsic lampas et archas
s. noib⁹ candē declinatōem sup. noia

His similem formam retinent patronomica quedā

nom̃ termiatū in as breuē ‸i.nomis greci

Sic breuis as formar. genitiuus grecus os addit

¶Dic̃ q̃ noia ẽmiata in as hñt atis in gtō. vt ąbbas abbat'. Sed elephas gigas dyamas z adamas z q̃dā ꝑpa noia antiq̃z. vt atlas hñt ant' i gtō. Et mas hz mar'. as assis. vas vadis vel vasis. Et pallas lāpas archas: z q̃dā pr̃onomica ī as: vt menetias etiaz hñt adis ī gtō. sic etiā nom̃ i as breuē hz ad' fm latios l' ados fm nunt' g̃ rc̃. Probat' q: aras calcas cōpas papas etiā hñt ant' in gtō. Dō m q̃ cōprehēdunt' ibi. Uerez q̃z nomina quedam.

Arguit

Abbas grece. i. pr̃ latine. q: est pr̃ mōachoz. Sz abas p simplex b ē ꝑriū nom̃ cuiusdā viri. vñ. Quidā dict' abas. mōachoz sit pr̃ abbas. Itē abbatis cōis g' media correpta: dr q̃ vel q̃ cū bato diuidit eq̃s hauenā. Abbat' ad cenā das eq̃s abbat' hauenā. Itē batus ti est mēsura q̃nq̃ginta sextarioz. Jñ dr abbat' q̃si a bato dict'. Bonitas gutheit. Pietas mitrikeit. Humilitas demūtigkeit. Debilitas kranckeit. Elephas ei elephār. etiā dr elephāt' ti idē. vnd. Est hic z hec elephas inflectio tertia dic̃ Sepe scd̃a tenēs dclinat hic elephātus Et dr ab elephan grece qd̃ ē mos latine. q: ꝑ magnitudinē sui corpis assil'at mōri. Uñ illa aīalia mil'tū vtilia sūt in bello q: sup ipa solēt fieri ꝑpugnacula seu dfensoria lignea in q̃b pñt mil'ti

Elephas

Gigas

boies stare ad ꝑpugnandū: z sūt ī india. v'. Corpe tā grādes apd indos sūt elephātes. Ut bñ firmares mōtib' eē pares. Itē vsus de ꝑprietatib' elephār'. Magne nature ẽstat elephas q̃z dure. Unic est pauca ven': nō ē pietat' egen'. Quoz sīa est q̃ elephas est magne cōtinat': dure cōplexiōis in pelle: carne z ossib': z paz luxuriat' q: si ẽiugē suā amittat: nulli alī copl'at: inf siluas sol' morat': bien nio portat fetū suū: nec amplī' q̃z sel' gignit. z tm̃ vnū fetū portat: et viuit trecent' annis. Gigas ein ryf. od ei heldt. et dr a ge grece qd̃ est terra latie: z gigno is ere. q̃si de tra genit': q: gigātes cum ceros boies multū hñt de mole tre. Jñ gigāte' a um. i. ad gigantē

Dyamas

Adamas

Atlas

ptinēs. Dyamas est eq̃uocū. Prio est idē qd̃ bigam'. z sic dr dyamas q̃si duas amās. Scd̃o ē idē qd̃ diues. id est. diuitias amans. Tertio est lapis pr̃ecios'. vsus. Est dyamas bigam': diues: lapis ē pr̃cios'. Bigam' ē bñs duas vxores. Adamas ē lapis pr̃cios'. z dr aba qd̃ ē sine: z thomos diuisio q̃si sine diuisiōe. Lapis enī ille diuidi nō ꝑt absq̃ sanguie hircino. vñ Est adamas dict' lapis indic' idomitus q̃z. Frāgit' hic nullo sibi ni sit sanguis ab hirco

Atlas ē ꝑriū nom̃ gigār': q̃ fm fabulas z fm imaginatōz sil'itudinariā cōmētatoris in scd̃o celi iacet in rota ꝑmi mobil': hñs caput vsus austz: pedes vsus septētrionē: manū dextrā vsus oriens sinistrā vsus occidens: ventrē sursū: dorsū vo deorsuz. et sic volvit

celũ sine q̃ete. Et in ordine ad illũ virũ cõmẽtator loq̃tur ꝺ dextro et sinistro celi. vñ. Fertur q̃ gigas nõ rãtus erat velut atlas. Qui sup̃ collũ fabulaꝫ voluere celũ. Itẽ quidã recusãs portare g̃ue pondus dixit. Pondere sub tali sudaret: maxim⁹ atlas. Proficuit mꝫ tũ sic latuisse mihi. Mas. i. vir. Jñ masculꝰ. Jñ emasculo as are id ẽ castrare, Itẽ dña ẽ infmare nti casꝰ z mare ablti casus a mas vñ. Femĩa nllꝫa mare trãseat absq; mare. As assis ẽ eq̃uocũ. prio ꝓcat obulũ: vt i euãgelio, Nõne duo passeres asse vene. Differũt tñ as z obulꝰ: q; obulꝰ ꝓcat põdus ad silitudinẽ totiꝰ denarij, sz as ẽ denariꝰ dimidiꝰ nõ pfecte rotũdꝰ sic obulꝰ. sz semicirculꝰ equalẽs tñ obulo. vñ. Qꝺ toti sit par factũ totiꝰ adistar. Hoc dicas obulũ sz semicirculꝰ ẽ as. scꝺo ꝓcat põꝺ. xij. vnciaz. tertio ꝺr pũctꝰ vnꝰ i decio vel talo vl taxillo. q̃rto ꝓcat possessionẽ oĩm bonoz alicuiꝰ. vñ Grec. As obulꝰ põꝺ: pũctꝰ possessio tota. Vas vadis. i. pignꝰ vel fideiussor. z ꝺr a vado is ere. i. ire. vñ. Donatis vadib⁹. potestꝫ ire q̃ vultis. Jñ ꝺr vadiũ dñ. teutõice ein pfant. Vas vasis ei vas Jñ vasculũ. i. capsa. z ꝺr a vescor ersꝫ: q; illa q̃b vescimur ponũt in vase. vñ. Vas vadis ẽ obses: vas vasis sit tibi capsa. Et differunt vades vbũ z vades nomĩ plis nũeri a vas. vꝰ. Tu nõ sic vades: q̃n dab añ vades. Pallas ẽ nomĩ cuiusdã dee. s. belli. ꝺr a palin grece qꝺ ẽ mouere latine. q̃a mouet boies ad bella. Etiã est ꝓpuz nomĩ viri. Lãpas ẽ vas in q̃ ponit oleũ cũ lichno accenso vt luceat. Et dicit a lambo is ere: q; lãpas lãbẽdo ꝙsumit oleũ p lichnũ ccẽsũa.

Archas ẽ vir vl mlier de archadia. Etiã filia iouis fm fabulas dicebaꝫ archas. Menetias adis vl ados ẽ filia vel neptis menetie: z sic de alijs pronomicꝫ suo mõ. Ciclas adis ẽ vestꝫa rotunditate dicta sursuz stricta: deorsum ampla. Et ꝺr a ciclon grece qꝺ ẽ rotundũ latine. Etiã capit p insula. vñ Grec. Est ciclas pãnꝰ circũ dat ciclada põtus. Item. Ciclas mantellus: sit marꝫ insula ciclas Et habet ciclaꝺem vel ciclada in accõ singulari.

Mas aut commune si fiet in es breuiatam
varians s c i grõ ista noia exemplũ
E mutans dat itis, miles stipes tibi testis

masculinũ genꝰ. cõe genꝰ s c in ntõ correptã

De es breui

¶ Diẽ q; noia masculini gꝰ z cõis gꝰ in es curtã termiata mutant e in i grõ et addunt tis. vt miles militis: stipes stipitis.

Querit. quõ debemꝰ scire q; miles z stipes z sil'es dictões terminant i es curtã. Dom q; p regulã Alexan. in tertia pte positam scz ibi. Obliquꝰ crescẽs q̃ corripit añ supmã. Jn recto fac es curtã

Arguit. autor facit hic petitionẽ ꝓncipij: q; ꝺi (testꝫ tibi miles. cit ibi q; noia tertie declinatois q̃ mutãt es i itis in grõ: termiant

in es breuē. z ita ab illa tertia pte remittit nos ad ꝑmā ptē. z econtra cū dic̄ (Mas aut cōe) dicēs ꝙ noīa mas. g̃ et cōis g̃ ꝗ ī mīant in es breuē: mutāt es in is ī tertā ī gtō. Ita remittit ab hinc illuc et illinc remittit huc. Dōm ꝙ ꝑ fac̄ ꝓ ꝑ plitatē illoꝝ noīm de ꝗbꝫ dare certā r̃gl'az ē ml'tū difficile. nec ē possibile ꝙ ꝑ vnā regu/

ꝑ nomē in gtō in penl'tima syll'a. (lā sciant

Vt prepes dat etis dyptongus in antesuꝑma

Dicit ꝙ noīa in es breuē termiata hñtia dyptongō in penultia syll'a hñt etis curtā ī gtō: vt ꝑpes ꝑpet̃. qꝛ dꝫ scribi praepes.

s. noēa descendūt adiungunt

Que deriuantur a verbis associantur

s. noibꝫ inuenit in penultia syll'a

In quibus e curta reperitur in antesuprema

Dic̄ ꝙ noīa ī es breuē ꝛmiata descendētia a ꝟbꝭ hñt e curtā 'añtis in penl'tima syll'a: vt ab bebeo bebes bebet̃. a tero teres teret̃.

hec dictio correpta in gtō ꝓducta

Inquies est curta tamen etis erit sibi longa

Dic̄ ꝙ ꝑ nomē inqes termiat in es breuē: tñ hꝫ lōgā et̃ ī gtō. vt ī/

scꝫ genꝰ in gtō ꝑ nomē (quiet̃.

Femineum dat etis curtam. seges tibi testis.

Dic̄ ꝙ nomē fei g̃ in es breuē fac̄ et̃ curtā in gtō. vt seges segetis.

ab ꝑ noie in gtō cōpositū

A pede compositū dat edis. sed apes remouebis

¶ Dicit ꝙ composita a pes hñt edis ī gtō. vt bipes bipedis. Sed hoc compositū apes excipies: quia habet apis.

s. nom̄ ꝑ ꝟbū s. curtam

Quod prebet sedeo formabit idis genitiuo

¶ Dicit ꝙ noīa descendentia ab ꝑ ꝟbo sedeo hñt idis curtā ī gtō. vt deses desidis. obses obsidis.

De es lō ga. variabis in gtō excipe a ḳes

Es longam mutabis in is: sed deme quietis

Istos gtōs etiam excipe

Heredis cereris mercedis vel locupletis

sociabis ab agnes

Magnetis iunges. agnetis dicere debes

ꝙ qñ facit in gtō. ꝑ nomen

Cum preit i formabit etis. paries tibi testis

¶ Dicit ꝙ nomia terminata in es longā mutāt es in is in gtō: vt sedes sedis. Sed excipe quies qō habet quiet̃. ¦beres bered̃. ceres

cereris. merces mercedis. locuples locupletis. magnes magnetis.
Et qñ i precedit es: tunc habz eris curtã in grõ: vt paries parietis.

Arguit. ¶Arguit. ista noia lebes rapes cremes ꝛc. ꝯmiant i es lõgã. ꝛ hñt et lõgã i grõ. vtz in ꝛtia pte: ꝛ tñ ñ excipiũt h. g ꝛc. So. autor loqt hic paruul. ꝛ iõ ppt illoꝝ teneritatẽ pla postponit qõ nõ ignorantie

Querit. ¶Querit. quõ cogñsci pñt no/ (sed vtilitati iuuenũ asscribẽdũ est. mina in es lõgã vl breuẽ. Solo. vt dcm ẽ qꝫ p nullã regla cogñsci pñt. sz p h solũ qꝫ pla noia talit ponũt.

Miles. Miles ei ritter gl cõis. et dicit a mille: qr inꝫ mille hoies vix vn⁹ acceptat ad militiã. Etiã miles ẽ nom dignitat mal. gl. sic etiã inꝫ mille vix vn⁹ repit miles Jñ h ꝛ hec militaris ꝛ h re adiectiue. Jñ etiã milito onis. i. miles. Jtẽ cõmilito onis q cũ alĩs ẽ i militia. qr illi q sũt i eaõ militia vl in eoõ bello dicũt cõmilitones. A miles scõo mõ dr militissa. i. vx militis.

Stipes. Stipes mal. gl stip oõ stacke. ꝛ dr stipes q̃si stãs pes. ꝛ poit p arido truco arboris. Et dñt stirps. stipes. stips ꝛ stix. vñ Stipes itis bacul⁹. stirps stirpis regia. ples. Stips stipis ẽ obul⁹. stix stigis atraqz pal⁹ Jtẽ dñt stipes ntl cas⁹ pla nũeri ab h noie stipo ꝛ stipes itis singlar nũeri. vñ. Munera pua stipes: ñ fertile dat tua stipes. Jt stipes ñ fertil. i. trũc⁹ arid⁹ ꝛ steril.

Merges. Merges itis ẽ equocũ. Prio fcat auẽ: teutonice ein dücher. qr sepi⁹ mergit se in aqs. et dr etiã merg⁹ gi. Scõo fcat herbã segetis. vñ Brec. Est merges viu⁹: si mergit ẽ gtũs. Sz si dicat mergetis garba vocat. Jsto ꝛriat vsui et Hugl. q dic qꝫ p aue nõ dr merges: sz merg⁹. ꝛ p garba dr merges itis. Eqs dr aliqs eqtãs. Jñ eqtissa ẽ mlier eqtãs. Jt dñt eqs nom ꝛ eqs vbũ ab eq as are: glych machẽ. vñ Si vis pu⁹ eqs eq tes te grãdib eqs. Nõ sis sol⁹ eqs tibi me p te decor eqs.

Prepes. Prepes. i. velox. vñ ⁹ Tristicie pco prepete currit eq. Prepes dr õsi p alĩs petẽs. s. rẽ suã vel terminũ vie. Dñt ãt ppes ꝛ ppes. vñ. Perpes ppetu⁹: sz ppes sit tibi velox.

Debes. Debes. i. obtus⁹. vñ. Est mihi sens⁹ bebes: iõ mihi pcere debes. Si tibi sens⁹ bebes: iõ pl⁹ discere debes. Parcere nolo tibi neꝯ qr te fore sciui. Debes venit ab habeo es ere. i. pigrescere ppe in ope mẽtis. Jñ bebetudo. i. obtusitas et bebetare. i. bebetẽ facere. Jt dñt bebetis media correpta ꝛ bebetis scõa psona pla nũeri media pducta. vñ Est bebes h bebetis: bebeo vl bebes dat bebetis.

Interpres. Teres a tero is ere. teuto. rond. ꝛ dñt teres ꝛ rotũdũ. vñ Hasta dic tererẽ: pomũ dic eẽ rotũdũ. Interpes ꝯis gl dr miscẽs diuersa. gña a liguaꝝ: ꝛ exponẽs vna p alia. ꝛ vẽit ab h bo cõi interpror aris. i. expõere vl expõi.

Jndes. Jndes vnruge. Jtẽ des q̃uis indifferent ẽ ctie vel q̃nte declinatõis. tñ vtimur eo solũ i ctia declinatõe. sz h ꝓpositũ reges ẽ q̃nte declinatõis. Jt des aliqñ ẽ nom ad iectiuũ ois gl. ꝛ sic ẽ iõ qõ dei. ꝛ ab illo dr indespe ꝓpõnẽ. vñ Jndes eẽ caue tibi mag̃ des erit a ve.

Seges. Seges. i. semẽ. ꝛ dr a sero is ere. l dr

matura messis. z sic ōr a seco as are: qz secaꝝ siue metiꝝ in agro. Et

Teges differūt seges z sata, vñ. Dū seges segetes: sata dū radicitꝫ bereꝫ.

Teges. i. domūcula tegēs paupes. Jñ regula, di minutm ei dach

Pes qz tegula domū tegit Jñ teguriū: z ē casa pastoꝝ siue custodū vine arū. vñ. Cur sibi pua teges cū multa sit sibi seges. Pes ein fuoꝫ Et accipiꝝ tripl'r. primo p mēbro cuꝫ q̄ ābulamꝰ. scō o, p pede metroꝝ tertio p mēsura in agro qui ztinet q̄ndeci digitos. Quadrupes ē aial hīs q̄tuoꝝ pedes. z capiꝝ antonomatice p eq̄. vñ. Quadrupes phebi qui cogit cā mouari. Quadrupes i plano qñqz cadit pede sa no. Nō mirare bipes: si labiꝝ tibi pes. Bipes ē aimal hñs duos pe des. siē bō z auis. Tripes ōz hñs tres pedes siē sedes. Apes l' apis teutōice ein byen. et ōz ab a qō ē sine: z pes pedis: qz nascit sine pe/

Deses dib: vl' p ātiphrasim: qz mlt̄os bz pedes. A pes ōz pedes pediꝫ: z ē qui vel q̄ ambulat pedib. z est idē qō pedester. Deses idis. i. piger vel remissus. Jñ desidia. i. pigricia. z vēit a desideo es ere. i. pigre/

Obses scere vl' deo: sum sedere. Itē desido is ere: a de z sido. i. fugere. vñ. Desidis b crimē: desidis iā ꝑpe limē. Obses. i. vas dis z pignus: qō ꝑpe daꝝ p obsessis. Et venit ab obsideo es ere. i. circū sedere vel

Preses obuallare. qz obsessi. i. circūuallati dāt pignꝰ vt libere vadāt q̄ ve/ lint. Jñ obsidio onis z obsessio onis. i. circūuallatio. Preses idꝫ id est p̄sul. z ōz a p̄sideo es ere. i. posse vel defendere. Jñ p̄sidiuz. i.

Sepes auxiliū vl' defensio. Itē dr̄ñt p̄ses z p̄ces. i. orōnes vel vota. vnde. Est p̄oz p̄ses: die foze vota p̄ces. Itē. O sacer p̄ses p nob fundi/ to p̄ces. (Es longā mutab i is) Sepes. i. ortꝰ: z ōz alio noīe seps sepis. vñ. Seps sepe calcaꝝ vbi, pnioz eꝝ videꝝ. Irez Olofernes et Arestotiles sc̄ꝑba noia. Sedes teutōice ein stul. Itē cedes dis id ē vberatio. vl' strages vl' occisio. Primū scz sedes p s venit a se deo es ere. sz scōm p. c venit a cedo is ere. qō bz plura fcata fm q̄ habz duplex p̄teritū. Qñ em̄ bz cecidi in p̄terito: tūc fcat occidere scindere vel vberare: sz qñ bz cessi tūc fcat locū dare. Jsta plainꝰ patebūt in capl'o de vbis, vñ metrū differētiale. Qñ sede sedes vi deas ne sit mala cedes. Qñ sedes sede maioꝛi cōcito cede. Jt dīa

Proles. inꝝ sedes nomē z sedes vbuz a sedeo. vñ. Dū sup alta sedes casuz p̄bet tibi sedes. Illa sede sede: nec ab illa sede recede. Proles sig/ nificat filiū vl' filiā alicuiꝰ. Itē sentit adhuc ꝑples q̄d cōmisereꝫ pa rentes. Hoc est q̄ nos adhuc sentimꝰ q̄d cōmiseꝛt ꝑthoplasti. i. p/ mi pentes. Itē ꝑples capiꝝ p filio in isto vsu. Nōs cū ꝑple pia bn̄di/

Lebes cat vgo maria. Ares grece vl' arete. i. vtus latine. Lebes lebetis bz in accō lebetē vel lebeta. Jñ lebeta lebete. i. paruus cacaby. et bz lebetas in accō pl'i. Et cacaby ōz ꝑpe eneū vas. lebes aūt lapideuz capiꝝ tñ sepe p enea caldaria: teutōice ein kessel. Itē ares z lebes sunt noia greca; de q̄bꝫ auctoꝛ nō facit mētionē. Nec p b est diminutꝰ

quia auto: est instructo: latinoꝝ nõ curãs de grecis dictõibꝫ plene
demiare. Her grece.i.terra latine.ꝛ ide ór her⁹.i.dñs.et hera.i.
domina. Jñ ór heres heredis:q̃si fil⁹ heri vel here.q: succedit pa
rentibꝫ in bonis. Jñ hereditas. Jtẽ hereo es ere.i.assistere vel ad/
esse. Jñ heres heredis:q: heret.i.assistit bonis:cui⁹ est heres. vnde
differentia. Eri cur heres eras eris nõ eris heres. Ceres aliqñ ẽ Ceres
ꝓpriũ nomẽ:ꝛ sic est dea frugũ. vñ. Semia q̃ñ seres tibi subueniat
sacra ceres. Jtẽ qñq: est nomẽ appellatiũ.ꝛ sic capit ꝑ frugibꝫ. Jñ
ceruisia teutõice byer q̃si ceres vis in aq̃. Merces edis est pre Merces
miũ qđ dat laboratibꝫ ꝑ merito. Et ór a mercor aris. Jtẽ merx est
illud qđ vendit:ꝛ bz merces in pl̃i nũero. vñ Vendũt merces ope
rantibꝫ est data merces. Jtẽ. Est merces ibi kranck:vbi nõ datur Locu/
nisi babdanck. Locuples.id est diues:et dicitur q̃si loculos ple ples.
nos habens. Jtẽ. Fiunt nerones miseri facti locupletes. Ma/ magnes
gnes est lapis magne virtutis attrahens ex sua natura ferruꝫ ad
se.vñ. Ut ferrũ magnes:sic ad se nos trahat agnel. Paries teu Paries
thonice ein want. Et dicit paries nomẽ ꝛ paries verbũ a pario is
ere.vñ⁹. Est bon⁹ hic paries:tu ꝓpe quẽ paries. Abies abiet teu/
thonice ein dannen boum. Et dr abies ab abeundo:quia abit id est Abies
transit ꝛ crescit in altũ. Abies abiei pro eodem.

breuiata scz in ntõ s^c casum

Is correpta sibi similem faciet genitiuum De is

¶ Dicit q nomen terminatũ in is correptam facit genitiuũ sibi
similem:vt vallis.neptis.fortis.scolaris.iuuenis ⁊c.

ista nomia demant

Cuspidis et lapidis et cassidis excipiantur
a sanguis ab aspis
Sanguinis et dices:exanguis et aspidis addes
ab egis vt priamis pamidis
Egidis atqꝫ notes.sic patronimica formes
a tberis in gtõ bz paris vel paridis
Thetios et thetidis dices.paris is dat idisqꝫ
b nomẽ in gtõ b nom̃ in gtõ b nomen
Sardis inis.dat iaspis idis. sic ibidis ibis
ab isis b nomen
Jsidis adiunges indeclinabile semis
qñ fcat dimidiũ qñ fcat pond⁹ in gtõ
Est pro dimidio.pondus semissis habeto

Exceptiones sunt

Cum tygris tygridis tybris quirisqꝫ quiritis

Arguit. ¶ Hic ponit exceptiõem a regl'a ꝑdicta dicẽs ꝙ ista noia in textu posita. ſ. cuſpis lapis ⁊ c̃. nõ faciũt gtm̃ ſil'em ntõ: vtz in textu ⁊ ex
Arguit. ☞ Arguit. ſunt pl'a noia q̃z hic enume (poſitione vocabuloꝝ,
rant q̃ hñt ꝓ creſcentiã idis in gtõ ſingl'ari: vt ꝑamis calamis tyranni
s piris diploys perichelis ⁊ emorroys, g̃ ⁊c̃. Sol'o. omia illa
comphẽdunt ſub noibꝫ ꝓnononomicꝫ in is: ſz maior hoc noim de
claratio inueſtigãda eſt in opere maiori.
s nom̃. s q̃ndã in ntõ in gtõ , ſunt exẽpla.

Quod dedit er dat eris. vomis puluiſq; ciniſq;
ꝟ nomẽ s. noibꝫ ſociabis
Et cucumis pariter predictis annumerabis.

¶ Dicit ꝙ nomẽ termiatũ in is qõ q̃ndã termiabat in er hz eris curtã in gtõ. vt vomes vomerꝫ. puluis puluerꝫ ⁊c̃.
in gtõ louga demant

Is itis producta dabit. tamen excipiantur.
bꝰ noys. illi gti ꝟ nomẽ in gtõ nõ excipit

Glis gliris gliſſis. glis glitis non cadit extra

¶ Dic̃ ꝙ nomẽ in is hz itis ꝓductã in gtõ. vt lis litꝫ. Jñ excipiunt
Vallis glis glirꝫ: ⁊ glis gliſſis q̃ nõ hñt it' ĩ gtõ: ſz glis glitꝫ manet ſub regula gñali. Vallis ẽ locꝰ decliuis infra mõtes. Et dr a vallando
Neptis qr vallat. i. circũdat mẽtibꝫ. vñ Eſt int' mõtes terre depſſio vallis.
Nota Neptꝫ ein neue. ⁊ ẽ femininũ bꝰ noys nepos. ⁊ dr nepos q̃i natus poſt. ¶ Nota ꝙ autor nõ excipit iſta tria noia. ſ. euchar ſ. achar ſ: et
epichar ſ: q̃ tñ termiant in is curtã: ⁊ nõ hñt gtm̃ ſimilẽ ntõ: ſz hñt
idis. Excuſando autorẽ dicimꝰ ꝙ nõ ẽ diminutꝰ: exq̃ illa noia ſunt
greca: ⁊ ꝓphẽdũt ibi Et ꝓnomica iũges: qr noia greca ⁊ ꝓnomi
Charis ca ſil'i mõ declinãt. Jtẽ cuſpis ⁊ tricuſpis patebũt ifra de generibꝫ
Charis ſeu caricon grece. i. gra latine: ⁊ eu grece. i. bonũ latie. Jñ
Lapis euchar ſ. i. bñ gtioſus. Achar ſ q̃ſi nõ gtioſus. Epichar ſ q̃ſi valõ vel
supgratioſus. Lapis dr q̃ſi ledẽs pedẽ. Et ponũt q̃dã dr̃am int' lapis nti casus: ⁊ lappis ablti casꝰ ab iſto noie lappa pe. vl' lapa lape.
ꝓ eodẽ. vꝰ. Eſt res dura lapis: ſcabiẽ capit ſ fugo lappis. Caſſis eſt
eq̃ocũ: fm ꝙ duplicẽbz gtm̃. ſ. caſſis vl' caſſid ſ vtz ibi (Caſſis idis
Sãguis galea) Sanguis. i. cruor: ⁊ẽ eq̃ocũ. vñ Brec. Sãguis ꝓgẽies: ſãguis q̃z dr humor. Sãguis pctm̃: ſanguis q̃z vita vocat. Jtẽ dr̃m
fm q̃ſdã cruor ⁊ ſanguis. vꝰ. Sãguis alit corꝓ: cruor eſt de corpe
fuſus. Vel ſic. Extractꝰ venis cruor eſt in corpe ſanguis. Exãguis
dr q̃i ex ſanguinẽ ⁊ mortuꝰ. ⁊ hz in gtõ exanguis. Jtẽ. Hic iacz exAſpis anguis: cui plagas intulit anguis. Jtẽ anguis ẽ ꝑpens ſic dictus
qr anguloſe ⁊ curue incedit. Jñ anguilla. teutõice ein ol. Aſpis. i.
ſerpẽs: ⁊ eſt q̃ddã genꝰ ſerpentũ aſpergẽs venenũ morſu vel hyatu

suo: quod etiã ad medicamia valet qñ venenũ est ꝑus extractũ: q̃
ꝑ incãtatiões ⁊ voces venatoꝝ decipit ⁊ sic capit. Dũ aũt incãtat
a venatoribꝫ: tũc vnã aurẽ trudit ad terrã: ⁊ aliã obstruit cũ cauda
sua ne ꝑ dulcẽ sonũ alliciat. Itẽ aspis aliqñ ꝺr scutũ militare. Jñ
aspidula. i. pua aspis. Egis. i. clipeꝰ palladis. Et ꝺr ab egle grece Egis
qꝺ ẽ capra latine. qr clipeus ille tectꝰ fuit pelle capṙna, vñ. Nõ clipeo
degis si sit tibi palladis egꝫ. Priamis ꝺr filia vl' neptꝫ priami: et ẽ
nom̃ ꝓnimicũ vt postea patebit. Clamis clamidis ẽ palliuz qꝺ Clamis
ex pte induit nec ꝓsuit: sz fibula ifrenat ne cadat. Et clamis ẽ vestꝫ
nobiliũ ꝑpe militũ. purpura regũ. stola sacerdotũ. togaꝫ aduocato
rũ. birrus rusticoꝝ vl' custodũ. cuculla mõachoꝝ. Itẽ Est meretrix
celsa sua dũ claudit clamis ora. Itẽ sub illa regla Cuspidꝫ ⁊ lapidꝫ
pñt intelligi mlta noia: vt clamis pixis tyrãnis ⁊c. Sardis ẽ eꝙ Sardis
uocũ: vl' est nom̃ ciuitatꝫ vel ẽ nomẽ ꝓciosi lapidꝫ, vl' est nom̃ insule
et ꝑm diuersa ꝑcata diuersum hz gtm̃. Pro ꝓmo ꝑcato hz ꝺis: ꝑ
reliqs hz inis, vñ. Dic sardis sardis gtõ dũ notat vbez. Sardis
inis lapis ẽ ꝑciosꝰ vel insula sardis. Jaspis est qꝺã gẽma ꝓciosa Jaspis
viridis colorꝫ melioꝝ oĩ metallo, vñ. Auro qꝺ melꝰ: iaspis: qꝺ ia
spide ẏrus Ouid ẏtute: deꝰ. qꝺ deitate: nihil. Ibis ẽ eꝙocũ. qñ Ibis
qz ẽ auis q̃ alio noie vocat ciconia. ⁊ sic indifferenꝫ hz ibidꝫ vl' ibis
in gtõ. qñqz ẽ auis inimica ꝑpentibꝫ: q̃ alio noie ꝺr ibix: ⁊ bitat in
egẏpto vescẽs cadaueribꝫ mortuis. qñqz ẽ idẽ qꝺ inuidꝰ, ⁊ tũc
hz gtm̃ silez ntõ. vñ. Ibidis ac ibis gtõ dũ facit ibis. Tũc auis est
ibis: ⁊ ꝺr inuidꝰ ibis. Itẽ qꝺã dicũt q̃ etiã ꝑcat ꝑpentẽ, sz tũc melꝰ
ꝺr ibex, vñ Jbis auis: ibex ꝑpes sit: ⁊ inuidꝰ ibis. Itẽ ꝺt Jo. de gar. q̃
q̃tuoꝝ hz ꝑcata. Pro ꝑcat radicẽ herbe, scõo ꝑcat auẽ ꝙcordẽ scz in
volatu. tertio ꝑcat inuidũ. q̃rto ꝑcat ꝑpentẽ, vñ. Est ibis radix ꝙcors
auis, inuidꝰ anguis. Itẽ ibix ꝑm Brachylogũ ẽ qꝺdã genꝰ q̃drupe
dis aial. s. capree. ⁊ dicunt ibices q̃i aubices. nã ad modũ auiũ ar
dua ⁊ excelsa tenẽt loca: vt in petrꝫ ⁊ rupibꝫ altissimis. Jstud aial
ꝺrcas vocat a grecꝫ, vñ Lucanus fert ibex ꝺrcas grece vocitata.
Jtẽ ꝙtroversia ẽ de h̃ noie ibis ⁊ ꝺ mltꝫ alijs noibꝫ: quã deimiare re
linq̃ studiosis disputãtibꝫ. Jsis ẽ nomẽ cuiusdã dee. Jñ ꝺr parisiꝰ Jsis
ciuitas qꝺã ĩ frãcia dicta a para qꝺ ẽ iuxt: ⁊ isis dea q̃si iuxt isidim
deã: qr parisiꝰ situata ẽ iuxt locũ vbi q̃ndã colebat Jsis dea. scz in
claustro scti Germani: vbꝫ adhuc appet imago Jsidis supꝰ ĩ qꝺã
muro. Vel ẏsis interptat introductio: q̃si parãs introductiõem.
Jbi em̃ mlti introducũt in diuerꝑ scientijs. Itẽ Parisiꝰ locꝰ egre
gius: mala gẽs: bõa villa. Nã duo pastilla ꝑ nũmo dãt ĩ illa. Item
Femia casta. securꝫ acuta: cliẽsqz fidel'. Hec tria parisiꝰ nũqz vl' ra
nabile ⁊ ois gꝫ, ⁊ tũc ꝺr ab hemis qꝺ ẽ dimidiũ: mutãdo h in s di/ Semis

cēdo semis q̄si hemis. vñ. Vas trib⁹ z semis solid⁹ ego ꝓdig⁹ emi.
Jt̄ qñq; ꝓcat pōd⁹ l' assem: z tūc dr semis q̄i semis as. qr as ē men
sura vl' pond⁹. xij. vncia;. Et dr semis dimidi⁹ es. i. sex vncia;. et
Thetis bz tūc semissis i gr̄o z ē g̃ mas. vñ. Semis dimidi⁹ indeclinabile
semp. Semis semissis mediā pte notat assis. Thetis ē equocum
Prio est mr̄ achillis. z sic bz thetidis in gr̄o. scdo ē mare vel dea
nereidū. i. aq̄ruz. z sic bz thetios in gr̄o. Jt̄ nereus nereydis ē aq̄
marina. vñ. Dic thetis z thetidis. sic mr̄ bī achill'. Si thetios di/
cas: tūc ē dea dicta nereydū. i. aq̄z. Sz io. de Bar. sic dic̄. Cū ma/
Paris re sit thet⁹ thetidis sit mr̄ achill'. Mater bz thetid⁹: mare thetios
in gr̄o. Paris ē ꝓpriū nom̄ pulcerrimi viri: q̄ dedit iudiciū de iu/
none z pallade dicens. Utraq; formose: me iudice sr̄ venerāde. Et
Tybris dr̄nt par⁹ gti cas⁹ a par: z par⁹ ab b ẏbo pario: z paris ꝓpuz nomē
vñ. Mis dū bella paris misere par⁹ tibi par⁹. Tybr⁹ die tyber. ē
q̄dā fluui⁹ trāsfluēs p vrbē romanā. z dr a tyberino rege albanorū
q̄ submergebat i illo fluuio z de suo exitio b nom̄ ei datū ē. antea ei
a colore suo vocabat albula. Etiā ē q̄dā īsula. vñ Est tibr⁹ fluui⁹: ē ty
bris īsula dicta. In q̄ sōmers⁹ cecidisse dat tyberin⁹. Rex albanor
tybr⁹ fuit iñ vocat⁹. Jt̄ dicūt q̄dā q̄ cōi fmōe dr tybr⁹ tyberidis.
Tigris sz p ſncopā dr tybr⁹ z sp bz tybrid⁹ i gr̄o. nisi in metro. vñ Dic sp ty
bridis: tybr⁹ nūq; nisi metr⁹. Jt̄ tyberias tyberiad⁹ ē ciuitas q̄dā in
galilea facta ab herode in honore tyberij cesaris. Tigris bz duo
ſcata. Prio ē fluui⁹ q̄dā fluēs de paradiso trestri ẏsus assyriā itrās
mare rubz: z tūc ē mas. g̃: z tūc bz tygr⁹ i gr̄o Scdo est aial multū
velox scz serpēs q̄dā distict⁹ varijs macul'. velocitate z virtute mi
Quiris rabil': ex cui⁹ noie fluui⁹ tigr⁹ appellat. qr rapidissim⁹ ē oīm fluuiorz
Nota et tūc ē g̃ fei: z bz tigridis i gr̄o. vñ. Est tigris fluui⁹: tigr⁹ fera: qđ
gtūs. Duplex discernit tigridis atq; tigris. Quiris q̄q; est idez
qđ miles. z tē est g̃ mas. Q̄q; ē idē qđ basta: z sic ē g̃ fei. vñ. Hic
quiris miles: hec q̄ris basta vocat'. Item q̄tuor sunt noīa q̄ q̄ndā
termiabant in er: sed mō terminant in is. vñ. Bis duo sunt noīa q̄
subst̄atiua vocant'. Que vl' in is vl' in er rectū fecere freq̄nter. Ut
Vomis. vomer puluer dic ciner z cucumer. Ac vomis puluis dic cinis et
cucumis. Vomis er⁹ reutōice ein pflubk ysen. et ē ferrū aratri di
Puluis crū a vomo is ere. qr videt terrā a se vomere. Et dr̄nt vomis nom̄
et vomis ẏbū. vñ. Ebrie q̄ñ vomis: aratri sit caudaq; vomis. Pul
uis vl' puluer est illd qđ p vētū in aerē tollit sic imūdicies fre exic
Cinis cata p calore sol': z multū nocet ocul'. vñ. Balnea vina ven⁹ ignis
puluis q̄z vent⁹ Jsta nocēt ocul': sz vigilare mag⁹. Cinis asch. z dr
a cādeo es ere: qr ex cādore ligni ꝓbusti relinq̄tur. z sub eo ignis oc
cultat'. vñ. Queritat i cinere scintillā q̄ caret igne. Jt̄ dr̄nt sinis
verbū p s a ẏbo sino is ere. et cinis nomen p c. vñ. Cur nō qua si/
nis: puluis es atq; cinis.

De tercia declinatiõe

Cucumis vl' cucumer est spēs cuiusdā herbe: cui⁹ fruct⁹ ē būide nature. ḡre infra de generib⁹ noīm. Lis. i. litigiū. teutōice krieck. Vñ ē dīa inf liti nom̄ z liti pticipiū. vñ. Crismate q̄so liti pacem p̄ponere liti. Blis multipl'r variaf in gtō: z fm b̄ bz multiplex fcatum: postea patebit.

Cucumis

Lis

in gtō nom̄ in os mas. g̃ excipe a nepos

Deos

Oris formabit os pro mare. deme nepotis

¶Dicit q⁹ nom̄ in os mas. g̃ bz oris i gtō penultima producta: vt mos moris. flos flor̃. Jñ excipiť b̄ nomē nepos qō bz nepotis. alia noīa in os in gtō cōposita a pos corripies

Cetera dant otis: sed de potis o breuiabis

a bos a glos excipiātur illa duo nomīa

Sed bouis et glotis demantur os oris et ossis

a custos ab heros iungeť s⁹ p̄dictis

Custodis simul et herois sociabitur istis.

¶Dic̄ q⁹ ceťa noīa in os terminata q̄ nō sunt mas. g̃ bñt ot⁹ lōgaz i gtō. vt cos cotis. sacerdos sacēdot̃. Sz ?posita ab b̄ noie pos potis bñt o breuē añ tis: vt cōpos cōpot̃. impos īpot̃. Sz b̄ nomen bos bz bouis in gtō. glos ris: os bz oris vl' ossis. custos custod̃. et

Arguiť

Arguiť. cōposita a pos nō bñt⁹ otis curtā (heros bz heroīs. in gtō: q̄ male dicit text⁹. sz deportis o breuiab. Probať q⁹ antipos et tripos sunt cōposita a pos: z tñ nō bñt otis sz odis. vñ dic̄ Virgilius Tripodes sacri. Dōm q⁹ pos bz duplex fcatū. p̄mo est idē qō potens. z sic ei⁹ ?posita bñt otis curtā. vt vl't text⁹. Scō ē idē quod pes: et tunc cōposita eius habent odis vt dicit Virgilius.

Arguiť

Arguiť: Jste exceptōes sunt insufficiētes. q⁹ adhuc sť pl'a noīa in os fmiata q̄ tñ nō bñt ot̃ in gtō vt rinoceros nō bz rinocerot̃ sed rinocerōtis. Dōm q⁹ qñ bz rinocerōt̃: tūc bz rinoceron i ntō. sed qñ bz rinocerot̃: tūc bz rinoceros in ntō. z tunc ista regl'a sibi ?uenit. Jtē rinoceron ē aīal valde horribile gerēs cornua i naribꝰ.

Mos

Mos ē virt⁹ vl' ?suetudo. Et dñt mori dti casus a mos: et mori gti casus a mor⁹ ri. teutō. ein mulberboum. z mori infinitūs b⁹ ♣bi mori: teutōice sterbē. vñ. Juste malo mori q̄z ñ assistere mori Nos quos credo mori nego fruct⁹ mādere mori.

Flos

Flos teu. ein blum. et dicit p. ethimologiā lrālē q̄si fundēs late odorē suū. Jtē. Qui pingit florē nō pingit floris odorē. Jtē flos ē equocū. p̄mo fcat herbā vel arborē virentē. vñ Nō laudo florē q⁹ vilē reddit odorē. Sc̄o īportat p̄rietatē. vñ poeta. Flos iuuenū crescit rē. Tertio ē idē q⁹ xp̄s: vt ibi. Stirps yesse ♣gā p̄duxit: virgaq⁹ florē. Virgo dei genitrix ♣ga: flos fili⁹ ei⁹. Quarto fcat decorē. z sic ōr. de boie docto: pulcro z ♣tuoso. Jste ē flos tot⁹ alemanie: francie rē. Quito fcat

simul far ꝛ pinguedinē farine. ꝛ sic ꝺr in antiq̄ lege q̄ inde confi/ ciebant panē asimū ex tenuissimo flore tritici. Serto ꝟcat gl'az bu mane vite. vñ Esaias. Exiccatū est fenū ꝛ cecidit flos. Septio ꝟcat virginitatē. vnde ꝺr hec puella amisit florē castitat'. i. virginitatez. Octauo ꝛ vltio ꝟcat colorē rhetoricalē: ꝛ sic accipit' metaphorice, q: sicut flores decorāt prata ꝛ arbores. sic ꝟmões ꝛ oꝛones ornātur p colores rhetoricales. vñ. Flos niter: est ꝓbitas. xps. dec' arq; fa

Nepos rina. Gloria. virgitas rhetoricusq; color. Nepos ē eq̄nocū. ꝓmo est idē q̄ cogt'. scz fili' fris vel fili' fili. Et ꝺr nepos q̄si nat' post. Scō est idē q̄ luxuriosus: ꝛ tūc venit a nepa nepe: q̄ ē gen' ser pentū luxuriosoꝛ. ꝛ tūc ē adiectiō. vñ. Est nati stirps mascla nepos est luxuriosus. Itē q̄dā eps scribit nepoti suo sic. Ebare nepos: si delicias imitare nepotū. Incipis eē nepos: ō similis eē nepos. Id est dilecte cognate si imitaris delicias nepotū. i. luxuriosoꝛ. tūc inci/ pis esse nepos. i. luxuriosus. ꝛ desinis eē nepos. i. nō eris cognat'

Los meus. Los ein wetstein. et dicit a cote grece q̄ ē incisio latine. Jñ cotula. i. mēsura vini: q̄ ꝛ cotula ꝺr: q: p eā fit incisio et diuisio sextarū ī duas ptes eq̄les. vñ. Los acuit ferrū mēsurat cotula vi/ num: Sacerdos ptz ibi (Atq; sacerdotū.) Itē hic ꝛ hec pot' et b pote. i. potēs. Et p illo noie inuenit' pos pot'. vñ Catho. Hoc bibe q̄ possis: si tu vis viuere san'. Jñ cōpos ꝛ ipos. Cōpos ꝺr ille q̄ ē

Bos potēs ꝛ vigoroſus ī mēbr' suis ad opandū. Sz impos ē debil' vel nō bñ posse mēboꝛ. Bos ein rint. Itē bos ē cois g'. ꝛ ꝟcat in/

Glos differēter vaccā vl' thaurū. tñ vtimur eo freq̄nti' p thauro castra to. Jñ boare. i. sonare ad modū bouis. Jt. Indigeo boū ad rura colēda duoū. Itē. Est puer in patria q̄si bos nutrit' ī aula. Glos est eq̄nocū ad tria ꝟm triplicē ei' gtiō. vñ Discite q̄d sit glos lignū

Os vel feia vel flos. Glos glotis flos ē. glos glotis: femia frīs Glos glossis lignū ver' ē de nocte serenū. Jt. Ris tibi dat florē: sis lignū tis mulerē. Os oris reuelatoꝛ ein munt. ꝛ ꝺr q̄si hostiū ventr'. per os eī tang; p hostiū tib' intrat ad stomachū. ꝛ ꝟmo p ipm exit: et sputū p ipm ejcit. Sz os ossis ein bein. ꝛ ꝺr ab os oris: eo q' ossa mag' appareāt in oꝛe q̄ sn̄ dētes. vñ. Devoꝛat os oris: q̄d q̄d lucrat os ossis. Itē os ossis ē illō q̄d in nob carne ꝛ pelle vestit'. vnō. Os

Custos oris loq̄t': coꝛeo vestit' os ossis. Itē Osse caret glossa: p quā frāgun tur ꝛ ossa. Itē Glossa est ligua in oꝛe. Custos ꝺr a cura: q̄si sub cu/

Heroys ra stās vel q̄si curā gerēs: cui' officiū ꝛ act' ꝺe custodia. vñ Custos qui fuit: custodia ꝺr act'. Heros heroys dictio greca. i. her' vel dñs latine. Et ē dia inf' heros nri casus: ꝛ heros acci casus pl'alis nūeri ab; noie her'. vñ. Nō amat bic heros degeneres: sz heros

Mynos bic heros. i. iste dñs nō amat degeneres. i. ignobiles. sz heros id ē nobiles. Mynos mynois ē dictio greca, ꝛ cōprehēdit ꝟm q̄sdam

De tercia declinatione

sub hoc noie heros. et est ꝓpriū nomē cuiusdā regis. Jnō minotbaurus ꝓprium nomē cuiusdā mōstri qō ꝓductū fuit ab vxore mynois qō ꝑ parte vna assimilat thauro: z ꝑ alia pte mynoi regi.

in ntō breuē in gtō sc gñe in gtō s. noibꝫ

Vs curtam dat oris neutro. sed eris damus illis De vs.

s. noia. ille terminatões in gtō dat ß nomē

Que dant lus nus dus. sed oris prebet tibi fenus

sc etiā bñt oris ß nomen in gtō donat

Et facinus pignus. intercus vtis tibi prebet

.i. fei gi in gtō neutri gs in gtō

Dat pecus hec pecudis. pecus hoc pecoris sibi iungit

¶ Dicit ꝙ noia neutri gs in us breuē termiata bñt oris penultima correpta i gtō: vt corp⁹ corporis. pect⁹ pectoris. sz q̄ termiant in lus nus dus bñt eris curtā i gtō. vt vell⁹ velleris. on⁹ oneris. pōdus ponderis. Sed fenus habz oris: z etiā facin⁹ z pignus. Et intercus hz utis. Et pecus fei gs hz pecudis in gtō. sz qñ ē gs neutri hz pecoris. sc noia facis in gtō sc noia. i. silia in fcatōe. sc a qbꝫ descēdūt

Hec fozmas in eris que sunt confinia verbis

s. verbis breuis in penultima sylla

In quibus e curta reperitur in antesuꝑma.

¶ Dicit ꝙ noia in us termiata ꝑ silia ꝟbis in fcatiōe in qbꝫ repit e curta i penultima sylla bñt eris correptā in gtō: vt a vulnero as are venit vuln⁹ vulneris. ab vlcero as are vēit vlcus vlceris. nom̄ neutri gs varia s. nom̄ ꝓpatrim̄ ē. i. vt mas. z fem̄

Neutrum declina quod comparat vt duo prima

¶ Dic̄ ꝙ nomē cōparatiui gdus in us neutri gs facit gtiū vt duo prima. i. vt masculinū z fem̄ gen⁹ in or. qz sic̄ melior cōis gs hz oris ꝑductā. sic etiā melius neutri generis habet oris ꝑductam.

in gtō illa duo noia qō etiā hz oris curtā.

Dant aceris lepozis acus et lepus. addito tempus

¶ Dicit ꝙ ß nom̄ acus hz aceris in gtō. et ß nomē lepꝰ hz lepozis cui addit tempus: qz etiā habet oris curtā. vt tēpus temporis. nomē in us ꝑducta in gtō a palus

Vs producta tibi dabit utis. deme paludis De vs ꝑ ducta.

s. noia gti casus illa duo noia excipiēda seruam⁹

Et que dant tellus incus demenda tenemus

¶ Dicit ꝙ noia in us ꝑducta termiata bñt utis penultia ꝑducta in gtō. vt salus saluris. ꝟtus ꝟturis. Jnde excipiunt palus tellꝰ incus. nam palus habet paludis. tellus telluris. incus incudis.

facient in gtō s. noīa in gtō s. qō hz suis

Formabunt uris monosyllaba. grus gruis et sus

¶ Dīc q noīa monasyllaba in us ēmiata bñt uris in gtō: vt mus muris. thus thuris. crus cruris. sed grus habet gruis: z sus suis. illi nomī illi noī illa duo noīa in gtō

Es eris dabitur. pres predis. laus quoq; fraus dis

¶ Dīc q b nom̄ es hz eris in gtō. z praes hz praedis̄ gtō. z ista duo nomīa scz laus z fraus habent dis in gtō: vt laudis. fraudis.

Arguit. ☞ Arbuit. Alexāder ñ vtit b bono ꝓcessu: qr ois istructor iuuenū dz ꝓcedere ea q sūt notiora: sz ipse loqt b ō q̄titate syllabaꝝ dicēs Is correpta. Us ꝓducta. q sūt iuuēib; ignora q̄ zc. Dom q b solū fac ꝓ accn̄s. inq̄tū scz illa q̄titas ꝓcurrit cū dictiōib; penes gtm aut penes aliū casuz declinādis. sz ei⁹ determiatio scientialis refuat

Corpus ad tertiā ptē. Corpus lychnā. z hz corp⁹ q̄si cordis pus. i. custodia

Pectus qr corp⁹ est custodia cordis. Pectus brust. scz pma ps corpis sub

Uellus. collo. Uellus est ꝓuolutio criniū q sil' radunt ab oue et iñ fiūt vestes boim. Et hz a vello is ere. i. deponere. vñ. Non sibi sed alīs aries sua vellera portat. Sic alīs vnit diues auar⁹ opes. Onus

Onus et pond⁹ sunt synonoma. Jñ veniunt duo verba. s. onero as are. z pondero as are. Et dīnt onerare z bonorare. vñ. Cū bladis onero naue: pīem sz bonoro. Jtē. Quē guas oneras: sz quē reuerer̄ bono

Pondus ras. Pond⁹ ein schwer last. capit tñ sepe ꝓ illo q mēsurat z ponderat teutōice ein pfundt. scz libra vel vn⁹ as. Jnde ponderosus a

Fenus. um. i. guis. Fen⁹ ē duplex vsura. Jtē quicqd recipit bō vltra capitale p̄ciū de mutuo vsura hz. Sz qñ de vsura dat lucꝝ sic de capitali b hz fen⁹. vñ. Est vsura suos cū q̄s tradit mihi nūmos. Spe lucri: fen⁹ duplex vsura vocat. Jtē dīnt fenū ni. i. gramē i pascuis. et vena ne. teuto. ein ader da das blut durch loufft. Et ven⁹. i. dea

Facinus amor̄. et fen⁹. vñ. Gramia sunt fena: sz sūt in corpe vene. Est dea dicta ven⁹: duplex lucꝝ tibi fen⁹. Facin⁹. i. petm̄. inde facinorosus id ē facinore plen⁹. Jtē. Adfacin⁹ duplex: nō sufficit vltio simplex.

Pign⁹ Pign⁹ oris. i. fili⁹ vl' signū amor̄ vel ꝓfederatio. Sz pign⁹ er̄ id est vadiū. teuto. ein pfandt. s. qō ꝓ credito dat ex defectu pecunie. vñ⁹. Pign⁹ p̄bet oris cū feder̄ est vel amor̄. Cū tibi p̄bet eris: defectū denotat eris. Jtē Pign⁹ i o natū: sz pign⁹ in e vadiatū. Pignora ꝓ natis: sz pignera ꝓ vadiat̄. Utimur tñ sepe vno ꝓ reliq̄.

Etiā Prisciaⁿ ponit duplicē gtm̄ tam ꝓ filio q̄ ꝓ vadio. vñ. Pignora natoꝝ dicūt pīgra rex. Sz quē lex docuit ꝓ pignore pignera ponit. Interc⁹ ē ifirmitas q̄dā int carnē z cutē: puenīēs ex superfluitate cibi z pot⁹: qñ scz stomach⁹ nimiū replet⁹ excutit z emittit

Interc⁹ min⁹ bñ decoctū z indigestū qō fluit ad exteriora mēbra vsq; ad cutē et tūc hz interc⁹ q̄si int carnē z cutē. vñ. Vix erit iterc⁹ tibi si scis

De tercia declinat ioe

mandere parcus. Pecus est equocū fm q̄ hz pecor; vl̄ pecudis i
gro. slā q̄dā dicūt q̄ pec⁹ pecudis fcat vnā solā bestiā: sz pecus pe
oris fcat gregē vel collectōz bestiaz. vñ. Unica prāua pec⁹ infīc
oē pec⁹. Itē. Una pec⁹ pecud; : pec⁹ ꝟ collectio fertur. Alij seq̄ntes
cōez vsū q̄ nūc fuaī dicūt q̄ pec⁹ or; neutri g; fcat aīalia maiora. vt
boues asinos r eq̄s. Sz pec⁹ pecudis fei g; fcat aīalia miora non
valentia ad portāduz iugū labor; : vt ouis capra r hirc⁹. vñ Est pe
cus ꝟ qđ arat: pec⁹ hec q̄ nō iuga portat Itē nota q̄ a noibꝫ hūti Nota
bus us corrept̄ in ntō: r eris⁹ corrept̄ in gro veniūt ꝥba p̄me ꝛiu
gatiōis in ero. vt a ly pond⁹ eris venit pondero as are. r a ly on⁹
oner; : venit onero as are. Sz inde excipiī vello is ere. qđ ē fīe cō
iugatōis. vñ. Terne nomē in us qđ er; faī i gro. De se formabit in
ero ꝥbū tibi p̄me. Demiī hinc vello qđ terne nouer; eē. Itē glo/
mus r vetus patebūt infra. Ulcus ein geschwer. Jñ vlcerare i. Ulcus.
vulnerare. Ulin⁹ ein wund. Jñ vulnerare wundigben oð wunt Doctius
machē. Docti⁹ ē nomē cōparatiui gd⁹: r hz oris i gro sic duo p̄ma. i.
sicut doctior mas. g; : r doctior fei g;. Et simil'r meli⁹ habz oris in
neutro gne sic melior i cōi gne. Acus eris ē neutri gnis tertie de Acus
clinatōis r ē palea frumēti: sz ac⁹ us ui fei g; q̄rte declinatiōis est
instr̄m sartoz. vñ. Est sartor; ac⁹ sit q̄re femineūq̄. Sic r ac⁹ triti
ci purgamētū solet eē. Sz tūc est neutꝫ facies aceris grm. Itē ór
Jo. de gar. q̄ ac⁹ us ui aliq̄n ē g; mas. r fcat idē qđ spinter seu ca
lamistrū. vñ. Hoc ac⁹ est palea. fuit hic ac⁹: hec ac⁹ ornat. Lepus Lepus
ein base. et ór a leuis r pes p etbimologiā syllabalē: q̄ leuiī currit
cū pedibꝫ. vñ. A leuitate pedū ór eē lep⁹. Itē. Currēs p prata nō ē
lep⁹ esca pāta. Et dr̄ñt lep⁹ leporis: r lepos leporis. i. facundia. vñ⁹.
Rure fugo lepores: in ꝥbis q̄ro lepores. Nā lep⁹ ē aīal: lepos ē fa/
cūdia fandi. Itē a lep⁹ vēit lepusculꝰ. i. pꝰ lepus. Et lepor in⁹ a um
id est de lepore existēs. sz a lepos oris venit lepid⁹ a um. i. suauis et
facund⁹. Tēpus est equocū fm q̄sdā. vñ. Temp⁹ ps capit; : r tēp⁹ Tempus
denotat horā. Et dicūt aliq̄ q̄ ꝑ pte capit; nō dz dici tēp⁹ sz timp⁹.
sed ꝺ illos ē Jo de gar. vñ. Temp⁹ nō timp⁹ dicas saltem neq; sal
tim. Uirtus tugent oð crafft. Sal⁹ heil oð gesuntheit. Jñ salu
tatio onis idē. Palus paludꝭ est ꝛra aq̄sa i q̄ pascūtur rane. Sz Palus
palus li est stipes p quē discernūī iugera. i. agri r vinee ab invicē.
Jñ paxillus idē. vñ. Ranis apta pal⁹: distinguit iugera pal⁹. Jtez
pala ē instr̄m q̄ purgaī hordeū. vl̄ est loc⁹ ꝛcau⁹ in anulo vbi infi/
gīī lapis ꝓciosus. Sz palā aduerbiū. i māifeste. vñ. Nō venit ille
palā q̄ furaī mihi palā. Itē pal⁹ ór aliq̄n furia dānatoz vl̄ locus
eoz. ꝥ⁹. Ranis gra pal⁹ furie dānatio pal⁹. Jnc⁹ ē instr̄m ferreū Jncus.
sup q̄ fabricant fabri: r pducit mediā in oibꝫ obliq̄s. vñ. Dū calet
incude faber ferrū bñ cude. Itē. Dū sat; est calidū debem⁹ cudere

f

ferrū. Quidā tñ dicūt q corripit mediā syllabā. vñ. Incus i cliuis
Tellus fac incudis in gtis. Fabri xanctenses cudūt i cudibꝫ enses. Jt̄ Cli/
uis et xanctis sc̄ duo opida in terra cliuēsi. Tell⁹ erd:est t̄ra fru/
gifera. Et dñt aliq̄lit̄ tell⁹ bum⁹ soluz. vñ. Humor reddit humum
Mus sed arandi t̄ra dat vsuz. A tero sic dicta: terit cū tell⁹ arat. Fstq;
solū solidū tell⁹ q; tollit in altū: Mus ei mus. Et nota dīam int̄
Crus mur⁹ gtis casus a mus:z muris dī casus z alti a mur⁹ ri. vñ. Bēs
neq̄t bis mur⁹ plus q̄ dens tollere mur⁹. Thus wyrach. est illud
Thus qđ cremat in ecc̄ia dū fiūt sacrificia. Jñ thuribulū. i. vas i q̄ thus
cremat vl̄ portat. Crus ein beyn. z dr a curro: q; cruribꝫ currim⁹
Sus Et sunt crura de sub genibꝫ vsq; ad suras. Vel crus ē os anterius
tibie: Jt̄ tibie ein schyen. Sura wadē vnder dem knye. Sus est
Brus porc⁹ l̄ porca. Jñ succul⁹ z succula. i. pu⁹ porc⁹ l̄ pua porca. vñ. Qđ
sus peccauit: succula sepe luit. Jt̄ nota dīaz int̄ suis nom̄ z suis p
nomē z suis vbū. vñ. Seris dorsa suis dat suis eē suis. Brus ei
Es kranch. est q̄dā auis sic dicta a sono. q; grues gruūt. i. pueniūt in
volatu. iñ grucla diminutiū i. pua grus. Jt̄ Pl⁹ valet i māibꝫ pas
ser q̄ sub dubio grus. Es est metallū siue pecunia. vñ. Ecce dom⁹
Pres venerꝫ: ad quā si veneris heris. Nullus char⁹ eris: si copia defic̄ er⁹.
Munera ni dederꝫ int̄ repulsus eris. Jt̄. Eris fu⁹ eris: si te spēs
trahat eris. Pres supō exposituū ē. Jñ prediū. i. hereditas. vñ. Do
gmata dat fidei pses: sz pdia pdes. Jt̄ ē dīa int̄ p⁹ is gtiū a pres
et pdis abltiū a pda de:z pdis ab bbo pdo is ere. id est pre alīs
dare vel honorare pponere vl̄ ornare. vñ. De pdis pdis si vivas
nō bñ pdis. i. nō bñ facꝫ honorē si vivis de spolīs predis. i. diuitꝫ.
Laus Laus est freq̄ns fama ex meritis p̄cedētibꝫ diuulgata. Fraus ē
Fraus deceptio. vñ. Est dign⁹ laude q̄ cūcta fac̄ sine fraude. Jt̄. Vulpes
Emaus amat fraudē: lupus agnū: feia laudē. Jt̄ emaus repit̄ i q̄busdaz
nouis textibꝫ. z est ꝑpuz nom̄ē castelli vel opidi: z est indeclinabile
p̄cedit tales lr̄e formās s. casum

Si preit s b vel m vel p faciens genitiuum
illā lrām p̄cedit

Interponas i tamen e si b preit aut p
illa lr̄a in gtō .i. noia vni⁹ syllabe

E mutat in i. si non monosyllaba fiant.

¶ Dicit q; noia mutata in s hñtia b vl̄ m vl̄ p ali s faciūt gtiū int̄
ponēdo i inter s z tales lrās. exēplū de bs: vt arabs arab. de ms:
vt hiems hiemis. de ps vt stirps stirpis. inops iopis. (Tamē e si
b preit aut p z̄c.) Dic̄ excipiendo q; si ista lr̄a e p̄cedat b vl̄ p. tunc e
mutat in i. vt celebs celibis. priceps p̄ncipis. Et b ē vex si nō sint
noia monosyllaba: quia in monosyllabis nō mutat e in i. sed rema

De tercia declinatiõe

ner e in genitiuo: vt Plebs plebis, ceps cepis.
ꝫ nom̃ gti casus: demit ex illo noie inuenitur
Aucupis excipitur ex auceps quod reperitur
¶Dicit q a p̃dicta regula excipit ꝫ nomen auceps qđ nõ mutat e in i in gtõ: sed in u. vt auceps in ntõ: habet aucupis in gtõ.
Arguit ☞Arguit. cõposita a caput in ceps termiata bñt curta itis i gtõ vt anceps ancipitis. preceps p̃cipitis. de qbꝫ Alexan. hic nullã facit mentionẽ. ḡ est insufficiẽs in suis dictis. Dõm q licet Alexãder nõ facit mẽtionẽ hic de eis. tñ infra ꝫ pficiet: ibi Que das a capite.
Querit ¶Querit. quõ ꝯposita in ceps a caput ⁊ a capio faciũt suos gtõs Dõm q ꝯposita a caput faciũt pitis. sz a capio faciunt pis. vñ. In ceps a capio faciũt pis i gtõ. In ceps a capite tibi suscipiũt pitis
illã lrãm depones (apte.
Ls aut ns aut rs: s remouebis
illã syllabã a frons a lens a glans exceptis
Tis iungis. frondis lendis glandisqꝫ remotis.
s' noia: ꝫ nom̃ ꝫ vbũ p̃dictis adiũgendo
Que cor vel pendo cõponit eis sociando
¶Dicit q noia in ls in ns in rs termiata faciũt gtm̃ remouẽdo s et addẽdo tis. vt puls pultis. mons mõtis. ars artis. In excipiũt ista noia. s. frons lens ⁊ glãs q qñqꝫ bñt dis in gtõ. Et ꝯposita a cor et pendo bñt etiã dis in gtõ: vt cõcors ꝯcordis. libripens libripẽdis.
Arguit ☞Arguit. frons iuenit hẽ frõtis. lens lentis. glans glãtis. ḡ textꝰ non declarãs boc est insufficiens. Dicendũ q quãdo habent tis tunc nõ excipiuntur.
ꝫ ptcipiũ. cũ suis ꝯpositis faciet in gtõ
Semper iens cum prole sua formabit euntis
.i. ambiẽs. i. hac regla. in gtõ s. nom̃ ꝫ nom̃ facit
Ambio lege caret. vncisqꝫ quod vncia formar
¶Dicit q ꝫ ptcipiũ iens cũ suis cõpositis formar eũntis i gtõ. vt trãsiens trãseuntis. Inde excipit ambiens qđ habet ambientis. et etiam noia descẽdẽtia ab vncia: qꝫ bñt vncis: vt quincunx quincuncis.
Arguit ☞Arguit. quiens reius cõposita. vt inquiens. nequiens bñt etiaz euntis: ⁊ tamen ponũtur hic. ḡ ⁊c. Sol'o. cõprehendũtur sub istis.
☞Arguit. sunt aliq noia q termiant i ens q tñ nõ bñt eũtis: nec etiã excipiũt ꝫ. ḡ ⁊c. qꝫ supbiẽs nõ bz supbeũtis sz supbientis. Sol'o ꝯprehendit sub ambiẽs: qđ q ambio intelligit. qꝫ siue fuerit ꝯpositũ siue nõ sp bz supbientis. Arabs celebs calibs vrbs stirps patẽt. ꝫ.
Princeps fürst, ⁊ ör a pm̃s ⁊ capio. In p̃ncipiũ ⁊ p̃ncipat⁹ ⁊ p̃ncipissa. Princeps
Plebs, i. ppl's. In plebes a um, i, simplex ⁊ pue reputatõis. Plebs

Jtem ḡndā dicebaṫ plebes pleb: ſz mō ꝺr plebs pleb. Jñ plebecl'a id ē pua plebs. Jñ plebiſcitū. i. ſtatutū pleb. Jtē Brec. ponit diam inf̄ hec noia ꝓpl's vulg⁹ z plebs. vñ. Hoc nom̄ ꝓpl's boies generaḷr vbis. Colligit eiuſdē: ſz plebs ignobilitatē. Continet z vulg⁹ q̄ ſic variare ſolem⁹. Jtē ḡndā dicebaṫ trabes trab. adipes adip̄ ꝛc. et ſic retinēt adhuc illū grm̄. ꝟ Jſta notes qm̄ dixere trabes ꝫ adipes qz. Jn recto veteres vbi nūc plebs ferṫ adeps trabs. Auceps cō/ ponīṫ ab auis z capio. q̄ aues capiēs. Jñ aucipiū. i. tale officiū ca pienti aues. ꝟ⁹. Fiſtula dulce canit volucrē dū ꝺcipit auceps. Jñ aucupor arī. i. volucres capę. Et dr̄ñ anceps z auceps. vñ. Eſt an/ ceps dubi⁹: volucrē ſz decipit auceps. Etiā anceps ē res hñs duo capita: vl' ſcindēs ab vtraq; ꝑte ſic q̄daz gladij. Vel anceps ꝺr ḥ dubitās q̄d ꝺ duoꝫ facere debeat. Biceps ꝺr inſtrm̄ i duab ꝑtib ſcindēs. Ars. i. ſcia. ab arceo es ere. i. reſtringere. et hz arcitū in ſupino vl' artū ꝑ ſincopā. Jñ arto as are. ꝟ buz freq̄ntatiū: et ē ori/ go vnde deſcēdit ars artī. vñ. Arto fons artis: q: nos artat docu/ mēris. Frons ē equocū: q: qñ hz frondis in grō: tūc ſcat ramum ſeu foliū arborī. z qñ ſcat frōtī. tūc ſcat anteriorē ꝑtē capitī. vñ⁹. Frons frōdis foliū: frons frōtis ꝑs capitī ſit. Jtē. Frons frōtī ca put eſt: frōs frōdis in arbore creſcit. Blans vno mō ſcat fructus quercuū. z hic hz glandī i grō. Blio mō ſcat tumor ē carnis: z ſic hz glantī vñ. Blande pec⁹ creſcit: ſz collū glante tumeſcit. Blans dis duo ſcat. q: ſcat fructū querc⁹: z ſcat maſſaz plūbeā ad modū illius fruct⁹ factā q̄ ꝓjcīṫ cū fundis. vñ. Funda iacit glādē: naſcū tur in arbore glādes. Lens lendī ē ſemē pediculor. ſz lens lentī eſt quoddā gen⁹ legumīs. teutō:ce ei wick. vñ. Lens lēdis capiti: lēs lentī ꝓcit ori. Vecors. i. infirm⁹: z ꝺr q̄ſi bñs ve. i. dolorē in corde Concors. i. eiuſdē ꝓpoſiti cū alīs. Diſcors. i. diſſentiēs cuz alīs. Secors ecors z excors pñt exponi ꝑ mortuus. Et ſic ꝺr secors q̄ſi ſe orſum a corde Excors z ecors q̄ extra cor:: z ſepe ponīṫ ꝑ timido ꝑ territo z ignauo. Unicors q̄ vni⁹ cordis cū alīs. Libripens ꝺr illud a q̄ pendet libra. ſ. man⁹ boīs vl' aliq̄d hmōi. ꝟ⁹. Qui libā te net librari⁹ ac libripens ē. Jtē hic librari⁹ hec librāria ꝺr tenens li brā vel cuſtodiēs libā. z tūc deſcēdit a libra: ſz q̄ñ deſcendit a liber tūc eſt idē qđ ſcribēs vl' cuſtodiēs libros. Supbiens hz ſupbiētis Et nota q̄ ſupbio is ire nō eſt cōpoſitū a ſup z eo. ſz a ſup z vio as are. z mutaṫ v in bin cōpōne. vñ Jo. de gar. B mutaṫ in u ꝑ ſepi⁹ et viceuerſa. Sicut viginti ꝓbat arq; ſupbio mōſtrat. Jtez viginti dicīṫ a bis z gintos grece qđ ē decem latine q̄ bis decē. Alī dicūt ſcz Brito z Huguicio q̄ ſupbio eſt ſimplicī figure: z admittūt bñ q̄ ſupbio ꝑ etbymologiā ꝺr q̄ſi ſup ſe ire. ſ. viare. Et dicūt Brec. et Jobes de gar. q̄ ibi nō eſt diſtinguēdū inf̄ ꝓpōnē z etbymologiam

Auceps

Ars

Blans

Lens

Vecors

Libripēs

Super/ biens.

vel tũc fuerit illi⁹ opiniõis. Et p̃ b̃ soluũt mḷte instãtie circa hanc regl̃az. q̃ Grecista nõ loquit autẽtice i b̃ metro. Que cõponũt ab eo retinet eo sp̃. Ambio sumit io ducitq; supbio secũ. Itẽ magr̃ au rentice sic formaẽ vnũ metr̃. Que cõponit eo dat eo:ſz ambio de/ mo. Ambiẽs ẽ pticipiũ ab ambio is ire qõ ꝺ cat circũire vel cupe bono:ẽ. vñ. Ambio dic cupio. dicaẽ z ambio lustro. Itẽ ambit⁹ us ui est nomẽ media co:repta. ſz ambit⁹ a um pticipiũ ẽ media ꝓdu/ cta. vñ. Ambit⁹ ẽ nom̃. ambit⁹ pticipãs ẽ. Ambit⁹ nom̃ est eq̃uocuz sicut ambio. vñ. Ambit⁹ ẽ redit⁹: est circul⁹ atq; cupido. Itẽ ambi cioſus dicit superbus. qui ſcz cupit bono:ẽ. Ambiẽs.

Redit redis est pticipiũ a redio is ire. i. reuerti. Jñ redit⁹ us ui q̃d ẽ eq̃uocũ. Uno mõ ꝺ cat censuz vl̃ annonã vni⁹ ãni: q: redit oĩ ãno qõ q̃dã scribũt ꝓ duplex ꝺ. z tũc venit a reddo. Alio mõ ꝺ cat trãsitũ vl̃ regressum. Jñ reda .i. vehiculũ. teutõi. ein schlit. Dicit enĩ Hugr̃. q̃ reda p̃t dici rota q: ducit q̃tuor: puis rotr̃. vñ Juuenal̃. Ecce dom⁹ tota reda ꝓponit vna. Redit.

Abiẽs. i. recedẽs. z vẽit ab abeo is ire. Itẽ trãsiens teutõice übergond. et ör a trãseo is ire. Abiens

Uncia est duodena ꝑs assis. Jñ vnciola. i. pua uncia. Itẽ ꝓposita ab uncia hñt vncr̃ in gtõ. vt qui/ cuns q̃ncuncis. i. q̃nq; uncie. Secuns. i. sex uncie. Sepcuns. i. se/ ptẽ uncie. Decuns id est decem uncie ꝛc. Uncia

nom̃ in ut in gtõ h̃ nom̃ exemplificaẽ

De vt

Ut tibi formet itis sic per caput esse probabis

¶ Dicit q̃ nom̃ termiatũ in vt hz itis penultia co:repta in gtõ: vt caput capitr̃. Itẽ raro inueniũt noia in t termiata decliabilia ha/ bẽtia aliã vocalẽ ante t q̃z u. Jnueniẽ tñ schariotb schariothis de clinabile: vl̃ scariothes z b⁹ scariothe: siẽ tesbites z tesbite. Etiam dicit hic z hec scariothis z b̃ scariothe: z ẽ nom̃ vici ör q̃ iudas tra dito: sũpsit nom̃: z dicebaẽ iudas schariotb vl̃ schariothis. Ca/ put itis ein houpt. et capit eq̃uoce vtz. ſ. Et cõponit z ör sinciput: et est anterior ꝑs capitr̃: Occiput: et est posterior ꝑs capitr̃. Caput

s. miatr̃ nom̃ i p̃

Dep

A verbis in go veniens p̃ gis tibi formet

¶ Dic̃ q̃ noia miata in p̃. veniẽtia a ꝟbis miatr̃ in go: mutãt p̃ in gis in gtõ: vt a lego lex legis. a rego rex regr̃.

a cõiunp̃ deponit .i. ntũs

Conjugis n remouet. cum rectus n sibi seruet:

¶ Dicit q̃ ꝓiũp̃ hz ꝓiugr̃ i gtõ remouẽdo illã lrãz n. quã ntũs hz/ in gtõ s. noia deposita

Eis iungũt alia. tamẽ p̃ prius inde remota

¶ Dicit q̃ aliq̃ noia in p̃ terminata nõ venientia a verb in go ad/ dunt eis in gtõ remouẽdo p̃: vt pax pacis. felix felicr̃.

.i.ante s.noia nom̃ ꝓpositę figure

E super x(nisi sint monosillaba cõpositum ve
s^c noib^z in gr̃o s^c i corripi.

Ex ipsis)e per i mutant que vult breuiari.

¶Dicit q̃ noia termiata in x bñtia e añ x. mutãt e in i breuẽ in gr̃o. vt iudex iudic^s. vtex vertic^s :nisi fuerint mõosyllaba siue cõposita. q̃ illa seruãt e in gr̃o. de monosillab^z vt lex leg^s. de ꝓposit^s vt exlex exle
a lodex a veruex declinare (gis.

Lodicis demas. veruecis dicere debes

¶Dicit q̃ lodex z veruex excipiũtur a regula p̃dicta. q̃ lodex ꝓducit in gr̃o i. et veruex retinet e.
nom̃ mas. g^s. in gr̃o. b̃ nom̃. s^c in gr̃o penultia lõga

Si mas fiet in x dat icis. fenix dabit icis
in gr̃o in gr̃o

Mastix masticis: bombix bombicis habebit

¶Dicit q̃ nom̃ mas. g^s in x fac̃ icis in gr̃o penl'tia correpta. vt calix calicis. Sed fenix mastix bombix bñt icis penultia ꝓducta.
alia noia in x termiata in penl'tima syllaba

Cetera que dant x ꝓducunt in antesupema
istos gr̃os a regula p̃dicta

Sed gregis atq; trucis facis z nucis z picis inde
demas x et istos gr̃os

Excipias: atq; crucis ducis z salicis silicisq;

Dicit q̃ noia i x de q̃b ñ ẽ mẽtio fct̃a ꝓducũt penultiaz in gr̃o: vt audax audac^s. sz excipiũt noia i textu posita: q̃ corripiũt penl'tiaz

Arguit ¶Arguit. sunt pl'a noia q̃s hic ponũt: vt nex prex fex zc. (in gr̃o. q̃ nõ corripiũt penl'timã in gr̃o. g zc. So. talia noia ꝓbendũtur sub istis in textu positis. Vel dicendũ q̃ autor iõ nõ ponit illa nomina: q̃ multa illoz nõ cõueniũt vsui iuuenũ.
s^c in gr̃o s. noia

Nec g nec c tenent que dant nix norcq; suppellex
a senex a nox a spinx

Dic senis z noctis spingis seu dicito spingos

¶Dic̃ q̃ ista noia in textu posita: nec^s bñt gis nec cis in gr̃o. q̃ nix bz niuis. senex senis: nox noct^s z spinx bz sping^s seu spigos in gr̃o.
.i. crescentiã duplicẽ in gr̃o b̃ nomẽ

Crementum duplex debet formare suppellex.

¶Dicit q̃ b̃ nom̃ suppellex bz suppellectilis in gr̃o ꝓ duplex cremẽtum, i. per duplicẽ crescentiã.

De tercia declinatione

s.noia cõponis:ab ꝑ noie ꝑ nomẽ ꝑ nomẽ

Que dat a capite:velut anceps iunge bicepsq;

¶Dicẽ q cõposita a capite etiã hñt duplex cremẽtũ i gtõ sicut supra pellex:vt anceps ancipitis.biceps bicipitis.

ꝑ nomẽ in gtõ .i.formatio gtĩ

Ac iter optat eris:sed non vt regula querit.

¶Dicit q iter etiã hz duplex crementũ:sed nõ vt regula formatõnis gtĩ querit:quia nõ hz iteris sz itineris.

.i.ante dicta .i.nota ꝯ crescentia s.casus

Per predicta tibi patet excessus genitiui

¶Dicẽ q p ꝓdicta pz qũo gtũs hz crescẽtiã sup ntm̃. Cõiunx coniugi patuit.s.Subiunx q̃si subiugo exñs.Seiũx q̃si seo:sũ a iugo positꝰ.i.liber.Iniũx p eodẽ.Siniũx ꝓponit a sin qõ ẽ con z iugo:z sic vz tm̃ sic ꝓiũx. Rex ðr a rego teutõice kũnig. Itẽ dñt regis nomẽ z regis vbũ a rego.vñ.Si bñ regna regis es dignꝰ noie regis. Rex

Lex a lego pz.s. Felix ðr btũs vel in tpalibꝫ vl in spũalibꝫ.vñ. Tpe felici multi nũerant amici.Dũ fortuna perit nullꝰ amicus erit. vñ Boeciꝰ.Quid me felicẽ toties iactastis amici. Qui cecidit stabili nõ erat ille gradu.Itẽ Felix quẽ faciũt aliena pericla cautũ. Pax et loquax parẽt supẽ.Itẽ.Si qs amat pacẽ sociũ fugit ille loquacẽ. Felix

Fex teutõice hefe.et ðr a figo is ere.q: se mergẽdo affigit fundo vasis.Vl ðr a fedo as are.i.ðturpare.l a feteo es ere:q: sepiꝰ fetet Fex

Lux ðr a luceo.Et ẽ dña inter lux z lumẽ.q: lux ẽ ipa subia.sz lumẽ est candor emanãs siue splẽdor lucis.et vocat filia sol.q: a sole lux procedit.vñ.Filia sũ sol:z sũ de sole creata.Sũ q̃q̃ginta:sum q̃q̃z decemq; vocata. Lux

Vertex ẽ distinctio criniũ in capite.Capit etiaz p summitate alicꝰ rei.Vñ ðr de scã katherina vꝫ sus tal.Quã manꝰ angelica sepeliuit vꝫtice syna. Itẽ vertex capit aliqñ p nodosa eminẽtia q̃ ad modũ vꝫtic appet i ligno. vt Sap.xiij. Lignũ curuũ et verticibꝫ plenũ. Itẽ vertigo inis ðr morbꝫ in vꝫtice capitis.vel ẽ agitatio q̃ fit aliqñ in fra p ventos ꝛrios sibi inuicẽ obuiãtes.z fit in aqs p vẽtũ l p cursũ aq̃. Vertex

Judex richter. Judiciũ gericht. Judicare.i.iudiciũ facere l dare. Judex

A remigo as are vẽit remex qõ idẽ ẽ qõ navigaror q̃ navigat Jñ remigiũ taleꝫ officiũ. Vl ðr remigiũ collectio remoꝝ. Remꝰ ẽ instrm̃ q̃ remex duc̃ nauẽ.Et dirigit remꝰ p remigẽ.Remulꝰ z remillus.i.puꝰ remꝰ. Jt palmula ẽ extrema latitudo remi. Itẽ dñt:remex remꝰ z remigiũ.vñ.Est remex ducẽs nauẽ:sz remꝰ in naue.At vbi remoꝝ collectio remigiũ fit. Remex

Lodex ẽ vestis q̃ tegit lectꝰ:z est pãnꝰ pilosus. Vñ ãmonemur i ꝑ vꝫsu ne diu dormiamꝰ. Nõ sub lodice latitabis dulcis amice. Ultra mẽsuraz lodicis nõ trabe surã, Quod si tu fecerꝭ pedibꝫ tunc infrigideris. Lodex

Veruex. Veruex est aries castratus: teutbonice ein wider. et dicit quasi vermem vehens in capite: p cui⁹ motū solet arietare. i. trudere cuz capite ad modū arietis. vñ. Dicit hinc veruex: qz vermē vertice portat. Itē veruex dr aliqñ muto. qr nō audit mugire, vl qr mut⁹ apparet dū pcutit. vñ dīa. Muto sit veruex: crinitū distinctio veruex.

Calix. Calix kelch. Et dr a calon grece qd ē lignū latine. qr olim calices fiebant de ligno. Itē calix est equocū. Prio scat vas in q̄ sacrificitur corp⁹ x̄pi. scdo scat ciphū. tertio capit p sacra scriptura. Vñ psalmista. Calix in manu dñi. Quarto est voluptas terrena. vñ Hiere mias. Calix babylonis aure⁹ inebriauit me. Quinto ē passio. vnde euāgelista Potest bibere calicē. i. passiōez. Sexto capit p etna beatitudie. vñ ps Calicē salutaris accipiam. vñ Jo de gar. Vas sacmēti cipl'a scat. primo ē ppuz nomē viri a q̄ q̄dā puincia dicta ē fenicia ppe arabiā situata. Scdo h̄ z hec fenix nom gētile: dicit aliqs vl aliq̄ de fenicia. i. de tali puincia. Tertio h̄ z hec fenix dr hō rufus. Jnō fenice⁹ a um. Quarto hic fenix dr vnica auis q̄ in mūdo nō hz parē: q̄ i q̄ngētesimo sue etatis āno colligit ligna i vertice cuiusdā mōtis: z volitādo sup illa ligna reuerberat radios solares cū alis suis sup ea generās incēdiū i eis. z sic seipm cōburit z ex ei⁹ cinerib⁹ crescit nou⁹ fenix. q h̄ idē fac suo tpe. Nec scata patēt in h̄ metro.

Fenix

Mastix. Fenix hō color volucris puincia ferit. Mastix teutōice zankrut os verwe. vñ. Est mastix spēs: color est z herba vocat. Jnō masticare

Bombix id est dētib⁹ cōterere vl deliberare. Bombix ē vermis. ex cui⁹ egestione fit sericū. vñ. Est bombix vermis de se nēs serica fila. Jnde bombicin⁹ a um. i. aliqd factū de serico. Et bombicinū dr aliqd factū ex bōbice z lana serica.

Audax Brex Audax teuto. kün. scz q̄ assidue audet vñ. Audacē fugio: sz timidūqz fugo. Itē. Audacē fortuna iuuat nō omib⁹ horis. Brex ē gregatio bestiax. vñ. Brex ouiū ppe collectio siue capraz. Jñ egregi⁹ a ū. q̄si ex gregē posit⁹. z ppe capit p illo q̄ se extollit ex tota cōitatē: sicut nobil' vel doct⁹.

Trux Trux ē pena l' crudelitas. Jñ trax tracis. i. crudel' pl'us: qr tracesvalde crudeles st in mari. Jnō tracia talis regio. Et dīnt trux z crux. vñ. Trux ē tormentū: crux ē mirabile signū.

Fax Fax facis ē teda q̄ facil'r incēdit z lucet. Et dr a phos grece qđ ē lux latine. Jñ facula. i. pua fax.

Nux Nux dicit a noceo es ere. qr ei⁹ stillamina nocēt arboribus vicinis. Et oīs fruct⁹ q̄ bñt corticē seu testā durā q̄ndā dicebant nuces. z q̄ habent testā mollē vocabāt poma. in signū cui⁹ dicūt q̄dā q̄ adā cōedit dē pomo. Alij dicūt q̄ comedit de ficu. sed q̄cq̄d sit doctores nihil in

Pix pcludūt. Pix bech. Itē pin⁹ ē arbor vñ manat pix. Pix eni ē liq̄r nigri coloris viscosus q̄ naues solēt linīri. Et dīnt picee a pica. z picee a pix. vñ. Penna solet pice pulcrior esse pice.

Dux Dux mas. g⁹ est

nomen dignitat⁹. Jñ ducissa. i. vxor ducis. Sz dux cõis g⁹ ẽ q̃ velq̃ ducit aliũ, vñ. Docto crede duci: si vis ab eo bñ duci. Nomẽ habe to duc⁹ si militiã bñ ducis. Jbi pz dĩa inf duc⁹ nom̃ z ducis ꝟbuz.

Crux

Crux ein creütz. ez dicũt q̃dã q̃ est equocũ: aut em̃ capit ꝓ tormẽto suspendq̃: aut ꝓ ligno in q̃ suspẽdiũ q̃ndã fiebat: z legũt ꝑdictũ ꝟsum sic. Crux ẽ tormẽtũ: crux ẽ mirabile signũ. Jñ cruciare. i. pẽas crucis inferre. Quidã dicũt q̃ cruces i pl̃i nũero fcat meretrices que cruciãt aias, vñ. Sz plurale cruces tibi ꝺ signat meretrices.

Salix

Salix est arbor. z ꝺr a salio is ire: eo q̃ cito saliat z crescat in alitũ pl⁹q̃z alie arbores. Jñ salicetũ. i. loc⁹ vbi crescũt salices.

Silex

Silex est lapis durissim⁹ q̃ ad ictũ ferri ignẽ emittit. Et dicit̃ salio. eo q̃ ignis ex eo saliat. vñ. Strabat acuta silex p̃cisis vndiq̃z saxis. Jtẽ silex silic⁹ penultia correpta. pz ibi E sup z dat ictis. Jtẽ silex ẽ ꝓpꝛuz nomẽ frãs iouis: q̃ expulsus a fr̃e suo iuit ad aliã plagã terre q̃ ab ipso dicta ẽ cilicia. Jñ cilic⁹ a um: aliq̃s de cilicia exñs. Et cilix bz ictis curtã i grõ. ibi. Si mas fiat i x rẽ.

Filix

Filix filic⁹ ẽ herba q̃daz: de cui⁹ folijs fit cinis vñ fiũt vitra. z ꝺr alio nomine filũ eo q̃ folia eius ranq̃z fila sunt dispositia. Vel ꝺr a findo: quia bz folia fissa et diuisa. Nix z nor parẽt. s. Spinx ẽ mõstꝛ bñs pẽnas vt auis. caput vt hõ pedes vt ꝟpens vñ. Spinx volucr⁹ pẽna. pede ꝟpens. frõte puella

Spinx

Jtẽ spinx q̃ndq̃z capit ꝓ aue. q̃ndq̃z ꝓ belua marina. vñ. Spinx volucr⁹ ferꝝ spinx ẽ z belua ponti. z bz sping⁹ in grõ fm latinã declia tionẽ: z spingos fm grecã. Senex. i. antiqu⁹ i ãnis seu in moribꝫ. Jñ senect⁹ utis: z senecta te. i. sexta etas. Et hic z hec senil⁹ z ꝺ le. adiectm̃ Et ꝺ seniũ senũ. i. vltima ps senectut⁹. Jtẽ ẽ dĩa inf senis dri z ablti casuũ a sen⁹ a um: qꝺ vẽit a sex. z senis gri casus a senex

Senex

Supplex

vñ. Facta notãda senis volo ꝟsibꝫ edere senis. Supplex in singulari nũero ẽ g⁹ fei: z in pl̃i suppellectilia est g⁹ neutri. z capit ꝓ lodice vl̃ ꝓ req̃sitis i domo. Jtẽ repit̃ suppellectile ꝓ eodẽ. vñ. Est̃ tegimẽ lecti: sil̃ vtẽsile suppellex. Utensile teutõice bufrat.

Anceps

Anceps dicit̃ ab an qꝺ ẽ circũ: z caput q̃si circũq̃z bñs caput. i. ãte z retro et sic p̃t dici tale mõstꝛ vl̃ circũspect⁹ vl̃ dubiosus: q̃ scz dubitat ꝺ duobꝫ eligere vnũ. vl̃ ꝺr gladi⁹ ab vtraq̃z pte scindẽs. Biceps ꝺr a bis z caput: q̃si bina bñs capita: scz mõstꝛ duoꝝ capitũ. Vl̃ dicit̃ instrumẽtũ scindẽs i dualꝫ ptibꝫ. Vel ꝺr q̃dã mutabil̃ in opinioe.

Iter

Iter itiner⁹. i. via. Jtẽ q̃ndã dicebat̃ iter iter⁹ z itiner itiner⁹, sed mõ itiner fcessit ab vsu: z oblitꝫ ei⁹ manẽt. z iter amisit suos obliq̃s et accepit obliq̃s bꝰ noĩs itiner: z sic ꝺr iter itineris.

De grõ et ꝺrõ

s⁹ casus	i. dtus	.i. dat

Js genitiuus habet: Sed tertius i tibi prebet.

Dicit q̃ gtus nomis tertie declinatioĩs semꝑ terminat̃ in is: et datiuus semꝑ terminat̃ in i. vt pater patris patri rẽ.

Arguit ☞Arguit.ex isto textu seqret q achilles nō essz tertie ōclinatōis qz nō bz is i gtō sz i.vñ Virgili⁹. Reliqas danaū fert arqz imitis achilli. So.Achilles sp ē tertie ōclinatōis:z bz sp is i gsō singl'ari licz qñqz bēat i p figurā q ōz apocapa.z bz fieri qñ a fine dictōnis aufert aliq lfa.vñ.Aufert apocapa finem quē dat paragoge.

Replica ¶Contra.noia tertie decliatōis nō bñt semp is in gtō.etiā sine quacūqz figura.g sol'o falsa.sicut parasceue penthecoste.sz bñt es in gtō vt infra patebit. Sol'o ista regl'a ē intelligēda de noibz latinis z nō grecis:que qñqz habent es z quādoqz os in gtō

fecit ntūs ⁊ s. casus

Eum dedit es grecus.fit sepe per i genitiuus

¶Dicit q quādo ntūs grecus terminat in es.tunc gtūs sepe terminatur in i.vt achilles achilli.moyses moysi.

De accō seruat accūs interdū ponim⁹

Em retinet quartus.sed in im quādoqz locamus

a maguderis a turris a peluis.a sitis a securis

Maguderim turrim peluim sitimqz securim

a vis a buris a tussis a restis a puppis a caribdis

Vim burim tussim restim puppimqz caribdim

s' predict' s^c noia iungim⁹ s^c nomina

Hys quedam propria sociamus paucaqz greca

a tygris a tybris a tripolis a syrtis ab eclipsis

Vt tygrim tybrim tripolim syrtim vel eclipsim

ista noia iungunt.s^c p̄dict'. ꝟ nomē

Iris et hipocrisis sociantur eis et crinis

¶Dic q accūs noīs ctie decliatiōis ctmiat in em:vt patrē.Sz tñ repim⁹ qñqz accm in im:vt maguderim turri ⁊c. Et qdā ꝓpa noia etiā repiunt hec im:vt gertrudim aleidim. Et etiā aliq noia greca vt lerim orexim.Sil'r z hec nomia q ponūt in textu.vt tygrim:ty/

Arguit ☞Arguit.pl'a sūt noia ctie decliatōis (brim tripolim syrtim ⁊c. q nō bñt em i accō.g text⁹ ē falsꝰ.Añs pbat ō ist' noibz sal dogma animal ⁊c. Sol'o.hec regl'a intelligit de noibz nō neutri g'.sz p̄di cta noia sunt neutri g'.de qbz patet ibi Neutra notare decet.

s^c in accō ꝟ nomē

Em dat z im turris restis puppisqz securis.

¶Dicit q qdam de noibz p̄dict' bñt em vl' im indifferēter in accō vt turris turrem vl' turrim in accō restis restem vel restim ⁊c.

Arguit ☞Arguit.pl'a sunt noia tertie declinatōis q bñt em vl' im i accō de qbz auctor nō facit hic mētionē.g est diminut⁹.Añs ptz de ist' nominibz paris ysis tyrsis. Sol'o.bñt em vl' im ꝓm duplices gtōs

De tercia declinatione

scz qñ habent crescentiã in gtõ: tunc bñt em in accõ: vt Tybris ty
bridis tybridem. et sic de alijs.
ri. certe s noia latina s in accõ s noia

Quin etiam multa per a ponũtur quasi greca

¶ Dicit q mlta noia latina reptiunt p a in accõ: sicut noia greca:
vt hectorem vel hectora. pantherem seu pantbera.
noia neutri gj decens est decipiet:

Neutra notare decet: sic nullum regula fallet

¶ Dicit q decz notare noia neutri gj: qz illa nõ bñt em nec im in
accõ: sed habent ntm̃ accm̃ z vtm̃ similes p illam regulã. Sz neu
tris puiam⁹. Primũ cum q̃rto zc. vt mare lac corpus zc.

Strues ẽ aceru⁹ seu ꝓgeries ligno⁹. Et est dꝛa ink strues nomen et strues ꝟbũ. vñ. Ignẽ sepe strues si mag̃ sit tibi strues. Inde strucula. i. parua strues. Etiam dꝛ struma: et est gibbus in pectore. z dꝛ ꝓgeries humo⁹. vñ⁹ dñalis. Gibbus terra ꝑmit: pectore e struma tumet. Moyses ẽ ꝓpꝛus nomẽ viri. z dꝛ a moys grece qđ ẽ aq̃ latine. qz moyses rept⁹ fuit i aq̃. vñ. Sigt aq̃m moys moy ses ąz dꝛ iñ

Strues

Moyses

Ulixes est ꝓpꝛus nom̃ viri mlt̃ strẽnui. Et dꝛ ab olon qđ ẽ totũ: et zenon sensus q̃i tot⁹ sensat⁹. vñ. Nõ formosus erat sz vir facundus vlixes. Et tũc dz scribi p duplex ll. vñ Ouidi⁹ in epl'is. Hanc tua penelope lento tibi mittit vlixes. Vel dicit ab olon qđ ẽ totuz. et xenon peregrinatio: quasi totus in peregrinatõe: quia ẽstructa troya redire voluit erbyopiam. z septẽ ãnis errauit in mari: z tũc scribitur p x. Achilles est ꝓpꝛiũ nomen viri. Maguderis est truncus oleris vel tyrsus eius. Vnde. Maguderis trũcus olerj tyrsus quoq; fertur. Tyrsus est caput vel summitas turris.

Ulixes

Maguderis.

Turris ein turn. z dicit a terreo es ere. quia terret inimicos. vñ Turris nomen haber: q̃niaz cõtraria terret. Vel dicit a teres: qz omis turris vel est teres: vl videt a longe esse teres. Vl dꝛ turris a tueor eris. id ẽ defendere: qz defensiones plurime fiunt ex turribus. Peluis ein becken. z dꝛ a pes z lauo: qz ẽ vas lauãdoꝝ pedũ.

Turris

Peluis.

Urceus dꝛ vas q̃ man⁹ lauant. vnde. Urce⁹ z mappa peluis pendunt in aula. Sitis teutõice durst. est appetit⁹ frigidi z hũidi. Jñ siticula. i. qua sitis. Et situla. i. vna vl vas in q̃ hauriũt aq̃. Jtẽ sitj est nom̃ substãtiñ vt b. Etiã dꝛ sitj ꝟbũ scõe ꝓsone plis nũeri a suz. Etiã dꝛ scitj a scio scis scire. Etiã dꝛ schitj a schita te. qđ ẽ nom̃ gẽtile. Etiã dꝛ sitis i scõa ꝓsõa singl'arj nũeri a sitio. Etiã dꝛ citis ad latiui casꝰ a citus a um. i. velox. Securj ein bybel. z dꝛ a seco as are qz secat ab vna pte z ledit ab alia. Et dꝛñt securi a secur⁹ a um ad iectiñ z securi dti casus a securj. vñ. Nõ sũt securi q̃ dãt sua colla securi. Burj ein pfluckstertz. est cauda aratri: z est lignũ lõgũ p qđ

Sitis

Securj

Uis arator dirigit aratr̃ in arando agr̃, z est in q̃busdã terris curuũ. vñ. Laudã cũ burs teneas tu crura puris. Uis.i. fortitudo. Et est dña inf̃ vires nom̃ plis nũeri: z vires verbũ a vireo es ere. vñ. Ro

Restis bur fronde vires: nob sunt robora vires. Itẽ Nõ p̃bitate vires: do

Tussis nec sunt corpe vires. Restis ein seil. est funis l' chorda ex filis seu

Puppis viminib̃ facta. z dr restis q̃si ratẽ tenẽs. vñ. Per fortes restes na/ uẽ retinẽs bñ restes. Tussis buost. z dr a tũdo is ere. q: tundit pe/ ctus. vñ. Q̃ male sis san⁹ b̃ demõstrat tua tussis. Pl⁹ habeo tus/ sim mõ q̃s p̃us solitus sum. Puppis. i. nauis. z p̃pe capit p̃ poste/ riori p̃te nauis. Prora dr anterior ps: nauis aũt media ps. vñ Pro/ ra por ps ẽ: nauis altera: tertia puppis. Itẽ. Mitto tibi nauẽ pro/ ra puppiq̃ carentẽ. i. aue. Mitto tibi merulas: erige si dubitas. i. salutẽ. Mitto tibi lunã mediã: solẽ. canis. iram. id ẽ cor Media lu

Caribdis na. i. c. sol. i. o. canis iram. i. r. Caribdis est pic'm mar, ⁹. Inci dit i sirtim: cupiẽs vitare caribdim. Et dr caribdis q̃i carinas ab/ dens z absorbens: q: potat z euomit aq̃s mar. vñ. Euomit et po/ tat dira caribdis aq̃s. Tybris tybridis vel tybris et tygr̃ patẽt

Syrtis. sup̃. Et q̃n nõ bñt crescentiã in gtõ singl'ari: tũc bñt im in accõ sin gulari: al's nõ. q: Petr⁹ belie dicẽ q̃ nullũ nom̃ hz im in accõ singu lari: cui⁹ gtũs nõ ẽ eccl̃is ntõ. Sirtis est piculũ maris ex cumula tione arene ad inuicẽ. z ponit p tribulatõe z angustia. vñ. Pergẽs

Eclipsis p̃ mirtis sentit picula syrtis. Itẽ mirt⁹ ti dr herba crescẽs i litto/ re mar. q̃ fermẽtat ceruisia: reuthõice merdom. Eclipsis ẽ dictio greca: z interp̃tat defect⁹ latine. z special'r p̃ defectu lumis sol' vel

Tripol' lune p̃ obstaculũ int̃positũ. Itẽ eclipsis ponit q̃n q̃ p̃ defectu dcõ/ nis q̃ subaudit in orõne: q̃ tamẽ deberet exp̃mi. Tripol' est q̃dã ci uitas habẽs sub se tres alias ciuitates: z est p̃pr nom̃ cuiusdã ci

Nota uitat. pot tñ appellative sumi p̃ q̃cũq̃ ciuitate habẽte sub regimĩe suo tres ciuitates. ¶ Item dicũt q̃dã q̃ oia noia in is terminata

Iris fcantia ciuitates sunt indeclinabilia: exceptis illis q̃ ponunt cũ po lis. ⁹. Urbis nomẽ in is nõ declinabile credis. Sz declinat q̃n polis associat. Iris ein regenbogẽ. z est equocũ. Prio est arcus vel circul⁹ celest. scdo ẽ lapis p̃ciosus color⁹ sic yris. tertio ẽ ber ba q̃dã cui⁹ flos imitat arcũ celestẽ. vnd. Circul⁹ ẽ yris: lapis ber/ baq̃ dr yris. Itẽ. Iris fronte tonat: cũ ventre pluit: pede siccat.

Hypocrisis .id est ficta religio et dicitur ab ypos quod est sub et crisis aurũ. q: sub auro. i. sub sanctitate latet falsitas. Inde dr hic z hec hypocrita te. i. hõ fictus in hõitate apparẽs i facie vt reli

Erinis giosus z heremita. mẽte tamẽ tacita latet anguis z aconita. Iris hypocritis q̃grue asscribit illud qđ legit in aurora. Iuri nobilitas luteam si vestiat ollam. Non iõ seq̃t hãc min⁹ eẽ lutũ. Erinis ẽ fu ria infernal'. et dr ab ber qđ est lis: q: in iferno p̃tinue sunt lites.

De tercia declinatiõe

Unde. Mentes ypocrisis ferues torqbit crinis. Itẽ ille ⁊ sus quẽ q̃dã rext⁹ hñt. s. Adde rhesim basim lexi necnõ ⁊ orexim. ñ ẽ necessarius: q: illa noia sunt greca. q̃re sat; intelligũt sub illa regl'a: sociamus paucaqz greca. Rhesis interptat locutio: ⁊ iñ ór rhetorica. id ẽ scia doces ornate loq. Rhetor: ór ille qui scit ornate loq. Rhetoricus ór ille q̃ addiscit illã artẽ: vel q̃ vtit ea. Basis interptat fundamtũ. et ẽ ꝓpuz nom̃ fortissime petre i ligua assyroz. Itẽ capitur ꝓ fultura colũne ⁊ extremitate plãte. ⁊ generaliter ꝓ cuiuslibz rei fũdamẽto. Jñ etiã basili⁹. i. rex vl' imperator. ⁊ basilia. i. regia: q: ipi sẽ fundamẽtũ ꝓpli. Jñ etiã basilica ẽ ꝓpuz nom̃ cuiusdã ciuitat; i alemania q̃ sic ór. q: imperialiter ẽ. Sz basan interptat siccũ vel siccitas. vñ. Aridi tas basan. fundamẽtũ basis extat. Lexis interptat rõ vl' sermo. Jñ barbara lexis. i. sermo barbaric⁹: q̃ scz ꝓposit⁹ ẽ ex duob⁹ ydeomatib⁹. vtz i isto metro. Staff bacul⁹ bachon my moy me pcure fer flach. Mors alios mordet: mihi pce pco: puyr mordyn. Orexis ẽ vltim⁹ sermo agonizãt; seu moriẽt;. Itẽ. Si cupias lexim ꝑ vitab orexim. Et ór orexis q̃si oris exit⁹. s. in agone mort;. Itẽ nota q̃ ista q̃tuor noia. s. turris restis puppis ⁊ secur; hñt em vel im in accõ. Sz catholicon dic̃ q̃ nouẽ sũt talia q̃ hñt em vl' im in accõ indrñter. v⁹. Est clauis nauis puppis turrisqz secur;. Vestis auis pelvis fac̃ emqz vl' im q̃z febr;. Itẽ nota q̃ q̃nqz sẽ noia q̃ faciũt accm̃ in im tm̃. ⁊ nunqz vl' raro i em. vñ Jm tm̃ faciũt hec q̃n qz noia casũ. Vim burim tussim: maguderimqz sitim. Itẽ notandũ q̃ ml'ta sũt noia q̃ hñt a i accõ singulari. sz tm̃ q̃tuor ex eis faciunt iñ noia ꝑme declinatõis in a fei g;. vñ. Bis duo noia sunt terne duplicãtia q̃rtũ. Ex se femínea q̃b⁹ ẽ inflectio ꝑma. Formãt ceu pãter lãpas q̃z crat⁹ et ether. Ethera crathera pãtheraqz lãpada di. i. sil'is ntõ freq̃nt formar. s. modernoz. (cas.

Nota

Rhesis

Basis

Lexis

Orexis

Nota

Nota

Par recto q̃ntus: sed sepe tamẽ facit vsus

ꝑm modũ. s. nois sic a thebays a pallas a colchis

De vtõ

Ad mozem greci ceu thebai pallaqz colchi

¶ Dic̃ q̃ vtũs tertie declinatõis ẽ sil'is ntõ. vt ntõ ẽ pater. vtõ o pz. Sed sepe tm̃ fac̃ vsus nr̃ vtm̃ ad modũ grecoz: q̃ deponũt vnã lrãm ntr̃i in vtõ. vt thebays thebay. pallas palla. colchis colchi. i. ntõ nois i es longã mutato. in vtõ associatur

Es greci longe simul es subiungitur eqz

¶ Dicit q̃ ntũs nois greci in es longã terminati facit vtm̃ in es vel in e. vt vlixes habet vlixes vel vlixe in vtõ. abltũs s. terminat aliqñ .i. i ⁊ e simil'

Sextus in i vel in e: quãdoqz tamẽ dat vtrunqz

¶ Dicit q̃ abltũs tertie declinatõis termiat aliqñ in i tm̃. vt ma

Deabltõ

re mari. aliqñ i e tm̃. vt moles le. aliqñ i i z e sil'. vt felix felice l' fe/
s^c in ablō. s^c termiatū s^c noia excipi ab hac regula. (lici.
Jdat nomen in e. quedam retrahi decet inde
ista q̃nq; nomia
Gausape p̃sepe pzeneste cepe sozacte.
¶Dic̃ q̃ qñ ntūs t̃miaf in e. tūc ablt̃us t̃miaf in i: vt mēsale men
sali. mare mari. Jñ excipiūf hec noia. s. gausape p̃sepe p̃neste cepe
et sozacte que tenent e in altō: q; sunt indeclinabilia.
Arguit ☞Arguit. ꝑ nom̃ rbere bz etiā e i ablō: z tm̃ nō excipit. qđ dic̃ Lu/
canus. capiunt rbere leones. ibi rbere est ablī casus. Dōm q; ān
dā dicebaf rbetis in ntō. z sic habebat rbere in ablō. vtz i Lucāo.
Replica ¶Cōtra. aliq̃ sunt noia t̃miata i a q̃ tm̃ nō hñt i in ablō. et tamē
hic ab Alexandro nō excipiunt. vt phebe pēthecoste paraseeue.
Dōm q; illa sunt noia greca. et ꝓphēdūtur sub p̃neste z sozacte.
ꝑ qñ pcedit s^c in ntō .i. neutr; gen^s
Cum pzeit er aut is. per e si neutrale sequaf
s^c casus solūmodo locari
Ablatiuus in i debet tantummodo poni.
¶Dic̃ q̃ qñ ntūs t̃miaf in er vl' in is. vl' i is sine er. z bz neutr; ge
nus ꝑ e. tūc ablt̃us t̃miaf i i tm̃. vt ꝑ pedester. hec pedestr' ꝑ pede/
stre bz pedestri in ablō. Sil'r hic z hec fragil' z ꝑ le. bz fragili.
s^c nom̃ t̃iaf in ntō s^c etiā ꝑ i in ablō s^c casui
Quod fit in al vel in ar. sic fozmas dum genitiuo.
.i. pductā ꝑ nomē. ꝑ nomē in ablō
A longam teneas. dat e far. par i vel e ponam.
cū ꝑ noie. ꝑ nom̃ excipias
Cum lare sal demas
¶Dic̃ q̃ nom̃ t̃miatū in al vel in ar. facit sic simil'r ablt̃m in i. Et
ꝑ est vez dū habeat a longā in penultia syllaba gtī. vt aīal aīalis
aīali. tozcular tozcularf tozculari. Sz ꝑ nom̃ far bz farre. z par bz
pare vel pari. et lar bz lare. et sal bz sale in ablō.
s^c nom̃ t̃iaf pductā fcās gentē s. in ablō
Quod fit in as longam gentile per i vel e ponā
¶Dicit q; nomen gentile terminatū in as longā facit ablatiuū
in i vel in e: vt alpinas babet alpinate vl' alpinari.
ti. ꝓsonās lfa p̃cedit .i. duplex ablt̃us termiaf
Consona si pzeit is dupla sextus in i vel in e fit
ꝑ nomē cū illo noie associata illa dictōe
Testis cum peste per e fit iuncta sibi veste
¶Dicit q; qñ duplex ꝓsonās p̃cedit is: tūc ablt̃us fit i e vl' in i. vt

De tercia declinatiõe

piscis ignis. Jñ excipiunt test pest ⁊ vestis q̃ solũ hñt e ī ablõ.
s.cõposita ꝟ nom̃ s.ꝓpositꝫ solũmodo dat

Quattuor imber habet: quib ī tantũmodo ꝓcbet

¶Dic̃ q ꝟ nom̃ imber bz q̃tuor cõposita q̃ tãtũmõ hñt ī in ablõ vt september septẽbꝛi. october octobꝛi ⁊c.
s.in ablõ .ī.tria noia mẽsiũ illa duo nomia

J dant tres menses: solum dat e sospes et hospes

¶Dicit q tria noia mensiũ hñt solũ ī in ablõ. vt aplis q̃ntilis et sextilis. Et sospes ⁊ hospes hñt solam e.
s.grãmatici ꝓ firmo. putant ablõ

Quidam ꝓ certo reputant e vel ī dare sexto Regl'a ꝺ adiectis.
s.noia oĩs generꝫ illa duo noia s.dant

Cuncta trium generũ. sed degener vber e tm̃
s.degener et vber. inuenim⁹ aliq̃

Jsta tamen reperimus in ī. sed non nisi raro

¶Dicit q quidã grãmatici putãt oia noia triũ genꝝ hĩc e vel ī ablõ: vt felix legens ⁊c. Sz degener ⁊ vber adiectia repiunt habe re ablm̃ solũ in e. tñ rep⁹ ea q̃ q ꝓ ī sed ꝟ est raro.

¶Querit Quotuplicia sũt adiectiua isti⁹ regule. Dom̃ q multi plicia. Primo oia ꝓncipia ī ans vl ens: vt amãs legẽs. scõo noia adiectiua in ans vl in ens: vt petulãs prudens. Tertio nomia ad iectia ī x: vt audax velox. Quarto noia cõparium g̃d⁹. vt fortior stul tior. Quito adiectia ī ar. vt dispar cõpar. Sexto adiectia in or: vt mẽor. Septio adiectia ī rs: vt ꝓcors. Octauo adiectia ī us vt vet⁹ Querit. Querit. adiectia hñtia e vl ī in ablõ q̃ sũt ponẽda ꝓ e. ⁊ q̃ ꝓ ī.

Dom̃ q q̃ sumũt cũ ꝓpõne: tũc sẽ ponẽda ꝓ ī. vt a fortiori rõne. Sz q̃ absolute sumũt ⁊c dñt poni ꝓ e. vt melioꝛe fauẽte fortuna.
s.grãmatici. ī.e vel ī tm̃ adiectiũ substantiũ

Ponunt alterutrum si fiat mobile fixum:

¶Dicit q si aliqs nom̃ adiectiũ fiat substãtiũ: tũc bz solũ e vl so lũ ī in ablõ. vt volucꝛ volucre. clemens clemente.
reperies s.noia s.in ablõ posita

Jmmenies alia ꝓ e sepius esse locata. Regula generalꝫ.

¶Dicit q noia tertie declinatõis de q̃bꝫ nõ est ꝓius mẽtio facta habent e in ablõ. vt legio legione. sedes sede. auis aue.
s.nomẽ .ī.in accõ .ī.ablõ

Quod dedit im quarto casu solet ī dare sexto.

¶Dicit q q̃ accũs ẽminat in im tm̃: tũc ablũs bz ī tm̃. Et ꝑ q̃ accũs terminat in em vl in im: tũc ablũs habz ī vel e. vt patet.

Caligo inis. teutõice dunckel. et causatur ex spissitudie aerꝫ vel Caligo

nubis, vel ex absentia corpis lumiosi. Et differt a caligo as are. i. caligas induere, z b corripit mediã. vnd. Dũ caligo caligas, auget caligo tenebras. Jtẽ. Si breuis est caliga ũt tibi longa liga.

Thebais — Thebays dr bistoria troyana. vñ troya dr alio noie thebe thebaz

Pallas — Jnd thebanꝰ. i. troyanꝰ. Jñ thebais i. bystoria thebana siue troyana. Pallas ẽ qdã dea. s. belli. Jñ palla palle z palliũ pallẽ. i. mãtellꝰ. Jñ palladiũ palladẽ. i. imago palladis. vñ. Sub tenui palla stat palladiũ pia palla. Jd est o pia palla tua imago stat sub tenui palla. i. sub fragili protcõe.

Colchis — Colchis ẽ nom̃ cuiusdã ysule: vl' nomẽ cuiusdã dee q̃ colebaꝫ ĩ illa ysula.

Mãsale — Magale ẽ casa pastorꝫ z fcat in ligua affricana idẽ qd noua villa, z dr alio noie mapale: sz dñt qz mapale ẽ ꝓma breuis: sz magale ẽ ꝓma lõga. vñ Brec. Affroꝝ lingua signare mapalia dicas. Pastoꝝ caueas: z idẽ magalia dicas.

Moles. — Distãt q breue sit illd ꝓducit illd. Mãsale ẽ pãnꝰ line q supꝑponit mãse: z dr alio noie gausape ꝓ eodez. Moles. i. gue pondꝰ. Et dñt mole abltiꝫ casꝰ a moles. z mole gtiꝫ casus a mola. ÿ. Nõ leui tate mole: sz aq̃ currit rota mole. Et ẽ dia inf moles nom̃ z moles ÿbã. vñ. Multoꝝ gna moles: sz farris sit tibi moles.

Fornix — Fornix ẽ ꝓstibulũ vl' lupanar. vl' est arcꝰ muri in q̃ sepe ꝓstruũt lupanaria. vñ Brec. Fornix lenonis locꝰ ẽ: pter mererricẽ. Ast arcꝰ muri dr extra. Jtẽ fornax. i. furnꝰ. vñ dia. Est arcꝰ fornix: sz fornax saxa purit.

Gausape — Gausape dr mappa q̃ supꝑponit mãse comedentiũ. z dr q̃i gaudiũ sapiẽs. vñ. Nolo merere dũ gausape cerno iacere. Sz volo gaudere nil soluet q̃ caret ere.

Presepe — Presepe dr vas ex q̃ pecora cõedũt. vñ. Nõ ꝑsepe bouẽ: sz bos ꝑsepe reqrit. Jtẽ Bos ad ꝑsepe conaꝫ currere sepe.

Preneste. — Preneste ẽ nom̃ cuiusdã ciuitat' z dr sic a qdã rege q vocabaꝫ pneste. vñ. Si careas veste: caueas ĩtrare pneste.

Lepe — Lepe ẽ qddaz genꝰ allij. z dr a cephas qd ẽ caput: qr eiꝰ rota ÿtꝰ ꝓsistit i capite. vñ Lasꝰ z cepe ventũt ad pdia sepe. Jtẽ cepe i singlari nũero ẽ indeclinabile: sz in plri nũero dr cepe cepaz ꝓme decliatiõis. Etiã iueniꝫ cepa cepe, ꝓ eodẽ. Et dñt septe ablti casus a seps: et cepe indeclinabile z sepe aduerbiũ. vñ. Sepe cupit sepe fracta ceps rodere cepe. Jd ẽ ceps. tal' serpẽs cupit sepe. i. freqnꝫ rodere cepe. i. allũ fracta sepe. i. qñ seps ẽ fracta. Jtẽ cepũ ẽ piguedo cãdele. vñ. Dũ seps sepit cepũ de nocte cremaꝫ.

Soracte — Sepio is ire. i. sepem siue ortũ restaura re. vt parebit. j. i q̃rta ꝓiugatõe. Soracte ẽ nom̃ ciuitat'.

Rhete — Jtẽ inueniꝫ rhete in ablto: tñ auctor nõ exꝑmit ipm: nec est ꝑ diminutꝰ q: dic Jo de gar. q olim dicebaꝫ rhetis ĩ ntõ z rhete in alto. vnd. Sextũ rhete ꝓ e formatur: qr mos fuit añ.. Jã recto dedit is. capiñt rhete leones. Alij dicñt q lucanꝰ ponẽdo bãc ordõ capiũt rhete leones. vtiꝫ alcorheca ponẽs casuz ꝓ cãu cã metri. z b vid: irrõnabil'r dictũ.

Nota — Jtem vid: q auctor male excipiat hec noia gausape, ꝑsepe.

2c̃.quia hic determiat de noĩb declinabilib: sz ista sc̃ ideclinabilia vt prz. v⁹. Bausape p̃sepe nõ mutãt e neqz cepe. Jst⁹ p̃neste sociabi/
tur atqz soracte. Rñdent q̃dam dicẽtes q̃ olim hec noia declina/
bant. et iõ auto: excipit ea. Alij dicũt q̃ solũ excipit ea ꝓ iuuenes
q: q̃zuis sint indeclinabilia. tñ pueri p̃nt estiare q̃ eẽnt ỏcliabilia.
et sic hĩent i ĩ ablt̃o. iõ auto: explicite excipit ea. (Cum p̃it er aut
is.) Pedester ỏr q̃i pedib ãbulãs. et ỏr hic pedester. hec pedestr⁹.
hoc pedestre. i. pedes itis. vñ. En mõ vadit eques q̃ solet ire pedes
Jñ ẽ z hec pedalis z ẽ le. i. bñs mẽsurã pedis. iñ semipedal' z ẽ le
et bipedal' 2c̃. Fragil' cõis g⁹ z ẽ le. i. debil'. et ỏr oẽ illud q̃d facil'r Fragilis
frangit seu corrũpit: sic dicit hõ fragilis. (Quod fit in al) Ani/
mal tribunal 2c̃. paret supp. Jtẽ moderni grãmatici dicũt q̃ ista
particula (dat e far. par i vel e ponã. Cum lare sal demas.) ponat
supflua: q: far hz farre ꝓ istã regulã. (Jnuenies alia p e) Et par hz
pare vl' pari ꝓ illã regl'az (Quidã ꝓ certo) q: est adiectiõ. Jnuenit
etiã par substãtiũ neutri g⁹. vt vnũ par boũ. duo paria caligarũ. z
tũc hz pare i ablt̃o ꝓ illã regl'ã (Jnuẽies alia p e) Jtẽ par adiectiõ
facit de se 2posita vt compar. i. eq̃lis. impar. i. nõ sil'is. dispar. id ẽ
dissimil'. vñ Disparib bob nũq̃z trahit bñ curr⁹. Alpinas ỏr ali Alpinas
q̃s bitans ifra alpes. Alpes dicũt alti mõtes in alemania. z raro
inuenit alpis i singl'ari nũero. Archas ꝑz supp. Piscis visch. Jñ Piscis
piscul⁹ z piscicul⁹. id ẽ paru⁹ piscis. et piscina quasi sine pisce. Ignis.
q: est aq̃ collecta nõ bñs pisces. Ignis ỏr a gigno ꝓ 2riũ: q: oia
2sumit. Jñ ignicul⁹. i. pu⁹ ignis. Jũ igniuomus. i. vomẽs ignem.
Jtẽ ẽ triplex ignis. s. flãma: lux: z carbo. Test⁹ est ille q̃ testimoniũ Testis
dat. Jñ testicul⁹. i. mẽbr̃ virile. q: testat aliquẽ eẽ marẽ. Et differt
testis ablti cas⁹ a testa. z test⁹ nti casus. vñ. Noli ꝓ testis auri fals⁹
fore test⁹. Pestis. i. pestilẽtia. et ỏr a pastu z pascere. z sic ỏr pest⁹ q̃si Pestis
pastus. q: sepe ꝓuenit ex inordinato pastu. scz cibi z pot⁹. vñ Brec.
Que vẽit ex pastu corruptio sit tribi pestis. Vel' ỏr a pastu: q: pascit
totũ corp⁹ per incẽdiũ z iflãmatoz. z ỏr alio noie 2tagiũ: q: mor-
ille tãgẽdo inficit boies ꝑpe existẽtes. vñ. Est mẽdax test⁹ fals⁹ scuis
sima pest⁹ Vestis. i. vestimẽtũ: kleydt. z ỏr a vestio is ire. Jtẽ. Am Vestis
phora sub veste raro portat hõeste. Ouidi⁹ sic loq̃t ỏ veste. Et liq̃t
ardentẽ pfudit nectare vestẽ. Imber hz imbre l' imbri i ablt̃o: sed Imber
q̃tuor de cõpositis habẽt solũmõ i. z fcat imber pluuiã repẽtinã.
et ỏr a ẏbo inebrio. q: iebriat trã ad germinãdũ. Jtẽ qñq: põit pro
mẽse martio. q: i martio sepe fiũt pluuie repẽtine. Jñ septẽber q̃si
septim⁹ mẽsis ab imbre. October q̃i octau⁹ mẽs ab ibre: z sic 2ñter
Aprilis est mẽsis p̃m⁹ post martiũ. Quintilis q̃ntus post martiũ
Sextil' sextus post martiũ. Hospes teutõice ein wirt: oỏ ei gast
Et dicit indrñter qui recipit aliũ ad hospitiũ: vel q̃ recipit ab alio.

vñ⁹. Hospes q̃ recipit vel q̃ receptus hñ. Et sic q̃ nutrit vel nutrit alūn⁹ ór. Item pl'a sunt talia noīa q̃ fcant actōem et passionē. vñ. Hospes zelotip⁹ cōiua vector alūn⁹. Actū siuē pati sub eoð noie

Sospes Degener

sigñt. Sospes. i. san⁹. q̃i secū hñs spem. vel ór sospes q̃si salutis hospes. Itē felix ꝛ audax hñt e vel i in ablt̄o: q̃ patēt. s. Degenerare. i. generationē maculare seu viciare. Jñ degener ers. q̃i in generaōe maculat⁹ seu viciat⁹ vl' ignobil'. q̃si deorsum a genere ꝛ nobilitate. vñ Lucan⁹ in sexto. Degeneres trepidant animi peiorag ꝛ sant.

Uber

Uber fruchtbar oð ein mānne. i fertil' vl' māmilla Et hec duo fcata ponit sic Grec. Est ois generis vber nota fertilitatis. Ast tm̄ neutr⁹ p mamma ór esse. Clemēs substātm̄ é pp̃uz nomē. vt̄s.

Volucris

Felix ꝛ audax etiā patēt. s. Volucris substātm̄ est auis. Sz ħ volucris ħ volucre adiectm̄. i. velox. vñ. Extat auis volucris fixū: sz mobile velox.

Legio

Legio ein legion. ꝛ est collectio vl' turba sex miliū sexcentor ꝛ sexaginta sex. vñ. Sex milia legio, sexcenta, sex decies sex. Sedes patet sup̄.

Pi ntūs iungamus
Rimus pluralis dabit es: et ei sociemus
accm̄ vtō illā terminatōem
Quartum cū quinto: sed a debes ponere neutro

¶ Hic autor incipit determiare de nūero pl'ali noīm tertie declinationis dicēs: q̃ ntūs accūs ꝛ vtūs noīm tertie dclinatōis pl'is numeri hñt es. vt sacerdotes. rapaces. Sz nomia neutri gs hñt a vt

.i ablt̄o s in singulari pariter (dogma, altaria.

Si sexto dabitur i sola vel i simul ecs
supp. nomē .i. qð cōparm̄ est
Fit neutrum per ia: quod cōparat inde retracta.
a ludicre a vetus sociabis
Ludicra vetera dices amplustraq̃ iunges

¶ Dic q̃ qñ ablt̄us singl'ar' nūri dat in i solū. vl' in i ꝛ in e sil'. tūc noīm neutri gs fit i ntō accō ꝛ vtō p ia: vt altaria feliciarē. Jñ excipiē nom cōparm̄ qð hz i ꝛ e i ablt̄o fri ꝛ tm̄ nō hz ia: sz a i p̄dict' casibꝫ. vt felicioza meliora. Et ista tria noīa. s. ludicr' ꝛ ħ cre. vetus ꝛ

Arguit

¶ Arguit. male autor ponit hic ludicra (amplustre hñt a. vt̄s. ipm excipiēdo. q̃ ē scōe declinatōis. vtz in ħ dicto. Qui arte ludicrū exercuit in pmis ordinibꝫ nō sedebit. Sol'o. sm Priscianuz dicit ħ ꝛ hec ludicr' ꝛ ħ ludicre ꝛ illū imitat Alexander. quēadmodum in p̄ncipio dicit (Pluraq̃ doctor⁹ sociabo scpta meor.

Replica

¶ Contra. q̃n ē tertie declinatōis tūc nō hz a in accō ꝛ vtō. sz ia sm Jobem de gar. vñ. Nup in eccl'ia tibi dixi parisiēsi. Nō amplu-

De tercia declinatiõe

stra legas: sed dic amplustria lector. So. ei⁹ opinionẽ nõ seq̃r au/
tor: sed Prisciani qui fuit apũ Alexandr̃ maioris autoritatis.
qñ ñ. ablt̃us illã terminatõem. ntus pl'is

Cum dedit e solam sextus: solam dat a rectus

¶ Dicit q̃ qñ ablt̃us habet e solã in singl'ari. tũc p̃dicti casus ba
bent a ꝛ nõ ia. vt olera. corpora pondera ꝛc̃.
antedict̃. p es s. casib⁹ .i. antiq̃

Predictis sepe is tribus veteres posuere

¶ Dic̃ q̃ in p̃dict̃ trib⁹ casib⁹ antiq̃ posuerũt sepe is p es. vt tris
Margo inis est littus girans (pro tres. omnis p omnes ꝛc̃.
mare l' spaciũ circũdãs scripturã. Itẽ dñt mergo dtus a merg⁹:
et mergo is ere. ꝛ margo inis. vñ. Me tã p mergo mergo: q̃ stat
p̃ margo. Itẽ mergus mergi scribit̃ per e ꝛ est auis q̃dam sepe
submergẽs se ĩ aquã. teutõice ein dũcher. Jñ mergul⁹ idẽ. Mergo
is ere p e scptũ teutõice dũchẽ. Rapax. i. rapid⁹. i. q̃ assidue rapit Rapax
sic̃ p̃do ör rapax: sz fluui⁹ ör rapid⁹: qr ꝛtinue rapit ꝛ rũpit ö littó/
re. Sz rabid⁹. i. furiosus: ꝛ ör a rabie. Rabies rabiei ẽ furia. vnde
Predo rapax fluui⁹ rapid⁹ rabidusq̃ cattell⁹. Postremũ rabies
fac̃ ꝛ rapio duo p̃ma. Altare. i. ara ein altar. Et ör altare q̃si alta Altare
ara. ꝛ ẽ loc⁹ eleuat⁹ supẽ quẽ offerũt sacrificia. Et dñt fm Brecistã
ara ꝛ altare vñ. Est altare dei: diuor̃ dicim⁹ aras. b̃ est q̃ altare ẽ
vni⁹ veri dei. sz ara est pl'iũ deor̃. tñ vnũ sepe capit̃ p reliq̃. Itẽ al/
tare seu ara desig̃t corp⁹ xp̃i in cruce. Itẽ calix desig̃t tumulũ seu
sepulcr̃. Itẽ patena fcat lapidẽ sepulcri. Itẽ corporale fcat syndo
nẽ. vñ. Ara cruc̃. tumulusq̃ calix. lapidisq̃ patena. Syndonis offi
ciũ cãdida bissus bz. Jñ altariolũ ör parũ altare. Felix pz. s. Jñ
felici⁹. i. mag⁹ felix: ꝛ bz feliciora ĩ ntõ pl'i. Ludicr̃ ꝛ b̃ cre. i. iocos⁹ Ludicr̃.
vel ludo plen⁹. Et dic̃ Papias q̃ ludicra sũt carmia iocosa tãgen
tia q̃dã turpia ꝛ ihonesta. vñ. Ludicra per ẏba res sepe notat̃ acer
ba. Itẽ ör etiã ludicer ludicr̃ ludicre. ꝛ ludicr⁹ cra crũ. p eodem.

Vetus. i. antiqu⁹. teuto. alt. Et ör a vetare. i. phibere. Itẽ debi/ Vetus
ta pl⁹ vetera pstãt bellis mihi chara. i. antiq̃ debita p̃ualẽt ãtiq̃s
discordijs. Amplustre. teutõice ein ruder: est gubnaculuz nauis Amplu
appendẽs puppi. ꝛ bz amplustra ĩ ntõ pl'i. Et tñ repbẽdit̃ Alexãder stra.
a Jobe de gar. dicente. Nuper ĩ eccl'ia tibi dixi pariẽsi. Nõ amplu/
stra legas: sz dic ãplustria lector. Eccl'ie normis cui doctrinale re/
pugnat. Itẽ ör Priscian⁹ q̃ amplustre bz indrñter ia vl' a. q̃ndo g̃
habet ia: tũc manet sub regl'a (Si sexto dabit̃) sz qñ bz a: tũc excí/
pit̃: ibi: (ãplustraq̃ iũges) et sic videt̃ q̃ Jobes de gar. male redar
guat autorẽ doctrinalis volẽs vitare caribdim incidit in scillam
et sagitta reuersa ẽ in sagittãtẽ. Jux̃ illud. Sepe sagittãtẽ ör repe/

Olus rire sagitta. Incidit in scillã volens vitare caribdim. Olus olerꝭ teuthonice muoz. Et dicit abalo. qz homies alũtur oleribꝰ. vñ. Si fundas olera nescis bñ tollere munda. Allec Corpus onꝰ põdus pectus patent supꝰ. Allec ſm antiqs caret plꝰ nũero. vñ. Allec dixere veteres plurale carere. Itẽ ſm artẽ z ſm oẽs modernos nõ repugt ei hic plãlẽ numeꝝ. vt supꝰ patet. Itẽ. Est sine scꝑtura q̃ dat allecia plura. Atqꝫ q̃ alleca dicas est res magis equa. Itẽ. Regla grãma tici non vult allecia dici. Tres teutonice dry. Tris grece ẽ tria latine. et dicit bi et be tres z hec trya.

s. casui s. gtũs. scz um z ium

Ym vel ium pone genitiuo vel dat vtrunqꝫ

¶ Dicit q̃ ois gtũs tertie declinatiõis plꝰis nũeri vlꝫ hz um. vt comes comitũ. vlꝫ iũ vt leuis leuiũ. vlꝫ um z iũ silꝫ. vt legẽs legẽtũ vlꝫ nomẽ ablto faciet s. casui (legentiũ. dans .s. in ablto .i. ꝓpatim̃ est. a dicta regula

Et prebens e vel i. quod comparat hinc volo demi socia istos gtos

Artificum iunge memorũ veterum vigilumqꝫ

Atqꝫ sacerdotum cu stodum vel locupletum

¶ Dicit q̃ qñcũqꝫ ablũ s singlaꝝ in i tm̃ vel in i z in e simlꝫ fmãtur. tũc gtũs plis hz iũ: vt altari altariũ. mari mariũ. felice vel felici feliciũ. Sz excipit nom̃ ꝓpatim̃: qs q̃zuis hz i vlꝫ e in ablto fri tñ hz um. vt doctioꝝ. Excipiũt etiã noia i textu posita bñtia e vel i in ablto que solũ bñt um in gto plꝰi. vt pz in textu.

s. in gto in nto . ista noia in gto

L z L per ium fit z l. laus z fraus um tibi prebent.

¶ Dic q̃ noia termiata in c vel in l. habent ium in gto plꝰi: vt allec alleciũ. mel melliũ. sed laus z fraus habẽt um.

.i. nõ bñs crescẽtiã in nto s. plalem

Is es Mon crescens ꝓ ium facit is aut es genitiuum in gto

Ym dat apis volucris pan isqꝫ canis iuuenisqꝫ.

Heresis z soboles cum fruge vel indole vates

¶ Dicit q̃ nomina in is aut in es terminata nõ habentia crescentiam in gto singlaꝝ habent iũ in gto plulali: vt onis ouis ouium sedes sedis sedium. Inde excipiũtur noia in textu posita que habent um, vt apis apum zc.

De tercia declinatiõe

ín grõ socias p̃cedente Ons
Ons per ium formas.s iungas r p̃cedente Rs
ista noia excipiañ ín grõ plí
Consors atq; cohors demãtur.nam faciunt tum

¶Dicit q noia termiata in ons aut in rs bñt um.vt mõs mõtiũ ars artiũ Jñ excipiũt ꝓsors z cohors q̃ bñt tũ:vt ꝓsortũ cohortũ.
s.nomẽ s.nois .i.regulã seruabit
Simplex compositi nomã quandoq; tenebit
ista nomia restañ tam cor q̃ ores
Sic cor oresq; probant si cõponantur vtrunq;

¶Dicẽ q nom simplex qñq; declinabit fm regl'az sui cõpositi.s.qñ cõpositũ est mag; vsitatũ q̃ suũ simplex.vt cor hz cordiũ. et ores opiũ.q: cõposita sua sic bñt:vt vecors vecordiũ.inops iopiũ. Ans ens
vt amãs legens s casum
Sepe p um vel ium facit ans et ens genitiuum
s.in grõ iungit
Glans dat ium.et gens mẽs dens sociabitur istis.
in grõ
Calx plebs puls ceps stirps p ium facit arx sil' z lanx.

¶Dicit q noia in ans vl' in ens bñt um vl' iũ in grõ pli.vt amãs legẽs Sz alia nomia i textu posita bñt iũ:vt glãs glãdiũ ẽc. Comes. Comes ẽ socius i via:vl' est p̃nceps comitatꝰ.vñ.Estq; comes sociꝰ comes ẽ p̃nceps comitatꝰ. Jtẽ.Est cõe comes sociꝰ:mas nom̃ honoris. Jtẽ dñt comes nom̃ z comes verbũ futuri tpis a como is ere. id ẽ ornare vl' comã facere.vñ. Justꝰ esto comes:q̃s p̃dicat actio comes.i.ornab. Jtẽ. Illis esto comes q̃z te dogmate comes, Jteꝫ dñt comes sociꝰ ꝓsors collega z sodal'.vñ.Cõsortes fac vnꝰ amo, socios labor idẽ.Missio collegas ad eũdem copulat actũ.Nos comites facietq; via.sz mẽsa sodales. Lenis teutõice.sanfft oꝺ lynd. Lenis
Jñ lenigare.i.planare. Jtẽ leuis licbt.vñ dña.Est planꝰ lenis a leuitate leuis. Altare dr cõiter lapi marmore positꝰ sup arã Et ara capit p fundam̃to sub illo lapide.vñ.Est altare dei:diuor dicimꝰ aras.Et si mauis maceries q̃drata sit ara.Ast altare lapis super arã marmoreꝰ sit. Jtẽ ara p̃ma lõga z altare capiũt sepe p eodẽ:sz hara p̃ma breuis cũ aspiratiõe Fcat stabulũ porcor.vñ. Est hara porcor:sed dicit ara deor.Mare ptz.s. Elinguis i.mutꝰ. Bilin Eliguis guis est q̃ alit loqt q̃z ꝓcepit in corde sic mẽdax.vñ Dicit elinguis qui nescit pcere verbis.Duplicis ac cordis bõ dr eẽ biliguis. Sim Simplex dr q̃i sine plica fraudis.vl' sine plica discretõis sic idiota.vñ plex.
Simplex legitimꝰ simplex ydiota vocat,Est bõa simplicitas;ẽ ma

Artifex la simplicitas. Artifex ꝺr q artificialr aliqd facꝫ. Jt̃ sub ꝟ noie artifex intelligũt alia noia i fex descendẽtia a facio vt tunifex. i. fartor ꝙsi tũicã faciẽs. Panifex. i. pistor ꝙi panẽ faciẽs. Jtẽ. Artifices nunqz vidi sic ingeniosum. Uertere q̃ lutũ valet i pãnũ ꝓciosum. Dui⁹ tũba viri studio meliore poliri Debuit. artificũ si quẽuis haberet amicũ. Jtẽ sub vigil ꝯphẽdũt alia noia sili'a in l. vt ꝓsul et ultẽ. Jtẽ mẽor vet⁹ vigil custos z locuples patẽt. ſ. Sacerdos teu

Sacerdos

tõice priester: q̃ est sacr̃ dat⁹ vl' sacr̃ dedit⁹. vel sacꝫ dãs vl' docens vel sacer dur. vñ. Sacris dotat⁹: vl' sacr̃ dedit⁹: atqz Dans sacꝫ: si ue docẽs. vel dux sacer estqz sacerdos. Jñ sacerdotissa. i. vxor sacer

Quis

dotis. Quis schaff. Jñ quicl'a. i. pua quis vñ dĩa. Est bene vilis quis q̃ ñ vz trib⁹ quis. Opilio vl' ouilio. i. pastor ouiũ. Ouile ẽ caula vl' casa ouiũ. Sedes sedis vtſ.

Apes.

Apes vl' apis ẽ eq̃uocũ. Prio ẽ q̃ddã aial volatile mellificãs: z nascit̃ ex carnib⁹ bouinis sepult̃ z putrefact̃: sic bruc⁹ z locusta ex stercorib⁹. Scabro ex carnib⁹ eq̃z nascit̃. Fuc⁹ ꝺ mul'. z vespa ꝺ asinis. Et ꝺr ab a qꝺ ẽ sine z pes ped̃ q: nascit̃ sine pedib⁹. postea aũt pl'es acq̃rit pedes. Scꝺo ꝺr thaurus sic dict⁹ fm Pliniũ in ãtiq̃ lege. Tercio ẽ ꝓpriũ nom̃ cuiusdaz reg̃ grecor. q̃rto ꝺr de⁹ apũ. Pro pma fcatiõe est g̃ mas. Jtẽ put ẽ volatile vl' de⁹ apũ corripit a. ſz ꝓ reliqs ꝓduc̃ a. vñ. Mel fert z de⁹ ẽ: z apis bos. rer sil' apis. Um tibi dant

Volucr̃

apes: ſz apis dat iũ gtõ.

Panis

Volucr̃ substãtiũ ein vogel. vñ. Quisquis lucrẽ nutrit ꝓ mũere sterc⁹ bẽbit.

Canis

Panis b:ot. z ꝺr a pan qꝺ ẽ tũ. q: in oi nutrimẽto vtimur pãe. Et ꝺr panis ꝓ ethymologiaz q̃si pascẽs nos. vtſ. Canis ein bundt. z ꝺr eẽ triplex canis. ſ. celest̃ terrestr̃ z marinus. Qñ aũt capit̃ ꝓ sidere celesti. tũc iñ dicũt dies caniculares: qñ scz illa stella oñdit influẽtiã suã. Et canis dicit̃ qñqz belua marina teutõice ei meer hunt. Etiã canis ẽ aial latrabile vñ. Nat canis i pontꝺ latrat edeqz: fulget i astr̃. Jtẽ. Latrat i edecanis: nat i eq̃re, splẽdet in astr̃. Sz canis cõit̃ capit̃ ꝓ aiali latrabili: in q̃ ponũt q̃tuor bone ꝯditões: q̃ patẽt in his v̈ sib⁹ Cõditõe bo

Juuenis

na sunt in cane bis duo dona. Sentit odoratu: fugit ei⁹ latro latratu. Est lingua medic⁹: dño qz fidel' amicus. Juuenis teuto. iunck. Et ꝺr a iuuo as are. q: hõ i iuuẽture sua ꝓt se z alios iuuare. q: ẽ ad

Soboles.

singl'a apt⁹. vñ. Est ois iuuẽis in nouitate ꝓbus. Soboles. i. ꝓgenies: vel puer siue fili⁹ vl' filia. vñ. Fili⁹ atqz puer z ꝓgẽies soboles

Heresis

sit. Heresis vngloub. et interꝓtat diuisio. ſ. a vera fide. Jñ heretic⁹. i. infidel'. vñ. Mundanas heresis nõ sis pessundare deses. Jt̃ indr̃ter ꝺr frux frug̃ vel fruges frug̃. ſz iste ntũs frux nõ spectat ad istũ textũ: neuter etiã ntõz hĩ in vsu. Jtẽ Dũ bladũ seritur tũc ꝺr seges dũ aũt metit̃ ꝺr messis: z dũ fruimur eo ꝺr frumentũ. Jtẽ buguicio põit dĩaz int̃ fruges z frumẽta. vñ. Est fruges liqda

De tercia declinatione

frumẽtaqꝫ sunt tibi sicca. Jñ venit frugi nom̃ indeclin̄ et adiectiu̅. et est idẽ qđ vtile seu bonũ. vñ. Vtilis est qꝫ valens bonus inuaria bile frugi. Indoles ór ab in qđ ẽ sine: et dolũ doli: q̃si sine dolo. et est eras siue simplicitas iuuenił. Jtẽ est etiã ꝓgenies. ingenium probitas vel signũ ꝓbitat; et origo. vñ. Indoles simplicitas iuuenilis. ꝓgenieſqꝫ Ingeniũ. ꝓbitas: et origo ꝓcał. Jtẽ dicit Jsidorus ꝙ indoles ẽ ꝓpe signũ vł imago future ꝓbitat; apparẽs in q̃busdã iuuenib. vñ. Indoles ac ꝓpe ferť ꝓbitat; imago. Vates. i. sacer/ dos vel ꝓpheta seu presbyter vel poeta bñs bonã facundiã. vnde. Vates sacrileg⁹. ꝓpha. poeta. sacerdos. Jtẽ vates ór hõ sciẽs vati cinari. i. ꝓpheticare vel ꝓnosticare. Jñ vaticiniũ. i. talis actus. vñ Dicanť vates qꝫ quicqꝫ vaticinanť. Jtẽ mons ars ps et frons sup exposita sunt. Consors. i. socius eiusdẽ sort; vñ O ꝯsors studeas ne sis idiota vocatus. Jñ venit ꝯsortiũ. i. societas. Jtẽ inuenił etiã consortiũ gtĩ casus plis nũeri a ꝯsors: et tunc consors ẽ adiectiuũ. vñ. Consors cõsortis dat ium si mobile fiat. Virgilio teste teneas consortia sacra. Cohors est turba quingentoꝝ hoim. vnde ꝕ sus. Tu quingentoꝝ numerũ dic eẽ cohortẽ. (Simplex compositi.) Item dicũt q̃dam ꝙ qñ simplex est mag; notum q̃z suũ cõposituz tunc cõpositũ sequit suũ simplex. sz qñ positũ ẽ mag; notũ q̃z suũ simplex. tũc simplex sequtur ꝯpositũ. Et lz ista sit ꝓbabił r dictũ. nõ tñ videť in oib⁹ vez. quia nõ appet ꝙ vecors sit mag; notũ et ma gis i vsu q̃z suũ simplex scz cor. Ergo teneť cõmuniter apũd gram/ maticos talis regula. scz q̃ndo simplex habet explicite vnã regłaz penes quã variat. et cõpositũ nõ bz aliq̃s spẽalẽ regulã. tũc compo situm declinąť ꝑm regulã sui simplic; vt patz ibi (Simpliciũ nor ma) Sed qñ cõpositũ habet regulã spẽalez positã a grãmatic;. et simplex nõ habet: tũc simplex sequtur suũ cõpositũ. vt ór ibi (Sim/ plex cõpositi.) Et etiã ibi (A pede cõpositũ. Jtẽ ꝯposita a cor patẽt

Jnops. i. pauper. sed differũt. qꝫ paup est q̃ paz bz. inops ꝙ qui nihil habet. vñ⁹. Nullius possessor inops homo dicitur esse.

(Sepe ꝑ um vel ium.) Constans. i. stabilis. Jncõstans. i. instabił quasi nõ ꝯstans. vnde ꝕ sus. Jncõstans animus. oculus vagus. instabilis pes. Hec sunt signa viri: de quo mihi nulla bona spes. Jtẽ dicit instans q̃si nõ stãs: sicut minutissima pars temporis di citur instãs: qꝫ velocissime preterit. ita ꝙ vix sensu ꝓcipi põt. Le/ gens legentũ vel legẽtiũ est equiuocũ. sicut b verbũ lego: vt in ꝑn cipio libri dictũ est. Bens. i. ꝓlus. Jtẽ gentił id est pagan⁹. Jnde gentilicus idẽ. Jtẽ gens ór qñqꝫ idẽ qđ gentił siue pagan⁹. Jñ di cimus ꝙ quidã sunt christiani: q̃daz iudei: et quidã gentes id ẽ gen tiles siue pagani. Dens teutõice ein zan. Jñ dentulus. i. paruus dens. Jtẽ edentulus ór ille ꝙ caret dentib⁹. sic infans. Edentatus

Jndoles

Vates

Consors

Cohors

Constãs

Legens

Bens

Dens

dicit ille q̄ amisit dentes: aut p̄ suū seniū aut per violentiaz. Dentatus dr ille q̄ hz magꝭ dētes. Jtē a dēs dr bidēs. i. ouis duorū an noz q̄si biennis. Vel dr qr oues nascūt cū duob⁹ dētib⁹. vñ Theodolus. Cui⁹ erat studiū pelles tondere bidētū. i. ouiū. Jtē bidēs est instrumētū rusticor: scz furca cū duob⁹ dētib⁹. Tridens ē furca cū trib⁹ dentib⁹. Jē dentaria ē instr̄m q̄ dentes extrabūt. Jtē dētrix est instr̄m muliex q̄ linū purgant. Vl' quidā piscē p̄ multitudinē dentiū sic dictus: qui alio noie dicit lucius. teutbonice ein bechr. Mēus dens calx plebs stirps ⁊c. patent sup̄.

excepta illa dcōne in gtō noīa in a vl' in o

Dempta carne: p um faciens a vel o sociando

istas terminatōes associam⁹. nom̄ in ir

Jl vel ul nq̄s simul er solam iungimus irq̄

b̄ nom̄ excipias s. p um nom̄ in as

Cor demas. or et ur ponas. as addere debes.

s̄ noīa .i. vni⁹ syllabe demes exēplū

Que monosyllaba sunt adimes. testis tibi mas as

¶ Dicit q̄ noīa termiata in a vel i o. in il. in ul in n. vel in er solam in ir. in or. in as b̄nt um in gtō pl'i: vt enigma. bō. vigil ꝓsul. nomē paup. martir. sor. or. fur. ciuitas q̄ oīa b̄nt um. Sed demit caro q̄ hz carniū: ⁊ cor hz cordiū. Et noīa monosyllaba in as. q̄ etiam b̄nt

Arguit ☞ Arguit. cesar bostar baccbar (ium. vt mas mariū. as assium nectar b̄nt um in gtō pl'i: ⁊ nō vidr p̄ quā regulā Alexādri. ergo ⁊c. Sol'o. autor nō oēs regl'as in ptic̄lari ponit: sz magꝭ generales que sufficiūt iuuenib⁹. Et p̄rea ō istꝭ noīb⁹ q̄dā ponūt talia metra ad istū textū Dis supaddes epar bostar nectar q̄z cesar. Arq̄z iubar baccbar: ⁊ byems sociabis ⁊ aspar.

s. in gtō fri in gtō pl'i s. nomīa

Si crescant is et es b̄nt um: monosyllaba demas

b̄ nom̄ in gtō b̄ nom̄ in gtō .i. noīa q̄ carēt fri nūero

Plus dat ium: sed pes dabit um. pluralia sola

s. n oīa in pl'i nūero in gtō pl'i excipe a penates

Que dant es fiunt per ium. sed deme penatum

¶ Dicit q̄ noīa t̄miata in is vl' in es b̄ntia crescētiā in oblic̄s b̄nt um in gtō pl'i. vt miles milit̄ militū. Sz demas monosyllaba que b̄nt iū: vt lis litiū. plus pluriū. sz pes hz um vt pedū. Et noīa solū

Arguit pl'is nūeri in es b̄nt iū: vt manes maniū. sz deme penates q̄ ha ☞ Arguit. noīa in is t̄miata nō b̄ntia crescētiā in (bet penatū. gtō fri b̄nt um. q̄ text⁹ ē falsus. qr tigr⁹ ⁊ ibis b̄nt tigr⁹ ⁊ ibis in gtō singl'ari sine crescentia. tñ b̄nt um i gtō pl'i. vt tigridū. ibidum.

De tercia declinatiõe

Solo qñ nõ hñt crescẽtiã: tũc hñt iũ, sz qñ hñt crescẽtiã tũc hñt
.i. os ossis i gtõ .i. nomẽ in os vel i us pcedẽte (um fm istã
Preter os.um faciũt os t us. sed t s pcũte (regl'am,
illis lr̃is iũgas nom̃ in t s. nomina excipias
B.m.p. ponas t t. monosyllaba demas
¶ Dicit q̃ noia fmiata in os t ius hñt um i gtõ. vt flos flor̃. mos
morũ. corp⁹ corpor̃. nem⁹ nemor̃ pter b̃ nom̃ os ossis qõ bz Assiũ
Et noia in bs. in ms. t in ps. z noia in t termiata etiã hñt um. vt
arabs arabũ. hyems hyemũ. pnceps pncipũ. caput capitũ Sz mo
nosyllaba demas q̃ hñt iũ: vt seps sepiũ. plebs plebium.
Arguit. ☞ Arguit. noia monosyllaba hñt um i gtõ pl'i. g̃ male dr tertus
(monosyllaba demas) vt ros ror̃. mus murũ. Solo. text⁹ intelli
git de noib⁹ in bs aut in ps t nõ in os vl' in us.
.i. illa q̃ dcã sc̃ attẽdas .i. alia de q̃b nõ ẽ mẽtio fcã
Supra dicta notes: sed ium per cetera formes
s. noia dant in ablto in gtõ pl'i. adiũgi
Que prebent e vel i sexto. faciũt um sibi subdi
s. nom̃ pponit: ab illo vbo illũ gtm̃ a municeps. declino
Quod datur a capio. sic municipum tibi formo
¶ Dic̃ q⁹ debem⁹ notare ea q̃ dcã sũt. q̃ noia alia noia de q̃b nõ est
mẽtio fcã q̃ hñt e vl' i in ablto: hñt iũ i gtõ pl'i: vt felix feliciũ. pisc̃
piscium. sz ppsita a capio hñt um i gtõ pl'i. vt municeps municipũ.
p qñ b̃ nom̃ nom̃ in eps in gtõ b̃ nomẽ
Eunq̃ caput dabit eps formabit itũ. velut anceps
¶ Dicit q⁹ cõposita a caput in eps faciũt itũ in gtõ: vt ãceps anci
nom̃ subm in p in gtõ s. q̃ hñt ium (pitum.
X fixum dabit um: nisi nix nox atq̃ suppellex
in gtõ pl'ali illa noia in gtõ hoc nomẽ
Vm supplex complex. sed ium p̃bet tibi simplex
¶ Dicit q⁹ nomẽ substãtiũ in x termiatũ bz um in gtõ pl'i. vt lex le
gum. rex regũ. Nisi nix nox t suppellex q̃ habent ium. et supplex cõ
plex hñt um. Et b̃ nomẽ simplex bz ium in gtõ pl'i.
Arguit. ☞ Arguit. m'ra sc̃ noia i x fmiata q̃ nõ hñt um i gtõ pl'i. g̃z Añs
pbaf de b̃ noie felix qõ bz feliciũ i gtõ pl'i. So. Jsta regl'a intelli
¶ Contra. noia (git de noib⁹ substãtiuis: sz felix ẽ nom̃ adiectiũ.
substãtia in x fmiata nõ hñt um i gtõ pl'i. g̃ solutio min⁹ vã. Añs Replica
pbaf q⁹ crux termiaf in x: t bz cruciũ in gtõ pl'i fm Jobem de gar.
q⁹ merx babz mertiũ: t pix picium. g̃ Alexander est insufficiẽs. Di
cendũ q⁹ simpl'r loq̃ndo Alexander est insufficiẽs: tñ q̃ntũ ad par,
uulos quib⁹ doctrinale istud pparauit multũ vtilis est.

.i. ad modū metroꝝ. aufert s. gtis. s. grāmaticoꝝ apponit

Moze metri demit his vsus sepe vel addit illā lrām. ꝟ nom̄ remouet ꝟ nomē addit ⁹ ꝟ nom̄

J proceres iacit. v ꝙ boues. v suscipit ales

¶Dicit ꝙ vsus grāmaticoꝝ sepe demit vl̄ addit in gtō pl̄i vnam lrāz moze metri. i. fm modū metroꝝ. vt ꝓceres depōit i. z ōr ꝓceꝝ ꝓ ꝓceꝝ. Et bos deponit v. vt boū ꝓ bouī. et ales suscipit u vt ali/

De dtō et ablt̄ō. dtūs ablt̄m adiungemus (tuū ꝓ alitū.

Tertius est in ibus z ei sextum sociemus

Dicit ꝙ dtūs z ablt̄ūs pl̄is nūeri ⁊miank̄ in ibus. vt legibꝫ. felici/ .i. decliabim⁹. in gtō pl̄i a bos .i. in dtō z ablt̄ō pl̄ibꝫ (bus.

Dicemusꝙ boum seu bobus duplici casu

Fores ¶Dicit ꝙ dicem⁹ boū in gtō pl̄i: z bobus i duplici casu. s. in dtō et ablt̄ō. Fores foꝝ dicūt ianue vl̄ porte q̄ for⁹ vl̄ exi⁹ claudūtur et apiūtur inf⁹. Inuenit aliqñ in gtō f̄ri foris: in accō foꝛē: i ablt̄ō

Grates foꝛe. Grates gratiū. i. gr̄e. teuto: dāckberkeit. sz gr̄es deo referūt et gr̄ie boiby. Sz ꝫ ꝟ dicūt quidā sic Gratia sit xp̄o: gr̄es referam⁹

Manes amico. Manes. i. aie dānatoꝝ. z ōr a maneo es ere. q: oms aie ad ifernū descēdēres ibidē manēt vl̄ dicūt a mane grece q̄d est fu roꝛ latie. q: sūt i sempiña furia. vl̄ ōr a mene grece qō ē defect⁹ la tine. q: in iferno ē defect⁹ oim bonoꝝ. Vel dicunt manes a mane aduerbio tpis: q̄d f̄cat ꝑmā hoꝛā diei. qñ scz sol incipit lucere ꝑ ꝫ/ riū: q: aie dānate sūt sine oi luce i ꝑpetuis tenebrs. ⁹. Sūt aie ma nes: q: sic a manere vocāt. Vl̄ sūt a mane qō ꝓs est ꝑma diei. Nō q: sūt clare: sz sp sūt tenebrose. Vl̄ sit origo mene q: deficiūt bōita

Penates te. Jtē dīa est int̄ manes nom̄ z manes ⁹bū. ⁹. In stige pluto ma/

Roꝛ nes reꝛ: z roꝛqs ibi manes. Penates dicūt dom⁹ vl̄ imagies do/

Nemus. moꝛ q̄s colebāt antiq̄ in domib⁹ suis secrete. ⁹. Edes atq: deos dic f̄care penates. Ros teuto. daw. Jñ roꝛare dawen. Nem⁹. i. silua. z ē dīa int̄ nem⁹ nom̄ z nem⁹ ⁹bū a neo nes nere. z int̄ femur nomē z femur ⁹bū a foꝛ farꝭ. vñ⁹. Nem⁹ ad oñe femur: femur ad omne nem⁹. Jd est nemus ad coxas: z loq̄mur ad siluas Muni

Arguit̄ ceps. i. mun⁹ capiens. (x fixū dabit um ⁊c̄) ¶Arguit̄. hic fm q̄sdā q̄ Alexand ē ꝟ diminut⁹: q: ista noīa faux stix calx lāx ⁊c̄. bñt iū i gtō pl̄i: z tñ nō excipiūt ꝟ. Probat ꝙ Jo. de gar. dicēt̄. Hec dicūt q̄dā ꝙ iū q̄ fixa vocāt. Calx faux farq: soꝛex

Supplex par arx pix stix sil̄ z lāx. Dōm q̄ fm regl̄arē formatōz bñt um. et si aliqñ repiāt̄ bīe iū: ꝟ fit licētia poetica. Supplex ōr deuot⁹ vl̄

Proce/ būilis. Jñ supplicare. i. būil̄r rogare. Cōplex ōr fraudulētus q̄i cū

res. plica fraudis. Proceres dicūt nobiles. Jtē ōr ꝟ ꝓcer. hec ꝓceris sed raro iuenit̄ bīe singularē nūez. Procer⁹ a am adiectīm. i. lōg⁹ z

De quarta declinatiõe

formosus. vñ⁹. Est procer vere pcer corpus hĩe. Ales subm fei g⁹ est idẽ qđ auis. Sz ales adiectiũ cõis g⁹ ẽ idẽ qđ velox. vñ. Est cõe velox: sz dr hec auis ales. Itẽ ales qñq; põit p Jobe euãgelista. Et sic ponit dia int ales nomẽ z ales ꝟbũ ab alo is ere. vñ. Non plus corpus ales: ratio b iubet z pius ales. Nota q tertia declinatio in oĩbus generib⁹ repit. vñ⁹. Omia dat genera tibi decliatie tna. Hic doctor. doctrix hec. neutr dogma. sacerdos Dat tibi cõe: vl't oĩe legẽs epichenũ Pasier. z in genere dubio vl't margo vocari. Ales

Nota

^{s} declinatio ntõ ^{s} q̃rta decliatio ^{s} generi

Quarta dat us recto dabit v. sed nõ nisi neutro

illã lrãm variab plem nũer

De q̃rta declinatione

V non mutabis donec plurale videbis

¶ Dicit q nomẽ q̃rte declinatõis hz us i ntõ fri. vt fruct⁹. Et ali qñ hz u. z b solũ in noib⁹ neutri g⁹. q̃ in fri nũero nõ mutãt: sz manẽt indeclinabilia sub v. donec deveniãt ad plem nũer in q̃ variãt per omnes casus. vt cornu genu z c̃.

^{s} casus tenet dtũs dat

Vs genitiuus habet: sed tertius ui tibi prebet

¶ Dicit q grũs nois q̃rte declinatõis hz us z dtũs hz ui. vt fructus fruct⁹ fructui. manus man⁹ manui z c̃.

Arguit. noia q̃rte declinatõis nõ bñt us i gtõ. g̃ z c̃. Añs pbat q: ornatus z tumult⁹ sũt q̃rte declinatõis: z tñ reptiunt p i in gtõ. Dõm q b est fm antiquã grãmaticã q̃ nõ est nũc imitãda.

Arguit

¶ Contra. noia q̃rte declinatõis fm nouã grãmaticã nõ bñt us in gtõ. g̃ z c̃. Añs ptz. q: nostras et vias sunt q̃rte declinatõis: z tñ nõ bñt us sed atis in gtõ. Dõm q hic loqtur de declinatiõe nominũ: sed nostras z vestras sunt prone mia.

Replica

acco tribuet vtũs ntõ ^{s} sil'is est

Vm quarto dabitur: sed quintus recto similat

¶ Dicit q accũs hz um. vt fructũ. z vtũs ẽ sil'is ntõ: vt vtõ o fructus. ablũs tenet declina b nomẽ prudẽter

V sextus retinet: sed flecte domũ sapienter.

¶ Dic q ablũs hz u vt fructu. sz flecte. i. declina sapiẽter b nomẽ domus: qđ partim est scẽe declinatõis z ptim quarte.

Pri. ntõ pl'is nũeri accm z vtm

PRimo plurali dabis us binos sociando

si. noia neutri g⁹ ^{s} pl'is dat

Neutra notare decet: genitiu⁹ uum tibi prebet.

¶ Dic q ntũs accũs et vtũs pl'is nũeri nois q̃rte declinatõis bñt us vt fructus man⁹. Sed decz notare noia neutri g⁹. q: illa bñt a

b z

vt cornua genua. Et gr̃us pl'is habet uum vt cornuũ. fructuum,
s. caſus ablr̃s dememus
Datq; datiuus ibus: ſextuſq;. ſed excipiemus
b̃ nomẽ a veru b̃ nom̃ b̃ nomẽ b̃ nomẽ
Artus cum verubus portus partuſq; lacuſq;
retinẽt iſta noia
Ante bus u ſeruant: ficus trib̃ arcus acuſq;
iſta noia ſc̃ p̃dictis. b̃ nomẽ adiũgam⁹
Et ſpecus ⁊ quercus. illis penſus aſſociemus.

¶ Dicit, q̃ dr̃us ⁊ ablr̃us termiañ in ib̃: vt cornib̃. fructib̃. Sz excipiem⁹ noia ĩ textu poſita q̃ b̃ñt u añ bus: vt ficub̃. tribub̃ ⁊c. nales: vtz in Donato. vñ Henric⁹ de Colonia. Quarta duas api/ces tibi declĩatio mõſtrat. Vl' us iſta ſil'tibi ꝓſtat ſillaba ꝺuplex

Nota ¶ Notandũ q̃ gr̃a decliatio b̃z duas ẽmiatões ⁊ duas lr̃as ẽmi

Man⁹ Man⁹ ẽ eq̃uocũ: Prio ẽ ps corpis. teutõice eyn handt. Et ſic fm ph̃m dr̃ q̃ man⁹ ẽ organũ orgãor. ſcdo ẽ ꝓmptitudo: vt mlta habe m⁹ in mãib̃ nr̃is. i. in ꝓmptitudie nr̃a. Tertio ẽ ꝓtectio. Vñ pſal'. In man⁹ tuas dñe cõmẽdo ſpm̃ meũ. i. in tuã ꝓtectõez. Quarto ẽ turba: vt miſit herodes rex man⁹. i. turbas. Quito ẽ ꝓtãs. vñ Da uid. Man⁹ mea b̃ nõ feĉ ſz de⁹. Sexto ẽ xp̃s: vt emitte de alto ma nũ tuã. i. xp̃m. Septio ẽ vindicta: vt ne tradar ĩ man⁹ inimici. i in vidictã. Octauo. i. diuĩa miſcdia. Vñ pſ. Eteni man⁹ tua deduc me. i. miſcdia tua. Nono ẽ donũ ſpũſſcti. Decimo ẽ imago diſpoſi/ta ad modũ man⁹. Vñ legĩt in Daniele. q̃ Balthaſar vidit manũ ſcribentẽ in pariete. Undecimo ⁊ vltio ẽ op⁹ ſiue opatio dei oipo tent⁹. vñ Job. Man⁹ tue dñe feceŕt me vñ⁹. Pars boĩs. ꝓmptũ. ꝓtectio. turba. poteſtas Eb: iſt⁹. vindicta. miſeratio. mun⁹. imago

Buſtus Omipotent⁹ op⁹ dr̃ eẽ man⁹. Buſtus geſchmack. i. ſapor. ⁊ ẽ vn⁹

Olfact⁹ de q̃nq; ſenſib̃ exteriorib̃. vñ. Buſt⁹ ⁊ olfact⁹: audit⁹ viſio tactus. Sũt ſẽſus q̃nq; :q̃z pcã relinq̃. Jñ guſto as are. i. ſape. Olfact⁹

Cornu id ẽ odor. ⁊ venit ab olfacere. i. odorare. Cornu ei horn. ⁊ ẽ eq̃uocũ Prio ſcat extremitatẽ crucĩ xp̃i. vl' mali in nauĩ vl' altar⁹ ⁊c. ſcdo ſcat ſupbiã vel potẽtiã terrenã. vñ dr̃. Humilitas deponit cornua boĩs. Tertio ſcat pneuma vl' donũ ſpũſſci. q̃rto ſcat inſultũ. i. re/pire, ⁊ ſic cornu dr̃ caro indurata. Quare dic̃ Areſto. q̃ aĩalia habẽ/tia cornua nõ b̃ñt dẽtes ĩ ſupior ĩ mãdibula. eo q̃ duricies carnis ex q̃ dẽtes dñt generari vertiť in cornua. Sexto ſcãt abundãtiaz ſiue ſupfluitatẽ. ſic̃ dr̃. Jſte ſuat ſegetes in cornua. i. in abũdantiã. Septio ſcat turbã in anticri pte acutã ad modũ cornu. ſic̃ in mili cia milites ſolẽt ordiari, vñ⁹. Pars crucĩ ẽ cornu: terrena potẽtia

pneuma. Denotat insult⁹ animalia munit: abũdat Milities ẽ qñ
p:epat sua bella gerendo. Jtẽ corn⁹ ni scõe declinatõis est arbo: Cornus
qdã dura in ligno t fructu. Et cornũ ẽ fruct⁹ eius. vñ⁹. Cornu gerit
co:p⁹: pecudi sũt cornua cornu. Jtẽ a noie cornu o: cornut⁹ a um.
qsi cornua hñs. sic facies moysi dicebãt cornuta ꝓ radios luc' q
ꝓcedebãt de facie ei⁹ tanq̃ cornua. Jtẽ distigiũ Job. de gar. qõ in/
cipit Cespirat in phalar' o: cornut⁹: eo q plenã sniaz sp⁹ plectit in
duob⁹ vsib⁹ ad modũ cornuũ aialis. Belu frost. t dicit a ge grece Belu
qõ ẽ terra latie t ligo as are. q ligat terrã ꝓ vehemẽs frig⁹. Jñ
gelare teutõice gefrieren. Jtẽ ⁊ gelare idẽ. Et ingelare o: qsi nõ ge/
lare. Fruct⁹ teutõice frucht. vñ. Fructib⁹ ex ꝓpꝛijs arbo: coglscit Fructus
ois. Jtẽ dicũt qdã fruct⁹ industriales. s. q cũ industria hoim acq/
runt. vt frumẽtũ oleũ lac lana ꝛc. Quidã vo dicũt fruct⁹ naturales
qui ex ipa natura ꝓueniũt sine magn̄ industria hoim. sic poma nu/
ces ceruſa ꝛc Fret⁹ us ui. i. fruct⁹. t veniunt fretus t fruct⁹ ab h Fretus
vbo fruo: eris. Jtẽ d:ñt fret⁹ us ui. fretũ ti scõe declinatõis. i. mare
et h vẽit'a fremo is ere. v⁹. Intrat nauta fretũ vẽto: turbine fre
tũ. Id est nauta intrat mare assuetũ ad turbines vẽto:. Jtẽ fret⁹
ponit qñq; p auxilio. v⁹. Poscit nauta fretũ. tu debil' appete fretũ.
id ẽ auxiliñ. Dom⁹ ein buk. Jñ domũcula. i. pua dom⁹ Et ẽ dom⁹ Domus
indrñter scõe vel ꝗrte declinatõis. sz deficit in q busdã ẽmiatiõib⁹
q: nõ o: dome in vtõ penes scõaz declinatõz: nec domu i ablto pe/
nes ꝗrtã decliatõez. nec dom⁹ in dto t ablto pl'ib⁹ penes scõaz. v⁹
Tolle me mu cũ mis: si declinare dom⁹ uis. Jtẽ oẽs terminatiões
qs hz dom⁹ in scõa declinatõe: illas etiã hz in ꝗrta: exceptꝫ qttuor.
scz mi. mo. mos: t rũ. t deficit solũ in ablto q ad ꝗrtã decliationẽ.
vñ⁹. Tota dom⁹ ꝗrte: mi mo mos rũq; scõe. Abltus i v nro ꝛcessit
ab vsu. Jtẽ dom⁹ sic declinat. Nto hec dom⁹. gto h⁹ dom⁹ vel do Nota
mi. dto huic domui vl' domo. acco hãc domũ. vto dom⁹ t nõ dome
ablto ab hac domo t nõ domu. Et pl'r nõ he dom⁹ vl' domi. gto ba
rũ domo:. vel domuũ. dto his domib⁹ t nõ domis. acco has do/
mos vl' dom⁹. vto o domi vl' dom⁹. ablto ab his domib⁹ l' domis.
Jtẽ domos grece ẽ planũ latine. Jñ o: dom⁹ t doma. i. culmẽ siue
summitas. q: dom⁹ antiqt⁹ erãt plane i sũmitatib⁹. Jtẽ d:ñt doma
nomẽ t doma vbũ a domo as are. v⁹. Verbũ curta doma: lõga p
culmie doma. Cetus us ui. i. turba hoim. sz cet⁹ ti. t ceta te: vl' ce
te indeclinabile teutõice ein wallfisch. vñ. Est cetus piscis. populi
collectio cetus. Vel sic. Cetus ti pisc', cetus tus. cõtio pleb. Item
d:ñt seta p ſ scptũ t ceta p c. vñ⁹. Seta p ſ crinis: sz p c sit tibi pi/
scis. Jtẽ seta est crinis q crescit in dorso porci q vtunt calcifices.
Etiã ex illis crinib⁹ fiũt instrumẽta q⁹ mũdank', capita vel vesti/
mẽta hoim. Et sic d:ñt seta crinis: cetus us ui turba. et ceta te. vel

cētus ti piscis. vñ. Seta caput mūdat. tus turbat. ti pelago nat/

Portus Portus est locꝰ vbi ꝓgregantꝰ naues. vñꝰ. Non venit ad portū q̄

Genu ducit p mare scortū Genu in singl'ari nūerō ē indeclinabile: sed

Casus in pl'i nūero decliatꝰ. hec genua genuū genibꝫ ⁊c. et ōr a gena qō ē su

perior ps marille vsus aures. qz pueri in vtero mris positi ponūt

genas suas inꝫ genua. Casus us ui tria ꝟcat. Prīo ē idē q̄d lapsꝰ

qñ. ⁊ aliq̄ res cadit. Scō ē idē q̄d euētꝰ vl' fortuna. Tertio ē idē cō

Euentus inflectio noim: sic aliq̄d nom̄ inflectiꝫ. i. ōclinatꝰ p casus. vñ. Euētꝰ

lapsus inflectio sit tibi casꝰ. Euētꝰ us ui. teu tōice obentūr. et est

generale tā ad casuz q̄z ad fortunā. ⁊ indrīter se hz ad bonū ⁊ ma

Saltus lū. vñ Grec. Sit tibi successus euētꝰ pspitatꝰ. Euētumqz malū ꝓpe

dicas fore casum. Saltus us ui ein sprungk. ⁊ venit a salio is ire

tentōice springē. Jñ saltare. i. sepe salire. vñ. Rana petit saltū q̄z/

uis ponaꝫ in altū. Gressus us ui. i. via vl' actus ābulādi. Et differt

gressus nom̄ ⁊ gressus ptcipiū. vñ. Per ml'tos gressus hō gressus

Ficus fit cito fessus. Fessus. i. lassus. Ficꝰ ē equocū. ꝑmo ꝟcat q̄ndā mor

bū siue infirmitatē. scō o ꝟcat arborē. tertio ꝟcat fructū illiꝰ arborꝭ

Ficꝰ ⁊ ātꝝ ꝑ morbo ē gꝭ masꝭ. sz ꝑ alīs ꝟcatꝭ ē gꝭ fei. vñ Grec. Est ficus

morbꝰ. est ficꝰ fructꝰ ⁊ arbor. Dicit ꝟ ficꝰ ꝑ morbo: ꝑ relīqs hec. Jñ

Tribus. ficulnea. i. pua arbor ficus. Jt magꝝ ꝓtrouersia ē de decliatōe. ⁊ de

genere hꝰ nois ficus. vide de ꝟ infra. Tribꝰ us ui ein geschlecht

et vēit a noīe tris: qō idē ē qō tres. qz Romulꝰ q̄ndā romanos in

tres distinxit ptes. s. in senatores. milites ⁊ plebeos. ⁊ q̄libet istarū

ptiū dicebaꝫ vna tribꝰ. Jñ dr tribunꝰ q̄ colligit tributa ꝓncipū. vñ

Qui tributa legit: ille tribunꝰ erit. Jtē in libro machabeoꝝ ōr Tri

bunꝰ ē q̄ mille militib ꝑest. ⁊ ōr grece chiliarcha. Jtē cēturio q̄ cen

tū ꝑest. Pentacōtarchꝰ q̄ q̄nq̄gita ꝓest. Decurio q̄ decē ꝑest. vñ.

Mille tribunꝰ hz: grece chiliarcha vocaꝫ. Cēturio centū: bis q̄nq̄z

decurio ducit. Sic q̄nq̄gita pentbacōtarchꝰ hēbit. Jtē dr: ñt tribꝰ

Arcus nti casus ⁊ tribꝰ dti ⁊ ablti casꝰ a tres. vñ. Est hec ꝑua tribꝰ assib

empta tribꝰ. Arcus ꝓncipal'r ꝟcat balistā: teuto. armbrost. ⁊ sic si

militudiarie iris dr arcꝰ celestꝭ: qz curua ē ad modū baliste. Etiam

curuatio littorꝭ marꝭ ōr arcꝰ. Et testudo eccl'iaꝝ vl' curuatura mu/

roꝝ q̄ ponūt in ābitu ciuitatū ōr arcꝰ. vñ. Testudo balistaq̄z semi/

Artus circulꝰ iris. Dicit ⁊ sepe curuatio litorꝭ arcꝰ. vide lartꝰ in ctia decli

natōe. Artꝰ. i. mēbꝝ ein gelidt. Jtē artꝰ a ū. i. ctrictꝰ. vñ. Est locꝰ ꝟ

Partus artus p quē nullꝰ meat artꝰ. Portꝰ pz. s. Partꝰ us ui. ōr actio vl'

passio pariēdi. Etiā ōr illud q̄d pducit. s. fetꝰ puer soboles ⁊c. Jtez

ptus adiectīm ōr acq̄sitꝰ sic res aliq̄ acq̄rit. vñ. Partus ꝓductus

acq̄situs q̄z ptus. Et dic Ouidꝰ li. ij. ar. q cū tam magꝝ vi ⁊ vtute

oporteꝫ nos bona parta. i. acq̄sita. tueri. i. defendere ⁊ custodire: sic

ea a nouo acq̄rere, vñ, nō minor est virtꝰ q̄z q̄rere parta tueri La/

De quinta declinatiõe

cus us ui. ō: ꝑpe aq̃ foueal'. ꝛ dī alio noie stagnū vl' piscina. tñ dr̃ñt quia lacus est aqua natural'r stās vel modicū fluens: siue bēat pisces siue nō. sed stagnū est aq̃ stans: siue ab arte siue a natura: ꝛ bz pisces. Sz piscina est aq̃ artificial'r stans q̃ caret piscib⁹. Jtē lac⁹ capit̃ qñq; ꝑ cupa. i. dolio seu vase in q̃ cereuisia cōfuat̃ vel vinuz decurrit ex ro:culari. Spec⁹ us ui. reutōice ein bül. et est antrū vel fouea facta sub terra: ꝛ ē cōiter loc⁹ imūdus. vñ. Hec imunda spec⁹ inficit oē pecus. Jtē fm Ugt̃. dicim⁹ spec⁹ us ui. specū specui et specu indeclinabile: ꝛ ꝑ eccl̃e sumūt̃. Specus

Querc⁹ us ui. est arbor fe rens glādes. et dī a q̃ro:q; boies añ inuētionē segetū q̃rebāt sub quercu glādes ꝑ nutrimēto. vñ. Mortales ꝑmo caprabāt gutture glandes. Vel dī querc⁹ a q̃ro:q; antiq̃tus boies solebāt q̃rere responsa deoz sub quercub⁹ Penus vl' penu reuro. ein keller. Et dicim⁹ indrñter penus ni. pen⁹ us ui. penus penor̃. penū ni. et penu indeclinabile. vñ⁹. Hoc declino penū: penus ꝟ penoris sibi iungi. Hec pen⁹ ē q̃rte. penus ꝟ declino scde. Est q; penu neutz. sic quiq; modis dat̃ vnū. Jd est bz vnū fcatū in oib⁹ q̃nq; variatiōib⁹. Querc⁹.

Ueru. i. verutum. ein bratspiß. tñ dr̃ñt. vñ. Est sine carne veru. sz dic cū carne verutū. Jtē veru bz verub⁹ in dtō ꝛ in ablt̄o pl'alib⁹. licet in Grecista inueniat̃ ꝓtrariū dicēte. Qui verubus dicunt veribus magis dicere debent. Ueru

De q̃nta declina.

Os .i. ntūs declinatōis .ri. fei generi

S rectus quinte dat semp: et est muliebre

Dicit ꝙ nomē quinte declinatiōis semp terminat̃ in es: ꝛ est generis fei. vt species fides spes ꝛc.

ꝟ nomē iubeo vt meridies

Mente diem memori volo compositumq; teneri

Dicit ꝙ dies ꝛ suū cōpositū. s. meridies dñt teneri memori mente. q; dies est dubij generi. ꝛ meridies ē g̃ masculini.

s' casib⁹ s. casib⁹

Ei diceris genitiuis atq; datiuis

Dicit ꝙ debemus dicere ei in gris ꝛ dtis casib⁹ q̃nte declinationis. vt species speciei. congeries ꝯgeriei ꝛc.

accō vtō ablt̄o

Em quarto. quito dabis es. decet e dare sexto

Dicit ꝙ dicemus in accō em: vt speciem diem. et in vtō dicemus es sicut in ntō. vt species dies. Et in ablatiuo dicemus e; vt specie die ꝛc.

Pri. i. ntō pl'is nūeri s' ntūs iungi

Primo plurali dabis es. qui vult sibi subdi

Glosa notabilis

accm̃ vtō dans s.casui
Quartum cum quinto. tribuens erum genitiuo
Dicit q̄ ntūs accūs ꝛ vtūs noīs q̄nte declinatōis pl̄is nūeri bñt
es vt species dies. Et gtūs ẽmiaĩt in erū: vt specieꝝ dierū.
.i. dtūs abltūs terminañt
Tertius et sextus semp formantur in ebus
Dic̄ q̄ dtūs ꝛ abltūs noīs q̄nte decliatiōis pl̄is nūeri ẽmiañt in
ebus. vt rebus, specieb⁹.
.i. deficiūt. s. nūero s.casus
Desunt plurali genitiui siue datiui
.i. ablti. s. declinatōis illa noīa
Et sexti quinte: nisi res speciesq̄ dieſq̄

Progenies ꝛ maneries dic materiesq̄
Dic̄ q̄ noīa q̄nte decliatōis carēt gtis dtis ꝛ abltis pl̄ib⁹ p̄ter ista
Arguit ☞ Arguit. facies ꝛ spes (noīa i textu posita. s. res spēs dies ꝛc̄.
sunt noīa q̄nte decliatōis, ꝛ tñ bñt illos casꝰ i pl̄i nūero. ḡ textꝰ est
falsus: q᷑ ꝺr facies faciex. ꝛ sepe legit in sac̄ scp̄tura Nolite extolli
vanis spebꝰ. So. non repugt ill' ꝛ silib⁹ noīb⁹ hīe pl̄alē nūex ẽm
artē: q̄uis careāt istis casib⁹ ẽm vsum. et sic loquit Alexanꝺ.
Fides ¶ Fides, teutōice. gloub. et venit ab h̄ ẏbo fido is ere. Jtē ꝺr̄ñt fi/
des nom̄ ꝛ fides ẏbū futuri tp̄is a fido is ere. vñ. Nūq̄ tu fides q̄
sit in orbe fides. Jn q̄ nulla fides in eo tu quō fides. Jtē iuenit etiā
fides fid' ꝓp̄riū nom̄ cuiusdā ẏgis. Etiā iuēit hec fides fid'. i. chor/
da in citbara. vñ. Virgo fides fidis ē: resonat fides in citbarādo
Jūgit amicoꝝ corda fides fidei. Fides fidei pōit ꝓ articulo fidei.
et etiā p credulitate. vñ. Credulitasq̄ fides: articulusq̄ fides: Jtē
a fides ꝺr hic ꝛ hec fidelis ꝛ h̄ fidele. ꝛ dī fidelis q̄ dic̄ vel q̄ ꝓmit/
Nota tit bonū. sz fidꝰ dī q̄ fac̄ bonū. vñ. Est vir obsequūs fidꝰ: fm̄e fide
lis. ¶ Nota q̄ noīa q̄nte declinatōis hñtia vocalē añ ei i gtō. ꝓdu
cunt e añ i. vt speciei, pgeniei maneriei. sz q̄ bñt ꝓsonātē añ ei illa
corripiūt e añ i. vt fidei spei. Et Jo. de gar. ponit q̄tuoꝝ talia. vñ.
Dic res atz fides pir̄ spes dic q̄z plebes. Hec faciūt i ei: relic̄s ꝺce
dimꝰ ei. Jtē fides ē suba spandaꝝ rex argumētū nō apparentiū.
Spes Spes est expectatio futuroꝝ bonoꝝ. Jn ꝺr expes nom̄ indeclina
Nota bile. i. ex̄ spem ꝛ sine spe. Et dicūt q̄dā q̄ dies hz die vl' diu i abltō
sic̄ nox hz nocte vel noctu. ritꝰ rite vl' ritu. impetꝰ ipete vl' impetu.
vñ Brec. Impetꝰ atq̄ dies nox ritus u vel e casu Seruāt in sexto
que q̄tuoꝝ esse memēto. Sz istud moderni grāmatici nō fuāt nec
est de nr̄o vsu. q᷑ dicimꝰ q̄ noctu diu rite impete sūt aduerbia. sed
nocte die ritu impetu sunt nomia. Unde Johannes de Barlan.

De quinta declinatiõe

Impetus et ritus ꝓ uꝺat ꝙ ſqꝫ peritus. Nox ſimꝫ atqꝫ dies ſp in e facies. Vꝫ ãrte ẽne ꝙnte vꝫ eqꝫ dedere Sed noctuqꝫ diu rite dicas aduerbia vere. Dies teutõice tag. dies ẽ latio ſoꝫ ſup nr̃m hemiſperiũ. ⁊ illa ꝺ artificiaꝫ. Sꝫ dies naturaꝫ capiť ꝓtẽ vigintiq̃tu or horaꝝ. ꝟ̃ eſt ꝓ tẽ noctꝭ ⁊ diei artificiaꝫ ſiꝫ. Et ꝺr̃ dies a dyan grece qꝺ eſt claꝝ latine. Jñ dyana. i. dea lucꝭ. Vel ꝺr̃ dies a dꝫs: q: a noibꝫ deoꝝ. i. planetaꝝ dies appellanť. vt dies ſoꝫ. dies lune. dies martꝭ. dies mercurij ⁊c. Jñ dieculũ dieculi diminutiuũ. i. pua dieſ Jñ meridies: tentõice mittag. Luxuries ei vnkũſcheit. i. luſ⁹ vel luxuria. Et ꝺr̃ luxuries ⁊ libido. vñ. Factum luxuries notat: affectũq; libido. A luxu ꝓmũ dic: a libet eſſe ſecũdum. Cõgeries congeriei. i. cumul⁹ lapidũ: ſic̃ glomeratio ẽ ꝯgregatio filoꝝ. ⁊ ſtrues lignoꝝ. vñ Cõgeries lapidũ tibi ſit glomeratio fili. Lignoꝝ ꝓprie dicit eſſe ſtrues. tñ vnũ capiť ꝓ reliq̃ licꝫ impꝛopꝛie. Species eſt eq̃uocũ. Prio eſt ẽmin⁹ ꝑdicabiꝫ de pluribꝫ nũero differẽtibꝫ. Secundo ẽ forma vꝫ pulcritudo. Tertio ẽ ort⁹ ſiue origo vocũ ⁊ dictionũ, ⁊ ſic ꝺr̃ in grãmatica ꝙ duplex ẽ ſpẽs. ſ. ꝓmitiua et deriuatiua. Quarto ꝟcat herbas aromaticas ex ꝙbꝫ fiũt electuaria ꝙ vẽdunť ab apothecarijs in apotheca. Quito ẽ ſiꝫitudo rei: ſicut ꝺr̃ ꝙ dyabol⁹ vẽit ĩ ſpecie ꝟpẽtꝭ. i. in ſiꝫitudie Sexto ꝟcat matiaz ſiue ſubiaz rei. vt dicim⁹ in collecta. Cõcede ꝙſum⁹ vt ꝙ te ex fide coguim⁹ vſqꝫ ad ꝓꝛẽplandã ſpẽm tue celſitudis ꝓducamur. vñ Jo de gar. Predicat ẽ forma: ſpẽs vocũ tenet ort̃. Seruat apotheca ſpẽs: ⁊ vendit easdẽ. Deſignat ſiꝫe materiãqz rei. Vꝫ ſic. Forma decens ſpẽs ſpecies ĩ pluribꝫ vna. Qꝺ de ſe potuit ſe ſepare ſibi. Dicit et ſenex ſpẽs auis afficit egrũ: Incolumẽ ſpẽs hec nomia ſẽ ſpẽꝝ. Vel ſic. Maneries ⁊ odor diſcretio forma ptãs. Dictũ diuiſũ ſpẽs vult ſignificare. Res ẽ eq̃uocũ. Prio capiť ꝓ ente qꝺ nec videri nec palpari ꝑt: vt deꝰ ãgelꝰ ⁊ aĩa. ſcꝺo ꝟcat luxuriã ſiue coitũ. Vñ dixit vxor putifarꝭ ad Joſeph. Fac mecũ rẽ. i. luxuriã. Tertio ꝟcat figmẽtũ ſiue opinabile alicꝰ r̃ ẽ eẽntia nõ ẽ in rer̃ natura. ſic̃ eſt chymera. Quarto ꝟcat vtilitatẽ: vt hec rõ nihil cõfert ad rẽ. i. ad vtilitatem. Quito ꝟcat ꝓſonã, vi. dicũt iuriſte. Rem ꝙ culpa caret ĩ dãnũ vocari nõ ꝓuẽit. Sexto ꝟcat vitatẽ. ⁊ ſic ꝺr̃: ꝟ eſt ita ĩ re. i. in veritate. Septio ꝟcat poſſeſſionẽ: vt habeo res ꝓpꝛis mei. i. poſſeſſiões Octauo ꝟcat effectũ ſeu cãz alicꝰ. et ſic ꝺr̃ Jobes bz nomẽ a re. i. ab effectu vel a cauſa. Nono ꝟcat diuiſionẽ: vt ſic faciam⁹ diuiſionẽ. cm̃e qꝺ eſt ĩ re: aut ẽſubia aut accñs. Vltimo ꝟcat oẽ il!ꝺ qꝺ ẽ: ſiue ſit corporeũ ſiue incorporeũ. vñ Jo. ꝺ gar. Res incorporeas coitũ figmẽ taqz ſignat. Vtile ꝓſonã vex poſſeſſio factũ. Diuidit ⁊ large denotat omẽ qꝺ ẽ. vñ Hiec. De nõ viſibili ꝺr̃ tm̃mõ dici Res: eſt ꝓncipium reor. eius ꝓ puto dictũ. Ac res viſibiles poti⁹ forte corpa dicas.

Dies

Luxuries
Longeries.

Species

Res

Glosa notabilis

Proge/ nies — Dñe tñ qđ est res ê velut asserit vsus. Progenies ei geschlecht
Mate/ ries. — et dicit a procul z gigno: q: procul geniti ab vna radice dicũt pgẽies
Mane/ ries. — Materies. i. matia. sz dñt. vñ Locũ matia: sz rez materies sit.
Tamẽ materia sepe capit p materies fm vsum. vel materies q̃si
mater rei. Maneries. i. similitudo: vl forma rei. Jtẽ. Noia sunt
quinqz q̃ sunt pl'a q̃nte. Ut res atqz dies acies facies speciesqz.
Et si sint pl'a tñ vsus nõ tenet illa. Maceries. i. paries. ei w̃ãt
et ẽ lõg⁹ paries z lapide⁹ q̃ includit vinee. Etiã maceries dr secũ/
da. iũ est pellicula q̃ inuolui puer in vtero mris q̃ rũpitur i partu
et sequtur infantẽ. vñ. Maceries paries petrin⁹ sitq: secunda.

Nomia cõposita — **Rectos compone simul inflectuntur vtrimqz**
boc nomẽ varies ẽ nomen
Non sic alterutrum declines nec leopardum.

¶Dicit q si duo recti cõponãt ad iuicẽ: tũc ẽ cõpositũ declinatur
ex vtraqz parte recti: vt ntõ hec respublica. gtõ b⁹ reipublice zc. iñ ex
cipiũtur hec duo noia alteruter z leopard⁹ q̃ nõ declinãtur sic: sed
solũ ex vna parte recti: q̃uis ex vtraqz parte recti cõponãtur: vt i ntõ.
alteruter i gtõ alterutri⁹ zc. Et sil'r decliat leopard⁹ leopardi zc.

Arguit — ¶Arguit. noia cõposita ex duob⁹ rect⁹ nõ declinant ex vtraqz parte
recti. ĝ text⁹ ẽ falsus. Añs pbat de ist⁹ noib⁹ vndecim duodecim: zc.

Replica — Sol'o. regl'a intelligit de noib⁹ declinabilib⁹ sz ista sũt idecliabilia.
¶Contra. declinabilia noia nõ pñt decliari ex vtraqz parte recti: vt
ptz in isto noie vndecim⁹ zc. So. Regl'a intelligit qñ nomẽ ꝓpõit
ex duob⁹ rect⁹ integris. iã ille rectus sz vn⁹ i ẽ noie vndecim⁹ cor/
rectus: tñ nõ declinat ex vtraqz parte recti. ĝ zc. So. Licz vn⁹ rectus
ibi nõ corrũpat fm voce: corrũpit tñ fm fcatõem. qz ly duo ponit
¶Contra. noia cõposita ex duob⁹ rectis integr⁹ tã (p ly scõs.
fm vocẽ q̃z fm fcationẽ nõ decliant ex vtraqz parte recti. Ergo zc
Probatur de istis noibus solsticium: solsequiũ.

Replica — ¶Contra. Illa nomia sol/ (nõ sunt composita sed simplicia.
sticiũ et solsequiũ sũt cõposita. ĝ zc. Probat qz solsticiũ dicitur q̃i
solis stacium. et solsequz quasi solẽ sequẽs. Sol'o. boc ẽ fm etby
mologiã et nõ fm compositionẽ.

s casui .i. ntm iungẽs scz in vnã dcõnẽ
Obliquo rectum componẽs iungis in vnum
nti s. dcõnẽ declinari
Ex sola parte recti decet banc variari

¶Dicit q qñ nom̃ cõponit ex recto z oblicq: tũc declinat solũ ex pte
recti, vt ntõ bic paterfamilias: gtõ hui⁹ patrisfamilias zc.

De nominibus compositis

supp. ad inuicē s' casus declinanť

Si componãtur obliqui nõ variant

¶ Dicit q̄ si nomē cõponať ex duob⁹ obliquis: tũc manet ex omi parte indeclinabile: vt huiusmodi. cuiusmodi huiuscemodi.

Arguit

Ⓑ Arguit: Nomia cõposita ex duob⁹ obliq̄s pñt ōclinari ex vna parte vt patz de ℔ noie eq̄uocũ ab equi z vocũ obliquis. Sol'o. Equiuocũ est nom̃ simplex. et ſm ethymologiã põt dici eque vōc̄.

¶ Contra. ramispalmaz ? põť ex duob⁹ obliq̄s: z tñ declinatur. So. qñ declinať: tũc p vna pte ? positũ ē ex ntõ pl'i. vt patebit infra Querit. ad q̄d valz cõpositio. So. ad tria. ꝓmo ad breuitatē sermonis: q: breui⁹ ō: armiger q̄z arma gerēs. Scõo ad cõmoditatē metri. q: dcõ cõposita cõmodi⁹ põit in metro q̄z due simplices: vt oīpotens cõueniēti⁹ ponit in metro: qñ est vna dictõ q̄z qñ sũt due dictões Tertio ad euitādũ cõfusionē ſmõis z mltiplicitatē vocabuloz. Vñ nisi eēt ? positio ita q̄ eadē dictio penes diuersas cõpositiões diuersa ſcaret. tũc oporteret hīe pl'es dcõnes q̄ cõsil'es et sil'r ml'to plura oporteret hīc vocabula. z sic fieret magna cõfusio ſmõis q̄ mõ euitať. vñ. Vox cõponeť vt ſmo subabbreuietur. Merrũ fueť: cõfusaq̄ secta viteť. Respublica teutõice: gemeynegut. Monspessulanus est quedã ciuitas. Jusiurandũ teutõice geschworn recht. Alteruť teuto. einer võ zwen. Leopard⁹ ein leopardt. z ē aial ex aialiby diuersaz spēz occasiõal'r ꝓductũ. s. ex leone z pardo. Jtē p ard⁹ ē aial diuersi colozis. z est bestia velocissima post pantherā. Paterfamilias ein vatter des huſ gesynds. et ē idē qđ hospes vel rector alic⁹ familie. Legislator. i. legista q̄ dat vl' docet legē. Legisperitus. i. doct⁹ vel exp̄t⁹ in lege. Huiusmodi id ē talis. Cuiusmodi. i. q̄lis. Huiuscemodi. i. hmõi. Officiperdi id ē officiũ ꝓdens Equinoctiũ est tēpus qñ dies artificialis z nox sunt eque longi z eq̄ breues. Et ō: p ethymologiã q̄si eq̄tas nocriũ cũ die. Sicut equidiñ ō: eq̄tas dici cũ nocte. et sunt noia simplicis figure. nõ eni ē ibi cõpositio sz ethimologia. Jtē eq̄noctiũ z eq̄diuz cõtingit bis in ãno. s. circa festũ Gregorij: z circa festuz Lamberti. Vñ. Lambert gregorij: nox ē adeq̄ta diei. Vel ſm q̄sdã fit in festo sancte crucis z in ydib⁹ mēsis martij. vñ. Equa crucis festũ dat tēpa martis z ydus. Ramispalmaz aliq̄ñ cõponiť ex duob⁹ obliq̄s. z tũc ē nomē indeclinabile: z ē exēplũ illi⁹ regl'e (Si cõponant) Aliq̄ñ cõponiť ex recto z obliq̄. s. ex rami ntī casus pl'is nũeri. z palmarũ gti casus: z tũc declinať ex sola pte recti. ibi (Obliq̄ rectũ) Et ō: in differēter ad ramospalmaz vl' ad ramispalmaz. Et ſm q̄sdã põt esse oīo vel vna dictio. vñ. Ramispalmaz nõ declinabiť vllo. Pro solo festo: sz dictio ō: vna. Ramispalmaz dicas: q: ꝓcera viresciť Vl' meli⁹ ramospalmaz voce ſb vna Flectiť i nũero tl'i ꝓ noie festi.

Respublica.

Leopd⁹.

Equinoctium

Nota ¶ Itē vniformis z biformis videnť cōponi ex duobꝫ obliq̄s. tñ declinaťex vna ꝑte scz recti. Et ḡ dic̄ q̄ ꝓponūť ex obliq̄ z recto truncato. qz formis ibi pōiť trūcatū ꝑ forma. z sic ex ꝓrecti truncati declinať. Solsequz dī pu⁹ flos cōis ī prat⁹ z pascuis. Et dī ꝑ ethymologiā q̄si solē seq̄ns. qz sole oriēte apiť se. z p totā diē inclinādo seq̄tur solē. z sole occidēte claudit se. Solsticiū ꝑ ethymologiā dī q̄si sol' statio. z ꝓtingit bis ī āno. s. in hyeme circa festū Lucie. z ꝟ dicit solsticiū hyemale. Aliud ē in estate circa festū Viti. z ꝟ vocať solsticiū estiuale. vñ. Viti lucie duo sūt solsticia vere. Nō tñ dz ꝟ ī telligi q̄ sol stet ī aliq̄ tpe: qz cōtinue velocissime moueť. sz qz ī festo Viti sol est ī maxio ascensu. sic in ꝑmo descēsu videť in eadē linea moueri. z tē dī sol' statio. Sil'r dōm ē de maxio descēsu circa festū lucie. Nota iuxť ꝟ q̄d dictū ē q̄ noīa cōposita ex duobꝫ rect⁹ dñt declinari ex ꝑte vtriusq̄ recti: q̄ ꝟ dz intelligi de declinabilibꝫ. Uñ si recti ꝑ se ñ sint declinabiles. tūc etiā dictio cōposita ex eis erit indeclinabil': vtz in ꝟ noīe q̄tuordeci. Etiā si vn⁹ rect⁹ eēt declinabil' et vltim⁹ nō: adhuc dcō cōposita ex eis ē indeclinabil': vt duodecim. ¶ Itē nom̄ cōpositū ex duobꝫ rect⁹ declinabilibꝫ: q̄ꝝ vn⁹ pōiť truncatim: z alī integral'r: ꝟ nom̄ tm̄ declinať ex ꝑte recti integral': vt vndecim⁹ tredecim⁹. Et q̄n nomē cōponiť ex duobꝫ rect⁹ declinabili bus ꝑfecte voc⁹. sz nō cōpōiť ex eis ꝑfecte ꝑm rē ꝓcataz illud nō declinať ex ꝑte recti q̄ nō ponit ad rē ꝓcatā vt duodecim⁹: declinaťtm̄

Queriť. ¶ Queriť. q̄t mōis operarat cōpositio in dictiōibꝫ. Sol'o. q̄nqz mois. Prio mutat gen⁹ vt ars ē fei g⁹. sz iners est ois g⁹. Scō mutat accētū. vt suz ꝑferť accentu acuto. sz assuz ꝑferť accentu gui. Tertio mutat ꝓcatū: vt videre ꝓcat cernere. sz inuidere ꝓcat odire. Quarto dat regimen: vt boc ꝟbū eo est absolutū. sz exeo regit accm̄. Quīto repellit regimē vt rego regit accm̄. sed pergo z surgo sunt absoluta. vñ. Cōpositū gen⁹ accentū rem ꝓcatā Mutat. dat regimē. sepe expellit idē.

De noibꝫ patronymicis in des.

Pse nomia oñdit
Patronimica dat tibi declinatio prima
spe pronimica mas. gꝰ ntm̄ formabim⁹
Que dantur maribus: et in es rectum faciemus
accūs babet ytūs
Am quart⁹ casus aut en gerit. e vel a quintus
inueniť
Et reperitur in es.
se casus i. alios casus
Ablatiuus in e vel in a. nec cetera muta.

De nominibus patronimicis

¶Dicit q̄ noīa p̄ionimica in des sunt g̃ mas. ⁊ p̄me declinatōis Et accūs ẽmiaī in am vl' in en. Et vtūs bz e a vl' es. Et ablt̄ūs bz e vl' a. Et in alīs casib' declinaī regl'ariter sīc nomē p̄me declinatōis. vt ntō bīc p̄amides. gtō b' p̄riamide. dtō huic p̄amide, accō hūc p̄amidam l' p̄riamiden. vtō o p̄amida vl' p̄amide vl' p̄amides. ablt̄ō ab b̄ p̄amida vel p̄amide. Etpl'r ntō hi p̄amide. gtō hoꝝ p̄riamidaꝝ l' p̄amidūm p̄ sincopā. dtō his p̄amidꝫ. accō hos p̄amidas ⁊c.

Jtē nota: q̄ hāc candē sniaz ponit Jo. ō gar. sub his ꝝ sib'. Rect' in es, gtūs i e facit atz dtūs. Am vl' an dat q̄rt'. sz in e q̄nt' vel i a

Arguiī. ☞Arguiī. declinatio (fit. Sext' i e vl' in a. musam pl'ale seq̄tur. noīm p̄ionimicoꝝ in des sufficiēter posita ē in p̄ma declinatōe. et etiā iste eedē regl'e ponūtur ibi. g̃ ⁊c. So. Jsti textus nō de necessi

Querīt. ¶Querīt. q̄d est nomē pa/ (tate ponūt. sz cā maiorꝫ instructōis.

tronimicū: Sol'o ē q̄ō descēdit a noīb' ꝑriꝰ patrū vel auoꝝ fm grecā declinatōem. ⁊ cū gtō sui p̄mitiui fcat filiū vel nepotē. vel filiā vel neptē. vñ. A p̄ib' vel auis tibi p̄ionimica fiūt. vt p̄amides id ē fili' vl' nepos p̄ami. p̄amis. i. filia vl' neptꝫ p̄riami. Jtē q̄n volum' loq̄ large ⁊ abusiue siue iꝓpe de noīb' p̄ionimicꝫ. tūc inueni m' pl'a p̄ionimica. s. q̄dā descēdētia a ꝑriꝰ noīb' matꝝ vel sororꝝ vt yliades. ⁊ fuit filia cuiusdā mulierꝫ q̄ vocabaī ylia. ⁊ fetontides id ē ff̄ vel cognat' fetontis. Jtē q̄dā sunt p̄ionimica descendētia a ꝑriꝰ noīb' vīb̄ū. vt colonides. traiectides. Quedā a ꝑrio noie fundatorꝫ vīb̄. vt romulides a romulo q̄ fundauit romā. Quedā a ꝑriꝰ noīb' regū. vt Cecropides dicūī q̄ sūt sub rege q̄ ō cecrops Sil'r formanī p̄ionimica a ꝑriꝰ noīb' fluuioꝝ vl' montiū. Et ita large loq̄tur Jo. de gar. de noīb' p̄ionimicꝫ. vñ. Jsta p̄ionimica ti/ bi dāt formāre licenter. Ut p̄ ⁊ mī au' vīb̄ fundās soror ⁊ rex.

Querīt. Querīt. quare poti' dī p̄ionimicū q̄ matronimicū. Sol'o. iō q̄ poti' descēdit a noīe p̄ris q̄ mr̄is: eo q̄ p̄ est dignior mr̄e Et dicīt patronomicū vl' patronimicū a p̄ie ⁊ noma q̄ō est nomē: q̄si nomē patrꝫ. Et extēdīt ibi b̄ nomē p̄ indr̄ñter ad p̄ēz ⁊ ad auū. Et ō/ patronimicus a um. ¶Notandū q' noīa p̄ionimica duplici de cā sī inuēta. s. cā cōmoditatꝫ: ⁊ cā breuitatꝫ. Causa cōmoditatis ē: q̄ cō

Nota modi' ⁊ aptius ponīt nomē p̄ionimicū q̄ꝫ pl'es dictōes in oꝛōne: ⁊ p̄cipue i metro. Cā breuitatꝫ est: q̄ breui' dicīt p̄amides q̄ꝫ fili' p̄ria mi vel nepos p̄ami. vñ. Cōmoditas breuitas tibi patronimica for mat. Nā breui' loq̄mur: Quam' cōmoda merri. Jtē aliq̄ addūt ter tiā cāz. s. necessitatꝫ vt vnū nomē sub vna ẽmiatiōe filios vel nepo tes sine aliq̄ discretiōe sex' significet: q̄d aliī fieri nō p̄t nisi p nom

Querīt. ¶Querīt. quō formāī noīa p̄ionica i des mas. gꝫ (patronimicū. p̄me declinatōis: Sol'o. diuersimode fm q' eoꝝ p̄mitiua sunt di uersaꝝ declinationū. Si eni p̄mitiuū fuerit p̄me declinatōis: hoc

est dupl'r. vel bz ꝓsonātē añ e ī gtō vl' vocalē. si ꝓsonātē. tē e lōga dz mutari in i breuē. addēdo des. vt anchises ānchise. e ī i breuē addēdo des fit anchisides. Si ỽo bēat vocalē añ e ī gtō. tē dz e mutari ī a breuē addēdo des vt eneas enee. e ī. a breuē addēdo des fit eneades. Si āt ꝑmitm̄ fuerit scōe decliatōis. tē eriā formaī a gtō fr̄i. z ß tripl'r. qz vl' ille grūs ẽmiaī ī simplicē i vel ī duplicē ỽ. vl' ī ei. Si ī simplicē i. tē corripīt i z addīt des. vt ꝑamis mi. corripiēdo i z addēdo des fit ꝑamides. Si ī duplicē ỽ. tē vltia i dz mutari ī a breuē addēdo des vt ỽgili⁹ ỽgilỽ. vltia ī a breuē. z addēdo des fit ỽgiliades. Si ẽmiaī in ei ꝑ diuīsas syll'as: tūc ei dz mutari ī i lōgā addēdo des vt tydeus tydei. ei ī i lōgā mutādo d ī t z addēdo des fit tydides. Si vero ꝑmitiuū fuerit tertie declinatōis. tē sil'r formaī a gtō fr̄i in is: inꝛponēdo istā sill'az de inī i z s vt iohānes nis. inꝛponēdo de inī i z s fit iohānides. ¶ Notādū q ꝓnomica trib mōis irregl'arit formaī. Prīo additōe. vtz de hac dcōne atlas: qz ab eo deberet formari atlantides. sz iā addīt illa līa a. z dz atlantiades. Scōo subtractōe. vtz de ß noīe scīpio. qz iñ deberet formari scīpiones. sz mō subtrahīt illa sillaba ni z dz scīpiades. Tertio. mutatione. vtz de ß noīe tydeus. qz diceret tydides ꝑ d. sz mō mutaī d gtō q̄z a dtō. So. ō: qz exponēdo ꝓnomica solū exponūt ꝑ gtm̄ vt ꝑamides. i. filī⁹ l' nepos ꝑami. Johānides i. filī⁹ l' nepos iohis. ¶ Querīt. cui⁹ q̄litat̄ sunt noīa ꝓnomica. So. sunt appellatiue qualitat̄. Sz ꝫ ß arguīt q sunt ꝑpe q̄litat̄. qz deriuāt a noīb⁹ ꝓprīs. q̄ erūt ꝑpe q̄litatis. Tenet ꝫña. qz oē deriuatm̄ sapit naturā sui ꝑmitiui. Sol'o. vez ẽ q oē deriuatm̄ sapit naturā sui ꝑmitiui quo ad q̄ntitatē sillabaꝝ. i. q illa syllaba q̄ ꝑducīt vl' corripīt in ꝑmitiuo: etiā sic deberet ꝑduci vel corripi in deriuatio. sīc ōr Alexā. in tertia ꝑte. Jn deriuatiuis sua q̄ sit origo notab. Sz deriuatm̄ nō sapit naturā sui ꝑmitiui q̄ ad ſcatū vl' ꝫsignificatū. qz ōriuatio vocabuloꝝ nō dīc ordinē in rebꝫ ſcatis. Videm⁹ eīm q a noīb⁹ ꝓprīs nō solū veniūt noīa appellatiua substātiua: sz etiā adiectiua. sīcut ab ß noīe plato venit platonic⁹. et ab ß noīe arestoteles venit arestotelic⁹. Et ꝑ ꝫñs ōr q noīa ꝓnomica bñt pl'alē nūez. qz nūerus attribuīt voci penes ei⁹ rōnē ſcandi: sz nō penes ei⁹ originē z deriuatōez. q̄ vox q̄ pōt pl'a ſcare etiā bz pl'alem numez.

Nota

Querīt

Gs declinatio fei gꝭ s. noīa
Certia femínea tibi patronímica formát
ntō dans s. casus .i. crescentiā hñs
Js recto ꝓbens: genitiuus erit tibi crescens
s. grūs accūs
Js vel eos faciet. a vel em quartus tibi ꝓbet.

De nominibus patronimicis

vtūs tenebit ntm̄ .i. nō excedet in sillab

Quintus i seruabit. sed rectum non superabit

seruat inuenimus

E solam sextus tenet. es q3 vel as reperimus

.i. accō pl'is nūeri .i. cā metri

Plurali quarto. nil plus preter metra muta

¶ Dic̄ q nom̄ pronimicū in is ē g; fei 7 tertie declinatōis. Et gtūs termiat in is vel in os cū crescentia. vt ntō hec priamis. gtō hᵒ pamidis l' pamidos. 7 dtūs bz i. vt pamidi. 7 accūs bz em vl' a vt pamidē l' pamida. Et accūs pl'is bz es vl' as vt pamides l' pamidas

In alīs ār casib⁹ declinat ad modū nois ttie declinatōis. Itē nomē pronimicū in is fei g; formaț a noib⁹ pronimic; mas. g; i des remouendo hanc syllabā de. Exemplū vt priamides: remouendo hanc syllabā de fit priamis. Johānides remouēdo de fit iohānis. Nota

¶ Arguit Virgiliades, meneciades remouēdo de fit pronimicū in ias 7 nō in is. q̄ pdictᵒ modᵒ formādi pronomica est falsus. Arguit

Dōm' q pdicta regula formādi patronomica bz veritatē qñ añ des non pcedit a. sed in istis pronomic; pcedit a añ des. q̄ 7c.

¶ Contra. si pdicta formatio essz va: seqret q a pelides enides et theselides: deponēdo de diceret pelis enis thesis. qd ē falsū. Dōm q ista formatio fallit etiā in noib⁹ pronimic; būtib⁹ lōgā i añ des q: ab ill' formāt pronomica in eis: mutādo i lōgā in ei p synaresim: vt a pelides: deponēdo de 7 mutādo i lōgā in ei fit pelcis .ab enides eneis. ¶ Notādū ibi (Esq3 vel as repim⁹ Plurali q̄rto) q regula ñ solū intelligit de noib⁹ pronomic; sz etiā de q̄busdaz noib⁹ nō pronomic;. 7 vl'r de oib⁹ noib⁹ q̄ būt em l' a i accō fri. vt heros bz heroem vel heroa i accō fri. q̄ bēbit heroes l' heroas i accō pl'i. Replica

Vñ canit i seqntia ō brā ygie. Sz q̄d nos istos recēsem⁹ heroas,

aliq̄ndo .i. fei g; sᶜ noia facis

Interdum per ias hec patronomica formas

correpta in ntō sᶜ casui

As breuis in recto dat adisvel ados genitiuo

accūs solūmodo abltūs

Em vel a dat quartᵒ. in e fit tantūmō sextus

tribuēs sᶜ casus. sᶜ declīatio variat sᶜ pronomic; .i. cā metri

Dans reliquos terna: nil mutat in hijs nisi metra

.i. fm modū s. nois .i. in vtō deponi

Noze vides greci. tamen es quinto remoueri.

De pronomicis in ias.

¶ Dicit q nomē pronimicū in as ē g; fei. Et as breuis in ntō facie

adis vl' ados ī gtō. vt menetias menetiadꝫ vl' menetiados. ⁊ dtūs
bz i vt menetiadi. Et accūs bz em vl' a. vt menetiadē l' menetiada
Et ablt̄ūs bz tm̄ e. vt menetiade. Jn alīs aūt casīb declinaī sicut
nomen tertie declinatiōis. tm̄ aliquādo in vtō deponīt s more gre
coꝝ. vt vtō o menetias l' menetia. Jtē pīonimica in ias formāt
a noīb pīonimicꝫ in des bm̄tīb a añ des. deponēdo de. vt mene/
tiades. depone de fit menetias. virgiliades: dpone de fit ỽgilias:
Jtē dec regula (As breuis in recto) extēdīt ad oīa noīa in es breuē
termiata siue sint pīonimica siue nō. De pīonimicis satꝫ dictū est.
De nō pīonimicꝫ ptz p exēpla. vt lampas lāpadis vel lampados.
Jtem qs sit mos grecoꝝ dictū ē ibi (Ad morē greci,)

,i. pluribꝫ s^c noībꝫ ,i. noīm grecoꝝ

De pīo/ illā tiatōez pīonimicꝫ pīonimicꝫ in e m̄iatoꝝ. adiungim⁹
nimicis in ne, **Me plerisqꝫ damus quibus e normā sociam⁹**

¶ Dic̄ ꝙ noīa pīonimica in ne termiata dn̄t declinari sic̄ nomīa
greca m̄iata in e. vt petrine dz declinari sic̄ nomē grecū ī e. vt pē/
tecoste. Nota ꝙ noīa pīonimica ī e n̄ formāt a noīb pīonimicꝫ
Nota in des masꝫ gꝫ. sicut patronimica ī as ⁊ ī is. sz solū formāt a noīb
patꝝ vl' auoꝝ scdē decliatōis. Aut ḡ gtūs illoꝝ noīm bz simplex i
aut duplex ŋ. aut ei. Si bz simplex i. tūc simpl'r addīt ne. vt petr⁹
petri: addēdo ne fit petrine. Jacob⁹ iacobi addēdo ne fit iacobine
Si aūt gtūs termiaī in duplicē ŋ. tūc vltīa dz mutari in o. adden
do ne. vt ỽgili⁹ ỽgilŋ. vltima i in o: ⁊ addēdo ne fit virgilione. Si
aūt gtūs pmitiui m̄iaī in ei. tūc illa sỹllaba ei mutaī i i longā: et
Nota addēdo ne. vt nere⁹ nerei. ei in i longā addēdo ne fit nerine. Jtez
noīa pīonimica ī ne sūt. fei gꝫ. ⁊ fcant filiā vel neptē sm̄ pmitiui. vt
nerine. i. filia vel neptꝫ nerei Petrine. i. filia vel neptꝫ petri. Jtē
oīa pīonimica q̄ in cōi ỽsu seruāt: aut sunt masꝫ gꝫ aut femī gꝫ. Si
masꝫ gꝫ: tūc termianť in des. ⁊ sūt pme decliatiōis. Si sūt fei gn̄is
tūc sūt tertie decliatōis ⁊ termianť ī as. ī is vel ī ne. vn̄ Jo. ō gar.
Es is as vel ne nil pl⁹ poterꝫ repire. Que fiūt ī des pmi gꝫ fore di
ces. Femineo gn̄e ne vel as is dic sociari. Jtē in istꝫ ỽsib ptz ꝙ q̄t
tuor sunt terminatōes noīm pīonimicoꝝ. ī Jtem reperiuntur ad/
huc due termiatiōes noīm pīonimicoꝝ masꝫ gꝫ. s. in on. vt pelion.
et in dios. vt expandios. Sz nos latini solū ỽuam⁹ terminatiōez
in des in masculino genere.

p q̄n ,i. ntūs noīs grecī habet s^c casus
Cum dedit e grecus rectus. tenet es genitiuus.
facit accūs s. casus ntō adiūgimus
Em dat ⁊ en quartus. reliquos recto sociam⁹

¶ Dicit ꝙ noīa greca in e termiata bn̄t es in gtō. vt pēthecoste pē

thecostes. ꝛ accūs hz em vl' en vt pēthecostem l' pēthecosten. ī alīs aūt casibꝫ bñt e sic ī ntō. Pēthecoste ōr a pētha qđ ē q̄nqz ꝛ coste decē q̄si q̄nq̄es ... ē festū ī q̄ fit mēoria quō spūsscūs fuit missꝰ ín apl'os sub specie ignis ī q̄nq̄gesimo die pꝰ xp̄i resurrectōz. Parasceue grece ōr p̄paratio latie. ꝛē illa magn̄ feria sexta in q̄ xp̄s passꝰ fuit ꝓ nob oibꝰ. Et ōr pasceue q̄si p̄paratio. q: illo die iudei solebāt p̄parare nc̄aria circa sabbatū. Penelope ē ꝑpuz nom̄ mlier. Sil'r etiā h nom̄ tysbe. Jrē magdalū est q̄dā oppidū. Jñ magdalene magdalenes grece ī. magdalēa ne latie. ꝛ sic ōr maria magdalēa vl' magdalene indrñter. Sic etiā ōr grāmatice grāmatices l' grāmatica ce. Rhetorice rhetorices: l' rhetorica ce. Phebe phebes. ī luna. Phebꝰ bi. ī. apollo vl' sol. Et dicūt phebꝰ ꝛ phebe a phos qđ ē lux vl' claꝛ. Jrē dr̄ñter ōr sol tyran apollo ꝛ phebꝰ. vt dēm ē supꝝ.

Penthecoste

Parasceue.

Penelope.

Phebe

Synodoche ē fcatio pleni intellectꝰ capaꝛ: cū plus minꝰ ve ꝓnūciat. aut em̄ totū a ꝑte aut ꝑtē a toto oñdit. vtz ín. ij. ꝑte buꝰ libri.

De noibꝫ grecꝝ in os.

ꝓ qñ sc noīs ntūs hz sil'is s. casus

Cum greci rectus tenet os. par est gtūs
facit s. gtūs h nomē in gtō exemplū
Vel dat oy grecus: melos meloy tibi testis
accūs vtūs dtūs abltūs
Quartus on. os quintus. o tertius atqz supmus

Melos.

Snia ist' text' ē q̄ nom̄ grecū īos t̄iatū hz etiā os ī gtō vl' oy: vt melos hz melos vel meloy. Jn dtō ꝛ abltō hz o: vt melo. Jn accō hz on vt melō. in vtō hz os sic ī ntō. Melos ē idē qđ dulcꝝ cāt' sic modulatio: ꝛ est nomē indeclinabile fm Hugꝝ. Et vīd ōr auct' h innuere q̄ h nomē melos fm latinā declinatōez hz gtm̄ sil'em ntō. sz fm grecā decliatōz hz oy in gtō. Jrē fm Buronē ōr melos melodꝝ ꝓ eodē fcato. Jnde melodia ꝓ eodem. ī. modulatio in cantu.

Arguit

Rguit. nomē grecū ī os t̄iatū nō hz os vl' oy in gtō. q̄ textꝰ ē falsus. Añs ꝓbat. q: fm Jo. de gar. et fm Hugꝝ. noīa greca ī os sūt indeclinabilia. Dōm q̄ fm eos sunt indeclinabilia q̄tū ad vsuz latinoz. tñ fm grecoz vsum sunt declinabilia: sicut loq̄tur Alexā.

Replica

Contra. fm vsū grecoz ñ bñt os in vtō. q̄ male dr̄ (Os q̄ntꝰ) Probat: q: ōr agye ī vtō ꝛ ñ agyos. vt in hac or̄one Te depcamur agie. Dōm q̄ noīa greca ī os sepe mutant in us latina. vt agios agius. ꝛ iñ venit tūc ille vtūs agie: qđ textui nō repugnat.

De noibꝰ grecꝝ in is.

ī. ntūs s. casus
Sepe dat is rectus. dat ios vel eos gtūs
accūs vtūs ī. nec accūs nc vtūs crescētiā hēbit
Jm quartus dabit. ī quintus. neuter superabit

Glosa notabilis

vtūs ntō sil'is flectente
Fit quintus recto par. declinante latino.
ꝑ nom̄ vtm̄ s. ntō s. casum
Dat genesis quintū similē sibi dat: genitiuum
seruat accūs s. casus
Js vel eos. tenet im quartus. reliquiq; dabūt i.
hoc nomē in gtō s. casus declinatiōi
Dat moyses moysi. reliquos terne sociabis
ꝑ nomē accō s. casib⁹
Dat iesus um quarto. reliquis u semp habeto.

(Sepe dat is rect⁹) Dicit q̄ noīa greca in is m̄iata sepe habēt ios vl' eos in gtō. z hñt im in accō: z in vtō hñt i fm grecā declia/tionē. sz fm latinā decliatōz hñt vtm̄ sil'ez ntō. s. is. vt ntō hec me/tamorphosis. gtō hui⁹ metamorphosis vel metamorphoseos. dtō huic metamorphosi. accō hanc metamorphosim. vtō o metamor/phosi vel metamorphosis. abltō ab hac metamorphosi. Sil'r pos/

Decapol' sum⁹ declinare memphis decapol' zc̄. Decapolis dī a deca q̄d est decē. z polis ciuitas. z ōz ciuitas l' regio hñs sub se decē ciuitates. In gtō dī decapol' vel decapoleos. in dtō z abltō decapoli. i vtō de/capoli fm grecā formatōz vl' decapolis fm latinā. Jtē q̄dā sī noīa greca q̄ oīns declinā sīc latina. z ō ill' sūt regule tradite in tertia

Meta/morpho/sis. decliatōe. vt sūt tripol' sirtis eclipsis q̄ tm̄ hñt im i accō fm grecā declinatōz: vtūs. patent. Metamorphosis. i. trāsmutatio. z ꝓprie sube. vt dicit in titulo Ouidiano. Incipit liber metamorphoseos id ē liber de trāsmutatōe sube. Et ōz a meta q̄d ē trans z morphos mutatio. vñ Grec. Immutat morphos: hinc metamorphoſ extat.

Memphis ē q̄dā capital' ciuitas in egypto. z capit' qñq; ꝑ pl'o egyptiaco. vñ Theodol⁹. Memphios exitiū testat' adhuc mare ru/bū. Jtē exitiū tī i. mal⁹ exit⁹ vl' mors l' tormētū. (Dat genesis)

Genesis Dic̄ q̄ ꝑ nomē genesis bz ī gtō genesis vl' geneseos. i accō gene/sim. in vtō genes sic in ntō. sz i alijs casib⁹ bz i. Jtē genes fm q̄sdā repit' declinari sic̄ nom̄ tertie declinatōis. z tc̄ ē idē qđ natura vel generatio. Sz qñ declinat' p regl'az ꝑ positā: tc̄ fcat q̄ndā libz vete/ris testi. in q̄ ō scribit' creatio mūdi z gñatio ꝓmoz pentū. v⁹. Or/tus natura liber ē genesis q̄z dicta. (Dat moyses moysi) Dic̄ q̄ ꝑ

moyses. nom̄ moyses bz moysi in gtō. in alijs ār casib⁹ decliat' sic̄ nom̄ ter/tie decliatōis Moyses ōz a moys grece q̄d ē aq̄ latīe. q; moyses adhuc puul⁹ posit⁹ fuit a pntib⁹ suis in aq̄ cū cunabulis suis q̄ di uinitus refuat⁹: inuēt⁹ ē in ripa flumis a thermud filia pharaōis ē colligēs eū: adoptauit sibi ī filiū; z vocauit eū moysen. q; ō aq̄ sū

pſit eũ incluſuz in viſcella ſcirpea bitumĩe ꝯglutinata ad modũ arce diſpoſita. Et põſt ꝛriplex fuiſſe arca. ꝟ⁹. Tẽpoꝛibꝫ tres eẽ ꝛribus nos legim⁹ [illegible] Pꝛia noe. moyſi fuit alĩa tertia xp̃i. Lignea pꝛima. ſcõa metallica. tertia vẽter. ſ. btẽ ꝟgis marie. vl̃ ſic. Lignea ꝓma ſcõa metallica ꝛtia neutra. Octo poꝛ. tria poſteꝛioꝛ. tulit alĩa ſolũ. i. xp̃m vex deũ ⁊ hoiez Lege carẽs: ſub lege manens. hec lege ſolura. Hãc pelag⁹ tulit: hãc moyſes. hãc ſpũs alm⁹ (Dat ieſus um q̃rto) Dic̃ q̃ ꝟ nomẽ ieſus bz ieſum i accõ. ſz i alĩs caſib⁹ bz u vt ieſu. ⁊ eſt q̃rte declinatõis. Jtẽ oꝛ hebꝛayce ieſus. grece ſother. latine ſalutaꝛ ſ̃ vl̃ ſaluatoꝛ. ꝟ⁹. Eſt ieſus hebꝛea. vox ſother greca. latina Saluatoꝛ. tribꝫ hꝫs eſt figuratio ſola. Et interp̃tat̃ l̃ſalit̃. Jſte ẽ ſaluatoꝛ vniuerſi ſeculi: q̃ eſt verus de⁹ ⁊ ver⁹ hõ. Jtẽ q̃ñq̃ ſcribit̃ ꝟ nom̃ Jeſus tribꝫ l̃ꝛis cũ titello: ad deſig̃ndũ myſteriũ ſcte trinitatis. ſ. ſic ihs Sz q̃ñ ſcribit̃ cũ oĩbꝫ l̃ꝛis ſuis: tũc nõ bz poni ꝟ q̃ ẽ nota latine aſpiratõis. nõ em̃ ẽ latinũ nom̃ nec aſpirat̃. ſz p̃ma ei⁹ ſillaba bz ꝓtrahi. i. ꝓduci. ꝟ⁹. Nõ aſpirat̃ ieſus ſz p̃ma trahit̃. Sz q̃ eſt ꝓpꝛiuz nom̃: tõ põt ad placitũ coꝛꝛipi vel ꝓduci. vtz ĩ tertia ꝓte ꝟ⁹ libꝛi. vñ⁹. Ad placitũ poni. ꝓpꝛioꝛ multa notaui. Jesus

illã ꝓtẽoꝛionis q̃drupleꝛ regl̃a

ESt declinandi pꝛonomina noꝛma quaterna

De declinatõe ꝓnominũ

¶ Poſtq̃ autoꝛ determĩauit de declĩatiõe noĩm. hic ꝙñter determinat de declinatõe ꝓnominũ: dicens q̃ q̃tuoꝛ ſunt declinatiões pꝛonominũ ſcz ¶ Pꝛima. ſecunda. tertia. et quarta.

Querit̃

¶ Querit̃. quare poſt declinatiõez noĩm determĩat de declinatiõe pꝛonoĩm. So. Jdeo: q̃ ꝓnomẽ loco ꝓpr̃ noĩs ponit̃ ⁊ certã ꝟcat

Arguit̃

Arguit̃. pꝛonomia ſunt caſſa et vana ſm ¶ Priſcia/ (perſonã. num. g̃ non p̃t poni loco ꝓpr̃ noĩs. Sꝓl̃o. hoc vex eſt q̃ñ ſunt ꝙſiderata extra demõſtrationẽ et relationẽ. et tunc dicunt̃ vana ꝓ tanto q̃ nõ ꝟcant aliq̃m determinatam rem.

in gtõ s^e declinatõe in gtõ

Eſtq̃ mei vel mis in pꝛima tuiq̃ ſuiq̃
ntõ deſeruit regularꝫ declinatio
Recto perſone non ſeruit regula pꝛime

¶ Dicit q̃ iſta ꝓnoĩa. ſ. ego mei vl̃ mis. tu tui vel tis. et ſui ſibi ſũt in ꝓma noꝛma declinationũ. i. ſunt ꝓme declinatiõis. Et dic̃ vlt̃⁹ q̃ regl̃aꝛ declinatio ñ fuit ntõ ꝓme ꝓſone. q̃ irregl̃aꝛit̃ ꝟcat ſuos vt illius regula. declinatõis (obliquos.

Debet ius facere gtõ noꝛma ſecunde
declinare s^e ſcõam declĩationẽ. ſ. ille ĩpe iſte ꝟ et is.
Debes foꝛmare peꝛ eam pꝛonomina quinq̃

predicr noiby ꝑmitiua

His octo species primaria dicitur esse

¶ Dic̄ ꝙ norma scōe declinatōis ꝓnois fac̄ ius nr gro. ꝛꝓ eā declt nank q̄nqz ꝓnoia. s. ille ipse iste hic ꝛ is. Et hec octo ꝓnoia pdicta sc̄

Arguit ☞ Arguit. Sunt plura ꝓnoia scōe declinatōis (ꝑmitiue spēi. q̄z quinqz. ergo textus ē falsus. Antecedēs ꝓbat de h ꝓnoie idem. Solutio. comꝓhendit sub suo simplici. scz is.

¶ Queritr. Quō declinat idē. Sol'o. sic ntō hic idē. hec eadē. h idē gtō hoꝝ eiusdē dtō huic eidē. accō būc eūdē. hāc eandē. h idē: ablatio ab hoc eodē. ab hac eadē. ab h eodē. Jtē in ntō pl'i ꝙdem eedē eadē. gtō eorundē. earundē eorūdē. dtō ꝯsdē vel eisdē. accō eosdē easdem eadem. abltō ab his ꝯsdem vel eisdem.

demōstratia sunt. relatiua sūt .i. substātiua

Monstrant ꝛ referunt hec ꝛ quasi fixa manebunt

ista q̄tuoꝝ ꝓnoia relatiua sc̄ alia ꝓnoia demōstratia sunt

Is suus ipse sui referunt: sed cetera monstrant

h ꝓnom̄ est relatiū ꝛ demōstratiū sc ꝓnomē

Ille refert monstrat non facit hoc aliud

meus tu suus nr vr nrās ꝛ vrās

Decz tribus primis septem fit ozigo supmis

scz septē deriuatiua. vt me tuus ꝛc̄.

Personas duplices hec designare videntur.

denotatur

Cum possessore possessio significatur.

declinās banc dcōnē fidē adhibe

Formans vel qui: donato crede minori

scz declinatio ꝓnois declinatōem. formāt declinatōem

Tertia per primam fit nominis atqz secundam

declinatio simil' fore

Quarta quidem terne par debet nomīs esse

declinatōes diuidit s. minoꝝ

Has tres distinguit donatus sufficienter

¶ Est declinādi.) Jtē ꝓnom̄ fm donatū sic diffinit. Est ps oōnis q̄ ꝑ noie posita tantū dē pene fcat psonāqz inter dū recipit. Jtē fm

Nota Prisciānū sic diffinit. Pronom̄ ē ps oōis q̄ loco ꝓpr̄ nois pōit ꝛ certā fcat psonā. Nota ꝙ ꝓnomē duplici de cā est inuētū. s. cā necessitat: ꝛ cā cōmoditat. Causa necitat fuit: ꝙ añ inuētionē ꝓnominis nō poteramus exꝑmere mētis ꝯceptū. quia tunc ꝛba ꝓme et scōe psone nō habuerī suppositā. Causa vero commoditatis est

certitudo locutiõis ꝛ ſnie. Si em̃ dicerem⁹ ſortes puḡuit ꝛ ſortes fleuit. dubiũ eſſ audiẽti vtꝝ ſit idẽ ſortes q̃ puḡuit ꝛ q̃ fleuit: exq̃ ꝓriũ nomẽ põt pl̃a ꝟcare eq̃uoce. Sz cũ ꝺr ſortes pugnauit ꝛ ille fleuit. ibi audies certificatus eſt ꝙ locutio ẽ de eodẽ ſorte et nõ de alio ſorte. iuxillud. Nomia nõ certe dant q̃d ꝓnomia certe.

Nota

¶ Eſt declinãdi) Dic̃ ꝙ q̃drupleꝛ repiť declinatio in ꝓnoib⁹. ſ. ꝓma ſcõa. tertia. ꝛ q̃rta q̃ infra declarabũť ꝓ ordinẽ. Jtẽ tria ſũt ꝓnoia ꝓme declinatõis. ſ. ego tu ſui cũ eoꝝ ꝺclinñs. Et ꝺr aliq̃d ꝓnom̃ ꝓme declinatõis. qꝛ mittit gt̃m̃ ſingularẽ in ei vel ī is ꝛ dtm̃ ī i. vt vt ego mei vel mis mihi. tu tui vel tis tibi. Et nota ꝙ ego facꝫ a ſe irregularič ſuos obliq̃s. vtz ibi (Recto ꝓſone) Jtẽ q̃dã ponũt dinaz inč mis ꝛ mei: ꝛ tis ꝛ tui dicẽtes. ꝙ mis ꝛ tis ꝑportãt poſſeſſionẽ ī purã. ſz mei tui ſui poſſeſſionẽ purã. vñ. Mis eſt ꝓceſſuz. ſitq̃z mei ꝓriũ. Jtẽ dic̃ Jo. de gar. Jnč mis atz mei ſolz diſtãtio taľ Sumiñãq̃z mei poſſeſſio ꝺr pura Que ꝓ mis exnea ꝟcať. Sz hec dia ñ ẽ a ꝓmis grãmaticis poſita. pura a priſciano ꝛ donato. nec hodiernis tpib⁹ in nr̃o cõl̃. vſu ꝟuať. iõ indrñter ponim⁹ mei vľ mis. ꝛ tui vel tis. ꝓut meli⁹ ꝙgruit metro. Jtẽ ego tu ſui irregľariť declinãť. ꝛ autoꝛ facit ſolũ mentõez de irregularitate hui⁹ ꝓnoĩs ego. Et ꝟ iõ qꝛ ꝟ ꝓnomẽ ego magꝫ irregulariť declinať q̃z alia duo. ſcz tu ſui.

Nota

¶ Jtẽ q̃nq̃z ſunt ꝓnoia ſcõe declinatõis. ſ. ille ipſe iſte hic is. Et dicunť ſcõe declinatõis. qꝛ mittũt gt̃m̃ ſingľarẽ in ius vľ in ius. id ẽ cõiunctim vel ꝓ diuiſas ſyllabas. ꝛ dtm̃ in i vľ in c. vt ille illi⁹ illi. hic hui⁹ huic (His octo ſpẽs) Dic̃ ꝙ hec octo ꝓnoĩa. ſ. ego tu ſui ille ipſe iſte hic ꝛ is ſunt ꝓmitiue ſpẽi. qꝛ nõ deriuať ab alĩs ſz alia deriuãť ab ipſis Et hec octo ꝓnoia ſunt q̃ſi fixa. i. ſubſtãtiua. qꝛ pñt reddere ſuppoſitũ ꝟbo ꝓſonali. vt ego curro. tu diſputas ꝛc. Jtẽ q̃dã ex iſtꝫ ſunt relatia ꝛ q̃dã demõſtratiua. Jtẽ is ſu⁹ ipe ſui ſũt relatiua. Jtẽ ꝟ ꝓnom̃ ille eſt demõſtratm̃ ꝛ relatiuũ ſiľ. Jtẽ oia alia ꝓnoia ſũt ꝺmõſtratia: q̃ ſũt decẽ ſm cões grãmaticos. vñ. Hic ego tuq̃z me⁹ nr̃ vr̃ tuus iſte. Noſtras ꝛ vr̃as demõſtratiua vocanť.

Nota

¶ Deq̃z trib⁹ ꝓmis) Dic̃ ꝙ septẽ ſũt ꝓnoia deriuatiue ſpẽi q̃ deriuanť a trib⁹ ꝓmis ꝓnoib⁹ ꝓmitiue ſpẽi. Exẽplũ vt hec septez ꝓnoia me⁹ tu⁹ ſuus nr̃ vr̃ nr̃as ꝛ vr̃as ſunt deriuatiue ſpẽi. ꝛ formãť abiſtꝫ trib⁹ ꝓmis ꝓnoib⁹ q̃ ſunt ego tu ſui. qꝛ ab ꝟ ꝓnoie ego mei deſcẽdũt me⁹ a um. nr̃ ꝛ nr̃as. Et ab ꝟ ꝓnoie tu tui deſcendũt tu⁹ a ũ. veſter et vr̃as. Et ab ꝟ ꝓndie ſui deſcẽdit ſu⁹ a um. ꝛ ꝟcat duplices perſonas. ſ. tã poſſeſſorẽ. q̃z rẽ poſſeſſaz. vt meũ. i. alicd mei ꝛc. Jtez ſm autoꝛes modoꝝ ꝟcandi ſũt q̃nq̃z ꝓnoia gẽrilia. ſ. meas tuas ſuas noſtras vr̃as. et ſm Alexandꝝ ꝛ cõem vſum loq̃ndi habem⁹ ſolum mõ duo. ſ. nr̃as ꝛ veſtras. Et ſic dicim⁹ q̃ndecim eſſe ꝓnoia ſimplicia ꝛ finita. ſ. ego tu ſui ille ipſe iſte hic ꝛ is me⁹ tu⁹ ſu⁹ nr̃ vr̃ nr̃as ꝛ

vestras. Sz donatus ponit solū tredecim: qr nō curat ō illis pno
mib⁹ nostras et vrās. Itē dī notāter (simplicia) qr ꝓputādo etiā
ꝓnoia ꝓposita sunt multo plꝰa ꝑ q̄ndeci. s. ego ipse egomet. tuipse.
tumet ꝛc. Itē ō: notāter (finita) qr ꝑm donatū q̄da sūt ꝓnoia ifinita
scz q̄s q̄lis ꝛc. z illa etiā nō nūeram⁹ int ꝓnoia: sz illa dicim⁹ eē no
mina hñtia scōam declinatōz ꝓnois. Itē q̄s vel q̄ dz ōclinari si
Nota cut ꝓnomē scōe declinatōis. vtz ī donato. Itē q̄s q̄lis talꝫ q̄nt⁹ ꝛc
ꝑm donatū suut ꝓnoia infinita z cōis g⁹. Et mouet tali motiuo. qr
omne ꝓnomē ex forma sue iposition̄is. indr̄ñter ptinēs ad oē. suppoſi
tū ꝑ demōstratōez z relatōz ꝑt certificari. sic ille ipse iste ꝛc. licz ꝑm
se cassa sint z ꝓfusa: qr nō magꝭ respiciūt vnū suppositū ꝑ aliō. sz ꝑ
demōstratōez z relatōez certificāt. vt dicēdo ille currit: demōstrā
do sortē. sil'r ēcū dico sortes currit z ipe mouet ꝑ relatōz. Ibi ei pz
q̄ illa ꝓnoia cer tificāt ꝑ actualē demōstratōz z relatōz. Sic etiaz
be dcōnes q̄s q̄lis q̄t⁹ ꝓfuse fcāt z pñt certificari ꝑ relatōz z re
sponsionē. vt sortes currit q̄ pcussit me. iste hō est talis vel tantus
q̄lis vel q̄nt⁹ ē plato. Itē cum q̄ritur: quis currit. rñdetur sortes.
Sz vltra bas ꝓditōes volūt Prisciān⁹ z alī grāmatici moderni
q̄ ꝓnomē dz limitari ad vnā certā ꝑsonā a q̄ trahi non dz ꝑ aliqō
adiūctū. sz ita trahūt be dictōes q̄s q̄lis q̄t⁹ ꝛc. Vñ ex ō habem⁹
in grāmatica q̄ vnū ꝓnomē nō ꝑt aliud euocare. qr qōlibz ꝓnomē
limitat sic ad vnā ꝑsonā q̄ ab ea trahi nō ꝑt. Sed ꝓnomē prime et
secunde ꝑsone euocat bene ly qui. vt dicēdo Ego q̄ loqr. tu q̄ es ī ce
lis: ego talꝫ q̄lis scribo ꝛc. et sic dicim⁹ q̄ be dcōnes sunt noīa.
Nota Itē ō nom̄ quis ꝓponit cū q̄busdā sillabicis adiectōib⁹. et etiaz
qui cōponit cū q̄busdā dcōnib⁹. vtz in his ꝟsib⁹. Cū quis nā q̄ piā
sine qui cōiunge putas q̄ ꝑ. Dam vis cūq̄ libet qui sine q̄s retinet
Et sic dicim⁹ quisnā quispiā quisputas z quisq̄ ꝑ. Etiam dicim⁹ q̄
Nota dam quis q̄cunq̄ z quilibet. ¶ Tertia ꝑ ꝓmā) Dicit q̄ tertia
declinatio ꝓnomis hz se oīno siē ꝓma z secūda declinatio nomis.
Et sciendū q̄ q̄nq̄ sunt ꝓnoia tertie declinatōis. s. Meus tu⁹ su⁹
noster et vester. Et ōr aliq̄d ꝓnomē tertie declinatōis. q̄ mittit ge
nitiuū singularē in ī vl' in e. z dtm̄ ī o vl' in e. vt me⁹ mei meo. mea
mee mee. ¶ Has tres distinguit) Dic̄ q̄ has tres declina
tiōes p̄dictas distinguit donat⁹ sufficiēter. sz q̄rtā declinatiōz nō
ponit donat⁹. qr nō facit mētionē de ꝓnoib⁹ gētilib⁹ q̄ in cōi vsu sē
duo. scz nostras et vestras. Et ꝓnomen quarte declinationis mit
tit genttiuum singularem in atis et datiuū in ati vt Nostras no
stratꝭ ati. Vestras vestratis vestrati.
¶ Quarta quidē terne.) Dicit q̄ q̄rta declinatio ꝓnois est silis
tertie declinationi noīs: qr ambo hñt is in gtō z ī dtō ī. Itē tria sē
pronomia ꝓme declinatōis: z q̄nq̄ secūde declinatōis. et q̄nq̄ ter

De nominibus heteroclitis

cie declinationis. et duo quarte declinatõis. vñ. Sũt tria ꝑme: ſz ſolũ quinq; ſecũde. Tertia q̃nq; tenet inflectio: ſed duo quarta.

Sequit ſecundũ capitulum de nominiby heteroclitis

Hec noia notabis s. noia in declinãdo mutabis
Hec tibi ſignabis que declinans variabis

¶ Iſtud eſt Secundũ capl'm: in q̃ autor intẽdit determiare vt no miniby heteroclitis. Et dic̃ q̃ debem⁹ ſignare noia hereroclita q̃

¶ Querit. que eſt cauſa ordinis iſtius ca/ pituli ad ꝑcedens capl'm. Sol'o. cauſa eſt hec q: ſimplex ꝛ vnifor me eſt añ ml'riplex ꝛ diffor me. vl' q: regl'are eſt añ irregl'are. Sz in ꝑcedenti capitulo autor determiauit de dcõib⁹ vnifor mit̃ ꝛ regu lariter declinabilib⁹. hic vo determiat de illis dcõnib⁹ q̃ diffor mit̃ et irregulariter declinãtur ꝛ variant̃ penes genera ſz declnatões. Querit.

¶ Arguit̃. Pars ẽ añ totũ: ſz noia hereroclita hñt ſe ꝑ modũ ꝑt in accidẽtib⁹ grãmaticalib⁹. q: noia hereroclita in ſingl'ari nũero ſunt vni⁹ gener̃ vl' declinatõis. ꝛ in pl'i ſũt alteri⁹ gener̃ vel decli natõis. Sol'o. Hoc eſt vez: tñ q: iſtoz notitia ab illis dependet ſicut ꝑtio ad habitũ. ideo nominũ regulariũ notitia ꝑcedit. Arguit̃

in ſingl'ari nũero ẽ g̃ fei in pl'i nũero ẽ g̃ neutri
Paſcua ſola datur: ſed paſcua plura dabũtur

¶ Dicit q̃ hoc nomen paſcua in ſingulari nũero eſt generis femi/ nini et ꝑme declinatõis. vt hec paſcua paſcue. ſed in plurali nume ro eſt gener̃ neutri et ſecũde declinatõis. vt paſcua paſcuoz. ꝛ ſic patet q̃ eſt hꝫeteroclitũ genere ꝛ declinatõe ſimul. Et reperit̃ etiaz in plurali nũero in feminino genero et ꝓme declinatõis. vt pa/ ret Ezechielis. xxxiij. capl'o. Inſup et reliquias paſcuarũ veſtraz conculcaſtis pedib⁹ veſtris.

in ſingulari nũero in pl'i nũero ıi. zizanie
Eſt zizania: ſunt zizania plura: nieq;

¶ Dicit q̃ ꝟ nomẽ zizania in ſingl'ari nũero eſt g̃ fei ꝛ ꝓme decli/ natõis. ꝛ in pl'i nũero ẽ gñis neutri ꝛ ſcõe declinatõis. vel etiã g̃ fei ꝛ ꝓme declinatõis. vt ntõ hec zizania zizanie. Et pl'r ntõ hec zi/ zania zizanioz. Vel et pl'r ntõ he zizanie zizaniaz.

in pl'i nũero balnea balnea in ſingl'ari nũero. balneũ
Balnea dic vel eas ea non ꝓius. ſed eum das
boc nomẽ amigdola amigdolus
Sic et amigdola dic. la fructus. luſq; fit arboz

¶ Dicit q̃ hoc nomẽ balneũ in ſ̃ri nũero eſt g̃ neutri et ſcõe decli

natiõis. z in pl'i nũero ẽ gꝰ fei z ꝑme declinatõis. z etiã gꝰ neutri z
scõe decliatiõis. vt ntõ b balneũ nei. Expl'r ntõ he balnee balneaꝝ
vl' balnea balneoꝝ. Et eodẽ mõ decliaꝫ amigdolũ. vt ntõ b amig/
dolũ amigdoli. Expl'r ntõ he amigdole amigdolaꝝ et ãigdola oꝝ.
tñ iueniꝫ hec amigdolꝰ ꝑ aboꝛe. sz amigdolũ capiꝫ ꝑ eiꝰ fructu. Jn
ueniꝫ etiã hec amigdola amigdole. tam ꝑ fructu q̃z ꝑ arboꝛe.
in singulari nũero in pl'i nũero
Deliciũ tibi sit. mihi semper delicie sint
in fri nũero in pl'i nũero
Hoc epulum comedis. epuleqꝫ paranꝫ amicis
¶Dicit q̃ deliciũ in fri nũero ẽ gꝰ neutri z scõe decliatõis. z i pl'i
nũero ẽ gꝰ fei z ꝑme declinaitõis. Sil'r b nomẽ epulũ. Et sic sꝫ here
Arguiꝫ ☞Arguiꝫ. Sũt pl'a noia hetero/ (roclita genere z declinatõe.
clita genere z declinatõe sil' q̃z p̃dicta sex. g̃ autoꝛ ẽ diminutꝰ. Añs
ꝑbaꝫ de istꝰ noibꝫ andria colocasia neomenia tristega topica dyale
ctica ꝛc. que sub feino genere scias in singulari nũero fcãt. in pl'i
vero sub neutro gñe fcãt libꝛos istaꝝ sciaꝝ. Dõm fm q̃sdã q̃ cõ
ꝓbẽdunꝫ sub istꝰ noibꝫ i textu ponit. Sz melꝰ dꝛ q̃ autoꝛ nõ dter
miat ꝺ istis noibꝫ sufficiẽter simpl'r loq̃ndo. tñ q̃ntũ ad intelligen
tiã iuuenũ fm q̃ sentire pñt determinat satis de eis.
in fri nũero in mas. gñe in neutro gñe
Est locus. atqꝫ loci sunt artes. sunt loca terre.
in fri nũero in mas. gñe in neutro gñe
Est iocus. atqꝫ ioci sunt z ioca plurima genti.
b nom̃ iungaꝫ b nom̃. pl'em nũeꝝ. sc̃ ꝑdictoꝝ noim
Balteus addatur. filum plurale sequatur.
Dicit q̃ b nom̃ locꝰ in fri nũero ẽ gꝰ mas. sz in pl'i aliq̃ ẽ gꝰ mas. et
aliq̃ ẽ gꝰ neutri. q̃ q̃ ẽ euidẽs regula artꝫ dyalectice. tũc i pl'i nũe
ro est gꝰ mas. sz q̃ ẽ supficies fre. tũc ẽ gꝰ neutri. vtz i textu. Et eo/
dẽ mõ declinãt illa duo noia iocꝰ z baltꝰ. Et sil'r declinaꝫ b nomẽ
filũ in pl'i nũero. sz in singulari nũero ẽ gꝰ neutri tm̃.
in fri nũero i. nauis sc̃ in pl'i nũero
Carbasus vna ratis. sed carbasa plura videbis
b nom̃ s. in declinatõe illa duo noia
Arbutus est similis huic. intuba pergama iungis
¶Dicit q̃ b nom̃ carbasus in fri nũero ẽ gꝰ fei. z in pl'i nũero ẽ gꝰ
neutri. Et eodẽ mõ dñt declinari ista tria noia. s. arbutꝰ. intubꝰ. et
in fri nũero in pl'i nũero (pergamus.
Cui celum seruit: celos z cuncta creauit

De nominibus heteroclitis

in singl'ari nūero. in pl'i nūero. in fri nūero in pl'i nūero

Sic rastrum rastros: porrumqz facit tibi porros

¶Dicit q ista noia. scelū rastr̄ z porrū in singl'ari nūero sūt neutri g̃. et in pl'i nūero sunt mas. generis.

in singulari nūero in pl'i nūero

Frenum detur equo. frenos et frena teneto

ꝑ nomē declines ꝑ nom̄ ꝑ nomē

Sic claustrū formas: filum pariterqz capistrum

Dic q ista noia. s. frenū claustr̄ filū z capistr̄ i fri nūero sūt gn̄is neutri. z in pl'i nūero sunt g̃ mas. vel neutri. vt ntō ꝑ frenū, Etpl'r ntō hi freni z hec frena zc.

in pl'i nūero s. in fri nūero

Dicimus altilia si plura: sit altilis vna.

.i. eodem illa dcō

Consimiliqz modo sit declinādo suppellex

¶Dicit q ista noia altilis z suppellex in fri nūero sunt g̃ fei. z i pl'i nūero sunt g̃ neutri. vt ntō hec altilis. Etpl'r ntō hec altilia'. Ntō hec suppellex. Etpl'r ntō hec suppellectilia.

.i. infernꝰ obscurꝰ plez nūer. i. fcāt fecē vini. s. in fri nūero

Tartarus ater habet. plurale ra. vinaqz dant rum

¶Dicit q ꝑ nomē tartarꝰ in singulari nūero est g̃ mas. vel neutri sed in pl'i nūero est g̃ neutri. vt ntō ꝑ tartarꝰ. i. infernꝰ. Et pl'r ntō hec tartara. i. inferna. Sz ꝑ nomē tartar̄ in singl'ari nūero fcat fecem quā dant vina.

in fri nūero mas. g̃ in pl'i nūero sociabis

Sibulus hic dices: sed sibula plurima iunges.

hoc nomē erit. sc illi noi sibulꝰ i fri nūero in pl'i ntō

Suparus esto comes. prius hic tenet us. sz a subdes

ista noia

Trenarus infernus sic menala dic et auernus.

in pl'i in fri in pl'i in fri adiungimꝰ

Dindima pileus hismara gargarus associamus

¶Dicit q ista noia i textu posita. s. sibulus suparꝰ zc. in fri nūero sunt g̃ mas. sz in pl'i sūt g̃ neutri. vt ntō hic sibulꝰ. Etpl'r ntō hec sibula. Ntō hic infernꝰ. Etpl'r ntō hec inferna zc.

¶Hec tibi signab) Circa ꝑ secundū capitulū q̄rit: qd est nom̄ heteroclitū. Solo. nomē heteroclitū est qō vario mō ꝺclinat. Et sic ꝓpe loq̄ndo heteroclitū fit trib̄ modis. s. genere tm̄: vt celū. declinatōe tm̄, vt vas. genere z decliatōe sil', vt epulū. Aliter diffinit Querit

k

sic. Heteroclitū est qꝫ vario mō declinaꝫ siue varie ꝼcat vl̃ varie formaꝫ suos obliq̃s. Et sic large accipiēdo heteroclitū sit q̃nq; modis. s. genere tm̃: vt celū: qꝫ i ꝼri nūero ē gꝰ neutri: z in pl̃i ē gꝰ masc. Uel declinatōe tm̃ vt vas. qꝫ in ꝼri nūero ē tertie decliatōis. z in pl̃i ē scōe declinatōis. Vl̃ gñe z decliatiōe siml̃ vt epulū: qꝫ in ꝼri nūero ē gꝰ neutri z scōe declinatōis. z i pl̃i nūero ē gꝰ fei z p̄me declinatōis. Uel casu tm̃ vt iupiter qꝫ ꝼm rectā formatōz casuū bñt iupiterꝰ i gtō. sz mō bz iouis. Vl̃ ꝼcatōe tm̃. vt ops opis. qꝫ in diuerꝰ casib⁹ diuersa bz ꝼcata: vtz ibi (Terra sit ops) vñ. Clerice q̃n qz modꝫ heteroclica noia pōis. Celū vas epulū: variab⁹ iupiꝰ z ops

Arguiť ☞ Arguiť. pluribꝫ modꝫ ponūť noia heteroclita q̃ q̃nq; modꝫ. q̃ p̄dicti ꝝ sus sꝰ falsi. Añs p̄bať. qz aliq̃ noia dicūť heteroclita p̄ supabūdātiā vt domꝰ. z aliq̃ p̄ defectū vt reneb⁹e. Solo. large accipiendo heteroclitū: pura penes supabūdātiā z defectū ꝛueniunť plena noia heteroclita. Penes supabūdātiā q̄dē: qz ꝛueniūť q̄dā noia habentia plures declinatōes tā in ꝼri q̃ in pl̃i nūero: vt laurꝰ quercus ꝛc. Per defectū ꝝo. qz q̄dā sꝰ noia q̃ deficiūt i nūero: vt vulgꝰ. vl̃ ab

Nota aliq̃b⁹ casib⁹ vt necis. vñ. Octis octo modis heteroclita noia pōis Celū vas epulū caro iouis vis loca laurꝰ. Et ōz heteroclitū ab heteron qꝫ ē variū: z clisis inflectio q̃si varia iflectio noim. Itē heteroclitū inuētū ē solū vna de cā. s. vt ars imitaret naturā. qz ars imitaťnaturā in. p̄tū p̄t. sz sic ē in natura q̄ in toto vniuerso ꝛuenim⁹ q̄dā entia indisposita z difformia: q̄dā deficiētia in q̃busdā mēbrꝭ z q̄dā supabūdātia in q̃busdā mēbrꝭ. q̃ etiā in arte erūt q̄dā noia difformia. s. irregl̃aria: vt q̄dā deficiētia i casu l̃ nūero. z q̄dā

Paſcua supabūdātia: vt dcm ē. Paſcua ē nutrimētū vl̃ locꝰ i q̃ aialia bruta paſcūť. sz pabulū ꝼcat nutrimētū hoim. vñ. Pabula da socijs: sed paſcua nō nisi brutꝭ. Itē Brec. Pabula da socijs: aialis. Paſcua: ñ tñ bis diuersificať origo. Et ābo veniūt a paſco is ere. i. nutrire: teutōice weidē. Zizania teuto. vnkrut. est herba inutil̃ crescēs i segetib⁹. Et ōz alio noie loliū vel gīt siue figella. Ut q̄dā dicūt vnā rē Brito. Bis duo zizania loliū gīt siue figella. vñ significabūt. Et zizania ponit qñq; p̄ discordia. vt ibi Nolite semi

Balneū. nare zizaniā inť frēs. vñ. Ne supueniēs zizania semiet hostꝭ. Front tib⁹ impm̃it mystica forma crucꝭ. Balneū teutōice ein badt. Inde balneare: badē. vñ. Balnea cornici nō p̄sūt: nec meretrici. Nec me

Amigdo retrix mūda: nec cornix alba fit vnda. Amigdalꝰ ē q̄dā arbor cuiꝰ

lus. fructꝰ ōz amigdolū. Etiā reperiť amigdolꝰ p̄ fructu seu p̄ arbore. hec eñ arbor alias arbores p̄cedit in flore z seqť in pducēdo fructum. vñ. Sūt matura pira ficus amigdola mora.

Deliciū. Deliciū. i. delectatio. teuto. wollust. et venit ab illo vbo delector arꝭ. i. letor siue gau

Epulum deo. Epulū. i. cib⁹ teutōice spyse, et p̄cipue ꝼcat vnū genꝰ cibi. Sed

epu le epulaꝝ ꝺcat plᵃ ꝛ diuersa gña ciboꝝ. Et ponit q̄dā dīam īne epulū ꝛ escā. vñ. Esca volatiliū ciboꝝ: epulū q̄ virorꝝ. Diuorꝝ dapes firmat sic ysidorꝰ ec̄. Cenaq; prudētū; conuiuia dic̄ socioꝝ. Sanorꝝq; ciboꝝ: generale cibaria dicas. Locꝰ ē equocū. Prio ē idē qđ habitu do ad locatū. et sic q̄dā locus ꝺr cōis: q̄ scz plᵃ corpa locata ꝓtinet. Alius dic̄ locus ꝓprius qui scilicz vnū corpus locatum continet. Scđo locꝰ ē aīa. vñ ps. Deus in loco sctō suo. i. in aīa sctā sua. Ter tio est causa vl occasio. Vñ apl's. Nolite locū dare dyabolo. i. oc/ casionē vel cām tentandi. Quarto ꝺcat opoꝛtunū tps. Vñ vetula ad Pamphilū. Cū locus affuerit te p̄coꝛ esse viꝝ. i. cū opoꝛtunum tēpus affuerit. Quito est regula ñ fallēs. i. cuidēs p quā ꝓbaꝛ argu mentū. ꝛ sic loq̄mur de locis in topicis: ꝛ sic dic̄ artes. Sexto lo cus est vlra supficies coꝛpis locātis siue ꝓtinētis ī se locatū. Hanc expōnē bꝰ nois locus talr inuenimꝰ declaratā in Johe de Gar. vñ. Est habitudo locꝰ. aīam. cām dat. opoꝛtz Regula nō fallēs: sic ꝓti/ net arq; locatū. Itē a locꝰ vēit loculꝰ: qđ etiā est equocū. vñ. Est lo/ culus bursa. paruꝰ locus. ꝛ libitina. Jocus. i. burdo teutōice bȳrd oder iocb. vñ Esopꝰ. Dulcius arrident seria picta iocis. i. opa vel verba seriosa mixta cū iocis delectabiliora sūt q̄ sine iocis. ꝛ h ꝓpter rixas q̄ q̄q; sequūt ꝝba iocosa. q̄ q̄dā ponūt hūc ꝝsum. Absit rixa iocis murmura pelle iocis. Balteus fm Hug. et Bꝛitonē dic̄ cingulꝰ militarꝭ. tm cōiter capit ꝓ q̄libet cinctoꝛio. vñ. Baltea laxa bis ad mēsaz q̄ meab. Ne sedeas meste: nec dissoluas inhoneste.

Locus

Jocus

Balteꝰ

Carbasus ē vestis tenuis vel velū nauis. Et ꝺr a carco es ere. ꝛ ba sis fundamētū. q; velū nauis caret fundamēto in inferioꝛi pte. vñ Carbasus ē vestis tenuis. velū q̄ nauis.

Carbasꝰ

Arbutꝰ ē q̄dā arboꝛ cuiꝰ fructꝰ ꝺr arbutū. Et pz q ꝓ arbuta oīa in pl'i nūero ꝺcat indr̄ñter ar boꝛes vel fructꝰ illaꝝ arboꝝ. ḡ male q̄dā dic̄it sic. Arbuta q̄ dic̄ti/ bi fructū ꝺcabit. Huic tñ dicto ꝛcordat Grec. dicēs, Arbuta pl'ale nomē fructꝰ tenet oñe. Arbuta ni fallar sunt fructꝰ ꝛ arbutꝰ arboꝛ.

Arbutꝰ

Intubꝰ seu intibꝰ ꝺr q̄ddā genꝰ fructus siue legumis. et ꝺr intu bus quasi intus bonꝰ ꝓpter dulcedinē. Et fm antiq̄s ꝺr mulcatrum vel instrumētū q̄ minuit sanguis.

Intubꝰ.

Pergamꝰ dic̄it ciuitas troya na siue edificiū troyanū. et sic pergama dicūtur edificia troyana. Et dic̄it a pir q̄d est ignis et gama mulier. q; ciuitas illa destructa est p ignē ꝛ mulierē.

Pergamus

Celū der bꝛ mel. Et dic̄it a celo as are. i. scul pere siue depingere. q; celū depictū ē varijs stellis. Etiā celare idē est qđ occultare. Vñ celū celi. q; occultat. i. cooperit oēs res natu/ rales intra se ꝓtentas. Vñ grec. Celo dū sculpo lapides. celo coop io. A ꝓmo celres: celū ē a posteriori. Itē celū est suba coꝛporea fm sui naturā eterna. varijs stellis sculpta et ornata. Celum bz plura sinonima. vñ Jo. de gar. Erber ꝛ astra polus celū dicaꝭ olimpus.

Celum

Glosa notabilis

Jtē. Celi cardo polus: celū tibi sit casa sol'. Empirreū celū bñ ḳuis dicat olimpū. Jtē celū est equocū, vt ptz in Jo. de gar. Aer celestis sctūs de⁹. ether ignis. Jmmēsuz missuz eccl'ia vita pennis. Et sir

Rastrū mamētū. scptura dei. kalodemon. Rastz est instrm rusticoz quo

Porrū strō: fuire neḳt bñ castro. Jtē. Sub rastro ml'tos habeo fert rana magistros. Porrū. teutōice eschlouch. est ḳddā gen⁹ allij. Et dicit porrū ḳsi ꝓcul vel lōge crescēs: qz crescit in alto scz sup edificia et domos. Et dñt porrū z porus. vñ. Herbā dic porrū: por⁹ ē subtile

Frenum fo:amē. Jtē porus est ḳddā puū z subtile fo:amē in co:pe ꝓ ḳd exe unt sudo:es z crines. Frenū dr a fremo is ere qđ ē ira in co:de cō ceptā exteri⁹ oñdere. Vl' dr frenū ab illo ꝟbo frendo is ere, i. dētes ad inuicē ꝛcutere, vñ. A fremo vl' frendo frenum descendere dico

Claustrū Frendit equ⁹ dentē: qđ dat equū fremere. Jt ab h noie frenū dr fre no as are i. cōpescere siue restringere. vñ. Qui scit frenare linguā sensumqz domare. Fo:tior est illo: q frāgit viribꝫ vibes. Claustz ein closter. z ē loc⁹ religiosoz. Vñ ḳdā religiosus cū dyabolo sic lo

Filum quebat. Quid facis claustro, rota ḳntra ḳd addita plaustro. Per/ uertit plaustz: volo sic peruertere claustz. Et dr a claudo is ere: qz claustrales boies dñt in claustr' introcludi. Filū dr ḳi pilū. qz fila sep⁹ fiūt de pilis aialiū. Vel dr a filon grece qđ ē filū latine, vñ⁹. Oñia sūt hoim tenui pendētia filo. Et ꝯ bñ describit vita homis ꝓ tres soro:es facientes filū: ḳz vna tenet colū: alt'a trahit filū. et

Capistrū t'ria abscidit ipz fm fabulas. vñ. Chloto colū baiulat: lachesis tra bit. atropos occat. Prima dat eē. sc'da regit: sz terria finit. Hoc dr ad designdū instabilitatē vite hūane sup trā. Capistz dr frenū fa

Altilis ctū de fune q̄ rustici suos frenāt eq̄s. Et dr ḳsi caput stringēs, vñ⁹ De ferro ꝓstat frenū: de fune capistz. Jtē. Nobil' est frenū villāi di co capistz. Vnū ꝓ reliq̄ sepe tñ video. Jñ dr capistro as are. i. re/ stringere l' ligare cū capistro. Altilis ē auis domestica. z dr ab alo is ere: qz alit vt pinguescat z postea comedat. sz ornix dr gallina sil

Tartar⁹ uestr' piguissima fm Papiā. vñ. Ornix siluaz solz altil' eē; domoz Suppellex vl' suppellectile expositū est. s. Tartar⁹ hz duo fcata vno mō ē nomē gentile. z dr aliqs de tartaria. Alio mō tartar⁹ est idē qđ infern⁹. z sic hz pl'a sinonima q̄ sūt: infern⁹. achiro. stix. orc⁹ auernus. herebus vl' herebon. baratz: z gehēna. vñ Jo. d gar. Tar tarus infern⁹ achiron stix orcus auern⁹. Dis herebū baratz ꝓfū/ ges atqz gehēnā. Jtē Brec. ponit ḳsdā ꝟsus ꝓ ḳs oñdit q̄re infern⁹ dicit infern⁹, quare tartar⁹. q̄re orcus. q̄re achiron ꝛc. vñ. Dicit in fern⁹ qz sit niger atqz ꝓfund⁹. Sz qz sit penit⁹ loc⁹ insatiabil' orcus Tartar⁹ a tare: qz deficit i bōitate. Hoc idē: qz sine vere vocat auer nus, qđ sine letitia nomē trahit hinc achironta. Hoc etiā barg/

De nominibus Heteroclitis

trum: qñ vorat omia demon. Itē tare grece est defect⁹ latine. Iñ tartarus: q: in tartaro est defect⁹ ois boni. Sibulus ē son⁹ fact⁹ ab hoie ad modū ꝓpentz: q̄ sepe fit ab aliq̄ in derisū alic⁹. vñ Brec. Sibul⁹ ē hoim: ꝓpentū sibula dicas. Itē subula est instrm sutoꝝ. et dicit a suo is ere. vñ. Sutor hz subulā: serpētes sibula donāt. Itez sybilla idē ē q̄d ꝓphetissa, sic em̄ viri ꝓphetāt dicūt ꝓphe. ita femine ꝓphetāt dicūt sybille. vñ. Sibula cū subula: qñ neq̄s eē sybilla. Sibul⁹

Supar⁹ 3: manica lōga depēdēs: vl rugatura vestz: vl p⁹ superior: veli: vel suptunicale q̄d portāt ancille vl laborātes sup vesti mēta sua. teuróce ein kittel. Sepi⁹ tñ capit ꝓ manica. vñ. Supara lōga gere: si vis bñ ꝟgo placere. Itē supara lōga gere: si vis os oē tacere. Supar⁹

Trenar⁹ capit ꝓ inferno. z 3: a trena trene. q̄a in iferno sūt pperue trene. i. lamētatiōes. z ē ꝓpe vall' circa montē vbi descēdūt dānati ad infernū tremēdo z lamētādo. Trenar⁹

Infern⁹ bell. z 3: ab infra z nos: q̄i infra nos. Vnō sic dicit Plato z theologi: et p̄cipue btūs Aug⁹. Infern⁹ ē in ītimo loco mūdi. s. in cētro terre: vt vndiqz putrida ꝓ guitatē descēdētia suscipiat. Alio mō 3: ab infero. q: ibi aiab⁹ inferūt pene. Tertio 3: ab in q̄d est valde: z furn⁹ obscur⁹ q̄si valde obscur⁹. Quarto 3: q̄si infra nat⁹. Infern⁹

Menal⁹ est mons quidā in archadia: z ponūt q̄dā trāssumptiue ꝓ ꝓmōtorio inferni. Et 3: a mene qđ ē defect⁹: q: ibi sē defect⁹ ī copia. Itē ꝓ mōtoriū 3: ꝓpe mōs alt⁹ vl summitas mōt⁹ pcul eminēs. i. apparēs. Menal⁹

Auern⁹ cōiter capit ꝓ inferno. tñ magꝭ ꝓpe 3: via ad infernū. Et 3: ab a q̄d ē sine: et ver verꝭ q̄i sine vere. i. iocūditate. vel 3: ab a q̄d est sine et vernos delectatio q̄si sine delectatōne. Auern⁹

Dindim⁹ qñqz capit ꝓ mōte. qñqz ꝓ vase q̄ deferť semē. qñqz ꝓ meatu semis aialis. qñqz ꝓ sede regꝭ vl dei l' angeloꝝ. ⁹. Dindima sūt mōtes: vas sedes atqz meat⁹. Dindim⁹

Pile⁹ ein huot. et 3: a pil⁹ li. i. crinis. q: pile⁹ fit ex crinibus. vl q: pile⁹ tegit crines. Vel 3: a pellis. q: antiq̄t⁹ pilei fiebāt ex pellib⁹. Galer⁹ ri. vl galerū ri. 3: pile⁹ ex corio fact⁹ q̄ tegūt pere grini. ⁹. Pile⁹ ē iuuenū: pegrinoꝝqz galer⁹. Presul' est mitra: sit nobiliūqz tyara. Itē mitra ē ornamētū q̄ tegit caput epi siue p̄sul'. Et tyara est pile⁹ nobiliū z etiā sacerdotū. Pileus

Hismar⁹ ē arbor q̄dā stās in via q̄ itur ad infernū. z ponit q̄nqz ꝓ illa via. Hismar⁹

Bargarus media ꝓducta ē mōs q̄dā. Etiā capit ꝓ loco q̄ descēdit ad infernū. Sed gargar⁹ mes. correpta 3: hō habitās ī illo mōte. vñ Job. de gar. Bargar⁹ mōs est: sz gargar⁹ incola montis. Bargarus, Bargarus.

s^e noia s^e declinatōe declinari s^e declinatōe

Jsta solent quarta variari siue secunda.

cū illo noie ista nomia

Cum lauro quercus pinus cornus quoqz ficus

s^{e} p̄dict$\overline{\text{s}}$ noib$\overline{\text{9}}$ ista noia adiungim^{9}
His colus atq; dom^{9} penus ꝛ lacus associamus.
ista nomia s^{e} p̄dict$\overline{\text{s}}$ noib$\overline{\text{9}}$
Et specus et cetus cantus sociabis ꝛ ortus

¶Dic̄ q; ista noia p̄n̄t declinari penes scd̄am vel q̄rt̄a decliatōes vt laur^{9} lauri. vl' laur^{9} us ui. quercus ci. vl' querc^{9} us ui. cantus ti
Arguit vel cantus us ui. ortus orti. vel ortus us. ortui ꝛc̄.
¶Arguit. sunt pl'a noia indñter scd̄g vl' q̄rte declinatiōis q; hic in textu enumerāt. vt surd^{9} arcus ꝛc̄. Dōm fm q̄sdā q; ꝓbēdunt
Replica ¶Cōtra. Alexander p̄misit docere nouellos clericulos. sz b̄ est iu sub trib$\overline{\text{9}}$ vltimis. qz p diuersis fcat$\overline{\text{s}}$ sūt scd̄e vel q̄rte declinatōis.
uenib$\overline{\text{9}}$ ignorū. g; Alexād̄er q; ē istructor iuuenū merito b̄ exp̄meret
Dōm q; q̄uis ipse nō exp̄mat b̄ formal'r. tn̄ suū sil'e bn̄ exp̄mit. ꝛ
hoc lector h^{9} libri puulis notificabit iuxta eorum capacitatem.
Arguit ¶Arguit. tumult^{9} ornatus quest^{9} victus ꝛc̄. sunt etiā scd̄e vl' q̄rte declinatōis. ꝛ tn̄ Alex. ō illis nō fac̄ mēt̄ionē. g; est diminut^{9}. Dōm
q; apō nos sūt vsitata sub q̄rta decliatōe tm̄: licz apō antiq;s grā/
maticos aliq̄n repiāt sub scd̄a decliatōe. sz b̄ nō debz imitari apō
s' indrñter s. noia i. suis cōpositis (nos.
Js vel us ista suis dices dare compositiuis.
sincer^{9} subiug^{9} sublim^{9} magnim^{9} incolum^{9} inerm^{9} imbecill^{9}
vel ris vel gis vel mis vel mis vel mis vel lis
Cera iugum limus animus colus arma bacillus
enor^{9} eneruus effren^{9} decliuus
vel mis vel uis vel nis vel uis
Cum norma neruum: cū freno collige clauum
¶Dicit q; ꝓposita ab ist$\overline{\text{s}}$ noib$\overline{\text{9}}$ i textu posit$\overline{\text{s}}$ p̄n̄t termiari in is vel
in us. tn̄ vsus q̄rtā mag$\overline{\text{s}}$ bz is: ꝛ q̄rtā mag$\overline{\text{s}}$ us.
b̄ nomē s. declinatōes pl'is nūer^{9} s. declinatōem
Vas vasis ternam tibi dat plurale secundam
¶Dicit q; b̄ nom̄ vas vasis in fri nūero ē tertie declinatōis et in
pl'i nūero ē scd̄e declinatiōis. vt ntō b̄ vas. gtō h^{9} vasis. dtō huic
vasi ꝛc̄. Exp̄l'r ntō hec vasa. gtō boz vasoz. dtō bis vasis ꝛc̄. Vas
vasis ein pfandt. Et dic̄ñt vas vadis vtē.
seruant b̄ nomē b̄ nomen
Pluralem numerū retinent es atq; metallum
.i. p alia noia metalloz pl'is numer^{9}
Raro per reliqua dabitur plurale metalla.
¶Dic autor ponit regl'az de noib$\overline{\text{9}}$ metalloz. di. q; tm̄ ista duo no
mia. s. es ꝛ metallū bn̄t pl'em nūez: ꝛ oia alia noia fcātia metallū

raro hñt pluralē nūer: vt aur argentū plūbū stannū cupr ⁊c.
Arguit
☞ Arguit. noia metallor hñt plez nūer. g ⁊c. Añs pbat i hac ora
tioe Iste abūdat mlt] argētis. mltis stānis. equs subferrat ē duo/
bus ferris. Dōm q qñ capiūt p metall: tūc carēt pl'i nūero, sed si
capiant p rebs factis ex eis: tunc habent pl'em numer.
ista noīm liquorē significātia
Equor et vnda fretū mare mel latex aqua vinū
ista nomia. pl'em nūer tenent
Pocula fons flumen fluuius pluralia seruant
s. noia numer seruant .i. scantia būorē
Cetera pluralem retinent humentia raro
.i. rebs vendit] .i. rebs vēditis
regula p mensurā per pondus
Lex mensuratis tamen et pensis datur ista
¶ Hic ponit regulā de noibs humorē scantibs dicens q noia ite
rtu posita variant taz in sri qz in pl'i. Sz alia noia būorē scantia
nō hñt pl'em nūer vl' raro. vt oleū lac ceruisia ⁊c. Et hec regl'a tm̄
dat de noibs scantibs res humidas q vēdunt p mensurā vl' p pon
dus. Et ergo excludūt ista noia pluuia gutta ros stilla saliua ⁊c.
Arguit
☞ Arguit. Sūt mlto pl'a noia būorē scātia qz hic enūerant: q tm̄
hñt pl'em nūer: vt imber ros vrina ⁊c. g textr ē insufficiēs. Dōm
q ista regl'a intelligit de noibs būorē scantibs q vēdunt p mēsuraz
vl' p pondr, et h specificat iste textr (Lex mēsurat] tm̄ ⁊ pensis dat
ista nomia ista.)
Ordea frumēta faba meloneſqz citrulli
s. noibus pl'em nūer ista nomia
His plurale damus. sic dant far pisa lupinus.
.i. alijs noibs semia scantibs pl'em nūer
Raro seminibus alijs plurale tenemus.
¶ Hic autor ponit regulaz de noibs seminū dicens: q illa noia in
textu posita semia significātia variant in pl'i nūero. Sz alia pter
hec raro habent pluralē numer: vt Siligo triticū auena ⁊c.
Arguit
☞ Arguit. Adhuc plura noia sunt q carēt pl'i nūero. de q h autor
nō facit mentionē. Patz p̄mo de noibs colorr vt lasurīū cenobrīū.
Scdo noia specifica pānorr. vt scariacū. Tertio noia scantia liq/
res. vt cepū gluten butirū. Dōm q ꝓbendunt sub istis.
pl'em nūer s. declinatio s. noia
Raro plurale dat quinta tibi. nisi sint hec
ista nomina
Res pariterqz dies acies facies speciesqz

Glosa notabilis

ista nomina

Progenies t maneries dic materiesq

¶Dic q noia ante declinatois raro hñt pl'em nũex vt fides spes nisi ista q ponunt in textu. q: illa hñt pl'em numex.

pl'em nũex illa nomia

Raro plurale vult pax et sanguis habere

¶Dicit q ista duo noia. s. pax t sanguis raro hñt pl'em nũex. Et ꝺ: notãter: raro: q: aliqñ inuenim⁹ sanguib⁹ in pl'i nũero. vt i euãgelio. Qui nõ ex sanguib⁹ ꝛc. et in psal. Libera me de sanguib⁹.

noia neutri gꝰ s^c nũero illa duo noia

Neutra facis sine plurali vulgus pelagusq

¶Dicit q ista duo noia vulgus t pelag⁹ sũ neutri gꝰ. et carent pl'i numero. et si qñq; reperiant in pl'i nũero: tũc sunt mas. gñis.

Arguit ☞Arguit. Sũt multo plura noia carẽtia pl'i nũero q3 h in textu ponit. ḡ text⁹ ẽ insufficies. Pz ꝑmo de noib⁹ mas. gꝰ. vñ. Aer sol põtus cũ mũdo fisc⁹ zether Cũ fimo fum⁹ sanguis cũ puluere limus Nec marib⁹ dant. nec pl'i sociant. Scõo pz de noib⁹ fei gꝰ. vñ. Fama fames lux vita fides pax gl'ia tell⁹. Atq; sal⁹ labes sit⁹ bum⁹ atq; lues mors. Indoles t soboles plesq; iuuẽta iuuẽt⁹ Predict⁹ addes tabesq; senecta senect⁹. Nec sũt femĩea pl'i nec sociata. Tertio pz de noib⁹ neutri gꝰ. v⁹. Pus t op⁹ fenũ vl' manna lutũ q3 scenum. Letũ phasq; nephas tabi virusq; solũ ver. Nil nihil t nihilũ pl'alr b⁹ ista carebãt. Dõz q noia mas. gꝰ ꝓbẽdũt sub ly sanguis. t nomina fei gꝰ sub pax. et noia neutri gꝰ sub vulg⁹ t pelagus.

a tellus ab bum⁹ pl'em nũex

Nescio telluris vel humi plurale gelusq

¶Dic q illa noia tellus bum⁹ t gelu carent pl'i nũero.

negt ꝟ nomẽ. regule regula declinari

Nescit ador norme contraria norma moueri

¶Dicit q ꝟ nomen ador neutri gener⁹ est indeclinabile ꝓp̃ repugnantiã duarũ regulax. Vide in expositõe vocabuli.

.i. sine casu neutri gꝰ ista nomia

Aptota neutra tene pus t phas irq; nephasq;

¶Dicit q ista nomia in textu posita sunt neutri gꝰ. et aptota: id ẽ sine casu: q: non variant de vno casu in alium.

s^c casum facit ꝟ nomẽ in ablõ

Obliquũ de se non format foris nisi forte

¶Dicit q ꝟ nomẽ foris fei gꝰ ñ formar aliquẽ obliquũ de se nisi forte in ablõ. Itez alia noia habẽtia solũ ablatiuũ sub isto cõprehenduntur: vt spons sponte. virus viru ꝛc.

De nominibus heteroclitis

ħ nom̃.s^c ꝓ oēs casus ħ nom̃! in dtō ꝛ ablto

Tabes declino. nec dat tabi nisi tabo

¶ Dicit ꝙ hoc nom̃ tabes declinaꝫ ꝓ oēs casus.vt ntō hec tabes/ gtō b^9 tabis.dtō huic tabi ꝛc.Sz ħ nom̃ defectm̃ tabi nō bz aliquē casum nisi tabo in dtō ꝛ ablto.

ħ nomē s^c declinatio .i.solū in pl'i nūero

Ilia declinat tibi tertia.nec nisi plura

s^c ꝛtia decliatio. istas dcōnes

Ipsaq; plurales declinat menia manes

Dic̄ ꝙ ista noia ylia menia manes sc̄ tertie decliatōis ꝛ pl'is nūeri, declinem^9 ħ nom̃ in pl'i nūero tm̃ ħ nomē

Dicamus proceres pluraliter atq; penates

in pl'i nūero ista noia cōsideraui

Nec nisi plurali tenebras aut exta notaui

ista noia addas

Arma vel insidias artus sponsalia iūgas

Diuitias nuptias indutiasq; minasq;

Dic̄ ꝙ noia ī textu posita carēt ſri nūero:q: variaꝫ pl'r tm̃.ꝛ ħ fm Arguiꝫ. sūt pl'a noia q̄ carēt ſri nūero q̄z ħ nūeraꝫ.ꝑ ꝛc. (vsū. Exēplū de masculinis vt alpes faces.De feis vt illecebre decime exequie.De neutr; vt genitalia virilia ꝛc. So.; pbendūꝫ sub istis. in pl'i nūero declinaꝫ.in ſri nūero declinaꝫ Arguiꝫ

Cornua mutaꝫ: sed cornu non variaꝫ

de istis nomib^9 regulā tenebis

De genibus verubus normā seruabis eandem

¶ Dicit ꝙ ista noia cornu genu ꝛ veru nō variaꝫ in singl'ari nūero sed in pl'i declinanꝫ ꝓ variatōem; termīationū.

de ist; noib^9 .i.q: carēt ntō ꝛ vtō ſris nūeri

De nece deq; prece dic ꝙ rectis caruere

ħ nomē .i.iūge. illū ablt̄m s^c dcōnib^9

Primis:atq; dapem socia.vice iungis eisdem

¶ Dic̄ ꝙ ista noia ī textu posita carēt p̄mis rect; .i.ntō et vtō ſris nūeri.ꝛ illis soci^9 dapis ꝛ vicis.q: etiā carēt p̄mis rectis. in ntō.in accō.in ablto pl'em numer

Vis vim vicq; dabit totum plurale tenebit

¶ Dicit ꝙ ħ nom̃ vis bz solū ntm̃ accm̃ ꝛ ablt̄m in ſri nūero,ſz in plurali declinaꝫ ꝓ oēs casus. Vide circa vocabula.

ħ nomē in ſri nūero in gtō ſri

Plus pluris neutro. nec dat primo nisi pluris

Glosa notabilis

in pl̄i nūero .i. omnē est g̃ ois

Casum pluralē dat quemlibet et genus omne

¶ Dicit q̄ plus est gñis neutri in singulari nūero: et habet pluris in gtō. sz in pl̄i nūero ē g̃ ois z declinat p oēs casus.

Arguit ☞ Arguit. pl⁹ hz tres casus ī fri nūero. g̃ ꝛc. Añs ꝓbat. q̄ plus ðz in ntō z vtō: z plur̃ in gtō. Sol'o. textus intelligit q̄ ad diuersas

Replica ¶ Contra. nō ðz plur̃ in (terminatões q̄s solū hz ī duob⁹ casib⁹. gtō: sz in ntō. q̄ dic̄ text⁹ (nec dat ꝑmo nisi plur̃.) et p ꝑmū intelligit ntūs. g̃ ꝛc. Sol'p (primo) capit ibi aduerbiał'r. vel si capiat no

Laurus minał'r: tūc gtūs dicit prim⁹ inc̄ obliq̄s. Laur⁹ ri. vł laur⁹us ui. vel laura re. est q̄dā arbor q̄ nunq̄z viriditatē deponit. ex cui⁹ foliis et ramis fiūt corone q̄b victores solēt coronari in signū laudi. Jt̄ laurea capit ꝑ corona facta ex lauro. Jtē q̄ndā dicebat laudea. sed

Pinus mutata d in r ðz laurea ꝑm Hugi. et britonē. Querc⁹ pz. s. Pin⁹ est arbor q̄ alio noīe picea dicit. q̄ desudat picē. Pinū dicit fruct⁹ bui⁹ arbor̃. Pina ē fames. sz pinna est supma ps turris acuta vel eccl'ie. Etiā est acuta ps in dorso pisciū. vñ. Pars pisc̃ pinna vel tēpli ps sit acuta. Pina fames. pin⁹ arbor. pinū q̄z fruct⁹. Lorz⁹

Ficus patz. s. Fic⁹ ꝺcat arborē vł fructū arbor̃. z hz pl'a ꝺcata: vt ꝑ⁹ patuit. Et ē ꝓtroversia inc̄ grāmaticos de b noīe fic⁹. vū Grec̄. Est ficus morbi. est fic⁹ fruct⁹ z arbor. Pro tribi ē q̄rte. gen⁹ est variatio pūis. Dicit b fic⁹ ꝑ morbo. p relicis hec. Ex bis ꝺ sibi vult Grec̄. dicere q̄ ficus p oīb⁹ tribi ꝺcatis ē q̄rte declinatōis z gen⁹ ei⁹ solum variat. Alij dicūt q̄ fic⁹ q̄n ꝺcat morbū ē solū scde declinatōis. z ꝑt b Grec̄. recitat Prisciānū q̄ etiā recitat Cecilianū in isto ꝺ su dicēs Dic p̄scian⁹ ait dicēs ad Cecilianū. Cū dixi fic⁹ rides q̄si barbara ꝺba. Et dici ficos ceciliane iubes. Dicim⁹ bas fic⁹ q̄s scim⁹ ī arbore nasci. Dicem⁹ fic⁹ ceciliane tuos. Jtē Alexāder magi⁹ vidz seq̄ Cecilianū q̄s alios. vtz in textu. Et ðz fic⁹ a fecūd⁹. q̄z illa arbor taz fe

Cholus cunda ē q̄ bis aut ter fructiferat in āno. Chol⁹ li masc. g̃ est aliq̄d intestinū ꝑ q̄d fiūt egestiões. Jñ cholicul⁹ a ū. i. patiēs q̄ndā infirmitatē q̄ ðz cholica pueniēs ex vētositatib⁹ retēt̃. A chol⁹ vēit cholera. i. effusio fel'. Et cholera est vn⁹ humor de q̄tuor būoribi in corpore exñtib⁹ q̄ sunt sanguis. cholera. flegma. z melācholia. Jtē melācholia ðz cholera nigra. Jñ melācholic⁹. in q̄ dñat melācholia. sicut cholericus in q̄ dñat cholera. flegmatic⁹ in q̄ dñat flegma. Jtē colus us ui. seu col⁹ coli sine h. dicit rota femiaꝝ seu instrm q̄ femie nent. vñ. Est intestinū chol⁹ hic. col⁹ hec mulier. Jtē est dia inter colo is ere. z colo as are. z colo ablti casus ab his noīb⁹ col⁹ et colū. vñ. Rus colo. filo colo. colo liquētia casus ab his noīb⁹ col⁹ colo. i. aro rus. filo. i. fila facio. colo. i. tali instrumēto. z colo. i. distil-la. liquentia. i. hūida. colo. i. cū tali instrumēto. Jtē colū et colarium

dicitur instrm per qđ res humida fluit. s. mustū seu lixinium. vñ⁹. Fert ancilla colū: penetrat res h ūida colū. Domus teutbonice ein huf. patz supn. Item. Est domus hec lera semp q̄z pane replera.

Penus. i. cellariū: ptz. s. Cantus us ui. i. modulatio voc'. Cantus canti est curuatura ligni cui radij trāseuntes in rota infigunt qđ lignū calcat terrā. Et sic sil'itudiarie fructū pāis ad modū illi⁹ ligni dispositū ꝺr cant⁹. vñ. Est vocū cant⁹: est curuatura rotūda. Et fructū panis curuatū sit tibi cant⁹. Do ꝓmo q̄rtā: reliquis donando secundā. Cetus ptz. s. Ortus us ui. i. ascensus vl' natio sed ortus ti. est locus vbi crescūt olera. vñ⁹. Natio tus ortus, ort⁹ ti ꝓcreat olus. Jtē Ortus tus sol', ortus ti ꝓcreat olus. Item hec noia ponit Grecista sub certo nūero. vñ⁹. Noia bis q̄nq; sunt q̄rte siue secūde. Laurus cū querc⁹, penus cornusq; domusq;. Et colus et ficus cant⁹ vel cetus z ortus. Nunq; ꝓma suū: sed mutant vltima sensum. Jd est nomia in istis duob⁹ ꝯsibus cōtenta sunt diuersarū declinationū. sz q̄ ponunt in primo versu manēt eiusdē significati. sed vltima posita i vltimo ꝯsu mutāt sensum fm aliā z aliā declinatōem. Et pōt ibi intelligi specus sub illo termio penus.

¶ Cera iugū lim⁹) Sincer⁹ a ū. et h z hec sincer' z h re, ꝺr a cera qđ est grossus remanēs ex fauo mell'. teuto. wachs. z sincer⁹ seu sinceris ꝺr q̄si sine cera. i. sine imūdicia z flexibilitate seu mollicie. et idē ē q̄ ꝓstās vl' firm⁹ pur⁹ z sine vitio. vñ. Sincer' vl' rus caput atq; notat hñ firm⁹. Cōstās. nō fragil'. nō flexibil' neq; moll'. Et nō immūd⁹ pur⁹ q̄z nec vicios⁹. Et sic ꝺr Dugt. q̄ siue decliat penes scōaz declinatōz siue penes tertiā: sp ꝓduc' mediā syll'az. Sz brito dicit q̄ a noīe cera dicit sincer⁹ vel sincer' media ꝓducta. Et ab h noīe caries ei. qđ est idē qđ putredo ꝺr sincer⁹ vel sincer' media cor repta ꝓ eodē fcato. vñ⁹. Sincer⁹ a carie: sincerus sit sine cera Et huic dicto ꝯcordat Grecista, dicēs, Res ē sincera. res sincer' est q̄z dicta. Et cū ꝑdict' sincere signat idē. Diuersum tñ est istis ab origine semp. Huic caries. huic cera caput. purū sit vtrūq;. Jtē Catholicō dic' q̄ sp media ꝓduci ꝺz: eo q̄ nō dicit sincer⁹ q̄si sine cera vel sine carie ꝓ cōpositōez. sed solū ꝓ etbymologiā ꝓponit a sin qđ est con. et cere qđ ē saluum. z ꝺr sincer q̄si ex toto saluū z sine macula. vñ. Res est sincera. res sincer' est q̄z pura. Unde Horatius. Sincerum nisi vas quicqd infundis acescit. vñ Virgili⁹. Subsidit' sincere foraminibusq; liquat. Jugū est equinocū. Primo significat colles montiū. Sc̄o fcat antemnas nauis. Jtē antemne antēnaz. vl' antemna antemne fcat lignū trāsuersum in sūmitate veli: per qđ cū ceter' chordis velū dirigit' i altitudinē mali. Vl' dicūt funes nauis q̄ ꝯvelū regit. Tertio fcat viculū l' foramē circūdās collū: qđ alio noīe ꝺr colūbar. vt ibi Colūbar colli vinclū

Cantus

Ortus

Sincer⁹

Jugum

colliq; foramē. Et sic capit sil'itudiarie p illo qđ apponit collis boū vt sil' trahāt currū seu aratr. vñ. Sūt iuga mōt'. sunt iuga nauis sunt iuga colli. Itē Colles antemnas colūbar fcabit. Itē iuger er' vel iuger eri ē spaciū tre qđ vnū aratr i die pt arare. s. ducētor r q dragita pedū ī lōgitudie rc. Jñ h r hec iug' r h iuge. i pēnis ppetu' r pseuerās: sz iugū ē on' qđ portat bos. Itē iugū corripit pmā: sz iuger r iuge pducūt. vñ Juger tra. iugū fert bos: sz iuge pēne. Itez h et hec pēnis r h pēne. i. ppetu'. et dr a per r ann'. Itē. Expers eē iugi vener' neqo pce iugi. ibi pmū est gtūs a iugū. scō m ē ablt̄us a iugis. Jt a iugū vēit būgus a ū. vl' h r hec būg' r h ge. qsi bina iuga portans. vl' bis iugat'. r bō capiēs scōam vxorē dr būg'. vel q capit vxorē q pri' habuit maritū. Et dr būg' qsi bis iugate iūct'. qui alio noie dr bigam' a bis r gama mlier. Itē trūg' vl' trūg' dr qi triplici iugo iūct'. Subiug' r subiug'. i. sub iugo fuitut' positus.

Limus

Lim' est imūdicies tre puta lubricitas luti. vñ. Cū fex cū lim' cū res vilissima sim'. Vñ supbim' ad tra: terra redim'. Et inđ sublimus vl' sublimis: adiectm̄. i. nobil' vel altus. Et dr sublimis p ꝛriū, qr ñ sub limo ponit: sz a limo eleuat' ē. Itē cōius dr sublimis.

Animus

Animus ē equocū. v'. Est anim' rō. sapia vita voluntas. Est vtus aia. spes dispositio cara. Jmpetus ingeniū. ponit: r sulit audet. Cogitat. insuflat. pconcinit atq; futura. Anim' r ponit cū magn': et dr magnanim' a ū. vel maguanimis r h me. i. imterrit' intrepid' et maguū hñs aim. Etiā cōponit cū pusillus. rđr pusillanim'. i. timidus r puū hñs animū. Exanim' capit p pterrito. et etiā p mortuo.

Colus

Colus ē instrm̄ qđ femie nent. Ab h noie col' siue ab h vbo colo dr columē. i. fortitudo vl' alacritas. Jñ incolum' vl' incolumis. r hoc me. i. fort' vl' alacer. Vel dr incolumis fm aliqs ab in qđ ē nō vl' sine: r colus. qsi sine colo. i. sine baculo vl' sustēramēto. r ponit ibi in nō puatiue. sz augmētatie. vt icolumis. i. valđ fort' nō egēs sustēta

Armus

mēto. Arm' mi. i. bumer'. Itē arm' dr brutor r būer' hoīm. vñ. Est arm' bruti. bumer' rōne fruētis. Vñ arm' sepe attribuit hoīb. Jñ arma armor. qr arma ponūt in armis. i. in būer'. Jñ inerm' vel inermis r h me qsi nō armat'. Vñ qđā. Nil valz in bellis vir inermis r absqz libellis. Cleric' ē mut': lz ingenio sit acut'. Itē est dīa inarmis ablti casus ab arma et ab armus. vñ. Jure vacans armis: sit bō sat' iprobus armis. Jd ē q vacat r intēdit armis dr

Bacul'

de iure eē improb'. i. fort'. armis. i. būeris. Bacul' est equocū. vñ Johānes de gar. Pastoris regimē. demon terrena poresias. Solatur gaudet sustinet r comedit Itē nota ꝯditiōes baculi qñ ponit pro sustēramēto. vñ'. Sū decor i māib. sustēto senē. rego gressus. Sum terror canib: bēat me p duce fessus. A bacul' vēit bacillus diminutm̄. i. pu' baculus. vñ. Anū fcāt bacul' barbus atz bacill'

De nominibus Heteroclitis

Ab hoc noie bacillus ðr imbecillus a um: vel imbecillis et hoc le. quasi sine baculo ꝛ sine sustẽtamẽto viriũ. ꝛ est idẽ q̃d debil' vel fragilis. Norma

Norma. i. regula. Jñ enorm⁹ a ũ vl' enormis et b̃ me. q̃si ex normã vl' sine regula. s. turbis. grossus ꝛ irregl'ar⁹ siue exlex. Neruus

Nerus ðr vinculũ vl' iũctura mẽbroꝝ. etiã põit q̃n q̃ ꝓ q̃dã tormento q̃ alio noie ðr cippus. teuto. ei stock. et ẽ instr̃m q̃ captiuoꝝ pedes restringũt. Et ðr cippus q̃si capiẽs pedes. vñ. Neruo torq̃r⁹ i cippo q̃n tener⁹. Mẽbraq; firmãt neruis q̃ w ossa ligãt. Jtẽ ab b̃ noñie neru⁹ inq̃rtũ ꝓiũgit ossa ad iuiçẽ ðr eneru⁹ a ũ vl' poti⁹ b̃ ꝛ hec eneruis ꝛ b̃ enerue. i. debilis effemiat⁹ q̃si sine neruo nõ bñs aliquã potestatẽ in mẽbr⁹. Frenũ ptz. s. Jñ effren⁹ a ũ. vl' hic et hec effrenis et b̃ effrene. i. nõ frenat⁹ dissolut⁹ rebellis violẽt⁹ ꝛ indisciplinat⁹.

Cleo cles clere. i. gloriari vel inclinare. Jñ cliu⁹ cliui. i. collis siue descẽsus mõt⁹. Jñ decliu⁹ a ũ. et b̃ ꝛ hec decliuis ꝛ b̃ ue. i. deorsũ declinat⁹ vl' nõ alt⁹. Et ꝓcliu⁹ a ũ. i. declinat⁹ ad descẽsum. (Pluralẽ nũer.) Jtẽ ista noia metalloꝝ. s. aurũ argentũ plũbũ stãnũ cuprũ calibs ꝛ ferrũ nõ bñt pl'em nũer. Et ist⁹ addit Jsiõ. tria. scz es electr̃ ꝛ auricalcũ. vñ. Noia signari sic dico cuiusq; metalli. Argentũ plũbũ stãnũq; calibs q̃z cupr̃. Hinc auricalcũ ferrũ gũmi simul aurũ. Es ꝛ nõ plura lector dic esse metalla. Cleo

Ferrũ inq̃ntũ sc̃at metallũ caret pl'i nũero. sz aliq̃n repit̃ poni ꝓ refacta ex ferro et sic bz pl'ez nũer. ꝛ etiã q̃n capit̃ ꝓ pecunia. sz q̃n ẽ nom̃ specificũ metalli: tũc caret pl'i nũero. sz metallũ nõ caret pl'i nũero: q; ẽ nomen generale ad oĩa metalla. Jtẽ auctor notãter dic̃ (raro) q; aliq̃n repiunt̃ hec noia p̃dicta i pl'i nũero ꝼm artẽ: licz nõ ꝼm vsum. Ferrum

(Equor et vnda) Equor ptz. s. Vnda ꝑpe ðr aq̃ fluẽs. ꝛ ðr ab eo is ire. Ponit̃ trñ regl'arit̃ ꝓ oĩ aq̃. vtz in mł'tis locz sacre scꝑture.

Fretũ. i. mare. ꝛ ðr a feruco es ere. q; feruet in sapore ꝓpt̃ salsedinẽ Uel q; de nocte viðr feruere ꝛ ardere. Vl' ðr a fremo is ere. q; viðr fremere in tẽpestatibr: vt patebit ifra. Mare ꝛ mel patent sup̃.

Latex ðr vno mõ vinũ latẽs i vuis. Alio mõ ðr limpha. i. aq̃ latẽs in visceribr ẽre. vñ Brec. Equoceq; latex vinũ ꝛ limphe vocãt. Est idcirco latex vinũ q̃n latet vuis. Limpha latex ideor: q̃n ẽre latet antris.

Vinũ wyn. et ðr vinũ ꝓ etimologiã a vitis ꝛ nascor⁹ er⁹ q̃si in vite natũ. Uel ðr vinũ a vincio is ire. q; vincit mẽtes hoim scz cũ inebriank. Et a vinũ ðr villũ. i. prauũ vinũ ꝛ modici valoris. vñ⁹. Qui mihi dat villũ mala passio torq̃at illũ. Viuat in eternũ: q̃ dat mihi dulce phalernũ. Jtẽ phalernũ ðr optimũ vinũ q̃ crescit in cãpania iuxt̃ q̃ndũ mõtẽ q̃ ðr phalern⁹. Jtẽ merũ ðr vinũ nõ mixtũ sz pur̃. vñ. Q̃ natũ ẽ vite sic vinũ ðr eẽ. Dicit̃ ins merũ: q; nil sit aq̃ sibi mixtũ. Vinũ

Poculũ idẽ est q̃ pot⁹ vl' vas ex q̃ potatur. vñ⁹. Pocula sunt pot⁹: dicunt̃ pocl'a vasa. Fons ein brunn. ꝛ ðr a fun Fons

l

do is ere: q; fundit aq̃s et riuulos. Jñ fontana ne ꝑ eos. A fons ꝺr fontan⁹ a um. i. hitãs iux̃ fontẽ vl' ptinẽs ad fontẽ. Jñ fonticul⁹. i. paru⁹ fons. Et fontosus a ũ. i. fontiby plenus. vñ. De mane mõtes de sero visito fõtes. Flumẽ z fluui⁹ sc̃ sinonima. z veniũt a fluo is ere. q; ꝓcant aq̃s fluẽtes. vñ. Uinũ do docto. laicũ ꝺ flumĩo poto. ¶ Lex mensurat'.) Itẽ res mẽsurabil' ꝺr q̃ vendit̃ ꝑ mẽsurã. Sed res pensa q̃ vẽdit̃ ꝑ pond⁹ in statera vl' libra. Et ꝺ a pendo is ere. qꝺ hz̃ pensuz i supino. z significat trutinare vl' suspendere. Exemplũ de re mensurabili: vt medo. ceruisia. oleum zẽ. Exemplũ de re ponderabili: vt piper zinziber thus. Itẽ thus ptz. s̃. Zinziber teu tonice. yngber. Croc⁹ saffrã. Ceruisia ptz. s̃. Medo medt. et ẽ pot⁹ ptz. s̃. (Hordea frumẽta) Hordeũ est q̃ddã gen⁹ frumẽti frigi dũ z siccũ teuto. gerst. Et ꝺr ab horreo es ere. i. timere. Et ꝓprie ille horret cui⁹ pili et rigor erigescũt. sic etiã hordeũ horret in spic' z aristis suis. Jñ horreũ ein scbũre. z ẽ loc⁹ in q̃ ponunt hordea. Vl' ordeũ ab ordino. q; ordea q̃ndã ordinẽ vident hãe i spic'. Jñ ordeace⁹ a um. i. aliq̃d ab ordeo factũ. Uel ꝺr ab areo es ere: q; cito arescit. z sic scribit̃ sine h. Frumẽtũ ꝺr a fruor. q; ꝓcipuũ est ad fruẽdũ. Vl' a frumẽ qꝺ est eminẽtior z supior ps gule siue gutturis ꝑ quã fruimur cibis z potib⁹. Sz rumẽ est inferior ps. vñ. Gutturs est imum rumen. frumen q̃z summũ. Jñ ꝺr frumẽtũ qꝺ capit̃ ꝓ q̃libz semine vel blado qꝺ hz aristas q̃ fruimur ꝑ frumẽ. i. ꝑ guttur. Aliq̃ frumẽtũ ꝺr triticũ. eo q ꝓcipuũ est inẽ blada. Siligo media correpta teuto. rogk. fei g'. sed siligo meꝺ. ꝓducta mas. g'. ꝺcat siliginẽũ panem. Jñ siliginẽ⁹ a ũ. i. de siligine fact⁹. vñ. Si bona sit siligo fiet bon⁹ ins siligo. Auena habern. Jñ auenula. i. ꝑua auena. Et ꝺr ab aueo es ere. q; auide z cito crescit. Triticũ weiz. et ꝺr a tero is ere q; purissime terit̃ z tundit̃. Jñ tritice⁹ a um. i. de tritico ertñs. Fabon⁹ cib⁹ esurientiũ. vñ. Dulces esse fabas fac̃ esuries tibi crudas. Melon Melon. i. pepo. z ẽ melon fruct⁹ arboz l' herbaz i lombardia crescens mlt̃ũ san⁹: suauẽ bñs sapozẽ q̃ vrunt̃ longobardi. Itẽ origo istoz termioz melon z pepo ẽ latinis signota. Jn expõne ciminorũ Citrull⁹ arabicoz ꝺr q; melon indic⁹ ẽ cucumer sarracenic⁹. Citrull⁹ ẽ q̃d dã legumẽ teutõice rãz. et ꝺr citrullus q̃si citrillis. Itẽ citrill⁹ est q̃dã ciuitas vbi abũdat hz legumen citrull⁹. Far capit̃ ꝓ farina vt dcm ẽ. Jtez Brito dic̃ q; far ꝑt dici q̃dlibz gen⁹ legumis cui⁹ grana sunt maiora granis tritici. z ponit̃ sepe ꝓ tritico. Sz bugicio vult q; sit speciale legumẽ. s. spelta. Pisa vl' pisum ptz ifra. Lupinus est q̃dã herba cui⁹ folia (dũ lup⁹ q̃dit̃ sup ea) sonũ faciũt: z lupum terrent z fugãt. Itẽ ꝺr etiã lupin⁹ a ũ adiectiue. i. silis lupo in

Zinciber

Frumentum.

De nominibus Heteroclitis

ópib⁹. vel de lupo exñs. vñ. Mobile vel fixū nos dicim⁹ eē lupinū. Acies
Mobile ꝓ firmat lupo: semē rliquū dat. Acies tria fcat. ꝓmo fcat
dispōnē turbe ad beladū ordinate. ita q⁹ in anteriori pte turbe po/
nat vn⁹ hō. tūc duo tūc tres ⁊c. et sic illa anterior ⁊ acutior ps tur
be ō: acies. Scō ō: anterior ps gladij sive cultelli. Tertio ē subti
litas visus ī ocl'o ad speculādū. vñ Jo. de gar. Armis bellaꝝ acies
scindit speculatur. Jtē Est acies belli cultelli visus ocelli. Jtē ocel
lus ē pu⁹ ocul⁹. vñ in aurora, Sponsa colūbinis sine telle petitur
ocellis. Facies ei. i. vult⁹: ei⁹ angesicht, Sz dñr. q⁹ facies impor/ Facies
tat dispōnē ꝑmanentē. vñ⁹. Est facies testis q̄les intrisecus estis.
Vultu taℓ er⁹: q̄lia mēte geris. (Nescio tellur⁹.) Tellus ē ter Tellus
ra frugifera q̄ colit⁹ araℓ. ⁊ ō: a tolero as are. q⁹ tolerat. i. sustētat Humꝰ.
omia ḡna. vel ō: a tollo is ere. q⁹ tollit se ī altū. Humus dicit⁹ ter
ra būida ⁊ aq̄sa nō frugifera: q⁹ sub aq̄s sita ē. Jtē terra ō: a tero
quia terit⁹ pedib⁹. vt patuit ibi. (Et q̄ dant tellus) Jtē ab ℔ noie hu
mus ō: humo as are. ⁊ pōit⁹ sepe ꝓ sepelire. i. humo tegere. Et dñr
humor: nomē ⁊ hūor: ℞ hū. vñ Me terret q⁹ hūor: sz nō q⁹ me madet
humor. Belu ptz. s̄. Et ō: a ge grece qđ ē terra latine. ⁊ ligo as are
q̄si ligās terrā. Jñ gelid⁹ teuto. frostig. vñ quādo est gelu tūc dicit Ador
aura esse gelida. Ador. i. piguedo farine. ⁊ vēit ab ℔ ℞bo adoro as
are. q⁹ ex ea fit hostia sub cui⁹ specie adorat⁹ xp̄s. Jtē ador est nomē
neutri g⁹ indeclinabile ꝓ duas regl'as grāmaticales sibynuicez
repugntes. q̄ oportet q⁹ vna cedat alteri vl' q⁹ ambe cassent. Pria
regula est q⁹ noia termiata in or neutri g⁹ hñt or⁹ curtā ī gtō ꝑ illā
regulā (Format or⁹ rbetor mēor arbor neutraq; castor.) Scōa re/
gula ē q⁹ noia termiata ī or veniētia a verb terminatis in oro ꝓ du
cunt o in gtō. vt color colōris. odor odor⁹. q̄ ℔ nomē ador (q⁹ ē neu
tri g⁹) debet corripe o in gtō. et q⁹ venit a verbo in oro deberet ꝓ du
cere. sed q⁹ nō potuit simℓ ⁊ semel hīe oris correptā ⁊ ꝓductā. ergo
māsit indeclinabile. vñ. Māsit ador gemis indeclinabile causis.
Quodlibet or neutꝝ sibi postulat o breuiari. Sz cū descēdit a ℞bo
qđ fit in oro. Productū perit o sīc restaℓ adoro. Sic o ꝓducis: sic de
beat o breuiari. Sz q⁹ nō potuit ideclīabile māsit. (Aptota neu/
tra tene.) ¶ Querit⁹. Quot sunt forme casuales. Dōm q⁹ septē. Querit⁹
scz Aptota. monaptota. diptota. triptota tetraptota. ꝑntha ꝓ to/
ta. hexaptota. Jtem aptota forma est que nō habet nisi vnaz ter
minationē et vnū casum. Et dicit⁹ ab a qđ est sine: ⁊ ꝓtotos casus:
quasi sine casu. vt pus. Sed monaptota forma est q̄ hz nisi vnā
termiationē ⁊ p̄t flecti ꝑ oēs cas⁹. vt neq̄. phas. nephas. vñ. Apto
ta nō p̄nt ꝑ casus flectere voces. Que monaptota sūt ꝑ casus fle
ctere p̄nt. Et ō: a monos qđ ē vnū ⁊ ptotos cas⁹ q̄i vnā hñs ⁊miā
tionē casualē. Dyptota forma ē q̄ hz duas ⁊miatōes casuales vt

fors et tabi. Et dr a dya qđ est duo z protos casus: qĩ duos bñs ea sus: q fors nõ bz aliquẽ obliquũ nisi forte in ablto. et tabi tabo.

Triptora forma est q̃ bz tres ẽmiatões casuales: vt scãnũ tẽplũ. Et dr a tris qđ ẽ tres. Tetraptora forma ẽ q̃ bz q̃tuor termiatões casuales vt fides spes. et dĩ a tetras qđ ẽ q̃tuor. Pẽthaptora forma est q̃ bz q̃nq; ẽmiatões casuales: vt dñs. z dr a pẽtha qđ ẽ q̃nq;. Hexaptora forma ẽ q̃ bz sex termiatões casuales: vt vn⁹. Et dicẽ ab hex qđ ẽ sex z protos cas⁹ q̃si sex bñs ẽmiatões casuales.

Pus

Jtẽ nomẽ aptote forme capit aliq̃ large. s. p illo qđ sub vna terminatõe variat p diuersos casus. et sic nomẽ aptote z nomen moptote forme coincidũt. z ꝟ cõiter tenet in vsu. q; rarissime inuenit aliq̃d nom̃ adeo indeclinabile q̃n habeat plres cas⁹ sub vna terminatõe. q; ꝟ nomẽ pus repit in pluribꝫ casibꝫ. Pus nomẽ indeclinabile ẽ putredo vl infirmitas: q̃ reddit hoiem putridũ. Sed pus pur⁹ declinabile dr custodia: eo q; hoiem purũ z mũdũ custodiat. vñ. Pus p putredo nõ decliabile credo. Sz declĩat custodia

Fas

qñ vocat. Fas. i. licitũ. z venit a facio is. Jñ p ꝓpõnẽ dr nephas.

Jr

vñ. Scandala ferre nephas. bõa sz tibi dicere sit phas.

Jr dr palma man⁹. sz pir dr ignis. vñ Si pir põis ĩ ir. pir ĩ ir nõ ir vult ĩ pir.

Fo:a

Jtẽ. Si pir põis ĩ ir. pir in ir: q; pforat ir pir. Fors ẽ nomẽ fei g̃. et bz vnũ solũ obliquũ. s. forte in ablto: z capit qñq; p fortuna. z sic repit positũ. p aduerbio euẽt⁹. Aliqñ capit p ꝓuidẽtia diuĩa: vt ibi.

Tbabes

Debile vel forte nil patrat sine forte. i. nil perpetrat nec debile nec forte sine ꝓuidẽtia diuĩa. Tbabes ñ ẽ nom̃ heteroclitũ q; declĩat p oẽs casus. z põit ꝟ solũ ad dĩam h⁹ nois tabi gti casus qđ solum bz dtm̃ z ablt̃m ĩ o. vt tabo. z fcãt idẽ tabi z tabes. quidã tñ faciũt dĩam. vñ. Tabes putredo stillãs de corpe viuo. Corpe nõ viuo: stillat tabi q̃z tabo. Sz illa dĩa nõ fuat. sz capit vnũ p reliq̃ indrũ ter z ambo veniũt a tabeo es ere. i. putrescere. Et dr̃ tabes nom̃ z tabes ꝟbũ. z tabo nomẽ z tabo ꝟbũ. vñ. Vnde supbe tabes: cũ sis nisi putrida tabes. Munera pl'a dabo: fac qđ viuã sine tabo.

Nota

Nota q; sex mõis noia deficiũt in ẽmiatõibꝫ. Puto ex casu. i. ꝑt coincidẽtiã voc⁹. g̃ fas nõ bz fac⁹: q; coincideret cũ ꝟ ꝟbo facio qđ bz facis in scđa ꝑsona. Scđo ꝑt repugntiã duaꝝ regl'aꝝ ad inuicẽ sicut ꝟ nom̃ ador vt dẽm ẽ. Tertio ꝑt repugntiã soni. g̃ cursor nõ formatur de se nom̃ ꝟbale in r. q; repugnat sono q; dicerem⁹ cursrix. Quarto ex natura: sic hec noia duo tria q̃tuor. q̃ ex natura carẽt fri nũero: et noia ꝓpa ex natura carẽt pl'i nũero. Quito ad euitãdũ cacẽphaton. i. malũ sonũ. sic ardu⁹ nõ ꝑt hẽ arduior ĩ ꝓgatio ꝑt malũ sonũ. Sexto ex vsu. nõ tñ ex arte. vñ. Casus norma son⁹ natura ca

Jlia

cephaton vsus. He sũt sex cause cur vox desistit ab eẽ. Jlia sunt intestina rotũda circa renes. et dr ab ylos grece qđ ẽ obuoluere la

De nominibus Heteroclitis

tine: qz ibi nos obuoluimus. Jtez repit aliqñ yle yles in fri nūero et tūc fcat materiā ꝑmā q̄ obuoluit de vna forma i aliā. Et qz materia ꝑma nō est cognoscibil' p se sz solū in ordine ad formā. iō pōit quidā bos ꝙsus. Dicere q̄d sit yle: nō ē mlt̄ puerile. Immo subtile dicere q̄d sit yle. Jtē ylus ē nomē ꝓpuz cuiusdā regis troianoz a q̄ ciuitas troiana ꝑus dicta fuit yliū. vñ Hugs. Jle subest cūctis ylus rex. billa cib⁹ sit. Est yliū ciuitas. ylia sunt boim. Jtē yle yles fm grecos iterp̄tat silua latine. q̄dā eiñ vocāt materiā ꝑmā situā qz sic silua est ꝓncipiū mlt̄oz edificioz: sic materia ꝑma est ꝓncipium oim elemētoz z elemētatoz. Jtē ab yle inq̄ntū fcat mariaz ꝑmā dr elemētū q̄si ylemētū. qz ex yle. i. ex maria ꝑma ꝓducta sūt q̄tuor elemēta. z ex q̄ttuor elementis oia alia ꝓducunt. Menia menium meniby sunt ꝓpe muri ciuitatis. Et dr a munio is ire. i. defendere: qz menia defendūt ciuitatē ab hostiby. Et cōit dicūt menia supiores ptes muri. Manes z penates patēt. s. Tenebre arū. i. ꝑuatio lumis vel aer nō illūinat⁹: apt⁹ tñ illūinari. Et inuenit tenebra in singl'ari nūero fm artē. Et dr tenebra vl' tenebre q̄i tenēs vmbrā

Menia

Tenebre

Extra extoz dicūt intestina a ꝙbo exto as are. i. esse. qz aīal sine extis neq̄t esse. vel dr ab exire: qz ꝑ exta exeūt egestiones. vñ. Unguiby accedit milu⁹ z exta rapit. Jtē. In feria sexta vita bouis z suis exta. i. in feria sexta debes vitare exta bouis z suis. i. porci Arma oꝝ. teutōice wapē. z dr ab arm⁹ armi. i. hūer⁹. qz arma p̄cipue portant in hūers. Jñ armo as are. i. arma induere. Et nota dīam inf arma nom̄ z arma ꝙbū impatiui mōi. ꝙ⁹. Accipias arma. sic te velociter arma. Insidie arū teuto. lagen. et dicunt insidie expectationes occulte ad decipiendū. et venit a ꝙbo insideo es ere. i. insidias ponere. Jñ insidior ars. i. insidere. Art⁹ artuū dicunt mēbra ab arto as are. qz artant ad iuicē ꝑ neruos. sz ħ noievtimur sepe i frinūero. vide. s. Spōsalia dicūt dona q̄ spōsus dat sponse i signū mōimonij. z vēit a ꝙbo spōdeo es ere. qđ fcat ꝓmittere. Jtē dotalitiū idē ē qđ spōsalia. Diuitie arū. i. opes teuto. reichtū. vñ Diues diuitias nō congregat absq; labore. Nō tenet absq; metu: nec deserit absq; dolore. Jtē. Diuitꝫ pleni sp sē mētis egent. Nuptie ax. teu. brutlouff. et dr a nubo is ere. Et diffinit sic Nuptie sūt legitima copula duoz eiusdē nature sexu differentiū sub spe ꝓlis generāde.

Mēia

Arma

Insidie

Artus

Sponsalia.

Diuitie

Nuptie,

Indutie ax. i. treuge. teu. bestandē. q̄. s. ordināt ꝑ aliq̄d tēpus sub pacis ꝓcreāde. z qñ nō ꝓcurat pax: tūc dicūt inficie. Et inficie dicunt negationes pacis siue mēdacia. vñ. Dicim⁹ indutias fore metas pacificādi. Si pstāt si nō dicim⁹ inficias. Mine ax. treuwē Et dicit a verbo deponētali minor aris. Sz mino as are. fcat añ se ducere gregē. vñ⁹. Dū grex minat: lup⁹ illi dente minat. Jtē Qui mouit minis ꝓpulsabit sibi bombis. Cornu gelu veru patēt sup.

Inducie

Mine

Nota ¶ Notandū q̄ ist' noīb. s. necis p̄cis ⁊c. nō repugt hīe vtrūm et vtrūm fm artē: q̄uis fm vsū careāt. Jtē a vbo neco as are. q̄d fcat occidere venit nex nec̄. i. mors. Jtē a vbo deponēt ali p̄cor arj q̄ fcat rogare venit p:ex p̄c̄. i. oro. Jtē a vbo do das dare veit daps dapis id ē cib. Jñ dapsilis. ⁊ dr ille q̄ libēter dat dapes. vñ Latho. Dapsilis inēdū dū res expostulat esto. Jt a vinco is ere. dr vix vic̄. i. alternatio. Jñ vicissim. i. alēnatim vl̄ successiue. Jñ etiā vicari⁹ ⁊ dr ille q̄ vices alt̄⁹ gerit. Jtē pl'a sc̄ z posita de illo noīe vir vic̄: vt vicecurat⁹. vicepastor. vicecomes. Jt a vice dr vicissitudo. i. alterna

Vis tio. Jñ vicissitudinari⁹. i. vicē p̄bēs vl̄ vicē alteri⁹ gerēs. Vis est nomē fei g̃. ⁊ declīat sic fm Alex. Ntō hec vis. accō hāc vim. ablō ab hac vi. Expl'r ntō he vires. gtō bazr virium. dtō bis viribꝫ. accō bas vires. vtō o vires. ablō ab bis viribꝫ. Et sic declīabat tpe Alexandri. et q̄nis vires pl'is nūeri nō formeāt regl'arit ⁊ fm vocalem deriuationē ab ꝟ noīe vis. tñ formāt irregl'arit ab eo et fm fcatiōnē. q⁊ tripl'r nomē pl'is nūeri dr hīe singularē nūer. Prio fm vocem tm̄: vt opes hz in singulari nūero ops. Scō o fcatōe tm̄. vt vires hz vis. Tertio voce ⁊ fcatōe sil'. vt patres hz pf. vñ⁹. Dat vox plurale signatio vel dat vtrūq̄. Sed Huguicio cesarienſ. i. Prisciano dic̄: q̄ vires ē nomē pl'is nūeri declīabile p oēs casus: carēs singulari nūero. Etiā dicit q̄ ꝟ nom̄ vis declināt in fri nūero per oēs casus. et in dtō ⁊ ablō hz vi. ⁊ in accō vim. vñ. Recto dico hec vis h⁹ vis: viq̄z dtō. Ulim q̄rto dat: q̄nto vis. dic vi q̄z sexto. Uestu q̄ vis solū declineāt in trib casib. sz vl't q̄ ſꝟ trib ēmiatiōib

Plus p oēs casus declineāt. ⁊ꝟ cōit teneāt: tñ text⁹ ñ vidr sic ſdnare ꝓpter gulā imediate p̄cedentē. Jtē pl⁹ i fri nūero ē neutri g̃: ⁊ hz plurs in gtō. sz in pl'i nūero ē g̃ ois ⁊ declināt p oēs casus. Exēplū in fri vt Ntō ꝟ plus. gtō but⁹ plurs accō ꝟ pl⁹. vtō o plus. Expl'r ntō hi ⁊ he plures ⁊ hec pl'a. gtō borr ⁊ barr ⁊ borr plurīū. dtō bis pluribꝫ. accō hos ⁊ bas pl'es ⁊ hec pl'a ⁊c. Dicunt tñ Hug̃. et Pe. helie q̄ plus in ntō accō ⁊ vtō fris nūeri sit g̃ neutri. sz in oīb casib raz in singulari nūero q̄z in pl'i ē g̃ ois ⁊ ꝟ est in vsu nr̄o cōiter vsitatū. vñ ꝟ sus. Cum p tres casus neutrū genus obtineāt plus. Casib in reliquis obtinet oñe genus. Et dicitur in ablatio singulari plure vel pluri.

Q⁹ noīa q̄sitiua sunt: distributiua sūt: relatiua sc̄: negatiua sc̄.
Ue querunt que distribuūt: referūtq̄z negantq̄z.
s⁹ noīa caruerūt vtō
Jnfinita quoq̄z casu caruere vocaute
Dic̄ q̄ noīa q̄sitiua, distributiua, relatiua: negatiua ⁊ infinita carēt vtō
De quesitiuis vt q̄s vter, de distributiuis ꝟ vt al⁹ alter, ō relatiuis

De nominibus heteroclitis

vt qui q̄ q̄d. de negatiuis. vt null⁹ neuter. de infinit⁹ vt aliq̄s. q̄cun
distributiue ē s⁹ ꝑticā des collectiue ē ꝟ nomē (q̄ nō homo.

Distribuit si vim tribuas: et colligit omnis
collectiue est locatum

Colligit improprie positū non distribuendo

¶ Dicit q ꝟ nomē oīs aliq̄ ē distributiue ⁊ aliq̄ collectiue. Et est distributiue si ꝓprie ponat. s. distribuēdo terminū seq̄ntē: vt oēs apl'i fuerūt martyrizati. q: ille termin⁹ apl'i distribuit ꝑ singul' apl'is. q: bene seq̄t. ḡ petrus fuit martyrizat⁹ ⁊c. Et est collectiue q̄n ponit ꝑ ꝓprie. s. nō distribuēdo terminū seq̄ntē. vt oēs apl'i fuerūt duodecim. q: ibi nō distribuit illū terminū apl'i ꝫ colligit. q: nō seq̄t oēs apl'i dei fuerūt duodecim. ḡ petrus fuit duodecim.

s⁹ ꝓnoīb⁹ demptis .i. in vtō pones

Quatuor exceptis pronomīa nulla vocabis.
ista ꝓnomia habuerūt vtōs casus

Tu meus et noster nostras habuere vocantes.

¶ Dic̄ q nulla ꝓnoia hūt vtm̄ excepti q̄tuor. s. tu me⁹ nr̄ ⁊ nr̄as.

s⁹ nūero ꝟ nom̄ pdit

Tres in plurali casus os oris amittit
illa nomia s⁹ noi os oris

Es far ius thus rus illi sociare solemus.

¶ Dicit q ista noīa in textu posita carent trib⁹ casibus in pl'i nūero scz genitiuo datiuo ⁊ ablt̄o.

s⁹ in ntō fri cupid⁹ diuitias auxiliū infirmus

Terra fit ops: et auarus opes: ⁊ opem petit eger

¶ Dicit q ops in ntō fri est idē qō terra. et in accō singulari ē idē quod auxiliū. sed opes in pl'i nūero significat diuitias.

in gtō in gtō ꝙgruit

Lens lendis capiti: lens lentis cōuenit ori

¶ Dicit q ꝟ nomē lens q̄n bz lēdis ī gtō ꝙuēit capiti. i. fcat fetum sextupedē. ꝫ q̄n bz lentis ī gtō ꝙuēit ori. i. fcat q̄ddā gen⁹ legumis.

.i. cōe gen⁹ ꝟ nom̄ fei g ꝫ illa duo noīa s. etiā est g ꝫ cōis

Hic dat ⁊ hec hospes. hec hospita sospita sospes

¶ Dicit q ista duo noīa hospes ⁊ sospes sunt g ꝫ cōis. sed hospita ⁊ sospita sunt generis feminini.

ꝟ nomē vespe vespa vespe .i. vltima

Vesper re ra rum. pars est extrema diei.
s. extrema ps suū finē duratio

Noctis vel mundi: vesperq̄ suum tenet etas.

l 4

.i. quālibet durationē inuenio ƀ nom̄ ꝼcare
Quamlibet etatem mundi lego vesper habere.
ƀ nomē serotina vespi ꝼcat
Vesperus est stella ri solos dat tibi psalmos
s. vesptinū .i. vespe vespaꝛ
Officium tibi re rarum totaliter implet.
.i. vespi vespoꝛ ꝼcat cātū vespe vespaꝛ. i. ꝼcat pulsatōz cāpanaꝛ
Ri rozum cantat: re rarum tympana pulsat
¶ Dic̄ q ƀ nom̄ vesp idē ē qđ vespe indeclīabile. et vespa vespe z vespeꝛ. vespi ē extrema ps diei noctⁱ vl̄ mūdi: z ꝼcat finē cuiuslibet etatⁱ mūdi. Et ƀ nom̄ vesperⁱ ē q̄dā stella q̄ alio noīe ōz hesperⁱ. Et vespi vespoꝛ ꝼcat psalmos q̄ cāranⁱ in vespis. Sz vespe vesparū ꝼcat totū officiū vesptinū. Et addit autoꝛ vlteriⁱ q vespi vespoꝛū significat cantū in vespis, sz vespe vespaꝛ ꝼcat pulsatiōez tympanarum z campanaꝛ.
scz mus .s. argillosa quedā herba
Glis animal. glis terra tenaꝛ. glis lappa vocaⁱ
scz q̄n ꝼcat aial i gtō scz terra .s. lappa
Ris primum. glissis tenet altera. tertia glitis.
¶ Dicitⁱ q boc nomē glis gliris significat animal. glis glissis terram tenacem. et glitis ꝼcat lappam.
boc nomē in gtō rapiⁱ bestia rbeti
Cassis idis galea. capitur fera casse retenta
¶ Dic̄ q cassis q̄n hz cassidⁱ i gtō est idē qđ galea. sed q̄n hz cassis in gtō: tūc idē est qđ rbete siue laqueⁱ q̄ capiunⁱ fere.
in masc. gñe. in neutro gñe in feio gñe. in neutro gñe
Tignus vel tignum declines. pisaq̄ pisum
¶ Dic̄ q possumⁱ dicere ƀ tignⁱ vl̄ ƀ tignū. hec pisa vel hoc pisum.
in masc. gñe. in neutro gñe in masc. gñe. in neutro gñe
Cornus vel cornu dices: tonitrus tonitru ve.
¶ Dicit q possumⁱ dicere ƀ cornⁱ cornī. vl̄ hoc cornu indeclīnabile
Et hic tonitrus us ui. et hoc tonitru indeclinabile.
masc. gⁱ in gtō neutri gⁱ in gtō adiungi
Est glomⁱ atq̄ glomi. vult hoc glomeris sibi subdi
Dic̄ q possumⁱ dicere ƀ glomⁱ glomi. vl̄ hoc glomⁱ glomeris.
illa noia masc. gñi s. genⁱ assimilari
Ambo duoq̄ mari neutrum faciunt similari
sil'is .i. ntō vtūs seruat s. casus
Par primo quintus. ozumq̄ tenet genitiuus

De nominibus heteroclitis

p duoꝝ s^c^ generi tal' figura
Sepe duum dabim⁹ neutro. si syncopa fiet
dtō ablt⁹ adiungimus
Cum terno sextus facit obus: et os sociamus
accō s^c^ gen⁹ facies sicut ntm̄
Quarto. sed neutrū formabis in o quasi primū
.i. oīno feim gen⁹ declinaꝫ fm modū illi⁹ nois plis nūeri
Prorsus femineū datur ad morem dominarū.

¶ Dic̄ q̄ hec duo noīa. s. ambo ꝛ duo faciūt neutr̄ similari masculino generi in ntō. Et q̄nt⁹. i. vtūs ē sil'is ntō. Et gtūs hz oꝝ. vt amboꝝ duoꝝ. tm̄ sepe dicim⁹ i neutro gn̄e duū p duoꝝ p syncopam. Et dtūs ꝛ ablt⁹ faciūt ob⁹ vt ābob⁹ duob⁹ tā i masc'lino gn̄e q̄m i neutro. Accūs hz os i masc'lino gn̄e. vt ābos duos. ꝛ in neutro gn̄e hz o vt ābo duo. Et in feīno gn̄e declinabiť oīno sic̄ ꝑ nom̄ plis nūeri p̄me declinatōis dn̄e dn̄aꝝ. Itē oia pnoia carēt vtō p̄ter q̄tuor q̄ sunt Tu me⁹ nr̄ et nr̄as. Et rō ē. q: nullū pnomē ſcat rē ad quaz fmo dirigiť p̄ter hec q̄tuor. Itē hec noīa es far os oris patēt. ē. Nota

Jus est eq̄ocū ad tria. vñ Jus aq̄. ius rectū. ius ꝺz eē ptās. Primo capiť p aq̄ mixta pinguedie. vel specieb⁹ vel aceto. sic̄ ē brodiū bullitū ꝛ hmōi. vñ. Vt facias offas de iure meo tibi do phas. Secūdo capiť p recto. ꝛ sic ē dr̄na inť ius ꝛ phas. vñ. Jus lex būana phas lex diuīa vocať. sic̄ trā sire p aggr alienū ius ē. phas ār nō est. Tertio ius ſcat ptātē quā hz iudex. Thus ꝺz arboꝝ q̄dā vl' gūmi siue fructⁿ arboꝝ q̄ cremať in sacrificijs. sic̄ antiq⁹ cremabāť bestie. vñ Carbo. Thure deū placa. vitulū sine crescat aratro. Item. Arborꝝ ē hec thus. sz gūmi ꝺz ꝑ thus. Jus

Rus est ſra cāpestr̄ ꝛ inculta. Jnde rural'. i. ad rus ptinēs. Itē rusticulū. i. puū rus: Et rusticus dr̄ ille q̄ morať in rure. vel q̄ colit rus. ⁊c⁹. Rustic⁹ a rure: q̄m rus est sibi cure. Villic⁹ a villa. q: res disponit i illa. Rus

Ops. i. ſra vel dea terre. q̄ alio noīe ꝺz ceres. Sz opes opi nom̄ defectiuū carens ntō ꝛ vtō ſri ſcat auxiliū. Sz opes ē nc mē defectiū carens ſri nūero. ⁊c⁹. Querit paup opē. q̄rit auar⁹ opes. Itē ops antiq⁹ erat ois gl'. id ē diues siue opulēt⁹. Jñ inops. i. paup. Ops

Itē hec vocabula sospes ꝛ hospes patēt sup̄. Jnde sospita re in ſri nūero ē gl' fei. ꝛ in pl'i nūero est gl' neutri ꝛ solū declinabile in ntō accō et vtō pluralib⁹. scz sospita. Idē ꝺz de ꝑ noīe hospita hospite. Macrocosmus. i. maior mūd⁹. et dr̄ a macron vel a macros. i. longi m et cosmos mūd⁹ q̄i maior mūd⁹. vnde Brec. Sz signa mūdū maiorē p macrocosmū. Itē macrocosm⁹ hz septē etates. Pria incepit ab adam ꝛ durauit vsq: ad noe. Scōa icepit a noe ꝛ durauit vsq: ad abrahā. Tertia ab abrahā vsq: ad dauid regē. Quarta a dauid re

ge vsq; ad transmigrationē babylonis. qñ scz regressi sunt hebrei ex captiuitate. Quita est a trāsmigrōe vsq; ad natiuitatē xp̄i. Sexta ĩcepit a natiuitate xp̄i z durabit vsq; ad diē iudicij. septia ĩcipiet a requie scōz post iudiciū z durabit in etnū. cui⁹ fulgorē nll'a vespa finire p̄t. vñ. Incipiēs ab adā q̄ formauit de⁹ etas Ad noe trāsiuit p̄ma. seq̄ns abraā Ad dauid z terna trāsiuit: q̄rta sz índe Ad trās migrātes ĩ babilōe fuit Quita parat cursū xp̄i veniēt ad orū. Ad finē mūdi currere sexta parat. Claudit in reqe sctōz septima: cui⁹ Claudere fulgorē vespa nulla p̄t. Sll'r septē dicūt eē etates in mi crocosmo. i. hoie q̄ dr minor mūd⁹ Et dr a micron qđ ē breue vl' mi nor z cosmos mūd⁹: q̄si minor mūd⁹. Pria etas hois dr infantia et durat vsq; ad septimū annū. Scōa durat a septio āno vsq; ad decimū q̄rtū ānū. z dī puericia. Tertia durat a decimoq̄rto āno vs q; ad. xxviij. annū. z dī adolescētia. Quarta durat a. xxviij. āno vs q; ad. xl. annū. et dī iuuēt⁹. Quita durat a. xl. āno vsq; ad. lx. annū et dicit virilitas. Sexta durat a. lx. āno vsq; ad. lxxviij. ānū: z dī se necta vl' senect⁹. Septia durat vsq; ad centesimū annū. sz sepe fi nit cit⁹. z dr decrepit⁹. vñ. Infans. índe puer. adolescēs. post iuue nis. vir Dicit índe senex. postea decrepit⁹. Infās dī q̄si nō fans. q: puer añ septimū ānū nō pfecte z distincte loq̄t. Puer ār dī q̄si pur⁹ aer. vl' dī a puros grece qđ ē vberare latine. q: pueri sine vbe ribꝫ nō p̄nt pficere ĩ scientijs z moribꝫ. Adolescēs dī ab adolere. i. crescere. vl' dī ab adulos grece qđ ē fuire latine. q: etas adolescētie apta ē ad fuiēdū. Iuuenis dī a iuuo as are. q: iuuēis p̄t ml'tis da re opē z auxiliū. Vel dī a vbo ipsonali iuuat. i. delectat. q: lasciua z petulās iuuēt⁹ delectatōz bz marie ĩ ludis z sil'ibꝫ vānitatibꝫ. Vir dī a vireo es ere. q: hoies ad virilitatē deuenientes dñt virere virtu tibꝫ. Senex dī a seneo es ere. i. senescere. Vl' dī senex a nūero se nario. q: sexties decē sūt sexagita. z in sexagesimo āno ĩcipit etas senectus. z sic hō sexagenari⁹ dī senex. Decrepit⁹. i. valde senex. et dī q̄si deo: sū a crepo: e. Crepo: eīs idē ē qđ sonit⁹. q: decrepit⁹ defi cit in sonitu. s. or. q: ipfectā vocē fac in platōe vbox. p̄ carentiā dentiū. Etiā decrepit⁹ deficit ĩ releuatōe z erectōe sui corpis: q: de clinat z recuruat se ad terrā z itez decrescit. vñ. Infās pu⁹ erit: q: posse loq̄ sibi desit. Est puer a puro. q: pur⁹ dī aer. Vl' puer a puros pori⁹ qđ vbera signat. Est adolens crescēs nom̄ trahit hinc adole scens Ac iuē grecos adolescēs ē ab adolos. Qđ fuire notat. q: sic sua postulat etas. A iuuo fit iuuenis. q: posset opē dare ml'tis. Vl' iuuat eiusdē sit. p delectat origo Nā ludis p̄pe gaudet lasciua iuuē tus. Dicit a vireo vir: nā virtute virere. Debet ad etatē cū venerit ipe virilē. Dicit a seneo vl' sex morosa senect⁹ Sz a sex dicas pot⁹ q: sexta sit etas. Vl' q: pfecta sic senari⁹ extat Decrepit⁹ q: decre scit: caret atq; crepore. Itē puer capit qñq; p infante: z aliqñ p iu

Infans
Puer
Adole/scens.
Iuuēis
Vir
Senex
Decre pitus.

uene vt. ꝫ. dc̃m ē. Itē nota ꝙ vespere nom̃ indeclinabile ꝓcat horã nonã. i. horã meridiei: qñ. ſ. ſol incipit decliare. Sz vespa ꝓcat ortũ ſolis. et vesperꝫ ꝓcat occaſũ ſol'. vñ. Veſpe ſit nona. ſi re mutauerſ in ra. Sol' hñs ortũ. ſi ra mutauerſ i rũ Illi⁹ occaſum. veſp ſit q̃li ber hora. Jbi ꝯcludit ꝙ veſp p̃t poni ꝓ q̃libz hora diei. Jt̃ h̃ nomẽ veſper⁹ ē heteroclitũ ꝓcatõe tm̃. qz in ſingl'ari nũero ꝓcat ſtellã veſpertinã. ſz in pl'i nũero ꝓcat pſalmos q̃ cãtanť i veſpis. Itē repit etiã veſperi veſpoꝝ nom̃ pl'is nũeri: z ꝓcat totũ q̃d legit ſiue cãrat in officio veſptino. ſic h̃ nomẽ veſpe veſperaꝝ. Et addit Alexãder ꝙ h̃ nom̃ veſpe arũ. ꝓter h̃ ꝙ ꝓcat officiũ: etiã ꝓcat pulſatões tũpa naꝝ. i. cãpanaꝝ. Et ſic pz ꝙ indrñter dicim⁹: veſpe cãtanť l' veſpi cãtanť: vl' h̃ eſt factũ p⁹ veſpas: vel p⁹ veſpos. Jtē veſperꝫ ꝓcat occaſum ſol': vtz ſup̃. Jtē veſperus ri. vl' heſper⁹ ri. dr ſtella q̃dã. vt dictũ eſt: q̃ cõi noie vocať ven⁹ apparẽs poſt occaſum ſol' de ſero. z etiã apparet de mane añ ortũ ſol'. de ſero vocať heſperus. de mane vero lucifer. vñ Brec. Heſper⁹ in nocte vocitať: mane voceť Lucifer: ac ſemꝑ ven⁹ ē nocteꝙ dieꝙ. Alĩ dicũt ꝙ cũ mercuri⁹ z venus ſint ſatellites ſol' z ꝙſil'es in ſplẽdore. iõ vidr eſſe eadẽ ſtella ꝺ mãe et de ſero. ſunt tñ diuerſe: z vna appet de ſero z altera de mane. et apparens de ſero vocať heſper⁹ ꝛc̃. vt ſtatim dc̃m ē. Itē dña inter iſta noia veſper veſpe ꝛc̃. ſepe ꝯfundit z vnũ ſepe capit ꝓ reliquo.

Nota

Blis ꝑmo ꝓcat murẽ q̃ ꝑ totã hyemẽ dormit z circa eſtatẽ itez re uigilat. teutõice ratt. Scõo ꝓcat terrã argilloſam z tenacẽ. teuto. letten. Tertio ꝓcat lappã teuto. ei klett. vñ. Blis aial glis ꝛa tenax. glis lappa vocať. Ris ꝑmũ. gliſſis tenet altera. tertia glitis. Itē. Ris aial. ſis ꝛa tenax: tis lappa vocať. Sic gen⁹ z nomen cognoſcit z gtũs.

Blis

Caſſis idis fei g̃. eſt galea z ꝑcipue militũ z eq̃tũ facta de ferro. Itē galea fit de corio: z eſt ꝓprie peditum. Sz caſſis ſis. maſ. g̃ ꝓcat rhete q̃ capiũť fere ſilueſtres z aialia idomita. vñ Fallit auis caſſis. munit caput enea caſſis Si caſſis caſſis dicas ſignat tibi rhete. Sz galeã ſigñ dũ caſſis caſſidis aio. Itē ꝙ caſſis ſis. ſit maſ. g̃: ptz in Ouidio. vñ. Decidit in caſſes ꝑda petita meos. vñ Jo. de gar. Hec caſſis galeas. hic caſſis rhetia ſigt. Item caſſis idis repit hec caſſidẽ vel caſſida in accõ ſingl'ari. Et inde dr caſſida caſſide: z ẽ idẽ q̃d caſſis.

Caſſis

Tign⁹ vl' tignũ ꝓcat ligna q̃ a laquearib⁹ z a parietib⁹ ſurſũ tẽdunt q̃ tegulas z totũ tectũ portãt. vñ Brito põit hũc vſum. Tectũ tigna gerũt q̃ ꝯtignatio ſigt. Vel vt dic̃ Hug̃. tignus vel tignũ ꝓcat laq̃ria q̃ by illaqueanť trabes circa ſummitatẽ parietũ. Vel ꝓcant ligna q̃ laquearib⁹ illaq̃nť, et ſic dicit. Tũc bon⁹ ē ignis dũ pendẽt tyria tignis.

Tignus

Piſa vl' piſum eſt q̃ddã gen⁹ leguminis. Idẽ dicit Huguicio: et inuenit etiã in breuiloquo ꝙ nõ debem⁹ dicere piſum: nec in pl'i numero neutri

Piſa.

generis, et ponit illi vsus fm illud dictū. Femineū pisa dat declinatio pm a. De cui⁹ nūero ꝓtemnit buguitio neutꝛ. Nō dicas pisum nec dic pl'alia pisa. Sz vid: ōriū dicendū cū Alexandro. Etiā habemus ꝑ Juuenalē q pisa recētia soluit ventrē. ibi pisa in pl'i nūero est g' neutri. et ꝑ eodē ponit pisa esse fei g'. vñ. Pisa recens soluit. vetus inflat. et illa voluit. Et pise pisaꝛ dz etiā ciuitas q̄dā i tuscia et sic ab eo venit pisan⁹ a um i. aliq̄s vel aliq̄ de illa ciuitate. sicut Huguicio dz: pisan⁹. Etiā inuenit pisa pisęꝛ q̄dam ciuitate in gre

Tonitr⁹ cia. Corn⁹ corni z cornu ptz in q̄rta declinatōe. Tonitrus us ui vel tonitru est son⁹ factus i nubib⁹ ex ruptura nub⁹ ꝑ ignē extinctū in ea. Et dī a ton⁹ toni. i. son⁹ soni. et a vbo terreo es ere. qꝛ ille sonus terret hoies. Itē inuenit tonitruū tonitrui neutri g'. vt i Job Quis poterit tonitruū magnitudis eius intueri. Et dic Albertus magn⁹ q mag' ꝑpe dz tonitruū tonitrui. qꝛ in platiōe illi⁹ syllabe

Glom⁹ um videt fieri sonus tonitrui in ore ꝓferentis. z sic ibi est maior cōuenientia vocis fcantis z rei fcate. Glom⁹ mi. vel glom⁹ eris est cōuolutio filoꝝ. z ē spherice figure. sz globꝰ ē cumul⁹ aliaꝝ rerꝝ. vt ex ligno vl' lapide. z etiā sperice figure sic mūd⁹. vñ⁹. Est globꝰ ex ligꝝ fact⁹. glom⁹ est q̄z filo. Hoc nom̄ globꝰ alīs poter' dare rebꝰ. Itē hec nomina ambo duo patent sup. z ꝙueniūt aliq̄lit̄ in fcatiōe. sed dz̄t multū in mō fcandi. qꝛ ly duo fcat ꝑ modū collectōis. sz ābo fcat ꝑ modū distributōis. vtz in b metro. Ambo q̄d hi neq̄unt sepe duo faciūt Et qꝛ ambo ē distributiū. g̃ caret vtō. vñ⁹. In forma simili declines ambo duoqꝫ. Plurali nūero nescit tn̄ ābo vocari.

Capitulū tertiū de gradibꝰ cōparationum.

Hs' positō ꝓpatiuo z suplatō .i. q̄ ꝓpatōz facit

Hinc gradibus trinis qui cōparat ire notabis.

¶ Hic incipit tertiū capl'm hui⁹ libri in q̄ determiat ꝺ tribꝰ g̃dibꝰ compatiōis dicēs. q qui intendit cōparare notabit tres esse grad⁹ cōpatiōis. s. positiuū. ꝓpatiuū z suplatiū.

Querit ¶ Querit. Quid est cōpatio grāmatical'. So. Est p̄ncipij retētio finisq̄ variatio penes g̃dū. Itē g̃dus cōpatiōis ē ꝑpetas notis adiectiui data ei ad fcandū q̄litatē z q̄ntitatē cū excessu vel sine excessu. Itē sufficiētia graduū ꝑt sic sumi. nā oē nom̄ adiectiū denotat q̄litatē vel q̄ntitatē cū excessu vl' sine excessu. Si cū excessu. b est dupl'r. aut circa terminū. z sic est positiuus. Si sine excessu: sic est comparatiu⁹. aut in termio: z sic est suplatiuus.

.i. de positiuis .i. cōpatiū z suplatiū

De primis ambos debes fozmare supzemos

¶ Dic q cōpatiui z suplatiui formāt a positiuis. et b ml'tis modis.

De gradibus comparationū

s.noīb scz triū cōpatio

Est adiectiuis graduum collatio talis

p qñ .i.pōt .i.sua fcatio

Dum valet augeri sua ꝓpꝛietas ꝫminui ve

¶ Dicit q cōpatio ḡduū fit ī noīb adiectiuis q̄p fcatio pt augeri vel minui. Jtē noīa substātiua nō ꝓpanť nisi trāssumptiue ponāť vt salomō qñq trāssumiť p adiectiuo scz sapiēs: eo q salomō fuit marie sapiēs. Et nero p crudel'. et Ganimedes p luxurioſus. et ꝺr sic ganimedes. ganimedior. i. luxurioſior. vñ. Qui ſedet in ſede ganimedior est ganimede. Sic etiā ꝓpanť salomō salomonior. i. sapientior. Et simil'r ꝺr nero neronior. i. crudelior

s.declinatio s.declinatio

Declinat terna positiuum siue secunda.

¶ Dicit q oīs positiu⁹ ē scde vl' tertie declinatōis. Exēplū ꝑmi vt bon⁹ malus. Exēplū scdi vt sapiēs crudel'. Jtē text⁹ intelligiť de positiuo ꝓncipal'r accepto. z ḡ bona mala ꝛc. nō sumunť h ꝑ positiuis: sed bonus et malus. et sic ꝫ lr̄a est vera.

.i.inflectit regula s^e declinatiōis

Si tibi declinat positiuum norma secunde

tali mō scz ꝓpatīm

Taliter inde gradum debes formare secundū

corripies s.casus

J breuies quā dat genitiu⁹: z ꝺr supaddes.

¶ Dic q si positiu⁹ fuerit scde declinatōis: tunc cōpatiu⁹ formať a gtō sui positiui: corripiēdo i z addēdo ꝺr. vt doct⁹ docti: corripe i et s^e decliatōis; facient .i. sili mō (adde ꝺr sic fit doctior.

Terne ꝓsimili formabūt more datiui

Dic q si positiu⁹ fuerit trie decliatōis: tūc ꝓpatiu⁹ formať a dtō sui positiui: corripiēdo i z addēdo ꝺr. vt fort⁊ forti: corripe i z adde ꝺr. sic

isti cōpatiui demanť (fit fortior.

Inde siniſterior z iunior excipiantur

illi duo positiui dant .i.formationē

Et potis z nequā aliam ꝑbent tibi formam

¶ Hic autor facť exceptōz dicēs: q siniſter ī cōpatio hz siniſterior. et iuuēis hz iunior. Et pot⁊ z nequā hñt aliā formā vt patebit. Jtē repiť amicicior p epēthesim: q ē figura hñs fieri qñ lr̄a l' syll'a addiť ī medio dictōis: sic sincopa tollit. vñ. Sincopa de medio tollit qō epenthesis auget. Et raro dicim⁹ amicior ab amic⁹. ad dīaz h⁹ ꝟ bi passiui amicior ab amicio is ire: vt dicek in ḡrta ꝺivgatiōe. Siniſter, a Siniſterum, siniſterior. i. malus seu nociu⁹. vñ. Nunq̄ vir dexter deſiderat

m

esse siniſter. Itē dr magnificꝰ magnificētior magnificētiſſimꝰ. ꝛ mu
Munifi nificꝰ munificētior mūificētiſſimꝰ. Magnificꝰ. i. ſblimis. glorio
cus. ſus q̄ſi magꝝ faciēs Jn magnificētia. i. ſblimitas. Munificꝰ dr q̄
Potis mſiera faciēs. i. largꝰ lib̄al' honorificꝰ abūdās ꝛ copioſus. Potis
nomēindecliabile. i. potēs. potior. i. melior. potiſſimꝰ. i. optimꝰ. ꝛ il
le ꝓpatiuꝰ potior formaꝫ a ntō deponēdo s ꝛ addēdo or. Et ſuplati
uus etiā formaꝫ a ntō addēdo ſimꝰ. ꝛ ſic ē duplex irregularitas in
bas ꝓpatiōe. ſ. tā voc̄ q̄ ꝯcati. Alīꝫ dicūt q dr b ꝛ hec potꝭ ꝛ b pote,
Nequā gtō bꝰ potꝭ cē. ꝛ ſic formaꝫ ꝓpatiuꝰ a dtō. ꝛ ſuplatiuꝰ a gtō regl'ariē.
et dicūt q ſit ſolū irregl'aritas ī ꝯcatōe. Nequā ꝓpaꝫ ꝛ dr nequaz
neḡor neḡſſimꝰ Et nequā dr a neḡo is ire. q. neḡt facere bonū. vl' q
neḡt a malo deſiſtere. ꝛ ē idē qđ peruerſus vl' luxurioſus. vñ. Nequā
peruerſus: nequā ſit luxurioſus, Jtem. Nequā p verba: p odorem
noſcitur berba.

s^c aliq̄d aliq̄ñ s^c dcōnes .i. p̄pōnes

Verbū quandoq̄ vel que ſunt prepoſitiue
intellexi implere locū s. gradꝰ
Voces audiui ſupplere vicem poſitiui.
.i. ſil'is formatōis dcōnes aduerbiales
Forme conſimilis aduerbia ſepe videbis
.i. pticipiū s^c pticipiū .i. noial'r
Participans iūgis quod tunc p nomīe ſumis.
b ꝟbū ille p̄pōnes b aduerbiū ille p̄pōnes
Detero poſt extra prīdem vel ante vel infra:
ille p̄pōnes b pticipiū ille p̄poſitōes
Jnfra vel citra ſapiens vltra prope ſupra.

¶ Dic̄ q ꝟbū ſuplet q̄ñ q̄ vicē poſitiui: vt detero is ere. deterior de
terrimꝰ. Q̄ñq̄ ꝓpoſitio. vt ſup̄ ſuprior ſup̄mꝰ. infra iferior ifimꝰ.
Detero Q̄ñq̄ aduerbiū: vt p̄dē por p̄mꝰ. Q̄ñq̄ pticipiū. vt ſapiēs ſapien
tior ſapiētiſſimꝰ. Detero is ere. i. valde terere. vileſcere, peiorare,
vel peiorari. Deterior. i. vilior. Dererimꝰ. i. viliſſimus.

s^c in poſitio. s^c declinatio .i. ſuplatiū s. caſu
Vs q̄ ſecunda tenens ſuperantē de genitiuo.
facit addis illā īrām illā īmiatōz
Sic formaꝫ. iungis s atq̄ ſimus ſuꝓaddes

¶ Dic̄ q qñ poſitiuꝰ ſcđe declinatōis terminaꝫ in us. tunc ſuperla
tiuus formaꝫ a gtō ſingulari. addēdo s ꝛ ſimus. vt doctus docti
addendo s et ſimus fit doctiſſimus.

p qñ habet ntūs s. ntō addendꝰ
Cum tenet r rectus. rimus eſt illi ſociandus.

De gradibus cõpationum

demas ꝫ nomẽ dextim⁹ vt siniſtum⁹

Excipias dexter quod dat timus atq; ſiniſter,

¶Dicit ꝙ qñ poſitiu⁹ ſcõe declinatiõis ẽmiat in r.tẽ ſuplatiu⁹ fot
mat a ntõ addẽdo rim⁹: vt pulcer: adde rim⁹ fit pulcerrim⁹. Sz de
xter ⁊ ſiniſter bñt irregl'arit' tim⁹. vt dextim⁹ ſiniſtim⁹, vñ. Dexti/ Nota
mus excipias ſil' atq; ſiniſtim⁹ addas. Itẽ nota q̃ndã dicebatur
matur maturior maturrim⁹. ſz mõ dr maturus maturior matu/
s. declinatiõe s. in ſuplatiuo (riſſimus.

Interna formo ſimus addes cum genitino

.i. nti in ſuplatiuo iũgi

Sed tñ r recti ſibi vult rimus aſſociari

¶Dic ꝙ qñ poſitiu⁹ ẽ tertie declinatõis. tẽ ſuplatũs format a gtõ
ſri addẽdo ſim⁹. vt fort⁊ fortiſſim⁹. Sz qñ poſitiu⁹ ẽmiat in r.
tũc ſuplatiu⁹ format a ntõ addẽdo rim⁹ vt paup: adde rim⁹ fit pau Arguit
¶Arguit. verus bz veterrim⁹ ⁊ tñ nõ ẽmiat in r. (perrimus.
So. quondã dicebat veter vetera veterũ veterior veterrim⁹. Et ſic
ab illo poſitiuo antiq̃ veter retinuit ſibi adhuc illũ ſuplatiñ veter/
s. noia poſitiꝰ gdus ipo:tat s. kalit' (rimus.

Dant tibi quinq; lim⁹ que ſignat dictio fagus

s. q̃nq; poſitiuus

Et ſua compoſita ſunt illis aſſocianda.

¶Dic ꝙ q̃nq; ſẽ noia poſitiui gd⁹ bñtia lim⁹ i ſuplatio q̃ deſignat
p q̃nq; lras poſitas i hac dcõne fagus. vñ. In lim⁹ q̃nq; dat fagus
cõpoſitiſq;. Et ſcribũt illi ſuplatiui p duplex ll. vtz intuẽtiby. Dic Facilis
et hec facil' ⁊ b le. eſt illõ q̃d ſine difficultate ⁊ facil'r fieri pt. Et op
poſitũ ei⁹ dr h ⁊ hec difficil' ⁊ b le. Dic etiã opponũt h ⁊ hec leuis ⁊
b leue. et h ⁊ hec grauis ⁊ b grue. i. ponderoſus. Vñ illud dr facile qõ
nõ grauat ad faciẽdũ. Dic ⁊ hec agil' ⁊ b agile. i. facilis. Et dr ꝓpie Agilis
agile qñ ſine difficultate agi pt: vl' qõ velocit' ⁊ cito monet: ſic cor/
pora glificata dicũt multũ agilia. Dic ⁊ hec gracilis ⁊ b gracile. Gracilis
teutõice cleynlich oõ ſchmal. cui opponit groſſus a ũ. teut. dick. oõ
grob. Dic ⁊ hec humilis et b hũile. teuto. demütig. i. mitis abie- Humil'
ctus vl' ignot⁹. ⁊ dr hũilis q̃ſi humi acclinus. Dic ⁊ hec ſil'is ⁊ b Similis
ſimile. i. equalis. teutonice glich.

illa ꝓpoſitio adiungit hec ꝓpoſitio

Dat remus ſupra. cui poſt ſociat ⁊ extra

s. ſuplatiu⁹ a puus in ſuplatio hec ꝓpõ. b nom

Solus erit minimus: faciunt rimus prope magnus

¶Dic ꝙ iſte tres ꝓpõnes. ſ. ſupra poſt ⁊ extra bñt rem⁹ i ſuplatio:
vt ſupmus poſtrem⁹ extremus. Et boc nomen paruus bab; mini/

mus. Et hec ꝓpõ ꝓpe. z ꝟ nom̃ magn⁹ hñt ꝛimus: vt ꝓxim⁹ maxi⁹,
citimus. optim⁹. intim⁹ vltimus

Dantq; timus citra. bonus. intra. iungitur vltra
ab infra s⁹ suplatiũs ab ꝟ aduerbio in suplatio

Infimus est solus. de ꝓxidem fit tibi ꝓximus.

Dic̃ q̃ isti q̃tuor positiui. s. citra bon⁹ intra z vltra hñt tim⁹ in suplatio vt citim⁹ optim⁹ intim⁹ vlti⁹. Et ꝓpõ ifra bz ifim⁹: z ꝟ aduerbiũ ꝑdẽbz ꝑm⁹. Itẽ iste ꝓpones cis z citra ꝓuenũt i fcatõe nisi q cis sit solũ locale. z citra qñq; locale z qñq; tpale. Itẽ cis ꝓpe ꝓponit̃ noiby mõtiũ siue fluuioꝝ. vt cis alpes. cis rhenũ. sz citra ꝓponit̃ noiby appellatiuis: vt citra foꝝ. citra theatꝝ. vñ. Cis ꝓxũ sepe citra cõe reqrit. Itẽ citra bz i cõpatiuo criterio: z in suplatiuo citim⁹. i. ꝓxim⁹. etiã inuenim⁹ citerrim⁹ a citra ꝓ eodẽ. Itẽ ifra fcat depssionẽ locale: z oppositũ ei⁹ ẽ supẽ. q: supẽ est illõ q̃d bz aliq̃d sub se z ꝟstruit̃ cũ accõ. vt Johes sedet supẽ domũ z ifra eũ sedet petr⁹

Intra fcat inclusionẽ: cui⁹ oppositũ ẽ extra qõ fcat exclusionẽ. vt ciues morant̃ intra muros ciuitat⁹. rustici vo ex. Itẽ nõ possuz dicere ego sũ ifra muros nisi fuero ꝺfossus sub eis: sz bñ itra muros

Nota Vltra ꝓpõ defuit accõ casui. vt vltra rhenũ. sz vltra aduerbiuz loci ponit̃ sine casu. z ꝟpat dicẽdo. vltra vlterioꝝ vltim⁹. Notãdũ q̃ cõiter inueniũt̃ q̃tuor: decim dcones q̃ ꝓnt eẽ tã aduerbia q̃s ꝓpõ nes q̃s moderni grãmatici ponũt loco positiuoꝝ. vñ Brec. Bis sepẽ dicas aduerbia ꝓpositare. Que nunc grãmatice posuere loco positiui. Ante citra ꝓpe post extra supra q; vl' infra. Intra nup cis velut vltra ꝓdẽ penituſq;. Ac pene q̃dã vl' penes addere querunt.

Querit ¶ Querit. quot sunt ẽmiatões suplatiuoꝝ. Sol'o. octo. vñ. Uor superãs voces finales ꝓtinet octo. Ut sim⁹ remus tim⁹ lim⁹ q̃s rimus. Estq; nimus fim⁹: necnõ ximus supaddes. Nota q̃ oĩa noĩa suplatiui q̃d⁹ corripiũt penultimã sẏllabã: sed solũ ꝑm⁹ ꝓducit eã. et ꝟ ideo. q: oĉs suplatiui excedũt suos positiuos in sẏllab. sz ꝑm⁹ nõ bz plꝰes sẏllabas. ꝟ suus positiu⁹ ꝑdem. g̃ recupat ꝟ in q̃ntitate qõ amiserat in numero sẏllabaꝝ.

in positiuo in ꝓpatiuo in suplatiuo in positiuo in ꝓpatio

Res bona. res melioꝝ. res optima. res mala peioꝝ
in suplatiuo. in positiuo in ꝓpatiuo in suplatiuo

Pessima. res magna. res maioꝝ. maxima rerum
in positio. in ꝓpatio. in suplatio in positio. in suplatio

Parua minoꝝ minima. dic multus plurimus: addes
ꝟ nom̃ in gtõ s⁹ gñe. i. totũ pl'em numeꝝ

Plus pluris neutro. totum plurale teneto

¶ Hic autor ponit noia q̄ irregl'arit̄ ꝓpar̄ dī. q̄ bon⁹ bz melior in cōparatiuo: z optim⁹ in suplatio. z mal⁹ bz peior in ꝓpatio z pessim⁹ in suplatio. z magn⁹ bz maior in ꝓpatio z maxim⁹ in suplatiuo et paru⁹ bz minor i ꝓpatiuo mim⁹ in suplatio. Et b̄ nom̄ ml't⁹ in fri nūero nō bz ꝓpatiū nisi in neu. gñe: qz ibi bz pl⁹ z pl'im⁹ in suplatio Deiñ dīc q̄ plus bz tm̄ plur⁊ in grō fri neutri g⁊: ſz in pl'i nūero de

¶ Querit. Quot modis fit cō (clinat̄ p noia gñe z p oēs casus paratio. So. tribꝰ mōis. Prio voce tm̄. vt nou⁹ nouior nouissim⁹ qz lz vox ꝓpatiui z suplatiui regl'arit̄ formet̄ a positiuo. tñ nō fcant eād̄ rē cū positiuo Scō o fcatōe tm̄ vt bon⁹ melior optim⁹. qz licz vox ꝓpatiui z suplatiui fcer idē cū positio. tñ ñ formāt regularit̄ a positio fm vocē. Tertio voce z fcatōe sil'. vt doct⁹ doctior doctissi⁹ q̄ ꝓpatiu⁹ z suplatiu⁹ formāt regl'arit̄ a positio: z etiā fcāt eād̄ rē cū ipso. vñ Sēsu vl'. voce collatio fit vl' viroq̄. Voce nou⁹, sensuq̄ bon⁹: fit doct⁹ vtroq̄. Nota q̄ ad tuor req̄runt̄ ad regularē ꝓparationē. Primo identitas vocꝭ: quare hic est irregl'aris ꝓpatio bon⁹ melior opti⁹. celsus celsior sūm⁹. Scō o req̄rit̄ idētitas fcati. z p b excludunt̄ hec noia potis z nou⁹. q̄z ꝓpatio ē irregl'arꝭ in fcatione vñ Brec. Suplatiu⁹ ñ fcat positm̄. Voce nou⁹ dices erit atq̄ nouissim⁹ inde. Tertio req̄rit̄ debit⁹ nūer⁹ vel debita crecētia syllabarū z p b excludit̄ b nom̄ iuuenis qō nō bz crescentiā in ꝓpatiuo. qz ōr iunior. Quarto req̄rit̄ sufficientia gd̄uū. z p b excludit̄ b nomen ml't⁹ qō caret ꝓpatio. vñ. Plurim⁹ z ml't⁹ se ꝓpat absq̄ secundo, s' in positio p̄cedit b aduerbiū s. prius

Querit

Nota

J vel u si p̄ceit us. sequitur magis z positiuus
p̄cedit b nomē exemplū

Aut u si p̄ceit is. tenuis fiet tibi testis

Dīc q̄ noia positiui gd⁹ bñtia i vl' u añ us. vl' u añ is bñt p ꝓpatio suū positm̄ cū b aduerbio magꝭ Exēplū ō i añ us. vt dubi⁹: egregi⁹ Exēplū de u añ us. vt ardu⁹ strenu⁹ Exēplū de u ante is. vt tenuis Et rō b⁹ regl'e ē ad euitādū magnū biatū in platōe. qz si diceret tenuior arduior. ibi essꝭ magn⁹ biatus in ꝓferēdo illas dcōnes.

Strennu⁹, i. fortis vl' clar⁹ seu rigid⁹. Pius teutonice gütig. id ē miris māsuet⁹. Dubius zwifelhafftig. i. besitās z incert⁹ Ardu⁹ teu. hoch. i. excelsus l' expedēs ardua z magn: vl' cupiēs cū ardore bonores. Egregi⁹. i. nobil' maxim⁹ z p̄cipu⁹. et ōr egregi⁹ q̄i ex̄ gregē cōmunitatꝭ eleuat⁹. Tenuis teuto. dünn. non spissus gñal' z subtil'.

strennu⁹
Dubius
Arduus
Egregi⁹
Tenuis

illa p̄pō. b nom̄. b nomē s. noia positiui gdns

Ante senex iuuenis adolescens quatuor ista
p certo .i. ꝓpanꝭ .i. in ꝓpatiuis

Sola quidem solis vtuntur compatiuis

Glosa notabilis

Dicit q̄ iste q̄tuor dcōnes. s. añ senex iuuenis ⁊ adolescēs cōpanⁿ so
lum in ꝓpatiuo. vt ante anterior. senex senior. iuuenis iunior. adole
scens adolescentior. ⁊ carent suplatiuo.
.i. in syllaba cōpatiui excedūt. i. positiuos p̄ter q̄nq̄
Voce gradus medij superant primos nisi quini
a iuuenis. a magn⁹. a mal⁹. a pdē a pu⁹. s. q̄nq̄.
Junior et maior. peior prior ⁊ minor ista.
s. noīa positiui gd⁹ similia
Et non plura suis equalia sunt positiuis
¶ Dicit q̄ omis comparatiuus excedit suū positiuū in syllab dem
pris quinq̄ qui ponunt in textu.
.i. suplatiuos .i. in reb⁹ cōparis. anuūerādos
Erede gradus summos collatis cōumerādos
¶ Dicit q̄ suplatiui gdus sunt cōnūerādi collatis. i. reb⁹ cōparis
ad inuicem. vt virgili⁹ fuit doctissim⁹ poeta⁹. ibi ille suplatiu⁹ cō
notat nomen rei excedentis cōnūmerari ⁊ ꝓtineri sub noīe rei ex
cessarū Vñ nisi Virgili⁹ (q̄ est res excedens) ꝓtineret sub ly poe
tarū q̄ sunt res excesse. sic. s. q̄ virgili⁹ non esset poeta. tunc oīo essz
incongrua ⁊ impropie dicta: vt statim declarabitur.
i. suplatiuis gradib⁹ cōparatio
Si gradibus summis fiet collatio talis
s. res cōuenire
Rebus in excessis excedens participare.
s. oīo
Congrua nō est hec fortissimus est leo lincum.
¶ Hic autor p̄dictū documentū mag' elucidat dī. q̄ q̄n fit ꝓpatio
aliq̄s rez ad inuicē tē res excedēs ⁊ res excessa dñt hīc q̄ndā par
ticipatōez ad inuicez. q̄re ista oīo est icōgrua: leo ē fortissim⁹ lincū
q: leo ⁊ linx ñ bñt aliq̄m pticipatōz ad iuicez: ch sint spēs ad inuicē
Nota disparate. Jēq̄dā dicūt q̄ in oī ꝓpatiōe req̄rit q̄ res excedens ⁊
res excessa sint eiusdez spēi spenalissime. Sz h nō opt⁹ nisi i ꝓpatōe
ꝓprie dicta: q: iste ꝓpatōes sūt valde ꝓprie. idustriosissimū aīaliuz est
hō. optimū ent̄ū est de⁹. et tñ res excedēs ⁊ res excessa nō sūt eius
dez spēi specialissime. Alij dicūt q̄ i ꝓpatōe fcā p suplatiū res exce
dēs ⁊ res excessa dñt ad iuicez pticipare i dispoīōe q̄litatia ⁊ q̄nti
tatia q̄ notat p suplatiū. Vñ fm istā lecturā req̄rit ad ꝓpatōz pro
prie dictā q̄ res ad iuicē ꝓpate bēant q̄uenientiā in dispōncq̄ notat
p suplatiuū. sz dictū istoz improbat p autorē i textu. q: fm illō dēm
ista ē ꝓgrua leo ē fortissim⁹ lincū: q: leo ⁊ linx q̄ueniūt in dispōne q̄
litatiua. s. infortitudine. Debet g̃ lra sic exponi q̄ q̄n fit cōparatō

ꝓpria ꝑ suplatiõ. tũc res excedns z dñt bñe talẽ res excessa partici
pationez ad inuicẽ nomẽ rei excedentꝫ ꝓtineat sub noie rez excessa
rũ. exemplũ vt Sortes est fortissim⁹ hoim optimũ entiũ est de⁹. qz
deus ꝓtinet sub illo termio ens. et sortes sub ly hõ. Silr b. Sũm⁹
euãgelistaz ẽ Johes. doctissim⁹ apl'oz fuit paulus. Prudẽtissim⁹
populi fuit salomon Fortissim⁹ gentis fuit sampson. ẽ.

Capitulum q̃rtum de generibꝫ nominum

.i. ꝑ posse meo de vnoquoqꝫ noie .i. in quali

In quantum potero de nomĩe quólibet in quo

loceť .i. solicitudo

Ponať genere. presens est cura docere

¶ Istud est q̃rtum capl'm in q̃ determinat autr de gñibꝫ nominũ Et dicit ꝓmo:q pñs cura ẽ docere inq̃ntuz potero de q̃libet nomĩe in q̃ genere ponať. Itẽ gen⁹ est accñs nois nõ q inhereat realiť sic accñs reale inheret subiecto. sz est accñs grãmaticale ꝓnans noia dstclinari sub tribꝫ articul'. s. b bec et b: cõiũctim vel diuisim. Itẽ est m'tiplex gen⁹. s. naťale politicũ z logicale. de q bꝫ nõ ẽ b ad

Nota

¶ Querit. quid est gen⁹ grãmaticale Dõm q est ipm (ꝓpositũ. nomẽ declinatũ seu declinabile sub istꝫ articulis hic et hec z b ꝓiunctim vel diuisim. vt b dñs. hec vestis. b scamnũ. z b z hec fortis et hoc forte. hic z hec z b felix. Itẽ septẽ sũt gña in noie. qz repiť aliqs nom̃ mas. generꝫ. aliqs fei. gꝫ. aliqs neutri gꝫ. aliqs cõis gꝫ. aliqs ois gñis. aliqd dubũ generꝫ. et aliqd epiceni gñis.

Querit

per ꝓpietatẽ femineaz masc'oz

Se d quia per sexum mulierũ siue virorum

s. noia. docere

No scunť propria: non est mihi dicere cura

¶ Dicit' q ꝓpria noia virorꝫ et mulierꝫ noscunť ꝑ sexũ. ideo nõ ẽ mihi cura de termiare de illis. vt hic petrus. hec maria.

considereś s. ꝓpria .i. ciuitatũ vl' villaz

Attendas hominũ que nomina siue locorum

s. noia sub duplici sexu deriuata ponunt

Hec sexu gemino sua deriuata locantqz.

¶ Dicẽ q debem⁹ attendere noia deriuatiua a ꝓpriis noibꝫ hoim siue locorꝫ. qz hec locabilm⁹ sub gemino sexu. i. cõi gñe. vt b z hec israelita hic z hec leuita. Leuita dr ab b noie leui Leui em̃ erat ꝓpriũ nom̃ cuiusdã viri q erat vn⁹ ex duodecim filiis israel. Jñ leuita. i. vir vl' mulier de gñe leui. Et qz nullus poterat ẽ dyacon⁹ in lege iudeoꝝ nisi q fuerat de genere leui. ideo b nom̃. leuita aliqñ trãssumptiue

Leui

ponit̃ p̄ diacono. et sic est nomē officij: qđ solūmō spectat ad viros
Israeli/ et sic ē gr̄ mas. p illā regl'az. Quedā sunt opa. Israelita venit ab ꝺ
ta. noie isrl'. Jacob em̄ a deo noiat⁹ ē isrl'. Jn̄ ꝺr israelita. i. vir vl' mlier
de genere iacob. Jt̄ ꝺ nom̄ isrl' aliqñ capit̃ p̄ ra iudeoꝝ. z est nomē
Heremi indrñter declinabile vl' indeclīabile. Herem⁹ ē loc⁹ defect⁹ vbi nō ē
ta, habitatio vel gressus hoim. Jn̄ heremita. i. vir vl' ml'r bitans i be
remo. Jt̄ heremicola ꝺr q̄si colens heremū Francigena. i. vir vl'
mulier ex francia. Et ꝺr a francia z gigno
. i. p diuersas terminatōes declaret
Et si diuisum tibi declinatio monstret
in mas. gñe in fe. gñe facilius
Vt grecus greca tanto leuius tibi fiet
¶ Dicit q̄ qñ illa noia derivatia declināt p diuersas t̄miatōes: tē
leui⁹ cog̃scit gen⁹ eoꝝ. vt grec⁹ greca. Grecus est aliq̄s de grecia
Grecī est aliq̄ de grecia.
officia viris .i. tm̄mō attribuenda
Quedam sunt opera maribꝫ solis adhibenda.
s opera .i. solis femis s̄ opa .i. tā vir q̄ mulier
Quedam femineis. quedā dat sexus vterqꝫ
.i. ex hoc
māifestū esse
Inde genus poterit p nomīa multa patere
¶ Dic̄ q̄ qđā noia officioꝝ danda sūt sol' maribꝫ. vt papa p̄iarcha.
Papa Et qđā femineis. vt puerpa obstetrix. Quedā dant vtriq; sexui. vt
lixa pincerna. Et ex ꝺ p̄t cog̃sci gen⁹ p ml'ta noia. Papa ē mai or
Patri/ vicari⁹ x̄pi. et ꝺr q̄si p̄ patꝝ. Jn̄ ꝺ z hec papal' z ꝺ le. i. ptinēs ad pa
archa. pā Et papat⁹ us ui. i. dignitas seu officiū ipsi⁹ pape. Patriarcha
Epus capit̃ p ut est minor q̄ papa. z sic capit̃ p primate. ita q̄ p̄mas z pa
triarcha idē fcent. Epīscop⁹ z p̄sul idē sūt. z ꝺr ab epi qđ est sup̄. et
scopin qđ est intendere vel specular': q̄si sup̄ speculator z sup̄ inten
dēs z curā subditoꝝ gerēs. Vel ꝺr ab epi qđ ē sup̄: z copos labor: q̄si
sup̄ labor⁹ā s. s. sup̄ gregē. z sic ē nom̄ laborꝭ z onerꝭ magis q̄ honorꝭ.
Presbyt̃ Jn̄ ꝺ z hec episcopalis z ꝺ le. Et episcopat⁹ us ui. Presbyter gre
ce interp̄tat senior latine. q̄ q̄libet p̄spyt̃ ꝺr ee senior vel etate vl' di
scretiōe vel moribꝫ. Jn̄ p̄sbytercul⁹ z p̄sbytericul⁹ z p̄sbyterell⁹ id
est pu⁹ p̄sbyter. Jn̄ p̄sbyterat⁹ z presbyteriū. i. officius vel dignitas
Puerpa presbyteri. Puerpera. i. mulier pariens prolē Obstetrix ē mulier
Obstetx. que puex de vtero mr̄is p̄gredientē recolligit. Nutrix fei gr̄. teu /
Pincer/ thonice ein am. z ꝺr a nutrio is ire. i. fouere vl' nutu obedire. Pin
na. cerna ꝺr aliq̄s l' aliq̄ porrigēs pocula dño suo z ꝺr q̄si pen⁹. cernēs
q̄ sp̄ ꝺz oculū ad cellariū: vt tpe q̄uenīēti p̄pinet vinū vel ceruisiaz.

De generibus nominum

Lixa dicit vir vel mulier hñs officiū portādi aquā: scz ad exercitum vel ad castra vl' ad coqndū cibaria. Lixa

s' noia .i. aquax mas. gñis

Que fiunt propria fluuiorū pone marina

¶ Dicit q ꝓpa noia fluuiox sc̄ gl̄ mas. vt rhen⁹ nil⁹ mosa schalda. ꝛc̄. Rhen⁹ ē q̄dā fluui⁹ diuidēs germaniā a gallia: q ātequ fluēdo deueniat ad mare diuidit i tres ptes. et vnaq̄q illax ptiū vsurpat sibi ꝓpuz nom̄. ꝑma vocat wola. scōa lecca. ꝛ tria ysola. Mosa est fluui⁹ q̄dā trāsiens p leodiū. Nar est fluui⁹ q̄dā duos hñs meat⁹ ad modū nariū in naso. Nar nar' ē foramē i naso vñ putredo cerebri fluit. Tyna ē fluui⁹ q̄dā in schotia vñ. Virtutis vi na nete serat ad mare tyna. Schalda ē q̄dā fluui⁹ ꝑterfluēs antwerpiā. Rhen⁹ Mosa Nar Tyna Schalda.

.i. arboris ꝓprietas. feim gen⁹ adiūgi

Hominis arboreī vis hec sibi vult associari

ꝓ mas. gñe ista noia

Pro mare pone siler rubus dumus ac oleaster

valet .s. in ligādo mas. gl̄ neutri gl̄

Proficit ad vitem siler hic. siler hoc dat odorem

¶ Dic̄ q vis. i. natura arboreī noīs vl't sibi sociari hec. i. feim gen⁹ vt hec pir⁹ hec pom⁹. Et ista q̄tuor noia siler rubus dum⁹ ꝛ oleaster sc̄ gl̄ mas. tñ siler inq̄ztū vz ad vitē. s. q̄ ligat vitl̄ ē mas. gl̄. sz inq̄ztū ē herba odorifera ē gl̄ neutri. Jtē noia specifica arbox sc̄ gl̄ fei. vt pom⁹ pirus prun⁹. Sz noia fcātia fructū arbox sūt gl̄ neutri exceptis q̄nq. vñ. Neutral' gener' sunt fruct⁹ arboris oēs. Preter auellana nux glās castania fic⁹. Noia fcātia fructū arbox sc̄ ista: pomū pirū prunū ꝛc̄. Siler fcat ramū carptū ab arbore q̄ ligāt vel sustētāt vites. ꝛ sic ē mas. gl̄. Aliqñ capit ꝓ fructu ẽre. s. ꝓ herba odorifera. ꝛ sic ē gl̄ neutri. q: dicūt apothecarij et phisici siler mōtanū i neutro gñe. Dum⁹ ē spina vel collectio spinax. Jñ dumetū ti. id ē loc⁹ in q̄ crescūt dumi. Et cōiter oia noia arbox faciūt de se nom̄ in etū. vñ. Arbores voce tibi gignūt nomē i etū. Odq locū signat vticetūq dumetū. Rub⁹ ē arbustula spinosa rubeū ꝓducēs fructū q in q̄busdā terr' ōz teutōice ein egelantyr. Jñ rubetū ti. i. loc⁹ in q̄ crescunt rubi. vñ⁹. Nō venit ad siluā q cūcta rubeta vereā. i. timet. Oleaster est oliua siluestr'. Jtē dic̄ Jsid. q oleaster silvis fit folijs oliue. et fit arbor inculta ꝛ siluestr' amara ꝛ infructuosa: cui⁹ ramus olive insert⁹: mutat vim radicis ꝛ in suā qualitatē ꝙuertit. Siler Rubus Oleaster

Nota q noia arbox in us t̄miata tā fructū ꝓducentiū q nō: faciunt de se nomē termiatū in um fcās fructū l' lignū abscisū de illis arboribꝫ. vt hec bux⁹. i. tal' arbor. ℔ buxū. i. fruct⁹ vel lignū abscisuz de illa arbore, vñ. Arbor in us fit um fruct⁹, lignū q cesuz. Sic ar Nota

bor pom⁹.pomū lignū ꝙz fruct⁹. Itē lignū vel fruct⁹ neutr⁹ dab⁹ar
bor⁹ oē. Fic⁹ auellana nux glās castanea tollas Lignū l' fructū ſ6
eodē noie ſignt Dicit bec bux⁹ dū creſcit i arbore ram⁹ Ac ſi detrū/
.i.ꝑpuz nom angeli maſ.g⁹ neutri g⁹ (ces b⁹ burū di/
Angelicū nomē dabit hicſz dicto neutra (cere debes.
.i.in pl'i nūero bec duo noſa
Plurali numero.cerubin ſeraphinqz beata
nomē angeli nomē chori nom angeli nomē chori nomē ageli
Eſt cherub.et cherubin cherubim ſeraphin ſeraphimqz
nomen angeli
Atqz ſeraph⁹
ſcim gen⁹ iſta tria noſa choros ſcantia
Hecqz dabit virtus dominatio ſiue poteſtas.

Dic ꝙ ꝑpa noſa ageloz ſc̄ g⁹ maſ.vt michael gabriel lucifer.ſz bec duo noſa cherubin ſeraphin ſc̄g⁹ neutri z pl'is nūeri.vt dicēdo btā ſeraphin zc̄.z ſcāt choros āgl'oz. Cherub āt z cherubim ſeraph et ſeraphim ſūt ꝑpa noſa ageloz.z ḡ ſūt g⁹ maſ. Et iſta tria noſa ſcz
michael virt⁹ dn̄atio z ptās ſc̄g⁹ fei.z ſcāt choros āgl'oz. Mihael elis vl'
Gabriel michael idecliabile itērptat ꝙs vt de⁹ l' pax dina. Gabriel itērptat
fortitudo dei.vbi em̄ fortitudo vl' potētia diuīa manifeſtat gabriel
raphael mittit. Raphael interptat curatio l' medicina dei. vbicūqz em̄ cu/
rādi vl' medēdi op⁹ neceſſariū ē iſte angel⁹ a deo mittit. vñ⁹. Mich
Uriel pax diuīa ga.fort⁹.ra.medicina. Uriel ē ꝑpriū nom̄ angeli.z iterp̄
Lucifer tat ignis dei. Lucifer capit merbaphonice ꝑ noie mali āgeli.qz añ
Berith q̄z cecidit erat lucid⁹ p̄ oīb⁹ angel'. Berith ē ꝑpuz nom̄ mali āge
astaroth li.z interptat ꝓiuratio. Aſtaroth ē ꝑpriū nomē dyaboli vl' idoli.
Thron⁹. Beelzebub z belial ſc̄ ꝑpa noſa dyabolo⁹. Thron⁹ ē agmē āgl'oz
et throni dicūt agmīa āgeloz ꝙ latino ſmōe ſedes appellant:et vo
cant throni.qz in eis ꝺditor rex p̄ſidet z eis ſua iudicia cōmendat.
Eſt āt thron⁹ ꝑpriū ſoliū ſiue ſedes reg⁹ in q̄ ſſidet rex ꝑpt̄ turelā ſui
Princi/ corpis.ſz ſic ñ capit h. Principat⁹ us ui ꝑpe ē ꝓlatura z dignitaſ
patus. ꝓncipis.ſz capit h vt ē ordo āgeloz ꝙb⁹ de⁹ ꝑcipue ꝓncipat.vel qz
Cherub. illi angeli ꝓncipant inferioribꝫ āgel' ſibi ſubdit⁹. Cherub cherub
cherubi cherubē o cherub a cherube. Etpl'r ītō bi cherubim idecli
nabile p oēs caſus.p m ſcriptū.z hic cherub indeclinabile p eodē.z
hec cherubim ideclinabile ſcis nūeri p eodē. Hec noſa ſm ꝙ ſunt
ſcis vl' pl'is nūeri ſcāt vnū angelū vel pl'es āgelos de octauo cho
ro āgeloz ꝙ ōr cherubim Sz cherubin p n ſcat illū chor angeloz
cui⁹ q̄libet angelus vocat cherub vel cherubin.et cherubin eſt ſo/
lūmodo pl'is nūeri et neutri gener⁹.et ſic patz ꝙ poſſumus dicere
ſancte cherub, vel ſcē cherubim; noſa pro nob, vel ſancti cherubim

orate p nob. et iterp̃tat plenitudo vl̃ mlt̃itudo scie. q; illi angeli vicini⁹ positi sũt deo. q̃re diuia scia ceteris ampli⁹ dicunt eẽ pleni. Vñ Brito põit bos ꝓ sus. Hic declino cherub cherub cherubi cherubẽ q;. O cherub cherube pl̃aliter m dabit nq; ¶ Hic cherubim dico. cherubin neutr̃ sociato. Sunt cherubim scti. cherubin sctã. ac cherub alm⁹. Sic seraph seraphis ideclinabile si vis. Seraph z seraphin pl̃is nũeri z seraphim ꝛis nũeri ideclinabl̃e z mas. g̃. z seraph ideclinabile z seraphin ideclinabile neutri g̃ pl̃is nũeri iterp̃tat ardẽs in amore. z siki mõ variat in declinatõe sic cherub. z fcat sp angelus ꝟ aliq̃ choro nisi addat n. q; tũc fcat chor. vñ. ¶ chorus angelic⁹ m denotat angel⁹ vn⁹ Hec tria noia dñatio ꝓt⁹ z ptãs fcant tres choros ãgelor. z sic fei g̃. Iste aliqñ capiũt p ꝓprijs fcatis. z sic etiã sunt g̃ fei. sz p alias regulas: q; tũc bñt alia fcata. Nota q; nouẽ sũt ordines siue chori ãgelor. ꝓ⁹. Angel⁹ ẽ ꝑm⁹. archãgel⁹ ordo secũd⁹. Terti⁹ ẽ throno⁹. sz sit dñatio ãrtus. Hinc ꝓtus q̃nt⁹. sextus prin. sepq; ptãs. Dicit octau⁹ cherubin. seraphinq; nouenus.

Seraph

noia deor mas g̃ dat feim s. idolor

Idola dicta dei dant hic. gerit hec dea dictũ

Dic̃ q; noia idolor ad deos ptinẽtia sũt mas. g̃. vt saturn⁹ mercurius. sed ptinẽtia ad deas sunt fei gener̃. vt thetis venus iuno.

Mercu.

Bachus est de⁹ vini. Lieus. i. bach⁹. etiã ꝑt capi p vino. sz nõ ẽ ex emplũ bui⁹ regule. Mercuri⁹ dicit de⁹ mercator. q̃si mercatorius. Thetis ẽ dea aq̃. etiaz p aqua capit: sic̃ lieus p vino. vñ In cratere meo thet̃ est ꝓiũcta lieo. Est dea iũcta deo: sed dea maior eo. Juno iunonis est dea parturiẽtiũ z nubentiũ. Etiã iuno ꝟ diuina gr̃a. Venus est dea amoris ⁊c. vt infra dicetur.

Bachus

Thetis

Juno

Arguit. q̃dã faciunt instãtiã de ꝟ noie planeta. q; qñq; repit in mas. gñe. So. Planeta bz tria fcata. p duob ẽ g̃ fei. z p vno fcato ẽ g̃ mas. Et q; p pluribꝫ fcat ẽ g̃ fei. g̃ autor nõ curat excipe.

Arguit

Planeta ꝟ a planos grece qꝺ ẽ error seu vagatio latine. q; illa stella nob vid̃r errare z vagari ꝓpt diuersum motũ. Itẽ planeta ẽ q̃dã febr̃ erratica. puta q̃ nõ sp venit eadẽ hora. nec eq̃lit̃ se bz in accedendo. Tertio ꝟ q̃dã vest̃ laxa circa oras. q; errãtib⁹ or̃ vagat Itẽ planeta positũ p stella ẽ g̃ mas. sz p alꝫs fcatis ẽ g̃ fei. Et sunt septẽ planete. scz Saturn⁹ iupit̃ mars sol venus mercuri⁹ z luna.

nõ pt

Nominibus volucrũ: nequit vt credo generalis

regula scz cui⁹ g̃ sint ꝓprietas volucrib⁹

Norma dari: tamen est nature sexus in illis

hoc nom̃ ꝟ nom̃ epycen g̃

Hec (nisi gallina z gallus (sunt epycena

Glosa notabilis

scz hic vel hec .i. duplicē

Articulus nāq; sexū dabit vnus vtrunq;
mas. gr̄ ℔ nom̄ fem̄ gen⁹ ℔ nomē

Masq; columbus erit. muliebre colūba tenebit

¶ Dic̄ q; de noīb; volucr; nō p̄t dari general' regl'a. qr nō p̄t cogsci facil'r an sint mares aut feie. tñ sex⁹ nature ē in ill'. z hec sūt epicena. i. p̄miscui gr̄. qr vn⁹ articul⁹. s. ℔ vel hec dabit vtrūq; sexū. s. taz masculinū q; fem̄. vt ℔ passer milu⁹ hec aq̄la monedula. Nisi gallus z gallīa. qr facil'r p̄t cogsci q; gall⁹ ē mascul⁹ z gallīa fem̄a. Sil'r colūb⁹ ē gr̄ mas. z colūba gr̄ fem̄. Milu⁹ ē auis rapacissima z q̄si sp

Milu⁹ Aquila

domestic; auib; insidiat. Jñ miluin⁹ a ū. i. rapax z insidiosus. Aq̄la est auis acute vidēs: p̄ncipatū tenēs int oēs aues. qr irreuerberato visu ī spicit solē. Vñ nota ꝺ p̄petatib; ei⁹ vsus. Nobilitas aq̄le p̄t oē volatile celi. Sūma volādo petit: z pēdēs aere sūmo. Jn liq̄dis

Passer.

pisce speculat acumie visus. Jñ aq̄l⁹ a ū. ꝺr hñs nasuz curuatū ad modū rostri aq̄le. Jtē aq̄le⁹ a ū. i. niger vl' fusc⁹. Passer ein spar. Et ꝺr a patiēdo: qr patit libidinē exq̄ aīal petulcū sit. Petulc⁹ a um

Mone/ dula.

trices. Jñ passerul⁹. i. pu⁹ passer. Jtē passerin⁹ ꝺr fili⁹ passer̄. Monedula ein duol. z ꝺr q̄si monetula a moneta. qr cū auz vl' monetā inuenit aufert z occultat. Pica ei acbster. Merula ei meerel. Psittacus papegey. Graculus ein beber. Pauo ein pfaw. Gall⁹ ei ban

Colūb⁹

Gallina ē vxor galli. Colūb⁹ mas. gr̄. et colūba fem̄ gr̄. ein dub. et ꝺr q̄si colēs lūbos Et hz mltas p̄petates. s. caret felle. nullū rostro ledit. rarovolat sola. gemios pullos nutrit. gemitū p cātu emittit. in xta fluuiū morat. oem auē inimicā fugit. cadauer vitat. osculando coit. in foramīb; petre nidificat. eriā signat spm̄scm̄. vñ. Grana legit. volitat sociata. cadauera vitat. Felle caret. plāgit. sociū p oscula cātgit. Petra dat huic nidū. fugit hostē. flumia visit. Rostro nō

Palumbes.

ledit: gemios pullos bñ nutrit. Palūbes ē colūba silvestr̄. z ꝺr q̄si parcēs lūbis. palūb⁹ ē pull⁹ palūbis. vñ. Lūbis p̄centes nos dicim⁹ eē palūbes. Quicq; colūt lūbos: nos dicim⁹ esse colūbos.

in oi gñe .i. noia p q̄ nūeram⁹

Jn triplici genere numeralia nomīa pone
s noia adiectiua nota

Que sunt mobilia per se fiunt manifesta.

¶ Dic̄ q; debem⁹ ponere noia nūeralia sub triplici gñe. vt hi z hec hec q̄tuor q̄nq; sex. z illa noia adiectīa q̄ sē mobilia ꝺ vno gñe ī alid. z de vna fmiatiōe ī aliā fiūt nota p se. vt bi duo. be due. bec duo

Nota

bi z be tres z hec tria. Nota q; q̄ntuplicia sūt noia nūeralia. q̄dā sūt cardialia. vt vn⁹ duo. q̄dā ponderalia. vt simplus dupl⁹. quedā

distributiua: vt binus trin⁹. Quedã ordinalia: vt ꝑm⁹ scds tertⁱ⁹ q̃dã aduerbialia: vt semel bis ter q̃ter. vñ. Quintuplicis forme numer⁹ distinguit eẽ Cardine pondere distribuẽs simul ordis aduer Pñs vo text⁹ solũ intelligit de nũero cardiali. s. de trib⁹ exclusiue vsq; ad centũ inclusiue. q; oia alia nũeralia sũt mobilia ꝑ tria gña et ꝑ tres ẽmiatões: vt vn⁹ a ũ. ꝑm⁹ a ũ ꝛc. Vl' ꝑ tria gña ꝛ ꝑ duas termiatões: vt bi duo be due bec duo. bi ꝛ be tres ꝛ bec tria. Sed ḡruor q ngz ser vsq; ad centũ inclusiue sc̃ pl'is nũeri. ꝛ nõ hñt diuersas termiatões. sed sunt indeclinabiles. vñ vs⁹. De trib⁹ ad centum tibi do tale documẽtũ. Sũt ois gener⁹ pl'alia nec variabis.

s̃ noia s. noia. s. illud. s. apõ nos. s. gen⁹

Barbara greca genus retinent quod habere solebant

¶ Dic̃ q noia babara ꝛ greca retinẽt ꝫ gen⁹ apõ latinos qõ solebãt hic apõ grecos ꝛ barbaros. vt libie ylion ꝛc̃. Dis ãt vox q̃ nõ est greca seu latina ꝑ dici barbara: vt teutbõica gallica ꝛc̃. vñ. Exceptꝫ grecꝫ: exceptꝫ atqz latinis. Jure ꝑ dic barbar⁹ dis hõ. Libie dr filia epasi. Ilion dr obnolutio Barbarus dr aliqñ alien⁹. Vñ barbar⁹ Ouidi⁹. Dũmõ sit diues barbar⁹ ille placet. Jñ barbarizare. i. ex/ in memoria cõia (tranee loq

Debes in mente generalia dicta tenere

s. p̃dicta. repetere

Et sic excipe q non licet hec iterare

exq̃ liber regl'a cõia excipi

Debent exomni norma generalia demi

¶ Dicit q debem⁹ gñalia dicta tenere in mẽte: q; nõ licz ea iterare sed generalia debẽt excipi. ab oi regl'a specialí postea dicenda.

S s̃ aliq̃d. vt musa fei gꝫ deme

Jt tibi nomẽ in a muliebre: sed excipe plura De a

¶ Dic̃ q noia ẽmiata i a sc̃g̃ fei: vt musa. sz noia i pl'i nũero ẽmiata i a sc̃g̃ neutri. vt arma. Aliq̃ dicũr (sz excipe pl'a). i. mlta: q; multa excipi dñt ab ista regl'a Ulna ẽ mẽsura q̃ mẽsurat pãn⁹. vl' est pars brachq̃. vñ Extat ps brachꝫ mẽsuraqz dr vlna. Galea media Ulna correpta: fcat cassidem: sz galea mes ꝑducta fcat nauẽ. vñ. Armo Galea capõ galea pelag⁹ ꝓcurro galea Do capiti galeã sz ꝑ mare ducogaleã. Jn bellis galeas. in aqs onusto galeas Miles bz galeã. sz bz

s. nom̃ s. declinatio neutri gꝫ (pirata galeã.

Quod declinatum dat tertia sit tibi neutrum

¶ Dicit q no mẽ tertie declinatiõis in a gꝫ neutri: vt dogma.

s. noia s. noia attendere

Deriuatiua decet et compositiua notare

notari noīa fcantia officia
Nomina signari debent simul officiorum
.i.cū duplici ꝓprietate sociant
Si sexu gemino iungunt sua significata
p̄dictis cōe gen⁹ sociat
Omnib⁹ his hic ⁊ hec iungat.⁊ hac ratione
s.nom̄ b ꝟbū a se deriuat cōis gī ponere
Quod colo componit cōmune locare decebit
hoc nomē. b nomē mas.ge. scz deriuatiuis
Aduena siue schita.sed si mas ꝓfir in istis
s.nomē cōponit.b ꝟbū ista noīa
Quodq; facit gigno pincerna lixaq; iungo:
hec noīa mas.gī fiatū in a fei gī
Vr grecus tubicen erit a tantum'mulier
Dic̄ q noīa deriuatiua fimiata i a:vt heremita:⁊ nomia ꝓposita vt
assecla.ꝓtua. ⁊ noīa officioꝝ vt verna: dñt sil' sigri si iungunt sua
fcata sub genio sexu.qz oīb⁹ his dat b ⁊ hec.i.sic cōis gī Et hac rōe
etiā cōposita a colo ⁊ a gigno:⁊ a mī gī alqs ꝟbis sūt gī cōis. A colo
vt agricola.ꝑcola. A gigno.vt francigena ⁊c. Sil'r ista noīa pin-
cerna: aduena lixa. Sz si mas.gen⁹ p̄cedit i ist' ꝓposit' vl' deriuat'
Assacla tūc sic gī fei. vt greca tubicina.qz dñt mascl'ina p̄cedēria q̄ sūt grec⁹
Doua/ tubicen. Assecula vl' assecla ꝑ sincopā gī cōis dr: fuies vl' comes q
tista sequit alterꝝ.⁊ dr ab assequr er'. Idolatra.i.adorās idola. Donatista
est seqns vel studēs donatū. Sophista ē loqns sapiēter ⁊ decipiēs
alīū in verb. Scotista ē seqns illū auctorē Artista dr sciēs vl' studēs
Accola artes. Agricola dr vir vel mier colēs agr̄. Celicola dr hītās i celo
q̄si colēs celū Accola dr colēs alienos agros. Incola dr colēs pro/
prios agros.vñ. Accola nō ꝓtiā ꝓtiā colit incola terrā. Itē accola
Aduena pōit ꝑ extraneo.⁊ incola ꝑ intraneo. Terrigena dr genit⁹ vl' gēita
de terra. Aduena dr vir vel mier adueniēs de lōginquis ptib⁹.⁊ est
erēpluz de ꝓpositis ⁊ etiam de deriuatiuis. Itē. Gigno colo venio
si vis ꝓponere recte cōis gī sunt q̄ ꝓponis ab illis Aduena ꝟbico
la monstrat terrigena dicta. Excipe ꝟbigena qđ ꝟbo ꝓuenit vni. Jē
illa metra dicūt q ꝓposita a colo gigno ⁊ venio sic cōis gī. excepto
illo noie ꝟbigena: vt infra patebit.ibi. (Nō est verbigena) Cristico
la.i.colens ⁊ bonorās xp̄m Schita est aliqs vl' aliq̄ de schitia:no/
Tubicen men gentile. Tubicen est vir ludēs in tuba vl' b sciens. Tubicina
est mulier sciēs ludere in tuba.⁊ ꝓponitur a tuba ⁊ cano is ere,
.i. viris mas.ge: est exemplū
Si solis maribus datur hic tenet. vt patriarcha,

Dicit q̄ si nomē officij solū spectat ad mares: tūc est g̃ mas. vt p̄a
triarcha. Archos p̄t ꝓponi cū oīb⁹ noīb⁹ officioꝝ. vñ. Officijs cun
ct̃ dab archos ꝓponitur. Sic archifab fabroꝝ sūm⁹ dī. Sic archi
cler⁹ cleroꝝ sūm⁹ dī. Et sic p̄triarcha dr a p̄i z archos q̄i ꝓnceps pa
trū vl dr caput xp̄ianitatis sic papa. etiā dr sup̄m⁹ circa papā. vñ.
Ecclesie p̄i ꝓnceps p̄triarcha vocat. Nā pat̃ patrū dr esse papa.
.i. verbū genitū .i. sapientia

Non est verbigena nisi christus vera sophia

Dicit q̄ q̄uis verbigena sit ꝓpositū a gigno: nō tñ ē g̃ cōis. sz mas.
qz quērit solū xp̄o. Christ⁹ cūm dr verbū genitū ab eterno a p̄e. incarnatū
ex virgine maria. vera sophia. i. eterna sapientia z deitas integra.
boc nomē .i. neutri g̃ b noie

Mannaꝫ neutrale cum pascha dicitur esse

boc nomen .i. neutri g̃ scie ge.

Mammona sic dices neutrū. muliebre polēta

Dic̄ q̄ bec tria noīa. s. māna pasca z māmona sr g̃ neu. sz polēta ē
gener̃ fei. Quidā legūt istū textū sic. Neutr̃ mūliebre polēta. s. q̄ po
lēta aliq̄n sit g̃ neu. z aliq̄n g̃ fei. nos tñ cōit vtimur eo i scio gñe
Māna ē neu. g̃ indeclinabile. vl māna mānē teuto. hebr. mel dr. Et Māna
dr a manū qđ ē bonū vl dī a mābu qđ ē infectio āmirāt̃ apud he
breos. Cū em̄ filius isrl̃ ceciderit l̃ pluerit māna i deserto tē ex admi
ratiōe clamabāt mābu. q̄i dicerēt: qđ ē h̄. q̄le signū ē h̄. q̄ bonus est
h̄ q̄ dulce: q̄ suaue. Pascha ē neutri g̃. tñ ꝑe. helie seq̄ns p̄scia / Pascha
nū dic̄ q̄ sit fei g̃ z hz am in accō fri p illā regulā (Am fuat q̄rtus)
et etiā dr q̄ si reperiat i neutro gne. tūc est tric declinatōis. Sz ipe re
ꝓbendit a q̄daz expositore sic. Pascha qđ ē ꝓme: pertr⁹ tne iubz cē.
Credes q̄ grecū nom̄ sit cū sit hebreū. Jtē Jo. de Bar. Qui dr pa
scha p⁹ paschat̃ errat ab arte Sz pascha paschē pueri dñt variare
Cū q̄dā scti doctores dicūt q̄ sit indr̃ter grecū z hebraicū. q̄n ē he
braicū: tūc dr a phase grece qđ ē transit⁹ latine. z sic ē ꝓme declina
tiōis z g̃ fei. Sz q̄n ē dcō greca: tūc ē tertie declinatōis z neutri g̃
et sic sepe repit̃ in sac̃ scr̃ptura: z p̄cipue i expone Nicolai delyra: pa
scha paschat̃. Tamē modern⁹ vsus tenet nūc c̄rīū cū Jsido. scz q̄
pascha sit dictio hebraica ꝓme declinatōis neu. g̃. z dr fm eundez
a pasce grece qđ est transitus latine. q̄ multiplex transit⁹ contigit
illo tempe anni q̄ nos seruam⁹ nostr̃ pascha. q̄ tunc angelus dñi
transiuit p egyptū percutiendo populū egyptiacū Etiā tunc hebre⁹
populus transiuit p mare rubr̃ fugiendo p̄secutiōes ꝑ baronis.
Etiam tūc christ⁹ transiuit p̄ cū mortē suā amarissimaz ad vitā im
mortalē. vñ. Questio q̄rit̃ cur festū pascha vocat. Angel⁹ egyptus
transiuit p̄cuciendo. Hebreus popul⁹ transiuit per mare rubrum.

Transit ad vitaz paschali tpe rps. De equocatõe hᵒ nois paschа

Mam mona vide, s in ꝑma declinatõe. Mammona interꝑtat diuitie, capit etiã aliqñdo ꝑ deo diuitiaz. Sed mãmon ponimᵒ cõmuniter ꝓ deo diuitiaz vñ. Mammona sit census: sz mãmon sit deus eius.

Arguit Perso. ☞ Arguit. Dicimᵒ cõit iste ẽ reuerendᵒ ꝓsona, tbiviõz q ꝓsona ẽ gj mas. z nõ excipit i textu. g viõz q auroz sit diminutᵒ. So ꝓsona ẽ ibi gj fei z ablti casus. Notãdũ est g q ꝓsona capit qñqz ꝑ inuestito eccl'ie. s. ꝑ illo q ꝑ ceteꝛ bz dignitatẽ in eccia q̃ spectat ad viros tãtũ z sic ẽ gj mas. ꝑ illã regulã (Si fol' maribꝫ.) qz sic ad viros tñ spectat papatᵒ, sic etiã ad viros tñ spectat ꝓsonatᵒ. Jtẽ ꝓsona alicui ẽ rõnal' creatura indiuidua eẽntia. z sic õz ꝓsona q̃si ꝑ se vna, z tũc ẽ gj fei. Jtẽ ꝓsona õz in grãmatica ipm suppositũ. aliqñ ꝓprietas suppositi. aliqñ ꝑpetas vocj. aliqñ ipsa vox. aliqñ modᵒ fcãdi. aliqñ ꝓsonal' ꝓprietas z sic ẽ sp gj fei. z deberet penl'tima corripi: sz ꝓducit ad diam vbi ipatiui modi. s. ꝓsona ꝓsonet: qõ corripit penl'timã sillabã. s so. vñ. Paup ꝓsona nõ ẽ mea ꝓsona regi. Hoc ẽ: ꝓso

☞ Arguit. auroz est hᵒ dimi (na. i. dic regi q mea ꝓsona ñ ẽ paup. nutᵒ in hᵒ q ñ facẽ mẽtionẽ de istj noiby alleluya z osanna. cũ tñ sũt

Alleluia gj neutri. So. hec dictio alleluya diuersi mode a diuersis capitur Dicit tñ Pe. belie q ẽ interiectio: z ẽ significatiõis gaudẽtj vl' exultantis: nullᵒ gj. Sz Jsiõ. z Hugj. dicũt q alleluya sit dcõ hebraica: z interꝑtat laus dei. Sz alij scti doctoꝛes diuersimode interꝑtãt alleluia. vñ. Gregoꝛiᵒ patrẽ dicit natũ q̃z pneuma. Denotat ambroſiᵒ ꝓtus lux vita saluſqz. Saluũ fac dñe totũ denotat augustinus.

Nota Laus tibi sit xp̃e: hieronimᵒ approbat esse. Nota q si alleluya capiat oꝛational'r: tũc nõ ẽ alicᵒ gj. si sed capiat dictional'r: tũc interꝑtat laus dei. sic Hugj. z Jsiõ. z sic alleluya ꝑt ꝓtineri sub illa regl'a Barbara greca zc. Vel ꝑt dici q ꝑt ꝓtineri sub illa regl'a Māna qz neutrale. eo q māna ẽ dcõ hebraica. z sic vnũ hebraicũ ꝓtinet sub

Osãna alio. Osanna sepe capit oꝛonal'r. s. qñ equalet huic oꝛoni: obsecro saluifica. vñ. Obsecro saluifica tibi dictio sigt osanna. Vñ qnia dicit Hugj. q osy ẽ dcõ hebraica. z interꝑtat saluifica: z deberet dici osy anna: vbi mõ õz osanna ꝑ sincopã: auferẽdo illã lirãm y Et qñqz ponit dictional'r. z sic ẽ interiectio exclamãtis: put exponũt Petrus belie. Jsidorᵒ z Brito Et sic q̃litercũqz capiat nõ est gj neutri nec alicᵒ altarij generis. Si tñ inueniatur ab aliq̃ auctoꝛe positus in neutro genere. tunc debet cõꝑhendi ibi (Barbara greca zc.

ista nomia

Cetaqz balena mustela talpaqz damma

scz masculinũ z feim

Articul'o sexum signant vtrumqz sub vno

ß nomē s.noiby associabis

Et panthera simul predictis annumerabis

Dicit q̄ noia in textu posita.cera.balena ⁊c. sūt epicen' ⁊ p̄miscui
g'.q: fcāt vtrūq; sexū sub vno artic'o. vt hec talpa fcat tā marē q̄z
femināⁿ. Itē sera p.s.teuto. ein boꝛstel.sz cera p.t. ein walfisch.vñ. Sera
Sera p sboꝛstel sz p c sit tibi walfisch. Balena ē pisc' q̄dā marin⁹ Balnea
magn⁹ q̄ fūdit ⁊ iacit aq̄s huc ⁊ illuc alt⁹ cunct' beluis marinis. mustela

Mustela ē aial q̄ddā capiēs mures Et ꝺr a mus.⁊ telon lōgū q̄si
long⁹ mus.q: est aial pl⁹ lūgū q̄z spissum ē. Et ē duplex gen⁹ q̄ddaz
est siluestre ⁊ q̄ddā domesticū. Talpa est aial q̄ddā nigꝝ ⁊ paruū Talpa
fodiēs terrā. humū erigit. faciēs cumulos. radices subter frugib⁹
comedit.⁊ bz velamia sup organa visus ne ledant oculi ei⁹ ꝓpt̄ ꝓti-
nuū motū subterra. Damma aliq̄n capit ꝑ aīali puo ⁊ venenoso Dāma
teuto.dachs. Sz Hugo et Britu dicūt q̄ dāma ē capra agrestis:⁊
est aial valde timidū ⁊ imbelle maxīe fugiēs canes. Vñ loq̄t de se
ipsa. vñ. Dente rueꝰ aper: defendūt cornua ceruū. Imbelles dam
me nil sum⁹ nos nisi prede. Panthera est aial amicabile cū oī
animali p̄terq̄z cum draconē.

s.genus sz aliq̄ formar ß nomē ß nomē

Neutrū nomen in e facit: vt presepe cubile

Dic̄ q̄ nom̄ tiatū i e ē g' neutri: vt p̄sepe cubile monile.mare. Mo-
nile mare ⁊ p̄sepe paret sup. Cubile.i.cubiculū: ein schlaffkāmer.
Cubiculari⁹.i.famul⁹ q̄cens i cubiculo.vñ. Tu de nocte sile si vis
s.noia feim gen⁹.s.noia petūt (intrare cubile.

Adiectiua notes hec barbara grecaq̄z poscūt

Dic̄ q̄ debem⁹ notare noia adiectia i e q̄ sc̄ g' oīs vt q̄cunq̄z vterq̄z
quisq̄z. Uter vtra vtrū i q̄s vt̄s.⁊ ꝓponit cūq̄z. vt vterq̄z vtraq̄z
vtrūq̄z.i.ille ⁊ ille l' vn⁹ ⁊ alt. Quisq̄z et q̄cūq̄z.i.q̄libet. Deinⁿ dic̄ q̄
barbara ⁊ greca noia i e tiata sc̄ g' sc. vt pēthecoste phebe libie syne
doche. Nomia greca ⁊ barbara patent sup̄a
neutri g' pl'is nūeri ß nom̄ iunge ß nomē

Neutrū plurale fit cete recolige tempe

¶ Dicit q̄ hec duo noia.s. cete ⁊ tempe sunt g' neu. ⁊ pl'is numeri. Tempe
Tempe fcat loca delectabilia nō aspa: q̄si bn̄ tēperata Etiā sumit
p tēperata aura. vñ⁹. Nō mare dat tempe: sz donat grādia cete.

.i.neutri g' s.nomia

I neutrū ponis: tamen adiectiua notabis

¶ Dic̄ q̄ nom̄ terminatū in i est g' neutri. vt gūmi frugi nausi. Et
dic̄ q̄ tu notab⁹ noia adiectia in i. q: illa sc̄ g' oīs: vt huiusmodi cu- Nausi
iusmōi. mācipi emācipi. Nausi ē interstitiū int nucleos nuc'. sz gū-
mi ē hūo: viscol⁹ stillās ō arboꝛib⁹. vñ. In nuce stat nausi sz stillat

ab arbore gūmi. Itē nausi sepe ponit p illo ꝙ plexo. s. p nihilo. vnō.

Sinapi Mācipi

Canōici pauci sūt q̄ donāt sua nausi. Dār auidē fauci: sz sē ad cāti/ca rauci. Sinpari ōr semē: cui⁹ herba ōr sinapis. z ōr alio noie sina/piū. Mancipi. i. capt⁹ l̄ capta ad fuiēdū. Emācipi z nemācipi ōr liber vl̄ libera a fuiture. tñ mācipi p̄t cē dī casus amāceps mācipis. Sil̄r emācipi ab emāceps z nemācipi a nemāceps. oia sb eoꝫ nom̄ i o. b nom̄ mas. ge. iungere (fcato sic̄ z mācipi.

O sicut cento maribus sociare memēto.

¶ Dic̄ ꝙ noia t̄minata in o sē gꝫ mas. vt cento sermo cardo Cento est equiuocū. vñ. Centro puluinar. pān⁹ filtrūq̄ poeta Est filtri fac/

Cento

tor ferorꝙ libidis exta. Jñ centrix. i. meretrix. Itē cento ōr aliq̄ herba q̄dā. s. miliū. i. ꝓducēs centū grana. Carbo z sermo patent s. s^c noia in ntō .i. nores ex ntō in o

Que dant do vel go bene signes. si tñ ex o
s^c casus s^c noia exigūt feim genus

Obliquus facit i. que poscunt hec sibi subdi

Dic̄ ꝙ a p̄dca regula excipiūt noia t̄iata in do vl̄ in go q̄ mutāt̄ o in i in grō: qr talia poscūt hūc articulū hec sibi subdi: vt formido inis

Arguit

Arguit. cupido iuenit i Oui/ (caligo inis. Vocabula patēt. s. dō in mas. gñe. So, ponit ibi cupido nō p p̄ncipali fcato sz p deo amor. q̄re nō est nec̄arū ip̄m b excipe. vide sup̄ ibi (Jdola dca dei) mas. gen⁹ b nom̄. b nom b nomē

Hic recipit cardo margo sociatur z ordo.

¶ Dicit ꝙ ista tria noia. s. cardo margo z ordo sūt gꝫ mas. s^c genus b nom̄ b nomē neu. gen⁹ b nom̄

Omne dabit pseudo presto. dabit hoc tibi pondo

Pseudo

Dic̄ ꝙ pseudo z p̄sto sē gꝫ ois: z pōdo ē gꝫ neu. Pseudo. i. falsꝰ. pseudo. pha. i. falsus. pha. pseudo aplis. i. falsꝰ aplis pseudo graphus id ē falsus scriptor. pseudo xp̄ianꝰ. i. falsus xp̄ianꝰ. vñ. Flete mō fle/

Presto

te. qr regnāt pseudo. phere. Presto ideclinabile. i. paratꝰ. tento. bereit. Presto as are. tento. geben. vñ. Quānis nil p̄sto: sum debita

Pondo

soluere p̄sto Pondo neutri gꝫ ideclinabile. est morbꝰ q̄dā q̄ ōr grauitas corpis. Etiā ōr pōdꝰ. i. vnꝰ as vel libra velt trutina. cī pfundt. vnde. Est trudine pondꝰ q̄ddā: pondo q̄z morbus
s. generꝫ b nom̄ illo noie

Est cōmunis homo pariter cum virgine latro

¶ Dicit ꝙ hō p̄go z latro sē cōis gꝫ. Virgo ein iunckfrow. ptz. s.

Homo

Latro ein merder. et dic̄t fur z latro. vt s. Homo ein mensch. et dicit a noie huma. i. t̄ra. qr hō ō humo factꝰ ē z ad humū ꝓtinue redit. vñ. Est hō res fragil̄. res durās tpe puo. Est igit̄ sil̄is flori qui crescit in aruo. Jñ homūcio homūculus z homulus. i. parꝰ hō.

feim gen⁹ .i. nom̄ ꝟbale i io illa noia

Hec dat verbale par io caro talio iungo

Dic̄ q noia ꝟbalia ciata i io sc̄ gl fei. vt lectio auditio. z caro z talio sc̄ etiā gl fei. Talio ē vindicta sil'is delicto. vt eruere oculū p oculo reddere malū p malo. Sz recōpēsatio ē retributio boni p bono. Caro prz. ē. Itē ista noia opinio z religio sc̄ etiā fei gl p hāc regulā z sūt noia ꝟbalia irregl'aria. Itē opinio ē putamē vl' suspiciō dubia et dr ab opinior arl. i. estimare. Religio onis neutro. ei geistlich wesen. z dr p relego is ere. q: relegiosi legūt z religūt pt tractādo ea q̄ sūt dei. In̄ religiosus a ū. i. monastic⁹ z irreligiosus. i. mūdan⁹ q̄i .i. gen⁹ variat b nom̄. i. Fcatū (nō religiosus.

Talio

Opinio

Religio

Articulum mutat et triplicat vnio sensum

¶ Dic̄ q b nom̄ vnio bz triplex Fcatū. z Fm b mutat articulū. i. genus. Unio est lapis pciosus. z dr ab vn⁹. q: inuenit tm̄ vnus et nunq̄ duo vel tres sil' et sic ē gl mas. Unio est etiā stella q̄dā vl' pūctus decū. z sic ē gl mas. Unio ē etiā pūctio vel ptimiras. z sic est generis fei. vñ. Hic lapis hic pūctus: hec vnio ptimiras sit. bas tmiatões s⁹ gñib⁹ iungere

Hic vel t neutris debes sociare

Dic̄ q noia ciata i u. c. d. vl' t. sc̄ neu. gl. vt comu allec aliq̄d caput. .i. est ois gl scz coz ꝓposita

Quot tot dat omne gen⁹ et que de tot quot habem⁹.

¶ Dic̄ q; ista duo noia q̄d z tot cū suis cōpositis. vt quot q̄t totidē sunt gl ois Dic solem⁹ dare dām inf quot p t scptū: z quod p d. et p titellū in̄ dorso. vñ⁹. Quot p t scriptuz nomē nūerale vocatur Per d pronomen. titellus coniunctio ferē. Aliquot est cōpositū ab alius z puot: qđ est ideclinabile ois gl Et solet dici p aliq̄t tēpa. Quot quot. i. q̄ntū. Totot. i. tantū: impropie tm̄.

S⁹ aliq̄d neutri gl b nomen

Sit tibi nomē in al neutrū sic pone tribunal

b nom̄ tribuet s⁹ gñe pl'is nūer⁹

Hic sal hoc q̄z dabit neutro plurale carebit

¶ Dic̄ q nom̄ i al termiatū ē gl neu. vt tribunal. vectigal. cerui cal. Sz b nom̄ sal repit in mas. gñe z i neutro. sz q̄n ē gl neutri: tūc caret pl'i nūero. Vectigal est tributū qđ dat de illo qđ vehit ad domū dñi: vel qđ dat ꝺ reb⁹ vect⁹ p trā vl' p aq̄m. Cerui cal ein küssen est puluinar qđ ponit sub collo dormientiū. Et dr a cerui ici⁹ qđ ē posterior ps colli. sicut gula anterior. Tribunal z sal patēt. ꝺ .i. neutri gl q: sunt gñis mas. deme

El neutrum pone. sed ꝓpria nomīa tolle

El

Dic̄ q nom̄ in el terminatū est g̃ neutri vt mel fel. Jn excipiuntur ꝓpria noia in el q̄ noscunt ꝑ sexū: vt ezechiel daniel rachel michael. Daniel z ezechiel sūt noia ꝓpria magꝝ ꝓphaꝝ. Rabel est ꝓpriū nom̄ femie Michael est ꝓpriū nomen angeli.

Il — nom̄ in il — excipias. i. cōis g̃ ꝟ nom̄ ꝟ nom̄ mas. g̃

Il dabit hoc: demas hic z hec vigil z pugil ē mas

¶ Dic̄ q nom̄ in il ꝓtū est g̃ neu. vt nil nihil. ſz vigil est g̃ cōis. et pugil ē g̃ mas. Nil nihil z nihilū idē ꝓcant. z carēt pl̄i nūero. vñ. Nil nihil z nihilū pl̄alib⁹ ista carebūt. Vigil z pugil patēt supꝰ.

Ol — seruat ꝟ nom̄ fei g̃ ꝟ nomē

Ol tenet hic vt sol: dicetur femina micol

¶ Dicit q nom̄ in ol terminatū est g̃ mas. vt sol sed micol ē g̃ fei. Sol patet. s. z ōr q̄si sol⁹ lucens. q: oia sidera accipiūt lumē suuz a sole. Micol est ꝓpriū nomen cuiusdam mulieris.

Ul — nomē in ul ꝟ nomē .i. cōe gen⁹ illa noia

Ul dabit hic vt consul. hic z hec dant p̄sul z exul

¶ Dicit q nomē in ul terminatū est g̃ mas. vt consul. Sz p̄sul z exul sunt gñis cōis. Consul p̄esul z exul patent supꝰ.

Am — nomē in am locare ꝟ nom̄

Om̄e genus dabit am: sic debes ponere nequam

ꝟ nomē neutri g̃ ꝟ nomē pl̄is nūeri oīs g̃

Tantundem neutrū totidem plurale sit omne

Tātūdē — Dic̄ q nomē terminatū in am ē g̃ oīs: vt nequā. Tātundē ē g̃ neu. z totidem ē g̃ oīs z caret ſti nūero Nequā ptz supꝰ Tātūdē ē g̃ neu. et indeclinabile. gtō b⁹ tātūdē. accō ꝟ tātūdē z ñ pl⁹. et ē idē qđ tātum. vt tātundē valet ꝟ q̃ntū illud. z ꝓponit a tantū et idem.

Totidze — Totidem oīs g̃ pl̄is nūeri: ꝓponit a tot z idē. et ōr q̄si tot idē Jtē idem ē g̃ oīs: z i mas. gñe ꝓduc̄ ꝑmā: sz i neu. gñe corripit. vꝰ. Hoc breuiab idē: sz ꝑ mare ꝓtrahis idē. Jn feio gñe ōr eadē meō. correp. in ntō: sz in abltō ꝓducit. vñ. Jn rectis eadē: vult abltūs eadem.

Um — nom̄ in um dices femina⁊ notes

Um neutrū facies mulierū nomīa signes

Dicit q noia in um terminata sunt g̃ neutri. vt tēplū. Sz debem⁹ notare nomina mulierū que sunt generis fei. vt dorceum glicerium. philorciuz — Dorceum est nomē cōmune mulieribus: sic dictum causa adulacōis. Et philorcium est nomē mulieris leccatricis. Glyceriū est nomē mulieris meretricis vel amasie. Vñ quidā. Hoc strophēū magno semp fuabo decore. Qđ mea gliscerīū magno mihi mi sit amore. Eustochiū ē ꝓpriū nom̄ filie sanete paule vidue: quibus scribit Jero. in ꝓlogo biblie dicens. O paula et Eustochium.

mgl.gen⁹ exēplū ƀ nomē

Hic dat nomen in an testis fiet tibi tyran An

¶ Dicit ꝙ noia in an sunt gñis mas. vt tyran sarban leuiatban.
neutꝛ gen⁹ mas.gen⁹ ƀ nomen

En dabit hoc:sed ren dabit hic:pecten simlu splen. En
ƀ nom̄ s⁹ ꝑdictꝫ s⁹ noia ab illo ꝥbo

Atqꝫ lien iūgas:t eis que decano formas
s.ꝑdictis ƀ nomē mas.gꝫ. neutri gꝫ inuentū

His iungas hymen.mas est neutrumqꝫ repertum
feim gen⁹ ꝥuat ƀ nom̄ mas.genus ƀ nomen

Hec retinet syren.dabit hic faciens sacra flameu

¶ Dic̄ ꝙ nom̄ termiatū in en est gꝫ neutri:vt nomē omen. Sꝫ ren pecreo splen t lyen z ꝓposita a cano vt liricen tubicē cornicen sē gꝫ mas.z ƀ nomē hymē ertā ē gꝫ mas.tñ repit̄ qūqꝫ in neutro gñe. Et syren ē gꝫ fei sed flamē ꝑ sacerdote est gꝫ mas. Omen nomē lumen ren splen t lien patēt.ē. Pecten ē equocū.ꝑmo est idē q̄d rastꝫ q̄ planat terra. Scō o ē instr̄m q̄ ordinat̄ crines.t sic capit̄ cōmuni⁹. Pecten
Tertio ē piscis marin⁹ de c⁹ osse fiūt pectines ḡrro est plectꝫ q̄ extēdunt corde in citbera.q̄nto est instr̄m pectrici q̄ carpit luna vl̄ q̄ texores distinguūt telas siue stamina. Sexto ē ꝑma barba sub ore vl̄ pubes circa genitalia:tegēs t vestiēs iguina q̄ alio noie ōr lanugo. Septio ē chorea siue ordo mlꝝ boim. vñ Jo de gar. Pecten vertit bumū.comit caput.eq̄re viuit Cordas extēdit.telas regit.inguina vestit. Preter ꝑdicta dic ƀcare choreā. Jtē Grec Pectē agit telas lendes trahit.os subit. aures Mulcet.t ē pubes. lanugoqꝫ ōr eē. Jtē lanugo ōr idē qō pubes siue ꝑma barba sil̄is lane tegens inguen Ertā lanugo capit̄ ꝑ lana q̄ crescit sup florē tritici exiccatū q̄ a vento dispergitur.⁹. Lanugo sit flos tritici:lanugoqꝫ pubes. Jnguen inis neutri gꝫ ēps corpis infra gēitalia in q̄ crescūt lanugines.i. crines dispositi ad modū lane. Jt̄ nota ꝙ a noib⁹ instr̄oꝫ musicalīū t a ꝥbo cano is ere veniūt ꝓposita in cen mas.gꝫ q̄ sub se quūt̄. Liricen ōr vir ludēs i lyra.sꝫ liricina ē mlier ludēs in lyra. Jnguē Nota
Jtē lyra ē instr̄m musicale bñ⁹ dulcē t suauē sonū.t sic corripit ꝑmā syll̄az. sed lyra ꝑma lōga ē sulc⁹ ararri.vñ. Police tango lyraz facio cū vomere lyrā. Tubicen est vir canēs in tuba.sꝫ tubicina est mulier canēs in tuba. Tibicen ē vir canēs in tibia.sꝫ tibicina ē mulier canens in tibia. Jtē tibia est q̄dā crus.teuro.ein scbien. Et ōr a tibin grece q̄ ē iñcus latine.ꝙ tibia lōga ē t ꝓcaua ad modū iūci. Jtē tibia ōr ertā musa fcā ex tibia. Jñ tibicen z tibicina. Cornicen vir canēs i cornu.sꝫ cornicena ōr mlier in cornu canens. Hymen Hymē
q̄qꝫ capit̄ ꝑ ōo nupciaꝝ vl̄ ꝓlugū.tūc ōr cōiter hymone⁹:rc. mas.

gñis. Scdo mō z mag; ꝓprie ꝺr pell' ꝯfuāt ꝺginitatē q̄ alio noīe ꝺr matrīx in q̄ inuoluīt puer i vēo mkis. Tertio ē vīsc⁹ siue iteſtinū q̄d dā. Quarto capīt ꝑ toto cātu q̄ fit in nuptīs. z sic solū repīt i neutro gñe. vñ. Cōiugy de⁹ ē z pell' ꝺginitatē Cōfuās. pīt vīsc⁹ hꝫ hymē Pro ꝑmo mas ē sz ꝑ relīs tibi neutr. Itē Eſt magnū crimen corrūpe ꝺgis hymen. Flamē gꝫ mas. ꝺr sacerdos q̄si sac dans vel faciēs. z ꝺr a filio q̄si filamē. qr antiqt⁹ tpe estat; ingruēte calore ꝑsoyteri deponētes almutia sua ligabāt crines q̄dā filio. Sz flamē neutri gꝫ idē ē qꝺ flat⁹ r: spiramē vel vent⁹. Et ꝺr a flo flas flare. vñ⁹. A flo flas flamē: a filio dictio flamē vel sic. Presbyt̄ ꝫ flamē. ꝫ flamē sit tibi flatus. Item. Dum cantat flamē: rñdet clericus amen.

Flamē

nomē i in mas. gen⁹ ꝫ nomen

Jn

Jn dabit hic vt delphin.

Dicit ꝙ nomen terminatū i in est gꝫ mas. vt delphin. Itez delphinis vel delphinos vel delphinus ni. idem ꝑcant: vtꝫ. patz.

nomē in on mas. gni. socies .i. ꝓpria noīa locoꝝ

On

On maribus iungas. tamē inde localia demas

s. noīa ille doctōres neutri gꝫ

Que dia siue gera cōponunt tibi sint neutra

Dicit ꝙ noīa ẽmiata i on sūt gꝫ mas. vt canō demō. Jñ excipiūt noīa ꝓpa locoꝝ q̄ sūt gꝫ fei. vt babylō zabulō syon Et ꝓposita. a dia z gera etiā excipiūt. qr sūt gꝫ neutri. Exēplū de dia. vt diatesseron ꝺ gera vt geralogodion. Canō. teutgeistlich rechtr oder ein regel. Jñ canōic⁹ a um. i. regl'arꝫ. sz ꝓchdolor plēs inueniūt nūc canōici irregl'ariter viuētes. ꝙ. Canōici symoniaci cogitate q̄d estꝫ. Vos istis de⁹ est testꝫ seuissima pestis. Jñ ꝺr canonizare teuto. erbeben.

Canon

Nota

Nota q' ꝓpria noīa ciuitatū vel villaꝝ sūt gꝫ fei. vñ. Noīa feminea sūt vill' appropriata. De q̄bꝫ ē nulla regl'a certa data. Babylon est ꝓpriū nomen cuiusdā ciuitatꝫ in mesoporamia Et ꝺr a babel qꝺ interꝑtat cōfusio qr in babylone boies q̄ndā edificātes maximā turrim ꝓfusi sūt in diuersitate linguaꝝ. Zabulon capīt ꝑ regiōe sic dictā a zabulon filio lye. z iterꝑtat fluxꝰ sanguis: filiꝰ noctꝫ. odor: suauitatꝫ hi. a. l'm pulcritudis. mons fortꝫ. Syon ē mōs in hierl'm. z capīt sepe ꝑ ipa ciuitate hierl'm. Et interꝑtat speculum siue speculatio: qr i sublimi ꝓstructa ē z de lōge venientes ꝓspexant z speculant eā. Dyatesseron est suauis cantꝰ. s. simphonia hūs ꝯtuor tonos. z ꝺr a dya qꝺ est de et tesseron tonꝰ. Geralogodiō ē q̄ddā vnguētū clarissime mūdās vocē. Et ꝺr a gera q̄d ē rectū: z logos ẽmo ō̄si rectificans siue clarificans ẽmonē. vñ. Clarificās vocē fert geralogodion vnguen.

Babylō

Zabulō.

Syon.

Dyatesseron.

Geralogodion.

.i locas s. ẽiatū. neutri gꝫ ꝫ nomen

De ar

Ponis nomē in neutrum. sotular dat hic et lar

De generibus nominum

.i. oē gen⁹ ß nomē .i. sua ꝓposita

Sed tria dant genera par et sua cōpositiua.

Dic̄ ꝙ noīa fiata i ār sc̄ gn neu. vtr pu'uinar torc'ar. sz sotular z lar sc̄ gn mas. z ß nom̄ par cū suis ꝓpositz ē gn ois vt ipar cōpar dispar.

Puluinar. i. ceruical ein boupt küſſe. z ꝑt dici q̄libet lectiſternīū qō suꝫponit lecto sub capite dormiēti. Torcular pz. s. Et voluēt q/ dā ꝙ media deberet breuiari. ꝫ q̄s sit dic̄ Jo. ō gar. Sb torc'ari me rito dz cruciari. De torcular medīa q̄ vl'r breuiari. Exēplar ē illud ꝙ qō vl' ex q̄ trabit̄ aliq̄ sil'itudo vl' exēplū. ⁹. Exēplar liber ē. exem plū qō trabis inde.

Puluinar.

Exēplar.

Er

Er maribus detur: iter hoc vesperqꝫ seq̄tur
hoc nomē ß nom̄ ꝑdictis associare ß nom̄

Spinter seu ruder: decet hijs adiungere iuger

Dicit ꝙ noīa in er terminata sūt gn mas. vt pr mgr. Jn̄ excipiūtur ista noīa iter vesper spinr ruder iuger q̄ sūt gn neutri. Jter pz sup Jtē iter ꝙ via ē ꝑma brevis. sz repit aliq̄n ꝙ itinerāte. z tē ē ꝑma lon ga. vn⁹ Nō dimittat iter ꝙr pluuiā bon⁹ iter. Jtē repit etiā hicter z ē qdā auicula flaua z crocea ⁹. Sept⁹ itur iter. ast in dumo ca/ nit hicter. Spinter. i. pua armila vl' spinula vl' puū instrīm q̄ mu/ lieres affigunt ornamentū capiti: vl' est pbibula. i. monile q̄ ꝓiūgit mātellus in hūeris siue in pectore. Et ōr a spina teuto. ein dorn. ⁹ Pbibula sit spinter. z cuprea spinula spinter. Ruder est stercus capre: vel est fossa ꝙ quā fluūt putredines coq̄ne vl' aliaꝝ rez. vn⁹. Est sterc⁹ capre ruder: vl' fossa coq̄ne. Juger eris z iugerū idē sunt. Et dr̄ iuger eris. iugum iugi. hic et hec iugis et hoc iuge. vtr scilicz

Iter

Spinr

Ruder

Juger

Campester volucer. alacerqꝫ pedester equester
Siluestri celeber acerqꝫ celerqꝫ saluber
s. noiū .id. eccm s. in ntō alacer alacr alacre
His iu bis q̄nqꝫ tenet hic et hec is: z hoc e.
ß nomen s. gen⁹ s. declinatōis
Datqꝫ sequester idem quod terne siue secunde
hoc nomē .i. cōe gen⁹ ß onmen
Atqꝫ palustr erit hic z hec alacris retinebit

¶ Dic̄ ꝙ hec decē noīa. s. campester volucer zc. sunt sub er gn mas. sub is gn fei. z sub e gn neutri. z ß nom̄ seq̄ster silr declinat. s. ß seq̄ster hec seq̄str: ß seq̄stre ꝫm tertiā declinatōz. sed cōiter ē scē declina/ tōis. z sic dr̄ seq̄ster seq̄stra seq̄strū. Et palustr eodē mō declinat Alacer inedū repit omis gn. et sic nūerat inr hec decez. Et aliq̄n di/ citur hic z hec alacris cōis gn sub vna ꝫmiatōe. Campester est aliqs

pedester bitās l'stās ī cāpis. Pedester ē ille q̄ pedib⁹ icedit. z sic ꝺr alio noie pedes itis. Equester ē ille q̄ icedit eq̄. Et sic ꝺr alio nomie eques itꝫ

Alacer Alacer vl' alacris ē equocum. vñ⁹. Expedictus letus fortis velox

volucer. alacrꝫ sit. Volucer cris. i. velox. z ē adiectiū. sꝫ volucrꝫ substātiū fei gꝫ. i. auis. vñ. Hec volucrꝫ sit auis: volucrꝫ sic dictio velox. Celer

Seqster id ē velox Sequester regl'arit ē scōe declinatōis. tñ inuenit etiā in

terris declinatiōe. z qñ est scōe declinatōis: tūc hꝫ feim gen⁹ vt se

paluster questra seqstre. i. pacificatrix. vtꝫ. ē. Paluster ē aliqs vl' aliq̄ habitans vel stans in palude Palus est terra pese aquosa.

s⁹ decliatio cadauer. vber neu. gen⁹ mas. gen⁹ ḃ nom̄

Tertia dans ver ber dabit hoc. tñ hic tenet imber

derivatiua signanda

Et sua composita. sunt adiectiua notanda

¶ Dicit q̄ noia trie decliatōis in ver vl' in ber dabūt ḃ. i. sc̄ neutri gꝫ. tñ imber z sua ꝓposita sc̄ gꝫ mas. Et adiectia sc̄ notāda. q̄ illa nō solū sūt gꝫ mas. sꝫ sub trib⁹ t̄miatōib⁹ sūt gꝫ ois. vt saluber celiber.

Uer Uer ꝺr a vireo es ere. q̄ tūc herbe z flores viresc̄t. Et icipit ver a festo Petri in cathedra: z durat vsq̄ ad festū Urbāi. vñ. Ut ver dat florē flos fructū fruct⁹ odorē. Sic studiū morē. mos sensū. sensus bonorē. Jrꝺr̄t vere aduerbiū z vere ablī casus a ver. ỿ. Ere

Uerber scūt in vere ml'ta medicamia vere. Uerber. i. ict⁹. z ꝺr a ỿbero as are. i. percutere. Imber cū suis ꝓpositꝫ pꝫ. ē. Jc̄ cōposita ab imber q̄ñ capiūt substātiue: tē t̄minant solū in er. z sc̄ gꝫ mas. sꝫ q̄ñ capiūt ad iectie: tē bñt ḃ z bec is z ḃ e. vñ Uirgili⁹. Incolumē me tibi reddit

s. noia illa duo noia (septēbrib⁹ bor.

Sexum plura notant sicut mater mulierq̄:

Dic̄ q̄ pl'a noia norāt sexū. i. mq̄sculinuꝫ l' feim: vt mr̄ ml'ier z pl̄ q̄ . i. fructib⁹. neu. gen⁹ s decliatio ḃ nom̄ (patent. ē.

Fetibus hoc terre dat tertia. deme cucumer

Dic̄ q̄ noia trie decliatōis i er fructū tre fcātia sc̄ gꝫ neutri vt pip papauer Excipit cucumer qō ē gꝫ mas. p illā regl'ā (Er marib⁹ det)

papauer Papauer ē herba somnifera liq̄rib⁹ plēa. c⁹ fruct⁹ z semē pt para

Piper rī z comedi. Piper ē fruct⁹ arborꝫ. z ꝺr a pir qō ē ignis. q̄ calefac

cucūer comedentē. Cucumer ē herba c⁹ fruct⁹ ē būide nature. z ꝺr a noie amar⁹. eo q̄ ī rādū fit amar⁹ q̄ dulcꝫ nascit si semē ei⁹ lacte mellico pfundat cū seminat. z repit cucumis p eodē. Et talia bñtia z vl' ia sūt pl'a. vtꝫ ibi (Qō dedit er dat erꝫ.) Quidā dicūt q̄ cucumer ē media breuis. vñ. Dic cucumer. ꝺr male docēnale cucumer vel Tu lector cucumer. benedicis. siue cucumer.

s⁹ genus istanoia

Et cōe notes sicut sunt puber z vber⁹

De generibus nominum

fei gꝰ bnoñ declinare

Degener ⁊ pauper:hec linther dicere debes
s.noiby s.ꝑdictꝰ nou ge.

Pluriby ex istis sociari neutra videbis.

¶ Dic̄ ꝙ q̄dā sc̄ noia in er ciata q̄ sc̄ cois gꝰ. vt puber vber ⁊c̄.sꝫ linther ē gꝰ fei. Ex pluriby ex istꝰ cois gꝰ sociaꝝ neutꝝ genꝰ ⁊ fiunt adiectiua ⁊ ois gꝰ. vt vber ⁊ pauꝑ. Puber vl̄ pubis ē puer q̄tuordecim annoꝝ:cui primo crescit barba circa pudibūda. Pubes is ꝺr illa inferioꝛ barba.⁊ ꝺr alio noie pecten siue lanugo. Vñ masculꝰ cōic acq̄rit pube in q̄tordecio ānoꝛ:⁊ femella i.xp̄. Impubes vel ipuber ꝺr carēs illa barba. Uber substātiū neu. gꝰ ē māmilla:sꝫ vber adiectiū ois gꝰ.i.fertil⁹ ⁊ abūdās.vñ. Est ois gꝰ vber nota fertilitatꝭ. Est neutri gꝰ cū dat puerꝭ alimētū. Deneger pꝛ.s. Pauꝑ ꝺr q̄ paucuꝫ bñs i pera. puaca potēs:⁊ pauca ipetrās.vñ. Dū moric̄ diues ꝙcurrūt vndiq; ciues. Dū pauꝑ moric̄ vix vnꝰ apesse videt. Linther est nauicla leuic̄ trāsiēs sup aq̄m.vl̄ vas ex q̄ comedūt porci dispositū tanq̄ nauis.vñ: Linther trāsit aq̄s ⁊ retinet siliq̄s. Nota ꝙ autoꝛ nō ē diminutꝰ in b ꝙ ñ sac̄ mētōez de b noie cācer:q; etiā repic̄ in nentro gñe: ſm ārīq̄s sic dicētes. Est cācer morbꝰ.aīal.celesteq; signū. Cancerꝭ ē morbꝰ:sꝫ cācri stellaq; pisc̄. Pꝛo ꝓmo neu.ge.sꝫ p relīq̄s tibi mas sit. Sꝫ moderni grāmatici cōic̄ ponūt b nom̄ cācer mas.gꝰ p oi ſcatoꝛ:⁊ etiā sc̄de declinatōis.⁊ b tenet specl'm grāmatica.⁊ autoꝛ iste i maioꝛi alphabeto suo pōit b metꝝ. Morbū vel signū l' pisc̄ dicito cancꝝ. Jtē Gꝛecista ꝯriaꝫ taꝫ ārīq̄s q̄ modernis in expōne sua. Dic̄ em̄ ꝙ cācer ꝑ morbo ē mas.gꝰ ⁊ sc̄de declinatōis er ꝑ alīq̄s ē neu.gꝰ ⁊ ctie declinatōis.vñ. Cācer ꝑ morbo de sīg. pisce marino. Dicit̄ eq̄uoce genꝰ b vox est q; sc̄de Pꝛomorbo. rilīq̄s hoc cancer cācerꝭ adde. Tñ viꝛ assentire i oppositū cū addit illō metꝝ Hoc q̄ꝫ si legit̄ sepⁱ arguit̄. ḡ istō ñ fuaꝛ. vtꝫ in Theodolo. In cācro sol' dū voluit̄ aureⁱ axis. ibi ponit̄ cācer ꝑ sīg celesti sc̄de declinatiōis. Jtē cācer est q̄dā piscꝭ dura testa tectꝰ. rāq̄ concha gressum facies ordie retrogrado. Est etiā q̄rtū signū i sole sic vocatū. qꝛ cū sol venerit ad istō signū tē retrogḡdit̄ Est etiā morbꝰ siue viciū i carnoñ i ir mas.gꝰ b nom̄.gñibꝫ ne homis.

Jr maribus detur:ir neutris associatur
.i.cōis gꝰ b nom̄ neu.ge. b nom̄

Est hic ⁊ hec matir:hoc debes dicere gadir

¶ Dicit ꝙ nom̄ ctatū in ir est mas.gꝰ vt vir leuir.sꝫ b nomē ir est gꝰ neutri. martir ē gꝰ cōis.⁊ gadir ē gꝰ neu. Vir notat tria. vt ꝺr a vires es ere. vtꝰ. Leuir est cognatus. s. frat mariti aut vxorꝭ. Sermiuir ꝺr ipotens vl̄ castratꝰ. Duūuir est vir bñs ptātē duoꝝ viroꝝ. Tri

Puber

Pubes

Paup

Linther

Nota

Cancer

De ir

Ir vmuir ertiũ viroꝝ ꝛc. Ir ideclinable ẽ palma manꝰ. ꝛ sub ipo ꝓpre
bendit pir. i. ignis. vñ. Si vis mnam vir na debit tibi nantis in ir
mna. Si pir ponis in ir: pir in ir: nõ ir vrit in pir Martir ptz su
Gadir pra. Protbomartir. i. pmꝰ martyr. Gladir est ꝓpriũ nomẽ ciuitatꝭ
in by spania. est etiã ꝓpriũ nomẽ arborꝭ. Et dr fm Huguicionẽ ligniũ
balsami. ab aliq by ponit ꝓ tbseauro vel ꝓ lapide pcioso;
nomẽ in or mas. gꝭ multa excipienda
De or Or mariby socia: sed plurima sunt retrabenda
s genꝰ b nomẽ cõpatiuũ id ẽ ad cõe genꝰ
Omne memor iungit: qõ comparat ad duo transit.
mas. genꝰ b nomẽ .i. cõis gꝭ b nomẽ
Mas tm̃ senior. bic ꝛ bec sed dicitur autor
ista nomina neu. genꝰ b nomẽ
Equor ador marmor ꝛ cor sunt neutra: sed arbor
feim genꝰ b nomẽ. ꝓ sexũ b nomẽ
Hec tenet. atq; soror sexu noscũtur ꝛ vxor
¶ Dic ꝙ noia tiata in or sũt gꝭ mas. vt odor feror. Jñ excipiũt ꝓa
noia: qr memor ẽ gꝭ cois: ꝛ qõ est ꝓpatiui gdꝰ est gꝭ cõis. vt fortior me
lior. Sz senior est gꝭ mas. autor est gꝭ cõis. Ec dr ador marmor et cor
sũt gꝭ neu. Arbor est gꝭ fe. Soror: vxor noscũt ꝓ sexũ. qr etiã sr gꝭ fe;
Memor Memor gedecbtig. in pri nũero est gꝭ omis. ꝛ in pli nũero est gꝭ
cõis. sic etiã vigil paup ꝛ dives. vñ. Mor vigil ꝛ pau. di pmo genꝰ
omne subaudi. Ast in pl̃i nũero bina dari. Nota ꝙ noia ꝓpatiui g
dus in or sũt gꝭ cõis. vt doctior fortior. vñ. Cõpatiuꝰ in or gꝭ cõis hz
Senior Senior in gtũ ẽ ꝓpatiuꝰ a senex pt capi in cõi gne. qr antiq dixer
bic ꝛ bec senex. ꝛ h ꝛ bec senior. ꝛ h seniꝰ fm artẽ. sz vsus moderno
rũ ꝛ etiã Petrꝰ belie et Prisianꝰ dicũt ꝙ oia cõpatiua in or sunt
gꝭ cõis pterq; senior qõ ẽ gꝭ mas. sic suꝰ positiuꝰ senex. qr senex scõz
vsu repit solũ in mas. gne. Jrẽ senior capit aliqñ vt ẽ nomẽ dignita
ris substãtiue. Jñ senatꝰ talꝭ dignitas. ꝛ tũc ẽ solũmõ gꝭ mas. qr ꝙue
nit solũ vir sedere in senatu ꝛ iudicio. qr ꝓsiliũ mulier ẽ sepe inua
lidũ: vt dicꝫ phus. Odor feror color arbor patet. ẽ. Autentin gre
ce est famosum latine vel dignũ. Jñ auctoritas vide supꝫ vsus diffe
Humor rentiales. Marmor est lapis durꝰ nobil ꝛ est statꝭ norꝰ. Humor
teuto. fücbtikeit. Humor aris verbũ. ich würd begraben. ꝛ ẽ passi
uũ ab humo as are. Unde dr̃a. Me terret ꝙ humor. sed nõ ꝙ me
mader humor. Humor nomẽ est ꝓma longa: sz humor verbũ est pri
ma breuis. vt patuit in ꝓdicto metro.
s. noia. b nomẽ b nomẽ b nomẽ
Que color atq; decus formant corpusq; notemꝰ

s^c nom̃ s.generi

Horum com posita sunt cōmuni socianda

Dic̃ q̃ debem^9 notare noia ꝓposita descendẽtia ab his noĩb9 color dec^9 z cor^p q̃ sĩ cōis g̃. A color: vt decolor A dec^9 vt in decor. A corpus vt tricorpor. Decolor: cōis g̃ vl' ois. i. sine colore. Jñ decolor ari. i. fuscari Discolor cōis g̃. i. diuersũ bñs color̃. Multicolor. i' mlt̃os bñs colores sic pãrbera. Decus. i. bonor. Jñ decolor. i. turpis. z dedec^9. i. vitupiũ. Decor. i. pulcritudo. Tricorpor est aliquis bñs tria corpa: vel bñs ẽntitatẽ triũ corpoꝝ. vñ. Dedecor est vroi tua: nã ꝑs eẽ ꝓ tricorpor. Jndecor. id ẽ inhonorus. s. sine honore z de s aliq̃ neu. gen^9 ꝑ nom̃ (core. Decolor Decus Tricorpor. Deur

Nom̃ q̃ fit in ur dabit hoc. testis tibi murmur

in mas. gñe. s.mgr̃i posuerũt

Multus erat murmur. veteres quoq; sic posuere

¶ Dic̃ q̃ nom̃ r̃iatũ in ur est g̃ neu. vt guttur femur. sz murmur sepe ponit ab antiq̃s in mas. gñe. vñ. Job. vij. Et mlt^9 erat murmur in ꝓl'o. Femur z iecur patẽr. s. Guttur ẽ ꝓ q̃ fit vox aialiũ et nutrimẽtũ ad stomachũ trãsit. vñ. Aurora. Q̃ guttur trãsit nõ repit ibi. Murmur ꝑs s. z ẽ g̃ neu. tñ repit in mas gñe. vt patuit ꝓus. turtur autur ꝓcedit. illã r̃iatõez furfur. mas. gñe. iungat Guttur.

Si t vel ꝑ ꝓcit ur aut f bic ci societur

s.nomẽ volucrũ

Dum gentile tamẽ: aut annium speciale

Dic autor fac̃ exceptõz a p̃dicta regl'a dicẽs. si t vl' ꝑ vl' f ꝓcedit ur cẽ tale nom̃ ẽ g̃ mas' dũ tñ sit nom̃ gẽtile: vt augur. aut nom̃ spãle auiũ vt vultur furfur. Vultur vr̃ ẽ q̃dã auis vorax. z repit vulturi^9 rũ. vulturr̃ ris ꝑ eos. vt ibi. Vulturr̃ in siluis miser mandebat homonẽ. i. boiez. ãtiq̃^9 eẽ dicebat bõ onis. Jtẽ. Vultures ꝓducũt fet^9 suos sine ꝓcupirn. bz eriã optimũ odoratũ. q: excellit cũcta viuẽtia i odoratu. ꝯ^9 nos aper auditu: ꝓcellit aranea tactu. Vultur odoratu. linx visu. simea gustu. Vultur.

Astur est ꝓpl's bisp anie bitans iux̃ fluuiũ q̃ ôr: stura. Jñ asturia ẽ ciuitas seu regio bispãle. Astur eriã ẽ auis q̃dã apõ illã gentẽ abũdãs. Auxur x̃ nom̃ gẽtile. s. exñs de au-

.i. dubẽ g̃ s.nomẽ. turrur ôr ꝓxuria.

Hic aut hec turtur. quod fertur piscis auisq;

¶ Dic̃ q̃ turtur ẽ g̃ dubũ aur epicen: z tẽ fcat. aue. sz qñ fcat piscẽ est g̃ mas. Turtur qñ ẽ epiceni g̃ ẽ aial inocuũ. z sub vno gñe z sub vno artic'o ꝓbẽdit aialia vtriusq; ser^9: sic ꝓ dici hec aqla. z ôr: turtur rã ꝑ masc'o q̃z ꝑ femella. Jnuẽit eriã turtur ꝑ pisce: z ẽ g̃ mas. ꝯ^9 turi iberet aq̃s: turtur secat aera pẽnis. Dic aut b̃ sit auis. sz b̃ Turtur

tantūmō piscj. Nota ꝓditōes turtur'. v⁹. Est simplex turtur. ꝛ ōr eē pudica. Turtur ꝓpetuo ꝑmū sibi fuat' amorē. Amissoq; pari nescit hīe parē. Jtē alie ꝓperates hñtur ī hīstoria purificatōis marie. Jtē Alta petit turtur cātando gemit: venies: ver. Nūciat ꝛ caste viuit

epicenī gj b nomē scz fcatōe ꝛ ñ voce (q̄z sola morat

Hic aut hec furfur: tamē adiectiua notentur
adiectiua. sub duplici ꝓperate

Que sexu gemino iungūt sua significata
s⁹ sibi cōe gen⁹ hec adiectiua

Jungere dicunt hic ꝛ hec fur ligur ꝛ augur
s⁹ noiw ista regla s noia tertia decliatio

His datur hec norma que declina t tibi terna

¶ Dic̄ ꝙ furfur ꝑ aue ē gj epicenī. sz qñ fcat purgamētū farine tē ē gj neu. (Tñ adiectia nocent) Dicit ꝙ adiectia dñt notarī: qr fcāt sua fcata sub gemio sexu. g̃ iūgūt sibi hic ꝛ hec. i. sl gj cōis vt fur ligur ꝛ augur q̄ sūt adiectia fcatōe ꝛ nō voce. Et intelligit regla de

Furfur noiw ītie declinatōis. Furfur est auis q̄daz vīuēs solū de furfure et sub illo articulo b ē gj epicenī. Scō o est grossities natās ī vrina et sic medici dicūt. vrina hz multos furfures. ꝛ sic ē gj mas. Tertio est purgamētū farine. ꝛ ōr alio noie siliq̄: ꝛ est gj neu carēs pl̄i nūero Vñ q̄dā. Furfura a q̄ dixit sp de furfure virit. Nota dīaz inē fur ꝛ furfur vnde. Fur simplex latro: geminatū sit cibw apro. i. porco.

Ligur Fur pz. ē. Ligur ē vir vl̄ ml̄r ō liguria. Liguria ē q̄dā citas me-

Augur diolanēsis sic dcā ab abūdātia legumīnū. Augur ē vir vl̄ ml̄r ꝓnosticās futura ꝑ garritū auiū. Jñ augurīū. i. tal' diuinatio siue ꝓnofei gen⁹ s ītatū mas. gen⁹ sticatio.

De as **Hec dat nomē in as facit hic as vas vadis ꝛ mas**
nom̄ fcās gentē cōis gñis ponit b nomē

Nomen gentile cōmune locatur vt archas
s. noia sincopata b nom̄ adiūgunt

Que suut concisa velut alpinas sociantur.

¶ Dicit ꝙ nom̄ ītatū ī as ē gñis fe. vt pietas bonitas. sz hec noia

Pietas as vas vadis ꝛ mas. sl gj mas. Et nom̄ gētile est cōis. vt archas et noia sincopata sūt gj cōis vt alpinas optimas ꝛc. Pietas ē virt⁹ ꝙ quā diligēs cult⁹ attribuit patrie ꝛ ꝓiūctis sanguie. Impietas ē distorsio vl̄ seueritas. Bonitas gutheit. Veritas war heit. Mas vas archas ptēt sup. Jtē nom̄ gētile extēdit b adstādū etiā ꝑ noie patrie. Nomē patrie ōr illō qō descēdit a ꝓprio noie patrie ciuitatj vel ville. Sz nom̄ gētile ē qō descēdit solū a regiōe. vñ⁹. Est nomē

Alpes patrie qō noie sumit vbis. Nom̄ gētile qō sumitur a regiōe. Alpes alpiū pl̄is nūeri sl alti mōtes ī alemania. Jñ elpinas arj ōr aliqs

vel aliq̃ bitas ī illis mōtib⁹. vl' aliqs exp̃s de alpib⁹. Alpin⁹ a ū idē

Optimas atis. ī. optim⁹. Et dicunt optimates. ī. maiores vel me liores in pl'o. Infernas atī ōr existēs ī inferno: vl' infernū colēs sic supernas atī. ōr colēs superos. Opimas atī ōr abūdās z ditior alic⁹ loci. et venit a noie opes. Jñ opim⁹ a ū. idē. Aq̃nas atī ē vir vel ml'r de aq̃no: sic sctūs Thomas de aq̃no dicebat aq̃nas stras atis z vestras atī pñt ptineri sub hac regula: exq̃ sūt gentilia et sincopata. quondā ei dicebat b et hec nr̄atis z b nostrate. b z hec vestrat⁹ z b vr̄ate. sicut dicebat alpinatis alpinate. optimat⁹ optimate rc̄. Sz mō ōr alpinas optimas aq̃nas rc̄. p ꝓscisionē. ī. sinco/ s^t genus bz b nom̄ dices (pam

Optias

Opinas

Aq̃nas

Nostras

Omne tenet nugas: nec declinabile credas
mas. gen⁹ ista nomib⁹

Hic abbas pone boreas primasq̃ gigasq̃
b nomē b nom̄ b nomē

Hoc phas atq̃ nephas retinent: sic vas q̃z vasis
Dic̄ q nom̄ indeclinabile nugas ē gī ois. Et ista noia abbas boreas rc̄. sī gī mas. Sz phas z nephas vas vasis sī gī neu. Nugas no/ mē indeclinabile ois gī. ī. mēdax. z ōr a nugo as are. ī. mētiri. Sz nu/ ge arū. ī. mēdaciū. vñ. Tu mal⁹ es nugas: cū nil ꝓfert nisi nugas. Infelix nugas cur nil ꝓfert nisi nugas. Abbas est supior z pī mo/ nachor. Jñ abbatissa. ī. mr̄ z rectrix monialiū vt patuit. s̄. Boreas. teuto notwint est vētus flās ab aq̃lone. vñ. Ouid⁹. Illuc me/ teneas boreas vbi dulce morari ē. Primas ē nom̄ dignitat⁹ spe/ cīās solū ad viros sic senior. Itē ꝑmas fuit nom̄ cuiusdā metriste qui iprouiso rñdendo ꝓpleuit vnū metr̄. vt ibi. Quid fac⁹ o ꝑmas ligo stramē z obstruo rimas. Phas. ī. licitū. nephas. ī. illicitū. vt supr̄. Itē dr̄ñt phas faux fax faux. vñ. Faux est. phasq̃ licet. resecat falx. fax q̃z lucet (Faux). ī. mādibula (est) id ē comedit (phas licz. ī. phas idē est q̄ licz) falx resecat) id est tōdit (fax). ī. reda (lucet) id est splēdet. Jt̄. Falx metit aut scindit. fax vrit. faux q̃z mādit. Vas pa/ mas. ge. ista noia feim gen⁹ s. sibi (tet snp.

Nugas

Abbas

Boreas

Primas

Phas

Es breuis hic ponit seges z teges hec sociabūt
b nomē ad tria gña. b nom̄. cōposita cōponit

Et compes. triplicat pes cetera que tibi formas
b nomē cz apes z apis

Preter apes vel apis. quoniā reperitur vtrunq̃
¶ Dicit q nom̄ ī atū in es breue est gī mas. vt stipes trames. sz se/ ges z teges sī gī fe. et etiā cōpes. Sz alia cōposita apes sī triū ge/ ner̄. ī. sī gī ois vt bipes tripes. ꝑter b nom̄ apes vl' apis q̃ ē gī fe.

De es breui.

Trames Trames itis.i. via trāsuersa ꝑ agrum.breuis ranc̄ methodus.

Limes Limes capit̄ sepe ꝑ methodo.etiā dr̄ terminꝰ domꝰ.s.lignuz vel lapis in fozibꝫ domoꝝ.s.tūc magꝭ dr̄ limē liminis.qz limen est ꝓpue ediū.z limes regionū agroꝝ vl̄ cāpoꝝ. Itē limes nom̄ z limes verbū dr̄ñt.vñ.Si lōgus limes sit fedꝰ re cito limes.i.si lōga via sit feda tūc cito te maculas.Limꝰ limi.i.lutū reuto.dreck. Jñ etiā dr̄ li-

Burges mo as are.reuto.vȳlen oð rein machē Burges itis ē locꝰ altꝰ z ꝑ fundꝰ i flumie: capit̄ tñ sepe ꝑ flūine z ꝑ mari.vñ.Ouidꝰ.Quo mi-

Compes nime credis gurgite piscꝭ erit.Seges teges bipes patēt.ꝑ. Cōpes est carbena siue ferrū circa pedes captiuoꝝ. Jñ cōpedio is ire.i.pedes illaqare z ꝓcarbenare.Cōpedidꝰ a ū.i. cū pedica seu carbena li

s.noia.i.cōe genꝰ notes ista nomia (gatus

Que duo dant signes miles equesq; superstes
ista nomina
Diues ebes sospes prepes teres z comes hospes
declina. s.gña.ḃ nom̄
Jnquies antistes ales:dic ꝑ tria deses
s.p̄dictoꝝ noia s.gñibꝫ replmꝰ adiūcta
Jstozum multa neutris legimus sociata

¶ Dicit qꝫ debemꝰ sigre illa noia q̄ dāt duo gña.s.ḃ z bec.i. q̄ sunt gꝭ cōis.vt miles eq̄s zc̄. (Dic ꝑ tria deses)Dic̄ qꝫ deses ē gꝭ cois.qz declinat ꝑ tria gña.s.ꝑ ḃ z bec zḃ (Jstoꝝ multa)Dic̄ qꝫ mlta istorū noim replmꝰ sociata cū neutꝛ gñibꝫ.vt diues mōasteriū.hebes

Supstes ingeniū teres ꝓmptuariū.Miles z eq̄s patēt supꝑ. Supstes itis dr̄ senex vl̄ remanēs viuꝰ alīs defūctꝭ.Brito pōit sinouima ḃ nominis supstes.ꝝ. Incolumis sospes salꝰ sanusq; supstes. Comes

Comes dr̄ socꝰ l̄ socia i via.z ē gꝭ cōis.z dr̄ a cōmeo as are.z sic i via dicūt comites socij i eoð labore.college i eadē missiōe.sodales i eaō mensa.ꝓsortes i eoð amore z i eodē ꝓmio.vñ.Cōsortes ꝓiūgit amor socios labor vnit.Missio collegas ad eūdē copulat actū.Est eadē comites reddit via:mēsa sodales.Colega dr̄ q̄ cū alio legat̄ vl̄ mittit in eoð officio ad eūdē actū ꝑficiēdū. Comes aliq̄n ē nom̄ digtatꝭ.z tūc ē gꝭ mas.vtz.ꝑ. Itē comitissa ē vxor vl̄ filia comitꝭ.z dr̄ ḃ comes hec comitissa.Ee dr̄ñt comes nom̄ z comes ꝝbū:vtz.ꝑ. Prepes be-

Antistes bes zc̄.patent supra. Antistes est sacerdos vl̄ epꝰ.z dr̄ q̄si stans ꝑ ꝓp̄lo:qrante stat oraꝝ ꝑ ꝓp̄lo.Etiā debet añ stare ꝑ defensiōe fidei z in exēplo virtutꝭ.sed q̄q plures antistites faciūt ꝛriū tribulātes bonos xp̄iāos. Vñ poeta. Dic iacz antistes cupiēs ꝓfundere tristes Discipulos xp̄i si licuisset ei. Itē antistes capit̄ in ḃ loco indr̄ñter ꝑ viro seu mlierē ꝓcedēte alios in dignitate. Prio ꝓmo Catō est gꝭ

Ales mas.sz ꝑ secō Catō ē gꝭ cōis.z sic capit̄ i ḃ loco. Ales cōis gꝭ vt ḃ

capit est idē qđ velox turma belli disposita ad modum ale. z ōr alio noie acies qr fortiores z velociores ordināt añ i acie belli. Etiā rep itur ales fēi gī. z tē fcat auē. qr velox ē. qr alit pullos. z tē ōr ab alio is ere. i. nutrire. vñ. Ales cōe velox: z auis m'liebre. Dicit hinc volucris. qr velox ales ab alo. Deses. i. segnis vl piger. Jñ desidia. i. segnicies pigricia siue accidia. Jnde desidiosus a ū. i. accidiosus z valde piger. Et venit ab illo verbo desideo es ere. vt supī patuit. feim gen⁹. nom̄ in es longā • mas. gen⁹ — Deses

Hec dabit es longe: verres hic dabit habere — De es longa
. i. dubiū gen⁹ nom̄ mas. gen⁹ in pl'i nūero

Hic dabit hec ve dies. dant hi tantūmodo plures
. i. qñ dies ꝓpōit cū meri. i mas. gen⁹. s. noia sociab

Cunctꝫ meri dabit hic z patronomica iunges
cōis gī sicut ista noia

Es quoqꝫ cōmune: ceu sunt heres locupletesqꝫ
ꝓ qñ ntūs añ bāc sꝫllabā. i. tis. s. casus

Cum tenet i rectus sup̄ es: z t genitiuus
accipit mas. gī b nom̄ id ē exēplū

Suscipit. hic iunges. paries fiet tibi testis
fei gī s. est illa dcō b nom̄ . i. neu. gī

Hec dicenda quies. hic: pes sꝫ dicit hoc es

¶ Dicit qꝫ noia tiata i es longā sūt gī fei. vt spēs fides strues. Sed b nom̄ verres ē gī mas. Et b nom̄ dies in pl'i nūero ē gī dubiū. sꝫ in pl'ali est gī mas. Et qñ dies cōponit cū meri: tē etiā ē gī mas. vt meridies. et ꝓnomica i es sē gī mas. vt ꝑamides. (Es q̄ꝫ cōe.) Dic qꝫ noia tiata in es lōgā qñqꝫ sūt gī cōis. vt heres locuples. (Cum tenet i rectus.) Dicit qꝫ qñ ntūs hꝫ i añ es longā: z grūs hꝫ tis: tūc tia sē gī mas. vt paries pict. Jñ excipit b nom̄ ąes qđ ē gī fe. z pes qđ ē gī mas. Et es qđ ē gī neu. Strages ē occisio q̄ fit ꝑ bostes et est idē qꝫ cedes. vñ. Cedes aut strages: cū ferro vindice fiūt. Jtem; Ante suas cedes: fiebat maxia edes. Jtē Dicit hec strages occisio facta ꝑ bostes. — strages

Verres ōr porcus domestic⁹ cū testicul' vires habens magnas. Sed aper ōr porc⁹ siluestr⁹. Jñ apericul⁹. i. ꝑu⁹ ap. vñ. Cultor aper nemoꝝ. verres tibi sitqꝫ domoꝝ. Ac nefrend⁹ z hic caret vsu testiculoꝝ. Et ōr nefrēdus q̄si nō frendēs dētib⁹. Jtē alia metra Jn domib⁹ verres gignit: mordet aper extra Nō gignit: sed dat morsuꝫ tibi dente nefrend⁹. Jtē verres capit etiā ꝑ fure. qr fur oia verrit z ꝟtit ꝟ. Porcū l' furē ōr sīgt dictio verres. Jtē io. ō gar. equiuocat b nomē verres. et b ꝟbū verro is ere. cōre infra in cap'o de verbis in ro in tertia ꝓiugatōe. Cetera vocabula patent sup: a.

Verres

A B
De is feim gen^{9} | s. ſiatū .i. maſ. ge. • b nomē
Hec dat nomen in is: tamē hic declino molaris
ſta nomia C s^{c} noia creſcētiā bñt. s^{c} caſib^{9}
Caulis ꝛ edilis: ꝛ que creſcunt genitiuis
D E .i. ſi duplex cō ſo/
ta' lr̄a maſ. ge. nās. p̄cedit is
X is p̄poſita tenet hic. aut ꝯſona bina
F G
s^{c} ſyllaba s. cō ſonātes. s. ante is
Vnica dū tenet bas. aut n littra: ſiue
.i. talē lrām .i. anteſup̄ma terminatōem
In liquidā facit penultima ſyllaba finem
exēplū p̄mi ſcōi tertij q̄rti q̇nti ſexti
Vt lapis. ac axis. piſcis. cinis. vnguis: ꝛ or̄bis

A Dic̄ q^{9} nom̄ terminatū in is eſt g^{ꝫ} ſe. vt auis. auris. nauis B (Tamē hic declino malar^{ꝫ}) Dic̄ q^{9} molar^{ꝫ} caulis ꝛ edil' ſ^{t} g^{ꝫ} maſ. C Et noia bñtia creſcentiā in grō ſ^{t}ri etiā ſ^{t} g^{ꝫ} maſ. vt lapis lapi/dis. D Et illa q̄ bñt p̄ añ is. vt axis. E Et q̄ bñt duas ꝓſonan tes añ is i vna ꝛ eadē ſyll'a. vt piſc^{ꝫ} F Et q̄ bñt illā lrām. n añ is vt panis cinis. G Et illa q̄p̄ penultima ſill'a ſiab̄ in liq̄dā. vt vn/
Nauis guis or̄bis q̄ oia ſūt g^{ꝫ} maſ. Auis eyn vogel. Jñ auicula diminu/tiuū. i. pua auis. Jtē auis. ē nom̄ gñale ad oia volatilia pēnata. Et or̄ p ethymologiaz q̄ſi a via: q^{r} certā nō hz viā. vl' or̄ ab aueo es ere id eſt cupe. q^{r} auide cupit cibū. Jtē or̄ñt aue ablti caſus ab auis: et aue vti caſ^{9} ab au^{9}. ꝛ aue ipatiui mōi ab aueo es ere. vñ. Hac aue mitis aue. poſco q^{9} vtar aue. Jd eſt (o mitis aue poſco) id ē rogo. (aue) id ē cupe vel deſidera (q^{9} vtar hac aue). i. hac volucre. Na/
Mola uis. i. puppis. teuto eyn ſchiff. vrs̄. Mola le. or̄ p̄mo magn^{9} lapis fabr̄oz i q̄ molit. i. acuit ferr̄. ſc̄o mola or̄ molēdinū. vñ. Ad molā p̄mo q̄ venit nō molit p̄mo tertio capit p̄ mag̃ lapide q̄ terit frumē tū molēdino. Et inō or̄ molar^{ꝫ} p eodē Etiā molar^{ꝫ} or̄ magn^{9} dens terens ꝛ molens cibū retro in or̄e in maxillis ſituat^{9}. ꝛ or̄ alio noie
Caulis maxillar^{ꝫ}. vñ. Dens maxillar^{ꝫ}: magn^{9} lapis eſt q^{r} molar^{ꝫ} Caulis general'r ē medi^{9} fruter oim herbar̄ q̄ vulgo try ſus vocat. q^{r} a ter ra ſurſuz tēdit. Et q̄ tractū eſt vt ſpēaliē q̄dā gen^{9} oler^{ꝫ} dicat caul' teuto. kol. Et or̄ a coaleo es ere. i. creſcere. q^{r} try ſus pl^{9} ceter^{ꝫ} oleri bus coaleſcit. i. creſcit. Sz caula or̄ oule. i. ſtabulū ouiū. v^{9} Olera
Nora dic caules: dicūt oulia caule. Jtem a vbe edo es eſt venit edes. i. dom^{9} diuitū ad edēdū facta. vl' ē tēplū deor̄. Et caſa or̄ dom^{9} pau/perū q^{r} ita vilis ē q^{9} cadere videat. ſz dom^{9} ē bīratio mediocriū. v.

De generibus nominum

Diuitis est edes: casa paupis a cado dicta. Est dom⁹ ē ei⁹ cui vita subest mediocris. Vñ sepe tñ p relīq capit. Et ab hoc nomie edes vēit edil'. i. custos edis Itē sacriū ōr loc⁹ in q̄ icludūt vasa sac. Jñ sacrista z sacristari⁹. i. custos sacroꝝ. Itē curulis cōis g̃ ōr ille q̄ sedet i sede ꝓsulū siue p̄toꝝ ex alīq̄ dignitate custodiēs eā. Jñ ꝟ curule z ōr sedes illa: z hec curul' p eos. Et edil' large p̄t capitā p sacrista q̄z p curuli. vñ. Edil' custos edis, sacrista curul'. Lapis stein et dīr a lapal' lappa. ⁹. Est res dura lapis: scabie capitz fugo lappis. vrō. Axis ei ax. z ē illō circa qō voluit rota curr⁹ penetrās ip sam rotā. Est etiā linea recta septētrional' p̄tēsa p mediā sperā terre. vñ Theodol⁹ Jn crācro sol': dū voluit aure⁹ axis. Piscis ei fisch z ōr piscz q̄i pascis: a pasco is ere. q: pisces sē past⁹ boim. Jē pisces sunt flegmatici. z iō assari sē mag̃ sani. q: ignis extrahit hūidū pec cās. s. flegma. Itē nuces sē sicce: g̃ dñt cōedi p⁹ pisces. vñ. Post pisces nuces. p⁹ carnes case⁹ assit. Linis pz. ō. Unguis z vngula ei nagel. s. in digitz. oð ein clawe. s. in pedibꝫ tā boim q̄z alioꝝ aialiū. Sz Grec facit dīaz inf vnguē z vngulā. vñ⁹. Unguē dic boim: dat vngl' a nō nisi ⁹ brut̃ Unguis ōr ab vnguo is ere. vnxi vnctū q: vnguibꝫ solem⁹ vnguere z mistrare vnguē siue vnguētū. vñ. Nō lenit vnguis: cū me ledit ru⁹ vnguis. Orbis ōr rotūditas cuiuslibet rei s. circ'li vl' rre l' rote. Et capit sepe p circ'o l' mūdo. vñ. Circul⁹ ē oꝝ .i. fei g̃ ista noia (bis et mūd⁹ ōr orbis.

Hec febris pestis neptis valisq; bipēnis
illa nomina
Et cassis iaspis z lactis restis z aspis
illa nomina
Et pellis turris vestis pelvis quoq; cuspis
ꝟ nom̃ s. bñs i grō s. in is tiata associas
Glis glitis glissis: z patronomica iungis
.i. dubij g̃. illa duo noia .i. feim gen⁹ ꝟ nom̃
Hic aut hec finis clunis. dabit hec tibi classis
illa nomia in grō
Et messis z tussis ibis. sic lis q̄z litis
feim gen⁹ s. nomia s. noia
Hec tibi greca dabūt: z eis se barbara iungunt

¶ Hic autor facit exceptōz a p̄dict̃ regul' dicēs q: ista noia febris pestis ⁊c. z glis glit̃ glissis. z noia p̄onomica i is vt p̄amis Jobis sunt fei g̃. Deiñ dicit q: finis z clunis sē g̃ dubij. Et classis messis tussis ibis z lis Et noia greca z barbara: vt rhesis lexis barbarolexis oxis sē fei g̃. Febris ē q̄dā infirmitas. z ōr a feruco es ere, vl'

a frigeo es are. q'mo:by ille qñq; fac boies feruere z qñq; frigere z
Pest' z vest' patet ꝫ. Turr' z pell' patet. Cass'is nept' z iaspis patet
Vallis sup'. Vall' eyn dal. Jñ ꝙuallis. i. mag̃ vall'. ꝟ. Est fortis vallis. bñ
sex circũdata vall'. Jtẽ vallus li est pal' vineax:qi valid' Jtẽ val
lũ est ꝙcathenario q̃ fit de pal' sup' aggerẽ circũdãs vallũ vel ortus
vl' circũdans ciuitatẽ int' fossas z mur'. Etiã or agger. vñ. Vineris
Bipẽnis vall' sz vallũ ꝙuert' vibi. Bipẽnis ẽ secur' scindẽs ẽ ambob' pties.
Lactis vñ. Scidere dicat gemia ꝺ ptẽ bipẽnis. Lact' or q̃dã ps intestino
rũ i pisciby q̃si lactea. Etiã lact' ẽ illud qꝺ ex lacte coagulat. vñ. Lac
Pellis liq; est mãme:lactes pisc' tenet i se. vtꝫ. Pell'. i. cur'. Jñ pellicula
id ẽ qua pellis. Et or a pello is ere. q; pellit ex̃neas iurias. Glis
glir' z glissis sc̃ fei g' :vtz ḃ. Sz glis glir' sub vno artic'o ḃ ẽ g' epice
Classis ni: vt patuit. ꝫ. ꝟ. Hic aial hec ꝛra tenax: hec lappa vocat. Classis
est collectio mil'tax nauiũ. Etiã or vna nauis. vel classis ẽ ordo mi
litũ vl' plebeox eq̃rantiũ. ꝟ. Nauis sit classis: eq̃tũ sit in ordie clas
Messis sis. Naues collectas classis dic ꝑcare. Messis or bladũ maturuz
qñ sc̃z merit. vñ. or i euãge. Messis q̃dẽ mil'ta: oparũ ãt pauci. Fru
ges or bladũ q̃ fruimur. Etiã messis capit ꝓ actu z tpe metẽdi. vñ.
or ḃ metax. Cleric' in messe: sp vult rustic' eẽ. Finita messe vult itex
Finis cleric' eẽ. Finis ẽ ꝓpe termin' vl' ꝙsũmatio opis. Etiã ẽ patria vl'
regio: z pcipue i pl'i nũero. Etiã finis or mors l' merba. ꝟ. Est finis
patria mors ꝙsũmatio meta. Jtẽ finis pt dici ꝙsumẽs vl' ꝙsũmãs
vñ. Finis ꝙsũmẽs: est ꝙsũmatio finis. Cuiu' pl'ale regiões dicim'
eẽ Jtẽ. Termin' ẽ finis: mors fun' : cordaq; funis. Ut il' est fim' : sz
Clunis fun' ab igne recedit Clunis or a cluo is ere. qꝺ vno mõ ꝑcat supe
minere. qi i cluniby ẽ eminẽtior carnositas corpis. Secũdo cluere
ꝑcat defendere. z iñ or etiã clunis: qi clunes. i. nates defendũt ossa
Nota sedẽtiũ ne ledãt. Jtẽ ledit i clune: vir raro solẽs eq̃tare. ¶ Patro
no. minca is patet ſ. qi Johãnis iohãnid' ꝑcat filiã vl' nepte iohã
nis. Priamis ꝑcat filiã l' neptẽ ipsi' ꝑami. Tussis lis ibis basis
Colchis orexis patẽt. ſ. Colchis idis. i. mir de illa insula. Sunamis suna
s. noia ꝑuant ' . i. cõe gen' simul ḃ nom̃ (mitis. i. gia
Adiectiua tenẽt hic z hec piterq; tricuspis (peccatrix.
s. noia tricuspis s. genus aliq̃ ponens
Jstius obliquis neutrũ quandoq; locabis
ḃ nomẽ s. nũero. tenere
Dis in plurale gen' omne videt habere
¶ Dicit q noia adiectiua sũt g' cõis: vt fortis trist', z in neutro gñe
hũt e. vt triste forte. Et ḃ nom̃ tricusp' ẽ g' cõis: z nõ hz sp neutrus
sz qñq;. z ḃ solũ in obliq; s. Et ḃ nom̃ dis i pl'i nũero ẽ g' cõis. vt nõ
bi z be dites z bec ditia. Sz in fri nũero qñ est idẽ qꝺ dives est g'

cōis. sed qñ est idez qō pluto. i. deus inferuoz: tunc est gs masculini

Arguit ⁊ tricuspis ē adiectiuū. g̃ sup flue addit illa pricula: pari ⁊ terqz tricuspis. Dōm ꝙ hec regula Adiectiua tenēt. intelligit de adiectiuis i is bñtib⁹ neutz gen⁹ p e. sz tricuspis i ntō ñ bz neutrū gen⁹ q̃uis bñ in obliquis. vt patz in Ouidio. Positoqz tricuspide telo. Cuspis idis est posterior pars haste vel summitas haste vel tota hasta teutbōice ein spiek. Jñ tricuspis idis. i. bñs tres cuspides. id est tres partes in summitate haste acutes. Exempla de adiectiuis sunt fortis tristis mitis ⁊c. Fortis teutbōice starck. Mitis senftmütig. Trūtis trurig. Jtē h ⁊ hec dis ⁊ h dite adiectiuū. grō huius ditis. i. diues vel opulēt⁹. Sz dis substātiū mas. gs. id ē pluto. Jtē pluto ē de⁹ inferni. ⁊ dr dis: qz dines est i recipiēdo oēs aias peccatrices, vñ⁹. Dis ꝑ plutone: sz dis ꝑ diuite pone.

Arguit

Cuspis

Dis

.i. cōis gs ista nomina

Est hic ⁊ hec testis ciuis burgensis ⁊ hostis

h nom simul. .i. cōis generis h nom

Et canis ⁊ iuuenis pariter cōmune scolaris

¶ Dic ꝙ noia h i rectu posita. s. testis ciuis burgēsis ⁊c. sic gs cōis. Testis ⁊ testa dicit⁹ vtrū. Cuius reuto ein burger. i. oppidan⁹. Item oppidan⁹ dr ab oppido. Jtē oppidū dr q̃libet ciuitas ꝓter Rhomā. Jñ oppidulū. i. puū oppidū ⁊ sic ꝓducit ꝓmā syllabā ꝓter duplex ꝓ sed qñ scribit ꝑ simplex p. tunc corripit. Jtē burg⁹ gi. i. castꝝ vel foralicū. Jñ burgensis vl burgari⁹. i. castrensis vl oppidan⁹. Hostis eyn vyndr. ⁊ dr ab hostio is ire. i. equare qz eq̃ frōte trāsit ad bellū. Dicta est inde host⁹ nom ⁊ hostis hūs. h⁹. Qñ bias hostis vllius nō erit host⁹. Jñ hostoriū rē. et ē lignū q̃ bria. i. mensura. s. modius vel sextarius hostit. i. adeq̃tur ne aliqs maneat defect⁹ Jtē modi⁹ reuto. eyn mudt Sextari⁹ ē mēsura duaꝝ librarū. Canis ⁊ iuuenis patent sup. Scolaris reuto eyn schuler. Jtē scolar⁹ ē ꝑsona vacās ab hūanis negocijs scolasticis dedita disciplinis.

Cuius

Burgēs

Hostis

Scolar⁹

nomē in os añ ponit. fuat h nom s. bñs in grō

Hic os ꝓponit. tenet hoc os ossis

omia ista nomia associant

De os

Et chaos atqz melos argos logos annūcrant

¶ Dic ꝙ nom in os ē gs mas. vt mos flos. Sz os ossis ⁊ os ossis chaos melos ⁊ logos sūt gs neutri. Mos flos ⁊ os patēt. s. Jtē flos i pictura ñ est nisi falsa figura. Chaos dr caligo ⁊ confusio ꝑfūditas vel fossa. Greci dicebāt materiā celi ⁊ tre eē vnū confusū chaos añ distinctōez elemētoꝝ qō pbi vocabāt yle. i. mariaz ꝓmā Jtē repitur chaos indeclinabile. ⁊ cabus bi ꝑ eodē. Melos expositū est sup. Argos est nomē vrbis in grecia: vbi q̃ndam viguit studiū. Jn fri

Chaos

Argos

nūero ē indeclīabile neutrī gn̄.sz in pl̄ī nūero fm Dugs.declīat ar/
Logos gi argoz in mas. z sūt argi ꝑ pl̄ī sic dicti ab argo rege. Logos gre/
ce ītēr ꝑtat fmo latine. Jñ fiūt q̄ ifinita ꝑ posita: vt loica.i.sermo
Nota cinal' scia. Dyalog⁹.i. duoz fmo. Theologia.i.fmo ō deo.a theos
q̄ ē de⁹ z logos fmo. Jtē hec q̄tuor noia sē neu.gn̄ indeclīabilia.vt
ptz in is ꝓsiby. Jnneutro gñe tibi sē duo bis sine flexu. Ut chaos
arcz melos logos.bis adiūgis z argos.

s.gña ista q̄tuor noia

Dant duo bos impos cōpos custoscz sacerdos.

feim gen⁹ ista tria noia s.noia ponūt ħ nom̄

Hec dant cos dos glos.sic greca locant vt arbos

Dicit q̄ ista noia.s. bos impos cōpos z custos rē.sē gn̄ cōis. Dein̄
dicit q̄ ista noia glos cos dos:z noia greca in os vt delos arbos
sūt gn̄ fe. Bos ipos cōpos custos patēt.ꝫ. Sacerdos ō: vno mō q̄
sacra docēs.z tūc ē gn̄ cōis:z sic capit ħ. Alio mō ō: q̄si sac dās q̄
solū spectat ad viros.z sic ē gn̄ mas.ꝑ illā regulā Quedā sūt opera.
Jtē sacerdos pl'a fcat. vide.ꝫ. ibi. Utcz sacerdotū. Dos teutonice
Dos eyn morgē gob er est illud q̄ spōsus dat sponse q̄n ducit eā in vro/
rem vñ. Donū q̄ spōse dat ħ dos ō: esse. Arbos grece.i. arbor lati
Arbos ne. Et sil'r ō: odor. vel odos vtꝫ. Nota ħ diligēter ꝙ nō oia nomi/
Nota na greca i os sūt gn̄ fe. vt odos bonos rē.q̄ sūt mas.gn̄.sz solū illa q̄
exponūt ꝑ nomia latia fei gn̄. vt periodos methodos beremos rē.
q: periodus berem⁹ methodus sūt gn̄ fe. et sic ꝓz ꝙ noia greca sūt
illi⁹ gn̄ cui⁹ sūt noia latina ꝑ q̄ exponūt vt odos bonos sūt gn̄ mas.
q: odor z bonor sunt gn̄ mas. Sil'r agyos orbeos yscbiros athana/
tos sūt gn̄ mas.q: exponūt ꝑ noia latina mas.gener. Agyos.i. sanct⁹.
Orbeos.i. de⁹. yscbiros.i. fortis. Athanatos.i. immortalis

s.noia.mas.gen⁹ .i. clara variāte s.declinatōe

Dant hic in us facta tibi declinātē secunda.

De us se ¶ Dicit ꝙ nom̄ scōe declinatōis in us terminatū est gn̄ mas. vt do
cūde de/ minus seruus cecus rē. Uocabula patent. ꝫ.
cliatōis. feim gen⁹ ħ nom̄ tenet ista nomina

Hec paradisus habet nardus dom⁹ arcz bycinctus.

ista nomina

Et sinodus costus z carbasus alnus abyssus

ista nomina

Aluus cristallus z bum⁹ byssusqz papirus

feim gen⁹ ħ nomē tenet ista noia

Hecqz smaragdus habet vann⁹ colus atcz phaselus

ista nuia s.p̄dicta adiūgant

Porticus egyptus dyptougus ad hec referant

ℏ nomẽ in neutro gñe. ,i. in mas. ge. ℏ nom̃

Cristallum tamẽ hoc dicimus ⁊ hic paradisus

¶ Dic̃ q̃ ista noia, s. padis⁹ nard⁹ dom⁹ ⁊c, sc̃ gñ fei. nñ iuc̃im⁹ qñq; cristallũ i neu. gñe. ⁊ padisus i mas. gñe. Paradisus ꝺcat locum amenissimũ i ẽra de q̃ eiect⁹ fuit adã ⁊ eua. Etiã ꝺcat regnũ celoꝝ. Pro ꝑmo ꝺcato ꝺr padisus terrestꝛ. ⁊ ꝑ scõo ꝺr padisus celestꝛ. ⁊ sic est gñ mas. Alio mõ capit padisus trãssumptiue ꝑ q̃libꝫ loco aliq̃lit iocũdo: q̃ in modico ptcipat cũ ꝺo padiso. ⁊ sic ẽ gñ fe. vñ. Dicit eẽ locus grissimus ℏ padisus. Desig̃ndo loca iocũda sit hec padisus. Paradisus

Nard⁹ ẽ q̃dã arbor aromatica bñs folia tanq̃ spicas. Et inde dicunt. vnguẽta nardi spicata. vñ. Grec. Nardispicat⁹ de spic̃ sit tibi nat⁹. Pistic⁹ ac nardi q̃d fid⁹ siue fidel. Nã pistin grece nr̃o ꝺmone fides ẽ. Dom⁹ ꝓz sup̃. Nardus

Jacinct⁹ ẽ ꝓpriũ nomẽ cuiusdã pueri. q̃ ꝺm poetas ꝺsus fuit i florẽ. vñ. etiã ille flos dict⁹ ẽ iacinct⁹. ⁊ ẽ purpurei coloris. Est etiã q̃dã lapis pciosus bñs colorẽ purpureũ ⁊ ceruleũ ad modũ illi⁹ floꝛ. vñ. Jacict⁹ flos ẽ: ladꝛ ẽ iacict⁹ bõlq;. Mas bõ iacict⁹: sꝛ ꝑ reliq̃s mulierẽ. Jacinctus

Sinod⁹ ẽ ꝙgregatio vl̃ comedat⁹ ⁊ ẽ ꝓprie senũ ⁊ p̃sbyteroꝝ quã solẽt facere epi. ꝓ̃ correctões cleri/coꝝ ⁊ ꝓ̃ statuta coĝscẽda. ⁊ q; rales correctões sẽ pecũiarie. iõ ꝺr talis ꝺsus. De sac̃ sinodo redeũt burse sine nodo. Sinodus

Costus ẽ radix cuiusdã herbe. etiã ẽ ꝓpriũ nomẽ cuiusdã regꝛ. s. p̃is sct̃ Katherine. ⁊ tũc ẽ gñ mas. vñ. Est spẽs costus: ꝓpriũ nomẽ q̃ꝫ costus. Costus

Aln⁹ ẽ arbor q̃dã: eyn erlin boum iñ alnetũ ti. i. loc⁹ vbi crescũt alni. Jtẽ alnum alni ẽ fruct⁹ eius. sꝛ aln⁹ ẽ vẽter. vñ. Est aln⁹ venter. spẽs ẽ arboris aln⁹. Alnus. i. vẽter siue vter⁹. vñ. Grec. ponit dꝛaz̃ ink illa tria. vñ. Alnus

Venter ꝙsumit: vter⁹ parit. egerit aln⁹. Aby ssus ẽ impenetrabilis ꝑfunditas aq̃ꝫ a q̃ fontes ⁊ flumia ꝓcedũt. ⁊ ꝑ occultas venas fretꝫ ad eãdẽ tanq̃ ad matricẽ redeũt. ⁊ põit sepe ꝑ inferno. Capit etiã ꝓ ꝑfũditate sacre scꝑture. Abyssus

Cristall⁹ ẽ lapis cãdid⁹. ⁊ ẽ glacies ꝑ multos ãnos indurata. Jtẽ inuẽit cristallũ neu. gñ fm antiq̃s ꝑ eodẽ Dum⁹ ẽ terra bũida. Jt̃ bumeo es ere. teuto fũchtmachen. vñ. Corpa null⁹ bumet: vbꝛ ẽra liq̃rib⁹ bũet. Jñ humor ⁊ bũiditas q̃ parẽt. s. Cristall⁹

Bissus ẽ gen⁹ lini cãdidissimi ⁊ mollissimi q̃d nascit in egypto. Jñ bissin⁹ a ũ. i. aliq̃d de bisso factũ: vl̃ colorẽ bissi bñs. Papir⁹ ẽ herba q̃dã marina vl̃ gen⁹ iunci. ⁊ ꝺr q̃ parãs pir. i. gne. q; tal̃ iũct⁹ põit i lãpadib⁹ siue cãdel̃ ad ardẽdũ. Jtẽ papir⁹ ꝺcat etiã cartã in q̃ scribit. vñ. Est res q̃ scrib. est resq; marina papir⁹. Jtem ꝺm q̃sdã ꝺr papirũ ri. ⁊ est q̃ddã gen⁹ leguminũ. teuto. bouckweid vñ. Papirũ crescit: papir⁹ crescere nescit. Bissus. Papirus

Smaragd⁹ ẽ lapis pciosus viridẽ bñs colorẽ: cui nihil viridi⁹ ꝙpar̃. Etiã inuenit smaragdo onis ꝑ eodẽ. Et dicũt q̃dã q̃ sub ℏ noie smaragd⁹ ilelligũt oia noia lapidũ scd̃e declinatõis i us t̃minata. vñ. Ut smaragd⁹ ꝺz da

Smaragdus

bit sic atq; saphirus. Nomē in us lapidū sic ōclnabit oīe. Sz tenet articulū carbūculus hic tibi tm̄. Jtē saphir⁹ sepe repit i masculino gñe. et est lapis sil'is sereno celo.

Carbunculus

Carbūculus est lapis pcio/sus colorat⁹ vt carbo ignis Est etiā paru⁹ carbo:z sic est diminuti uū a carbo Etiā repit p morbo. vñ. Est. lapis est morby carbo carbūculus extat.

Colus

Vlann⁹ eyn wan. z ē instrm̄ purgādi segetes a palea et est factū de viminiby. Colus ē robka m'liex. rentō. eyn spinrock

Pbasel/lus.

Et dit a cholus qō fcat intestinū corpis. vñ⁹. Rocka colus tenet hec: hic cholus visc⁹ bz. Pbasel⁹ ē qua nauis habil ad naufgāduz huc vl illuc. Jñ pha seolus diminutiū.

Egypt⁹

Porticus est dom⁹ q̄ pest foribz, z est añ ingressum dom⁹ vel eccl'ie apta ad vēdendum mercimonia. z est q̄rre vel scōe declinatōis. Egypt⁹ ē nom̄ regōis ex q̄ filij isrl liberati fuer trāseūtes p mare rubz: z vocat sic ab egypto rege q̄ p̄mo ibi regnit. Jñ egyptus a ū. i. aliq̄s vl' aliq̄ de egypto.

Dyptongus

Dyptbōg⁹ ē pglutinatio duaz vocalū in eadē syll'a positaz vim suā obtinētiū. Et sē q̄ruor dyptbōgi: scz ae oe au z eu. quarū tm̄ due scribunt z pferunt. s. au z eu et alie due. s. ae z oe quādoq; scribūtur sed raro pferunt. Et dr dyptbong⁹ a dys qō est bis: z bongon son⁹: quasi binus son⁹ in eadē syllaba: vtō. patuit.

i neu. ge. ista nomina ℔ nomē

Hoc vulgus pelagus: indeclinabile virus

Virus

¶ Dicit q̄ ista noīa vulgus pelagus z ℔ nom̄ indeclinabile vir⁹ sē g; neu. Vulg⁹ z pelagus patent supā. Virus. i. venenū. z dr a vi. q; violenter cor penetrat. Jñ virulentus a ū id est veneno plen⁹ z intoxicatus. Jñ virulentia. i. intoxicatio. teuto. vergifftung.

nom̄ in os i. in nomē latinū fei g; in us

Os grecum sepe mutabis in us muliebre.

Methodus

¶ Dicit q̄ noīa greca in os mutāt sepe i noīa latine fei g; in us. vt methodos p method⁹. rbomos p arbom⁹. Methodos grece l'm rbodus latine. dr via breuis z stricta q̄ cito viatorē ducit ad terminū. Et dr a merba qō ē trans z odos via: q; method⁹ ē via breuis et vtilis ducēs trās agros. Delos grece vl' delus latine. i. manifestatio. Etiā q̄dā insula dicebat delos: q; in illa insula responsa apollinis dabant mānifesta q̄ alibi dabant obscura. Arbmos grece vl' arbom⁹ latine dr minutissimū corpus fere indiuisibile. z dr ab a qō est sine: z rbomos sectio vel diuisio: q̄i sine sectione vel diuisione.

s^c declinatōis. nomē i us s casus

Hoc terne dabit us si: non tenet u genitiu⁹

De us tertie declinatōis.

¶ Dicit q̄ noīa tertie declinationis in us terminata q̄ non tenens u in gtō sunt generis neutri. vt corpus corporis. pectus pectoris. tempus temp̄is ꝛc Vocabula patent supra.

ꝟ nomẽ.maſ.ge. ꝟ nom̃ ſcz hic hec hoc ꝟ nomẽ

Dat lepus hic.tenet intercus gen⁹ omne vetuſq;

¶ Dicit ꝙ hoc nomen lepus eſt gꝫ maſ. Et iſta duo noia.ſ.intercus et vetus ſunt gꝫ om̃is. Vocabula patent ſuꝑ.

feim gen⁹ .i.ſi creſcentiã bẽat retinet

Hec dant ſi creſcat genitiuus ꝛ u ſibi ſeruat

Dicit ꝙ noia tertie declinatõis in us terminata hñtia creſcentiaz in gtõ ſri ſeruãdo illã lrãm u ſunt gꝫ fe. vt virtus vtutis.ſalus ſaluris.tellus telluris. Vocabula patent ſuꝑ.

neu.ge. s.nomia ꝟ nom̃ fei gꝫ.ꝟ nom̃

Hoc monoſyllaba dant vt thus: ſed dicit hec grus

¶ Dic̃ ꝙ noia monoſyllaba tertie declinatõis in us ſũt gꝫ neutri vt rus thus ius et ꝟ nom̃ grus ſub illo articulo hec ẽ gꝫ epicen.

.i.cõe genus ꝟ nom̃ .i.ſub illo artic'o hic

Hic dat et hec tibi ſus.epicenum dat gen⁹ hic mus

¶ Dicit ꝙ ꝟ nomẽ ſus eſt cõis gꝫ. Et ꝟ nomẽ mus ſub illo artic'o hic eſt gꝫ epicen. Mus ꝛ ſus patent ſuꝑ.

hoc nomẽ fei gꝫ.in gtõ ꝟ nom̃ neu.gꝫ. in gtõ

Dat pecus hec pecudis.pecus hoc pecoris ſibi iungit

¶ Dicit ꝙ hoc nomen pecus qñ hz pecudis in gtõ.tũc ẽ gꝫ fei.ſz qñ habet pecoris in gtõ:tũc ẽ gꝫ neutri. Pecus ptz ſuꝑ

.ſ.declinatõis ſiatũ maſ.gñib

Quarte nomẽ in us maribꝫ ſociare ſolemus — De us q̃rte declinatõis

¶ Dicit ꝙ noia qnarte declinatõis in us ſiata ſunt gꝫ maſ. vt fructus fretus lapſus ꝛc̃. Vocabula patent ſuꝑ.

fe. ge. iſta nomina

Hec anus atq; tribus dant porticus ꝛ man⁹ idus

fe.gꝫ iunge

Hec acus atq; pinus nurus ſocrus ꝛ dom⁹ adde

maſ.ge. neu.ge. ꝟ nomẽ iungam⁹

Hic tenet hoc ve ſpecus: illi penus aſſociem⁹

¶ Dic̃ ꝙ iſta noia anus tribꝫ dom⁹ ꝛc̃.ſ̃ gꝫ.fe. Sz ſpec⁹ ꝛ pen⁹ ſ̃ gꝫ maſ.ꝛ aliq̃ gꝫ neu. An⁹.i.vetula.ꝛ dr̃ an⁹ q̃rte declinatõis ꝓma breuis:ꝛ an⁹ ſcõe declinatõis ꝓma lõga.vñ.Dũ ſe curuat an⁹:retro ſibi ſibulat an⁹. Jt̃ an⁹ ꝓma lõga.i.cul⁹ — Anus

Jdus iduũ idibꝫ pl'is numeri ſ̃ q̃dã dies mẽſis.ꝛ iterptat̃ diuiſio:qz menſis diuidit̃ i id⁹ et nõas ꝛ kalẽdas Jñ iduare.i.diuidere.ꝛ ꝓpõit̃ cũ vir ꝛ dr̃ viduare.i. diuidere viz vxorẽ. Vidua ẽ vxor diuiſa a viro:cui⁹ vir defunct⁹ ẽ Vidu⁹ dr̃ q̃ diuiſ⁹ ẽ ab vxore ꝑ morte vxoꝛ. Jtẽ id⁹ ꝛ iota (.i. mini ma lra) ꝓponũt̃,ꝛ dr̃ idiota.i.igrãs q̃ſi diuiſ⁹ ab oi lra q̃tũcũq; ꝓua — Jdus

vñ. Diuisio sit id⁹: tu dicas hinc idiota. Man⁹ trib⁹ ac⁹ z pin⁹ pa
Nurus tent. s. Nur⁹ ē vxor. ilꝫ. vt ꝺr mur⁹ qꝫ noua vxor. s. filꝫ. Jñ ꝓnur⁹
Socrus .i. vxor filꝫ filꝫ. Socr⁹. i. mꝝ vxor̃ mariti. Soser ē pr̃ mariti ł vxo/
ris. vñ Mater ait nato tua ꝯũx est mihi nur⁹ Cui⁹ bēs natā socer
ē: socr⁹ genitrix ē, Cui sociat⁹ adest fr̃ tu⁹ hec tua glos ē. Est socr⁹
maior nur⁹ altera, tertia glos ē. Specus pen⁹ domus patēt supꝫ,
s. ſiatū. fe. ge. est exēplū

Cū nomen fit in aus hec illi iungitur vt laus
Dic̄ ꝙ noia i aus ſiata sic̄ gꝫ fe. vt laus, fraus. Laus z fraus p⁹ ex
illa lſa fe. gꝫ tal' lſa s. lſe (posita sūt.

S vult hec iungi: si cōsona p̄esedit illi
¶ Dic̄ ꝙ noia ſiata i s bñtia ꝓsonātē añ s sic̄ gꝫ fe. vt ars ps plus.
Pars Pars eyn teyl Jñ pticula. i. pua pars. vñ. Si fuerꝫ qꝫ. diuisor par
ticulaꝫ. Hāc discas artē meliorē suscipe ptē. Ars pz. s. Jners. i. sī
ne arte z ignarus. Jnertia. i. ignrantia. vñ. Filia subtilia net ineꝛs
subtilia filia. Tilia eyn lindenboum. Plus patz supꝫ.
ista nomina mas. gen⁹ ista nomina

Mons pons fons hic dāt mars stirps dēs calx q̄z q̄drās
noia ſcātia ptē pōderꝫ. b nom̄ s. noib⁹
Et partes assis: torrens sociabitur istis
b nom̄ in gtō s. nom̄ .i. gen⁹ eris
Atq; calibs calibis: qō gens est liue metallum
¶ Dic̄ ꝙ ista noia i textu posita. s. mōs pōs rc̄. sūt gꝫ mas. Et noia
ſcātia pres assis. vt bicuns tricūs: z hec noia torrēs z calibs sūt gꝫ
Fons mas. Mōs pz. s. Fons ē origo nascēt⁹ aq̄. z ꝺr q̄ fundēs aq̄am vł
fonēs riuulos ex se fluētes. Jñ fonticul⁹. i. pu⁹ fons. Fontan⁹ ē iuꝫ
fontē ꝺirans. Fontosus. i. plen⁹ fontib⁹. vñ. Demane mōtes: de se/
Pons ro visito fontes. Pons est iter sup fluuiū: scala nauiū. edificiū vł
tra aq̄m vel vallē, z ꝺr a pono: qꝫ pōit ad trāsmeandū. vñ. Non de/
Mars ponte cadit ꝙ cū sapia vadit. Mars ē ꝺs belli. etiā inuenit̄ ꝓ bel/
lo Jñ mart⁹ a ū. i. ad martē ptinēs ł bellicosus. Et mart⁹ tū. mas.
gꝫ est q̄dā mēsis sic dict⁹. qꝫ i eo ē festū martꝫ. z sic ei ꝓsecrat⁹ ē ille
Torrēs mēsis. Stirps. q̄cūs secūs rc̄. patēt s. ibi (vncisq; qō vncia formar
Torrēs est fluui⁹ vł aq̄ cū impetu fluens de mōtib⁹. q̄ ex imbrib⁹ ma/
gnū bz icre mētū: sz aduēiēte estate caloꝛe sol' arescit z siccat. vñ. pō
Cōuertere dñe captiuitatē nr̄ām sic̄ torrens i austro. vñ. Nō de tor
rente bibā si venero lente. Calibs qñq; ſcat ꝓpł'm fodientē vł cu/
dentem calibem, vt supꝫ expositū est.
s. noia s. noib⁹ scz hic z hec z b

Adiectiua notes quibus om̄e genus dare debes
Dic̄ ꝙ noia adiecta sic̄ oīis gꝫ: vt amās mīficors demēs. Miseri/

cors.i.pius seu mitis.Jñ misericordia.Cancros cõis gñis.i. vna nim⁹.z capit̃ sepe adiectiue.Jñ z cordia.Serpens pricipiũ veniẽs a serpo serpis serpe.reuto.krieche.Sz serpẽs nom̃ substãtiñ reuthoice eyn sclang.vñ.Sis caut⁹ serpẽs qñ vẽit vndiqz serpẽs.De mens dr q̃si dr mẽte positus,s.furiosus Inops.i. paup. Infons reutõice vnschuldig. Expers.i.imunis vl̃ sine parte,q̃ oia patẽt,s. Miseri/cors.

mas.ge. bñria pl̃es syllabas mutant

Dant hic ps iuncta polisyllaba sed variant

.i.dubñ gẽ ista noia mas.ge.

Hic ant hec forceps adeps. sed dicit hic seps

Dic̃ q̃ noia polisyllaba ciata in ps sc̃ gẽ mas.vt manceps anceps: (Sz variãt)qr forceps z adeps sc̃ gẽ dubñ, Seps c̃ gẽ mas. Manceps.i.seru⁹.Anceps dr gladi⁹.ab vtraqz pte scindẽs.z sic c̃ gẽ masculini,sed p alqs fcatis est gẽ cõis.vt ps supẽ Municeps dr q̃si mun⁹ capiẽs.sicut milites stipẽdiarũ z castellani alic⁹ ciuitatis vl̃ oppidi. Forceps reuto.eyn ysen scherc.est instr̃m scindẽs ferrũ vel est renella q̃ ferrũ ignitũ trahit̃ er igne. Et dicit̃ forceps q̃si ferruz capiens.Sz forfex z forpex aliã bñr fcatione vt statim dicetur. Adeps ps.s. Seps indeclinabile vl̃ seps sepis c̃ q̃dã fpẽs exigu⁹ qui nõ tm̃ carnẽ ps etiã ossa fac̃ effluere z p sumit pũgendo aliquez. vn. Lucan⁹. Ossaqz dissoluẽs cũ corpe rabificus seps. Et differt a seps sepis:qõ fcat ortũ.vt ps supẽ. Anceps. Forceps Seps

s.noia .i.cõe gen⁹ ista noia

Plura que dant hic z hec celebs infanscz parenscz.

ista noia s.noiũ ẞ nomen

Et princeps effrons ille cõiunge bifrontem.

¶ Dic̃ q̃ pla noia bñria p sonantẽ añ s.repiũt̃ ec̃ cõis gẽ. vt celebs infans z c̃. vtz i rectu. Celebs dr vir vel mlr celestẽ vitã ducens: vtz supẽ. Infans dr q̃si nõ fans. For farz.i. loq̃ Fans.i,loquẽs. Jñ infans. vtz.s. et ibidẽ etiã parent oẽs erates bois. Parens dr pat̃ seu mater pducens plorẽ. Pariens dr parricipiũ ois gẽ.et venit a pario. Jtẽ inuenit̃ etiã parens a pareo qõ fcat obedire.z differt etiã q̃ntitate syllabaz.vñ. Nõ sum plore parẽs: non sum niſi pareo parens. Jtẽ pario ẽ pma breuis:sz pareo est pma lnoga.z paro as are est pma breuis.vt parebit de vbis. Celebs Infans Parens

Princeps est gẽ cõis:et dr quasi pmũ capiẽs vl̃ pm⁹ capiens.q̃ pmo capit substantiã.i.locuz vel dignitatẽ. Jtẽ ẞ nomẽ princeps q̃ñqz facit nomen fei gẽ.vt princípssa.sed q̃ñ hoc fit:tũc pnceps est solũ gẽ mas.Effrons.i. inuere/cund⁹.reuto vnschambaffrig.q̃si sine fronte z verecundia vel sine pudentia. Bifrons est aial bñs duas frontes. Quadrifons est animal babens q̃tuor fontes.vt ps supẽ. Princeps Effrons

feim genus s noia excipe

De x Hec x prepones:sed plurima demere debes
.i.in oi gne s.nomia

In triplici genere decet adiectiua notare

¶ Dicit q noia in x ctiara sūt gi fe.vt pax lex nix nox nux.Sz ista plia noia excipiunt.Qō pz pmo de nomib adiectiuis:q illa sūt gi ois.vt felix audax.Vocabula parent supra.
pcedat.mas.generi s.noia

Re si presit maribus polisyllaba iunges

Dic q polisyllaba in x ctiara hntia e añ x sūt gi mas.vt latex vertex zc.Cōstrue.tu iūges polisyll'a maribz.i.masculinis gnibz: si e presit (x.Vocabula parent supra.

Et tn hec pellex vibex obexqz suppellex
.i.dubiū genꝰ ꝑ nomē

Forfex ant forpex.hic aut hec dat tibi cortex
ꝑ nomen

Atqz silex

¶ Dicit q ista noia in tertu posita.s.pellex vibex zc.sunt gi femi/nini.i.fructib feim genꝰ mas.ge.ꝑ nomē.habit

Fetibus hec terre dabis.hic frutex retinebit

¶ Dicit q noia terminata in x significātia fructū terre sunt gnis feminini:vt nux zc sed hoc nomē frudex est gi mas.
ista nomia cōis gi ꝓsiderent ꝑ nomē

Et dux z coniunx cōmune notentur exlex
mas.genꝰ ista nomia

Hic dant grex z rex fornix calixqz silixqz
ista nomia mas.genꝰ feim genꝰ

Et fenix mastix hic calx pedis.hec lathomorū

Arguit ¶ Dic q cōiunx z exlex sunt gi cois. Et grex rex fornix calix silix fenix z mastix sunt gi mas. Et ꝑ nom calx ꝓ talo pedis est gnis mas.
☞ Arguit.dux est nomē dignitat (sed ꝓ cemento est gnis fei. qō soluz spectat ad viros.est gi mas. Dōm q nō capit hic ꝓut est nomē dignitatis.sed ꝓ illo vel illa a quo qui ducit
nomē in trix feim genꝰ s.casib s.genꝰ adiunges

Trix tenet hec:tamē obliquis neutrū supaddes
Est exemplū

Victrices turbe:victricia tela tulere.

¶ Dicit q noia ctiara i trix sunt generi fei:vt doctrix meretrix. Tn in obliquis reperimꝰ aliqn talia in neu.genere:vt victricia reperiur

in plurali nomero a victrix. Pellex est concubina vel' meretrix. q; pellicit id est decipit incautos ⁊ instabiles. Vel dicit a pello is ere quia pellex pellit legitimaz vxorem: vel expellitur a legitima vxore. vel q; pelle allicit lectatores ad peccanduz. q; ꝓmunt meretrices pulcram pellem habent. Itē riualis ō; vir bñs ꝓcubinam. Jñ corriualis qui cum alio vtitur eadem ꝓcubina: quasi cum alio de eodē riuo bibens. vñ. Vir riualis dicatur femina pellex. Vibex vel vibix est virgula qua crescens in petrosa terra. vel incisio q̄dam vel vestigium qō relinquit in carne ex percussione virge. versus. Est vibex testꝫ q; ꝓcussi sarꝫ estis. Obex. i. repagulū teutbonice eyn grendel. ⁊ est obstaculū qō obq̄citur ianue ne aptatur. Et reperitur oppositū aliq̄n in masculino gñe. Itē ferruz ꝓponit cuz filio: et dicitur forpex instr̄m ferreuz q̄ scindunt filia Itē ferrū ꝓponit cū pilo. et dicit forpex instr̄m q̄ scindunt pili. Sz forceps ō; instr̄m q̄ scindit ferrū. vñ. Fex est filoz. ceps ferri. pexq; piloz. F resecat filū. c ferz pq; capillū. Jñ forricula. i. qua forfex. Cortex est illō q̄d circundat arborem. ⁊ est regimē vl' vestis arborꝫ. sic̄ pellis ē vestꝫ aialis. Sed liber est scōa ⁊ media vellis. et suber ē tertia ꝓ ꝓpinq̄ ligno. vnde. Pars prior est cortex. liber altera tertia suber. Jñ cortillus. i. puꝰ cortex. Silex est lapis durissimꝰ q̄ ictu ferri ignē emittit. q̄ etiam focarius ō;. vñ. Virgiliꝰ pōit in feino genere in. vij. Enei. Strabat acuta silex pcisis vndiq; saxis. Etiā reptt i masc. gñe. vñ. Ast ibiter rena silices fornace soluti. Itē inuenit silex p c scd̄m ꝓprium nomen viri. vñ. Est petra dura silex ꝓpriū nom̄ q̄z silex. Scribe p s ꝑmū: sz p c scribe scōm. Carex ē canna siluestrꝫ. ⁊ ē herba lata acuta carēs roboze disposita tanq̄z biceps gladiꝰ. Jlex est q̄dā arbor gladifera Et ō; ilex q̄si elex: ab eligo is ere. q; añ inuentionē segetū boies fructū buiꝰ arborꝫ elegerꝫ ꝓ nutrimēto. Itez priscianus dicit q; noīa in x terminata habētia i in penultima sꝫllaba sunt generꝫ feminini: vt silex ilex philex. Frauter est densitas virgaz vel frondiū. Etiā est parua virgula in nemore. vñ. Turpe pecus mutilū: turpis sine gramine campꝰ. Et sine fronde frutex ⁊ sine crine caput. Itē mutilus a um. id est trūcatus mutilatꝰ vel minutus. sic̄ pecus sine cornibus vel pedib;. Cinifer teutbonice eyn wantluꝰ. Dux cōiunx ex lex grex rex fornix calix silix fenix matrix. ⁊ calx patent. s. Nutrix eyn am. Meretrix. id est lena. Itē noīa vbalia in x interdū ponūt adiectiue et bñt neutrū genꝰ ꝓcipue in obliq̄s. vt victor victrix hz q̄nq; neutz. vtz in exēplo rectꝰ. vñ. Victrices turbe: victricia tela tulere. Cōstrue (victrices turbe) vincēres vl' victoriā bñres (tulere) id ē tulerūt ⁊ secū portaueꝰt) victricia tela) id ē vincēres sagittas.

Jncipit quintū capl'm de ꝑteritis ⁊ supinis.

Elex

Vibex

Obex

Forfex

Cortex

Carex

Erautex

Nota

De ꝑma ꝯiugatõe

Vt clerico .i. ꝑ vsus .i. deriuatio s. ꝓ fectoꝝ
Vt tibi per metrum fomatio ꝓtertoꝝ
manifesteꝫ ꝑsentẽ libꝫ
Atq; supinoꝝ pateat ꝓsens lege scriptum
stude s. ꝓteritoꝝ ꝯiugatõis
Et ꝓmo discе que sit formatio ꝓme
amaui domui dedi steti s. ꝯiugatõis
Vi vel ui vel di vel ti formatio ꝓme.

☞ In hoc q̃nto capl'o docet auto: formare ꝑterita ⁊ supina ꝟboꝝ quattuoꝝ cõiugationũ. Et ꝓmo docet de ꝟbis ꝓme ꝯiugatõis: q̃ vel hñt vi i ꝑterito ꝓfcõ. vt laui. vl' ui vt tonui. vl' di vt dedi. l' ti vt steti

Querit

¶ Querit. q̃re ꝓus determinat de nois q̃ de ꝟbis Dom q ideo. q nomen hz se ꝑ modũ substãtie: ꝟbũ ꝟo ꝑ modũ act⁹. sz suba est ante

¶ Querit. q̃re aliq̃ ꝟbũ o: ꝓme cõiugatõis. Dom (actũ g̃ ⁊c q ideo. q: hz a ꝓductã ante re in infinitiuo: vt Amo amas amare,

Arguit

☞ Arguit. Do cũ suis cõpositꝫ. i. venundare pessundare ⁊ circũdare hñt a correptã añ re in infinito. g̃ ⁊c. Dom q illa excipiunt

scđa ꝑsona. s. ꝓfecto sumit abũciendo

De formatione ꝑteritoꝝ

As in ꝓterito ui suscipit s remouẽdo

¶ Dit q verba ꝓme cõiugatiõis faciunt ꝑteritũ ꝓfectũ remouẽdo s a secũda ꝑsona pñtis tpis indicatiui modi et suscipiẽdo vi. vt amo amas. remouẽdo s ⁊ adde vi fit amaui.

s. in ꝑterito. i. q̃ndecim ꝟba demant

Non sic formãtur ter quinq; sed excipiant

po das mo co uo stas co co no co to uo co bo no

Cre. do. do. mi. ui. sto. pli. fri. so. ne. ve. la. se. cu. to.

¶ Dicit q ista q̃ndecim ꝟba syllabaliter in textu posita nõ formãt sua ꝑterita vt dictũ ẽ. sz excipiũt a regla: que sunt Crepo do domo mico iuuo sto plico frico sono neco veto lauo seco cubo tono,.

omia ista verba

Nam cubo siue crepo domo deinde fricoq; micoq;

Neco plicoq; seco sono deinde tonoq; vetoq;

ꝑteritũ faciũt. i ꝓ duas syllabas. b ꝟbũ in ꝓterito. b ꝟbũ

Prereunt in ui diuisas do dedit ⁊ sto

in ꝑterito in ꝑterito b ꝟbũ. ꝑterito fac. ꝟbũ. in ꝑterito

Dat stetit ⁊ iuui iuuo preterit ⁊ lauo laui.

hoc ꝟbũ in ꝑterito aliq̃ in ꝑterito

Et ueco quod necui facit ⁊ quãdoq; necaui.

ꝟ verbū in ꝓterito inuenit

Increpat formatur ui: tamē et repitur in aui

¶ Dic̄ q̄ ista ꝟba in textu posita. s. cubo crepo ꝛc̄. hñt ui in ꝓterito p duas ſyllabas. ꝛ do ꝫ dedi. sto steti, iuuo iuui. lauo laui. ꝛ neco ꝫ necui: ꝛ q̄ñq̄ necaui. ꝛ increpo ꝫ increpui vel increpaui.

s. pfectum ꝟ ꝟbū cū illa ꝓte oīonis ꝓpositū

Aui preteritū plico dat cum nomīe iunctum

.i. sine noie dat in ꝓterito inuenit

Hoc sine prebet ui. tū ꝛ repitur in aui

¶ Dic̄ q̄ ꝟ ꝟbū plico ꝓpositū cū noie facit ꝓteritū i aui. vt mltipli co caui. ſz q̄ñ ꝓponit cū alia ꝓte oīnis ꝫ ui in ꝓterito. vt applico ap plicui. Tū erīa q̄ñq̄ repit in aui. vt ſupplico ſupplicaui.

¶ Quer: t. dd ē ꝟiugatio. Dōꝫ q̄ ē ꝓñs ꝟbor declinatiō. Et sic ista diffinitio solū intelligit ō verb regl'aribꝫ bñtibꝫ ꝓseqn tē ꝟiugatōꝫ. Et tō alij diffiniūt sic. Cōiugatio est ꝓñs vel incōseqns ꝟbor declinatio. Et sic ista diffinitio intelligit tā de regularibꝫ q̄ꝫ de irregularibꝫ ꝛ anoꝛmal'i. Sz melī ꝛ formal'r describit sic Cōiugatio est q̄dā modꝰ fcandi attribuꝰ ꝟbo: fm q̄ cadit sub diuersis iflexiōibꝫ nūeroꝝ tēporꝝ modoꝝ ꝛ ꝓsonaꝝ. Jt̄ q̄tuoꝛ sūt ꝟiugatōes i ꝟbis .s. ꝓma scā a tertia ꝛ q̄rta. Et quō distinguūt ad inuicē: satis pz i Remigio et in alīs libꝛ pueroꝝ. Jt̄ ꝟiugatio ꝺr a ꝟiugo as are. i. sub vno iugo copl'atio eo q̄ sub vna spē declinādi ꝟbor pl'a ꝟba ꝟiūgūt seu copulant. Deliro as are. i. deuiare. s. a sulco vel a terra vel recta via. Jñ delirꝰ a ū. i. fatuꝰ siue errās. Jt̄ lira ꝓma breuis est instrm̄ canēdi. Jñ deliro as are. meꝺ. breuis. i. discoꝛdere i sono cū lira. sz lira ꝓma lōga est via vel sulcꝰ aratri. Et iñ ꝺr deliro as are media lōga. i. deuiare vel errare. vñ. Deliro discoꝛdo: deliro deuio dicas. Suffocare, i. strāgulare vel extīguere. Et dicūt q̄dā q̄ ſuffoco media lōga apōat a ꝓpone sub: ꝛ ꝫ noie faux q̄ sub fauce cape seu strangulare. Sz ſuffoco meꝺ. breuis ꝓpōit a sub ꝛ focꝰ. ꝛ sic ſuffocare est ignē vel flāmā extīguere. vñ. Strāgulo ſuffoco: extīguo ſuffoco dicas, vel sic. ſuffocat extīguit: ſuffocat guttura stringit. Sz Brito et Heinricꝰ de Colonia dicūt q̄ ſuffoco et ꝑfoco sp ꝓducūt fo. ꝛ sp cōponūt a faux. vñ. Suffoco cū ꝑfoco nūq̄ꝫ breuiat fo. Semp faux faucis caput ē: nūq̄ꝫ focꝰ illīs. Jt̄ ꝑfocare. i. strāgulare teut. worgē. sc̄z fauces ab anteriori ꝑte stringere. vñ. Ouidꝰ in ꝟbīm. Profocēt aīe noxia mella viā. Rogo as are. i. obsecre, teuto bittē. Jñ roga roge. i. elemosina. Jt̄ est dōa inᵏ roga nom̄ ꝛ roga ꝟbū. vñ. Paup ſe pe roga nā sic dabit tibi roga. Rogꝰ gi. i. ignis. vñ. dōa. Ut let gutta rogū: sic deler crīmia roga. Jt̄ ꝓpositꝰ bꝰ ꝟbi rogo viō in libello de ꝓpositꝭ ꝟbor. Ornare, i. fulcire. tento. zieren. Jñ ornatus us ui id est fulcimētū. Plantare ē arbores terre inſerere. Vel plantare

Querit

Nota

Deliro

Tuffoco

Rogo

est cū aliq̄ parte pedis (q̄ planta dr) aliq̄d calcare. Jñ supplātare, i. suppeditare vl' oppme. re Jñ supplātator, ris. i. decepto: vel oppsso: vñ. i Genesi dr Juste ei vocat⁹ ē supplātator, eo tā scdo supplātauit me. Jtē a plāto as are, venit plāta te, nom̄: qđ etiā hz duo fcara sicut plātare. ℣⁹. Paēs pedis ē plāta: ramuscul⁹ ē q̄z plāta. Primo fcat ptē ped', vñ in Esaia. A plāta pedis vsq̄ ad vticē capit' n māsit in eo sanitas. Alio mō fcat ℣ gulā siue ramusculum q̄ extrahit de vno loco z plātat i alio. Celo as are ē cēquocū. ꝑmo fcat sculpe. z tē ab eo vēit celres tis. qđ ē instrm̄ q̄ sculpit. Alio mō celare idē ē qđ tegere. z tūc vēit abeo celū celi. q: celū celat, i. tegit oia supple a se. ō q̄ patuit. s. vñ Ebrard⁹. Celo dū sculpo lapides celo coopio. A ꝑmo celres: celū ē a posterio:i. (Nā cubo siue crepo) Cubo bui. itū. i iacere z i cubito q̄escere, et sic spectat ad sanos. Jnuenit etiā cubo aui atū. i. tacēdo vigilare vl' insidiari. z sic spectat ad lōguidos vigilatores z insidiatores. vñ. San⁹ eo cubitū: male san⁹ vado cubatū.

Jtē apposita a cubo sē trie ꝓiugatōis ꝑter duo. ℣⁹ A cubo ꝓposita dat declinatio rna. Sz duo lē ꝑme: ꝑbat incubat excubat illō. Exēplū: vt accūbere. discūbere, Jt accūbere z accubare idē sē. s. cōedere et q̄escere. Jtē discūbere capit ꝑ eodē. Excubare fcat vigilare in castris. Sz incubare. i. iminere instare vl' oua ꝑducere. ℣⁹. Excubat i castr' bō puigil: incubat ornit. Jñ incub⁹. i. dyabol⁹ ꝓdormiēs inl'ieribꝰ in specio viri. ℣ s⁹. Te signaro cruce cū venerit incub⁹ ad te. Excubare fcat pullos ex ouis ꝑducere. ℣⁹. Vēit birūdo noua cubat in cubat excubat oua. Crepo as are. z crepo is ere. ui itū. i. sonare dirūpi vel diuidi. vñ dñt crepare z crepe. vñ⁹. Prima crepo resonat findi crepo tertia sīgt. vñ Brec. Si crepo sit ꝑme solet id qđ dissipat ēe. Sz crepis adiungas sīgre crepo sono dicas. Item ꝓposita a crepo sē neutral' gñis ꝑter increpo inq̄situm fcat rep̄hēdere. vñ⁹ A crepo dic nata neutri tñ increpo tollas. Domo as are. i. vincere subiugare vl' mā suetū facere. Jñ domit⁹ a ū. i. subiugat⁹ ℣ Indomitus. i. rebellis. Jtē domo cū suis cōpositis ē actiui gn̄ z corripit do vñ. Est acria domo' vox z sua ꝓposita. Corripuit q̄z do pādit z b̄ redomo. Tono as are. i. tonitruare, teuto. dondern i. sonitū facere. Jtē teno cū suis ꝓpositꝰ ē neutꝝ ꝑter attono qđ ē actiuū Attonate id ē stupefacere. Intonare. i. isonare Jtē inuenit tono actm̄: vt de⁹ tonat aerē. i. tonitruo pcudit z mouet aerē. ℣⁹. Dū fortuna tonat fugitiuos terret amicos. Jt tonare ē ℣ bū exēpte actōis. q: ei⁹ act⁹ est exēptus a nris actōibus z talia sē plura. ℣⁹. Fulmiat atq̄ tonat ningit pluit atq̄ chorruscat. Tonitruat ronat z grādinat arq̄ pruinat Jst̄ noctescit gelat addit atz diescit. Veto as are. i. ꝑhibere, z hz vetui i ꝑterito: z vetitū in supio. Jnuenit etiā vetat⁹ a ū vñ Bec. xvj. Vetati sūt a spūsctō loq ℣ bū dei. Mico trīa fcat. s. salire splendere et cremare. ℣⁹. Splendeo cū solio cremat hec mico fcabit. Jñ di-

Celo

Cubo

Nota

Crepo

Domo

Teno

Vero

Mico

mico as are. vide ifra. Emico. i. valde vel ſurſum vl' ex micare ſplē/
dere vel aſcēdere. Frico ſcalpo ſcabo ſi ſinonima: qr idē fcāt. vñ⁹. Fricare
Scalpo ſcaboꝫ frico ſenſu ſgnt i vno. Nexare. i. freqnt nectere vl' Nexare
nerere. ligare. adiungere. inſerere vl' nodare. Sz vexo as are. i. mo
leſtare vl' turbare. v⁹. Te ml'tū vexo: cū te cū ꝓpede nexo. Plico as Plico
are. i. plicas ſiue rugas facere: l' cū plicꝫ aptare. Plico bz pfa ꝓpoſi
ta. v⁹. Applico ſupplico. ꝓplico replico multiplicoꝫ. Explicat impli
cat hec ſeptē plico ꝓpoſitabit. Aplicare. i. ad aliud plicare vl' ꝓiūge
re. vl' ē al'iqm ſil'itudinē ad ꝓpoſitū adducere. Itē ſupplicare. i. humi
liť ad rogādū ſe diſponere. Duplicare triplicare zml'triplicare pa/
tēt p ſe. Expicare. i. exꝑmere vl' mānifeſtare. Implicare. i. intⁿ pli/
care ſiue īuoluere. Replicare. i. itez plicare l' itez ꝯdicere Seco as Seeare
are. teuto. ſceydē oś vō eynanō teylē. z tē bz ſcribi p. ſ. Sz ceco as
are p c. i. oculos eruere. blint machē. vñ: Diuido qñ ſeco. quē ꝓuo lu
mie ceco. Sono as are. i. ſonū facere. Itē ſonⁿ eſt quicq̄d ꝓprie ab Sonare
auditu ꝓcipiť. Sz zono as are. i. cū zona ligare. vñ⁹. Dū cano tunc
ſono: me corriga. q̄z zono. Itē zona zone. i. corrigia teuto eyn ryem
oś eyn gürtel. Et aliqñ fcat regionē. vñ. Cingulⁿ eſt zona: tibi ſit re
gio q̄z zona. Itē cingulⁿ. i. corrigia. z venit a cingois ere. teuto. gür/
ten. Dare fcat dicere. tribuere: vl' ꝓcedere. v⁹. Dico cū tribuo: ꝓce/ Dare
do voce ſub vna. Hoc vbū do das: ſl'i hec tria fcabit. Itē dc corri/
pit vbiqz do: etiaz in ꝓpoſitꝫ. vñ. Do ꝯlegē pme dat vbiqz breuē do.
Sic circū venū peſſuz: cū do ſociant. Itē oia ꝓpoſita a do ſt tertie
ꝓiugatōis p̄ter hec tria. ſ. circūdo venūdo z peſſūdo q̄ ſt pme cōiu/
gatōis. vñ. Que do ꝓpōit iflectio tertia dic. His trib⁹ exceptꝫ cir/
cū peſſuz. q̄z venū. Juuare helffen. i. auxiliari. Sz iuuat vbū ipſona Juuare
le. idē ē qō delectat. v⁹. Si iuuat actiuū fuerit: tē auxiliať. Impſo/
nale ſi ſit delectat vbiqz. Stare teuto ſton. i. erectus manere ſiue
morari. Itē q̄ ſedet vl' iacet vl' cecidit nō ſtat. vñ. Boe. Qui cecidit
ſtabili nō erat ille gradu. Lauare pme ꝓiugatōnis. teuto weſchen Lauare
i. abluere mūdare vl'. purificare. Sz lauere tie ꝓiugatōis. teuto.
feücht machē. i. humectare. aſpergere z būidū facere. z bñt idē p̄te
ritū z ſupinū: z corripiūt la in pñti: z pducūt in p̄terito. vñ. Ulcera
culpaꝫ lauit aut lauit vltro: eaꝫ. Itē Qui rigat ille lauit: qui mūda
uit bñ lauit Ibi ꝓmū lauit eſt tertie ꝓiugatōis p̄ſentꝫ tpis ſed ſecū/
dū lauit eſt p̄teriti tēporis et prime vel' tertie cōiugationis. Item
dicitur lautum lotum ſiue lauatuz in ſupino. Et q̄ habet lautuz: pa
tet in Lathone. Oś lautum eſt animo. Et q̄ habet lotum ptz in illo
vſu. Omib⁹ eſt notum lotis mānib⁹ dare potum Et q̄ habet lauatū
ptz in b vſu Immūdū puez nutrix vl' ire lauatuz. Increpare qñ Incre/
bz ui in p̄terito tē fcat ſonū facere. ſz qñ bz aui: tē fcat reprēdere. pare
vñ. Increpo cū dat ui ſonitum dat. arguit aui. Item Increpuitqz
lyra dum cecus luſit in illa. Docto: diſcipulos increpat atqz ſuos.

Defor/matione supinoꝝ

Regula que formā seruans as mutat in aui.
Rs̄ verboꝝ .i. regularē formatōz s. inp̄terito regularit. s. pfectū. faciendo supinū facit.
Recte preteritum formādo supinat in atum.
¶ Dic autor icipit docere formatōz supinoꝝ ꝟboꝝ ꝑme ꝛiugatōis dicens: q verba faciēcia p̄teritū fm rectā formatiōz .s. mutādo as in aui. illa faciūt supina: mutādo aui in atū. vt amaui amatū.
b ꝟbū in supino b ꝟbū supino
Sed lauo dat lotum vel lautum poto q̄z potum
b ꝟbū in supino b ꝟbū in supino facit b ꝟbū in supino
Doq̄z datum dat. stoq̄z statum. formar. iuuo iutum
Dic̄ q lauo bz locū l' lautū i supio. poto bz potū. do bz datū. sto sta
s. ꝟbū in p̄terito in supino terminet (tum. z iuuo iutū
Quod dat ui dat itum nisi desinat in co sz inctum
s. ꝟbū in co. supinū faciūt illa duo ꝟba demant
Jsta supinantur. plicat z micat excipiātur
ꝑ quia in supino b ꝟbū. neq̄t tenere s aliqs
Nam plico dat plicitū. mico nescit habere supinū
¶ Dic̄ q ꝟba ꝑme ꝛiugatōis facientia p̄teritū in ui diuisas syllas faciūt supinū in itū: vt sonui sonitū. Jn̄ excipiūt ꝟba in co hn̄tia ui in p̄terito: q illa hn̄t ctū in supino. vt frico fricui fric tū. Sz in̄ excipiunt plico z mico: q plico bz plicitū z mico caret supino, in p̄terito. b ꝟbū qn̄ bz aui supinū facit
Aui dimico vel dat ui. primumq̄z supinat
b ꝟbū qn̄ bz necui aliq̄ndo qn̄ bz aui
Sicq̄z neco nectum facit z quandoq̄z necatum.
¶ Dic̄ q dimico bz dimicui: z qn̄q dimicaui. z qn̄ bz dimicaui: tūc fac̄ supinū i atū. sz. qn̄ bz dimicui: tc̄ caret supio. z b ꝟbū necto qn̄ bz necaui i p̄terito. tc̄ bz necatuz in supino z qn̄ bz necui tūc bz nectuz. .i. ad moduz p̄mitiui formabit b ꝟbum
More patris nexum faciet tibi nexo supinum
Dic̄ q b ꝟbū freq̄ntatiū nexo bz nexū in supio more p̄ris. i. ad modū p̄mitiui. s. necto is ere q̄ bz nexū in supio. et in̄ or nexo as are

Nota Jt̄ nota q ꝟbū cuiuscūq̄z cōiugatōis fuerit bn̄s atū i supio ꝓducit a exceptis q̄tuor. ꝟ⁹. Atū ꝓducas: reor z desto sero tollo. Jt̄ nota q ꝟba ꝑme cōiugatōis p̄teriti tpis excedūt pn̄s in vna syllaba: exceptis aliq̄bꝫ. q. vn̄. Preteritū ꝑme pn̄s bz supare. Sz iuuo siue

Amare auo demas: q nil supaddūt. Amare. i. diligere. Sz bamare cuz b st aliq̄d cape cū bamo. Jt̄ bam⁹ teuto. eyn angel. vn̄ Damantur eisces: sz amant sepe puelle. Vnū sp amo: cui⁹ nō soluar ab bamo. ꝑ Jt̄ ab illo verbo amo venit amor nomē substantiuuz. Et reperit multiplex amor: scz amor pi⁹ ad filios z ad parētes, amor iustus ad

vxore. amor crudelis q est ꝛ natura. ꝛ amor obscenus ad meretrices. ¶. Nescio qd sit amor. nec amo nec non amaui. Sz scio si qs amat vrit igne gui. Ite ab amo venit amasius. i. amator siue porcus ꝛ amasia id est ꝓcubina siue ꝓca. Tritare. i. freqnter terre. vñ Facet. Quos vult sors ditat. qs nō vlt cū pede tritat. Dicare. i. ꝓfirmare. cop la. re vl ꝓsecrare. qñ. Grece. Hec dico fcat ꝓfirmo copulo sacro. Legare. i. mittere vl testamētū facere. ¶. Qui mittit legat moriēs dando sua legat. Nota tñ q dicas ē ꝑma brevis. sz dicere ē ꝑma lōga: et legare ē ꝑma lōga ꝛ legere ē ꝑma brevis. ¶. Curtat ꝑma dico: pduc tertia dico. Pria fac lego. tria datq; lego. Doto as are. i. dote fa. cere. teut. begabe. Jñ dotat a ū. q dote recipit. vt sacdos ō: dotat sacrū dotat. Ite lauo qñ bz lautuz in supio venit laut a ū. qō pla fcat. ¶. Est laut lot placid vl delicios. Jñ vēit laute aduerbiū .i. delicate. teuto. lustlich. Potare vno mō ē potū dare. teut. laben. ꝛ sic ē actiuū: vt i passiōe dñi. Et i siti mea potauerūt me acceto. Bliomō ē idē q bibere. ꝛ tūc ē neutrale. ¶. Poto sit actiuū cū fcat dare potū. Si sit neutrale tibi tē bibo fcabit. Et dñt potū ꝑmū supinuz ꝛ potū accī cas a pot us ui. ¶. Nō vēiat potū q ñ vlt soluet potū Ite dñt potes a poto. ꝛ pores a possum. ¶. Si potare pores vinū: cur flūina pores. Do das dare bz tria fcats: vt dēm ē. s. vñ Hec tria do sigt ꝓcedo ꝑbeo dico. Jñ datū ti. ne mī neu. gs. i. mun vñ Spernēs oē datū nō se fac ee ligatū. Cōposita a sto bñt itū i supio ꝑter obsto ꝛ ꝓsto. ¶. Obsto cū ꝓsto formādo supinat i atū. Cetera ꝓpo sita ꝑterit ars i itū. Nota q sniaz illi text (Qō dat ui dat itū) mutat Grecista sub his ¶ sibi. Que p ui ꝑme p itū sē siue scē e Quat tuor excipias ꝑme: sectū q: dicas. Et nexū nectū frictū: careat mico mictū. Ite ꝟ ¶ bū mingo bz mictū i supio. g mico caret supio q: fm regl arē formatōez hīet etiaz mictū. vñ. Dat mictū mingo: caret g mico supio. Dimicare fcat pugre vl ludere cū gladijs ꝛ hastis. teut. schyrmē. ¶. Dimico cuz pugno vl cū gladijs bñ ludo. Neco qñ bz necui i ꝑrito ꝛ nectū i supio tē fcat occidere l ledere cū alia reqsita cū ferro. s. cū bocl o vl lapide. Sz qñ bz necaui i ꝑteriro ꝛ necatū in supino. tūc fcat occidere cū ferro: vt cū cultello vel sili instrumēto. vñ De neco dicaui ferro necui relicta vi. Itez. Nect erat baculo dcūqz cadit sine ferro. Ille necat erat q ferro lesus abibat. Ite a ceco ōr

Dimicare, Necare

cōiugare s ꝯiugatōz s ꝯiugatōis (nex nec'. i.

Dēbes formare post primā ꝟba secūde.

s in ꝑrito facit s ꝯiugatio

Vi vel ui vel di si formant ꝯicta secunda

De scde ꝯiugatōe

¶ Dic q p ꝑmā ꝯiugatōz dēm formare ꝟba scde ꝯiugatōis. Deinde dic q oīe ꝟbū scde ꝯiugatōis: vl bz vi in ꝑterito vel ui vl di

vl' si l'ri vt neo neui.moneo monui.video di.rideo risi. augeo auxi.

¶ Querit.qre pma ꝓiugatō ꝑcedit scdaz. Dām q iō.qz vba pme ꝓiugatiōis bñt a ꝓductā añ re in infinitiō.sz vba scde ꝓiugatiōis bñt e ꝓductā:mō vocal' a in ordie oim vocaliū est pma.ḡ ꝛc.

scz vocalis	tal' lra in ꝑrito	astrideo

Dedeo **Littera longa vel r añ deo si facit:excipe stridi**

¶ Dicit q vba ctiata in deo bñtia lōgā vocalē vl' r añ deo facillē si inꝑterito.vt rideo risi.ardeo arsi. Jñ excipit strideo qō bz stridi in

Arguit ⊳ Arguit.rideo tedeo ꝛ todeo bz longā vocalē añ deo (ꝑterito tñ nō habent si in ꝑterito.ḡ ꝛc.qz tedeo bz teduī.todeo todi vl' toduī rudeo ruduī. Sol'o. Regula bz vitatē vt in pluribꝫ qō sufficit ad instructōz puuloꝝ. Vel dām q regula intelligit de verbō visitatz.sz ista verba sunt aliqualiter inusitata.

sc añ deo	sc in ꝑterito

Si breuis est e vel i producit atqz facit di

Dic q si vbū in deo ctiatū habuerit e vl' i breuē añ deo.tc ꝓducendo

⊳ Arguit. Jn isto (eaz in ꝑrito facdi:vt sedeo sedi. videovidi. tertu ꝓcedit ex ignotz.qz loqt de ḡtitate syllabaꝝ q̄ iuuenibꝫ penit⁹ est ignota.ḡ male sic ꝓcedit. Sol'o.notiā q̄titatz syllabaꝝ reser uat ad declarādū postea ispāli libro.s.in tertia pte. iō illā h dimit tit. Jtē q̄dā text⁹ bñt h illū vsum (Vi vl' ui) in q̄ oēs rmiatōes ꝑ

Nota ritoꝝ scde ꝓiugatōis recitāt:q nō ē necc̄ar⁹.etiā in ātiq̄s textibꝫ nō reperit:valet tñ ꝑ iuuenibꝫ. Jtē oia vba scde ꝓiugatōis ctiant i eo:et oia vba i eo ctiata st scde ꝓiugatōis ꝑter octo q̄ sūt pme ꝓiugatiōis scz screo.beo.calceo.nauseo.creo.meo balneo.ꝛ laqō.ꝛ ꝑter tria que sunt q̄rte ꝓiugatōis .s. eo venio ꝛ q̄o.vñ⁹. Sunt i eo pme scre. be. cal.nau.cre.me.bal.la.Et tria st q̄rte:sz cetera dico scde, Screare.i.

Screo screā spurcitiā vl' sputū ꝑ os emittere. Creare est aliq̄d ex nihilo

Creo facere.vñ. Jactās spura screat.res de⁹ ipse creat. Beo as are.i.

Beo btificare. Calceo as are.i.calceos iduere. Nauseo as are.i. vome/

Calceo re:ꝛ fastidiū seu volūtatē nauseandi bīe ꝛ ꝓpie in naui Vñ Horati⁹

Nauseo Nauseat vt locuples:quē duc̄ pua triremis Triremis ē nauis bñs tres ordies remoꝝ. Meo as ere.i.decurrere vl' manare seu ambu

Meo lare. Balneo as are.i.abluere.ꝛ sordibꝫ mūdare.iñ balneū eyn bat

Balneo Laqō as are.i.laqō cape vl' ligare. Jñ laque⁹ eyn strick. Ridere.i.

Rideo gaudere ꝛ letari. Jtē m'r⁹ risus ē signuz incōstātie.vñ. Per multuz risuz debes cognoscere stultuz. Jñ arridere.i. cuz amico vl' ridēte ride re seu fauere. Jt̄ deridere.i. irridere:spotē. Subrideo.i.cuz dilecto seu dilecta paz supt⁹ vl' occ'et ridere.v. Arrides cbaz:sed derides inimicuz. Sic dicas recte subridet amator amice. Ardeo brenen.

Ardeo Et fit multis modis.vñ⁹. Ardet mens ardet clipeus.dom⁹ ardet

et ignis. Hec amat. hic splendet. ħ vnit: z vnit illa. Suadeo es ere id est suggerere. Strideo es ere scde ꝯiugatōis. et strido is ere ētie ꝯiugatōis idē ꝙ cani. i. frendere. s. sonū facere cū dētib⁹. et ambo hūt stridi in ꝓrito. z carent supio. z qñq; repit stridui in ꝓrito ꝙm ātiq⁹ vñ. Strido sit terne: sz strideo dico scde. Strideo cū strido: sensu signāt i vno. Frēdeo nā signt stridi q̄z ꝓteritū dāt. Stridui nō nouitas dat: sz qñq; vetustas. Sedeo es ere. teuto. sitz ē. Jñ sedes dis eyn stul. vtš. ptz. Jtē sedare ꝑme ꝯiugatōis. i. trāquilare. lenire vel cōpescere. Jtē sedere est ꝓma brevis. sz sedare est ꝓma lōga. ȳ. Qui mihi mēte seder: mēt mihi vl̄nera seder. Jtē a sedeo veniūt diuersa ꝯposita. vñ. Hostib⁹ insidior. medic⁹ pi⁹ assider egro. Subsider hic mag: ꝓsider ille loco. Fragm̄tū mēse: tibi dicat residere Indeq; residuū nom̄ dicas fore natū. Videō es ere teuto. scb̄. z corripit vi in pñti. sz ꝓduc̄ ui in ꝓrito. vñ. Multi videre q̄ ñ licuere videre. Jt̄ repit vido is ere. tertie ꝯiugatōis ꝑ eoš. Vñ Catbo. Hoc vide ne rurs⁹ leuitat⁊ crimie dānes. Jt̄ video es ere sepe capit ꝑ itelligere.

Strideo

Sedeo

Videō

precedens tali lr̄a

Ante deo veniens e vel o liquida mediante

s⁹ ꝓteriti duplicat talis lr̄a

Principium geminat si muta vel in venit ante

sociata tali lr̄e. i. regula

E vel o si iuncta sit mute lex tenet ista

immediata. s⁹ mute regula nō bz ȳitatē

Continue. iunta si non lex non tenet ista

¶ Dicit q ȳba scde ꝯiugatōis in deo bñtia e vl̄ o añ deo mediante liqda. ita tñ q bēant mutā vl̄ m inmediate añ e vl̄ o: tale ȳbū geminat ꝓncipiū ꝓriti: vt mordeo momordi tondeo totōdi ⁊c̄. Et eliciūt tres ꝯditiones exisio textu. Prima ē q bēant e vel a añ deo. q̄d ōz ꝓpter illa ȳba prandeo cādeo q̄ bñt n añ deo. ō q̄b postea patebit. Scōa ē q liqda mediet inter e vel o ꝫ deo. q̄d ōz ꝓpter b ȳbū tedeo. Tertia est q muta vl̄ m inmediate ꝓcedat e vel o. q̄d ōz ꝓpter hec ȳba frondeo frendeo. q: lz bēant mutā scz f añ e vl̄ o. tñ nō inmediate. q; mediat r. Et seq̄ns textus q̄uis possz sub illo comp̄hendi. tñ ꝓpter maiorē intelligentiam hic ponitur.

b verbū in preterito facit b ȳbū in ꝓterito

Mordeo momordi fornat. tondere totondi

in ꝓterito b verbū in ꝓterito

Spondeo spopondi facit. z pendere pependi.

¶ Hic exēplificat regulam p̄cedentem dicens. q ista verba mordeo tondeo ⁊c̄. geminant principiuz preteriti. vtz in textu.

ꝓpõnẽ faciant ꝫ verba s. in ꝑterito

Si componaṁ geminantia non geminabaṁ
regula s. ꝟbis exceptis

Lex erit hec cunctis. po. do. sto. discꝫ remotis.
duplicabunt

Do sto composita geminabũt poscoꝫ disco.

¶ Hic põit vnũ notabile validũ ꝑ oẽs ꝯiugatões. z ẽ exceptio ab illa regl'a (Simplicitũ norma) qz ibi ỏr ꝙ ꝟba ꝓposita dñt variari sic̃ sua simplicia. Sz h excipiẽdo dic̃ ꝙ ꝟba geminantia ꝑteritũ i simplicitate si ꝓponãt: tc̃ ꝓpsita nõ geminãt ꝑteritũ. z ista ꝓuẽit cũctꝭ ꝟbis cuiuscũqz ꝯiugatõis fuerint. vt mozdeo i simplici hz momozdi geminãdo mo. sz i ꝓpsitꝭ ñ gemiat. vt remozdeo ꝝmozdi Exceptꝭ his verb q̃ h ponunt in tertu. s. do sto posco disco. qz ꝓposita hoꝝ ꝟboꝝ geminãr ꝑteritũ. vt reddo reddidi. asto astiti ꝛc. Et ex h soluit argumentũ qñ arguit simplicia horũ verborũ bñt ꝑteritũ geminatuz g eoꝝ ꝓposita. Tenet ꝓña ꝑ illã regulã Simplicitũ norma. Quia ista regula est exceptio ab illa: vt dictum est.

h verbũ ꝓpositũ. s. ꝓncipiũ ꝑteriti h ꝟbũ

Curro tamẽ cum ꝑre geminat: sic pungere: cũ re
hoc verbũ in ꝑterito h ꝟbũ

Precurroqz notes. sed ui tibi splendeo põbet

Dic̃ ꝙ curro ꝓpositũ cũ ꝑ gemiat ꝑteritũ. z sil'r pũgo apositũ cũ re vt ꝑcurro ꝑcucurri. repũgo repupugi. Et notem⁹ ꝑcurro qz aliqñ repit gemiare ꝑtitũ: z aliqñ nõ sic̃ pl'a alia ꝓposita a curro. sz splendeo hz splẽdui i ꝑterito. Spondeo spopõdi. i. ꝓmittere. Jñ spõs⁹ et spõsa: z h z hec sponsal' z h le. Jtẽ ꝓposita a spõdeo nõ geminãt ꝓncipiũ ꝑteriti. Jñ despondere. i. valõ spõdere vl' sponsã cape.

Spõdeo

Pendeo es ere scẽde ꝯiugatõis. z pendo is ere t̃rie ꝯiugatõis bñt idẽ ꝑteritũ z supinũ. Jtẽ pẽdeo es ere scẽde ꝯiugatõis. i soluere reddere distribuere vl' sustinere. Sz pẽdo is ere t̃rie ꝯiugatõis. i. splendere rudila re adeq̃re z sublenare illõ qõ dz suspẽdi. vñ. Pẽdeo suspẽsus spẽdo dũ subleuo põd⁹ Pẽdo do penã: dũ pẽdo suffero penã Pẽdere vl' t iust⁹: nõ vl' t pẽdere malign⁹. Apẽdeo vẽit pẽdula le. et ẽ instr̃m pendẽs i camino q̃ appẽdunt olle ad coq̃ndũ cibaria. Mozdeo es ere. ẽ dẽtib⁹ ledere vl' diuidere. Jñ morsus z morsella ẽ illud qõ vna vice ꝑt mozderi. Mozdax q̃ assidue mozdet. vñ. O mors q̃z dura q̃z tristia sẽtura iura. Si mors ñ eẽt q̃z let⁹ q̃libet esz. Remozdeo es ere. i. irez mozdere seu ꝝdarguere. vñ. Dogma tuũ sozdet dũ te tua culpa remozdet. Jtẽ xxv. sc̃ ꝟba ꝝm Pe. belie q̃ geminãt ꝓncipiũ ꝑteriti. vñ. Uigintiq̃nqz q̃ ꝑtitũ gemiabũt. Mozdeo cedo eado curro q̃z pẽdeo pẽdo. Spõdeo cũ parco pario cano tondeo tũdo

Pendeo

Pẽdere

Nota

pello sto fallo do tēdo pedoꝫ posco. Cedo prēdo tāgo pango discō
talis lr̄a s' ꝑcipiū ꝓteriti (ꝙ pungo.

Vocalis longa vel r aute deo: geminansꝫ
s' verbū māifesta sunt

Et que preponūt e breuem vel i patefiunt
prec' ista ꝟba in deo. ꝓteritū facit b ꝟbū

Hec preter. per ui deo preterit. excipe prandi
boc ꝓteritū talia verba s' ꝯiugatōis

Pransus sum iunge: neutro passiuaꝫ ecunde

¶ Hic autor ꝓpōit q̄ndā epilogū ex q̄ infert aliā regulaz dī. q ꝟba se cūde ꝯiugatōis bñtia lōgā vocalē vl' r añ deo: aut e vl' i breuē: vl' geminātia ꝑncipiū ꝑriti patefiūt ex dictꝫ Et oia alia ꝓter hec q̄ dēa sūt bñt ui in ꝑrito. vt splēdeo splēdui. cādeo cādui. Jñ excipiť prandeo qđ bz prādi vl' prāsus sum i ꝑterito. Et illi iūganť alia ꝟba neutro passiua scđe ꝯiugatōis. vt audeo ausus sū. gaudeo gauisus suz.

Splēdeo es ere. i. lucere. Lādere. i. albere fulgere: ex colore lucere Jñ cādor oris. i. spēdor. Nota oia ꝟba fcantia splēdorē vl' fulgorē carēt supinis. vñ. Oia splendere dicas carere supinis. Excipias vnū qđ dat tibi fulgeo fulsum. Sordeo es ere. i. fetere. Prādere ē de mane circa meridiē cōedere. sz cenare fcat de nocte cōedere. ꝟ. Ceno de nocte ꝑprie: sz prādeo mane. Jtē prādeo bz prādi vl' prāsus sum i ꝑrito. ꝟ. Gaudenter prādi: cū me nil soluere vidi. Nil soluas solus nō ero tua fercula pransus. Qui vult prādere nobiscū sine sedere. Solvat agrippini q̄rtā sine murmure vini. Audeo ausus suz in ꝑrito. i. ꝑsumere. iñ audax. i. ꝑsumptuos'. sz audire teut. hören. ꝟ. Audeo terribile: vix audio qđ sit in ore. Audax audēda fac̄: sz nō au
s' in ꝓrito s. ꝑncipiū ꝓteriti (denda cauebit.

Dans deo di vel si geminās ve supina dat in sum
b ꝟbū. in supio facit dudlicatū

Sic sedeo sessum. reddit tñ ss geminatū
boc ꝟbū in supino facit in supino

Gaudeo gauisum prebet. dat regula gausum
boc ꝟbū .i. caret supino

Strideo preteritū stridi. facit: absq; supino

¶ Dicit ꝙ ꝟba bñtia di vl' si in ꝑrito. vl' geminātia ꝓteritū bñt suz in supio. vt video vidi visum ardeo arsia arsum. mordeo momordi morsum. Sic sedeo q̄ bz sedi sin ꝑrito etiā bz sū i supio: geminando tamē ss vt sessum. et gaudeo habz gauisum in supino: q̄uis regulariter bīet gausum. z strideo bz stridi i ꝑrito: z caret supino. Gaudeo Gaudeo deo es ere. i. letari. vñ. Gaudens gaudenti: stulto placz insipienti.

fuit est z erit: similis simile sibi q̃rit. Jtẽ dic̃ Bicẽ. q̃ oĩa ꝟba bñtia di in p̃rito faciũt sum in supio: p̃ter b̃ ꝟbũ do cũ suis ꝯpositis. ꝟ. Jn di p̃teritus ũ suz facit om̃e supinũ. Unũ do tolle cũ ꝯponẽtib ipz. preteritũ faciens s. in supino

Preteriens in ui dat itum. nullum ve supinũ.

Dic̃ q̃ ꝟba bñtia ui in p̃terito bñt itũ in supio vl̃ carẽt supino. De primo vt studui studitũ. De scõo vt madeo madui. tepeo tepui.

De geo

i p̃rito .i. ꝟbũ ꝑbñs l vel r añ geo

Si fucit l vel r ante geo. xi lr̃a longa

s. añ geo i p̃rito s. verba

Vel dyptbongus habz. per ui geo cetera formatur

s. supinũ in supio i p̃rito in supio

Prebet ui nullũ. si per sum. xiqz facit ctum

indulsum b̃ ꝟbũ caret supino

Dic tamẽ indultũ vel sum. dat vrgeo nullum.

Dic̃ q̃ ꝟba bñtia l vl̃ r añ geo bñt si in p̃terito. vt fulgeo fulsi. turgeo tursi. Et q̃ bñt lr̃az lõgã vl̃ diptbõgũ añ geo bũt xi in p̃rito: vt lugeo luxi. augeo auxi. Et oĩa alia ꝟba in geo bñt ui in p̃terito sine supio: vt rigeo rigui. egeo egui. Et q̃ bñt xi in p̃rito bñt suz in supio vt fulsi fulsum. tursi tursum. Et q̃ bñt xi in p̃rito bñt ctũ in supino vt luxi luctũ. auxi auctũ. Tñ indulgeo bñs indulsi in p̃rito bz idulsũ in supio: z aliqñ bz indulsum: sed vrgeo caret supino.

Argit

☞ Arguit. Alexãder est b̃ diminut⁹. q̃ nihil dic̃ de bñs ꝟbis vieo. cieo z quieo. So. Alexãder ẽ instructor iuuenuz: g̃ difficior a reliqt

Studeo

Uersus tñ deillis leguñt. s. Non vieo: ormat: cieoqz ciui citũ dat. Quiui dat q̃o: qõ i etũ verte supio. Studeo es ere. studui studitus vel caret supio ẽ opam dare disciplinę. z est cũ mag̃ voluntate aim vehemẽter applicare ad aliqd pficiendũ. Jnde b̃ studiũ studq est vehemens animi applicatio ad aliqd pagẽduzcũ sũma volũtate. Jñ studiolum diminutiñ. i. puũ studiũ. Jtẽ instudeo. id ẽ valde studeo. Restudeo. i. itez studeo. Studorũ. i. loc⁹ ad studẽdũ fact⁹. vñ. Qui studiũ seqt studq facĩdo labore. Ad sũmũ vebit citus q̃z miles bonorẽ. Si puer b̃ sciret q̃ntũ doctrina valeret. Raro dormiret: sed nocte diuqz studeret.

Splẽde.

Splẽdeo caret supio. et oĩa ꝟba fcãtia splẽdere dicas caruere supinis. Excipias vnũ qõ dat tibi fulgeo fulsuz

Fulgeo

Strideo pz. s̃. z caret supio. Fulgeo es ere. i. splendere. z bz fusi in p̃terito z fulsũ in supio. sed fulcio bz fulci vl̃ fulciui z fultũ i supino. id ẽ sustẽdare z firmare. vñ. Fulgeo dat fulsum. sz p̃bet fulcio fultũ.

Algen

Jñ fulgor. i. splẽdor. Fulgur ris ẽ ictus iaculi celest⁹ q̃ fit i contruo

Algeo si sum. i. frigeo. iñ algor. i. frig⁹. Algid⁹. i. frigid⁹. vñ. Quam

uis algescit: z p̄sbyter ipse senescit. Frigora nō curat: donec obla
tio durat. Indulgeo ꝑcat qñdoqz pctā dimittere. vt tibi Indulge Indul/
dñe q: potēs es. qñqz ꝑcat operā dare. vt indulgere gule noli: quia geo
ventris amica ē. Itē eq̄uocrōes ei⁹ patēt in b ꝓsu. Gratis ꝯcedit
indulget: ac opam dat Sic ē actiuū: sic ē neutrale reptū. Urgere Urgeo
id ē coarrare seu restrigere: ꝙ. Hūc fatuū fateor: quē calce⁹ vrget z
vxor. Calce⁹ incidi dz: mulier q̄z cedi. Jñ vsus eyn bere. qz vrget su
is dētib⁹ z vngulis. Turgeo es ere. i. tumere z grossum fieri. vnde Turgeo
Hic vēter turget. quē pānis siliginis vrget. Jñ turta seu torta ē ge/
nus cibi vl pānis. Lugere. i. plorare seu flere. Tñ hec ꝓba dñt int Lugeo
se: vt postea patebit. Itē dicit Prisciān⁹ q ꝓba funebria carmina
ꝯtia iūgūt accō casui. vñ. Sūt lacrime verba tibi cūcta regentia
q̄rtū. Qui cām figit: fleo ꝑiem: lugeo mēz. Augere. i. maiorare. iñ Augeo
augmentū. i maioramentū. Et auctor est ille q̄ auget vl maiorat. Et
dñt auctor actor z auctor vtz. s. Rigeo. i. torqō dureo horreo et ri Rigeo
gidū es vel fieri. Itē rigid⁹ a ū. i. dur⁹ resistēs inflexibilis z seuerus
Sz rigare. i. humectare. vñ. Qui rigat hūectat: z q̄ riget h rigidus
sit. Egeo es ere. i. carere vel op⁹ hre. Jñ egēs egen⁹. i. paup. Jñ in: Egeo
digeo es ere. i. int⁹ egere seu valō egere Jñ indigētia. i. carētia. pau
tas vl egestas. Nota circa illū reptū (Prebet vi nullū si p sū ꝛc) Ꝯ
q̄ oīe verbū cuiuscūqz ꝯiugatiōis fuerit hns si in ꝑterito hz sum
in supino: exceptis verb scde ꝯiugatōis q̄ hnt tū: z pauc⁹ alijs. Vñ
Brec. Jnde ꝑteritū mutat si q̄dlibet in sum. Jndulsi torsi tum sum
sil addito scptus. Dat gessi gestū simul vssi iūge dat vstū. Sz q̄re p
tū: prompsi tibi subtrahe ꝓmptum. Ex metro scdo ptz q̄ indulgeo
et torqueo hnt simil tū z sum in supio. Itē nota ibi (xiqz facit ctū) Nota
q̄ oīe verbum cuiuscūqz ꝯiugatōis fuerit qđ hz xi in ꝑterito hz ctūz
in supino exceptis paucis. vñ. Jn xi ꝑteritū facit ictum ferre su/
pinum. Demit hinc flexum: fixum dicas: q̄z nexum. Et fluxū pexum
fixum plexum sociando.

,i. iuncta talis lra in ꝑterito in supino

Addita muta leo facit cui. uiqz facit tum

b ꝓbū b verbū ,i. oīe cōpositū

Sic leo sic oleo de se facit omne creatum

aliqñ in ꝑterito inuenit in supino

Et quandoqz tamen olui reperitur itnmqz.

¶ Dicit q̄ verba ctata in leo hnt ia mutā aī leo hnt cui in ꝑterito et
mutāt vi in tū in supino. vt fleo fleui flerū. cleo cleui clerum. Et sic
etiaz faciunt hec duo ꝓba inusitata. s. leo les lere. z oleo oles olere.
cū oīb⁹ cōpositis. De leo vt deleo. De oleo vt redoleo q̄ habēt cui
et erum. tamen oleo q̄qz habet olui in ꝑterito z olitum in supino.

q 4

ex illo ꝟbo in p̄rito .i.cōposita s.in p̄rito

Exoleo per ui veniētia dic ꝛ in eui
s^c hoc ꝟbū oleo

Duplex p̄teritum reddit duplexq; supinū
hoc ꝟbū in supino

Etum vel p itū . dicas adolere per vltum
b̄ principiū

Hinc adultus erit.

¶ Dic̄ q; ꝓposita penietia ab illo ꝟbo oleo hñt duplex p̄ritū. s. vi vl eui, ꝛ duplex supinū. s. tū vl' itū: sic oleo. Sz b̄ ꝓpositū adoleo habet adultū in supino. Jñ venit b̄ principiū adultus a um.
adiuncta talis lr̄a b ꝟbū b ꝟbū

Junctaq; muta leo patet hic oleoq; leoq;

¶ Dicit q; ꝟba bñtia mutā añ leo, ꝛ illa duo ꝟba leo ꝛ oleo patet ex
Fleo p̄dictis. s. q; ad formatiōez p̄teriti ꝛ supini. Flere teut. schryen oō weynen. ꝛ est lachrymas sine voce emittere, ꝛ ōr q̄si fundere. Plorare est cū voce flere. Plangere est cū lacrimis pectus vel faciem tūdere. Lugere ē cū dict; mirabilib; ꝛ cū mutatiōe vestimēti flere .s. in nigra vl' in sordida tūica ꝛ ōr lugere q̄si luce egere. Merere est dolere intrinsece ꝛ cū mag̃ clamore, ꝛ ōr merere q̄i mēte carere. vñ. Brito. Flet lacrimas rorās: vocē solz addere plorās. Dat lacrimas plangēs pect' sil'ictib; angēs. ¦ Sordida lugent; toga sit q̄si lucis
Cleo egent;. Voces atq; merēs recitat q̄si mēte careret. Cleo cles clere primo ꝼcat gl'iari. Jñ venit inclitus. i. gloriosus inuict' ꝛ illustris. Scō o ꝼcat inclinare. Jñ cliens. i. famul': q; inclinat se coraz dño suo. Tertio ꝼcat sorbere. iñ cloaca q; absorbet egestiones ꝛ alias putredines. vñ. Glorior inclino cleo cles ꝛ sorbeo signat. Inclit' hinc venit inde cliens: venit iñ cloaca. Itē alibi repit cleo sex mod; eq/uocari. Prio ꝼcat scandere. Jñ coclea. i. circū flex' ascēsus in turri seu in muro. Scō o ꝼcat ferere. Jñ cloaca. i. stercoriū vel fimarius. Tertio est r̄ sera re. i. apire. Jñ clauis. q; reserat seras. Quarto est portare Inde ōr clitella, ꝛ ē illō q; portanť merces Quito ē pcutere Jñ claua. i. bacul'. Sexto ꝼcat intrare. inde clauus teut. eyn nagel Inde clauiculus diminutiū. vñ. Scander olet reserat portat cleo
Pleo pcutit intrat. Pleo es ere. i. plenū facere. in simplici nō est in usu: sed bñ in ꝓpositi. vt ipleo ꝓpleo. ꝼpleo ꝛ talia ꝟba sūt pl'a. vñ. Fligo pleo. licio specio. leo. sidero fendo. Pesco. grego. stigo. clino. gruo. cusoq; tēplor. Fragor. stiguo. nuo. buo: dic ebrieq; sueoq; Nō sť i usu sz eoz ꝓposita A fligo veniūt affligo. ifligo. ꝓfligo. ꝓflicto. A licio veniūt allicio elicio plicio ꝛ pellicio. A specio veniūt aspicio ispicio ꝼspicio ōspicio suspicio pspicio: pspicari ōspicari ꝓspicari. Leo les

lere.i. ostruere. Jñ delere idē. Jñ etiā illere teur. anclebē. sic cādela ad pietē z lappa ad ostiñtū. A sidero veniunt ꝙ sidero desidero. A fendo venīt ifēdo ofendo z offēdo. A pesco venīt ꝙ pesco z depesco. A grego veniunt abgrego agrego ꝙ grego disgrego z segrego. A stio venīt instigo z castigo. A clino veniunt acclino conclino declino inclino reclino. A gruo veīt ꝙ gruo disgruo z igruo. A cuso venīt accuso decuso icuso recuso. A trēplor vl' trēplū vēit ꝓtrēplor. A fragor ar' vēit refragor z suffragor. A stinguo vēit distinguo extinguo z istinguo. A nuo vēit annuo abnuo innuo z renuo. A buo or cōbuo ibuo z delibuo. Ab ebrio or mebrio as are. Jnde ebriat⁹. i. ebri⁹. vñ. Ebri⁹ vt fak nūqz bñ philosophak. A sueo venit ꝙ sueo assueo insueo. Jñ assuesco ꝙ suesco z isuesco. Oleo es ere. i. ferere. Et ꝙ pōīt aboleo abolui vl' aboleui. abolitū seu aboletū. i. delere deponere intēdere seu obliuisci. vñ. Delet z abstergit intendit negligit aufert. Hec abolere notat ē papias tibi est' Adolore. adolui vl' adoleui. adultū vl' adolitū. i. ꝙ burere l' incēdere. Etiā fcat crescere. Jñ adolesco is ere. i. incipe crescere. Jñ adolescēs q̄d part'. s. Et adult⁹ a ū or ille q̄ ē ꝓuecte etat'. vñ. Hec adolet signat crescit cremat q̄z mactat. Jnolere teuro. in die gewonheit kōmē vt ista ꝙ sue tudo adeo inoleuit q̄ reputak ꝓ iure. Exolere. i. senescere. alt werdē Jrē Papias or Exoleuit. i. in obliuionē vēit. z ponit sepe ꝓ sortiri. Redolere teuro. wolriechē. i. bñ spirare. vñ. quidā. Hic iacz ī tūba rosa mūdi nō rosa mūda. Nō redolet s' olet q̄ redolere sol'. Subolere. id est crescere. Jñ soboles. i. ꝓgenies. vñ. Si tūgas oleo sub crescit et solitū dat. Ad cremat z crescit: ab delet z bñ spirat.

Oleo

s. fiata īpfito .i. sine

Cetera verba leo ꝓ ui facit absq; supino
hoc ꝟbū b ꝟbū b verbū

Sed doleo dat itum soleo valeoq; supinum

¶ Dicit q̄ cetera verba i leo fiata faciūt pfita in ui absq; supino: vt caleo calui. squaleo squalui. palleo pallui. s' doleo valeo soleo bñt Arguit. ceta ꝟba i leo fiata nō habent ui īpfito pfctō. q̄ istak gl'a ē falsa. Añs ꝓbak. q: b ꝟbū palleo bz palleaui in pfito. z fminak in leo. So ista regl'a loqt de ꝟbis scōe ꝓiugatōis in leo. fiatis. s' palleare est ꝟbū pme ꝓiugatōis. Calleo es ere pmo fcat duere: teut. hartwerdē. Jñ call⁹. i. duricies in manib⁹ vl' pedib⁹. Jñ callosus a ū. i. plen⁹ callo. z causak ex ml'to labore: z ꝓtigit i ill' q̄ ml'tū laborāt cū mānib⁹ z pedib⁹. Jt callis ē via ex callo pedū ꝓdurata. vñ. Call⁹ duricies manuū sit semita call' Secūdo callere fcat intelligere. Jñ callid⁹. i. prudēs z astut⁹. vñ. Calleo durere denotat z sape. Callere. i. calidū fieri. s' calefacere. i. calidū facere. vñ. Per memet calui: ꝓ ignez me calefeci. Jt Qui calet

Arguit

Caleo

Squaleo in cupido pectore ꝓstat amor. Squalere.i. sordere vl̃ perire. vnde Virgili⁹ Dibꝫ adductis squalēt tūc arua colonis. Jñ sequalesco i
Palleo choatiū.z squalid⁹ a ū.i. putrid⁹. Pallere bleich werdē. z est eē vl̃ fieri pallidū. Et pōit qñqꝫ ꝓ timere z qñqꝫ ꝓ amare. vñ Ouidius. Palleat ois amās: color est b̃ apt⁹ amāti. Jñ pallor oris teut. bleicheit. Et pallid⁹ a ū bleich.
Vilco Vilere schnod werdē. iñ b̃ z hec vilis et b̃ le schnod. vñ Esopus. Nobilitat viles frons generosa dapes.
Sileo Jtē Auian⁹. Scire suū vilet ꝙ sapit⁊qꝫ silet. Silere.i. tacere. teut. schwigē. Jñ silētiū.i. taciturnitas. vñ. Qui silet ē firm⁹. nō ꝙ dat multa puelle. Cilere.i. mouere. Jñ ancilla.i. famula. z ꝺr ab an.i. circū. z cilleor qꝛ circūq̄qꝫ mouet ad ancillādū.i. ad fuiēdū. Jñ cilū vl̃ cillū.i. follicul⁹ q̄ ocul⁹ tegit. Etiā cilū vl̃ cillū ē ordo criniū i illo Jñ supcilio.i. supior ordo pilorꝫ supꝰ oc̃los circa frontē. Dolere.i.
Soleo tristari teut. trurig sin vt infra. Soleo es ere.i. ꝓsuescere. Jñ solit⁹ a ū.i. vsitat⁹ assuet⁹. vñ Ouidi⁹. Tarda solꝫ magnis rebꝫ inesse fides Jtē sol solis z hi soles ꝓducūt hāc sylla so sz soleo es ere corripit so. vñ. Qui rē nosse soles: dic solē gignere soles. Jñ solor ar̄ verbum deponētale.i. solaciū p̃bere z miser auxiliari. Jñ solamē z solaciū. Jtē antiq̄ posuerūt solo as are ꝟbū actiū: z solor ar̄ ꝟbū passiuū. Vñ Horati⁹ i epl̃a sua. Jnstruit exēplis ꝙl̃m solat egenum Jtē solo as are.i. solū reddere l̃ facere. vñ. Asuesco soleo: facio solū q̄z solo. Jt Grecista pōit dīaz inc̃ solor ꝟbū passiuū a solo as are. et solor ꝟbū deponētale. vñ. Solor solamē prestor: solor qꝛ solus efficior. ꝑmū deponit z b̃ paciat. Jtem solor deponētale cōpoit vt ꝓsolor aris. z ꝓcat solamē prebere vl̃ accipe. Jñ ꝓsolaciū z ꝓsolamē.i. solatio z ꝓfortatio.
Valeo Valeo es ere est equiuocū. et dr̃ vale neutrale z vale ꝟbū defectiū. fide infra in seq̄nti capitulo ibi (Deqꝫ vale q̄daz) Jtem valeo cōponit cū con: vt cōualere.i. simł valere Jtem. valid⁹ a um id est potens vel san⁹. teutbonice starck oder gesundt. in p̃rito. ꝟbū i ꝺo s⁹ cōpositā facit
De queo Si queo sumqꝫ facit. tñ in tum pluraqꝫ reddit
Dic ꝙ ꝟba scde ꝓiugatōis in ꝺo fiata bñt si in p̃rito z sū in supino vt torꝺo torsi torsū. Tñ plā ꝓsita faciūt supinuꝫ in tū: vt distorꝺo
Arguit ☞ Arguit. Est solū vnū ꝟbū scde (distorsi distortū seu distorsum ꝓiugatōis inqueo fiatū: vt dicit Prisci an⁹. ꝙ b̃ male excipit plura Tenet ꝓña. qꝛ vnū z plura sil̃ stare non p̃nt. So q̄uis non sit nisi vnū verbū in queo in simplici q̄d ē torqueo. sūt tñ plura ei⁹ ꝓsita vt distorqueo retorqueo. et ad illa refert Alexander dictū suum q̄si dicat b̃ ꝟbū torqueo bz torsi in p̃terito z torsum. in supino. et plura eius cōpositā bñt tñ vt distorqueo distortum. retorqueo retortum.
☞ Arguit. liqueo est ꝟbū scde ꝓiugatōis inꝺo fiatū z tñ nō bz si in preterito z sum in supio. ꝙ Alexander est diminut⁹. Preterea ergo

Priscianus est falsidicus dicens solũ vnũ esse verbũ scõe cõiugationis in queo terminatũ. Dõm ad pmũ: q̃ hoc verbũ liqueo tpe Alexandri nõ fuit mũltũ vsitatũ. ergo nõ curauit de eo determinare sed nũc põt cõprehẽdi sub regula gñali postea dicenda. Ad scõm dicendũ q̃ dictũ Prisciani debet intelligi q̃ soluz est vnũ verbum secũde ꝯiugatõis in queo: qõ scz hz si in preterito: q̃d ẽ torq̃o cuz suis ꝯpositis. Torqueo torsi torsũ vl̃ tortũ. i. cruciare. teuto. pynigẽ. Jtẽ torq̃re fcat flectere voluere mittere z iaculari. Jñ torques masculinũ id ẽ ligamẽ tortũ vel circulꝰ aũreꝰ circa collũ. Jtẽ torq̃s feminine idez. Sicut pericbelis idis õr ornamẽtũ q̃ brachia nymphaꝝ. i. spõsaꝝ ornant. Perichelides etiã dicũt q̃ bz gressus nr̃ ornaṫ circa pedes vl̃ crura. Jtẽ monile est instr̃m pectorꝭ: vtq̃. Jtẽ fcata bꝰ vbi torq̃o patent i bis vsibꝰ. Qui torquet punit premit flectit q̃z texit. Torq̃o furẽ torqueo funẽ torq̃o telã. Jt torq̃o etiam fcat ad amorẽ ꝯcitare. vñ. Theodolꝰ. Ardet scilla thoros: torq̃bat viscera myros Jt dñt torq̃s nom̃ z torq̃s vbũ. vñ. Tu collũ torq̃s nisi sit leuissima torq̃s Jtẽ a torq̃o venit tortor oris. i. punitor vel textor. Jñ tortuosus a ũ. id ẽ austerꝰ Jñ tortuositas. i. austeritas. Jtẽ a torq̃o venit torcular aris de q̃ ptz. s. Retorquere. i. reflectere vel remittere. Distorq̃re id est puertere. Jñ distortꝰ a ũ. i. puersus. vñ. Distortũ vultũ: sequit distortio moz. Torq̃o

Liqueo es ere. teuto. schmeltzẽ. weich werdẽ. oder offenbar weden. Jñ liquet impsonale. i. certũ est apparet vel manifestũ est. Jtez a liqueo venit liquesco is ere inchoatiuũ. qõ est equi uocũ. Nam pmo fcat aliquã litterã in metro vim suam perdere: vt dicit in tertia parte duoꝝ libri q̃ l et r sũt vere liquide: quia sepe liquescũt. id ẽ vim suã pdũt. Scõo est idem qõ fluere Vñ ps. Factũ ẽ cor meũ sic cera liq̃scens. Tertio ẽ idẽ qõ manifestare siue declarare. et sic õr. Jste liq̃scit mihi enigma. Jtẽ liq̃scit impsonalẽ dẽ est q̃d liquet. Jtẽ liquo as are. teuto. weich machẽ oõ sanfft machẽ id ẽ liq̃dũ facere purgare siue liq̃rẽ emittere. Jtẽ liquor liq̃ris deponentale idẽ est qõ liq̃re. de q̃ ifra. Jtẽ liq̃dꝰ a ũ. i. mollis. vñ. Theolus. Dedalus aptaris liq̃dũ secat aera pennis. Filiꝰ inseq̃t. fragilꝭ sz cera liq̃tur. Jt liq̃o es ere bz liquui in pterito p duplex u. et p tres syllabas. oportet ergo q̃ excipiatur a regula vt prius dictum est. Jtem in venitur liqui in preterito pfecto. sed hoc venit a linquo linquis linquere. de quo infra dicetur.

Torq̃o

Liqueo

Veo

sc in pterito .i. in oñi ꝯiugatiõe

Dat veo vi p tum. vi formant vbiq̃ supinũ

deponẽs in supino adiũciens

Et vi nil remouẽs: faciens tum nil supaddens.

¶ Dic̃ q̃ verba fcata in veo bñt vi in pterito z tu in supino vt moueo moui motũ. Deiñ dic̃ q̃ oẽ vbũ bñs vi in pterito fac̃ tũ in supino (vbiq̃). i. in oi cõiugatõe simplr mutãdo vi in tum nihil addendo

vl remouēdo. Exēplū ō ꝓmo ꝯiugatōe vt amo aui. atū. ō scōa vt veo ueo vou votum. de ētia vt tero triui. tritū de ārta. vt audio audiui

Arguit ☞ Arguit. Alexan. ēb diminut. ꝙ qz sueo bz seuī sue/ (auditū ⁊c.
tussum: ⁊ sua ꝯposita. vt ꝯsueo ꝯsueui ꝯsuetussum: sz alexāder nihil
de eis dīc. g̃ ⁊c Dōm q sueui ⁊ ꝯsueui sc̄ magꝭ vsitata q̄z suetussum
et ꝯsuetussū. g̃ dimittit eoꝝ determiatōez. Vel dōm q alexan. est in
structor iuuenū intēdēs breuitati. iō plene nō oīa potuit determiare.

deme co ueo ueo ro uo uo uo noſco noſco micio pelio

Excipe paſ. ca. fa. ſe. ſol. vol. ag. cog. ⁊ a. ſe.

hoc ꝟbū in supio b ꝟbū in supio in supino

Dat caueo cautum. faueo fatū. ſed amictū

ex illo verbo illa duo ꝟba in supio

Ex amicire facis. ſoluo vel voluo dat vtum.

de illo ꝟbo accipe. ī supio in supio in supio

De ſero ſume ſatum. lauo lotū. paſcoq; paſtū

noſco b verbū in supio b ꝟbū in supino

Ag vel cognoſco dat itum. ſepelire ſepultum.

¶ Dic autor pōit exceptōz a pdēa regl'a dī. excipe ꝟba q̄ p bas syl
labas ī textu ītelligunt. ſ. paſco caueo faueo ſero lauo ſoluo voluo.
ag̃ſco cog̃ſco amicio ⁊ ſepelio. qz paſco paui bz pastū ī supio caueo
caui cautū. faueo faui fautū. ſero seui satū. lauo laui lotū vl lautuz
ſoluo ſolui ſolutū. voluo volui volutū. ag̃ſco ag̃ui agnitū. cog̃ſco co
gnoui cognitū. amicio amiciui amictū. ſepelis ſepeliui ſepultum

Arguit ☞ Arguit. Alexander est b supflu⁹. Probat: qz supia aliq̄z istoruz
verboz ꝓus determiauit: ⁊ aliq̄z supia postea determinabit. sz fru
stra fit pl'a qō pt fieri p pauciora. Dōm q vez ē. sz b fit diuersimo
de: qz in alīs locis loq̄t de formatōe hoz supinoz. hic ꝟo loq̄t de
eis inq̄ntū excipit ea a regl'a gñali. scz Vl formar vbiq̄z supina ⁊c.

hoc ꝟbū s. in ꝑterito b verbū in ꝑterito

Ferueo vi dat ſiue bui conniueo vi xi.

¶ Dicit q b verbū ferueo bz in ꝑterito ferui vl ferbui. Et b verbū
conniueo habet cōniui vl conixi in ꝑterito.

faciente .i. nō correpta

Vi tum dante perit vocalis non breuiata

quitū ſitum citum fatum litū itus excipiāt .i. ab ist; ver/
a queo a sino a cico a sero a lino ab eo bis. i. ꝯposita.

Qui ſi. ci. ſa. li. i. demant ⁊ inde creata

¶ Dic q ꝟba bñtia vi in ꝑterito: ⁊ mutāt ia vi ī rū in supio p ducūt
vocalem añ tum in omi ꝯiugatōe: vt amaui amatum. fleui fletum.
triui tritū. audiui auditū. Sz iñ excipiūt ꝟba syllabal'r i textu posi
ta, ſ. quitū sitū citū satū litū et itū cū suis ꝯpositis. vt nequitū desitū

concitū oblitū initū: quia corripiūt vocalē ante tum, vide in textu.

.i. predicta Regula gñalis

De deo decz geo leo vel queo vel veo dicta

.i. p diuersas syllabas. s. ꝟba. s. preteritū

Sufficiunt. in ui diuisas cetera formāt.

¶ Dic auctor epylogat oia q̄ dixit de verb scde cōiugatōis vt iferat vnā gñalē regulā ꝺ ceteꝛ dicēs: q illa q dcā sc̄de vtrb i deo in geo in leo in q̄o i veo sufficiāt mō. Et ceta ꝟba scde ꝛiugatōis de q̄b nō est ꝓpus mētio fcā bñt ui in ꝓterito p diuisas syll'as vt doceo docui

Arguit. Cieo cies (noceo nocui. tineo tinui. horreo horrui ꝛc. Arguit

ciere est ꝟbū scde ꝛiugatōis de q̄ nō est mētio facta nec postea ctā fit tñ nō bz ui in ꝓterito p diuisas syll'as. g̃ ꝛc. Scda ps añcedēꝛ prz: q: bz ciui. Dōm q ꝓteritū bꝰ verbi cieo es ere ꝓr cog̃sci ex illa regula (Qui si sa ꝛc.) q: ibi excipit ipsū a formatiōe supīn: q: scz bz lōgā vocalē añ tū ꝓsupponēs q bēat vi in preterito. Vouere. i. spōte ꝓmittere vel optare. ꝟ. Sponte ꝓmitto vouco desig̃ ꝛ opto. Jñ votū voti. i. ꝓmissum vl' desideriū. vñ. votū ꝓmissuz ꝺ sideriū q̄z votū Jtē deuouere. i. valꝺ vel deorsum vouere vel maledicere vel execrari. vñ. Deuouco dicēs de ꝓuat auger ibidē. Augēs ꝓmittit ꝛ si ꝓuat maledicit. Jtē ꝛiuouere. i. sil' vouere sic facūt pegrini. Euouere id est votū infringere. Jtē dñt vouco ꝛ foueo. vñ. Est foueo reficit: vouco ꝓmittit ꝛ optat. Fouere. i. nutrire calefacere. s. reficere. vel p cibuz vl' p calorē vl' p requez. et capit etiā fouere ꝓ refocilare vel recreare in q̄cūq; re. vñ. Horati⁹. Est etas fragil' q̄ nō nisi lacte foueꝛ. Cōfouere. i. sil' fouere. Refouere. i. recreare vl' itez fouere. Mouere id ē voluere. ꝛtractare. teut. bewegē. Admouere. i. aduicinare adiunge, re. Amouere. i. remouere vl' ꝺponere. Cōmouere. i. sil' mouere vl' ira tū facere. Promouere. i. pculmouere in anteriorē ptē mouere sublimare i honore vl' pficere Remouere. i. itez vel retro mouere vel deponere. Semouere. i. seorsuz mouere: separe siue diuidere. Jtez aueo es ere. i. cupe. Jñ auid⁹ a ū. i. cupid⁹. vñ. Si dare multa potes Aueo tu q̄ q̄d auebis habeb. Jtē repit aue ꝟbū defectiū: vt infra. Pauere. i. tiere Jñ pauor. i. timor. vñ. Ouidi⁹ i epl'is. Cor pauera monitu temerare sanguie nocꝛ. Jtē dñt pauí a paueo. ꝛ pauí a pasco vñ⁹. Hūc sept⁹ pauí latronē quē mō. pauí. Jñ expauere ꝛ expauescere. i. valꝺ tiere. Fauere. teut. günnen. i. fauorē dare: auxiliari: suffragari vel assentire. Jñ fauor. teut. gunst. Fauus fauí est mel nōdū exp̄s sum de cera. Jtē fauí nom̄ est ꝓma breuis: sz fauí ꝟbū est ꝓma lōga in ꝓterito. sz faueo i pñti est ꝓma breuis. ꝟ. Labia plena fauí mihi das. iō tibi fauí. Fauere. i. esse vel fieri liuiduz vel inuidum. teut. bc schmutzē oꝺ schwartz werden. inde liuor oris. i. pena. dolor. vulnꝰ

Vouco

Foueo

Mouco

Pauco

Faueo

Liueo

Caueo vel inuidia. Itē liuens liuētis. i. niger. Liuidus a. ū. i. inuid⁹ Cauere id ē obſuare vitare z cautelā adhibere. ỽ. Vitat z obſuat cautelaz darqz cauere. Et dñt caueas nom̄ a cauea. z caueas ỽbū. ỽ. Tu caueas q nō ſubeas caueas meretricū Jñ caut⁹ a ū. i. prudēs z cautelā adhibēs. Itē cautes tis ē lapis duriſſim⁹ ſub aqs. vñ. Spernit

Nota a nauis cauis ꝓtagio cautis. Nota hāc regulā Priſciani q ſūt q̄dā ỽba i veo ẽiata i q̄ bz illa lr̄a u bz ſonū duplicis lr̄e. z b̄ iō. qz ſylla bica cū lr̄a p̄cedēti. z rlia ỽba bñt eui: excepto lāgueo Exēplū: ſueo ſueui ꝫ ſueo ꝫ ſueui. diſſueo diſſueui. z mūtāt eui i etū i ſupio. vt ꝫ ſue tū diſſuetū. Etiā faciūt q̄ñqz ſua p̄terita ſicut paſſiua. vt manſueo māſuet⁹ ſum. ꝫ ſueo ꝫ ſuet⁹ ſuz. diſſueo diſſuetus ſum ⁊c̄. Lāgueo lan

languo gui ſine ſupio. i. i firmari. deficere. egere vel pigere. Jñ lāguid⁹ a ū. id ē in firm⁹ exors z deficiens. Jñ etiā languſco is ere incobatiū Jtē oia ꝫ poſita a lāgueo ſē neutralia: z faciūt p̄teritū i gui z carent

No ſupinis: vt elāgueo. i. valde lāguere. collāgueo id ē ſil' lāguere. (Vi formar vbiqz ſupinuz ⁊c̄. Nonas nare. teut. ſchwymmen. Jñ natare. i. freqnt̄ nare. Flo flas flare: blaſen. Jñ flat⁹ us ui. teut. eyn blaſinghe. Alia vacabula parēt i locis ſuis. Itē in hac exceptōe (Excipe paſ. ca ⁊c̄.) deficiūt duo ỽba. ſ. veneo qđ bz veniui venū z ſalio

Amico qđ habz ſaliui: ſaltū. vñ⁹. Veneo vi venū. ſalio liui q̄z ſaltū. Amicio. i. veſtire: coopire vl' ꝓtēgere. Et ē dīa inter amicis međ. correpta ab amicio. z amicis međ. p̄duc. ab amic⁹. vñ. Si nudos amicis. facis id qđ amic⁹ amicis. Itē nutrior a micis: amicis me: fungor: amicis. Jñ amit⁹ us ui. i. veſtimētū. ỽ Diſtrio p⁹ victū nūmū cupiēs vl' amictū

Solo Nō ē delictū ſi q̄s ſibi porrigat ictū. Soluere p̄mo ē debitū p̄ſoluere ſiue reddere. Scōo libare ſiue ligatū diſligare. vñ. Soluo duz

Voluo reddo: cū libero ſoluo ligatuz. vel ſic. Soluo p̄ſoluo: foluo dū tollo ligamē. Voluere. i. verrere vl' circūgirare. iñ valua. i. ianua duplicata pl'icabil' q̄ p̄ int⁹ reſolui. z ēp̄rie eccl'iaz penoz. z magnarum domoz. Itē vulua ē ianua vētris feiaz q̄ſi valua. Fero bz duplex

Paſco p̄ritū z duplex ſupinū: vt parebit ifra i tertia ꝫiugatōe. Lauo pz. ū. Paſcere. i. nutrire: weidē. vñ. q̄dā. Dic pñs aſſit: q ſp nos bñ paſcit. Et dñt paui p̄teriti tpis a paſco z paui ipatiui mōi a pauio is ire. i. pauimentare ſiue pauimētū facere vl' cedere. ỽ. Hāc lapicida paui r̄ā: qz te bñ paui. Jñ pauimētū ti. i. ornamētū factuz ex lapidibus ceſis in eccl'ia vl' palacio qđ pedib⁹ terit. A paſco venit paſtus us ui. i. nutrimētū. Etiā paſt⁹ capit p pecunia collecta de libris lectis vel legēdis. vñ. lectores paſcūt. vñ. Paſt⁹ q̄ paſcor. paſt⁹ q̄z nūm⁹

Agnoſco babet. Agnoſcere. i. iuꝝ vel valō noſcere. Cognoſcere ēp̄rie ſimlt̄

Coḡſco noſcere z coire. vt ibi Coḡuit belchana vxorē ſuā. Sz noſcere capitur cōiter p aḡſcere z coḡſcere. Jñ cognitor oris. q noſcit rez. Et cōpoſita b⁹ verbi noſco bñt orū in ſupio p̄ter agnoſco qđ bz agnitū

et conoſco qđ hz cognitũ i ſupio. Sz ħ verbũ ignoſco qñq; hz ſtus
z qñq; otũ. Qñ ei hz ſtũ. tũc ꝟcat venią dare vl indulgere. ſz qñ hz
otũ: tũc ꝟcat ignorare neſcire vl nõ noſcere. vñ. Ignoſco dat itum
eũ ꝟcat venią do. Sz dabit ignotũ nõ noſco ꝟcãdo. Sepelire ꝟcat
mortuos in trã fodere. inde ſepulcr. i. fouea in q̃ ſepelit defunctus
Sepelio habz ſepultũ in ſupio. inuenit tñ ſepelitũ ſm antiqs. iñ mã
ſit ſepelitio onis. Sepultura eſt actus ſepeliendi. Feruere. i. bulli Sepelio
re ſcatere calefieri eſtuare. z capit ſepe p freq̃ntare vel diligẽter in- Ferueo
tendere ſic frigere p ceſſare. Ferueo es ere. idẽ. vñ. Ferueo cuz feruo
ſenſu ſignãt in vno. Conniueo cõniueo ſenſu ſignt eodẽ. Inuenitur
ertã ferbeo es ere. i. feruere. Itẽ ferueſco feruiſco z ferbeſco incho
tiua idẽ ꝟcant. Cõniuio es ere. z pniuo is ere. idẽ ſũt: z ꝟcãt ſignuz Cõniueo
cũ oculis dare vl aſſentire. teut. wincken. vñ. Vultu ſepe tacẽs ſi
gna loqnt; habet. Itẽ. Qui mihi cõniuet oculꝰ ſignũ mihi pbet. Itẽ
Cõniuet ſepe q̃ magꝭ feruet amore Queo quis quire. quiui quĩ q̃tũ Queo
id ẽ poſſe. Quitꝰ a um ꝓma breuis a q̃o. i. potẽs. ſed q̃tus a ũ prima
longa. i. liber a ſolutõe. ¶. Dico quitũ validũ bñ ſoluẽtẽ fore quitũ.

Sino is ere ſiui ſitũ. i. pmittere. etiã ẽ finire ſmiare ceſſare. z ſic Sino
eſt neutrale. ſz repit qñq; eẽ actiuũ. z tunc ꝟcat dimittere z corripit
hãc ſyllabã ſi in pñti: ſz inꝑterito eã pduc it. vñ. Ars hoim formar
nec ſinit. eẽ malũ. Cieo es ere ciui citũ. z cio cis ciui ſũt ſynonima Cieo
et equoca. vñ. Cõmoueo feſtino voco cio ꝟcabit. Et cũ pdict; ſignat
idẽ cieo. Nota ꝟſus de ſupinis boz ꝟboz ſino ſcio cio z cieo. vñ.
De ſino ſume ſitus. ſcio ſcitũ. de cio citum. De cieoq; citũ: decet iſta
notare p itum. Ab iſtis duob verbis cio z cieo p cõmouere: veniũt
incito as are. z excito as are: q̃z media ſyllaba eſt indifferẽs ſm q
citũ a cieo corripit. et citũ a cio pducit. Itẽ a cieo z cio p vocare ve-
nit cito as are. i. ad iudiciũ vocare. Sz a cieo z cio p feſtinare venit
citꝰ a ũ. i. velox. Iñ cito aduerbiũ. i. velociter Sero pz in tertia ꝓiu-
gatõe Lino lini leui ſeu liui litũ. i. maculare ſeu glutinare cuz ar- Lino
gilla vel luto. Sz lino is liui itum ꝟcat inũgere cum aliq̃ pinguedi-
ne. vñ. Sorde luti linimur: oleiq; liq̃re linimur. Vnũ p reliq̃ ſepe
tñ video. Itẽ lino cõponit cũ ob: vt oblino is ere. i. deturpare. inde
oblitꝰ a ũ media breuis. i. deturpatꝰ. Sz oblitꝰ media lõga ab obli
uiſco. i. negligẽs. vñ. Eſt oblita deũ meretrix: ſz oblita ſorte ſorde.
Immemor oblitꝰ notat oblitꝰ eſt maculatus. Eo is ire. i. incedere. Eo
Ab eo is venit ita ire nom̃ id eſt via. Iñ ſemita ſemite. i. ſemis via.
Sed ita aduerbiũ idẽ eſt qđ ſic. vñ. Pergas ſemp ita: ne noua fiat
mala ita. Itẽ differẽtia eſt inter ite nom̃ pl̃is nũeri z ite verbũ. vñ.
Calles dicant ite. dicet reprobis deus ite.

boc ¶bũ in pꝰito. ħ ¶bũ i pꝰito. ħ ¶bũ. in pꝰito

Dat maneo manſi. iubeo iuſſi: neo neui.

¶ Dicit q maneo bz manſi in ꝑterito.iubeo bz iuſſi.z neo neui.
tz in ꝓpoe b ꝟbū in ꝑterito

Dans a ꝙ i maneo per ui.careatqz ſupino

¶ Dic q cōpoſita a maneo mutāt a in i in cōpoſitōe bñt ui in ꝑterito z carent ſupinis.vt emineo ꝓemineo
luxi polluxi s.in ꝑtito b ꝟbū i ꝑtito

Lucet pollucet faciunt xi mulceo mulſi

boc ꝟbū i ꝑtito b ꝟbū ſorpſi.ſorbui

Hereo ſi ꝓrebet.dat ſorbeo pſiqz buiqz

¶ Dic q luceo bz luxi:z polluceo polluxi in ꝑterito.ſed b ꝟbū mulceo bz mulſi.hereo heſi.ſorbeo ſorpſi. vel ſorbui.
māſi māſum.luxi luctū. ſorbitū b ꝟbū ſorptū

Dat ſi ſum.xi ctum:ſed itum dat ſorbeo vel ptum

¶ Dicit q ꝟba bñtia ſi in ꝑtito bñt ſum in ſupio.vt mulceo mulſi mulſū.z ꝟba bñtia xi in ꝑtito bñt ctū in ſupio.vt luxi luctū.Sz ſorbeo bz ſorbitū vl' ſorptū. Manare.i.morari vl' expectare.vñ.Qui maner expectat.z q manet ille morat. Manere.i.fluere vl' decurrere.vñ dia.Eſt cūctor maneo:ſed deſtuo dic fore mano. Jtē. Si vi ctū remāet lacrime tibi gutta remāet.b ꝟbū maneo mutat a in i.in ꝓpōne.excepto qñ ꝓpoīt cū rc.eū ſup.z cū p.ꝟ A dat in i ſēp maneo niſi re ſup z p. Jtē illa tria ꝓpoſita.ſ.remaneo ſupmaneo z pmāeo bñt ſi in ꝑterito z ſū i ſupio. Sz alia ꝓpoſita q mutāt a in i bñt ui inꝑtito z carēt ſupino:vt emineo.eminui iminio iminui zc.vñ.A ſi mutat in i maneo pui ne ſupinat Nō mutās.dat ꝑtito ſi..ſūqz ſupino.Etiā maneo cū oibꝫ ſuis ꝓpoſitꝫ ē neutral' gñis.vñ.Cū naris maneo ꝟbū neutrale tibi do. Jtē qñ manere capit ꝑ expectare.tūc bz actm̄ poſt ſe.nec ponit ſic ꝑtie ſz trāſſumptiue. Jtez eminere.i. ex manere vl' apparere.vñ.Eminet z nō ē in mlíere fides. Jmmine re.i.inſtare vl' pñs eē. Remanere.i.itez māere vl' ſupeſſe. Permanere.i.pſeuerare z pfectū manere. Supmanere.i.ſupſtare. Et ſupmanēs.i.ſupſtans. Jubere ꝓcat mādare vel ꝑcipe.teut.gebieten. Jubere eſt vbi ēvolūtatꝫ obſequiū.Sz impare ē debitū ꝑcipe.A iubeo ōr iuſſus us ui.i. mādatū.z in plí bz iuſſa iuſſoꝝ.i mandata.A iubeo ōr etiā iuba iube.z ē crinis lōgꝰ i collo eqꝝ.Et iubar.i.ſplendor radioꝝ ſol'. Nere idem eſt qđ filare.teut.ſpinnen. Pernere.i. pfecte nere. Jtē nere ē actꝰ q ꝓueit mlíeribꝫ.vñ. Fallere flere nere ſtatuit deꝰ in muliere. Lucere.i.ſplēdere. Jñ lucesco inchoatiū.iñ lucet pollucet ꝟba impſonalia. Jtē lucere pōīt qñqz ꝑ apparere vel certū eē z pduc̄ bāc ſyllabā lu.vñ. Angelico lucet ſepe colore ſardā. Jtē luceo z eiꝰ ꝓpoſitū polluceo ꝓm vſum carēt ſupio.ſed ꝓm artez bñt ctū in ſupio. Polluceo es ere.i.donare ꝑmittere ſeu aufferre.

Maneo

Jubeo

Neo

Luceo

vñ. Si q̃s pollucet donat ꝓmittit ꝛ auferr. inde pollux est q̃dã de⁹ qui oẽ bonũ credebaꝫ donare. Etiã in ór pollex. i. grossior digit⁹ teu thonice eyn dum. Sz allux ór maxia pedica in pede. vñ. Est manuũ pollex, sed dicaꝫ pedis allux. Mulcere. i. mitigare vel plãdiri Sed mulgeo mulsi mulsum: est lac de vberib⁹ trahere. vñ. Mulgeo q̃ trabo lac. mulceo mitigo ferrũ. Mulceo

Hereo hes here. i. inniti. teut. cleben: vel dubitare. vñ⁹. Herer q̃ dubitat: pix se tangẽtib⁹ berer. Jñ hesitare. i. freq̃nter dubitare seu inniti. Hereo

Sorbeo es ere. est aliquid deglutire: teut. suffen. Inde ór hic ꝛ hec sorbilis ꝛ ẽ sorbile: vt ouuz molle dicit sorbile. Jtẽ sorbeo et sorbo idem ꝟcant. Sorbeo

s⁹ ꝑfecta	caruerũt

Que dant preterita ꝑ ui caruere supinis

nisi	in supio. ẽ vbũ	in supino

Mi faciant in itum. teneo tentũ. doceo ctum

boc vbũ	in supino	in supino	vt recenseo

Censeo dat censum: sed itum sua compositiua

hoc verbũ	in supino	s. vbũ	ꝓteritũ facit

Miſceo dat mixtum. ꝑ ui quod preterit ante

¶ Dicit q̃ vba hñtia ui in ꝓto carẽt supinis. vt horreo horrui. timeo timui. Nisi faciãt supia in itũ. vt prebeo ꝑbui ꝑbitũ. habeo habui bitũ ꝛc. Excipiẽdo dic q̃ teneo tenui bz tẽtũ in supio. doceo docui doctũ. censeo cẽsui censũ. ꝛz ꝓpositiua cẽseo hñt itũ in supino: vt recenseo recensui recensitum ꝛc. Et miſceo miſcui habz mixtuz in supino. Habere. i. possidere vl tenere inde ór ꝓhibere. i. testificari vel dicere. Debere. teut. schuldig sin. ꝛ ór q̃si de alio hẽ vt debeo tibi tres florenos. Jtẽ est etiã verbũ futuritiõis: vt debes ẽ facere Jtẽ cõpositiua b⁹ vbi habeo retinent b in ꝓpositõe ꝓter duo. s. debeo et prebeo. vñ. Qui cõponit habet: sꝫ b scribere debet. Debet cũ prebet hinc tñ excipiãt. Horrere fürchten. i. timere. Jñ ór horresco in choatiñ: et horror. i. timor. vñ. Lucrecij casum pater horre non sine natũ. Jncastigatũ si non vis pdere nasum. Timere. i. metuere. Vñ quidã. Qui demorre timet: pꝛima mente videt. Jñ timor oris. teut. angst oð forcht. Timorat⁹ q̃ bz timorẽ. inde timorosus idẽ Licere sub actiua voce ꝟcat passionẽ. id ẽ appreciari seu licitũ fieri. ꝛ liceri sub actiua voce ꝟcat actõem scz appreciare. vñ. Actiuũ liceo passiuũ significabit. Passiuum licior actiuum ꝟcabit. vel sic. Non licet esse mihi: qui me non esse liceꝫ. Diues in orbe licet: miser sed nõ liceꝫ. Horreo Timeo

Scatere. i. scaturire ebullire feruere emanare ꝛ erumpe sicut aq̃ cum decurrit in fluminibus balneis et ceteris stillicidijs. Vel bere teutbonice dum oder pluwig syn. inde beberare idem. Vebesco et bebetesco incboatiua idem ꝟcant ꝓpie tñ homo delirans qui Scateo Vebeo

obtusꝰ ē ingenio bebescit. z cultelꝰ amittēs acutiē ꝓprie habere scit
Ebes etis. i. obtusus. Debetare. i. hebetē facere: obscurare seu suf/
Tene focare. Tenere. i. fuare vl̄ possidere. Itē teneo ꝟz mkra ꝓposita vt
artineo ꝓtineo sustineo detineo ꝛc̄. q̄re latius in cōpositis ꝟboꝝ.
Doceo Docere. i. informare. z inde ō: doctrina vl̄ documē z documētū ꝓ
eodā. Edocere. i. ex̄ docere: vl̄ sup alios z valde docere. Doctor. i. in/
Censeo structor. Censeo ui sum. censeo ui censitū media cor:repta. z censio
censui censitū meō. ꝓducta idē fcāt. vñ. Significabit idē tibi cēseo
censio censo. Itē Censeo ludico libero suadeo vel manifesto. Estimo
cū staruo iubeo nūmero supaddo. Censo sui dat itū: ſz ui dat censeo
censum. Sz sjui sitū: dat q̄rte censeo ꝟbū. Itē sentio sentis sentire
sensi sensū. i. ꝓcipe. vñ. Sentio ꝓcipio dat sensi: dat quoꝝ sensum.
Scribe ꝑ. s. sūmū: sed ꝑ c tria ꝑma. Recensere id ē numerare. s. oua
vl̄ poma. Sz recensire. i. mūdare. vt vasa sūt recēsita. vñꝰ. Balsa
recensita. ſz poma recēsita dicas. Recenseo vl̄ recensio etiā fcant
renouare et sic dicimꝰ poma recēsita. i. noua. Jñ recens nomē id ē
Misceo nouū z recēter. i. nouiter. Miscere. teut. mengen: sicut calidū cuz
frigido: z econtra. vel vinū cū aq̄. Amiscere. i. ad aliud miscere.
Cōmiscere. i. sil̄ miscere. Promiscere. i. ꝓculmiscere: vel añ vl̄ ꝓ
alio miscere. Jñ ꝓmiscuꝰ a ū. i. ꝓmixtꝰ. Vñ ō: ꝓmiscuū genꝰ quod
sub vno articulo vtrūq; sexū denotat q̄si cōmixtū. Itē compositā
a misceo qñ ꝓtinēt ad mixturā sunt actiua. qñ ꝓtinent ad ꝓpinatio
nem sunt neutra. Item ꝓmiscere. i. ꝓfecte vl̄ multū miscere.

faciūt supina ꝟba scōe aiugatiōis

Pauca supinantꝫ ꝓter sex neutra secunde
verba bñt ceo. ceo. reo. reo. leo leo

Sex retinent neutra pla. uo. ca. pa'va. doq; supina
in supio ista ꝟba

Formant itum doleo noceo valeo placeoq;
hoc ꝟbū dat in supino ista ꝟba

Pareo prebet itū: licet ac oleo caceoq;
hoc ꝟbū in ꝑrito

Dat careo carui caritum cassum ve supino

¶ Dicit q̄ pauca sunt ꝟba neutralia scōe ꝛiugatiōis q̄ bñt supina
ꝓter sex q̄ bñt supina. vt placeo noceo ꝛc̄. q̄ bñt itū in supino. Sz
careo aliqñ bz caritū: z aliqñ cassum in supino.

in ꝑrito in supino b ꝟbū in supio

Cum dat ui pareo passum: dat torreo tostum

¶ Dicit q̄ q̄uis pareo habet. parui in ꝑrito: tñ non bēt itū in supi/
no sed habet passum. et hoc ꝟbū torreo bz tostū in supino.

Pando pati pateo passum fecere supino

Placeo

Dicit q̄ hec verba pando pandis. patio eris. et pateo es ere. faciunt passum in supino. Placere: reuerbonice behagen oder wolgefallē. Inde placitus a ū. idē aprus. vñ⁹. Cunctis qui placeat nō credo q̄ mō viuat. Itē dñi placz. z placet vñ. Socrto nemo placet nisi dextera munera placet. Itē placare. i. mitigare sedare linire et humiliare.

Noceo

Nocere. i. offēdere. inde nocu⁹ z nociu⁹ a ū. i. nocēs Jñ iñ nociuus a ū. i. nō nocēs. vñ. Jnuid⁹ vt noceat in sua dāna met. Itē ꝓstruit nocio cū dtō: z q̄q̄z repit cum accō. vñ. Jnuideo noceo benedico cum maledico. Accusatiuis iunguñ siue dtis.

Doleo

Dolere id est ꝓtristari z dolorē bre. Jñ dolor oris. i. tristicia. Sz dolo as ere ꝑcat planare lenigare z prepare. vñ. Est trist: doleo. dic fore plano dolo. Rustice sepe doles. si nō bñ dolis doles. Parere q̄q̄z est neutrale: z tunc ꝑcat apparere. i. manifestuz esse. Q̄q̄z vero est transitiuum et tnuc ꝑcat obedire. reuerbonice. geborsam vñ esen. vñ. Apparens paret: sed qui bene paret obedit.

Pareo

Patio is ere. reuerbonice. geberen. sicut mater parit prolē. Parare bereitē. sicut seru⁹ mēsam. vñ. Pareo ꝓceptis: paro mensaz patio prolē. Valnere patebit infra de verb defectiuis. Olere ptz. s.

Taceo

Tacere. i. silere. Inde tacit⁹. i. taciturn⁹. i. paz Joḡns. Itē tacat dicit fur q̄ freq̄nt tacet. Cōticere. i. sil' tacere. inde ꝓticiniū concinū idē tēpus noctis in q̄ oēs sil' tacent. Taceo z eius ꝓposita sunt neutra z faciūr ꝑteterita in cui: z supia in citū: z mutāt ta in ti in cōpositiōe: vt taceo subticio cōticeo z̄c

Careo

Carere. i. nō bre. inde carētia id ē indigētia z caristia. z dr tēpus carū in q̄ carem⁹ pcrualib⁹. Itē charis grece interptat gratia latine. inde etiā dr charistia. i. grīositas vl' ducedo. Hodie dr eucharistia: id ē bona gra vl' grarū actio vel est sacramentū, corpis z sanguinis xpi. Item differūt care vbum a careo es ere. z chare nomē a char⁹. vñ. Semp amore care: ne te careas mihi care. Item caruz dilectū: carum q̄z dic preciosuz. Item q̄dā dicūr q̄ carus a ū sine b est idē qđ preciosus, et venit a careo.. Itē inuenit caruī nomē indeclinabile: id ē herba. s. ciminū. vñ⁹. Q̄ caruī caruī non sine febre fui.

Torrere habet plura ꝑcata. vñ. Qui torret volvit: siccat cremat assit z vrit. Itē q̄ torrere significat volvere: ptz in his versib⁹ Si volucris verrit q̄ torret eaz procul erra. Sz ꝑcul a torre volucrem de flumine torre. A torreo vēit torrens entis. ptz. s. Itē a torreo venit torris. i. lignū semicōbustū in igne. Itē torreo habz torrui in ꝑterito z tostū in supino. Jnuenit etiā torritū. Itē a torreo vēit torta torte: z tortula diminiū. z ē q̄dā gen⁹ cibi, teut. eyn kuch.

Pateo

Patere offenbar sin. Inde patens id est manifestū. Jñ etiā patulus a um. i. apertū.

Nota

Nota q̄ pateo patui: pando pandi: patio: eris habēt passum in supino; vt patebit ibi Pando pati pateo z̄c.

De tertia coniuga. Ts seqntibꝫ tertia ꝓiugatio nota
Versibus hijs terna formatio fiet aperta.
istas terminatões cõiugatio
Vi vel ui ri xi ni dat tertia gi ci

Li.si.bi.pi.psi.pariter mi.qui quocꝫ cum ti.

¶ Hic autor incipit determiare de ꝟbis tertie ꝓiugatõis. Et dicit ꝙ tertia ꝓiugatio fiet apta his ꝟsibꝫ seqntibꝫ. Deinde dicit ꝙ oẽ verbũ tertie ꝓiugatõis vl̃ hꝫ vi in ꝑterito: vel ni vel di vel rivl̃ xi vl̃ ni ꝛc̃ vt tero triui strepo strepui. addo addidi. verro verri. dico dixi cano cecini. lego legi. vinco vici pello pepuli. mergo mersi. bibo bibi. rumpo rupi. contẽo. contẽpsi. emo emi. linq̃ liqui verto verti.
correpta in ꝑterito

Cio A breuis ante cio cum cõpositis facit eci

Dic̃ ꝙ verba bñtia a breuẽ añ cio faciũt eci in ꝑterito cũ suis cõpositis. vt facio feci: sufficio suffeci. iacio ieci ꝛc̃.
b ꝟbũ s. genus .i fcatũ actiuũ genꝰ

Vox facio neutrum: sed significare dat actum.
s ꝟbũ b ꝟbũ supplere.

Cuis assiuũ fio complere memento

¶ Dicit ꝙ b verbũ facio fm vocẽ est neutralis: gñis qꝛ desinit in o et non põt accipe r. Sꝫ fm fcationẽ est actiui gñis: qꝛ fcat actiue et hoc verbum fio suppler passiuũ.
ab elicio .i. alia ꝟba in cio s in ꝑterito

Elicui ꝑeter. cio cetera formant in exi

¶ Dicit ꝙ cetera ꝟba termiata in cio bñt exi in ꝑterito: vt allicio allexi: ꝑeter elicio qõ habet elicui in ꝑterito
ab elicio in supino in ꝑterito in supio

Elicui dat itum. ei vel xi transeat in ctum

¶ Dicit ꝙ b verbũ elicio hꝫ elicitũ in supio. Et q̃ bñt ci vl̃ xi in ꝑterito bñt ctũ in supino: vt facio feci factũ. aspicio aspexi aspectum.
s. rẽpus fcat in oĩ ꝓiugatõe

Si ꝑesens tenet a. tenet hic ꝛ vbiqꝫ supina

¶ Dicit ꝙ aliqõ verbum habuerit a in pñti: bẽbit etiam a in supino: et hoc est verum in oĩ ꝓiugatione.
illã fam. variant

A si composita mutant in i dant e supino
b ꝟbũ .i. verba ciant in do ꝛ in go

Vt pbat inficio: sed debes demere do go

De tercia conjugatione

¶ Dicit' q si ꝓposita mutat a in i in pñti: tūc dat e in supio. vt inficio infectū. pficio pfectū. Jñ demūt ꝟba ī do z in go q̄ mutat a ī i in ꝓpone: rñ nō bñt e in supio sz a. vt a cado dr occido qđ bz occasum ab ago dr redigo qđ bz redactū. Facere. i. opari. s. ex placēti matia aliq̄d fabricare. Sz creare ē aliq̄d exnihilo plasmare vl' opari. vñ. Ex aliq̄ facio: de nihiloq̄ creo. Jtē dr̄ facies nom̄ z facies ꝟbus vñ. Te pdit facies. tu mala cū facies. Jnficio ē equocū. qñq̄ fcat intingere. qñq̄ intoxicare. qñq̄ negare vl' destruere. vñ. Jnficit intingit. intoxicat atq̄ facit nō. Jtē inficior arſ. capit cōiūcp denegare sz rem creditā. ꝟ. Jnficit intingit q̄ denegat inficiat Jtē. Distrio debita nō si credita soluere curat Jnficiat si moneat falsaq̄ iurat Reficere vno mō ē idē qđ restaurare seu repare. s. antiquā domū vl' simile. Alio mō ē nutrire. ꝟ. Rē reficit repans: reficit dās ad comedendū. Jñ refectoriū. i. locꝰ in q̄ solet comedi. Licio est ꝟbū inusitatū. Jñ elicere. i. extrabere ex̄ vocare z deducere. z bz elicui in ꝑterito z elicitū in supio. Et alia ꝓpositā a licio bñt ri in ꝑfito z ctū in supio. vt allicio allexi allectū. vñ Elicio dat ui vl' itū. sz cetera pictū

Licio

Specio nō est i vsu. Jñ inspicere. teut. anseben. Cōspicere. i. sil' videre. Despicere. i. ꝓtēnere. Jñ despectꝰ us ui. i. ꝓtēptꝰ. A specio vel a spico veniūt q̄dā ꝓpositā deponētalia ꝑme ꝓiugatōis vt conspicor arſ. i. sil' videre seu spicas colligere. Despicor arſ ē deorsū videre vl' gna ex spicis cū tribulis excutere. Jsta deponētalia qñ veniūt a spico tūc ꝑducūt mediā syllabā sz qñ veniūt a specio tē corripiūt eā. vñ. Tūc ego despicor cū spicꝫ exho gna. Despicor ac ꝑtie dico cū specto deorsum. Cōspicor a specio. ꝓspicor colligo spicas.

Specio

Jacio ie ci iactū. teut. werffen. sz iaceo iacui sine supio ē q̄escere. vñ. Si nescis iacere: lapidē dimitte iacere Abiicere ē deponere vl' remonere.

Jacio

verbū in dio. ꝟbū in gio

Dat di sumq̄ dio. gio gi dat itumq̄ supino

De dio ergio.

Dicit q ꝟba ciata ī dio bñt di in ꝑfito z suz in supino. vt fodio fodi fossum. z ꝟba ī gio bñt gi in ꝑfito z itū ī supino. vt fugio fugi fugitū

verbū in pio a capio a cupio

Dat pio semp ui. sine cepi siue cupiui

De pio

¶ Dicit q ꝟbū terminatū in pio sz bz ui in ꝑterito. vt rapio rapui ꝓter capio qđ bz cepi. z cupio qđ cupiui.

in supino s. verbū in pio ist' ꝟbis exceptꝫ

Ptum facio oīe pio. sapio cupioq̄ remotis

hoc verbū in ꝑterito in supio b ꝟbū in supio

Dat sapio sapui sapitum. cupioq̄ cupitum

¶ Dic q oīe ꝟbū in pio bz ptū in supio: vt rapio raptū. capio captū. Jñ excipiūt sapio z cupio. q: sapio bz sapitū. cupio bz cupitus:

in ꝑterito ꝫ ꝓbū

Dat peperi pario. paritum partum ve supino.

¶ Dicit ꝙ pario bz peperi in ꝑterito z ptū vel paritū in supino: in supino. in ꝑterito. in supio .i. tā in ꝑterito ꝙz in supio

Dat si sumqz tio. sed vtrolibet ss geminando.

De tio ¶ Dic̄ ꝙ ꝓba ciata in tio bñt si in ꝑterito z sum in supino geminā do ss tā in ꝑterito ꝙz in supio. vt quatio quassi quassum

verbū in uo in ꝑterito excipi

De no Semp uo dat ui. debet struo cū fluo demi.

ꝫ ꝓbū plongat

Et pluo. de hinc utum ꝓducit dando supinū.

in supino a fluo i supio ꝫ ꝓbū in ꝑterito in supino

Rum fluxi struxi structum. pluo ni dat et utum.

in ꝑterito

Datqz plui.

ꝫ verbā .i. aliq̄ ꝓba s. supinū

Dat ruitū ruo siue rutum. non nullaqz nullam.

¶ Dic̄ ꝙ ꝓba ciata in uo bñt ui in ꝑterito. vt acuo acui. arguo argui et mutāt vi in utū in supio. vt acutū argutū: ꝓducēdo u añ tū. Sz struo pluo z fluo excipiūt. q z struo bz struxi structū. fluo fluxi fluxū. pluo pluui plutū. etiā bz plui in ꝑterito. z ruo bz ruitū vl rutuz in supino. Et aliq̄ ꝓba nullū bñt supinū: vi luo lui. metuo metui. Fode

Fodio re. teut. graben. confodere. i. sil fodere. Jtē fodio cū suis ꝯpositis bz fodi in ꝑterito: z fossum i supio. Jtē fossor est ille ꝙ fodit. Fossa ē fouea quā fac fossor fodiēdo. Fossatū est magꝫ fossa circūdans ciui/

Nota tatē. Fossoriū est instrumētū ꝙ fodit. Nota ꝙ est solū vnū verbuz tertie ꝯiugatōis in dio ditatū. vñ. Jo. de gar. Terna fodi solū cū ꝑte dat dio ꝓbū. Fugere. i. cedere Jñ fugax. i. fugitiu⁹ ꝙ freq̄nt fugit.

Fugio Fugarre. i. repellere. veriagen oꝺ vertriben. vñ. Audacē fugio: sz timi dumqz fugo. Rapio. teut. nemē oꝺ roubē. Jñ rapa rape teut. eyn

Rapio rub. Jtē napus ē idē qꝺ rapa. sz nap⁹ subacrio: est i radice ꝙz rapa. Jtē dic̄ rapis a rapio. z rapis a rapa. ꝟ. Uētū sepe rapis si tu vis viuere rap⁹. Arripe. i. iuadere vl aliqd ad agēdū rape. Jñ arreptitius. i. inuasus z possessus a demōib⁹ vel ꝙ agitaꝫ ab ipo. Energumin⁹ idē. sz dic̄. vñ. Est arreptitiꝰ possessus demōe mlto. Sz energumin⁹ quē demō possidz vñ⁹. A rapio ꝺz rapina. i. spoliū seu ꝑda

Rapid⁹ a ū. i. ipetuos⁹ rapax vl velox. Raptim aduerbiū. i. celeriter vl violēter. Lape teuto. nemē oꝺ begriffen. Accipe teut. entpfa/

Capio ben oꝺ vernemē. Jñ accipiter z est auis mlt̄ animosa capiens alias aues. Cōcipe. i. sil cape vel itelligere mēte vl impgnare. vñ. Cō/

cipit boc mente mulier ſz ꝯcipit aluo. De cipe. i. deorſum cape ſeu fallere. teut. betriegē. inde decipula le. z ē inſtrm q̄ capiunt animalia

Cupe. i. deſiderare. ſed ambire ỏr. ꝓrie deſiderare bonor̄. Concupere. i. ſil cupe. inde ꝯcupiſco incboatiū: z pōit ꝑ cupe. vñ. Si. bona vina cupis: ex nr̄is ebibe cupis. i. vaſis. Jtē Priſcian⁹ dicit q̄ ſolū ſunt duo verba trie ꝯiugatōis in pio. bñtia in p̄rito p diuerſas ſyllabas. ſ. ſapio z rapio. Sape. teut. ſchmackē oỏ verſton. vñ. Vir ſapiens ſape ỏr atq; cib. Jtē capit etiā p intelligere. vñ. Oỏ nouа teſta capit inueterata ſapit inde ſapiēs. teut. vſtendig oỏ wyſe: inde ſapiētia. Jtē inſipiēs. i. nō intelligēs vl ſtult⁹ Sapid⁹ a um. teut. wolſchmackend. ſic bon⁹ cib. Jnſipid⁹. i. nō ſapid⁹. ſic cibus non bon⁹. Deſipe. i. deorſum eē a ſapore vl nequitare. teut. nit wolſcmackē oỏ ſchlēckbeit thun. Reſipe. i. iterꝝ ſape. ſic penitere ꝑ delicto inde reſipiſco incboatiū. Sapio habz triplex p̄teritū et duplex ſupinū. vñ. Dat ſapio ſapui ſapiī q̄z ſiue ſapiui. Dat ſapui ſapituz dat q dat iuiq; ſapitum. Sapio

Parere. i. acq̄rere ferū pdocere z laborare. vñ. Qui parit acq̄rit ferū pfertq; laborat. Jtem eſt ſolum vnū vbū trie ꝯiugatōis qỏ termiat in rio. ſ. pario q̄d q̄ndā fuit q̄rte ꝯiugatōis. vñ. Ut pario ſolū terne tibi dat rio vbū. Añ fuit q̄rte qỏ ꝓbat oua parire. Sic ſua ꝯpoſita mō ſūt: ꝓbat b repire. Jtē Oua parire ſolent gen⁹ b. pēnis decoratū. inde part⁹ a ū. z part⁹ us ui. patent ſup̄ Quatio quatis q̄tere: quaſſi quaſſaum. teut. ſchūttlen quellen oỏ ſchwyngen. vñ⁹. Commoues quatio pcutio terreo vexo Capit etiā quatio p fructus pducere. vñ. Theodol⁹. Bnoſia cū raros quateret dodona racemos. Jñ quaſſo as are. i. freq̄nt q̄tere. vñ. Dū tonitr⁹ ſimulat ſalmỏ z fulmia quaſſat: Sz coaptare ē ſonū facere ad modū ranaꝝ. Jtē ꝯcutio is ere. i. ſil quatere. Percutere id ē ferire. teut. ſchlabē. Et veniūt hec duo vba pcutio z ꝯcutio indif ferrēter a vbo q̄tio: ſeu a vbo iuſitato cutio. z illa ſyllaba ti fit ci fm vocē q̄n ſeq̄t vocal. vtdēm ē. ſ. Pario

Puatio

Acuere. i. aſperare ſeu acutū facere Jñ acumē z acutela. i. acies. teut hōice ſcherpff. tñ dr̄ñt. vñ. Eſt acies belli: ſz acumē ſit tibi cultri. Acuo

Arguere ſtraffen. i. icrepare ſeu accuſare. iñ argut⁹ a ū. i. callid⁹. ſtrēnu⁹ acut⁹ i loq̄ndo. vñ. Argue cōſultū te diligit. argue ſtultū Auertit vultuz nec te dimittit inultuz. Arguo

Tribuere. i. donare. iñ tributū ti. i. reddit⁹ q̄ dat a tribub⁹ in q̄da terra. Metuo is ere. i. tiere ſeu vereri. Luo is ere eſt eq̄uocuz. vñ. Eſt luo luxurio: luo punio: vel luo purgo Hinc lux⁹ vēit iñ lues: lumē venit inỏ. z ꝓrie fcat punire. teut. pynigen. Struo is ere. i. edificare ꝯponere vl ordinare. Jtē. A struo ꝯpoſita tibi ſt̄ acria vocata Struxi p̄rito facit̄ structū q; ſupio Jtē dr̄ña eſt interſtrues noſſi z ſtrues vbū. ptz. ſ. Tribuo

Struo

Fluere. i. decurrere. teut. fliessen. ſicut aq̄ vl ailq̄ res liquida. Affluere. i. largiter abūdare ſeu ad aliud fluere. Jnde

Fluo

affluus.ī.abūdās.z affluentia.ī.abūdātia siue copia.Cōfluere ī.sīl fluere. Jñ ꝓfluentia z est q̄dā ciuitas alemanie sita sup̄ rhenū fluuiū sic dicta.q̄ circa ipsaz ꝓfluūt duo riui.ſ.rhen⁹ z mosella. Etiā cōfluētia est ꝓgregatio siue ꝓcursus hoim. Pluere.reut.regē.z est verbū exēpte actōis:solū declinabile ī tertia ꝑsona singularꝫ nūeri Jñ pluuia pluuie.teut.regben.est lenta z lōga distillatio aq̄ꝫ.Conplucre.ī.simul pluere vel actiue cū pluuia irrigare. Et ꝓpluor eius passiuū.ī.aq̄ vl̄ pluuia irrigari. Jmpluere.ī.int⁹ pluere. Jñ ipluuiū

Statuo .ī.lauatoriū seu gutrator:iū in q̄ vel in q̄d pluuia fluit. Statuere .ī.ordiare ꝓstituere vl̄ cēsere.teut.sitzē. Prostituere.ī.ꝓ p̄cio stare z est ꝓprie meretricū q̄ ꝓstituūt alias meritrices ꝓ p̄cio suppōentas

Induo Jñ ꝓstibulū.ī.lupanar siue dom⁹ meretricū. Induere.ī.vestire. Jñ indumētū id ē vestimētū.z inducula le ꝓ eos z induuie aq̄ꝫ.z sīl ꝓprie

Ruere tunice serpētū. Exuere.ī.extrahere ꝓprie vestimēta vl̄ spoliare Ruere.ī.cadere.v. Olla luit si petra ruit vl̄ si ruit olla. Jñ ruina.ī.cas⁹, verbū in bo scz vocalis precedet

De bo **Bo psi tumq̄ facit.si littera longa p̄cedit.**

¶ Dic̄ q̄ ꝟba ciata in bo būtia longā vocalē añ bo:faciūt p̄ritū in psi z supinū in ptū ꝓ p̄cedēte.vt scribo scp̄si.scp̄tū.nubo nupsi nupsi.ī.alia ꝟba ī bo formāt.s.ꝟba de illo ꝟbo ꝓponunt (tū.

Cetera bi faciunt.preter que de cubo fiunt

ꝓ quia s.pfcō cōposita

Nam sua p̄terita per ui.dant a cubo nata

s.in p̄terito .ī.oia ꝟba in bo supinū faciūt

Et nisi (psi faciant)per itum bo cuncta supināt

¶ Dicit:q̄ cetera ꝟba ī bo faciūt bi in p̄rito.vt bibo bibi.lābo. lābi. p̄ter cōpositā a cubo as are.q̄ illa būt ui.ī p̄rito vt accūbo accubui

Scribo discūbo discubui.et oia ꝟba ī bo būt itū in supīo exceptꝫ illis q̄ būt psi ī p̄rito.q̄ illa būt tū.vt bibitū lambitū. Scribere est equocum vtē. patuit in ꝓncipio bⁱ libri. Etiā patz in b ꝟsu. Scribo dispono memoror:q̄z vel ifero trabo. Jñ scriba.ī.scp̄tor.vel ē nom̄ officij.v. Scriba repsentās scp̄tū vl̄ grāmata formās. Jtē Scribere scp̄tu

Nubo ras noli sz discere cures. Qui mlr̄tū scribit miser ac idiota peribit. Nubere ē ꝟbū neutꝫ passiuū.ī.vxorē ducere.vt nubo tibi.ī.maritor tibi vl̄ ducor a te ī vxorē.z spectat solū ad mlieres sīc duceread viros.v. Vir spōsā duc:sz spōso feia nubit. Jtē Ouidⁱ. Si q̄ voles apte nubere nube pari. Nubo capit q̄ñq̄z actiue:vt Matb.xxij. In resurrectōe neq̄z nubēt neq̄z nu. Nubere q̄ñq̄z ꝓcat tegere vt mlieres dñt esse nupte,ī.velate capitib⁹. Jñ tūc ōr nubes q̄ nubit.ī.tegit solē. Jtē nubo bz nupsi in p̄rito vl̄ nupt⁹ sum. Cōnubere.ī.sīl nubere. Jñ ꝓnubiū.ī.mr̄imoniū vel legitima ꝓiūctio maris z femine

De tertia coniugatiõe

Bibere teutonice drincken.i.sitim repellere. Ebibere.i.extra bi/ Bibo
bere vel euomere vel obliuiõi tradere. Itẽ bibo ci⁹ cõpoſita corri
piunt hãc ſyllabã bi.vnõ Virgil. Claudite iã riuos pueri ſat prata
bibere. Lambere.i.lingere teutonice lecken.ſ.cũ lingua ꝓtingere Lambo
er eſt dr̃ia inter lãbere t lingere:vñ. Lingere dico canũ.ſed lãbere
dico viroꝝ. Itẽ Brecifta. Jocũduſqꝫ puer q̃ lãtit ore placẽtas. In
de dicit lampas lãpada teutonice eyn ampel.qr lambit oleũ. Cu Tubo
bo cũ ſuis cõpoſitis ptz in prima ꝯiugatiõe.vñ. Accũbens dormit.
diſcũbit fercula ſumit. Cõcũbens violat incũbens ſepe laborat. De
cũbens languet.pcũbens numẽ adorat. Occũbens mortẽ vict⁹ ſuc
cũbere ferẽt. Itẽ cumbo cubui cubitũ raro vtimur. ſed bñ cubo as
are.t oia cõpoſita a cubo habẽtia m antebo ſũt tertie ꝯiugationis
vñ. Cõpoſitũ terne nõ prime de cubo dat m. vt recũbere qõ eſt rece
ſcere in mẽſa. vñ. Menſis accũbo diſcumbo ſiue recumbo.

p̃cedat talis lr̃a in p̃terito

Si co preueniat vocalis longa facit xi Deico

Dicit q ꝟba terminata in co habentia longã vocalẽ ante co faci
unt preteritum in xi. vt dico dixit. duco duxi.

p̃cedat talis lr̃a s.ante co

Sed ſi preueniat n vel s immediate

talis lr̃a remouet ſcz n s.s in p̃terito

M vel s abiicitur. hec ſi facit illa facit vi

b̃ ꝟbũ exẽpla hoc verbũ

Hinc vinco vici ſunt teſtes creſcoqꝫ creui

Dicit q ꝟba terminata in co bñtia n vl̃ s eñ co abiiciunt n vl̃ s in
p̃terito.t q̃ bñt n faciũt ci.t q̃ bñt s faciũt vi in p̃terito. Exemplus
primi vt vinco vici. Exemplũ ſcõi. vt creſco creui. noſco. noui.

deme a ꝟbniſco a diſco cõpeſcui a poſco

Excipe conquexi didici compeſco poposci

s.ꝟba s.pfectis s.ſuis

Et que preteritis caruerunt atqꝫ ſupinis]

dicũt s.ꝟbis inchoatio deſignat

Hec ſunt verba quibus inceptio ſignificatur

Dicit q debem⁹ excipe a p̃dicta regula verba in textu poſita. q̃a
cõquiniſco habet conqueri. diſco didici. cõpeſco. cõpeſcui poſco po
poſci. Etiaz debemus excipe verba inchoatiua q̃ carent preteritis t
ſupinis. vt amaſco ferueſco caleſco.

illi ꝟbo s.pfectũ illi ꝟbo deme

Gliſco preteritum conqueri tolle ſupinum

Dicit q gliſco caret p̃terito et conquiniſco conqueri caret ſupi/

s

no scilicet ſm vſum.

pfectū dans ꝟ ꝟbū trāsit in supino

Xi preteritum prebens ico migrat in ctum

¶ Dicit q ꝟbū ico icis icere bz ici in p̄terito z ictū in supino.
pfectū ꝟ verbū

Preteritum parco dat parsi siue peperci

in supino supinū ꝟ p̄teritū sup. dat

Dat parsi parsum de se. nullumq; peperci

¶ Dicit q ꝟ ꝟbū parco bz parsi vl̄ peperci in p̄terito. z qñ bz parsi in preterito tūc bz parsū in supino. qñ ꝟo habz peperci tūc caret supio

in p̄terito tūc in supino demas

Xi vel ci dat ctum. vi tum facit excipiasq;

demenda dicat s. ꝟba sic dicta regl'a ꝓiugatiōs

Excipenda docet que dat veo norma secunde

¶ Dicit q verba in co būcia xi vel ci in p̄terito habēt ctū in supio vt dico dixi dictū vinco vici victū. z q̄ būt vi in p̄terito būt tum in supino. vt noui notū. Sed inde excipiūt illa ꝟba q̄ excipit quedaz regula scōe ꝓiugatiōis q̄ ō. Dat veo vi p tū vt pasco.

.i. faciunt ista verba

Dant in itum disco compesco posco supinum

Dico ¶ Dicit q disco bz discitū cōpesco cōpescitū posco poscitū: z ꝟ ſm artē. Dicere. i. loq̄ teutonice sagē oder spiechē z est p̄ma lōga. Sz dicare p̄me ꝓiugatōis est p̄ma brevis. ꝟsus Curtat p̄ma dico. pducit tertia dico. Jtē dica dice. i. scissura vel signū debitoꝝ in epyme ro. ꝟ. Nescio q̄d dicā nō possum soluere dicā. Jtē epymerus est si/gnū in q̄ dice fiūt p multiplicatiōe debitoꝝ teutonice eyn kreffholtz Vel ō: tabula vel libellus in q̄ scribunt act⁹ q̄ridiani vl̄ debita vl̄ credita. Edicere teutonice gebyetē sic imperatores z p̄ncipes. Sz in dicere teutonice ꝟkündigē oder gebittē sic p̄lati. ꝟ. Edicūt reges indicit festa sacerdos. Jtē p̄dicere. i. ꝓpetare z añ loq̄. Sz p̄dica/

Duco re. i. fmocinari teutonice predigē. vñ. Predico fmocinās p̄dico dū loq̄r añ. Ducere teutonice fueren sz ducare. i. nutrire teutonice. weydē. vñ. Tu michi lacte duces pueros ad funera duces. Jtē ducare est p̄ma brevis. sz ducere est p̄ma lōga. Jtē ducere aliq̄ capit p ꝓducere teutonice fūerē. vñ⁹. Est nutrire duco. sz dic ꝓducere duco. Sic etiā drīt educere z educare. ꝟ. Mat vt educat pullos bos educat añ. Jtē drīt ꝓducere z locare q: ꝓducere est p̄ciū dare p domo vl̄ aliq̄ re. Sz locare est p̄ciū capē p aliq̄ re. ꝟ. Qui capit ille locat. ꝓduci q̄ p̄ciū dat. Jtē ducere est aliq̄n idē qđ despōsare. vt ille ducit vxorē. Aliq̄n ꝟcat reputare z sic scribit in lr̄is. Dignum duximus vobis increpandū. Aliq̄n ꝟcat trahere vel accipe. vt ille duxit

orginẽ de nobili ꝑ sapia. Aliqñ capit ꝑ appropriare vr b põt ad tps
ꝙducere. vt dictũ est, vñ. Joh de garlan. Ducit desponsar re pursat
trahit appropriaq. Vincere. i. supar teuto. ver mügen oder vber Vinco
winden. Sz vincire est ligare in vinculis. vñ. vinco quez supo. sed
vincio quẽ ligo vinclis. Jtẽ Quẽ demõ vincit. illũ mox cõpede vin
cit. Crescere teutonice wachssen. i. augere ꝑ incremẽtũ. Accresce Crescro
re. i. ad aliud vl alicui crescere. Decrescere teutonice abw achsen
ꝯ. Qui nõ assuescit ꝯture dũ, iuuenescit. Jlli decrescit honor ois
qñ senescit. Jtẽ a decresco venit decrementũ. i. diminutio. Jude de
crepit ꝯ a um. z est vltima etas ipius microcosmi. i. hois. qz tũc go
bois incipinut decrescere. Jtẽ incrementũ z crementũ. i. augmen
tario wachsdum. Jtẽ cresco cũ suis cõpositꝫ bz creui in ꝑterito et
cretũ in supino sic cerno. z iõ cerno accomodat sibi aliud ꝑteritꝫ
scz vidi. vñ. Cerno ꝑteritũ creui cretũq supinũ. Sic creui cretum
vl sibi cresco dari, Noscere teutõice bekẽnẽ. Jñ cõpositꝫ. s. agno Noſco
sco cognosco ꝛc. Jtẽ a nosco venit nota te qõ est eq̃uocũ. vñ. Est no
ta notitia nota ſra vl nota culpa. Et cantilenas dicim ꝯ cẽ notas.
Jtẽ Non ẽ absq nota cui ꝯ sũt crimia nota. Conqniscere. i. ocłos Cõquini
claudere vl caput incliare. ꝯ. Dũ. caput inclio tũc ꝙqniscere dicor sco
Jtẽ q̃tuor sũt ꝯba in co carẽtia supis. s. ꝙqniſco cõpesco fatisco Nota
z glisco. ꝯ. Cõpesco glisco ꝙqniscoq fatisco. Quattuor hec nll a di
cas fuare supia Cõpescere. i. refrenare teutonice bezwingen. ꝯ. Cõpesco
Si cupias pacẽ linguã cõpesci loq̃cẽ. Jtẽ linguã cũ manib nescit
cõpescere stult ꝯ. Discere. i. cognoscere z sciam cũ labore acq̃rere. ꝯ. Disco
Discere fit chaz q̃uis ꝑmo sit amaz. Jtẽ Disce puer dũ tẽpus ba
bes ne tpa pdas. Addiscere. i. valde vl pl ꝯ discere Dediscere. i. obli
uioni tradere ꝛc. Poscere. i. q̃rere vl petere. vñ. demõ. Dñe ani Posco
mã posco quã plenã crimie nosco. Exposcere. i. expostulare. Repo
scere. i. iterũ postulare. Glisere est eq̃uocũ ꝑncipaliter ñ fcat cup e Glisco
re. ꝯ. Rñdet crescit indignaturq supibit. Ardet pingescit glisco
capit arcz tumescit. Jtem glisco caret ꝑterito z supino fm cõem
vsum. ꝯ. Nescio de glisco dare ꝑteritũ ve supinũ. rñ fm artem bz
gliui z glitũ. Et sic Alexãd. postea loq̃ns fm artẽ dicit q gliſco ꝑõt
bie ꝑteritũ. vt patebit ibi Donatũ seq̃re. Jco icis icere. i. pcutere Jco
teutõice schlabẽ. vñ. Si q̃s icit puez bñ ꝯgis diligit illũ. Qui pcit
virge puez non diligit ille. Jtẽ ab ico venit ict ꝯ a um. i. pcussus.
Et ictus ui. i pcussio vl ictio. ꝯ. Histrio p ꝯ victũ nummũ cupiens
vel amictũ. Nõ est delictũ si q̃s sibi porrigat ictũ. Parcere. teut. Parco
sparen oder girrigwesen oder vergebẽ. Parco nil expendens. par
co malefacta remittens. Jnde parc ꝯ a um teutonice karg
s ꝯ in ꝑteriro mutat. i. imediate ꝑceder

Jn si do vertit si per se longa ꝓcibit

s^c in pñti do do do do do excepris

Dedo Ante do vocalis.cu.si.stri.ce.pe.q3 remotis

s^c ẏba formãt s^c in p̃terito

Hec faciunt cudi stridi.cessiq3 cecidi

s^c p̃teritũ ẏbũ fac̃ .i.pedo in p̃terito

Nullum sido gerit.quod turpe sonat fit in edi

facies ẏbũ s^c in supino

Nulla supina creans:cessi creat ss sibi duplex

¶ Dicit q ẏba termiata in do hñtia longã vocalẽ ante do mutãe do in si in p̃terito.vt ludo lusi.rodo rosi.vado vasi ꝛc̃. Deinde excipit dicens q inde excipiunt cudo sido strido cedo pedo. quia cudo bz cudi.strido stridi.ꝛ cedo bz cessi vel cecidi.ꝛ sido nullũ bz p̃teritũ ꝛ pedo qñ fcat turpẽ sonũ facere bz pepedi in p̃terito.ꝛ nullum bz supinũ.ꝛ cedo qñ bz cessi i p̃terito fac̃ cessũ in supino ꝑ duplex ss. ab illo ẏbo facient s^c in p̃terito

A do composita formabunt di geminata

s.cõpositꝰ a do ẏbũ .i.ẏbũ hñs dyptõgõ añ do

His iungas prendo dyptongus si tibi formas

¶ Dicit q cõposita a do neminãt di in p̃terito.i.faciũt didi.vt addo addidi.reddo reddidi. Et prendo etiã geminat di.i.prendidi. Et verba habẽtia dyptongũ ante do habent ssi in p̃terito.vt claudo clausi.plaudo plausi.

p̃cedat talis lĩa sez inter i vel u ꝛ do

Ante do si veniat i vel u simul n mediante

p̃teritũ faciũt s.ẏbis deponit pius

In di preterunt.sed in his n demitur ante

¶ Dicit q ẏba terminata in dob abẽtia i vel u ante do mediãte n faciunt p̃teritũ in di deponẽdo n.vt scindo scidi fundo fudi

duplicas in p̃terito vt tusum

Tu geminas tundo tutudi.dat sumq3 supino

in p̃terito ẏbũ in p̃terito

Dat tundo tutudi.donat tondere totondi

ẏbũ in supino ẏbũ in supino

Tondeo dat tonsum.sed prebet tundere tusum

¶ Dic q ẏbũ tũdo.excipit.q: bz tutudi i p̃terito geminãdo p̃ncipiũ p̃teriti.ꝛ bz sũ i supino.vt tusum. Et p̃ñr ponit drñam in/ tondeo ꝛ tũdo dicẽs.q tũdo bz tutudi in p̃terito.ꝛ tõdo totõdi. Et tondeo habz tõsuz in supino.sz tũdo tusuz. Alia est drña.q: tundo ter/ tie ꝓiugatõis scribit ꝑ u.sz tõdeo scõe ꝓiugatõis scribit ꝑ o.vñ. Dic tũdo tertie sz tõdeo dico scõe. Scribe ꝑ u p̃mũ.sz ꝑ o scribe scõm.

ƀ ꝟbũ ī ꝑterito facit ƀ ꝟbũ.i ꝑterito

Dat cado cecidi.sic formant rudo ꝙ rudi

¶ Dicit ꝙ verbum cado habet cecidi in ꝑterito.z rudo rudi

ꝟbũ bñs diptbongũ añ do sine longã litterã s^c ꝟba.

Ante do dyptbongus producta ve litera vel que

ƀ ꝟbũ.cõponit ille lre añ n ƀ ꝟbũ

Do dedit aut i velu super n prendo ꝙ patesscunt

varias .i.alia ꝟba tminata i do bñt di in ꝑterito

Mil aliud mutans prebet per cetera di do

¶ Dic autor epilogat dicẽs.ꝙ ꝟba in do terminata bñtia dyptbõ gũ vl longã vocalẽ.vl i vl u mediãte n añ do.z cõposita ab ƀ verbo do.z hoc verbũ prendo nota sunt.Et cetera ꝟba in do mutant sim/pliciter do in di in ꝑterito vt scando ꝙscandi.pando pandi

ƀ ꝟbũ excipias s^c ꝟba ꝙz ꝑncipiũ ꝑteriti

Diuido si demas.et que fiunt geminando

ƀ ꝟbũ in ꝑterito ƀ ꝟbũ.in ꝑterito

Tendo tetendi pendo pependi.dat quoq; pendi

¶ Dicit ꝙ debem^9 excipe ƀ ꝟbũ diuido qđ habet diuisi in ꝑterito.z illa q̃ geminant principiũ ꝑteriti in syllabis.vt tẽdo habet tetendi pendo pependi.z etiam habet pendi.

ꝟbũ in do.in supino p̃dictis ab illo ꝟbo cõpositꝫ

Do sum prebet in bis.exceptis a dare natis

cõposita a do vt redditũ.i.qñ geminãt di in ꝑterito

Ista supinantur per itum quotiens geminantur

ƀ ꝟbũ in supino in ꝑterito in supino

Abscondo dat itum geminans di non geminans sum

¶ Dic ꝙ ī p̃dictꝫ ꝟbis do mutat in sum in supio.vt ludo lusum le/do lesum. Inde excipiunt cõposita a do as are.qz illa q̃tũ gemi/nant in ꝑterito faciũt itum in supino.vt addo addidi additũ.reddo reddidi redditũ.Etiã ƀ ꝟbũ abscondo inq̃ntũ habet abscondidi in ꝑterito facit absconditũ in supino z in q̃ntum habet abscondi non geminando di facit ab sconsum in supino

s^c ꝟbis abũcit s^c syll'a ꝑteriti

M quibus eripitur penultima si breuiatur

in formatiõe supini s^c in penultia syll'a ꝑteriti

Bdditur ss duplex.si longa sit s tibi simplex

¶ Dic ꝙ bñtia n añ do.z deponẽtia eã in formatiõe ꝑteriti corri/piendo penultimã syllabã ꝑteriti bñt sũ in supino dnplicando ss vt scindo scidi scissum,findo fidi fissum. Et si penultima syllaba ꝑteri

ti sit longa habēt sum in supino ꝑ simplex. s. vt fundo fudi fusum
in supino. ℔ ꝟbū remouet duplicando

Dans passum pando subducit n ss geminando

¶ Dicit ꝙ pādo bz passum in supino duplicādo ss z remouendo n
a pario ista tria ꝟba

Pando pati pateo passum facere supino

¶ Dicit ꝙ ista ꝟba pando. pario z pateo habēt passum in supino
℔ ꝟbū in supino vt attentū ꝓtentū

Dat tendo tensum. tum quedam compositorum

¶ Dicit ꝙ tendo habet tensum in supino. sz quedā cōpositorum. vt attentū cōtentū ꝛc.
in ꝑterito. ℔ ꝟbū vt esum vt estum

Edi donat edo. sum donans stumqꝫ supino

s^c ab edeo exigūt. s^c ꝙ habeāt esum vl' estū

Nec sua composita cogunt geminare supina

ambedo in supio ℔ ꝟbū in supino

Namqꝫ dat ambesus esum. comedoqꝫ comestum

¶ Dic ꝙ edo bz edi in ꝑterito z esum vl' estū in supio. z sua cōpositā nō cogunt hīe duplicia supina. s. esū vl' estū vl' sūl. sed aliqñ esum
Arguit z aliqñ estū. vt ambedo solū habet ambesum. z comedo comestum.
Arguit ☞ Arguit. ederere bz edidi i ꝑterito. g̃ ista regl'a male dic. (Edi donat edo) Sol'o edo cōpositū a do bz edidi i ꝑterito z editū i supino
Ludo et ꝓiugat regl'ariter. Sed edo anomalū bz edi esum z ꝓiugat irregularıter. Ludere. i. iocari Itē ludere capit qñqꝫ ꝑ deludere. i. de
Rodo gnificare iocū. Rodere. i. ambeddre z dentib⁹ atterere, teutonice. nagē. vñ. Dū canis os rodit sociū quē diligit odit. Itē rodere capitur sepe ꝓ ledere siue detrahere. vñ. Aug⁹. Quisqs amat dictꝫ ab
Rado sentū rodere virā. Hāc mensam veritā nouerit esse sibi. Radere teuto. abscherē. i. superficiē tōdere siue remouere. z ꝑ ducit hec syllaba ra. vt in aurora. Crimia mortis habens de libro radit isto. Ā rado venit rosoriū z est instrumētū radēdi. Etiā radi⁹ est instrumētū terēdi. s. pectē vl' nauicula vl' lignū qđ distinguit stamia. Itē radi⁹ dicit etiā iubar. i. splēdor solis vl' stellaꝛ. Etiā radi⁹ ōz lignū rectū z subtile qđ a modiola rote vsqꝫ ad cantū dirigit z in vtroqꝫ infigitur. Etiā est figura quā geometri faciūt in supposito puluere. vnde. Dicas textꝫ radiū. radiū q̄z solis. Atqꝫ rote radius. radi⁹ sit puluere tract⁹ Johes de gari. ponit bos ꝟsus. Distinguit relas radi⁹ geometrica ꝟga. Designat iubar. sic aligat q̄z roras. Trudere est impellere ī pgre z incpstodiā in cludere. teutonice stossen. Retru
Vado dere est iterꝫ vel retro trudere. Vadere. i. pgere vel ire. Inō vas

vadis.i.ob ses siue pign⁹. Jñ cuadere.i.fugere. A vado venit vadū
z vadimoniū.i.pign⁹ vel fideiussio.teutonice eyn pfand od eyn bürg
Jtē vadū est loc⁹ breuis z paru⁹ in aq̄ ad quā solēt equi duci ad po
tandū. Vado as are.i.p vadū ire seu p vadū ducere Vadio as are
id est vadiū ponere.vñ.drña. Vado viā.vado q̄drupedē.vadio va
diū do. Cudere.i. fabricare. teutonice schmidē. Jnde venit incus Cudo
vdis.z est instrumētū sup qđ fabricat.vñ.Nil nocet incudi i co fer/
rū bñ cudi. Sidere.i splendere ſm Hugt. Dicūt tñ q̄dā q̄ habet Sido
plura fcata.vnde Sidere splēdere sit sculpere sitq; velare.Sidit
auis.sidit latbom⁹ sz.sidera sidūt. Jñ sid⁹ eris.i.stella sidēs in firma
mēto. Etiaz inde venit sidero as are.vbū nō vsitatū. vide in cō/
posit; vboz. Jtē sido caret pterito.z supio.mutuat tñ aliq̄n pteri/
tū a sedeo vt sedi. Strido z strideo carēt supino.vñ. Strideo cum Cedo
strido stridi dāt absq; supino. Cedo cessi.teutonice wychen oder
ster gebē.od weggon oder schnyden.vñ.Cedo locū tribuo dicas et
cedo recedo. Et cedo sepe p scindo dr esse. Pria duo cessi faciūt re/
liquūq; cecidi. Jtē inuenit vbū defectiuū impartiui modi.s.cede sin/
gularis nūeri.i.dic z cedite.i.dicite pl'is nūeri.vñ. Atq; cedo p dic
defectiuū repit. Jtē cedo qñ bz cecidi in pterito tūc bz triplex fca/
tus.vñ. Verbero scindo neco notat hec tria cedo cecidi. Jtē diffe/
rūt decedo z discedo.vñ.Decedit mortēs:discedit ab vrbe recedēs.
Jtē cedo qñq; bz cessi i pterito z cessū i supio. z tūc pstruit cuz dtō.
vñ. Cedere maiori nō est pudor inferiori. Sz cedo cecidi cesū pstru
it cuz accō.vñ. Jn bello cecidi ml'tos tamen añ cecidi. Pater ibi
drña inter cecidi media breuis a cado.z cecidi media lōga a cedo.
Jtē ista tria vba drūt etiā in supino sic i pterito.vñ. Cedo fac cessi.
cecidi cado cedo cecidi. Cedo fac cessuz.cado casum cedoq; cesum.

Pedo pepedi absq; supio.i.pedorē vl' fetorē facere p culū ad mo Pedo
dū tonituri vl' flat⁹.vñ. Horati⁹. Nō displosa sonat q̄tū vesica pe
pedit. Jtē pedo pducit e añ do.sed pes pedis corripit e.vñ. Credi/
m⁹ esse pedis strepitū cū turgide pedis. Jtē. Qui pedit dū vult pe/
dit dū pedre nō vult. Jnde pedor oris.z est ppre fetor vl' squalor pe/
dū. Jnde displosus a um.i.dissolut⁹ z apert⁹. Addere.i.adiūgere Cōposi.
Abdere.i.abscondere seu remouere.Cōdere.i.pstruere vl' edificare a do
seu abscōdere.vñ. Cōdit pstituēs abscōdēs edificās sq̄. Jtez pdire.i.
saporare vl' dulcorare.vñ.vsus differētialis.Cōdit vbs.cōdit ol⁹
sed cōdit aurū.Cōdo curtat ītū.sed cōdio ptrahit ītū. Dedere est se
victū vl' subiectū dare.vñ. Multis mala dedi quos nō cupio mibi
dedi perdere est destruere amittere vel delere.vnō Destruit amit/
tit deler perdo tibi signat. Reddere teutonice gebē oder wydeumb
geben.scz soluere. Prēdere vel phēdere id est capere z proprie pi/
ces. Apprehēdere seu apprēdere id est arripere teutonicer.angriffē.

Cõprehẽdere.i. sil' capere teutonice begryffen. Deprhendere.i. cognoscere vl' valde tenere. Reprhẽdere.i. increpare, redarguere vl' derrabere. Itẽ prẽdo fm verã artẽ habet prẽdi in ꝓterito sed in cõmuni vsu z in sacra scptura sepe inuenit prẽdidi. vñ. Verba duo sensu subcodẽ prẽdo ꝓhẽdo. Nec cũ cõpositꝫ dãt prẽdi siue ꝓhẽdi. Doctrina tñ ast vsus sepe differt.

Claudo

Claudere.i. obturare siue serare teutonice schliessen. Itẽ antiq dicebant cludere. Inde cõcludere.i. pariter asserere z sil' dicere, vel finem facere siue terminare. Dicludere.i. aperire vl' clausurã auferre. Excludere.i. extra clausurã ponere remittere seu separe. Includere.i. intꝰ claudere vl' cõprhẽdere Fũdere id est spargere vel emittere teutonice gyessen. Sed fundare.i. edificare, sine fundamẽtũ facere. vñ. Ex vasis fundo liquorẽ castraqꝫ fũdo. Eccl'iam vẽdo sitiẽti pocl'a fundo.

Findo

Fidere.i. diuidere z ꝓprie ligna cũ securi Gz fidere fcat scredere z fiduciã ad bibere. vñ. Serra vidit dũ ligna scidit, sed mẽs mea fidit. Itẽ fidit a findo corripuit fi. sed fidit a fido ꝓducit fi. vñ. Fido parit fidit. dat quoqꝫ findo fidit. Itẽ affindere est iuxta vel valde findere. Diffindere.i. diuersis modis vl' i diuersas ꝓtes findere vl' effugare. Sed difidere est non habere fiduciã. vñ. Diffidit ẽ falce, diffidit nõ bñ fidẽs. Postꝫ diffidit quẽ xps diffidit olim.

Scindo

Scindere.i. separare seu frãgere. teutonice schnydẽ Abscindere.i. remouere seu truncare. teutõice ab schyden. Itẽ scido bz scidi in ꝓterito ꝓma breuis. vñ. Aut scidit z medias fecẽ sibi littora terras. Itẽ scido cũ suis cõpositꝫ bz scissum p duplex ss in supio. vt ab scissũ rescissũ. Gz cõposita a cedo bñt cisũ i supino p simplex. s. vt abscisum z sciſuz zc.

Nota

Tõdeo es ere. i capillos vel lanã abscindere vl' aliqd simile sed tũdo is ere. i. pcutere cõtendere vel metere. vñ Tondem barbas. sz in orto tundim herbas. Inde tonsor oris. teutonice. eyn scherrer. q̃ habet artẽ seu modum tondẽdi. Inde tõtrix talis mulier. Itẽ nunq̃ nomen verbale in sor formar de se femininũ in trix. nisi ẽ nomẽ tõsor qõ formar tontrix. vñ. In sor ẏbale nõ femineũ facẽ ex se. De tõsore tñ tõtrix bñ dicere possis.

Tendo

Itẽ dicẽ Catholicon q tũdo habz tutudi in ꝓterito media breuis seu media lõga. z tũsum vl' tusũ i supio. vñ. Tũdo dat tũsuz tusũ tutudiqꝫ tutudi. Cadere.i. subito deorsũ moueri teutõice fallẽ. Itẽ drñt cado cecidi. z cedo cecidi. vñ. A cado dic cecidi. sz dic a cedo cecidi. Itẽ oia cõposita a cado carẽt supio excepto vno. s. occido qõ bz occasũ. vñ. A cado ꝓposita nũq̃ tenuere supia. Occido sz õmas occasũ qõ tibi formar. vñ. Hugꝫ Occidit excepto cũcta carere supio. Que sit a ẏbo simplice nata cado. Itẽ occido media breuis a cado bz occasũ i supio. z fcat ad occasũ tendere vl' labi deorsum. vt sol occidit. i. ad occasũ tẽdit. Vl' fcat mori. vt ille occidit in bello. i. mortuꝰ est. Sed occido media ꝓducta bz occisum in supino

Cado

Findo

Scindo

Nota

Tendo

Cado

et facat interficere z mortificare. vñ. Occido dñ labor. occidor dus gladiabor. Item. In bello cecidi mlros tñ ante cecidi. Rudo is ere. rudi in pterito sm artez bz rusum in supino. sed sm vsuz caret supio. z est pma breuis sm Hugis. z Ouidi tñ. Alexãder dic in tercia pte q est indifferẽs. Etiã Persius ponit ei⁹ pmã syllabã longã vt ptz in hoc metro. Clamet vt alcbaide pecuaria rudere credas. Sed Heinric⁹ de Colonia repbẽdit cũ sic dicẽs. Sz rudo qd lõgũ dat psius est breuiandũ. Itẽ rudo is ere. i. clamare z sonũ facere sic asinus. Inde rudis id est idiota. Itẽ rudeo es ere. z rudesco is ere. id est esse vel fieri rudẽ Inde rudimentũ. i. nouũ initiũ vel noua instructio. Itẽ rudeo is ere. rudiui ruditũ verbũ neutrale. i. clamare. z est indifferẽter oim aialium. vñ. Rudeo rudesco designat dñ fio rudis. Sed rudo rudis ꝓpriũ dicat asellis. Nõ boiem. sed dic aial qd cũq rudire. Inũ erudire. i. docere z extra ruditatẽ ponere. z est verbũ actiuũ. Inde erudimentũ. i. documentũ. Et eruditus a um. i. doctus z ponit noialiter vel pticipialiter. Itẽ rudẽs dicit asin⁹ seu funis q velũ nauis trabit sursum. qz in tractu funis ille rudere videt vñ. Rudẽtes asinos. funes dic esse rudẽtes. Scãdere teutbonice climmen oder stigẽ. z ptinet etiã ad carmina siue ỻ sus. vñ. Ascẽdẽs scandit distinguẽs carmia scãdit. Inde scansile. i. strepa siue illũ q ascendit equus. Mandere. i. comedere. z bz sm cõem vsum mãdi in pterito z repit mãdidi sue mãdui sm aliqs. sed raro. Inde mando onis. i. epulo teutbonice eyn fraſz. Itẽ mãdax idẽ scz q assidue comedit. Itẽ mãdo as are. i. pcipre vel etiã mittere. vñ. Qui mittit mãdat. q pcipit ỻ quoq mãdat. Itẽ Mãdo dñ comedo. mando ne sis hõ mãdo. Fendo is ere. nõ est in vsu. Inde defendere. i. pregere. Et defensare. i. frequẽter defendere. Infendere. i. offendere. vl irritare Offendere. i. ledere vel facere aliquẽ irasci. vt cũ pedẽ nostr ad lapidẽ offendim⁹. Accẽdo is ere. i. inflãmare teutonice. anzün den oder verbrẽnen. Incẽdere. i. intus inflãmere. Inde ỏr incẽsum id est thus qd incẽdit deo. Et sũr incẽdo z accẽdo cõposita a cãdeo. quidã tñ dicũt q descẽdant a ỻbo inusitato. scz cẽdo is ere. Pãdere. i. manifestare extẽdere z aperire. vñ. Qui pãdit monstrat extendit z ostia pbet. Pãdere est etiã impignorare. s. in pign⁹ dare vl recipere. Inde pãd⁹ a ũ. i. curuus. vñ. drña. ¶ Intruuco pãdo pãdo q pignora pando. i. in curuo trũco manifesto qd ipignoro. Itẽ pando habet pandi in pterito z passum in supino sil⁹ pateo z patior etiam bñt passum. vñ. Pãdo facit passum. pateo patior q̃z passum. Nec rite triũ passum dic esse supinũ. Itẽ reperit bie pansum in supino. Vñ. in sacra scptura legim⁹. Qui expansis in cruce manib⁹. Itez in phisica ỏr. q aia expãsa est p totũ corpus tanq̃ retbe. vñ. Brito. In magno legim⁹ dixisse volumie pansum. Vel passuz gemuas ſſ

*Rudo

Scãdo

Mãdo

Fendo

Accẽdo

*Pando

donat pādo supinū. Hinc legʒ o lector, expāsis i cruce palmis.

Diuido

Jrē expandere, i. extēdere ꝛ bz expassum in supio fm vsum repit expāsum. Jñ expansus a um. Diuido is ere. teutonice deylen. i. partiri seu separe. Et cōponit a di ꝛ vido is ere visi visuz. Jñ diuidere. i. ḡsi diuerſ mōis videre. Jñ diuisus a um. i. ptit⁹ vel sepat⁹. Vel ōr diuido pthimologiā syllabalē. ḡsi diuersaz viaz do.

Tendo

Pēdo ptz. ē. Tendo tetēdi tentū vl tensuz tria fcat. vñ. Tēdo pro vado. q tēdis ōr inde. Attēdens tēdit, extēdens rheria tēdit. Jtē attēdere fcat ꝓsiderare vl diligēter aduertere. Jrē Tēdo p vado neutrū. reliqs dabit actū. Jrē Tēdo tetēdi tū sum. duo naraq dāt tū. Attendo q̄z portēdo, sz cetera tū sum. Portēdere, i. lōge post se tendere de futuro vl destinare. seu lōge post ostēdere. Jnde portētū ti ꝛ ostētū ti. i. mōstrū qō aliqō mirabile ostēdit. Intēdere qñq fcat ad augere. ꝛ tūc bz sum in supino. Aliqñ fcat opam dare vl insiste re. ꝛ tūc bz tū in supino. vñ. Intēsum donās intēdo signat adauget

Ledo

Sz dabit intētū cū dās operā tibi signat. Ledere. i. vl nerare seu frāgere. Ledit in clune vir raro solēs edtare. Allidere. i vebemēter

Plaudo

ledere punere seu ꝓtēdere. Plaudere seu plodere. i. manⁱ⁹ ex letitia vl laude ꝓiūgere gaudere ꝛ cū mānb⁹ sonū facere. vñ. pſ. Oēs gentes plaudite manib⁹. Applaudere. i. alicui plausum facere ꝛ assentire. Cōplaudere. i. sil plaudere manⁱ⁹ ꝓcuriēdo. Sz in cōi vsu ōr com

Abscōdo

plodere ꝓ codē mutādo au in o. Displodere. i. manⁱ⁹ apire rūpere vl discutere. Explodere. i. relaxare excutere seu sugere Suppoldere .i. pedē in terrā cū indignatione pcutere. Abscondo abscondi seu abscōdidi absconsum vel abscōditum. i. occultare Item differūt ab sconditū ꝛ abscōsum. vnde. Res sunt ab sconse quas celas callidi

Edo

tate. Que natura tegit nobis ab scōdita dicas Sz hec differentia nō seruat. quia vnū sepe ponit ꝓ reliquo. Edo is ere. vel edo es est. verbū simplicis figure prima breuis. i. māducare ꝛ habet edi in preterito ꝛ esum vel estū in supino. Sed edo verbū cōpositę figure ab e ꝛ do das dare significat plura habet edidi in ꝑterito ꝛ editum in supino Unō differētia. Duz dape vescor edo. duz sermonē logor edo. Item edo a do das dare est equiuocū. vnde Edo cōpono pario firmo manifesto. Jtē edo simplicis figure est verbū anomalum. vt postea patebit. Et cōponit vt adedere. i. iuxta vel valde sive multuz māducare. Comedere. i sumul māducare Jnde comedⁱ⁹. i. villanus sive rusticus vel mando. Ulñ differētia. Si multū comedis comedis tūc similaris. Jtē ambedere. i. exambabꝫ partib⁹ ꝛ circūquaq comedere sine corrodere. Jnde ambesus a um. i. corrosus. Jtez Ambedo carnes. ambio villam. ambigo sensum.

in ꝑterito .i. r añ go ab b vbo cōposita sc in ꝑterito

Dego

Si facit r go. nisi sunt a rego ntaa. sed in xi

s⁹ ꝟba go go go go go go go

Cetera sunt. pun. pan. le. tan. sed demis et. a. fran.

s⁹ ꝟba s. suis s⁹ ip̄rito .cōpositꝫ ƀ ꝟbo

Hec compositis dant gi. tribus a lego demptis

s. sūt ꝟba cōpositę figure a lego s. ꝟba s. i p̄terito

Hec intelligo diligo negligo que faciunt xi

¶ Dicit q ꝟbū termiatū i go bñs r añ go facit si in p̄terito. vt fer go rersi. mergo mersi. Nisi sint cōpositа a rego. vt surgo pergo porrigo ⁊c. q nō bñt si. sz. xi. vt postea patebit. Et cetera ꝟba i go termiata bñt xi in p̄terito. vt linguo linxi. stringo strinxi. figo fixi ⁊c. Jn de excipiunt ꝟba in go syllaba aliter in rectu posita cū oib⁹ suis compositꝫ. s. pūgo pāgo lego. ⁊c. q bñt gi i p̄terito. vt postea dicet. Excepтis tribus compositis a lego. que habent xi in p̄terito. s. intelligo diligo ⁊ negligo.

Arguit ꝟba terminata in go non bñt si in p̄terito. q ista regula est falsa. Arguit

Probat de isto ꝟbo idago as are qđ bz indagaui. Sol'o. ista regula solū bz ꝟtatē de ꝟbis tertie ꝛiugationis. q: fmonc⁹ sūt intelligendi fm materiā subiectam.

s. p̄fectū .i. fcatū ƀ ꝟbū. i. qñ fcat pacificare

Preteritum triplicat et sensum pango. pacisci.

in p̄terito .i. qñ fcat cātare qñ fcat iūgere

Dat pepigi. panxi dat cantus, iungere pegi.

ƀ ꝟbū in p̄terito ista ꝟba in p̄terito

Tango facit tetigi. sed ago vel frango dat egi.

¶ Dicit q ƀ ꝟbū pāgo bz triplex p̄teritū ⁊ ƀ fm triplex fcatū. naz aliqñ fcat pacisci siue pactū facere. ⁊ sic bz pepigi in p̄terito. Aliqñ fcat cātare ⁊ sic bz pāxi in p̄terito. Et aliqñ fcat iungere. ⁊ sic habet pegi in p̄terito. Et dic⁹ vlteri⁹ q ƀ ꝟbū tango bz tetigi. Sed ago et frango bñt egi in p̄terito. vt ago egi. frango fregi.

.i. sub duob⁹ p̄ritꝫ .i. qñ fat stimulare

Preterito duplici duo significans stimulando

ƀ ꝟba in p̄ritū .i. fcat nūerare pungtos

Pungo facit pupugi. punxi punctos numerando

¶ Dicit q ꝟbū pungo habet duplex fcatū ⁊. fm ƀ habet duplex p̄teritū. q: qñ fcat stimulare tunc habet pupugi in p̄tererito. sed qñ fcat numerare punctos tūc habet punxi.

i p̄terito ƀ ꝟbū s. cōpositа ƀ ꝟbū. i p̄terito

Degi dego dabit. que dat rego xi sociabit

¶ Dicit q hoc verbum dego habet degi in p̄tererito. ⁊ composita a rego habent xi. vt pergo perrexi. surgo surexi.

.i. vbū in go supinū facit

Dans go si sum dat. per ctum gi xicꝫ supinat.
a figo b̄ vbū s. supinū ⁊

Dat fixi fixum. sed dego dabit tibi nullum

¶ Dicit q̄ vba termiata in go bñtia si in p̄terito bñt sum in supino. vt ergo tersi tersum. spargo sparsi sparsum. Et q̄ bñt ri vel xi i p̄terito bñt ctum in supino. vt lego legi lectū. tego texi tectū. fingo finxi fictū. Jn de excipiunt bec duo vba. scz figo ⁊ dego q̄ figo fixi habet fixū in supino. ⁊ dego degi caret supino.

talis lra .i. añ go tali lra .i. in supino

J vel a: si p̄ go venit n mediante supino
illa lra abiicit go go go demant

Semper n eripitur. cin. tin. an. excipiantur:
illā lram bec tria verba

N retinent ango cingo tingoꝫ supino
ista verba s. lraz n

Et plango iungo clango retinet quoꝫ stringo

¶ Dicit q̄ vba termiata in go bñtia i vel a ante go mediāte n semper abiicit n in supino. vt mingo minxi mictū. frāgo fregi fractū. Jn excipiunt ista tria vba syllabal'r i textu posita. q̄ retinēt n i supino vt cingo cinxi cintū. tingo tinxi tinctū. ango anxi actū. Et isti dēm adiūgere adhuc q̄tuor verba. scz plāgo iūgo clango ⁊ stingo. q̄ etiā retinēt n in supino. vt plānctū iunctū clanctū ⁊ stincrū.

Mergo .i. sub aqua ponere vel sub mergere. Jnde mergꝰ gi. ⁊ mergulꝰ li di minutiuū vt. s. Jtē mergulꝰ ōr furca vl' verrū qō submergit in lāpade a tenendum ligmē. vñ. Mergulꝰ est furca. volucris q̄z mergulꝰ extat. Jtē merga ⁊ margula ōr furca qua portat garba.

Spargo Spargo is ere. teutonice bespreng̃ oder verstroyen. i. diffundere seu dissipare. Sarsoriū est instrumētū q̄ spargit. Aspergere. i. p fundere vl' distāter aq̄s operire. ⁊ mutat a in e cōpone. Conspergere. i. sit sparge re Respergere capit sepe p aspergere. Jnde respersus a um. i. distantib⁹ gutt⁊ optus ⁊ aqua p̄fusus.

Uergo Uergere. i declinare inmine re seu approp̄inq̄re. Uergo ⁊ eius cōpositꝫ sunt actiua. Jnueniunt tñ sepe ab soluta ⁊ in scatōe passiua. vt sol vergit in occasum. i. declinat seu occidit. Jtē versare. i. frequēter vergere seu frequēter vertere q̄ est frequentatiū boꝫ triū. eo q̄ ista tria bñt vsum in isupino vñ.

Tergo Uergo facit vsum verro verrocꝫ supinuꝫ. Tergere teutonice reynmachē oder druckē. i. mūdere seu desiccare. Et ōr etiam tergo tersi tersum p eodē scato Sil'r in cōpositꝫ tenet go ⁊ geo. Jtē ista regula. Sed in xi cetera sūt. nō soluꝫ intelligit de verbis in go. sed

etiam de verbis in guo. ibi mediat u in vna z eadẽ syllaba vt linguo stinguo vngio. Liguere seu ligere teutõice leckẽ. i. lãbere cũ ligua. Linguo Jñ lingua qđ est organũ loqndi vel linguẽdi. Jñ eliguis. i. mut⁹ vl̃ min⁹ loquax. Jtẽ bilinguis. i. noscẽs duas linguas diuersoꝝ ydeo matũ vel est mẽdax z ꝓria loquẽs. Unguere. i. linire cũ vnguento Unguo teutonice salbẽ Jnde vnguentũ teutonice salbe. Jñ vnguẽtare teutonice beschmyerẽ mit salbẽ Abungere. i. ab vnguẽto lauare. Jnungere ptinet ad reges q̃ ꝑmo inũguñt. a populo cui dñabũt. sicut legit q̃ Dauit erat rex inunct⁹. Perungere. i. pfecte vngere Jtẽ qui dam dimittunt u dicentes ab vngere vngẽtũ. Et ỏt Brachilogus q̃ imitãdus est vsus cõmunior. Stinguo est v̀bũ inusitatũ. Jnde Stiguo ỏr distinguo is ere. i. determiare diuidere pũctare discernere teutonice vnder scheydẽ Extinguere. i. mortificare. z ꝓie spectat ad ignẽ:

Mingere. i. vrinare z vrinã emittere. teutonice saichẽ. Cõminge re. i. sil̃ mingere Permingere. i. pfecte seu p aliquã remingere. Jtẽ Mingo alia cõposita conueniũt inf̃cato cũ mingo. Et mingo z eius copposita sunt neutra. tñ ꝑmingo z cõmingo qñ f̃cãt ꝑ mictũ deturpare maefaecre siue pfundere tũc sũt actiua. Pingere teutonice malen. Pingo id est picturã facere vel repsentare. vñ. Qui pingit florẽ nõ pingit floris odorẽ. Cõpingere. i. sil̃ pingere. z habet pinxi in ꝓterito. Sed cõpingere a cõ z pango habet cõpegi. z f̃cat ꝓiungere. Sic pariformiter differũt alia cõposita a pingo z pango in ꝓterito z f̃catione.

Tingere. i. colorare. teutonice verben. vel infundere. Cõtingere. i. Tingo inficere seu ꝓtamiare. Intingere. i. tinctura fũdere seu int⁹ tingere Jnuenit etiã ꝓtingere z in tingere a tãgo. vt infra patebit. Sil̃r inuenit ꝓtingit z ꝓtigit impsonal̃r. Lingere teutonice gürtten. i. ve/ Lingo stes colligare. Jnde cingula le. i. cinctoriũ vl̃ corrigia aialium quadrupedũ. Cingulũ li. i. cinctoriũ vel corrigia muliex. Sz cingul⁹ est zona siue corrigia viroꝝ. vñ. Grecis. Cingla cingit equũ. sed cingula sũt muliex. Cingul⁹ est reliquũ. qz cingit mẽbra viroꝝ. Et cõpositã eius parẽt in libro cõpositoꝝ. Jtẽ Cingor ad b̃ vt opus subeã. succingor itur⁹. Accingor gladio. pcingor gausape sumpto. Jtẽ differt tingo z scindo cingor z scindor. vñ. Cingere zonare. sz scindere dico secare. Corrigia cingor. sz gultello q̃z scindor. Ningere. i. niuare z Ningo niuẽ emittere. z est verbũ exempte actõis. qz act⁹ ningendi est exẽptus ab opatõibꝫ nr̃is. z habet tertias psonas sub voce actiua. Jnde niuit⁹ a um. i. niue⁹ z candid⁹ niue. Fingere. i. ornare cõponere fa/ Fingo cere plasmare excogitare mentiri z sil̃are. Jtẽ inuenit etiã fingere ꝑ nitidare vl̃ extergere. Cõfingere. i. simil̃ fingere vl̃ excogitare vl̃ sil̃ facere Diffingere. i. diuersimode fingere seu simulare. Effingere id est exp̃sse aliq̃d fingere z excogitare Jnde ỏr effingies seu effigies. i. imago seu forma. Jtẽ figulus teutonice eyn hafner. z ỏr ille q

r

facit vasa vel ollas. Inde ludi figul⁹.z ōr ille q facit vasa frea. Eri
Clango figul⁹ dicit ille q facit vasa erea. Clāgere i. sonū facere ad modū
alar sive tubar irrōnalitū vt ansēr. Clangor oris. i. sno⁹ talis sive
Mungo strepit⁹ Clanga ge. i. cer⁹ armator q talē sonū facit. Mungere. i.
purgare z sordes auferre teutonice schnūcen. Inde ōr muncus vel
muc⁹. i. pollut⁹ teutōice beschmotzet Itē muc⁹ ōr etiā a marceo es
ere. z tūc fcat putredinē q est in pane. Jñ panis mucid⁹ ōr teutoni
ce schymlig brot. Itē a mūgo ōr mūctorium z est instrumtū q mūgit
Emūgere. i. mucū extrahere ꝑuare vl valde mūgere Emūctorium ōr
Jungo instrumētū cū q mungit. Jūgere. i. associare addere z applicare.
Abiūgere seiūgere disiungere idē fcat. i. separe. Adiūgere fcat ꝓpo
Figo nere vl copulare. Figere. i. mittere stabilr iponere. Vñ. nota dif
ferentiā inffigere infinitiui mōi z figere futuri tpis i passiuo. vnde
Figere vis iustū. for. san figere p illū. Pūgere patebit infra. Item
Lego legere ptz sup in ꝑncipio hui⁹ libri. Jn telligere est ꝑpēdere attēde
re q si intus legere teutōice verston. Diligere. i. amare. inde dilect⁹
a ū z dilectio onis. Negligere. i. obliuiōi tradere z derelinqre. Itē
ista tria cōposita a lego hñt xi in ꝑterito. sz oia alia hñt gi Itē q̄dā
alia ꝓposita a lego ꝓueniūt in fcato cū lego. vt relegere. i. iterū lege
re, Perlegere. i. ꝑfecte legere vel totalr legere. Colligere. i. sil lege
re teutōice zu samē lesen vl ē ꝓgregare vl copulare. Eligere. i. erop
Pango tare expetere teutōice erwelen. Prelegere. i. p alios legere. Pan
go is ere bz triplex ꝑteritū. z fm b haber triplex fcatū. vñ. Job de
garlan. Nec tria fcat pāgo cano iūgo paciscor. Nec panxi facit. b
pegi pepigi. fac illō. Dat pāxi nullū reliquū pactūq; supinat. Jstud
idē dic Alexāder i textu. Etiā ptz bi is ꝟ sib⁹. Pāxi cātaui pepigi dū
fed⁹ iniui. Dū q̄d ꝓiūxi possū bñ dicere pegi. Itē bī in breuiloq; sub
bis ꝟ sib⁹. Pāxi dic cecini. ꝓiūxi dū bñ pegi. Cū pactū feci. dicito tūc
pepigi. Itē pāgo, put bz pegi i ꝑterito fcat ꝓiūgere sive ipellere et
tūc cōponit cū cō. z ōr cōpingere. vt ptz. s. z fcat ꝓiūgere ipellere si
ue formare. Depingere depegi. i. de vno loco ad aliū ipellere. Impin
gere. i. cespitare offendere vl etiā ipellere. Itē a pango ōr pagina. i.
decretū aliqs vl aliq̄ autētica scꝑtura. vñ. Pagina diuina nō vult
Tango se subdere legi Grāmatice. nec vult ip⁹ arte regi. Tāgere. i. ꝓtra
ctare teutōice berüeren. Jñ tact⁹ us ui z est vn⁹ de q̄nq; sensib⁹ ex
teriorib⁹. Itē tāgo cōponit cū ill ꝺctōib⁹ ad cō de ex p z pre vt patz
in libro cōpositor. Et sic tāgo z ei⁹ cōposita actiua. vñ. Cū natꝰ tan
go gen⁹ actiuū tibi formo. Itē ꝓtingere. i. sil tāgere. vl ē accidere si
ue euenire. Jñ vēit ꝓtingit z ꝓtigit ipsonalr. i. accidit vl euenit. In
tingere teutonice in dunckē. vt pz i euāgelio. Qui intingit manū in
parapside ꝛc. Itē ōr etiā intingere a tingo. vt ptz sup Agere. i. fa
Ago cere vl ducere vl in etate ꝓcedere. vñ. Autor agit libros. pastor pecus

des. puer annos. Hic facit hic ducit. hic eui tpa trãsit. Jtẽ cõposita ab ago patent in libro cõpositoꝝ. Jtẽ inuenit ago agonis vl' agon agonis nomẽ. vt sup. Frangere. i. destruere teutõice brechen. Jnõ Frango fragmẽ inis. z frametũ ti. residuũ mẽse. Jnfringere. i. circũquaqꝫ z ex omni pte frãgere. Pũgo qñ bz pupugi in pterito. tũc fcat stimulare. sz qñ bz punxi tũc fcat numerare pũctos. Cõpungere. i. sil' cõmouere vel petoꝝ pteritoꝝ reminisci. Degere. i inpauptate vi uere. z õr a de z ago. Jnde degẽs. i. inops vel paup. vñ. Quauis sim degẽs nolite spernere megẽs. Degẽs xps erat. qui iam sup oia regnat. Jtẽ autor notãter excipit b ꝑ ꝟbuꝝ dego qz est cõposituꝝ ab ago z sic haberet de egi in pterito. sicut pago pegi. sz tã bz degi. Rego Rego is ere. i. gubernare vel administrare. teutonice regyerẽ oder dienẽ. Arrigere. i. sursum vel ad aliqd regere. vnde Therẽtius. Arrige aures pamphile. Corrigere. i. emẽdare castigare vel repbendere. Dirigere dicit qsi diuersis modis regere siue disponere. Erigere. i. sursum vertere. Pergere. i ambulare siue ire z componit a per z ago. Et dicit p etbimologiã quasi pedẽ regere. Porrigere vel p syncopã porgere. i. pcul extendere. Exporregere. i. extra vel iuxta porrigere. teutonice vsrecken. Surrigere vel surgere p syncopã teutonice. Surgo vffston. Jnde assurgere. i. in aduentuꝫ amicoꝝ bonoꝝ z beniuolẽ tie causa surgere Cõsurgere. i. sil' surgere simul orare vel auxiliari. vnde. Cõsurgũt pariter nati. pariterqꝫ parẽtes. Exsurgere. i. expergisci extra surgere. z ꝓpie a somno. Jnsurgere. i. ꝓtra surgere vl' inuadere. Resurgere. i. iterꝫ surgere retro surgere. Vssurgere. i. coraz maioꝛib surgere. vñ. Surgo sedẽs. exurgo iacẽs. a morte resurgo. Assurgo dñis. insurgo dirus in hostes. Consurgo pariter. orio: sil' auxilium do. Angere teutonice bezwingen. vñ. Nõ te non tangit Ango hoc te nullatenus angit. Jnõ õr angustare p eodẽ. Jnõ angustia angstbarkeit Plangere. i. plorare. z cuz labebꝛymis aut facie tundere. Jnde plãctus us ui. i. lamẽtatio siue fletus. vñ. Dat lacbꝛymas plangens pectus simul ictibus augens. Plango

ꝟbũ i bo ꝟbũ i lo duplicit

Bo ꝛi ctumqꝫ facit. dat ui lo. ni geminetur Bo Lo

in illis ꝟbis ꝑteritũ facit deme a vello

Libi tunc per li lo preterit. excipe vulsi

a vello .i. qñ bz vulsi supinũ facit

Dic etiam velli. primum solumqꝫ supinat

¶ Dicit q ꝟba terminata in bo bñt ꝛi in pterito z ctũ in supino. vt trabo traxi tractũ. veho vexi vectũ. Deinde dicit q ꝟba in lo terminata. bñt ui i pterito p duas syllabas. vt colo colui. Et hoc est vez nisi gemiek lra l. quia tũc mutãt simpliciter lo in li. vt psallo psalli,

Inde excipit ḃ ꝟbuz vello qđ habet vulſi vel velli in ꝓterito. Et qñ
bz vulſi tūc bz ſolū ſupinū. vt ptz ibi. Sed ſum geminata ſupino.
s. añ lo itarat talē lr̄am ꝓcedet

L duplex repetit mutam. ſi muta ꝓcibit
ḃ ꝟbū .i. ſuſtuli ḃ ꝟbū in ꝓterito ḃ ꝟbū ī ꝓterito

Tollo tuli dat pſallo pſalli. ſalloqz ſalli

¶ Dicit q ꝟbū terminatū in lo ꝓ duplicē l. ꝓcedente muta. tale ꝟbuz
repetit mutā geminādo principiū ꝓteriti. vt pello pepuli. fallo fefel
li. Dicit ꝓſequenter q tollo bz ſuſtuli pſallo pſalli. fallo ſalli.
s. añ lo in ſupino s. lr̄a l

L ſimplex dat tum. ſed ſum geminata ſupino
in ſupino ḃ ꝟbū ḃ ꝟbū

Tum vel itum dat alo. caret omni malo ſupino
illa duo ꝟba s. ſupio ſupinū ḃ ꝟbū

Pſallere nolle carent. alienum dat tibi tollo

¶ Dr̄ q ꝟba terminata in lo ꝓ ſimplicē l. bñt tū in ſupino. vt colo
colui cultū. molo molui multū. Bz q̄ terminanť in lo ꝓ duplicē l. bñt
ſum in ſupino. vt fallo fefelli falſum. pello pepuli pulſum. vello vul
ſi vulſum. Deinde dicit q ḃ ꝟbū alo bz alitū vel altū in ſupino z ḃ
verbū malo caret omni ſupino. Et hec duo ꝟba. ſ. pſallo z nolo ca/
rēt etiā ſupino. Bz ḃ verbuz tollo habet alienū ſupinū. ſ. ſublatum
Trē duo ſunt ꝟba tertie ꝯiugatiōis in bo terminata ſcz trabo z ve/
bo. Trabere teutonice ziehen. Pertrabo regit duos accōs vnū
Trabo ex pte ꝑpōnis. z alterꝫ ex natura ꝓpria. vt iohānes pertrahit me bo
Vehebo ſtes. Pertrabo hoſtes Attrahere. i. ad libitum trahere. Vehere
teutonice. fūren. ſ. in curru vel alio ſili inſtrumēto. Inde vector q
vehit vl̄ q vehit. vt. s. Trē a vebo ꝺr veha vehe. z eſt quoddā genus
curruū. Inꝺ vehiculū li. z eſt oñe illud q aliqđ vehit ſiue ſit curꝰ
Alo biga vel nauis. Dat ui lo. Alere. i nutrire teutonice neren. Item
halare. i. halirū ſiue anhelitū trahere ſiue ſpirare. vnꝺ. Mu rio cur
rat alo ꝓducit ſpūs halo. Trē d ffert ales nomē z ales ꝟbū vt ſup.
Calo Altꝰ a ū .i. alitꝰ nutritꝰ ſiue paſtꝰ ſublimis. ſubtilis z ꝓfundꝰ. vnde
Altū ſublime paſtū ſubtile ꝓfundū. Colere bz q nqz ffcara. vt colo
agros vl̄ frā. i. aro colo citarē vl̄ rus. i. inhabito. colo formā i. orno
colo ſupos. i. veneror celeſtes ſubſtantias ſcz deū z oēs ſctōs. colo
pentes. i. diligo. vñ. Agros rus formā ſupos colit atqz pēres. Nos
arat. ḃ habitat. ornat. honorat. amat. Trē cōpoſita a colo retinēt o
añ lo. excepto vno. ſ. occulo. qđ ffcat abſcōdere. vñ. Johes de garlā
A colo cōpoſita retinēt o demiť vnū. Occulo qđ ſignat abſcōdere
ꝺr eſſe. Trē colo as are. eſt equiuocū. vt paruit. s. Volo vis vult.
Volo id eſt opto vel cupio. Malo mauis mauult. i. magꝭ volo. Nolo nō/

uis nõuult. i. nõ volo. Volo cũ suis cõpositꝫ bz ui in ꝓterito sine su-
pino z sũt neutra. Jtẽ volo est ꝑma breuis. sz nolo est ꝑma lõga. vñ
Nolo longari volo postulat abbreuiari. Jtẽ volo est verbũ defecti-
uum z irregulare cũ suis compositis vt infra patebit ibi. Dat volo
vis ꝙz vult. Molo molui caret supino. reperitur tñ aliqñ habere Molo
multũ. z aliqñ molitũ. z �something acuere ferrũ vel terere triticũ. teutoni
ce malen. i. farinã facere. Jnde mola mole z malentinũ. teutonice.
eyn mũle. Molẽtinariꝰ z multoꝛ teutõice eyn müller. Molẽtinaria
z multrix est vxoꝛ eius. vñ. Que frumẽta molit mola sit moles tibi
pondus. Jtẽ moles molis dicit graue pondꝰ. Jtẽ drñr mole a mo-
les. z mole a mola. vñ. Nõ leuitate mole. sed aque currit rota mole
Jtẽ molioꝛ iris est cũ difficultate z ingeniose laboꝛare. Mollio is
ire. teutõice. weychmachẽ. vñ. Molioꝛ iris opꝰ. molo granũ mol-
lio cerã. Molleo es ere. i. mollez esse vel fieri. Jnõ mollesco incho
atiuũ. Jnde etiã mollis. teutonice weych. Jnde mollicies. Jtẽ no-
ta ꝙ molo cõiter caret supino. tamen aliqñ capit trãsumptiue ꝓ-
terere sic est actiuũ z habet multũ in supino sed ad differentiã buiꝰ
nois multũ ti. frequentiꝰ dicimꝰ molitũ. Sic etiã volo baberet vul
tũ. sed ꝓter differentiã buiꝰ nois vultꝰ us ui dicũt grãmatici com Cõsulo
muniter volitũ. aut caret supino. Cõsulere est cõsiliũ dare vel cõ-
siliũ querere. ꝑ ꝑmo regit dtm̃. sed ꝑ scõo regit accm̃. vñ. Cõsulo te
querẽs. tibi ꝙsulo ꝙsiliũ do. Jtẽ ꝙsultoꝛ dicit ille ꝙ perit habere ꝙsi-
liũ. sz ꝙsultꝰ bz ille ꝙ scit aliꝙs dare ꝙsiliũ. vñ. Cõsultoꝛ poscit qõ cõ
sultꝰ bñ noscit. Jtẽ ꝙsultoꝛ rogitat ꝙsultꝰ ꝙsiliũ dat Ni gemineꝝ. zc. Vello
Vello velli vl̃ vulsi vulsũ. i. eradicare. Vuellere. i. ꝛmouere vl̃ aufer
re. Vduellere. i. ad se vellẽt. Jtẽ alia cõpositꝫ patẽt i libꝛo ꝙpositoꝝ
vñ. Era dicare vl̃ cape ꝛcare. Tu dicas vello. notat auello remoue
re. Vduellẽs ad se dic valõ vellere. ferꝝ. Cello cecli vl̃ cellui celsũ. i. Cello
supare. Procellere. i. ꝓcutere ad aiam. Jtẽ ꝓcella. i. eleuatõ aq̃ ex ꝑ
cussiõe vẽtoꝝ. Jñ ꝓcellosꝰ a ũ. i. tẽpestuosꝰ. Jtẽ iuenit celleo es ere
scõe ꝙiugatõis cellui celsũ ꝑ eodẽ sit̃ cello. vñ. celluit ac ceculit celsũ
culsũ dato cello. Celleo celluit z celsũ tu iũge scõe. Fallo fefelli fal Fallo
sũ ẽ decipe. betrygẽ. vñꝰ. Qui fallit mille a solo fallit ille Refelle-
re. i. ꝛtexꝝ fallere. carz spio nc gemiat ꝓncipiũ ꝓriti. Jtẽ vallere ca-
pit ꝑ falsificare ꝑ relinq̃re z ꝑ ludere. vñ. Fallo falsifico. desigr fal-
lo relinq̃ Fallo ꝑludo sepiꝰ accipit. Pello pepuli pulsũ. i. fugare Jt Pello
pello cũ oĩb suis ꝙpositꝫ ẽ actiuũ. Jtẽ a pello bz pelta. i. scutũ. vñ.
A pello pelta. qz pellit fortit̃ ictꝰ. Tollere ẽ equotiũ. ꝑmo ꝛcat nutri Tollo
re. scõ o ꝛcat remouere. tertõ ꝛcat portare vl̃ sustinere. q̃rto ꝛcat eri-
gere siue eleuare. q̃nto ꝛcat accipe. sexto ꝛcat auferre. vñ Collit alit
remouet gerit erigit accipit aufert. Jtẽt ollo carz supio. sz accipit z
bz accõmodatũ supiũ. s. sblatũ. Psallere cũ p. i. iubilare vl̃ cãtare, Psello

syngen. Sallere sine p. tertie ꝯiugatōis. z sallire quarte ꝯiugatōis
ꝟcant respgere cū sale. teut. saleen. Jtez salire ꝟpingē. vñ. Sallio
Sallo sallo cibū. salio pede cū tica psallo. Sallo fac salli. salliui sallio.
psallo. Dat psalli. salio salui saltꝝ salliui. Sallio sallitū. dat salsū
sallo supinū. Dat saltū sallio. priuat psallo supino. Jtē q̄dā dicunt
q̄ reperitur soleo is ire salsi salsum synonomuz cum sallo z sallio.
vñ. Pes salit. os psallit sale salio vl' sale sallo.

ỹbū in mo b ỹbū ·b· ỹbū s. ỹba

Mo Mo dat vi dat itum. premo preter emo. sed illa

demas s. ỹbis s. syllaba

Excipias. quibus est per se penultima longa

p q̄ prebent

Nam psi preterito tunc reddunt ptumꝫ supino

duplicat b ỹbū b ỹbū in p̄terito in supino

S geminat ssi ssum premo dans. emo mi dat et emptū

¶ Dic̄ q ỹba termiata in mo faciūt p̄ritū in ui. z supinū in itum
vt vomo vomui vomitū. fremo fremui fremitū. Preter hec verba
secz p̄mo z emo q̄ stati patebūt. Sz illa ỹba excipias in q̄b penulti
ma syllaba est p se lōga. nā tūc hñt psi in p̄terito z ptū i supino. vt
como cōpsi cōptū. demo dempsi demptū. sumo sumpsi sumptū cē.
Et dicit vlteri⁹ q b ỹbū p̄mo geminat ss in p̄terito z supino. vt pre/
mo p̄ssi p̄ssum. Sed emo hz emi in p̄terito z emptum in supino.
Vomere est cibū vl' spurū p os emittere. Jtē vomi nomē z vomis
ỹbū drñt in q̄ntitate z ꝟcatōe. vñ. Glebā sepe vomis. tō romen tibi
vomis. Jtē vomer. i. sūmitas vomerꝫ Euomere. i. extra vomere vl'
eiꝯcere. z corripit semp vo. vñ. Euomit in terrā belua iussa ionam.

Tremere est pauere seu timere. Cōtremere. i. sil' tremere. Jñ tre/
Temo misco ꝓtremisco intremisco z extremisco inchoatiua. Gemere. i.
Gemo suspirare siue dolere. teutonice süfftzē. vñ. i Aurora. Suspirādo ge/
mat. z cor ad alta leuat. Fremere. i. murmurare. tumultuare seu
Fremo furere. Jñ fremor orꝫ. i. son⁹ furētꝫ vl' tumultuātꝫ bois. Et fremit⁹
us ui. i. sonit⁹ furētiū ferarū. vñ. Cū fremit eē fretū marc dicas cuz
Como sit amar. Comere. teutonice kēmen. i. crines ornare cum pecti/
ne. Sz comare ꝟcat comā facere. teuto. flechtē. Coma cōiter capit
p collectōe criniū mulier. sic cesares p crinib⁹ viror. Ponit tamē
Bre. aliā drñam. vñ. Est coma q̄drupedis. colubri iuba siue leonis
Cesaries bois. crines ꝓprie mulier'. Hui⁹ z illi⁹ hñ ōr esse capillus.
Jtē ista drñtia nō sp ꝟuat sz vnū sepe ponit p reliq̄. Comare est pri
ma breuis. z ꝟcat spēdere siue frōdere vl' comam facere. Et comere
ē p̄ma lōga. z ꝟcat ornare pectinare vl' planare. vñ. Bre. Como dū
crines orno. como splēdeo dicas. Curtat p̄ma como. ꝓducit tertia
coms. Jtē b z hec comis nomē. z como ỹbū p̄mā ꝓducūt. sed coma

ẽ corripit. vñ⁹. Come colore. comis me fallit femia comis. Hoc ẽ (come). i. orna vl̃ pectina capillos (colore). i. splendore) femia comis) id est hilarꝫ seu benigñ (fallit). i. decipit me (comis). i. crinib⁹.

Promo Promere. reuelare. bereytẽ. offenbarẽ. oꝺ vsꝫ sprechen. Jñ pmpt⁹ a um. id est par⁹. Depromere est decãtare vl̃ valde pmere. Et p mere. i. extra vel valde pmere. A pmo ꝺr pmulgo as are. i. publicare. Sumere. i. accipe. z scribit̃ p simplex. m. Sz sũmare. i. sũmam facere scribit̃ p duplex. m. vñ. M. sũmare duplex sibi vult sz sumere simplex. Cõsumere. i. deuastare. dilapidare. seu dissipare. Sz cõ sũmare est finire. per ficere. seu in bono expendere. Cõsũmare volo mea. sz psumere nolo. Demere dempsi dẽptũ. i. excipe minuere z auferre. Inde demẽs prticipiũ. i. auferẽs. Jtẽ demẽs nomẽ. i. furiẽs q̃si de mente z sine mente. vñ. Ne fiã domẽs. de⁹ a me sis mala demens.

Demo

Itẽ redimo redẽpsi redẽptũ. i. excipe. Premere. i. restringere vl̃ flectere. Jnꝺ pressoriũ. i. torcular vl̃ aliud instrumẽtũ q̃ pmit̃. Et plũ ꝺr lignũ longũ in psorio seu torculari. z corripit̃ hec syllaba pre. vñ. Magñ cadũ. inflata crepãt. tumefacta pmunt̃. Emere est appreciari cõparari vl̃ mercari. Sed emio is ire ꝑcat polire seu ornare. vñ⁹. Est emio polio. sit q̃z mercor emo. Itẽ differũt emi impatiui modi ab emio z emi pteriti pfecti tpis ab emo. vñ. Mebona vestꝫ emi. quã p solidis tribꝫ emi. Itẽ redimere. i. itez emere vl̃ liberare. z corripit̃. i. añ m in istis. Sz redimo qñ est ꝓpositum a demo hũc pducit. i. qꝛ demo pducit de. vñ⁹. Dãt emio redimit z emo. sz demo redimit. Itẽ emo bz plura cõposita. s. adimere coimere dirimere interimere perimere z redimere. vñ⁹. Excipit ex. affert ad. re q̃qz liberat. inter. Perqz necat. pariter emo con. di seperat atqz

Premo

Emo

ꝟbũ in no in pterito pcedat cõposita

No dat ui g vel o si presit: et cano nota

¶ Dicit q verba in no terminata habentia g vel o ante no z composita a cano faciunt ui in preterito. vt gigno genui. pono posui. pcino precinui.

No

in pterito ꝟbũ alio ꝟba in no

Ante no psi facit m. cecini cano cetera vi dant

¶ Dic̃ q verba bñtia in añ no faciunt pteritũ in psi. vt tẽno tẽpsi. Et cano bz cecini. Sz alia ꝟba in no bñt vi. vt sterno straui

ꝟbũ in pterito in supino

Da lino lini liui leuiqz litum dat

¶ Dicit q lino bz lini liui. vel leui in pterito. z litũ in supino. sz in cõpositis magis est in vsu. vt oblino sublino.

in pterito in supino cõpositis in supino

No per ui dat itum. nisi natis a cano. nam tum

scz cõpositꝫ a cano i supio in supino

M precedit in his. psi ptum facit. viqꝫ facie tum

¶Dicit q ẏba in no bñtia ui in ꝑterito faciũt itũ i supio. vt gigno genui genitũ. pono posui positũ. Jnde excipiunt cõposita a cano q faciũt ꝑteritũ in ui. z tñ nõ bñt supinũ in itũ. sed in tũ. n. ꝑcedente vt succino succinui succentũ. ꝑcino ꝑcinui ꝑcentũ. Et cano etiã ba ber tũ n ꝑcedente. vt cantũ. Et illa q̃ babẽt psi in ꝑterito babẽt tũ i supino. vt ꝓtemno ꝓtempsi ꝓtemptum. Et illa que babẽt ui in ꝑterito babẽt tũ in supino. vt sterno strauí stratũ. sperno sprẽui sprẽtũ.

Bigno Bigno. i. pario siue genero. quidã tamẽ faciũt differẽtiã. vnũ Vir generat. mulierqꝫ parit. sed gignit vterqꝫ Vel femia sola parit, generat vir. gignit vterqꝫ. Item gigno cõponit. vt ꝑgigno. i. ꝑcul seu ante gigno. Jnde ꝑgenies. i. ꝑpaga.

Pono Pono. i. statuo loco seu planto. Jtẽ pone ꝑpositio. i. iuxta. sed pone verbũ. i. loca. vnde Mensales pone potus z fercula pone. Jtẽ pono habet diuersa cõposita. z habẽt posituꝫ in supino seu postum ꝑsyncopaꝫ.

Cano Cano est equiuocũ. Primo ꝙcat describere metrice vel ritmatice. vñ. Carbo Nã mirãda canũt. sed nõ credenda poete. Scõo ꝙcat cantare siue modulari. vñ. Fistula dulce canit volucrẽ dũ decipit auceps. Tertõ ꝙcat laudare. vt ibi. A solis ortus cardine ꝛc. Quarto ꝙcat patefacere siue dicere. vt cũ facꝫ clemo synã noli tuba canere. Vltio ꝙcat ꝓphetizare. i. vaticinari. vt Esaias cecinit. i. ꝓphetizauit. vt vnde Johã. de garlã. Describit cãtat laudat padet z ꝓphetizat. Vel Laudo describo modulor diuinaqꝫ dico Cõcinere. i. siñ cãtare. Precinere. i. añ cãtare. Jtẽ cano ꝑ laudo z describo ẽ actiuũ. sꝫ ꝑ aliꝭ ꝙcatꝫ est neutrũ. s. ꝑ dicere z ꝓphetizare. vñ. Est neutrale cano. dico diuino qꝫ psallo. Actiuũ tibi sit ꝑ describo q̃z laudo. Jtez differunt cano is z caneo es qõ idẽ est qõ grisesco vnde Histrio vult canere. senior canere videt. Jtẽ Dũ barbis canes ẏbula pauca canes. Multa iocosa cano tibi carmina de cane cano. B est cano tibi mlta iocosa carmina de griseo cane. Jtez canꝰ a ũ. i. senex q̃ canescit incrimib. vnde carmina naso canis annosa rpa canis.

Tenno Tẽnere. i. vilipẽdere teutõice verschmabẽ. Cõtẽnere. i. siñ tẽneree Jtẽ tẽno cũ suis cõpositꝫ est actiuũ z bz m añ n in ꝑsenti z in rtib formatis a ꝑterito bz ꝑ ante si. vt ꝓtempsi. z in supino bz ꝓtemptũ.

Sperno Sperno sprẽui sprẽtũ id est ꝓtẽno. Jñ aspno z aspnor arꝭ deponẽtale ꝑme ꝓiugatõis ꝑ eo dẽ. s. ꝑ detestari. Cõspnere. i. siñ sperner. Jñ ꝓsprẽtꝰ a um. i. refutatꝰ siue ꝓtẽptꝰ. Jñ incõsprẽtꝰ a um. i. laudatꝰ. z ꝓbatꝰ q̃si nõ sprẽtus.

Sterno Sterno strauí stratũ ꝑmo ꝙcat pacificare. z sicꝫ dicit q mare pꝰ tẽpestatẽ sternit. i. pacificat. Scõo ꝙcat ornare vel ꝑparare. z sicꝫ lectꝰ sternit. i. lectꝰ ꝓpat. Tertio ꝙcat sellare. i. sellã ponere sup equũ Quarto ꝙcat ꝑcipitare z suppeditare bostẽ. vñ. Theodolꝰ Sternit

mille viros. deuastat vulpib⁹ agros Vel sternit equoce mare lect⁹ asell⁹ z bost⁹. Cernere. i. videre. z hz creui i ꝓtereto. vl' capit ꝑteri tũ accõmodatũ. scz vidi. Sz ꝓposita ei⁹ renẽt creui cretũ. vt postea patebit. Cerno

Lino itũ teutonice schmierẽ od⁹ iymẽ. sicut paries cũ luto seu calce linit. Itẽ lino hz triplex ꝓteritũ. s. lini liui z leui. vñ Dat tria ꝓterita lini liui lino leui. Itẽ lino habet lini in ꝓtito. sz ad differentiã hui⁹ nois linũ lini relinquim⁹ hoc ꝑeritũ. Etiã hz liui in ꝓterito sed ad drñam ꝓpriũ nois liui⁹ qõ hz liui in vctõ relinqm⁹ ꝓ ꝓteritũ. Etiã lineo es ere. hz liui in ꝓterito. ergo dimittim⁹ ꝓ ꝓteritũ et tenem⁹ tantũmodo ꝓ ꝓterituz leui. qõ est accõmodatũ a ẏbo inusitato scz leo. sed ei⁹ cõposita mãserũt i vsu. vt ptz. ꝙ. Jñ oblino teutonice beschmierẽ oder bestrichẽ. Itẽ linũ lini teutõice flachs ex cui⁹ semine cõprimit oleũ. Vñ differũt lini infinitiu⁹. z lini gtica/sus vñ. Pñt mꝛa lini calido de semie lini. Itẽ drñt fm q̃sdã linere z linire. tñ vnũ sepe ponit ꝓ reliq̃. vt supꝰ patuit. Lino

Cõcino ꝓcinui cõcentũ. i. sil' z ꝓcorditer cãtare. Precino ꝓcinui ꝑcẽtũ fcat valde vl' añ cãtare. Occino occinui vl' occano. i. ꝛ seu vndiq; canere. Cõcino

in ꝓterito	in supino	vt rumpo rupi

Po dat ui dat itum. breuis e si ꝓcedit m pi

in supio scz m	alia ẏba in po

De po

Ptumq; remota facit. psi cetera ptumq; dedere

¶ Dicit q⁹ ẏba ẽmiata i po bñtia ebꝛeuẽ añ po faciũt suũ ꝓteritũ in ui. z supinũ i itũ. vt strepo strepui strepitũ. crepo crepui crepitũ Sz si lĩa m añ cesserit po. tũc faciũt pi i ꝓterito z ptũ i supio. vt. rumpo rupi ruptũ. Et oia alia ẏba i po bñt psi i ꝓterito z ptũ i supio vt carpo carpsi carptum. repo repsi reptum Crepo. bratzlen oder reyssen. Item dicitur crepere seu crepare indifferenter. vt patet supꝛa. Crepo

Strepere est sonum facere z ꝑcipue cum pedibus. Inde strepid⁹ us ui est sonus cũ pedib⁹ fact⁹. Strepo

Rumpo rupi ruptũ. i. frãgo. Jnd⁹ rupes. i. ruina vl' ꝓ rupta i mõte. Rupo

Carpit diminuit. carpit aufert z reꝑhẽdit. Carpo

Decerpe ẽ de alĩs carpere. i. eligere Discerpe. i. diuerſ mõis carpe seu laniare. Excerpe. i. eĩ carpe eligere z extrahere Decerpo

Serpere. i. latẽter ire. s. sine pedib⁹su/per ventrẽ teutonice kreichẽ. Jñ serpẽs teutonice schlãg. qꝛ serpit. Serpo

Repere. i. serpe. Jñ reptil' z ꝓ le nomẽ adiectiũ. z piscis ꝺꝛ reptil' id est apt⁹ ad repẽdũ z aial ꝺꝛ reptile. Itẽ repe. ꝓprie q̃uẽit aialibus ꝺꝺitib⁹ pedib⁹ z vẽtre. Repo

Clepe. i. furari seu occultare. vñ. Antricaz case ne cleps clepat obstrue clatro. Itẽ cleps idẽ est qõ fur. Itẽ clatr⁹ est repagulũ qõ apponit ostio ꝑcipue vineaꝛ z oꝛtoꝛ. Antica ꝺꝛ anterioꝛ ianua. Postica est ẽ posterioꝛ ianua. Medica ẽ media ianua. Clepo

in ꝓterito	in ꝓterito. i supino	s⁹ ẏbũ

Dat linquo liqui. coquo coxi. ctum dat vtrumq;

Linquo

¶ Dic̄ q linq̄ bz liq̄ in p̄terito z lictū in supino. z coq̄ coxi in p̄rito z coctū in supino. z b fm artez. Linq̄re. i. dimittere vl' pecare. Jt̄ supino a linq̄ raro vtimur. ꝑter liq̄. qđ etiā bz lictū in supino. Delinq̄re. i. peccare. Jñ delictū ti. i. pctm̄. Drñt tñ. vñ. Sit tibi delictū si nō facias facięda. Sit tibi pctm̄ facias si nō facięda. Item Si q̄s delinq̄d vt paul⁹ apl's inq̄r. Qui ꝛsentit ei fit re⁹ ipe rei. Relinq̄re. i. itez linq̄re. teutōice verlassen. Derelinq̄re. i. deorsū vel val de linq̄re. Et est aliq̄n actiuū z aliq̄n neutrale. vñ. Cū transitm̄ fuerit derelinq̄ relinq̄. Sz si neutrale tūc pecco fcabit.

Coquo

Coq̄re est cibaria ad ignē p̄parc. Jñ coqu⁹ z coquul⁹ diminutm̄ teutōice eyn kocb Jñ coq̄na z est loc⁹ vbi cibaria coquūt. Jt̄ drñt coquā vbum z coquā nomē accī casus. vñ. Fercula multa coquā q̄ non comedi volo coquā. Jt̄ cōpositā a coq̄. s. decoq̄ excoq̄ ꝛc. patēt i cōpositj vbez.

in p̄rito	i supio						
ro	ro	s^t	sūt	ro	ro	ro	

Ro

Ro ui tumq̄ facit. ge. cur excidienda ver. v. que
vt gessi gestū sic̄. b vbū s^t in p̄terito
Dat ssi sumq̄ gero. velut vro. curro cucurri
in supino verri seu vsi
Cursum ri vel si verro versumq̄ supino

¶ Dic̄ q vba termiata in ro faciunt p̄teritū in ui z supinū in tū. vt tero triui tritū. Jnde excipiunt vba p syllabas i textu positas subintellecta. vt gero curro verro vro z q̄ro. q: gero bz gessi in p̄terito z gestū in supio. vro vssi vstū curro cucurri cursum. verro verri seu versi veesum.

Tero

Terere. i. cōminuere vel frāgere. teutōice verschliffen oꝺ zerbrechē. Dererere. i. peiorare.

Furo

Furere. i. insanire. carent p̄terito z supio. iuenit tñ furriri. vt infra patebit. Jnde furor oris nomē substātiuū teutonice rosyg. Sz furor aris teutonice stelen vnde Est i corde furor. lautoꝛ fercula furor.

Bero

Bero. i. facio seu porto. vñ. Designat facio gero. designt q̄z porto Aggero. i. apporto. Jñ aggeris eyn dam. Cōgero. i. sil' cōgrego. Digero. i. explico ordino seu ordinatim diuido. sz cibū instomacho puꝛ ab impuro. Egero. i. ēgero z ꝑprie ipuꝛ z grossum p̄ secessum emittēdo. Jngero. i. imitto. vñ. Qui bñ digerit ingerit egerit est bñ san⁹. Jt̄ Egestū vado. non digestū bñ dico. Regero. i. reporto vel gestū destruo. Suggero. id est subministro. dico seu suadeo vnde Jntimat ad mentē sed suggero

Uro

spectat ad aurē Urere. i. incēdeer. teutonice brennē. Cōburere. i. simul urere. z capit sepe simpl'r p̄ urere. Jt̄ uro z eius cōpositā sunt actiua z bñt vssi in p̄terito z vstū in supio z ꝑducunt u añ ro. vnde Horati⁹ Nō furtū feci nec fugi si mihi dicat Seru⁹. habeo p̄ciuz

Curro

loris nō uersi ato. Currere est saltārer vl' velocitcr ambulare. Jñ accurro. i. ad aliū curro. z p̄cipue cā auxilij Cōcurro. i. sil' curro. Dc

curro. i. obuio. Percurro. i. p̄fecie ad finez curruo. Precurro. i. p̄cul seu añ curro. Recurro. i. itez curro vl̄ redo. e Succurro. i. paz curro vl̄ subuenio. Trāscurro. i. velociter transeo. Itē Priscian⁹ dicit q̄ cōposita a curro inueniunt vtroz mō plata in p̄terito. vt decurri seu decurriri Ex b̄ etiaz patz q̄ cōposita a curro qñ inueniunt in biblia vl̄ in dict̄ scrōz patz gemiare nō est corrigendū. Tñ fm modernos solū geminat curro z p̄curro p̄ncipiū p̄teriti alia aūt non.

Uerro. i. mūdo sulco siue scobo deleo z furor. vñ. Tu verro verr̄ ad q̄ttuor eq̄uocabis. est verro mūdo sulco vl̄ deleo furor. Itē dicit verres nomē. vt patz sup̄. Itē ferro fcat sulcare vel scobare cuz pedibus sicut galli. vt ptz sup̄ de torreo. Uerro

b ꝟbū in p̄terito tribue

Quero quesiui quesitum redde supino

¶ Dic̄ q̄ qro bz q̄siui in p̄terito z q̄sitū in supino. Quero. i. pscruor vl̄ inuestigo pero siue interrogo. teutonice sueben oder fragen. Itē q̄ror deponentale actiue fcatōis fcat clagen. vnō. Querit ignorū. q̄rit q̄ pdit amicū. Itē Ab sit ab vllo q̄r. cui cōstat turpia q̄ri. Quero

ab illo ꝟbo in p̄rito i supino dederūt

A sero composita serui sertumqz dedere

b ꝟbū fac̄ b ꝟbū i p̄rito i supino

Inscro sic formatur et consero vcqz situm dat

b ꝟbū fecit in simplici fcatū geminabit

Sic sero formauit prius et sensum duplicabit

¶ Dic̄ q̄ cōposita a sero faciūt serui in p̄terito z frū. in supio. vt inscro inserui insertū ꝛsero ꝛserui ꝛsertū. Sil̄r bñt vi in p̄rito z itus in supino vt insero inseui insitū ꝛsero ꝛseui ꝛsitū. Et cā bui⁹ est. q̄a eoz simplex. s. sero pri⁹ duplicabit p̄teritū z supinū z etiā fcatū. vt sero serui sertū. z sero seui satū. Serere. i. semiare vl̄ plantare. Et q̄ñ bz seui in p̄terito z satū i supino. tūc fcat semiare. Sz q̄ñ habet serui i p̄terito z sertū in supino. tūc fcat arbores z herbas plātare. vñ. Arbores est serui sz ptinet ad sata seui. Sz ista drīa nō sp fuat vt pz i cōpositi⁹ ei⁹. Itē cōposita a sero nō retinēcia fcatum sui simplic̄ nō bñt seui in p̄terito. sz solū serui z sertū in supino vt dissero disserui dissertū. desero deserui desertū. Assero asseui assetū. i. plā tare. Assero asserui assertū. i. liberare affirmare vl̄ adiūgere. Inde asser nom̄ teutōice eyn bret qz cū clauo adiūgit alteri. Cōsero ꝛseui ꝛsitū. i. sil̄ semiare. Cōsero conꝛseui ꝛsitū. i. cōmiscere vl̄ ꝛtexere. Circūsero circū seui circū sitū. i. circū plātare. Circūsero circūserui circū fcatū. i. vndiqz ꝛiūgere. Desero ō serui ō frū. i. relinq̄ere. Iñ ō desertū ti. i. solitudo vl̄ loc⁹ derelict⁹ vbi nemo habitat. Dissero disserui disserti. ꝛ. sapienter loq. Iñ edissero edisserui edissertū. i. valde Assero Cōsero Circūsero Desero

Exsero
Insero
Inserto

disserere aperire ꝛ exponere. Exsero exserui exsertū. i. emittere denu dare ꝛ mānifestare. In sero inserui insertū. i. immiscere inmittere et ꝓrie violēter. Insero inseui insitū. i. ramū vnius arbor̄ inmittere trūco alteri⁹. Intersero interserui intersitū. i. intermiscere ꝛ inter ponere. Interscro interseui interspertū. i. interplātare ꝛ inſemiare.

Arguit

¶ Arguit. sero cū suis cōpositis bz aui in ꝑterito ꝛ atū in supino. ꝙ text⁹ est falsus. Probat qz ōr sero seraui seratū. obsero obseraui ob seratū. Dōm ꝙ sero as are est ꝑme ꝛiugatōis. ꝛ ꝟ bz aui in ꝑteri/ to. sz sero is ere est tertie ꝛiugatōis. ꝛ de illo intelligit text⁹.

Replica

¶ Cōtra. Alexāder est instructor iuuenū. ꝙ posuisset drīam inter/ sero is ꝛ sero as. Dōm ꝙuis nō ponis hec drīa bz ponit tū postea re ꝛulas ꝙ ꝙs possum⁹ cogīscere drīa bz inter ꝟba ꝑme ꝛiugatōis ꝛ alia ruz ꝛiugationū ibi. A ꝑte qz seqns ꝛc. ꝛ ꝟ sufficit. Serare. i. clau/ dere. Inde sera sere. i. clausura. vñ. Si sero dico seras tunc limen ad ostia claudo. Si sero dico seris. tunc terre semina mādo.

in ꝑterito in supino excipe ꝟ ꝟbū

De so

So siui situmqꝫ facit. sed deme capesso

s. capesso ꝟ ꝟbū ꝟ verbum

Quod si sumqꝫ facit. sic viso sicqꝫ facesso

Arcesso

¶ Dicit ꝙ ꝟba termiata in so habēt siui in ꝑterito ꝛ sitū in supino vt arcesso arcessiui arcessitū. lacesso lacessiui tū. Sed excipiem⁹ hec verba. s. capesso viso ꝛ facesso q̄ habēt si in ꝑterito ꝛ sum in supino. vt capesso capessi capessum. viso visi visum ꝛc. Arcessere est ꝟbuz desideratiuū descendēs vno mō ab arceo. ꝛ tūc ꝟcat cum desiderio arcere. Alio mō descēdit ab accio is ire. ꝛ tūc ꝟcat cū ō siderio appel lare vel vocare. ꝛ mutat tūc s in r. qz diceret accesso. sed causa diffe rētie dicit accerso qz ab accedo dicit etiā accesso. Reperit ꝙ arcesso ab arceo. ꝛ accerso ab accio. ꝛ accesso ab accedo. ꝛ accersio is ire q̄r te ꝛiugatōis.

Lacesso

Lacesso est desideratm̄ descēdēs a verbo lacero. qz lacessere ꝟcat cū desiderio lacerare vel ꝓuocare vel irritare. vnde

Capesso

Virgili⁹. Et fatiā post hac ne quem ꝙz voce lacessas. Capesso ē de/ sideratm̄ a capio. qz ꝟcat cū desiderio cape. Inuenit etiā capisco a

Viso

capio. sz tūc est inchoatiuū a. qz idē est qō incipio cape. Viso est de sideratiuū a video. qz ꝟcat cū desiderio videre. Inuenit etiā viso as are sed tūc est frequētatm̄ a video. qz ꝟcat freq̄nter videre. vñ. Vi/ so desidrat terne. primeqꝫ freq̄nter. Inuisere. i. intus visere. et ꝟcat

Facesso

visitare. Reuisere. i. itez visere. Facesso. i. cū desiderio facio. Etiā ꝟcat cessare vel recedere. Et ōr facesso q̄si facere cesso. vñ. Est cupio facio. vel cesso recedo facesso.

Nota

Nota ꝙ inueniunt quedā ꝟba in so que non formant ꝑterita ꝟm istas regulas. vt censso is ere censui censitū. i. censeo vl̄ nūero. Inde recēso. i. recēseo. Cōcenso. i. sil̄ cēseo vñ. Heinric⁹ de Colonia. Cōcenso nūerare notat. sic censo recēso.

Dte tertia coniugatiõe

Formãt ꝑterita ꝑ ui. ꝑ itũq; supina. vñ. Joh. degarlan. Censit⁹ a cẽ so tertia semp habet. Nota vsus circa textũ ꝓdictũ. In siui mu- Nota ta so viso capesso facesso. Et casmatisso cesso iusso tibi dãt si. Gym- nologiso tibi sic formar gymnologisi. Dequeso q̃si dat censo suiq; situ dat. Casmatisso est vbũ exempte actionis ꝓueniens soli deo Casma- fm Hubj. qñ. s. deus facit terrã byare z aerẽ fulminare. Cesso nõ tisso Cesso est in vsu. Inde accesso is ere. i. accedere. Cõcessere. i. ꝓcedere. Dis- cessere. i. discedere siue recedere Incessere. i. ꝑ sequi vel ꝓuocare ver bis. Jusso iussis ere iussi iussum. i. iubere. Itẽ queso is ere. q̃siui q̃si Jusso tũ. i. cũ desiderio q̃rere. quondã ꝓiugabat in tegre z regulariter. sed modo raro vtimur eo nisi solũ in duab⁹ vocib⁹ ꝑñtj indicatiui. di- cendo q̃so z q̃sum⁹. z capit ꝑ rogare z est defectiuũ siue anormaluz. Item agymnos qõ est nudus z logos qõ est sermo dicit gymnolo giso is ere. i. nude z manifeste loqui sicut sermocinantes.

b verbũ s⁹ ꝑfectũ faciendo in supino

Pinsoq; ꝓteritum per ui formando dat istum

¶ Dicit q̃ boc verbuz pinso bz pinsui in ꝓterito z pistũ in supino. Itẽ pinsere teutonice bachen. z fm antiq̃s reperit habere pinsuz Pinso in supino. Pistor teutonice eyn becker. z pistrix talis femina. Item pistrio is ire etiã capit ꝑ pinsere z panẽ facere siue pastam parare. Itẽ pasta teutonice eyn deyg. est materia ex aqua z farina cõmixta Pistrio onis ꝺr etiã panẽ faciẽs. Pistrinũ pistrini est loc⁹ vbi pin- sit siue pistrit panis. s. furn⁹ dom⁹ velmolendinũ.

ꝑcedens in ꝑterito in supino

Ante to c veniens in xi cto mutat z in xum

¶ Dicit q̃ verbũ terminatũ in cto c ꝑcedẽte mutat cto in xi in ꝑte De to rito. z xi in xum in supino. vt flecto flexi flexũ. plecto plexi plexum. Itẽ q̃ttuor sunt verba babẽtia c añ to. s. flecto plecto necto z pecto

Flecto is ere. i. curuare. teutonice byegen. vl̃ cessare vl̃ mutare Flecto Plecto is ere. i. punire flectere vel aliq̃d ex virgis cõponere. vñ. Plecto Qui punit plectit flectit pariter q̃z nectit. Inde amplector eris ver buz cõmune z fcat circũquaq; brachia cingere vel circũcingi vtriſq; q̃z brachijs. Cõplector eris vbũ deponentale est simul vtriſq; bra chijs cingere. Et inuenit amplector aris z cõplector frequẽtatiuuz ꝓme ꝓiugatõis ꝑ eodem

in ꝑterito b vbũ boc verbũ

Datq; xui pecto pariter xi dat quoq; necto

¶ Dic q̃ ista vba. s. pecto z necto hñt xui in ꝑterito vel xi. vt pecto pexiui vl̃ pexi. necto nexui vel nexi. Nectere. i. nodare. teutonice. Necto knũpffẽ. vl̃ ligare inserere vl̃ adiũgere. Annectere. i. ad aliꝺ nectere Cõnecter. i. sil̃ nectere. Pectere. i. crines ornare. teuoõice kẽmen. Pecto

scz sterto z verto seruant .i. sine supino

Ante to verba duo retinent r absq; supino

dat in ꝑterito facit hoc verbū

Prebet ui sterto. t formant sum quoq; verto

¶ Dic ꝙ duo sūt ꝟba in to desinētia habētia r añ to. vt sterto z verto z sterto habet stertui in ꝑterito z caret supino. Sed verto habet ti in ꝑterito z sum i supino. vt verti ꝟ sum. Sertere. i. dormiēdo cū naribꝫ sonare. teutonice scnarcblē. vñ. Dū sterrit cattꝰ nunq; sibi currit i os mus. Itē stertere sepe ponit ꝑ dormire. Uertere teutonice vmwendē oꝫ vmkerē. vñ. Uertit ꝓpositū mꝫer cū ꝟtero dor sū. Itē Aucā q ꝟtit collū ꝺ iure tenebit. Itē ista tria. s. ꝟto vergo et ꝟro bñt ꝟ sū i supino. vñ. verto fac ꝟ sum verro vergoq; supinū.

Sterto

Uerto

sc ꝟba breuiāt ꝗ ꝟbū i ꝑterito in supino

E duo corripiunt. quorum peto ui facit z tum

duplicādo i ꝑterito fac ꝗ ꝟbū post ꝗ in supino

S geminando sui formant meto. deinde facit sum

¶ Dic ꝙ sūt duo ꝟba q̄ habēt e breuē añ to. s. peto z mero. q̄ꝑ peto facit ui in ꝑterito z tū i supino. vt petiui petitū. Sꝫ meto bꝫ sui in ꝑterito z sum in supino geminādo hāc ſram. ss. vt messui messum.

Peto

Meto

Petere. i. q̄rere vl' postulare. teutonice beyschē oꝺ bitten. z habꝫ petiui in ꝑterito vel perij ꝑ sincopā. Itē peto bꝫ diuersa cōposita q̄ ꝺia patēt in libro cōpositoꝝ. Mero messui messum fcat segetes secare vel colligere. Merior ſris ꝟbū deponēt ale fcat mēsurare quālibet rē iudiciāliter. vñ dū messis meri?. cultor meriť agellū. Itez messis pꝫ s̄. z capiť sepe ꝑmio eēno. vñ. Qꝺ sibi q̄sq; serit ꝑsenꝫ tpe vite Hoc sibi messis erit dū ꝺr ite vēite. Itē. Qꝺ serimꝰ meri/ mꝰ qꝺ damꝰ accipimꝰ. Metor arꝫ. i. mēsurare z ꝓprie trā ad ponen dū castra siue tētoria. vñ. Dic puror esse metor. tētoria ꝑōere metor. Meta ꝺr ēminꝰ agri vl' vie. vñ. drña. Dū tua rura merꝫ vicis pcio facit ꝗ ꝟbū duplicādo. i. i supino (merꝫ

Dat si sum mitto. tamen ss geminando supino

¶ Dicit ꝙ ꝗ ꝟbū mitto bꝫ misi in ꝑterito z missū in supino. gemi/ nando ss. Mitto est equiuocum. ꝓmo fcat infundere. vt ꝓꝑs misit spm̄sāctū in corda fideliū. Scꝺo fcat dimittere. vñ. Carbo Arcba na dei mitte. id est dimitte. Tertio fcat reponere. vt in passiōe dñi ꝺr. Petre mitte gladiū in locū suū. Quarto capiť ꝑ cadere siue iac tare. vt in euangelio. Si filiꝰ dei es mitte te deorsū. Quinto capiť ꝓprie scz ꝑ destinare de vno loco ad aliū teutōice senden. vñ. Fūdit. dimittit. ponit ruit. z loca murat.

Mitto

ꝗ ꝟbū in ꝑterito. i. si trāsitū fuerit in supino

Dat sisto statui si transeat. atq; statutum

ꝫ. si sit neutralis gꝫ i ꝑtito s. dat

Sed neutrale steti. nullumqꝫ supinum

¶ Dic̃ q͛ b ꝟbũ sisto si sit trãsitiꝫ fac̃ statui in ꝑtito z statutũ in supino. Sz si sit neutrale tũc bz steti in ꝑterito z caret supio. Sistere capit sepe ꝓstare vl̃ manere. z sic accõmodat sibi ꝑteritũ asto qõ bz steti. z tũc est neutrale sic̃ sto. Alio mõ capit trãsitiue ꝓ ꝑnta͛ vo care citare est stabilire: z sic est trãsitiꝫ z accõmodat sibi ꝑteritũ z supinũ a statuo. z tũc habet statui in ꝑterito z statutũ in supino. Sisto

tal' lra ꝑcedẽs in ꝑterito facit in supino

L vo ꝓueniens de vo vi formaꝫ vtum de vo

¶ Dicit ꝟba terminata in vo bñtia l añ vo mutãt vo in vi in ꝑterito z vi in vtũ in supino. vt soluo solui solutũ. voluo volui volutũ. Soluo z voluo parẽt supꝫ. Etiã voluere est gyrare teutõice vmtregẽ. Jtẽ voluo cũ multis ꝑpositõibꝫ cõponit. z oia cõposita cõuniũt in ꝛcaro cũ voluo ꝓ additionẽ ꝑponis. Caluo is ere bz calui i ꝑterito z caret supino z ꝛcat decipe z bz calui in infinitiuo ꝟbi passiui. Jtẽ caluꝰ a ũ. teuto. kal. i. aliqs q͛ caret crinibꝫ i frõte vñ. Si nõ vis calui fugiaſ ꝓsortia calui. Repit etiã caluare. i. caluũ facere. ꝫ. ꝓducta añcedẽs talis lra in ꝑterito in supino Voluo Caluo

Longaqꝫ ꝓcedens vocalis xi facit. z ctum

¶ Dic̃ q͛ qñ lõga vocalis ꝑcedit vo. tũc fac̃ ꝑteritũ i xi z supinũ in ctũ. vt viuo ꝟixi victũ. Viuere teuto. lebẽ. z ꝓduc̃ vi. vñ. Viuo vixi vinco vici. vincio vinxi. Aduiuo. i. valde vl̃ ad vtilitatẽ alteriꝰ viuere. Cõuiuo. i. sil̃ viuo. Reuiuo. i. iterũ viuo vel resurgo. Jnde ꝟba inchoatiua. vt viuisco aduiuisco z ꝙuiuisco z reuiuisco. Jtez a viuo venit viuariũ rũ. z est locꝰ vbi pisces viui reseruanť in aqua. Viuo

ꝟbũ in xo i ꝑterito i supio b ꝟbũ b ꝟbũ in supino

Xo dat ui xum nexo facit. texo quoqꝫ textum

¶ Dicit q͛ ꝟba in xo terminata faciũt ꝑteritum in ui. vt nexo nexui texo texui. z nexo habet nexũ in supino z texto habet textũ in supino. Jtẽ tria sũt ꝟba tertie ꝛiugatiõis in xo terminata. s. nexo texo z faxo. Nexere. teuto. kũnpſen. i. nectere siue nodare z adiũgere. Jnde nexare freqntatiuũ vt S. Karo vtimur b verbũ nexere. sed sepe nectere z nexare. qz nexare freqntatiꝫ ẽ a necto. Texere. teuto. ꝓtebẽ. z põit sepe ꝓ cooꝑire ordiare vl̃ ꝓstruere. Jñ textꝰ ꝰs ui z est liber contines tractatuꝫ doctoris sine glosa z sine expositione. Cõtexere. i. simul nexere Jtẽ faxo est verbum defectiꝫ z significat idez qõ facio. vt postea parebit. De xo Nexere Texere

attẽde variatio s. ꝛiugatiõis.

Post predicta vide que sit formatio quarte

ístas termiatões s^c ḡrta ꝓiugatio

Vi vel ui vel ij ri ni si xi quoꝙ psi dat

¶ In hac ꝑte auctor determinat de ꝑteritis ꝛ supinis verboꝝ ḡrte ꝓiugatiõis. Et ꝓsequẽdo dicit q̃ post illa q̃ dicta sunt vide q̃ sit formatio v̄boꝝ ḡrte ꝓiugatiõis. q̃ vl' hñt vi in ꝑterito. vt audio audi ui. vel ui. vt aperio aperui. vel ij vt salco salũ vl' si vt sentio. sensi. vl' ri vt reperio reperi vel ni vt venio veni vel xi vt vincio vinxi. vl' psi vt cambio campsi.

Cio

v̄bũ i cio talis lr̃a s^c lr̃a n in ꝑterito

Dat cio xi quotiens n ꝓcedit. hac sine dat si

¶ Dicit q̃ verba terminata in cio n ꝑcedente faciũt xi in ꝑterito vt vincio vinxi. Et q̃ non habent n ante cio faciunt si in ꝑterito. vt farcio farsi. fulcio fulsi.

Arguit

☞ Arguit. primo ꝛtra primã ꝑtem istius regule. Sentio terminat in cio. ꝛ habet n añ cio ꝛ tamẽ nõ habet xi in ꝑterito sed si. Dicendũ q̃ hec regula intelligit de verbis terminatis in cio p c ꝛ nõ p t. sentio aũt terminatur in cio p t qõ clare ꝓz in alijs ꝓsonis ꝛ tpib̃ vt sentio sentis sentit ꝛ pluraliter sentim⁹ ꝛc̃.

Arguit

☞ Arguit scõo ꝛtra scõam ꝑtem regule. scz (hac sine dat si) Amicio terminat in cio p c ꝛ nõ habet n ante cio. ꝛ tñ nõ habet si in ꝑterito g̃ ꝛc̃ Añs ꝓz q̃ habet amicui in ꝑterito. Dõm q̃ regl'a intelligitur de verbis in cio terminatis nõ habẽtib̃ n añ cio. sed altã ꝓsonantẽ. scz l vel r. sed amicio nõ habet aliquã ꝓsonantẽ añ cio sz vocalẽ.

Nota

Jtẽ oĩa verba ḡrte ꝓiugatiõis terminant in io ꝑter duo vñ⁹ Semp io ḡrta retinet. sed eo q̃o dẽpta.

Jtẽ multa sunt v̄ba terminata in io q̃ nõ sũt ḡrte ꝓiugatiõis. s. capio facio cupio.

Vincire

Vincire. id est ligare. teutonice bynden Jñ vinculũ vl' vinclũ p syncopã. i. ligamẽ. teutõice eyn bandt. Jnde vinculor aris. i. vincire ꝛ vinculo ligare. Differũt vinco ꝛ vincio vt s̃.

Fulcire

Fulcire. i. sustẽdere. teutonice. vnder stützen. Fulcio ꝛ fulgeo ꝙueniũt in ꝑterito. sed differũt in supinis. vñ⁹. Fulgeo si fulsum dic fulsi fulcro fulctũ. Jtẽ fulcio bz etiã fulciui in ꝑterito ꝛ fulcitũ in supino ꝛ v s̃. Vñ. quidã Fulcio si fulctũ dat. fulgeo si sum.

Farcire

Farcire. i. saginare vel ꝛplere teutõice füllẽ oder stopffen. Jnde farcimẽ ꝛ farcimẽtũ. teutõice eyn wurst. Jtez

Sarcire

sarcire. i. suere. Jñ sarror. i. factor vestimẽtoꝝ. differt farcire ꝛ sarcire. vñ⁹. Dũ sartit sarror farcit farcimina farroꝝ.

. i. cũ cõpositis eoꝝ s. v̄ba excipi

Non sine compositis debent dissyllaba demi

s dissyllaba s. preteritũ ƀ verbũ

Hec faciunt in ui. sic formar sanctio vel xi

¶ Dicit q̃ a p̃dicta regula excipiunt v̄ba dissyllaba cũ suis cõpo/

sitis q: hec faciūt iui in p̄terito, vt scio sciui. nescio nesciui. Et ꝟ verbū sancio formatur ꝛc. etiā facit iui in p̄terito vel xi. vt sancio sanciui vel sanxi. Scire. teutōice wyssen oꝺ verston. i. sapere sciaz habere vel cognoscere. Cōscire. i. sil' scire z ꝓprie in malo. Inde ꝓscius. i. sciēs se reū cū alio in pctō. vnꝺ. Cōsciꝰ ipe sibi de se putat oia dici. Jtē a scio ōr sciꝰ a um. i. sciēs. Jnde insciꝰ a um. q̄si nō sciēs z nescius. Cio ciui citū ptz sup̄. Cōscire. i. sibi q̄ psi malū facere. Notandū q̄ triplicia sūt ꝟba in cio q̄rte ꝯiugatōis. quedā semp scribūt p t. sz in ꝓma ꝑsona singl'aꝝ nūeri ꝓferunt p c. vt glutio futio. potio sitio singultio. Et q̄dā p c vbiq; scribūt z ꝓferunt. vt vincio sarcio fulcio raucio amicio scio z cio. Et de istis vltis verbis (q̄ semp scribunt p c) intelligit hec regula. Sancio is ire sanxi sanctū. vl' sanciui sancitū. i. statuere ꝓsecrare cōfirmare irrigare z ab oīniuria defendere. Et nota q̄ sancio ꝟm antiq̄s repit hīe sanciui vl' sancij z sancitū. sz ꝟm modernū vsum hz sanxi sanctū. Et oia ꝟcata huiꝰ verbi sancio patēt in ꝟ metro, Sancio ꝓfirmo statuo copulo quoq; sacro.

Glutio
Futio
Glutio

s' ꝯiugatōis illa termīatio attendite

De verbis quarte que dat scio dicta notate

¶ Dicit q̄ debem⁹ notare illa q̄ dicta sūt de ꝟbis q̄rte ꝯiugatōis in cio. q: sufficiēter dictū est de illis in regulis p̄cedentib⁹ s' verba s' ꝑfecti sonū fecerunt

Cetera preteriti vocem facere per iui

Regula generalis

¶ Dicit q̄ cetera ꝟba q̄rte ꝯiugatōis faciūt p̄teritū ꝑfectuz in iui. vt audio baber audiui. seruio seruiui. potio potui. Potio potui potitū. i. fingere vel facere. Jnde poeta taꝝ fictor vel factor z ꝓprie carminis. Jnde poetissa. i. vxor poete fictrix carmīs. Jñ poetria. i. ars poete. Jtē tria sūt cōposita a fio q̄ mutāt p̄teritū z ꝟcatū sui simplicis. vt suffio defio z ꝓfio. Suffio iui itū. i. suffumigare z thurificare. Defio iui itū. i. relinq̄re vl' deficere. Cōfio iui itū. i. ꝑficio. Jsta eriā bñt ꝑ syncopā ij. vt suffij defij ꝓfij. ꝟ. Quāuis dat fio factꝰ sū. nō tñ ipis. Suffio des iui cū defio ꝓfio iūctis. Potio iui itū. i. potentē facere. Cōpotire est aliquē inuestire introducere z potentē bñficij facere. Jmpotire est aliquē ī potentē facere. ꝓiuare bñficio vel officio. Potior iris verbū deponētale. i. acq̄rere. Potio

Cecutire iui itū id est cecū esse vel fieri. Jnde cecutiēs. i. lippiēs vel paꝝ videns. Etiā cecutire capit sepe ꝑ paꝝ videre. Retire. i. in rete capere vl' laq̄are Jrretire. i. illaq̄are ipedire z reti inuoluere. Jrretitꝰ a um. i. illaq̄atꝰ

Cecutio

Retio

Futire. i. vana loq̄ vel fundere. Jnde hic z hec futilis z ꝟ futile. z est illud qđ facil'r z cito fluit. vnde Grecista, Futile vas illꝰ qđ in se nulla recludit, Sic bō sit futilis diuulgās oīne qđ audit. Gluti /

re.i.absorbere comedere vel deuorare. Inde gluto onis.i. mādo.

Sitio Sitire.i.potū desiderare z ponit sepe p desiderare simplr. Inde

Punio sitis nomē qō ptz supā. Punire.i.penā alicui inferre.vñ. Nil magis ingratū q̄z nō punire reatū. Inō punit⁹ a um.i.castigat⁹. Et cō ponit dicēdo ipunit⁹ a um q̄si nō punit⁹, z q̄ sine pena euasit.

regulā destruūt .i.ẏba p hāc dcōez cass⁹ intellecta

Sed legem cassant hāc cassus et inde creata

¶Dicit q ẏba intellecta p sex lr̄as ist⁹ decrōis cassus cassant.id est annihilāt hāc legē.i.p̄dictā regulā. vt patebit in seq̄ntib⁹.

ista ẏba s.dāt i p̄terito hoc verbū

Haurio sepio sentio si vi campio vel psi

¶Dicit q ista tria verba haurio sepio z sentio habēt si in p̄terito vt hausi sepsi sensi. Et hoc verbū cambio habet cambui vl campsi

Haurio Haurire.i.aquā extrahere ō puteo z est equiuocū. vñ⁹. Haurit cōsumit videt euacuat ferit audit. Sorbet z exiccat. attrahit arq̄z bibit. Sed magis ꝓprie accipit⁹ p extrahere aquam de puteo, vt ibi

Sepio Haurit aq̄s cribro qui discere vult sine libro. Sepire.i.circūdare z sepe circūcludere. Inde dicit⁹ sepes sepis vel sepis pis.id est munitio de spinis vel lignis circa segetes vel olera. Inde sepecula z sepicula diminutiua. z p̄ducūt hāc syllabā se. ẏsus. Vallam⁹ p prie castrū sepim⁹ oule. Virgili⁹ in p̄mo geor. Religio vetuit segeti p̄tendere sepē.

Sentio Sentire.i.per sensum accipere scz p visum auditū cē. z sic est actiuū. Sed sentire capitur sepe p habere p sensum vel intellectū z sic est neutrū. vñ. Sentio sensat⁹. sed sentio dū scio sensum. Sic est actiuū. sic est neutrale reptum. A sentio is ire dicit hec sentes tis vel sentrix icis.i.spina vel arbor spinosa. z vsitat̄ magis in pl̄i nūero. s. sentes sentiū q̄z in singl̄ari. Jtē assentire.i.assensum p̄bere. Jnuenit assentior iris deponētale p eodem. Consentire id est ꝫ sensum p̄bere. vñ. Est assentire, ꝓprie ẏbis adulari. Sz ꝫ sentire dicasq̄z simul dare sensū. Et q̄nq̄z tñ primū deponit agitq̄z. Et sicut differūt assentire z ꝫ sentire. sic etiā differt assensus z ꝫ sensus

Cambio vñ. Assensum verbis ꝫ sensū dic forefactis. Cambire.i.vnā rē p alia mutare sicut aur̄z p argento z hmōi z hz cābui z cāpsum z raro inuenit cambiui cambitū. Jñ campsor oris. i. nūmulari⁹ q̄ dat argentū p auro. z ecōtra. ẏsus. Participat lucrū campsor si cāpserit aurum.

in p̄terito h̄ ẏbū s.ẏba s.ẏbo venio

Dat veni venio sic que componis ab illio

¶Dicit q h̄ ẏbū venio cū suis cōpositis hz veni in p̄terito. aduēio

enio adueni reuenio reueni. subuenio subueni. p̄uenio p̄ueni Venio is ire. dicit q̄si ẏsus nos ire. Et differūt venio is ire, z veneo is

ire. ꝟbus. Veneo lõgaꝝ. venio ꝙz corripiaꝝ. Primũ fuat eo. sz io dic esse scõi. Veneo ê ꝟbũ neutro passiuũ qꝫ sub voce neutrali fcat passiue. qꝫ vẽico is ire fcat vẽdi vñ. Si vis venire. debes cras mane venire. De re q̃ vẽit gña nll'a venit. Itẽ venio bz veni i ꝓterito z vẽtũ in supno. Sz veneo bz veniui vl' venũ in ꝓterito z venũ i supio. vñ. Veneo ui venũ. venio ni dat quoꝙ vẽtũ. Itẽ differũt veni ꝑñtꝫ tpis impatiui mõi ꝑma breuis. z veni ꝓteriti ꝑfecti tpis indicatiui modi ꝑma lõga. vñ. Ad mea festa veni. qm̃ pr⁹ ad tua veni. Itẽ venim⁹ in ꝑsenti est ꝑma breuis z media lõga. sz venim⁹ i ꝓterito est ꝑma lõga z media breuis. vñ⁹. Venim⁹ in prisco ꝑsenti dico venimus. Itẽ differũt ĩuenire z repire. vt statim dicẽt. Itẽ venio z eius cõposita sunt neutralia ꝓter q̃nqꝫ. vñ⁹. Est venio neutrũ cũ cõpositis nisi q̃nqꝫ. Pre cõ anteuenit circũuenit inuenit ista.

ꝟbũ in ꝓterito

Dat salio salij saluj ſquoqꝫ ſſiui salui

¶ Dic̃ q salio bz saluj siue saliui i ꝓterito. Differt aũt salire sallere z psallere vt s̃. Nota q oĩa ꝟba hñtia iui i ꝓterito etiã hñt ij z ecõ tra. vñ. Oĩe qõ fit iui fit ij. qõ ij fit z iui. Sz liui triui siui sunt simpla ꝑiui. Itẽ ista tria ꝟba. s. lino tero z sino hñt iui z nõ ij ſm vsum saltẽ in simplici. sz in cõpositꝫ etiã hñt ij. vt desino desiui vl' desij. Nota

cõposita cõponit ꝟbũ demanꝺ ꝟbũ

Quoqꝫ parit pario simul excipiantur et aio

¶ Dic̃ q cõposita a pario etiã excipiantꝫ. z sil'iter ꝟbũ aio. qꝫ cõposita a pario nõ hñt iui i ꝓterito sz aliter. vt statĩ patebit. Et aio bz dixi vt patebit ĩ capl'o de ꝟbis defectiuis. Pario ptz supꝫ.

ab illo ꝟbo ꝯposita in ꝓterito boc ꝟbũ

A pario dant uata rui. nisi qõ reperire

boc verbum ꝓteritũ fecerũt

E comperio qꝫ perfaciendo preteriere

¶ Dicit q cõposita a pario habent rui in ꝓterito. vt aperio aperui operio operui. Nisi cõperio z repio q̃ faciũt peri in ꝓterito. vt comperi repi. Aperire. i. reserare z discludere. Ad aperire. i. valde aperire. Cõperire. i. inuenire. Experior iris expt⁹ sum. verbũ cõe. i. ꝓbare vl' ꝓbari. Operior iris oꝑt⁹ sum. deponentale. i. exp̃ctare. vñ⁹. Operior tardos. opit me vestꝫ amena. Operio operui opitum id est tegere. z hoc cõponit cũ co. z dicit cooperire. i. simul ꝯiungẽdo operire. Inde discooperire. i. detegere. Repire. i. inuenire. vñ drñ a Querẽs inuenio. repis qõ sors tulit vltro. Pario est verbũ neutrale tertie ꝯiugatiõis. sed cõposita eius sũt q̃rte ꝯiugatiõis z acciua. ꝓter operior deponẽtale. z experior cõmune. Differũt aũt pario is ere. z pareo es ere. paro as are. vt supra.

v 4

ſd eſt verba bñtia xi in ꝓterito fecerũt

de formatione ſupinorum

Jn xi preterita per ctum fecere ſupina.

¶Dic̃ q ẏba bñtia xi in ꝓterito bñt ctũ in ſupino. vt vincio vinxi. vinctũ. Jtẽ drñt vincite a vinco z vincite a vincio. vñ⁹. Vincite p/ uerſos victos vincite potẽtes. Jtẽ drñt vincĩt media longa z vin/ cĩt media breuis. ẏ⁹. Vincĩt hic victus vincĩt cõpede nexus.

tali lr̃a ꝓcedẽte tali lr̃a s⁶ lr̃is l vel r

L preeunte vel r ſi tum facit. his ſiue dat ſum

demas in ſupino ẏ ẏbũ ẏ ẏbũ in ſupino

Excipias hauſtum dans haurio. ſepio ſeptum

¶Dicit q ẏba bñtia ſi in ꝓterito l ꝓcedẽte vel r faciũt tum in ſu/ pino vt fulcio fulſi fultũ. farcio farſi fartũ. Et verba ſine l vel r ba/ bẽtia ſi in ꝓterito faciũt ſũ i ſupio vt ſentio ſenſi ſe ſũ. Jñ excipiũt duo ẏba ſcz haurio qđ bz hauſtũ z ſepio qđ habet ſ eptũ

ẏ ẏbũ ſcz a venio deſcẽdentia in ſupino

Vt venio ſic dant ab eo venientia ventum

¶Dic̃ q ſic̃ venio bz ventũ ſic oia cõpoſita ab ipo deſcẽdentia bñt eriã ventũ in ſupino. vt reuenio reuentũ. aduenio adneuentũ. i. om̃e illd ẏ ẏbũ cõponit ꝓcedẽte in ſupino

Et quicquid pario parit r preeunte facit tum

¶Dicit q oia cõpoſita a pario faciũt tũ in ſupino r ꝓcedẽte. vt re perio reperi repertũ aperio aperui apertũ

ẏbũ bñs iui in ꝓterito mutat in ſupino

Jui preteritum ſemper tranſfertur in itum

¶Dicit q ẏba bñtia iui in ꝓterito habẽt itum in ſupino. vt audio audiui auditũ poio poiui poitũ.

ẏ verbũ in ſupio in ꝓterito

Dat ſalio ſaltum. dum vi facit excipiendum

¶Dicit q ſalio eſt excipiendum a regula predicta dũ ſcz facit ſali ui in preterito quia tũc habet ſaltũ in ſupino. Nota q ſalio ha/ bet ſalui ſaliui vel ſalĩ in preterito. z ſemper habet ſaltũ in ſupino Sed dum habet ſaliui tũc eſt excipiendũ a regula iſta quia tũc nõ habet itum in ſupino.

s⁶ ẏbis abñcĩt excipe in ſupino

Jquibus eripitur duo deme ſupina ſepultum

s⁶ ſupinũ ẏ ẏbũ ẏ ẏbũ

Quod ſepelire facit amicire ſupinat amictum

¶Dicit q excipienda ſũt verba faciẽtia preteritũ in iui. quibꝫ i eri pitur in ſupino. vt ſepelio ſepeliui ſepultũ amicio amiciui amictũ

Amicio Amicio, i. cooperio adhũc go. Circum amicio, i. cir cũcirca amicio

z vestio. Inde circũamict⁹. a um. i. circũcinct⁹ z circũdat⁹. Coamicire. i. sil' vestire. z sabtrahit n. Jtẽ inueniunt duo distincta ꝟba scz amicor aris deponẽtale. z amico as are actiuũ. Amicor aris i. esse amicũ. Et ꝓ oppositũ inimicor arj i. esse inimicũ. Scz amico as are. id est amicũ facere z inimico as are i. facere inimicũ. vñ. Si q̃ amicat nob̃ est noster amic⁹. Caut⁹ amicat eũ sibi quẽ ꝑce reddit amicũ. Ac inimicat nob̃ inimic⁹ apt⁹. Jste sibi ꝟbis socios inimicat acerbis. Jtẽ oia ista verba scz amico amicor. inimico z inimicor veniunt ab bis noĩbꝰ amic⁹ z inimic⁹. Amic⁹ a um ꝺr q̃si amoris custos seu animi custos z bz amicior in cõparatiuo. aliqñ reprit amicior ad differẽtiã ver bi passiui amicior. Sepelire. i. mortuos cõdere z corripit pe. vñ. Ouidi⁹. Et sepeli lachrymis ꝓfusa fidelibꝰ ossa

ab ꝟbo ab ꝟbo

A queo composita vel eo breuiare supina

norũ est illud supinũ ꝟbũ

Constat. z ambitum non corripipit ambio solum

¶ Dixit autor supius ꝙ ꝟba faciẽtia preritũ in ui faciũt supinuꝫ in itũ. pducẽdo i in penultima syllaba Hic excipiẽdo dicit ꝙ cõposita ab eo z queo breuiãt penultimã syllabã. vt neq̃o nequitũ. trãseo trãsitũ. Sed ambio solũ pducit ambitũ in penultia syllaba. Eo ꝓz supra. Ambire. i circũdare seu cupe. vñ Ambio dic cupio. dicat z ambio lustro. Ambitiosus a um est ille q̃ desiderat honorẽ. Sed cupidus dicit q̃ desiderat aliquã rem Estqꝫ rei cupid⁹. sed honore vir ambitiosus. Jtẽ oia cõpositia ab eo retinẽt i ꝑsenti e añ o ꝑter ambio qđ habet i añ o sicut alia ꝟba ꝯrte ꝯiugatiõis. vñ. Ambio fuat io retinẽs vestigia ꝯrte Cetera sunt in eo q̃ veniũt ab eo semp. Jtez oia cõpositia ab eo sunt neutra ꝑter decẽ q̃ sunt actiua s. adeo Ambio. sub. in. ꝑter. pre. circũ. trãs. z ante. Hec sunt actiua q̃ dant or. cetera neutra. De cõpositis ab eo vide in libro de cõpositꝭ ꝟborꝫ. Quire. i. posse. ꝓz s. Et cõponit cũ nõ. z ꝛõr neq̃re. i. nõ posse. Jñ nequã. i trufatorꝫ. q̃ scz neq̃t resistere malo. Jtẽ eo z queo cũ suis cõpositis habent duplex futurꝫ indicatiui modi. vñ. vult queo cũ natis z eo duplicat: futurꝫ. Joo dic vel eã sic quibo siue queã dic.

S nuenire sc verbo sc sua

S Jreperire cupis ex deponente supina

sc verbi fac sc vocem

Actiui finge vocem formaq̃ per illam

sc in supino .i. multa

Sicut literarum veritum sed plurima verba

s ꝟba nõ sic a reor a misereor

Illa creant aliter. probat hoc ratus atq̃ misertus

¶ Postq̃ auctor determinauit de ꝟbis acciuis z neutralibꝫ q̃ ad eoꝝ pterita z supina penes ordinẽ ꝯiugationũ. Hic ꝯsequẽter determinat de ꝟbis deponẽtalibꝫ quo ad eoꝝ pterita cuiuscũq; ꝯiugaitõis fuerit. Exemplũ de ꝑma. vt emulor tristor. De scõa vt vereor polliceor. De tertia. vt ꝯuertor auertor. De q̃rta. vt moleor sortior. Et dicit q̃ si tucupis reperire supia ex deponẽte debes fingere vocẽ actiuaz in o. z formare ꝑm illã ꝑteritũ z supinũ. z repto supino illi⁹ verbi actiue vocis inmediate habebis supinũ de ꝟbo deponẽti. qõ est illi oĩno sil'e. ex q̃ supino potes supplere ꝑteritũ ꝟbi deponẽtis cũ hoc ꝟbo substãtiuo sum es est. Vt finge vocẽ actiuã a leror z habebis lero as aut leratũ. qõ etiã est supinũ a leror inde dicim⁹ circũloquẽdo in ꝑterito deponẽtis lerat⁹ sum fui. ꝛc̃. Sz pl'a ꝟba creãt al'r supina qõ ꝓbat h̃ ꝑteritũ rat⁹ z miser⁹. qz voces eoꝝ actiue ficte haberent itũ: vt reo rui ritũ misero miserui miseritũ. sed modo dicimus ratũ z misertũ. Jñ rat⁹ sum z miser⁹ sum. Jtez ꝟba deponẽtalia non hñt ꝓpria ꝑterita. sz circũlocuta p ꝓpriũ ptricipiuz ꝑteriti tpis z
Nota p h̃ ꝟbũ suz. vñ. Priscan⁹. Preteritũ ꝟbũ qõ in or fit non hz viluz. Sed vice ꝑteriti cũ partícipãti capit sum. Nota q deponentale dicit a depono is ere. quia deponit passiuã significationẽ z retinet actiuã. vel quia deponit vnã terminationẽ. scz actiuã. vel quia deponit ptícipiũ futuri tpis in dus.

Arguit ☞ Arguit. bene dicit lero ĩ actiua voce. q̃ male dicit q̃ leror est verbũ deponẽtale. Sol'o bene dicit lero as are actiue. i. mortificare. etiaz bene dicit lero dr̃i casus a ler⁹ a ũ. i. gaudẽs vl' letũ ti. i. moritr̃i leror ꝓ gaudere est deponẽtale. qz lero as are. z lero dr̃i casus nõ sũt eiusdẽ ꝯcatõis cũ leror ꝟbo deponẽtali. Jtẽ solũ repit vnũ verbũ deponẽtale qõ deponit actiuã ꝯcationẽ vt nascor. Et oĩa verba deponẽtalia olim erãt cõia. vñ⁹. Deponẽs omĩe qõ apud nos dr̃ esse Quondã cõe vetereꝫ illud posuere. Tũc duplex sensus fuerat modo sufficit vn⁹. Et nõ imerito deponẽs dicit q̃ Jnsignũ hui⁹ inueni unt multa ꝟba deponẽtalia poni sub passiua ꝯcatõe in sacra scꝛiptura. vñ. in Hieremia. Sicut nũerari nõ pñt stelle celi. nec metiri are ne maris. ibi metiri ponit passiue. Et ꝑmi regũ. xxvj. cap'c. Sicut pdir psequit in montibꝫ ꝛc̃. ibi psequit ponit passiue. Et ad hebreos vltimo. Talibꝫ aũt hostiꝫ ꝓmeret de⁹. i. ꝓmerendo acqrit. Jtẽ pñ. Cõuertere dñe sup seruũ tuũ z depcare. i. depcabilis esto Lector ar⁊ letat⁹ sum i. gaudere. Let⁹ a um. i. hilar⁊ z gaudens. Jnde letitia. i. gaudiũ. Jtẽ lero as are activũ. i mortificare. Jñ letat⁹ a um. i. mortificatus. vñ. Lero letat⁹ sit idẽ qõ mortificat⁹. Leror letat⁹ sit idẽ qõ glificat⁹. Nõ bene letat cui letat sua mater. Letum leti. i. mors. Vnde drña inter letũ ti. z let⁹ a um. vñ. Cũ venerit letũ neminẽ vi
Tristor deo fore letũ. Leror cõponit cũ con. z dr̃ colleror aris. Tristor aris

tristatus sum. i. dolere inuenit etiã tristo as are. i. tristẽ facere. Cõ tristor. i. cõdolere. Cõtristo as are. i. simul tristem facere. Emulor aris. qñq; fcat diligere. z tũc cõponit ab e z moles Aliquãdo fcat inuidere z tũc cõponit ab e z malus. Etiã capit p indignari. sic facit qui ex ira inflatus est. Aliqñ fcat sequi in malo vl' in bono z tũc componit. ab e z molior iris. vnde. Emulor inflat amat. inuidet. ac imitat. Inde emulus a um. i. inflatus ira q; amat vel inuidet vl' se quit aliũ p amorẽ vel p inuidiã. Minor aris. i. minas imponere teutonice. drowẽ. Etiã inuenit mino as are. i. cõpellere seu añ se ducere. Itẽ differt minas nomẽ z minas verbũ. vñ. Nolo timere minas dũ me sine vimine minas. Itẽ mine arũ patz supra. Vereor vereris est verecũdari seu timere. Inde reuereri. i. bonorare. vnde. est vereor timeo. reuereri dic venerari. Irreuereri. i. non bonorare Item differũt verutũ. z verit⁹ a um. vnde. Tunc scio me veritum cũ magnũ porto verutũ. Polliceor pollicitus sum. i. pmittere' vñ. Ouidi⁹. Pollicitis diues quilibet esse potest. Itẽ Policemur sponte. sed pmittim⁹ rogati. vñ. Vltro polliceor. pmitto sepe rogatus. Cõuertor eris. i. simul vertere. teutonice. bekeren. Diuertor est pfecte vertere Auertor. i. spernere vilipẽdere z recusare. Preuertor id tst puenire. Reuertor id redire. Ista sunt composita a vertor que ponunt quãdoq; deponẽtaliter quãdoq; passiue. Molior moliris molitus sum. est cũ difficultate conari. Et differũt molior molo z mollio vt dictũ est supra. Sortior iris sortitus sum id est diuidere. subministrare. adipisci. diuinare. vel retribuere. Reor reris: id est estimare seu putare. Inde ratus a um. id est arbitrat⁹ firm⁹ vel opinãdo credens. vnde Credens aut firm⁹ dicit esse rat⁹. Ratis tis id est nauis. z differt a ratis datiui casus bui⁹ nois rat⁹ a um. vnde. Lignis ista ratis est operata ratis. A reor dicit rendi dodum gerundiũ. vt ibi. In modio rendi vix es vola plena sciendi.

Emulor

Minor

Vereor

Cõuertor

Molior

Reor

Misereor.

Misertor est sup miseriã alicui⁹ cõdolere z cõpati. Inuenit etiam antiquũ verbum misereo es ere in eodẽ sensu. quia miseret dicitur z misereť impsonaliter. vt dicit miseret me tui miseretur tui. Item inuenit miseror aris id est misericordiã impẽdere. z misereri est cordis tm̃. z miserari ex opere cõprobat. quãdo scz signũ miseri cordie alicui exhibeť. Inde hic z hec miserabilis z hoc le. i dignus misericordia seu misericordie habilis z sic ptz q; misericordia est tm̃ affectus cordis. sed miseratio ex ope pbatur. vnde. Parcẽdo miserat bõ christ⁹ miseret. Quẽlibet istorũ ꝓprie miseret miserorꝫ. Itez misereor regit datiuũ seu gtm̃. etiã dominor aris vnde. Nostri. vel nostris misereris cũ dominaris.

B vbũ i supio s⁹ supinũ illa verba

Dat fateor fassum. nullum liquor medeorq;

ꝟ ꝟbū ꝟ ꝟbū sc̄ ꝑdictis sociare
Et vescor reminiscor eis adiungere debes
sc̄ ꝟba circūlocutionem sc̄ ꝑfector
Hec circumloquium non seruant preteritorum

Fateor

Nota

Liquor

Medeo

Vescor

Reminiscor

¶ Dicit q̄ fateor hz fassus in supino. sed liquor medeor vescor z reminiscor nullū hñt supinū, q̄re nō p̄nt habere p̄teritū circūlocutuz ꝑ supinū. z cū ꝟbo sum. Fateor eris. i. manifestare q̄si video fari. Cōfiteri. i. sil' fateri. Cōfiteor sepe ponit̄ p fateor z econtra. q̄uis q̄dā faciēdo differentiā dicūt. Cōfiteor spōte, fateor mea facta coacte. Nota q̄ncūq; aliq̄ verbū caret p̄terito siue terminat̄ in o siue in or. tūc ad exprimēdū mēris ꝯceptū sub tali p̄terito sumendus est principiū p̄nis rpis illius ꝟbi cū p̄terito but⁹ ꝟbi suz. vt gliscо in p̄terito hz fui gliscēs. vescor fui vescens. Liquor eris. i. defluere decurrere z dissolui. z liqueo es ere p eodē. A liq̄o hz liquor oris substātiuū. i. humor seu humiditas. Liquo as are teutonice weychmachen. Itē liquor aris passiuū. teutonice werdē weychgemacht. liq̄r oris a liqueo. z liquor aris a liq̄ corripiūt li. sed liquor liqueris p ducit. Medeor eris. i. medelam dare. Inde medicor. i. tez mederi z remediū dare. Inde remediū dñ. i. medicina seu medela. Medicor aris deponēs. z medico actiuū. i. medicinā dare vel cuz medicina aliquē sanare. Inde medicus est magister in medicina. Itē dicitur medico as. z medicor aris. Inde medicamē z medicameruz. i. medicina vl' remediū. Ieē medior regit dtm̄ z medico accm̄. z medicor regit accm̄ seu dtm̄. Vescor eris. i. comedere vel vti cibo. Inde vesca vesce. i. parua esca. sicut dat. pueris. Vescor fm vsum caret supinis. tñ fm artē habet vescitū. Cōuescor eris. i. simul vesci Reminiscor eris. i. rememorari vel recordari neglectū. Inde reminiscētia. i. rememoratio. Reminiscor caret supino. z etiā repleri one p̄teriti fm vsum. tñ haberet rementū in supino z rement⁹ sum in p̄terito. Cōmīscor cōmēt⁹ suz. i. rememorari. Iñ cōmētū ri. est liber expositor⁹. q̄ exponit textū nō ad ūctūrā ꝓstructōis sz sentētialiter. Glosa est expositio alicui⁹ littere ꝓstructionaliter z sentēti aliter. q̄ glosa nō solū sententiaz sed etiā verba arendit. Trāslatio est expositio sententie p aliam liguaz. Textus est liber vel tractat⁹ ipi⁹ doctoris sine littere expositione.

stude facere sc̄ ꝟba ꝓiugatōis
Disce supina dare per deponentia terne
a gradior a cōminiscor a fruor a ꝑficiscor
Gressus cōmentus fruitus fructusq; profectus
a fruor a labor a nāciscor a paciscor ab adipiscor
Et fretus lapsus nactus quoq; pactus adeptus

vlciſcor iraſcor obliuiſcor.fungor vtor

Vltus ꝛ iratus oblitus functus ꝛ vſus

queror cõplector nitor

Queſtus complexus niſus ſeu dicito nixus

¶ Dicit ꝙ debem⁹ diſcere dare ſupina irregularia de v̄bis deponẽ
talib⁹ tertie ꝓiugatõis. q⁹ gradior habet greſſum. cõminiſcor com/
mentũ fruor fruitũ fructũ ſiue fretũ ꝓficiſcor ꝓfectũ. labor lapſum
nãciſcor nactũ. paciſcor pactuz. adipiſcor adeptũ. vlciſcor vltũ. ira
ſcor iratũ. obliuiſcor oblitũ. fungor functũ. vtor vſuz. queror q̃ſtum
cõplector cõplectũ. nitor niſum vel nixũ. Gradior greſſus ſũ. i. ira Gradior
vel ambulare. Jñ geſſus a um ꝓticipiũ. ꝛ greſſus us ui. i. veſtigiuz
ſeu paſſus. vñ. Per ml'os grerſſus hõ gerſſus fit cito feſſus. Fru Fruor
or eris. i. vti ſeu fũgi. differũt tñ. q⁹ fruit �various alicui rei ꝓter ſe paz
adherere. ſicut deo ꝛ celeſtib⁹ creaturis. Sz vti eſt alcui rei adhere
re. ꝑut eſt inſtrumẽtũ ad meli⁹ acq̃rendũ. ꝛ ſic vtimur reb⁹ tẽpora/
lib⁹ ꝓ nũc vtilib⁹. Fũgor eris fungi ꝑcat officio adherere. Poti/ Fungor
or iris ꝑcat adherere optatis ꝛ electis. Sed veſci ꝑcat cibis vti.
vñ. Rege deo fruimur exoptatisq; potimur. Veſcimur ac dapib⁹.
vtimur vtilib⁹. Aſte equa dicis fungimur officijs Jtẽ fruor cũ ꝙpo
ſitis facit in ſupino fructũ fretũ ꝛ frequẽti⁹ fruitũ. ſed ſolũ hz frui
tur⁹ in ꝓticipio futuri tpis. Proficiſcor eris ꝓfect⁹ ſum. i. ire. Jñ Pacci/
ꝓfectus us ui. i. ꝓficuũ. vnde. Cauſa ꝓfect⁹ ſum lõge ſepe ꝓfectus. ſcor

Labor lapſus ſum. i. cadere. teuronice vallen oder glurſchẽ. Jtẽ
labor eris v̄bũ eſt ꝑma longa. ſed labor oris nomẽ eſt prima breuis.
vñ. Me grauat illle labor ſub cui⁹ põdere labor. Nãciſcor nact⁹
ſum. i. acq̃rere vel adipiſci. vñ. Hoc eſt nanciſcor acq̃rere vel adipi
ſci. Adipiſcor adept⁹ ſum. i. acq̃rere ſeu inuenire. Paciſcor pact⁹
ſũ. i. pactũ accipe ſeu ꝓmittere. vel pactũ dare ſeu facerere ꝛ amici
ciaz ꝛ pacẽ facere. ſeu firmare. Cõpaciſcor. i. ſimul paciſci. Depaci
ſcor. i. valde paciſci. Ulciſcor vlt⁹ ſum. i. vindicare ſeu punire. Jñ
vltus a um. i. vindicat⁹. Jnultus a um. i. nõ vindicat⁹ vnde. Pec Ulciſcor
catũ multũ nunq̃ remanebit multũ. Ultio vltionis. i. punitio ſiue
vindicatio. vñ. Ad facin⁹ duplex nõ ſufficit vlcio ſimplex. Ultor vl
toris. i. vindicator. Jraſcor iraſceris irat⁹ ſum. i. cõmoueri. Jnde
iracũdus a um. q̃ faciliter iraſcit ꝛ ſepe. Et venit abira. Jra eſt re/
pentina animi motio ex qua nõ puenit odiũ. Vel ſic. ira eſt accẽſio
ſaguinis circa cor ꝛ eſt ira breuis furor. Sed iracũdia ſeu odiuz eſt
inueterata ira de vlrõe ſemper cogitãs. Obliuiſcor eris oblitus
ſuz. i. memoriã rei amittere vel negligere. Jnde oblit⁹ a um. i. negli Obliui/
gẽs. Jtẽ differũt oblit⁹ ab obliuiſcor media longa. ꝛ oblit⁹ ab obli ſcor
uor verbo paſſiua media correpta. vnde: Jmmẽor oblit⁹ notat obli

F

Fungor tus est maculat⁹. Ite est oblita deū meretrix ē oblita sorte. Fungo fungerʒ funct⁹ sum.i. vti. Defungor.i. deorsum a fruitiōe fungi. Jñ defunct⁹ a um.i. mortu⁹. qz nō fungit vita p̄senti nec aliqs fungit eo. sed poti⁹ fugit eū. Utor vteris vsus sum.i. potiri. Abutor id est male querse z ꝯ rōnem vti. Coutor.i. sil' vti. vñ. Potari⁹ Quo

Queror mihi fortuna si nō ꝓcedit conti. Queror erʒ q̄st⁹ sum.i. lamentari Cōqueror idē. seu sil' queri. Ite q̄ror ꝟbuz passiuū a quero ptz supra

Complecteor. Cōplector eris cōplex⁹ sum.i sil' vtriſqz brachijs cingere. Jñ cōplex⁹ us ui. z cōplexio onis.i. act⁹ cōplectēdi. Cōplexio etiā est natura seu dispositio Cōplector aris.i. freq̄nter cōplecti. vt sup̄ pat⁹ de plecto. Nitor eris nisus seu nix⁹ sum.i. laborare. conari. gdi z parere. qz in ptu maxim⁹ labor z conat⁹ est Annitor.i. valde niti edere seu apodiare. Cōnitor.i. sil' niti. Enitor.i. valde niti. forias mittere vel parere. z pducit semp illa ſyllaba ni. vñ. Nitimur in vetitū semp cupimusqz negatū. Nitor orʒ.i. splēdor. z corripit ni. vñ. Res est pulcra nitor i quē sup oia nitor Ite nitor eris q̄ñ fcat idē qđ pario tūc cōter bz uixū in supino. sed q̄ñ fcat idē qđ laboro tūc habet nisuz. vñ. Nitor p parere de se nixū facit esse. Si nisus nisuz dicas vult de sigre laboro. Ite inuenit nis⁹ nisi nomē auis. z nisus nisi nomē regis. z nisus us ui.i. conamen z labor. vñ⁹. Nisus auis nisus conamen. rex q̄z nisus. Rex z auis p si conamen sus gtō. Ite nisi cōiūctio.i. si nō vel magʒ q̄z. z corripit ni. vñ. Nō fūt q̄ñq; nisi dño dare vulnera nisi.i. conari. Ite nō est tuta nisi sine nisu filia nisi.

ab orior amorior

Ortus et est oriturus. mortuus et moriturus

¶ Dicit q̄ orior habet ortus in p̄terito z oritur⁹ in futuro. z morior habat mortuus in p̄terito z mortur⁹ in futuro.

s⁹ ꝟba.i. ꝟiugare velis

Hec tria si dicas orior morior potiorqz

ꝟiugādo .i. sub tertia z q̄rta ꝟingatōe

Declinando potes iris vel eris reperire

¶ Dicit q̄ ista verba scz orior potior ꝛc. reperiunt habere erʒ in secūda p̄sona p̄sentis indicatiui penes tertiā ꝟiugationē. vel iris penes quartā. Orior eris vel iris ortū vel oritum in supino.i. nasci vel ascendere. Ite vsitat⁹ dicit ortū in supio q̄z oritū. z ort⁹ sum in p̄terito q̄z orit⁹ sum. Et vsitat⁹ dicit in ꝓcipio futuri tp̄is oritur⁹ q̄z orturus Aboriri.i. longe oriri vel oriēdo exire. vel aboriri.i. nasci ante vel post debitū tēpus sine lege nascendi. Inde dicit aborsus a um seu aborti⁹ a um.i. qui nascit mōstruose z ꝓtra naturā. scz ante seu post debitū tēpus. Ite ab orior venit oriūd⁹ a um.i. natus seu

Morior nascēdus. Morior eris vel iris .i. decedere. Et est differētia inter

mori a mos moris. z mori a morior. vnde. Est in amore mori. vene / ris se subdere mori. Jtē morior caret supino. cū ꝑm antiq̄s dicitur mortū tu ꝑm tertiā ꝓiugationē. z inde dicit mortu⁹ ptic; piū ꝓteriti tpis. Et moritū moritu ꝑm q̄rtam. Et inde dicit moritur⁹ partici / piū futuri tpis. Jtē morior fuit olim q̄rte ꝓiugatiōis. sed moderni tenent ipm in tertia ꝓiugatōe. Potior eris seu iris. i. vti seu frui. Potior z ꝓstruit cū grō. accō. z ablatio. vt potior illi⁹ rei. illā rez. seu illa re. Jtē potior ꝑm modernos est q̄rte ꝓiugatōis. sed ꝑm antiquos repe / rit etiā in tertia ꝓiugatōe. vñ. Qui monacha; potit. virga tendente morit. Non aliter morit monacha quicūq; potit.

ab expgiscor formāt illa verba in supino

Hinc expergefactus faciunt loquor z sequor vtum

¶ Dicit ꝙ expergiscor habet exprectū in supino. z loquor habet lo / quutū. z sequor habet sequutū. Expgiscor; eris exprect⁹ sum. i. a somno euigilare. Jnde expgefacio is ere. i excitare a sōno z facere eui / gilare. Expgefactus a um. i. a somno excitat⁹. Sequor eris sequu / tus sum. i. imitari. Loq̄r eris loquut⁹ sum. i. fari siue verbis aliquid exprimere. vñ. Qui loquit quocūq; mō ꝓfert sua verba. Jtē loquor est deponētale; cū oibz suis cōpositis. z corripit lo. vnde. Debet pau / ca loqui qui vult vtban⁹ haberi.

in supino b ꝟbū in supino s^c in infinitiuo

Dat tutum tueor. tuitum tuor. ambo tueri

¶ Dicit ꝙ tueor habet tutum in supino. z tuor habet tuitum. z am / bo habēt tueri in infinitiuo. Tuor eris tuit⁹ sum. et tueor eris tu / tus sum. i. ispicere siue defendere. vñ. Dic tuor z tueor defendere si / ue videre. Tamē tuor capit sepe ꝙ videre. sed cōposita ab vtriq; so / lum significant videre. vñ⁹. Dic tuor inspicere crebro defendere ra / ro. Sed tueor sepe defendere raro videre. Nec si componas nūq; defendere dicas. Tuor

b ꝟbū in supino in supino. b ꝟbū in supio

Dat nascor natum. dat mensum metior. orsum

b ꝟbū in supio b ꝟbū b ꝟbū in supino

Ordior. et passum patior. potiorq; potitum

¶ Dicit ꝙ nascor hz natū i supino. metior mēsum. ordior orsum. pa / tior passuz. z potior hz potitū. Nascor eris nat⁹ sum i. de vtero ex / ire vl excidere. A nascor venit nat⁹. i. filius. z nata. i. filia. vñ. Catho. Si tibi sint nati nec opes. tūc artib⁹ i los. Instrue. q̄ possit i opē de / fendere vitā. Metior iris mēsus sū. i. mēsurare Jtē drūt metit me / dia correpta passiuū a mero is ere. z metit media ꝓducta a metior iris. vñ. Dic metor z metit. metit metior affert. Jtē metior z ei⁹ cō / posita sē deponētia, repiūt tñ aliq̄n i passiua ꝑcatōe. ꝑcipue i tertia Nascor Metior

Ordior psona. vt ibi Eadē mēsura qua mēsi fueritis remetiet vobis. Et habet in pterito metit⁹ sum z frequentiᵒ mēsus sum. Ordior iris ortus sū. i. ponere telā. z capit sepe p loqui qz sic ponit filū pᵒ filū qui ordinat telā. sic etiā ponit verbū post verbū qui loquit. vnde. Ordimur telas. ordimur verba loqndo. Jrē ordior cuz cōpositis suis est deponētale. z faciūt ordit⁹ sum. sed cōmuniᵒ z frequntiᵒ habēt ortus

Patior Patior passᵒ sū. i. sustinere. teutonice lyden. Cōpatior ers. i. sil' pati z illi q̄ patit ꝯdolere. Perpetior ers ppessᵒ sū. i. diu multū pati.

b pticipiū sᶜ a q̄ descēdat b pticipiū

Credo q̄ exosus verbo caret atq; perosus

¶ Dicit q̄ exosus z posus carēt verbis a quibᵒ descēdūt. Pro q̄ nota q̄ odi odisti odit habet supinū nō vsitatū scz osum. Jñ osus a um. i. odiens. Jnde exosus a um. i. valde odiēs. z ꝑstruit cū accusatiuo. vt exosus bellū. i. odiēs bellū. Perosus a um. i. pfecte odiēs vnde. Ouidiᵒ. Jlle posus opes siluas z rura colebat. Jrē exosus et posus possunt etiā dici noia. z ꝑstruunt cū actō p synodochen. Vel dicit q̄ exosus z posus sunt pticipia carētia verbis vsitatis a quibus descendunt qz non dicimᵒ perodi.

Os sᶜ minorē imitare sᶜ regularia vrētia. regularitate

Donatum sequere per verba fruentia lege

Capitu. sextuz de ꝟbis defectiuis z anormalis

¶ Jn hoc sexto capitulo intēdit autor determiare ō verbis defectiuis z anormalis. Et dic q̄ debemᵒ sequi Donatū minorē. p ꝟba fruentia lege. i. regularitate. quasi dicat tu debes ꝯiugare verba regularia sicut donatᵒ minor docet. z ego dabo tibi doctrinā de verbis irregularibus.

s. impatiuo s. verba s. verbis

Dic duc fac z fer. z que componis ab illis

.i. facio s. in cōpōe

Cum facit a vertit in verbi regula seruit

¶ Dicit q̄ ista ꝟba scz dico duco z fero sūt irregl'aria cū suis ꝯpositis in ꝑma voce impatiui. qz deberemᵒ dicere dice duce z fere. sed mō dicimᵒ dic bñdic. duc reduc fac bene fac. fer ꝯfer. Jnde excipiūt cōposita a facio. q̄ mutāt a in i in cōpositōe. qz illa habēt e in impatiuo. vt ꝑficio ꝑfice. ꝑficio ꝑfice. inficio infice.

¶ Queritᵒ. q̄re autor dicit q̄ in ꝯugatōe regulariū ꝟborᵒ debemᵒ sequi donatū. Solo iō. qz in tota grāmatica ꝑncipal'r debemᵒ seruare donatū z prisianū. vnde Grāmaticaz donati teneas pariter prisciani. Aut aliter sequeris mēdacia dedita vanis.

Arguit. Alexāder ꝑcedit hic ex ignotis. qz intēdit hic determiare de verbis defectiuis z anmalis. sed nō diffinit q̄d sit defectiuuz z q̄d anormalū. g̃ zc. Solo. Alexāder est metrista. sz metriste gau-

dent breuitate ergo t Alexander

¶ Querit.qd est verbū irregl'are. Sol'o est illō qō nō fuat prīci Querit
piū in modis t tpib'. vt sū es est. Aut qō nō fuat fcatiōnē voci ꝓue
nientē vt vapulo veneo. Et hoc ptz ꝙ duplex est verbū irregulare.
scz fm vocē. vt volo vis vl't. t fm fcationē. vt vapulo veneo. Et sic
ptz ꝙ irregularitas verboꝝ etiā ꝙsistit in duob'. scz in voce t fcati
one. vñ Normā verboꝝ dat vox t fcatiō.

¶ Querit.quot sūt verba anormala siue irregularia. Sol'o.q̄ttu
or. vñ. Sum volo fero t edo sunt hec t anormala credo

¶ Querit.qd sit verbū defectiū. Sol'o.est illud qō deficit in aliq̄
bus tpib'. vt salue aue vale ꝛc. de quib' postea patebit

¶ Querit.quare ista verba scz dico duco facio t fero nō habent e
in impatiuo. Solutio.ꝓpter coincidentiā vocis cuz nominib'.qa
fera habz fere in genitiuo etiā dicit fere aduerbiū. ergo fero hz fer
in impatiuo t nō fere. Dica habz dice in genitiuo. ergo dico nō ha
bet dice in impatiuo sed dic. Duc habz duce in ablatiuo. ḡ duco nō
habet duce in impatiuo sed duc. Fac habet face in ablatiuo. ḡ facio
nō habet face in impatiuo sed fac. vñ. Fer fero. dic dico. facio fac.
duc quoq; duco. Deficiūt hec e. nam si forasse tenerēt. Insci⁹ erra
ret. t noia sepe puraret. Sed ista rō nō est sufficiēs. qr eadē rōne nō
deberem⁹ etiā dicere lege a lego. nec rege a rego. qr lex habet lege ī
ablatiuo. t rex rege. Ergo potius dicit ꝙ causa est voluntas gram
maticoꝝ. vñ. Sic volo sic iubeo sit ꝓ rōne volūtas. Iterū antiqui te
xtus nō faciūt mentionē de b verbo fero. t b ideo. qr habet multo
plures irregularitates q̄z in impatiuo. t ḡ postea Alexander specia
lem facit mentionē de eo ibi. (Dat presens primi)

¶ Notandū ꝙ facio qñ mutat a in i in cōpositōe tūc retinet e in i
paratiuo regl'ariter. vt reficio refice. sz qñ nō mutat a in i in cōpōe
tūc amittit e. sic ī. simpici. vt calefacio calefac. malefacio malefac.

s. pfectū formata ī. aliq̄

In vi preteritum de se dat tempora quedam
truncat excipe s. verba s. vbū cōponit ab illis
Sincopat. hinc deme dissyllaba. quodq; fit inde
repies a nosco a fleo a flo ꝑet a scio
Inuenies nosti flesti flasti quoq; scisti

¶ Dcit ꝙ vba hñtia vi in ꝑterito syncopāt q̄dā tpa a ꝑterito for
mata vt amassem ꝓ amauissem. audisti ꝓ audiuisti ꝛc.

¶ Querit. q̄r tpa formant a ꝑterito pfecto. Dom ꝙ ista. s. ꝑteritus Querit
plusq̄ꝑfectū indicatiui ī rā. preteritū pfectū t plusq̄ꝑfectū optati
ui i sem ꝑteritū pfectū ꝙiūctiui in rim. t futurꝫ eiusdē in ro. t ꝑteri
tū pfectū t plusq̄ꝑfectū infiniti ī se. Sz oia alia tempa formantur

Nota a pñti ídicatiui. vñ⁹. Preteritū ꝑmi ō se dat tpa ḟna. Rā sem rim ro se formabit certa pñs. Itē notāter dic̄ (tpa q̄dā) q; nō oīa alia tpa formata a ꝑtito syncopanť. q; nō ō; amari ꝑ amauerī. z raro vl' nūq̄ amaro ꝑ amauero. (Hic deme dissyllaba) Dic̄ q; in epcipiūť ꝑte rita dissyll'a cū eoꝝ cōpositis. q; illa nō syncopāť. vt nō ō; trisse ꝑ tri uisse. nec cresti ꝑ creuisti. Sil'r i cōpositis. q; nō ō; ꝓristi ꝑ ꝓtriuisti.

Arguiť ☞ Arguiť. ō sil'ib⁹ idē ē iudiciū. sz oīa ꝟba sic̄ (decresti ꝑ decreuisti eiusdē g;. q̄ oīa ꝟba ꝑnt syncopari. Dom q; lz oīa ꝟba ꝓueniāt i ge nerali rōe ꝟbi. drñt tñ i specie. z ita volūtas grāmaticoꝝ q̄dā ꝟba syncopat z q̄dā nō. (Inuenies nosti) Dic̄ q; q̄ttuoꝝ ꝟba dissyll'a syn cōpāt ꝑdicta tpa a ꝑtito formata. q̄ sic̄ nosti a nosco. flesti a fleo. fla

Arguiť ☞ Arguiť. replin⁹ isse ab eo ꝑ iuisse. q; dic̄ Do (sti a flo. scisti a sci nat⁹ (ire isse ituros eē) Sil'r i ei⁹ cōpositis. vt abisse trāsissem. vt ibi; Cū trāsisset sabbatū Dom q; illa tpa nō veniūt ab iui. sz veniūt a ꝑtito ꝑi⁹ syncoparo. s. i. z sic sine vlcione syncopatōe ab i ō; issem z isse Pro q̄ notandū est q; ꝑterita in iui faciūt de se duo alia ꝑteri ta syncopata. vt eo iui facit ij̄ z cupio cupiui facit cupij̄ z cupi. vñ⁹.

Arguiť Iui ꝑtitū ꝓsonas syncopat a se. Per duo ꝑtita ō se recte fabricare ☞ Arguiť. iueniunť pl'a ꝑterita syncopata i ꝟbis dissyllab. q̄ auto; est diminut⁹. Añs ꝓbāť. q; i poesi repiť nesti ꝑ neuisti. nerūt ꝑneue rūt. Dom q; ō solū est ex licētia poetica. Sil'r etiā leo z pleo i com positis syncopanť. vt delesti ꝑ deleuisti. replesti ꝑ repleuisti. Etiā re periť dirri ꝑ diristi. durri ꝑ duristi. admorūt ꝑ admouerūt. neqsti ꝑ neq uisti. z sil'ia. sz nūc nō vtimur tali loquutōe.

ꝑ qñ s^c aliq̄s s. verbū .i. cū accō adūgi

Cum verbum quod habet quarto casu sociari
.i. ptícipū facere notemus
Participis tempus dare preteritum videamus
s^c ptícipio adiūgere. i. accō
Et careant illo. que non licet addere quarto
pfectū s^c verbis seq̄ntib⁹ .i. ptícipū
Preteritum verbi damus istis. participanti
s. tēpus s. damus
Nunq̄ preteritum. nunq̄ vel raro supinum
ista verba
Ambigo compesco disco posco tremo glisco
ista verba
Lambo vel linguo metuo timet vrgeo caluo
ista verba
Linquo vel fugo paueo fugit borreo scando

ista verba adiungam

Mando vel scalpo certo scabo consocubo

s. casiuo s. verba adiũgi

Accusatiuis possunt tamen hec sociari

¶ (Cũ verbũ ꝛc) Dicit q ꝝ ba trãsitiua cõgrue regẽtia post se accm̃ faciũt de se pticipia ꝑteriti tpis. vt bibit⁹ comest⁹. Sz ꝝba neutralia absoluta nõ poterũt regere accm̃ caret pticipio ꝑteriti tpis. vt Arguit ¶ Arguit. a stare dr stat⁹ qõ est pticipiũ ꝑteriti tpis (sto curro. q: descẽdit a verbo sto, z terminat in tus. Dõm q nõ est pticipiuz. Nota sed est nomẽ q̃rte declinatiõis sicut fruct⁹. Jtẽ ꝝba neutralia trãsitiua z absoluta drñt dupl'r. Prio q: ꝝbũ neutrale trãsitm̃ regit accusatiuũ sine figura nõ ꝓportionabilis ꝟcatõis vt comedo panẽ bibo vinũ. Sed neutrale absolutũ nõ põt regere accm̃ nisi ꝑ figuram vt albeo dẽres. palleo faciẽ. vl' regit accm̃ ꝓportionabil' ꝟcatõis. vt curro cursũ. sto stationẽ. pugno pugnã. Scõo drñt in formãdis ꝑticipijs. q: neutrale trãsitm̃ formant de se pticipia ꝑteriti tpis passiue ꝟcatõis. vt comest⁹ bibit⁹ Sed neutrale absolutũ nõ facit b. q: non dicit dormit⁹ sum a dormio. nec stat⁹ sum a sto. (Preteritũ ꝝbi ꝛc.)

Dicẽ q ista ꝝba ĩ rectu posita. s. ambigo cõpesco posco ꝛc. bñt ꝑteritũ ꝝbi. sz nũq̃ vl' raro bñt supinũ. ideo carent pticipio ꝑteriti tpis, q: b formant a supio. z tñ pñt sociari siue ꝓstrui cũ accõ. Ambigere ambegi ĩ ꝑterito sine supino. i. dubitare. vñ⁹. Nos pl⁹ ambigimus q̃nto pl⁹ arte studem⁹. Jñ dr ãbiges gis vl' ambigo inis. i. dubiosa loquutio. Ambigu⁹ a um. i. dubi⁹. z cõpar cũ b aduerbio magis. Jtẽ abigere i. abducere. vñ drña. Abducẽs abigi. dubitasq: qõ ambigi esse. Jtẽ drñt ambigo ambedo z ambio. vñ⁹. Ambio villas ambedo carnes. ambigo sensũ. Cõpescere. i. refrenare. vñ⁹. Virtutẽ ꝑmã puto cõpescere linguã Dico posco tremo patẽt supra. A disco venit disc⁹. i. scuttella. vñ⁹. Nil manet ĩ disco cũ carnes mãdere disco. Bliscere i. cupe ptz s̃. Jtẽ Alexãder pri⁹ dixit q gliscere caret ꝑterito b intelligẽdũ est fm vsũ z nõ fm artẽ. q: sic bz gliui in ꝑterito z glitũ in supio vt ptz s̃. Lambo linguo timeo patẽt supra

Metuere. i. timere. z bz metui in ꝑterito z caret supino fm vsũ tñ fm artẽ bz metutũ vel metuitũ. Jñ met⁹ us ui. i. timor. Vrgere id est coartare stimulare ptz supẽ. Jtẽ vrgeo bz vrsi in ꝑterito z vrsũ in supino. sed nec ei⁹ ꝑteritũ nec supinũ est in frequẽti vsu. Jtẽ differũt caluo is ere. z caluo as are ptz supẽ. Linq̃ etiã ptz s̃. Sugere suxi caret supino fm vsum. haberet tñ suctũ fm artẽ. z ꝟcat ꝑ os lactrahere ex mãmillis. vñ A nutrice sugo tecũ puer vbera sugo. Pauco fugio z borreo patẽt supẽ. Scãdere teutõice klymmẽ. Jtẽ ascẽdere. i. sursum tendere. Descẽdere. i. deorsum tendere.

Ambígo

Cõpesco

Bliscó

Metuo

Sugo

Jñ ascẽsus us ui. z descensus us ui vñ⁹. Qui caret alis z sine scalis
Mando scãdit in altũ. Nõ admirar si descensũ patiar. Mãdere mãdare
z mando onis patent supra. Cõmandare. i. simul mãdare. Remã/
dare id est iterum mandare. Item mando ẽm artem potest habere
supinum. scz mansum vt dicit catholicon q̃uis nõ habet ẽm vsuz
Scabo Scabere. i. gratare vel scalpere. differunt tamen ẽm quosdam
vnde ỷ sus. Est rationalis scalpo. scaboz suis Item scabo est pri/
ma breuis. sed scabi in preterito est prima longa. vnde ỷ sus. Pre/
sens pono scabit dat preteritũ tibi scabit. Item a scabo venit sca/
bies teutonice schebygkeit. Inde scabiosus a um. id est plen⁹ sca/
bie. Item a scalpo venit hoc scalprum pri. vel hic scalprus pri. id est
cultellus ferreus quo corium aptatur siue mundatur. vel est celtes
siue ferrum quo lapides aptantur. Inde scalpellum li diminutiuũ
teutonice ein schabmesser. Cerno patebit infra.

.i. de ỷbis neutralib⁹ .i. pticipij

Dices de neutris q⁹ raro participantis
retinẽt s⁹ verbis neutralib⁹
Seruant preterita. sed multis adde supina
s. ỷba neutralia .i. pticipia futuri tpis
Dicq̃ fere cuncta per rus formare futura
excipias s. ỷba caruerũt.
Inde tamen tollas ea que caruere supinis
s. verbi .i. ỷba neutralia s. verba. i. nõ bñt
Preteritum neutra dant hec. desunt tq̃ supina
silis cã s. ỷba .i. pticipio futuri tpis
Jn rus par ratio facit illa carere futu ro
ista verba
Estuo sterto mico rudo strido strideo psallo
a cõquiniſco ỷbũ s. ỷbis associabis
Conquexi parco predictis annumerabis
socia sex ỷba s⁹ pjugatois
Vt docui iunge preter sex neutra secunde
s⁹ verba fuãt neutralia ceo ceo reo leo reo leo
Sex retinent neutra. pla. no. ca. va. pa. doq̃ supina

(Dices de neutr') Dicit q⁹ multa verba neutralia babẽt supins
que raro bñt pticipia p̃teriti tpis. vt sto hz statũ. studeo studitũ. tñ
nõ dz stat⁹ a ũ z studit⁹ a um. Jtẽ notãter dz in textu (raro) q⁹ reptũt
quedã ỷba neutralia absoluta ñ potẽtia regere p⁹ se accñ. q̃ tñ bñt
participium preteriti tempis, vt sunt bec, vñ⁹. Cursus anbelitus

erratus vel vigilatus. Siue laboratus regnat⁹ siue quietus. Speratus placitus passus casus tirubacus. Hi sũt participes sine verbis quos reperimus.

Arguit

Arguit Grecism⁹ in his vsib⁹ videt ꝓtrariari Prisciano z Alexandro q̃ dicũt q̃ oia ptcipia descẽdũt a verbis. ꝯre male dicit in his vsib⁹ q̃ reperim⁹ ista ptcipia sine verbis. Dom q̃ prisciam⁹ z Alexander. volũt q̃ bõmi ptcipia formãt a verbis neutralib⁹. sz Grecism⁹ dicit q̃ repim⁹ ea sine verbis passiuis a quib⁹ solẽt talia ptcipia regulariter formari. z sic ꝓcordant. Dicq̃ ferecũcta. Dic̃ q̃ verba neutralia quasi oia formãt de se ptcipiũ futuri. tpis in r⁹ vt dormio dormitũ dormitu dormitur⁹ sto statũ statu statur⁹. Sed illa q̃ carẽt supinis etiã carent ptcipijs futuri tpis in rus. q⁹ ptcipia in rus fomant a supinis. deficiẽte ergo ꝓncipio deficit z ꝓncipiatũ. z deficiẽte causa deficit effectus. vt stupeo egeo vigeo ꝛc̃.

Stupeo

Stupeo es ere. i. mirari z terreri teutonice verwunderẽ. Stupefacere. i. stupidũ vl' timidũ facere. Stupefio stupefis stupefact⁹ sum id est esse vel fieri stupidũ z corripit stu. vñ. Nõ stupeãt multo corda sepulta mero. Itẽ stipo as are teutonice stoppẽ. i. obturare. Jñ stupa stupe est illud qõ purgant ex lino z canopo qõ facil'r incendit. q̃ etiã naues z alie res stipant vñ. differũt stupe nomẽ z stupe verbũ. vñ⁹. Fle miser ac stupe cõbueris q̃si stupe. Stupor oris. i. admiratio. Stuporosus. i. admirat⁹.

Vige

Vigeo es ere. i. vigorẽ habere z fortẽ esse z roborari. Itẽ vigor oris. i. viuacitas virtus z fortitudo. Jñ vigorosus. i. vigore plen⁹ viuax z fort. Itẽ vigẽs vigẽt. i. fort z in vigore existẽs. Et vigeo ẽ ꝑma brevis. vñ. Vindonicẽsis. Doctrine parer est vsus doctrina scholaris. Intercisa perit. ꝓtinuata viget

Egeo

Egeo es ere. i. indigere teutonice bedürffen. Inde egenus a um. id est paup. teutõice arm.

Splẽde. Nota

Splẽdeo es ere. i. fulgere teutõice schynen. Inde splẽdidus a um. i. lucidus schynbar. Nota q̃ oia ꝛba splendorẽ ꝟcantia carẽt supinis. vñ⁹. Oia splendorẽ dicas caruere

Estuo

Dicit q̃ ista verba neutralia. s. estuo sterto mico ꝛc̃. habẽt ꝑteritũ verbi. vt estui stertui micui ꝛc̃. sed carẽt supinis. z p cõsequẽs carẽt ptcipio futuri tpis in rus. q⁹ illud formãt ab vltimo supino. Itẽ mico sterto strideo strido psallo cõquiniſco parco oia ista supra exposita sũt. Estuo is ere hz estui in ꝑterito. i. cupe. Sz estuo as are id est vrere in se feruere bullire z calere. vnde drña. Estuo sit cupio. simul estuo dicit vro. Ab estuo as are venit estuariũ rñ. teutõice eyn stub. Itẽ estiuo estiuas estiuare. i. p vmbrã in estate q̃escere z refrigerũ querere. Inde estiualis teutonice sommerlich. (Vt docui iũgendo ꝛc̃.) Hic dicit q̃ adiũgere debem⁹ p̃dictis verbis ꝛba neutralia scõe ꝛiugatõis q̃ oia carẽt supino. z p cõsequẽs carẽt participio

futuri tpis in rus ꝑter sex q̄ syllabaliter ponūt in textu. vt docuit textus ibi. Pauca supinant ꝛc. que sunt placeo noceo ꝛc.

Arguit Arguit. Alexander est ḃ superfluus. qz sufficiēter determinauit pr̄ de verbis neutralibꝫ scōe ꝛiugatōis. g̃ superflue ḃ determinat de eis

Dōm q̄ Alexander existēs instructor iuuenū ḃ ideo facit vt magis declaret regulā prius positam scz. Dicq̄ fere cunuta ꝛc.

ista verba

De verb neutro pass. u. s Audeo cum soleo fio quoq̄ gaudeo fido
o clerice s. verba
Quinq̄ puer numero neutropassiua tibi do
ḃ verbū cū illo vbo s. verbis associabis
Prandeo cum mereo predictis annumerabis

¶ Dic q̄ ista q̄nq̄ vba ḃ in textu posita. s. audeo soleo fio ꝛc. dicūt neutropassiua. Deinde dic̄ q̄ prandeo ꝛ mereo adiungunt p̄dictis verbis. Et dicunt iō neutropassiua. qz sub voce neutrali bñt ꝓteritum vbi passiui. vt audeo ausus sum. gaudeo gauisus sum ꝛc

s. verba

De verb neutra passiuis Exulo vapulo veneo fio quattuor ista
.i. fcatū s. verbi habent scz neutrali
Sensum passiui sub voce gerunt aliena

¶ Dicit q̄ ista q̄ttuor verba in textu posita dicunt neutra passiua q̄a sub voce neutrali habent fcatum verbi passiui.

ista verba

Largior experior veneror morior osculor hortor
ista verba s. verba o clerice
De uerb cōmunibus. Crimino r amplector tibi sunt cōmunia lector
ḃ verbū adiūgere
Et bene si numeres interpretor addere debes

¶ Dicit q̄ ista nouē verba in textu posita. scz largior experior ꝛc dicuntur cōmuni a

.i. quattuor ista verba

Bis duo sunt odi noui cepi memini q̄z
s. verba fuant fcatū s. tpis s. tpis
Que retinent sensum presentis preteritiq̄z
s. tpa s. verbis fcatum geminabunt
Que formantur ab his pariter sensum duplicabunt
in futuro imperfecti in p̄rito pfecto indicati in singlari nūero
Datq̄z mementote memini dedit ante memento

¶ Dicit q̄ ista quattuor vba. s. odi noui cepi ꝛ memini sub voce pre

teriti habēt duplex ſcatum. ſ. pñtis z preteri. vt odi. i. odio vel odi/ui. z ſil'r zetia rpa que formantur ab iſtis habēt duplex ſcatum. vt odiſſem. i. odirē vel odiuiſſem. Et hoc verbū memini habet in ſecun da pſona ſingular' numeri futuri tpis impatiui modi. memento et mementote in ſcōa pſona plis numeri. (Audeo cū ſoleo)

Arguit. plura ſunt verba neutropaſſiua. ergo iſte text⁹ eſt dimi/nutus. vt ceno cenat⁹ ſum zc. Dōm q talia verba nō ſūt pure neu tropaſſiua quia etiā habēt preterita verborū actiuoz. vt ceno cena/ui. Vbi nota q quidā textus habēt hūc verſum (Prandeo cūm/mereo) ſed nō eſt poſit⁹ ab autore. q illa duo verba ex quo etiā ha/bēt preterita verbi neutralis nō ſūt pure neutropaſſiua. quia reperit prandi z merui in preterito a prandeo z mereo. Talia vo verba mul/to plura inueniunt. vt ceno cenaui vel cenat⁹ ſum ſueo cū ſuis com poſitis. vt ſueo ſueui vel ſuetus ſum. ꝓſueo cōſueui vel ꝓſuet⁹ ſum. etiā quieſco quieui vel quietus ſum. iuro iurauī vl' iuratus ſum. ce/pio vel cepi defectiuū habet cepi vl' cept⁹ ſum i preterito. Tamē ma/gis ſub vno preterito q̄ ſub alio vtunt. ſepi⁹ eñ dicit mereo meſtus ſum in preterito q̄ merui. Et etiā pluries dicit titubaui iurauī q̄ ti/tubat⁹ ſum vel iurat⁹ ſum zc. Audeo es ere auſus ſum teutonice küenweſen. Adio is ire. teutonice. boeren. i. auribꝰ ꝓcipere. vide ſ. Ab audeo dicit audax. i. animoſus. teutōice. küen. Inō audacia. Iñ etiaz audaciter ſeu audacter p ſyncopaz q̄ cōmuni⁹ dr. teutonice. küenlich. Inde audaci⁹ z audaciſſime. Soleo ſolit⁹ ſum teutōni/ce gewō ſyn od pflegē. i. aſſuet⁹ freq̄ns aſſidu⁹ viſitat⁹ eſſe. vñ. Nō leuiter linq̄ q̄ facere ſoleo. Itē ſoleo cū ſuis cōpoſitis corripit hāc ſyllabā. ſo ſed ſol ſolis pducit. vñ⁹. Qui rem noſſe ſoles dic ſolē gi/gnere ſoles. Fio fis fact⁹ ſum. i. incipe eſſe. Item fio capit mul/tipliciter. Primo dicit eſſe paſſiuū a facio. vt ſupra. Scōo eſt ver/buz neutropaſſiuū. q̄ ſub voce neutrali habet preteritū verbi paſſiui Tertio eſt verbū neutrū paſſiuū. quia ſub voce neutrali ſcat paſſi/ue. Item differūt vio as are. i. ambulare. z fio. vñ⁹. Multū q̄ vio/merito feſſus cito fio. Gaudeo gauiſus ſuz. i. letari. vt ꝓz ſupra. Congaudere. i. ſimul gaudere vel pariter letari. Itē gaudio fm re/gulā Priſciani habet gauſum in ſupino. z geuſus ſum i preterito. q̄ illa regula dicit q verba ſcōe ꝓiugatiōis in deo formāt ſua ſupina mutādo deo in ſum. vt audeo auſum. ardeo arſum. rideo riſum. vi deo viſum. Sed iā excipit geudeo z quedā alia vt ꝓz in ſcōa cōiu/gatiōe. Inde venit gaudiū. i. letricia ſiue exultatio. Differūt rñ. quia gaudiū eſt mētis. letricia vult⁹ ſiue faciei. ſz exultatio vboz ſiue mē broz. Fido fiſus ſum. teutonice. getruwē. i. fiduciā adhibere ſiue credere z drīt fides nomē z fides vbū. vt ſ. ibi etiaz ꝓz drīa inter fides dei fides fidis. z fidis fidis. Cōfidere. i. ſil' fidere vl' bñ fidere

Arguit

Nota

Audeo

Soleo

Fio

Gaudeo

Fido

Diffidere.i.diſcredere teutonice nūt verdruwē. Jtē fido as are.t
marrimonio copulare ſz raro vrimur.vñ.Corde cui fido ſponſam
fido bene fido. ibi prz dr̃na int̄ fido as are. z fido is ere.z fido dti z
ablatiui caſus a fid⁹ a ū.i.fidel Prādeo es ere.prz ſup̄. Mereo
Exulo parebit infra.(Exulo vapulo ⁊c̄.) Exulo as are.i.exiliū pati teut
ōice werdē in das elēdt geſant oder werden gebannē vſz dem lan
de.vnde.Theodolus. Exulat eiect⁹ de ſede ſua,pt hoplaſtus.z com
ponit exulo ab er z ſolū qō eſt ēra z dicit exulo as are ēſi extra ter/
Vapulo ram ſue natōis vel habitatōis poni vel mitti. Vapulo as are.i/
verbero: vel pcutio:.teutonice geſchagē werdē.vnde in euangelio.
Seru⁹ aūt ſciēs volūtatē dn̄i z nō faciēs ꝑm eā plagis vapulabit
Veneo multis.i.pcutiet ſiue verberabit. Veneo veni vel venū venum.i/
vēdi. teutonice vkouffe werdē.Et ꝓiugat veneo is ire eodē mō ſic
eo is ire.ꝑterq̄z in ſupino.vñ⁹.Veneo dic vt eo.ſed venū pone ſupi
no Jtē inuenit venū ois gener̄ nomē indecliabile. Erēplū.vt hec
res eſt venū.i.venalis.etiā inuenit hoc venū veni.i.venale vel cō/
ditio.vñ.Ambroſi⁹.Veno z empto viuit. Jtē aliquilegūt iſtū vſus
ſic.Exulo vapulo veneo nubo q̄rtuo: iſta.z bene dicūt.q: nubo ꝓcat
paſſiue vt femina nubit viro.i ducit ſiue maritat a viro in nuptā.
id eſt in vxorē.vñ⁹. Vir ſpōſam ducit.ſed ſpōſo femina nubit. Jtez
ducere teutonice fūren.vt ſup̄.Sed antiqui textus habēt fio z non
nubo.q: nubo olim fuit actiui generis.z dicebat nubo actiue z nu/
bo: paſſiue vnde in euāgelio dicit. Jn celo neq; nubēt neq; nubent
quere de ꝓcato hui⁹ verbi nubo.ſupra. Jtē verba neutra paſſiua re/
gūt cōiter dtīm reſolubilē in ablm̄.vel ponūtur cū ablatiuo medi/
ante p̄pone a vel ab ſicut paſſiua.vt Ouidi⁹ naſo exulabat ceſari.i.
a ceſare. Soro: mea nupſit petro.i.a petro. vñ. Floriſta. Paſſiua
regimē neutra paſſiua tenebūt.A petro nubo.petro nubo: tibi reſt̄

Jtē ſub iſtis q̄rtuo: verbis quidā cōprehendūt quedā alia.vt pē/
deo es ere.teutonice gebāgen werdē.vt prz ſup̄.Et liceo es ere.teu
tonice geachtet oder geert werden paſſiue.Sz liceo: eris.teutonice
achtē oder wirdigē actiue vide ſup̄. Jtem inuenit aliq̄n liceo es
ere ꝓ licitū eſſe.vnde apl̄is ait. Oia mihi licēt.ſed nō oia exp:dūt
Jnde licz impſonal̄r.i.licitū eſt. Jtē liceo es ere z liceo: eris habēt
etiā oppoſita p̄terita ſicut habēt oppoſita ꝓcara.vnde. Dat liceo: li
cui.liceo licit⁹ volo dici.Actiuū liceo paſſiuū ꝓcabit.Paſſiuū liceo:
actiue ꝓcabit.vt ſup̄ laci⁹ prz. Jtē aliqui grāmatici ſupaddūt ali/
ud genus verbo:.ſ.neutri paſſiuū.z dicunt neutri paſſiua q̄ ſub vo/
ce paſſiua habēt p̄teritū z ꝓcatū ac ſi eſſent vba neutralia vel actia
vt operio: operui.i.expectare. Et ſūt tria verba neutri paſſiua i cōi
vſu.ſ. operio: mereo: z diuerto:.z quidā addūt quartū.ſ liceo:.vnō
Operio: mereo: diuerto: cū liceo:q; Dec z nō plura neutri paſſiua

vocañ. Operui merui diuerti dic licuiqz. Operior iris neutripas- Operior
siuũ habet operui ī ꝓterito: z ſcat expectare. teut. beiẽt. Itẽ operior
inq̃ntũ est ꝟbũ neutripassiuũ. z deponẽtale bz opt⁹ sũ in ꝓ̃rito ꝓ eo
dẽ. Sz opior passiuũ ab opio is: operui. i. tegi. teut. werdẽ gedeckt.
Opior is ire. i. tegere. sz opior arſ erbierẽ. Itẽ opior neutripassiuuz
et deponentale ẽ ꝑma lõga. sz opio actiuũ: z opior ei⁹ passiuũ: z ope-
ror arſ deponẽtale sũt ꝑma breuis. vñ. Opior tardos: opit me vestſ
amena. Mereor mererſ merui. teuto. verdienẽ. Jñ meritũ ti'ver Mereor
dienst. Mereo es ere sine ꝑ̃rito z supio beymlich trurig wesẽ. id ẽ
silẽdo dolere. inde mest⁹ a ũ. i. tristſ. Itẽ dicũt q̃dã mest⁹ suz vel sui
ī ꝓterito a mereo ꝑm rẽ ſcatã: nõ tñ ꝑm vocẽ: qz mest⁹ nõ est ꝓtici-
piũ. vñ Dat mereor merui: mest⁹ sũ mereo flẽti. Diuertor erſ. teuto. Diuert.
verſchickẽ oð vmkerẽ: deponẽtal'r. et diuerto is ere. idẽ. Liceor ptz
supñ. (Largior expior ꝛc.) Itẽ ꝟbũ cõe ẽ illud qð sub voce passiua
ī or bz vtrãqz ſcatõez. ſ. actiuã z passiuã. vt veneror. teut. ich ere oð
ich werd geert. Et tl'ia sẽ nouẽ. ſ. largior expior veneror moror oscu
lor bortor crimior ãplector z ītrpꝛtor vtz ī textu. Itẽ pl'a repiũt ver
ba cõia: sz hec nouẽ sẽ magſ vsitata. dicim⁹ em̃ hospitor te vl' hospi
tor a te ꝓ solor te l'ꝓ solor a te. desolor te ð solor a te. Cõsolor arſ. teu.
trosten. oð werdẽ getrost. Desolor arſ. teut. zerstören oð werdẽ zer
störet. Zelor arſ. teut. hassẽ oð werdẽ gehast. Etiã zelor ſcat lieb ha
ben oð werdẽ lieb gehat. Metior messen oð werdẽ gemeſt. Per-
seq̃r verfolgẽ oð werdẽ ꝟfolgt. Adulor te vl' adulor a te. i. assentiẽdo
bladiri. Et pl'a pñt adhuc põt: qz oia deponẽtalia q̃ndã fuerũt cõia
vt dcm ẽ. ſ. vñ. Verbũ cõe facit vſ⁹ ter triplicare. Ars sz. q̃ pl'a tibi Nota
dat cõia. ꝟba Itẽ ꝟbũ cõe iq̃tũ ſcat active regit accm̃. vt veneror
te osculor te. Sed inq̃ntuz ſcatur passiue regit ablm̃ mediante p:e
positõe a vl' ab. vt veneror a te oscl'or a te. Itẽ ꝟba cõia q̃tuor hñt ꝑ
ticipia. ſ. pñs ꝑ̃ritũ z duo futura. Pñs ī ans vl' in ens. vt osculans
largiẽs. z futuꝝ in rus: vt osculatur⁹. largitur⁹. z hec duo ꝓticipia
actiuã hñt ſcatõz: z ꝑ̃ritũ in tus: vt largit⁹. vel in rus: vt amplex⁹.
et ẽ ꝓticipiũ vtrãqz bz ſcationẽ. ſ. actiuã z passiuã. Et futuꝝ in dus
vt osculãd⁹ largiẽd⁹. z ẽ solũ passiuã bz ſcatõz. vñ. Floriſta. Verbũ
cõe q̃uis agat z patiat. Sola p ans ens rus tñ actio ſcat. Dus so
lũ patit: pt⁹ vtrũqz notat. Itẽ solũ vnũ ꝟbũ cõe ẽ qð fac. ꝓticipiũ
in rus: vt amplex⁹ ab ãplector. Et nullũ facit ꝓticipiũ ī sus nisi mẽ-
sus a merior. qð ꝑpluries põit deponẽtal'r. nec nũerat inter nouẽ ista
repit tñ eẽ cõe: vt dcm ẽ. ſ. Largior iris. i. donare vl' donari. Et cõ Largior
põit vt collargior irſ. i. sil' largiri. Dilargior. i. diuerſ modis largi-
ri. Elergior. i. eꝛ̃ vl' valde largiri. Jñ largꝰ a ũ. i. libẽter dãs. Expe-
rior iris. erfaren oð werden erfarẽ. Veneror venerarſ. i. bonora
re vel bonorari. vnde. Si vestes veneror a pluribꝫ veneror. Et sic Veneror

patet q̄ veneror arſ. z decoro as are idē fcār. put decoro ē altera p̄ brevis: ſz decoro media lōga fcat ornare. teut. zieren. vñ. Quē venero: decoro: quē pulcz reddo decoro. Jtē Hūc boies decorāt quē veſtimēta decorāt.

Moror

Moror arſ teut. byderen oð werden gebyderr. i. expectare vl̄ expectari. i pedire vl̄ impediri. Moror arſ. pōit aliq̄n deponērale ſub neutrali fcatione p̄ bitaer manere vl̄ morā facere. ꝟ. Hic moror aio bñ moror illuz vl̄ moror a re. Primū depōit relinquū cōe vocaſ. Jñ mora more. teut. eyn wonūg.

Oſculor

Oſculor arſ. küſſen oð werdē gekūſt z vēit. ab ō noīe oſculū li. teut. eyn kuſz. i. ſuauium vl̄ baſiū. dicit tñ. q̄ oſculū ē ſignū pacis: et daſ religioſis z amicis Baſiū ē ſignū amoris z blādicie: z daſ p̄iugib. ſed ſuauiū ē ſignuz voluptatis z luxurie: z daſ laſciuis hoib: pura ſoris z amaſijs. vñ. Baſia p̄iugib: ſz oſcla danſ amicis. Suauia laſciuis miſcēt grata puellis.

Hortor
Crimior

Hortor arſ teut. ermanen oð wedē ermant. Jñ hortatus ui. hortamē z hortatoriū. teut. ermanung. Crimior arſ verſpreche oð werdē verſprochen. i. diffamare vl̄ diffamari. Jtē diffamare. i. infamare. vñ. Crimino: ifamo vl̄ infamo: bñdico. Et inde vēit crimen inis. i. pcm̄ vl̄ p̄uicīū. teut. eyn ſünde oð ſchand.

Amplector

Amplector erſ. teut. mit den armē vmgriffē oð werdē vmgriffen. i. aliquē flexis brachijs circūcingere vl̄ cirūcingi. Jñ āplexus ui. i. talis act⁹

Interpretor
Interpretor

Interpretor arſ. teut. vnð wiſen oð werdē vnð wiſen. i. expōere vl̄ exponi vnaz linguā in aliā. vñ. Ex pono ſit exponor. interpretor extat. Jñ inpres etis. i. ſciens exponere vnū idcoma in aliud. vt ſup.

Nota

(Bis duo ſunt odi ꝛc.) Jtē iſta q̄tuor ꝟba defectiua ſcz odi noui cepi z memi ſolū p̄iugant in p̄terito z tpib formant a p̄terito. bñt tñ ſub voce p̄teriti duplex fcatū. ſ. tam pñtis q̄z p̄teriti. vt odi. i. odio vl̄ odiui. Odiſſen. i. odirē vl̄ odiuiſſen. ſz alia tpa nō bz. Jtez q̄ tempa z q̄t formāt a p̄rito: ptz ſup̄ ibi. Jn ui p̄teritū ꝛc.

Odi

Jtē odi z odio differt in q̄ntitate z p̄iugatiōe. nā odi defectm̄ neutrale eſt p̄ma longa z tertie cōiugatiōis. ſed odio actiuū eſt p̄ma brevis z q̄rte cōiugatōis. vñ. Heinric⁹ de colonia. Eſt odio q̄rte: correptaq: p̄ma ſed odi. Deficiens terne: p̄mā neſcit breuiare. Jtē. Juſte vir illō odi q̄ō ego dñs tu⁹. odi. Jtē. Odeſt peccare boni ꝟtuſ amore. Oderūt peccare mali formidine pene. Jtē. Perfectū ſit odit breue lōgū deficit odit. Actiuū ſit odit: neutz p̄ducit odit. Jtē repit triplex odi. ſ. odi ꝟbū defectm̄ neutrale: vt hic z. odi ipatiui mō ab odio: z odi p̄dñ vl̄ p odiui p̄teritū ſincopatū ab odio.

Noui

Noui defectiuū fcat cognoſco vl̄ coḡui. vñ. Eſt defectm̄ noui ſigns tibi tm̄. Quantū ſunt bona noſco noui tibi verba. Jtē repit triplex noui. ſ. noui defectiuū vt hic: z noui a noſco: q̄ p̄ducunt hanc ſyllabam no. z noui gri caſus a nou⁹ a um. vl̄ noui pl̄is nūeri q̄ correptū no. vñ. Sūt mea cura noui verſus q̄ talia noui. Jtē Rudes ſuntto noui: res vide q̄s ego no

ui. Jtez sunto est ibi futuri tpis impatiui modi a sum. Jtē nou⁹ et nouellus patēt in ꝑncipio hui⁹ libri. Cepi.i.incipio vel in cepi fm Ceof
pñs et ꝑteritū. vñ. Jncipio sil' incepi cepi tibi signat. Jtē repit tri
plex cepi.s.cepi defectm vt hic:z cepi a capio.q̄d fcat accipe vl' ap/
prehendere. vñ. Venari cepi binos lepores ego cepi. Etiā repit ce/
pi nomē indeclinabile.neu.g;:z est idē qđ cepū.teut.vnschlit. Jñ ce
pe⁹ cepea cepeuz.i.de cepo factū:vt candela cepea. Memini.i.re Memi.
cordor vel recordar⁹ suz. vñ. Dulcia nō meminit q̄ nō gustauit ama
ra. Jtē Femia ñ meminit post partū quē bñ sensit:z bz mentū in su
pino. Jñ mentio onis.eyn ge dechtnys. Jtē mentuz ti.teuto. eyn Nota
kynn.qz meminēs mouet mentū. Jtē participia horz q̄tuor verborz
bñt fcatuz pñtis z ꝑteriti.vt Jobes est osus.i.habeꝫ vel habebaꝫ
ab oibz odio Et simil'r dicit ceptus a cepi.et meminens a memini.
vñ. A cepi ceptus:z ab odi prouenit osus A memini meminēs.ge/
mināt quoqz significata.
ex hoc verbo s.in ꝑma ꝓsona indicatiui.

Ex do passiua:(nisi dor solum) lego dicta

¶ Dicit q⁹ ꝟ verbū do cōiugaꝫ in passiuo per oīs ꝓsonas z tēpora
preterq̄z in ꝑma persona indicatiui:qz nō dicit dor:sz daris vl' da/
re daꝫ.z vbi est mono syllabuz: ibi nō ꝯiugaꝫ:qz nō ór der in futuro
optatiui:z in p̄ñti ꝯiūctiui. sed bñ dicit der' detur. Jtez cōposita a
dor nō deficiūt in tpib⁹ sicut dor.qz bñ ór addor reddor circūdor.

¶ Querit.quare do nō bz dor. Dōm q⁹ ad dām h⁹ nois dor do/
ris qđ fcat villā vl' gentē illi⁹ ville. vñ. Nō declinaꝫ dor: gēs faꝫ ꝟ Querit
q̄z villa. Sz alia rō maior est.s.vsus z volūtas grāmaticorūz. vñ.
Sic volo sic iubeo sit ꝑ rōe volūtas. Jnuenit etiā dor⁹ ri.i.stultus.

¶ Arguit etiā nō ór for z scior.i passiuo.q̄ autor ē diminut⁹ Dōm
q⁹ ꝓbēdunt sub dor. vñ. Dor for siue scior pñs nō ꝓtinet vsus. Arguit

Aio sisto fero tollo ferio furo cerno
s.verbis.i.s.ꝑfecat s grāmaticoz

Ex his ꝑterita negat vsus habere creata

¶ Dicit hec ꝟba in textu posita non bñt vsual'r ꝓpria ꝑterita sz ac
cōmodant sibi ꝑterita a verbis cuz quib⁹ ꝙuenīūt in fcatiōe. vt aio
bz dixi in ꝑterito sisto statui vel steti, tollo sustuli, fero tuli ferio per
cussi. furio in saniui. cerno vidi.
capiunt .i.ab alīs ꝟbis

Sumūt ꝑterita:sumūt aliunde supina
s.verb ꝟ ꝟbū sociare

Et cum predictis sum potes addere si vis.

¶ Dicit q⁹ ista verba nō solū bñt ꝑterita accōmodata sz etiā supīa
et ꝟ ꝟbū su pōt etiā addi cū ist; qz etiā bz ꝑteritū accōmodatū.s.fui,

Aio Aio.i.dico:z ꝓducit ꝑmã ſyllabã qñ poſt i ſeq̃ vocal'.vt aio aiunt rõne poſitiõis:q: i hz ibi vim duplicẽ ꝛſonãtis.ſz qñ ſeq̃ ꝓſonans poſt.i.tũc corripit ꝑmã ſyllabã:vt ais ait aim⁹ ꝛ eſt q̃rte ꝛiugatiõis

Siſto et defectiũ. vt patebit. Siſto hz duo ꝓcata ꝑm q̃ capit trãſitiue ſeu

Fero neutral'r. ꝛ ꝑm b accõmodat ſibi aliud ꝛ aliud ꝑtitũ.vtz5. Fero hz ml'ta ꝓcata.vñ. Fert patit ꝺr fert cupit atz gerit. Fero ꝛ oia ei⁹ cõ/

Ferio poſita faciũt ꝑtitũ in tuli. Ferio is ire.i.ꝓcutere.ꝛ dr̃ñt ferim⁹ me dia breuis a fero.ꝛ ferimus media longa a fereo.vñ. Enſem ſi feri/ mus nõ quẽlibet enſe ferim⁹. Sic ſil'r in paſſiuo dr̃ñt ferimur a fe/ rio:ꝛ ferimur a fero:.vñ⁹. Portati ferimur.ꝓcuſſi iure ferimur.

Tollo Furo Tollo is ere hz q̃nq; ꝓcata. vñ. Tollit alit remouet gerit egerit accipit aufert. Furo is ere.i.i ſanire. Itẽ furo is ere.ꝛ furio is ire idẽ ꝓcant.ſz nõ ſunt ml'tũ i vſu. Et dr̃ñt furis nom̃ a fur:ꝛ furꝫ ver/ bũ.vñ. Cur in ſane furis nõ ledor crimie furꝫ. Itẽ Religioſe furi:ſi

Cerno vis ꝓſortia furis. Cerno is ere.i. videre.et ſolet hẽ creui in ꝑterito ſicut adhuc teneꝯ in oĩb⁹ ſuis ꝓpoſitꝫ:vt decerno decreui decretus, concerno ꝓcreui ꝓcretũ.Sz q: creſco hz creui.q̃ cerno dimittit creui ꝛ mutuat ſibi vidi.ꝟ. Cerno ſolet facere creui cretũq; ſupio. Sic creui cretus vult ſibi creſco dari. Itẽ dr̃ñt cernere ꝛ ꝓſiderare.vñ⁹. Corporeis oculis cerno ꝓſidero mente.

s^e verbi ꝓſonis s^e ꝟbum ꝛiugab

Paſſiui ternis impſonale locabis

s^e pl'is nũeri .i.ipariu⁹ tã in pñtiq; in futuro.

Perſonas dabit imperium primas in vtroq;

s^e impariui s^e ꝓſonas optati⁹

Tempora preſenti ternas q̃s dat mod⁹ optans

.i.in futuro. s^e ꝓſonis .i. alia formatio.s^e ipariui modi

Extremo.ternis eſt altera forma futuri

s^e ꝓſonas .i.indicatiui modi s^e ꝓſonas s^e in futuro

Quas dedit indicij ſibi preſens has damus illi

addas b ꝟbũ cũ ſuis ꝓpoſitis

O vel or adijcias.volo compoſitiuaq; demas

in actiuo in paſſiuo s.longã s.ꝛiugatio .i.ſcõa cõiugatio

Ante te tote.mini minor a dat prima.ſequenſq;

s. añ te tote ꝛc̃. s. cõiugatio s.cõiugatio. s. i

E longam.i breuem dat tertia . quartaq; longam

s.imperatiui

Preſentis nota ſic fit perſona ſecunda

ꝑma ꝛiugatio ſcõa ꝛiugatio curtã.ꝛiugatio lõgã ꝛiugatõi

A prior.eq; ſequens. dat e terna.ſed i dabo quarte

s^c verbo infinitiu^o scde psone ipatiui vbi passiui
Adde re passiuo .modus vltimus huic sociatur
ꝓiugatões i infinitiuo passiui.i.ꝛtia ꝓiugatio s^c in infinitiuo
Tres ri pro re dabunt.re lego iacit iqz dat ex e
verb ꝑme ꝓiugatõis.i.alijs tribꝫ ꝓiugattõibꝫ s^c optatiui
Prouideas primis e vel a remisqz futuri
(Passiui ternis.)Dicit q vba ipsonalia solũ ꝓiugãt in tertijs pso nis verbi passiui singl'aris nũeri.z deficiũt in alijs psonis. Jrẽ qd sit vbũ psonale vel ipsonale:z qtuplex sit dicet in scda pte hui⁹ libri.
Arguit.verbũ ipsonale nõ dz cũiugari in tertijs psonis.ꝯ male dicit q locat in tertijs psonis. Añs pbat.qz vbũ ipsonale ẽm rõez nois dr qsi sine psona. Dõm q ẽ tõ.qz nõ ẽ alic⁹ determiate psone. Arguit
¶ Contra est simpl'r nullⁱ⁹ psone.qz vbũ trahit suã psonalitatez a supposito.sz vbũ ipsonale nullũ penit⁹ hz suppositũ.ꝯ. Minor patz qz ꝑ dffert a verbo psonali. Dõm q tertia psona ẽ magꝭ inderer minata.zsic qlibet nõ hẽat illã psonã.tñ in nro mõ loqndi expmit ꝑ illã:qđ non ꝑt fieri in verb ꝑme vl' scde psone in q hz cert⁹ itelligit ntũs. Replica
(Personas dabit iperiũ) Jste text⁹ in se est obscurus.eo q duplex est ei⁹ snia.et in primo sensu dñt taceri he due dcões. scz (pñti ternas.) et in scdo sensu dñt taceri he due. scz (pmas i vtro qz) Dicit ꝯ pmo q (imperiũ).i.impatiu⁹ mod⁹ dabit illas pmas psonas in vtroqz rpe.s tã i pñti qz in futuro. (quas dat mo. optãs) .i. optatiu⁹ (extremo).i.in futuro. Jn scdo vo sẽsu dic q ipiũ dabit illas trias psõas i pñti rpe qs dat mod⁹ optatiu⁹ i futuro. Exẽpla vt i donaro (Ternis ẽ) alĩa Dic q ẽ alia forma tertijs psõis futuri ipatiui mõi. qz ille formãt a tertijs psõis pñtꝭ idicatiui addẽdo o in verbo actiuo. et or in vbo passiuo. Exẽplũ pmi. vt ab amat z amãt: addendo o fit amato z amãto. Exẽplũ scdi. vt ab amat z amãt addẽdo or fit amator z amãtor. vtz i donato. Jñ excipit ꝯ verbũ volo cũ suis ꝓpositꝭ:q carẽt in futuro ipatiui. vt malo. Et licz nolo hẽat impatiũ. ꝯ tñ est irregl'arit. (Añ te tote) Dicit q verba ꝑme ꝓiu gatõis hñt a lõgã añ te in scda psona futuri tẽpis imperatiui pl'is nũeri. vt amare.z añ tote i scda psona futuri tpis ipatiui modi pl'a lis nũeri:vt amatote.z ꝯ in voce actia. Jn passiua vero hñt a lõgã añ mini z minor. vt amami amamior. Sz vba scde ꝓiugatõis hñt e lõgã. vt docere zc. Et vba trie ꝓiugatõis hñt i breuẽ:vt legire legito re legimi legimior. Et vba qrte ꝓiugatõis hñt i lõgã:vt audire au ditote.audimi audimior. (Pñtis nota)Dicit q scda psona pñtꝭ impatiui fit sic nota.qz pma ꝓiugatio hz a lõgã:vt ama. Scda e lõ gam:vt doce. Tertia e breuẽ:vt lege. Et qrta hz i longam:vt audi. (Adde re) Dicit q ad pdictã vocalẽ debem⁹ addere re i passiua vo

ce in scđa psona pñtis iperatiui. Et dicit vlteri⁹ q mod⁹ vltim⁹ id est infinitiu⁹ est huic sil'is: z b i actia voce, qz ibi etiã dicim⁹ amare docere legere audire. (Tres ri p) Dicit q tres ꝛiugatões. s. pma secunda z q̃rta faciunt de infinitio accriue vocis infinitiuũ passiue vocis mutãdo re in ri, vt ab amare amari. a docere doceri. ab audi re audiri. Sz tertia coniugatio non mutat re in ri: sed abũcit. re. et mutat e in i vt legere: depone re z mura e in i fit legi. Prouidias pmis (Dic̃ q oẽ futuꝝ opratiui hz e vl' a in vltia seu penultima syl laba (e in pmis). i. in ꝟbis pme ꝛiugatõis: vt amet amẽt in vltima syllaba amem⁹ ametis amẽt in penultima syllaba (a ternis) id est in verb scđe tertie z q̃rte ꝛiugatõis: vt paz in donato.

S b ꝟbũ s. ꝟba impatiuus
Vm passiua notant: sed abest mod⁹ imperialis
s^c ipatio i indicatio ex illo ꝟbo in impatio
Sis dabis huic. sed ades ex assum sume vel assis
in pl'i nũero ꝛiugab tpa regularit
Sitis z este vide. formabis cetera recte

Dicit q ꝟba passiua notuz faciũt b ꝟbũ sũ. s. q̃lit debeat ꝛiugari qz in ill' repit b ꝟbũ sũ ꝛiugatũ z variatũ in oib⁹ suis tpib⁹ z modis p terq̃z in ipatio. vt ôr ter⁹. Et ôr q sũ hz irregl'ariter sis in scđa pso na ipatiui singularis nũeri. z sitis vl' este in scđa pso na pl'is nũeri.

Arguit Arguit. ꝟba passiua nõ pñt natificare illõ ꝟbũ sum. q̃ male ôr (Sũ passiua notãt) qz posteri⁹ nõ notificat pus. sz act⁹ ꝟbi substãtiui sũ ẽ poz. qz est gñal' z specificabil' p qõ cũq; ens: z alioꝝ ꝟboꝝ act⁹ est spẽalis z posterioz. q̃ zc. Dõm q lz nõ notificãt a pori z fm ordinez nature. tñ bñ a posterioꝛi. s. a ꝛpositionib⁹ ad min⁹ ꝛpositã p̃cedẽdo q̃ ordie act⁹ spẽalis ẽ pri⁹ nob⁹ not⁹. Itẽ pñs text⁹ pt alit̃ legi sez q sit b vna figura q̃ ôr hyppallage: q̃ hz fieri qñ agens ponit̃ p patien te et ecõtra. et snia ꝟrio sensu ẽ intelligẽda. Et dicit q ꝟba passiua docẽt ꝛiugare b ꝟbũ substãtm̃ sum i pẽito. z sil'r oia ꝟba in oꝛ desi/nẽtia. qz sum substat ꝟbis passiuis cõmunib⁹ z deponentalib⁹ in de/clinãdo. Jñ excipit q̃daz tpa i ipatio q̃ irregl'arit̃ formãt: vt patuit.

Nota ¶ Itẽ ꝛposita a sum declinant̃ sicut suũ simplex: p̃ter b q deficiũt in gerũdijs. Et oia carẽt ptricipio p̃ter tria. s. p̃sum possuz z absum vñ A sum cõposita p̃ter tria nõ retinẽt ens. Dic absens p̃sens dic potuisse porẽs. Itẽ dñt sitis nomẽ z sitis ꝟbũ. vñ Siccat labra si/tis: vos oꝛa q borrida sit⁹. Itez dñt es a stm. z es ab eo. z es eris nomen. vñ. Si tibi deficit es miser es z pinguia nõ es.

.i. tria tpa hoc ꝟbũ in ifinitio. s. tpa. remoue
Tempoza terna foze. dat et. cetera sperne

forem fores foret. forent.forem⁹.i.nō bz

Rem dat res ret rent remus caret atqz foretis

¶ Dicit q̄ b ꝟbū dfectū fore bz solū tria tpa.s.pñs p̄ritū ipfectū opratiui:z p̄ritū ipfectū ꝓiūctiui mōi. Et i ist⁹ tpib⁹ bz forē fores foret.etpl'r forēt.z nō ōz forem⁹ neqz foreris. In infinitiuo bz fore. Arguit fore z pfore ꝓiūgant̄ p oia tpa.vt fero as are.pfero as are aui atū ḡ rē. Dōm q̄ autor loquit̄ b de illo ꝟbo irregl'ari fore qō fcat esse z nō de b ꝟbo fero p̄me ꝓiugatōis qō fcat fodere.qz illō est regl'aare Fore.i. esse drūt tū :qz fore fcat esse cuz nota futuritionis.sz eē fcat p̄sential'r. Jtē drūt fero ablti cas⁹ a forū ri.eyn mar/ckt.z fero as are.i.pferoz:z fores forū pl'is nūeri.i.ianua.z for⁹z foras aduerbia fore ꝟbū defectū:z forus ri.i.nauis.vñ. Ostia dico fores.fero pfero vēdo fero res.Sūt foris atz foras aduerbia sz fore ꝟbū Defectū patiēs.sz forus sit tibi puppis. Jtē in oib⁹ corripit hec syllaba fo.p̄terqz i for⁹.v. Lanā vēdo fero:quā duco p mare fero. For⁹z foras sūt aduerbia localia tū drūt.qz foras fcat motum adlocū exteriorē.sed.for⁹ fcat q̄etē in loco exteriori. vl' motū de loco exteriori. De p̄mo vt laz are vēi foras.de scō vt sū for⁹ seu vēio for⁹. z p oppositū ōz de intro:qō fcat motū ad locū ītēriorē.z int⁹ q̄ fcat q̄etē i loco interiori:vl' motū ō loco interiori.v. Intro foras ad fcāt:in .i.irregl'aritatē s.pfecta renēt p oia ꝟba anoꝛmola (t⁹ for⁹ iñ

Arguit

Fore

Mozmam p̄terita seruant per anoꝛmala cuncta

¶ Dicit q̄ p̄terita pfecta fuant noꝛmā.i.regl'arē ꝓiugatōez p cuncta ꝟba anoꝛmala.z etiam oia tpa formata a p̄terito. Que z q̄t tpa formentꝫ a p̄terito.dictuz est supꝰ ibi. (Jn uis p̄teritus)

.i.indcatiui imperatiui

Dat pñs p̄rimi fers fert fertisqz.secundi

impatiui

Fero

Pñs fer ferte:ferto fertote futurum

.i.opratiui .i.p̄teritū cōiūctiui

Dat terni pñs ferrem.socium sibi iunge

.i.infinitiui s.tēpus

Dat quinti ferre p̄sens.eademqz notate

s.irregularia cōsiderent

Tempoza passiua ferris:ferturqz notent

in ipatio in futuro.in opratiuo.in ifinitiuo.

Ferre de hinc fertur ferrer ferriqz sequnt

s.cōiugtōis s⁹ tpa

Ad moꝛem terne fero cetera debet habere

¶ Dic autoꝛ pōit irregl'aritatē b⁹ ꝟbi fero,et snia text⁹ p se patet ¦

Argui⁹ ☞ Arguit. ſm Areſto. q ſemel dicrū ē ampli⁹ reſumi nō ꝑt. ſed in donato ſufficiēter dcm̄ ē ō ꝫ ꝟbo fero: ſil'r de volo. ḡ male hic repetit illoꝝ ꝯiugatōꝝ. So. licꝫ donat⁹ ſatꝫ loquat de ꝯiugatiōe eoꝝ. tñ autor loqt̄ ſm aliā rōnē. qꝫ notat illa tpa q̄ ſunt irregularia

boc ꝟbū ſcꝫ irregulariter irregulariter regulariter

Volo Dat volo vis vult: volumus vultis q̄ volunt q̄

impatiu⁹ ſumit optatuo futuꝝ

Juſſio deficiens capit ex optante ſupꝛemū

.i. in pñti in futuro optatiu⁹

Dat primo vellem dat fine velim mod⁹ optans

ſcꝫ vellem et velim infinitiu⁹

Hec ſocijs repete. ſupꝛemus dat tibi velle

ſcꝫ ab infinitio. futuꝝ per teriā ꝯiugatiōem

Hinc finem demas. per ternam cetera fozmas

¶ Dicit q ꝫ ꝟbū defectm̄ ꝛ irregulare volo hꝫ irregl'arit̄ vis vult volum⁹ ꝛ vultꝫ. et ponit ibi volūt ad ꝯplendū metꝝ. qꝫ eſt regulare. Juſſio. i. imperatiu⁹ modus deficiens capit futuꝝ ex optatiuo loco impatiui ſcꝫ velis velit Etpl'r velim⁹ velitis velint.

Arguit ☞ Arguit. volo ꝑt hꝫ ipatiuū modū. ḡ male ꝺꝛ (Juſſio deficiens) qꝫ volo ē act⁹ volūtatꝫ cu⁹ ē iperare: qꝫ eſt ꝑm⁹ motoꝝ oim viriū aie ratinal'. So. voluntatꝫ eſt impare actiue nullo mō tñ paſſiue. qꝫ eſt maxie libetatꝫ. iō cogere ꝛ iperare ſibi null⁹ ꝑt. qꝫ impiū eſt ad altrū ꝛ nō ad ſe ipm̄: cuius voluntas eſt incogibil'. Optatiu⁹ mod⁹ in pñti et in ꝓterito ipfecto hꝫ vellē velles ꝛc. et in futuro hꝫ velim ꝛc. et hec tēpoꝛa debem⁹ repetere in ſocijs. i. in tēpoꝛibꝫ ſil'ibꝫ cū ꝓdictꝫ in termiatiōe. Supm⁹ et vltim⁹ mod⁹. i. infinitiu⁹ hꝫ velle. ꝛ huic debem⁹ auferre finē. i. futuꝝ. Cetera āt tpa ꝯiugāt̄ ſm tertiā ꝯiugatiōnē Voloꝝ nolo patēt in ꝛtia ꝯiugatōe. Nota ꝟſū diffuerētialē int volo vis: et volo as. vñ. Eſt defectm̄ volo vis. volo as q̄ꝫ neutruꝫ. Itē dr̄ñt velis nom̄ a velū ꝛ velis ꝟbū. ꝟ⁹. Si tranſire velis marꝫ

boc ꝟbū indicatiui (vndas vtere velis.

Dic malo primum raro fozmare futuru

regulā ꝑmitiui oīa alia tpa

Jura tenere pñs per tempoꝛa cetera dicis?

¶ Dicit q malo raro hꝫ ꝑmū futuꝝ indicatiui modi. ſꝫ i alīs tpibus ꝛ modis tenet iura pñs. i. ꝯiugat̄ ſic volo. qꝫ volo ē ei⁹ ꝑmitm̄

Malo Malo em̄ ꝺꝛ p ꝓpōnē q̄ſi magꝫ volo. In q̄busdā tēpoꝛibꝫ hꝫ duplex ll. ſ. mallē, malle: ſicut vellē velle. Itē dīa ē int malo ꝟbū ꝛ malo ablatiui caſus a malū. qꝫ malū ꝺꝛ pomū alicui⁹ arboꝛis: q̄ ꝺꝛ malus. Malus etiā ꝺꝛ arboꝛ nauis, teutꝫei maſt. Itē mal⁹ a ū. i. vicioſus.

Itē mala male est maxilla superior. vñ. Faux est mala: malū vicium: malū q3 pomū. Ad naues spectat mal9: mal9 ē vicios9. Itē Omis origo mali pcessit ab arbore mali. Mala mali malo mala cōtulit omnia mūdo. Malo carere malis q3 malū mandere malis.

b verbū imitatur impatiu9 modus

Molo patem sequitur tamen impialis habeꝫ Nolo,
in pñti imptiui. in futuro impatiui

Moli nolite. nolito toteq3 lunto

¶ Dicit q malo seqꝫ pīem. i. pmitm̄. s. volo. tñ in nolo repit impe / ratiu9. qz dicim9 in pñti ipatiui noli z nolite. z in futuro nolito. Et plr nolitote z nolūto. s3 qz nolit noluit z nolim9 habēꝫ etiā i futuro optari z i pñti pfuctiui. iō autor nō expssit b in etxtu Nols ꝟbū a no lo:z nols a nola. le. dr̄ñt. vñ. Cui9 colla nols resonāt hūc tāgere nols

⊳ Arguit. nolo z malo nō bñt patrē. g̃ ꝛc. qz paternitas est in reb viuentib9. So' similitudinarie b dictus est.

in īdicatio. in īfinitio. b ꝟbū s' ꝓiugatiōi

Es est ac esse dat edo. dat cetera terne
in pti s. irregularit s. grāmatici irregulariter

Ac plures edite: dicunt plures tamen este Edo
irregulariter regulariter

Ac estur formāt passiuo sic editꝫ dat

¶ Dicit q edo ꝟbū anomalū bz in pñti indicati irregularit es z in infinitio bz esse z in ipatio bz este vel regl'arit bz edite. In passiuo z in inpsonali bz estur irregl'arit vel editur regl'ariter. In ceteris

⊳ Arguit. Forme rez di (tpib9 ꝓiugaꝫ fm tertiā ꝓiugatiōez. stinguunt ab inuicē p eaz materias z act9. sed b ꝟbū substāt m̄ esse habet fcationē distinctā a fcatiōe hui9 ꝟbi edo q illō nō debet bfe esse sicut sum bz eē in īfinitio. Solo. hoc ē equoce fm aliā rationē.

Itē dr̄ñt edo is ere ꝟbū regl'are ꝓpositū ab e z do. z edo es esse ꝟbū irregulare z anomalū simplicis figure. vt dēm ē in ctia ꝓiugatione de ꝟbis. i do. Itē istō ꝟbū anomalū edo es. est q̄ndaz fm antiq̄s ꝓiugabaꝫ regl'arit. s. edo edis edit: in īfinitio edere. Et ꝓposita eius ad huc tenēt illā ꝓiugatiōez. vt cōedo is ere. Repit tñ ab edo es ē ꝛc. Itē edes edis nom̄ fei g3 est dom9 diuitis pmo ad edendū fcā. z dif / fert ab edes verbū. vñ. Sepe bibes z edes si dapsiliū colis edes.

in opratiuo. in infinitio ad modū tertie cōiugatōis

Dat fio fierem fieri: dat cetera terne
futurum opratiui impatiui

Extremū terni pteritus dabit imperialis

¶ Dicit q fio bz irregl'arit fierē in opratio. z in p̄rito ipfecto subiū

etiui et fieri in infinitio. In impatio capit extremū terni.i.loco pñ
tis impatiui bz psonas futuri tpis optatiui.s.fias fiam⁹ fiat⁹ fiāt.
Et i alys modis z tpib⁹ cōiugaꝫ ad modū ꝟbo⁹ tertie ꝯiugatiōis.

Arguit Fio. ☞Arguit.fieri nō pt eē futuri tpis:q: q̄d nō ē nulli ꝯuēit: sz futuꝝ
tep⁹ nō est:sz expectaꝫ ꝛc. So.q̄uis non est actu:tñ est in potētia.

ꝟbū anoꝛmalū seu irregl'are ꝺr neutrū passiuū:q: sub voce neutra
li bz ꝓcatū ꝟbi passiui.sz ꝺr passiuū q̄stū ad ꝓcatōnē.q: sub voce neu
trali bz ꝓcatū ꝟbi passiui.q̄d ꝺr passiuū b⁹ ꝟbi facio.Fio ꝯponiꝫ cuz
oib⁹ eisdē dcōnib⁹ cū q̄b⁹ ꝯpōiꝫ facio.q: sic ꝺr bñfacio malefacio. re
pefacio.sic etiā ꝺr repefio bñfio malefio.Et oia retinēt litteraturaz
sui simplicz.q: dicūꝫ passiua ad p̄dicta: z faciūt p̄teritū z supinū si
cut fio.Reptiunꝫ etiā aliq̄ ꝯposita a fio q̄ mutāt lfaturā sui simpli
cis.q: ꝓcant actiue:q: bñt ui in p̄terito z itū i supio :vt cōfio defio z
fustio que patent supꝛa de verbis neutropassiuis.

illā ꝑmā psonā in pl'i.ab illo ꝟbo nō pl'a tpa

Quesumus ex queso retinens nil plus dare quero

¶Dicit q⁹ b ꝟbū q̄so bz regl'aritꝫ q̄sum⁹ in ꝑma psona pl'is numeri
indicatiui mōis z deficit in omib⁹ alīs tēpib⁹ z modis

Arguit ☞Arguit.q̄so ꝯiugaꝫ p oēs psonas in p̄rito q̄ auꝛo ē falsus:q: cō
grue ꝺr q̄siui q̄siuikti q̄siuit ꝛc.So.b est p̄tū.ab illo ꝟbo q̄ro z non
a queso. Queso.i.rogo q̄sum⁹.i.rogam⁹. Queso.i.cū desideiro q̄
ro vl' rogo.Et q̄ndā declinabaꝫ regl'ariter z sine defectu.et bz in p̄
terito quesi vel q̄siui.et in supino q̄sitū penultīa ꝓducta z ab b reti
nuim⁹ ad huc b ꝟbū freq̄ntatiuū q̄sito as are,i. freq̄nter rogare.et
est verbum regulare.

b ꝟbū in p̄ttrito inpterito b ꝟbū

Dat mereoꝛ.merui mest⁹ sum mereo flenti

¶Dicit q⁹ b verbū mereo: eris deponētale bz irregl'ariter merui
in p̄terito.sz mereo caret p̄terito. q̄dā tñ dicūt q⁹ bz mest⁹ sum in
p̄terito:vtz in textu.sed valde in ꝓpꝛie.q: mest⁹ a um nō est ꝓncipiū
sed nomē.et ꝺr mest⁹ mestioꝛ mestissim⁹ ꝛc. Jñ mestīcia.i.tristīcia.

Mereo: Mereo: teut.verdienē.et est ꝑma breuis. sed mereo est ꝑma lōga
vñ. Nota est era merēs meretrix ꝓ crimine merēs. Me mea.merē
tez sūt mala plura merent̄ Noli merere celestia quādo merere Me
reo es ere.est cū silentio dolere dicunt tamē quidā q⁹ merere est in
trinsece et extrinsece cū magnis vocibus lugere, vnde ꝟsus. Vo
ces ac merens recitat quasi mente carerer.

nō plus bz bec ꝟba defectiua

Explicit expliciunt:dic infit z inquit z inquam

solum s^c indicatiui modi illa ꝟba defectiua

Tantū p̄sentis sunt temperis infit z inquit

non plura tpa ab illo verbo
Mil plus inueni: nec ab inquio dicitur inquit
scz inquit id est pse
Hoc defectiuū verbum: sed dicito solum
hoc verbū sc tempis sc tpis
Inquam pſentis est et quandoqz futuri

¶Dicit q̄ h verbū defectm̄ explicit solū hz in plī nūero explicīt.
☞Arguit. Explicit nō ē ꝟbū defectm̄. Probat qz pfectio rei est ex forme vniōe cū materia, sz explicit hz materiā, s. lras z sylłas et etiam formā scz fcationē. So. Est pfectū pfectiōe substātiali sz non accidētali, qz in pluribz accidentribz grāmaticalibz deficit. Explicit. i. finitur vł terminat. vñ. Dū quid finit: p explicit h referat. Explicit

(Dic infit ꝛc.) Dic q̄ ista tria ꝟba, s. infit inqt z inquā sunt defectiua qz nō reperit infit z inqt nisi pñtis tpis, z inquā aliqñ est pñtis tēpis z aliqñ futuri. Nec descēdit ab inqo inqs, qz illō est ꝟbū defectm̄ p se vt sequit. Inquit. i. dicit. Inquā. i. dico vł dicā. vñ. Inquā nūc rara: sz cras inquā meliora. Infit. i. dic vł incipit dicere. Inquit

Ire extra textū reprim⁹ infim⁹. i. dicim⁹. Vñ. Aresto. primo de gūatiōe. Infim⁹ tristātē aliqñ tangere nos: sz nō nos eū. Ire fm Huguicionez reperit infiūt. vñ. Explicit explicīūt tm̄ tenet infit z inquit. Inquā reperit fm Boeciū etiā in pterito. vñ. Presens pteritū dic in quā siue futurū. Dico vel dicā dixi fore dicit inquam. Iquam Insit

h defectm̄. i. inqs sc nūer⁹ inqm⁹ inqunt
Inquio quis inquit pluralis imus dabit unqz
inquiā inqes inqt sc indicatiui Inquio
Am tantū dicunt es et donare futurum
sc impatiui in scōa pſona, nō plā tpa. sc grāmaticoz
Et presens inque: nil plus vult vsus habere

¶Dicit q̄ h ꝟbū defectm̄ inqo hz inqs inqt inqm⁹ z inqunt inpñti indicatiui mōi. inquiā inqes inqet in futuro. inque in impatiuo et alīs tpibz caret. Inqo est rertie ꝛiugatiōis, sed aio ārte. vñ⁹. Tertia vult inqt. ārtaqz sumit aio. Inquio. i. dico. inquiā. i. dicam et nō bñ dicit inquam. vñ. Inquio vult p iam recte formare futuruz. Ast hec vox inquā: non suscipit analogiam. i. regularē formationem. Inque. i. dic. vñ. Que bona sunt inque: patrare pessima linque.

ausis ausit cō iuges in plī nūero
Is it declines ausim: pluraliter ausint

¶Dicit q̄ h verbū ausim solū ꝛiugat i futuro optatiui mōi. z in presim debet cōiugari p omia tpa, qz in nullo sibi alia tpa repugnant. (senti cōiūctiui. s. ausim ausis ausit. erplr ausint Arguit

Ausim Dom q regl'ata grāmaticoꝝ volūtas sibi repugt Ausim. i. audeam. teut. kün syn. vñ. Petr⁹ belie. Ausim sis sit sint tern⁹ q̄rtusq; modi dant. Itē sepe repim⁹ ausim ab audeo. vñ. Virgil⁹. De grege nō ausim q̄cq̄ deponere tecū. Ausus a ū. teut. kün. z dr̄ aust nomē et ausis ꝟbū. vñ. Dicere nō ausis paucis. multū tñ ausis. de ꝟbo s. grāmatici

Vale Deq; vale quidam dixere valete valeto
p et .i. in infinitiuo
Atq; valetote. q̄nto dixere valere.
.i. eodē mō ꝟbū ꝓiugare
Processu simili salue formare decebit
tali mō ꝓiugat ꝟbū inuenire

Aue Sic format aue. nil plus poteris reperire
¶ Dicit q ꝟbuz vale ꝓiugat sic in ipatiuo. s. vale valete. z in futuro eius valeto valetote. in ifinitio velere. Et sil'r ꝓiugat salue z aue. Itē hec tria ꝟba defectiua. s. vale salue z aue fcāt actū salutādi sub tali tñ dīa. q; aue salutat i aduētu. vale i recessu. z salue. vtroq; mō vñ Grec. Dicit aue venīes de iure. valeq; recedēs. Hoc ꝟbū salue ꝓpendit aueq; valeq;. Itē p̄dicta snia bī in his ꝟsib⁹. Dico vaSalue leq; valete valeto dic valetote. Salue iungꝫ aue nil pl⁹ poterꝫ repire Itē Horati⁹. Vbis amatorē fuscū saluere iubem⁹. ¶ Nota diaz inter aue ꝟbū defectm̄: z aue ipatiui modi ab aueo es ere. i. cupe z aue vti casus ab au⁹ z aue ablti casus ab auis z a ve. due dcōnes. i. sine ve. vñ. Hac aue viuis aue: nec aue fugꝫ a ve. Item repit duplex vale. s. ipatiu⁹ a valeo: z vale ꝟbū defectm̄ Sic etiā repit salValeo ue a saluus a um. z salue. z verbū defectm̄. Valeo es ere teut. gesūt oō starck syn oō mógē. i. posse vel san⁹ esse. Etiā est perire vel infirmari. sz vale defectm̄ dīc salutatōnē. vñ. Grec. Qui valet ille pr: defectm̄q; salutat. Accipit valeat p queat z pereat. Itez Qui valet ꝟb mort. z q valet ꝟb valid⁹ sit. Itē valid⁹ a ū. i. potēs vl̄ san⁹.
ꝟb verbū ais ait aiūt s. nūero adiūges

Aio Aio dic is it. unt plurali sociabis
sil'i mō o clerice. s. in ꝓiugādo. i. p̄teritū i pfectū
Sic per p̄teritum lector discurre secūdū
.i. repit s. tpis modi
Inuenit ai presentis imperatiui
¶ Dicit q ꝟbū defectm̄ aio soluz bz in p̄senti indicati aio ais ait Etpl'r aiunt. Preterito ipfecto aiebā aiebas aiebat. etpl'r aiebāt. In impatio ai. Itē aio. i. dico. ai. i. dic. Etiā repit ay interiectio p̄ma p ducta. vñ. Verbū ferit ai, vox interiecta fit ay. Itē ai ꝟbū est prima

De quatuor formis verbor

breuis. tñ aio est ꝑma longa. q; vocal' int' duas vocales posita qñ
syllabicat cũ sequente ꝓducit vocalẽ ꝑcedentẽ rõne positõis: q; tal'
vocalis valet duas cõsonãtes.

ℏ verbũ boc ꝟbũ

Et faxo faxis faxit dic: et cedo pro dic — Faxo

Dicit q; ℏ verbũ defectm̃ faxo solũ ꝟiugat faxo faxis faxit in ꝑnti
indicatiui i. facio. Itẽ repit ex textũ faxint in tertia ꝑsona plis nu
meri. Itẽ faxo ponit qñq; loco futuri optatiui t ꝑntis ꝟiunctiui ꝓ
faciã. Et repit faxim grecũ sinonomũ cum faxo. vñ. Qõ faciã sigt
faxo ꝟiũgit et optat. Et faxim grecũ faciã faxo ꝓbat idez. Itẽ Bla
nus in ꝓuerbijs. Dũ curuare potes et curuã tendere virgã. Faxis
vt ad libitũ ster tua planta tuũ. (Dic t cedo ꝓ dic) Dicit q; hoc — Cedo
verbũ defectm̃ cedo ponit solũ in ipatiuo ꝓ dic. et nil plus repit ꝺ
eo fm hũc textũ. Itẽ aliq; dixerũt q; cedo debet ꝟiugari sic faxo. Et
differũt cedis defectm̃ t cedis nõ defectm̃. vñ. Dũ mala verba ce/
dis aiam ꝓdiã nece cedis. Itẽ nota diam int' cedo defectm̃ et ce — Nota
do cessi. reut. wichẽ. et cedo cecidi. reut. schlabẽ ꝺ schnidẽ. i. pcute/
re scindere. vñ. Pro dic pone cedo: dũ dono locũ tibi cedo. Percu
tio cedo tria sunt q; ꝓ tribꝫ edo. Itẽ dicim⁹ cõit in ipatiuo cede t ce
dite tñ inuenim⁹ in ipatio cedo ꝓ dic. vñ. Tu bona ꝟba cedo mihi
doctor cũ tibi cedo. Itẽ meio meis meiere. i. mingere: t caret ꝑte — Meio
rito ꝑfecto cũ oibꝫ tpibꝫ formatis ab eo. Et ẽ meio dissyllabũ t meie/
re trissyllabũ. q; illa lra i ẽ ibi duplex ꝟ sonãs int' duas vocales po
sita. Et nota q; licet pla repiant ꝟba defectiua q; Alexander po/
suit. tñ q; illa vl sunt greca vel i cõi vsu nõ fuant. g; de eis nõ facit
mentionẽ.

Incipit capl'm septimũ de quatuor formis verbor

repiunt s' ꝑfectis

Quatuor in verbis sunt formę: ꝓteritisq;
.i. incboatiua formã s' formã

Dic inceptiuam meditatiuamq; carere
ab esurio reperies a parturio
Esurijt tamen inuenies et parturierunt.

¶ Hic incipit septimũ capl'm in q; auto: determiat de q̃tuo: formis
verbor. scz ꝑfecta vt lego. incboatiua vt legisco. freq̃ntatiua vt le/
ctito. meditatiua vt lecturio. (Ꝓteritisq; dic inceptiuã t c̃. Dic̃
q; verba incboatiua t meditatiua caret ꝑtito ꝑfecto. Exẽplũ de in/
choatiuis. vt feruesco calesco. De meditatiuis vt amaturio lectu/
rio. Inde excipit esurio qꝺ hz esuriui vl esurij. et parturio hz ꝓturi
ui vl parturij. Et ro q̃re caret ꝑtito: est q; incboatio est sine ꝑtitõe

et meditatio futuritionē importat: cui ꝓcatio ꝓteriti repugnat.

Querit ¶ Querit. quid est forma. Rñdet: Est modꝰ ꝓcādi vbi ꝓfecte freqn tatiue inchoatiue vl' meditatiue. Itē perfecta forma dicit ꝓmitia forma: qz nō formaꝫ ab alijs: sz alie forme formanꝫ ab illa. vt Amo

Arguit ¶ Arguit. Sūt pl'es forme q̄ q̄tuor. ḡ ꝛc. Añs pro/ (doceo lego, baꝫ: qz sunt aliq̄ vba desideratiue forme, imitatiue forme, diminu tiue et apparitiue: ꝑm Joh. de garlañ. Dōm q̄ autor loqꝫ hic de formis vboꝝ formatoꝝ a verb. sed vba imitatiua formāꝫ a noib et desideratiua sūt pauca ꝛ nō mltū vsitata. ideo Alexander de ill' nō curauit. Vel dicendū q̄ q̄dā large loquunꝫ de formis vbozū et dicūt q̄ octo sꝫ forme verboꝝ. scz perfecta. inchoatiua. meditatiua. frequētatiua. desideratiua. diminutiua imitatiua. ꝛ apparitiua. Ulñ Joh. de gar. Forma frequētat. perficit inchoat. ac meditaꝫ. Appa/

Replica ¶ Contra. ꝓprie loq̄ndo nō (ret. minuit. desiderat ac imitaꝫ, sunt q̄ttuor forme vboꝝ: sed vna tm̄. Probaꝫ qz forma est modus ꝓcādi ꝓfecte. sz q̄dlibet vbū hz ꝓfectū modū ꝓcādi. ḡ oīa vba sꝫ ꝓfecte forme. Dōm q̄ oīe vbū hz modū ꝓcandi. sz ille ē in q̄busdā verb absolute. ꝛ iō dicūꝫ ꝓfecte forme, ꝛ in q̄busdā cū cōnotatōe freqnta tionis meditatōis vl' inchoatōis. et ꝑm ꝫ attēdunꝫ pl'es forme.

Nota Notandū q̄ vbū desideratiū est qō desinit in so et ꝓcat desidera tionē actōis vl' passiōis sui ꝓmitiui. vt viso is ere. i. cupio videre, Facesso is ere. i. desidero facere. Et vba desideratiua q̄dā formanꝫ ab vltimo supio: vt visuz visu. u in o fit viso is ere. Quedā formāꝫ a scōa ꝑsona pn̄tis indicatiui: mutādo i ī e et addendo so: vt capio capis. i in e ꝛ addendo so fit capesso. Quedā formanꝫ ab eadē scōa ꝑsona simpl'r addendo so vt arceo arces arcesso. Et oīa sunt tertie cōiugatiōis. Uerbū diminutiū est qō desinit in lo: ꝛ ꝓcat diminu/ tionē actōis sui ꝓmitiui. vt sorbillo as are. i. modicū sorbere. Gar rulo as are. i. modicū garrire. Bibillo. i. modicū bibo. Dormillo. i. modicū dormio. Itē a caluo is ere dr caluillo ꝑ cauillo. i. modicuz caluere. Caluere ꝛ caluare patēr. s. ꝛ oīa sūt ꝓme ꝛiugatōis. Itē oē vbū diminutiū ēmiaꝫ in lo: sz ñ ecōtra: vt fractillo. teut. backelen et ꝓprie vestes. Itē fractillus ein backel. i. fragmē vestimenti scissi. Etiā ꝛsulo is. i. ꝛsiliū dare l' perere. s Uerbū imitatiū siue morale est qō desinit i so. ꝛ ꝓcat imitatōz rei sui ꝓmitiui: vt patriso as are i. mores pris imitari. sil'r mris o ꝛ fratriso. Et dic Priscian⁹ in pri mo maiorꝫ q̄ sepe solem⁹ gemiatū ꝫ pōere dicēdo patrisso matri so ꝛc. et oīa sꝫ ꝓme ꝛiugatōis. Uerbū apparitiū ē qō desinit in co, ꝛ ꝓcat apparitionē rei sui ꝓmitiui. vt ab albo as are vēit albico as are. teut. schynen wyß zuwerden. i. apparere fieri albū. A dormio venit dormico as are. teut. schynen zu schlaffen. A fodio is. fodico as. A nutrio is nutrico as. et omnia sunt prime coniugatiōis.

De quatuor formis verborum

¶ Querit, si verba inchoatiua & meditatiua carẽt p̃rito: quõ tẽ ipsa debem⁹ exp̃mere in p̃rito. Dõm'q illũ actũ exp̃mere debem⁹ p̃ preterita suor̃ pfector̃: vt senesco senescebã, senui senuerã &c. vñ Petrus helie. Preteritis ꝑ̃ris dic inceptiua carere, Sed perfector̃ retinent non nulla suorum, Querit

De verbis frequentatiuis.

s^c formas .i. factas
Ex verbis illas perfectis credim⁹ ortas
s^c verba .i. freq̃ntatiua .i. fiunt. s^c verb pfect⁹
Quecꝫ frequenter agis etiã formant ab illis.
ꝑ̃et. i. p̃ma s^c freq̃ntatie s^c pfecti
Atqꝫ prior sit ei data declinatio verbi

¶ Dicit q ẏba freq̃ntatiua inchoatiua & meditatiua formãt a verb pfect⁹. Et ẏba freq̃ntatiua sẽp̃me ꝓiugatiõis: & desinũt i to. in so. vl' in xo. et fcãt freq̃ntationẽ actõis sui p̃mitiui, vt legito as are. i. cũ freq̃ntatõe legere. Jtẽ Pe. helie põit has termiatiões i bis ẏsib⁹. Verbi forma freq̃ns to so xo sic triplicabit. Dormito dicas mersо
.i. vltimi facere (nexo q̃z ponas.
Ex u supremi decet o formare supini.
hoc ẏbũ faciet ẞ verbũ
Sic curro curso formabit. nectoqꝫ nexo.

¶ Dicit q ẏba freq̃ntatiua formãt ab vltio supio simpl'r mutãdo u ẞ Arguit. ẏba fre/ (in o. vt cursum cursu. u i o fit curso as are, quẽtatiua nõ dñt formari ab vltio supio mutãdo u in o. Probat quia ex ẞ seqret q a lectũ lectu veniret lecto as are, qõ nõ ẽ i vsu sed lectitare. Sil'r a frãgo ẽt fractitare & ñ fractare. Dõm fm lau rẽtiũ q freq̃ntatiua dissyllaba ñ sũt i vsu poetar̃. sz freq̃ntatiua polisyllaba. Jõvsus capit freq̃ntatiua polisyllaba a freq̃ntatiuis dis/ Arguit

¶ Contra. a verb q̃ carẽt supinis p̃nt for/ (syllabis formata. mari ẏba freq̃ntatiua. g̃ nõ solũ formãt ab vltio supio. Añs pbat. q: a lateo vẽit latitare. a luceo lucitare. a pauio pauitare. ab egreo egrotare que oĩa carent supinis. Dõm q licz hmõi verba nõ ba/ beãt ẏa supina. tñ bñt supina ficta & ab ill' eor̃ freq̃ntatiua formãt. Replica

ꝑducta s^c supinis .i. in penl'tima syll'a
Si tamen a longa sit in illis antesuprema
s^c lrãm a variabis faciens s^c lrãm i corripies
Hanc in i mutabis: formans et eam breuiabis
ẞ ẏbũ ẞ ẏbũ freq̃ntatiũ. ẞ ẏbũ freq̃ntatiũ ex illo ẏbo
Sic rogo dat rogito. sic aptito fiet ab apto

¶ Dicit q si longa a fuerit in penultima syllaba vltimi supini. tũc a longa debet mutari in i breuẽ: et u debet mutari in o, et sic a ro/

3 4

gatum rogatu venit rogito as are. ab aptatū venit aptito as are.

Arguit ☞Arguit. a do das dare. venit dato as are freqntatiū. et tñ non mutat a in i. ḡ ꝛc. Dom ꝙ textꝰ intellr qñ ē a lōga. sz b ē a breuis ¶Cōtra. a no nas nare natū natu vēit natare. a ratū ratu ratare. a flatū flatu flatare: q tñ a longā hñt: ꝛ nō mutāt a in i. Dom ꝙ textꝰ intellr de ꝟbis dissyllab. sed p̄dicta ꝟba sunt monosyll'a.

sc verbi sc pfectū fuans

Sed si perfecti sit p̄teritum retinens gi.

s. indicatiui abstrahe

Tunc ex psona presentis deme secunda

illā īrām addas b freqntatiū ex illo ꝟbo

Set to iungas. legito sic ex lego formas

a scisco a scio a quero a sequor

Scisscitor et scitor dicas et querito sector

¶Dicit ꝙ si ꝟbū pfecte forme habuerit gi in p̄rito. tūc freqntatiū dz formari a scōa psona p̄ntis indicati mōi: ꝏponēdo s ꝛ addēdo to et sic a lego legis vēit legito as are. ab ago agis venit agito as are.

Agito Itē agitare. i. freqnt agere. vexare vl cōmouere. vñ Theodolus Discerptꝰ bigis focas agitātib vndis. Jñ agitator: q freqnt agit. et ōr vector currꝰ q q̄si nūq cessat ab agitatōe currus et equorum.

Arguit ☞Arguit. fm Donatū a lego vēit lectito as are freqntatiū. ḡ Alexander b falsel oqt. Dom ꝙ ab vno ꝟbo p̄t formari qñq duo vl tria freqntatiua: sicut hic. Vel dom ꝛ melꝰ ꝙ lectito nō venit immediate a lego: sz a ꝟbo freqntatiō lecto as are. Sil'r etiā dom est de visito as are. q: video fac de se freqntatiū. s. viso as are a q ?se quēter venit visitare. Visitare reut. visitiren. vñ. Visito lāguentes. video res. viso pentes. Itē a p̄dict excipiūt q̄tuor freqntatiua q nō regl'ariter formāt a ꝟbis pfect: sz irregl'arit. vt a scio scis scire venit inchoatiū scisco scis cis. mutādo s i tor fit scisscitor. et sic ptz ꝙ scisscitor ꝛ scitor sūt dupl'r irregl'aria. Prīo q ad vocē vt dom ē. scōo q ad fcatōez. q: scio scis scire fcat intelligere. sz scisscitor ꝛ scitor: fcāt caute inq̄rere.

Querito Querito as are. i. freqnt q̄rere. ꝛ ē ꝟbū irregulare. q: formāt a scōa psona bꝰ ꝟbi q̄ro is ere. mutādo s in to fit q̄rito as are. ꝛ nō formāt ab vltio supīo ad dīam bꝰ freqntatiui

Sector quesito q̄d vēit a ꝟbo queso. Sector ar: i. frequēter seq. ꝛ est irregulare. q: formāt ab vltimo supīo p syncopā. ad dīnātiā buiꝰ nomis sequutor oris. Itē sector ar freqntatiū deponētale. ꝛ sector ar: passiuū bꝰ ꝟbi secto as are freqntatiuū a seco patēt. ꝑ. vñ. De seco dic

Nota secto. sed de sequor ē tibi sector. Itē a deponētalib etiā qñq veniūt freqntatiua in to. vt a tueor venit tuto as are. vñꝰ. A deponēti veniūt actiua freqnter. De tueo tuto: tutemus pectora casta.

De qnatnor formis Verboum

Jtem si formañ verba freqñtatiua ab actiuis, tunc fatiunt de se passiua in or. sed si formãt a verb neutralib, tũc nõ faciunt passiua in or. vñ. Formãt passiua si nõ fuerint ea neutra Dat rogitor rogito legitor tibi dat legitor sic. Decurro cursor: nec dic curro necꝫ cursor. Nota

Jtẽ reperiunt pla frequẽtatiua irregularia q̃ videñ formari a scõa psona vel ab vltimo supino nõ vsitato. vt noscito as are venit a nosco. pluito as are venit a pluo fluito as are a fluo, tondito as are a tondeo, vellito as are a vello.

inchoatiuã s. grãmatici posuerũt
Hanc inceptiuã formam veteres posuere. De verb
illã syllabã sc indicatiui associa inchoa/
Co cum persona pñtis iunge secunda tiuis
pfecte forme .i. exempla poni
Verbi perfecti. decet Hinc exemplificari
hoc vbũ ℔ ichoatiõ .i. regula ℔ vbũ ℔ inchoatiõ
Ferues feruesco dat norma tepesꝫ tepesco
a bio .i. ragula ℔ inchoatiuũ
Sed dices Hisco. cum regula formar hiasco
sc formã ꝯiugari .i. regula ℔ inchoatiuũ
Ha nc declinari faciet tibi tertia verbi

¶ Dicit qꝫ vba inchoatiua formañ a scõa psona pñtis indicatiui verbi pfecti addendo co: vt ferueo ferues: addẽdo co fit feruesco. caleo cales: addẽdo co fit calesco Jñ excipiñ hisco a bio as are. qꝛ fm recrã regulã diceret hiasco. Deinde dicit qꝫ oĩa vba inchoatiua sunt tertie ꝯiugatiõis. vt feruescere, repescere ꝛc. Jtẽ hisco is ere, reuto. gynen. vñ. Fullones gliscũt potũ: qꝛ sepius biscunt.

¶ Querit. Quid est vbũ inchoatiõ. Dõm qꝫ est qõ desinit in sco et fcat inchoationẽ accõis vel passionis sui ꝓmitiui vt feruesco, i. incipio feruere, repesco, i. incipio repere. Et nota qꝫ vba inchoatiua descendũt ab oi ꝯiugatiõe Exẽplũ de ꝓma. vt amo amasco. de scõa vt ferueo fereusco. de tertia vt viuo viuisco. de q̃rta vt sentio sentisco Sꝫ potissime ꝛ cõmuni deriuãt a vbis neutralib scõe ꝯiugatõis vt rubeo rubesco luco lucesco. arceo arcesco ꝛc. Jt qnqꝫ fit mutatio alicꝰ lre. vt peiorescit minorescit. qꝛ diceret peiorascit et minorascit. Querit

¶ Querit. que est dña inter vba inchoatiua in sco ꝛ inter cõposita a fio. Dõm qꝫ cõposita fio a fcat passionẽ ab extrinseco illaram. sed vba inchoatiua fcant passionem intrinsece a natura causatã. Tñ plerũqꝫ inchoatiua. idem fcant cum cõpositis a fio. vt calesco, i. caleuio ꝛc. Jtem nõ oñe vbũ in sco est inchoatiue forme. sꝫ soluꝫ illud qõ per de positionem co manet scõa persona pñtis indicatiui Querit Nota

verbi perfecti.sicut feruesco:depone co manet ferues a ferueo ꝛ ca lesco.depone co manet cales a caleo.vñ. In sco finita sp sc̄inchoa tiua.Si co dēposita manet psona scōa.Sz qñ pest depositōem co/ nō manet scōa psona:tūc nō est vebū inchoatiū.et talia sūt duode/ cim.vñ⁹. Inde sed excipias:et q̄ cōponis ab illis. Con dis.cō. glis/ infis.de.nos.fa.q̄.cho.cre .pas. Jd est ꝯniſco disco cōpesco glisco infisco depesco nosco fatisco q̄esco chorusco cresco ꝛ pasco. Exēplū decōpositi istoꝝ:vt depasco decresco cognosco agnosco exposco cō glisco dediſco addiſco ꝛc.. Item q̄uis q̄esco sit verbū inchoatiuuz a|quieo es ere.tamē tenet tanq̄ pfectū:cuz quieo nō sit vsitatū.

Infisco

Infisco as are.i. pecuniā ad fiscū ponere. Jtē fiscus est ꝯmunis burſa alicui⁹ ciuitatis vl' ꝯgregatiōis. Jtez fiscare capit ꝑ infisca re. Confiscare.i. simul fiscare. Depescere i. cōpescre ꝛ venūt ab il/ lo verbo pesco qō in simplici non est in vsu. Chorusare.i. vibrare vel fulgere. vñ. differentia. Sol radiat mucroq̄ micat: fulgurq̄ chorusat. Cū nobis pateat fulgur:tunc fulgurat etber Fatisco is ere.id est deficere vel lassari.

Deprsco chorusco

De verb̄ meditatiuis,

.i.in verb̄ meditatie forme.

Jn meditatiuis fiet formatio talis

.i.pfecte forme .i.vltimū

Verbi perfecti supremum pone supinum

.i.vltimā syll'az s^c fine adiūcta

Et finem brevia:cum quo rio sit sociata

b̄ meditatū̄ formare b̄ meditatū̄

Parturio facere sic debes esurioq̄

s^c pfectoꝝ .i. ꝯiugatio

Verboꝝumq̄ data sit declinatio quarta

¶ Dicit q̄ v̄bū meditatū̄ format ab vltio supino:corripiendo vlti maz syllabā:ꝛ addendo rio:vt esum esu.corripiendo u ꝛ addēdo rio fit esurio partuz partu:corripiendo u et addendo rio fit parturio. Et oia v̄ba meditatiua sunt q̄rte ꝯiugatiōis. vt pturio is ire.lectu

¶ Querit.qd est verbū meditatiuū. Dōm q̄ est qō (rio is ire. desinit in urio:ꝛ fcat meditatōez actionis vl' passionis sui ꝑmittit vt esurio is ire.i.meditor edere parturio is ire.i.meditor parere.lec turio.is ire.idē meditor legere. Jtē nota q̄ oīe verbū in urio est meditatie forme:sz solū illō qō format ab vltimo supio v̄bi pfecti et fcat idem q̄d suū verbū pfectū cū quadā meditatiōe.i.cum q̄daz affectu ꝛ desiderio:vt cenaturio:id est cuz affectu et desiderio ceno. Et verba in urio non meditatiue forme sunt pturio. scaturio luxu/ rio ligurio ꝛc. Pturio pturis pturire.rcurbenice.jucken. et ꝑtie sic cutis scabiosa,vñ⁹. Dum cutis pturit: scabies intrinsec⁹ vrit

Nota

Pturio

De qn atnor formis Verboum

Scaturio is ire. i. erumpere ebullire et emanare. Itē scaturigo scaturiginis. id est ebullitio vel eruptio aquaruz. Item luxus. gre se dicit solutio latine. Jñ luxus luxui. i. solutio libidis. Jñ luxus a um. i. libidine salutus. Jnde luxuria rie. idez est qd luxus .i. solutio libidinis. Sed modo ampliata est appellatio ita vt luxuria dicat superfluitas in coitu. in cibo. in vestitu z in alijs reb⁹. Jñ luxurio as are. verbuz antiquū. i. meretricari et luxuriaz exercere. et ponit sepe pro pinguescere. Unde Ouidius i epl'is.: Luxuriat frigido sanguie pinguis hum⁹. Capit etiā p supfluere z supabūdare. vñ⁹. Non cupidum saciat aliena pecunia vllum. Damnis alterius luxuriare docet. Sz iam cōmuniter dicit luxurio: aris p eodem. Scaturio

Ligurio is ire. i. parumper cibum attingere. latenter et ciro deuorare vel degludire. z pprie est glutonū. Et ponit quādoq; p deuorare et lingere Et cōponit vt obligurio is ire, i. absumere z deuastare. Deligurio. i. valde vel deorsuz ligurire. Prelugurio. i. ante ligurire: et p ducunt hanc syllabaz gu. vñ Horatius. Tractauit calicem manibus dum furga ligurit. Ligurio

Esurio is ire, i. meditor edere. et venit ab edo es est. et habet esuriui in pterito. vt patet Matb. xxv. ca. Esoriui z nō dedistis mihi manducare. Dō tñ est contra naturam verbi meditatiui. quia verba meditatiua carent pterito vt dictuz est supra Ponit etiam esuriui pro famui siue famem habui. Esurio

Parturio is ire. verbum meditatiuum a pario is ere. et ponit sepe p suo primitiuo. vt ibi. Parturient montes: nascet ridiculus mus. parturient id est parient. Parturio.

¶ Expositio textus et exemplor⁹ prime partis magistri Alexander equiuocor⁹ et sinonimor⁹ cum differentialib⁹ versibus valde pulchris: que collecta est breuiter et plane summa cum diligentia ex Grecismo Johāne de garlañ. Henrico de colonia. Catholicō Brachilogo et alijs q̄z pluribus auctorib⁹ cum omniuz metrorum sentē tijs et melioribus notabilibus scōm dicta Prisciani et Johānis synthis: que oēs intricationes et dubitationū errores ac discordias iuuenib⁹ occurrere potentes: tollunt et resecant. Annexisq; q̄z pluribus argumentis ac additionib⁹ maiorem textus declarationē inducentib⁹: vt huius libri series a principio vsq; ad finez intuentib⁹ demonstrabit. Explicit feliciter. Impressa Argentine anno domini M.d.j. Finita circa festum sancti Gregorij pape.

Glosa notabilis secunde

partis Alexādri cū interlinealibꝫ expositionibꝫ textꝰ eiusdē in planissimis sententijs, subiūctis ꝓpulcre ordinatis q̄stionibꝫ atq; argumētis cū replicis ꝓtra eorundē solutiones. oībꝫ. (q̄ scire desiderāt) summe necessarijs nouissime diligēter correctis. cū additis in locis in quibꝫ ꝓ iuuenibꝫ nccāriū ee videbat. Que iaz de nouo impssa est Argētine. cū multis argumtis ꝛ replicis pri nō additis. vt prima facie videri potest circa illos textꝰ (Vult intrāsitio) ꝛ (Sepe vocās ꝟbū) cū reliq̄s.

Glosa notabilis

Quam pulcra tabnacula tua Jacob ⁊ tentoria tua isrl'. Hec em̄ ꝓpositō Nūeri. xxiiij ō scribit. quā ad hui⁹ libelli materiā nō inmerito aplicare ꝓposui in hunc modū. Cum sic Jacob ml'tiax gētiū pī erat. ita hui⁹ opuscli textual' autor Alexāder ml'tox in grāmatica ꝓficere volentiū in sciax acq̄sitiōib⁹ sollicit⁹ more patno genitor existit. Vocant em̄ ad intuitū tabnacl'or ist⁹ cōpēdij qō mira pulcritudie resplēder. Sic em̄ in tabnacl'is varie sūt distincciōes ptiū cōbinatarū in figurj ml'tiplicj atq; varij colorj supinducta pictura. Ita varia in hoītra sūt opusculo vt textuales expōnes cū sentēciis ⁊ ml'cj dubitatōib⁹ sūme vtilib⁹. Inuēta q̄ dē sunt tētoria ad q̄rē hoim̄ ꝯ calorē solis aut frig⁹ inhabitatox. Cōtūcte itaq; sr'b varie cū argum̄tj posite replice. ex q̄x solutiōib⁹ calorē dispurātiū mitigare q̄s pt. obiectj satisfaciēdo argumēj. aut frigiditatē q̄rūdā pigrox ex tedio ꝓficere nolētiū p argum̄tox obiectōs fugare. Ecce pulcritudinē tabnacl'ox Jacob. ex q̄ final'r ad eccl'ni candorj lumē q̄uenire conāt scholares ⁊ mgri. Quapropē sarj debiti decorj pictura existimo in christiane religiōis gremio p virtutū exercitia exercitāda ōi vt p̄stituti finis ⁊ ñ vane hoīs laudis cē auidas quoq; aiaſ. Quicq̄d em̄ pulcritudis existit aut boni i actib⁹. ex fine oīb⁹ ordinē ponenti. fore asserit ille fabulax cōpositor discret⁹ Esop⁹ inq̄ens. Quicq̄d agas prudēter agas ⁊ respice finē. Cui alludit Persi⁹ i q̄rta satyra vite ꝓbitatē hūane disserēs hac ferie. Discite o miseri ⁊ causas cognoscite rex. Quid sum⁹ ⁊ q̄d nā victuri gignimur. ordo Quis darus aut mere q̄z moll'ter⁹ ⁊ vñ. Quis mod⁹ argēti. q̄d phas optare. q̄d asper. Utile nūm⁹ hz p̄ne charisq; ꝓinqs. Quārū elargiri ō ceat. quē te de⁹ cē. Jussit ⁊ hūana q̄ pte locat⁹ est i re. i. quē viuēdi modū iur'isul stat⁹ decētiā ordiauit. Volēs itaq; o alūne tibi p̄stituere finē ⁊ vtilitatē b⁹ artj q̄ ad alias ꝓcedas. q̄ro. Utx h⁹ scōe ptis Alexādri nob scia sit nccaria. Dom q̄ sic. Cui⁹ ꝓma rō ē. illa scia est nob nccaria p quā ꝯgrue loq̄ discim⁹ ⁊ incōgruitatē vitam⁹. sz hmōi est scia h⁹ scōe ptis. ḡ ipa est nob nccaria. Maior ptz. qr nccitas sumit⁹ ex pte finis. sz tal' est ꝯgrua loquutio h⁹ doctrie. Mior pz. qr i hac pte docj formare orōes simpl'r ꝯgruas. figuratiuas. ⁊ ipedimētales. q̄ sūt in grāmatico⁹ viu reliq̄ vo tā. ꝑ. pbibite abūciāt. Scōa rō est. illa scia est nccaria p quā rex oīm habitudinē cēntialē ⁊ accidētalē cognoscere possum⁹. sz h facit noticia h⁹ scie. ḡ est nccaria. Maior ptz. qr p illox cognitōes vitamus ml'tas deceptōes fm q̄s crederem⁹ aliq̄d cēntial'r alicui ꝯuenire q̄ sibi ꝯuenit accidētal'r ⁊ ecōuerso. Sz mior pz. qr hec docz ō vitate regimis ptiū orōnis q̄ diuersificāt fm alias ⁊ alias habitudies dictōis regēs ad dictōes rectā. q̄ nō p̄t cognosci nisi cognitj rebus ꝓcatj in q̄bus ist illa habitudies sic in istj exēplis pz. aula regis. man⁹ petri. Tertia rō

est. illa scia nccaria est p quā instruimur ad eliciēdū pfectā sniaz ex variis scpturz. sz ꝫ fit p istā sciam. ḡ est nccaria. Maioz patz. qz ꝓpter ꝫ scpta relinquūt. vt pozta dei z boim facta intelligam⁹ z mēoria teneam⁹. Minoz pz. qz ista scia docet ordinare ꝛstructibilia. post quoz debitum ordinē finaliter recta elicit sententia. Sed in ꝛriū ꝓmo.

¶ Arguit. ista scia non est nob nccaria. Probat. qz boc nō est nobis nccariū sine q̄ viuere possum⁹. sz sine ista scia viuere possumus. ḡ nō est nccaria. Mioz pz de mlr rustic⁹ q̄ nō bñt eā. Sol'o nō ē simpliciter nccaria. vt ꝓbat argumentū. est tñ nob nccaria ex suppōne finis scz ad ꝛgrue loqndū. sic nccari⁹ ē equ⁹ ad illū finē q̄ est equitare.

¶ Cōtra. nō ē nccaria nccitate finis. ḡ sol'o falsa. Añs pz. qz finis hominu ē ēna britudo. sz illā pñt etiā acq̄rere rustici sic z docti sine ista scia. ḡ ꝛc. Sol'o. nō ē nccaria respectu cuiuscūq; finis. sz solū ad illū

¶ Cōtra. ꝛgrue loquutōes pñt fieri absq; no/ (finē q̄ ē ꝛgrue loq. ticia grāmatice scie. ḡ ꝛc. Añs pz ꝺ illr causidic⁹ q̄ loquunt coꝝ iudicibus in cauꝭ laicoz. q̄ nō loq̄ntes ꝛgrue ꝓdūt causas sue pt⁹. Sol'o. ꝫ faciūt p artē grāmatice naturalis z fm ꝛsuetudinē. nō aūt scialiter z artificiose vt tradit hec scia. Pro cui⁹ introductōe ponit ꝫ thema.

Butiz z mel comedet vt sciat reꝛobare malū z eligere bonū. Esa. vij. Quāuis ista ꝟba fm intētiōez ipi⁹ ꝓbe euāgelice pfectōis viri tārūmō sūt relata ad puulū xp̄m ꝺ purissima ꝟgine maria icarnatū ob saluteꝫ miseroz. tñ exei⁹ ꝙuenientia fm naturā assūptā ad boim filios eā nō sine magn̄ idonei tate applicare possū ad ꝓpositū. cū iudeis p⁹ ei⁹ natiuitatē i tris ꝙuersar⁹ iuxt̄ pueroz infirmitudinē. sz excellēti⁹ mozes suis gest⁹ pegit. iuxt̄ ꝟbū Luce. ij. scptū. Extbs pfecit sapia etate z gr̄a apd deū z boies. Ad qd iuuenū scholariū ibecillitatē i ꝓma ꝓte doctrinal' sz tenue p modū lact⁹ nutritā p vocabl'oz in varijs expōnib⁹ cognitōez. circa scde pt⁹ expositōez altius incitare conat⁹ sū hac rōe (fm ꝟsorē. iiij. metaph. dicētē) mot⁹. Qui bñ sciūt fmioz fcatōes sic ꝓpe videre vet. Ex q̄ qdē lacte boim studio exprimit butiz. ꝓuer. xxx. Qui aūt fortit̄ ꝓmit ꝟbera ad eliciēdū lac exprimit butiz lacti vt ꝓrio ꝓncipio ꝙiūctū. qd etiā diuers herbaz spēb⁹ errozū venena repellit. In c⁹ rei signū q̄dā boies prādiū seu cenā fmiando panē butiro linitū comedūt ita puuloz ingeniū ignarie veneno z sordib⁹ ꝺ turpatū p vocabuloz noticiā ex diuersoz doctoz lacte. i. scientijs collectā i ꝓpositp modulo elucidauī supꝰ ꝺsideriozꝫ feruoꝛē abundāt⁹ q̄ a nesciētie imūdicijs lauari petebāt Judic⁹. v. Aquā petēti lac dedit. z i phiola ꝓncipū. i. puuloz ingenia obtulit. q̄s debic melle tāq; dulciori cibo circa scde pt⁹ expōnem fouere curauī. Qm̄ sic apū volatu a floribus odorifer⁹ colligit mel arq; i apiaria varijs caueaz i fauo distinctōib⁹ deducit. Ita post etymologie (q̄ florid⁹ fmo iterpret) expeditōez aliqlē. i scde pt⁹ apiario mltre doctoz ozones z scie ꝙbina/

re sc̃. modice ꝓfectoꝝ ad meliora dep̃cātiū affectū mira sup̃ mell' flo/
rū dulcedinē suauitate allicientes. Tū ex sciaꝝ bonitate. Tū ex figura
rū grāmaticaliū pulcritudie. Tū ex varia regiminū habitudie. ꝯstru
ctibiliū ordiatōe. atq; ipedimētaliū oronū difficultate. Ex q̃ꝝ cogni/
tōe refecti incōgruitat malū reprobare iciāt bonū ꝯgruitat eligē
re. vt ō petra melle saturatoꝝ facies i fmonū ꝓlatōe ex iordiata ꝓtiū
orōis cōbinatōe nō ꝯfūdant. dū p pedes eoꝝ. s. itellect⁹ affect⁹ (q̃d
in op⁹ rōnal' creatura nec̃ario ꝓgredit cū p̃fat liq̃ribꝫ ab insciti loti
fuerit) ad altiora tēdāt Job. xxix. Lauabā pedes meos butiro. petra
fundebat mihi riuos olei. qz aūt fm Aresto. cōmētatorē tertō celi
mūdi. Nō oēs de sciaꝝ riuul' p eūdē modū potāt. aut ꝓpt diuersā cō/
suetudinē. aut cōpleriōis alietatē. aut paucitatē instructōis diligē/
tie. leuia cū q̃busdā ḡuioribꝫ (vt seria iocis. i. ḡuia min⁹ difficilibꝫ mi/
xta. dulci⁹ arrideāt) cōmiscui. vt demōstrabit dicēdoꝝ ordo intuenti/
bus. ¶ Dubitat̃ ꝓmo. vtꝝ sit vti/ (bus. Post cui⁹ initiū mouet tal' q̃stio
le. nec̃ariū mouere ordinatas dubitatōes in sciarū inq̃sitōibꝫ. Di/
cēdū q̃ sic ad hñdā vitat notitiā. vt ptz p pbm tertō metaph. dicēte.
Nec̃e est inq̃sitā sciaz nos aggredi ō q̃d dubitare oportz. Rō ē. qz nil⁹
pōt accedere ad aliquē t̄minū cui icognita est via ꝓcedēdi ad illū ter/
minū. sz dubia bñt se p modū vie ad cognitionē veritat vt mot⁹ ad
suū t̄minū. ḡ ꝛc. Et iō nō dubitās i duplicē errorē incidit. s. vie t t̄mi
qui si a casu ad terminū puenerit nescit se illū inuenisse.
¶ Arguit. nil'm nec̃ariū ex ꝯtingēti iferr. vt ptz ꝓmo posteriorꝝ. sz ois
notitia scientifica ē nec̃aria. dubitatōes vo ꝯtingētes. ḡ ex dubitatōibꝫ
nō acq̃rit vitat notitia. Dōm q̃ vitas sciaꝝ nō depēdet ex ꝯtingē/
tibꝫ fm suā naturā. t causal'r. sz solū ex pte cogscēt q̃ ꝓtingentia in
¶ Querit̃ sc̃do. q̃d est ars et̄q̃ docet̃ b (nec̃arioꝝ notitiā introducāt
ō arte grāmatice scie. Sol'o. ars ē collectio pluriū p̃ceptoꝝ ad vnuz
finē tēdentiū. Et ita ōr ab arto as are. qz artat nos suis p̃ceptis t regul.
sic q̃ vbū ꝓsonale debem⁹ ponere i orōne vt bēat ntm̃ p suppositoꝝ.
¶ Arguit. ars t scia sunt distincti habit⁹ fm Aresto. vj. ethicorum. sz
notitia in sc̃da pte tradita est scientia. ḡ nō pōt esse ars. Dōm q̃ ista
notitia sc̃de ptz est ars general'r accepta de qua dictum est. sz non est
ars capiēdo eā sp̃ial'r fm intentionē argumēti. qz tūc ars est recta ra
tio rerū a nobis factibiliū. quales nō cōsiderat grāmatica.
¶ Querit̃ tertio. quō diuidit̃ ars. Sol'o. diuidit̃ i septē artes liberales
sz i grāmaticā. q̃ docz ꝯgruū t incōgruū. In logicā. q̃ docz verū a fal
so discernere. In rhetoricā q̃ docz ornato stilo ꝓsuadere. In musicā q̃
docz cāture. In aritbmeticā. q̃ docz nūerare. In geometriā q̃ docz ar
tēp̄derādi i reb. Et i astronomiā. q̃ docz cursū celoꝝ t naturā syde
rū. vñ. Bra. loq̃t dia. vba referr. rhe. vba colorat. Mu. canit. ar. nūe/
¶ Arguit. ois diuisio dz esse bimē/ (rat. ge. ponderat. as. colit astra.

bꝛ̃, ſz iſta ẽ plurĩ mẽbꝛoꝝ. g̃ ꝛc̃. Sol'o. ad bimẽbꝛẽ ẽ reducibil' ſic, qꝛ oīs ars liberalis vel eſt realis vel rõnalis. vt ptz in logica.

¶ Contra. nõ eſt ad bimẽbꝛẽ reducibil'. g̃ ſol'o falſa. Añs p̄bat. qꝛ qñ vnũ reducit ad alterũ tũc vnũ ceſſat eẽ. ſz ſpẽs ſciaꝝ ꝓpetue ſũt. g̃ ꝛc̃.

Sol'o. ñ oꝛ ad vnũ reduci vt ad alterũ q̄ſi fiat ipz, ſz ſic q̄ bẽat ad ipz ordinẽ maioꝛ vnitatꝭ. in aliq̄ magꝭ cõi. ſic̃ ſpẽs in genere ſ̄ vnũ. tñ in

¶ Querit q̄rto. quõ diffinit grãmatica. Dõm (ſe ſ̄ ſemp diſtincte. eſt. q̄ ſic diffinit. Grãmatica eſt ſcia docẽs nos recte ſcribere. recte ſcri pta recte intelligere. recte intellecta. recte cõponere. recte cõpoſita de/bito mõ ꝓnũciare. Alie vo diffinitões patẽt ī opuſculo ꝑme ptz.

¶ Arguit. iſta diffinitio eſt mala. Probat. qꝛ ptes diffinitõis dñt eſ/ſentialr̃ ꝟuenire diffinito. ſz recte ſcribere ꝛc̃. accidit grãmatice ſcie. g̃ ꝛc̃. Sol'o. argumtũ loq̄t ꝰ diffinitõe eẽntiali. ſz iſta eſt accidẽtalis.

¶ Contra. g̃ nõ eſt bona. Probat qꝛ notificãs dz eẽ pꝛ illo qꝰ q̄ ꝑm notificat. ſz accñtia ſ̄ ſẽp poſteriora. g̃ ꝛc̃. Sol'o. ſ̄ priora q̄ ad nos.

¶ Querit. g̃t ſ̄ ſpẽs ſeu ptes grãma/ (ſz nõ ꝑm naturã. ꝛ ꝫ ſufficit. tice ſcie. Sol'o. q̄rtuoꝛ. ſ. oꝛthogꝝphia. etbimologia. dyaſinthetica. et ꝓſodia. Oꝛthogꝝphia eſt q̄ docz nos recte ſcribere. i. recte ſyllabicare. vt charitas ꝑcãs amoꝛẽ. p. h. ſcribit ad differẽtiã illi⁹ noīs caritas a careo. qꝰ ꝑcat caritã. De q̄ diuerſi ſ̄ libelli. ſz p̄cipu⁹ inter oẽs ẽ Jo hãnes roꝛtelli⁹ Etbimologia docz recte intelligere accñtia ptiũ oꝛõis ſcz genera ꝛ declinatões noīm ꝓnoīm ꝛ ptⁱcipioꝝ. ꝛ ꝟbugatões ꝟbo/rũ ꝑm diuerſa tpa. Proſodia vo docz õbite ꝓnũciare dictões ī ꝑmis medĩs ꝛ vltimis ſyllabis. de q̄ in tertia ꝛ q̄rta ptib⁹ determinat. Sz dyaſinthetica (de qua eſt hic ad ꝓpoſitũ) docet nos cõponere dictiões ad inuicẽ ꝟgrue ſeu figuratiue aut impedimentaliter.

¶ Arguit. nõ ſ̄ q̄tuoꝛ ptes grãmatice. g̃ p̄dictũ eſt falſũ. Añs p̄bat qꝛ nullũ ſimpler ꝑt bñe ptes. ſz grãmatica eſt ſcia ſeu foꝛma q̄ eſt ſim/pler. g̃ ꝛc̃. Sol'o. ſz foꝛma ſimpler nõ põt bñe ptes integles. tñ ꝑt bñe

¶ Contra. bz tres ptes integles (ptes ſubiectiuas ſeu obiectiuas. qꝛ eſt de lr̃is ꝛ ſyllabis q̄ ſ̄ ptes integles. ꝛ de dictõib⁹ q̄ ſũt ptes inte grales oꝛõis. Sol'o. bz ptes integrales obiectiue. ſz nõ eſſentialiter ꝛ intrinſece. q̄ ad eius entitatis cõpoſitionẽ debent ꝟcurrere.

¶ Querit. vtꝝ noticia in ſcõa pte tradita ſit ſcia. Sol'o ſic. qꝛ ad ve/rã ſciaz tria req̄runt ꝑm Aꝛeſto. ꝓmo poſterioꝝ. ſcz ſubiectũ paſſio et dignitas. ſz iſta tria bz noticia ſcõe ptz. g̃ eſt vera ſcia. Paſſio eñ b⁹ li bri eſt ꝟgruũ ꝛ inꝟgruũ. Subiectũ eſt vox ſ̄ata ꝑm articulationẽ ſe/cundã. Dignitas eſt vox ſ̄catiua ad placitũ cui⁹ ptes ſepate aliquid ſignificãt. Et formaꝫ ſic demõſtratio. Oīs oõ ſ̄catiua ad placitum (cuius partes ſeparate aliquid ſ̄cant) eſt cõgrua ſeu incõgrua. ſz vox litterata articulata articulatõe ſecũda eſt hmõi. ergo ꝛc̃.

¶ Querit. qꝰ eſt ſubiectũ ſcõe ptz. Sol'o. ꝑm q̄ſdã eſt ꝑs oꝛõis ad

aliam partē referibilis fm q̄ hmōi. Vel dōm. q̄ est vox litterata articulata articulatiōe secūda. Vox aūt lr̄ata dicit q̄ pōt scribi litter⁹ z syllabis. vt deus angelus z hō. Et ex oppōsito dicit vox illiterata. vt sunt voces fcatiue natural'r apud logicū, sicut est gemitus infirmorum prime intentional'r captū. Et dicit articulatiōe secūda (q̄ est cōbinatio vni⁹ ptis oratiōis cū alia sub debita q̄portiōe modoz significandi, de qua magis infra patebit) q̄ter articulatōnē primā, que est prima impositio vocis ad significandū cū modis significandi essentialib⁹ z accidentalib⁹. de quo patuit in prima parte.

¶ Querit. q̄t ꝓditōes requirunt ad hoc q̄ aliq̄d sit subiectū. Dōm q̄ tres. Prima est. q̄ sit aliquid cōmunissimū p̄ncipaliter in illa scia cōsideratū. Secūda est. q̄ nō excedat meras illi⁹ sciētie, ita scz q̄ nō fiat mentio de ipō in alia sciētia fm eandē rōnem. qz tūc due scientie efficerent vna scia. ex eo q̄ sciētie capiūt distinctionē ab obiectis. vt patz p Aresto. p̄mo posterioz. Tertia ꝓditio est. q̄ oīa in tali sciētia ꝓsiderata habēt ordinē ad ipm sic q̄ fiat adequatū subiectū scientie.

Arguit nullū cōplexū pōt esse subiectū. sed vox litterata articulata articulatōe secūda est q̄d cōplexū. g̃ zc. Maior ptz. qz subiectū hz diffinitionē q̄ est medium demōstrādi passionē de ipō. Maior patz ex natura articulatōis secūde. Sol'o. secūde intentōnal'r z fm suā fcationē est in cōplexū lz stet z supponat p cōplexo. sic̄ p ista oratione. hō studet. z sil'ib⁹

¶ Contra. secūdo intentionaliter captū est quid cōplexū. qz componit ex plurib⁹ partib⁹ oratiōis fcatiuis. sicut vna ps orōnis ad aliam partem referibilis. Sol'o. illa omnia circūloquunt vnū qō est ibi subiectum cui⁹ nomē non est nobis impositū.

¶ Contra. illō nō pōt esse subiectū. qz vnū accīs non pōt hz̄e diuersa subiecta. sz subiectū hui⁹ sciētie est aīa. g̃ nō ps orōnis zc. Sol'o. aīa est subiectū inhesionis. sed ps orōnis est subiectū attributionis.

¶ Notandū q̄ subiectū capit octo modis. vñ⁹. Obiectū. verna. positū. sub. cui quid inheret. Qō prius est copula. q̄ut. logicaliter infra. Quo simul ars heret. bis sunt subiecta quaterna.

¶ Querit. quō diuidit hec scia grāmaticalis. Sol'o. in grāmaticaz p̄ceptiuā. p̄missiuā. z ꝓhibitiuā. Preceptiua est illa q̄ tractat de orationib⁹ simpliciter ꝓgruis. vt deus regnabit in eternū.

Arguit p̄cipe est actus rōnalis creature. g̃ hoc nō ꝓuenit scientie grāmaticali. Sol'o. ꝓuenit sibi p figurā que dicit ꝓsopopeia.

¶ Contra. p̄cipe p̄tiner ad superiorē. sz grāmatica est infima sciētiaz. g̃ nō pōt alicui p̄cipe. Sol'o. nō p̄cipit alīs sciētijs. sed dat p̄cepta illis q̄ volūt ea recte vti. Sed grāmatica p̄missiua est q̄ tractat de orationib⁹ figuratiue ꝓgruis. z q̄ docet p figuras venusto z breui sermone loqui. vt ego petr⁹ dico. Prohibitiua est illa q̄ tractat de orōnib⁹ incōgruis seu nob ꝓhibit⁹. vt ps erāt bellare expediti. sub qua cōprehē-

dunt alcorheca. antiptosis. z soloecismus cū eaꝫ spēb⁹. ad q̄s species
oēs oratōes reducunt in quib⁹ vna ps ab alia incōgrue regit.

¶Querit. q̄tuplex est regimē. Sol'o. triplex. scz naturale ciuile siue
politicū. z grāmaticale Regimē naturale est quo superiora gubernant
z regūt hec inferiora generabilia z corruptibilia. Vñ pbus ꝓmo me-
theoroꝝ dicit. Oꝑet hūc mūdū esse ꝓtiguū latoribꝰ superioribꝰ vt tota
eius virtus inde gubernet. Regimē politicū est quo dñs regit ꝑsonā
sibi subiectā vl'simile q̄ddā ei cōmissum. Sed regimē grāmaticale ē
in quo vna dictio coartat aliā vt stet in certo casu. Et illud sic diffini
tur. Regimē grāmaticale est coartatio dictōis casualis in certo casu
ita q̄ in alio sub eodē sensu stare nō posset. vt amo iohānē. ibi ē ꝯbū
amo coartat illā dictionē iohannē stare in actō z non in alio casu. Et
dicit notāter (sub eodē sensu) qz variato sensu sine incōuenientia ca-
sus potest mutari. vt in hac oratōe. vtor iohānis libro ⁊c.

¶Arguit. fm Aresto. ꝓmo metaphysice. opus sapiēt̄ est regere sed
grāmatica nō ds sapiētia. q̄ nō est de altissimis causis. q̄ ⁊c. Sol'o.
nō ꝯsiderat ꝓmas causas simpl'r. sz bñ ꝯsiderat ꝓmas causas in scia
grāmaticali ꝑ rātō hz aliquā ꝓcipationē cū sapientia.

¶Cōtra. ꝓma principia considerant in prima parte. quē admoduz
sunt vocabula que sunt oronis principia. q̄ ⁊c. Sol'o hic nō cōside-
rant ꝓma principia simpl'r. qz illa dicunt talia quibus oīno nihil est
priꝰ quale est illud. De q̄libet est affirmatio vel negatio. de nullo ꝯo
simul. z illud spectat ad metaphysicū. sed grāmatica ꝯsiderat princi-
pia orationis q̄ sunt nomē z verbū z relique ptes oronis ⁊c.

¶Querit. q̄tuplex est regimen grāmaticale. Sol'o. duplex. scz acti-
uum z passiuū. Actiuū est quo vna dictio coartat aliā vt stet in certo
casu qō tenet se ex pte dictōis regētis in ordine ad dictionē rectā. Sz
regimē passiuū est quo vna dictio regit ab alia in certo casu. qō prin-
cipal'r attendit ex pte dictōis recte in ordine ad dictionē regentē.

¶Querit. quid est regere. Sol'o. diffinitio illiꝰ facilitter pōt elici ex
dictis. quia regere est coarrare dictionē casualē ad standū in determi
nato casu. ita q̄ in alio sub sensus idētitate stare non posset. vt in pre
cedentibus clare demonstratū est.

¶Querit. quid est exigere. Sol'o. est vnā dictionē ad se trahere alt
am ꝓter eius ꝯfusionē tollendā. hoc est qñ vna dictio in sua ſcatōe
petit specificari p aliā. Et illud exigere reperit semp in dictōe regente
que est confusa. z specificare reperit in dictōe recta que est determia
ta semp respectu dictōis regentis quā determiat z specif. cat.

¶Querit. quid est determiare. Sol'o. determinare cōiter sumptuz
est ꝯfusionē alicuiꝰ cōstructibilis specificare. z repitur in omni dictō
ne recta. Sed determinare ꝓprie sumptū est actū verbi explanare. qō so
lum cōuenit aduerbijs. vt ptz ex eoꝝ generali diffinitōe.

¶Querit.quō hec tria.exigere.determiare.z regere differt. Sol'o.differūt sic̄ supl⁹ z infer⁹.b ē sic̄ magⁿ cōe z min⁹ cōe.Exigere z determinare sūt supl⁹ ad regere.qz in oi ozōne ꝓgrua simpl'r aut ꝓmissiue sūt exigere z determiare.qz ibi est vna dictio ꝓfusa z alia dictiōis ꝓfusionē determinās.In dictōe f̄cāte ꝓfuse est exigere.z in dictōe illā ꝓfusionē tollēre est determiare.Sz regere nō repit̄ in oīi ozōne.qz nō est inter adiectiuū z suū substātiuū q̄ specrāt ad idē.nec int̄ relatiuū z suū an/

¶Querit̄ q̄d est deseruire. Sol'o.est p̄positionē casuale (recedēs. suū ad actū verbi retoꝛq̄re.vt vado ad patrē.Et istud deseruire solū/modo repit̄ inter p̄positionē z suū casuale.de quib⁹ postea dicet̄.

¶Querit̄.q̄t ꝓditōes req̄runt̄ ad dictionē regentē. Sol'o due.Prima est q̄ dictio regēs f̄cet ꝓfuse z depēdēs z cupiēs determiari p̄ aliam.scz p̄ dictionē rectā.Scōa ꝓditio est ptās coartandi dictionē rectā in determinato casu.z illa vis nihil aliō est q̄z quidā mod⁹ significādi respectiu⁹ qui p̄ sui specificatōe req̄rēda respicit determinatuꝫ

¶Querit̄.q̄t ꝓditiōes requirunt̄ ad dictionē rectā. Dōm (casum. q̄ due.Prima est specificatio.quia dictio recta habet specificare z ō terminare dictionē regentē auferēdo eius ꝓfusionē.Scōa conditio est.q̄ dictio recta sit p̄s casualis.z dz esse talis casus qualē dictio re/

¶Querit̄.q̄t sūt p̄tes oꝛōnis que solū r̄gūt. (gens post se requirit. Sol'o.tres scz verbū aduerbiū z p̄positio.vnde Florista. Nāq̄ regunt verba tm̄ vel p̄positiua.Et quedā simul bis aduerbia cōsociabis.Et ideo solū dicunt̄ regere.qz duo in se ꝓtinent q̄ sunt ad regimē necessaria.Vnū est dependentia.z aliud est potestas coartādi dictionem casualē.Et ideo nō regunt̄.quia nō sunt p̄tes casuales.Et capit̄ ibi regere cōmuniter.prout scz se extendit ad deseruire.qō ꝑpie conuenit prepositionib⁹.

¶Querit̄.quot sūt p̄tes oꝛationis que solū regunt̄. Sol'o.sunt tm̄ due.scz nomē ꝑpium z pnomē.vñ.Tm̄ pnomē regit̄ ꝑpium quoq̄ nomē.Si sint p̄dicta ꝑpia virtute retenta.Et ideo solū regunt̄ quia specificāt dictionē regentē.z sunt dictiōes casuales.Et ideo nō regūt quia determinate z sine dependētia significant.qz nomē ꝑpriū vni soli ꝓuenit.z pnomē loco ꝑpriq̄ nois positū certā f̄cat p̄sonā.Et licz p/pria noīa regāt aliq̄n casum.vt dalida Sāpsonis.z sil'iter pnoīa.vt hec voluerū canit.hoc est p̄ subintellectionē nois appellatiui.

¶Querit̄.q̄t sūt p̄tes oꝛōnis q̄ regūt z regunt̄. Sol'o.tm̄ due.s.nomē appellatiue q̄litatis z ꝑticipiū.vñ Florista.Nomē cōmune vl' ꝑticipās dat verūq̄z.Aula ducis.duc aule.parcis bonore carēti.

¶ ꝓuerit̄.q̄t sūt p̄tes oꝛōnis q̄ nec regūt nec regunt̄. Sol'o.tm̄ due scz Q̄uictio z interiectio.Vñ. Interiectio ꝓiungenscq̄ carebit vtroq̄.

¶Ubi notandū q̄ interiectio (vt importat mentis affectū absolute) nō regit casum vt vult Florista.Sed si capiat̄ impꝛopꝛie z sub virtu

re aliena in ꝯrum imporrat'mētis affectū p̄ moduz doloris vel gaudij vel alterius passiois alicui acquisibilis, sic bene regit casum significantē illū cui talis passio acquiritur.

¶ Arguit, nll'as ps oronis est q̄ possit regere aliquē casum, ergo ꝛc. Antecedēs pbat, qz fm Aresto. intellectu z rone vigentes alioz dñi sunt z rectores, sed nullas ps oronis habet intellectū, ergo nō potest regere aliquē casum. Sol'o, vna pars oronis potest bene regere aliam nō intellectual'r. sz grāmaticaliter. qz vna dictio potest coartare aliam ad standū in aliquo determinato casu, vt ptz ex dictis.

¶ Contra, vna pars oronis nō potest regere aliā grāmaticaliter. ergo illa solutio est minus vera. Antecedēs pbat dicendo, nomē, pronomen verbū aduerbiū ꝛc, ibi oēs partes oronis ponunt. tñ ibi nulla regit aliā. Sol'o, hoc verū est fm actū. tñ fm aptitudinē possunt regere dictionē sibi ꝓportionatā in modis significādi.

¶ Contra, nō regūt fm aptitudinē. ḡ ꝛc. Añs pbatur, qz aptitudo est vniuersal. ū, sed nō oēs ptes oronis sunt vniuersalia, ḡ ꝛc. Mioz ptz de syncathegorematib. Sol'o, bñt modū vniuersaliū, z hoc sufficit

¶ Alia aūt argumēta q̄ possunt ꝓtra quaslibet questiōes hic motas fieri reseruari pñt ad sua determinata loca, in q̄bus abundāter p̄ ipius materie intelligētia ponā, iuxta tamē iuuenū vtilitatē.

In h octa .i. exigit sic pmiss⁹. .s. doctrinal' .i. duo capl'o vel vult in phemio alexanddri ctionū

Hic iubet ordo libri vocū regimen reserari

Capl'm octauū

.i. eractionē manifestari

¶ Istud est octauū capl'm hui⁹ libri doctrinal'. z scōa ps pncipal'. in q̄ siue in qua auor determiat de altera pte grāmatices q̄ syntactica vocat', qz syntaxis ōr ordinatio vl' ꝓstructio. Potest etiā hec ps dici synthetica, .i. cōpositoria, qz docet cōponere orationē ex dictionib⁹. Et est sentētia talis. Ordo hui⁹ libri iubet regimē vocū reserari hic, .i. in hoc octauo capl'o, qz in phemio hui⁹ libri pmisit auor talē ordinē seruare, vt post q̄ttuor formas verboz determinaret quō dictiōes reganť, z quō nō habeant dependentiā ad inuicem, ibi (Hinc ꝓposse meo vocū regimen reserabo)

¶ Queriť pmo, q̄t mōis pt capi i ꝓposito illa dictio h. Sol'o, duobus mōis. Prio aduerbialiter, z tūc ꝓstruiť cū illo ꝟbo rehari ad ei⁹ fcationē determinādā. Scōo pnoial'r vt est demōstratiuū z sua res ō mōstrata est ordo, z tūc p̄cōstruiť dicēdo, h ordo iubet, sz pmū melio⁹

¶ Queriť scōo, q̄d est ordo. Sol'o est dicēdoz determia/ (seruat. ta series. Et est duplex, .s. natural' z doctrinal'. Natural' est q̄n fm viā

generatōis illa p̄cedit̄ q̄ debēt p̄cedere. sic̄ simpler p̄cedit cōpositū. Sz doctrinal' est qñ aliq̄ p̄cedūt fm determinatā artē. q̄ al's nō p̄cederēt. sic̄ effectꝰ p̄cedit causaz ꝓpter debilitatē intellectꝰ addiscētis.

¶ Querit̄ tertio. q̄ est rō ordinis scōe ptis ad p̄mā. Sol'o. illiꝰ pōt esse triplex rō. s. p̄missiōis. q: priꝰ p̄misit determiare de regimie vocū. sed oīe p̄missū. saltē ut cinū z bonestū cadit in debitū. ḡ z̄c. Scōa ratio est. q: cōmuniora sūt priora p̄mo physicoz. vbi dr. Innata est nob via p̄cedēdi a cōioribꝫ ad minꝰ cōmunia. Sed illa que traduntur in p̄ma ptē sunt cōmuniora z faciliora. ḡ z̄c. Tertia rō est. q: simpler ē añ cōpositū. sed in p̄ma ptē determinat de simplicibꝫ dictionibꝫ. hic vo de oratiōibꝫ que cōponunt̄ ex diuersis dictionibꝫ. ergo z̄c.

¶ Arguit̄ cōpositiora sūt priora. sed in scōa ptē Alexander determinat de cōplexis. z in prima ptē de incomplexis. ḡ secunda ps p̄cederet primā. Sol'o. verū est fm ordinē nature. vt ptz ex distinctione ordinis supra posita. non autē fm ordinem doctrine.

¶ Contra. ḡ ista non erit scōa ps alexādri. Seqla ꝓbat. q: simpliciora sūt priora. sed in ḡrra ptē determiat ō accētuatione q̄ spectat ad simplices dictiōes. ḡ ḡrra ps ōberet istā p̄cedere. Sol'o b est verū fm ordinē nature. sz ordie doctrie. q̄ facil ora p̄cedūt. priꝰ determiat de ꝯgruitate q̄z de accētibꝫ q̄ sūt difficiliorꝫ cognitiōis q̄z ꝯgruitas. Insignū cniꝰ gallici pene in accentualibꝫ vt cōmuniter deficiunt.

¶ Querit̄ quarto. qual' figura tangit̄ in tertu cuz dicit̄ (ordo iubet)

Sol'o. ꝓsopopeia. que habz fieri quādo actus rei animate attribuitur rei inanimate. Unde ordo est accūs in p̄dicamēto relationis. tñ ista res inanimata non iubet p̄ncipal'r. sed solum instrumēcaliter.

eriatr ꝯstructō itrāsitia ntīm suppositū reddere.

Vult intransitio rectum supponere verbo

,i. de vbo ꝑsonali finiti modi ꝓ sed supple dictū supple o scholarꝫ

De personali tamen hoc intellige dicti

Sentētia est. q: verbū ꝑsonale finiti modi vult habēre ntīm ꝓ suppositō cū quo facit ꝯstructionē intransitiuā. vt sortes currit.

¶ Querit̄. ḡre priꝰ determiat de regimine ntī casus. Sol'o. q: ntūs casus est pfectissimꝰ inꝰ oēs casus. sed pfectū est ante impfectū. ḡ z̄c. Etiā scōo ꝓpter generalitatē ꝯstructionis eius. q: raro pfert̄ oratio in qua non ponit̄ ntūs cū vbo ꝑsonali. Sz ml'te sūt oīones in qbꝫ reliqui obliq̄ non sūt ita necessarij ad exp̄mēdū mētis ꝯceptū. Ubi notandū q: ntūs multis modis ponit̄ in oīone. s. duobꝫ modis in oratione simplicit̄ ꝯgrua. Prīo qñ regit̄ a ptē añ. vt deꝰ est. Scōo qñ regit̄ a ptē post. vt deꝰ est iustꝰ. Sed quinqz modis ponit̄ in oīone figurative cōgrua. scz ꝓ apositionē. euocationē z̄c. vt postea patebit.

¶Arguit. ista regula ꝑsupponit falsum. ergo est falsa. Añs ꝓbat. qa dicit ꝙ solū verbū ꝓsonale vult habere ntiñ ꝑ suppositō. qđ falsuz est quia etiā verbū impsonale vult hāe ntiñ ꝑ suppositō. vt ꝓz in hoc exemplo. via currit. ibi currit est verbū impsonale passiue vocis. z habet ntiñ ꝑ suppositō. Et ꝙ sit ꝟbum impsonale ꝓz. qz descēdit a verbo neutrali. s. curro. qđ desinit in o z non potest accipe. r. qz tūc non esset latinū. Dōm ꝙ est ꝟbum ꝓsonale passiue vocis. Et qñ replicatur. verbū neutrale nō potest accipe. r. Dōm ꝙ vez est in ꝓma vl' secunda ꝓsona. ramē bñ in tertia ꝓsona ſm Petrū Helye.

¶Arguit ex ꝟ ꝓnter ꝫ scđam regulā pueroꝝ. ꝙ verbū ꝓsonale z suppositū nō necessario volūt ꝙuenire in nūero. ꝓbat in ꝟ exēplo. Johānes z petr⁹ currūt. ibi currunt est verbū plural' nūeri suppositō existente singularis numeri. Dōm ꝙ duo singularia eq̄pollēt vni plurali. z hoc intelligendū est qñ illa duo compant ad vnū tertiū.

¶Sed ꝫ. nll'o mō nec ꝟtual'r nec formal'r volūt ꝙuenire in nūero. ꝙ z c. Añs ꝓz in ꝟ exēplo. athene est pulcra ciuitas. ibi athene est pl'alis nūeri. z appositū est singl'aris nūeri. Dōm ꝙ athene inq̄ntū est ꝓpriū nomē ciuitatis est singularis nūeri. z sic ꝑdicta oīo est ꝙgrua. sz inq̄ntū ꝟcat multitudinē hoīm habitantiū in illa ciuitate tūc est pl'is nūeri. z tūc oīo excusat ꝑ antithesim. z bz fieri qñ nūer⁹ ponit ꝑ nūero.

¶Cōtra adhuc nō volūt ꝙuenire i nūero. vt ꝓz i ꝟ exēplo. turba runnr. Dōm ꝙ q̄uis turba ſm vocē sit singl'aris nūeri. tñ ſm rem est

¶Cōtra. ꝙgruitas attēdit ex pte modoꝝ ꝟcādi. in (pl'is nūeri. ꝙ z c. qbꝫ nō ꝙueniūt. ꝙ est incōgrua. Dōm ꝙ ꝑdicta regula intelligit de oīone simpl'r ꝙgrua. ista aūt est ipedimētal'r ꝙgrua. vt i fine hꝰ patebit. Sil'r dōm est de istis oīonib⁹. Sermōes sūmi ꝓpriis est meditatio iusti. Sermonē quē vos audistis nō ē meꝰ. sz eiꝰ q̄ misit me patris.

¶Et qñ arguit. i ista oīone. m gr̄ reuerēde videte. ibi disconueniunt. Dōm ꝙ i illo ꝟbo videte subintelligit ntūs. s. vos q̄ nō exp̄mit i ista oīone. Et ad istā. legere est agere. ibi ē suppositū z appositū. z tñ nll's ē ibi ntūs. Dōm ꝙ ibi ē aliq̄d supplēs vicē ntī. s. ille infinitiuꝰ legere.

¶Querit. q̄ est regula generalis que ex ꝟ tertiu elicit. Dōm ꝙ ista Verbū ꝓsonale ꝓsonaliter positū aptū natū est regere ntiñ. vel aliquid positū loco ntī explicite vel implicite a pte añ ex vi ꝓsonc. Dicitur notāter ꝓmo (verbū ꝓsonale) ꝓpter verbū impsonale. qđ nō regit ntiñ a pte añ. vt placet. Dicit (ꝓsonal'r positū) qz verbū ꝓsonale qñqz sumit impsonal'r. z tūc non regit ntiñ. vt me iuuat comedere. tñ aptū natū est regere. qz q̄uis ſm actū semp cū ntō nō ponit. tñ con grue ꝑt poni cū illo. Dicit (vl' aliq̄d positū loco ntī) qz ml'r mōis alicuius q̄d supplet vicē ntī. vt statī patebit. vt legere est agere. Dicit (explicite vl' iplicite) qz ꝟba ꝓsonalia ꝓme vl' scđe ꝓsone semp bñt ntiñ subintellectū ꝑ suppositō. vt in scribo subintelligit ego. Et nō dicit (finiti

modi) qz infinitiu⁹ sufficiēter excludit p̄ b̄ qđ dr (v̄bū psonale) sz infinitiu⁹ est v̄bū impsonale. qz est sine nūeris z psonis. vt inq̄t Donat⁹. Et qñ v̄bū psonale diuidit in indicatiuū. impatiuū. optatiuū. cōiunctiuū. z infinitiuū. est diuisio analogi in sua analogata. in q̄ nō oportet diuisum verificari de mēbris diuidentibus equaliter.

Arguit. cōstructio intrāsitiua nō vult habere ntm̄. ergo textus est falsus. Añs pbat in hac oro̅ne. hom̄inē albū. ibi est ꝓstructio intrāsitiua. ramē nō est ibi ntūs. Dō̅m q̄ textus intelligit sic. v̄bum positum in cōstructione intrāsitiua requirit ntm̄ p̄ suppositō.

Arguit. nll⁹ doctor dz p̄cedere ex ig̃e. sz q̄d sit ꝓstructio intrāsitiua iuenitur ignotū est. g̃ z̄c. Dō̅m q̄ postea de illa manifestabit melius dixisset p̄ter hoc. verbū psonale vult hīe ntm̄ p̄ suppositō.

Arguit. ntūs nō potest suppōnere v̄bo psonali. qz passiue suponit verbo psonali. sicut primū suponit secūdo. Dō̅m q̄ hic capitur suppōnere p̄ut idē est qđ suppositū reddere. hoc est verbū psonale capit subsistentiā a re ntī. sicut accidens a subiecto.

Arguit. tert⁹ Alexādri ē insufficiēs qz nō addit. finiti mōi. Dō̅m q̄ hoc faciliter pōt intelligi. qz omne analogū p̄ se positū stabit p̄ fcato famosiori. sed verbū psonale est quoddā analogū. ergo z̄c.

Querit. quid est verbū psonale. Dō̅m q̄ est. cui inest psonalis p̄prietas p̄ compationē ad substātiā actus exerciti a pte añ. vt lego hz certā psonā ad illū finē vt possit stare cū suppositō certe psone a parte ante. Vel sic. verbū psonale est qđ ꝓiugat̄ per tres psonas sub tribus distinctis terminationib⁹ tam in singulari q̄z in plurali nūero. Et p oppositū verbū impsonale est diffiniendū. sic scz. est cui nō inest psonalis p̄prietas z̄c. Vel qđ nō ꝓiugat̄ per tres psonas z̄c.

Querit. q̄t mōis aliq̄d suppleat vicē ntī. Sol'o. q̄nq̄ mōis. Prio infinitiu⁹ ponit loco ntī. vt orare est bonū. Secō dico mar̄ial'r posita. vt m̄gr̄i est gr̄i casus. Tertio attributū. vt fruire deo ē reg̃re. Quarto dictū ponit loco ntī. vt discipl'os ꝓficere est multū delectabile. Est añt dictū infinitiu⁹ cū actō a pte añ. Quinto appellatū. vt q̄ iusticia seruet est bonū. vñ appellatū ē vna integ̃ oro̅ suppositi z appositi cū istis dictiōib⁹. vt. q̄. vl'. q̄tin⁹. Et illa regl'a intelligit̄ nisi oro̅ib⁹ ꝓgruis simpl'r. vñ⁹. Infi. mar̄ies attri. dictū. sil'r appel. Reddam⁹ v̄bo q̄ñq̄ suppositum. Querit. q̄ sit rō q̄ v̄bū psonale vl't hīe ntm̄ p̄ suppositō (positiua formal'r vel v̄tual'r. Sol'o iō q̄ ꝓgruitas orit̄ ex ꝓportōe modoꝝ fcādi. sz mōi fcādi ntī z v̄bi psonal' sit ad iuicē ꝓportionati. g̃ z̄c. Minor pz. nā mod⁹ fcādi v̄bi psonal' ē mod⁹ dicibil'i alcui tāq̄z de suo ꝓncipio sz mod⁹ fcādi ntī ē fcare rē suā. vt qđ ē alterꝝ p̄ modū ꝓncipij a q̄ act⁹ v̄bi egredit̄. Illi eñ mōi sit ꝓportionati ad iuicē i eēndo z fcando

Querit. q̄trupler ē ꝓuenientia int̄ suppositū z appositū. Sol'o. duplex. s. ꝓportiōis q̄ est modoꝝ fcādi ad iuicē ꝓuenientia. Et alia est con

ueniẽtia siłitudis, z est suppositi z apositi in nũero in psona z i recti/

¶Querit vtr vtũs (q etiã dr rectꝰ) pos/ (tudie casꝰ ꝺbita dispositiõ. sit reddere suppositũ ꝟbo psonali. Solo nõ fm modistas. qꝺ ptz p/mo autoritate ⁊Prisciani dicẽtꝭ q añ iuẽtõz pnoim scõe psone nõ fue rũt supposita ꝟboꝝ scõe psone. Rõe sic. qr suppositũ dr fcare p modũ pncipij a q actꝰ ꝟbi egredit actualr. sz vtũs fcat p modũ emi excita/tõis. vt pz dicẽdo. o petre. gzẽ. Et ꝺr notant (actualr) qr potẽtialr actꝰ ꝟbi põt a vtõ egredi inq̃ntũ. s. vtũs mutat i ntm̃. q sz fcãt eãdẽ rẽ ma terialr nõ tm̃ hñt eũdẽ modũ fcãdi. ex q ꝓgruitas pmo ozit. ⁊Primuz pz. qr rectꝰ z obliquꝰ idẽ fcãt z p mutatõez mõi fcãdi ipiꝰ vti i ntm̃ il

¶Arguit. inqt ⁊Prisciaꝰ. ntũs z vtũs (la potentia reducit ad actũ absoluti sr. i. intrãsitiue ꝓstruunt. Sed ntũs cũ ꝟbo psonali ꝓstruit. z ab illo regit faciẽdo ꝓstructuctionẽ intrãsitiuã. ergo siłiter vtũs. Et ꝓterea videt Alexãder in textu dicere (rectũ) Solo. nõ vult ⁊Prisciaꝰ nus q vtũs regat a pte añ a verbo psonali. sed bñ cũ illo ꝓstruit. vñ Floriſta. Tu psonale cũ recto siue vocante. Debes ꝓstruere ⁊c. ⁊Nam plures dictiões cũ alijs ꝓstruunt que tm̃ ab ipis nõ regunt. sicut ad/uerbiũ cũ verbo. adiectiuũ cum substantiuo ⁊c.

¶Arguit. ntũs z vtũs pñt idẽ fcare sic ħ. tu petre. g sicut ntũs red dit suppositũ ita z vtũs. Solo. sz idẽ fcant. tm̃ differt in mõ fcandi ex pte cuius attẽdit ꝓgruitas. g ntũs reddit suppositũ z nõ vtũs.

¶Cõtra. vtũs potest reddere suppositũ. ergo ⁊c. ⁊Probat. qr sicut cõ grue dicit. petrus studet. ita congrue dicit. petre stude. Solutio. ibi subintelligitur nominatiuus secunde persone. scz tu.

frequẽter .i. verbũ vtm̃ exigit postponere .i. ntm̃

Sepe vocans verbum sibi vult apponere rectum De ꝟbo

subst̃atiue ꝟbũ substãtie ꝟbũ naturã ꝟboꝝ sboꝝ z vtõꝝ substãti/

Et substantiuum vel quod vim seruat eorum uo z vtõ.

¶Sntia buiꝰ textus est. q verbũ substãtiuũ. verbũ vtm̃. z verbũ hñs vim boꝝ verboꝝ sepe vult hẽ ntm̃ a pte post ꝓstructũ. Exẽplũ de ver bo substãtiuo. vt sum bonꝰ. De verbo vtõ. vt vocor petrꝰ. De verbo hñte vim verbi substãtiui. vt sedeo iustꝰ. i. in sedẽdo sũ iustꝰ. De ver/bo hñte vim verbi vti. vt baptisor petrꝰ. i. in baptizãdo vocor petrꝰ.

¶Querit q̃re ꝺr (sepe) Solo. iõ qr sex mõis fallit q̃sta ꝟba nõ hñt ntm̃ post se. ⁊Prio q̃ñ post ꝟbũ substãtiuũ nihil seq̃t. vt deꝰ est. Scõo q̃ñ seq̃t aduerbiũ. vt ego sũ ħ. Tertio q̃ñ seq̃t ꝓpositio cũ suo casuali. vt sũ i domo. Quarto q̃ñ ponit ꝟbũ substãtiuũ possessiue z p ptinet vt iste est liber mei. Quito q̃ñ ponit infinitiuꝰ ꝟbi substãtiui hñs actm̃ a pte añ. vt vellẽ me esse viz prudentẽ. Sexto q̃ñ ꝓstruit cũ gtõ ꝓpr̃ nois loci mõiꝭ. vt sũ rome. Et põt addi septimꝰ modꝰ. s. q̃ñ ꝟbũ sub stantiuũ iportat demõstratõez eẽntie. sz iste põt cõprehẽdi sub quarto

mõ qz ibi est ipura possessio. vt petr⁹ est pue⁹ turꝫ. vñ⁹. Ser substãꝫ qz modis post se recto spoliat. Cũ nil iũgat. vel aduer. si sociat. Vel cũ ꝓposita. ꝓ prinet estqz locatũ Arqz loci nomẽ. sil' infinitiu⁹ habet

¶ Querit. qd ẽ ꝟbũ substãtiuũ. Sol'o. ẽ qõ substat oĩb⁹ alijs ꝟbis in ꝓiugãdo seu i resoluẽdo. In ꝓiugãdo substat ꝟbis passiuis. deponẽtalib⁹. cõib⁹. z neutro passiuis. Et i resoluẽdo substat oĩb⁹ ꝟbis mũdi. qz act⁹ general' ꝓrer actũ spẽalẽ i ꝗlibz ꝟbo includit. Vel sic. ꝟbuz substãtiuũ est ꝗddã generale specificabile ꝓ qõcũqz ens mõi. qz act⁹ ꝟbi substãtiui ẽ trãscẽdẽs. ꝯ põt ab oĩb⁹ ꝟbis specificari. Vel sic ꝟbũ substãtiuũ est qõ ꝼcat purã z merã substãtiã. qz ꝑmũ i ꝗlibet genere est tale ꝓ essentiã. sz ꝟbũ substãtiũ est ꝑmũ inter oĩa ꝟba. ergo ⁊c.

¶ Arguit. ꝟbũ substãtiuũ nõ ꝼcat substãtiã. ꝯ tertia diffinitio nõ est bona. Probat. qz idẽ nõ põt ꝼcare substãtiã z actũ. sed verbũ substãtiuũ (sicut z oĩe verbũ) ꝼcat actũ. ꝯ nõ ꝼcat substantiã. Maior patz qz al's esset ꝛquocũ. eo ꝙ plura z diuersa ꝼcaret. qõ est falsũ. Sol'o. nõ ꝼcat substãtiã ꝑut substãtia distinguit ꝫ accñs. sz ꝼcat substantiã id est essentiã. qz iportat essentiã oĩm. verboꝝ adiectiuoꝝ.

¶ Querit. ꝗt sẽ ꝟba substãtiua. Sol'o. tria. s. sũ. fio. z existo vl' exto. Et sufficiẽtia istoꝝ est. Nã oĩs suba. vl' est matia vl' forma. vl' totũ cõpositũ. Si ꝑmũ sic ẽ fio. si scõm sic est sũ. si tertiũ sic est existo vl' exto. vñ Ars substãtiua tria fert tm̃mõ ꝟba. Sũ sil' existo fio nil ãpli⁹ addo

¶ Arguit. pl'a sẽ ꝟba substãtiua ꝙz tria. ꝯ ⁊c. ꝓbat. qz sẽ ꝗttuor. s. sum fio. exto. z existo. Sol'o. illa duo vltia sũt vnũ verbũ substãtiuũ.

¶ Arguit. nõ sẽ tria ꝟba suba. ꝯ ⁊c. qz qõ ꝓ supabũdãtiã õr vni sol'cõuenit. sz act⁹ ꝟbi substãtiui ẽ generalissim⁹. ꝯ est solũ vnũ ꝟbũ substãtiuũ. Maior ꝓz. qz ẽ spẽficabile ꝓ qõcũqz ens mõi. Sol'o ẽ generalissim⁹ ꝼm vnã rõnẽ. z ꝯ erit tm̃ vnũ ꝟbũ substãtiuũ ꝼm illã rõnẽ. sz ꝼm

¶ Cõtra oprz oẽm pl'icatẽ reduci ad (diuersas rõnes pñr eẽ plura. vnitatẽ. sz sũt tria ꝟba substãtiua. ꝯ reducũt ad vnũ. Sol'o. vꝝ est ꝼm ꝙ vnũ est principali⁹ in ordĩ. s. sũ. vt ꝓz in rõne sufficiẽtie.

¶ Querit cui⁹ generꝭ sunt verba substãtiua. Sol'o. ꝼm vocẽ sũ nullius est generis ꝼm Donatũ minorẽ qz nec in o nec in or desinit. sed ꝼm ꝼcationẽ est neutral' generꝭ. qz ꝼcat actũ manẽtẽ i subiecto. Sed fio ꝼm ꝼcatõnẽ est generꝭ passiui. qz ꝼcat actũ receptũ ab altero ꝓ modũ passiõis. sz ꝼm vocẽ est ꝟbũ neutropassiuũ. Sed existo seu exto sũt neutralis generis tam ꝼm significationẽ ꝙz ꝼm vocem.

¶ Querit. quõ scit ꝙ aliqõ ꝟbũ habeat vim ꝟbi substãtiui. Sol'o. scit ꝓ ℞ ꝙ illõ ꝟbũ põt resolui in suũ ꝓpriũ gerũdiũ z i ℞ ꝟbũ substãtiuũ sum vel ei⁹ declinũ manẽte eadẽ snia. vt sedeo curuus. i. in sedẽdo sum curuus. z talia ꝟba sunt cõiter neutralia seu passiua.

¶ Notãdũ ꝙ oẽ ꝟbũ mõi põt regere ntm̃ p⁹ se inꝗtum hz vim ꝟbi substãtiui. nõ tñ quẽlibz ntm̃. sz solũ illũ q̃ iportat dispõnẽ illu⁹ actus

vt comedo auar⁹.ibi auar⁹ importat dispōnem actus comedēdi.do ceo bentiolus ꝛc.ꝛ ꝑ hoc intelligit istud dictū cū ꝑmo cōcordari.

¶Querit.q̄ sit ē ẏbū vtū. Sol'o est q̄dā generale specificabile ꝑ ꝑtā denoiatōz tm̄.i ꝑ ꝑtia noia tm̄.vt vocor petr⁹. Vl' qō fcat vocatōz ꝑ modū noiatōis.vt vocor gabriel.i q̄ exēplo ẏbū vocor fcat vocationē ꝑ modū noiatōis.iō vult tm̄ specificari ꝑ ꝑtiū nomen.

Arguit ꝓtra istam diffinitionē.qr sequeret qō hoc verbū voco cēt ẏbū vtū.qō est falsuz. Sequela ꝓbatur. qr fcat vocationē.vt ex ci⁹ impōne pz. Sol'o.licet fcet vocationē tm̄ illā fcat ꝑ modū trāseūs in altez.iō requirit actū a pte post.vt vocetis petrū.sed nō fcat vocationē ꝑ modū noiatōis.de quo est hic ad ꝓpositum.

¶Cōtra ẏbū clamor fcat vocationē.tm̄ nō regit ntm̄ ꝑtiū nois a pte post sz abltm̄ mediāte ꝓpōne.vt clamor a petro. Sol'o.licz clamor fcet vocationē ꝑ modū passiōis illate ab altero.nō tm̄ fcat illaz vocationē ꝑ modū noiatiōis.qō tm̄ requirit ad naturā ẏbi vti.

¶Querit.q̄r sūt ẏba vtā. Sol'o.q̄nqz.vñ.Quiqz vocatiua dicas tm̄modo verba. Nūcupor.appellor.nominor.dicorqz.vocorqz.

Arguit.ẏbū vtm̄ nō specificat ꝑ ꝑtiā denoiatōz tm̄.ḡ diffinitiō falsa. Añs ꝓbat i ꝫ exēplo.hec aues vocat pica.ibi pica ē nomē cōe.

Sol'o.licz pica sit nomē cōe.ponit tm̄ ꝫ loco ꝑtiū nois. Et ẏbū vtm̄ in oz̄one interrogatiue positū pōt specificari ꝑ nomē appellatiuuz.sz si rm̄ siue ponat vult hīe nomē ꝑtiū se nomē cōe loco ꝑtiū nois positū

Arguit. ntūs nō pōt regi a pte p⁹.qr ntūs fcat ꝑ modū ꝓncipiū a q̄ actus ẏbi egredit.ḡ ꝛc. Sol'o.ntūs accept⁹ fm suū formalē modū fcādi n̄ pt a pte p⁹ ꝓstrui.sz tm̄ q̄ ad vsuz grāmaticoz maiat hn̄

¶Querit.qn̄ aliqō ẏbū hz vi ẏbi vti. Sol'o. (pōt ꝓstrui a pte p⁹. qn̄ pōt resolui in suū ꝑtiū gerūdiū ꝛ in ẏbū vtm̄ manēte eadē sntia. vt baptisor petr⁹.i.baptisando vocor petr⁹.Ex his ꝓcludit q ẏbum substātiuū includit in oīb ẏbis mūdi. ꝛ iō oia ẏba pñt habere vim verbi substātiui.sed verbū vtm̄ nō includit in omnib verbis. ergo nō omne verbum potest habere vim verbi vocatiui.

Arguit.ex isto seqt q oīne ẏbū mōi vult hīe ntm̄ post se.qō tm̄ est falsū. Seqla ꝓbat ꝑ ꝓma pte.qr oē ẏbū includit ẏbū substātiuū. Sz ꝑ secōa pte ꝓz.qr ista est incōgrua.doceo petr⁹. Sol'o.ista regula intelligit qn̄ ẏbum substantiuū exp̄sse ponit in oz̄one.qr qn̄ includit i verbis.tūc ille actus generalis nō est ita liber sicut qn̄ exp̄sse ponit. ꝛ tūc qn̄ exp̄resse ponit pōt ntūs specificari ꝑ actū illius verbi.

Arguit.rect⁹ ꝛ obliqu⁹ idē fcāt.sic ḡ volūt hīe ntm̄ a pte post.ita etiā possunt habere obliquū. Sol'o licz fcent idē ēztū ad rem fcatā differūt tm̄ in modis fcandi.ex quib attendit congruitas.

¶Cōtra.nō volūt ꝓstruere sil'es casus.ḡ ꝛc.Añs ꝓbat.qr ista est incōgrua.petre sis iuste.qr vtūs nō pōt regi a pte añ.ḡ nec a pte postm̄

ꝟbū substātiuū copulat sibi sil'es casꝰ. Sol'o. ꝓter ꝓbatōnē oīo vt iacet est simpl'r incōgrua. z ḡ debemꝰ eā mutare z dicere sis iustus.

¶ Contra. Tūc adiectiuū z substātiuū discōueniūt i casu. qz iustꝰ est nti casus z petre vti. Sol'o. petre nō est ibi substātiuū ad iustus. sz suppositū subintellectū. s. tu. z tūc est ibi debita cōuenientia.

¶ Querit. vtr ꝟba vctā sit passiua seu ꝺponētalia. Sol'o. qñ tbeutonizank ꝑ werdē. tūc sūt passiua fm ꝓcatōem. vt vocoꝛ petrꝰ tbeutonice ich werde ē peter gebeyssen Sz simpl'r loq̄ndo sꝫ ꝺponētal' generis. eo ꝙ nō sēp pñt exponi ꝑ werdē. qz tūc ista oīo eēt falsa. vocoꝛ ioānes qñ actual'r ab aliq̄ nō vocarek. qz nemie p̄senti adhuc ꝟe pos/

Arguit. ꝟba vctā sꝫ actiui generꝭ fm vocē. (sū dicere vocoꝛ ioānes. z ꝓcatōez. ḡ zc. Añs ꝓz. qz Matth. xx. ꝺr. Voca oparios z redde illis mercedē. ibi voca est actiui generꝭ. Sol'o. vtr ē large loq̄ndo ꝺ verbis vctis. z sic sꝫ triplicia. s. actiua. vt noīo appello voco. passiua z ꝺponētalia. vt noīoꝛ appelloꝛ vocoꝛ sub ꝺntia iā dicta. Actiua capiūt dupl'r. Uno mō vt ꝓcāt denoiationē actiue. z sic regūt duos actōs. vt vocas me nicolaū. Alio mō ꝓcāt acclamatōz. z sic regūt vnū actm̄

¶ Cōtra. ꝟba vctā denoiatiue acceptra nō regūt (vt voca opariοs. duos actōs. Ꝓz qz ꝺr Luc. j. Et vocab nomē eiꝰ ibs. ibi ꝓgit tm̄ vnū actm̄. Sol'o. regit ibi duos actōs. qz ibs ponit ibi mat'al'r. z est acci

subst̄atiue ꝟboꝝ eq̄les sociare sez añ z post (casꝰ.

Horum consimiles debet coniungere casus
vis vnitiua .i. rem spectent

Copula. personam dum pertineant ad eandem

¶ Dic̄ ꝙ natura p̄dictoꝝ ꝟboꝝ vult copl'are in ꝓsil'es casꝰ añ z pꝰ dū ptineāt ad eādē rē. vt ego sū studēs. vl' qñ videk ptinere ad idē. vt bō ē

Arguit. ꝟbū substātiuū nō copulat casꝰ ad eādē rē ptinē (asinꝰ. tes. ḡ textꝰ ē falsus. Añs ꝓz i b exēplo. bō est asinꝰ. ibi illi casus ptinēt ad diuersa. Sol'o. Iz nō ptinēt ad idē videnk tm̄ ptinere ad idē.

¶ Cōtra. pōt copulare illa ꝙ videnk ptinere ad diuersa. ḡ zc. Añs ꝓbak i b exēplo. est pie matrꝭ succurrere nato. Sol'o. ibi est. capit impersonaliter. sed iste textus intelligit qñ capitur personaliter.

¶ Cōtra qñ capit ꝑsonal'r nō copulat illa ꝙ videnk ptinere ad idē. ḡ zc. Probak in b exēplo deꝰ est in celo. Sol'o. regula intelligit quando postponit ntūs seu aliꝰ casus q̄s pōt copulare ꝟbū substātiuū.

Arguit. ꝟbū ꝑsonale vult hīe ntm̄ a ꝓte añ. Iz ꝟbū substātiuū nō ē ꝟbū ꝑsonale. ḡ zc. Sol'o. oīe ꝟbū substātiuū ē ꝑsonale. Iz nō econuerso. ḡ pōt hīe ntm̄ ꝑ suppositō. qz ꝓcat actū egredientē a suppositō

¶ Querit. vtr ꝟbū substātiuū pōt copulare (z hz distinctas ꝑsonaeoēs casꝰ tā obliq̄s q̄z rectos. Sol'o sic. dēpto solo vctō ꝙ ꝓstruit cū aduerbio vocādi o explicite vl' iplicite. Exēplū de grō. vt mihi eoꝝ petri

volēris esse boni. De dtō. vt faueo iohānī volēti eē ꝓbo. De actō. vt ꝓbero petꝛ volēꝛ eē nequā. De ablō. vt idigeo petro volēti eē iusto.

¶ Querit. q̄d intelligit ꝑ copulā. Sol'o. ꝑ copulā nō intelligit illō qō vnit ꝑticatū cū subiecto vt hmōi. sz act⁹ cōplerin⁹ siue vnitiuus duoꝝ extremoꝝ adiuicē q̄ includit i natura istoꝝ ꝓboꝝ. Et rō ē. quia ista ꝓba nō copulāt sic'es casus inq̄tū ꝓiūgūt. qꝛ etiā illō ꝓueniret cō iūct ōib⁹. sz in. q̄tū includūt actū vnitiuū q̄ act⁹ ē ipm esse generale in q̄libet ꝓbo inclusū. g̃ ꝑ copulā act⁹ vnitiuus intelligit.

.i. ex vi ꝓsonal' ꝓpꝛiat⁊ ntiā a ꝓte añ ꝓstructū.

Ex vi persone rectum regit initialem
sup. ntūs. p⁹ ꝓstruit .i. vis vnitiua regit.
Rectum qui sequitur verbi natura gubernat

¶ Dicit q̄ ntūs a ꝓte añ ꝓstruct⁹ regit a ꝓbo ex vi ꝓsone. sed ntūs a ꝓte p⁹ ꝓstruct⁹ regit ex vi nature ꝓbi. Exēpla patēt ꝑ se.

¶ Querit q̄t mōis capit ꝓsona. Sol'o. q̄druor mōis. Prio fm boetiū. ꝓsona ē rōnal' natura idiuidua substātia. vt sortes plato. Scō̄o est nomē dignitat⁊. z b̄ mō pastor alic⁹ eccl'ie ōr ꝓsona. vñ ōr⁊ius ꝓsonat⁹ Tertō capit ꝓsona vt ē accūs p⁊ orōis. vt lego ōr p̄me ꝓsōe. leg⁊ scō̄e z c̄. Quarto capit vt ē ꝓsonal' ꝓprietas ꝓbi. z sic capit in ꝓposito.

¶ Querit q̄d sit b̄ꝓicere ex vi ꝓsone. Sol'o. nihil aliō q̄ꝛ regere ntūm ex mō fcādi ꝓbi ꝓsonal'. q̄ est mod⁹ dicibil' de altero. vt ex superioꝛib⁹

¶ Arguit. suppositū z appositū volūt ꝓuenire etiā i nūero (patuit. sic in ꝓsona g̃ ita bñ dicisset ex vi nūeri sic ex vi ꝓsone. Sol'o. iō magis ponit ꝓsonā q̄ꝛ nūeꝛ. qꝛ ꝓsona est accidēs magꝫ dignū q̄ꝛ numerus. qꝛ ꝓsona p̄supponit ꝓuenientiā alioꝝ accidētiū. sz posteriora fm viā generatōis sūt ꝑfectioꝛa. vt ptz ꝑ ꝓbm quarto celi.

¶ Cōtra. ꝓora fm viā generatōis sūt ꝑfectioꝛa. qꝛ ꝑmū ē agēs z causans posteriora. sz agēs est dign⁹ effectu. g̃ ꝛc. Sol'o. neꝝ est rōne causalitat⁊. sz ex suppōne posteriora sūt digniora. qꝛ dicūt ꝓora in ipis

¶ Querit. an ꝑ rectū intelligit sol⁹ (inclusa. z cū b̄ aliq̄d amplius. ntūs. Sol'o. nō. sz ois casus a ꝓte post ꝓstruct⁹. siue sit gtūs siue dativus ꝛc. q̄s verbū substantiuū ex sua natura copulat.

¶ Querit. vtꝝ casus a ꝓte post ꝓstruct⁹ req̄rat ꝓueniētiā cū illo q̄ cōstruit a ꝓte añ. Sol'o. si casus a ꝓte p⁹ ꝓstruct⁹ habeat dependētiā ad illū q̄ a ꝓte añ ꝓstruit. sic' adiectiū ad suū substāt. tūc habebūt ꝓueniētiā i accidētib⁹ grām articalib⁹. vt bō alb⁹. z sic' ꝑ naturā intelligit vis vnitiua extremoꝝ ad iuicē. sz si nō est tal' dependētia. nō req̄rit.

faciēs appōnē .i. duo vel plura substātiua
Apponens dupliees substantiuos sibi iunget
.i. in tali accūte mutari
In casu simili poteritq̄ genus variari

De appositione

Glosa notabilis

sup. substātiuos ꝓnere

Tunc illos ad rem spectare decebit eandem

magis cōe sup. substātiuis

Et plus cōmune ꝓcedere debet in istis

sunt exempla sup. oro̅nes

Sicut homo sortes. animal capra consimilesq;

¶ Dic̄ ꝙ volēs facere appositōez dz ꝓiūgere duo substātiua in sil'i casu posita ad idē ꝓncipia. z ꝑñt esse vni⁹ generis vl' diuersoꝝ generꝝ. z magis cōe dz ꝑcedere z min⁹ cōe seq. vt aial hō. hō sortes. aial capra. z

¶ Queri. q̄ est rō ordis ꝙ pri⁹ determiat de oro̅nib⁹ (sil'es oro̅nes. simpl'r ꝛgruis. z postea de figuratiue ꝛgruis. Dō ꝙ rō est. q; habit⁹ p̄cedit priuatiōnē. sz ntūs simpl'r ꝛgrue ꝛstruct⁹ bz se p modū habit⁹. z ntūs figuratiue ꝛstruct⁹ bz se p modū ꝓuatōis. g̃ ꝛc. Minor ꝓz. q; in oro̅nib⁹ figuratiuis est aliq̄d ꝓuatū siue ecclypsatū qđ debz intelligi. vt aīal capra. i. aīal qđ est capra vl' existēs capra.

¶ Queri. q̄t modis capit figura. Sol'o. sex modis. Prio vt est accidēs grāmaticale. vt est figura simplex vl' cōposita. Scō capit pro ꝟbo dei qđ est figura ꝓfis. Tertio ꝑ sig̃. mystico. vt oia ꝓtingebāt illis i figura. Quarto figura est disp̄ō mēbroꝝ. Quīto capit ꝑ vestigio relicto ex aratro. Sexto capit ꝑ vicio grāmaticali. vt in ꝓposito. Vñ⁹, Accidit. ē rp̄s. sig̃t. disponit. arat. Grāmatice vicīū sepe figura notat

¶ Queri. q̄d ē figura. Dō ꝙ ꝓma ei⁹ diffinitio ē. Figura est oro peccās ꝫ cōem modū loq̄ndi. vl' ꝫ regl'as grāmaticales apparēs peccare. Et q̄ ꝓz ꝙ figura i ꝓposito sūpta est oro. Vl' sic. Figura est licentiosa ip̄roperas vsu auctoritate z cōmoditate grāmaticali approbata. Vl' sic figura ē vicīū rōe vl' rōnib⁹ excusatū vel excusabile. Et figura grāmatical' dz figura ꝓpter sil'itudinē quā hz ad figurā realē semicircularē. q; sic i illa ē aliq̄d recti rudis vt linea diametral'. ita ē etiā aliq̄d obliq̄tat̄ vt linea circūducta. Sic i figur̄ grāmaticalib⁹ iuenit etiā aliq̄d obliq̄tat̄ qđ est vicīū vl' eclypsis. z aliq̄d recti rudis. qđ sit

¶ Queri. q̄tuplex ē figura i generali. Sol'o. (p rōnes excusātes. duplex. s. locutōis z ꝛstructōis. Locutōis ē q̄ peccat ꝫ cōem modū loq̄ndi. nihil tñ incōgruitat̄ hñs. vt ꝓcatū ridet lup⁹ est i fabula. Sz ꝛstructōis est q̄ peccat ꝫ regl'as grāmaticales. z hz aliq̄d defectus. vsu tñ z auctoritate z igenū bonitate admissa. Et i q̄libz figura sē due rōnes excusātes. s. rō q̄ ꝑt fieri. q̄ ē auctoritas z volūtas grāmaticoꝝ. z rō q̄re opt̄z fieri. q̄ est exp̄ssio spēal' snie sub breuiloq̄o. vñ⁹. Excusat vicīū breuitas snie metrū Et est duplex vitiū. s. tolerabile. qđ. s. rōnibus p̄ōt excusari. vt in apōne vicīū adeo est tolerabile ꝙ ꝓprie nō dz dici vicīū. sed solū eclypsis. vt ꝓz ex dictis. Aliud est vicīū intolerabile. qđ scz rōne excusari nō p̄ōt. vt sunt orationes simpl'r incōgrue.

¶Querit. qt sit figure. Sol'o. fm Alexādr sūt ser. sz fm Floristā sunt qnqz. z fm Catholicō sūt tres. s. syntbes. plepsis. z sylepsis. q: loqndo i genere vt catholicō sūt tres. sz i spāli loqndo vt Alexāder sūt ser. sz loqndo pri i genere z pri in spē sūt qnqz. vñ Floristā. Plures structure non sūt nisi qnqz figure. Syntbesis. antitbesis. plepsis. zeugma. sylepsis.

¶Querit qd ē appō. Sol'o. ē immediata z figurativa associatio duorū vl' pluriū substātivoz i sil' casu positoz. eiusdē vl' diversoz generū ad idē prinētiū. sic se bñtiū q magz cōe pcedat z minꝰ cōe seqt. Et dr pmo (mediata) q: si eēt aliqd mediū. esset simpl'r ogruitas. vt bō ē aial. Nec dz fieri mediāte ꝓiūctōe. q: i appōne ꝓstructibilia prinēt ad idē. sz ꝓiūctio ꝓiūgit diversa. Et dr (figurativa associatio) q: appō habet aliqd vicii. erculabile tñ. Et dr (duoz vl' pluriū substātivoz) z ñ noim substātivoz. q: appositio nō solū fit inf noia substātiua. sz ertiā inf pnoia. vt ego ipe. z inf ẏba. vt agere legere. sil'r inf principia. vt agēs legēs. Et fm cōem modū sp fit inf ẏba infinitiui mōi. licz i aliq̄s ipliciter fieri possit. vt agit legit. id ē agit actōe q̄ est lectio potissime tñ fit inter substātiuos casuales ad idē prinēres. vt vult terrus.

Arguit. principia z ẏba nō sūt substātiua. q̄ ꝛc. Sol'o. q̄uis non sint substātiua fm rē f̄cata z modū f̄cādi. sūt tñ substātiua q̄ntuz ad officiū. z sic oīe illd qd pōt reddere suppositū ẏbo i apposito pōt dici substātiuū Et dr sil'r casuū) q: idēritas casuū est signū identitat' rei. q̄lis req̄rit i appōne. Et dr (ad idē prinētiū) q: ꝓstructibilia in appōne bñt se sic supi' z inferi'. sz illa i eodē loco prinēt ad idē. Et dr (q magz cōe pcedat) q: b sp bz se p modū determiabil' z ꝓfusi z minꝰ cōe p modū determinātz. sz determinās seqt suū determiabile. Et i apposito magz cō mūe dr illd qd ē magz ꝓfusū. z nō sp illd qd pl'a f̄cat. vt maria q̄nqz est ẏgo brā. q̄nqz ē alia mlier. tō illd nomē maria determinat p ẏgo.

¶Querit. vtz appositio possit fieri inter dictiōes diversoz casuum. Sol'o. nō. vt pz in terru. Et boc est vez q̄ dictio nō potest regere diversos casus. q: tūc fm quosdā pōt fieri appositio inter illos.

¶Querit in quib casib pōt fieri appō. Sol'o. in oīb. Exemplū de nrō vt dñs iohes celebrat. De grō. vt aialis bois interest currere. De drō. vt homi petro dedi panē. De actō. vt verbero boi m petrū. De vtō. vt o bō perre studē. De ablō vt ab boie iobāne diligit.

¶Querit. vtz substātiua in appōne posita possint esse diversoz numeroz. Sol'o sic. vt ciuitas athene est pulcra.

Arguit substātiua in appōne prinēt ad idē. sed numerus singularis f̄cat vnū. z pluralis plura. mō vnū z plura sunt opposita. Solutio vnū simpl'r dictū z plura coral'r dicta opponunt. tñ vnū in aggregatiōe z plura pñt coincidere. sicut singulare fm rem ꝓgregat i se plura. Vel dōm. q q̄uis differt in mō f̄candi pñt tñ coincidere fm rem. sicut vna z eadē res potest pluraliter z singulariter ꝓferri.

Glosa notabilis

¶ Ubi notādū. q̄ appositō fit trib⁹ modis ex substātīs diuersoꝝ numeroꝝ. Prio cū altex substātiuoꝝ caret nūero singl'ari. vt sol est in piscib⁹ sīḡ humido. Aristoteles docuit phīaz in ciuitate athenis. Secūdo cū altex substātiuoꝝ est collectiuū. Virgili⁹. Ire mee q̄ndā felīx pec⁹ ire capr̄elle. ibi pec⁹ neutri generis bz modū nois collectiui sic̄ qōlibet vniuersale. Tertio cū substātiua singularia min⁹cōis copulata p̄ p̄iunctionē copulatiuā apponunt magis cōi plural' numeri. vt tres reges obtulerūt dño munera aurū thus z mirrham.

¶ Querit. vtz in appōne oport substātiua sp esse exp̄ssa. Dōm q̄ nō. sz pōt fieri vno substātiuo exp̄sso z alio subintellecto. vñ Ouidi⁹. Tanta ē albula porta. subintellige aq̄. Albula nom̄ fluuij ē generis masculini z nō p̄t p̄strui cū noīe femi generis. Q̄ aūt noīa fluuioꝝ sīt generis masculini notat Ouidi⁹ in b⁹ v⁹su. Turbid⁹ hibernis ille fluebat aq̄s. vbi ō cremera fluuio loq̄t. Vñ vtrūq; illō latine dici p̄t albula est porta. cremera ē turbid⁹. Et sic q̄dā dicūt. q̄ noīa fluuioꝝ in a ēmiata sūt generis dubij. Et q̄n dic̄ Alexāō q̄ sīt generis masculini p illā regulā. Que fiūt p̄ria fluuioꝝ pone marina. Dōm q̄ b̄ est vez vt in plūmū. sed

¶ Querit. vtz in appōne magis cōe sp̄ oz p̄cedere. Solo (nō vlter. sic fm p̄structionē z vt in plurimū. q̄uis aliq̄n postponat fm situ. Et rō est. qz b̄ fit (vt dic̄ phs scōo posterioꝝ) ad vitādū viciū nugatōis. Et q̄n in oppositū allegat ista oīo. sexta die creat⁹ est hō aīal oīm aiantiū p̄stantissimū. ibi aīal magis cōe sequit. Dōm q̄ b̄ est virtualiter in diuersis oīonib⁹. vt hō est creatus. supple q̄ est aīal oīm aiantiū p̄stantissimū. Vez tn̄ nō cōmittit nugatio. qz min⁹ cōe p̄t imo oz q̄nq; p̄cedere. sz tūc q̄n min⁹ cōe est equocū. vt canna vnda fluit. ibi cāna min⁹ cōe p̄cedit. qz pl'a f̄cat. s. arūdinē. fluuiū. z p̄t̄ē gule. Sil'r q̄n reperit in pl'ib⁹. qz tūc min⁹ cōe fit magis cōe. p̄p̄ē equocationē suā. vt p̄z in b̄ noīe canis. qz ōz canis aīal canis stella. canis pisc̄ p appōnem.

¶ Arguit. appositio nō est figura. g̃ z̄c. Añs p̄z p regulā Petri helye dicēt. duo noīa substātiua ad eādē rē p̄tinēcia dñt poni in eodē casu. sz sic est i appōne. vt p̄z p ei⁹ diffinitōez. g̃ z̄c. Solo nō est figura cōstructōis fm rē. sz bñ fm modū. p̄mo mō loq̄t Petr⁹ helye. sz scōo

¶ Cōtra. nō ē figura fm modū p̄structōis. qz nō (modo Alexāder) peccat ꝯ aliquā regulā p̄gruitat. Dōm q̄ videt peccare ꝯ regulam grāmaticalē pueroꝝ dicentē. q̄ qn̄ duo noīa substātiua simul p̄ueniunt in vna oīone sine p̄iunctiōe media. tūc vnū eoꝝ debet esse genitiui casus. Et b̄ etiā p̄z autoritate Prisciani. q̄ cū autor ponit appositionē in ē figuras. q̄ est excellēs autor in grāmatica. z g̃ est figura.

¶ Querit. qō ē viciū in appōne. Solo. q̄dā dicūt viciū cē q̄ ibi ponunt duo noīa substātiua. z nll'm illoꝝ ē gn̄ cas⁹. sz b̄ nō valet. qz illa regl'a intelligit q̄n substātiua p̄tinēt ad diuersa. sz in appōne p̄tinēt ad idē. Alij dicūt q̄ viciū est min⁹ cōe exercere officiū nois adiectiui.

Sz b̄ ītez nō valet, qz oīs figura ꝑstrnctōis dz peccare ꝫ aliquā regu
lā ꝫgruitat. Jō salua reuerētia ml'oz appō nō est figura ꝑstructio/
nis ſm rē. sz ſm modū tm̄ z apparētiā. ſm quā si loquut⁹ fuerit Ale/
xāder dñs dixit, qz dixit videt peccare ꝫ regulā pueroz q̄ dic̄ q qñ duo
noia substātiua sil' ꝓueniūt i vna oz̄one, tūc alterz eoz dz poni in gtō
z tal' apparētia sufficit. Sic ī sil'i ptz in ista oz̄one, bō est asin⁹, est cō/
structio intrāsitiua ſm modū loq̄ndi, qz ꝑstructibilia ex mō loq̄ndi
vident ptinere ad idē, q̄uis nō ſm rē. Jō dicūt grāmatici q vitiuz
appōnis est ecclipsis, i. defect⁹ dictōis q̄ subintelligit, vt aial bō cur
¶ Querit, vñ regūt noia substātiua in (rit, i. aial existēs bō currit⁹
appōe posita Sol'o. si nō addit eis vbū ponunt absolute, sz si vbuz
eis addat, tē magz cōe ab illo regit ex vi ꝑsone, sz min⁹ cōe regit ex vi
¶ Querit, ī q̄ genere dz poni adiectiuū qñ noia substātia ī (appōis
appōne posita sūt diuersoz genez. Dōm q ī eodē gene ſnūero z ca
su in q̄ ponit substātiuū magz cōe, vt ciuitas leodiū est pulcra. Ra/
tio illi⁹ est, qz min⁹ cōe i appōne bz rōem noīs adiectiui, z sic caret ra/
tōe noīs substātiui, qō nō cōpetit magz cōi. g̃ cū illo dz ī accidentib⁹
¶ Ubi notādū q ꝑtriplex est appō. s. large siue cōiter di/ (ꝓuenire.
cta, z bz fieri inr adiectiuū z substātiuū voce z ſcatōe sil'. vt bō alb⁹ Et
stricte dicta q̄ bz fieri inr adiectiuū z substātiuū ſcatōne tm̄. vt mgr
paul⁹, z tal' oz̄o est ſm regulā Petri helye simpl'r ꝫgrua. Cui⁹ regl'a
est ista. q qñ duo noia substātiua ad eādē rē ptinētia ī vna oz̄one cō
ueniūt dñt poni sub eodē casu. Tertio capit strictissime, z illa bz fie
ri inr duo vba substātiua simpliciter. vt aial bō. Ex quib⁹ hāc bonam
et breuē elicio appōnis diffinitionē. Appositio est magis cōis p mi/
nus cōmune ei, prime vnitū substantialis vnio.

.i. tercie ꝑsone cōiter
Terne ꝑsone genetaliter omnis habetur
.i. ntūs excipias sc̄z ego nos tu z vos
Rectus. sed demas ꝓnomina quattuoz inde
¶ Dic̄ q oīs rect⁹ general'r est tercie ꝑsone, exceptī q̄ttuoz ꝓnoīb⁹. sc̄z
ego z nos q̄ sūt ꝑme ꝑsone. z tu z vos q̄ sūt ſcde ꝑsone. Cui⁹ rō est, qz oīs
rect⁹ general'r ſcat ꝫfuse. sz inr tres ꝑsonas tercia ꝑsona est magz ꝫfu
¶ Arguit, oīs rect⁹ nō est tercie (sa. g̃ oīs rctūs dz ee tercie ꝑsone,
ꝑsone. sz ꝑme vel' scde. g̃ male dic̄ oīs rect⁹. Dōm q illa q̄ttuoz ꝓno
¶ Cōta, si adhuc alq̄ recti ꝑme ꝑsōe (mina excipiunt ab hac regl'a,
q̄ nō excipiunt. g̃ rē. Añs ꝓbat⁹ de b noīe q in b exēplo, ego sū q sum,
ibi q est ꝑme ꝑsone, qz reddit suppositū vbo ꝑme ꝑsone Dōm q ibi
est euocatio. z sic trabit figuratiue ad officiū prime ꝑsone.
Querit, q̄ttuplex est rect⁹. Dōm' q est duplex. s. general' z specialis
General' est ntūs, spēal' est vtūs, Rō q̄re ntūs est rect⁹ general' ē ista,

qz in noiatiuo general'r fit impositio noīs. Uel ideo. qz ab illo gene/raliter inflectio casualis incipit. Uel ideo. qz general'r reddit suppositum verbo psonali. Sic text⁹ in b aduerbio general'r dz expōi noialiter. i. generalis. z nō aduerbial'r. qz tūc etiā ꝓueniret vtō. qui etiā ē rectus. qō est falsū. qz rect⁹ spēalis est scōe psone, sed rect⁹ general' est tercie psone, vt vult ista regula. Vñ ntūs dz rect⁹ primari⁹. z vtūs rectus secūdarius. qz secūdario z nō pcise ꝓcat recte. sz cū cōnotatiōe excitatiōis. Et illa est diuisio analogi in sua analogata. ḡ nō optz ꝙ diuisum de quolibet mēbro diuidēte verificet.

Arguit. ntūs nō dicit rectus general'. z vtūs rectus spēalis. qa vtūs nō magis ptinet ad sp ciē q̄z ntūs. neq̄z ois ntūs ad gen⁹ ptinet. cū sint multi nti indiuiduoꝝ quib⁹ rō generis nō cōuenit. Dicendū ꝙ b argumentū voluit ille magn⁹ grāmaticus Johānes synthis ꝓ forti ratione haberi. sed ipe deceptus fuit ex ignorātia logice penes fallaciā equiuocatōis. qz ntūs in ꝓposito nō dicit rect⁹ general'. eo ꝙ ꝓcat naturā pluriū spēciē cōicabilē. vt gen⁹ logice acceptū. sed ideo qz reddit suppositū generaliter.

Notādū ꝙ ly general'r venit ab b noīe gen⁹. z tūc tātuz valet sicut vl'iter. vt cū dz. omē aial bz sensū tact⁹. loquutio est vl'iter de aialiū sed ita nō capit in ꝓposito. sz noial'r ꝓpter rōnem pri⁹ tactā.

Querit. q̄re autor pl⁹ determiat de illo accñte (psona) q̄z de alijs. Dōm ꝙ iō. qz psona p̄supponit alia accñtia. Etiam plures figure magis peccāt in psona q̄z in aliq̄ alio accñte. Uel qz autor breuius potuit se expedire de psona q̄z de alijs accidētib⁹.

q̄ttuor ꝓnoia exigūt ntōs s^c psonā s^c psonā

De euocatione.

Ista vocant rectos ad primam siue secundam

Exēplū i q̄ ꝓnomē p^c psone scz ego Exēplū i q̄ ꝓnomē z^c psōe scz tu
euocat tertiā psonam scilz pauper euocat tertiā psonā scilz diues
ad verbū ꝑme psone scz ludo ad ꝟbū ꝑme psone scz mediteris.

Pauper ego ludo. dum tu diues mediteris

Est sil'e exēplū cū ꝑmo Est sil'e exemplū cū scōo

Nos tuti loquimur. dum vos timidi taceatis

Snia ē. ꝙ ista q̄ttuor ꝓnoia vocāt rectos tertie psone ad officiuz ꝓnois ꝑme vl' scōe psone. vt ego pauꝑ ludo. tu diues mediteris. nos tuti loquimur vos timidi taceatis.

Querit. q̄d est officiū ꝑme vl' scōe psone. Dōm ꝙ officiū ꝑme psone est reddere suppositū ꝟbo ꝑme psone. Sed officiū scōe psone ē reddere suppositū verbo secūde psone. Et sil'r est dicendū de tertia.

Querit. q̄re pri⁹ determiat de appōne q̄z de euocatōe. Dōm ꝙ iō qz simpliciora sūt ꝓora. sz appositio est simplicior. qz fit inᵗ duo substātiua eiusdē psōe. euocatio ꝟo fit inᵗ substātiua diuersaꝝ psonaꝝ.

Et euocatio p̄cedit ꝛceptōez. qz ī euocatōe ꝛ appōne ꝛstructibila pti nēt ad idē in ꝛceptōe ad diuersa. sed idē est ante diuersum. ꝯ ꝛc.

¶ Querit. q̄d est euocatio. Dōm ꝙ est īmediata ꝛ intrāsitiua associatio duoꝝ suppositoꝝ diuersaꝝ psonaꝝ respectu vbi p̄me vl' scōe psone qō cū suppositō euocāte ꝛ nō euocato ꝛuenit in psona. Dicit p̄mo (īmediata associatio) ad ffcandū ꝙ suppositā in euocatōe pertinēt ad idē. Et ōz (intrāsitiua) fm q̄sdā ad denotādū ꝙ fieri pōt a pte post Et ōz (duoꝝ suppositoꝝ) qz suppositū semp añ vbū ꝛstruit. Sz ōz in appōne (duoꝝ substātiuoꝝ) ad designādū ꝙ posset fieri a pte añ vel a pte post indifferēter. Et ōz (diuersaꝝ psonaꝝ) qz inꝯ suppositā eiusdē psone nō pōt fieri euocatio. vt ille hō currit. qz illa oīo est simpliciter ꝛgrua. Et ōz (ad eandē rē ptinētiū) ad differētiā ꝛceptōis. in qua suppositā ptinēt ad diuersa. Et ōz (respectu vbi p̄me vl' scōe p/sone. qō ꝛuenit cū suppositō euocante in psona) qz si cū ambob⁹ cō/ueniret. tūc oratio est simpliciter cōgrua.

☞ Arguit mltiplicato vno oppositoꝝ mltiplicat ꝛ reliquū. ꝯ vbi sē plura suppositā. ibi erūt plura appositā. Tenet ꝛña. qz suppositū ꝛ appositū sē oppositā. Dōm ꝙ lz sint duo suppositā ptic'aria. est

¶ Cōtra. sūt duo suppositā. qz qōlibet (tñ vnū suppositū totale. p se pōt reddere suppositū vbo psonali. vt ego vbo p̄me psone. ꝛ dī/ues verbo tertie psone. Dōm ꝙ ꝟ vez est in oīonib⁹ simpl'r cōgru/is. vbi qōlibet exercet suū ꝓpriū officiū. sed hic vnū trahit ad offi/ciū alterius. ergo hñt modū vnius totalis suppositi.

¶ Querit. quare p̄ma psona nō euocat scōam sic tertiā. ꝛ sic scōa terciā. Dōm ꝙ iō. qz suppositā in euocatōe debēt capi p eodē. sz p̄/ma ꝛ scōa psone sunt ita distincte in suis modis ffcandi ꝙ neq̄q̄ pñt ffcare eādē rē. qz p̄ma ffcat rē de se loq̄ntē. sz secūda ffcat rē ad quā fit sermo. ꝛ ꝯ nō pōt dici. ego tu ludo. Et inde est ꝙ p̄ma psona bñ ꝛci/pit scōaz. sz nō euocat. qz ī ꝛceptōe suppositā supponūt p diuersis sz tertia psona de q̄ ꝟ fit sermo est q̄si media inꝯ p̄mā ꝛ scōaz. sz mediuz sapit naturā extremoꝝ. iō pōt euocari ꝛ trahi ad officiū p̄me vl' scōe

¶ Querit. an ne alia ꝓnoīa q̄ p̄me ꝛ scōe psōe pñt euocare (psone.

Dōm ꝙ sic. qz fm p̄scianū ꝓnoīa ꝛtie psōe pñt euocare rōe suoꝝ p̄/mitioꝝ ī eis iclusoꝝ. vt me⁹ tu⁹ su⁹ nr̄ ꝛ vr̄. qz icludūt gtm̄ sui p̄miti/ui rōne cui⁹ pñt euocare. Exēplū vt me⁹ liber est in scholis q̄ scribo ī qua oīone ly me⁹ gr̄a sui p̄mitiui euocat q̄ ad officiū p̄me psone.

☞ Arguit. ꝯ Alexāder est diminut⁹ ponēs tm̄ q̄ttuoꝝ ꝓnoīa q̄ euo/cāt rectos Dōm ꝙ loc⁹ ab auto:itate nō tenet negatiue. sz affirma tiue. Vl' dōm ꝙ p̄scta q̄ttuoꝝ ñ vult alia excludere q̄lr sil'e officiuz incūbit. qz de sil'ib⁹ idē est iudiciū. vt ꝓz p̄mo thopicoꝝ.

¶ Querit. an vnū nomē possit euocare alid. Dōm fm q̄sdā ꝙ sic. vt o petre bon⁹ cleric⁹ stude. ꝛ sic p̄dctā regl'a nō itelligit exclusiue sz

inclusiue. Sz tñ mihi videt q̄ illa euocatio fiat gr̄a suppositi inclusi. s. tu. suppositū euocās i euocatōe dz reddere suppositū vbo pso̱ali. Licz alīq̄ dicāt q̄ b̄ fit i euocatōe indirecta z nō directa. Sz vtrobiq̄ mihi videt eē eq̄lis rō q̄ntū ad b̄ qđ est reddere suppositū vbo.

¶ Notādū b. q̄ dupler est euocatio. q̄dā em̄ est directa. z q̄dā indirecta. Directa ē. i q̄ ambo suppositā sc̄nti casus. vt pz in exēplis terr⁹. Sz idirecta est i q̄ ambo nō sc̄nti cas⁹. vt i exēplo p̄dicto.

¶ Querit. vtz vnū nomē tercie pſone posset euocare aliō. Dōm q̄ nō. q: vnū nomē tercie pſone nō p̄cat certi⁹ q̄z aliō. vl' q: vnū nomen tercie pſone nō est digni' altero. g̃ vnū nō euocat aliud.

¶ Notādū q̄ p̄m aliā diuisionem dupler est euocatio. s. explicita z iplicita. Explicita est. qñ ambo suppositā exp̄munt. Implicita est qñ vnū exp̄rimit z alterū intelligit. vt petr⁹ scribo. peccatores rogam⁹.

¶ Querit. q̄t mōis fit euocatio iplicita. Dōm q̄ q̄nq̄ mōis. Primo qñ pſona euocata est adiectiuū cōpabile. vt paup scribo. Scōo qñ pſona euocata est nomē distributiuū. vt oēs gaudemus. Tertio qñ pſōa euocata ē b̄ pnomē ip̄e. vt ip̄e dico. Quarto qñ pſona euocata est b̄ relatiuū q̄. vt sum q̄ sum. Quito qñ est pticipiū vt scribēs

¶ Querit q̄d sit dōm de ista oz̄one. Nos bermānus māda ſedeo. m⁹. z de sil'ib⁹. Dōm q̄ i talib⁹ oz̄onib⁹ est dupler viciū. Prio i eis est viciū pſone. z b̄ excusat p euocationē. Scōo est ibi viciū nūeri inter adiectiū z substātiuū. z illō excusat p aliothecā. p̄m quā nūer⁹ ponit p nūero rōne dignitat⁹. Vl' p vnā figurā q̄ dz lepos. z bz fieri qñ causa dignitat⁹ vl' reuerētie nūer⁹ plural' ponit p singulari.

¶ Querit. q̄re nō scribit in lr̄is p̄ncipū. ego petr⁹ sic̄ nos petr⁹ Dicendū q̄ rōne hūilitat⁹ ad denotādū q̄ tal' act⁹ p̄ncipis nō attribuit sue ptriculari pſone tm̄. sz asscribit oīb⁹ suis cōsiliarīs.

¶ Querit. qō sit viciū i euocatōe. Dōm q̄ pſona euocata discōueniat cū vbo in pſona. Ex q̄ pz q̄ euocatio est figura. q: peccat cōtra scōaz regulā grām̄aticalez. Et sc̄ due rōnes illō viciū excusātes. Rō q̄ pōt fieri est dignitas pſone euocāt⁹ sup̄ pſonā euocatā. rōne cui⁹ trahit ip̄am ad officiū suū p̄agendū. Sz rō q̄re oportet fieri est expressio sue sub breuiloq̄o. q: breui⁹ dz. tu paup ludis q̄z tu q̄ es paup ludis.

¶ Arguit. euocatio nō est figura rōnib⁹ excusabil'. Probat p Prisciānū dicētē. Qui dic̄ apollini⁹ scribo. cōmittit solocissimū figurā itolerabilē. g̃ ꝛc. Dōm q̄ vez ē si capiat illa oz̄o p̄m se absq̄ itellectōe alic⁹ suppositi qō ꝓueiat cū vbo exp̄sso i pſōa. mō i oz̄onib⁹ i q̄bus ē euocatio iplicita sp̄ itelligit tale suppositū. ¶ Vbi notandū q̄ q̄dā voluerūt dicer̄ euocationē nō eē oz̄oez viciosā vl' peccātē q̄ illā regulā grām̄aticalē. Suppositū z appositū volūt ꝓuenire i pſona dicētes b̄ eē vez q̄ vbū bz tm̄ vnū suppositū. sz i euocatōe bz duo suppositā. z nō pōt vtriq̄ esse ꝓforme. sz suppositō euocāti tm̄. q: si in il-

lo cū ꝟbo esset diffōmitas'oīo esset oīno viciosa. Sz ad ꝫ ꝑm ꝟitatē rñderi ꝑ ꝑmo. q̄ lz sint duo suppōsita ꝓtalia est tñ vnū suppositū torale, z illō suppositū torale gra vni⁹ ptz ōficit i ꝓformitate ꝓsone ad ꝟbū. g̃ oīo simpl'r est dicēda viciosa. Et q̄ sit vnū suppositū torale ptz qz est tñ vnū appositū g̃ est tñ vnū torale suppositum. Tenet ꝓña qz ml'tiplicato vno oppositoꝝ ml'tiplicat z reliquū. Scōo dōm est positō illo q̄ cū suppōsito euocāte ꝓueniat in ꝓsona, sic vez est, tñ si illud suppositū sumit absolute nō cōpat ad actū ꝟbi egredientē a tali suppōsito nisi mediāte ꝓditiōe supaddita ipi suppōsito euocāti. q̄ explicat ꝑ tertiā ꝑsonā, z gra illi⁹ est ali⁹ sensus q̄z si solū cuz ꝑncipali suppōsito exp̄mereť. Et qz illō nomē est alicui⁹ determinate ꝓsone bñs ex ꝓpria natura vim reddēdi suppositū ꝟbo ꝓsonali tercie ꝓsone, z al's illa ꝑsona referꝝ ad officiū ꝑme vl' scōe ꝓsone, z ad actū cōrñdentē illi ꝑme vl' scōe ꝓsone, z tō in illa, ꝫ ꝟitatē est ꝟe⁹ vicū erñs. z ꝑ ꝓñs oīo est viciosa excusabil' tñ, vt ptz ex dictis. Vel illō (qđ dictū ē ō vicio in euocatōe exñte) etiā ꝑ manifestari ex diuersitate virtū illoꝝ duoꝝ suppositoꝝ. qz ꝓsona euocāt regit a ꝟbo a ꝓte añ ex vi ꝓsone, sz ꝓsona euocata regit ab eodē ꝟbo ex vi euocatōis. Sz illa vis fūdať sup modū essendi. q̄ fundat modū ꝓcādi cū dispropoꝛtōe excusabili relata ad actū ꝟbi aliene ꝓsone. Vñ final'r excludēdo istā opinionē. qñ dicūt q̄ verbū dz se ꝓformare cū ꝑncipali suppōsito. Dōm q̄ ꝫ est vez in oīonib⁹ simpl'r ꝓgruis z non figuratiuis. vt in ꝓposito.

si ꝓceptōez ꝓceptiōez ꝓceptōez sup. i cōi. i. sub se ꝓtinet ꝓsonaꝝ generū numeroꝝ accepta siue cōprehēdit

Personas genera numeros ꝓceptio iungit

De cōceptione.

¶ Snia est. q̄ triplex est ꝓceptio, s. ꝓsonaꝝ generꝝ z numeroꝝ ¶ Vbi notādū q̄ pri⁹ diuidit ꝓceptōez q̄z diffinit. qz oē ml'tiplex est pri⁹ diuidēdū q̄z diffiniēdū. sz ꝓceptō i cōi ꝓsiderata ē q̄ddā ml'tiplex. vt ptz in tertiu. g̃ pri⁹ diuidit. Etiā vt tollať ꝓfusio apō intellectū. q̄ em̄ vtit diuiso tāq̄z idiuisibili z ecōuerso. fať ꝓfusionē apō intellectū. vt ōz ꝑmo celi. q̄uis sit ꝫmōis idētitas. Et rō ordis ad ꝓora ptz. qz idē est añ diuisionē. ¶ Arguit. q̄drupler est ꝓce- (uersū. vt patuit circa euocatōez. g̃ ꝛc. ptio. g̃ ista diuisio est insufficiēs. Añs ꝓbať. qz aliq̄ est ꝓceptio casuū. Dōm q̄ illa cōprehēdit sub ꝓceptōe ꝓsonaꝝ indirecta. Vñ licz Ale tāder nō ponat eā explicite. tñ ꝛplicite elici ꝑ ex dictis suis. ¶ Vbi nota ꝓceptio casuū ē ponēda. qz sic penes diuersitatē ꝓsonaꝝ causať ꝓceptō casuū. ¶ Queritur. q̄d sit ꝓceptio i cōi. Dōm q̄ est figuratiua associatio duoru vl' plurū ꝓstructibiliū diuersoꝝ accñtiū grāmaticaliū ad diuersas res vl' tāq̄z diuersas ptinētiū mediāte ꝓiūctōe copulatiua vl' aliq̄ ꝓsimili respectu alicui⁹ tertij qđ ꝓformat se cū ꝓstructibili ꝓcipiēti z nō ꝓcepto. Dicit ꝑmo (diuersoꝝ accñtiū, i cōi ad denotādū q̄ ꝓceptō bz

fieri penes q̃tuor accñtia. ſ. pſonã gen⁹. nũer⁹ z caſuz. Dicit (ad di/
uerſas res ptinẽtiũ) ꝓpter appõnẽ z euocationẽ. in q̃b⁹ ꝓſtructibilia
ptinẽt ad idẽ. Et dr (reſpectu alic⁹ tertiũ) qz aliq̃n eſt vbũ. z aliq̃n adie/
ctiuũ. Jtẽ viciũ z rões excuſantes ex ſequentib⁹ patebunt.

¶ Querit. q̃d eſt ꝯceptio caſuũ. Dõm q̃ ẽ mediata z copulatiua aſ
ſociatio duo⁹ vl' pluriũ ꝓſtructibiliũ diuerſo⁹ caſuũ ad diuerſa pti/
nẽtiũ reſpectu vbi ꝓformãt. ſe cũ caſu ꝯcipiẽte z nõ ꝯcepto. vt tu me
¶ Arguit. i ꝯcep⁹ õe caſuũ dr eſſe caſus ꝯcipiẽs z ca/ (cũ gaudem⁹
ſus ꝯcept⁹. ſz i iſta oõne (tu me cũ gaudem⁹) nõ eſt caſus ꝯcept⁹. q̃a
mecũ eſt aduerbiũ. q̃ nõ eſt alic⁹ caſus. Dõm q̃ vez eſt q̃n capitur
dictionaliter. ſed h̃ capit oratonal'r. qz valet tm̃ ſicut cũ me
¶ Jtẽ viciũ i ꝯcep⁹ õe caſuũ ẽ. q̃ vbũ diſcõuenit cũ caſu ꝯcepto in re/
ctitudie caſuali. Sz rõ q̃ põt fieri ẽ dignitas caſus ꝯcipiẽtꝭ ſup̃ caſuz
ꝯceptũ. qz rect⁹ dignior eſt oblq̃. ſic̃ habit⁹ dignior eſt p̃uatõe. Sz rõ
ãre oꝑtet fieri eſt exp̃ſſio ſnie ſub breuiloq̃o. Et ſic ptz q̃ ꝯceptio caſu
¶ Querit. vez cõ/ (um ẽ figura ꝓſtructiõis. i qõ ꝓſentit Catholicõ.
ceptio nũero⁹ ſit ponẽda. Dõm q̃ ſic. qz ſic̃ ꝓpter diſcõueniẽtiã vbi
i pſona cũ ſuppoſito ꝯcepto ponit cõceptio pſonar. ſic etiã ꝓpter diſcõ
ueniẽtiã vbi i nũero cũ ſuppoſito cõcepto ponit cõceptio nũero⁹.
¶ Arguit. iſta oõ ſcholares z p̃sbyt̃ cãrãr. eſt ſimpl'r cõgrua. q̃ nõ.
Añs ꝓbat. qz duo ſingl'aria copulata p cõiũctionẽ copulatiuã equi/
pollẽt vni plurali. q̃ a maiori vnũ ſingulare z vnũ plurale eq̃pollent
vni plurali. Tm̃ eſt ptialis diſcõuenientia vniuſcuiuſq⁹ p ſe cũ nũero
plurali. q̃ nõ eſt i ꝯceptõe nũero⁹ in nũero cõcipiẽte cũ vbo vel adie/
ctiuo. qz eſt pluralis nũeri. ſed ſolũ cũ nũero cõcepto. qz eſt ſingular
nũeri. rõne cui⁹ ptz viciũ eſſe reſpectu vni⁹ ſingl'aris ad alter⁹ plurale
Rõ q̃ põt fieri eſt dignitas nũeri cõcipiẽtis ſup̃ nũer⁹ conceptũ rõne
cui⁹ dignitat⁹ nũer⁹ cõcipiẽs trahit nũer⁹ cõceptũ ab officio ꝓprio ad
officiũ alienũ. Rõ ãre oꝑtet fieri eſt exp̃ſſio ſnie ſub breuiloquio.
¶ Arguit. autor eſt diminut⁹. qz nõ ponit q̃d ſit cõceptio numero⁹
Sol'o. autor iõ nõ ponit q̃d ſit. qz nõ fuit ill⁹ mẽt⁹ q̃ eẽt figura. z tm̃
ponit cã enũerãdo. qz ſcõo thopico⁹ dr q̃ loq̃ndũ eſt vt pl'es. ſapien
dũ vt pauci. z iõ Alexãder i diuidẽdo loquut⁹ eſt ſm opinionẽ ali/
orũ. Sz meli⁹ dr q̃ ei⁹ cognitio facil'r ex dict⁹ Alexãdri in aliꝭ figur⁹
elici põt. q̃ nõ diffinit h̃ cõceptionẽ nũero⁹. Cõſeq̃ntia ptz. qz ars eſt
circa difficilia. q̃d q̃ nõ eſt difficile nõ eſt neccarium poni in arte.
¶ Querit. q̃d eſt ꝯceptio nũero⁹. Sol'o. eſt mediata z copulatiua
aſſociatio duo⁹ vl' pluriũ ſuppoſito⁹ diuerſo⁹ nũero⁹ ad diuerſa p
tinẽtiũ reſpectu vbi vl' nois adiectiui cõformãt⁹ ſe cũ nũero cõcipien
te z nõ cũ cõcepto. vt ſcholares z ſacerdos cantant miſſam.
¶ Notãdũ q̃ nũer⁹ pl'alis dr cõcipe nũe ꝓ ſingl'arẽ. qz nũerus ſingu
laris ꝓcat p modũ ptis ill⁹ multitudis. z nũerus pluralis ꝓcat p mo

dū tot⁹ ml'titudis. ḡ nūerus pluralis dignior est singulari.

¶ Notā dū ꝙ q̄dā volūt dicere cōceptionē casuū z nūeroꝝ nō eē oratiōes vicioſas. qz cōceptio casuū facta est ad hāc regl'az. Duo ſuppoſita q̄ꝝ alterꝝ est nri casus z alterū ablatiui casus cōiūcta cū hac ꝓpoſitiōe. cū. pñt ſuppōere vbo ꝑſonali finiti mōi. vt petr⁹ cū paulo legūt Sz ḃ nō ē verꝝ niſi inq̄ntū ille ablatiu⁹ ꝑt reſolui in nrm̄. z ꝓpoſitio in cōiūctionē er. q̄ tūc copulat illos ntōs. q̄ ſi fuerīt diuerſoꝝ nūeroꝝ vicia cauſant z cōceptiōes nūeroꝝ. Vel dicūt ad iſtā regulā. Duo ſuppoſita (q̄ꝝ alterꝝ ē acti casus. z alterꝝ ablati) cōiūcta ꝓpoſitiōe cū. pñt ſupponere vbo infinitiui modi. vt credo petrū cū paulo ſtudere. Hoc tamē nō est verꝝ niſi ablatiūs reſoluat̄ in actiū. z ꝓpoſitio cū in cōiūctionē er. vt dicēdo. credo petrꝝ z paulū ſtudere. Et addūt etiā conceptionē nūeroꝝ nō eſſe oratiōnē vicioſaz qz facta est ad hāc regl'az. Duo ſuppoſita vl' ſubſtātiua diuerſoꝝ nūeroꝝ cōiūcta cū cōiūctiōe copulatiua. z. aut cū ꝓpōe. cū. volūt cōſtrui cū adiectiuo ſeu vbo plural' nūeri. vt magr̄ z diſcipl'i ſc̄ꝑbi. Et ꝙ iſte orationes nō ſūt vicioſe ꝑz. qz nō indigēt alīq excuſatiōe. Que opinio fundat̄ in iſta regl'a. Duo ſuppoſita ſingl'aria copulata ꝑ cōiūctionē copulatiuā eq̄pollēt vni plurali. Et q̄ primo dām ē ad cōceptiōes nūeroꝝ. ꝙ in cōceptiōe nūeroꝝ ſc̄ duo ſuppoſita. q̄ꝝ vnū est ſingl'arꝫ nūeri z alterꝝ plural'. ſz iſta regl'a tāgit duo ſingl'aria tm̄. ḡ nō ꝑt tollere cōceptionē nūeroꝝ. z ſic opinio illorū (q̄ntū ad ḃ) est ſimpl'r falſa. qz ex falſo fundamēto ꝓcedit. Et poſito ꝙ ita eēt adhuc nō ꝑñt ꝓbare intentū. qz lz duo ſingl'aria equipollēt vni plurali. tñ manet adhuc tal' differētia qz eq̄pollētibꝫ manet prīalis diſcōuenīētia in aliq accidēte reſpectu vbi vl' adiectiui. ḡ in illo argumēto ſūt decepti penes fallaciā accidēt̄. Vñ ſil'e habet̄ ꝑmo poſteriorꝝ. lz oīa inferiora ſil' ſūpta eq̄pollēāt ſuo ſuperiori. ſi tm̄ paſſio ſuperior̄ illis inferioribꝫ ſiml' ſūpt̄ aſſignet̄ ineſſe est error in aſſignatione vl'is. Et ex ſl'i fundamēto ꝓcedit ꝯ eos de cōceptiōe casuū.

.i. ſuppoſita diuerſaꝝ ꝑſonaꝝ ſup. ꝑſonaꝝ.

Perſonas ſibi diſſimiles conceptio iungit Cōceptio ꝑſonaꝝ.

.i. ꝑ illā cōiunctiōez copulatiuā ſup. ꝑſonaꝝ

Ac per et in medio poſitam conceptio fiet

añponat̄ ſup. ꝑſonaꝝ .i. fieri ꝑt

Si præponatur conceptio nulla paratur

ſup. ꝑſona ſup. in ꝑſona appoſitū.

Concipiens ſimile ſibi vult verbum retinere

¶ Dicē ꝙ cōceptio ꝑſonaꝝ hz fieri inter diſſil'es ꝑſonas. i. inter dictiōnes diſſimilū ꝑſonaꝝ ꝑ cōiunctiōez copulatiuā in medio poſitā. nō ātē in ꝓncipio. eo ꝙ tūc nō hāet fieri cōceptio ꝑſonaꝝ. i q̄ vbū dz cōuenire cū dictiōe cōcipiēte in ꝑſona. Etiā ꝑt fieri ꝑ ly. qz. repetitū. vñ Virgi. Egre

giã ꝙ laudẽ ꝛ spolia ampla referꝛ. tuq; pueroq; tuꝰ. Silr fit ꝑ ꝛ repe

¶ Querit. qd est ꝯceptio psonaꝝ. Solo. (ritũ. vt ꝛ tu ꝛ puer dat', est mediata ꝛ copulatiua associatio duoꝝ suppositoꝝ diuersaꝝ pso/naꝝ respectu ꝙbi plalis nũeri. qõ ꝯformat se cũ supposito ꝯcipiẽte i p sona. ꝛ nõ cũ supposito ꝯcepto. Dicit notãter (duoꝝ suppositoꝝ) ad designãdũ ꝙ ꝯceptio ista solũ bz fieri a pte ante. qz suppositũ a pte ante ꝯstruit semp er sui rõne. vñ Mor rectũ ponis. hic psonale locab ver bũ. Et dz (mediata) id est mediãte ꝯiũctõe copulatiua. qz illiꝰ est ꝯiũ/gere diuersa. Et dz (copulatiua associatio) qz ista duo suppositа dñt ordiari ad vnũ tercitũ ꝓter ꝯiũctionẽ disiũctiuã q̃ disiũgit. Et dz po/ni i medio. qz bz ꝯiũgere qõ ptinet ad rõnẽ medij extrema ad inuicẽ vniẽꝛ. nisi fuerit ꝯiũctio enclerica. q̃ licz er sua natura postponat. tñ fm ꝙ tutẽ ꝯiũgendi est in medio. Et dz (respectu ꝙbi plalis nũeri) qz si eẽt singularis nũeri oꝛo nõ eẽt ꝯceptoria. vt ego ꝛ tu scribo. Et bene dico. qz duo singl'aria copulata reqrũt vnũ plale. Et dz (ꝯformant) se cũ suppositо ꝯcipiẽte ꝛ nõ ꝯcepto) ad denotãdũ vitiũ i ꝯceptõe pso/

☞ Arguit. ꝙ est ꝯceptio psonaꝝ. ego tuq; damꝰ. tñ ꝯiũctio nõ (naꝝ ponit i medio. q̃ male dz (mediata) ꝛ copulatiua associatio. Solo. vez est fm vocẽ tñ fm rẽ ꝛ vim copulãdi ponit in medio.

¶ Cõtra. nihil agit añ se sz illa ꝯ ũctio. qz. ponit post illa suppositа. q̃ illa nõ ꝯiũgit. Solo. fm ornatũ postponit tñ fm ꝯstructionẽ et

☞ Arguit. i ꝯceptõe psonaꝝ nõ sũt (ꝙ tutẽ ꝯiũgẽdi ponit i medio. duo suppositа. q̃ male dz (duoꝝ suppositoꝝ). Ptz i ꝙ exẽplo. tu me cũ debemꝰ iura tenere. ibi me est ablatiui casus. q̃ nõ ꝑ esse suppositus.

Solo. diffinitio loq̃t de ꝯceptõe psonaꝝ directa. q̃lis nõ est hic

☞ Arguit. male dz (diuersaꝝ psonaꝝ) qz ꝙ est ꝯceptio psonaꝝ. dñs seruusq; ꝑcant. tñ ambo suppositа sũt tercie psone. Solo. diffini/tio intelligit de ꝯceptõe psonaꝝ ꝓprie dicta. sz ibi est ꝯceptio psonarũ

☞ Arguit. male dz (respectu ꝙbi plural' nũeri) qz eti (et cõiter dicta. am potest fieri respectu ꝙbi singl'aris nũeri. vt patz in ꝙ exẽplo. socius meus ꝛ ego disputo. Solo. ibi nõ est ꝯceptio sed zeugma.

Vitiũ in ꝯceptõe psonarũ

¶ Querit. qõ est vitiũ ĩ ꝯceptõe psonaꝝ. Solo est. ꝙ suppositũ cõ ceptũ discõuenit cũ ꝙbo i psona. Rõ q̃ põr fieri ẽ dignitas psone cõ/cipiẽtis supꝝ psonã ꝯceptã. q̃ dignitas postea declarabit ibi. Inter p/sonas ꝛc. rõne cuiꝰ trahit psonã ꝯceptã a suo officio ꝓprio ad officiũ alienũ. Sz rõ q̃re optet fieri est exꝑssio snie sub breuiloquio.

¶ Ubi notãdũ. ꝙ q̃dã dicũt ꝯceptionẽ psonaꝝ nõ esse oꝛonẽ vitio/sa qz ñ ẽ vitiũ ꝙ illõ suppositũ ꝙbo sit dissil'e qõ nõ dz ei eẽsil'e. Sic nõ est vitiũ i hũana forma pedẽ esse dissil'es manibꝫ. qz al's humanũ corpꝰ eẽt vitiatũ. ꝛ nõ possz exercere diuersas opatões ad q̃s organa sũt ordiata. Et dicũt illã figurã esse sacrã ad intẽtionẽ illiꝰ regl'e. Si duobꝫ suppositis diuersaꝝ psonaꝝ q̃ alteꝝ est ꝑme psone apponat

vbū plural' nūeri illō erit ꝑme ꝓsone. Sol'o isti⁹ regl'e est. q̄ b i ꝓpo/
sito vez est. vñ dic̄ Alexād'er. Cōcipiēs sil'e sibi vult vbū retinere. Et g̃
p istā regulā nō rñdet ꝯceptiōez ꝓsonaz carere vitio. qz ꝑter illā que/
niēti ā est adhuc discōueniētia suppositi ꝯcepti cū vbo i q̄ notat vit ū
Aut ad istā regulā. Si duob⁹ suppositꝫ diuersaz ꝓsonaz q̄z altez ē
scōe ꝓsone z reliquū tercie. apponat vbū plural' nūeri illō erit scōe ꝓ
sone. Et sil'r dōm est vt pri⁹. qz nō pl⁹ bī ex istꝫ regul' .ꝫ q̄ vbū dz esse
sil'e i ꝓsona cū dictōe ꝯcipiēte z nō cū dictōe ꝯcepta. z sic manet vitiū
Et qñ dz. q̄ cū illo vbo nō dz ꝯuenire. vt ꝓz i exēplo ꝓallegato de
forma būana. Dōm q̄ nō dz eē sil'e i ꝓsona fm eēntiā. sz fm officiū.
iā illō est vicīū cē tercie ꝓsone z reddere suppositū ꝑme ꝓsone. qz b est
ex ꝓtātē z naturā ei⁹. z sic fit b i vtute ꝑme ꝓsone ad cui⁹ officiū tra/
bit. Nec sil'e est illō exēplū. qz dissil'ia organ'ic̄ data corpi būano ad
exercēdū diuersas opatōes. qz natura būana est ml'tipliciter ancilla
vt dz ꝑmo metaphysice. sz i istꝫ oīonib⁹ ordinā duo suppositā diuer/
saz ꝓsonaz ad ꝓncipiādū actū ꝓncipal'r fcatū. q̄ dictū exēplū ꝓpo/si/
to nō ē icōueniēs. z p ꝯseq̄ns ꝯceptio ꝓsonaz relinq̄t eē oīo vitiosa
¶ Queri ̄ q̄re autor nō fac̄ aliquā ꝯceptiōez penes cōpatōz z q̄litatē
sic̄ penes ꝓsonā gen⁹ z nūez. Sol'o. illa sc̄ accidētia ptiū oīonis ab
soluta. ista aūt sc̄ accidētia respectiua. z penes hec variat ꝯgruitas.

.i. scōam		.i. scōa z tertia ꝓsona	
sup. ꝓsona z tercia		.i. ꝯcipit nō ꝯcipiūt ꝑmā	
Prima duas alias recipit. sed non viceuersa			
ꝯceptōez	.i. scōe	terciā	.i. tercia ꝓsona nō
faciens	ꝓsone	ꝓsonā	ꝑt ꝯcipe scōam
Concipiens medie dat ternam. nec retrouerte			
sup. illa ꝓsona	sup ꝓsonis		sup. tertiꝫ ꝓsonis
Concipit in ternis que primo locatur in illis			
Exēplū i q̄ ꝑma ꝓsona scz ego		Exēplū i q̄ ꝑma ꝓsona scz ego	
ꝯcipit scōaz ꝓsonā. scz tu		ꝯcipit terciā ꝓsonā scz frater	
Sic ego tuq̄z damus. ego te fraterq̄z rogamus			
Exēplū i q̄ scōa ꝓsona. s. tu		Exēplū i q̄ tria ꝓsona. s. dñs (q̄ ꝑmo loco	
ꝯcipit tria ꝓsonā. s. frater		ponit) ꝯcipit aliā q̄ scōo loco ponit. s. fu⁹	
Tu fraterq̄z datis. dominus seruusq̄z precantur			

¶ Dic̄ q̄ ꝑma ꝓsōa ꝯcipit scōaz z tertiā. vt ego z tu currim⁹. ego et
petr⁹ legim⁹. sz nō viceuersa. i. scōa z tria ꝓsōa nō ꝯcipiūt ꝑmā. Et se/
cūda ꝓsōa ꝯcipit tria. vt tu z petr⁹ datꝫ. sz nō ecōuerso. Deinde dic̄ q̄
inf tertias ꝓsōas q̄ ꝑmo loco ponit ꝯcipit aliā. vt dñs z fu⁹ ꝑcant.
¶ Queri ̄. q̄re ꝑma ꝓsona ꝑt ꝯcipe scōam z tertiam z nō ecōuerso.
Sol'o q̄ magꝫ dignū ꝯcipit min⁹ dignū. sz ꝑma ꝓsona est aliꝫ ꝓ
nis dignior. q̄ als ꝯcipit. q̄ demōstratio facta p ꝑmā ꝓsonā certior

est demõstratiõe facta p alias psonas. qz fcat rẽ pntẽ vl etiã de se loquentẽ. sz illõ qõ de se loqr est pns sibi pi. Sed scõa psona fcat magis pfuse. qz fcat rẽ pntẽ vl absentẽ tanqz pntẽ. sz pma psona fcat rẽ pntẽ tm̃. Sz tertia psona fcat rẽ pntẽ vl absentẽ indifferẽter. Sz scõa psona lz qñqz fcat rẽ absentẽ. tm̃ fcat illã p modũ pntis. qõ nõ queit tertie psõe. g scõa psona dr certior tertia. Er q ptz q iste tres psone differt i gdu certitudis. qr pma ẽ certissima. scõa certa tercia pfusa. qõ pz. qr pma psona sola vocz expssiõe certã rẽ demonstrat. vt dicẽdo. ego. ibi ly ego demõstrat me. Sz scõa psõa vltra vocis expssiõez requrit corpalẽ indicatõez oculor ad rẽ demõstratã. Tercia vo psona vltra hanc requrit signũ pl corpale. scz p caput. p man. vl

Arguit. tertia psona põt cipe pmã qr dic Vir/ (p alio mẽbrũ. gili. Ipbit z pelias me cũ diuellimur ambo. ibi ipbit z pelias essẽt tertie psone cipiũt me pme psone. Solo. q̃uis i illo exẽplo tertia psona pcedit pmã. scz me fm loquutõez. seqr tm̃ fm ordinẽ ceptõis

Nota q duab de caus psõa cepta pponit psone cipiẽti. Prio cã honorz. vt pr tu z ego dolẽtes q̃rebam te. ibi cã honorz z bũiitatis pponit tertia psona. scz pr. Scõo cã dignitatis. vt mgr z ego di/

Querit q̃ttuplex est dignitas. Solo. duplex. Una (sputam. est dignitas iurisdictiõis siue ptãtis. sic papa alijs boib dignior ẽ. z de illa nõ est ad ꝓpositũ. Alia est dignitas grãmaticalis q̃ attenditur ex certitudine modoz fcãdi vni dictiõis supra aliã. z sic capiẽdi ꝓposito qñ dr q prima vl scõa psona est dignior tertia.

p illã ppõem p illã iũctionẽ

Per cum sed nunqz per vel conceptio fiet

Exemplũ in quo illa prima psona scz me cipit. scõam psonã scz tu mediãte ppositõe cũ respectu verbi pl alis numeri. scz debem formantis se cũ psona cõcipiente z non cepta.

Tu me cum iuste debemus iura tenere

Exemplũ in q prima psona scz ego cipit terciã psonã scz petro mediante ppositiõe cũ respectu verbi pluralis numeri. scz gaudem cõformantis se cum psona concipiente in psona.

Sic ego cum petro gaudemus iura tenendo

Nõe q ceptõ psonaz põt fieri p illã ppõez cũ. vt ptz i exẽplo text. sz nũqz p illã iũctõez vl Uñ h nõ ẽ ceptõ psonaz. ego vl tu lego.

Querit. q̃re ceptõ psonaz põt fieri p cũ sz nõ p vl. Solo. rõ primi ẽ. qr illa ppõ cũ equalet iũctõi p quã põt fieri ceptio psonaz. vt ego cũ petro gaudem. exponit sic. i. ego z petr gaudem. Et illa ppositio cũ nõ dz accipi associatiue. vt cũ petro curro. qr sic põt ẽstrui cũ vbo singlar nũeri tm̃. sz dz capi copulatiue. s. vt denoret aliquez actũ attribui duob suppositis eq̃lr. z tũc causat int duo supposita equollẽtiã plural nũeri. vt pz i ꝓposito. Sz rõ scõi est. s. q nõ põt fieri p

vl'.qz in ꝯceptõe ꝑsonaꝝ dz poni v̄bũ pl'alis nũeri ꝙi⁹ act⁹ dz attri/
bui duob⁹ suꝑpositꝫ ꝯiũcti ꝛ eq̄ ꝑmo.sz vl'diſiũgit ꝛ notat actuz v̄bi
ꝙuenire vni suꝑposito.si aũt b̄ fieret ī ꝯceptõe ꝑsonaꝝ.tũc vix differ/
ret a zeugmate.in q̄ act⁹ v̄bi pri⁹ attribuit vni q̄z alteri.vt sortes cur
☞ Arguit.maioꝛ ē ꝙuenientia inter ꝛ vl'.q̄z inter ꝛ cũ.g̃ (rit ꝛ ego.
si ꝑ cũ ꝑt fieri ꝯceptio ꝑsonaꝝ.etiã ꝑ vl' ꝑt fieri.q: et ꝛ vl' ambo sẽ cõ
iũctões.sz cũ est ꝑpõ. Sol'o.sz magꝫ ꝙueniãt q̄ ad modũ ſcãdi ge/
neralẽ cẽntialẽ.q: ambo sẽ ꝯiũctões.tñ et ꝛ cũ magꝫ ꝙueniũt accidẽ
tal'r.scz q̄ ad copulationẽ.q: illa ꝑpõ cũ copulat.sic illa ꝯiunctio et.
sed vel ſm modũ ſignificandi ſpecificũ diſiũgit.

¶ Cõtra.illa prepõ cũ nõ põt copulare.g̃ ꝛc. ãñs ꝑbat.q: qõ cõue/
nit alicui cẽntial'r nõ põt alteri ꝙuenire.sz copulare cẽntial'r ꝙuenit
ꝯiũctiõi.g̃ nll'a prepõ copulat. Minoꝛ ꝑz ex diffinitiõe ꝯiũctõis que
est.q: ꝯiũgit ꝛ ordinat ceteras ptes in oõne. Sol'o.nõ ꝙuenit sibi
copulare inq̄ntũ est ꝑpõ.sz inq̄ntũ includit ꝯiunctionẽ et.

¶ Cõtra.vna spẽs nõ ꝛcludit ī alia.sz ista ꝯiũctio et.ꝛ ista ꝑpõ cũ sẽ
distincte specifice ꝛ generice.g̃ ꝛc. Sol'o.maioꝛ est v̄a formal'r.nõ tñ

¶ Querit.q̄tuplex ẽ ꝯceptõ ꝑsonaꝝ. Sol'o. (v̄tual'r seu cq̄alẽ.
duplex.s.explicita ꝛ iplicita. Implicita ẽ q̄n suꝑpositũ ꝯcipiẽs sub/
intelligit.Explicita ẽ q̄n suꝑpositũ ꝯcipiẽs exꝑmit ꝛ nõ subintelligit

Itẽ ſm aliã diuiſionẽ duplex ẽ ꝯceptio ꝑsonaꝝ.s. directa ꝛ indire/
cta.Directa ẽ q̄n ambo suꝑposita sẽ nti casus.vt ego ꝛ tu dam⁹. In
directa ẽ q̄n ꝑsona ꝯcipiẽs ꝛ ꝑsona ꝯcepta sẽ diuersoꝝ casuũ.vt ego

¶ Querit.q̄t figure tãgunt ī b̄ exẽplo.tu mecũ (cũ petro legimus.
debem⁹ ꝛc. Sol'o.q̄tuoꝛ.Prio ꝯceptõ ꝑsonaꝝ.vt ꝑz ī textu.Scõo
ꝯceptõ casuũ q: ntũs ꝯcipit abltm̃.Tertio anastropha.q: ꝑpõ ponꝫ
tur post suũ casuale.Quarto antitheſis.q: abltũs ponit ꝑ ntõ.

¶ Querit.q̄t modis capit vl'. Sol'o.ml'r modis.q: qñq̄z valet tã/
tũ sic etiã.vt comes vel rex(.i.etiã rex)marias mihi grates agebat.
Qñq̄z est idẽ qõ saltẽ.vt in seq̄ntia canit. Si nõ suis vatib⁹ credat
vl' gẽtilib⁹. Qñq̄z capit diſiũctiue.ꝛ ꝯiũgit dictões.vt omne aial est
rõnale vl' irrõnale. Vel ꝯiũgit oõnes.vt hõ est asin⁹ vel de⁹ est. Qñ
q̄z capit ꝯiũctiue.vt pater vel mater iussit.

.i. vtm̃ s ꝑsonaꝝ

Sed non per quintum fiet conceptio casum

.i. si vtũs nõ ꝑt red Exẽplũ vbi scõa ꝑsõa.s.tu ꝯcipit ꝛtiã.s.tui respe
dere suꝑpositũ v̄bo cru v̄bi rogate ꝯformãt; se cũ tu in ꝑsona.

Si quintus desit.tu petre tuiq̄z rogate

Exẽplũ ī q̄ scõa ꝑsõa ſbintellecta.s.tu ꝯcipit ꝛtiã ꝑsonã.s.tuis socijs
mediãte ꝑpõe cũ rſpectu illi⁹ v̄bi pl'alis nũeri.s.orate qõ ẽ eiusdẽ ꝑ/
tione cũ suꝑposito ꝯcipiẽte.s.tu.

Cũq̄z tuis socijs orate ſacer dyonisi

Glosa notabilis

¶ Dic̄ q̄ ꝓceptio ꝓsonaꝝ nō bz fieri ꝑ vtm̄ casū si vtūs ō sit. i. si vtūs nō ꝑt reddere ē suppositū vbo ꝓsonali. Rō bꝫ é. qz ꝓceptio fit tm̄ ex casibꝫ q̄ ꝑñt rēddere suppositū vbo ꝓsonali. q̄les sūt vtūs actūs z ablt̄ūs ī ntm̄ resolubiles. vt ego z tu legim⁹. ego tecū legim⁹. me z te legere est bonū. me tecū legere est bonū. i q̄bꝫ oīonibꝫ est ꝓceptio iplicita. qz suppositū ꝓcipiēs itelligit. Est etiā īdirecta. qz dict̄ō ꝓcipiēs z ꝓcepta sūt dissimiliū casuū. Et lz ī vbo pl'is nūeri simpl'r sūpto nō possit itelligi suppositū singl'aꝝ nūeri. tm̄ bñ pōt b fieri q̄n vbū cū vno suppositō directe vl' īdirecte exp̄mit. vt ī oīonibꝫ text⁹ ī q̄bꝫ includit suppositum. scz tu cū vtūs nō reddat suppositū. qz omne q̄d reddit suppositū vbo ꝓsonali ꝑt apponi vbo substātiuo. sz vtūs nō ꝑt poni p⁹ vbo

¶ Notādū q̄ autor loq̄t ꝓditiona/ (substātiuū. vt ptz ex dict̄. g. z̄c. liter. vt si vtūs nō ꝑt reddere suppositū ꝓ ip̄m nō pōt fieri ꝓceptio ꝓsonaꝝ. Et qz tpe Alexādri ō illo fuer̄t due opiniōes. ió suspēsiuā ponit sniam. Sz vera est illa opinio q̄ dic̄ q̄ vtūs nō pōt reddere suppositū vbo ꝓsōali. qz sibi deest rō ꝓncipij. vñ Florista. Accipias q̄ntū tu quēlibz eē solutū. Et nō dicat q̄ ab vlla ꝑte regat g̃ nō ē suppositū

☞ Arguit. vtūs regit ab aduerbio vocādi o. g̃ male dic̄ Florista Accipias q̄ntū z̄c. Sol'o nō regit ab aduerbio vocādi o. neq; a scōa ꝓsona vbi. sz bñ cū illo ꝓstruit sic̄ adiectiuū cū substātiuo. nō tm̄ ab il/

¶ Cōtra. vtūs regit a vbo scōe ꝓsone. qz illa dictio regit (lo regit. ab alia ꝑ quā cogit stare ī tali casu. ita q̄ nō possz stare ī alio. sz sic est de vtō respectu vbi scōe ꝓsone. g̃ z̄c. Maior ptz ex diffinitōe ip̄i⁹ regere. Mior ptz ī b exēplo. petre fac ignē. Sol'o. lz vtūs ꝓstruc⁹ cum vbo ipatiui mōi coarteť stare ī tali casu. b tm̄ non est a vbo impatiui modi. sz ab aduerbio vocādi o. vt ptz ī Virgi. O melibee de⁹ nob̄ hec ocia fecit. Ju q̄ nō ponit impatiu⁹. tm̄ ibi ponit melibee in vtō.

.i. nō bz fieri sup. ꝓsonaꝝ

Inter personas non fit conceptio ternas

.i. ꝑ illā ꝓiūctionē ꝑ illā ꝓpōnem sup. terciaꝝ ꝓsonaꝝ

Sed per et aut per cum coniunctio fiet earum

Exēplū ī q̄ due ꝛtie ꝓsōe. s. dño z fu⁹ copulāt ꝑ ꝓiū sup. ꝛtiaꝝ ꝓsōaꝝ ctionē qz ī ordie ad illū vbū pl'alis nūeri ꝑcant.

Neutraq; concipitur. dominus seruusq; precantur

Exēplū ī q̄ tertia ꝓsona petr⁹ cū tertia ꝓsona paulo mediāte ꝓpositione cū copulant ī ordie ad istud vbū pl'is nūeri regnāt.

Petrus cū paulo regnant cum rege superno

sup grāmatic̄ diffinitio firma

Pluribus est tanq; scientia certa q̄ inter

sup. ꝓsonaꝝ tertias

Personas possit fieri conceptio ternas

De regimine noiatiui

¶Dic̄ q̄ ꝯceptō ꝑsōaꝝ nō fit' inf'tias ꝑsonas. q: vna nō est dignior alia. ꝛō dic̄ (Neutraq; ꝯcipit) ꝑñt tñ bñ ꝯiūgi p̄ z seu p̄ cū i ordine ad ꝟbū pl'is nūeri. vt ꝑz i tertu. Tūc ibi (pl'ib; ẽ tāq;) Dic̄ q̄ ml'ti grāmatici dicūt ꝯceptōnē ꝑsonaꝝ posse fieri inter tertias ꝑsonas. nō tñ oēs. Et illoꝝ ſnia est ꝙ si ꝯceptō ꝑsonaꝝ capiat' p̄ ꝯiūctōe copulatiua duoꝝ suppositoꝝ respectu ꝟbi pl'is nūeri. vl' p̄ ꝓpōnē cū. Sz si capiat' p̄ copulatiua associatōe duoꝝ suppositoꝝ diuersaꝝ ꝑsonaꝝ. tē nil'o mō i tertijs ꝑsonis fit' ꝯceptio ꝑsonaꝝ. vt ꝑz ex sup̄dict'. Sz parū refert b̄ scire. q: sp valet oꝛō penes hāc regulā. Duo singl'aria copulata p̄ ꝯiūctōz copulatiuā z se sibi eq̄lētē eq̄pollēt vni pl'ali. In q̄ m'te alie regl'e itelligunt'. Prīa est. duo singl'aria suppositā ad diuersa ptinētia copl'ata ꝯiūctōe copulatiua ꝯiūgēte dictōes. b̄ est copulatiue accepta exigūt sibi apponi ꝟbū pl'ale vt sortes z plato dispūtāt. Dicit' notāt' (ad diuersa ptinētia) q̄p̄ ist' aīa rōnal' z caro vn' ẽ hō. factū ẽ vespe z māe dices vn'. caro z sāguis nō reuelauit tibi. i q̄bus oꝛonib; nō ptinēt ad diuersa. q: sens' p̄me oꝛonis ẽ. Ens q̄ō est aīa rōnal' z caro ẽ vn' hō Ens q̄ō ẽ caro z sanguis. i. hō nō reuelauit tibi. Et ōz (copl'ata ꝯiūctōe copl'atiua) q̄p̄ singl'aria copl'ata p̄ ꝯiunctionē disiūctiuā. vt si oc'is tu' aut pes scādalizet te ꝛc̄ Et ōz notāt'er (ꝯiūgēte dictōes) q: si ꝯiūgit oꝛōes fac̄ zeugma. vt sortes legit z ego.

Scōa regl'a ẽ. duo subst̄atiua ad diuersa ptinētia ꝛc̄. exigūt pl'ale adiectiuū. vt mi'r eoꝝ sortes z platōis mēdicātiū. Tertia regl'a ẽ. duo singl'aria subiecta ad diuersa ptinētia ꝛc̄. exigūt pl'ale p̄dicatum. vt sortes z plato sūt boues. ꝑñt tñ singl'aria subiecta hīe singl'are p̄dicatū. cū singl'aria subiecta fc̄āt ptē z p̄dicatū totū. vt iobes z nicol' sūt par boum. Quarta regl'a ẽ. duo singl'aria añcedētia ad diuersa ptinētia ꝛc̄. exigūt pl'ale relatiuū. vt nolite fieri sic̄ equ' z mul' q̄bus nō est intellect'. Quīta regl'a ẽ. duo singl'aria adiectiua ad diuersa ptinētia ꝛc̄. exigūt pl'ale subst̄atiuū. vt ꝑz i Ouidio. Magn̄ minoꝝq; fore. vbi alloq̄t' vrsas celestes. Me' z iobis patres vicini erant.

s' cōceptio

Vt personarum generum cōceptio fiet

Cōceptō generum

¶Dicit q̄ sic̄ fit cōceptio ꝑsonaꝝ ita fit ꝯceptio genez. quasi dicerz sicut ꝑsone ꝯcipiūt se altera alterā. ita etiā genera cōcipiunt se alterum alterū. vt brunellus z brunella sunt asini tardi.

sez pl'is nūeri .i. cōceptio genez mas. gen'

Adiectiua tenet generis cōceptio. masq;

s' gen' ꝯcipit s' gen' nō ecōuerso

Femineum recipit z neutrum. nec retrouerte

Exēplū i q̄ illō mas. gen' ꝟb ꝯcipit illō femin gen' vroꝝ respectu illi' adiectiui iūcti pl'is nūeri mas. generiꝫ ꝙformāti se cū genere ꝯcipiēte.

Hic vꝛoꝝq; thoꝛo sūt iūcti mēte remoti

Exēplū i q̄ illō mas. genꝰ ꝫgo ꝯcipit illō fem genꝰ ꝫgine mediāte p̄
pō. cū respectu illi⁹ adiectiui iūcti. qō ꝫformat se cū genere ꝯcipiēte

Sunt domino grati virgo cum virgine iuncti

Exēplū in q̄ illud masculinū genus bos ꝯcipit illud neutrū genꝰ iu/
mentū respectu illi⁹ adiectiui pluralꝭ nūeri ligati. qō ꝫformat se cuz
dictōe concipiente in genere.

Bos ꝛ iumentum sunt ad p̄sepe ligati

noīa neutri gl̄. i. a noīb⁹ fei gl̄ cōsiderab

Neutraq; femineis tanq̄ concepta videbis

Exēplū in q̄ illud fem genꝰ leges ꝯcipit illud neutꝝ genꝰ plebiscita
respectu illius adiectiui pluralis numeri coacte. qō ꝫformat se cuz
dictōe ꝯcipiente in genere.

Per vim sunt leges ꝛ plebiscita coacte

(Adiectiua tenet) Dic̄ ꝙ ꝯceptio genꝝ bz fieri ꝑ noīa adiectiua. in/
q̄b⁹ masculinū genꝰ ꝯcipit fem ꝛ neutꝝ ꝛ nō ecōuerso. vt iupiter iu/
no credebant esse dī supi. Pluto ꝛ pserpina credebant esse dī iferi.

¶ Tūc ibi (Neutraq; femineis) Dic̄ ꝙ fem genꝰ ꝯcipit neutꝝ. ꝫ non
ecōuerso. ita ꝙ neut. ū genꝰ posset ꝯcipe masculi. ū ꝛ femini. ū.

¶ Queri. q̄d vocat̄ adiectiuū fcatione. Sol'o. oīe illō qō fcat
adiectiue q̄nq; fit ꝑ adiectiua v. ce tm̄. vt iobes ꝛ barbara sēbiq̄ le/

☞ Arguit̄. ꝯceptio genꝝ nō bz fieri sic̄ ꝯceptō pſonaꝝ. ḡ terꝰ (gūt.
male dic̄ (Ut pſonaꝝ) q; sil'itudo est fm idētitatē specificā. ꝫ ꝯceptō
pſonaꝝ ꝛ genꝝ sūt figure distincte specifice ḡ. c. Sol'o. ꝫ sint eēntia
liter distincte ꝑ modū specificū. ꝙueniūt tn̄ in specie fm quā arctāt̄
eoꝝ sil'itudo. ꝛ ꝫ notat̄ ꝑ illā dictionē (vt) in tertu posītā.

¶ Q. ri. q̄lē sil'itudinē dic̄ (vt) in tertu. Sol'o. nō dic̄ oīmodā sil'i/
tudinē in ꝯceptionē pſonaꝝ ꝛ genꝝ. q; sūt specifice distincte. sed dic̄
aliqualē sil'itudinē. q; sic̄ ꝯceptio pſonaꝝ fit in duo supposita respe
ctu vbi pluralꝭ nūeri ita ꝯceptio genꝝ fit in duo substātiua respe/
ctu noīs adiectiui pluralꝭ nūeri. Tria ꝙueniūt. q; sic̄ in ꝯceptōe pſona/
rū supposita ptinēt ad diuersa. ita in ꝯceptiōe genꝝ substātiua pti/
nēt ad diuersa. Tertio ꝙueniūt. q; sic̄ ꝯceptio pſonaꝝ fit ꝑ nūctionē
copulatiuā vl' ꝑ ꝓpōem cū. sic sil'r ꝯceptio genꝝ bz ꝑ illa fieri. Sed
in pl'imo differt. Prio q; ꝯceptio pſonaꝝ solū fit a pte añ. ꝫ cōceptio
genꝝ fit tā a pte añ. vt petrꝰ ꝛ katherina sunt albi. q̄ a pte post. vt
video p. trū ꝛ katherinā albos. Scdo differūt. q; in ꝯceptōe generi
requirit̄ adiectiuū pluralis nūeri. sed in ꝯceptiōe pſonaꝝ requiritur
verbū pluralis nūeri. Tertio differt. q; ꝯceptio pſonaꝝ fit in diuer/
sas pſonas. sed ꝯceptio generū fit inter diuersa genera.

☞ Arguit̄. male dic̄ Alexāder in tertu (Adiectiua tenet) Assūptū ꝑ/
bat̄. ꝛ ꝯceptio genꝝ bz fieri ꝑ adiectiuū tm̄. q; duo singularia sub/

stātiua eq̄pollēt vni pl'ali. Dōm q̄ ōr i tertu (adiectiua) i pl'ali nu/
mero p figurā q̄ ōr aliorbeca. q̄ bz fieri qñ nūer⁹ pl'alis ponit̄ p nu/
mero singl'ari. qz nlla ꝓceptō genet̄ bz fieri p adiectiua. sz adiectiuū
tm̄. Et ōr in pl'ali adiectiua ꝓpt̄ metz. z nō adiectiuū. Vl' ōr adiecti/
ua in pl'ali nūero. q̄ fit p adiectiua noialia ꝓnoialia z ꝓtic̄ialia.

¶ Querit̄. vtz neutz gen⁹ possit ꝓcipe neutz. Et videt̄ q̄ sic p rel'az
Floriste q̄ dic̄. Per neutz ꝓcipe neutz. Dōm q̄ capiēdo ꝓceptionē
genet̄ vt figurā ꝓstructōis ꝓtinētē aliq̄d vitū. sic neutz gen⁹ nō con
cipit neutz. vt scamnū z saxa sc̄alba. ibi nō est ꝓceptio genet̄. Sed
capiēdo ꝓceptionē generū large p copulatiua associatōe rspectu ad
iectiui pl'is nūeri. sc̄ bñ neutz gen⁹ cōcipit neutrū. vt vult Floriſta.

¶ Querit̄. q̄d sit cōceptio genet̄. Dōm q̄ est mediata z copulatiua
associatio duoz substātiuoz diuersoz genet̄ ad diuersa ptinētiū re
spectu adiectiui pl'is nūeri q̄ō ꝓformat se cū genere cōcipiēte z nō cō
cepto. vt petr⁹ z katherina sc̄ꝓiucti. Dicit̄ ꝑmo (diuersoz genet̄) ad
fcādū q̄ inē noia eiusdē generis nō pōt fieri cōceptio genet̄. z ḡ neu/
trū gen⁹ ꝓpie loq̄ndo nō cōcipit neutz. Et ōr (ad diuersa ptinētiuz)
supple vl' tanq̄ diuersa ꝓpter illā z sil'es. de⁹ z sua cētia sc̄ boni. q̄a
deus z cētia sūt idē. tñ vident̄ ptinere ad diuersa ꝓpter naturā cōiū
ctōis q̄ notat diuersitatē Dicit̄ (mediāte cōiūctōe copulatiua) ad si
gnificādū q̄ ptinebāt ad diuersa. vt dictū est. Dicit̄ (respectu nomi/
nis adiectiui) ad differentiā cōceptōis psonaz q̄ fit respectu vbi plu
ralis nūeri. Et ḡuis i cōceptōe genet̄ ponat̄ vbū. b̄ tñ nō est necessa
rium. sed addit̄ ꝓpter pfectionē oōnis. Sed si verbū in cōceptōe p/
sonaz deponeret̄. tūc nō maneret conceptio psonaz.

¶ Arguit̄. nullū cōplerū pt̄ hīe q̄dditatē seu diffinitionē. sz ꝓceptō
genet̄ ē q̄d cōplerū. ḡ male diffinit̄. Maioꝛ ptz qz ꝓceptō generū est
oō figuratiua. Dōm q̄ cōplerū bñ pōt diffiniri p quādā descri/
onem sed nō p diffinitionē quidditatiuā z essentialē.

¶ Cōtra. cōplerū nō pōt diffiniri p descriptionē. Probat̄. qz descri/
ptio constituit̄ ex genere z ꝓprio fm Petrū hyspanū sed ex alio nō
est ista descriptio. ḡ zc. Dōm q̄ nō est descriptio ꝓprie dicta. sed cō/
muniter dicta. que est qualiscūq; notificatio alicui⁹ rei.

¶ Querit̄. q̄ō sit vicium in cōceptōe genet̄. Dōm q̄ substātiuū con
ceptū discōuenit cū adiectiuo i genere. Jō bene peccat ꝑ ꝑmā regulā
ꝓgruitatis. z est vitiosa. Rō q̄ pōt fieri est dignitas generis cōcipien
tis sup̄ gen⁹ cōceptū ꝓpt̄q̄ trahit ipm̄ ab officio suo ꝓprio ad offici
um alienū. Sz rō q̄re oportet fieri. est exꝑssio sue sub breuiloquio.

¶ Querit̄. q̄re masculinū gen⁹ cōcipit fem̄ z neutz. Dōm q̄ iō. q̄z
masculinū gen⁹ fcat sub ꝓprietate actiua. sz fem̄ sub ꝓprietate passi/
ua. agēs añt est dignius z pstāti⁹ passo. tertio de aīa. ḡ masculinū ge/
nus cōcipit fem̄. Sz masculinū gen⁹ cōcipit neutrū. q̄ masculinuz

gen⁹ fcat determiate. neutrū vo indeterminate z ꝓfuse sz determinatū est digni⁹ ꝓfuso. ꝙ zc. Itē masculinū gen⁹ bz se ꝑ modū babit⁹ neutrū vo ꝑ modū ꝓuatōis. qz fcat ꝑ modū abnegatōis vtriusqz servus, mō babit⁹ ē dignior ꝓuatōe. Vl' fortissia rō ē vōlūtas grāmaticoz

Arguit. masculinū gen⁹ nō pōt ꝛcipe femi. ꝙ illa rō falsa. Añs pz qz ꝛcipe est pati. sz masculinū ponit a ꝓprietate actiua. cui⁹ ē agere ꝙ zc. Dōm q ꝛcipe nō dic̄ ꝑ passionē sz actionē. fm quā digni⁹ genus trabit ad suū officiū gen⁹ min⁹ dignum.

¶ Querit. quō ista oīo est excusāda. thauri mei z altilia mea fi occisa cū neutr⁹ gen⁹ nō possit cōcipe masculinū. Dōm q excusat ꝑ zeugma sic ordinādo ꝓstructibilia. altilia mea sūt occisa z thauri mei. Sz ista oīo. ver z estarē tu plasmasti ea. ꝙuis de vtute fmōis sit incōgrua iuxt ista regulā tñ admittit. qñ scz ꝓiūgunt duo substantiua ad iuicē diuersoz genez. s. masculini z femi. tūc relatiuū qđ refert illa pōt poni i neutro gen⁹. exē neutr⁹ gen⁹ bz se ꝑ modū indifferētie ad vtrūqz sexū. Et ꝑ eandē regl'az admittit ista. vga tua z bacis tu⁹ ipa me ꝛsolata sūt. Vl' pōt dici q ibi nō fit relatio ad vocē. sz adrē fcarā vl' ad aliq̄d subintellectū. vt ita suppleat. vba sc ꝛsolata me.

¶ Querit an ꝛceptō genez possit fieri ꝑ noia epicheni aut dubij generis. Dōm q sic. vt passer z aq̄la scalbi. z q̄uis passer fcet vtrūqz sexū tñ determiat sibi vnū articulū. s. masculini generis. z ꝫ ꝓ determiatōez expte cm̄ determiatōis noia epichena determināt sibi determinata genera. Sil'r in noib⁹ dubij generis. vt dies z aq̄ sūt clari. z ꝫ ió. qz restringit dies solū ad masculinū gen⁹. Et q̄ seq̄t correlarie. q epicheni gen⁹ dubiū vl' cōe inq̄ntū tale nō ꝛcipit. qz dic̄ vtrūqz sexū. sz ꝑ istā restrictionē ad vnū gen⁹ vel ad vnū sexū potest concipe.

Arguit. ꝛceptio genez nō pōt fieri ꝑ noia epicheni vl' dubij generis ꝙ ia dicta sc falsa. Añs pz. qz Alexāder de ill' nihil dicit. Dōm q illa noia cōprehēdunt sub masculino z femenino generib⁹.

¶ Cōtra. noia epicheni z dubij generis fcāt vtrūqz sexū. ꝙ nō pñt cōcipe. sil'r z nomē cōis generis. Dōm q sz epichenū gen⁹ fcet vtrūqz sexū tñ determiate sibi attribuit vn⁹ sex⁹. vt patuit i ꝓcedēti notabili. z cōia z dubia genera inq̄ntū restringunt ad vnū gen⁹ pñt ꝛcipe.

¶ Notādū q ꝛceptio genez ml'tipl'r bz fieri. Prio ꝑ ꝓnoia relatiua. vt adduxit pullū z asinā z iposuerūt vestimēta sua sup eos. Scdo ꝑ ꝓnoia demōstratiua. vt hi sc petr⁹ z katherina. Tertio q̄ ꝛiūgit substātiua diuersoz genez res sexū hītes fcātia. vl' credit hīe sexū. ꝙ altez ē masculini generis adiectiuū etiā erit masculini generis. Exēplū ꝑmi vt vir z mlier sc docti. Exēplū scdi. vt pallor z febr⁹ meruēdi sūt. Credebat em̄ pallor eē de⁹. z febr⁹ dea. Pōt etiā hmōi substātiuis relatiuū aut demōstratiuū masculini generis ꝛiūgi. vt ignis z aqua sūt quos diligim⁹. ignis z aqua mihi aduersi sūt. Sed cū coniunguntur

substātiua diuersoꝝ generꝝ q̄ nō spectāt ad sexū. nec cred ūt res sexū
hītes fcare. tūc eis pōt adiūgi adiectiuū relatiuū vl' demōstratiuū
neutri generis. vt vga tua z bacl's tu⁹ ipa me ꝙsolata sunt. Jtē ignis
gndo nix glacies spūs pcellaꝝ q̄ faciūt vbū ei⁹. Pōt etiā ꝓiūgi ma/
sculino generi. vt Triste lup⁹ stabil' turpe senexq; miles. Q̄ñqz ꝓiūgi
tur femino generi. vt Turpe iacēs ml'ier ml'to madefacto lico. Q̄ñqz
adiūgit copulato ex substātiuis femi generis vt ī pmouēdo etat' ma
turitas. moꝝ ḡuitas. z lr̄aꝝ scia indagāda sunt. Q̄ñqz copulato ex
substātiuis diuersoꝝ generꝝ. vt ver z estatē tu plasmasti ea.

¶ Notādū q̄ q̄dā d cūt ꝙceptōnē generꝝ nō eē oīonē viciosā. qz ī ea ē
ōbita ꝙuenīētia adiectiui z sui substātiui. z ꝫ adiectiuū ꝙueīt cū suo
substātiuo cū q̄ dz ꝙuenire. s. cū substātiuo ꝙcipiēte. nō aūt dico ꝙce/
pta dz ꝙuenire cū adiectiuo. qz ꝫ fieri dicūt ipossibile. z sic ibi nihil es
set vitū. qz ibi ē ois ꝙuenīētia ōbita z possibil'. Et addūt q̄ adiectiuū
iu ꝙceptōe generꝝ pōt esse epichenī generis sub vno artic'o fcās vtrū
qz sexū. Sz hec oīa p̄ter vitatē dicta sc̄. Prio. qz ibi est ptial' discōue
nīētia q̄ causat vitū ex pte generis ꝙcepti. qō trabit a suo ꝓprio officio
ad officiū alienū. Scō o illō adiectiuū nō pōt esse generis epichenī. qz
dic ꝫ sine rōne. dictū aūt nō ī rōne fundatū est irratiōabile z fictum.
octauo phīsicoꝝ. Et ꝫ est vex. qz adiectiuū trahit determiatū gen⁹ a
genere ꝙcipiēte. sz gen⁹ epichenū vt hmōi nō est alic⁹ determiati gene
rīs. ḡ nō pōt eē ꝙcipiēs. Jtē dicūt q̄ epichenū gen⁹ inq̄ntū fcat vtrū
qz sexū nō ꝙcipit. sz bñ inq̄ntū determiat ad vnū sexū. qz adiectiuū cū
dictōe ꝙcipiēte se ꝙformat. z ḡ determinatū est ad vnū sexū tm̄.

,i. ꝙceptōnē generꝝ. ,i. cū noīe distributiuo.

Hoc etiam sepe facies cum distribuente

Exēplū ī q̄ ꝫ nomē vtrq; vtrute distributōis suppoīt ꝓ paride masculi
ni generis. z ꝓ belena fci generis. q̄re valet tm̄ sic par⁹ z belena iacēt ꝓni

Pronus vterq; iacet. de petro dic helenaq;

¶ Hic autor determiat ō ꝙceptōe generꝝ iplicita. dicēs q̄ sepe ꝙceptō
generꝝ iplicita fit ī noīe distributiuo. vt si demōstrat' paride z belena.
¶ Queritꝝ q̄d sit dictio distributiua. Dōm (dicat'. vtrq; iacet ꝓn⁹.
q̄ ē dictio fcās ml'titudinē faciēs stare ēminū ꝓ ml't' distributiue.
Et sūt duplicia. q̄dā distribuūt ēminū cui adiūgunt' ꝓ oīb⁹ suppositis
vt ois nll's. q̄dā ꝓ duob⁹ suppositis. vt vter neuter. Et ꝓ q̄libet istoꝝ
pōt fieri ꝙceptio generꝝ. vt q̄libz istoꝝ est alb⁹ demōstrādo petrꝝ z ka/
therinā. neuter istoꝝ est bon⁹ demōstrādo iohānē z barbaram.
¶ Arguit'. diuersi artifices hñt diuersa ꝙsiderare. sz logic⁹ ꝙsiderat
ō dictōib⁹ distributiuis. vt ꝓz ī tractatu distributionū. ḡ male ō his
loq̄t Alexāder. Dōm q̄ ī logica fit mētio de eis fm q̄ faciūt ad ve/
ritatē aut falsitatē ꝓpōnis. sz ꝫ fm q̄ ꝓ eas possit fieri oīo figurati/
¶ Queritꝝ q̄tupler sit ꝙceptio generꝝ. Dōm q̄ est dupler. s. ex (ua.

plicita z iplicita. Explicita est qñ suppositū ꝓcipiēs z cōceptū ambo exprimunt. vt in exēplis tert⁹. Et illa est duplex. s. directa z indirecta vt pri⁹ patuit. Sz iplicita est qñ gen⁹ ꝓcipiēs z gen⁹ ꝓceptū mentem nus in vna dictiōe includunt. vt vterqz istoꝝ est alb⁹.

Arguit i b exēplo. vterqz iacet pn⁹ nullū est virtū. g tert⁹ est fals⁹. qz pn⁹ z vterqz sc̄m eiusdē generis nūeri z casus. Dōm q si demōstras duos mares nullā ꝓceptōnē fac̄, sz si demōstras marē z femīnā cōceptiōez genez fac̄ iplicitā. Fit etiā ꝓceptio p noīa ptcularitatem fcātia. vt aliqs vestz legat. si mares z femias alloqr. Pronoīa demōstratiua etiā ꝓceptionē genez faciūt. vt hi sc̄i albi demōstrādo marem z femīnā. Noīa q̄sitiua faciūt etiā ꝓceptōz genez. vt vter horz ē mas cū de mare z femia loqmur. Recte dr vtra horz ē femia. demōstrat⁹ mare z femia. Quicūqz vult salu⁹ eē añ oīa op⁹ est vt teneat catholicā fidē. nō em̄ mlieres min⁹ obligate sc̄ad fidē q̄z viri. g oio est ꝓceptoria. Petr⁹ est pi⁹ erga pētes suos. sil'r est ꝓceptoria. q; de pīe et

Querit. vtz ꝓceptio genez habeat fieri in q̄cū (mīe intelligit. qz substātiua diuersoꝝ genez. Dōm q q̄dā dicūt q nō. sz solū pilla substātiua q̄ significāt res aiatas. z nō p illa q̄ fcāt res inaiatas. Et qñ eis opponit p Alexādrū dicētē. Per vim sc̄ leges z plebiscita coacte. Rñdēt q b exēplū accepit Alexāder ex Lucani libro p̄mo. q̄ dicit. mēsialiaqz. Juris vis erat huic z plebiscita coacta. nō dic̄ coacte. q̄re si iueniat coacte dicūt illud esse mēdosū. Sz ad b dōm est q q̄ ad aliq̄d ex Lucano sūpsit. tñ mutādo illud adiectiuū facit cōceptionē genez. Et iō dōm est. q in substātis res inaiatas fcātibꝰ potest fieri ꝓceptio genez. vt i b exēplo. panis z vinū sc̄ cari. Et rō est. qz ꝓgruitas nō attēdēda est ex pte rez fcatoꝝ. sz ex pte modoꝝ fcandi. sz illa diuersitas modoꝝ fcādi quā; req̄rit ꝓceptio genez repit̄ in exemplo prime posito. z in similibus. ergo ꝛc.

sup. grāmaticale. .s. ꝓgrue talis figura

Deplepsi **Disiungit regimen quod iūxerat ante prolepsis**

Est exemplū vbi illud totū grāmaticale. scz hi cōgrue ꝓstructū prius cū illo verbo metuūt. postea diuidit in ptes grāmaticales. scz alius z alius. que discōueniunt cū ly metuunt in nūero

Hi metuunt alius dominos aliusqz magistros

Snia hui⁹ tertus est. q plepsis disiūgit illud regimē sub impropꝛietate qđ pri⁹ ꝓiūxerat sub ꝓpꝛietate. vt turba hec studet alīj grammatice alīj logice. Hi metuūt alius dñm alius magistrum.

Querit. q̄d est plepsis. Dōm q est p̄acceptio alic⁹ tori⁹ grāmatical'. qđ postea p ptes grāmaticales figuratiue diuidit. vt apl's p̄dicauerit. vn⁹ i oriēte ali⁹ i occidēte. In q̄ diffinitōe ly p̄acceptio ponit loco generis. Est em̄ plepsis nomē grecū. z dr a p qđ est p̄. z lepsis acceptio q̄si p̄acceptio alic⁹ tori⁹ grāmatice l'accepti ante suas ptes. Et

dr (figuratiue) ꝓpr ꝓtes real'r acceptas vl' simpl'r ꝯgrue rectas.

☞ Arguit. nullū cōplexū pōt diffiniri. sed ꝓplexis est q̄d cōplexuz. ꝙ z̄. Maioꝛ est pbi sexto thopicoꝝ. Minoꝛ ꝓbat. qꝛ cōplectit ex pluribus oꝛonibꝫ. vt dicēdo. hi metuūt aliꝯ dños. aliꝯ mgros. Sol'o. ꝓplexis ꝓme intētional'r accepta est cōplexa. z sic nō pōt diffiniri. sz secū de intētional'r accepta est incōplexa. z sic diffinit.

¶ Querit. erq̄ vacillāt iuuenes circa b nomē qō huic figure ꝯuenit quō est fm vitatē scribēdū. Sol'o. fm Johānē tortelliū dz scribi p. p. z sine m. vt dōm est plesis z nō plemsis. Et b ptz ex ipsi⁹ noīs inꝓtatiōe. Dicit em̄ plepsis a ꝓ qō est p̄. z lepsis acceptio. quasi paccē ptio. qꝛ in ea totū paccipit qō postea in ptes diuidit.

¶ Querit q̄d est totū grāmaticale Sol'o. est dictō actual'r ipoꝛtās ml'titudinē singl'aris nūeri noīs collectiui. vt gēs plebs ꝓl's turba ☞ Arguit. b est plepsis. sonoꝝ aliꝯ voꝛ aliꝯ nō voꝛ tñ ibi nō est nomē collectiuū. qꝛ illa sūt q̄ttuoꝝ tm̄. Sol'o. fit ꝓ nomē collectiuum singl'aris numeri. vl' ꝓ nomē nō collectiuū pluralis numeri.

¶ Cōtra. bz fieri ꝓ nomē nō collectiuū singl'arz nūeri. Probat in b exēplo. q̄ntitatz aliō ꝯtinuū aliō discretū. Sol'o. q̄uis q̄ntitatz nō est ꝓprie nomē collectiuū. tñ cōiter loq̄ndo z sil'itudinarie est nomen collectiuū. qꝛ sic collectiuū colligit i se plura. sic qōlibz genꝰ genera.

¶ Querit. q̄ttupler ē totū. Sol'o (lissimū colligit i se plures spēs. ml'tipler. s. totū vl' e qō ē supⁱ⁹ vsuz i sua inferioꝛa. vt aial. Totū integrale est cōpositū ex ptibꝫ q̄ntitatē bñtibꝫ. vt domus ex lapidibꝫ z lignis. Totū in ꝓe est dictio cōprehēdēs oēm ꝓs. vt semp nūq̄z. Totū in loco est dictio cōprehēdēs oēm locū aduerbial'r. vt vbiq̄ nusq̄z Totū i mō est dictio sūpta sine adiūcto accñtal'r ipm determinante. vt bō. Totū i q̄ntitate est vniuersale sūotū vl'iter. vt oīs bō nullū aial. Sz aliō est totū grāmaticale de q̄ est b ad ꝓpositū. Et b diuidit duplicit. Uno mō i ptes grāmaticales simpl'r ꝯgruas vl' figuratiuas vt bū metuūt aliq̄ dños aliq̄ mgros. seu bū metuūt aliꝯ dñz aliꝯ mgrz Scō diuidit i ptes simpl'r incōgruas vt hi metuūt aliū dños aliū mgros.

¶ Querit. qō est viciū i plepsi. Sol'o. est illō q̄ ptes di(uidentes discōueniūt cū vbo vl' adiectiuo in aliq̄ accidēte. Rō qua pōt fieri est. qꝛ totū z ptes idē sūt. iō ꝓmittit q̄ ptes stēt cū vbo sicut totū. Rō q̄re oꝛtet fieri est breuiloquiū. Quidam tñ volūt dicere q̄ nō sit vitiosa. qꝛ totū in plepsi ꝯuenit cū vbo seu adiectiuo exp̄ssō. ptes vo cū vbo seu adiectiuo subintellecto. iō nihil vitij dep̄hēdi pōt Sz b est incōueniēs. qꝛ illa oīo est zeugmatica. z de intētōe Alexādri est q̄ nō dñt ptes referri ad ꝯstructibile subintellectū sz ad vbū ꝓi⁹ ꝯgrue cū toto ꝯstructū. cū q̄ vbo ptes in aliq̄ accidēte discōueniūt. z b causat viciū. Jtē vbū nō dz resumi cū ptibꝫ exp̄sse. qꝛ si resumerētur cū ptibꝫ in plurali numero esset oratio simpliciter incōgrua.

¶Querit. q̄ est ꝑma diuisio plepꝰ. Sol'o. ꝑmo diuidit in ꝑ lepsim loquutōis z ꝟstructōis. Loquutōis est. qñ ptes grāmaticales nō dis cōueniūt cū ꝟbo seu adiectiuo. vt scholares scribūt illi calamo z isti stilo. Sz plepꝰ ꝟstructōis est. qñ ptes grāmaticales discōueniūt cū ꝟbo seu adiectiuo i aliq̄ accidēte grāmaticali. vt hi currūt aliꝰ romā aliꝰ coloniā. Et discōueniūt aliqñ cū ꝟbo i genere. vt gēs est bona. ille mediocriter iste excellēter. Aliqñ i nūero. vt ꝓlꝫ pugnat. hi armati hi inarmati. Aliqñ in casu. vt pie gētꝫ ista est fidel' illa infidel'. Aliqñ i genere z in casu sil'. vt boim currētū. iste currit velociter ille tarde. Aliqñ i genere. i nūero z in casu sil'. vt romāe gētꝫ isti sunt robusti illi debiles. Et sic peccat ꝫ regulā adiectiui z substātiui. etiā peccat ꝫ regulā suꝓpositi z aꝓpositi. Aliqñ em̄ ptes discōueniūt cū ꝟbo in nūero. vt i exēplo textꝰ. Aliqñ in ꝑsona. vt vos studetꝫ. illi grāmaticā isti logicā. Aliqñ in nūero z in ꝑsona sil'. vt vos studetꝫ ille donatum iste

¶Querit. q̄ est scōa diuisio plepsis. Sol'o. ista q̄dā est (Alexādrū. plepsis explicita. z q̄dā iplicita. Explicita est qñ totū z ptes explicite ponunt. vt in ꝓdictis exēplis. Prolepsis implicita fit trib⁹ modis. Primo qñ totū exꝓmit z ptes intelligunt. vt nos currimꝰ vnusq̄sq; qz viā suā. Scōo fit qñ ptes exꝓmunt z totū intelligit. vt petrꝰ velociter z iohānes tarde currūt. Tertio fit qñ totū z ptes simul intelligunt. vt vana loquuti sūt vnusq̄sq; ad ꝓximū suum.

¶Querit. q̄ est tertia diuisio plepsis. Sol'o ista q̄dā est ꝓpie dicta q̄dā iꝓꝓpie dicta. Ꝓꝓpie dicta est qñ ptes diuidūt vez totū grāmaticale. vt hi metuūt alios dños alios mgros. Iꝓꝓpie dicta est qñ ptes nō diuidūt vez totū grāmaticale. Et illa fit trib⁹ modis Primo qñ ptes nō diuidūt totū vniuersale. vt quātitas aliud ꝓximū aliud discretū. Scōo fit qñ ptes diuidūt totū integrale. vt domus. aliud tectū aliud fundamentū. Tertio qñ ptes diuidūt totū in ān/titate. vt ois homo currit. vnus ad sueniā alter ad bauariā Et de q̄d dictatib⁹ illoz dictū est in questione ꝓius posita.

¶Querit. q̄t in modis fit plepsis ꝟstructōis. Sol'o. q̄tuor modis. Primo qñ ptes z totū exꝓmunt in ntō. vt in exēplo textꝰ. Scōo qñ totū z ptes exꝓmunt in obliq̄. vt aquilaz volantiū vnius penne albe alteriꝰ pēne nigre. Tertio qñ totū exꝓmit in recto z ptes in obliq̄ vt aquile volauerūt vnius penna alba alteriꝰ penna nigra. Quarto qñ partes exꝓmunt in recto z totū in obliq̄. vt aquilarū volantiū hec ab oriēte illa ab occidēte. Etiā plepsis fit ex toto z ꝓtib⁹ aduerbiis. vt petrus vigesies hodie bibit. decies vinū z decies ceruisiaz.

¶Querit. vtrū hic sit plepsis. alter alterius onera portate. Sol'o. sic. sed implicita. Et debet sic exponi. vos portate ille onus vnꝰ. alter onus alterius. Similiter hic. alter alterius lauate pedes. i. vos lauate ille pedes vnius. alter pedes alterius.

p:ius ꝓgrue
posuit s, aliq̃d. capiẽdo s' zeugma

Aut quod p:oposuit extra sumendo reducit Zeugma
ille festinat s' ꝑpero s' ludit
Hi p:operant et ego. tu ludis et ille sedendo

¶ Dic ꝙ zeugma reducit illō qō p:i' cōgrue posuit. s. ꝝbū seu adiectiuū ad casuale ex̄ captū sub diſcōueniẽtia in accidẽtib' grāmaticalibus vt petr' est alb' z tu. Vel ſic, zeugma large acceptū resumit verbū vel adiectiuū p:i' ꝓgrue positū ad alqđ casuale extra captū.

¶ Querit, quō plepsis z zeugma ꝓueniūt. Soľo ꝑmo ꝓueniūt qa ꝑmittit ꝝbū seu adiectiuū vtrobiqz sub ꝓueniẽtia. Scō. qz ꝝbum seu adiectiuū diſcōuenit cū substātiuo vl' suppoſito p:io Et differūt ꝑmo, qz in plepsi req:it totū grāmaticale, nō i zeugmate. Scō. qa in plepsi nō req:it aliqđ mediū. Vñ in plepsi nō dz poni mediū int' totū z p:tes, qz illa p:inēt ad idē nō aūt in zeugmate.

¶ Querit ḡtupler est mediū i zeugmate. Soľo tripler. P:imū ē ꝯiūctio copulatiua, vt ego studeo z tu. Scōm est ꝯiūctio diſiūctiua vt ego scribo vl' tu. Tertiū ē aduerbiū sil'itudis, vt ego curro sic tu.

Soľo ex deriuatōe noīs, qz zeugmos grece ē idē qđ reductio latine z ꝟ sufficiēter ꝑt itelligi i ꝟ ꝝbo (reducit) i textu posito. z ḡ Alexander

Arguit, zeugma nō distiguit (der nō exꝑmit ꝟ nomē zeugma, a ꝯceptōe, ḡ male deꝛniat auto:r de ea, qz i vtraqz illaꝝ figuraꝝ vn' act' desigt ineſſe duob' seu vna ꝓprietas. Soľo, i ꝯceptōe vn' act' desigt ineſſe duob' eque ꝑmo, sz in zeugmate ex̄m p:i' z posteri'.

Arguit, zeugma nō ē figura, ḡ male ponit ꝑ figura. Añs ꝓbat, qz in ipo nullū est vitiū, ex eo ꝙ sūt duo nti q̃ꝝ vn' ꝯuenit cū verbo exꝑsso, z alter casus ex̄ capt' cū ꝝbo ſbintellecto. Soľo, cas' ex̄ captus bñ fac ꝓgruitatē cū ꝝbo subintell'cto, nō tñ cū ꝝbo exꝑsso ad qđ reducit casus extra captus sub aliq̃ diſcōueniẽtia

¶ Cōtra. in zeugmate casus ex̄ capt' nō diſcōuenit cū ꝝbo p:i' exꝑsso. ḡ ꝛc. Añs ꝓbat in ꝟ exẽplo. petr' p̄dicauit z paul'. Soľo, ibi est zeugma loquutōis sed nō ꝟstructōis. de q̃ loquit hic.

¶ Querit, qd ē zeugma. Soľo, est reductio casual' ex̄ capti ad verbū seu adiectiū p:i' ꝓgrue positū sub diſcōueniẽtia alicui' accidẽtis respectiui. Exẽplū ꝑmi, vt ego scribo z tu. De scō, vt petr' est alb' z katherina, ibi katherina est dictio casual' extra capta, z reducit ad illud adiectiuū alb' sub diſcōueniẽtia gener' p:i' tñ ꝓgrue positū.

¶ Querit, vtꝝ zeugma fit solū mediāte ꝯiūctōe. Soľo nō, sz etiaz mediāte aduerbio, vt tu comedis tanq̃ lup', ego sic fenū arui. Etiam sine medio, vt ego disco grāmaticā petrus logicam.

¶ Querit, qō sit vitiū in zeugmate. Soľo, est ꝙ ꝑs casual' extra ca

D

pta diſcõueit cũ ῡbo ſeu adiectiuo pri⁹ ꝯgrue poſito i aliq̃ accidẽte reſpectiuo. Rõ q̃ põt fieri eſt ꝙ dictio caual'r ex̃capta facil'r reducit ad ῡbũ ſeu adiectiuũ mẽtal'r ꝯceptũ ſeu ſubintellectũ. Rõ ꝫ̃re oꝑz

¶ Querit. q̃truplex eſt zeugma. Sol'o. du/ (fieri eſt breuiloquiũ. plex. ſ. loquutõis z ꝟſtructõis. Loquutõis eſt qñ dictio ex̃capta cõ/uenit cũ ῡbo ſeu adiectiuo pri⁹ poſito. vt petr⁹ ſcribit z ille. Sz zeu/gma ꝟſtructõis eſt qñ dictio ex̃capta diſcõuenit cũ ῡbo ſeu adiecti

¶ Querit. q̃truplex eſt zeugma ꝟſtructõis. (uo. vt tu ludis z iſte. Sol'o. triplex. ſ. ꝓthozeugma meſozeugma z hypozeugma. Prothozeugma ẽ qñ ῡbũ ſeu adiectiuũ ponit i ꝓncipio. z ꝟueit cũ ſubſtãti/uo ſeu ſuppoſito prio. vt turbat⁹ ẽ herodes z oĩs hieroſolyma cũ eo Et ꝺr a ꝓthos qꝺ ẽ ꝓmũ z zeugmos reductio q̃ſi reductio q̃ fit a ꝓn cipio. Sz mezozeugma ẽ qñ ῡbũ vl' adiectiuũ ponit i medio De ver bo vt hebrei ſ'z ego. ip̃e fec̃ nos z nõ ip̃i nos. De adiectiuo. vt huc ades o melibee caper ẽ tibi ſalu⁹ z bedi. Sz hypozeugma eſt qñ ver bũ vl' adiectiuũ ponit i fine. vñ Virg⁹. Nihil h̃ niſi carmia deſunt, neq; ſid⁹ radio neq; mr̃ filio fit corrupta. Et ꝺr ab hypos qꝺ eſt ſub et zeugmos reductio q̃ſi reductio in fine.

¶ Notãdũ. ꝙ ῡbũ vl' adiectiuũ i meſozeugma ꝟformabit ſe cũ ꝓri ſuppoſito vl' ſubſtãtiuo. Sz i ꝓthozeugmate z hypozeugmate ꝟfor/mabit ſe cũ ꝓrioꝛi. dẽpt⁹ duobꝫ caſibꝫ i qbꝫ nõ ꝟformabit ſe cum ꝓri mioꝛi. Prio qñ fiũt ꝑ aduerbia cõparandi. vt meli⁹ ego iſtõ ꝙ vos fe/ciſſem. i. meli⁹ ego iſtõ feciſſẽ q̃ vos feciſt⁹. Sc̃ꝺo qñ fiũt ꝑ aduerbia ſil'itudis. vt ille h̃ prudẽter vt ego feciſſet. i. ille h̃ ita prudẽter feci/

¶ Notãdũ. ꝙ qꝺã dicũt zeugma nõ eſſe oĩonẽ vici (ſer vt ego feci. oſam. qꝛ i ea alter⁹ ſuppoſito⁹ ꝟformat ῡbo ſeu adiectiuo expſſo z al ter⁹ ſubintellecto. ſz illi ſ'r tales de qbꝫ dic̃ Areſto. ꝓmo periberme nias. z ꝓmo de generatõe. ꝙ ad pauca reſpicientes de facili paralogizant̃

Vi eſſ nõ ꝟſiderãt ad ꝟſtructibile ex̃captũ cũ q̃ ῡbũ nõ ꝺz exprimi eo ꝙ oĩo eẽt vocal'r ſimpl'r incongrua. ſz ꝺz mẽtal'r ꝯcipi. tñ etiam ille ntũs nõ ponit̃ abſolute. qꝛ h̃ determinat̃ de regime nti. Nec etiam ſic ꝺz poni cũ ῡbo nõ vocal'r expſſo vt ab iſto regeret. qꝛ tũc peri ret zeugma. ſz ꝺz regi a ῡbo pri⁹ poſito ex vi zeugmatis.

tal' figura s^c aliquẽ aufert s^c caſum

Antithe ſis. **Antitheſis caſum demit ponens alienum**

s^c v.ſtra eſt s^c nõ eĳciã foras

Vrbem quam ſtatuo. ſimul omnis qui venit ad me

¶ Dic̃ ꝙ illa figura antitheſis q̃ fm q̃ſdã ꝺr antipthef. ꝺz fieri qñ caſus ponit̃ ꝓ caſu. vt oĩs q̃ veĩt ad me nõ eĳciã foras. ibi ly oĩs po

¶ Querit. qꝺ eſt antitheſ. Sol'o. antitheſ (nit̃ ꝓ illo actõ oẽm. ꝓrie dicta eſt vn⁹ caſus ꝓ alio poſitio vt vbẽ quã ſtatuo via eſt. in qua oĩone vbẽ acti caſus ponit̃ ꝓ ei⁹ntõ. Sz antitheſ cõiter dicta

est vnⁱ⁹ accidēt⁹ ꝓ alio positio. vt nūer⁹ ꝓ nūero. gen⁹ ꝓ genere. ꝑso/
na ꝓ ꝑsona. ⁊ mod⁹ ꝓ modo. Exēplū ꝑmi vt pl'ima turba strauerūt
vestīmēta sua ī via. Et ois ist'l' plāgebāt eū. Descō vt gēs hec q̄ nō
nouit legē maledicti sē. Veneſt ꝓtes visuros eneydos. ī. troyanos.
Deterrō. vt danai q̄ parēt atridi q̄z ꝑmū arma sumite. q̄ parēt. ī. pa
ret⁹. ⁊ O aq̄ bñdic dño q̄ sup celos ertat. De q̄rto vt nos pauidi tre
pidare metu trepidare ꝓ trepidam⁹. Et ego sedulo id negare factū.
negare ꝓ negabā. Et auto: iō nō ponit istā figurā. q: nō lz ea iuueni/
bus vti. q̄z. Alexāder est instructo:. sz tñ vt de ea aliq̄d intelligāt te/
rtū floruiste ī b loco interposui. q: etiā nomē figure sortit. in q̄ ꝓueit
cū supdict⁹. Et ō: antithes siue antipthes ab ārtiqō est ꝫ ⁊ thesis po
sitio. q: vnū accidēs ponit ꝓ reliq̄. ſ. casus ꝓ casu. ⁊ genus ꝓ gene/
¶ Querit. qō sit vitiū in antitheſi. Dōm q vn⁹ casus ꝓ a/ (re ⁊c.
lio casu ꝓstruit cū vbo seu adiectiuo sub diſcōuenientia alicui⁹ acci/
dentis. Et rō q̄ pōt fieri est volūtas grāmaticoz seu b:euiloquiū.
¶ Querit. q̄t modis casus ponitur ꝓ casu. Dōm q ḋnq; modis/
Prio ntūs ꝓ actō. vt ois q̄ veit ad me nō ei̇ciā foras. Scō actūs
ꝓ ntō. vt vibē quā statuo v. stra est. Tertio grūs ꝓ ablto. vñ Virgi/
li⁹. Ut crurū ten⁹a mēto palearia pēdēt. Quarto ntūs ꝓ ablto. vt
Cui⁹ humilitatē de⁹ respiciēs virgo ꝓcepit ⁊ pcpit Quinto ablūs ꝓ
dto. vt herēt pede pedes. ī. pedi.

.ī. dictōe aq̄

repies ntm̄ aliqñ deberet regi ꝓuarū

Inuenies rectum quandoq; regente solutum

¶ Dic̄ q ntūs ponit sepe absolute. vt vnū duo tria pax vob. bona
¶ Querit. q̄ est rō ordis isti⁹te (dies. q: illi nti nō hñt vñ regank.
rt⁹ ad p̄cedentē. Dōm q ista q: habit⁹ p̄cedit ꝓuationē. sz regimē
nti hz se ꝓ modū habit⁹. absolutio vo ꝓ modū ꝓuatōis. sz in p̄cedē/
tibo tertio agit de regimīe nti. b vo agit de eius absolutōe. q̄ ⁊c.
¶ Arguit. absolutū est añ respectiuū. ergo p:ius determinasset de
absolutiōe nti q̄z de eius regimine. qō ꝓsistit in respectu dictōis re
gentis ad dictionē rectā. Dōm q absolutū nō capit hic vt oponi
tur respectiuo. sed vt oponit habitui ⁊ sic sequitur.
¶ Querit. q̄d est absolutio. Dōm q est ꝓuatio regimīs passiui in
subiecto apto nato. Dicit notāter (regimis passiui) ꝓpter p:iuatio/
nem regimis actiui. q: si dictio apta nata est regere ⁊ nō regit non
dicit poni absolute. vt lego. Dicit (in subiecto apto nato) ꝓpter ptes
indeclinabiles. q̄ nō pñt poni absolute q: nō sūt apte nate regi.
¶ Querit. q̄truplex ē absolutio. Dōm q duplex. ſ. regimis ⁊ ꝓstru
ctōis. Absolutio regimis. est ꝓuatio regimīs ī subiecto. Et ē duplex
scz ꝓpe dicta ⁊ cōit dicta. Prope dicta. est qñ dictio exp̄ssa nec hz re/
gēs exp̄ssum nec subintellectum, Sed absolutio cōiter dicta. est qñ

aliqđ regibile caret regēte exp̄sso. bz tñ regēs subiūtellectū. vt dñs in celo sedes ei⁹. s' est Sz absolutio ꝓstructōis est. quādo dictō ponit extra ꝓtextū oīōis z nō ꝓstruit cū aliqua dictiōe. vt dicēdo tm̄ homo. de qua absolutione nihil ad p̄sens.

¶Querit. q̄t mōis capit b̄ nomē absolutū. Dōm q mlt⁹ modis. Prio valet tm̄ sic carēs regēte. z sic capit b. Scdo capit absolutus p̄ vbo absoluto. z ē illō qđ p se fac̄ p̄fectū sensū. vt dormio sedeo. Et noīa substātiua sil'r dicunt absoluta q̄ nō indiget adiectiuo. vt pat de⁹ angel⁹ vt⁹. Tertio dr absolutū. vt opponit respectiuo. z sic de absoluto loquunt logici. Quarto dr absolut⁹ a vinclo excōicatōis. et sic vtūt iuriste. Quito ē t̄min⁹ theologoz. z sic dr q̄s absolut⁹ a pec

¶Querit. q̄re ntūs ponit absolute. Dōm q cā brevitat⁹. z (cat⁹). vt mirabile dictu. fide mat⁹. cuius culpa. liber generatōis ieſu xp̄i.

¶Querit. vtz oēs ptes oīōis p̄nt poni absolute. Dōm q nō. sed solū tres ptes casuales. s. nomē. pnomē. z pticipiū. Rō est. q̄ solus p̄nt regi. q̄ solū ponunt absolute. q̄ habit⁹ z p̄uatio hñt fieri circa idē. sz regi z absolui hñt se p̄ modū habit⁹ z p̄uationis. q̄ē.

¶Querit. q̄d est poni aliquē casū absolute. Dōm q est ip̄m poni casual'r z tm̄ nō regi ab aliq̄. Et q̄ ptz. q̄ hic non est absolutio. studui rome. q̄ rome nō ponit ibi casual'r. sed aduerbialiter.

¶Querit. q̄t modis ntūs ponit absolute. Dōm q ser mōis. Primo cā dubq̄ tollēdi. vt ibi In ꝙuertēdo dñs captiuitatē ſyō. ibi dñs ponit p̄ dñm. q̄ si gerūdiū inf̄ duos actōs poneret. tūc cēt amphibologia. sic si infinitiu⁹ poneret inf̄ duos actōs. Alq̄ dicūt. q̄ ē melius loq̄ p ablt̄os absolute positos. vt dño ꝙuertēte. i. cū dñs ꝙuerteret. Et illi dicūt. q̄ gerūdiū nō vult hīe ntm̄ a p̄te añ nisi mere gre/coz. z dtm̄ a p̄te p⁹. Exēplū p̄mi. vt scribente hñdū est pennā. Exemplū scdi. vt docēdū est tibi Scdo cā brevitat⁹. vt bona dies vobis. Tertio cā relatōis vt dñs i celo sedes ei⁹. Quarto cā supscp̄tōis. vt scta maria. Quito cā nūeri. vt vnū duo tria. Sexto cā tituli. vt text⁹ Alexādri. vñ⁹. Absoluunt rectū. dubiū. brevitas q̄. relatū. Et⁹ supscp̄tū. nūez. titulū supadde. In ꝙuertēdo. hñ dicite dic dñs vel In celo sedes ei⁹. dic scta maria. Dic vnū duo tria liber Ouidū ma/

☞Arguit. ntūs nō p̄t poni absolute. q̄ dic̄ Floristā. Nō (nifestat. ponas rectus sine vbo ni p̄ eclypsim. Pro solutōe isti⁹ est notādum q̄ ntūs dupl'r ponit absolute. s. absolutōe p̄rie dicta. z cōiter dicta Absolutio p̄rie dicta. est q̄n ntūs ponit i oīone in q̄ nec ꝙlicite nec erplicite regit qđ solū vno mō p̄tingit. s. p̄ antitheſim. vt i ꝙuertēdo dñs captiuitatē ſyō. Sz volūt q̄dā. q̄ loco ist⁹ nti dñs dr poni ille actūs dñm. sz p̄ dubiū tollendū ponit dñs. q̄ general'r regl'a est in grāmatica q̄ q̄n infinitiu⁹ vl' gerūdiū ponit inf̄ duos actōs. tunc vterq; accusatiuoz p̄t p̄cōstrui vl' postcōstrui. qđ fac̄ dubioſā sniaz

Si ḡ sic staret. In ꝙuertēdo dñm captiuitatem ſyō. dubiū eſſz an dñs ꝙuertiſſet captiuitatē. vl' captiuitas ꝙuertiſſz dñm. ſz b̄ faluū est. qz dñs est oiportēs z liberrim⁹ z incōmutabil'. ḡ non pōt ꝙuerti. Et ex hac regl'a pz falſitas illoꝝ q̄ dicūt gerūdiū nō posse poſt se habere actū. Ideo ille ntūs ponit ibi absolute ad inuēdū ſpēalē ſniaz ſcz q liberatio captiuitat' ſumpſit initiū a dño. z qz ntūs est casus ꝓncipij. ḡ ꝙueniēter ponit b̄ dñs i ntō. captiuitas em̄ cōuertit siue liberat a dño. Sz absolutio cōiter dicta est. qñ ntūs i oꝛōne ponit. i qua nō regit explicite. ſz iplicite. vt pax vob⁹ Per b̄ dōm est ad Florist̄. q ntūs rariſſime ponit absolute absolutōe ꝓprie dcā z p se. ḡa si mutat in aliū casum sepe ponit absolute.

¶ Querit. q̄d est dicēdū de iſta oꝛōne. Ite miſſa est. Dōm q ly miſſa vno mō capit pricipial'r. z tūc regit ab illo vbo substantiuo est a pte post. z est sniā. Vos xp̄iani qui interfuistis huic sacrificio misse ite qz hostia sancta q̄ est christus miſſa est ad deū patrē. Alio mō capitur miſſa nōial'r. z tūc valet tantū. Ite miſſa est. supple termiata id est finē habet. z sic regit a pte ante a vbo substātiuo est.

b̄ aduerbiū .i. ntīm .accm ꝙsueuit

Ecce tibi rectum quartum ve solet dare casum

¶ Dic̄ q b̄ aduerbiū ecce qñqz ꝓstruit cū ntō a pte p⁹. vel cū accō. ¶ Arguit. accūs est termin⁹ trāsitio (vt ecce mgr. vl' ecce mgrm. nis act⁹. ſz talē actū nō ꝼcat illud aduerbiū ecce. ḡ nō pōt regere accuſatiuū. Dōm q regere p̄t capi dupl'r. Uno mō ꝓpe. z sic regere est coartare dictōez i determiato casu. z sic ecce ñ regit ntīm nec accm̄ qz inf̄ regēs z rectū dz esse ꝓportio modoꝝ ꝼcādi. ſz mōi ꝼcādi illius aduerbij ecce z nti vl' accī nō ſr̄iuicē ꝓportionati. qz ꝓportio modoꝝ ꝼcādi est cā regimis. q̄ ōficiēte ōficit z regimē. qz ntūs ꝼcat p modū ꝓncipij vt ad altez. ſz regit ille cas⁹ a vbo subintellecto. ſ. ptz. videt vl' venit. z sic ponit absolute absolutōe ipropꝛie dicta. qz sub intelli dū fluꝝ z fieri z trāsitiōis. cui⁹ tm̄in⁹ est accūs. iuꝛ illō. Accusatis data p vim trāsitōis. Si vor ꝙcordat actiua freq̄nter habebis. Et licet ecce z vide idē ꝼcent. nō tm̄ sub eodē mō significādi.

¶ Jtē b̄ aduerbiū en bz eādē vim quā bz b̄ aduerbiū ecce. b̄ est etiā ꝓstruit cū ntō vl' accō. z ponit indicādo. vñ En pam⁹ fūt huic etiaz ſua p̄mia laudi. Etiā exprāndo ponit cū accō. vñ Virgl. En agros z q̄ belle troiane petiſti. En bonoꝛē quē petiſti Et ponit qñqz sine casu. vt En q̄ diſcordia ciues ꝑduxit miſeros. En q̄s ꝙsuim⁹ agros

¶ Querit. vtꝝ hoc aduerbium o pōt etiā ꝓstrui cū no/ .i. quib⁹. minatiuo seu accō sic̄ hoc aduerbiū ecce. Dōm q sic. z hoc inq̄ntū est interiectio admirātis vl' exclamantis. Exemplū de ntō. vt o beatus petrus. De accuſatiuo. vt o ineffabilem virum.

¶Querit.quot in summa reperiunt dcones q̄ ꝓstruunt cū ntō vel cū accō. Dōm ꝙ quattuor.i.en ecce.o.z heu.q̄uis tñ o p̄cipue et cōmuniter ꝓstruat cū vtō ingr̄tum est aduerbium.

¶Querit.q̄re hoc vbum vide nō exprimit qñ dicit.ecce magistrū. Dōm ꝙ ideo.qz ly ecce excitat p demonstrationē ad actū videndi ergo statim intellectui occurrit.z leuiter intelligi pōt.

De regimine obliquorū.

s^c casuū s^c passiuū s^c regimē intendis

¶Est obliquorum regimen quod scire labores
in p̄ncipio s^c nti s^c regimē .i.p illā p̄tē oz̄ois deinde
¶Imprimis regimen quod fit per nomina.post hec
p illā p̄tē .i.p alias p/
s^c regimē oz̄onis_ post b̄ s^c regimē tes oz̄onis ostēdā
¶Quod per verba.debinc quod fit per cetera dicam
post b̄ attēdas s^c exēplis iā dcā itelliges manifeste
¶Hinc exempla notes quibus ista videbis aperte

¶Snia est.ꝙ ad sciēdū regimē obliq̄ꝫ studiose debes laborare cū a est mlt̄ū difficile z nō acq̄rit nisi cū mag̃ diligētia. Et p̄mo vult determiare ō regimie obliq̄ꝫ qō fit p noīa. Deiñ determiat ō regimine obliq̄ꝫ qō fit p vba p̄ b̄ determiat ō regimie obliq̄ꝫ qō fit p ceteras p̄tes oz̄onis.subiūgēdo exēpla in q̄bꝫ ista apte manifestant.

¶Querit q̄re regimē gti p̄cedit regimē alioꝝ obliq̄ꝫ. Dōm ꝙ iō qz sic est i ordie casuū.ita etiā erit in ordine regiminū.sz in ordie casuū gtūs p̄cedit alios obliq̄s.g̃ rē. Et b̄ iō.qz gtūs est cas⁹ substātie eo ꝙ ꝓprie regit a noīb substātiuis.z reliq obliq̄ sē casus accūt.q̄a ꝓprie regūt a vbis vl a noīb adiectiuis.sz suba est añ accūs.g̃ rē.

Arguit.generaliora sūt p̄ioꝝa sz magis general est ꝓstructio dti vl acci casus q̄ gti.quia fere in oīb oz̄onib sūt drūs z accūs.g̃ rē.

Dōm ꝙ autor attēdit ordinē casuū fm quē etiā ordiat regimina. z nō generalitatē penes vsum casuū in oz̄onib. Et hoc p̄z q̄ gtūs dicit a gigno is ere.qz oēs alij casus gignunt ab eo.

Arguit.Alexāder est b̄ diminut⁹.qz nō loq̄t de regimie obliq̄rū qō fit p ꝓnoīa.vt hec volucrū canit. nec etiā de regimie obliq̄ꝫ qō fit p ꝓticipia. Dōm ꝙ regimē qō fit p ꝓnoīa cōprehēdit sub regimie noīm qz ꝓnomē nō regit obliquū vtute ꝓpria.sz vtute alicuius noīs subintellecti. Regimē aūt qō fit p ꝓticipia cōprehēdit sub regimie qō fit p vba vt p̄z p Alexādrū dicentē. Que iūges vbo iūges

¶Querit.q̄re oz̄ i textu (labores) Dōm ꝙ ꝓpter difficultatē regimis obliq̄ꝫ. Et ista difficlt̄as est ꝓpter duas cās. Prima est ꝓpter mlt̄iplicitatē z varietatē regimis obliq̄ꝫ. z ꝓt diuersas opiniōes q̄ emergūt circa illō. Scōa est ꝓpter duas cās regiminis obliq̄ꝫ.q̄ cause sūt mōi fcādi.q̄ sumunt a modis eēndi. rales

sūt modi cēndi sūt methaphysice ꝓsideratōis ꝑncipal'r. q nō sūt de

¶Querit. ḡt sūt remedia ꝫ illā difficultatē. (intellectu iuuenum.

Dōm ꝙ duo. Primū est ordo dicēdoꝝ quē tāgit autor ibi. Imprimis regimē ꝛc. Vñ ordo vocat auditores ad beniuolentiā. q tollit pigriciā ꝛ segniciē ab adolescētib'. vt inqt Boeti⁹. Diligētia cuiuslibet opis obtusitas ꝑmollit. Scōm remediū est exēploꝝ positio, vt inqt Varro Lucidissimū discēdi gen⁹ est exēplar ꝫ subiūctio.

¶Querit. ḡtuplicia sūt ꝑncipia regimis gti. Dōm ꝙ duplicia scz generalia ꝛ ſpecialia. Generalia sūt duo. Primū est ex pte dictiōis regēt ꝫ. ꝛ est ꝙ ꝓcet ꝓfuse ꝛ indeēminate. Scōm est ex pte dictiōis recte ꝛ est ꝙ ꝓcet ꝑ modū determināt ꝫ. Et vocant generalia. q: applicant cuilibet regimini. Spēalia sūt duo. Primū est mod⁹ ꝓcādi vt ipz est alteri⁹. ꝛ est ex pte dictōis regēt ꝫ. Scōm est mod⁹ ꝓcādi vt cui⁹ est altez. ꝛ tenet se ex pte dictiōis recte. Vñ ꝓportio dictionis regentis ad dictōz rectā imediate orit a ꝓportiōe modoꝝ ꝓcandi. ſz mediate orit a subordinatōe mētaliū ꝓceptuū. Ex dict ꝫ correlarie seq̄t. ꝙ gtūs regit a pte post ex vi modi ꝓcandi vt est alteri⁹. ꝛ ille modus multiplicat trāsecundo ad significata. q: est aliq̄d alteri⁹ tanq̄ possessum possessoris. ꝛ est aliq̄d alterius tanq̄ ꝑs totius. ꝛ etiā est aliquid alterius tanq̄ effectus cause ꝛc.

¶Querit. a ḡt ptib' oꝝōnis regit gtūs. Dōm ꝙ a ser. vñ Floriſta Nomē vt aula ducꝫ. vbū perri miserere. Participās vt egēs panis ꝓnomē vt bozz. Hic bon⁹ ille mal⁹. mod⁹ tñ ḃ alien⁹. Ampli⁹ aduerbiū. stat autor vbiq̄ locoꝝ. Prepositura ten⁹ cruꝝ. mos dat tibi grec⁹ Ex p̄dict ꝫ modis ꝑz. ꝙ gtūs ꝓstruit a pte p⁹ more oīm obliq̄z

¶Querit. ḡt modis pōt capi gtūs in aliq̄ oꝝone. Dōm ꝙ tribus modis. Primo actiue. vt in ḃ exemplo. ꝓuidētia dei. in q̄ exēplo ꝓuidētia ꝓcat ꝙ deus actiue ꝓuidet. Scōo passiue. vt in ista oꝝone. timor dei. ibi timor ꝓcat ꝙ deus passiue timet. Tertio possessiue. vt ista. regnū dei ꝓcat nobis ꝙ deus regnum possidet.

sc aliqō notās .i. rē possessam sc casui

Nomen significans possessum da genitiuo — Ex vi possessionis
.i. asserere .i. valeas
Dicere si vere possis. istud mea res est
ꝑ qñ .i. addas
Cum nihil adiungas tunc est possessio pura
hic ponitis
Dentur in exemplis tibi regis equus. ducis aula
addi sz impura
Si petis adiungi non est possessio pura

ꝛi.ꝑ mꝫtas ꝑtes s' possessionis impure

Per plures species huius diuisio fiet

¶ Snia hꝰ textꝰ est. q̄ noia fcātia rē possessaz pñt regere gtīm fcātē possessorē er vi possessiōis. vt capra petri. equꝰ regis. aula ducis.

¶ Tūc ibi (Dicere si vere) diuidit possessiōez i purā ꝛ ipurā. Possessio pura ē qñ possessor oīa re possessa ꝑt vē dicere. istō ē meū nihil

Arguit. qñcūq; alicui dcōni ni (addēdo. vt equꝰ regis. aula ducis) bil adiūgit. tūc illa dcō ponit absq; regimie. q̄ male dic i textu. (Luz nihil adiūgas) Dōm q̄ ꝫ nihil adiūgit dcōni recte. qđ notat pos/

¶ Tūc ibi (Si per adiūgi) dic q̄ possessio ipura est (sessionē ipurā qñ possessor oīa re possessa nō ꝑt dicere istō mea res ē. nisi aliꝫ ad dat. Exēplū vt oīo vicino nō possū dicere. iste est meꝰ. nisi addat vicinꝰ vl' sociꝰ. Et illa possessio diuidit i pl'es spēs. de qbꝫ dicet postea

¶ Querit. er q̄t viribꝫ regit gtūs. Dōm q̄ ex ser viribꝫ (ꝓordinē vnꝰ. Posses. pars. actꝰ. cētia. cā. relatꝰ. Hec ser p̄dicta gtōs iure gubernāt. Ut er vi possessiōis. ex vi demōstratōis cētie. ex vi actꝰ ꝙuersi i habitū. er vi effectꝰ cāe. er vi relatōis. ex vi ptitōis. Hec vo oīa patebūt i pcessu libri. Et iste sē vires p̄ncipales. lz sint bñ plures minꝰ p̄ncipales. s. er vi ꝓtinētie. ꝓritat. plature ꝛc. q̄ cōprehēdunt

¶ Querit. q̄ttuplex ē regimē possessiōis. (sub alīs ser p̄ncipalibꝫ.

Dōm q̄ duplex. s. regimē possessiōis pure ꝛ ipure. Regimē gri possessiōis pure est qñ vltra hitudinē possessoris ad rē possessā nō iportatur hitudo alteriꝰ regimis. vt aula ducis. Sz possessiōis ipure. ē qñ vltra hitudinē possessoris ad rē possessaz iportat hitudo alteriꝰ regiminis ꝛ alteriꝰ respectꝰ ad aliū ꝓterq; ad possessorē. ꝛ hꝰ est qđ Alexāder vult i textu p hꝰ q̄ oñdit q̄d sit possessio pura ꝛ q̄d ipura.

¶ Querit. quō dz sciri qñ gtūs regat ex vi possessiōis pure vl' ipure. Dōm q̄ ex vi possessiōis pure regit qñ gtūs ꝑt resolui i ntīm. et ntūs in accīm mediāte vbo bz vel' possidet. vt equꝰ regis. i. rex bz vel possidet equū. Et illō vbū bz vel' possidet dz iportare plenū dominium. qđ dicit ꝓpter istā. caput petri. i petrus bz caput. sed nō plenum dñium sup caput. Sz qñ gtūs nō pōt resolui in ntīm. tūc est regimē possessionis impure. vt vir fortis dextre.

¶ Querit. q̄ est regla ꝙuersiua. Sol'o ista. dcō fcās possessorē pōt regere gtīm fcantē rē possessam. vt dux aule. rex equi ꝛc

¶ Querit. vtrū verbum substantiuū debeat intelligi in regimine possessionis gti. Dicendū q̄ sic. dicente Prisciano. In ommib⁹ regentibꝫ gtōs necesse est verbū substantiuū subintelligi nō tamē ꝓpter necessitatē reg minis. sed ꝓfectiōis sententie. vt equus regis. i. equus qui est regis.

¶ Querit. q̄re istō regimē denoiat ex vi possessiōis ꝛ nō ex vi possessoris. Dōm q̄ vis regimis dz denoiari a dictione regēte in oratiōe

ad dictiõez rectã. mõ cõis i regimie possessiõis dictio fcans rẽ possessam regit gtm possessiorẽ q̃z ecõtra. Vñ gtm regi er vi possessiõis nõ est aliõ q̃z ipm regi er vi habitudis rei possesse ad rẽ possidẽtem.

¶Queriᷣ. vtr oia noia substãtiua fcantia res possessas pñt regere oẽm gtm mũdi. Dõm q̃ sic dẽpr̃ isti q̃nq; gtis ꝓnomialiby. s. mei tui sui nr̃i z vr̃i. q̃ nõ pñt fcare possessorẽ. qz sp fcãt passiue. g̃ nõ possum⁹ dicere, liber mei. qz sensus est liber a q̃ ego possideor passiue.

Arguiᷣ. ꝯgrue dr. miserere mei. g̃ etiã ꝯgrue possum⁹ dicere. liber mei. p silẽ. Solo. nõ est silẽ. qz ꝺ ꝟbũ miserere regit gtm fcantẽ passiue. sz p̃dicta ꝓnoia fcãt actiue. fm ꝺ qñ fcãt passiue ꝯstruũtur. vt ptz sic dicẽdo. amor tui facit q̃ nihil denegare tibi possum⁹.

dctõ fcãs dctõ fcans

partem ꝓprietatẽ scz toti⁹ z subiecti .s. ps z ꝓpriũ

Pars proprium q̃z regunt genitiuos. atq; reguntur Et vide monstrationis esse tie.

ꝓ qñ notas bonorẽ vitupriũ .i. tã ptis q̃z ꝓprietatis

Cum tamen attendas laudem vel crimen vtrimq;

Exẽplũ i q̃ illa dcõ dẽr fcãs ptẽ regit illũ gtm viri fcãtẽ totũ

Exẽplũ i q̃ illa dcõ spẽz fcãs ꝓpria tẽ regit illũ gtm mlieris fcãtẽ subm.

Dextra viri fortis speciem superat mulieris

Exẽplũ i q̃ illa dcõ vir fcãs totũ regit illũ gtm ordẽ fcãtẽ ptẽ mediãte

Exẽplũ i q̃ illa dcõ fcia fcans spẽi fcãtẽ ꝓpe/ subm regit illũ gtm noie adiectiuo laudis. scz fortitudinẽ mediãte adiectio laudis. s. mire

Vir fortis dextre speciei femina mire

¶Sntia hoz ꝟ suũ ꝓtinet q̃tuor regulas. duas. s. directas. z duas uersiuas. Pria est. dctõ fcãs ptẽ alicui⁹ rei. vt pes man⁹. põt regere gtm fcantẽ illũ totũ cui⁹. est tal' ps. vt parics dom⁹. caput petri. fortis ordra viri Scda regla est. q̃ dctõ fcãs ꝓprietatẽ. vt spẽs formidinis macies manuũ. pallor faciei decor viri. formositas corꝓis ẽ. bat. qz regẽs dr eẽ dignio⁹ recto. sed totũ est dignio⁹ pte. z subiectũ dignio⁹ est ꝓprietate. g̃ ẽ. Dõm q̃ vez est simpl'r loq̃ndo. q̃ ps ẽ min⁹ digna q̃z totũ. z accñs est min⁹ dignũ q̃z subiectũ. sz tñ ꝓut coartãt totũ z subiectũ stare i tali casu ita q̃ nõ i alio. sic sũt magis dig̃ z pñt ipa regere. ¶Tercia regla ꝓme uersiua ẽ. dctõ fcãs totũ põt rgere gtm fcãtẽ ptẽ illi⁹ toti⁹ mediãte noie adiectiuo iportãte laudẽ vl' vitupriũ. vt vir pallide faciei. vir fortis dextre. ¶Quarta regla scde cõuersiua ẽ dctõ fcãs subiectũ põt regere gtm fcãtẽ ꝓprietatẽ illi⁹ subiecti mediãte noie adiectio iportãte laudẽ vl' vitupriũ. vt hõ magne ps regit totũ. ita ecõuerso totũ nõ põt regere ptẽ. Dõm. q̃ vez est

Arguiᷣ. circl's ẽ. phibit⁹. g̃ sic (autoritas. fcia mire pl'critudis.

in absolutis. sz nō in respectiuis mō dictio regēs z dictio recta sunt
¶ Qōtra. idē nō pōt esse ꝓfusum z determinatū. sz di/ (respectiua,
ctio regēs est ꝓfusa. z dictio recta determiata. ḡ nō pōt regere actiue z regi passiue. Dōm ꝙ hoc bñ verū est ꝑ vnū respectū, sed hic sunt diuersi respectus qñ pars regit totū z ecōuerso.
¶ Querit. ḡtuplex est ps. Dōm ꝓut sufficit ad ꝓpositum ꝙ est tri/
plex. s. pars integralis. vt paries respectu domus. ps essentialis. vt aia respectu bois. ps mlitudinis. vt vn⁹ plebis. Et de ista vltia p/
te nō loquit hic sed ibi. Cū ptiuis. numerū. seriemq; locabis.
Arguit. ille gtūs vn⁹ pleb regit ꝑ istā regulā. ḡ ꝫ dictū falsum.
Añs ꝓbat qz vn⁹ fcat ptē. z plebs fcat totū. sz dictio fcans ptē pōt
regere gtm toti⁹ ḡ zc. Dōm ꝙ ista regla itelligit ō pte integli. z nō
¶ Notādū ꝙ sepe nomē ptis intelligit in oīo/ (de pte multitudis,
u bo. vt ꝫ bī Beñ. s. i ꝑmo capl'o geneſis. Dicit ꝑmo Regū ꝑmo,
id est in ꝑmo capl'o ꝑmi libri regū. Vel ō: ꝑmi regū primo.
¶ Querit. quot modis capit ꝓpriū. Dōm ꝙ duob⁹ modis. Uno
mō spēal'r ꝑ passiōe ꝓpria q̄ fluit ex ꝑncipijs subiecti vt risibile respe
ctu bois. Alio mō capit ꝑ q̄cūq; forma alicui subiecto acq̄sibili ibe
rēte. vt caliditas pallor formositas zc. z illis duob⁹ modis capit ꝫ.
¶ Querit. q̄t mōis capit subiectū. Dōm ꝙ mlt; mōis. vn⁹ Obie/
ctū. verna. positū sub. cui q̄d inheret. Qō p:⁹ est copula. ꝓpriū logi/
cal'r infra Tñ i ꝓposito capit ꝑ oī illo qō pōt fcari ꝑ formā alteri ac
¶ Querit. q̄ dictiones regunt ꝑ istā regulā. Dōm ꝙ ml'te (q̄sibilē.
Primo noīa substātiua. vt man⁹ petri. Scōo noīa adiectiua posi/
ta loco noīm substātiuoꝝ. vt grāmatic⁹ magne scie. Tertio ꝓnoīa,
vt illa mire spēi. Quarto ꝧba substātiua. vt ego sum que scie. tu es
magne ꝧtut;. Quīto ꝧba bñtia vim ꝧbi substātiui. vt petr⁹ reputat
magne prudētie. Sexto aduerbia. vt tunc tpis. Septio pticipia. vt
ml'ier exñs mire spēi nupsit filio pdītōis. Et denoiat ꝫ regimē et vi
demōstratōis cēntie. capiēdo cēntiā cōiter. siue sit suba siue accñs.
q: ps demōstrat naturā toti⁹ z ecōuerso. Sil'r accñs siue ꝓpriū indi
cat naturā ipi⁹ subiecti. sic ō: ꝑmo de aia qz accñtia magnā ptē cō/
¶ Querit. q̄t casus regūt ex vi de/ (feruntad cogscēdū qō q̄d est.
mōstratōis cēntie. Dōm ꝙ duo. s. gtūs z ablt⁹ sz drñter. q: in re
gimīe gti nō sp opter exp̄mi adiectiuū laudis vl' vituꝑ sz i ablt⁹ sp
¶ Querit. q̄t mōis exp̄mit laus vl' vitu/ (opter exp̄mi adiectiuū.
ꝓriū. Dōm ꝙ q̄tuo: mōis. Prio i gt⁹ ex vi d. mōstratōis cēntie. vt
hō pallide facie. i. Scōo i ablt⁹ ex eadē vi. vt hō pallida facie. ibi To
ti da ptē. Tertio i oct⁹ ꝑ synodochē. vt hō pallid⁹ facie. ibi Sepe qō
est ꝓt;. Quarto i ablt⁹ ꝑ synecdochē vt hō pallid⁹ facie. ibi. Syno/
¶ Querit. q̄d est illd regi ex vi demōstratōis cēntie. (dochē iung.
Dōm ꝙ ē gtm regi ex vi dcōis fcāt; ꝑ modū demōstrabil' z notabi/
cabil' req̄rēt; aliq̄d p⁹ se qō notat cēntiā rei demōstrate, Uñ i exēpl.

tert⁹ ē diuersa notificatio q: ps denotat totū a pori fm viā genera
tōis. ꝫ fm viā resolutōis ē ecōuerso. z subiectū notificat ꝑpetatē a
pori. z ꝑpetas notificat subiectū a posteriori. vñ dic̄ Aristo. in ꝓmo
ō aia. Accīa magnā ptē ꝓferūt ad cog̃scēdū qō q̄d ē. s⁹ a posteriori.
Vñ demōstrare eēntiā rei est ipaz substātiā demōstra re ꝑpietates
z ecōuerso. z ptē p totū z econuerso. q: vtrūq; sp i alteri⁹ (ꝫ diuersi/

¶Querit. an i dualw vltis regul' querē oz sp (mode) ducit noticiā
poni nomē adiectiuū laudis vl' virupij. Dōm q duplicia sē noia.
q: q̄dā sē indifferētia ad bonū z ad malū. q̄ dā sē fcātia res determina
tas ad bonū tm̄ vl' ad malū tm̄. Tūc dōm est ad qōez. q qñ ponunt
noia substātiua ad bonū determiata tm̄. vt de⁹ pac⁹. q: pax sp est bona
vl' ad malū. vt fili⁹ pditiōis. q: pditio sp est mala. tūc nō sē addenda
noia adiectia. q: illa noia ō se iportāt laudē vl' virupiū. Sz qñ gtūs
iportat rē indeterminatā vl' indifferentē ad bonū vl' ad malū. tūc ōbēt
addi adiectiua laudis vl' virupij. Et adiectiū laudis vl' virupij oz h
capi general'r p oi eo qō iportat aliquā dispositionē ꝑter quā res
pōt laudari vl' virupari aliq̄ mō fm veritatē vl' estimationē boim.
z sic adiectiū sp erpsse vl' virtual'r ad plenioꝛē demōstrationē eēntie

¶Querit vtz adiectiuū addit ꝑter necessitatē regimis. (addit.
Dōm q nō q: oꝛōes iste sūt cōgrue. dextera bois. iste est vir scie nō
ignoātie hec est mulier pulcritudis nō turpitudis. Addit tm̄ com/
muniter ad eꝛimēdū cāditionē dictionis recte.

.i. dictōi fcāti ptē alicui⁹ rei associari

Et debet parti quod pars fuit annumerari

¶Snia est. q dictio fcās ptem q̄ fuit ps z iā nō est ps. sed est sepata
a toto adhuc pōt regere gtīm fcantē illud totū cuius fuit pars. vt
pes porci. z sic pes capit in ista oīone. comedi pedē porci.

Arguit. mutata cā mutat z effectu⁹. sz res est cā regimis. g̃ muta
ta re mutat z regimē. Dōm q duplex ē cā. vna ē q̄ req̄rit ad fieri z
ad ꝓduari sil'. z ad mutationē illi⁹ mutat res. Alia est cā q̄ req̄rit ad
fieri tm̄. mō existētia rei est cā regimis g̃tū ad fieri tm̄ q̄d destru/
ctis pmanet adhuc birudo. sic dic̄ Porphiri⁹ oz spē p cōpatōnez ad
indiuidua. siue socrates sit siue nō sit sp est aial rōnale. Sil'r est ī ꝓ
posito. Vñ ista regl'a nō est superflua. q: intelligit de pte actual'r a to/
to sepata relicta habitudie. Sz illa regl'a (Pars ꝑtiūq; regūt) in/

¶Querit. vtz sit verū (telligit de pte adhuc actual'r ꝓiūcta toti.
dicere de pede abciso z mortuo q sit pes. Et videt q non. q: stat sub
forma cadaueris. Solo. natural'r nō est pes. sz solū vulgarit. q: illō
q̄ fuit pes adhuc post alteri⁹ forme introductionē pōt dici pes.

Arguit. si pes abcis⁹ ē cadauer. g̃ comedim⁹ cadauera. Solo.
cadauer putrefactū nō comedim⁹. sz bñ cadauer nō putrefactū. Et
loq̄t auto: vulgarit vocādo illō pedē. q: pueri nō itelligūt ꝓbiam.

¶ Set nota q̄ iste gr̄us regit er vi demōstratōis eēntie semiplene. et tō annūerat p̄dict̄ in q̄b̄ est plenū regim̄ demōstratōis essentie.

☞ Arguit. autor videt h̄ diminut⁹. qz sic ponit regl'az de pte q̄ fuit ps z iā nō est ps. ita posuisset regulā ō ꝓprio qō fuit z iā nō est ꝓprium Sol'o. ista regl'a de pte etiā extēdit ad aliā regl'az de ꝓprietate. qz no mē fcās q̄litatē alic⁹ subiecti q̄ iā nō ē q̄litas adhuc p̄t regere gr̄m fcantē subiectū illi⁹ q̄litat̄. vt post ꝯsecratōez hostie manet color et sapor q̄ adhuc denoiant hostiā. z tm̄ suba panis ē trāsubstātiata vir

¶ Querit. vtz ista regl'a p̄t saluari i alīs (tute v̄bor ꝯsecratōis, regimiⁱb⁹. Sol'o. sic. vt doctō fcās rē possessā q̄ fuit possessa z iaz nō est possessa regit gr̄m ex vi possessiōis fcantē possessorē. vt tunica saluator̄ q̄ ē i ciuitate romana ꝛc. quā tps nō possidet sedēs i corpore gl'ioso ad dexterā dei p̄tis. Et pōt illa ampliatio fieri ad oēm differētiā tp̄is. vt p̄sens p̄teritū z futurū. vt colūna dom⁹ q̄ erit vl fuit colūna dom⁹. Et tūc respic i p̄nti regl'az p̄positā. si saltē actual'r tori est ꝯiūcta fm rē. ſz si solū p̄ntial'r fcat nō ꝯiūcta. tūc est p illā regl'az. vt cōprehēsū sub regimie p̄tis. illud regimen (ptz ex dict̄).

Clausum sub parte dices tunc temporis esse

¶ Dic̄ q̄ hoc aduerbiū tūc regit illū gr̄m tp̄is ex vi p̄tis. tps em̄ est q̄ddā totū successiuū cui⁹ tūc est pars.

☞ Arguit dictio regēs dz esse fcatiua. ſz aduerbiū nō est fcatiuū ſz ꝯsignificatiuū. g̃ ꝛc. Sol'o. illd aduerbiū tūc absolute captū non est fcatiuū. ſz acceptū cū inclusiōe dictōis fcāt̄ ptē ē fcatiuū. vt tc tp̄is. i. illa pte tp̄is. Vñ ē regl'a general'. q̄ oē aduerbiū fcās p̄ticl'arit̄ ptē tp̄is p̄t fgere gr̄m fcātē totum tps. vt olim. tp̄is. nē tp̄is. Et ōz (p̄ticl'arit̄) q̄ aduerbia vl'iter tps fcātia. vt semp z ꝑpetue.

☞ Arguit. ista regl'a fm q̄ aduerbiū bz rōz p̄t̄ supflue ponit̄. ꝓbat̄. qz ō regimie p̄t̄ dictū est ibi (Pars ꝓprium qz) z ibi (Et dz p̄t̄) g̃ ꝛc

Sol'o. p̄i⁹ loquut⁹ ē ō ō ptib⁹ ꝑmanētib⁹. h̄ v̄o loq̄t̄ de partib⁹ suc

¶ Cōtra. p̄i⁹ loquut⁹ est de ptib⁹ successiuis. ꝓbat̄. qz (cessiuis dic̄ q̄ fuit ps z iā nō ē ps. Sol'o ſz q̄dā ptes nō sē semp. tm̄ vl' sunt in esse q̄ to ad tps. vl' destruunt̄ z nō fūt. ſz h̄ loq̄t̄ de pte q̄ nll'o mō habet esse ꝑmanēs ad tps. sed semp est in motu z successiōe.

¶ Notādū. q̄ tripl'r aduerbiū trāsit in vim nois. Prio qñ additur sibi adiectiuū. vt bonū mane. Scō qñ reddit suppositiuz v̄bo ꝓnali. vt mane ē. sero est. z illa aduerbia noial'r tēta z p̄ticl'arit̄ tempus fcātia regūt gr̄m fm istā regulā. vt p̄ridie diei. Tertio qñ sibi p̄ponit̄ p̄p̄ō p appōem. vt de māe. de sero. ſz de scō est p̄sens intētio.

¶ Querit. ō truplicē ꝯstructionē p̄nt bīe ista duo aduerbia p̄die et postridie. Sol'o q̄druplicē. Prio ꝯstruunt̄ cū gr̄ō. vt p̄ridie illius diei. Scō ꝯstruunt̄ cū actō. vt p̄die kalendas p̄ridie nonas. p̄die ydus. Tertio ꝯstruunt̄ cū aduerbio. vt p̄ridie q̄z rps patere accepit

pane. Quarto ponit sine casu z sine aduerbio. vt aps comicū. Venit ad me chremes postridie clamitās indignū facin⁹ cōperisse. i. posterior die illi⁹ dici quo hec gesta sūt. Vñ pdie fcat tm̄ ḡtum pori die, siue vno die añ. Sz postridie fcat vno die post siue i pterito sive i futuro z nō i pnti. Exēplū de pterito. vt postridie q̄z iui i patriā ?fess⁹ sū petā mea. Postridie q̄z pi obūt epulū feci Sic in futuro. vt postridie cū i patriā me recepo vob valedicā. A pridie veit pridianus. vt pdian⁹ dies, pdiana hora, fcat die z horā i futuro seu i pterito alia pote. vt marcēte adhuc stomacho pridiani cibi onere. Et iuenit hesternū p pdianū i pterito z futuro. vt ex iure hesterno panē atrū vorāt. Sz a postridie veit postridian⁹. sz p eo vtimur crastin⁹ a umqđ fcat tps pteritū vl futurū. z nō solū die seqnte. sz etiā quēlibz alium. vñ Virg. Si vo ad solē rapidū lunasq̄z seqntes. Orbe die respicies. nūq̄z te crastina fallet Hora. neq̄z insidijs noct⁹ capiere serene ¶ Jtē pendie ē die seqnte cras ab h terci⁹. teutonice. vbermorgen. Vñ pendinare. i. in terciū die pmanere. Sz cōphēdinare est in longū differre de die in die. Sz nudi⁹ tz q̄si nūc dies. tm̄ nō iuenit sine cōpone. sz tz nudiusterci⁹. i. nūc dies terti⁹. nudiusq̄rt⁹. i. nūc dies q̄rt⁹. Et iuenit i Tullio z i philelpho q alti⁹ nūerāt. s. nudiusq̄ntus nudiussext⁹. nudiusdecim⁹ rc. ¶ Jtē mane noīal'r captū valet tantū sic matutinū tps. Persi⁹ Nepe h assidue iā clam̄ mane fenestras. Intrat rc. Alio mō capit aduerbial'r. z tūc fcat teutonice frue. vt mane veni rc. ¶ Jtē sero tria fcat. Prio capit p vespe. i. p tpe p⁹ occasum sol'. teutonice des aubens. Scō idē est q p⁹ tps debitū. i. tardius teutonice spatde. Cicero. Cū accusator milonis idēridem interrogat⁹ q̄ tpe Celodi⁹ eēt occisus. rndit sero. h est tardi⁹. i. post tē pus q̄ debuit occidi. Tertio capit sero p tarde. Seneca. Sero nos referat illa senect⁹. A pmo fcato tz hora serotina. sz a duob⁹ posteriorib⁹ fcat dicim⁹ poma serotina. vue serotine. i. q̄ post legitimū tēpus ceter pomis seu vuis matur maturescūt. sicut ecōtrario dicimus. pcoces vue. pcocia poma. i. q̄ añ ?suetū tps maturescūt.

¶ Notādū. q (nūc) aliqū ponit sine tpis fcatōe vt apō Ciceronem de diuinatōe. Que ml'to pl'a euenirēt si ad q̄rē integri irem⁹. nunc ho onusti cibo ?fusa p turba cernim⁹ Oñq̄z fcat instās. vt er h nūc z vsq̄z in sec'm. z nūc fm se est indiuisibile. z nūc fm alte est pīsens tps. vt hī sexto phisicoz. vt i hac ozone hō currit rc. Oñq̄z etiā nūc ponit p aliq̄n. vñ. Nūc lege. nūc ora. nūc cū feruore labora. Jtē añ

¶ Notādū. q (al's) freqnt (hac z posthac repiunt p antea z postea, est futuri tpis. vt ō h al's dicem⁹. Jnuenit etiā i pterito vt ei⁹ virtutes nūc mag⁹ miroz q̄z al's. i. mag⁹ itelligo. Jtem al's. i. in alio loco

¶ Querit. quō ist⁹ regimē denoiat Sol'o. (vl' i alio tpe seu alit. spāli denoiatōe denoiat et vi tpis, generali ho denoiatōe denoiat

er vi ptis. ſz generaliſſima denoiatõe denoiaꝫ er vi demõſtratõis eſ
Arguiꝫ. generaliſſima denoiatõe denoiaꝫ ex vi poſſeſ- (ſentie,
ſionis. ergo hoc dictũ eſt falſum. Añs ꝓbaꝫ. qz oĩa regimina gti re
ducunt ad poſſeſſionẽ purã vel impurã. Sol'o. verũ eſt generaliſ
ſima denoiatiõe nõ ſimpl'r. ſed in regimie poſſeſſiõis impure.

dctõ ffcans — dictõ ffcãs rẽ
rẽ ꝓtentã — gtõs — ꝓtinentẽ — sc ꝓtentũ

Er vi cõti nẽtie. **Contentum regit hos et res que continet illud**

Exẽplũ i ḡ dcõ vinũ ffcãs rẽ ꝓtẽtã Exẽplũ i q̃ dcõ dolia ffcãs rẽ ꝓti-
regit gtm̃ vaſ ffcãtẽ rẽ ꝓtinẽtẽ nẽtẽ r̃git gtm̃ vini ffcãtẽ rẽ ꝓtentaꝫ.

Vt vinum vaſis. **ſunt et duo dolia vini**

Snia ſtat i duab9 regul'. Pria eſt ꝙ dcõ ffcãs rẽ ꝓtẽtã põt regere gtm̃ ffcãtẽ rẽ ꝓtinẽtẽ. vt vinũ vaſ. Scõa regl'a eſt ꝓuerſiua. Dictio ffcãs rẽ ꝓtinẽtẽ põt regere gtm̃ ffcantẽ rẽ ꝓtentã. vt duo dolia vini ſt in limie ionis poſita. q̃ ffcãt ffm Boetiũ ꝓſperã z aduerſã fortu-nas ab oĩ hoie degustãdas. Cad9 olei. chor9 tritici. ſinũ lacꝰ. i. tale

Arguiꝫ. dictio ffcãs rẽ ꝓtentã nõ põt regere gtm̃ ffcantẽ (vas. rem ꝓtinentẽ. qz regere eſt agere. ſed ꝓtentũ habet ſe paſſiue i ordie ad ipm ꝓtinẽs. Sol'o. licz ꝓtinẽs ꝓſeruet ꝓtentũ z nõ ecõuerſo re-aliter. tñ dictio ffcans rem ꝓtentã põt ſe habere actiue ffm actionẽ grãmaticalẽ. qualis eſt regere in ordine ad dictionẽ regentẽ.

Notandũ. ꝙ mlte ſũt dictiões q̃ includũt gtm̃ regimis ꝓtinẽtie quib9 nõ opt3 gtm̃ explicite addi. z ſũt noĩa ſubſtãtiua i ariũ termi-nata ffcãtia loca in quib9 res reponũt. vt armẽtariũ. atramẽtariũ. aluearĩũ. calamariũ. Primũ ffcat locũ armoꝝ. ſcõm ffcat locũ atra-mẽti. terciũ ffcat locũ i q̃ ẽ copia apũ ſeu alueoꝝ. q̃rtũ ffcat locũ pen

Notãdũ. ꝙ noĩa i etũ termiata q̃ formãt a noib9 herbaꝫ (narũ. ſeu arboꝝ ffcãt locũ ꝓtinẽtie i q̃ herbe ſeu arbores ꝓtinẽt. vt eſcule-tũ q̃rcetũ arũdinetũ. Itẽ inueniũt aliq̃ noĩa i etũ vl' in ctũ. vt fruti-

Notãdũ. ꝙ noĩa in orĩũ (cetũ ſeu frutectũ. viretũ ſeu virectũ tc̃. terminata ffcãt loca in quib9 aliq̃d exerceꝫ. vt auditorĩũ. id eſt loc9 i quo audim9 ꝑceptorẽ. pilatorĩũ. deambulatorĩũ tc̃.

Notãdũ ꝙ noĩa in arius termiata maſculina. vl' in aria femiea officia hoĩm vel qualitatẽ ffcant vt penarius penaria tc̃. Et nota ꝙ q̃ſi oĩa noĩa in ari9 termiata ffcãt actiue dẽpt3 pauc3. q̃ ffcãt paſſiue vt legatari9. cõmodatari9. bñficiarius. depoſitari9. eſt q̃ legatũ. cõ-modatũ. beneficiatum. et depoſitum accepit.

Notandũ. ꝙ adiectiua in ori9 ĩniata actõez ffcãt. vt accuſatori9 petitori9. defenſori9. Itẽ ꝓtinẽs intelligiꝫ in lra locus. z ꝓtentũ corpus. z ſic oĩe nomẽ corpis põt regere gtm̃ hui9 regule.

Queriꝫ. er q̃ vi regunt iſti gti Sol'o. ſpẽaliſſima denoiatõe re-gunt ex vi ꝓtinẽtie. ꝑ ꝑmã regl'am ex vi ꝓtinẽtie paſſiue. ꝑ ſcõam re

gulā er vi ꝓtinētie actiue. Rō ꝙre sic denoiaꝫ est, qꝛ a ꝑncipalioꝛi dꝫ fieri denoiatio, ꝫ dictio regēs ꝑncipalioꝛ ē dictōe recta, ꝙ regimen ꝑme regl'e denoiaꝫ er vi ꝓtinētie passiue. et regimē scōe regl'e er vi

Arguiꝫ. ista regl'a ē pr⁹ posita. ꝙ male ponit̄ h. (ꝓtinētie actiue

Añs ꝓbaꝫ. qꝛ totū ꝓtinet ptē. z subiectū ꝓtinet accñs. Sol'o, locꝫ h de ꝓtinētia locali q̄ est ꝑm aliū modū ēendi q̄ ꝓtinētia ptis vl' accidēt), qō ptz ꝑ exēplū tert⁹, qꝛ vinū est in vase sic locatū i loco.

s^c actual'r ,i. q̄ pr⁹ ꝓtinebaꝫ z mō nō

Contentis suberunt ea que contenta fuerunt

Dic ꝙ dictio fcās rē q̄ fuit ꝓtēta sz iā nō est ꝓtenta, adhuc pōt regere gtiū fcantē rē q̄ pr⁹ ꝓtinebat z iā nō ꝓtinet. z sic istud regimen est ampl'iatū ad diuersa tempoꝛa. vt bibi vinū vasis.

Arguiꝫ. vinū vasis ibi est regimē cause finalis. qꝛ vas final'r est factū ꝓpter vinū. Sol'o. si vas cōparaꝫ ad vinū vt ꝓtinēs. est regimen er vi ꝓtinētie, Sed si cōparaꝫ ad vinū vt factuz ꝓpter ipm. sic est regimē er vi cause finalis. nec h est incōueniens in vna z eadem rōne ꝑm diuersas habitudines repire diuersa regimina.

dcō fcās tp̄s, s^c act⁹ s^c tpe opatōes

Tempus qui fiunt in eodem continet actus

Snia hui⁹ ꝓsistit in duab⁹ regulis. Prima est, ꝙ dcō fcans tēp⁹ pōt regere gtiū fcantē actū q̄ fit in tali tpe, vt tp̄s disputatōis. ān⁹ remissiōis. Scōa regl'a est dcō fcās actū q̄ fit i aliq̄ tpe pōt regere gtiū fcantem illō tp̄s in q̄ talis actus fit. vt labor vni⁹ diei.

Arguiꝫ. dictio significās tp̄s regit gtiū ꝑ illā regulā. (Cōtentuz regit bos) ergo iste tertus est superfluus. Sol'o. duplex est ꝓtinens. scz ꝑmanēs z successiuū. se i ꝑcedēs tertus intelligiꝫ de ꝓtinēte permanente. vt de vase, z iste intelligiꝫ de ꝓtinēte successiuo. sic est tēpus. qō est mēsura successiua mot⁹ primi cui⁹ est ꝓpria passio.

Querit̄. q̄d sit ꝓtinēs ꝑmanens, z q̄d successiuū Sol'o, ꝓtinens ꝑmanens est cui nō repugnat habere oēs ptes simul in eodē tpe et adequate. Sed ꝓtinēs successiuū est cui repugnat habere oēs ptes simul z adequate. vt oēs hore diei simul esse nō possunt.

Querit̄. q̄tuplex est gtiūs in fcatione ꝑ istā regulā rect⁹. Sol'o, multiplex, qꝛ q̄ñq̄ est gtiūs significās actū ꝓuersum in habitū. vt est nomē verbale. vt tēpus disputatiōis. Q̄ñq̄ est gtiūs importās substantiā individualē. vt tpe tyberij, tpe octauiani. Q̄ñq̄ gtiūs rect⁹

Querit̄. vtrū legere can- (de se iportat tēpus. vt tēpus infantie, tare et sil'ia verba possunt regere gtiū ꝑ istā regulā. Et videt ꝙ sic, qꝛ fcant cū tpe. Sol'o. dcō regēs gtiū ꝑ istā regulā dꝫ iportare tēpus ex ꝑncipali fcato, vt ann⁹ dies mēsis. sz vba ex ꝑncipali fcato importāt actū z solū cōnotāt tp̄s. ꝙ non regūt gtiū ꝑ istā regulam.

et sic ꝑter fcatū ꝓncipale solū ꝫ notāt aliquā differentiā tpis, sc̄ ꝑdictis dcō fcās ꝑlaturā .i. cū dictōe fcāte famulatū,

Er vi ꝑlature, famulat⁹, **His adiungatur ꝓlatio cum famulatu**

Exēplū i q̄ rex fcās ꝑlaturā regit gtm̄ ppl'i respectu c⁹ est ꝑlatura

Exēplū i q̄m̄ fc̄s famł'atū ꝛgit gtm̄ regi respectu c⁹ ē famulat⁹.

Rex huius populi veniet. regisq; minister.

¶ Sn̄ia b⁹ stat i duab⁹ regł'is. Pria ē, dcō fcās ꝑlaturā pōt regere gtm̄ fcātē rē respectu cui⁹ bī tal' ꝑlatura, vt ꝓnceps ppl'i. Scōa regula ē, dcō fcās famulatū ꝑt regere gtm̄ fcantē rē respectu cui⁹ bī

¶ Querit de q̄ ꝑlatura intelligit hec re/ gula. Sol'o. tā ō ꝑlatura spūali (vt ꝓmas almanie) q̄ꝫ de ꝑlatura tpali. vt rex frācie. Ꝓlatura spūalis est q̄ꝫ ꝓ̄ est in spūalibus. Sed ꝑlatura tpalis est qua aliq⁹ ꝑest in tempoꝛalib⁹.

(tal' famulat⁹. vt fu⁹ dñi, est mihi. plat⁹ est illi in studio.

¶ Querit. q̄t modis ꝑit capi ista noia ꝑpositꝰ ꝫ ꝑlat⁹. Sol'o. duobus mois. s. noial'r ꝫ ꝑticipial'r. Prio mō regūt gtm̄ ꝫ sūt noia substātiua. Scōo mō regūt dtm̄. ꝫ sūt adiectiua ꝑticipialia. vt ꝑpositꝰ

¶ Arguit. dcō fcās ꝑlaturā re/ git gtm̄ ex vi demōstratōis eēntie, q̄ iste tert⁹ est supflu⁹. vt ꝓncipatus regi, dñatio duci. Sol'o si noia ꝑlaturā fcātia capiāt i abstracto regūt gtm̄ ex vi demōstratōis eēntie. sz si capiant ꝛcretiue tunc

¶ Cōtra. dcō fcans ꝑlaturā ꝛcretiue regit gtm̄ p istā regulā. q̄ rē. Probat in b exēplo. rex ppl'i. q gtūs regit ex vi act⁹ ꝙuersi in habitū qō ꝑz in resoluēdo ipm̄ sic. i. q regit ppl'm. ex q̄ resolutōe cogscit illud regimē. Sol'o fm̄ diuersas habitudies in vna oīone pōt esse ml'tipler fgimē. sic in ꝑdicta oīone, ꝫ fm̄ illas diuersas habitudines oꝑtet ponere diuersas regulas.

(regūt gtm̄ p istā regulam nō regit gtm̄ p istā regulā. q̄ rē. Probat in b exēplo. rex ppl'i. q gtūs regit ex vi act⁹ ꝙuersi in habitū qō ꝑz in resoluēdo ipm̄ sic. i. q regit ppl'm. ex q̄ resolutōe cogscit illud regimē. Sol'o fm̄ diuersas habitudies in vna oīone pōt esse ml'tipler fgimē. sic in ꝑdicta oīone, ꝫ fm̄ illas diuersas habitudines oꝑtet ponere diuersas regulas.

dcō fcās primi tatē localem

dcō fcās ꝛsie tatē bostilem

ꝫsanguinitatis iūgitur

Er vi primitatis seu ꝛsie/ tatis, **Ꝓximitas contrarietas genus his sociatur**

Exēplū i q̄ vicin⁹ fcās ꝓximitatē localem regit gtm̄ b⁹ respectu cui⁹ bī talis primitas

Exēplū i q̄ bost⁹ fcās ꝛsietatē bostilē regit gtm̄ regi respectu c⁹ bī tal' ꝛsietas

Exēplū i q̄ pi fcans lineā ꝫsanguitat⁹ regit gtm̄ ei⁹ respectu cui⁹ bī ꝫsanguitas.

Huius vicinus hostis regis pater eius

¶ Sn̄ia b⁹ text⁹ stat in trib⁹ regul'. Prima est. dictō fcans primitatē localē regit gtm̄ fcantē illud respectu cui⁹ bī talis primitas. vt vicin⁹ petri. Scōa regl'a est. dictio fcās ꝛsietatē bostilez regit gtm̄ fcantē illō respectu cui⁹ bī talis ꝛsietas. vt bostis regis. Tertia regl'a est. dictio fcans lineā generatōis. i. aliquē gdū attinētie seu cōsanguinitatꝫ pōt regere gtm̄ fcantē illud respectu cui⁹ bī talis consanguinitas vl' attinētia. vt pater petri, nouerca wilhelmi.

De regimine genitiui

¶ Arguit. in ist⁹ exēplis nō est regimē ꝟrietat⁹ ꝓpriat⁹ seu generacōis. ꝫ ꝛc. Ans ꝓbat. qz vicin⁹ pi ⁊ host⁹ sūt relatiua. ꝫ regunt gtōs ex vi relatōis. Sol'o. qñ referūt ad sua correlatiua tūc regūt gtm ¶ Cōtra referēdo ista (ex vi relatōis p illā regulā Adde relatiuū. relatiua ad alios gtōs adhuc nō regūt gtm p istā regulā. Probat. qz rex pōt incarcerare hostē suū. ⁊ tūc regit gtm ex vi possessionis. Sol'o. nō est incōueniēs vnā dictionē regere vnū gtm ex diuersis ¶ Querit. ąttupler est ꝓpri (viriliꝫ fm diuersas bitudies. sic est b. mitas. Sol'o tripler. s. tpal'. ⁊ est eoz q sūt in eodē tpe. vt ꝓtēpora ne⁹ petri. collactane⁹ reg⁹. Et local'. ⁊ est illoz qz loca sūt vicina. vt vicin⁹ petri dr q bitat iuxt eū. ⁊ de ill' duob⁹ modis intelligit hec regula. Alia est ꝓximitas ꝓsanguitat⁹ de q intelligit tertia regl'a. Et iste dictōes regūt gtōs suoz correlatioz p illā regulā (Adde relatiuum) vt pi filij. Sz gtōs aliaz dictionū regūt p istā regulā. vt pat ¶ Querit. sub q regl'a cōprehēdit regimē (petri. cōpater heinrici. amicitie. Sol'o. sub regimīe ꝟrietat⁹. qz vnū oppositoz facil'r intelligit i reliq. Et pōt dari tal' regl'a dcō fcās amicitiā pōt fgere gtm fcantē illō respectu cui⁹ bī tal' amicitia. vt soci⁹ comes sodal' petri Itē soci⁹ in arduis est. sz sodal'i leuiꝫ. Jñ sodaliciū. i. societas. ¶ Notandū q affinitas ⁊ cognatio carnal' ⁊ spūal' cōprehendunt sub tertia regl'a. qz nomē affinitat⁹ ⁊ parnitat⁹ etiā regit gtm p illā ¶ Querit q̄d est affinitas. (regulā. vt socer cayphe. cōmat iude. Sol'o. est pritas psonaz et ꝓcubitu ꝓueniēs vt marit⁹ agnet⁹ reli ¶ Querit. q sūt noia ꝓsanguitat⁹. Sol'o. ista. pi. auus (cta petri. pauus. abau⁹. attau⁹. Sil'r matauia. pauia. abauia attauia trauia. Sic descēdēdo. filius. nepos. pronepos. abnepos. trinepos atnepos. Sil'r filia nept⁹. pnept⁹. abnept⁹. trinept⁹. ⁊ atneptis. Jsti sunt in recta linea qs nō lz ꝓiūgi infra q̄rtū gdū. Itē a me vsq ad abauū sunt q̄ttuoz gdus. ⁊ q̄ttuoz a mevsq ad abnepotē. Et abauo meo vsq ad abnepotem meū sunt octo gradus ¶ Querit. ex qua vi regunt gti baz regulaz. Sol'o. spēali denominatōe fm ꝑmā regulā ex vi ꝓpritat⁹. sz iuxt scōam regulā ex vi ꝟrietat⁹ iurta tertiā vero regulā ex vi generatiōis.

s⁹ aliqđ .i. qđ trāsitiuū est s⁹ nomē

Verbum quod transit dat in or verbale vel in trix .i. ꝓncipiū pñtis tpis .i. loco nominis

Presens participans pro nomine ponitur. istos s⁹ verbalia scz grōs vini vini vini

Jsta regunt casus. vt amator amans vel amatrix s⁹ nom verbaliū sociare illū gtm

Cuilibet istoz poteris coniungere vini

Ex vi acti⁹ ꝙuersi in babitum.

¶ Dic̄ q nomē ꝟbale i or vl' in trix t̄miatū ō scēdēs a ꝟbo trā sitiuus t principiū pñt3 tpis noial'r positū pñt regere gtm̄ et vi act9 querli i habitū. vt amator vini. amatrix vini. amās vini. ¶ Ubi nota q nomia ꝟbalia abstractiue capta q nō t̄minant i or seu in trix nō regūt ☞ Argui (gtm̄ p bāc regulā. vt dilectio dei. t g̃ dic̄ in or vl' in trix. tur. ꝟbū trā sitiuū nō pt regere gtm̄ sz accm̄. g̃ etiā noia ab illo ꝟbo descēdētia nō regūt gtm̄ sz accm̄ Tenet ꝓsequtia. q omē deriuatm̄ sapit naturā sui ꝓmitiui. Etiā q: bñt vnū fcatū sic ꝓcretū t abstractū. Solo. sz idē fcāt. tn̄ drñt in mō fcādi. t ex illo attēdit ꝓgrui ¶ Cōtra. fm q de (tas. t fm illū modū pñt bīe diuersa regimia, scēdūt noia ꝟbalia a iuis ꝟbis nō pñt regere aliū casuz q̄ sua ꝟba a q̄bꝫ descēdūt. Assū ptū. pbat. q: vt dictū est oē deriuatm̄ sapit naturā sui ꝓmitiui. g̃ sicut ꝟba regūt accm̄. ita t eoz ꝟbalia. Solo. deriuatiuū sapit naturā sui ꝓmitiui in q̄busdā. sz nō i oibꝫ. vt in ꝓma ¶ Querit. q̄d est nomē ꝟbale. Solo. est q̄ō descē (pte dictū est. dit a ꝟbo. fcās illō noial'r q̄ō suū ꝟbū fcat ꝟbal'r. Significare em̄ noial'r est fcare p modū babit9 t q̄et. sz fcare ꝟbal'r est fcare p mo ¶ Querit. q̄t sīt t̄miatōes noim̄ ꝟbaliū. Solo (dum flux9 t fieri. ml'te. vñ9. Or trix. tusq;. tio. ꝟbalia noia dico. Et bilis t tiu9 mē mē ¶ Querit. vñ formāt noia ꝟbalia. Solo. noia (tū iūgere debes. ꝟbalia in or formant ab vltio supino mutādo u in o adddēdo r. vt amatu. u in o t adde r. fit amator. Et nomē verbale in trix formāt a noie ꝟbali in tor. mutādo tor in trix. vt amator amatrix. Illa aūt formatio nō fit sic simpl'r. sz aliq̄n p depositionē vni9 syllabe. vt nutrītor. inde nutrix t nō nutritrix. vñ Nomē ꝟbale q̄ō in or fit t p̄eunte Femineū de se formāt mutādo tor in trix. Q̄ō meli9 resonat nutrix ¶ Notādū q noia ꝟbalia i trix nō formant a (euphonia format. noibꝫ ꝟbalibꝫ in sor. dēpt3 duobꝫ vt a tōsor tōtrix. ab expulsor expultrix. t b fit cā euphonie. i. melior3 ꝓsonātie. vñ. In sor ꝟbale nō femineū fac̄ er se. De tōsore tn̄ tōtrix bñ dicere q̄bis. Sz noia ꝟbalia in tus formant ab vltio supino addēdo s. vt amatu. adde s fit amat9

Sz noia ꝟbalia in tio formāt ab vltio supino mutādo u in i addēdo o. vt amatu u in i t adde o fit amatio. Sz noia ꝟbalia in bilis formant a scōa ꝑsona pñt3 tpis indicatiui mōi deponēdo s t addēdo bilis. vt amas. depone s t adde bilis fit amabil'. Sed b fallit in scōa ꝓiugatōe. q: ibi deponit s t cū b e mutat in i. vt doces. depone s t muta e in i addēdo bilis fit docibil'. Oñq;etiā formant ab vltimo supino. vt repbēsibil'a repbēsu. Sz nomia ꝟbalia in tiuus formant ab vltimo supino mutādo u in i addēdo uus. vt amatu u in i t adde uus fit amatiu9. Sz noia ꝟbalia in men formant a scōa ꝑsona pñt3 tpis indicatiui deponēdo s t addēdo mē. vt amas. depone s t adde mē fit amamē. Sz in scōa ꝓiugatōe e mutat in u. vt do/

cumẽ a doceo. lucumẽ a luceo. Sz nomẽ ꝟbale in mentũ formak a noie ꝟbali in mẽ addẽdo tũ. vt amamẽ. addẽdo tũ fit amamentũ.

¶ Querit. de q̃lb ꝟbis trãsitiuis intelligit hec regla. Solo. ꝺ illꝫ tatũ q̃ regũt accm̃. vt amo vinũ amator vini. Sz alij dicũt q̃ p ꝟbũ trãsitiuũ dz intelligi qꝺlibz regẽs obliquũ. siue gtm̃ siue dtm̃ ꝺ q̃lb exẽplificat Priscian⁹ in minori volumie libro scꝺo Nã ille ponit exempla de noĩb ꝟbalib⁹ descẽdẽtib⁹ a ꝟbis trãsitiuis regẽtib⁹ oĩs obliq̃s. Exẽplũ de gtõ. vt recordor tui. recordar⁹ tui. De dtõ. vt fido tibi. fidẽs tui. faueo tibi. fautor tui. De accõ ptz in textu. De abltõ. vt abũdo illa re. abũdãs illi⁹ rei. Et sic capit ꝟbũ trãsitiuũ fm q̃ ponit ꝟbo absoluto. qꝺ nõ regit aliquẽ casũ. sic nec noia ꝟbalia for

¶ Querit. quõ (mata a tali ꝟbo aliquẽ casũ regũt p istã regulã. dz sciri q̃ nomẽ ꝟbale regit gtm̃ p istã regulã. Solo p ꝺ q̃ nomen ꝟbale põt resolui i suũ ꝟbũ a q̃ descẽdit. z gtũs in talẽ casũ q̃lẽ illꝫ ꝟbũ req̃rit mediãte q̃ q̃ vl̃ qꝺ. manẽte eadẽ sꝛnia tũc gtũs regit ex vi act⁹ uersi in habitũ. Et qñ dictio regẽs gtm̃ ex vi act⁹ uersi in habitũ nõ bz ꝓpriũ ꝟbũ in qꝺ posset resolui. tũc dz resolui in aliqꝺ sibi equalẽs. vt mgr artiũ. resoluit in istã q̃ doctz artes. qr mgr z doctor

¶ Querit. q̃d ẽ ꝺ dicere gtm̃ rei ex vi act⁹ cõ (in artib⁹ equalent. uersi in habitũ Solo nihil aliꝺ est q̃z ꝟbũ fcãs p modũ fluxꝰ z fieri trãsire in nomẽ qꝺ fcat p modũ habit⁹ z q̃et. in c⁹ tñ ꝟtute nomẽ ꝟbale regit gtm̃. Vl̃ sic. ex vi act⁹ uersi i habitũ. i. ex vi dcõnis que pri⁹ fcabat cũ tpe z cũ fluxu z fieri sil̃ dũ erat ꝟbũ vl̃ pticipiũ. z nũc fcat sine tpe z sine fluxu z fieri. sz fcat p modũ habit⁹ z q̃et dũmõ. s.

¶ Querit. vtz noia ꝟbalia formata a ꝟbis vebe (factũ est nomẽ. mẽrissime trãsitõis pñt regere duos gtõs sic sua ꝟba regunt duos accõs. Solo sic. s. vnũ fcãtẽ rẽ in quã trãsit act⁹ ꝟbi. vt doctor tui z aliũ fcãtẽ materiã circa quã ꝟsat act⁹ ꝟbi. vt sapia est doctrix discipline dei. doctor petri grãmatice. Raro tñ apꝺ autores inuenit regere vtrũq̃ sil̃. Ex isto ptz q̃ etiã vn⁹ gtũs p istã regulam regit ex

¶ Querit. an ne sint aliq̃ noia ꝟba (vi cause materialꝫ circa quã. lia q̃ pñt regere gtm̃ seu accm̃ Solo sic. z sic q̃ttuor. s. eosus. pos⁹ pſci⁹ z ignar⁹. Eosus z posus freq̃nter regũt accm̃. vt eos⁹ bella. posus opes. Sz pſci⁹ z ignar⁹ freq̃nter regũt gtm̃. vt ignar⁹ vie. p

¶ Querit. q̃t mõis capit habit⁹. Solo trib⁹ mo (sci⁹ futuroz. dis. vt sufficiẽ ꝓposito. Prio vt fcat q̃litatẽ difficulẽ mobilẽ a subiecto. vt sanitas l̃ scia. Scꝺo ẽ qꝺã accñ causatũ ex vestitu z ornatu adiacẽte corpi z sic habit⁹ ẽ corpoz z eoz q̃ circa corp⁹ sũt adiacentia. Tertio capit vt est mod⁹ fcãdi noĩs qꝺ fcat p modũ habit⁹ z q̃e

¶ Querit. q̃d est pticipiũ trãsire (tis. z sic capit habit⁹ in ꝓposito. inv im noĩs. Solo. est ipaz vocẽ pticipialẽ (q̃ pri⁹ habuit modum fcãdi pticipij) recipe modũ fcãdi noĩs. s. habit⁹ z quietis.

Arguit. dic Aresto. gaudeat alchimiste qm̃ species rez trāsmu tari nō pñt. g̃ pticipiū nō pōt fieri nomē. Dōm q̄ formal'r non fit nomē. qz sic nomē z pticipiū sunt specie distincta. sed material'r pti cipiū bene fit nomē. eo q̄ recipiat modū fcandi nois

Cōtra material'r pticipiū nō pt fieri nomē. g̃ solutio nll'a. Añs pbaf. qz ist̄ pticipiū amās est pñt tpis. sz nomē nō est alic⁹ tpis g̃ rē. Dōm q̄ pticipiū tūc amittit tp̄s z modū fcādi essentialē. vū⁹. Dū mutat regimē fit pticipās tibi nomē. Dū pdit tp̄s rē. vt infra

Querit. vtz oia pticipia possint trāsire in vim nois. (parebit. Dōm q̄ nō. sz illa sola q̄ in ans vl' in ens vl' in dus t̄minant sz pti cipia in rus raro trāseūt in vim nois ꝓpt futuritionē. vñ In rus q̄

Querit q̄re dr in tertu (ꝑñs pticipās) (fiūt nunq̄z tibi noia fiūt. Dōm q̄ ꝓpter pticipia in dus. q̄ licet trāseāt in vim nois. nō tñ re gūt gtm̃ er vi act⁹ ꝙuersi in habitū. qz sp retinēt regimē sui ꝟbi. z sic trāseūt in vim nois amissiōe tpis. nō amissiōe regimis. Scdo dicit (ꝑñs pticipās) ad excludēdū pticipia in rus t̄miata. q̄ etiā ꝓpt̄ mia futuritionē nō trāseūt i vim nois. Et etiā excludit pticipiū it⁹. qđ tñ cōprehēdit sub sequēti regl'a Sūtq̄z regēdo pares rē.

Querit. vtz pticipia regētia diuersos obliq̄s pñt etiā regere di uersos grōs cū trāseāt i vim nois. Dōm q̄ nō. sz solū gtm̃ illi⁹ ac

Arguit. sūt aliq̄ pticī (cusatini. vt do tibi panē. dator panis. pia ꝓteriti tp̄is q̄ trāseūt in vim nois regēt gtm̃ er vi act⁹ ꝙuersi in habitū. de q̄b Alexāder b nō fac mētionē. g̃ est diminut⁹. Exemplū. vt petr⁹ est indoct⁹ grāmatice. Iob hānes logice. Dōm q̄ licz nō po nant oia. cōprehēdunt tñ sub regula īmediate sequenti.

s⁹ dcōes gubernādo sil'es s⁹ noib⁹ eq̄lentes

Suntq̄z regendo pares predictis equiparantes

Exēplū i q̄ cupid⁹ sil'e cū pdi/ctis regit illū gtm̃ ludi

Exēplū i q̄ timid⁹ sil'e cū pdictis regit gtm̃ flagelli

Vt cupidus ludi puer est. timiduſq̄z flagelli

Snia ē. q̄ dcōes sil'es pdict i fcādo. z bñtes vim eaz etiā regūt gtm̃ er vi act⁹ ꝙuersi i habitū. vt sf fere oia noia ꝟbalia active acce pta descēdētia a ꝟbis trāsitiuis. q̄z t̄miatōes in bis ꝟsib⁹ ptinent Juus. id⁹. bil'. ar. ari⁹. oriuſq̄z. tus. osus. Active capta genitū dant tor q̄z trix ens. Et sf exēpla p ordinē ista. De tiu⁹. vinū est incentiuū libidis. De id⁹ vt puer ē cupid⁹ ludi. auid⁹ pugne. De bil'. vt substā/tia ē susceptibil' ꝛrioz. De ar. vt edax rez. capax pecuniaz. De ari/us. vt falsari⁹ lr̄az apl'icaz. De or⁹. vt op⁹ ex charitate factū ē me ritoriū vite eterne. De t⁹ vt perit⁹ rñdendi. doct⁹ musice. Et ꝙstruun tur cum verbo infinitiui modi. vt peritus cantare. vel cū genitiuo gerūdij vel alteri⁹ nois. vt in exēplis posit. vt stultitia est aliene vi/te curiosa. sue ꝟo negligēs. De tor. vt doctor grāmatice. De trix. vt

fautr⁊ bono⁊. De ens. vt tim⁹ es rñ dendi. Et iuēiūk quedā alia que etiā pñt regere gtīm p ista regulā. vt anceps rei. cōpos viriū. secur⁹ sanitatis. insci⁹ mali. psagus futuro⁊. nuncius mortis

¶Querik. vt⁊ qñ ista noīa cōpank etiā cōpatiu⁹ ⁊ suplatiu⁹ eorum pñt regere istū gtīm. Solo kuāt idē regimē in oīb⁹ q̄dib⁹ cōpatio/nis quantū ad istā regulā. vt amās amātio⁊ amātissim⁹ mei. kuās seruantio⁊ seruātissim⁹ equi. i. equitatis. ⁊ sic de oīb⁹ alīs.

¶Item noīa abstracta ꝟbalia etiā pñt regere gtīm p istā regulā. vt abstracta in sio. in or. in um. in tas. ⁊ in ra. De sio. vt visio iobis. de or. vt amor petri. de um. vt desideriū boni. de tas vt volūtas peccā

⊃Arguik ī hac oīone. visio iobis. ibi ē (di. de ra. vt cura heinrici. regimē demōstratōis eēntie. q⁊ visio kcat p̄petatē. ⁊ iobis kcat sub/iectū illi⁹ p̄petat⁊. Solo. qñ p̄dicte oīoes resoluūk p p̄pones de vl circa. tūc est regimē act⁹ ⁊ uersi in habitū. vt amor petri. i. amor qui ꝟsat⁹ est circa petr⁊ vl ꝟ petro. Sz qñ resoluunk p in. tūc est regimē ex vi demōstratōis eēntie. vt volūtas petri. i. volūtas q̄ est ī petro.

.i. cause s⁹ gtī efficiēti

ī ⊃ loco

Exēplū ī q̄ epl'a kcans effectū regit illū gtīm pauli kcantem cām efficientē illi⁹ epl'e.

Artifici tegimen datur hic. vt epistola pauli

Ex vi effect⁹ cāe efficiētis.

¶Snia est. dictio kcās rē artificial'r factā pōt regere gtīm kcantez causam efficientē illi⁹ rei. vt epl'a pauli dictamē heinrici.

¶Querik. vt⁊ ista regl'a possit ⁊uerti. Solo. sic. q⁊ dcō kcās artificē pōt regere gtīm kcantē rē artificial'r factā. vt edificator dom⁹. sutor calciamēti. Et denoiak istō regimē ex vi cāe efficiēt⁊. q⁊ dcō re/gēs kcat cām. sz qñ kcat effectū tūc denoiak ex vi effect⁹ cāe efficien

⊃Arguik. dcō regēs ē p̄or dcōne recta. sz effect⁹ est posteri/(tis. or causa. ḡ nō pōt regere cām. Solo. effect⁹ bñ est posterior cā km naturā. tn inq̄ntū nomē effect⁹ kcat ⁊fuse ⁊ nomē cause determina te pōt effect⁹ eē prior rōne ⁊fusiōis. ⁊ km ⁊fusiora sūt priora.

¶Querik. q̄d est cā efficiēs. Solo. est p̄ncipiū a q̄ causak motus. Et est dupler. s. in potētia ⁊ in actu. Cā efficiēs in potētia est quā sequ tur effect⁹ in potētia. vt domificator respectu dom⁹. Sz cā efficiēs in actu est ad quā seq̄t effect⁹ in actu. vt domificās respectu dom⁹. Et q̄libz ist⁊ est dupler. s. vniuoca ⁊ eq̄uoca. Vniuoca est q̄ ꝓducit effectū eiusdē spēi. vt hō generās est eiusdē spēi cū homie generato. Sz eq̄uoca est q̄ ꝓducit effectū alteri⁹ spēi. vt sol tanq̄ cā eq̄uoca ge nerat hoīem. ⁊ nō est eiusdē spēi cū hoīe. q⁊ differt sic aiatū ⁊ inaiatū Et adhuc dupler ē cā efficiēs. Quedā req̄rik ad fieri effectus tm̄. vt domificator req̄rik ad fieri dom⁹ tm̄ q⁊ ipo mortuo pōt domus ad huc pmanere. Alia est q̄ req̄rik ad fieri ⁊ ad ꝓuari sil'. vt sol generat diē ⁊ ꝓseruat ipm. ꝑdiu sup nr̄m orizontē est. Et adhuc est dupler. q̄

dā est agēs p naturā. vt ignis calefacit q̄dā p artē. vt cōpositor d ar
¶ Arguit diuersi artifices bñt diuer/ (tē cōponēdi cōponit libꝝ
sa ꝛsiderare sz physic⁹ determiat de cauſ q̄ est ali⁹ artifex a grāma/
tico. g̃ nec grāmatic⁹ nec logic⁹ bz determiare de cauſis. Solo. me/
taphysicus physic⁹ grāmatic⁹ z logic⁹ ꝛsiderāt de cauſis. sz dr̃ter.
q: metaphysic⁹ ꝛsiderat causas iñgntū sūt entia z entꝫ ꝓncipia. q:
ꝛsiderat altissimas causas. eo q̄ scīa metaphysicalr est sapia. Sed
physic⁹. i. naturalr phs ꝛsiderat causas iñgntū sc̄ ꝓncipia mor⁹ z trās
mutatōis. z ꝛcurrūt ad ꝓducrōez rei naturalr. Et logic⁹ ꝛsiderat cau
sas iñgntū i eis fūdalr birtudo localr vt faber est g̃ cultell⁹ pōt esse.
Si grāmatic⁹ ꝛsiderat cās fm q̄ er eis pōt fieri oīo ꝛgrua. arrēdē /
do modos fcādi. Et sic correlarie seq̄t q̄ diuersi artifices bñt diuer
¶ Cōtra. ꝛsiderāt vnū fm eā (sa ꝛsiderare aut vnū diuersimode,
dē rōez. q: ꝛsiderāt cās fm rōez causalitatꝫ Dōm q̄ sz sit vna rō ge
neralr causalitatꝫ. tñ illa ꝛsiderat fm diuersas birtudes in diuersis
¶ Querit. quō denoiat regimē istⁱ reglr. Dōm q̄ qñ (sentētia/
dictio regēs fcat effectū. z dcō recta fcat cām. tunc dz denoiari er
vi effect⁹ cause efficiētis. q: regimē denoiat ab habitudine dictōis
regētis ad dictionē rectā. Sed qñ dictio regēs fcat causam. z dic/
tio recta fcat effectū. tūc denominat er vi cause efficientis.
¶ Querit p maiori itelligētia dictoꝝ z dicēdoꝝ. q̄d sit causa i cōi.
Dōm q̄ cā est ad cui⁹ cē seq̄t aliō fm naturā In q̄ diffinitōe ens
subintellectū ponit loco generꝫ. z (ad c⁹ esse seq̄t aliō) ponit ad diffe
rentiā effect⁹ ad quē. vt hmōi. nō seq̄t aliō. Et ad excludēdū illa q̄
vnū seq̄t ad aliō fm ordinē. vt nox seq̄t diē. Et dr (fm naturam) ad
fcādū q̄ ad min⁹ cā dz p̄cedere effectū fm naturā. sz possint cē sīl
tpe. vt bō z risibile Vl pōt p̄cedere effectū fm naturā z tps. vt sūba
p̄cedit accñs natura tpe z causali dignitate. Et ly aliō capit ibi cōit
vt ñ solū dicat distinctōz eēntialē z fm rē. sz fm modos accñtales.
qō dr ꝓpr cāz formalē z suū effectū. q̄ nō distiguūt realr. vt albedo z
¶ Arguit. ad cāz nō seq̄t aliō. g̃ ꝛc. Probat q: ly aliō dic (album
diuersitatē eēntialē. sz effect⁹ cāe formalr nō est eēntialr distinct⁹ a
cā formali. g̃ ꝛc. Mior ptz. q: talr effect⁹ z sua cā sūt idē. vt ptz in re/
tru. Dōm q̄ ly aliō nō capit ibi ꝓpe. vt vult argumtū. sz capit ge/
neralr. vt scz dicat distinctionē i modis fcādi eēntialiꝫ.
¶ Cōtra. g̃ male dr. cā est ad c⁹ esse seq̄t aliō. Probat. q: idē nō seq
tur ad seipm. q: alꝫ idē cēt pri⁹ z posteri⁹. Dōm q̄ b nō est fm cā/
dē rōnē. q: illō iplicat ꝛdictionē. Sed fit fm diuersas rōnes. ita q̄
forma sub rōne eēntie p̄cedat. z eadē fm actū essendi fcata seq̄t. sic
¶ Querit. g̃t sūt cāe. Dōm q̄ q̄tuor. s. materialr (lucere seq̄t diez,
formalr efficiēs z finalr. Cr rō est. q: ois cā vl est intrinseca vl extrīse/
ca. Si intrinseca. b est duplr. q: vl recipit eē sic est matia. vl dat esse,

sic est forma. si extrinseca. ℞ est dupl'r. vl' est id a q̃ ꝓmo motꝰ incipit ad ꝓducēdū effectū real'r. z sic est cā efficiēs. vl' est id ꝑ ꝗd q̃ res fit z sic est cā final'. qz oia agūt ꝓpter finē. scdo physicoꝝ.

⁊ Arguit'. materia nō est cā qz cāe est agere. sz materia est potentia pure passiua. g̃ nō est cā. Dōm ꝫ uis matia nō agat effectiue influendo tñ bñ passiue aliq̃d recipiēdo. z agit vrute agētis effectiui

⁊ Arguit'. finis nō est cā. Probat'. qz causa est ꝓncipiū q̃nto meta physice. sz finis est terminꝰ. g̃ nō est cā. Dōm q̃uis finis i exequutiōe sit ultimꝰ. tñ finis in intētiōe est principiū. et sic est causa.

⁊ Arguit'. forma nō est cā. qz forma erq̃ est vltimū in motu est effectꝰ. g̃ ꝛc. Dōm q forma bñ est effectꝰ in genere cause efficientꝭ. tñ ipa est cā et principiū i genere cause formal'. sic aia est effectiue creata a deo. est tñ principiū z causa formal' ipius corporis.

⁊ Arguit'. nō est aliq̃ causa efficiēs. qz causa debet esse primū. sed efficiens monet a fine tanq̃ ab efficienti priori. g̃ ꝛc. Dōm q ℞ est in diuersis generib⁹ causarū.

.i. oē illud s' finalē grōs est exemplū

Quodq; fit ob causam regit hos. velut ara triūphi Et vi effectus causa finalis

¶ Snia est. q dcō fcās effectū regit illā cām in grō. ꝓpter quā factꝰ est er vi effectꝰ cause final'. vt potio sanitatꝭ. ara triūphi.

¶ Querit'. de q̃ cā intelligit textꝰ. Dōm q de cā finali. z ℞. ꝑ ꝗd duo qz oīe analogū p se positū stat p fcato famosiori. sz inter oēs causas cā final' est famosissima. g̃ stat in textu p cā finali. Scdo quia de alijs causis determinat erp̄ esse in alijs vsib⁹ circūstātib⁹. ergo i hoc versu satis intelligit causa finalis. q̃uis nō exprimat.

¶ Querit'. q̃d sit causa finalis Dōm q est gra cuiꝰ aliq̃d fit. vt homo est factꝰ ꝓpter beatitudinē. z oēs creature facte sunt ꝓpter hoiez tanq̃. ꝓpter finē. Et pōt finis capi dupl'r. Primo fm q est i exequutione. et sic est effectꝰ cause efficientis. Alio mō fm q est in intentione agentis et sic habet rationē cause final'. Et est duplex finis. scz. primus z vltimꝰ. Priorimꝰ est qui ordinat ad aliū finē. Vltimus est post quē nō est alius finis. vt deus vniuersoꝝ dicit esse finis.

¶ Querit' quō denotat istud regimē. Dōm q q̃n dictō regēs fcat effectū. z dictō recta fcat causam finalē. tūc debet denotari er vi effectus cause finalis. Et tūc est sentētia. s. q dictio fcans effectū potest regere gtiū fcantē causam finalē illius. Sed q̃n dictio regens fcat causam finalē z dictio recta effectū. tūc regit gtiū er vi cause finalis. ꝓpter cām superius tactaz. Et est ista regula ꝙuersiua. dictio fcans causam finalē potest regere gtiū fcantē effectū illius cause.

⁊ Arguit'. idē nō potest esse prius z posterius. sed si ista esset conuersiua. tūc hoc sequeretur. ergo ꝛc. Sequela patet. quia quādo effectus est dictio recta tūc est posterior. sz

qñ est dcō regēs tūc est p̄or. Dōm q̄ b est fm diuersum respectū.
¶Querit. q̄t mōis capit ara. Dōm q̄ mlr̄ mōis. Prio f̄cat stabulū porcor̄. Scdo f̄cat altare. vt rex balach struxit aras ad maledicendū filios isrl̄. Nūeri. xxiij. z in illa ara fit sacrificiū ad ꝓsequendā victoriā. Un ara nō fit ꝓpter triūphū. q̄r triūphus est bonor qui ꝓpendit victori reuertēti de bello cū magō victoria. sed ara fit finalr ꝓpter habendā victoriā z nō ꝓpter ipius bonorē. nisi inq̄ntū bonor ille includat victoriā. z sic est exemplū bonū. z b videt autor intēdere in textu. vñ. Est hara porcor̄ diuor̄ dicimus aras.
¶Querit. vtrū vn⁹ effectus posset fieri ꝓpter diuersas cās. Dōm q̄ sic. vt ieiuniū pōt fieri cā sanitatis ꝙsequēde. pōt etiam fieri causa meriti doli vl̄ fraudis. vel causa miscōis ꝙsequēde.

.i. opis .i. dcōem s̄ illi⁹ effect⁹ s̄ casui

Effectus nomen cause iunges genitiuo

Pudor f̄cat effectus z regit gtm culpe f̄cantē cām efficientē illi⁹ effectus.	Pena f̄cat effectū et regit gtm reatus qui est cā pene meritoria. sed effectiua deus.

Effectus culpe pudor est. et pena reatus.

¶Dicit q̄ dctō f̄cans effectū cause efficiētis pōt regere gtm f̄catē illā cām. vt pudor culpe. Et regula cōuersiua est ista. Dictio f̄cans cām efficientē pōt regere gtm f̄cantem effectū illius cause.
¶Arguit. autor i b loco est supflu⁹. q̄r pri⁹ posuit regulā fm quam effect⁹ regit suā cām efficiētē. ibi. Artifici regimē dat. b vt ꝓpla pauli. i. quā paul⁹ efficiēter fec. Sol'o. illa regl'a differt ab ista i duob⁹. Prio. q̄r regl'a pri⁹ posita loq̄t de cā artificiali. ista vo loq̄t de cā naturali. vñ cā natural' est. q̄ ꝓducit effectū suū sine cognitōe ꝓpria. vt ignis causat calorē. Sz cā artificial' ꝓducit effectū suū p̄ter q̄ requirit cognitionē intellect⁹ practici dirigēt̄ i ope. Scdo differt. q̄a regl'a pri⁹ posita loq̄t de cauſ efficiētib⁹ corpalib⁹. vt ō paulo z ꝓpla Sz hec regl'a loq̄t ō cauſ incorpalib⁹ efficiētib⁹. vt est ista culpa q̄ē in aīa e⁹ effect⁹ natural' est pudor. vt ptz i adā. q̄r post̄ ipse cōmittit peccatum erubuit ꝙsiderās suā debilitatē z terit se perisomare. vt
¶Cōtra. nihil nō est alic⁹ cā. Sz pctm̄ nihil est (ō Benef terrio. Jobis ꝓmo. g̃ peccatū nō pōt esse causa efficiens. Sol'o. licz pctm̄ formaliter est nihil. tn̄ materialiter aliq̄d est.
¶Querit. vtz b fit regimē ist⁹ regl'e. calor ignis. Sol'o. calor pōt coparari ad ignē vt actiō ad ꝓriū subiectū. z sic regit ex vi demōstrationis ēntie. Alio mō capit vt ē effect⁹ natural' incorpal' cōpar⁹ ad cām efficientē corpalē naturalē. z sic est mixtū ex duob⁹. Per ista tn̄ regulā regit ex vi effect⁹ cause efficiēt̄ si dcō regēs f̄cat effectū. sed si f̄cat cām regit ex vi cause efficiētis ꝓpter cām pri⁹ positam.

De regimine genitiui

.i. dcō recta .i. dcō regēs .s. nūeral'r

Illud quod regitur et rector idem tibi signāt
Exemplū vbi illa dcō vtus regit gtm̄ dei q̄ est sua vtus
Virtus vera dei nos crimine purgat ab omni

¶ Dicit ꝙ dcō regēs ꝛ dictio recta idem ꝓcant. vt iusticia dei. potē/tia dei, que est deus ꝛ iusticia. sed vltra hoc cōnotat potētiā ꝙ oīa sunt sibi subiecta vt iusticia q̄ vnicuiq; reddit quod suū est.

¶ Querit. q̄ est regl'a q̄ ex isto textu elicit. Sol'o ista. dcō ꝓcās cāz formalē siue substātialē siue acc̄sibilē pōt regere gtm̄ ꝓcātē effectū illi⁹ cause formal'. De ꝑmo, vt aia sort̄. De ſcō vt vtus dei.

¶ Querit. q̄d ē cā formal'. Sol'o. est q̄ dat esse rei ꝛ ꝓfuat rē i esse. Et est duplex, s. subalis ꝛ accñtal'. q̄ conueniūt in ꝟ ꝙ ambe dāt eē. Sz dr̄nt in duob⁹. Prīo qr forma subal'. dat esse subale. sz forma accidē talis dat eē accñtale. Scō dr̄nt. qr sublata forma substātiali res corrūpit. vt dic̄ phs scō de aia. recedēte aia ō corpe corp⁹ expirat ꝛ marcescit. sz sublata forma accñtali res nō corrūpit. vt dic̄ phs pri mo de generatōe. Alteratio ē subiecto manēte eodē mutatio in q̄li tate sensibili. vt hō q̄ est calid⁹ pōt fieri frigid⁹. tñ nō corrūpit ꝛ ꝟ

Arguit. dcō regēs dcō recta faciūt i ꝓposito ꝓstru/ (se loq̄ndo. ctionē trāsitiuā. q̄ nō ꝓcāt idē. Ptz ꝓña. qr ꝓstructio trāsitiua ē illa i q̄ ꝓstructibilia ptinēt ad diuersa. Sol'o. ptinēt ad idē ꝼm rē. ꝛ sic ꝼm rē faciūt ꝓstructionē intrāsitiuā. sz ꝼm modū ad diuersa ptinēt qr diuersitas casuū est signū diuersitat̄ rer̄. ꝛ sic faciūt ꝓstructiōez

¶ Notādū ꝑmo. ꝙ oīe abstractū (trāsitiuā ꝼm modū ꝛ nō ꝼm rē penes istā regulā regit gtm̄ sui ꝓcreti. vt caliditas caloris. albedo albedis. Scō notādū ꝙ oīa noīa generalia cāe. vt ſ̄ista. cā. spe/cies. finis. gra. regūt gtm̄ ꝑ istā regulā vt veni huc gra videde ma/tris. Et q̄dā dicūt ꝟ esse regimē cāe final'. Vñ gra q̄ñq; capit ꝑ cā. vt ad patriā amicor̄ videdor̄ gra iui. Etiā gra capit vt est donum supnaturale. ꝛ sic est ꝓncipiū meriti. Etiā gra ꝼcat acceptibilitatē. teutonice. angeneem. vt aliq̄s ōr loq̄ ad gratz. Tertio notādū ꝙ oē supl⁹ pt regere gtm̄ sui iferior̄ penes istā regulā. qr supl⁹ est cā for/

Arguit. supl⁹ ꝛ inferi⁹ ꝼm (mal'sui inferior̄. vt ciuitas rome. appōnis naturā dñt poni i eodē casu. sz ꝟ ponunt̄ i diuerſ casib⁹. q̄ nō pt supl⁹ regere gtm̄ sui inferior̄ ꝑ istā regulā. Sol'o. q̄ñ faciūt appōem dñt poni i eodē casu. sz q̄ñ ambo sūt substātiua tūc vnū illo rū pt poni i gtō ꝼm illā regulā. vñ Virgili⁹ Urbē quā dicūt romā melibee putaui. ꝛ ꝟ ꝼm appōnem. vl' vbē rome ꝼm istā regulā.

¶ Querit quō denoiat istō regimē. Sol'o. q̄ñ dcō regēs ꝼcat cām formalē tūc denoiat̄ ex vi cause formal'. qr denoiatio regimis fit a dictōe regēte in ordine ad dictionē rectā. Sz q̄ñ dcō regēs ꝼcat ef/

f

fectū tūc est ex vi effectus cause formalis ꝓpter eandē rationē.

.i. cām materialē vel effectū

Exēplū vbi annul⁹ fcās effectū regit gtm̄ auri fcantem cām materialē

Ex vi cause materialis.

Materiam signās iungatur. vt annulus auri

s^e dictio fcans cām materialē vel effectū

s^e casum illis ꝓpōnitᵒ

Aut ablatiuum dabit ex vel de ꝓecūte

Dic ꝙ dictio fcās rē factā ex aliq̄ matia pōt regere gtm̄ fcantē materiā ex q̄ tal' res est facta. Exēplū. vt panis tritici. annul⁹ auri. Vel ad scōm sic sniat. dcō fcās rē material'r factā pt regere ablm̄ fcantē cām materialē ex q̄ tal' res facta est mediāte ꝓpōne ex vl' de vt annul⁹ ō auro vl' ex auro. Tñ differēter ponit ex vl' de. qr ex ꝓprie dic circūstātiā cause material'. sz de dic ꝓsubstātialitatē. qr auꝛ est matia annuli tota saltē substātial'. lz forma annuli accūtal'r sit illi materie introducta. ꝛ sic etiā denotat materiā i rōne substātie. qđ nō ꝓueit alijs ꝓpōnitᵒ. vñ. Ex ō matiā notat. a vl' ab efficiētē. Per

Arguit. ꝺ Alexāder determinat (dat formalē. sz ꝓpē datribi finē. de regimie gri. ꝑ male loqt in textu de regimie ablri. de q̄ postea fac mētionē. Sol'o. ꝺ solū fit incidētal'r in q̄tū ablūs ꝛ gtūs coincidūt in eandē vim regimis fm tñ diuersitatē. vt ptz in textu.

Querit. qđ ē matia. Sol'o. matia ē ex q̄ cū alio (sz cū forma) aliqđ fit. vt ex aq̄ ꝛ farina fit panis. Et ē tripler. s. ex q̄. in q̄ ꝛ circa quā Matia circa quā ē circa quā vsat intētio alic⁹. vt intētio sciēt' circa scibile illi⁹ scie. Matia in q̄ est cui aliqđ inheret. vt albedo i pariete corꝑali. ꝛ scia inheret aie. vñ Aresto. in añ ꝑdicamēt' dic. Dis color est i corpe. scia aūt est in aia. Sz matia ex q̄ est. ex q̄ aliō fit. vt pri⁹ dictū est. Est aūt dupler. s. ꝑmanēs ꝛ trāsiēs. Permanēs ē que manet i re facta. vt ferꝛ i cultello. Trāsiēs est q̄ nō ꝑmanet in re facta. vt farina ꝛ aq̄ nō ꝑmanēt ꝺ mō in pane. Et ō trāsiens. qr trāsit de forma substātiali sua in formā alteri⁹. scz panis. Et de illa matia

Arguit. soli⁹ spēi ꝛ entꝭ in actu est de (ria ex q̄ est ꝺ ad ꝓpositū finitio. sz matia fm ei⁹ definitionē est ens i pura potētia. ꝑ tc. Solutio. definitio q̄ditatiua ꝛ eēntial' est ipi⁹ spēi. sz ista ē q̄dā cōis noticia ipi⁹ matie ꝑ quā notificat ex birtudie ei⁹ ad formā seu effectū.

Querit. ex q̄ vi denoiat istō regimē. Sol'o. qñ dictō regēs fcat rē factā ex materia. tūc est regimē ex vi effect⁹ cause material'. quia regimē denoiat a dictiōe regēte in ordine ad dictionē rectā in ordie ad suū correlatiuū duplicia q̄ttuor bināriꝝ

Ex vi relatois

Adde relatiuum. sunt dupla quaterna duorum

relatiū correlatiui relatiū correlatiui

Dic speciem generis. dic atq; genus speciei

De regimine genitiui

¶ Dicit ꝙ relatiuū logicale regit gtm̃ sui correlatiui. vt pater filij. ⁊terna sūt dupla duoꝝ. species generis. genus speciei.

Arguit. absolutū est añ respectm̃. ſz ponūt postea mlta regimina gtiū absolutaꝝ. g̃ male ꝫ determinat de regimie relatiuorum.

Sol'o. vex ẽ. tñ qz mā̃a est de nūero illoꝝ q̃ ad aliq̃d dicunt. ideo ꝫ determinat ꝙ vera relatiua p̃t regere gtm̃ remouẽdo illꝫ dubiū.

¶ Q. Cōtra. regl'a de regimine relatiuoꝝ ponit ibi (Proximitas ꝯtie tas) g̃ ⁊c. Dōm ꝙ ista regula loquit de relatiuis in ordie ad grōs suoꝝ correlatiuoꝝ. sed regula prī posita loquit de aliꝭ gtis.

¶ Querit. q̄tuplex est relatiū. Sol'o. duplex. ſ. logicale ⁊ grāmaticale. Relatiū logicale est duplex ſ. fm esse ⁊ fm dici. Relatiua fm esse sunt q̄ꝝ ꝫ ipm esse qꝫ sūt est ad aliud q̃dōmō se hīe. vt p̄ filij. Sz relatiuū fm dici est. qꝫ ex p̄ncipali fcato notat aliqꝫ absolutū. ⁊ p̄notat respectū. vt scia fcat q̄litatē i p̄ma spē. ⁊ p̄notat respectus ad scibile de q̃ talꝫ scia ꝺr ee. Et relatiū fm ee est tripler. ſ. suppōnis. suppōnis. ⁊ eq̃parātie. Relatiū suppōnis. est qñ fcatū relatiui ẽ minus dignū fcato correlatiui. vt fꝰ dñi. Sz relatiū suppōnis ẽ qñ fcatū relatiui est magꝭ dignū fcato correlatiui. vt dñs serui. ex dignitate añ̄ maiori ꝺr relatiuū suppōnis. Sz relatiua eq̃parātie ſt q̃ referunt ad iuicē sub eodē noīe. vt ſil'is ſil'i ſil'is. de q̃bꝫ latiꝰ ꝺr i p̄

¶ Querit. q̄d ē relatiuū grāmaticale. Sol'o. (dicam̃to ad aliq̃d. est añ̄ late rei recordatiuū. id est rei antedicte. vt is suꝰ ipe sui.

¶ Querit. quō regl'a autoꝝ est intelligēda. Sol'o sic. relatiū logicale fm ee diſq̃pantie nō cōpatim̃ nec ẽmiatū in bilis regit gtm̃ sui correlatiui. Dicit p̄mo (logicale) ꝓter relatiuū grāmaticale ꝺ q̃ nō est ad ꝓpositū. Añ̄ logicus ꝯsiderat illꝫ relatiuū sub bitudine relatiōis in ordine ad suū correlatiuū. Sz grāmaticꝰ ꝯsiderat relatiua logicalia sub bitudie dictōis. ēt ſz ⁊ recte Dicit (fm ee) ꝓter relatiua fm dici vt magꝭ ꝯgrue ꝺr. a. o albedine alb'o. q̃ alb'o albedinis alb'o. Dicit (diſq̃pantie) q̄ꝫ relatiua eq̃pantie. q̃ nō ſp regūt gtm̃. vt ſil'is ſil'i ſil'is. Dicit (nec ẽmiatū in bilis) qꝫ ꝺr scibile scia scibile. diſciplinatū diſciplina diſciplinatū. Et sic tertꝰ restrigit p istā regl'az.

¶ Querit. quō denoiat istꝫ regimē. Sol'o. denoiat ex vi relatōis ⁊ ꝫ nihil aliud ē q̃ aliq̃d regi ex vi dcōis fcantꝭ p modū referibil' ad aliud qꝫ fcat p modū vt cuiꝰ ad qꝫ refert. vt p̄ filij. dñs serui ⁊c.

cū dcōnib' impor , i. numerū
rantib' ptitionē s' cardinalē ordinalē pones

Cum partitiuis numerum seriemq; locabis Ex vi ptitionis
iste dcōnes ptitiue exēplū de nūero exēplū de serie

Quilibet. alter. vter. neuter. duo. quartus eorum

¶ Dic ꝙ dcō ptitiua p̄t regere gtm̃ plis nūeri nois ñ collectiui. vl'

gtm̃ singl'ar' nũeri nois collectiui. Exẽplũ ꝑmi. vt doctissim⁹ poetarũ. vn⁹ scholariũ. Exẽplũ scõi. vt vn⁹ pleb. optim⁹ gentis.

Arguit. qlibet alter ꝛc. sunt sꝝncathegoremata nihil ꝟcantia. ḡ nõ ꝑñt regere gtm̃ ex vi ptitõis. Solo. q̃uis ꝑ se nihil ꝟcant. tñ ex adiũcto bñ aliq̃d ꝟcãt. qꝛ faciũt ptitõem. i. diuisionẽ adiũctis.

Cõtra noia regẽtia gtm̃ ex vi ptitõis nõ notãt aliquã ptitionẽ. vt ptz i b̃ noie vn⁹ qđ notat ĩdiuisibilitatẽ. Solo. lz vnitas i se notat indiuisibilitatẽ. tñ notat diuisibilitatẽ rei ꝟcate ꝑ dictiõz rectã

Cõtra. illa nõ est ꝛgrua. vna sororꝝ. ḡ est (ab ea. vt vna sororuꝝ, malũ exemplũ ꝟm istã regulã q̃ docet ꝛgruitatẽ. Añs ptz. qꝛ adiectiuũ ꝛ substãtiuũ discõueniũt ĩ nũero ꝛ in casu. Solo. vna est adiectiuũ ptitiuũ qđ solũ reqrit ꝙueniẽtiã cũ substãtiuo i genere, sed alia adiectiua nõ ptitiua reqrũt ꝙueniẽtiã cũ tribꝫ accidẽtibꝫ. vñ⁹ Est adiectiuũ substantiuo sociãdũ. In sil'i genere nũero. casu sil'iq;

Querit. vtꝝ ois ꝛ nll's ꝑñt regere gtm̃ ꝑ istã regulã. Solo. ois nõ põt regere gtm̃ ꝑ istã regulã. qꝛ dcõ regẽs gtm̃ ꝑ istã regulam dr ꝟcare ptẽ quã nõ ꝟcat hec dictio ois in singl'ari nũero. lz in plurali vñ. Plini⁹. Nõ oibꝫ aialiũ sũt ocl'i. lz nll's lz ꝑ se nimiã ꝟcet collectionẽ ꝛ nõ ptem. tñ qñ ponit cum gtõ ꝟcat partẽ.

Querit. q̃t regl'e ꝑñt elici ex isto tertu. Solo tres. Pria est. ois dictio ptitiua ꝑter ly ois põt regere gtm̃ ex vi ptitõis. Et nõ oꝝ dictio regẽs sp ĩportat ptẽ. lz sufficit ꝙ aliq̃n ĩportat ptitõez. Secũda regl'a est. dcõ ꝟcãs nũeꝝ cardinalẽ ꝛcretiue põt regere gtm̃ significantẽ pl'a. vt vn⁹ fratꝝ. vna sororꝝ. Tertia regl'a est dictõ ꝟcãs numeꝝ ordinalẽ regit gtm̃ ex vi ptitõis. vt prim⁹ istorꝝ. scõs horuꝫ.

Querit. q̃s sit nũerus ordinal' ꝛ q̃s cardinalis. (q̃rt⁹ eoꝝ ꝛc. Solo. nũer⁹ ordinal' est q̃ ꝑncipal'r ꝟcat ordinẽ. ꝟcat em̃ sua ꝟcata sub q̃dã ordinẽ. Exẽplũ vt prim⁹ scõs tertius q̃rtus decim⁹ vicesimus ꝛc. ꝛ sic vlteri⁹ suo mõ. qꝛ in sil'ib sil'is est rõ notãda. Sz numeras cardinal' ꝺr a cardine ꝑ sil'itudinẽ. qꝛ sic ostiũ vrtit circa cardinẽ ꝛ innitit ei. ita alie dictões nũerales vertunt circa istas dictões. Vel dicunt cardinales q̃si ꝑncipales. qꝛ alie dictiões nũerales ab ist; bñt originẽ. Vl' dicunt q̃si ꝑncipales. qꝛ ꝑncipal'r ꝟcãr numerũ Et sũt duplices. q̃dam sũt ꝙcrete. vt vnũ duo tria q̃tuor ꝛc. Quedã abstracte. vt vnitas binari⁹ ternari⁹ ꝛc. de quib⁹ lati⁹ ptz i tractatu de arte nũerãdi. q̃ plane tractat de singl'is numeri spẽb⁹.

Querit. q̃tuplices sũt ptes oõnis regẽtes gtm̃ ex vi partitiõis. Solo. multiplices. Prio sig̃ vl'ia. vt ois nll's. Scõo signa gticl'aria. vt quidã aliq̃s. Tertio noia suplatiui g̃dus. vt fortissim⁹ oim. Quarto ꝑnoia demõstratiua. vt iste scholariũ est ꝑbus. ille virorũ doctus in quib⁹ dictio regẽs ꝟcat partẽ multitudinis.

Arguit. dictio ꝟcans ptem regit gtm̃ ꝟcantẽ totũ ꝑ illã regulã.

Pars ꝓtiꝰq regit tc̄, g̃ ista regl'a est supflua. Sol'o. duplices sūt ptes. Una ē ps integlis, ꝛ hec regit gtm̄ p regulā pi⁹ posita. Alia ē ps mlt'itudis, ꝛ illa regit gtm̄ p istā regulā. vt q̄nt⁹ boꝝ milliū⁹ ¶ Cōtra. ps mlt'itudis nō regit gtm̄ p istā regl'am, g̃ tc̄. (boim. Dñs ptz i b exēplo. milliū⁹ bō. illa oīo est ꝛgrua. tm̄ ps mlt'itudis nō regit gtm̄. Sol'o. regl'a intelligit fm aptitudinē.

¶ Querit. vtꝝ adiectiuū ptitiuū dz ꝛuenire nc̄ario in genere cum gtō pt'is nūeri. Sol'o. sic. vt ptz p Alexādꝝ dicēt̄ postea. Soli⁹ est gener⁹ adiectm̄ variatꝝ. Cū nūero casuꝝ. veiut b veit vna soꝛoꝝ. ¶ Arguit. nō tenet ꝛuenire adiectiuū ptitiuū cū gtō in genere. g̃ b dictū fallū. Dñs ptz in b exēplo. vna dieꝝ. Sol'o. ly dies sit gener⁹ dubij. tm̄ b etiā includit femininū gen⁹. g̃ in b exēplo i genere ꝛueni

¶ Querit. quō denoiat istud regimē. Sol'o. denoiat ex vi p/ (unt. titiōis. Ulī gtm̄ regi ex vi ptitōis nihil aliō est q̄z ipm regi ex vi di/ etōis iportātis ptitionē p modū vt alteri⁹ regēris post se gtm̄ ipoꝛ/ tantē totā multitudinē p modū vt cuius a qua fit partitio.

¶ Querit. quō dz cōgnosci regimē ex vi ptitōis. Sol'o sic. q̄ q̄n gtūs pōt resolui in accm̄ mediāre p̄pone inē. vl' in ablm̄ mediāre p̄pone ex vl' de. tūc est regimē ex vi ptitōis. Exēplū vt vn⁹ fratꝝ. i. vn⁹ inter frēs. vl' vn⁹ de fratrib⁹. ita tm̄ q̄ maneat eadē habitudo sniē.

¶ Arguit. isti gti regunt ex vi possessiōis. g̃ istō regimē est supfluū. Allium ptū ptz p Floristā dicentē. In ptitiuis tu possessiua notabis. Sol'o nō vult Floꝛista q̄ regimē ptitōis cōprehēdat sub regimie possessiōis. sz q̄ istō regimē generali denoiatōe (sic̄ ceca) p̄t denoia/ ri ex vi possessiōis. spēali tm̄ denoiatōe ex vi partitionis.

¶ Querit. vm̄ regit iste gtūs. ꝛ ex q̄ vi. medi⁹ trufatoꝝ est pb⁹. posito q̄ sint ser trufatoꝛes. ꝛ pb⁹ sit septim⁹ ꝛ ponat in medio. Et videt q̄ nō ex vi ptitōis. q⁹ tūc seq̄ret q̄ ille medi⁹ esset trufatoꝛ. q⁹ noiaret esse de nūero trufatoꝝ. Sol'o. ibi nō est regimē ex vi ptitōis in tali casu. sz ex vi primitat⁹. Rō est. q⁹ in isto regimie ptitōis ps denotat esse de nūero tot⁹ mlt'itudinis. ꝛ sic denotaret q̄ ille medi⁹ eēt tru fatoꝛ. qđ est ꝛ casuꝝ. Si g̃ hmōi loquutio debeat manere ꝓpria. nō ē regimē ptitōis. sz pritat⁹. Sil'e exēplū habet scō de ꝛsolatōne ꝓsa tertia. vbi dr. Medi⁹ boꝝ erisso ꝛsul. vbi medi⁹ intelligit. Boetius qui fuit medi⁹ boꝝ ꝛsulū. scz duoꝝ filioꝝ suoꝝ. Et in euāgelio habe tur. Medi⁹ vestrū stetit quē vos nescitis. ibi medi⁹ est rps. vestruꝝ scz discipuloꝝ. Si esset ibi regimē ex vi ptitōis denotaret q̄ xp̄us esset vn⁹ de discipulis qđ est falsum. q⁹ fuit dñs ꝛ deus eoꝝ.

¶ Querit. vtrū debeat dici. vn⁹ vestrū me traditur⁹ est. vel vn⁹ ve/ stroꝝ. Sol'o. suponat q̄ ꝓnoia ꝓmitiua fcēt possessorē tm̄. ꝛ pro/ noia deriuatiua fcēt rē possessam ꝛ possessorē simul. vt patuit in pri ma ptē bui⁹. Est g̃ dom q̄ si aliq⁹ velit loq tm̄ de possessiuo. tūc de/

bet dici vn⁹ vior⁹ addēdo substātiuū. scz ſuo⁹. qz ly vior⁹ est purum adiectiuū. g̃ req̃rit circa se substātiuū. q̃re dom est. vn⁹ ſuo⁹ vior⁹ veniat. Sic etiā p̄t dici. vn⁹ vestrū sine substātiuo qñ est p̄mitiuū.

loca .i. cōparatiuū. i. diuisio.

Pone gradum medium partitio quando notatur

¶ Dicit q̄ cōparatiu⁹ p̄titiue tētus p̄t regere gtiū ex vi partitōis. vt fortior manuū est dextra. q̄ maior est vestrū erit vester minister.

¶ Arguit. cōparatiu⁹ nō regit gtiū ex vi p̄titōis. g̃ ꝛc. Añs p̄z in his exēplis. maior iuuenis. doctior cleric⁹ ꝛc. Sol⁹. cōparatiu⁹ capit q̄tuor modis. P⁹io pure adiectiue. ꝛ sic ponit cū substātiuo. vñ Horatius. O maior iuuenis. ꝛ sic nō regit gtiū. sz ꝛstruit vt adiectiuum cū substātiuo sub debita q̃uenientia accidētiū. Sc̄o ponit positiue. ꝛ sic regit oēm illū casū quē regit positiu⁹ p illā regulā grāmaticalē Quēcūq; qz casū regit positiu⁹. illū eundē regit cōparatiu⁹ ꝛ suplatiuus Exēplū de gtō vt perit⁹ peritior peritissim⁹ iurꝫ. De dtō. vt silis sil/ior similim⁹ mihi. De accō. vt pallid⁹ pallidior pallidissim⁹ faciē. ꝓpe ꝓpior ꝓxim⁹ domū. De ablto. vt dign⁹ dignior dignissim⁹ laude. vñ Horatius Quā sibi structurā p̄m⁹ gd⁹ obtinet illā. Sup̄m⁹ mediusq; gd⁹ habit eandē. Et sic elicit alia regl'a. s. ista. q̄ cōparatiu⁹ sepe p̄t regere triplicē casū. vt petr⁹ est similior iohāni facie paulo. ibi com paratiu⁹ regit dtiū sui positiui. ꝛ accūm sui positiui p synodochen. ꝛ ab latiuū vtute ꝓpria. Tertio accipit cōparatiue. ꝛ sic de sua natura regit ablt̄m p̄cātē rē excessam. vt sū doctior petro. ditior iohā ꝛc. Quarto accipit p̄titiue. ꝛ tūc regit gtiū plural' nūeri faciēs cōparatiōez inter duo. vt fortior manuū est dextra. ꝛ sic capit in ꝓposito.

¶ Cōtra. cōparatiu⁹ p̄titiue tētus nō regit gtiū. g̃ ista solutio ē fal/sa. Añs p̄z in h exēplo. iobes est dignior laude. Sol⁹. illū ablati/uū laude regit ille cōparatiu⁹ dignior vtute sui positiui. s. dign⁹. vt p̄z

¶ Querit q̄z differēter cōparatiu⁹ regit gtiū vel (ex p̄cedēti solutōe. ablt̄m. Dom ista differēter. q̄ qñ regit gtiū. tūc res excessa dñt esse eiusdē nature. h est q̄ ntūs ipi⁹ gtī p̄dicabit de re ex cedēte. vt petr⁹ est doctior scholariū. ibi oportz petrū de necessitate ē scholarē ꝛ nō laicū. Sz qñ cōparatiu⁹ regit ablatiuū p̄cātē rē excessaꝫ tūc nō oportz rē excedētē ꝛ rē excessā ee eiusdē nature. vt bō est melior asino. p̄ñt tñ ee eiusdē nature nō ō nēcitate. vt petr⁹ est doctior pau

¶ Querit. q̄ sit drīntia inter cōparatiuū regētē gtiū p̄titiue. ꝛ supla (la/tiuū regentē gtiū p̄titiue. Dom q̄ ista. q̄ cōparatiu⁹ regens gtiū fac cōparatiōez inter duo. h est vnū solū p̄cat excessū. vt fortior manuū est dextra. Sz suplatiu⁹ fac cōparatiōez inter plura duobꝰ vt longissim⁹ digi/tor ē medi⁹. ꝛ sic suplatiu⁹ fac plures excessus. Et q̄ sequit q̄ cōparatiuo addēda sit sig̃ distributiua vl' interrogatiua duor tm̄. vt vtroz neuter

Sz suplatiuo addūt sig̃ distributiua vl' interrogatiua ꝓ pluribꝰ. vt oi⁹

De regimine genitiui

¶Querit̃ p maiorẽ intelligẽtia. q̃t sit̃ gdus cõpatõis (nil's quis ꝛc
Dõm q tres. vñ Aleãder. Huc gdib trinis q̃ cõpat ire notabis.
Vñ positiu⁹ ẽ q̃ ꝑcat rẽ suã sine excessu. vt doct⁹. Sz cõpatiu⁹ est q̃
ꝑcat suã rẽ cũ excessu circa m̃inũ. vt doctior. Sz suplatiu⁹ est q̃ ꝑcat
rẽ suã cũ excessu i m̃io. vt doctissim⁹. Sup q̃ fundatur ista regula.
Quicq̃d p supabũdãtiã ꝺr vni soli ꝓuenit. i. qđ p suplatiuũ ꝺr vni soli
¶Queritur quomodo denominatur (conuenit.
isto regimẽ. Dõm er vi ptitõis. qr cõpatiu⁹ cõpatiue tent⁹ nõ regit
gtm̃. sz in ꝑtũ icludit aliq̃d ptitiuũ. g̃ ab illo ptitiuo rtgimẽ istõ de/
i. sic regimẽ ptitõis ꝟ exẽplũ (noiatur.

Vt partitiuum pones vbicunq; locorum

¶Dic̃ q ꝟ aduerbiũ vbicũq; ꝟstruit̃ cũ illo gtõ locoꝝ vt ptitiuũ. i.
¶Querit̃. q̃ est regl'a generalis q̃ ex ꝟ rectu (acsi esset nomẽ ptitiuũ.
elicit̃. Dõm q ista oia aduerbia. localia. ꝟportãtia ptitõez vt vbicũ
qr. vllibi nullibi alibi. alicubi vbiq; ꝛc. pñt regere gtm̃ ex vi ptitõis.
Rõ est. qr sũt dcões ptitiue. erq̃ sũt sig̃ vniuersalia seu ptic'laria. Ex
sic ꝺr vbicũq; locoꝝ ita põt dici vbiq; terraꝝ. vbiq; regionũ ꝛc.
¶Arguit̃. aduerbiũ ꝟ determinare ꝟbũ. g̃ nõ ꝑt determinare nomen.
Dõm q aduerbiũ ex pte mõi fcãdi ẽntialis generalis est determi/
tiuũ ꝟbi. sz qñ capit̃ cũ inclusiõe alicui⁹ alterius. tũc bñ põt regere
genitiuũ. qr i isto aduerbio vbicũq; põt intelligi illõ nomẽ. s. spaciũ
¶Cõtra. aduerbiũ illo mõ captũ nõ põt regere gtm̃ p istã regulaz.
sed p illã. Pars ꝑtiũq; regũt ꝛc. qr vbicũ q ꝑcat ptẽ spacij. Dõm
q Aleãder ibi loquit⁹ est de pte integrali alicui⁹ rei ꝑticular'. sed
spaciũ est ꝑs loci qui est res vniuersalis ꝛ ptinua.
¶Arguit̃. nõ solũ aduerbia localia regũt gtm̃ locoꝝ p istã regulã
sed etiã regũt gtõs gentiũ vel regionũ. vt primũ fratrũ nusq; inue/
nio gẽtiũ. Malo vbiuis gẽtiũ habitare q̃ ꝟ. Sil'r ꝟ. nusq; scꝑtura
rũ legi ꝟ. Bruc⁹ in epl'a Ex ytalia migrandũ rhodũ ꝛ aliq̃ terraruz
arbitror. Dõm q oia cõprehẽdunt̃ sub isto regimĩe.
¶Querit̃. er qua vi regit̃ iste gtũs. vbicunq; locoꝝ. Dõm q er vi
ptitõis. tũ hoc fit virtute vni⁹ figure q̃ methonomia ꝺr. ꝛ habz fieri
qñ ꝓtinẽs ponit̃ ꝑ ꝓtento. vt iobãnes est ꝏptim⁹ de domo. id est de
habitãtiby in domo. vel viceuersa. vt quocũq; gentiũ. i. quocũq; lo/
corum in quiby habitãt gentes. vñ⁹. Plures esse modos reperim⁹.
methonomie. Cũ pro ꝓtento quod ꝓtinet. vel viceuersa. Ponitur.
aut faciens ꝑ facto. vel retrouerte.
i. sub regimine ptitõis scz ille iste ꝛ hic pones

Sub partitiuis pronomina trina locabis

i. quiũ cãtat suspirat s⁹ volucrũ

Vt volucrum canit hec. gemit ista. tacens manet illa

¶ Dicit q̄ ista tria ꝓnoia ille iste ⁊ hic. etiā regūt gtīm ex vi ptitōis vt illa mulier est pulcra. iste virorū doctus. hec volucrū canit.

¶ Arduū. ista tria ꝓnoia nō pñt regere gtīm. g̃ ꝛc. Añs ptz ꝙ Flor istam dicentē. Tm̄ ꝓnomē regit ꝓpriū quoq; nomē. Solutio. licz ꝓ nomē captū in ꝓpria ⁊ture nō regit gtīm. tamē bñ ⁊ture alicuius sub intellecti. scz regētis demōstrati. Sed alū dicūt q̄ ꝓnoia pñt capi dupl'r. Uno mō syncathegoreumatice ꝓut cōrespondet eis actus demōstrādi vel referēdi. ⁊ sic nō regūt genitiuū. vt vult Florista. quia nō ꝟcant ꝟfuse. q̄ requirūt ad dictionē regentē. ⁊ hoc est verū nisi fiat ꝙ subintellectionē nois appellatiui. q̄ ꝟfuse pōt ꝟcare. Sed alio mō capiunt ꝓut eis nō solū cōrespōdet actus demōstrādi vl' referēdi. sed cū hoc eis cōrespōdet res demōstrata vl' relata. ⁊ sic pñt regere genitiuū. q; sic acquirūt qualitatē nois ꝓpter certā rē demonstratā vel relatā. Ex q̄ ptz q̄ res demōstrata vel relata est ꝓncipalis causa quare ꝓnomē regit genitiuū. q; ꝙ illā ꝟcat sub q̄litate dependētie. ⁊ hoc primo mō intelligūt dictū Floriste

¶ Cōtra. ꝓnoia nō ꝟcāt ꝟfuse. q̄ requirūt ad dictionē regentem.

Dōm q̄ licz ꝓnoia ꝟcēt certe. non tm̄ ita certe quin possint ab aliq̄ specificari. ex q̄ relinquūt aliquā ꝟfusionē. vt dicendo. ille currit. est aliq̄ certitudo. nō tm̄ ois ꝟfusio est specificata. q; cū dr. ille hominū currit. ibi maior est specificatio. ⁊ hoc optime dictū est. Licz alū dicāt q̄ rōe rei demōstrate vl' relate acq̄rit q̄litatē dependētie. ꝟ non est vez omniquaq;. q; illud q̄d ex natura sua est certū nō potest fieri ꝟfusum. sīc singl'are nō pōt fieri vniuersale. sz id q̄d ꝟfusum est bene potest determiari. quēadmodū vniuersale singl'arisat̄ in individuis.

¶ Cōtra. ꝓnomē nō regit genitiuū ex vi ptitōnis. g̃ ꝛc. Probat. q; regit genitiuū ex vi demonstratōis essentie. q̄d ptz in hoc exemplo. iste magne prudētie nitit̄ apostotare. Dōm q̄ ꝓnoia pñt regere genitiuū ex diuersis viris. sed vt notāt partitionē solū regūt genitiuum ꝟm ist' regule intentionē. vt sequēs dubiū declarabit.

¶ Querit̄. q̄t regle dant̄ de regimīe ꝓnoīm ꝓmitiue spēi. Dōm q̄ tres. Pria. omē ꝓnomē ꝓmitiue speciei pōt regere gtīm ex vi demōstratōis eēntie. q̄nq; ꝟcantē ptē. vt ille durī capitis non vult studere. q̄nq; ꝟcantē ꝓprietatē. vt illa mire spēi nupsit filio pditōnis. Secūda regla est. ꝓnoia ꝓmitiue spēi pñt regere gtīm ex vi ptitionis. vt nos oēs discim⁹. q̄z ego disco grāmaticā tu vo logicā. Sil'r ꝓnoia derīuatiua vt duo fui capti sē. q̄z me⁹ captꝰ ē a pīe. tu⁹ vo a fratre. Etiā noia ꝓpria pñt regere gtīm ptitiue. vt dīt Boet⁹. Quoz basili⁹ ꝟgio misterio depuls⁹ Mtri fuerit viri docti. q̄z aureli⁹ augustin⁹ palmā habuit. Etiā noia appellatiua gētiū regūt gtīm ptitiue. vt duo alicui currūt q̄z bō direct⁹ icedit. altez vo ꝓnū. Etiā adiectīa. vū Plini⁹. Lanaz nigre nō tigūt. Ita ē mltū certēsū ꝟ regimē ptitōis.

De regimine genitiui

¶Et qñ arguit. Alexãder ponit tm̃ tria ꝓnoia. ꝯ ꝛc. Dom̃ q̃ illa magꝭ sẽ vsitata. ꝯ illa ponit ꝑ q̃ alia nõ vult excludere. Etiã locꝰ ab autoritate nõ tenet negatiue sed affirmatiue. Tertia regl'a est. q̃ ꝓnoia primitiua ꝓ̃t regere ablt̃m ꝺcantẽ ꝑtem. vt illa vultu placido. vl' significantẽ ꝓprietatẽ. vt illa turpi forma.

.i. suplatiuo s' casum ml'ta ꝺcantem.

Da gradui summo genitiuum plura notantem.

Regimẽ suplatiui

Exẽplũ in q̃ ille suplatiuꝰ ditissimꝰ regit illũ gt̃m ꝓpl'i singl'arꝭ nũeri nois collectiui. ꝛ illũ gt̃m viroꝝ pl'is nũeri nois nõ collectiui.

Est salomon populi ditissimus atq; virorum

¶Sñia ẽ. q̃ suplatiuꝰ ptitiue tẽtꝰ regit gt̃m singl'arꝭ nũeri nois collectiui. vl' gt̃m pl'is nũeri nois ñ collectiui ex vi ptitiõis. vt salomõ est ditissimꝰ ꝓpl'i. vl' ditissimꝰ viroꝝ. Virgꝭ fuit doctissimꝰ poetaruꝫ

¶Querit. vtꝝ suplatiuꝰ ꝓpria vtute regat gt̃m. (vl' optimꝰ pleb'

Dom̃ q̃ sic. sꝫ vtute positiui põt regere aliũ casũ q̃ꝫ gt̃m pl'is nũeri nois ñ collectiui. vl' gt̃m singl'arꝭ nũeri nois collectiui. vt diues agri. ditissimꝰ agri. qꝛ quẽcũq; casũ regit positiuꝰ etiã regit cõpati/

¶Arguit suplatiuꝰ nõ regit casum (uus ꝛ suplatiuꝰ. vt patuit/ ꝺcantẽ pl'a. ꝯ ꝛc Probat i b exẽplo. caput est supremũ homis. ibi ly hois nõ ꝺcat pl'ra. Dom̃ q̃ lꝫ hõ nõ sit nomẽ collectiuũ. hꝫ tñ vim nois collectiui. qꝛ sic collectiuũ plura in se colligit. ita vniuersalia colligũt in se sua inferiora. ꝛ totũ integle colligit in se suas ptes.

¶Cõtra. ly hois in dicto exẽplo nõ ꝺcat naturã in vl'i. ꝯ ꝛc. Añs pꝫ qꝛ caput nõ ꝓueit nature vl'i q̃ est simpler forma cuiꝰ nõ sũt ptes integles. sꝫ ꝓueit indiuiduo hoi q̃ est ꝑma substãtia hñs caput. Dicendũ q̃ ꝓpt̃ b melꝰ ad argumẽtũ dꝛ. q̃ ly supm̃ñ i dicto exẽplo nõ capit ptitiue. sꝫ ꝼm q̃ est substãtiuatũ i neutro genere. ꝛ sic videt cẽ regimẽ cãe formal'. inq̃ntũ. s. supm̃ũ illd est caput ꝼm rẽ ꝺcatã.

¶Querit ꝓpt̃ ista dicta. q̃t mõis capit suplatiuꝰ. Dom̃ q̃ tꝝ mõis. Prio pure adiectiue. ꝛ sic reqrit ꝓuenienciã cũ suo substãtiuo in genere. in nũero. ꝛ in casu. vt maria optimã ptẽ elegit. i. valde bonã ptẽ. Et sil'r btissimꝰ stephanꝰ. i. valde btus. Scõo capit substantiue. ꝛ ꝺcat ptẽ magnitudis. ꝛ regit gt̃m ꝺcãtẽ totũ. vt calidissimuꝫ hois est cor. frigidissimũ hois est cerebrũ. Et argumẽtũ ꝫ positũ est añ hãc q̃stionẽ. Tertio capit ꝑ positiuo. ꝛ sic regit oẽm illuꝫ casum quẽ suꝰ positiuꝰ. vt dignꝰ laude dignissimꝰ laude. Quarto capit ꝑtitiue i. ꝓprie. ꝛ sic regit gt̃m ꝺcantẽ plura iurta intẽtionẽ regule. et sic exponit ꝑ suũ positiuũ ꝛ ꝑ b aduerbiũ marie. vt virgilius fuit doctissimꝰ poetaꝝ i. maxie doctꝰ inter poetas. Et sic ptꝫ exist̃ q̃ suplatiuꝰ põt regere ml'tos casus. vt iobes est perro faciẽ oim sil'imꝰ. qꝛ suus positiuꝰ. s. sil'is regit dt̃m. ꝛ regit accm̃ ꝑ synodocben. ꝛ regit illũ gt̃m omniũ ex natura ꝓpria.

¶ Arguit. suplatiuꝰ nō ꝓt regere gtm̃ er vi ptitōis, g̃ rc. Ans ptz hoc exēplo, iste est dignissimꝰ laude, ibi regit abltm̃ z nō gtm̃. Solutio ꝫ nō ꝓueit sibi fm naturā suā ꝓpriā, sz rōe positiui scz dignꝰ.

¶ Cōtra, fm suā naturā ꝓpriā nō regit gtm̃. Ptz, qz est adiectiuū, sz nullū adiectiuū pōt regere suū substātiuū, vt patz ex dictis. Etiā ptz in ꝫ exēplo, petrꝰ pulcherrimā vginē duxit vxorē. Solo, ibi suplatiuus capit adiectiue z nō ptitiue, vt ptz ex dictis.

¶ Quarit, vtr aduerbia suplatiui g̃dꝰ etiā pñt regere gtm̃ p ista re

¶ Quarit, ḡt req̃rūt ad (gulā. Solo sic, vt diligo te marie oīm. ꝫ ꝙ suplatiuꝰ regat gtm̃ ptitiue. Solo tria. Primū ē ꝙ cōparatio fiat inᵗ plura duob, g̃ ista ē inepta, fortissima manuū ē deꝫ, sz ista cōgrue dr, fortior manuū ē deꝫ. Scdo req̃rit vt res cōparate sint eiusdē z ꝓᵗ ꝫ ista incōgrua vl' ipropria dr, leo est fortissimꝰ lincū, qz leo nō est eiusdē spēi cū lince. Tertio req̃rit ꝙ suplatiuꝰ ꝓueiat cū gtō i genere accñtali, g̃ hec ē inepta, sampsō fuit fortissimꝰ aīaliū. Inuenit tñ qñqz discōuenire i genere apō autores, z ꝑcipue respectu illiꝰ gri rez, vñ Boetiꝰ, desup irridemꝰ vilissima ḡqz rez, deꝰ oprie rerū.

¶ Notādū ꝙ suplatiuꝰ qñqz regit gtm̃ nois collectiui singl'aris nūeri, z iste dz ꝓuenire cū substātiuo ꝑcedēti i genere, vt Virgiliꝰ ē optimꝰ plebꝫ, sz qñ regit gtm̃ pl'is nūeri nois ñ collecti tūc dz ꝓuenire cū substātiuo seq̃nti, vt leo est fortissimꝰ lincū, z ꝫ cōiter est rex, sz ali

¶ Quarit, vtr sint aliq̃ noīa ad (qñ fallat, vt deꝰ est optimꝰ rex, iectiua q̃ more suplatiui pñt regere gtm̃. Solo sic, vt ista duo solus z vnꝰ, z tūc vnꝰ capit ꝑ solꝰ Exēplū ꝑmi, vt solꝰ oīm id audiui, i. solꝰ inᵗ oēs. Vñ si capiat suplatiuꝰ magis adiectiue, tūc dz ꝓuenire i genere cū substātiuo ꝑcedēti, vt rosa est pulcherria florꝫ, sz si capiat suplatiue, tūc dz ꝓuenire i genere cū substātiuo seq̃nti, vt rosa ē pulcherrimꝰ florꝫ, sz magis dz capi ptitiue sine suplatiue, vt ptz ibi. So

¶ Et qñ dr, adiectiuū posi (tius est generis adiectiuū variarqz rc. tū inᵗ duo substātiua pōt se indifferēter vtriqz ꝓformare. Solo, illa regl'a nō ponit ꝓpter vsum, sz aderēpla poetarū excusanda.

scz suplatiuꝰ .i. duos s^c casus

Iste gradus geminos quandoqz regit genitiuos

Exēplū i q̃ ille suplatiuꝰ ditissimꝰ regit duos gtōs, s. regū z nemorū.

Esse solet nemorum regum ditissimus iste

.i. resolutū s^c duorū gtōrū manifestari

Expositum poterit regimen tibi notificari

¶ Snia ē ꝙ suplatiuꝰ aliq̃n regit duos gtōs, vt iste est ditissimꝰ regū nemorū. Deinde dic. ꝙ regimē suplatiui duos regēs gtōs manifestat ꝑ expositionē suplatiui, q̃ dicerem, si ꝓterꝫ suplatiuū resolvere in suum positiuū potērem regere vnū gtm̃ z i ꝫ aduerbiū valde

vt ditissim⁹. i. valde diues, tunc notificat regimē illorum duorum genitiuorum.

Arguitur, suplatiuus nō ꝑt regere duos gtōs. g̃ ꝛc. Probatur. q; ꝟtuosissimū ꝛ simillimū regūt tm̃ vnū. vt dicēdo, iobes est ꝟtuosissim⁹ oim. Dōm ꝙ i tertu ō; (qñ q;) ad desig̃ndū ꝙ nō ois suplatiu⁹ pōt regere duos gtōs. Pro q̃ nota ꝙ ille suplatiu⁹ pōt regere duos gtōs cui⁹ positiu⁹ regit vnū. vt ditissim⁹ a diues. q̃ positiu⁹ ꝑt regere vnū gtm̃ sz qñ positiu⁹ nō ꝑt regere vnū gtm̃. tūc suplatiu⁹

Querit. vtr cōpatiu⁹ possit regere duos (nō ꝑt regere duos. gtōs. Dōm ꝙ cōpatiu⁹ cōpatiue tēt⁹ c⁹ positiu⁹ ꝛgit vnū gtm̃ ꝛ etiā pōt regere duos. q; cōpatiu⁹ sic tēt⁹ eq̄alet suplatiuo. vt sortes est

Arguit. ex illo seq̄ret ꝙ Alexād sit b dimi (ditior regū nemo ꝛ. nut⁹. q; cōpatiu⁹ ꝑt etiā regere duos gtōs. de q̃ b nullā facit mētionē. g̃ ꝛc. Dōm ꝙ cōprehēdit sub hac regula. q; nō cōpetit sibi nisi

Querit. q̃ est rō ꝙ cōpatiu⁹ ꝛ suplati (inq̃ꝛtū eq̄alet suplatiuo. uus regūt eundē casū quē positiu⁹. sz positiu⁹ nō ꝑt regere casuz cōparatiui ꝛ suplatiui. Dōm ꝙ iō q; i cōpatiuo ꝛ suplatiuo manet significatio positiui q; oē deriuatiuū sapit naturā sui ꝑmitiui ꝑsertim q̃ ad ꝛcationē. g̃ cū retineāt ꝛcatōez sui positiui regūt etiā eundē casū. Retinēt inquā ꝟtual'r ꝛcatōez. eo ꝙ cōpatiu⁹ ꝛ suplatiuus ꝛcāt idē qō positiu⁹ cū excessu i ēmio vl' circa ēm inū. Et sic addūt q̃s dā spēales modos ꝛ naturas. g̃ positiu⁹ nō ꝑt regere eosdē cas⁹ q̃s

Querit. q̃ sūt isti suplatiui q̃ regunt (regit cōpatiu⁹ ꝛ suplatiu⁹. duos gtōs. Dōm ꝙ ꝑmo suplatiui ꝛcāres inopiā vl' plenitudinez vt iste est oim ciuiū pecunie ditissim⁹. Scōo illi suplatiui regūt duos gtōs q̃ veniūt a ꝟbis vehemētissime trāsitōis. vt petr⁹ est oim

Querit. quō resoluit oīo i q̃ su (clericoz pecunie cupidissim⁹. perlatiu⁹ regit duos gtōs. Dōm ꝙ resoluit dupl'r. Vno mō i suū positiuū ꝛ b aduerbiū valde. vt btissim⁹ nicola⁹. i. valde btūs. Secūdo resoluit i suū positiuū ꝛ i b aduerbiū maxie. vt de⁹ est optim⁹

Arguit. eadē ſ ꝑncipia ꝛstitutōis ꝛ ēmi re (rez. i. maxie bon⁹. solutōis sz suplatiu⁹ nō cōponit ex aduerbio. g̃ nec resoluit in ipm.

Dōm q̃uis suplatiu⁹ nō cōponat ex aduerbio. tñ ꝟtual'r ꝛ eq̄alē

Querit. quō ex tali resolutōe manifestat (ter icludit ipm. g̃ ꝛc. regimē Dōm ꝙ sic. q; gtūs q̃ resolutōe facta manet iux positiuuz regit a positiuo. a cōpatiuo vo ꝛ suplatiuo regit ꝟtute positiui. Sz ille q̃ ponit in resolutōe circa b aduerbiū maxie vl' valde regit ab illo aduerbio. vl' mutat inaccim̃ mediāte ꝑpōne int̃. vl' in ablt̃m mediāte ꝑpōe ex vl' ō. regit ab aduerbio ꝛ ex ꝑpria natura suplatiui. vt iobes est doctissim⁹ oim grāmatice. resoluit sic. iobes est doct⁹ grāmatice marie oim. seu marie int̃oēs. vl' ō oiby. Vnō ois gtūs pl'is nūeri ptitie tēt⁹ ꝑt resolui i accim̃ mediāte ꝑpōne int̃. vl' i ablatiuū

mediãte prepõne ex vel de. que est' generalis regl'a. vt fortior manuum est dextra. sic resoluit. ink duas man⁹ dextra est fortior.

¶Querit. q̃s gtūs debeat poni circa positiuū. z q̃s circa suplatiū

Dom q ille q̃ iportat ea in q̃bꝫ fit excessus dz poni iux̄ positiuū. ſz ille q̃ iportat excessum dz poni iuxta suplatiuū. vt iobes est doctissimus oim grāmatice. ibi grāmatice ꝓcat illud in q̃ est excessus. ḡre git' a positiuo z oim q̃ iportat illō qō excedit' regit' ab aduerbio ma

¶Querit. q̃t modis suplatiu⁹ logice exponit'. Dom q duo (rie. bus modis. Uno mō affirmatiue. vt iobes est ditissim⁹ ciuiū. i. omniū alioꝝ a se ē ditior. ꝫ est maxie dines. z tūc exponit' p̄ ꝫ signū affirmatiū oīs z p̄ suū cōpatiuū. vl' p illū suplatiuū marie. vt in pozi exēplo ptz. Alio mō negatiue. z sic exponit' p̄ ꝫ signū negatiuū nll's. z p̄ suū cōpatiū. vt iobes ē ditissim⁹ ciuiū. i. nll's ciues ē iobe ditior. i. illud ⁊sueuit .i. sub antiq̃ regimie

Ex vi cō/suetudis

Jdq̃ qō esse solet sub consuetudine iungam

sunt exempla

Vt caupo pistor horum schola siue taberna

¶Snia b⁹ text⁹ stat in duabꝫ regulis. Pria est dcō ꝓcās rēq̃ fac' aliq̃d ex ⁊suetudie pōt regere gtiū ꝓcantē illud qō fit ex ⁊suetudine. vt pistor panis. pistor em̄ ex ⁊suetudine pinsit. z regit illū gtiū panis q̃ ꝓcat id qō fit p actū ⁊suetū. Scōa regl'a ē. dcō ꝓcās locū in q̃ aliq̃d fit ex ⁊suetudie. potest regere genitiuum significantem illud quod fit ex ⁊suetudie in tali loco. vt schola studiū tabna ludi. capella oratiōis. vbi schola tabna z capella iportāt loca i q̃bꝫ ⁊suetū est aliq̃d fieri. z regūt illos gtōs studiū ludi z oīonis ꝓcātes illaq̃ in his locis

Arguit. pistor panis. ibi est regimē ex vi act⁹ ⁊uersi in ba (fiūt. bitū. Dom q vez est generali denoiatōe. ſz spēali denoiatōe est regimē ex vi ⁊suetudis. qō regimē nō est distinctū ꝫ ꝑncipale. ſz reducit ad illō regimē. q̃ pistor dr ex habitu. eo q̃ bz habitū pinsendi panes. ſz actū nō faciat. z caupo dr ex hītu ꝓpinādi vinū. Uñ sil'r dom est de ista. schola lcrōis. in q̃ oīone schola pōt capi dupl'r. Uno mō vt est res facta ꝓpter lectionē. z sic est regimē ex vi effect⁹ cause finalis. Alio mō capit' vt ꝓcat locū in q̃ ⁊suetū est fieri lectionē. z sic regitur ex vi ⁊suetudis. Et pōt illud regimē ⁊suetudinis cōmitti fere p oia regimina genitiui. vt ptz practicanti per singula.

Arguit. de ⁊suetudine nō spectat determinare ad grāmaticū. ḡ nō est hic ponendū regimē ex vi ⁊suetudinis. q̃ ⁊suetudo bz vim legis z respicit ius. Dom q ⁊suetudo ⁊sideraī hic fm qō sup̄ terminos aliquā ⁊suetudinē ꝓcātes fundaī regimē gti casus. Et dicūt quidā q̃ hec regula est penit⁹ vana. z q̃ hic nō sit speciale regimē. Sed hi spū stulto mouent' ad ⁊tradicendū ꝫ lexandro sine rōe. quia talis est habitudo modoꝝ ꝓcandi in istis dcōibꝫ ꝓcantibꝫ cō

De regimine genitiui

ſuetudinē q̄ i nll'a alia regl'a fm candē rōem repit. ḡ ost ſpēale regi
mē t bñ politū ab Alexādro p nouelloz ſcholariū informatōe.
¶ Queriť. quō drñt ſchola ſingl'arit t ſchole pl'alit. Dōm q ſcho
la est nomē collectiū fcās ꝫgregatōez pluriū eiuſdē opinioīs ſeu ſe/
cte vt ſchola ſtoycoz. paripatheticoz ꝛc. Sz ſchole est locꝰ vbi picu
lū ſpes laboz ſeu vapulatio est in q̄ lr̄as diſcimꝰ. Jñ ſcholaſticꝰ. q̄
ꝓtinue i ſchol' est vl' ſcholas petit. t ſcholarꝫ ē q̄ ſcholas viſitat. In
uenit etiā ſchola p ipa domo. Jtē ſchola p̄t dici domꝰ ludi. vt Dyo
niſius tyrānꝰ de regno electꝰ factus est ſchole mgr̄. id est ludi.
¶ Queriť. q̄d est tabna t caupo i ꝓpoſito. Sol'o. caupo dr q̄ vēdit
vinū vl' q̄ pest i diuerſorio. Jñ cauponia. i. vroz ſeu domꝰ cauponis
Jnde cauponoz arꝫ. i. vēdere. Sz tabna dr locꝰ vbi res vēdūt. vt ta
berna vinaria ꝛc. Sz officina ē locꝰ i q̄ opa fiūt. vt officina vitrariꝫ
fuſoz ꝛc. q̄z q̄dā bñt ꝓpa noia ipoſita. vt ſutrina ſutoris. textrina
ḃ regimē locabo (textoris.

Leticie cathedram ſub conſuetudine ponam

¶ Dic̄ q istud regimē cathedra leticie cōprehēdit ſub regimīe con
ſuetudis. qz cathedra ipoztat locū in q̄ ſolet aliq̄d fieri ex ꝫſuetudie
t regit illū grm̄ leticie fcantē illō qō fit in tali loco ex vi ꝫſuetudis
vl' ex vi demōſtratōis eēntie. vl' ex vi cāe efficiēt. qz cathedra solz eē
triū mōis. Prio est ſedes doctoratꝰ. Scdo est ſedes epi. vt cathe/
dra petri. Jñ dr eccl'ia cathedral' i q̄ epūs bz ſuā cathedrā. Tertio ē
ipzope ſedes ſcptoꝝ Jñ dr ſcptor cathedral'. q̄ magꝫ ꝓpe dr libraꝝ.
¶ Queriť. q̄re dr cathedra leticie Sol'o iō. qz solz iferre leticiā ma
giſtrādis cū gdꝰ accipiūt i cathedra. lz nōnunq̄ generet ꝫfuſiones.
Arguiť. exiſto (vñ. Penituit ml'tos vane ſterilisq̄ cathedre.
ſeq̄ret q̄ ḃ eēt regimē ex vi cāe efficiēt. qz cathedra cauſat leticiā.
Ptz p Jobez dr gaz. vñ Doc nob regimē rude doctrinale repoſit.
Quāuis cathedra cām notat efficiētē. Sol'o. si capiať cathedra
vt cauſat leticiā pcedit bñ argum̄tū. vt supp ptz. Sz si capiať p loco
i q̄ aliq̄d ſub ꝫſuetudie fit tūc dr regimē ex vi ꝫſuetudis. Et genera
liť p̄t fieri p alia regimīa. vt iobes dr garlādiaz alī grāmatici dicūt
Arguiť. ḡ cōprehēdit istō regimē i p̄dicta regl'a ſub ſchola. So
lutio. p̄t vtiq̄ tm̄ ſchola noiat locū cōem cuiuſcūq̄ stat. cathedra
ḃo noiat ſolū locū dignitatꝫ. De q̄ posſz q̄s dubitare an locꝰ digni/
tatꝫ posſz regere grm̄ ſub ꝫſuetudie. Ad tollēdū ḃ dubiū ponit ibāc
dcō fās excellentiā (regulā.

Additur excellens. flos florum virgo maria

¶ Dic̄ q aliq̄ dcō p̄t r̄gere ſuū grm̄ pl'alem ad fcādū excellētiaz. vt
flos floꝝ. ſcūs ſcoꝝ Cui rō est fm Priſcianū. qz grūs reflexꝰ ſup ſuū

ꝓriū ntm̄ iportat excellētiā. vl' sup illū q' ei eq̄alz. vt b̄ ē rer gēriū.
¶Querit. q̄d est excellētia. Sol'o. est exp̄ssio vni⁹ rei sup aliā i aliq̄
q̄du. Et ē duplex. s. dignitat⁹ z fuitut⁹. Dignitat⁹ est q̄ vnū alteri⁹ pre
eminet i autoritate vl' sil'i. vt rex regū. scūs scōz. Sz fuitut⁹ est qua
aliq̄d i pl'ib⁹ ꝑncipal'r ceteri⁹ ꝓmouet ad ꝓseq̄ndū. vt dialetica. q̄ bz
viā ad ꝑncipia oim aliaꝝ sciaꝝ. z iō ōr scia sciaꝝ. z man⁹ excellens
organū oim organoꝝ. z iō ōr organū organoꝝ. q̄ subuenit oib⁹ cor/
poris ꝓtib⁹. q̄ semp in eaꝝ defensionē z necessitatē exponit.
¶Querit. q̄ ē dr̄ia inē excessū z excellētiā. Sol'o ista. q̄ excessus
iportat ꝑ simplicē dcōez. vt eccedo. Sz excellētia iportat ꝑ gtm̄ pl'is
nūeri reflexū sup̄ suū ntm̄ vl' sibi eq̄alētē. vt pz i pdict⁹ exēplis.
¶Querit. vtr⁹ solū ntūs p̄t regere gtm̄ f̄cātē excellētiā. Sol'o. nō
solū. sz oēs obliq̄ illi⁹ nti etiā p̄nt regere illū gtm̄ q̄ quēcūq⁹ casum
regit rect⁹. illū etiā regit tota inflexio ei⁹. vt rex regū. reg⁹ regū ic.
Et etiā intelligit hoc in eq̄alētib⁹ z etiā in alīs regiminib⁹.
¶Querit. q̄lia sūt noīa q̄ b̄ faciūt. Sol'o. soluz noīa substātiua et
nō adiectiua. nisi inq̄ntū fuerint substātiuata. vt cū venerit scūs
sanctoꝝ cessabit vnctio vestra. vbi sctūs stat ꝑ christo.
¶Querit. an q̄eāt noīb⁹ substātiuis ꝓpr̄is aut appellatiis. Sol'o
simpl'r bz v̄itatē ō noīb⁹ substātiuis appellatiuis. sz i ꝓpr̄is b̄ est ra/
ro vl' inq̄ntū cōia. vt maria mariaꝝ. Et b̄ iō. q̄ pl'ali nūero ꝓpr̄ia no
mē caret oē. Et q̄b⁹ dict⁹ elicit vna regl'a general'. s. Oē nomē substā
tiuū pōt regere ꝓpr̄ium gtm̄ pl'is nūeri vl' sibi eq̄alētē. sive i recto si/
ue i obliq̄. Dicit notāter (substātiuū) ꝓ adiectiuū. Dicit (ꝓprium
gtm̄) q̄ nō alienū. Dicit (eq̄alētē) q̄ de sil'i v idē est iudicium. Dicit
(in recto vl' in obliq̄) q̄ illū casū quē regit rect⁹ etiā regit obliq⁹.
¶Arguit. cōparatiu⁹ z suplatiu⁹ iportāt excellētiā. tm̄ nō regūt gtm̄
ꝑ istā regulā. Sol'o. iportāt bn̄ excessū ex ꝓpria f̄catōe. sz nō excellē
tiā. q̄ ꝑ reflexionē gti sup̄ suū ntm̄ seu eq̄alētē intelligit. Unde iste
oīones. sec'a sec'oꝝ. i. valde magn̄ duratō q̄ alias duratōes excedit
z sic capit ꝑ eēnitate. Et milia militū q̄ nō ponit solū ꝑ millenarijs.
sed ꝑ valde magn̄ ml'titudie q̄ alias multitudines excellit. ambe sūt
ꝓgrue ꝑ istā regulā. Et isti gti regunt⁹ ex vi excellentie.

gtis p̄ dcōem f̄cantē — Exēplū in q̄ salmo f̄cās rē appc̄iabilē/
dictis rē appc̄iabilē — git gtm̄ scz triū solidoꝝ f̄cantē p̄cū

His p̄cium iungas. vt salmo trium solidorum

¶Dic̄ q̄ dcō f̄cās rē appc̄iabilē p̄t regere gtm̄ f̄cātē q̄ntitatē illi⁹
p̄cij. vt rūb⁹ triū florenoꝝ. Et p' rē appc̄iabilē itelligit oē illō qō pōt
¶Querit. q̄ ē dr̄ia inē salmo z salomō. Sol'o. sal/ (emi seu vēdi.
mo ē pisc⁹ q̄ dā nobil' oprimi sapor⁹ marie nutriēs. sz salomō fuit fi/
li⁹ dauid rex hierl'm. p⁹ obitū p̄is. vñ. Dl⁹ i salmōe monachi studēt
¶Querit. vtr⁹ etiā v̄ba p̄nt regere gtm̄ ꝑ istā regulā. (salomon⁹

De regimine genitiui

Sol'o.oia ẏba ad p̄ciū ptinētia p̄ñt regere gtm̄ p ista regulam, vt emo vēdo veno: venūdo: mereo: ẏsto taro reputo. Etiā regūt ablatiuū q̄ñ q̄stio fit in ablto. Exēplū p̄mi. vt q̄nti cōstat ista tunica, respōdeť duo: floreno:. De scō. q̄nto ẏstat iste liber, rñdeť duobus floreni⁹, vñ. Quāti vl' q̄nto ẏstat res q̄rere debes. Tāti vl' tāto sic rñdere iubem̄. Jñ excipiť b ẏbū valeo, qō tm̄ regit accm̄. vt iste lib valet sex solidos. Et dicūt quidā q solū regūt istos q̄ttuo: gtos tā/ ti q̄nti plur̄ minor̄ cū eo: cōpositi, vt tātidem tātilibet quātiuis q̄nticūq; t totidē. vt emi hāc rē tāti q̄nti tu emisti. Sz oia ẏba pre/ cū p̄ter dictos q̄ttuo: gtos regūt etiā ablatiuū p̄cū. vt emam⁹ pa/ nes ducēt̄ denarijs. siue ille ablt⁹ p̄cū sit determinat⁹. vt trib⁹ so/ lidis. siue indeterminat⁹. vt mlt̄ solidis. Et ad illos q̄ttuo: gtos nō est neccariū addere substātiuū. vt tāti q̄nti. Et p̄ñt resolui i ablatōs cū substātiuo. vt ista. petr⁹ emit equū tāti q̄nti potuit. resoluiť sic. emit tāto p̄cio q̄nto potuit. Et p ẏba p̄cū intelligunť oia ẏba per q̄ p̄ñt fieri ẏctus t quēstōes. vt sunt docceo disco. Plin⁹. Neminē mi/ nor⁹ docuit taleto. quanti hāc artē didicisti ab illo ꝛc.

¶ Queriť. vtr ablt⁹ p̄cū sp ꝼcat gen⁹ nūmi. Sol'o ñ. sz etiā quā cūq; aliā rē q̄ pōt emi seu vēdi. vt b emereť scia mea ꝛc.

¶ Queriť. vñ regiť nihil i hac oz̄one. hō nihili. Sol'o. nihili p̄t ca pi dupl'r. Prio inq̄tū ē nomē ideclinabile oīs gn̄. t sic ē ibi adiectm̄ t substātiuū. t valet tantū sicē vilis. Scō capiť vt est gti casus ab illo noie neutri gn̄ nihilū. t sic est regimē istius regule

¶ Queriť. quō denoiaťistud regimē. Sol'o. spēali denoiatōe pōt dici ex vi appreciatōis. put appciatio dicē respectū vel cōparationez appreciabil' ad p̄ciū. t sic regiť ex vi habitudis q̄ est inť appreciabile t preciū. Sed general'r pōt dici regimē ex vi demōstratiōis eēntie. q: res est laudabilis seu vituperabilis ꝓpter quantitatē preciꝰ.

.i. dcōem ꝼcantē rē bñtem etatē regit gtm̄ ꝼcantē rē bñtem etatē

Exēplū in q̄ puer ꝼcās rē bñtem etatē regit genitiuū annoꝝ illā determinātē etatē

Etatem iungo. velut annorum puer octo

¶ Dicit q dictio ꝼcans rē bñtē etatē regit gtm̄ ꝼcantē determina tam quātitatē illius etatis. vt maledict⁹ puer centū annoꝝ.

¶ Queriť. quō ista regl'a differt ab illa (Tps q̄ fiūt) Sol'o sic. q̄a dcō regēs gtm̄ p istā regulā ꝼcat rē c⁹ eē ē pmanēs in tpe. vt puer est sil'e. Sz p aliā regulā dcō regēs ꝼcat actū q̄ mēsurať tpe. vt lctō q̄t/

Arguiť. dcō ꝼcās rē bñtē etatē regit gtm̄ p illā re/ (nor horaꝝ gulā (Mēsurāq; noctes) q: tal' res mēsurať. Sol'o. regl'a ista non poniť ō nccitate sz ō bñ ee. Vl' meli⁹ dz. q licz res illa existēs in tpe mēsureť. nō tñ cōpať in rōne mēsurabil' ad tps. sed ad etatē. que ē quedā qualitas ex diuturnitate in re tpali derelicta mediāte mo/ tu. t sic differt iste due regl'e. t necessario sť diuerse t nō coincidūt.

¶Querit. vtr ꝟba z ptícipia pñt regere gtiñ p ista regulã. Solo sic. vt petr⁹ est ser annoꝝ. in q̃ exẽplo ꝟ verbũ substãtiñ est regit illũ gtiñ fer annoꝝ. Sil'r ptícipiũ. vt cũ fact⁹ esset iesus annoꝝ duodecim ibi factus ptícipiũ regit illũ gtiñ duodecim annoꝝ.

¶Querit. quõ istud regimẽ denoiat. Solo. spẽali denoiatiõe ꝺr ex vi etat⁹ z nõ ex vi tpis. q: tps hz se in rõne mẽsure ad rẽ tpalez. vt ꝺ: q̃rto physicoꝝ. sz etas est q̃litas ertre causata. ꝟtute rũ mot⁹ faciẽtis rẽ in se deficere. sic est illa etas denoians istud regimẽ spẽal'r

¶Querit. q̃ttuplicia sit regẽtia p istã regulã. Solo triplicia. Primo ꝟbũ substãtiuũ. vt in exẽplo ꝓdicto. Scõo ꝟbũ bñs vicinã fcationẽ cũ ꝟbo substãtiuo vt apparet decẽ annoꝝ. Et sub verbis comprehẽdunt ptícipia. vñ Que iũges ꝟbo iunges z ptícipanti. Tertio nomina cõparatiui gradus. vt maior decem annoꝝ

.i. dcõem fcantẽ rẽ mẽsurabilẽ — Exẽplũ in q̃ vasa fcãs rẽ mẽsurabilẽ resideres — gít gtiñ. s. triũ modioꝝ fcantẽ mẽsurã.

Ex vi cõmẽsurationis

Mensuramq; notes vt vasa trium modiorum

¶Dic q dcõ fcãs rẽ mẽsurabilẽ põt regere gtiñ fcãtẽ mẽsurã mediãte a diectiuo iportãte q̃ntitatẽ illi⁹ mẽsure. vt vas triũ modioꝝ. Cõuersiua regula est ista. dictio fcãs mẽsurã põt regere dictionem fcantẽ rẽ mẽsurabilẽ. vt q̃rta vini. ibi q̃rta fcat mensurã. z vini rẽ mẽsurabilẽ in q̃rta. Et ertẽdit ista regl'a etiã ad mẽsurã indeterminatam vt habeo m⁹tũ panis. aliquãtulũ vini. tantũ ceruisie ẽ.

¶Arguit. noia fcãtia mẽsurã fgũt ab'tiñ. vt lõgũ ser pediũ. g rẽ.

Solo. ver est noia adiectiua. sz noia substãtiua regũt gtiñ p istã regulã. Et ꝺ: notãter (nomẽ substãtiuũ) q: ꝟba regũt accñ vel ablatiuũ. vt appẽdet trecẽtos siclos argẽti. petr⁹ excedit tres vl' tribus

¶Arguit. dcõ fcãs mẽsurã nõ regit gtiñ seu ablatiñ. g dicta solo falsa. Añs. pbat i ꝟ exẽplo. appẽdet trecẽtos siclos argẽti. ibi appẽdet fcãs mẽsurã regit accñ. Ꝺõm q ista regl'a intelligit de noiis substãtiuis mõ in ꝓdicto exemplo ponit verbum.

¶Querit. q̃t mõis mẽsurat res fm q i ꝓpósito capit mẽsura Solutio septẽ mõis. Prio fm m⁹titudinẽ. vt grex ducẽtoꝝ ouiũ Scõo res mẽsurant fm magnitudinẽ. vt lignũ triũ pedũ. Tertio fm latitudinẽ. vt terra triũ iugeꝝ. Quarto fm pfũditatẽ. vt trabs septẽdũ. Quinto fm capacitatẽ. vt vas triũ modioꝝ. Sexto fm etatẽ. vt puer octo annoꝝ. Septio fm põd⁹. vt piper q̃ttuoꝝ vnciaꝝ. vnde Brana vigin. scrupulus. scrupuli tres dragma. sz octo Uncia dat dragmas. duodena dat vncia libram.

¶Querit. q̃tuplices sũt dcões regentes gtiñ penes istã regulam. Solo m⁹tiplices. Prio noia substãtiua. vt prz in exẽplis ꝓdictis. Scõo ꝟba substãtiua. vt istõ pondo⁹ est decẽ libraꝝ. q̃uis appareat vni⁹ libre. Tertio istõ signũ q̃d. vt q̃d pecunie habuer' tradas pauprib⁹. Quarto istõ signũ q̃d. vt q̃d mali fecẽ. Quinto ꝟ nomẽ mi

vt nil cause mortis inuenio in eo. Sexto ꝺ nomẽ aliqd vt aliqd rei est ti
bi cũ illo. Septio q̃dã ꝓnoia. vt ille ꝺz ꝺ gre iste ꝺz ꝺ laudis. Octa
uo q̃dã aduerbia. vt modicũ vini multũ panis.

¶Querit. quo ꝺnoiat istꝺ ꝟgimẽ. Sol'o. spẽali ꝺnoiatiõe ex vi cõ
mẽsuratois. put cõmẽsurato dic̃ rspectũ cõmẽsuratois ad mẽsurã.
s' aliquã s' dcõ s' gtm̃ .i. imagines.

Remq; repsentans regit hunc aut signa figurans Ex vi rep
sentatio
nis.

Exẽplũ i q̃ illa dcõ sig̃ fcãs Exẽplũ i q̃ illa dcõ imagie fcãs figuraz
rẽ repntantẽ aliqd regit alic' ꝟgit gtm̃ regs fcantẽ id respectu cu
gtm̃ crucs fcãtẽ rẽ repntatã ius est tal' figuratio

In crucis hoc signo vel regis imagine signo

¶Snia stat in duab' regul'. Prima ẽ. dcõ fcãs rẽ repntantẽ aliqd
pot regere gtm̃ fcantẽ rẽ repntatã. vt nomẽ bois. i. nomẽ fcãs bo
minẽ circul' vini. i circul' fcãs vinũ. crux medois. ve. illũ dedica
tois. hyrs pluuie zc. Scda regla. dcõ fcãs figurã siue imaginẽ re
git gtm̃ fcantẽ rẽ figuratã siue cui' est imago. vt effigies xpi statua
herculis. vñ Effigiẽ xpi dũ cernis semp bonora. Non tñ effigiẽ. sed
quẽ designat adora. i. xps est adorãd' z nõ imago christi.

¶Querit qd sit signũ. Sol'o. est qꝺ ꝑter spẽs (quã ingerit sensib')
facẽ aliud venire in noticiã ipi' intellect'. vt circl's pẽdẽs añ taber
nã imutat visum. z fcat apd intellectũ q̃ ibi sit vinũ venale vl' pal
liditas lune. qua visa apud intellectũ futurã esse pluuiam denotat.
vñ Pallida luna pluit. rubicũda flat. alba serenat.

¶Querit. q̃tuplex est signũ. Sol'o. duplex. s. naturale z artificia
le. Naturale ẽ qꝺ nccario repntat suũ fcatũ. vt fum' ignẽ. Artificia
le est qꝺ fcat ad placitũ ipi' instituẽtis. sicut circul' pendẽs añ taber
nam primũ fcat idẽ apud oẽs. scõm añt nõ nisi apud q̃sdã idẽ fcat.
Et qꝺlibet eoz subdiuidit in reale z vocale. primũ vt cometa est si
gnũ naturale reale pestilẽtie. Scõm añt vt gemit' infirmoz est si
gnũ naturale vocale doloris. Reale artificiale signũ est vtis circulus
vini. sz vocale est vt nomẽ seu vocabulũ hominis.

¶Querit qd sit imago. Sol'o est rei ad rẽ coequandã aliqua si'li
tudo. sic̃ pictura abrẽ vginis ducit in eius noticiã. z hoc est ex ei' li
neali ꝓtractõe ad verũ corpus beate virginis.

¶Arguit. signũ crucis. ibi ẽ regimẽ cause formal'. qz signũ crucis. i. si
gnũ qꝺ ẽ crux. Sol'o. illo mõ ẽ i genere cãe formal'. sz añ ꝺ signũ qꝺ
ẽ crux repntat aliã ꝺaz crucẽ i q̃ xps pepẽdit tũc ẽ exẽplũ ꝺ' regl'e.

¶Jtẽ nota. q̃ iste gtis regit ex vi repntatois spẽali denoiatõe. put
repsentatio dic̃ respectũ signi ad signatũ seu figure ad figuratũ.
.i. ꝓ subintellectõez nois appellatiui s' noiꝺ s' casum

Per supplementum ꝓpꝛijs iunges genitiuum

ꝛcubina illi⁹ viri declarat illi⁹ viri vxor

Dalida sampsonis probat hoc. iacobiq; maria

¶ Sunia ē. q; nomē ꝓpriū regit gtiū p supplemētū siue p sbintellectōꝫ nois appellatiui. siue p natura aliena. vt dalida sāpsonis. i. ꝛcubina

¶ Arguit. (sāpsonis. maria iacobi. i. vxor rben⁹ almanie. i. fluui⁹ nomē ꝓpriū nō ꝑt regere gtiū. g ꝛc. Añs pz. q; dcō regēs dz ꝓcare ꝛfuse. ſz nomē ꝓpriū ꝓcat determiate ꝛ nō ꝛfuse. g nō ꝑt ꝛgere gtiū. vt i ꝓncipio h⁹ dictū ē. vñ Floriſta. Tm̄ ꝓnomē regit ꝓpriū q; nomē. Solutio. ex sua ꝓpa natura nō ꝑt aliquē casū regere. ſz bñ p subintelle

¶ Cōtra. nomē ꝓpriū regit ablt̄m. g nō (ctionē nois appellatiui. regit gtiū. vt sortes sorteitate ē sortes. Sol'o. b nō fac̄ inq;tū ꝓpriū

¶ Cōtra. inq;tū ꝓpriū nomē regit gtiū. vt (nomē. ſz inq;tū ꝛcretū. iobes fabri g ꝛc. Sol'o vture illi⁹ qđ supaddit noi ꝓprio regit gtiū. ꝛ nō dz dici q regat ab aliq; subintellecto. q; tūc iſti gri ponerent ab solute. Sz ſō. q; q ſēmaioꝛ cōitatꝫ includūt i ꝓprio noie tāq; genera le i ſpēali vture illi⁹ inclusi regūt casū. Jō dz ī tertu. Per supplemen tū. i. p subintellectōes alic⁹. Et b ꝛtingit mlt̄ipl'r. vl' rōe equocatōis vt si ſ̄tres sortes dz sortes sutoꝛ. sortes calcifiq; ꝛc. Vel p trāssum ptionē nois ꝓpij p noie appellatiuo. vt tulli⁹ petri. capiēdo tulliū p oratoꝛe. nero dyc⁹. i. nequā. Et sic capit salomō p sapiēte. iudas p⁹ tradi⁹ ꝛc. ganimedes p luxurioso. vl' er natura rei possesse. vt bru nell⁹ sortꝫ. Vl' er natā subiecti i ordie ad ꝓfectates. vt iobes magne discretōis. Vl' er natura ꝑt i ordine ad mlt̄itudinē. vt video duos q; petr⁹ ē vn⁹. Vl' er natura distributōis. vt ois petr⁹ currit. i. ois

¶ Arguit. nomē ꝓpriū er sua natura est (bō q vocat petr⁹ currit. determiatū. g nō regit casū. Sol'o. vez ē q ad suppositā. q; ſcat tm̄ vnū determiatū suppositū. tm̄ er natura supaddita relinq;t aliquā cō fusionē. ꝛ si ſcaret rē possessā dubiū eēt c⁹ eēt res possessa. vt brunel

¶ Notādū q nomē ꝓpriū ex mlt̄ꝫ viri (lus petri. tūc tollit ꝛfusio. bus regit gtiū. Prio ex vi possessiōis. vt grisell⁹ petri. Scdo ex vi dmōstratōis eēntie. vt petr⁹ magne scie. Tertio ex vi generatōis. vt symō iobis. Quarto ex vi ptitōis. vt video duos q; petr⁹ est vnus. Quito qñ nomē ꝓpriū ponit p noie appellatiō. vt aiaxeutropij. i. pu gnatoꝛ eutropij. Sexto noia ꝓpria vbiū regūt gtiū ſcātē local⁹ in q; bus ſcrales vbes. vt bethleē iude. Septimo noia ꝓpria fluuioꝝ. vt rben⁹ almanie. Octauo nomē ꝓpriū regit genitiuū vbis in qua q; natus est. vt beinricus colonie.

s^c regimia repies s^c noia vl' pnoia erpones

Multaq; comperies dum possessiua resolues

¶ Dic q; si erponant noia vl' pnoia possessiua adhuc mlt̄o plura in uenium regimia. vt euādri⁹ ensis. i. ensis euādri. saturnia regna. i. regna saturni. ex vi possessiōis. Qñq; est regimē ptis. vt caro porci

na. i. caro porci. z sic de alijs virilv. Exēplū de ꝓnoīe. vt filiꝰ meꝰ. i. mei zc. Rō illiꝰ regl'e est. qz eadē sc̄ ꝓncipia ꝫstitutōis z termi resolutionis. sz fm Priscianū in q̄libet possessiuo intelligit ꝑmitiuū. g̃ in ipm resoluit. Scō pōt sic exponi. si resolues ꝑ modū possessiōis. s. ꝑ ly hz vl' possidet tūc repies ꝙ ml'ta regimīa cōprehēdunt sub regimīe possessiōis. vt pī filij. est regimē relatōis. z resoluit sic. filiꝰ hz patrē in q̄ denotat aliq̄ possessio nā in oī regimie gr̄i est possessio' pu

¶ Querit. q̄truplicia sc̄ possessiua. (ra vl' ipura ō q̄dv dictum est.

Sol'o. duplicia. s. noīalia z ꝓnoīalia. Exēplū ꝑmi. vt saturniꝰ euādriꝰ. q̄ resoluūt in sua substātiua. Exēplū scōi. vt meꝰ tuꝰ suꝰ. q̄ in sua ꝑ

¶ Querit. q̄d est possessiuū. Solu/ (mitiua mei tui sui resoluunt.
trio. ē illō qō cū grō sui ꝑmitiui ꝺcat aliq̄d ō his q̄ possidēt. vt amor meꝰ. i. mei. Dicūt q̄dā ꝙ in ista oīōe amor meꝰ ly amor ꝺcat actiue q̄ aliū amo. sz in ista. amor mei. ly amor ꝺcat passiē. sz ō ē falsū. qz amor actiuꝰ etiā pōt in ꝑmitiuo ꝺcari. sic amor passiuꝰ. z sic pōt remanere ea dē sn̄ia. Sil'r ē in possessiuis noīlv. vt amor filiał'. i. amor filij actiue seu passiue.

iūgit ab obliuiscor ō vbū defectū ponit ꝑ mēor ō vbū

Additur oblitus memini memor atq; recordor

¶ Dic autor doct quō q̄dā vba pñt ꝺgere grām dicēs. obliuiscor memini mēor z recordor addūt. i. etiā regūt grām. vt oblitꝰ sū tui mere trir ē oblita dei. recordor lctōis zc. Etiā regūt accm. vt grer obliuiscit esū vt patebit ibi (His obliuiscor) Nota ꝙ ō vbū memi hz duplicē ꝺcatōez. Prio ꝺcat recordari teutonice gedēckē. z sic hz triplicē ꝰstructōz. Prio cū grō. vt ne memieꝛ dñe iniq̄tatū nr̄aꝝ antiq̄ꝝ Scō cū accō. vt nūeros memi. Tertio cū dicto. vt memīme ō legisse. Scō ꝺcat vba vl' mētionē de aliq̄ re facere. z sic ꝝgit grām. vt neq; bꝰ rei oino meminit. vl' ablt̄m mediāte ꝑpōne de. vt illa sūt de

¶ Querit. vtꝝ regl'a intelligit solū de (q̄dv paulo añ meminimꝰ. istꝫ vbis ō in rectu ponitꝫ. Sol'o nō. sz etiā ō aliꝭ vbis importātibus actū accusādi dānādi. reprēdi z vituperādi. vt accuso te sceleris. arguo te leuitatꝫ. Sil'r oīa vba importātia idigētiā. vt idigeo panis. Et oīa vba importātia recordatōe: vl' obliuionē. vt remiscere miseratio nū tuaꝝ. recolo poꝛ vite. Et etiā vba ad appciatōez ꝑtinētia. ō q̄dv

¶ Querit. q̄ est drn̄tia inē mēorari z reminisci. So/ (dictum est.
lutio memorari est illiꝰ qō nunq̄ ꝑ obliuionē cecidit. Sed reminiscī est illud qō ꝑ obliuionē cecidit ad memoriaꝫ reducere.

¶ Querit. q̄z drn̄ter ista vba regūt grām vel accm. Sol'o. sic differēter. qz qn̄ denotāt ꝑtialitatē tūc regūt grām. sz qn̄ denotāt totalitatē tūc ꝝgūt accm. vt recordor lctōis. i. ꝑtē lctōis. sz recordor lctōez id est totā lctōez. vn̄ Totū ꝑ q̄rtū dabit ꝑs ꝑ grām. Hoc tn̄ apud q̄ꝫ plures nō tenet. sz indifferēter ponit gūs seu accūs i eodē sensu.

ꝟ ꝟbū ipsonale scz mei tui sui nr̄i r vr̄i pmitiue spēi

Inter r est iunge. demas pronomina quinq;

Exēplū i q̄ ꝟ ꝟbū ipsonale inest regit illū gtm̄ reg⁊.

Intererit regis vt regnum iure gubernet

Exēplū i q̄ ꝟ ꝟbū ipsonale refert regit illū gtm̄ regine

Regineq; refert vt viuat crimine pura

¶ Dic̄ q̄ ista duo ꝟba. s. inest r refert impsonal'r capta regūt gtōs oim dictionū casualiū. excep⁊ q̄nq; gtis pnoīalibꝫ pmitie spēi. loco q̄ gtōꝝ regūt abltōs femī g⁊. vt mea tua sua nr̄a r vr̄a. Dicit notā ter (ipsonal'r capta) q: si psonal'r capiāt r gūt ntm̄ apte añ. vt perr⁹ refert mēdacia. q̄d inest mea. Vl̄ mei inest si ly mei capiat pmitiue nō est i vsu grāmaticoꝝ r ē incōgrua. sz inq;tū ē derivatiue spēi r substātiuū est congrua. Vl̄ dicūt q̄ excipiūt ꝓpr̄ ambiguitatē. q: coincidūt i voce cū possessiuo. Et gti recti ab ist⁊ ꝟbis regunt et vi naturę

¶ Querit. q̄re ista ꝟba loco gtōꝝ potiꝰ regūt abltm̄ q̄ ali (re ꝟbi, um casū. Sol'o. iō. q: abltūs hz maiorē ꝓuenientiā cū gtō. q: greci carētes abtō vtūt gtō loco ablti. Sc̄o. q: gtūs r abltūs in plurib⁹ regimiib⁹ ꝓueniūt. Tertio. q: substātiuū in abltō intelligit. q̄ illa ad

¶ Querit. q̄re potiꝰ regūt abltm̄ ꝓno (iectiua erūt etiā ablti casꝰ, minū derivatiuoꝝ q̄ pmitiuoꝝ. Sol'o. illa ꝟba regunt gtm̄. r q̄ nō bñt gtm̄ volūt hīc illū casū q̄ includit gtm̄. sz ablti derivatiuoꝝ includūt gtm̄ pmitiui. sz ablti pmitiuoꝝ nō includūt gtm̄. q̄ nō re/

¶ Querit. q̄re potiꝰ regūt istos abltōs in femínino ge/ (gūt illos, nere q̄z i masculino seu i neutro genere. Sol'o iō. q: isti ablti iclu/ dūt in se substātiuū femínini generis. s. re vl' vtilitate.

¶ Querit. q̄re potiꝰ r gūt istos abltōs i singl'ari nūero q̄ i pl'i. So

¶ Que lutō iō. q: includūt substātiuū singl'arꝫ nūeri. s. re vl' vtilitate. rit. cꝰ g⁊ sc̄ isti ablti. Sol'o. q̄ ad modū r cādi sp sc̄ g⁊ fei. sz q̄ ad hec/ ta q̄nq; sc̄ g⁊ mas. s. q̄n vir ꝓfert istā oꝝōez mea inest. ¶ Itē hec ꝟba i vna oꝝone pñt sil' r gere abltm̄ r gtm̄ mediāte ꝓiūctōe. vt mea r io bānis inest legere. Et cū bis q̄nq; ablatis regūt q̄sdā gtōs sine cō iūctōe media. vt tua vniꝰ inest. mea soliꝰ. sua ipiꝰ. nr̄a oim. vestra suoꝝ r̄c. Et cū gtis ptic̄ipioꝝ. vt inest mea scribēt⁊. Et ponūt q̄dꝫ

¶ Querit. q̄l' figura tāgit ꝟ (cū gtō ꝓpr̄ nois vt mea iobis inest. cū ōr. Inē r ē. Sol'o. themat. Et hz fieri q̄n vna dcō diuidit r alia t rponit. sic ꝟ fit i ꝓposito. q: illa dcō inest diuidit r ly r inponit.

¶ Querit q̄d sit ꝟbū ipsonale. Sol'o ē cui ñ iest psonal' ꝓpetas. vt sup. Vl' qō ñ ꝓiugat p tres psonas sb trib⁹ distinct⁊ ēmiatiōib⁹.

¶ Querit. vtꝝ ꝟbū possit ipsonari. ꝟ ē ipsonal'r poni. Sol'o sic. q: q̄cq̄d ꝓtingit mētal'r ꝓcipi pt oꝝeten⁹ r grāmatical'r exp̄mi. alioq; grāmatica eēt ipfecta. sz possum⁹ mētal'r ꝓcipe actū sine suppositō sic accūs sine sbiecto. q̄ ꝓtingit actū exp̄mi sine suppositō. q̄ nō fit

ret nisi ꝟbū possꝫ ipsonari. vt si q̄rat. q̄d firi eccl'ia. rñdeꝛ. canit. Et q̄ ptꝫ finis ꝟbi ipsonal'. s. vt actꝰ ꝟbi exꝑmat sine supposito. Et q̄ ptꝫ scdo q̄ ipsonalia ꝟba nō pñt regere casū a pte añ vt suppositū. q̄ ℔

¶ Notādū q̄ vigintiseptē sūt ꝟba ipsona- (eēt ꝫ eoꝝ naturā ꝛ finē, lia actiue vocꝫ. s. tria regēria gtīm. q̄ndeci regēria dtīm. q̄ttuoꝛ regē- tria accīm tm̄. q̄nq; regēria accīm cū gtō. q̄ patēt in locis suis.

¶ Queriť. q̄t sūt regl'e ꝺ regimīe ꝟboꝝ ipsonaliū. Sol'o. ser. q̄ruꝫ q̄ttuoꝛ p̄me sūt de ꝟbis ipsonalibꝫ actiue vocꝫ. ꝛ alie due de ꝟbis ipso nalibꝫ passiue vocꝫ. Pria regl'a est. tm̄ tria sūt ꝟba ipsonalia acti ue vocꝫ q̄ regūt q̄scūq; gtōs p̄ter istos pnoīales. loco q̄ꝝ regūt ab- lativos. de q̄bꝫ sat' dictū est. q̄ sūt interest refert ꝛ est captū ꝑ ptinet

Scda regl'a est. q̄ndeci sūt ꝟba ipsonalia actiue vocꝫ regēria dtīm q̄ꝝ tm̄ octo ponit Alexāder. vt ꝓtigit euenit accidit placꝫ libet licet liquet ꝛ vacat. ꝛ Florista addit tria. s. suppetit cōperit ꝛ expedit. Et cōis vsus addit q̄ttuoꝛ. s. fiat ꝓstat est ꝛ succedit. Et p̄ter hec q̄nde- cim pñt addi aliq̄ alia. s. subuenit ꝛ gruit ꝛ sil'ia. ¶ Nota q̄ vacat vno mō est idē qꝫ intēdit seu incūbit. ꝛ sic regit dtīm. vt petrꝰ vacat studio. Alio mō est idē q̄ vacuū esse siue carere. ꝛ sic regit abltm̄. vt bursa mea vacat pecunia. Etiā ponit tūc q̄nq; absolute. vt iste locꝰ vacat. i. vacuꝰ ē vñ. Tūc vacat intēdit cū dico vacat rōni. Vtq; va cat vacuū cū dico vacat locꝰ iste. Tertia regl'a ē. tm̄. 4 sūt ꝟba ipso- nalia regēria accīm solū. vt iuuat decet delectat oꝑtet. vt infra pate bit. Et ista ꝟba ipsonalia q̄nq; capiunť psonal'r. vt te decet laus et bonoꝝ. Quarta regl'a. q̄nq; sūt ꝟba ipsonalia actiue vocꝫ q̄ regūt accīm a pte post cū gtō. vt peniteť tedet miseret pudet ꝛ pigꝫ. vt pe niteť me sceleꝝ. te tedet me vicꝫ. vt infra patebit ibi. Peniteť ꝛ tedet ꝛc. Quīta regl'a. oīa ꝟba ipsonalia passiue vocꝫ q̄ descēdūt a ꝟbis actiuis regūt accīm a pte post ꝛ theutonisanť ꝑ men. vt pulsať cam panā. vt infra. Que sine psonis. Etiā pñt regere ablm̄ mediāte ꝓ- positōe a vl' ab. ꝛ theutonisanť ꝑ vr'erdē. vt pulsať a custode. vñ Flo rista. Impsonale passiuū iūgito sexto. Intransitiue tñ bis a vl' ab mediāte. Sexta regl'a. oīa ꝟba ipsonalia passiue vocꝫ a ꝟbis neu- tralibꝫ descēdēntia sūt absoluta sic sua ꝟba a q̄bꝫ descēdūt. ꝛ pñt re- gere accīm sue ℔catōis ꝓportionabilē. vt currit cursum. vl' abltm̄ vel accusatiuū mediāte ꝓpōne. vt dormit in camera vl' ēt camerā vñ Therētiꝰ. Qua laboꝛiosa est ad me itur si leuis ad illū itur gregē.

¶ Arguit ꝟbū psonale nō pt impsonari. q̄ tertꝰ male loq̄t ℔ ꝺ ver bis impsonalibꝫ. Rñs pbat. q̄ oīs actꝰ ꝑ supponit terminū a q̄ egre dit. Dōm q̄ vez est fm rē. tm̄ intellectꝰ pōt illū actuꝫ intelligere sine

¶ Arguit. oē ꝟbū ℔cās p modū dī (suppositō a q̄ actꝰ ꝟbi egredit. cibilis ꝺ altero bꝫ suppositū. q̄ ꝛc. Dōm q̄ ℔ nō sufficit ad habēdū suppositū. ꝫ vltra ℔ req̄rit modꝰ ℔cādi vt ipꝰ est alterū cuiꝰ gra req̄

ritur ntūs. quod nō cōuenit verbis impsonalibus.
Arguit. vnūqōq; dz intelligi sic̄ hz esse, sz oīs act⁹ vbi er q̄ est ac/
cidēs ē in subiecto. g̃ dz intelligi ī subiecto. Dōm q licz accidens
nō subsistat sine subiecto. p̄t tn̄ sine eo itelligi, sic̄ albedo sine lacte.

.i. put ꝺcat ptinētiā

B vbū captū status vel officiū sociat s' p̄dictz
Est intellectum pro pertinet additur istis
Exēplū ī q̄ B vbū ē captū p ptinet regit illos gtōs patrz z matris
Est patris matrisq; pie succurrere nato

¶ Snia est q B vbū est captū p ptinet. i. qñ iportat ptinētiā status
vl' officiū vl' dignitatz addit p̄dictz. i. etiā regit gtm̄ sic̄ p̄dicta duo
vba. Exēplū vt in tertu z B. Est adolescētz maiores natu vereri. Ci/
cero inqt. Estq; ei⁹ diligere optios quoq; ꝓsilio z auxilio vtat.
¶ Notādū q q̄uis intereſt z refert ꝓstruat cū ablis mea tua sua
nr̄a z via. tn̄ B vbū ipsonale est nō ꝓstruit cū ill' gtis. neq; cū gtis il
loz. sez mei tui sui zc̄. sz cū ntis vt meū tuū suū zc̄. vñ Acer. ꝑmo ōr.
Nō est vestr̄ nosse rpa z momēta zc̄. Et ī euāgelio ōr. Sedere autē
ad dextrā z sinistrā meā nō est meū dare vob. Tuū est videre vt oīa
bene fiāt. Sic ordina ꝓstructibilia, videre vt oīa bñ fiāt est tuū.
¶ Jtē B vbū (est) bñ ꝓstruit cū ill' gtis morz z iurz. vt moris est. i. ad
morē ptinet. iurz est. i. ad ius ptinet. Et illa q̄ dicta sūt de B vbo est,
etiā p̄t dici de alīs vbis bñtibꝰ ꝓfinēt catōez cū eo. vt lere viuere
videt adolescētz. vl' videt tuū. tn̄ pōt ibidē itelligi vbū substātiuum
Arguit. ptinet regit dtm̄. g̃ est captū p ptinet regit da (licz esse,
tiuū z nō gtm̄. q; sūt synonoma. Dōm q B vbū est simpl'r nō est sy
nonomū cū ptinet. sz p tāto ꝺr capi. p ptinet q; iportat ptinentiā sta
¶ Notādū q B vbū est ml'tz mōis ꝓstruit cū gtō. (tus vl' officiū.
Prio regit gtm̄ er vi pure possessiōis. vt lib est petri. Scōo er vi de
mōstratōis cētie. vt maria est magne vtutz. Tertio er vi ptinentie
ꝺcate p modū vtz alterī⁹. z sic regit gtm̄ p istā regulā. vt sez iportat
ptinētiā stat⁹ vl' officiū vl' dignitatz. Exēplū de statu. vt mgri scholā/
riū est honeste viuere. i. honeste viuere ptinet ad ei⁹ statū. Exēplū de
officio. vt mgri scholariū est corrigere discipl'os. i. corrigere discipu
los ptinet ad ei⁹ officiū. Exēplū de dignitate. vt mgri artiū est dcēr
re birretū in capite z annulū in manu. i. B ptinet ad ei⁹ dignitatē.
¶ Querit. q̄t modis capit est impsonal'r. Dōm q septem modis.
Primo p ptinet. Scōo p ptingit. vt ptz in Donato ibi. Est qñ ter/
tia ꝓiugatio zc̄. Tertio qñ ꝓstruit cū ly ita. vt ita est sic̄ dico. Quar/
to qñ ꝓstruit cū dtō. vt mihi est bñ. Quito qñ ꝓstruit cū gerundīs
vt legēdū est. Sexto qñ capit cōpatiue. vt sicut est in ꝓposito ita ē
ibi. Septio qñ capit interrogatiue. vt est mgr in scholis.

De regimine genitiui

¶ Notādū q̄ fm q̄sdā hi gti regunt ab istis vbis ex vi nature spe/
cialis. sz fm alios regūt ex vi ptinētie. sed generali denoiatiōe ex vi
dēmōstratōis essentie. q: ibi fit notificatio essentie.

s^c gti s^c nomē s^c ad statū .i qō ptinet ad officiū

Dat regimen simile quod pertinet officiumq̄ — Ex vi ptinētie.
est exēplū de statu est exēplū de officio

Vt custos rerum notat. t custodia rerum

¶ Snia est. nomē fcās statū aliquē vl' officiū dat sil'e regimē. i. fgit
gtm̄ sic p̄dicta vba. Exēpla patēt i textu. Nec snia stat i duab' regu
lis. Prīa est. dcō ꝓcretiue iportās ptinētiā stat⁹ vl' officij pōt regere
gtm̄ fcantē illō respectu c^o hī tal' ptinētia. vt custos eccl'ie. ianitor
celi. Scōa regl'a ē. dcō iportās abstractiue statū vl' officiū pt rege/
re gtm̄ fcantē illō respectu cui⁹ hī tal' stat⁹ vl' officiū. vt custodia re
rū. Sic p̄ma regl'a intelligit de ꝓcret. scōa vo de abstract.

Arguit. auct: b male p̄cedit. q: p⁹ fgimē vbo: itez tractat ō re
gimie noīm. ꝫ b qō dic. Impmis regimē ꝛc. Dōm q̄ ibi loq̄t de p
se. sz istō fit b solū incidētal'r. q: in p̄cedētib⁹ dictū est q̄ vbū iportās
ptinētiā pōt regere gtm̄. Posset etiā aliq̄s dubitare an nomē pos/
sit iportare aliquā ptinentiā. hoc soluit hic vt patet in textu.

Arguit. custos rez ibi est regimē ex vi act⁹ ꝙuersi in habitū p il/
lam regulā. Sūtq̄ regēdo pares. Et custodia rez est regimen ex vi
effectus cause final' q: custodia fit ꝓp̄ res obfuādas. Dōm q̄ iste
regule nō ponunt b de nēcitate. sz tm̄ de bene esse. Vel dōm q̄ fm
diuersas hitudines regētis ad dictionē rectā pūt esse plures vires
regimis in vna o:one vt hic t alibi in ml'tis o:ōnib⁹ patet.

¶ Querit. quō denoiat regimē istaz regulaz. Dōm q̄ spēali de/
noiatiōe ex vi ptinētie. Sz regimē p̄me regule denoiat ex vi act⁹ cō
uersi in habitū generali denoiatōe. q: custos d: ex habitu custodiē/
di. Sz regimē scōe regule generali denoiatōe denoiatur ex vi effe/
ctus cause finalis. q: custodia fit ꝓpter res tanq̄z ꝓpter finē.

.i dcōe regēte s^c casus .i. ꝓp:ū nois loci mio:

Et rectore caret genitiuus sepe localis — De abso
p qñ s^c exterioē p qñ .i singularis — lutiōe ge
nitiui.

Cum nullum motum designes. dum p:ecuntis
s^c declnatōis s^c declinatōis

Sit numeri nomen. sit prime siue secunde
Isti gti ꝓstructi cū illo vbo studeas vl' moz:i carēt recto:e
Rothomagi studeas vel rome deinde moreris
Isti gti nois appellatiuoz approbatoz simul carēt recto:e
Militie tamen atq̄z domi residebis humiq̄z

¶ Hic determiat de absolutõe gti. Et rõ ordis est. qr habit⁹ p̃cedit pruatõez. sz regimẽ hz se vt habit⁹. absolutio vo vt puatio. ḡ ꝛc. Sñia est. q gtũs ꝓpr̃ nois loci miorz simplicz figure singl'arz nũeri ꝑme vl' scõe declinatõis ꝯstruct⁹ cũ vbo vl' pticipio nõ iportãte motũ ad locũ exteriorẽ caret rectore. vt studui rome. moror rothomagi. Et addũ b tria noia appellatiua apropata. i. milícia dom⁹ z bum⁹. q etiã carẽt rectore qñ ꝯstruũt cũ hmõi vbo vl' pticipio. vt pz in tertu Dicit ꝑmo (gtũs ꝓpr̃ nois) ꝓpt gtñ nois appellatiui. qr nõ põt dici studui ciuitatz. Dicit (loci) ꝓpt gtñ alteri⁹ ꝓpr̃ nois. qr nõ põt dici studui iobis. Dicit (miorz) ꝓpt noia ꝓpria maiorz locorz. vt nõ dr studui brabãtie. Dicitur (simplicz figure) ꝓpt noia ꝓpria cõposite figure. vt nõ dr studui mõtispessulani. Sz ꝑdicta noia locorz ponũt in ablõ mediãte ꝑpõe in. vt fui i ciuitate. i brabãtia. i mõtepessulano. Dicit (singl'arz nũeri) ꝓpt noia ꝓpria plis nũeri. vt nõ potest dici studui athenarz. Dicit (ꝑme vl' scõe declinatõis) ꝓpt noia ꝓpria terrie declinatõis. vt nõ dr studui vnonis. Sz si talia ꝓpa noia fuerit terrie declinatõis. vl' plis nũeri. tũc ponũt absolute i ablõ. vt studui athenis vl' vernone. Dicit (ꝯstruct⁹ cũ vbo vl' pticipio nõ iportãte motũ ad locũ exteriorẽ) qr si ꝯstruant hmõi noia cũ vbis q iportant motũ ad locũ carẽt rectore in accõ. vt vado romã. Et si ꝯstruantur hmõi noia cũ vbo vl' pticipio iportãte motũ de loco carẽt rectore

Arguit ista noia milícia dom⁹ z bum⁹ (ablõ. vt venio roma. nõ sũt ꝓpria noia. ḡ autor male exẽplificat de eis. Dõm q hz non sint ꝓpria noia tñ romani vtebant eis tanq ꝓpriis noibꝫ. qr habebãt q̃dã loca qbꝫ appropabãt ista noia ꝓpt spẽales actꝰ q fiebãt i eis

Arguit. noia ꝓpria repiunt ꝯstrui mediãte ꝑpõne ḡ male dr q carẽt rectore. Añs ptz p Tullíũ i hac orõne. Ea die verres ad messanã vbẽ venit. ibi messana est ꝓpriũ nomẽ loci miorís. z ꝯstruit cũ ꝑpõne ad. Dõm q hz sic possz dici. elegãtꝰ tñ dr sine ꝑpõsit oc.

Arguit. noia ꝓpria maiorz locorz etiã carẽt rectore ḡ male dr q noia ꝓpria miorz locorz tm carẽt rectore. qr dicit Virgz. Ut nos hic alij sitiẽtes ibúnꝰ affros. ps scythiã. Jrẽ Arma virũqz cano troie q ꝑmꝰ ab orz. Jtaliã fato ꝓfugꝰ lauinaq venit. Litroa mlt̃ ille z terris iactatꝰ ab alto. Dõm q illi acti regũt a ꝑpõe ad subintellecta tñ talibꝫ orõnibꝫ nob nõ hz vti q̃libꝫ licz poetz gra metroz.

Arguit. vbũ q̃rz nõ ꝯstruit cũ gtõ sz cũ ablõ. ḡ ꝛc. Añs ptz in b exẽplo qõ habet in actibꝫ apl'orz de sctõ paulo. Natꝰ tarso cilicie nutritꝰ aũt i hac ciuitate. Dõm q tal'orio nõ est nob imitãda. qr i ea est antithesis. qr ille ab'tũs tarso ponit ꝑ illo gtõ tarsi.

Arguit. absolutio est ꝓprietas dcõnis casual' casual'r tẽte. sz qñ dr. sum rome. ibi rome nõ ponit casual'r sz aduerbial'r. ḡ nõ ponit absolute. qr determiat vbũ rõe loci. Dõm q nõ ponit aduerbialiter

ꝯnis habeat officiū aduerbꝫ. Et qñ dr cogit stare i tali casu. Dicendū q̄ nō est ex pte dcōnis regēs, sz autoritate grammaticor. Vl' lz habeat officiñ aduerbꝫ q; determinat vbū. tñ manet nomen, sic ēz aduerbiū aduerbialr tentū pōt hic officiū nois. vt diu est q̄ co/

¶ Querit. q̄s dr mot⁹ interior z q̄s exterior. Dōm q̄ inte (medi/rior mot⁹ est ille q̄ incipit in vno loco z terminat in eodē. Sz exteri or mot⁹ dr ille q̄ incipit in vno loco z terminat in alio.

¶ Notādū q̄ militia idē est q̄ bellū. vt petr⁹ ducit virā militie. Et sub illo noie militie cōprehēdit ille gtūs belli. vñ Horati⁹ Me primis vrbis belli placuisse domiq;. Sz dom⁹ capit qñq; vt ꝓcat edificiū. z sic regit. vt ascēdā in supiora dom⁹. Qñq; est nomē collectiū vt dom⁹ aarō sperauit i dño. Sz illi gtūs domi ponit absolute, ex ꝓcat qñq; tota hiatōez. vt sū domi. Qñq; ꝓcat tota vrbē. vt fortit egit domi forisq;. Romani mlta habuert bella domi forisq;. ħ est

¶ Notādū q̄ ille gtūs humi posit⁹ absolu/ (bella intestia z exna/te duplicē hz ꝓcatōez. qñq; ꝓcat i humo, z sic ꝯstruit cū vbo q̄ert. vt petr⁹ iacet humi. i in humo. Mea nihil refert humi an sublime pu trescā. Qñq; humi est idē qđ ad humū. z sic ꝯstruit cū vbo iportā/te motū ad locū. vt eū appēsum tunica strauit humi ꝓnū z i luto volutauit, z vehemēter erubuit, vultūq; humi dejecit nō audēs suspicari. Inuenit etiā cū vbo mot⁹ ille gtūs domi ꝙ ad domū. vt in ducite vitulos eoz domi. Sz nō est nob imitāda ꝯstructō talis. Et si ab autorib⁹ iueniat sic positū tūc sic excusāde sūt tales oratōnes,

illū gtm̄ s' antiphone ꝯsiderabis

Vespere paschalis hoc poni more videbis

¶ Snia est q̄ ille gtūs vespe posit⁹ i antipbona paschali. s. Vespe aūt sabbati z̄c. ponit absolute ħ more. i. sic noia localia p̄dicta.

¶ Querit q̄re dic (videbis) Dōm q̄ ꝓpt duas ꝛnias opiniones. Quar ꝑma est, q̄ vespe est ablti cas⁹ tertie dclinatōis ab illo noie vesper vri bi. Factū est vespe z mane dies vn⁹. Alq̄ dicūt q̄ sit gtūs ab illo noie vespa vespe. Sz ista scda opinio est melior z cōmunior, qr ista snia exp̄mit illā horā i q̄ maria magdalena veit ad sepulchꝝ z illā certā horā ꝓcat ille gtūs vespe, z nō abltūs. Et ħ etiā ptz ex relatiuo q̄. cū dr. q̄ lucescit. qđ est gener⁹ femi nō referēs nisi añs femi

¶ Arguit. veit iportat motū ad locū. g̃ port⁹ dz ve/ (nini gener⁹, spere poni i accō. Sol'o. si venit ꝯstruat cū casu iportāte locū. tūc ille casus dz poni in accō, sz de gtō tpis nō oportet. qr ille gtūs vespe hic iportat certū tp̄s. scz finē noct⁹ vel p̄ncipiū p̄me diei sabbati. i. septimane. vl' p̄ma sabbati. i. p̄ma hora illi⁹ diei q̄ dicebat sabbatū

¶ Querit. q̄re ponit port⁹ in gtō q̄z in ablto. Sol'o. ad ꝓcandum, q̄ sic gtūs est casus p̄ncipij. ita in ħ tpe voluit notare euāgelista p̄n cipium cōpletū nre redēptiōis. qr nihil ꝓfuisset nobis natiuitas vl'

D

passio dñi nisi subsequuta fuisset eius resurrectio.

Arguit grūs ꝑme declinatōis dz ꝓlōgari. sz vespe in isto ꝟsu abbreuiat ḡ ꝛc. Sol'o. ꝑ syncopā dz dici vespe vt ꝓstituat spōdeū. ꝛ sic nullū est ipedimētū i metro. Al'dōm. q̄ stat material'r. ꝛ est in recto acci casus. ꝛ sic nō oportz q̄ ꝓducat. q̄ nomē neutri g̃ in e corripitur, tm̄ ille accūs repsentat gtm̄ in antip'ona paschali positū.

dcōem fcantē — dcōem fcantē

Er vi possessiōis

Possessum debes sociare genusqz datiuo

rē possessam — generationē — casui

.i. mediāte vbo — s' vbū. i. substātiuū

Cum verbo per quod substantia significatur

¶ Hic autor incipit determinare ō regimīe dri. Rō ordis ẽ. q̄ ordo regimis posit⁹ est ab autore iux̄ ordinē casuū. q̄ iuuenes ḡs intēdit instruere ordinē casuū et Donato sciūt. sz gtūs i ordie casuū obliq̄ꝝ ꝓcedit dtm̄. ḡ regimē gti ꝓcedit regimē dri. ꝛ sic ꝙnter. Et dic autor. q̄ debem⁹ sociare dtō casui possessū ꝛ gen⁹ cū vbo q̄ꝝ qō v̄. i. mediāte vbo substātiuo. Nec snia stat i duab⁹ regul' Prīa est dcō fcās rē possessā ꝑt regere dtm̄ fcātē possessorē illi⁹ rei mediāte vbo substātiuo. vt lib̄ est petro. Scōa regl'a est. dcō fcās gen⁹. i. aliquā lineam ꝙsanguitat̄ seu ꝓncipiū generatōis ꝑt regere dtm̄ fcantē rē generatā. vl' fcātē illā rē respectu c⁹ est linea generatōis seu ꝙsanguinitat̄ mediāte vbo substātiuo. vt iste est iobāni pater. sum tibi fili⁹.

¶ Querit. ḡt ꝙcurrūt ad regimē dri. Sol'o. ḡttuor. s. duo generalia ꝛ duo spēalia. Generalia sc̄ modꝰ depēdēs ex pte dcōis regēt̄, et depēdētia determinās ex pte dcōis recte. Sz spēalia ꝓncipia sc̄ modꝰ

¶ Querit ex ḡt viribꝫ regit̄ da/ (acq̄rēt̄ ꝛ modꝰ cui aliq̄d acq̄rit. tiuꝰ. Sol'o. ex ḡttuor. s. ex vi possessiōis. ex vi relatōis. ex vi actꝰ cōuer. i habitū. ꝛ ex vi acq̄sitōis spēal'. ꝛ vltra illos ḡttuor vires regit

Argit. ō relatis i lra (tur general'r. s ex vi acq̄sitōis general. seq̄nti ōr. ḡ ꝫ supflue ponit hec scōa regl'a. q̄ pī filiꝰ ne pos oia sit relatiua. Sol'o. ꝫ determinat ō eis vt regūt alios dtōs q̄ suoꝝ correlatiuoꝝ. sz i tertu seq̄nti regūt dtōs suoꝝ correlatiuoꝝ. Et q̄n regunt gtm̄ dicēdo. sortes est pī tui. valet tm̄ sic pī tuꝰ ꝑ modū possessiōis. sz q̄n ōr. pater tibi. valet tm̄ sic est pater ad vtilitatē tuā.

Arguit. sic ser sūt vires in regimīe gti. ita etiā erūt ser in regimine dri. Probat̄ ꝙna ꝑ sil'e. q̄ ambo sc̄ casus oblicꝫ. Sol'o. nō est sil'e q̄ in regimīe gti attendunt̄ vires penes id qō est alteri⁹. qō fieri potest sm̄ demōstrationē ꝛ partitionē vt prī⁹ patuit. Sed in regimine dri attendunt̄ vires penes id qō est acq̄rere alteri. qō non pōt fieri sm̄ partitionē seu demonstrationē sed ḡttuor modis tm̄.

¶ Querit. vtr vbū substātiuū de necītate addat̄. Sol'o. nō de necessitate absoluta sz ꝙditionata. Primū ꝑtz q̄ vbo substātiuo depo

sito adhuc manet oño ꝙ grua. Scõm ptz, qz pfecta snia nõ bz nisi habito vbo suostãtiuo. Vbi nota ꝙ iste dtũs nõ regit a vbo substãtiuo, sz a noie mediãte vbo substãtiuo, sic ledẽs sup equũ pncipal'r ipz gubnat, sz instrumẽtũ q̃ mediãte ipm regit ẽ frenũ cham⁹ z bmõi.

¶ Querit, q̃re vbũ substãtiuũ magr exp̃mit b, cũ etiã nccariũ sit in regimie gtĩ sic b. Sol'o iõ, qz gtũs denotat rẽ actual'r possessam a possessore, sz dtũs notat eã habitual'r possessã cũ mõ acq̃sitiõis tm̃. Vel dõm, ꝙ nomẽ bz potẽtiã regẽdi dtm̃, z illa potẽtia reducit ad actũ p vbũ substantiuũ, z b intelligendũ est de rõne pfectõis inie, qz absolute nõ requirit vbũ substantiuũ, sz ꝯditional'r. Et bz iste tert⁹ veritatẽ tam de possessione pura q̃z impura.

¶ Arguit, nõ requirit vbum substantiuũ tanq̃z mediũ, q̃ dictũ est falsum. Añs pbat in b exẽplo, placidus mihi. Sol'o, noia adiectiua bñ pñt regere dtm̃ sine medio vbi substãtiui, qz fcãt ꝙ modũ alteri acquisibilis, nõ tñ noia substãtiua q̃ fcãt rem ꝙ modũ ꝙ se stant, nõ vt alteri acquisibilẽ. vt prius patuit.

¶ Querit a q̃t ptibus oõnis regit dtũs. Sol'o a ser. Prio a noie vt amabilis mihi, amãd⁹ nob. Scõo a ꝓnoie, vt idẽ mihi. Tertio a vbo, vt faueo tibi. Quarto ab aduerbio vt sil'r mihi. Quinto a principio vt dãs tibi. Sexto ab interiectiõe, vt heu mihi. Nota ꝙ omne vbũ mũdi pt regere dtm̃ casum dũmõ acq̃sitiue ponat. vñ Non est in mũdo vbũ qõcũq; sit illud, Qui possit regere casuz qñq; dtm̃.

dcões, s⁹ dtm̃ regũt

Sicq; relatiue voces hunc sepe gubernant
s⁹ hostil' dcõ fcãs ꝓximitatẽ
His contrarietas sociatur proximitasq;
exẽplũ de ꝯtrarietate sũt exẽpla de ꝓximitate
Ipsi dissimilis, vicinus siue propinquus

Er vi relatõis, cõtrarietatis z ꝓximitatis.

¶ Dic ꝙ relatiue voces, i, relativa logicalia regũt sepe hũc, s, datiuũ. Et bis sociat ꝫrietas z ꝓximitas, i, dcões fcãtes ꝫrietatẽ z ꝓximitatẽ. Hec snia stat i trib⁹ regul'. Prĩa est, relatiuũ logicale sepe ẽgit dtm̃ sui co:relatiui, vt dicẽdo pr̃ est filio pr̃i, fu⁹ est dño fu⁹. Et ꝙ bñ intelligit ꝙ nõ solũ regla vificat ꝺ relatis cõparãtie, sz etiã ꝺ alt⁹. Scõa ẽ, dcõ fcãs ꝫrietatẽ hostilẽ põt regere datiuũ fcantẽ illũ respectu cui⁹ bz tal' ꝫrietas, vt inimic⁹ petro. Tercia est dcõ fcãs ꝓximitatẽ põt regere datiuũ fcantẽ illũ respectu cui⁹ bz talis ꝓximitas sive in loco sive in sanguine, vt vicin⁹ petro, nepos iohãni.

¶ Querit, q̃re ꝺ: in tertu (sepe) Sol'o iõ, qz relatia nõ semp regũt datiuũ sz qñq; regũt genitiuũ. vt pater filij pr̃.

¶ Arguit, prĩ⁹ z posteri⁹ sũt relativa, z tñ nõ regũt datiuũ sz ablatiuũ vt prĩ⁹ posterior ẽ⁹. Sol'o, relativa cõpatiui gd⁹ possũt regere

ablatiuū. ſz alia regūt dtm̄. z ſic iſta regl'a intelligit de relatiuis nō cōpatiui ḡdus relatis ad ſua correlatiua ſine medio p̄poſitiōis.

¶ Cōtra relatiuū nō cōpatiuū pōt regere gtm̄. ḡ ꝛc. Probat i ꝫ exemploz filiꝰ p̄is. in q̄ illō relatiuū filiꝰ regit gtm̄ z nō dtm̄. Sol'o.

¶ Querit. q̄ eſt dr̄ia bar regl'ar. (textꝰ nō dicit semp ſed sepe.

Sol'o. iſta. qz relatiuū ſm p̄mā regulā regit datm̄ ſui correlatiui. vt ſil'is ſil'i ſil'is. ſz ſm alias regl'as regit dtm̄ nō correlatiui. ſz ſignificantē ſubiectū ſui correlatiui. vt iobes eſt ſil'is petro. Et ꝫ fit ad ꝓcādū q̄ relatiuū nō ſp regit dtm̄ ſui correlatiui. iō nō poſuit ali

¶ Querit. cūre nō addit cū vbo ſubſtātiuo. (as regl'as ſpeciales.

Sol'o. qz relatiua ſt adiectiua. z adiectiua dicūt actualē inherentiā. ḡ nō eſt neccariū addere vbū ſubſtātiuū ad reducēdū potētialitatē ad actū. Tñ pōt addi vt id qō eſt ī re actual'r ī ꝫmōe explicet. non tñ neccitate abſoluta ſz qditōata. Et iō (ſic) ī textu nō dic oīmodā ſil'i

¶ Querit. quō denominat iſtud regimen (tudinē. ſed aliqualem.

Sol'o. primū potiſſime denoiatur ex vi relatiōis. ſcōm ex vi contrarietat̄. z tertiū ſex vi ꝓfitatis. qz regimē debet denoiari a dictione regēte in ordine ad dictionē rectā. vt patuit ex dictis.

s^c termiata s^c noia s^c p̄dictis.

Ex vi acꝰ quersi ibabitū. **In bilis aut in dus verbalia iungis eiſdem**
Exēplū i q̄ amabilis regit illū dtm̄ nobis. ſil'r amandus
Sic nobis chriſtus z amabilis eſt z amandus.

¶ Dic q̄ noia vbalia in bilis aut in dus termiata regūt dtm̄ a pte poſt. vt xp̄s eſt amabil' mihi. xp̄s eſt amād' nob. Et dz noāter (in bilis aut in dus) ꝓpter noia vbalia ī oz vl' in trir̄ miata. qz illa regūt gtm̄. Et dz addi (a vbis trāſitiuis deſcēdētia) qz ſi deſcēdant a vbis

¶ Querit. q̄ eſt dr̄ia ī nt noia vbalia in (ueutralib nō regūt dtm̄. bilis deſcēdētia a vbis trāſitiuis z neutralib. Sol'o iſta. qz deſcēdētia a vbis trāſitiuis exponunt paſſiue p ſuū infinitiuū paſſiuum. vt amabil'. i. aptꝰ eſt amari. dz amari. optet amari. Sed deſcēdentia a vbis neutralib exponunt neutral'r p aptus z p ſuū infinitiuū vt ſtabilis i. aptꝰ natus eſt ſtare. Et dz huic regule addi (paſſiua ſignificationē bñtia) qz ſi haberēt actiua ꝫcatōez tūc nō regerēt dtm̄ vt lunē ē penetrabile p vitz. i. aptū penetrare. ſz vitz ē penetrabile. ibi paſſiue exponit. i. aptū penetrari. Et dz addi (ſgit dtm̄ fārē z inferētē paſſionē) qz ſi dtūs aliud ꝫcaret tūc nō regeret p iſtā regl'am

Arguit. ſt aliq̄ noia in ilis ēmiata. vt docilis vtilis. q̄ etiā regūt dtm̄ p iſtā regulā. ḡ text eſt diminut. Sol'o. iō de illis nō fit ſpecialis regl'a. qz pauca ſūt. z etiā bñt cū iſtis aliquā ꝓueniētiā.

¶ Notādū. q noia vbalia in ilis ēmiata ēr pñt poni actiue ſeu paſſiue. vt habil'. i. aptꝰ natꝰ habere ſeu haberi.

Arguit. amād' eſt ꝓtcipiū. ḡ male ponit p noie vbali. Sol'o

amādus capiť dupl'r. Uno mō vt exponiť p dignus. vt amādus. i. dign⁹ amari. ꝛ sic est nomē. ꝛ regit dtm̄ p istā regulā. Alio mō exponiť p debet. vt amādus. i. dz amari. ꝛ tūc est pticipiū. ꝛ regit eundē casū quē suū verbū a q̄ descēdit. vñ Alexāder. Que iūges ꝟbo iunges ꝛ participāri. Jtē Per dign⁹ nomē. p debet pticipās est.

¶ Querit. q̄re amād⁹ noial'r positū nō regit gtm̄ sic alia pticipia p̄t̄ tpis noialisata. vt amās. Sol'o. licz amād⁹ sit nomen. tm̄ adhuc passiue ꝟcat. ꝛ p passiuū exponiť. ḡ adhuc regit dtm̄ sic suū ꝟbū

¶ Querit. quō regimē p̄dicte regl'e ō noiať. Sol'o. ex vi (passiuū. act⁹ ꝙuersi i bitū. q: p̄dicta noia ꝟcāt illō p modū bit⁹ ꝛ q̄et̄. qō sua ꝟba ꝟcāt p modū flux⁹ ꝛ fieri. ḡ act⁹ i ill' est mutat⁹ i habitū.

dcōem ꝟcātē dānū dictionē ꝟcantē vtilitatē

Damnum significans aut vtile pone dativo

Et vi acquisitionis specialis.

Exēplū i q̄ illa dcō ḡtus ꝟcās vtilitatē regit dtm̄ p̄ii respectu cui⁹ est illa vtilitas

Exēplū i q̄ illa dcō ḡuis ꝟcās icōmodū regit illū dtm̄ hosti respectu cui⁹ est incōmodū.

Hic patri gratus hosticz grauis dare debes

¶ Dicit ꝙ dcō ꝙcretiue ꝟcans cōmodū vel incōmodū. i. damnū vl' vtilitatē pōt regere dtm̄ ꝟcantē id cui acquiriť talis vtilitas vl' tale damnū. vt vtile mihi. pficuū mihi grauis mihi. Et dz notanter (dictio) ad ꝟcandū ꝙ nō solū nomē p istā regulā regit dtm̄ sz etiam verbū ꝛ pticipiū. vt nocet mihi obest tibi. fauens tibi. Et dz notāter (cui talis acquiriť vtilitas vel dānū) q: si dtūs aliud ꝟcaret nō regeret p istā regulā. vt fili⁹ doceť patri. q̄ habet duplicē sensuz. Prim⁹ est. ꝙ fili⁹ doceť ad vtilitatē patr'. ꝛ sic regiť p istā regulā. Ali⁹ sensus est. filius doceť patri. i. a patre. ꝛ tūc regiť p istā regulā. (Sepetiam datiui recti p illā regulā. Jstius regimē ꝛc.

¶ Arguiť. ḡtitudo est dcō ꝟcās vtilitatē ꝛ tñ nō regit dtm̄ p istam regulā sz gtm̄. vt ḡtitudo patr'. Sol'o. regl'a intelligiť de dictiōe ꝟcante ꝙcretiue damnū vel vtilitatē. vt gratus patri.

¶ Arguiť. ista verba damno spolio: importāt damnū. ꝛ laudo cōmēdo importāt vtilitatē. ꝛ tñ nō regūt dtm̄ p istā regulā. sed accm̄. vt damno te. laudo te. Sol'o. ꝟba ista trāsitiue capta regūt accm̄ sed acq̄sitiue posita regūt datiuū. Et quo elicit talis regula. ꝙ ois dictio ꝟcans rem suā vt est acquisibilis alteri regit datiuū p istam regulā si ex sui impositiōe ipo:tat damnū seu vtilitatē. sed si solū ex additiōe sui cū dtō importat damnū seu vtilitatē. tūc regit datiuuz per regulā imediate sequentē.

s^c generalis. s^c dti

Jstius regimen dabit acquisitio casus

Et vi acq̄sitōnis generalis.

Glosa notabilis

Est exemplū

Nobis est passus qui nobis cuncta creauit

est exemplū

Nobis surrexit qui nobis tartara fregit

¶ Iste rext⁹ pōt dupl'r sniari. Prīo sic. q̄ liber drōs fm p̄dicta gtur o: regimia pōt regi ex vi acq̄sitōis genera' Vl' sic. qñ cūq; drūs regit ab alīḡ. tūc p talē o:nē ipo:tat acq̄sitio. q: drūs est ꝓpr⁹ casus

¶ Querit. q̄tuplex est acquisitio. (acq̄sitōis. sic gtūs possessiōis. Sol'o duplex. s. genera' z spēa'. Acq̄sitio spēa' est qñ dicto regēs de se ipo:tat cōmodū vl' incōmodū. dānū vl' vtilitatē. vt gtuis z vtilis. z de hac intelligit p̄dicta regl'a (Dānū fcās) vt ibi dictū ē. Sz genera' acq̄sitio ē qñ dcō regēs ō se nō ipo:tat cōmodū seu icōmodū. s; ex adiūctōe alteri⁹ fcat dānū vel vtilitatē. z de illa agit hic.

¶ Notādū q̄ p̄ter regulā generalē (fm quā oīe ẏbū acq̄sitiuē positū pōt regere dtm̄) sūt aliq regl'e spēales. Quar⁹ p̄ia est. oia cōpositā a sū z fore regūt dtm̄ p̄ter absū. qō regit sepi⁹ abltm̄. vt iohes abest patria. Exēplū ō alīs vt obest mihi. prodest tibi. scio id ꝓfore mihi. Scōa regl'a. oia cōpositā cū p̄pōe cō regūt dtm̄. vt ob tuaz dignitatē tibi ꝓgtulo:. cōgaudeo tibi i deco:atu tuo. Tertia regl'a oia cōpositā a facio qñ cōponīt cū aduerbio regūt dtm̄. vt de⁹ tibi bñ faciat. Quarta regl'a. oia ẏba fcātia iuuare regūt dtm̄ p̄ter iuuo qō regit accm̄. vt auxilio: āminicl'o: frago: succurro tibi. Quinta regl'a. oia ẏba fcātia nocere r̄gūt dtm̄. vt noceo. officio tibi. crudi fruct⁹ officiūt voci. Sexta regl'a. oia ẏba fcātia certare regūt dtm̄. vt ꝓcerto. pugno. ꝓtendo tibi. Septīa regl'a. ẏba fcātia p̄ria/ri regūt dtm̄. vt obuio obsto tibi. Octaua regl'a. ẏba fcātia obedire regūt datiuum. vt obedio. acq̄esco. pareo. famulor. obseq̄r tibi.

Nona regl'a. ẏba fcātia inimicicīā regūt dtm̄. vt inimicor. insidior petro. Decīa regl'a est. ẏba fcātia blādiri regūt dtm̄. vt blādior adulor adiocor tibi. Xi. regl'a. ẏba fcātia actū irascēdi r̄gūt dtm̄. vt irascor. indignor. stomacho: iohānī. Duodecīa regl'a. ẏba fcātia actū dādi opam regūt dtm̄. vt studeo. incūbo. indulgeo liis. Decimatertia regl'a. ẏba fcātia actū gratificādi regūt dtm̄. vt gr̄ificor z gratulor tibi. Decimaq̄rta regl'a oia ẏba fcanta actū p̄cessendi regūt datiuū. vt p̄sideo. p̄ficior. p̄esum tibi.

¶ Notandū q̄ gtus capit dupl'r. Prīo est idē qō accept⁹. vt vtinaz mihi datū eēt vt possem ꝓ tuis summis si me bñ merit⁹ tibi gratus esse. Scōo idē est qō mēo: bñficī. z sic regit accm̄ mediāte illa p̄positiōe erga. vt do gtidie operā vt possem q̄ gtissim⁹ erga te esse.

¶ Notādū q̄ gue q̄q; ē idē qō pōderosum. z sic opponīt leui. Vñ pbs in q̄rto celi. Oīe leue sursum. z oīe graue deorsum natura/

mouet. Et tūc qñ capit fm trāslationē ad alia. vt ḡuis est in moribꝫ z hoc in malo. Et etiā p trāssumptionē capit in bono. vt boies ꝓstā/ res in prudētia ḡues noiant. qr nūq; a iusto seu ab eq̄ recedūt. Se/ cūdo grauis est idē qđ molest⁹. z sic regit dtm̄. vt hic ē grauis ho/ sti. Etiā capit p labore afficere. z sic q dq̄ nō sūt graues. qr nō dicūt neq; alicui exhibēt negociū.

¶ Arguit si oia ꝟba mūdi possent regere dtm̄ seq̄ret q oia verba mūdi cēnt debil' trāsitōis. qr tale ꝟbū regit dtm̄ vl' aliū obliquum p̄ter accm̄. Sol'o. ꝟbū regit vno mō dtm̄ tanq; ex sua natura sibi p̄riū z sic solū ꝟba debil' trāsitōis regūt dtm̄. Alio mō ꝟba regunt dtm̄ nō tāq; casū ex natura sibi p̄riū. sz ex ꝟtute acq̄sitōis general' z talia ꝟba nō oportet esse debil' trāsitōis. Sil'r oē ꝟbū mūdi p̄t rege re duos accōs. vnū q̄ est p̄portionabil' fcatiōis. vt curro cursuz. z a liū fcantēt̄ps i q̄ fit tal' act⁹. vt petr⁹ sterit h̄ hāc statione tres ho/

¶ Arguit ex illo sequeret q oīe ꝟbū mūdi essz vehemētissi/ (ras. me trāsitōis. qr illō ꝟbū est vehemētissime trāsitōis qō p̄t regere duos accōs. sz hmōi sc̄ oia ꝟba mūdi. vt pz ex iā dictz. ḡ zc̄. Sol'o nō p̄t regere duos accōs indifferēter. sz solū illos q fcāt illō qō ē cū verbo p̄portionabil' fcatiōis z tpis sed hoc nō facit aliqđ verbū esse vehemētissime trāsitiōis. vt postea dicet.

sc̄ alicui tribues acq̄sitiue posito

Verbo sepe duos dabis acquirendo datiuos

Exēplū i q̄ h ꝟbū sc̄ fgit illū dtm̄ mihi cui aliq̄d acq̄rit. z illū dtm̄ lucro fcantē modū q̄ acq̄rit

Exēplū i q̄ h ꝟbū sc̄ regit illū dtm̄ vob cui aliq̄d acq̄rit. z illuz dtm̄ dāno fcantē modū q̄ acq̄rit.

Hec mihi sunt lucro vobis sunt cetera damno

res acq̄sitas ꝓsideres sc̄ ꝓsonis sc̄ sūt

Acquisita notes quibus acquisita videbis

¶ Dicit q verbū acq̄sitiue positū regit duos datiuos. vnū ex natu ra acquisitōis. aliū ex natura cause finalis. z ḡ dicit q notanda est res acq̄sita. z cui talis res acquirit. vt boc est tibi vicio. hec mihi sc̄ honori. cuiuꝫ laus sua decori est.

¶ Quer̄it. q̄t req̄runt ad p̄fectā acq̄sitionē. Sol'o q̄ttuor. s. res ac quisita res cui aliq̄d acq̄rit. mod⁹ acq̄sitōis. z finis p̄ter quē est ac quisitio. Ex q̄ ptz q q̄ res acquisita ad aliō dep̄ēdet q̄ ad illos q̄t tuor modos tūc illa dep̄ēdentia nō p̄t p̄fecte p duos datiuos de/ termiari. sz req̄rit aliq̄ tres dtōs. vnū fcantē rē cui aliq̄d acq̄rit. scōm fcantē modū acq̄sitōis. tertiū fcantē id p qō vel p̄ter qō fit talis acquisitio. Exēplū Prisciani. Hec sunt mihi cordi lucro. Si/ militer hic. teneas hoc tibi mēti. Et in bonis beate crucis legit. Ju gi sit memorie mors hec mihi cure

Glosa notabilis

Arguit. qñ ponũt duo noia substãtiua i vna oratõne sine cõiũctõe media. tũc vnũ illoꝝ dr esse gti casus. sz isti dri sũt noia substãtiua. z ponunt sine cõiũctõe media. g ꝛc. Sol'o illa regl'a bz intelligi qñ nõ est vna dictio q posset regere illos eosdẽ casus. Vel dr q illa regula intelligit qñ vn⁹ casus determiat dependentiã alterius.

Arguit. principiũ regit etiã duos dtõs. g male dr Verbo sepe duos. Dom q principiũ cõpehendit sub vbo. qr regit eundẽ casuz quez suũ verbũ a q descendit. vt patebit ibi (Que iũges vbo ꝛc)

Querit. i q̃truplici drna sũt vba regẽtia dtm p istã regulã. Dicendũ q in multiplici drna. Prio vba substantiua. vt ste rue fuerit mihi magne iocũditati. doloꝛi vl' gaudio. Et sub vbis substantiuis cõprehẽdunt vba habẽtia cõfinẽ fcationẽ cũ eis. s. vba apparitõis z estimatõis. vt tu tibi id laudi dicz. illud tibi vicio dicẽdũ est. Scdo. vba fcãtia actũ dãdi duos regũt dtõs. vt b dabit tibi laudi vl' vi/

Jte nota drnam int cõmodare z mutuare. qr cõmodam⁹ cũ idẽ in nũero redit. Cũ aũt mutuam⁹ nõ redit idẽ in nũero. sed in specie seu in valoꝛe. vt iohes dedit mihi librũ suũ cõmodato. Jtẽ vba fcãtia actũ subueniẽdi regũt duos dtõs. vt petr⁹ venit mihi auxilio Et q̃dã alia vba vt psilio. vt petr⁹ psilit auxilio socijs. Et q̃dã vba regũt solũ scõm dativũ. z loco prioꝝ habẽt accm. vt iacob dilexi. esau aũt odio habui. z ille dativ⁹ odio ea dẽ snia põt regi a vbo substãtiuo sum. vel ab b verbo habeo. vt habeo iohanẽ odio vel sum iohãni odio. Et vniuersal'r si loquimur artificial'r omne verbũ mũdi põt regere duos dativos casus.

Querit. vtr isti duo dri regunt ex eadẽ vi. Sol'o sic. z licet ambo regant ex vi acq̃sitõis. tñ nõ eodẽ mõ. qr prim⁹ drũs fcat rẽ cui aliq̃d acq̃rit. z regit ex vi acq̃sitõis actiue. z scõs fcat illũ qõ acq̃rit. z regit ex vi acq̃sitõis passiue.

Arguitur. nomen non potest regere duos genitiuos. er g verbũ nõ potest regere duos dtõs. Solutio. negandũ est añs. qr sic̃ verba vehemẽtissime trãsitõis regũt duos accõs. ita eoꝝ noia verbalia regũt duos grõs. vt iohanes est doctoꝛ petri grãmatice. z petr⁹ est instructoꝛ iohanis musice. heinric⁹ est inductoꝛ petri tunice.

s' dtm̃ in ablm̃ est exemplũ

Sepe resoluis in ab. huic visus. visus ab illo.

Snia est. q drũs sepe resoluit in ablm̃ mediãte p̃põne a vel ab vt nil cernit illi. i ab illo. dicit id vulgo. id est a vulgo. Et qõ dicit õ verbo etiã intelligendũ est de principio. vt iste inuisus est deoꝛ hoibus est dilectus deo z hoibus. i. a deo z ab hoibus. Sil'r hic. bubo est oibus auibus posa. id est ab omnibus auibus.

Arguit. nom̃ ñ pt fgere dtm̃ mediãte vbo substãtiuo. g male in rectu (huic visus) Añs pbat p illã regulã (Cũ vbo qõ) Solutio. illa regl'a intelligit de noibus substãtiuis. sed ista intelligi ꝛc

noiw adiectiuis. vl̃ dom q visus est h̃ ptcipiũ. qđ põt regere eũdẽ casũ quẽ suũ vbũ a q̃ descẽdit. Vl̃ dicẽdũ q hic subintelligit vbum

¶ Querit. a q̃w vbis regit dtũs resolubil̃ in ablatiuũ (substãtiuũ

Sol̃o. ꝑmo regit a vbis passiuis. vt colo: videt illi. i. ab illo. z sub vbis passiuis dñt cõprehẽdi vba depõnẽtalia z cõia passiue ꝯcatio nis. z vba neutra passiua. vt nascit huic filio. i. ab illo. petr⁹ venera tur mihi. i. a me. iohes venit mihi. i. vẽdit⁹ est a me. Scõo regit a vbis ipsonaliw passiue voc̃. vt flet̃ virgilio. i. a virgilio. Frequẽtius tñ tale vbũ ipsonale resolubit in vbũ actiuũ. vt stat mihi. i. ego sto. Tertio regit a noiw vbaliw in bilis z in dus t̃miat̃. vt xp̃s ẽ amabilis vl̃ amãd⁹ nob. i. a nob. Et etiã regit dtũs a q̃busdã noiw verbaliw in osus termiat̃. vt iohes est oiw boiw odiosus. i. ab oibus boiw. Quarto dcõnes diuersitat̃ z alietat̃ z differẽtias ꝯcãtes regũt dtm̃. vt diuersũ illi. i. ab illo discrepat illi. i. ab illo. freq̃nti⁹ tñ in ablõ inueniunt. Quito a vbis susceptis z receptiuis. vt petr⁹ substulit mihi aur̃. etiã aufero eripio tollo. Sexto h̃ vbũ est captũ pro existim at regit dtm̃ resolubilẽ i ablt̃m mediãte ꝑpõne a vl̃ ab. vt diuitie nõ sũt mihi tãti q̃nti lꝛe. i. nõ reputant a me ꝓ tãto.

¶ Querit. q̃d ꝯcabit dtũs resolubil̃ i ablt̃m Sol̃o ꝯcabit rẽ a q̃ alteri passio infert. Et nota q dtũs mag̃ resolut i ablt̃m q̃z ecõuerso q: resolutio nihil aliõ ẽ q̃z illi⁹ qõ occultũ est manifestatio. sz manifestio: ẽ ista smia i ablõ q̃z i dtõ. g̃ pot⁹ resolut dtũs i ablt̃m q̃z ecõ uerso. sic obscur̃ resolut in illõ qõ ẽ clar̃ z manifestũ. Itẽ dr. visus est mihi exponit sic. i. a me videt. Dz q̃n dr: video: mihi. theutonice dũckt mir. videt tibi. theutonice. dunckt dir. videt sibi. theutonice dunckt yn.

s^c dtis vba iubẽtia .i. accis

His ꝓceptiua quartisve potes dare verba
s^c vba .i. q̃ actũ fandi ꝯcãt .i. actũ ꝯcandi
Junges que fari signant aut significari
declaro tibi hec tibi hec tibi hec
Hec tibi clarifico signo vel denoto scribo
omnia ista verba
Erudio doceo iubeo simul instruo disco
hoc verbũ sociare .i. accõ
Ac introduco debes coniungere quarto
acq̃sitiue ponis s^c verba s^c casibus
Dum tamen acquiris decet hec sociare datiuis

¶ Dic̃ q vba ptinẽtia ad ꝑcipiẽdũ vt ꝑcipio. ad fandũ siue loq̃ndũ vt dico. ad declarandũ vt clarifico. ꝯstruunt eũ dtõ z accõ. vt ꝑ/

cipio tibi hoc. dico tibi vex. clarifico tibi tertū. Et hec ꝟba erudio doceo ꝛc. que debem⁹ ꝓiūgere accō. si tñ acq̄sitiue ponanť etiā dep̄a sociare datis. vt doceo tibi filiū tuū grammaticā.

¶Snia ista stat in q̄truo: pr̄ib⁹. Quar⁹ p:ima est. ꝟba p̄ceptiua regūt dtm̄ kcanté illō cui p̄cipiť. ꝛ accm̄ kcātē illō qō p̄cipiť vt mando tibi h. Scōa ps. ꝟba kcātia actū loq̄ndi regūt dtm̄ kcātē illud cui loq̄ť. ꝛ accm̄ kcātē illō qō ō:. vt retulit mihi noua. Tercia pars ꝟba kcātia actū notificādi regūt dtm̄ kcātē illō cui notificať. ꝛ accusatiuū kcātē illō qō notificať. vt clarifico tibi illud. Quarta ps. ista ꝟba h̄ i tertu posita. s. erudio doceo instruo ꝛc. ḡ ex pria natura regūt accm̄. dū tñ acq̄sitiue ponanť regūt etiā dtm̄. ꝛ sic p̄dicta verba regūt dtm̄ cū accō qñ acq̄sitiue ponunť. vt doceo pr̄i filiū suum

Arguiť. ꝟba pr̄inētia ad inhibitionē regūt etiā (grāmaticam. dativum vt inhibeo tibi illud. ḡ regl'a est diminuta. Sol'o. illa cō p̄hēdunť sub ꝟbis p̄ceptiuis. q: illis opponunť. ꝛ oppositor eadem

Arguiť. ista ꝟba regūt pr̄ie accm̄ ḡ d: hec re/ (est disciplina. gula poni i regimie acci. Sol'o. vex. est p se loq̄ndo. sz solū incidē/ tal'r hic loq̄tur ad kcandū p locū a mio:i in o:die ad mai⁹. Si sint vehemētissime trāsitōis ō quib⁹ min⁹ videť. tñ acq̄sitiue posita possunt regere dativū. ḡ omne ꝟbū mūdi pōt regere dativū.

¶Querit. q̄l'r ꝟba p̄ceptiua regūt dtm̄ vel accm̄. Dōm q̄ dupl'r Uno mō ꝓiūctim. ꝛ tūc dtūs kcat rē cui p̄cipiť. ꝛ accūs kcat rem q̄ p̄cipiť in eadē o:one. Alio mō pñt regere illos duos casus diuisim in diuersis o:ōnib⁹. ꝛ qñ h̄ fit tūc adiūgiť ei infinitiu⁹. vt p̄cipio tibi scribere vl' p̄cipio te legere. ꝛ tūc ille accūs te regiť ab illo infinitiuo scribere. qō scit p' resolutiōez qñ. s. accūs p̄t resolui in nm̄. ꝛ infinitiu⁹ in suū ꝟbū finitū mediāte q⁹ vl' q̄ten⁹ manente eadē sntia. vt p̄cipio q⁹ tu legas. Et ille accūs nō pōt regi ab illo ꝟbo p̄cipio. q: si regeret accm̄ rei rōnal'. tūc eēt ꝟbū vehemētissime trāsitōis. qō est falsū. q: si regeret talē accm̄ q̄ kcaret rē recipiēte aliq̄d adhuc posset regere vnū accm̄ q̄ kcaret illō qō recipiť. h̄ aūt falsū est sz tñ infinitiu⁹ cū accō supplet vicē acci casus. ꝛ ḡ p̄cipio nō est ꝟbū absolutū i

Arguiť. ꝟba pr̄inētia ad ꝓsulēdū erī (ista o:one. p̄cipio te legere am regūt dtm̄ cū accō. ḡ tert⁹ est diminut⁹. Dōm q⁹ illa cōpreh̄en/ dunť sub ꝟbis p̄ceptiuis q: q̄ h: alicui p̄cipe. etiā h: illi ꝓsulere. vt

¶Querit. q̄truplicia sť ꝟba regētia dtm̄ cū accō p (ꝓsulo tibi hoc. ista regulā. Dōm q⁹ q̄druplicia. Pr:io ꝟbo pr̄inētia ad loq̄ndū. vt loq̄r kmocino:. dico. p̄dico ꝛc. Scō ꝟba pr̄inētia ad notificādum aliq̄d vt notifico clarifico ꝛ sil'ia. Tertio ꝟba kcātia actū donandi. vt do. restituo. remitto. reddo. īdulgeo. p̄beo. tribuo largio:. ꝛ cōse/ro. Quarto ꝟba pr̄inētia ad legatōez. vt mitto. destino. trāffero. Et pñt addi duo modi. q̄z p̄m⁹ est. ꝟba kcātia ꝓmittere regūt dtm̄ cū

acco. vt ꝓmitto. ſpondeo. polliceor. Scds ē. ꝟba fcātia actū ſ cōpandiſ gūt dtm cū acco. vt cōparo ꝙfero. cōpono. eq. vt ꝙfero te illi. Et pōt adhuc poni ablt⁹ i q fit cōpatio. vt ꝙfero te illi eloq̄ntia. Sil'r ꝟba fcātia actū ſubiugandi. vt ſubijcio ſuppono ſubdo. Etiā ꝟba ſignificātia actū adiūgēdi. vt aſſocio adiungo applico. vt aſſocio me

Arguit. pla ſ ꝟba regētia dtm cū acco q̄z auctor ḃ i (petro ꝛc. rettu enūerat. g̃ eſt diminut⁹ Dom ꝙ auctor ponit ḃ aliq̄ ſub dō a

Notandū ꝙ ſtruo ḃz (lia cōprehēdit. ꝛ ſ eriā ī ꝑdict⁹ enūerata. duplicē fcatōes. qñq̄z ē idē ꝙ ꝑpare. vt ſtruo claſſē. milicīā. actē. et ſic dr miles inſtruct⁹. i. ad pugnā armat⁹ Qñq̄z ē idē qđ docere. vñ Carbo. Si tibi ſint nati nec opes tūc artib⁹ illos Inſtrue ꝛc. Sz ceteror ꝟbor fcatōes ſ ſat⁹ plane iō eor expoſitionē remitto ad ali/

boc nomē boc aduerbi ḃ ꝟbū (um locū. adiectiuū um obuiam obuio illas inſiectōes ſ ꝑdict⁹

Obuius atq̄z uiam uio ve ſimul heu quoq̄z iungā

Snia ē ꝙ ḃ nomē adiectiuū obui⁹. ꝛ ḃ aduerbiū obuiā. ꝛ illō verbū obuio as are cū ill' duab⁹ inſiectōib⁹ ve ꝛ heu volunt regere dtm vt obui⁹ ſū tibi. veīt mihi obuiā. obuiaueīt vob⁹ ridētib⁹. ꝛ ibi. Obuiaueīt dño ꝛc. Ne mōo abs ſcādalo. Heu mihi q̄z incolat⁹ me⁹ ꝛc. Arguit. obui⁹ ipoꝛtat ꝛietatē. g̃ regit gtm ꝑ illā regl'az. Proximitas ꝛietas ꝛc. Dom q̄z ñ ē icōueniēs ꝙ vna dcō regat diuerſos caſ⁹ fm diuerſas hitudies. Vl'dr ꝙ ñ ponit hec regl'a ḃ nccſſa

Arguit ſ pla aduerbia q̄ pñt r̃gere dtm. g̃ tert⁹ (re ſz ḃ bñ eſſe eſt diminut⁹ vt fauoꝛabil'r tibi. Dom ꝙ illa cōprehēdūt ſub ḃ ad

Vbi notādū ꝙ oīa aduerbia ḃ ſcēdētia a noib⁹ po (uerbio obuiā tētib⁹ regere dtm etiā pñt r̃gere dtm. Et huiuſmodi gr̃a ſub illo aduerbio obuiā cōprehēdūt. Vbi iſup notādū ē. ꝙ Alexād incidēt al'r declinabilib⁹ inq̄ſitū ponit ḃ aduerbiū obuiā qđ ꝓuenit cū illo noie adiectio obui⁹ a um i fcatōe ꝛ ſub illo alia aduerbia

Arguit. inſiectō ñ ꝑt r̃gere caſū. vt dic Floriſta (cōprehēdūtur. Inſiectio ꝙiūgēſq̄z carebit vtroq̄z. i. nec regūt nec regūt. Dom ꝙ inſiectio vt inſiectio fcās affectū mēt⁹ abſolute nō regit aliquē caſum. vt vult Floriſta. Sz ſi capiat⁹ ipoꝛe inq̄ſitū ſcz ipoꝛtat dolorez vl' paſſionē aliquā alteri acq̄ſibilē ꝑt regere dtm. ꝛ ſic loq̄t Alexād.

Contra. inſiectō adhuc ñ ꝑt r̃gere dtm. ꝛ ꝑcipue heu. g̃ ꝛc. Añs ꝓ ſ ſed a pre ꝙ auctoꝛitatē Laurētij ḃ vall' q dic. ꝙ heu nūq̄z regit dtm ſz acc̄m. ꝛ ḃ ꝓbat exēplis ꝓtoꝛ. vñ Virgili⁹ Heu ſtirp ē inuſa Theſeti⁹ Heu me miſer Plini⁹ Heu demētiā ab hūs initūs eſtimātū ad ſuꝑbiā ſe genitos. Dom ꝙ bñ ꝑt regere acc̄m vt ꝓbāt exēpla. ꝛ vt etiā poſtea patebit. Sꝛ ꝙ ḃ nō ꝓbat⁹ q̄n etiā ꝑt regere dtm vt in ꝑ. Heu mihi q̄z icolat⁹ me⁹ plōgat⁹ ē Jō auctoꝛitas Laurētij nō ē accepтāda. q̄z ñ loq̄t i ḃ vt expt⁹. ſz magſ ex volūtate ꝛdicēdi Alexādro vt ꝛ q̄ſplimos moꝛe pōpoſoꝛ fac. nō ex ingenij cerritudine.

¶Querit. q̃t regl'e dant de regimie aduerbior. Dñm q̃ q̃tuor. Prīa ē oīe aduerbiū ptic'lariter ipor:tās tp̄s regit gtm̃. vt nūc ti po:. bodie! tpis. Et ō: (ptic'lariter) q: si ipor:taret vl'r tp̄s tūc ñ reg ret gtm̃. vt sp. Scō a regl'a ē aduerbia loci regūt gtm̃. vt vbiq; locā rū. Tercia regl'a ē aduerbia descēdētia a noīb potētib regere dm̃ etiā p̄nt r̄gere dtm̃ vt ipe loq̄t sil'r mihi vl' dissil'r mihi. Quarta re gl'a ē oia aduerbia cōparatiui g̃d' p̄nt regere abltm̃. vt iobes currit velocī petro. Et aduerbia suplatiui g̃d' p̄nt regere gtm̃. vt iobes

¶Notādū q̄ sub illo vbo obuio as are etiā (optime rbor: loq̄t, alia vba cō:prehēdunt. vt occurro. Exēplū vt occurrūt dño, r offero Virgilī. optīe te mihi offers. Sil'r assurgo r insurgo. vt assurgo

¶Querit. q̃t mōis capit ve. Dñm q̄ (parētib. insurgo bostib, duob mois. Prīo vt est ꝯiūctio enclerica, r sic dz poni sine dcōnā q̃s copulat. vt petr' paul' ve scribit legit. r sic nō capit i ꝓposito. et tūc cōponit cū ne. r ō: neue. qō valet tm̃ sic nō. Neue puellas fletu moueare caueto. Ut flerēt ocl'os erudiere suos. Scō capit vt est interiectio dolēt. vt ve sēli q: si ceciderit. nō hz subleuantē se. Qñq; capit vt est interiectio execrādi sic capit h. vt Ve mūdo abscā dalo. Ve vob scrib r pharisei. r sic etiā ponit noīalter. Inde dicit aue. q̃si sine ve vñ vsus. Nō igit sine ve viuit nūc filius eue.

¶Notādū q̄ beu ml'r. mōis ꝯstruit. q: qñq; ponit sine casu. vt Pe nitet beu sero nil didicisse mō. Et qñq; ꝯstruit cum ntō Virgilius. Heu prisca fides. Qñq; cū gtō. vt beu misere mentis. Qñq; cū da tiuo. vt beu mihi q: incolatus me' rē. Qñq; cū accō vt beu me mi serū. Qñq; cū vtō. vt beu petre. Et qñq; cōponit r ō:rebeu. r est idē qō beu. vt Ebeu q̃ pingui macer est mihi thaur' in arua.

¶Notandū q̄ est drīa inf beu r heus. q: heus est aduerbiū reuo cādi ptereūtē Virgilī' Heus iuuenes mōstrate viā. Sz heu ē inter iectio sub q̃ interiectōe cōprehēdit hey. qō f̄git freq̄nt' dtm̃ q̃ heu vt Hey mihi nē q̄ amor nō ē medicabil' herb. Et p̄nt m'tre alie inī iectōes iueniri ō q̄b supsedeo. q: facil'r eor: f̄catō pōt ꝯsiderari.

	ista vba ipsonalia	s' casui
De vbis ipsonali/ bus.	Contigit euenit accidit r placet adde datiuo	
	ista vba ipsonalia	s' pdicī
	Et libet atq; licet liquet vacat additur istis	

¶Snia est. q̄ ista vba ipsonalia in tertu posita regūt dtm̃ agre p'. vt ꝯtigit mihi eo rpe brug' esse, placz mihi per optime rē.

¶Argit. sūt plura vba ipsonalia regētia dtm̃ q̃ ista. q̃ rem' est di minut'. q: Flor: ista addit adhuc tria. vt suppetit cōperit r expedit. Dñm q̄ illa cōprehendunt sub istis.

¶Cōtra. sub ist' intelligi nō p̄nt. q̃ rē. Añs pt:. q: ꝯtia sub ꝯtīs is

telligunt & synonoma sub synonomis, sed huiusmodi nō sūt illa verba impsonalia a Floristā posita cū istis, ergo &c. Dōm q licet per oīa nō sit similitudo, tamē est aliqlis, ex qua potest ꝓsiderari q cum istis habeant cōuenientiam in regendo datiuū

¶ Querit, ꝗt mōis pñt ista ẏba capi. Dōm q duob⁹ modis, vno mō psonal'r, & sic regūt ntm̄ a pte añ sic̄ ceta ẏba psonalia. Alio mō capiūt impsonal'r, & sic regūt dtm̄ a pte p⁹ cū infinitiuo, vt placz mihi studere. Et rō est q quēcūqz casuz regit ẏbū psonale a pte p⁹, illū etiam illi⁹ ẏbi, vis impsonal'r accepta pōt regere a pte post, sed psonalia istoz ẏboz regūt dtm̄ a pte p⁹, ꝑ, & ipa impsonalia. Et dr (cū infinitiuo) nō q infinitiu⁹ sit cā impsonalitatis eoz q infinitiuo deposito adhuc manēt ẏba impsonalia, sz est solū signū impsonalitatis a posteriori.

¶ Notandū q ꝑm Floristā infinitiu⁹ adiūgit ẏbis impsonalib⁹ actiue vocis, nō aūt passiue vocis, q illa ꝓcāt actū determinatū q nō determinat aliquē actū. sz ẏba impsonalia ꝓcāt actū q determinari pōt per aliū actū. Et istud vez est de ẏbis impsonalib⁹ passiue vocis dūmodo descēdāt a ẏbis ꝓhereticis, q ista pñt ex sua natura ꝓstrui cū infinitiuo vt desideraī a me bibere. Jtē ꝓtigit vt est ꝓteritū a ꝓtingere, qđ est sil'r tāgere, pōt regere ntm̄ a pte añ & accm̄ a pte post, & sic ē verbū psonale, vt ego mimo digito te non ꝓtingā. Jnde dr ꝓtigu⁹ a um, & dicunt ꝓtigua ꝗz vltia se tangūt, tm̄ vnū nō sunt, vt cutis & camisia. Sz ꝓtinua sūt ꝗz vltima vnī sunt, vt ptes linee seu trabis sunt ꝓtinua de qb⁹ pt⁹ in qnto & sexto phȳsicoz. Scdo capit ꝓtigit impsonal'r, vt scz valet tm̄ sic accidit, & sic regit dtm̄, vt ꝓtigit mihi legere. Sil'r alia ẏba i textu posita pñt capi psonal'r & etiā impsonal'r.

¶ Querit, qttuplicia sūt ẏba impsonalia. Dōm q duplicia, s. actiue vocis & passiue vocis. Actiue vocis terminant i t & theutonizāt p bet, vt lz theutonice bet gebuyrt sick. Sz impsonalia passiue vocis termināt in tur & theutonizant p men, vt legit theutonice men leest. Ūñ verba impsonalia actiue vocis sūt viginti tria, vñ⁹. Si nūerare velis impsonalia verba actiue vocis tria dant atqz viginti, de qb⁹ sup in regimine genitiui dictū est.

¶ Ostt qñ dr, sē plura ꝗz viginti tria, vt ꝓstat suppetit & expetit, & ē captū impsonal'r. Dōm q lz sint pl'ra simpl'r loqndo, sē tm̄ viginti tria cōiter vsitata & magis ꝓncipalia, de quib⁹ loquunt ꝓdicta metra.

¶ Notandū q aliq ẏba sūt impsonalia ex sua natura, & illa sē. xxiij. Et alia sūt impsonalia ex adiūctis, & illa sūt qnqz. vñ⁹. Sunt ex adiunctis impsonalia qnqz. Jncipit definit atqz pōt solet & licz adde. Et dicunt impsonalia ex adiūcto, q eis adiungit infinitiu⁹, q a posteriori denotat eoz impsonalitatē. Sz ẏba impsonalia passiue vocis sūt infinita vñ⁹. Si nūerare velis impsonalia ẏba passiue vocis numeratibi nō recitabis, q a qlibet ẏbo actiuo venit vnū ẏbū impsonale pas

J

siue voc⁊, sed infinita saltē quo ad nos sunt verba actiua. ℊ ꝛc.

¶Querit. q̄ est dr̄a inc licz ꝛ libet. Dōm ꝙ licz respicit bonū honestū. s⁊ libet bonū delectabile, vt prohdolor oīe qō libz moderni tpib⁹ licz. Et a ꝟbo licz venit licētia. Et est dr̄a inc licētia ꝛ libertas. q⁊ libtas capit in bono. vt ds nō timide loq̄t. qō fuit est. s⁊ ingenue ꝛ libere. ℔ est vt libet ꝙ hoiem decet loq̄. S⁊ licētia i malū p̄t capi. Lomic⁹. Deflores oēs sum⁹ licētia. Sumit etiā licētia i bonū vt data est mihi licētia hodie. Jtē vacat psonal'r captū ℔cat carere. vt tu debes ea q̄ me accusas culpa vacare. Et sil'r ℔. ℔ nō vacat mysterio id est nō caret rōne. Et qñq⁊ ℔cat opam dare, ꝛ sic regit gnīm. vt Iohānes vacat lr̄is vacat potatōib⁹. Qñq⁊ ℔cat vacuū ee. vt locus vacat, sedes aplica vacat. i. nō ē papa. S⁊ vacat ipsonal'r captū i. ociosū ee. vt vacat mihi audire ineptias tuas. nō vacat mihi audire nugas tuas. Inde ds vacatio ꝛ vacātia. ꝛ est tps q̄ nō exercet⁹ dia. Inde etiā vacuna. i. dea vacātia⁊. vñ Horat⁹. Hec ego dicā

¶Querit. vtr⁊ dtūs possit absolute pōi (bā p⁹ phanū purre vacās

Dōm ꝙ sic. vt laus deo. ꝛ ponit trib⁹ mōis absolute. Prio cā brevitat⁊. vt deo gr̄as breui⁹ ds q̄⁊ deo dicam⁹ grās. Scdo cā relatōis vt bitātib⁹ in regiōe vmbre mort⁊ lux orta est eis. In q̄ oratōne sibi relatiuū eis nō eet positū ℔ añs bitātib⁹ regeret. ꝛ eet loquutio satis clara. s⁊ qr ponit i hac oratōne ℔ relatiuū eis oportz añs poni absolute qr nō est ꝟbū vñ regat. Tertio ponit dtūs absolute aduerbialr. vt petr⁹ ruri se ptinet. i. i rure. qd audiat luci. i. in luce. petr⁹ veit vesperi. i. in vespe. Dicūt tñ q̄dā ꝙ isti sc̄ ablti casus. ꝛ ꝙ illa noīa būt vl' i in ablō p illā regulā. Sext⁹ in i vl' i e qñq⁊ dat vtrūq⁊. S⁊ potius videt ꝙ ponant aduerbialr ℔m officiū. vt supdictū est de grō.

¶Arguit. ex isto seq̄ret ꝙ autor eet diminut⁹. qr nō fac mentionē d absolutōe ipi⁹ dti. sic ponit absolutōez gti acci ꝛ ablti. Solo. ds nō fac mentionē de absolutōe dti. qr nulla difficultas est in talibus orationib⁹. ꝛ etiā facillime i talib⁹ orōnib⁹ pōt itelligi verbū a q̄ regantur. vt laus deo supple sit. ꝛ sic de similib⁹ orationibus.

Vs^c casus. s^c passiuū s^c pdict⁊

Accusatiui regimen subiungitur istis

¶Dic ꝙ regimē acci subiūgit regimib⁹ de grō ꝛ dtō supdeclarat⁊. Cui⁹ ordis rō est. qr ordo regimis sumit penes ordinē casuū. sicut⁹ ꝛ dtūs pcedūt accm. ℊ ꝛc. Scda rō est. qr gtūs ꝛ dtūs sc̄ casus substātie. accūs aūt ē casus accūt⁊. s⁊ substātia est añ accūs. ℊ ꝛc. Prr qr accūs est casus trāsitiu⁹. ꝛ q̄nto aliq̄d est mag⁊ trāsitiuū tāto vtri⁹ accedit ad naturā accidētis. Scdo ptz ℔. qr gtūs ꝛ dtūs vt plurimū ꝓstruunt cū nois substātiā ℔cātib⁹. s⁊ accūs cōstruit cū ꝟbo seu ptcipijs accidēs ℔cātib⁹. ℊ ex pte adiūcti dicunt casus substantie vl' accidēt⁊. ex q̄ sumi pōt rō ordis. Ex q̄ ptz solutio vni⁹ arguti

De regimine accusatiui

ti q̄ quis posset arguere q̄ gtūs dtūs z accūs eiusdē nois idē fcāt. ḡ vn⁹ nō est casus substātie z ali⁹ accidēt⁹. qz ꝺ vez est fm rē z p se. ted fm modū vn⁹ pōt esse casus habēs maiorē sil'itudinē cū accidē/ te. Vel er adiūcto pōt dici casus accidēralis seu accidēt⁹.

Arguit regimē acci nō ē distinctū a regimie nti. ḡ male ꝺ illo lo quit ꝺ Alexāder. Añs pbat. qz quēcūq; casū regit rect⁹. illū etiā re/ git ei⁹ obliqu⁹. vñ Quē casū rect⁹. būc inflex⁹ regit ei⁹. Sol'o. hoc vez est de regimie actiuo acci. ꝺ aūt loqit de regimie acci passiuo. Vñ regimē actiuū acci est q̄ regit alia dcōez. sz regimē passiuū est q̄

Querit. a q̄t prib⁹ oōnis regit accūs. (regit ab alia dictione. Sol'o. a ser. Prio a noie adiectiuo. vt petr⁹ ē alb⁹ pedē. Scdo a ver bo. vt lego euāgeliū. Tercio a pticipio. vt legēs lectionē. Quarto a p̄pone. vt ad patrē. z sic extēdit ad deseruire. Quito ab infiectōne. vt beu me miser. o ieffabilē viz. Sexto ab aduerbio. vt ecce mḡm

.i. prīū alicui⁹ pt⁹ s' ptē.

Sepe quod est partis toti datur z regit illam

Exēplū i q̄ illꝺ adiectiuū nig̃ fcās p̄prie tatē regit illū accīm faciē fcātem subie/ ctum p̄prietatis

talis figura

Est ibi synodoche quando faciem nigra. dentes

Sunt similia exempla

Albet. nuda pedem. mulier redimita capillos

Ex vi sy/ nodochꝺ es

Dicit q̄ dictio fcans p̄prietatē alicui⁹ pt⁹ attributā toti pōt re gere accīm fcantem illā ptem p synodochen. vt ethiops est albꝺ den tes. ibi hoc nomē albus fcat p̄prietatem que est in dentibꝰ. et deno/ tat totū ethiopē albū licz impropie. Et resoluit p̄sens loquutio z si miles p verbū hz. vt ethiops albet dentes. i. q̄ hz albos dentes. Et pōt regula sic q̄erī. Adiectiuū importās p̄prietatē totius attribu tam parti pōt regere accīm fcantē totū ex vi synodoches. vt ioban nes est nobilis p̄genīe. femina est clara genus.

Arguit. de figuris determinat autor in q̄rta pte. ḡ male loquit. hic de synodoche. qz diuerse scie bñt diuersa cōsiderare. Sol'o. hic loquit solū de synodoche inquantū p ipam fit aliq̄ꝺ regimē acci. sz in q̄rta pte loquit de natura ipius synodoches in se. scilicet quādo z quomodo ꝺber fieri.

Arguitur. nomia non ꝺbēt regere accusatiuū. ergo rē. Ante/ cedēs p̄bat. qz inter dictionē regentē z dictionē rectā debet esse p/ portio modoz fcandi. sed nulla p̄portio modoz fcandi est inter no men adiectiuū z accīm. qz accūs est casus trāsitiōis. sed solū v̄ba et eoꝝ participia importāt transitionē. ergo tm̄ ab illis regit. Sol/ uitio. hoc intelligit de oratiōe simpl'r cōgrua z absq; figura. qz p fi/ gurā bñ regit a noie. vt patet in exēplis textus.

¶Querit. vtr ps debeat capi ꝓprie seu cõiter. Solo. capit large ꝛ cõiter put extendit se ad illõ qõ est ꝙ aciter ps integlis. vt sortes est albꝰ pedẽ. Vl' ps eẽntial'. vt petrꝰ est ornatꝰ aiam. Vl' ꝓ illo qõ est ꝓ prietas ptis. vt sortes est pulcer colorẽ. Vl' pro illo qõ adiacet pti. vt

¶Querit. ẽtruplex ẽ synodoche vl' qñ bz (sortes est pulcer vestes. fieri. Solo. qñ ps ponit ꝓ toto. vt animꝰ ml'ier est mihi nupt' vl' ecõtra. vt affer mihi fontẽ. i. ptẽ fontis. Est aũt duplex. s. loquutõis et ꝯstructiõis. Loquutõis est qñ ps ponit ꝓ toto vl' ecõtra. seu qñ pro prietas ptis attribuit toti vl' ecõtra absq; incõgruitate grãmaticali De ꝑmo vt affer mihi fontẽ. De scõo vt iobes est albꝰ pedẽ. In qbꝰ oõnibꝰ nullũ est viciũ ꝯgruitatis. Cõstructiõis est. qñ ꝓprietas ptis attribuit toti vl' ecõtra sub aliq; ipropetate grãmaticali. De ꝑmo. vt iacobꝰ est albꝰ facie. De scõo. vt petrꝰ est nobil' gentẽ. Viciũ in hac figura est. ꝙ accũs regit ab aliqua dictõe a qua regi nõ potest. Ratio excusans illud viciũ est cõmoditas metri cũ breuitate sermõis. quia breuius dicit albꝰ pedẽ. q3 albꝰ fm pedem.

¶Querit. a q̃t ptibꝰ oõis regit accũs ꝓ synodochẽ. Solo. a tribus. vñ Floriſta. Adiectiua regũt. passiua. neutraq; ẽba accm̃ ꝓ synodochẽ sibi iũctũ. Alba pedẽ. dolet iſta caput. sz frãgit h crus. Prio a nois adiectiuis. vt ml'ier alba pedẽ. ꝛ de adiectiuo voce fcatõe sil' intelligendũ est. ꝛ etiã ꝺ adiectiuo fcatõe tm̃. vt iſte est rhetoricꝰ linguã. ꝛ etiã de adiectiuo puiciaꝫ vt brabãtinꝰ patriã. ꝛ etiã ꝺ ad-

¶Notãdũ. ꝙ nomina gẽtilia sũt (iectiuo gẽriũ. vt theutonicꝰ gentẽ. q̃ ꝺscẽdũt a nomiꝫ regionũ seu ideomatũ. vt saxonicꝰ brabãtinꝰ theutonicꝰ ꝛc Sz noia patrie sũt q̃ deriuant' a nomiꝫ ciuitatũ seu opidoꝝ vt monasteriẽsis coloniẽsis. zutphaniẽsis. Scõo a ẽbo passiuo. vt truncat' caput. Etiã a ptic̃ipijs verboꝝ passiuoꝝ. vt mulier redimita capillos. Tercio a ẽbo neutrali. vt frigeo manũ. Vbi notãdum ꝙ noia substãtiua nõ pñt regere accm̃ nisi ꝓ trãssumptõe sumant'. vt petrus est virgilius linguã. virgilius. id est rhetor ꝛ poeta.

.i. sepe s' aliqñ .i. bz. s' verboꝝ

Multotiens verbum fert significata duorum
Gerũdq̃ s' fcatũ notari
Voce gerundiui solet vnum significari
s' casus s' vehemẽtissime trãsitõis duos
Debbis regẽtibꝰ duos accusatiꝰ **Accusatiuos hoc verbum dat tibi binos**
ꝓ qñ actiui generis. i. accñs fcãs rẽ receptã accõꝝ
Dum manet actiuum. sed et alter habetur eorum
s' accũs socie' s' ẽbo mutat'
Qui si iungatur passiuo non variatur

¶Dic ꝙ ẽbũ bñs fcata duoꝝ ẽboꝝ. quoꝝ vnũ exponit ꝓ gerũdiũ

põt regere duos accõs dũ manet actiuũ. ſz ſi actiuũ reſoluit ī paſſiuũ tũc regit vnũ illoꝝ accõꝝ, ſcz q̃ fcat rẽ receptã, z q̃ nõ variat. Exẽplũ pmi vt doceo te grãmaticã. Exẽplũ ſcõi. vt docer⁊ a me grã/
¶ Notãdũ. q̃ oñe ꝟbũ vehemẽtiſſime trãſitõis regit (maticã, duos accõs vnũ fcantẽ rẽ recipientẽ, z aliũ q̃ fcat rẽ receptã.
¶ Querit. q̃tuplex eſt ꝟbũ. Soľo. duplex. ſ. abſolutũ z trãſitiuum. Abſolutũ eſt qõ ſine obliq̃ generat pfectũ ſenſũ. vt ſto curro. Sed trãſitiuũ ẽ qõ nõ generat pfectũ ſenſũ ſine obliq̃ a pte p⁹. Et eſt triplex. ſ. debil trãſitõis. vehemẽt⁊ trãſitõis. z vehemẽtiſſime trãſitõnis. Debil trãſitõis eſt qõ põt regere oẽm obliquũ pter accm̃. niſi ille accũs fuerit ꝓportionabil fcatõi ſue. Exẽplũ de gtõ. vt miſere or inſipiẽt⁊. De dtõ vt faueo tibi. De ablto. vt fruor dño. De accõ ꝓportioabil fcatõis. vt nauigo nauigatõez curro curſũ. Et iõ vocat debil trãſitõis. q⁹ ita debil eſt trãſit⁹ ei⁹ q̃ directe non põt pringere rẽ fcatã ꝑ obliquũ. Sz vehemẽt⁊ trãſitiõis eſt cui⁹ ꝓfuſa fcatio ſpecificat ꝑ vnũ accm̃. vt lego libꝝ. Et iõ vocat vehemẽt⁊ trãſitõis. q⁹ ei⁹ trãſitio eſt ita vehemẽs q̃ põt directe pringere ad rẽ terminan/ tẽ fcatõez ei⁹. Sz vehemẽtiſſime trãſitõis eſt cui⁹ ꝓfuſio nõ põt ſpecificari niſi ꝑ duos accõs diuerſa fcãtes ſine ꝓiũctõe media. vt doceo te grãmaticã. Et dr notãter (diuerſa fcãtes) q⁹ ꝟbũ nõ vehemẽtiſſime trãſitõis põt bñ regere duos accõs ſ. ad idẽ ptinẽtes. vt video aial boiez. Et dr (ſine ꝓiũctõe media) q⁹ ꝟba vehemẽt⁊ trãſitõis põt regere duos accõs copľatos ꝑ ꝓiũctiõem. vt video petꝝ z iohem.
Arguit ſi ꝟbũ vehemẽtiſſime trãſitõis bz duoꝝ ꝟboꝝ fcatõez. tũc eſt equocũ. q⁹ equocũ eſt qõ ple fcat. ſz ꝫ eſt falſũ. q̃ ꝛc. Soľo. bz duo fcata nõ formaľr niſi put fcatũ ſe extẽdit ad modũ fcãdi. q⁹ bz duplicẽ dependẽtiã. ſ. ad rẽ recipiẽtẽ z rẽ receptã. Et q̃ debz ſic itelligi. ꝟbũ bñs fcata duoꝝ ꝟboꝝ q̃ꝝ vnũ⁊ exꝑmit ꝑ gerũdiũ ꝟtualiter in or̃one ſubintellectũ. vt doceo te grãmaticã. i. doceo te tradẽ do grãmaticã. in qua or̃one doceo nõ includit in ſe formaľr illũ gerũdiũ. q⁹ nõ fcat idẽ qõ trado. Ex q̃ pz q⁹ textus debet intelligi de ꝟbo vehemẽtiſſime trãſitõis. qõ regit duos accõs ex ſua natura ꝑ pter duplicẽ fcatõez trãſitõis. q⁹ ſi ꝫ ꝟbũ trado nõ eſſet inuentum adhuc doceo regeret duos accõs. ſz exponit ſolũ vt videat expreſſe quõ illi acci diuerſa fcẽt. Vñ hec ꝟba duplicẽ bñt fcationẽ. ſ. generaliter z ſpẽaliter. z ſic requirũt duos accõs. q⁹ doceo fcat trãſitiõez generaliter q̃ mgr diſcipľos informat. z etiã trãſitõez ſpẽaliter. q⁹ eos iſormat ī ſpẽali arte. Ex q̃ pz q⁹ nõ regũt indrũter q̃ ſcũq⁹ accõs. ſz ſolũ illos q̃ꝝ vn⁹ fcat rẽ recipiẽtẽ z ali⁹ rẽ receptã ſiue rẽ circa quã act⁹
¶ Querit. q̃re dr multotiens. Soľo ad deſignãdũ (ꝟbi verſat. q⁹ iſta ꝟba nõ ſemꝑ requirũt duos accõs. vt vnã petũ a dño.
Arguit. gerũdium regit vnũ de iſtis accis. q̃ ꝓdicta ſunt falſa.

vt ptz p autorē postea ibi (Docꝛ gerūdiuū) Sol'o qñ gerūdiū explicite ponit tūc regit vnū illoꝝ accōꝝ. sz si subintelligat tunc ambo regunt a vbo vehemētissime trāsitōis ꝓpter duplicē ei⁹ dependentiā.

¶ Contra si gerūdiū nō regit vnū illoꝝ accōꝝ. ꝯ frustra subintelligit. Sol'o. gerūdiū nō subintelligit de necessitate regimis illoꝝ accusatiuoꝝ. sz subintelligit ꝓpter diuersos ꝯd⁹ trāsitōis talis vbi. q̄rū

¶ Querit. vtrꝝ vbū (ꝯduū vn⁹ ꝑt expmi p gerūdiū. vt dictū est supra) passiuū ꝑt regere duos accōs. Sol'o. nō sz vnū tm̄ ꝓcantē rem circa quā vsat act⁹ vbi. dūmō descēdit a vbo vehemētissime trāsitōis et alter accūs variat intm̄. vt doceo te grāmaticam. resolui sic. tu doceri a me grāmaticā. et sic ntūs vbi actiui mutat in ablm̄ mediante ꝑpone a vel ab. vñ Florista. Dū solet actiuū variū sibi iūgere casū. Passiuo reliquū digne sociabim⁹ boꝝ. Et illi duo acci debent

¶ Querit. q̄re vbū passiuuz (supponere ꝓ diuersis. vt ptz ex dicti) regit accm̄ ꝓcantē rē receptā. Sol'o. iō qz vbū actm̄ et passiuū (licet diuersimode) bñt idē obiectū. sz accūs ꝓcās rē ꝓceptā ꝓcat obiectū act⁹ vbi. ꝯ regit talē accm̄. Vñ ē duplex act⁹ in istis vbis. qz primus mutat in passionē. et vtute illi⁹ mutatōis ꝑmi act⁹ vba passiua construunt cū ablō. Ali⁹ est spēalis q̄ manet idē in actiuo. et vbo passiuo. et vtute illi⁹ vbi passiui regūt accm̄. nō tn̄ intrīnsecū passiua. sz intrīnsecū passiua vboꝝ vehemētissime trāsitōis. Et q̄ ꝑz sol'o rat' argumenti cū dr. vba passiua regūt ablm̄ ꝯ nō accm̄. Dām q vez est intrīnsecū passiua sē. sz intrīnsecū sē passiua vboꝝ vehemētissime trāsitōis ꝑnt

¶ Querit. vtrū ista vba ꝑnt regere duos ntōs a ꝑte (regere accm̄. añ sic duos accōs a ꝑte p⁹. Et videt q sic. qz in eis est duplex act⁹. ꝯ requirit duplex ꝑncipiū a q̄ tales act⁹ egrediunt. Sol'o. nō qz vnicū suppositū est sufficiēs ad ꝓducēdū illos act⁹. sz vn⁹ accūs nō est

¶ Arguit. nullū vbū ē duo (sufficiēs ad specificādū ei⁹ ꝓfusionē. vba. ꝯ nullū vbū bz ꝓcatōez duoꝝ vboꝝ. qz hīc ꝓcata duoꝝ vboꝝ ꝓ suppōnit duo vba. qz ꝓcatio est forma vbi. q̄ mltiplicata nccē est ei⁹ materiā mltiplicari. Sol'o vbum bz ꝓcata duoꝝ vboꝝ generalr capiēdo ꝓcatōz. put extēdit se ad modū ꝓcādi et nō ad ꝓcatū. et ita vbū hīc ꝓcationē duoꝝ vboꝝ nihil aliud est q̄ vbū hīc duplicē dependentiā siue duplicē trāsitionē. Et vnū regit ex vi vehemētis trāsitōnis. et aliū ex vi vehemētissime trāsitōis spēali denoiatōe.

.i. vis iungit

Infinitiui natura modi sociatur.

s⁹ vbi sez infinitiuus

Impersonalis tamen hinc modus excipiatur.

ponit .i. triplicis acci

Hinc datur exemplum triplex. tibi dico magistrum.

Est exēplū ī q̄ infinitiu⁹ regit vnū accm̄ a pte añ ꝛ duos apte post
Discipulos mores placidos de iure docere.

¶ Sntia ē. q̄ ifinitiu⁹ p̄dictoꝝ ꝟboꝝ pōt etiā regere duos accōs a pte p⁹ sic̄ sua ꝟba. ꝛ p̄ter illos regit vnū a pte añ et natura. q̄ria. Iñ excipiť infinitiu⁹ ꝟbi ipsonalis. q̄ nō regit aliquē casuz a pte añ. Et dr addi (actiē voc̄) q̄pter infinitiuū ꝟbi. psonal' passiue voc̄ q̄ regit p⁹ se abltm̄. vt pet̄ amari a me est bonū Et dr (vehemētissime trāsitōis) q̄pter infinitiuū ꝟbi vehemēt̄ trāsitōis q̄ regit vnū accm̄ tā

¶ Querit. q̄tuplex ē ifinitiu⁹. Dōm q̄ duplex. s. acti/ (tū a pte p⁹ ue voc̄ ꝛ passiue voc̄. Actiue voc̄ ē duplex. s. psonal' ꝛ ipsonal'. Per sonal' ē duplex s. ꝟbi trāsitiui ꝛ absoluti. Infinitiu⁹ ꝟbi psonal' acti ue voc̄ ꝟbi absoluti regit accm̄ a pte añ. vñ Floꝛista. Infinitiu⁹ sibi vult supponere q̄rtū. Et infinitiu⁹ ꝟbi trāsitiui ē triplex. s. debit' trā sitōis. vehemēt̄ trāsitōis ꝛ vehemētissime trāsitōis. Et ō ill' loq̄n/ dū est q̄ntū ad regimē oblq̄ a pte p⁹ sic̄ de ꝟbis a q̄bꝫ descēdūt. Et rō est q⁹ quēcūq⁹ casū regit ꝟbū idicatiuū mōi. illū etiam regūt alia ꝟba ab illo descēdētia. Et infinitiu⁹ ꝟbi passiui ē duplex. s. psonal' et ipsonal'. Personal' passiue voc̄ regit accm̄ a pte añ ꝛ ablatiuū a p/ te p⁹ mediāte p̄pōe a vl' ab. vt belenā a me amari est bonū. Sz ifini tiu⁹ ꝟbi ipsonal' passiue voc̄ regit illū casū quē suū ꝟbū a q̄ descen/

¶ Querit. quō distīguūť ifinitiu⁹ ꝟbi psonal' passiue voc̄. ꝛ i/ (dit. finitiu⁹ ꝟbi ipsonal' cū habeāt eādē t̄minatōez. Dōm q̄ i trīb⁹ dif/ fert. Prīo i fcatōe. q⁹ amari fm q̄ descēdit ab amor amarꝫ passiue fcat. sz fm qđ descēdit ab amaťfcat actiue. Scō o drñt q̄ntū ad re solutōez. q⁹ amari ab amaťfsoluiť p ꝟbū actiuū. vt a me amari ka therinā ē bonū. i. q̄ ego amē katherinā bonū ē. Sz si venit ab amor resoluiť p ꝟbū passiuū. vt me amari a katherina bonū ē. i. q̄ ego a/ mer a katherina bonū est. Tertio drñt i ꝟstructōe. q⁹ amari descen dēs ab amaťꝟstruiť cū ablt̄o a pte añ mediāte p̄pōe a vl' ab. ꝛ regit eūdē casū a pte p⁹ quē suū ꝟbū a q̄ descēdit. vt a me amari katheri/ nā bonū ē. Sz si descēdat ab amor. tūc regit accm̄ a pte añ. q⁹ est in finitiu⁹ ꝟbi psonal'. ꝛ abltm̄ a pte p⁹ mediāte ppōe. vt katherinā a/ mari a me est bonū. vñ Significatio. p⁹ resolutio. tertio ꝟstruc. In

☞ Arguiť. in exemplo textus (finitiuos binos differre notabo ponunť tres acc̄ a pte p⁹. s. discipl'os placidos mores. q̄ ꝛc. Dōm' q̄ adiectiuū ꝛ substātiuū reputanť p vno accusatiuo.

¶ Querit. vtꝫ aliq̄ ꝟbū posset regere q̄rtuor accōs. Dōm q̄ sic dūmō ille q̄rt⁹ accūs fcet tp̄s in q̄ ille act⁹ fiat. vt dico mgťm doce re discipl'os placidos mores tres horas. ꝛ de vltimo accō dicetur

¶ Querit. quō cogñscit accūs q̄ regit ab infinitiuo a pte añ (postea Dōm q̄ ex resolutōe. q⁹ si accūs pōt resolui in ntm̄ ꝛ infinitiu⁹ in

verbū finiti modi. tūc accūs tal' regit' a pte añ. z qñ nō pōt fieri ista lis resolutio tūc regit' a pte post ab infinitiuo vel ab alio verbo.

¶ Arguit' ifinitiu⁹ nō regit accm̄ añ se. ḡ ꝛc. Añs pz ī b exēplo Virgilij. Nos pauidi trepidare metu. ibi infinitiu⁹ bz añ se ntm̄. s. pauidi. Dōm q ī illo exēplo ē antithesis. q: ibi trepidare ponit' p trepidam⁹. sz ille text⁹ loqtur de oratōe simpliciter cōgrua.

¶ Cōtra. ī oratōne simpl'r ꝓgrua infinitiu⁹ nō vult bīe accm̄ ante se. ḡ ꝛc. Añs pz in b exēplo. petr⁹ cupit esse doctor. Dōm q ille ntūs petr⁹ nō regit' ab infinitiuo esse. sz ab illo vbo psonali cupit. Vbi nota q esse z fieri regūt talē casū post se q̄lē hnt añ se. cui copulant posteriorē casū. z ḡ qñ p̄cedit ntūs etiā dz seq ntūs. vt ego plurimū cupio esse vl' fieri doctior. Sil'r dōm est ō alijs. Exēplū ō grō. vt miserere⁹ petri cupiētj esse vl' fieri poete. De drō. vt iubeo aiomeo esse vl' fieri ocioso. De accō. vt cupio te esse vl' fieri ociosū. De ablto. vt amor a barbara cupiēte esse vel fieri virtuosa. Et de vocatiuo non pōt dari exemplū. quia semp vult p̄cōstrui.

s^c vbi psonal'. i. vis . i. accm̄ a pte añ ꝓstructū

Infinitiui natura regit preuntem

. i. accūs fcās rē recipientē doctrinā

Doctrinam capiens regitur vi transitionis

. i. illō gerūdiū in illa oratōne subintellectū

Hocq; gerundiuum tradendo dic ibi clausum

s^c gerūdiū sc̄z accūs . i. q nō mutat'

Cuius vi regitur casus qui non variatur

p qñ s^c vbi dictos accōs exponi

Dum per passiui vocem volo dicta resolui

ibi s^c accm̄ natura s^c trāsitiui

Aut illic positi regit hunc vis propria verbi

¶ Snīa ē. q natura ifinitiui fgit accm̄ ꝓstructū a pte ante. z accūs fcās rē recipiētē doctrinā regit' ex vi trāsitōis. Et accūs fcās rem receptā ex vi vehemētissime trāsitōis. Et q̄dā dicūt' q regit' a gerūdio tradēdo subintellecto. q̄z opinio pz ex textu p̄cedēti falsa.

¶ Querit'. q̄re autor ponit' istā snīam disiūctiue. Dōm q iō. q: pe cius fuerūt diuerse opiniōes ab vtraq; pte. quidā enī voluēt q ille accūs q̄ fcat rē receptā regeret' ex vi vehemētissime trāsitōis. Et quidā voluerūt q a gerūdio subintellecto. ideo absolute nō exp̄sit mentē suā ne iste libellus ab eo editus reiceret'. z etiā ne contra illos p̄sumptuosus esse videret'. Sz fecit iuxta snīam. Senece dicētis. In dubijs ne diffinias sed suspensam teneas sententiā.

¶ Querit'. q̄ illaq; opinionū sit melior. Dōm q p̄ma q dic q regit'

ex vi vehemētissime trāsitōis. Ptz ꝑmo intētōe autoꝝ in illo textu Postulo posco peto ꝛc. vbi dic̄ ꝙ ambo regunt ab ill' ꝝbis. Scō ptz. qꝝ depositio illo gerūdio. ꝛ posito ꝙ nūq̄ eēt inuentū. adhuc illa ꝝba regerēt duos accōs. Tertio ptz. qꝝ sic̄ ꝝbū vehemēt' trāsitōis se hz ad vnū accm̄. ita ꝝbū vehemētissime trāsitōis se hz ad duos. Tenet ꝓsequntia qꝝ alꝫs nō eēt differētia int̄ verbū vehemētis trāsitionis ꝛ vehemētissime transitōis. qꝝ illud ꝑ intellectionē alterius verbi etiā pōt poni sine aliq̄ incōueniēti cū duob⁹ accusatiuis.

Arguit. Alexāder dic̄ ꝙ regit a ꝝbo subintellecto dicēs. Cuius vi regit casus q̄ nō variat. Dū ꝑ passiui ꝛc. Dōm ꝙ ibi non est loquut⁹ fm opinionē ꝓpriā sed alioꝝ. Vbi notādū ꝙ ꝫ gerūdiū tradēdo nō semꝑ intelligit. sed etiā pōt aliud intelligi fm exigentiā sētentie. vt in ista oratiōe postulo te pecunias. intelligit ꝫ gerūdiū exigēdo. vt postulo te exigēdo. pecunias. Tūc ibi (Doctrinā capiēs) dic̄ ꝙ ois accūs rect⁹ ab ist' ꝝbis a ꝑte post fcās rē recipientē in se doctrinā regit ex vi trāsitōis. sꝫ alius q͛ fcat illud circa qō ꝝbatur actus ꝝbi regit ex vi vehemētissime trāsitōis.

Querit. in q̄truplici drīa sūt ꝝba vehemētissime trāsitōis. Dicendū ꝙ in triplici. Prio q̄dā ipoꝛtāt actū docēdi. vt doceo. Scō quedā ipoꝛtant actū rogandi. vt ꝓpero. Tertio q̄dā fcāt actū ornandi vt vestio induo ꝛc. ꝛ de illis dictū est in regimie datiui.

s casiꝫ associata .i. ex vi trāsitōis

Accusatiuis data per vim transitionis

.i. trāsitiue ponat̄ s' ꝝba sepe videbis

Si vox concordat actiua frequenter habebis

Snia est. ꝙ verbū actiuū frequēter regit accm̄ ex vi trāsitōis ꝛ ꝫ si tale ꝝbū fuerit transitiue positū. vt amo deū.

Querit. qñ ꝝbū actiuū ponit̄ trāsitiue. Dōm ꝙ qñ ipoꝛtat actū transeuntē in alterꝫ. ꝛ capit̄ in ꝓposito ꝑ omni illo qō fcat actū trāseuntē in alterꝫ realr ꝛ obiectiue. in o vt verbero iohānē. lego libꝝ. vel in or. vt crimino⁹ iohannē. loquoꝝ mirabilia.

Arguit. ꝝbū actiuū nō regit accm̄ ex vi trāsitōis. g ꝛc. Añs patz de ꝫ ꝝbo noceo qō est actiuū. ꝛ regit tm̄ dtm̄. vt noceo tibi. Dōm ꝙ noceo est ꝝbū actiuū fm vocē tm̄ ꝛ nō fm fcationē. quia nō fcat actū ꝑ modū trāseuntis in alterꝫ. qō requirit ad ꝫ vt regat accm̄. Et etiā intelligit regula de ꝝbis actiuis tā fm vocē q̄ fm significa ꝛ fcationē simul nō regit accm̄ g ꝛc. Añs ptz in ꝫ exemplo. Audiui mus ex lege ꝙ xp̄s esset futur⁹ iudex viuoꝝ ꝛ mortuoꝝ. Dōm ꝙ ꝫ totū suplet vicē acci casus. sicut etiā multipliciter aliq̄d suppletur vicem nti. vt patuit ibi. Vult intrāsitio ꝛc.

¶Querit. ḡre ꝺr i textu(frequēter) Dōm q ꝓpter tria. Prīo. qr se pe vbū trāsitiuū ponit absolute. vt ego amo. ibi nullū regit accm. vñ Floristā. Verboū qꝺ trāsit dic sepꝰ esse solutū. Scōo ꝺr frequen ter ꝓpter vba debilit trāsitiōis. vt faueo tibi. nisi accūs fuerit ꝓpria nabilis fcatōis. Tertio ꝺr frequēter ꝓpter hoc vbum supplico. qꝺ e trāsitiuū z tn nō regit accm. g̃ dicit Prīscianꝰ q vba depcationez fcātia regūt accm ꝑter supplico qꝺ regit dtm. vt supplico tibi. Cñ supplico fcat p modū petēt se supplicit disponere. z sic nō fcat idez qꝺ pero. ḡre etiā nō regit accm casū. vel duos accōs sic pero.

¶Querit. q̃tuplicia vba cōphendunt sub hac regula. Dōm q tri plicia. Prīo oia vba in o finiata inq̃sitū ponūt trāsitiue vt amo, le/go. Scōo oia vba deponētalia vt in plurimū. vt seq̃r loq̃r. Tertio oia vba cōia in actiua fcatōe accepta. vt osculor horror crimior.

¶Notāduꝫ q vba passiua pñt regere accm q̃nq; modis. Prīo p sy nodochē. vt iobes corrigit natas. vulnerat manū p illā regulam. Sepe qꝺ est ꝓp. Scōo vba passiua venētia a vbis vehemētissime trāsitōis. vt docer grāmaticā. p illā regulā Hūc dāt passiua. Ter tio vba passiua trāsūpta. vt capre pascūt siluas. i. pascendo corro/dūt siluas. p illā regulā. Verbaq; sūpta for. Quarto regunt accm fcantē cām efficientem passiōis. vt iobes accusat furem vl' mēda/cē. q̃ modꝰ sat rarꝰ est. Quinto vba passiua regūt accm vtute cōpo/sitōis. vt iste ptrahit aulā. i. p aulā trahit. p illā regulā. Verbo cō/

¶Querit. vtr omne vbū mūdi pōt regere accm sic dtm. (posito.

Dōm q omne vbū mūdi pt regere accm tpis. p illā regulā. Omnat vbū. Et i eodē sensu regit abltm. vt legi duas horas vl' duabꝰ ho/

¶Querit. vtr vba absoluta pñt rege accm p dictā regulā. (ris.

Dōm q sic vba trāsitiua absolute posita nullū regūt casū. ita ver ba absoluta trāsitiue posita pñt regere accm casū. Et h ꝓtingit se/prē modis. Prīo p synodochē. vt dolet caput. Scōo p trāsūptōr. vt petrꝰ ardet deū. i. ardēter amat deū. Tertio qꝺ ꝓstruit cū vbo ipor tāte actū circa tps vsatū. vt supꝝ. Quarto qñ ipportat actū circa lo/cū vsatū. vt ambulat agrū. Quinto qñ ipportat actū circa cām versa tū. vt hector anbelat plūū. Sexto qñ talꝫ accūs ponit. aduerbialr. vt petrꝰ viuit deū. i. deifice. Septio vba fcātia actū flēdi. vt fleo pa trē. lugeo matrē. vñ Synodochē. cām. loca. tps. iūgito trāsūp. Cō positū vbo ārtū iūxere soluto. Sic ꝓprīū iūgas. z tristia carmia sub

¶Querit. qꝺ est vbū trāsitiuū. z qꝺ absolutū. Dōm q fm (das Floristā vbū trāsitiuū est illꝺ qꝺ req̃rit obliquū a pte pꝰ ad facīēdā pfectā sniaz vt lego metra. Sz absolutū p oppositū est illꝺ qꝺ ad p/fectā sniam faciēdā nō req̃rit obliquū a pte pꝰ. vt curro ābulo ꝛc.

¶Querit. q̃ est drīa int vbū actiuū z actiui gener. Dōm q ista. q; genera vbi distinguūt duplr. Prīo penes fcatōnez. z sic oēillud

De regimine accusatiui

ꝟbū est actiui generis qđ ꝓcat agere, z illđ passiue generis qđ ꝓcat pati, z illđ est neutralis generis qđ nec ꝓcat actionē nec passionē. Scđa drīa attēdit ex pte ēminatōis, qr ꝟbū actiui generis ē qđ desinit i o z ꝑt accipere, z facere ex se passiuū, vt amo amor. Sz ꝟbū actiuū ē quod ꝓcat actū trāseuntē i alterū siue ēminet in o siue i or, vt lego crimior

¶ Querit, vtz sentire z videre sint ꝟba actiua. Et videt q nō, qa nō ꝓcat actū trāseūtē, qr visio fit int⁹ suscipiēdo, sil'r gustatio odoratio tē, vt ps p phm in de sensu z sensato, z scđo de aīa. Dōm q ꝟbū dupl'r dr actiuū. Prīo ꝑncipal'r i ꝑmo ḡdu, z illđ ꝓcat actū trāseuntē real'r dr vno in alterū, z sic ꝑdicta ꝟba nō sūt actiua. Alio mō dicit ꝟbū actiuū min⁹ ꝑncipal'r z in scđo ḡdu, qñ scz ꝓcat actū egrediētē obiectiue de vno in alterū ꝑprie, z sic ista sūt ꝟba actiua.

¶ Querit, q͂t ꝓditōes req̄rūt ad ꝟbū q aliqđ ꝟbū sit actiui generis, Dōm q tres. Prīa est, q tale ꝟbū terminet in. o. Scđa est, q habeat passiuū i or. Tertia est q regat accm̄ ꝓcantē rē rōnalē, z ḡ comedo z prādeo nō sūt actiui generis. vñ⁹, Ad gen⁹ actiuū tria ꝓcurrūt in o finis. R capiat de se passiuū, ꝑcreat inde In rōnalē rē trāseat, atq; fit in or. Et q͂rt⁹ casus sit ei semp sociād⁹. Et illa tercia ꝓditio nō req̄rit i q̄libet ꝟbo actiui generis. sz solū i illo qđ ē pure actiui generis

¶ Querit, q͂t uplicia sūt ꝟba actiua. Dōm q triplicia, q̄daz (ner. ꝓcāt actū trāseuntē i rē rōnalē, z illa sūt in ꝑmo ḡdu. Alia ꝓcāt actus trāseuntē i rē aīatā z irrōnalē, vt comedo piscē, z illa sūt in secūdo. Tercia sūt ꝟba actiua q̄ ꝓcāt actū trāseuntē i rē aīatā, vt fabrico fre (nū. cudo ferrū. neri. Dōm q i septulici drīa. Quedā regūt solū accm̄, vt diligo pdo tē. Quedā regūt accm̄ cū gtō, vt sūt ꝟba ꝓcātia actū dānandi et accusādi, vt accuso te furti, sceleris tē. Quedā regūt accm̄ cū dtō, vt dico tibi ꝟitarē. Quedā regūt accm̄ cū ablatiuo, vt saturo te pane. Tulli⁹ Iracūdiā meā saturo tuo sāguīe, priuo, te vestitu. Quedam regūt accm̄ cū abltō mediāte ꝑpōne, vt audiui ꝟ a patre meo, s⁹ absoluto, s. cū ꝑpōne. s. accm̄ aliq̄ pones

Verbo composito casum quandoq; locabis

Exēplū i q̄ ꝟbū cōpositē figure, s. exigere rēgit s⁹ casuz ꝑpō accm̄. s. penates ꝟtute illi⁹ ꝑpōis extra.

Quem dat componens, vt vis exire penates

¶ Sn̄ia est, q ꝟbū absolutū compositū cū aliqua dictiōe sepe regit eandē casum quem regit dictio cum qua cōponit, vt exeo eccl'iam, adeo magistrū, ꝑ curro forum, plabor vndas.

Arguit, exēplū terti⁹ est falsū i q̄ dr, vis exire penates qr exire ñ dz regere accm̄ sz abltm̄, vt ptz p Virgiliū dicētē Quid facerē neq; furtio me exire licebat, Dōm q exeo qñ est cōpositū ex duo⁹ in-

regr̃.scz ab ex z eo.tūc regit ablm̃.vt ptz in exēplo.Virgilij.sz qñ ē cōpositū ex vno corrupto z alio integro.s.ab ex̄ z eo.tūc regit accm̃ ☞ Arguit.sūt ml'ta ẏba cōposita (z ita capit in b exēplo textus. q̄ nō regūt illū casū quē regit illa p̄pō cū q̄ cōponunt.g̃ iste text⁹ est falsus. Añs ꝓbat de ist⁹ ẏbis assum assideo arrideo obuio rc̃.q̄ tm̃ regūt dtm̃. Dōm ꝙ regl'a nō bz ẏitatē vl'iter de oīb⁹ ẏbis cōpositē figure.sed de aliq̄b⁹ tm̃.ideo dicit notāter in textu (qñq;)

¶ Querit.q̄t ꝛditōes req̄runt ad b ꝙ aliq̄ō ẏbū posset regere accusatiuū ꝓ istā regulā. Dōm ꝙ q̄ttuor ꝓria est.ꝙ ẏbū añ cōpōnem dz esse absolutū.z ꝓpter hoc adopto plego z similia nō regūt accm̃ ꝓ istā regulā.Scō a ꝛditio est.ꝙ ptes debēt fcare illō in cōpōne qō fcāt extra ꝛpositionē.z ꝓptera adamo derideo nō regūt accm̃ per istā regulā.q: adamo.i.valde amo.ibi ad valet tm̃ sic valō.Tertia ꝛditio est.ꝙ tale verbū nō sit nimis absolutū añ cōpōnē.ita ꝙ eius absolutio posset termiari ꝓ p̄pōem.qō dz ꝓpter ly assum.qō non regit accm̃ q̄uis cōponat ab ad z sum.Quarta cōditio est.ꝙ ꝓncipale verbū nō sit nimis transitiuū añ cōpositiōem.eo ꝙ ei⁹ trālitio obscuret p̄pōnez.z ꝓpter b trāscribo nō regit accm̃ ꝓ hāc regulā.

¶ Querit.q̄re dicit in textu qñq;. Sol'o iō.q: regl'a ista nō ē vl'is ita ꝙ semꝑ regat casū quē regit dcō cōponēs.vt subuenio tibi inuenio te.arrideo huic rc̃.z sic de quibusdā verificat. Vñ ẏbū illō fm intentionē regl'e cōpositū nō dz ampli⁹ absolutū sed transitiuū.qa naturā talē bz p̄pō in cōpōne ꝙ de absoluto pōt facere trālitiuū.

¶ Querit.q̄t mōis p̄ponit p̄pō. Sol'o.duob⁹ mōis.s.ꝓ apōnē et ꝓ cōpōnē Per apōnē p̄ponit qñ ex ip̄a z dcōne cui adiūgit non fit aliq̄ō vnū. vt ad patrē.apō villā.Sz p' cōpositionē qñ ex ip̄a z dicti one cui ad iūgit fit vna dictio.vt exeo.de q̄ est ad ꝓpositū. Et p̄pō ꝓ apōnē qñq; ponit p⁹ snū casuale.vt mecū.qñq; ponit inf adiectiuū

¶ Querit.q̄t officia bz p̄pō in cōposi (z suū substātiuū.vt q̄ de re. tiōe. Sol'o.ml'ta. Prio cōplet fcatū.vt facio pficio.Scō mutat fcatum vt facio inficio.Tertio minuit fcatum. vt rideo subrideo Quarto mutat gen⁹.vt sperno is ere aspernor aris.Quito mutat ꝛjugationē.vt cubo as are.accūbo is ere.Sexto mutat regimē.vt rideo derideo.Septio mutat accentū.vt sum assum Octauo repellit regimē.i.facit de trāsitiuo absolutū.vt facio sufficio.vñ Cōpositū.gen⁹.accentū.rem fcatā. Mutat.dat regimē.sepe repellit idē.

¶ Notādū ꝙ ẏbū cōpositē figure q̄ñq; ꝓt regere duos accōs.vnuz ex sua ꝓria natura ꝓ illā regulā (Accis data) z aliū ex pte p̄pōis cū qua cōponit.vt trāsfer nos polū.i.fer nos trās polū. Et sic pz regimē illō ex resolutōe.vt traduxi pertz pontē.i.duxi pertz trās pōtem

¶ Querit.vtz p̄pōnes ꝓ cōpositionē faciāt indrūter ẏbum regere accm̃ vl' ablm̃. Dōm ꝙ p̄pōnes deseruiētes ablō casui plerūq;

facilit cõpositũ regere abltm̃. vt expello excido. vt res excidit mihi
mẽoria. depulit eũ arce. anguilla est manibꝫ elapsa Sic sil'r ꝓpões
defuiẽtes accõ casui faciũt ꝟbũ regere accm̃. vt rhen⁹ allabit alma
¶Norãdũ ꝙ qñ exeo regit cũ abltõ. tũc nõ cõponit ab extra (nisi
sed ab ex ⁊ eo is ire. vt ptz in Esopo. Semen exit bumo ⁊c.

ista verba impsonalia.

Penitet ⁊ tedet miseret piget ⁊ pudet. ista
s⁹ casus associãt s⁹ casus
Accusatiuos sibi iũgũt ⁊ genitiuos
er vi nature ꝟbi .s. gtm̃ .i. ex vi trãsitõis .i. accm̃
Natura primum. sed trãsitõe secũdum

De ꝟbis ipsonalibus.

¶Snia est. ꝙ ista ꝟba ipsonalia in textu posita regũt accm̃ cũ gtõ
accm̃ ex vi trãsitõis. sed gtm̃ ex vi nature. Exemplũ vt tedet aiam
meã vite mee. miſert me tui. pudet me ingrãtie. In istis exẽplis accũs
ſcat rẽ pacientẽ. ⁊ gtũs ſcat materiã circa quã ꝟsat act⁹ ꝟbi. Et ra-
tio isti⁹ regule est. qz ista verba importãt duplicẽ dependentiã. Pri
mo dependent ad rem cui inferꝛ passio. ⁊ sic regũt accm̃. Scõo depẽ
dẽt ad res inferẽtes passionẽ. ⁊ sic regunt genitiuum.
¶Querit. vtrũ ista ꝟba possint regere quẽlibet gtm̃ ⁊ quẽlibet ac-
cusatiuũ. Dõm ꝙ nõ. sed solũ accm̃ qui ſcat rẽ cui inferꝛ passio. ⁊
illũ genitiuũ qui ſcat rem inferentẽ illam passionẽ.
¶Querit. quo ordie regunt isti casus. Dõm ſm modernos ꝙ ac
cusatiu⁹ regit a pte añ ⁊ gtũs a pte post. Cui⁹ rõ est. qz ſm Prisci-
nũ ꝟba i textu posita importãt passiões intrinsecas. q̃ debent bĩe ꝓ
supposito illũ terminũ q̃ importat rẽ cui inferꝛ passio. vt me penitet
pcti. ille accũs ſcat rẽ recipientẽ passionẽ. s. pniam. ⁊ gtũs ſcat rez
inferentẽ illã passionẽ. in quo fundat locus dyaleti⁹ a cõiter acci-
dẽtib⁹. vt penitet q̃ delict. Illa enĩ est natura ꝟbox passiuox ꝙ dcõ
ſcãs rẽ cui inferꝛ passio regit a pte añ. ⁊ dcõ ſcãs rẽ inferentẽ pas-
sionẽ regit a parte post. vt ego amo⁹ a katherina. Et sic ꝑ primũ in-
telligit accũs q̃ regit a pte añ ex vi nature ꝟbi. ⁊ ꝑ scõm itelligitur
gtũs q̃ regit ex vi trãsitõis. vel veri⁹ ex vi effect⁹ cause efficiẽtis.
¶Querit. vtz ꝟbũ ipsonale possit regere aliquẽ casum a pte ante.
Dõm ꝙ nõ. qz ꝑ ꝟbũ ipsonale distinguit a psonali. Et ptz. qz ver
bũ trahit suã psonalitatẽ a supposito. si q̃ verbũ impsonale haberet
supositũ vl casũ a pte añ nõ eẽt impsonale sz psonale. ꝟ añt sibi re
pugnat. qz ipsonale dic̃ priuationẽ psone rõne negatõnis incluse.
¶Arguit. verbũ impsonale potest regere casum a pte ante. q̃ ⁊c.
Añs ptz in hoc exẽpplo. vide⁹ iohannẽ legere. ibi legere est verbuz
ipsonale. tm̃ regit illũ accm̃ a pte añ. Dõm ꝙ nos loqmur hic de
ꝟbo impsonali finiti modi. sed legere est verbũ infiniti modi.

K

Glosa notabilis

¶ Contra verba impsonalia finiti modi pñt regere casuz a pte añ ꝯ ꝛc. Añs parz. qz illō vbū pōt regere casum a pte añ quod habet illū modū fcādi fm quē casus a pte añ regit. sz illū modū fcādi hz verbū ipsonale. q̄ est mod⁹ fcādi p modū flux⁹ ꝛ fieri dicibil' de altero. q̄ ꝓueit oī vbo. ꝯtiā ꝓuenit vbo ipsonali. ꝯ vba ipsonalia pñt rgere casuz a pte añ. Dōm q̄ sz vbū ipsonale fcet fluxū ꝛ fieri. tñ intellect⁹ nr̄ ꝓsiderat illū fluxū sine supposito. sic̄ possum⁹ itelligere accidēs sine subiecto. ꝛ dulcedinē sine melle. ꝛ rōne illi⁹ dicit ipsona/

¶ Arguit̄ b vbū (est) qđ est radix oīm vboz fcat quandā cō/ (le, positionē quā sine extremis nō ē intelligere. sz b includit̄ i oīb verbis tā psonalib⁹ qz impsonalib⁹. ꝯ vbum ipsonale gra illi⁹ req̄rit suppositū a pte añ. Dōm ad b scōm. s. q̄ vbum substātiuū includit̄ ꝛ illō fcat cōpōem. q̄ vez est inq̄ntū vbū substātiuū est forma tot⁹ vniēs p̄dicatū cū subiecto. qz solutz ptib⁹ ab iuicē corrūpit̄ forma tot⁹ q̄ ex vnioe ptiū resultat. vt vult Gilbert⁹ porritan⁹. Vel dōm q̄ b vbū est formal'r exp̄ssum general'r req̄rit extrema. sz nō qñ in aliq̄ virtual'r includit̄. sic̄ in ꝓposito. Tertio addūt isti q̄ ifinitiu⁹ verbi psonalis regit accūm a pte añ. ꝯ est sil'is rō de vbis ipsonalibus. Dōm q̄ bona est rō diuersitatz. qz accūs fcat b rē cui infert passio. sz paries fm naturalē ordinē est p⁹ illō a q̄ patit̄. qđ est act⁹ general'r loq̄ndo p vbū fcat⁹. ꝯ accūs regit a pte post ab ill' vbis. Et fm vitatē inspiciēdo subtil'r rē fcatā vbi. ꝛ rē acci ꝛ gti. accūs ō bet regi ex vi trāsitōis. ꝛ gtūs ex vi nature taliū vboz. Et p ꝓmum intelligit̄ gtūs. qz prim⁹ est int̄ oblic̄s. ꝛ p scōm intelligit̄ accūs. et dicit̄ iō scōs. qz ex secūdaria vi regit ab istis vbis sic̄ gtūs ex natu

¶ Ext qñ arguit̄. oīs flux⁹ egredit̄ a (ra vbi. qz est ꝓmū i q̄libet re. ꝓncipio. Dōm q̄ verū est. sz intellect⁹ ex sua libertate sine illo ꝓncipio pōt intelligere eū. Et qñ ōr est pfecta oīo. ꝯ hz suppositū. Dicendū negādo ꝓntiā. qz dic̄ Alexander. Fiet asumbasma sine recto clausula plena. Et qñ ōr accūs ꝓcretiue designatū intelligit̄ p respectū ad substātiā a pte añ. Dōm q̄ vez ē fm rē ꝛ ex rōne fcandi est depēdēs ad subiectū. sz nō fm rōnē intellect⁹. qz dic̄ Aresto. albū solā qualitatē fcat. iō etiā ꝓtingit solā illā q̄litatē intelligi. qa q̄cq̄d fcat̄ itelligit̄. Et qñ ōr. q̄ vbū ipsonale ōr iō ipsonale. qz nō respicit suppositū determinate psone. sz respicit substātiā a pte añ constructā incerte psone. Dōm q̄ b est falsū. qz oīe vbū substātiuū ē alicui⁹ certe ꝛ determinate psone. ꝛ act⁹ in nūero ꝓsiderat⁹ nō pōt esse alicui⁹ suppositi i cōi. sz alicui⁹ ptic̄lar⁹ suppositi. qz ille act⁹ est vn⁹ in nūero. ꝯ oportet necessario vnū suppositū esse in nūero. qđ ipi negant ꝯ eoz positio est simpl'r ficta q̄ ad b q̄ intellect⁹ nō posset sine illo rē accipe sine q̄ esse nō potest. qz abstrahentiū nō est mēdaciū. sz satis est intelligēti. nō intelligēti aūt ꝛ phātasiāti q̄s sufficit in subtilioribus explanare vt nō besitet.

De regimine accusatiui

¶Querit. vtrū ista ꝟba semp ꝯstruant cū istis casib. Dom q nō sz ꝑm Prisciani qñq ꝯstruunt cū infinitiuo t tūc requrūt tm accm vt puder me studere, t qñq ꝯstruunt cū infinitiuo sine casu. Et vt totaliter elidat opinio, dicūt etiā p pmū intelligi accm. qz sz ñ sit ꝑm in ordie casuū, est tm ꝑm in ordie regimis illoꝝ ꝟboꝝ, qđ satis repro

¶Ext qñ dr accūs est casus ꝑtis trāsitōis. g tc. Di/ (batū est supcūt q̄dā q accūs regit ex vi trāsitōis ꝟbalis, sz gtūs regit ex vi trā sitōis psonal. Ibi ꝑm vitatē dom est. q nō pōt illa trāsitio esse pso/nalis. qz sic ꝟbū impsonale nō bz aliquā psonā, ita etiā ñ bz aliquā psonalē trāsitionē. Etiā exq ꝟbū est si bz alienā trāsitionē, illa de/bet dici ꝟbalis. Sz finaliter p textū intelligēria est notādū. q penitz bz penituit, puder puduit, piget piguit in pterito. sz miseret t tedet hūt pterita ad modū ꝟboꝝ neutro passiuoꝝ. qz tedet bz ptesum est et nō tesū est. qz illō nō est in vsu. sz miseret bz misertū est p circūlo

ꝟbū fcās actū	ꝟbū fcās actū	(quutionē,
accusandi	damnandi	ponit silimō

Accusansqz modo damnans ve locatur eodem

¶Snia est. q ꝟba fcātia actū accusandi t dānādi cū eoꝝ oppositis etiā pōt regere accm cū gtō sic ꝓdicta ꝟba. vt accuso te furti. men/dacij. pfidie. negligētie tc. Exemplū de oppositis. vt laudo te ꝟtutis. Et ratio est qz oppositoꝝ eadē est disciplina.

¶Querit. qđ fcabūt obliq recti ab istis ꝟbis. Dom q accūs dz fcare rē recipiētē in se accusationē vel dānationē. t gtūs dz fcare cām ꝑter quā qs accusat vl dānat. Et accūs regit ex vi trāsitōis t gtūs diuersimode regit ꝯm q fcat penā vel cām materialē.

¶Querit. vtrū tm ꝟba in textu posita regūt istos casus. Sol/o. nō. sed etiā alia iportātia monitionē. vt moneo te debiti. vl vitupe rationē. vt vitupero te peccati. t regūt accusatiuū qui significat rē in quā imediate trāsit actō verbi. t regūt gtm qui importat causaz illius. vñ Verbū damnare signās aut vitupare. Quartū cū geni/to iūctum poterit retinere.

Arguit. sūt pla ꝟba q regūt accm cū gtō p istā regulā qz autor ꝑ ponit. g est diminut. Añs pz i notabili pcedēti. Etiā pbat de istis ꝟbis. pbo. excuso. laudo. t cōmēdo. vt pbo te ꝟtutis. excuso te culpe laudo te pbitatis tc. Sol/o. ista ꝟba sūt ꝟboꝝ in textu positoꝝ oppo sita. t sic sub illis reductiue ꝯueniēter pōt cōprehēdi. sicut vnū cō/trariū sub reliq. sicut albū sub nigro.

¶Querit. vtrū ꝟba passiua pdctoꝝ ꝟboꝝ pōt regere gtm. Sol/o sic. q scz regit a suis ꝟbis actiuis. vel ablatm loco gti. vñ Passiuū genito ꝯiungit recte sciatis. Accusor dānor bene dicis impietatis.

Arguit ista ꝟba regūt dtm vel ablatiuū cū gtō. vt tu accusaris

mihi seu a me ipietat'. Sol'o. ꝺ vex est de istis verbis in voce pas siua, sz nō in voce actiua. q̄liter hic loq̄t textus de istis verbis.

Exēplū, i q̄ ꝺ vbū absolutū ardet trās s' absoluta transsumptiue sūptiue sūptū fgit illū accm̄ amorē,

De vbis absolut'. **Verbaq; sumpta foris christi bonus ardet amorē**

¶ Dicit q vba absoluta sumpta foris. i. sūpta trāssumptiue z metaphorice, sz p alīs vbis pñt regere accm̄. vñ Virgili⁹. Formosū pastor chorydon ardebat alexim. Pars stupet inuptedonū extriale

¶ Querit. q̄lis figura cōmittit in ist exēplis. Sol'o. (minerue, euphonism⁹, q̄ habet fieri qñ vnū vbū ponit p reliq̄. vñ Euphonisinus erit p verbo ponere vbū. Exultat dñi laudē mea lingua supni Et ꝺ nō ꝺz fieri fm bñplacitū nrm. sz fm poeticā licētiā z fm notabilē silitudinē. qz oia q̄ se trāsferūt fm aliquā silitudinē se trāsferr. vt bon⁹ bō ardet amorē xpi. Nā pma silitudo est. qz sic ignis vel ardor p apōnē cōbustibiliū crescit z augmētat. sic amor p applicationē amati ad amantē augmētat. Scḋa silitudo est. qz sic ignis p suam caliditatē nitit z̄uertere cōbustibile in suā ppriam naturam. sic amans p amorē semper trahitur z z̄uertit ad amatum. Et ardere vno mō valet tantū sic cupe. z sic p trāssumpto pōt regere accusa

¶ Arguit. z gruitas orit ex modis fcādi, sz vbū (tiuū, sic cupio, absolutū retinet in trāssumptōe sua ppria accōtia. g̃ nō pōt aliquo mō p trāssumptionē regere casus. Minor ptz. qz ardere est scōe cō iugatōis neutral' gener', g̃ zc. Sol'o. vtute illoz nō regit casū. sed vtute illius vbi ad cui⁹ fcatū trāssumit. z illud bz modū tūc z̄ueniētē fcandi cū accō gra cui⁹ ille orōnes admittunt.

¶ Querit q̄d est verbū sumi foris. Sol'o. est ipm sumi i aliena significatōe p metaphorā. Et metaphora est figura bñs fieri qñ ppt silitudinē aliq̄z rez vnū nomē ponit loco alteri⁹. vt agn⁹ p xpo.

¶ Querit. q vba pñt sumi foris. Sol'o. sūt duplicia. q̄dā sūt absoluta. et q̄dā passiua. De absolut'. vt exultabit lingua mea iusticiaz tuā. i. exultādo pnūciabit. Nubes pluāt iustū. i. pluēdo emittāt iustū. De vbo passiuo vt capre pascunt siluas. i pascēdo corrodūt sil

¶ Querit. vtz accūs regat a vbo absoluto simpl'r. vl' a ver(uas bo absoluto metaphorice sumpto. Sol'o a vbo absoluto simpliciter regit. nō tñ fm vtutē ppriā sed alienā. s. p trāsitionē ill⁹ verbi ad qō trāsferr. sic verbū bñs vim vbi substātiui regit ntm. ita istō verbū habēs vim ex trāsitōe verbi trāsitiui regit accusatiuū.

¶ Querit q̄d sit vbū absolutū. Sol'o est illud qō ad faciendū pfe-

Verbuz cētā sniam nō req̄rit obliq̄ū. vt caleo. frigeo sto. Et ideo dicunt ab absolutū soluta. qz ꝺ sine obliq̄ faciūt qō alia cū obliq̄. Et est duplex verbuz neutrale q̄ddā est absolutū. de q̄ hic fit sermo. Aliꝺ est neutrale trāsitiuū. vt aro littus, comedo panē, z illud bz tercias psonas verbi

passiui. vt terra arat. panis comedit. Sed absolutū nō habet tercias psonas in passiuo. z habet duo pticipia. vt stans staturus.

¶ Nota ꝺ ꝺrnam inf flere plorare plāgere eiulare z lamētari. exq̄ pñt ꝯstrui cū accō p istā regl'az. qz flere ē solū lachrymas emittere. z ꝙueit tm̄ boiem sic ridere. qz dic cōmētator ꝙ risibile flebile discipli/nabile. ꝓpria sc̄ hoi p ordinē sibi ꝙuenientia. Sz plorare fcat cū flebili voce dolorē aperire. Plāgere fcat cū tunsiōe pector̄ capit̄. z aliorū mēbrorū se cū dolore affligere. Eiulare est voce effrenata nō solū dolorē sz etiā idigētōes oñdere. Lamētari est q̄rulosa voce z tristi loq̄.

s⁹ ꝟbs .i. ipsonalia sociabis

Que sine personis sunt atq; gerundia iunges

.i. trāsitiuū sit

Si tamen a verbo quod trāseat illa creabis ;

Exēplū in q̄ legit regit illū accm̄ matheū

Exēplū in q̄ illud gerūdiū legendū regit illū accm̄ psalmos

Matheum legitur. psalmos erit ante legendum

¶ Dic ꝙ ꝟba ipsonalia gerūdia z supina veniētia a ꝟbo trāsitiuo ꝙstruunt cū accō a pte post. vt legit matheū. legendū est psalmos. Et ista sn̄ia stat in duab regl'is. Pria est ꝟbū ipsonale passiue voc̄ descēdens a ꝟbo trāsitiuo pōt regere accm̄. vt audit missam. Et ꝺr (descēdēs a ꝟbo trāsitiuo) ꝓpter ꝟbū ipsonale descēdens a ꝟbo absoluto. qō nō regit accm̄ nisi ꝓportionabilē sue fcationi. Et ꝺr (passiue vocis) ꝓpter impsonalia ꝟba actiue vocis. q̄ nō regūt accm̄ per istā regulā. Etiā regl'a intelligit de ꝟbo impsonali passiue vocis descēdente a ꝟbis vehemētis seu vehemētissime trāsitōnis. ꝓpter illa que veniūt a ꝟbis debilis trāsitōis que nō regūt accm̄ post se.

¶ Arguit. accūs est casus trāsitōis. sed ꝟbū ipsonale nō fcat actū trāseuntē in alterꝫ. g̃ nō pt regere accm̄ p⁹ se. Sol'o. negat ꝓna. qa ꝟbū ipsonale fcat passionē q̄ trāsit ad rē acci circa quā versat.

¶ Cōtra. ois mot⁹ nccārio hz duos tmios. iqz est de termio a q̄ ad terminū ad quē. g̃ sic act⁹ ꝟbi psonalis hz terminū ad quē ita habebit etiā suppositū vt terminū a q̄. qō falsū est. g̃ nō habebit accm̄ vt terminū ad quē. Sol'o. vez est fm rē. possum⁹ tn̄ fm rōnē intellige re terminū ad quē sine termio a q̄. vt notū est hic.

¶ Querit q̄ est ꝺrnia inf ꝟbū ipsonale actiue voc̄ z passiue vocis. Sol'o. ꝺrnia pt dupl'r sumi. Pmo ex pte voc̄. qz ꝟbū ipsonale actiue voc̄ termiat in r. sz passiue voc̄ termiat in tur. Sc̄o ꝺrnia pōt sumi ex pte modi fcādi. qz ꝟbū ipsonale actiue voc̄ fcat actōes p modū actōis. sz ꝟbū ipsonale passiue voc̄ fcat actōem p modum

¶ Querit. qd intelligit p ꝺ qō ꝺr in textu (sine psonis) (passionis. Sol'o. ꝟba ipsonalia passiue voc̄ circūloquunt z dicunt sine pso/

nis.qz nō sc̄ alic⁹ determiate psone.sz pñt addi cuilibz psone.¶Et volūt q̄dā q ab ill' doctōribz q̄bz adiūgūt capiāt psonā.vt legitur a me. ibi legit est p̄me psone.legitur a te.ibi legit est scōe psone. Sz b nō est vex.qz psona est accūs tenēs se ex pte modi fcādi.pfie.z non ex re fcata.Et qz b semp manet termiatio fm vnū modū fcandi.iō sp ¶Querit.vñ formant vba im (est sub tertia psona fm sil'itudinē. psonalia passiue voc'. Sol'o.formant fm vsū grāmaticox a vbis actiuis z neutralibz actōez īportātibz ī tertia psona posit'.vt amat inde formant amant addēdo tur.currit inde veit currit addendo tur. Sz a vbis psonalibz passiue vocis seu passionē fcātibz nō descendūt vba īpsonalia.qz debēt fcare actōez sub mō passiōis.Ex q̄ infertur q a vbis cōibz q̄tū ad actiuā fcatōez pñt deriuari vba īpsonalia passiue voc'.vt a me crimiant iobem.sz b est iusitatū.qz tale verbū ipsonale coincidit cū tertia psona vbi psonalis a q̄ descēdit.

¶Scōa regl'a est.q gerūdia siue supina descēdētia a verbis trāsitiuis regūt etiā accm̄ a pte p⁹.vt docēdū est grāmaticā.Et pōt ratō istax regl'ax assignari fm Prīscianū.qz quēcūqz casū regit indicatiuus illū regūt oēs mōi z oia tpa ab ipo descēdētia.vt indicatiuus optatiu⁹ rē.z etiā gerūdia z supina.qz ī oibz illis manet idē mod⁹ fcādi.scz mod⁹ flux⁹ z fieri ad alterū.vñ Et quēcūqz casum modus regit initialis. Illū quisqz mod⁹ z tpa queqz requirunt.

¶Querit.q̄truplex est gerūdiū. Sol'o.triplex.q̄ddā est vbi psonal' actiue voc'.z b pt regere accm̄ a pte añ.qz nō differt ab infinitiuo nisi p articulū toy.i.p termiatōez casualē seu p determinatā casualitatē vt amādū katherinā est bonū.qz infinitiu⁹ regit illū casū a pte añ.ḡtiā gerūdiū. Tenet ꝓntia.qz nō differt ab illo nisi p casualem terminatiōez. Et regit accm̄ a pte p⁹.qz su⁹ indicatiu⁹ regit accm̄ a pte p⁹.vt patuit pri⁹. Aliō est gerūdiū vbi psonal' passiue vocis.z b regit accm̄ a pte añ.z dtiñ seu abltiñ a pte p⁹.vt gramaticā legēdū mihi seu a me bonū est. Primū ptz.qz su⁹ indicatiu⁹ regit accm̄ a pte añ. Scōm ptz.qz su⁹ indicatiu⁹ regit dtiñ seu abltiñ a pte p⁹. Aliud est gerūdiū vbi ipsonal' passiue voc'.z b regit abltiñ a pte añ et accm̄ a pte p⁹.vt a me venerādū deū bonū est. Et abltiñ regit a pte añ.qz ipsonalia a q̄bz descēdūt regūt abltiñ a pte añ.ḡtiā gerūdia eox. Añs ptz.qz eox psonalia regūt abltiñ a pte p⁹.ḡtiā impsonalia regūt abltiñ a pte añ.qz quēcūqz casū verbū psonale regit a pte post,illū verbū impsonale regit a pte ante fm aliquos.

¶Querit quō differūt gerūdia in di.in do.z in dū termiata in mō ꝓstruendi. Sol'o.sic.qz gerūdia in di.volūt ꝓstrui cū substātiuo p̄cedēte.vñ Therēti⁹. Pater ait mlta q̄ nō est mō loc⁹ narrādi. Non est nūc tēpus videndi. Etiā possunt poni cū noibz adiectiuis. vnde idē. Nā potest dici q cupida erā huc redeūdi. Sz gerūdiū in do vlt

ꝯstrui cū ꝟbo ꝓcedente cū ꝓpositiõe in vel de, vt Iohānes sedet scribendo vl' in scribēdo. Ita dicim⁹, fui in fugiēdo ne q̄s me agnoscere posset. Sed gerundiū in dū vult ꝯstrui cū ista ꝓpõne ad, vt vado ad redeundū, venio ad laborandum.

¶ Notandū, q̄ ꝟba actiua, passiua, z ipsonalia passiue vocis habēt eadē gerūdia i voce, q̄ tñ multū drñt in ſcatõe z regimīe. Nec intelligendū est q̄ ista triplicia ꝟba de se faciāt eadē gerūdia, sz dz sic intelligi q̄ triplicē ꝟtutē in se ꝯtinēt q̄si descēderēt a triplici verbo, s. actiuo passiuo z ipsonali. vñ Florista. Dñne gerūdiuū q̄ ab actiuo trahit ortū, Clandere naturā dic structure triplicatā. Impsonalis siml' actio passio mōstrat. Et ꝫ idē vult auctor ibi (Actū siue pati zc) Et q̄ñ theutonizarent ꝓ werdēveniūt a ꝟbis psonalib⁹ passiue vocis Et q̄ñ theutonizāt ꝓ het, veniūt a ꝟbis ipsonalib⁹. Et q̄ñ nll'o istoꝝ modoꝝ theutonizarent veniūt a ꝟbis actis. Exēplū ꝑmi, vt venio cā discēdi a mgro. De scō, vt pulsandū est cāpanā. De tertio, vt veio de vidēdo fratrem. De gerūdijs aūt ꝟhoꝝ neutraliū dom est q̄ sūt absolura sic sua ꝟba. licz pñt regere accm̄ mediāte ꝓpõe, sic sua ꝟba a q̄b⁹ descēdūt, vt veio cā dormiēdi sup lectū, seu cā dormiēdi in

¶ Queritꝫ, q̄re auctor nō loqꝫ de supinis explicite sic de (camera. gerūdijs cū tñ etiā regāt accm̄. Sol'o, cōprehēdunt sub gerūdijs. Et ꝺr gerūdiū q̄si gerēs vim duoꝝ, q̄ �

mō supina pñt dici gerūdia. Et sūt tm̄ duo supina, q̄ ꝓ illa exꝑmuntur termi mot⁹ localē q̄ mot⁹ termi⁹ ad quē exprimitꝫ ꝑ ꝑmū supinū. z mot⁹ a q̄ exꝑmitꝫ ꝓ vltimū supinū, de quib⁹ magr postea dicet.

omnia ista verba

Postulo posco peto doceo rogo flagito celo

Exuo cum vestit monet induo calceo cingo

duos s⁹ ꝓdicta exigūt

Accusatiuos gemínos hec verba requirunt

De ꝟbis vehemē/tissime trāsitōis

¶ Dicit q̄ ꝟba vehemētissime transitōis in textu posita regūt duos accōs diuersa ſcantes sine ꝯiunctõe media, vt doceo te grāmaticam peto te licentiā zc. quoꝝ vn⁹ ſcat rem in quā transit act⁹ verbi. z alter ſcat materiā circa quā versaꝫ actus verbi. Et ꝺr (vehemē tissime trāsitōis) ꝓpter verba debilis z vehemētis trāsitōis. Et dicitꝫ (diuersa ſcātes) q̄ ꝟba vehemētis trāsitōis pñt regere duos accusatiuos idē ſcātes, vt lego magnū librū. Etiā duos accōs diuersa ſcantes mediāte ꝯiunctiõe, vt lego librū z tabulā. Videō Iohānē et petrū. Et idē pōt intelligi de verbis similib⁹ istis.

¶ Arguitꝫ, oro z peto nō regūt duos accōs, g̃ zc. Añs pz ꝑ Therentiū. Credo q̄ mihi sic nō oret. z Virgili⁹. Cui me fortuna pcari volu it, Sol'o, ꝫ est ſm antiquā grāmaticā.

¶ Arguit. postl'o nō regit duos accōs. g̃ ꝛc. Añs ꝓbat in ꝫ exēplo, Postulaui patri meo ꝛ dedit mihi gētes hereditatē. Sol'o tal' loquutio nō est apud modernos vsitata, ideo nō est imitanda.

¶ Querit. q̃tuplicia ꝝba ex textu colligunt. Sol'o, triplicia. Prio ꝝba rogādi. vt postulo peto. in q̃b alia intelligunt. Sz inde excipit suplico qđ ſm Priscianū regit tm̃ dtm̃. qz nō ꝓcat petere, sz ad petendū suplicit disponere. Scđo ꝝba iformādi. vt doceo erudio instruo. vt iustificatões tuas edoce me. Tertio ꝝba vestiēdi. vt induo calceo. snb q̃b similia cōprehēdunt. iō autor nō loqt ꝫ inclusiue.

¶ Arguit ista regl'a posita est pri⁹ ibi (Multotiēs ꝝbū) g̃ ꝛc. Solutio. ponit ibi i generali ꝛ incidēral'r. ꝫ ꝝo in spēali. Vel dōm q ꝫ inrēdit loq de impsonalib⁹ gerūdijs ꝛ supinis boꝛ verboꝛ.

¶ Cōtra. exēpla corrñ debūt regl'e ſm quā dant. sz exēplificat ꝫ de ꝝbis psonalib⁹. vt ptz i textu. g̃ ꝛc. Sol'o. ꝫ nō est ꝓ se. sz solū ꝓ accidēs. qz solū voluit ꝫ loq de eoꝛ ipsonalib⁹ supinis ꝛ gerūdijs. et iō incidēral'r ea ꝫ enūerat. qz pri⁹ qñ de eis determiauit nō enūerauit

¶ Querit. q̃t modi. sc̃q̃b mutari pōt regimē actiuū in passiuum Sol'o. tres. Prim⁹ est in q̃ solus accūs mutat in ntm̃. ꝛ verbū actiuū in passiuū. vt dedi tibi vnū equū. i. vn⁹ equus dat⁹ est tibi a me. Scđs mod⁹ est in q̃ sūt duo acci q̃ꝛ vn⁹ mutat in ntm̃. ꝛ alter imutat⁹ relīq. vt docui te grāmaticā. i. tu doct⁹ es a me grāmaticā Tert⁹ mod⁹ est. in q̃ vterq; accōꝛ mutat in ntm̃. vel relinquēdo alterꝫ. vl' i abltm̃ mediāte p̄p̄one a vl' ab trāsferēdo. vt ego rogaui te veniā. i. tu rogat⁹ es a me veniam vel venia abs te rogata est mihi. Iste vltim⁹ mod⁹ potissime fit in ꝝbis rogādi. scđs aūt in ꝝbis dō

¶ Notādū circa vocabula. q̃ drña est inf orare ꝛ exorare. (cendi. qz orare ꝓcat rogare. sz exorare est rogādo iperrare. vt q̃cq̃d me exorauerꝫ dabo tibi. Sz deprecari est pcib⁹ orare ne q̃d fiat. vñ Sepe p̄ cor mortē. sepi⁹ q̃z deprecor idē. Jtē postulare est reqrere ꝛ tanq̃z iustā rē ꝓ meritꝫ petere. ꝛ sic dicim⁹. res tp̄s psona loc⁹ postulat. Cui⁹ cō positū est expostulare qđ est cū q̃rela apđ amicos reqrē ꝛ q̃si officiū amicicie ab illa desiderare. vt q̃d habes qđ mecū expostl'es. Petere est cū pcib⁹ būil'r rogare vt apud curiū. Postulabāt aūt magis q̃z petebāt. ꝛ pōt accipi in bonū. vt eger petit sanitatē. ꝛ etiaz in malū. vt filiꝰ petit mortē patrꝫ. Flagitare est vehemēter ꝛ pl⁹ q̃ petere vl' postulare. vñ Cicero. Quicq̃d hec cā postulat. ꝛ si postl'at nō tñ flagitat. Celo hz tria ꝓcata. ꝓmo idē est qđ sculpere. scđo est velare. tertio est occultare. ꝛ sic capit i ꝓposito. vt celo secretū meū tibi.

¶ Querit. vtz ista sit ꝛgrua. doceo petrū grammaticā. Et arguit q̃ nō. qz ibi sūt duo nōia substātiua scz petrū ꝛ grāmaticā. ꝛ nullus illoꝛ est gti casus. g̃ ꝛc. Sol'o. illa oīo est ꝛgrua. qz hoc verbū doceo vehemētissime trāsitiōis potest regere duos accōs. Dicit ergo

De regimine datiui

q̄ regla pueroꝝ intelligit, qñ vnū substātiuū est dictio regēs z alterū dictio recta. mō hic ambo regunt ab hoc verbo doceo.

s^c accm̄ s^c verba accm̄ exigūt subintellecta

Hūc dāt passiua quē verba volūt ibi clausa
s^c accm̄ s^c vehemētissime trāsitiōis

Seu quem visverbi sibi postulat associari
ex natura v̄bi s^c accūs s^c verbis iungit

Vi verbi regitur qui passiuis sociatur

¶ Dic̄ q̄ v̄ba passiua descēdētia a v̄bis actiuis vehemētissime trāsitiōis p̄nt regere vnū accm̄. quē scz regūt gerūdia subintellecta in eis ꝑm q̄sdā. seu illū accm̄ quē ꝓpria vis v̄bi vehemētissime trāsitiōis

¶ Querit. q̄t modis v̄bū passiōnis regit. (vestier) aīme tunicā uū regit accm̄. Sol'o q̄nq; mōis. Prio ꝓpter vim trāsitōnis. s. qñ v̄bū passiuū deriuat a v̄bo vehemētissime trāsitōis. vt in exemplo pri^o posito. Scdo p̄ synodochē. vt mlier ꝛedimit capillos. Tertio p̄ suppletionē. i. p̄ subintellectionē v̄bi vt pascor siluas. nutrior panē. Quarto p̄ cōpositionē p̄pōnis vt ptrabor hostē. Quito v̄bū passiuum regit accm̄ dūmodo talis accūs iportat causam efficientē. vt vitupor nebulonē. i. vitupor q̄ sum nebulo. i. histrio. vñ Trāseo. synodoche. suppletio. p̄positiua Efficiēs causa p̄dict; annumerāda. Passiua quartū dicunt iūgere casum.

¶ Arguit. pri^o casus verboꝝ passiuoꝝ est ablatiu^o. vnde Passio vult sextū sicut regit actio q̄rtū. q̄ nō regit accm̄. Sol'o. v̄bū passiuum ex sua ꝓpria natura regit ablm̄. sed ex vi vehemētissime trāsitionis vl' alia v̄tute potest regere accusatiuū.

v̄bū importās actū ornandi — verbū importās actum spaciandi — verbū importās actum morandi

Ornatus verbum spacij morecꝫ gubernāt
s^c casus dcōnū s^c voces fcāt

Accusatiuos vocum que talia signāt

Exemplū in quo ꝑ verbuꝫ vesti regit duos accusatiuos. s. te et tunicam

Exemplū in q̄ boc verbū pergis regit accusatiuū spacij. scz septez milia. id est miliaria

Te vesti tunicam iam pergis milia septem

¶ Dicit q̄ v̄ba ptinētia ad ornatū vt vestio. ad spaciū vt pgo. ad morā vt sto maneo. regūt accōs dcōnū q̄ fcāt talia. scz ornatū spa/

¶ Hec sn̄ia stat in trib⁹ regul'. Quaꝝ ꝓma est. v̄bū (ciū vel morā. importās actū ornādi pōt regere duos accōs. quoꝝ vn^o fcat illud qđ ornat. z ali^o fcat q̄ ds ornat. vt induo te tunicā. de q̄b sufficienter dictū est pri^o vel vn^o accūs fcabit rē in quā act^o verbi trāsit. Et

sub ista regla cōprehēdūtur oia ꝟba ꝟcantia actū deornādi. vt exuo spolio ꝛc. qr opositor eadē est disciplina.

☞ Arguit. de istis ꝟbis pr⁹ locut⁹ est auctor ibi. Postulo posco ꝛc. ꝙ ista regla est superflua. Sol'o. ibi locut⁹ est de eis spēal'r ꝛ exēplariter in ꝙtū scz sūt ꝟba vehemētissime transitōis. ꝟ aūt loquit de eis inq̄ntū importāt actū ornādi. ꝛ loquit vniuersal'r de oīb verb⁹ que importāt actū ornādi vel deornādi.

¶ Scōa regla est ꝟbū ꝟcās actū spaciādi. i. ambulandi pōt regere accm̄ ꝟcantē quantitatē illi⁹ spacij. vt ꝓgo septē miliaria, leuca vna quattuor stadia vel quinq̄ passus ꝛc.

¶ Querit. vtr pōt dici p istā regulā. ambio agis sine adiectiuo importāte q̄ntitatē spacij. Sol'o sic. qr accūs adiectiui importās q̄ntitatēnō addit de necessitate, sz de ꝓfectōe sntie. ꝟ qñ accūs substātiual' includit virtual'r ꝓprietatē designādā ꝑ adiectiuū necessario nō exp̄mitur vt ambio agis. ibi agis est singl'aris nūeri ꝟ ꝟcat ꝑ modum vni⁹ ꝛ est sensus. ambio vtū agis. Et q̄b⁹ ptz q ꝟba ambulādi vl' distādi pōt regere accm̄ p istā regulā. vl' ablm̄ ꝑ aliā regulā. Exēpluz p̄mi. vt ambulaui septē miliaria vl' septē miliarib⁹. De scōo. vt nusqua distat tria milia passuū a colonia. vl' trib⁹ milib⁹.

¶ Tertia regula est. ꝟbū importās actū durantē in tpe pōt regere accusatiuū ꝟcantē q̄ntitatē illi⁹ tpis. vt decē annos colonie cōmorat⁹ sum. Tulli⁹ ait. Nemo tā senex ꝙ se annū putet nō viuere posse.

¶ Notandū q oīne ꝟbū mūdi pōt regere accm̄ sui nois ꝟbalis ꝑ istā regulā. vt ambulo ambulationē. curro cursum. sto stationē. Et oīne ꝟbū mūdi pōt regere accm̄ ꝟcātē tp̄s in ꝙ fit tal' act⁹. qr omne verbū ꝟcat cū tpe. Et q nomē verbale ꝟtual'r includit in verbo innuit. Prisci an⁹ dicēs. Cū ō currit intelligit cursus. sedet intelligit

¶ Querit. quō iste tres regle ab in/ (sessio. stat intelligit statio ꝛc. uicē distinguūt. Sol'o sic. qr ꝟba p̄me regle regūt duos accōs p diuers⁹ supponētes. sz ꝟba aliaꝝ regulaꝝ regūt duos accōs ꝑ eōdē supponētes. qr bñt se sic adiectm̄ ꝛ substātiū. Scōa drīa est. qr verba p̄me regle sūt ꝟba vehemētissime trāsitōis. sz ꝟba aliaꝝ regla/rū sē neutralia vl' absoluta freq̄nter. ꝙuis etiā possint eē trāsitiua.

.i. accūs ꝟcans
rectore modū viuēdi.
Sepe regente caret vite modus. idq̄ ꝓbato
Exempla sunt.
Vir bone viue deum. sic vives secula cuncta.

¶ Dic ꝙ accūs importās modū viuēdi caret rectore. i. ponit absolute ꝛ aduerbial'r. Exēpla patēt in textu. ꝛ apud Boetiū. Dic asinum viuit. i. ad instar asini vel ad modū asini viuit.

De regimine accusatiui

¶ Querit. ḡre in ista oro̅ne. hō viuit deū. ille accūs deū caret recto re. Sol'o ió. q; viuit est v̄bū absolutū. qđ non põt regere accm̄ nisi sue fcatōi ꝓportionabilē. sz ille accūs deū nō est ꝓportionabil' signi/ Arguit. dcō regit ab illa dcōne (ficatōis respectu illi⁹ v̄bi viuere. a q̄ cogit stare in tali casu ita q; nō põt stare i alio. sed ita est de illo accō deū i ordine ad illud v̄bū viuit. g̈ ꝛc. Sol'o. ḃ vez est qñ cogit stare in tali casu p v̄tutē dictōis regētis. sz sic nō est ḃ. sz vsu ꝛ auto ritate grām aticoꝝ cogit stare in tali casu. Sil'iter ḃ. illa vox sonat boiem. i. ad instar vel ad modū hominis.

¶ Arguit. accūs in scō exēplo textus nō iportat modū vite. sz tē pus q; secl'a cūcta valet tātū sic eternal'r. Sol'o. inq̄ntū ly viues importat actū durātē i tpe. ꝛ cūcta secl'a fcat illud tp̄s. sic est exem plū p̄cedēt; regl'e. ꝛ etiā p̄ntis. q; sic ór. viue deū. i. deifice. ita potest dici. viues secl'a cūcta. i. eternal'r. ꝛ sic iportat modū actus viuēdi.

¶ Cōtra. ille accūs deū fcat subaz diuinā. g̈ ñ fcat modū vite. So lutio i ꝓpria fcatōe fcat subaz diuinā. sz acute aliena. s. illi⁹ aduer/

¶ Querit. q̄ dicūt eē act⁹ vite. Sol'o. (bñ deifice fcat modū vite. illi act⁹ q̄ ꝙueniūt reb⁹ aiat; inq̄ntū aiate. vt bibere comedere. ꝛ q̄a act⁹ vite ml'tipl'r põt fieri. ió necario req̄rit dcōnē q̄ exp̄mat modū

¶ Querit. q̄t sc opiniões ó isto accō. Sol'o. due. Pria ē (viuēdi. q; regal' p subintellectionē illi⁹ p̄pōnis fm. vt viue deū. i. viue fm deū. Alij dicūt q; careat rectore. ꝛ ponal' aduerbial'r p illo qđ ē dei/ fice. Vel q; mod⁹ posset sustineri. q; nullū incōueniēs seq̄t. ió nihil

¶ Querit. vtz v̄ba trāsitiua iportātia actū viuēdi. vt co/ (addo. medo bibo ꝛ sil'ia regūt accm̄ p hāc regulā. Sol'o. artificial'r bñ p̄t fieri. sz ñ fm vsū. vt comedit suē. i. suine. bibo vaccā. i. vaccine.

s⁹ accūs ḃ verbū ḃ v̄bū defectm̄ ḃ v̄bū

His obliuiscor iunges meminiq; recordor

¶ Dic̄ q; ista v̄ba i textu posita p̄nt regere accm̄ a pte p⁹. ꝛ nō solū ista v̄ba. sz etiā bis sil'ia q̄ iportāt recordatōez vl' mēoratōez. vt co/ gito remiscor lectōez. Et ponit istā regulā ad fmouēdū dubiū q;. pri us dixit q; ista v̄ba p̄nt fgere gtm̄. posz alīqs dubitare an possent etiā fgere accm̄ Et ór q; sic. g̈ lz iste accūs fgat ex vi trāsitōis p illā

¶ Querit. q̄z (regl'az (Accūs data) tm̄ ꝓ istā cāz eā spēal'r exp̄mit drn̄ter regūt accm̄ vl' gtm̄. Sol'o. qñ regūt gtm̄ tūc fcāt ptialita tē. vt recordor lcōis. i. ptē lcōis. Sz qñ regūt accm̄ tūc iportāt to/ talitatē. vt mēor lcōez. i. lectionē. vñ⁹. Totū p q̄rtū dabit. ps per gtm̄. Istud apō modernos nō fuat. q; repit i autētica scptura gtm̄ seve importare totalitatē. ꝛ accm̄ ptialitatē ꝛ ecōtra.

s⁹ accūs ista v̄ba impsonalia

His iunges iuuat decet atq; delectat oportet

¶Dicit q̄ ista q̄tuor ꝟba ipsonalia regūt accm̄. vt delectat me seruire deo, decet petr̄ incedere veste talari, oportuit xp̄m pati. Et sepe cōstruūt ista ipsonalia cū infinitio p subintellectōez accī casus, vt

Arguit. ista ꝟba pñt (iuuat legere. Virgilī iuuat arua videri, regere ntm̄ a pte añ. g̃ nō sūt ipsonalia. Tenet ꝟña. q̄ solū ꝟbū psonale regit ntm̄ a pte añ. vt patuit ibi (Vl'r intrāsitio) Añs ptz i illz oronibꝫ. te decz hymnꝰ. quos qua decēt. Sol'o. ꝟba rectꝰ pñt cōsiderari dupl'r. ꝓmo psonal'r. ꝓter hꝟbū oportz. z sic ntm̄ regūt a pte añ z accm̄ a pte pꝰ vt vult argumētū. sz decet captū ipsonal'r regit accm̄ cū infinitio. vt decz te ita viuere. Exēplū ō iuuat. vt iuuat me. Et iuuat psonal'r valet tm̄ sic̄ auxiliari. sz ipsonal'r captū valz tātū sicut delectat. vñ. Si iuuat actiuū fuerit tūc auxiliat. Impsonale

¶Querit vtr̄ hꝟbū decet psonal'r sumptū (si fit delectat vbiq;. sit transitiuū. videt q̄ sic: q̄ regit accm̄ a pte pꝰ sibi ꝓportionatū. vt tunica decz petr̄. Dōm q̄ hꝟbū n̄ sufficit ad rōnē ꝟbi trāsitiui, sz req̄ritur q̄ ꝓcet actū egredientē. z nihil pt sibi supponere nisi aliq̄d ꝓcās ornatū. vñ. Omia supposita decz ornamēta notabūt. Ergo q̄ maneat neutr̄ satz ista notabūt. A nob in vos sp̄ actiua meabunt.

illa inſiectio accm̄ illa inſiectio

Oꝙ sibi quartum solet heu quoꝙ iūgere casum

¶Snia est. q̄ ista interiectio āmirantz. s. o. z illa inſiectio dolētis scz heu pñt cōstrui cū accō. vt O ineffabilē. vir̄. o variā volubilēq;

Arguit. interiectōes nō (fortunā. Heu me miserꝫ dies i oēs. pñt regere aliquē casū iux̄ intētionē Floriste. g̃ Alexan. hꝟ falsē loq̄t

Dōm q̄ licet inſiectio absolute capta nō regat casuz. tñ inq̄ntū importat alicui passionē ꝟtute alt̄ꝰ hñ pt. vt hic vl'r Alexandꝛ. et sic loquit hꝟ inq̄ntū importat affectū mēt̄z p modū trāseūtis in alt̄rꝫ. Therentꝰ. O faustū z felicē diem hūc. O lepidū patrem z̄c.

¶Querit. quot modis pt capi hec dictio O Dōm q̄ septē modis Prio admiratiue. vt O admirabile cōmertiū. Scō o dubitatiue. vt o quā te memorē. i. dubito q̄ noīe te noiabo. Tertio ē aduerbiū vocandi. vt o clerice stude. Quarto indigtiue vt o nepbandū scelus. Quito optatiue. vt o si celū rūperes z descēderes huc. Sexto exclamatiue. vt o ineffabilē virū. Septio vt est interiectio dolētis. et sic q̄ ledit clamat o. vt o mors q̄ seuera es. Et pōt capi trāssumptiue p fine. vc ego sum alpha z o. i. pncipiū z finis. vñꝰ. O stupet. o dubitat. vocat indigt. z optat. Clamat. q̄rit. velut exēplis regit. vnd Virgilꝰ. O qbꝫ o q̄nz̄ o q̄l'r es viduata. supple romana. Sz solus q̄ capit admiratiue exclamatiue z indignatiue vt est inſiectio do

¶Querit. q̄ drñter ꝓstruit heu cū (lētis. tūc regit accm̄ a pte post ntō dtō z accō. Dōm q̄ sub tali drñtia. q̄ q̄ ꝓstruit cū ntō tunc ꝓcat affectū mētis absolute. vt heu iobānes monit. ibi iobānes re/

gīt ab isto vbo morīt. Sed vt ꝓcat affectū mentis ꝑ compōnēz ad substantiā in qua est. vel ꝓcat illū affectū vt acquirīt substātie. z sic ꝯstruīt cū dtō. vl' ꝓcat affectū vt actual'r est in substātia. z sic ꝯstrui

¶ Notandū q̄ q̄dā volūt dicere q̄ in/ (tur cū accō. vt in ꝑ posito. teriectiōes nō req̄rūt illos accōs. sz vba i ist' interiectōib' intellecta. vt o ineffabilē vir̄. i. ammiror ineffabilē virū. Heu me miser. i. dolor tribulat me miser. Nec talia verba necessario exprimunt ꝓpt' vicinitatē ꝓcatōnis illoꝝ vboꝝ cū interiectōuib'.

illā p̄/ s' p̄pōnes deser/ Exemplū in q̄ illa p̄pō ꝑ ꝯstruīt cum
pōem uientes accō accō. s. vicos. sil'r illa p̄pō ad

Adde per et similes. per vicos itur ad vrbes

¶ Sn̄ia est. q̄ illa p̄pō ꝑ. z similes posite in Donato deseruiūt accō De p̄po/
casui. vt itur ꝑ vicos ad vrbes. itur ꝑ ecclesiā ad scholas. sitōnib'

¶ Querīt. q̄t sunt p̄pōnes deseruiētes accō casui. Dōm q̄ trigin/
ta. vñ⁹. Cōstrue ter denas cū quarto p̄posituras.

¶ Arguīt. nō oēs regūt accm̄. sed q̄dā regūt dtm̄. vt ꝓpe ē dñs om/
nib' inuocātib' eū. Juxta est dñs oib' rect' corde. Dōm q̄ ille p̄po/
sitōes p̄nt capi vno mō vt sint aduerbia. i portātia aduerbial'r ꝓpin/
quitatē. z sic ꝯstruunt cū dtō. sz qñ ponūt vt p̄pōnes semp ꝯstruunt

¶ Cōtra. tūc p̄pōnes ponunt aduerbia/ (cū accō. vt vl't Donat⁹.
liter qñ ponunt sine casib'. sz i p̄dict' ponunt cū dtō. ḡ non ponunt
aduerbial'r. Dōm q̄ lz sumant cū casu. nō tn̄ cū illo casu cui tales
p̄pōes ex natura deseruiūt. z ꝑ tāto dicunt sumi aduerbialiter.

¶ Querīt qñ iste p̄pōes sumunt aduerbial'r. Dōm q̄ tūc qñ po/
nunt sine casib'. vñ⁹. Voces p̄posite nequnt sine casib' esse. Si ca

¶ Querīt. vtr aliq̄ aduerbia possint (reāt ill' debēt aduerbia dici.
ꝯstrui cū accō. Dōm ꝟm Priscianū q̄ sic. sic̄ sunt aduerbia q̄ pos/
sunt trāsferri i p̄pōnes. Exēplū de aduerbio tpis. vt ꝟ factū est pri/
die kalēdas nouēbr'. i. ꝑmo die añ kalēdas nouēbr'. Exemplū de ad
uerbio loci. vt foras tēplū. Et rō trāssū ptōis sumīt ex mag̃ vicinita

¶ Arguīt. ḡ Alexāder est ꝟ dimi/ (te illoꝝ aduerbioꝝ cū p̄pōnib'
nut⁹. eo q̄ nō specificat illō. Dōm q̄ qñ aduerbia regunt accm̄ ꝟ
nō cōperit eis ex ꝓpria vtute. sz put trāsserunt in p̄pōnes. ḡ sub istis
cōprehēdunt. vt retro ꝑ post. vt vado retro me satbana. Sil'r ꝟ. a/
triū qō erat foras tēplū. vbi foras ponīt ꝑ añ. Itē ꝓcul ponīt ꝑ iu/
xta. Cursius. vt ꝓcul vrbem i. iuxta.

¶ Querīt. q̄t figure sunt cōiter in p̄pōnib'. Dōm q̄ tres. Prima
est anastropha. q̄ fit qñ p̄pō suo casuali postponīt. vt rhomā vsus.
Scōa est archysmos. z hz fieri qñ p̄pō regit casum nō ꝓprium. vt
post deberet ꝯstrui cū accō. z inuenīt qñq̄ ꝯstrui cū ablt̄o. Virgil⁹
Lōgo post tpe venit. Tertia est ptheoseos paralāge. z fit qñ vna p̄/
positio ponīt ꝑ alia. Virgil. Multa sup̄ priamo rogitās sup̄ hecto/

re mkra .i. de pamo z de bectore. Sol est in cācro .i. sub cācro.

¶ Notādū circa diuersas acceptōes ꝓpositionū deseruientiū accō casui. Prīo de illa ꝓpōe ad. q̄ aliqñ iportat motū ad locuz. vt vado ad ciuitatē. z ad ꝓsonā. vt iuit ad patrē. Qñqz valet tm̄ sicut iuxta vt stabat petr⁹ ad ignē .i. iuxta ignē Virgili⁹ Et formosus oues ad flumīa pauit adonis. Qñqz ꝓcat vsqz. vt ad bellū macedonicū .i. vsqz. Qñqz ꝓcat ꝫ. vt ē pugna ad illū .i. ꝫ illū. Qñqz notat cām. vt ad quid b̄ fecisti. qñqz dīc intentionē. z valet tm̄ sīc valde. vt ad ꝟginez mariā id est valde ꝓfecte dixit. quandoqz dīc cōparationē vt petr⁹ nihil habet ad paulū .i. nullā comparationē vel similitudinē.

¶ Notādū de illa ꝓpōne apud. q̄ qñqz referr̄ ad casuale ꝓcans ꝓsonam siue suppositū. vt ꝟbū erat apud deū. qñqz ad locū. vt petr⁹ est apō foz. z in illis ꝓcatōib⁹ queit cū penes. tñ sub drīa. q̄ apō ꝓcat ꝓsonā bñtē dñium. vt res apō te q̄rcūqz habeat .i. sub ptāte tua. sz penes te .i. q̄dāmō a te possidet. Jtē ē drīa inf ad z apō. q̄ ad ꝓcat iuxta. vt ad edē .i. iuxta edē. sz apō ꝓcat idē qō i. vt apō edē .i. in ede.

¶ Notādū de illa ꝓpōe añ. q̄ aduerbialr. sūpta idē est qō p⁹. vt añ fui mgr̄ q̄z tu. qñqz sumit casualr. z regit accm̄ q̄ ꝓcat tps. vt añ sex dies pascbe. qñqz ꝓsonā. vt añ cornelīū. qñqz dīc ipossibilitatem. vt pax añ fida niuib⁹ z flāmis erit. Antea valet tm̄ sīc añ b̄ tpus. silr añ bac. vt bodie vidi petz. sz nūqz antea. Sz añbac .i. añ b̄ tps p⁹ bac .i. p⁹ b̄ tps pñs. Sz postea absolute ꝓcat tps. Et aduersus qñqz sumit i bono. vñ Therēti⁹ Baudeo o ꝟmo aduers⁹ te fuisse gratū. qñqz sumit in malo. vt pugno aduersus hostē .i. ꝫ hostē. Et p eo dē reperit aduersū. z illud pricipiū aduersus a um .i. ex opposito existēs. vt aduersa vulnera dant laudi. qñqz aduersū ꝓcat ꝫ itū. vt petrus est aduersus paulū. qñqz est nomē z regit p⁹ se dtm̄. vt petr⁹ ē paulo aduers⁹. sz b̄ fit raro. Jtē cis ꝟstruit cū ꝓpo noīe. vt cis renū teutonice. vff disse ſyde des rāns. Sz citra ꝟstruit cū noīb⁹ appellatiuis. vt citra foz. Jtē cisrbenan⁹ est q̄ bitat ab ista pte rbeni. Citramarin⁹ q̄ bitat ab ista pte mar. Sz qñ citra ponit aduerbialr tūc ꝓcat idē qō min⁹. vt citra dilexi te q̄z debui. Et vltra ꝓcat abūdantiā. vt dilexi te vltra q̄z debui. Jtē circū ꝓcat locū. vt circū vicinos. Circa ꝓcat locū. vt circa menia. z tps. vt circa horā terciam.

Circit ꝓcat tps. vt petr⁹ veit circit horā nonā. qñqz locū. vt lapidē q̄dratū circit mediū vidi. qñqz nūez. vt circit duo milia. Jtē ꝫ accipit i malū. vt ꝫ hostes. Sz erga accipit i bonū. vt erga amicos meos. Aliud erēplū. vt tua erga me bñ merita. Sed ꝫ aduerbialr idē est qō vicissim. vt petr⁹ dedit mūera paulo. z paul⁹ ꝫ dedit mūera petro. Et nō ōr ecōtra sz ediuerso vl ecōuerso. Jtē ex ꝟstruit qñqz cū ꝟbis q̄ers. vt petr⁹ fuit extra ciuitatē. qñqz ꝟstruit cū ꝟbis motus. vt petr⁹ vadit extra ciuitatē Et silr ill' duob⁹ modis dām est de

De regimine accusatiui

intra. Etiã ex idẽ est qõ pter vt ex me nõ est deꝰ. Et intra qñq notat locũ. vt intra menia. qñq tps vt intra triduũ. Sz inf vl' hic duos accõs singl'ar nũeri. vt inf petr & paulũ. vl' vnũ accm pl'is nũeri. vt inf doctores sedebat iesus. Etiã ꝓnotat tps. vt inf die & nocte. Et inf aduerbial'r positũ valet tm sic mutuo. vt pueri inf se diligũt. Et inde cõponit' infcludere. qõ tãtũ valet sic ipedire. vt imbrib' & torrẽ tib' fuit iobes intercluſus. Sz infracludere est aliquẽ ad interiora claudere. vt iobes turrib' infraclauſus est. Et infra notat locũ inferiorẽ. vt infra tectũ morat passer. Et notat dignitatẽ. vt infra magistratũ est petrꝰ. Sz iuxt notat locũ. vt iuxt macellũ. sz aduerbialiter ſuptũ ꝓstruit' cũ dtõ. vt ptz ex prꝰ dict. Itẽ ob qñq fcat cãm efficientẽ. vt ob eã cãm te diligo q bonꝰ es. qñq fcat cãm finalez. vt ob eã cãm te pcuſſi vt faciã te doctiorẽ. Sil'r pter qñq notat cãm efficientẽ. & qñq notat cãm finalẽ. & qñq idẽ est qõ iuxta. vt Propter aq̃ riuũ viridi pcũbit i berba. i. iuxta aq̃ riuũ. Prope est ppõ fcãs vicinitatẽ. & qñq cõstruit' cũ accõ. vt ꝓpe fenestrã. qñq aduerbial'r ꝓstruit' cũ dtõ. vt ꝓpe est dñs oĩb' inuocãtib' eũ. qñq idẽ est qõ pene. vt iobes ꝓpe cecidiſſet. Inde ꝓpiꝰ cõpatiuꝰ. vñꝰ. Periculꝰ ꝓpiꝰ ſtabulis armẽta tenere. Et primꝰ ſuplatiuꝰ. Itẽ pone idẽ est qõ pꝰ. vt pone tribunal ſtetit pcuſſor. Itẽ ſup dic ꝓtiguitatẽ. vt auis ſedet ſup arborẽ. Sz ſup dic ſuperiorẽ locũ. vt nubes pẽdẽt ſup nos ꝓpie loqndo. sz tñ cõiter pñr ſumi p eodẽ. Itẽ ſubter notat locũ inferiorem. vt ſubt' ſcãnũ iacz puluis. Per qñq notat locũ vt p domũ. qñq ad iurationẽ. vt p xpm dñm nr̃m. qñq excluſionẽ. vt p me feci b. qñq tps. vt p diẽ & noctẽ. qñq ĩ cõpõẽ fcat idẽ qõ valde. vt pdiligo. id ẽ valde diligo. Sil'r fcat illa ppõ p ĩ cõpõe. vt pdiues ppotẽs &c. Et illa ppõ fm qñq fcat iuxta vt vnũ accepit ĩ collo. aliũ fm manuz. qñq fcat idẽ qõ pꝰ. vt fm deũ. i. pꝰ deũ. boies maxie vtiles esse poſſunt boĩb'. qñq capit' p ĩ. vt fm q̃etẽ somnia habui. i. in q̃ete. Sz trãs ꝓstruit' cũ ꝟbis q̃erj. vt bitat trãs rbenũ. Sz vltra ꝓstruit' cuz ꝟbo motꝰ. vt fugit vltra rbenũ. Et pter fcat exceptõez. vt oẽs sunt albi pter illũ. qñq idẽ ẽ qõ ex. vt ne pter mea reg̃ redires. qñq p fine. vt pter officiũ. Et vſq ponitur qñq poſt ſuũ caſuale. vt occidentẽ vſq. Secꝰ ponit' p iuxta. vt lignũ qõ plãratũ est secꝰ decurſus aq̃. qñq ponit' aduerbial'r. & sic est idẽ qõ al'r. vt secus accidit q̃ puauerã. Nõ loq̃t' secꝰ ac si ſentiat sẽ & res secus ꝟbis. & ꝟba rebus &c.

illa ppõ fcãs .i. accõ. adiũcta

Inq̃ notans contra quarto ſolet esse locata

Snia est. q illa prepõ in accepta vt idẽ sit qõ ꝓtra. deſeruit accõ caſui. vt ſnia excõicatõis lata est in adulterum.

Arguit' in b exẽplo. credo in deũ. ibi ly in nõ valet tm sic cõtra.

tñ regit illū accm̃ deū. ꝯ male dic̃ q in notās ꝫ regit accm̃. Dom̃ q text⁹ nō vult q qñcūqz illa p̄po in deseruit accō casui. q tūc ꝓcet tm̃ sic̃ ꝫ, sz etiā alīs modis deseruit accō. sz tūc p̄cipue deseruit ac/

¶ Cōtra. qñ in capit̃ p ꝯ z etiā p ad de/ (cusatiuo casui qñ ꝓcat ꝫ, seruit accō casui. tñ b nō dic̃ Alexāder. ꝯ ꝛc. Dom̃ q cōprehēdunt sub ꝫ. vt ꝫriū sub ꝫrio. q⁹ ꝫ notat distantiā. sed erga notat vicinitatē Sil'r in hoc exemplo. Accesserūt scribe z pharisei ad iesum.

¶ Querit̃. ꝗt modis in ꝫstruit̃ cū accō. Dom̃ q vndeci modis. p/mus mod⁹ dict⁹ est. Scō s est. qñ ꝫstruit̃ cū ẏbo iportante motū ad locū. vt vado in campū. Tertio qñ iportat rendētiā. vt credo i deū. Quarto qñ iportat mutationē. vt nubes vertit̃ in pluuiā Quīto qñ iportat sil'itudinē. vt ꝓrupit ībec ẏba. i. i sil'itudinē boz. ẏboz. Sexto qñ iportat expōez. vt Beda i matthēū dic̃. i. exponēdo matthēū Septio qñ iportat affectū. vt petr⁹ est bon⁹ ī amicos suos. Octauo qñ iportat euentū. vt iste vagab̃ ī prauū dānū. i. ex ocio venit dānuz. Nono qñ valet tm̃ sic̃ vsqz. vt de⁹ est potēs facere i die illum. i. vsqz die illū. Decio qñ iportat infinitatē tp̄is. vt iusti i ꝑpetuū viuēt. Un decimo qñ iportat diuturnitatē tp̄is. vt iste patrisat i lōga tp̄a. vñ

Cōtra. siue locū notat in. tēdit similab̃. Mutat. z exponit. simul af/ficit. eu nit atqz. Undenis vicib⁹ his in quarto sociab̃.

¶ Querit̃. ꝗt modis in ꝫstruit̃ cū ablt̄ō. Dom̃ q septē modis. Pri mo qñ ꝫstruit̃ cū ẏbo iportāte q̄tē vl' motū ī loco. vt sū i domo Se cūdo qñ ponit̃ ꝑ p̄. vt dirigab̃ oō mea sic̃ incēsum in ꝫspectu tuo. i. p̄ ꝫspectu tuo. Tertio qñ ponit̃ ꝓ illa p̄põe ꝓ. vt laboro i gēte. i. ꝓ gēte. Quarto qñ ponit̃ ꝓ ex. vt ī camio ignis exit flāma. i. ex camino. Quīto qñ ponit̃ ꝓ cū. vt in bacl'o meo trāsiui iordanē istū. i. cū baculo. Sexto qñ ponit̃ ꝓ de. vt petr⁹ cecidit ī arbore. i. de arbore Se ptimo quādo ponit̃ ꝓ circa. vt iste habet calceos in pedib⁹. i. circa pedes. vñ. In sexto iūctū loco ꝓ pre ꝓcabit. Signat z ex cū de. Si/mul adiūgas ꝗz circa. His septē vicib⁹ in sexto ꝫsociabis.

¶ Querit̃. ꝗt modis ꝫstruit̃ in cū acco z' ablt̄ō. Sol'o. sex modis. Prīo ꝫstruit̃ cū accō z ablt̄ō qñ ꝓcāt inē. De accō. vt symeon acce/pit eū in vlnas suas. i. inter vlnas. De ablt̄ō vt bñdicta tu ī ml'ieri bus. i. inē ml'ieres. Scō o qñ ponit̃ ꝓ ad. De accō. vt iobānes pēdet se in lat⁹ meū. i. ad lat⁹. De ablt̄ō. vt iste posuit se in loco meo. i ad locū. Tertio qñ ponit̃ ꝓ ꝓpter. de accō. vt ieiunam⁹ ī btām mariā. i. ꝓpter btām'mariā. De ablt̄ō. vt arguor in stultīcia mea. i. ꝓpter stul ticiā. Quarto qñ ponit̃ ꝓ sup. De accō. vt de⁹ ascēdit ī celū. i. super celū. De ablt̄ō. vt posuisti in caput ei⁹ coronā. i. sup caput. Quinto qñ ponit̃ ꝓ intra. De accō vt aq̄ currit in viscera. i. intra viscera. De ablt̄ō. vt posuisti me in manib⁹ īmici. i. intra man⁹. Sexto qñ ponit̃ ꝓ ꝓ. De accō vt hec est porta celi. iusti intrant in eā. i. ꝓ eā. De

¦abtō. vt dñs locut⁹ est i filio suo. i. p filiū suū. vñ Quarto vl' sexto si iūgas in notat inē. Ad q̄z vl' p̄pter. sup. ac intra q̄z signat. Sic i sex

¶Querit. q̄t modis in capit i cōpone. (vicib⁹ vtrilibz associat.

Sol'o pl'ib⁹ modis. Prio negatiue, vt celū est icorruptibile. Sc̄o capit p̄uatiue. vt iust⁹ cū aptitudie tñ ad iusticiā. Tertio capit intē siue p valde. vt aq̄ incalescit. i. valde calida fieri incipit.

s' accm̄ gerūdiis s' grāmatici

Huncq̄z gerundiuis casum veteres posuere

suppositū reddentē s' grāmaticoꝝ

Vt supponentem quod multorum tenet vsus

De gerū diis.

¶Dic̄ q̄ antiq̄ grāmatici voluerūt accm̄ reddere suppositū v̄bis gerūdiuis, z b̄ adhuc hodierno die mltoꝝ modernoꝝ grāmaticoꝝ tenet opinio, vt sy̆llogizātē ponēdū ē emios, comedēdē bn̄dū ē panē Et hec ē p̄ma lectura si bī i textu gerūdiuis. Sc̄a lectura ē gerūdium dū terminatū fm veteres grāmaticos p̄t reddere suppositū v̄bo psonali, vt legēdū est missā, z tūc bī i textu. Dūcq̄z gerūdiuum seu gerūdiui, Et rō h⁹ est, q̄ gerūdiū fm Prisciānū nō differt ab infinitiuo nisi p articulū toy. i. p inflexionē casualē, sz infinitiu⁹ p̄t regere accm̄ a p̄te añ. z reddere suppositū v̄bo psonali. q̄ etiā gerūdiū

Arguit. gerūdiū nō regit accm̄ a p̄te añ. q̄ ille textus est falsus. Añs p̄bat in b exemplo. nob cauendum est eterna damnatione. ibi habet tm̄ dtm̄. Sol'o iste text⁹ intelligit de gerūdio v̄bi psonal' actiui generis. sed cauendū descendit a verbo neutrali.

¶Cōtra. nll'm gerūdiuz regit casū a p̄te añ. q̄ z̄c. Añs p̄bat primo autoritate Laurētij de valle q̄ dic̄. q̄ nll'o pacto gerūdia regūt casū a p̄te añ. Probat sc̄o. q̄ poete vsi sūt gerūdijs i oib⁹ obliq̄s z mō loq̄ndi sine accō. vt oēs oratores tā i stilo ligato q̄z soluto sine regimine acci a p̄te añ loquunt p gerundia. Sol'o. Laurēti⁹ in hac p̄te nulli⁹ est autoritatis, neq̄z loq̄t vt exp̄t⁹. Ad confirmationē dī. q̄ nō, sequit nō sunt vsi tali structōe. q̄ non est, q̄ arguit negatiue a p̄te in mō ad suū totū. q̄d argumētū nō valet. Et in p̄mium sunt Prisciān⁹ Alexāder z Florista. q̄s in hac p̄te imitor. Exemplū habet Luc̄ p̄mo Cum impletū esset tempus pariēdi elyzabeth.

¶Querit. q̄tuplex est gerundiū. Sol'o. duplex. q̄ q̄ddā ē gerūdiuz v̄bi psonal'. z b regit accm̄. vt p̄z b. Disputantē habēdum est rōnes pbatiuas. Et aliud est gerūdium v̄bi ipsonal'. z b regit abltm̄ a p̄te añ. vt a me legendū est lectionē. Et est gerundium in dū terminatū descendens a v̄bo impsonali. q̄d etiā p̄t regere dtm̄ a p̄te ante. vt nobis cauendū est de malicia. sed autor nō loquit hic de illo.

Arguit. suppositū debet esse alicui⁹ casus. sed gerūdiū in dū (cū sit v̄bū) nō est alicui⁹ casus. q̄ nō p̄t esse suppositum, Sol'o. verba

simplr̃ z gerũdia habẽt casum q̃ ad officiũ. z etiã gerũdia spẽalr̃ q̃ ad vocẽ. Sz dicũt quidã q̃ nõ q̃ ad verã substantiã. sed ꝓter termi na:ões solũ habẽt habitudines casuales p q̃s ꝟstruunt cum ꝟbis. Sz mihi videt q̃ q̃ ad verã substantiã sũt alic⁹ casus. dicẽte Flori/sta gerũdia hĩe oẽs casus p̃ter vtm̃. Cui⁹ ratio est ꝑm Petrũ de da cia. qz eis nõ repugnat rõ ꝓncipij seu termini. g̃ nõ repugnat eis rõ casus ꝑm substãtiã verã. Etiã gerũdia sũt ptcipialia ꝟba sz ptcipi um est alicui⁹ casus. qz capit a noĩe genera z casus. g̃ etiã gerũdia.

¶ Querit. vtrũ gerũdia sint noĩa seu verba vl̃ ptcipia. vl̃ sub qua pte or:atõis cõprehẽdunt aut ponẽda sũt. Sol'o ꝑm opinionẽ Pri sciani sũt verba. qz gerũdia nõ differũt ab infinitiuo nisi p articulũ toy. sed infinitiu⁹ sine omni dubitatõe est verbũ. g̃ etiã gerundium. Scõo auctoritate Donati dicẽtis. Gerũdia vel ptcipialia verba sĩt hec zc̃. Tertio auctoritate Alexãdri dicẽtis. Hũc dãt passiua quem verba volunt ibi clausa. Rgtõe sic. illud est verbũ qđ habet modus ꝓcandi essentialẽ generalẽ z specificũ verbi. sed gerũdia sũt hmõi g̃ sunt ꝟba. Tenet ꝟsequẽtia. qz ptes or:õnis distinguunt penes mo/dos ꝓcandi. Minor ptz. qz gerũdia ꝓcant p modũ fluxus z fieri di stãtis a substãtia. qz gerũdiũ regit accm̃ a pte post. i quẽ trãsit act⁹ verbi. qđ nõ posset ꝟnenire alicui noĩ ita q̃ posset regere accm̃ a p/te post. qđ ꝟuenit ꝟbo rõe distãtie z cõpõnis. Et sic dicũt q̃ nõ hñt casum nisi ꝑm officiũ. sz ħ esset vez si essent pura ꝟba. sed iam sunt ꝟba ptcipialia. z sic aliqd ꝟueniẽtie hñt cũ ptcipijs. s. in casib⁹. et cũ ꝟbis q̃ ꝓcant actũ distantẽ a substãtia. Hoc ꝑmo ptz p Floristaz dicentẽ. Dñe gerũdiuũ cũctos retinet nisi quintũ. Dũ tibi dat pri mũ vel quartũ. doz datiuũ. Aut sextũ. sed di solũ retinet grm̃.

¶ Notãdũ q̃ duplex est casus. s. noĩalis q̃ seq̃t substãtiã noĩalẽ Ali⁹ est casus ꝟbalis q̃ seq̃t fluxũ z fieri. qz sic rõ ꝓncipij z termini sub stãtia ꝟstituit casũ noĩalẽ. sic ẽt dat rõ principij z termini in fluxu. q̃ ꝟstituit casum ꝟbalẽ. z g̃ nõ sequit. gerundiũ est alicui⁹ casus. g̃ est nomẽ. qz ptes or:õnis distinguunt penes modos ꝓcãdi essentiales. Sed ista ista dimitto. qz nõ sunt de intellectu iuuenũ.

¶ Querit. cui⁹ nũeri z ꝑsone sunt gerũdia. Sol'o. sũt sine numer̃ z ꝑsonis sic infinitiuus. a q̃ nõ differũt nisi p articulũ toy. Tñ spe/cialit̃ ꝑt dici q̃ gerũdia in rõe appositoz ꝟsiderata sũt ꝟfuse ꝑsone z nũeri. z illa ꝟfusio tollit̃ p suppositũ. vt hic nos habẽdũ est pẽnas dicũt q̃ habẽdũ sit ꝑme ꝑsone plural̃ nũeri. sed hic scribentẽ habẽ/dũ est pennas. sit tercie ꝑsone z singular̃ numeri. Est etiã gerũdiũ ꝟfusi tpis. q̃ ꝟfusio tollit̃ p verbũ sibi additũ. vt sto cantãdo. ibi cã/tando est p̃sentis tpis. steti cantãdo. ibi est p̃teriti temporis.

.i. ꝟbo a q̃ regat̃. nomẽ ꝓcãs locũ

Sepe regente loci nomen caret. vt babilonem

De regimine accusatiui

sunt exempla

Ruscꝫ domum vel militiam rex vadit humūcꝫ — Carētia rectoris acci.
sc̄ ꝓria sc̄ noia .i. ciuitati seu castro
Nomina (que villis sunt appropriata locove
sc̄ locus tenent regulā sc̄ ꝓriꝰs noibꝰ locoꝝ
Qui minoꝝ est) seruant hanc normam. sunt et eisdem
ista q̄rtuoꝝ noia appellatiua appropriata iungenda
Rus ꝛ militia domus ac humus associanda

¶ Dicit ꝙ accūs ꝓpriꝰ noīs loci miorꝫ simplicꝫ figure cuiuscūqꝫ declinatōis ꝛ nūeri fuerit, ꝯstructꝰ cū ꝟbo īportāte motū ad locū caret rectore. vt rex vadit babilonē. redit colonią ꝛc̄. Et bis ꝓpriꝰs noibꝰ associant q̄rtuoꝝ appellatiꝫ. ſ. rus domꝰ militia ꝛ bumꝰ. Exēpluꝫ vt ite domū ſarure, veit beſperꝰ ite capelle. Et ꝺꝫ talꝫ accūs īportare terminū illiꝰ loci. Nota ꝙ ꝟ nomē bumꝰ ꝯstructū cū ꝟbo ad motū seu in motu sepiꝰ ponit in gtō. Exēplū ꝑmi vt iniecit oc̄los bumi ,ſ. ad bumū. De sc̄o. mea nihil refert bumi an sublime putrescā. Dicit (ꝓpriꝰ noīs) ꝓp̄ noia appellatiꝫ. vt ciuitas vl̄ eccl̄ia. Dicit (loci miorꝫ) ꝓp̄ noia maiorꝝ locoꝝ. ſ. regionū ꝛ puinciarꝝ vt brabātia bollandia. Dicit (simplicꝫ figure) ꝓp̄ noia cōpositę figure. vt buscūducis mōſpeſſulanꝰ, q̄ regūt ꝟbis iſtꝫ mediāte p̄pōe. vt vado ad buscūducꝫ. Dicit (ꝯstructꝰ cū ꝟbo īportāte motū ad locū) ꝓp̄ ꝟba īportātia motū de loco seu quietē in loco q̄ nō ꝯstruunt cū accō. ſz ꝟba īportātia motū ꝺ loco ꝯstruunt cū ablt̄o. vt venio roma. ꝛ ꝟba īportātia q̄rē in loco ꝯstruūt cū gt̄o. vt sū rome. ꝛ cū ablt̄o. vt sum athe/

Arguit ꝟbū īportās motū ad locū ꝯgruē p̄t regere ac/ (nis ꝛc̄ cusatiuū a pte post. q̄ male ꝺꝫ ꝙ talꝫ accūs caret rectore. Añs ꝓbat in b̄ exēplo. petrꝰ adūt eccl̄iaz. Sol̄o. regl̄a intelligitur de accō ꝓpriꝰ

¶ Cōtra. accūs ꝓpriꝰ (noīs. ſz eccl̄ia est nomē appellatiue q̄litatꝫ. noīs ꝯstructꝰ cū ꝟbo īportāte motū ad locum nō caret rectore. q̄ ꝛc̄. Añs ꝓbat in b̄ exēplo petrꝰ accessit romā. Sol̄o. regl̄a intelligit ꝺ ꝟbo absoluto. ſz accedo est ꝟbū trāsitiū q̄ ꝺ bñ p̄t regere accīm a pte

¶ Querit. vtrū magis ꝓprie dicat. vado romā seu vado ad (post. romā. Sol̄o. magꝫ ꝓprie dicit vado romā. q̄ talis accūs ponitur aduerbialiter. sed aduerbio nō debet preponi aliqua p̄positio.

¶ Querit. q̄ differēter gtūs ꝛ accūs ponunt absolute. Sol̄o. sub duplici drīnia. Prima est. q̄ gtūs caret regente ex̄ſſo q̄ subintellecto. sed accūs caret regente ex̄ſſo. q̄ pōt faciliter subintelligi p̄positio si accūs poneret noialiter. Secōa differētia est. quia in absolutōe gtī opret ꝙ nomē sit ꝑme vl̄ scōe declinatōis ꝛ singl̄aris nūeri. sed in absolutōe accī p̄t esse cuiuscūqꝫ declinatōis ꝛ nūeri.

Arguit. vado romā. q̄ vado ciuitatē. bñ seq̄t. q̄ noia appellatiua

etiã pñt ꝯstrui cũ ist⁹ ꝟbis. Seq̃la pz. qz ab iferiori ad supꝝ ẽ bona ꝯñtia. Sol'o. vez est ꝓtũ ad eẽ supioꝝ qõ ꝓsupponit inferꝝ, sz non ꝓtũ ad ꝯgruitatẽ. qz vnũ ꝯstruit ꝯgruẽ cũ ꝟbo. reliquũ ꝟo nõ. z hoc vult ista regl'a. Tũc ibi (Noia q̃ villis) auctor specificat istã regl'az dicẽs. q noia ꝓpria villaꝝ seu minoꝝ locoꝝ ꝯstructa cũ ꝟbis iportãtibꝫ motũ ad locũ carẽt rectore. vt supꝝ pz. Etiã hec q̃ttuor noia. s. rꝰ domꝰ. militia z bumꝰ. q̃uis apõ nos sint appellatiẽ q̃litatꝫ tñ apõ vetereꝫ fuerꝝ appropꝛata. z ꝓterea spẽal'r adiũgẽda sũt ꝓdictꝫ. qz ro

¶ Querit. q̃re accũs ꝓpꝛ̃ noꝫ ma- (mani eis tãq̃ ꝓpꝛ̃is vtebãt.
gis caret rectore q̃z accũs noꝫ appellatiui. Sol'o. rõ est volũtas grãmaticoꝝ. q̃ tñ volũtas bz istã rõnẽ. qz accũs posit⁹ sine rectore ponit aduerbial'r loco illi⁹ aduerbij qõ certũ locũ ꝯcat. sz accũs ꝓ-
ꝓpꝛ̃ noꝫ certi⁹ ꝯcat q̃z appellatiui. q̃ rõe sil'itudiꝫ quã bz cũ illo ad-

¶ Querit. in q̃ casu debẽt poni (uerbio i ꝯcatõe erit ꝓpriũ nomen noia ꝓpria ꝙsctoꝝ cũ pdictꝫ ꝟbis ꝯstructa. Sol'o. i accõ mediãte põne specificãte. vt vado ad sctm̃ iacobũ. z nõ sctm̃ iacobũ absolute. quã ꝓpõem quidã sic intelligũt. vado ad locũ sctĩ iacobi.

¶ Notãdũ. q sic⁹ domꝰ i singl'ari nũero caret rectore ꝟm ꝓcedentẽ regl'az. ita etiã iuenit carere i pl'i nũero. vñ Ouidꝰ. Quo ruitꝫ ve-

¶ Querit. vtꝝ noia ꝓpria maioꝝ locoꝝ (stras q̃sq; redire domos. iueniant carere rectore. Sol'o sic ꝟm volũtatẽ poetaꝝ. vñ Virgil' Italiã fato ꝓfugꝰ lauinaq; veit litto:a ꝛc. tñ ꝟm q̃sdã ibi est eclipf.

¶ Notãdũ q illi tres acci pl'alis nũeri. s. in- (scz ỏfectꝰ ꝓpõis ad. ficias. superias z inferias etiã ꝯstruũt cũ ꝟbo iportãte motũ ad locũ. Exẽplũ ꝑmi. vt petrꝰ iuit inficias. Inde inficiari. i. negare. De secũdo. vt infert deoꝝ superias qõ ẽ idẽ qõ auxilũ. De tertio. vt horestes matrẽ occiso patre inferias misit. i. ad inferos misit z occi-

¶ Querit. q̃t ỏ cauſ accũs ponit absolute. Sol'o duab⁹ ỏ (dit ꝛc
De vocatiuo cauſ. Pria est breuitatꝫ cã. vt deo gr̃as. Scõo cã relatõis. vt ver z

¶ Querit. vtꝝ vtũs ponat absolute. So- (estatẽ tu plasmasti ca-
lutio. nõ. sz ois vtũs explicite vl' iplicite regit ab illo aduerbio vocãdi o. Hoc aũt pz ꝙ diffinitõez ipꝰ regere. qõ est coarrare dictiõez casualẽ i tali casu. s. q nõ ꝑt stare i alio casu. qõ fit ab illo aduerbio vocãdi o. vt qñ ỏ:o iacobe. illa ẽ ꝯgrua. sz si dicat. o iacob. illa ẽ in

Arguit. dic Flo:ꝫ Accipias q̃ntũ tu quelibꝫ eẽ solutũ. Et (cõgrua nõ dicat q ab vlla pte regat. Dõz q ñ vl't Flo:ꝫ. q absolute ponat simpl'r. sz vl't q ñ regat ab aliq̃ pte ꝟbi. nec a pte añ nec a pte post.

¶ Cõtra. etiã dic Flo:ꝫ. Tu sp q̃ntũ dẽs absoluere casũ. q̃ sp ꝛspectũ cuiuscũq; ptꝫ ñ regit. Et addit Prisciaꝰ. ntũs z vtũs absoluti sũt

Dõm q absolutũ nõ dic ibi ꝓuatõez regimis. sz ꝓuatõz ꝯstructõnis trãsitiue. vt ẽt expoit Prisciã. absoluti sc̃. i. intrãsitiue ꝯstruunt.

¶ Querit. q̃re auctor nõ dic aliq̃d ỏ regimie vti. Dõm q fortã suo tpe ꝯtrarie fuerũt opiniões de vtõ. quaꝝ neutri volens ꝯtradicere

caute siluit de eo. Ull' iō q; solū regit ab aduerbio vocādi o. qđ oīb; est manifestū ꝛ facile, sz ars est circa difficilia, scđo etbicoꝝ. vnde Therēti⁹ in adelphe. O mi qđ facīā qđ clamē qđ q̄rar. O celū o fra o neptune vale. Jbi oēs illi vti regunt ab aduerbio vocādi o.

¶ Queritᷣ. vtr vtūs ponit absolute ꝛ q̄t mōis. Dōm q; sic. sz tm̄ vno mō. ſ. breuitat; cā. Exēplū. vt charissimi. i. o charissimi oīme da tū optimū ꝛ oīme donū pfectū desursū est descēdēs a pie luminū. et hic fratres. i. o fratres expurgate ver⁹ fermentū.

As^c casuū s^c passiuū postponit s^c regimīb;

ABlatiuoꝝ regimen subiungitur istis

¶ Sn̄ia est, q; regimē passiuū ablti casus postponit istis. ſ. regimīb; p̄dict;. Cui⁹ p̄ma rō est, q; regimīa ordinant fm ordinē casuuz sed ablt̄ūs est vltim⁹ casus. ḡ regimē ei⁹ vltimo ponit. q; greci carētes ablt̄o vtebant gt̄o loco ablti. ꝛ sic latini eū postea iuenerūt. Secūda rō est q; ablt̄ūs est p̄ri⁹ casus v̄boꝝ passiuoꝝ. ꝛ accūs est p̄rius casus v̄boꝝ actiuoꝝ ꝛ trāsitiuoꝝ. sz actio est añ passionē. ḡ ꝛc.

Arguit. ablt̄ūs hz maximā ꝓuenientiā cū gt̄o. ḡ ei⁹ regimē debz imediate seq̄ r̄gimē gti. Añs p̄bat. q; sepe ponit gt̄ūs loco ablti. vñ Virgil. Ut cruꝝ ten⁹ a mēto palearia pēdēt. q; greci carētes ablt̄o vtebant gt̄o loco ablti. Dōm q; bñ fm illā rōnē p̄cederet. q; tm̄ ab latiu⁹ est p̄rius casus verboꝝ passiuoꝝ. ideo seq̄t regimen datiui ꝛ accusatiui qui ꝓstruunt cū verbis actiuis.

Arguit. ablt̄ūs est casus p̄ncipū accūs v̄o est casus termi trāsitiōis v̄bi. ḡ regimē ablti dz p̄cedere regimē acci. Dōm q; vez est. q; tm̄ ablt̄ūs vltio inuētus est a romanis. ꝛ fm Prisciānuz dr p̄ri⁹ casus romanoꝝ ꝛ latinoꝝ. iō vltio loco ponit eius regimē.

¶ Queritᷣ. q̄t modis ablt̄ūs ponit i oꝛōe. Dōm q; tribꝫ mōis. Primo vt regit. vt Jobes scribit calamo. Scđo vt ponit absolute. vt m gro legēte pueri ꝓficiūt. Tertio vt caret rectore. vt iobes veit romo a noīe. vt doctior petro. Scđo a verbo. vt vtor pane. Tertio ab aduerbio. vt sortes currit velociꝰ petro. Quarto a p̄ticipio. vt vtēs pane. Quīto a p̄p̄one large capiēdo regere. vt a patre. Sexto a pro noīe. vt illa vultu placido. vñ⁹. Nomē. pno. ver. aduer. p̄po tibi se

Arguit. ablt̄ūs ē p̄ri⁹ casus v̄boꝝ passiuoꝝ. ḡ nō regit ab (xtū. alīs v̄bis. Dōm q; nō est p̄riū q̄rto mō. sz scđo mō. ꝟ est vt i plurī

¶ Queritᷣ. ex q̄t viribꝫ regit ablt̄ūs Dōm q; ex septē. Prio (mū. ex vi cōparatōis. vt doctior petro. Scđo ex vi mēsure. vt petrus est lōgus sex pedibꝫ. Tertio ex vi effectus alicui⁹ cause. vt iobānes pugnat gladio. Quarto ex vi distātie localis. vt bonna distat a colonia quattuor leucis. Quīto ex vi p̄cū. vt emi decretum sex florenis. Sexto ex vi tp̄is. vt iobes studuit tribꝫ annis. Septio ex vi demō/

stratiõis essentie, vt vir magno ingenio.
ꝓsiderat sc̃ cõpatõis cõpatõnẽ facit ꝓsiderabit
Ef vi cõ/ patõis **Tres notat esse gradus qui comparat. inde notabit**
.i. mltas vires regimis. naturã cõpatiui manifeste
Multimodum regimen qui rem discernit aperte
b ille cõpatiuꝰ ditioꝛ regit ablt̃m auro ꝟtute positiui. z salomone ꝟtute ꝓpria.
Ditioꝛ est auro sapiens salomone sybilla
ꝓ b aduerbiũ resolue sc̃ cõpatiui cernes clare
Per magis expone. regimenq; videbis aperte
b ablt̃us auro regit a positiuo diues. z salomõe ab aduerbio magis
Est auro diues regina magis salomone
¶ Snia ẽ. q facies cõpatõez notabit q sc̃ tres gdꝰ i q̃b sit cõpatio q̃z natura ꝓsiderata inuenit mltiplex regimẽ. Vñ snia textꝰ i ꝟtute est hec. q ois cõpatiuꝰ cuiꝰ positiuꝰ regit vnũ ablt̃m. põt regere duos ablt̃os. vnũ ꝟtute ꝓpria. alterꝫ ꝟtute positiui. vt petrꝰ ẽ paulo lau
¶ Notãdũ q cõpatiuꝰ z sil'r suplatiuꝰ põt regere eũdẽ (de digniꝰ casũ quẽ positiuꝰ. vñ Floꝛista. Quã sibi structurã ꝑmꝰ gdꝰ obtinet, illã. Supmꝰ mediusq; gdꝰ ꝟuabit eandẽ. Rõne ptz. qꝛ idẽ ꝟcatũ bñt
Arguit. ꝓ gruitas oꝛit ex pte modoꝝ ꝟcãdi. sz gdꝰ cõpationũ bñt diuersos modos ꝟcãdi. g ꝛc̃. Dõm q ꝫ habeãt diuersos modos ꝟcãdi spẽales. s. ꝟcare sine excessu vl' cũ excessu. tñ bñt vnũ modum
¶ Cõtra q̃cũq; sc̃ (ꝟcãdi generalẽ. gra cuiꝰ põt regere eũdẽ casũ. specifice distincta sic se bñt. qõ vni ꝓuenit alteri ꝓuenire nõ põt. sz sic est õ gdibꝫ cõpatõis. g ꝛc̃. Maioꝛ est manifesta. qꝛ q̃libꝫ spẽs bꝫ ali quã ꝓprietatẽ ꝑ quã ab alia differt. Dõm q id qõ cõuenit diuersis spẽbꝫ nõ ꝓueit eis ꝼm eandẽ rõnẽ. sz ꝼm diuersas. sic positiuꝰ b facẽ
¶ Cõtra. g com (ꝼm ꝓpriã ꝟtutẽ. qõ relicꝫ gdꝰ faciũt ꝟtute aliena. patiuꝰ z suplatiuꝰ regerẽt ipm ꝼm eandẽ rõnẽ. qꝛ ꝟtute aliena. Di/
Arguit. cõpati/ (cendũ q b̃ñ est eadẽ rõ general'. sz nõ special'. uus regit gt̃m. g textꝰ est falsus. Añs ptz ꝑ istã regulã Pone gdum mediũ ꝛc̃. Dõm q cõpatiuꝰ ptitiue tẽtꝰ regit gt̃m. sz cõpatiuꝰ com
¶ Cõtra. cõpatiuꝰ cõpatiue tẽtus re (paratiue tẽtus regit ablt̃m. git gt̃m. g ꝛc̃. Añs ptz in b exẽplo. oñem masculũ excipiet ml'ier. et quia filia melioꝛ filie. ibi melioꝛ capit cõpatiue z regit illũ gt̃m filie.
Dõm q b est ꝼm mores grecoꝝ. ex q̃rũ scꝑturꝫ b tractum est. non
¶ Cõtra. cõpatiuus compatiue tentus ꝓstrui/ (aũt ꝼm latinos. tur cũ datiuo. ergo ꝛc̃. Añs ptz in boc exemplo. Jacob est similioꝛ xp̃o. Dõm q cõpatiuꝰ boc facit virtute positiui.
¶ Cõtra. cõpatiuus cõpatiue tentus nõ põt regere ablatiuũ. g ꝛc̃.

De regimine ablatiui

Añs ptz. qz ablt̃us ꝓcat id a q̃ actꝰ ꝟbi egredit. g̃ vult solũ ꝯstrui cũ ꝟbo passiuo. Tenet ꝯañ. qz sola ꝟba ꝓcant actũ. Dom q b̃ vez est de ablt̃o ꝯstructo cũ ꝟbo passiuo. non añt de ablt̃o ꝯstructo cũ ꝟbo

¶ Querit. qs illoz ablatoz regit ꝟtute cõpatiui. Dom (actiuo. q b̃ ptz ex resolutõe. vt scz ille ablatiuꝰ regat ꝟtute cõpatiui q põt resolui in aduerbiũ z in nois atiuum. vt sum ditioz auro petro. i. suz diues auro magi q̃ petrꝰ. Vel sic qñ cõpatiuꝰ resolui in b̃ aduerbium magi z i suũ positiuũ. tũc abltũs q ponit iuxta positiuũ regit a cõpatiuo ꝟtute positiui. z ille q ponit iuxta magis regit a cõpatiuo virtute ꝓpria. vt regina est diues auro magi salomõe.

¶ Querit. qs abltũs dz poni iuxt positm. Dom q ille q ĩportat rẽ in q̃ fit excessus. vt auro laude ꝛc. qz cõpatiuꝰ ĩportat excessuz. g̃ ab/

¶ Querit. q̃ (latiuꝰ ĩportãs rẽ excessã dz poni iuxt aduerbiũ magi. est regla generalis q̃ ex b̃ textu elicit. Dom q ista. ois cõpatiuꝰ cõ/ patiue tẽtus ꝟtute ꝓpria regit ablt̃m a pte pꝰ. Et dz (cõpatiue tẽtus) qz ptitiue tẽtus regit gt̃m. vt iste est sapiẽtioz clericoz. Et dz (ꝓpria ꝟtute) qz cõpatiuꝰ i ꝟtute positiui sepe regit gt̃m. vt iobes est ditioz auri petro. sepe dt̃m. vt iacobꝫ est silioz xp̃i. sepe accm̃. vt katheri/ na est albioz facie elyzabeth. z sepe ablt̃m. vt iobes ẽ digniοz laude

¶ Querit. vtz aliqs cõpatiuꝰ p̃t regere tres ablt̃os. Di/ (petro. cendũ q sic. s. vnũ ꝓcantẽ rẽ excessã. aliũ ꝓcantẽ id in q̃ fit excessus. tertiũ quẽ regit positiuꝰ. qz ois cõpatiuꝰ p̃t regere casuz sui abstra/ cti. vñ. Qlibet abstractũ poterit sibi iũgere casũ. Ex vi formal' ti/

¶ Querit. vtz cõpatiuꝰ posset regere pl'es abla/ (bi cãm ꝓcantis. tiuos q̃ tres. Dom q sic. vt sortes ẽ maioz platone statura sex pe/ dib̃ maioritate. ibi statura regit a cõpatiuo ꝟtute positiui. z plato ne ꝟtute cõpatiui. z sex pedib̃ ex vi excessus. z maioritate ex vi cau/

¶ Querit. a q̃ regit iste ablatiꝰ eo in ista oõne. ba/ (se formalis. beo decẽ florenos. z eo amplꝰ. Dom q ab illo cõpatiuo amplius Et qñ arguit. videt q illa oõ sit icõgrua. qz eo ẽ singl'aris nũeri. z de cẽ ẽ pl'is nũeri. z sic relatiõ z suũ añs disconuenit ĩ nũero. Dom q ly eo nõ refert ad añs exp̃ssũ sz subintellectũ. s. nũero denario. Si/ mil'r iste oõnes ponũt penes regulã istã. iobes ẽ pulchrioz solito. i. q̃ solitũ est. iste loqtur magi fide. i. magi fides est ei adhibẽda.

¶ Notãdũ q quẽcũq casũ regit positiuꝰ illũ etiã regit cõpatiuꝰ et suplatiuꝰ. qz positiuꝰ includit ĩ posteriοrib̃ duob̃ gdib̃. vñ. Et quẽ cũq casũ natura regit positiui Illũ supmꝰ gdꝰ exigit atq; scõs.

¶ Querit. vtz aliq̃ ꝟba p̃nt regere ablt̃m mediãte cõpatiuo. Di/ cẽdũ q sic. qñ. s. ipm ꝟbum includit cõpatiũ. vt malo ꝟtutes auro sz nõ ista ꝟba p̃fero z p̃sto. qz illa regũt dt̃m cũ accõ. Virgil. Ne me sibi p̃ferat illa vereꝫ. p̃nt tñ ista ꝟba regere ablt̃m ꝓcantẽ id in quo fit excessus. z ꝓcantẽ ẽntiratẽ certã vel incertã. cõpatiui. vt petrꝰ p̃/ stat iobãni ĩris tribꝫ ꝑceptis.

¶Querit. qd dom est ō illa oīone. si q̄ min⁹ dixisse ꝛc. Dom q̄ fm catholicon q̄ min⁹ pñt esse due dcōnes. ꝛ tūc valet tm̄ sic̄ aliq̄ minus. ꝛ sic nō regit p ista regulā. qr nō iportat rē excessam neq; ḡmitatē illius excessus. sed regit ex vi effectus cāe materialis. seu iopē per illā regulā plen⁹ inops ꝛc. Sz vt est vna dcō nō est regimē. q; b requrit duas partes oratōis.

s⁹ casus ostendens q̄z magn⁹

Ex vi ex/cessus Est ablatiuus demonstrans quantus habetur

s. ablt̄m .i. excellentiā norans

Excessus. regit hunc excessum dictio signans

Exemplū i q̄ cōpatiu⁹ mai⁹ fcat excessū. ꝛ fgit illū ablt̄m illo fcātez id qđ excedit. ꝛ illū ablt̄m q̄ttuor pedib⁹ fcātē ḡntitatē excessus.

Hoc lignū pedibus est maius quattuor illo

Exemplū in quo verbū excedit regit ablatiuū. quattuor digitis significantē quātitatem excessus.

Hoc lignum digitis excedit quattuor illud

¶Snīa est q dcō fcans excessum pōt regere ablt̄m fcantē ḡntitatē illi⁹ excessus. vt emi bāc rē plurz minoris trib⁹ solidis. b est grauius illo vna libra. triduo post veni q̄z tu. Virgil. Respexit tñ ꝛ longo post tpe venit. Et ōz (dcō) ad fcandū q nedū nomē. sed etiā vbz regit ablt̄m p istā fgulā. vt petr⁹ paulū vno digito excedit. ꝛ simil⁹ ei⁹ pricipiū. ꝛ qñqz aduerbiū. vt iohes currit velociꝰ petro trib⁹ passib⁹. Et ōz (ꝯcretiue) pter dcōez iportantē excessū abstractiue. q̄ regit gt̄m. vt iohes bz excessū supꝰ paulū triū digitoz. Et sub ista regula cōprehēdit etiā dictio fcans defectū excessus.

¶Arguit. dcō fcans excessum regit ablt̄m p regulā pcedentē. qa cōpatiu⁹ ex sua natura iportat excessū. ḡ ꝛc. Dom q regl'a pcedēs loqt̄ de cōpatiuo tm̄. sz ista loqt̄ de oi dcōne iportāte excessū. Vl' dicendū. q ista regl'a intelligit̄ de ablō importāte ḡntitatē excessus.

¶Cōtra dcō iportās excessū regit gt̄m. ḡ ꝛc. Añs pt̄z in hoc exemplo maioꝛ excessus est latronis q̄z furz. Dom q regl'a intelligit̄ ō dcōe ꝯcretiue iportāte excessū. h vo ponit nomē fcās excessum ab/

¶Cōtra dcō ꝯcretiue accepta fcās excessū regit accm̄ (stractiue ḡ ꝛc. Añs pt̄z i h exēplo Narbanael obtulit acetabulū aureū appendens trigīta siclos. Dom q nob magz vsitatū est loq p ablt̄m q̄ p accm̄. sz repiat vbū iportās excessū regere accm̄ fcantē ḡntitatē excessus. vt inf pigmeos q̄ lōgissimi sē nō excedūt pedes duos ꝛ q̄drā

¶Querit. q̄tuplex est excessus fm istū textū (rē. sz nō est imitādū. Dom q duplex. nā q̄dā excessus est incert⁹ q̄ iportat p ablt̄m p sētis regl'e. Exēplū vt ḡnto fortz magz pficit tāto magz supbit. sz q̄daz importāt certā ḡntatē excessus. vt in exēplis text⁹. Et facile liquet

questio de istis tanto minꝰ paulo minꝰ. qꝛ si est vna dictio sunt aduerbia q̄litatis. sed si due dictiões sunt regunt p̄ hanc regulā.

¶ Querit. q̄d est dicēdū de ista oratōe. A iudeis quinq; denarios minꝰ vna accepi. Dōm p̄mo q lꝫ vna regat a minꝰ ex vi excessus. Scō dicit q ponit absolute in designatōe p̄ne. ꝛ sic dꝫ dici minꝰ

¶ Querit. q̄le regimē est h. paulo post (vna supple p̄cussiōe exñte. paulo añ. Dōm q ille p̄pones bñt vtutē cōpatiui inclusam. ꝛ cō uenit cū suis cōpatiuis. vt posteriꝰ anteriꝰ. ꝛ sic regūt ablt̄m sicut cōpatiua. qꝛ sic cōpatiuꝰ capit p positiuo ita hic positiuꝰ capit p cōpatiuo. Sed si sint aduerbia tūc sunt vna dcō cui nō comperit regimen. ꝛ sunt aduerbia tpis. Et regit iste ablatiuꝰ ex vi excessus. sic p̄ p̄cedentē regulā ex vi compationis.

sc dcō sc instrumēraliter.

Remq; notans fieri regit id quo res ea fiet

¶ Snia est. q dcō fcās aliq̄d fieri regit ablt̄m fcantē illud instrumentū quo mediāte quis agit vel aliq̄d fit. vt miles p̄cussit petrum hasta vl̄ pugno ⁊c̄. Veni huc pedib. nauigio curru ⁊c̄.

Arguit. postea loquit autor de cā instrumērali g ⁊c̄. Dōm q cā instrumēralis est duplex. Quedā est extrinseca ꝛ separata a p̄ncipali agēte de q̄ hic fit mētio. Alia est intrinseca. de q̄ postea loqt alexāder.

¶ Cōtra. cā instrumēralis nō pōt regere ablt̄m. g ⁊c̄. qꝛ p̄ncipalis cause est regere ꝛ dirigere. cuiꝰ vtute instrumētū opat. Dōm q cō uenit p̄ncipali cause regimē naturale saltē p̄ncipal'r. sed t̄n causa instrumēralis bñ pōt regere regimine grāmaticali. sicut hic.

¶ Querit. q̄ est cā p̄incipalis ꝛ q̄ instrumētalis. Dōm q p̄ncipalis cā est q̄ mouet ꝛ dirigit ad opꝰ. vt hō angelus vl̄ deꝰ respectu diuersoꝝ effectuū. ꝛ ignis p̄ncipal'r ꝛ effectiue calefacit. Sed instrumentalis cā est qua vtit p̄ncipale agēs ad p̄ducendū effectū. vt suꝝ vtit coreo ad faciendū calceū. Sed cā illa instrumēralis est duplex. q̄dā eñ est artificial' q̄ nō est p̄ncipalis ps agētis vl̄ sibi inherēs. vt baculus securis ⁊c̄. Alia est natural' q̄ pōt esse ps p̄ncipalis agētis vel sibi inherēs. vt manꝰ est instrumētū q opat corpꝰ. De p̄ma aūt solū est ad ꝓpositū. vt ptz in textu. T̄n aliq̄ dicūt q intelligitur de vtraq; causa instrumērali. s. tā naturali q̄ artificiali.

¶ Querit. q̄ est regula general' circa hūc textū. Dōm q ista. oñe verbū mūdi fcās actionē vl̄ passionē attributā causis scōis pōt regere ablt̄m p̄ istā regulā. qꝛ oēs cause scōe agūt p aliq̄d instrumentū q̄ addit eis i causādo. Et ꝺꝛ notāter (causis scōis) ad excludendū deū q̄ sine omni instrumēto agere pōt rōne sue infinitat̄. Et quō est aliq̄ cā intrinseca ꝛ aliq̄ extrinseca. ꝛ aliq̄ in actu ꝛ aliq̄ i potentia. aliq̄ mediata ꝛ aliq̄ imediata patuit sup̄ de regimīe gti.

Regula generaꝫ.

¶ Querit. vtrū sola verba regāt ablt̄m p istā regulā. Dōm q nō.

ſz etiã ptícipia quẽadmodũ ꝟba ỗ q̃b ỗ ſcẽdũt. ⁊ etiã noĩa vt iobes

¶ Notãdũ q̃ eſt dr̃ia int̃ (eſt bellicoſus armis. rhetor loquutõe. rhetorẽ. oratorẽ. ⁊ declamatorẽ. Nã rhetor ỗ: ille q̃ eſt exptus rhetorice. ſ. q̃ bz rhetoricã vl̃ q̃ docet eã. cui⁹ autores rhetorici nũcupant Sz orator ỗ: ille q̃ cauſas dic̃ coꝝ iudicib⁹ vl̃ ꝓcionib⁹. q̃ alio noĩe ꝓcionator ỗ:. Jtẽ ꝓcio onis ỗ: ꝙgregatio ꝑtĩ a quẽ orator põr dirigere oꝛõnẽ ſuã. ⁊ ſic ꝓcionari ꝟcat orare ſiue ĩponere. qỗ etiã ỗ: ꝓpria re. Sz declamator ẽ ille q̃ ĩ ꝙẽtu ſcholaſticoꝝ fictã cãm orat vt ſe et alios exerceat. vt ĩ verſ cauſ poſtea poſſit orare. Et rhetor illỗ

¶ Querit̃. quõ denoĩat iſtỗ regimẽ. (agẽs etiam vocatur declamator. Dõm q̃ denoĩat ex vi effect⁹ cauſe efficiẽtꝭ inſtrumẽtalis. ex cui⁹ habitudine ad dictionẽ rectã iſtud regimẽ denoĩat.

nomẽ adiectiuũ ſ⁹ aliquã ꝟcãs ſ⁹ ablt̃o caſui

Mobile menſuram deſignans addere debes

Exẽplũ ĩ q̃ illỗ adiectiũ lõgũ ĩpor tãs mẽſurã regit ablt̃m ſex pedibus ꝟcãtẽ q̃ntitatẽ illi⁹ mẽſure Eſt exẽplũ ĩ q̃ b̃ adiectiũ lat⁹ a um ꝟcãs mẽſurã regit ablatiuũ duob⁹ pedib⁹ ꝟcãtẽ q̃ntitatẽ illi⁹

Longum ſex pedibus lignum. latumq; duobus

¶ Sunia ẽ. q̃ nomẽ adiectiũ indetermiate ĩportãs mẽſurã p̃t regere ablt̃m ꝟcantẽ certã q̃ntitatẽ illi⁹ mẽſure. vt turrꝭ eſt alta trecẽtꝭ pedib⁹. Et ỗ: notãter (nomẽ adiectiũ) ꝓpter nomẽ ſubſtãtiũ ĩportãs indeterminatã mẽſurã. qỗ nõ regit ablt̃m ſz pot⁹ gt̃m. vt vidi tur

¶ Querit̃. q̃t mõis ſit mẽſuratio. Di (rim ĩ altitudie cẽtũ pedũ. cendũ q̃ multꝭ. ꝓ ĩo ꝟm latitudinẽ. vt pannus eſt lat⁹ trib⁹ vlnis. Scõo ꝟm lõgitudinẽ. vt b̃ lignũ ẽ lõgũ ſex pedib⁹. Tertio ꝟm ꝓfũditatẽ. vt tonna eſt ꝓfũda trib⁹ cubitꝭ. Quarto ꝟm põderatiõez. vt b̃ argẽtũ eſt gue trib⁹ marcis. Quĩto ꝟm ꝓtinẽtiã mẽſure. vt b̃ doliũ eſt magnũ duob⁹ vtrib⁹. b̃ vas eſt magnũ duab⁹ q̃rtis.

¶ Arguit̃. dcõ ꝟcãs mẽſurã regit gt̃m ꝓ illã regl'am. Mẽſuram q̃ notãs. g̃ ꝛc. Dõm q̃ illa regl'a intelligit̃ de noĩb⁹ ſubſtãtiuis iſta

¶ Cõtra. bipedale tripedale ſũt no (vo loq̃t̃ de noĩb⁹ adiectiuis. mina adiectiua ĩportãtia mẽſurã tñ nõ regũt ablt̃m ꝓ iſtã regulaz.

Dõm q̃ illa noĩa ĩportãt determinatã mẽſurã. ſz iſta regl'a intelligit̃ de bis q̃ ĩportãt indeterminatã mẽſurã. q̃ ſpecificat̃ ꝓ ablatiuũ

¶ Cõtra. noĩa adiectiua ĩportãtia in (ꝟcantẽ illã determiatõez. determinatã mẽſurã nõ regũt ablt̃m. g̃ ꝛc. Añs ꝓtz in b̃ exẽplo. iſtỗ eſt min⁹ lõgũ q̃z illỗ. Dõm q̃ iſta noĩa adiectiua lõgũ. latũ. altuz. breue ꝛc. regũt ablt̃m inq̃ntũ abſolute ꝟcãt mẽſurã. ſz inq̃ntũ ꝙ notãt reſpectũ regũt accũ mediãte p̃põne ad. vt b̃ eſt min⁹ longũ ad iſtud. Et b̃ dant due regl'e. quaꝝ prima eſt. Dis poſitiu⁹ relatiue ca ptus regit accũ ſui correlatiui mediãte p̃põe ad, vt longũ ad bre/

ue. Sed a regl'a ois cõpatiu⁹ relatiue captus regit ablatiuũ sui cõ relatiui. vt maⁱ⁹ minore maius ꝛ ecõtra.

¶Querit. ex q̃ vi regit ille abltũs. Dõm q̃ q̃dã dicũt ex vi effect⁹ cause formal', ita q̃ mẽsuratio habeat se tanq̃z cã formal' respectu rei mẽsurate. Cui⁹ rõ est. q; abltũs ꝺcat q̃ntitatẽ determinatã dicti onis regẽtis. sz determiare est act⁹ ipi⁹ forme. g ꝛc. Sz simpl'r ꝺ non est vex. q; ois dcõ recta hz se vt determinãs i ordie ad dicõez regentẽ Sz ꝓuenieter denoiat ex vi mẽsure tanq̃z spẽali denoiatiõe. ꝛ ꝺ importat habitudo dcõnis regẽtis in ordine ad dcõem rectã.

.i. cãm materialẽ ex q̃ s^c finalẽ actũ appciãdi actũ distãdi

Verbum materiam. causam. precium. spaciumve
actũ morãdi ꝺcãs s^c casus s^c noim

Aut tempus signans. ablatiuos regit horum
Exẽplũ i q̃ ꝺ vbũ fabricat ꝺcãs aliq̃d fieri regit
s^c noia signãt illũ abltm̃ ere ꝺcantẽ materiã ex qua fit.

Que ꝓdicta notãt. vt frenum frabricat'ere
Exemplũ in q̃ hoc vbũ tacet regit ablatiuũ pudore ꝺcãtez causam finalẽ.
Exemplũ in q̃ ꝺ vbum distat ꝺcans actũ distãdi regit illũ ablatiuũ sex stadijs ꝺcantẽ spaciũ.

Jsta pudore tacet. stadijs sex distat ab vrbe
Exẽplũ i q̃ ptipiciuz morans ꝺcãs actũ morãdi regit ablatiuũ nocte ꝺcans tempus
Exẽplũ i q̃ ꝺ vbũ emi ꝺcãs actũ appciandi regit ablatiuũ ꝓcij. scz tribus nummis.

Nocte moraus tota. panem nummis tribus emi

¶Snia ẽ. q̃ vbũ ꝺcãs aliq̃d fieri ex aliq̃ maria. vt fabricat. vl' ꝺcãs aliq̃d fieri ꝑ aliquã cãm vt tacere. vl' ꝺcãs actũ appciãdi vt emere. vl' distãdi vt distare vl' morãdi vt expectare. ꝓstruit. cũ ablatiuis illoz noim q̃ ꝓdicta ꝺcãt. Exẽpla patẽt i textu. Hec snia stat i q̃nq̃z regl'is. Quaz ꝓma ẽ. vbũ ꝺcãs aliq̃d fieri ex aliq̃ maria põt regere abltm̃ ꝺcãtẽ mariã ex q̃ fit. vt ena facta est costa ade. Vl' mediãte ꝓpõne ex vl' ꝺ. vt de costa vl' ex costa. Vñ drña est int' ex ꝛ de. et a vl' ab. vñ⁹. Ex ꝺ mariã. notat a vl' ab efficientẽ. Per dat formalẽ. sz ☞ Arguit. cã materiat' regit i grõ. g ꝛc. Vñs ptz (ꝑ dat tibi finẽ. ꝑ Alexãdrũ dicentẽ. Materiã signãs iũgat. vt annul⁹ auri. Dõm q̃ ibi cõpat materiatũ ad suã materiã ex q̃. ꝺ vo cõparat materia ad actũ verbi qõ ꝺcat aliquid ex tali materia fieri.

¶Querit. circa istã ꝺgl'az. q̃ttuplex ẽ maria. Dõz q̃ triplex. s. ex q̃. i q̃. ꝛ circa quã. Maria ex q̃ est. ex q̃ aliq̃d fit. vt cultell⁹ ex ferro. Et est duplex. s. ꝓmanẽs ꝛ trãsiẽs. vt patuit in regimie gri. Materia i qua est cui aliq̃d inberet. vt accñs in subiecto. albedo i corpe. scia i

aīa. Sed materia circa quā est circa quā versat intērio vel potē/tia alicui⁹. vt intellect⁹ circa vl'e. sensus circa singl'are. Et de oībus ist; pōt intelligi ista regl'a. Exēplū de ꝑmo. vt sartor facit tunicā pan/no. De scōo. vt vt habeo sciam aīa. dolorē capite. De tercio. vt pe/tr⁹ vrit illa re. Et oēs isti ablī regunt ex vi effect⁹ cause materialis

¶ Scōa regl'a est. vbū ꝓcās aliqd fieri ꝓpter aliquā cām regit abla tīm ꝓcantē illā cām ꝓpter quā fit. vt veni colonīā cā studēdi. Ista ta cet pudore ibi tacet ꝓcat actū tacēdi. z fit ꝓpter pudorē tanq; ꝓpter

¶ Arguit. in ꝫ exēplo. ista tacet pudore. est regimē (cām finalem cause materiāl' circa quā. ḡ rē. Añs pz. q; act⁹ tacendi versat circa pudorē. Dōm q illud verbū tacet ꝓcat ꝫ actū versatū circa cām finalē. vt est pudor relat⁹ ad pctīm. q; finis pcti est pudor. vt patuit i

¶ Querit. ꝑ qd scit q ꝫ loquit de cā finali cū nō exp; (regimie grī. mat. Dōm q ꝑmo scit ex exēplo textus in q ablīs habet princi/paliter habitudinē cause finalis ad actū vbi. Scōo scit ex ꝫ quod oīe analogū ꝑ se positū stat ꝓ ꝓcato famosiori. sed inter; oēs cau/sas finalis cā est potissima. q; est cā causaꝝ. ergo. rē.

¶ Querit. vñ regit iste ablīs. verbi gra. Dōm q fm q̄sdā regit a verbo subintellecto. s. da. vel ex vi effect⁹ cause finalis fm alios. et valet tīm sic exēpli gra. i. gra illi⁹ qō dictū est. Vel fm alios ex vi effect⁹ cause efficient;. ꝫ aūt nō est inconueniens. q; finis z efficiens

¶ Querit. vñ regit iste ablīs nūero i ista oīone. (pūt coincidere. Discubuerūt ḡ viri q̄nq; milia nūero. Dōm q regit a ly q̄nq; mi/lia ex vi effect⁹ cause formalis. q; oīe supi⁹ est causa formal' sui infe/rioris. sed nūerus est supi⁹ ad q̄nq; milia. Tertia regl'a est. vbū im/portās actū distādi local'r pōt regere ablatiuū ꝓcantē quantatē illi/us distantie. vt roma distat ab hinc q̄dringētis miliarib⁹. Et eadē sntīa pōt dici in accō. vt roma distat ab hinc q̄dragīta miliaria.

¶ Querit. q̄ruplex est loc⁹ siue spaciū. Dōm q duplex. q; q̄dā est spaciū in quo aliqd fit. z ꝫ rñdet solū in ablatō. vt ꝫ factū est ter/rio ab vrbe miliario. z sil'r q̄rto q̄nto z sexto miliario. Aliud est spa/ciū ꝑ qō fit mot⁹. z illō pōt stare in accō vel ablō. vt iui tria milia/ria vel trib⁹ miliarib⁹. z illō spaciū ꝑ qō aliqd fit solet rñderi ad q̄n

¶ Querit. qd est stadiū. Dōm q centū z vigin/ (tū vel ad q̄nto. tiq̄nq; passus faciūt stadiū. Sz miliare dz ptinere octo stadia. z q̄n/q; pedes dicūt facere passū vñ⁹. Quiq; pedes passū faciūt. pass⁹ q̄s centū. Vigintiq̄nq; stadiū. si milia des re. Octo fac; stadia. dupli/catū sit tibi leuca. Et fm q̄sdā leuca latinū nomē nō est. q̄uis in cō muni ꝓmōe ei⁹ vsus solet haberi. iō pot⁹ dōm ē iui duo miliaria.

¶ Notādū q milia q̄nq; est nom nūerale. vt vndecī milia vginum Et milia miliū milib⁹ quandoq; dicit per syncopā ꝓ miliaria milia/rium miliaribus.

De regimine ablatiui

¶ Quarta regl'a ē. vbū iportās actū appciādi vl' vēdēdi pt regere abltm fcātē qntitatē illi⁹ pcij. vt emi panē triby nūmis. Sil'r h Poterat ei ist̄ venūdari ml'to. i q exēplo ly ml'to iportat qntitatē pcij indeterminate. De ist̄ aūt vbis actū appciādi iportātiby dictū ē pri⁹

¶ Arguit. vba iportātia actū ap (quo pñt regere grm vl' ablatm, pciādi regūt grm. g̃ text⁹ est falsus. Añs pbat in h exēplo. quāti cōstat h. rñdet duoz florenoz. Dōm q h est vex fm diuersū rectuz, vt patuit in regimine gri. ibi His pciū iungas.

¶ Querit. quō denotat istud regimē. Dōm q ex vi appciatōis. et

¶ Quīta regl'a est (h ex bitudine dcōnis regētis ad dcōem rectā. dictō iportās actionē vl' passionē q fit i aliq̄ tpe pōt regere abltm fcātē qntitatē illi⁹ tpis i q fit tal' actio vl' passio. vt morabor apud

Arguit. dic Aresto. q passiões sūt facil'r imobi- (vos tota nocte les t trāseūtes quēadmodū rubedo ex verecundia causata. g̃ male dic̄ q passio est durās i tpe. Dōm q lz nō durat lōgo tpe. durat tñ aliq̄ quo tpe. vl' etiā lōgo tpe fm diuersitatē passionū vl' passibiliuz qualitatū. t fm h alios t alios ablatiuos tpm regūt.

¶ Querit. q̄tuplex est tps. Dōm q tripler. Vnū est i q aliqd fit. t illud rñdet ad interrogatōez factā p qñ. t h solū regit i ablatiuo. vt qñ veit petr⁹. rñdet bori hora tertia. nocte media. ꝑma olimpia de. scda ciliade. Est aūt olimpias tps q̄nq; annoz. Scō o est aliqō tps p q̄ō. t dr q̄diu vl' q̄nto tpe t illud regit in accō vl' in abltō. vt septē annos vl' septē annis morat⁹ sum colonie. t istud tps ponit i pdicamēto qntitatis. Tertiū est tps intra qntū in q aliqd fit. vt intra qntū tps redies i patriā rñdet int̄ tres dies vl' post tres menses. Et denotat istō regimē ex vi tpis siue ex vi duratōis tpalis.

¶ Querit. q est regl'a general' q ex textu elicit. Sol'o ista. q omne vbū mūdi pōt regere abltm p istā regulā. q omne vbū fcat actū fluxum vel fieri q necessario fit in aliquo tpe.

s^c pdict̄ .i. cām formalē s^c nomē operandi

Momen eis adiunge modum quod signat agendi

Ex vi effectus causse formalis.

Exēplū i q h vbū pferre fcās aliqd fieri regit illū abltm acuto accentu fcantē modū illi⁹ act⁹. s. pnūciatōis.

Accentu plura proferre solemus acuto

¶ Dic̄ q dcō fcās actionē seu passionē pōt regere abltm fcātē modū illi⁹ actōis seu passiōis. vt h pferr acuto accētu. ille cātat dulci melodia. Dicit notāter (dcō) q nedū verba. sed etiā ptcipia t noia verbalia in bilis terminata regūt abltm p hanc regulā. De verbo actiuo patuit exemplū. De vbo passiuo. vt iobānes pcutitur securi acuta. De participio. vt scribens velocī cursu. De noie verbali in bilis. vt deus est amabilis feruēti amore.

¶Querit. quō dz sciri q ablt̄us regat p ist̄ regulā. Sol'o sic. qñ sz ablt̄us determiat vbū ad modū aduerbij q̄litatis manēte eadē sentētia vt pfertur vox acuto accentu. id est acute.

Arguit. partes declinabiles importāt rē. z ptes indeclinabiles modū rei. g̃ ablt̄us q est ps declinabilis nō iportat modū rei. Solutio. ablt̄us iportat rē p modū rei. sed ptes indeclinabiles iportāt modū rei tm̄. g̃ attribuit ablt̄o etiā determinare.

Arguit. nlls autor dz pcedere ex ignoz. sz autor b pcedit ex ign̄z g̃ rē. q: loq̄t b de accētu de q determiat in q̄rta pte vt pmisit in pro hemio sui libri. ibi (Accēt⁹ normas) Sol'o. nō loq̄t b de accētu nisi fm q bz rōnē specificādi actū vbi i hirudine ablt̄i casus. q̄ intelligēs m. g̃ doctoz vice fungēs iuuenib⁹ scholaribꝫ declarabit.

¶Querit. vtz vba passiua regāt ablt̄m p hāc regl'az. Videt q nō. q: i tertu dz (modū agēdi) sz vba passiua fcāt modū patiēdi. ergo rē Sol'o. gerūdia fcāt actiue z passiue. vñ. Actū siue pati sig̃re gerundia pñt. z sic p b gerūdiū agēdi itelligit rā vbū actiuū q̄ passiuū.

¶Querit. ex q̄ vi regit iste ablt̄us. Sol'o. ex vi effect⁹ cāe formal. q: vba iux intentōez ist⁹ regl'e fcāt modū actōis seu passiōis. z modus ille sumit ex aliq̄ forma. g̃ regit ex vi effect⁹ cause formalis.

¶Querit. qd est accēt⁹. Sol'o. est pprietas dictōis casual' fm quā alte vl' basse pfert. Et est triplex accēt⁹. s. acut⁹ q fit qñ syllaba eleuat. Ali⁹ est g̃uis. z est qñ syllaba deprimit. Terti⁹ est circūflex⁹ z est q medio mō pfert. de q bz lati⁹ ptz in vltima pte hui⁹ libri.

.i. nomē fcās ptātem s. pdictis

Ex vi effectus cause efficiētis pncipalis.

Sepe potestatis nomen coniungitur istis
arnoldus balduino
A rex hierusalem domini dono b salutem

¶Dic. q nomē fcās dignitatē vl' ptātem pōt regere ablt̄m fcantē cām illi⁹ dignitat̄ seu ptāt̄. vt Alexāder diuīa miseratiōe summus pōtifex. Hermān⁹ dei g̃a archiep's coloniēf. Balduin⁹ dono dñi rex hierl'm. Frederic⁹ dei g̃ia romanoz imperator

¶Querit. vtz ista regula solū queiat noib⁹ dignitatē fcātib⁹. Solutio nō. Pro q nota talē regulā. omne vbū fcās actōem seu passionē. z omne nomē fcās ptātē. ordinē. religionē seu famul'atū q vl' q fit mediāte ꝯsilio. auxilio fauore seu dono pōt regere ablt̄m fcātē ꝯsilium fauorē seu donū. Exēplū de pmo vt missa celebrat clemētia dei. De scdo. vt colligo hūc librū pmissiōe diuīa. De tertio ptz in tertu. De dignitate. vt iohes dei g̃a suffragane⁹ rē. De ordine vt petrus g̃a dei monach⁹. De officio. vt ego sum medic⁹ pncipis fauore fratris mei. De famulatu. vt ego sum famul⁹ cesar' fauore episcopi.

¶Querit. ex qua vi regit iste ablatiu⁹. Sol'o. ex vi effectus cause

efficiētis ꝓncipalis. q; oīs ptās a deo est tanq; a causa ꝓncipali.
¶ Querit quare in prāte alicui ꝓcessa addit iste ablatūs diuina ꝓ uidētia vel sil'is. Sol'o. ideo. q; illud nō fit nisi a ꝓuidentia siue a deo ꝓ suā benignitatē ꝓcedēte. sine q̄ nihil fieri potest Vel etiā hoc fit causa humilitatis. q; potestas nō ꝓuenit homini ex se sed ex deo q; oīe datū optimū ⁊ oīe donū pfectū de sursum est descendēs a
¶ Querit. q̄d per illas lr̄as a ⁊ b ꝟcatur. Sol'o. ꝓ (patre luminū. illas ꝟcant nota ꝓria q; apud romanos fuit ꝓsuetū nota ꝓria litteris significari. Pro nostris igit iuuenib; Ciceronis aut Salustij alioꝝq; poetaꝝ scripta legere cupientib; operepreciū est ꝙabbreuiaturas ꝓ litteras more romanoꝝ ꝓcognoscere.

A	Aulus	Q	Quintus
Aug	augustus	Qf	quintus flauius
C	caius	Rp	respublica
Cn	cneus	Resp	ꝛespublica
Cl	claudius	Spqr	senatus ꝓpl'sq; romanus
Cęs	cesar	Ser	seꝛtius
De	decius	Sex	sextus
Dr	drusius	Sp	spurcius
F	flauius	T	titus
L	lucius	Tr	tribunus
Imp	imperator	MTC	marcus tullius cicero
Lf	lucius flauius	Tr pl	tribunus plebis
M	marcus	Tr mil	tribunus militum
P	publius	¶ Q̄nq; littera ꝟcat numerū. vt hic ptz	
Pr	pretor	V	quinq;
Pf	publius flauius	X	decem
Pr	ꝓpl's romanus	C	centum
Po ro	ꝓpl's romanus	D	quingenta
Pc	patres cōscripti	M	mille

Exēplū in q̄ illa dcō decora ꝟcans ꝓprietatem re/ .i. talē figurā git illū ablt̄m vultu ꝓ synodochen
Synodochē iūgas. vt vultu virgo decora
¶ Dicit q ablt̄us regit ex vi synodoches. Exemplū ptz in textu. Et possunt poni due regule. Quaꝝ prima est. q adiectiuū importās ꝓ prietatē partis attributā toti pōt regere ablt̄m ꝟcantē partē. vt rachel erat venusta facie. Scḋa regula istius ꝙuersiua est. q adiectiū importans ꝓprietatem totius attributam parti pōt regere ablt̄m ꝟcantem totū. vt petrus est clarus ꝓgenie.
¶ Notandū. q oīs dcō regēs accm̄ ꝓ synodochē iuxta illā regulā. Sepe q̄ō est ptis. etiā pōt regere ablt̄m penes istā regulā.

Ex vi synodoch/

¶Querit.q3 dr̃ter aliq̃ dcões f̃gũt accĩ seu ablt̃ p synodochẽ. Sol'o ita dr̃ter.q2 regũt accĩ p synodochẽ ꝛstructõis. sz regũt ablt̃ p synodochẽ locutõis. Cr̃ rõ est.q2 ablt̃us põt ꝛstrui cũ noie sine vitio ꝛstructõis.sz nõ põt fieri p modũ fluxꝰ ꝛ fieri q̃ terminat in

¶Querit.ex q̃ vi regit iste ablt̃us. Sol'o.ge/ (rep accĩ f̃cata. nerali denoiatõe ex vi causemateriał i q̃.q2 ꝓpetas ẽ i subiecto vt i materia in q̃.sz spẽali denoiatõe regitur ex vi synodoches.

☞Arguit.a vicio nõ dz denoiari regimẽ.g̃ ablt̃us nõ regit ex vi synodoches.Tenet ꝛ seq̃ntia.q2 synodoche ẽ vicioſa figura. Sol'o. duplex est viciũ.q̃dda est inexcusabile.ꝛ a tali nõ dz denoiari regimẽ.Alio ẽ viciũ excusabile.ꝛ ab illo bñ põt fieri denoiatõ. vt h. Sz tñ iuxt istã regł'az q̃dã dicũt q ablt̃us regit ex vi ostratõis esse ntie.q2 adiectĩ iportat ꝓprietatẽ.ꝛ regit ablt̃ f̃cãtẽ subiectũ cuiꝰ es/ sentiã general'r dictã demõstrat.Sz opinat Florista q solꝰ vnꝰ ge/ nitũs pt regi ex vi demõstratõis eẽntie.sz nõ vnꝰ solꝰ ablt̃us.vt in/

☞Arguit h ẽ synodoche.affer mihi fõtẽ.q2 totũ ponit (fra dicet. p pte.ꝛ tñ ibi nõ ẽ viciũ.g̃ zc. Sol'o ibi ẽ synodoche loquutõis.h ãt loq̃t õ synodoche ꝛstructõis.õ q̃b vide ibi.Sepe qõ est pt zc.

,i.dcõez f̃cã Exẽplũ i q̃ hec dcõ indutꝰ f̃cãs ornatũ regit ab/ tem ornatũ iũges latiuũ vestib mediãte q̃ sit ral' ornatus.

Ex vi or/ natus **Ornatum subdes.indutus vestibus albis**

¶Dic q dcõ f̃cãs ornatũ põt regere ablt̃m f̃cantẽ illud mediãte quo fit talis ornatꝰ.vt amictus stola candida.

☞Arguit.dictio f̃cans ornatũ regit gt̃m vt vestĩ petri.g̃ zc. Solutio adiectiue accepta regit ablt̃m.sz substãtiue gt̃m.

¶Cõtra.ornatꝰ est abstractũ.ꝛ tñ nõ regit gt̃m.vt est ornatꝰ vesti/ bus albis. Sol'o.sz ornatus pticipial'r captũ nõ regat gt̃m. tñ no minal'r captũ bene põt regere.vt ornatus mulierũ.

¶Querit.q̃ sũt ille dcões q̃ regũt ablt̃m p istã regulã. Sol'o.mul te. Prio vba actiua actũ ornãdi f̃cãtia.vt vestio te tunica.q̃ etiam põt regere accĩ.vt patuit prius.Scõo vba passiua.vt induor a re tunica.Tertio pticipia ab ist vbis descẽdentia.q̃b ꝙuenit idẽ regi men cũ suis vbis a q̃b descẽdũt.Pro q̃ nota.q oia vba q̃ notant aliq̃d adiacere corpi positiue seu ꝓuatiue põt regere ablt̃m p istam regł'az.Exẽplũ õ pmo.vt induo te tunica.De scõo.vt exuo te calceis

¶Querit.quõ denoiat istõ regimẽ. Sol'o.ex vi ornatꝰ spẽal'r.Sz alĩ dicũt q ex vi cause materiał circa quã.q2 vbũ iportat actũ.ab/ latũs aũt f̃cat materiã circa quã actꝰ ille p vbũ iportatꝰ versat.

Ex vi de/ ,i.dcõi f̃cã dcõem f̃cã dcõni f̃cã dcõem f̃can
mõstrati ti totum tem ptem ti subiectũ tem ꝓprietatẽ
onis esse **Toti da partem: subiecto proprietatem**
tie.

De regimine ablatiui

,i. adiectiū īpor tās laudē
adiectiū īpor tās vitupiū
tā ptiq; ꝓprietati

Sed laudem iunge vel vituperamen vtriq;

Exēplū in quo illa dictio vir significās totū regit illū ablatiū maniby ꝯcantē partē mediante adiectiuo validis
Exemplū in q illa dcō ꝯgo ꝯcans totū regit abltiū criniby ꝯcantez partem mediante adiectiuo albis

Vir manibus validis vel virgo crinibus albis

simile exēplū cū ꝓmo
Exemplū in q illa dictio femia ꝯcās subiectum regit abltiū forma ꝯcantē ꝓprietatē mediāte adiectiuo turpi

Dextra vir fragili. vel forma femina iurpi

sile exēplū cū ꝓmo
sile cū illo. femina turpi forma

Vir forti dextra. formaq; decente puella

¶ Dicit q totū regit suā ptem. ⁊ subiectū regit suā ꝓprietatē in ablatiuo ex vi demōstratōis eēntie. Exempla patēt in textu. Snia ista stat in duaby regulis. Prima est q dcō ꝯcās totū regit abltiū ꝯcantem ptē mediāte adiectiuo īportāte laudē vel vitupiū. Exēplū ō laude. vt vir validis maniby. vir forti dextra. De vitupio. vt vir fragili dextra. ibi vir ꝯcat totū. ⁊ manꝰ seu dextra ꝯcat partē. Scōa regula est dcō ꝯcās subiectū pōt regere abltiū ꝯcantē ꝓprietatē illius subiecti mediāte adiectiuo ꝯcāte laudē vel vitupium. Exēplum de laude. vt puella decēte forma. De vitupio. vt femia turpi forma. ibi puella ⁊ femia ꝯcāt subiectū ⁊ forma ꝓprietatē illiꝰ subiecti.

¶ Querit. q̄re nō addit in textu (atq; regunt) sic fac in regimīe gti. Sol'o. iō q ist regle nō sūt ꝙuersiue in abltō. q nō est ibi debita ꝓportio modoꝝ ꝯcādi. dextra viro forti sic dextra viri forti.

¶ Querit. q̄ dr̄ter regimē demōstratōis eēntie est in gtō ⁊ in ablatiuo. Sol'o. ita differēter q regimē ablti semp req̄rit nomē laudis vel vitupū ſm Florist̄a. sz dn̄ sine b pōt fieri regimē gti. saltē q tale adiectiū nō exp̄mat. vt hō pac⁹. angelus ꝙsilq. sz ñ hō pace. angelꝰ ꝙsilio. Et ꝙ by ptz denoiatio istiꝰ regimis. scz ex vi demōstrationis eēntie. q in illo regimine eēntia vel substātia denotat specificari ꝓprietatē eēntialē seu totū ꝓ ptē ex q̄ depēdet eius integritas.

¶ Querit. a q̄t ptiby oro̅nis regit iste abltūs. Sol'o. a triby Prio a noie. vt lya erat lippis ocl'is. hō exq̄sita doctrina. Scō o a ꝓnoie. vt illa vultu placido. Tertio a ꝟbo substātiuo. vt sit bono ⁊ impterrito aio. ero vob grato aio. Et sub isto cōprehendunt verba habentia vim ꝟbi substātiui. vt videt tristi animo.

¶ Querit. vtrū dcō regēs semp in b regimīe exp̄mat. Sol'o. nō sed aliq̄n subintelligit. Exemplū vt filq boim vsq; quo grauī corde,

id est vsq; quo estis graui corde.

¶ Querit. qd est dicēdū de isto ablō vnde regat' ntō hic magister. Sol'o fm q̄sdā regit a vbo declino subintellecto. Alij dicūt q̄ regit a vbo est subintellecto. sed primū magis ꝯgruet ꝛ.

.i. nomē adiectiuū importās s' alicui

Mobile vel verbum designans proprietatem

.i. cū ablis ponit s' ablōs ꝓpetas designat

Sextis construitur per quos ea significatur

.i. dcōis fcāt' instrm s' efficiēt' dcōes

Aut instrumenti vel cause nomina iunge

Exēplū i q̄ b adiectiuū festin' fcās Exēplū i q̄ b vbū fulget fcans
ꝓpetatē regit illū ablm̄ cursu ꝓpetatē regit illū ablm̄ cursu

Cursu festinus fulget virtute modestus

Exēplū in q̄ adiectiuū velox fcās ꝓpietatē regit ablm̄ pedib' fcās instrm cū quo fit. ¶ Est sil'e exēplū cū seq̄ntib'

Est velox pedibus blando sermone facetus

Ista sūt exēpla in q̄b' nomē vel verbū fcans ꝓpietatē regit ablm̄ fcantē cām efficientē principalē

Viribus inuictus. properat pede. voce benignus

¶ Dic̄ q̄ nomē adiectm̄ vl' vbū designs ꝓpietatē ꝯstruit sext' .i. cū ablis p q̄s ipa ꝓpietas fcat. Postea subdit q̄ noīa instrumēti vel noīa cause subdūt p̄dict' Exēpla patēt i textu. Nec sn̄ia stat i trib' regl'is. Prīa ē. nomē adiectm̄ vl' vbū iportās ꝓpetatē regit ablm̄ fcantē illō i q̄ est talis ꝓpietas. vt festin' cursu. i q̄ notat illa ꝓpietas festinātia esse i cursu. vt auis tarda volatu. festin' loq̄la. iste est cit' incessu. l're tue testudineo vtunt' in cessu. Scōa regl'a est nomē adiectm̄ vl' vbū iportās ꝓpietatē regit ablm̄ fcantē instrm illius ꝓpietat'. Virgili' dic̄ famā esse celerē pedib' ꝛ pnicib' alis. Et adiectm̄ ist' regl'e pōt mutari i ablm̄. vt petr' est velox pede. i. veloci pede. Tercia regula est. nomē vel vbū fcans ꝓpietatē pōt regere ablm̄ fcantē cām efficientē p̄ncipalē illi' ꝓpietat' vl' cām materiālē circa quā. Exemplū de noīe adiectiuo vt fortes est inuict' viribꝫ De vbo. vt supat ptāte. De cā materiali circa quā. vt iste ē benign' voce. Dicit notāter (adiectm̄ iportās ꝓpetatē) ꝓpter adiectiua fm̄ carthegorematica q̄ nō fcāt aliquā ꝓpietatē vt' ois nll's ꝛc.

¶ Querit. q̄t regl'e generales solēt ex b textu elici. Sol'o duc. Prima est oīe ꝯcretum siue substātiale siue accidentale potest regere ablm̄ sui abstracti p istā regulā. Exemplū de substātiali. vt hō humanitate. De accidētali. vt alb' albedine. Scōa regl'a oīe vbum pōt regere ablm̄ sui noīs vbalis. vt lego lectōe, amo amatōe.

De regimine ablatiui

¶ Querit. vnde regit iste abltus noie. ibi Nicodem⁹ noie. Sol'o. ab illo noie nycodem⁹ a pte post ex vi effectus cause formalis. quia ly noie est supius ad hoc nomen ꝓpium nycodemus. sed omne supius est causa formal' sui inferioꝛ. Ex q̄ infert q̄ q̄dlibet nomen ꝓpium pōt regere hūc abltm̄ noie ex vi effectus cause formalis

☞ Arguit. nomē ꝓpium nō est adiectiuū vel verbū. g̃ nō pōt regere ablatiuū p istā regulā. Sol'o ly mobile nō capit hic ꝓprie. p nomine adiectiuo. sed capitur generaliter p quocunq; nomine significante concretiue.

¶ Querit. a quo regit iste abltus ordine in ista oꝛōne. primo ordine Sol'o regit ab illo noie primo a pte post ex vi effect⁹ cause formalis. Et est regula generalis. q̄ oīe nomē numerale cardinale pōt regere istū ablatiuū numero p istā regulā. Et in ista oratōe. viginti numero. iste abltus numero regit a viginti. Vñ etiā generalis regula est. q̄ oīe nomen numerale ordinale pōt regere abltm̄ ordine p istam regulā. vt primus ordine

¶ Querit. quō denoiatur regimen istaꝝ regulaꝝ. Sol'o. regimen prime regule denoiat ex vi ꝓprietatis. vel ex vi effectus cause formalis capiendo effectū cause formalis general'r put se extendit ad quācūq; dispōnem rei. Sed alq̄ dicūt q̄ est regimen ex vi demonstrationis essentie. z est demōstratio semiplena. q̄ pōt fieri p vnum abltm̄. Sz regimē scōe regle denoiat ex vi effect⁹ cause efficiēt̄ instrumētalis. Regimen tertie regule ex vi effectus cause efficientis principalis.

s^c aliq̄ carētiā s^c dcō s^c casum s^c carētie

Reqꝛ carere notans ablatiuum regit eius

ꝫ careat regit abltm̄ pena ꝫ adiectm̄ pur⁹ regit abltm̄ crimie.

Vt pena careat homo purus crimine viuat

¶ Dic̄ q̄ dcō iportans ꝛcretiue carētiā alic⁹ rei pōt regere abltm̄ fcantē illō q̄ q̄s caret. vt careo pecunia. amict⁹ vestib⁹ ꝛc. Dicit notāter (dictio) ad fcādū q̄ ista regl'a nō hz solū ꝓpriē de noib⁹. sz etiam de ꝓbis z participijs. Exemplū de noie. vt pur⁹ crimie. De verbis. vt iste priuat vestib⁹. De participio. vt carēs libris. Dicit notāter (ꝛcretiue) ꝓpter abstracta carentiā importantia. q̄ nō regūt ablatiuū sed genitiuū. vt priuatio virtutis viuiue

☞ Arguit. dcō fcans carentiā alicui⁹ rei nō regit ablatiuū. g̃ male dicit. Reqꝛ carere notans ꝛc. Añs pꝛ in hoc exemplo. defect⁹ sanitatis. ibi defectus fcat carentiā. z tm̄ regit illū gtm̄ sanitatis. ergo male dicit auto: q̄ dcō fcans carentiā regit ablatiuū. Sol'o. regula intelligit de dcōne fcante carētiā ꝛcretiue. sed defect⁹ fcat carentiam abstractiue.

¶ Quãtra dictio fcãs carentiã abstractiue regit abltm̃. vt ẽ abstractũ op⁹ in ẽ exẽplo. Nõ est opus bñ valẽtib⁹ medic⁹ sed male habẽtibus. Sol'o. ẽ nomẽ opus solũ excipit. Prio q̃ notandũ q⁹ op⁹ capit trib⁹ modis. Prio mõ vt fcat penuriã vl' indigentiã, z sic habz duos casus sub eadẽ termiatõe. vt nõ est opus in ntõ, z habeo op⁹ i accõ. Scõo valet tm̃ sicut necessariũ vel vtile. vt in exẽplo euangelij prius posito, z sic habet tres casus sil'es. scz ntm̃ accm̃ z abltm̃. Exemplũ de ntõ. vt quid opus est, de accõ. vt dñs bis opus habet. de abltõ. vt nõ est op⁹ bñ valẽtib⁹ medic⁹. Tertio capit p oñi illo qõ agit vel fit. z sic declinat p oẽs casus. vt opa gersonis. opa tullij. vñ⁹. Est opus id qõ agis. opus expedit atqz necesse est.

☞ Arguit. nõ entis nõ est exercere aliquã opationẽ. sed dcõ importans carentiã est nõ ens. g̃ nõ põt regere abltm̃. Minorpbat. q⁹ carentia dic̃ priuationẽ entitatis. sed priuatio est nõ ens ergo dictio importãs carentiã nõ põt regere abltm̃. Sol'o. nõ entis nõ est regere ciuil'r. sed bñ põt regere. grãmatical'r. vt in ꝓposito.

¶ Querit. q̃tuplices sũt dcões importãtes carẽtiã. Sol'o. triplices. Quedã sũt q̃ solũ abltm̃ regũt. vt careo vaco cassus opus captus ꝛc. vt careo oib⁹ amicis q̃s mihi mors rapuit. capt⁹ lumine. capt⁹ oculis. i. cecus. Virgilius. Ast oculis capti fodere cubilia talpe. Et sic inqt Hieronym⁹. Nisi tot⁹ talpeus esses ẽ videres Capt⁹ mẽte id est insan⁹. Quedã sunt que regũt accm̃ cũ abltõ. vt sũt spolio priuo orbo z sil'ia. vt spoliauit petrũ pecunia. orbauit illũ liberis Et quedã sũt que fgũt ablatiuũ cũ p̃põne. vt libera nos a malo. Et hic. abstinete vos a carnalib⁹ desiderijs. Vel etiã solũ gtm̃ vt sunt abstracta carẽtiã vel plenitudinẽ fcantia. Et denoiat ẽ regimẽ ex vi effectus cause materialis circa quã

ẽ vbũ ipsonale interest s^c deriuatiua .i. dnqz

Inter et est iuncta tibi dat pronomina quina
s^c interest

Intererit nostra vestraqz meaqz tuaqz
ẽ vbũ ipsonale tenebit

Atqz sua. refert normam seruabit eandem

¶ Snia est. q⁹ illa duo verba scz interest z refert regũt ablatõs dnqz pnoim possessiuoz loco suoz p̃mitioz. vt mea interest studere. tua refert cantare. Cui⁹ ratio est ad euitandũ dubitationẽ. si em̃ ponerẽt in genitiuo dubiũ esset an esset gtũs primitiui vel possessiui. ad hoc dubiũ tollendũ ponunt in abltõ. z tũc cõmittit vna figura que dicit antitbesis, z habet fieri quãdo casus ponit p casu. vt p̃ma luce intererit tua legere

☞ Arguit, ille oẽs vident esse incõgrue. q⁹ adiectiuũ ponit sine

substātiuo. Sol'o. simpl'r loq̄ndo ꝛ artificial'r tales oro̅es sūt inco̅
grue, ꝫ vsual'r loquēdo admittunt̄ ꝑ figurā ꝓius dictā. Et rō excu/
sans illud vicīū est ꝙuenīētia gri cū ablto̅. ꝛ etiā inclusio gri ꝓmitti
¶ Cōtra illud qō est alicui incognitū nō pōt ex/ (ui in possessiuo.
cusare aliquā oro̅nem sed noticia figuraꝝ dependet ex q̄rta parte
ist⁹ doctrinalis. g̃ ꝑ illas nō pñt excusari oro̅es hic posite. Mior
ptz ꝑ illū textū in ꝓbemio positū. Tandē grāmaticas ꝑposse doce/
bo figuras. Sol'o. illa ꝑ instructorē sūt declarāda q̄ntū materia
req̄rit. sed ꝑfecta illoꝝ determiatio spectat ad q̄rtā ptē buⁱ⁹ libri.
¶ Querit. vtꝝ post ista ꝟba ꝙiūctio possit sil' copl'are ablt̄m ꝛ gt̄m
Sol'o sic. Et qñ ōr. ꝙiūctio vult copulare inter cōsil'es casus, ꝫ ge
nitiu⁹ ꝛ ablt⁹ sūt casus dissil'es. g̃ ꝛc. Sol'o. ꝟ vez est qñ dcō re/
gēs nō pōt regere diuersos casus. ꝫ iste dcōes pñt regere diuersos
casus. ergo ꝛc. vt interest mea ꝛ scribentis legere.
¶ Querit. vtrū ista ꝟba ꝑsonal'r posita pñt regere ablt̄m. Sol'o,
sic ꝛ cū ꝟ hñt ntr̄m añ se. vt id mea nihil interest an studeat an ludat.
¶ Querit. vtꝝ posset fieri relatio ad istos ablatiuos. Sol'o sic. vt
mea interest curare q̄ scribo. Sz tñ tales relatōes sūt ad ꝓmitiua
subintellecta ꝛ nō ad possessiua.
¶ Querit. vtrū ista oratio sit ꝙgrua Inter ꝛ est iuncta tibi dat ꝛc.
Sol'o. sic, q: ibi est suppositū scz interest. ꝛ appositū scz dat qō re/
git post se accn̄ scz ꝑ noia q̄na. ꝛ iūcta est adiectiuū ꝓtic̄piale. ꝛ suū
substātiū est ly ꝑnoia. Et qñ ōr. ibi est themasis q̄ est figura. g̃ est fi/
guratiue ꝙgrua. Solutio est figura locutōis ꝛ nō ꝙstructōis.
¶ Querit. q̄re interest nō regit grōs quinqꝫ ꝑnoīm ꝓmitiuoꝝ.
Solutio. ideo. q: illi gri semp capiunt̄ passiue. sed istud ꝟbū inter
est req̄rit gt̄m actiue ꝟcantē vt patuit in regimīe gri. Et illi gri ido
mutant̄ in ablt̄os possessiuos femininī gener⁹. q: ꝟ ꝟbū interest cō
ponit̄ ex tribꝫ. s. in re. ꝛ est. vt interest. i. in re est. iō si addat̄ ꝓnomen
dz se ꝙformare cū substātiuo re. vt interest mea legere. i. in re mea
est legere. ꝛ nō in re mei. qō etiā ptz ex valerio dicēte. Mea nil re/
fert humi vl' sublime putrescā
¶ Arguit. ōr de⁹ miserere mei. q⁹ dñatur tui. ergo ꝛc. Sol'o. illa
verba ꝛ similia requirūt post se grōs passiue ꝟcātes. qō nō est dōm
de ist⁹ hic in textu positis. ꝛ hoc ꝟm quosdā.

i. dcō ꝟcās dcō ꝟcās
plenitudinē inopiam ablt̄m .i. gt̄m

Plenus inops casum dant istum siue secundum

Exemplū in quo illa dictio plena ꝟcans plenitudinē regit gt̄m vini
et ablatiuum vino.

Vini vel vino duo dolia plena vidcto

Exemplū in quo hoc verbū egebit ꝟcans defectuꝫ regit gtm̄ panis vel ablatiuum vino.

Pauper egenus inops vino vel panis egebit

¶Snia ista stat̄ duab⁹ regl'is. Pria est. dcō ꝟcās ꝓcretiue plenitudinē pōt regere ablt̄m ꝟcantē illō respectu cui⁹ h̄ mō tal' plenitudo. vt plen⁹ gr̄a. diues auro. satur pane. Scōa regl'a. dcō ꝟcās inopiā pōt regere ablt̄m respectu cui⁹ h̄ mō tal' inopia. vt imunis crimine.

¶Arguit. dcō ꝟcās abūdantiā vel defectū regit gtm̄. vt inopia vl' defect⁹ bonoꝝ. Sol'o. secludit ꝑ b̄ qō dicit (cōcretiue) qr̄ noīa abstracta plenitudinē vl' inopiā ꝟcantia regūt gtm̄. Exēplū de primo vt habet abūdantiā bonoꝝ. de scōo vt bz indigētiā ciboꝝ. Ubi notandū q⁹ sub ista regl'a cōprehendunt noīa felicitatē vel infelicitatē importātia. vel etiā vacuitatē vt felix pecunia. vacuꝰ cerebro ꝛc.

¶Querit. vtꝝ oīs dcō īportās inopiā q̄ regit ablt̄m ꝑ istā regulam etiā possit regere gtm̄. Sol'o. nō oīs dcō. sz q̄dā sūt dcōes q̄tm̄ re

¶Querit. q̄tuplices sūt dcōes (gūt ablt̄m. vt spoliat⁹ ꝓuat⁹ ꝛ sil'ia. īportātes carētiā. Sol'o. duplices. Quedā sūt q̄ ꝟcāt carere aliq̄ vl' ab aliq̄ cessare. ꝛ ille vt ī pl'imū regūt ablt̄m cū grō. vt careo egeo. Alie sūt q̄ ꝟcāt facere carere. vt aufero ōmo ꝛ sil'ia. ꝛ ille regūt dtm̄ cū accō ꝛ q̄nq⁹ accm̄ cū ablt̄ō. vt ꝓuo spolio. mō ista regl'a intelligi

¶Querit. quō denoīat istō re- (tur de ꝓmis dcōnib⁹ ꝛ nō de scōis gimē. Sol'o. ex vi effect⁹ cause material' circa quā. qr̄ dcō rectaim portat rēcirca quā ꝟsat plenitudo vl' inopia. Sz regimē ꝓme regle spēali⁹ denoīat ex vi plenitudis. ꝛ regimē scōe regle denoīat. ex vi

¶Querit. q̄d est dōm de ista orōne. plenū gr̄a ꝛ verita- (carentie. tis. vtrū sit ꝯgrua. Et videt q⁹ nō. qr̄ ꝓiūctio copulat inter dissil'es casus. Sol'o. ꝓiūctio pōt copulare inter diuersos casus q̄ regunt a dictōe porente illos regere. vt hic.

hoc adiectm̄ cum istis ꝟbis.

Dignus cum potior vescor fungor fruor vtor
b̄ ꝟbū solūmodo ablt̄ō

Et careo iungo casu tantumodo sexto

¶Snia est. q⁹ istud adiectm̄ dign⁹. ꝛ sil'r ista ꝟba fungor vescor ꝛc. regūt ablt̄m vt dign⁹ laude. potior victoria. fungor sacerdotio. vescor lixis ꝛ assis. fruor eterna beatitudine. careo pecunia.

¶Arguit. ista ꝟba regūt gtm̄ vel ablt̄m. vt ꝑz in ꝓncipio libri verboꝝ deponētaliū. q̄ male dicit Alexāder q⁹ regūt ablt̄m tm̄. Dōm q⁹ verꝝ est ꝼm artē. sed nō ꝼm vsū.

¶Querit. vtꝝ indign⁹ etiā regat ablt̄m ꝑ istā regulā. Dōm q⁹ sic. qr̄ indign⁹ est oppositū illi⁹ adiectiui dign⁹. sz oppositoꝝ eadē est disciplina. Et similiter hec ꝟba dignor ꝛ indignor.

De regimine ablatiui

¶Querit. qt fcata hz dignor aris. Dom q qttuor. Prio valet tã tũ sic dignũ esse. vt dignemi mihi trãsmittere decẽ florenos. Scõo valet tantũ sic iudicare. z sic regit gtiñ accñ vel abltiñ. vt dignor societat tue. dignor societatẽ tuã. dignor societate tua. Tertio vt ẽ ꝟbũ ad appciationẽ ptinens. z sic regit gtiñ vl abltiñ. vt iste liber dignat triũ solidoꝝ vl tribꝫ solidis. Quarto capit p dignũ habere z sic ꝟstruit cũ infinitiõ. vt ibi. Dignare me laudare te ꝟgo sacrata Jta sil'r est etiã intelligendũ de boc ꝟbo indignor.

¶Querit. qt modis ꝟstruit ꝟ nomẽ dignꝰ. Dom q qttuor mõis. Prio cũ abltõ. vt pt3 in textu. vt dignꝰ laude. dignꝰ bonore. Scõo pot ꝟstrui cũ infinitiuo. vt petrꝰ fuit dignꝰ cãtare. Tertio z magis elegãter ꝟstruit cũ ꝟbo substãtiuo mediãte q q̃ vel qõ. vt dignꝰ est que amãt oẽs. Quarto ꝟstruit cũ gerũdio in di termiato. vt est dignus laudãdi. Jta sil'r intelligendũ est de boc noie indignus.

¶Querit. qr modis capit illa dictio potior. Dom q duobꝫ modis. Prio vt est nomẽ cõparatiui gradus z tũc valet tantũ sic melior vt potiora sũt bona aie q3 bona corpis. Horatꝰ. Vidisti ne locum potiorẽ rure. Scõo capit vt est ꝟbũ deponẽtale. z tũc hz triplicẽ cõstructionẽ. Prio ꝟstruit cũ gtõ. vt lacedemoniꝫ lõge lateq3 rex potiti sũt. i. diu rex imperiũ tenuerũt. Scõo ꝟstruit cũ accõ Cherẽtius Jlle alter sine labore patriũ potit cõmodũ. Talibꝫ tñ z silibꝫ oõnibus nũc nõ vtimur. Tertio ꝟstruit cũ abltõ. vt potitꝰ sum victoria.

¶Querit. q est dñtia inf vescor. pascor. z victito as are. Dom q ista. q3 vesci est boim. z extẽdit se ad cibũ z potũ. vt vescor pane z lacte. Sz pascor ꝟuenit bestijs. vt apes pascunt flores. Et victitare ẽ aliq̃ genere ciboꝝ vti. vt qdã ppli victitãt bũana carne.

¶Notandũ q dñtia est inf frui z vti. q3 frui est solũ respectu boni increati vt est deꝰ. vñ frui sic diffinit. Frui est amore alicui rei inbere ꝓpter seipam Sz vti ꝟuenit rebꝫ q̃ in aliũ finẽ tẽdũt. vt sũt virtutes z alie res create. vt vtor hac domo rc.

¶Querit. quõ denoiat istud regimẽ. Dom q denoiat ex vi effectꝰ cause materialis circa quam.

.i. istos abltõs ille ppões .i. sil'es ppões. .i. regũt

Hos casus de. pre coram. societ3 gubernant

¶Snia est. q iste ppõnes de. pre. coram. z similes in Donato posite. ibi. Da ppositiones casus ablti rc. volũt deseruire abltõ casui tñ. vt de domo. pre timore rc. Et dicit notãter (Ablatino casui tñ) pro pter ppositiõe q vtriq3 casui deseruiunt. vt in sub sup z subter. vel subtus. de quibus in fine huius patebit.

De ppositionibꝫ ablatiuo casui deseruientibus.

¶Arguit. in pncipio buiꝰ libri dictũ est q ppõnes non pñt regere casum. g rc. Dom q boc vez est capiẽdo regere spealiter. sed loq̃tur hic de regere generaliter ꝓut se extendit ad deseruire.

Glosa notabilis

¶ Cõtra generaliter capiẽdo regere nõ cõuenit ꝑpositõibꝫ. ꝛc. Añs ꝓbat de ista ꝑpõe tenꝰ. que regit gtiã ꝛ nõ ablatiuũ. vt crurũ tenꝰ. Dõm ꝙ hoc est more grecoꝝ ꝙ vtunt gtõ loco ablti. tñ ꝑm latinos deseruit ablto casui. vt collo tenꝰ. qõ infra manifestabit amplius.

¶ Cõtra. more latinoꝝ alie ḡtruoꝝ ꝑpões etiã deseruiũt ablatiuo casui. ḡ male excludit illas ꝑpões. Añs ptz in hoc exẽplo. Sup illo pũcto iploranda sunt prudentũ viroꝝ ꝛsilia. ibi hec ꝑpositio sup deseruit ablto casui. scz illo pũcto. Dõm ꝙ in illa oõne sup capit ꝑ de. ꝛ tũc bñ põt deseruire ablto casui. vt i seqnti textu declarabit

¶ Cõtra. capiẽdo regere cõiter. s. ꝑ deseruire. tũc ille ꝑpões a Donato posite nõ deseruiũt ablto casui. Añs ptz in ista oõne. vidi de/post. Dõm ꝙ ibi capiunt aduerbialiter. vt patz in his ꝓsibꝫ. Voces ꝑposite nequeũt sine casibꝫ esse. Si careãt illis dñt aduerbia dici.

¶ Querit. vtrũ iste ꝑpões sint semp exprimẽde. Dõm ꝙ nõ. sed pñt etiã subintelligi. Juuenalis. Raro aconita bibit fictilibꝫ. i. ex fictilibꝫ. Jtẽ aconita ꝑcat venenũ intoxicatiuum.

¶ Querit. ḡt modis põt capi a. Dõm ꝙ mlt̃ mõis. Prio vt est ꝑmũ elemẽtũ inchoãs lrãs. ꝛ sic dr apõ grecos alpha. apud hebreos aleph. Scõo põt capi vt est interiectio dolẽtis. stupẽtis. deterrẽtꝫ. vl̃ ꝓhibẽtꝫ. ꝛ sic solet in fine aspirari. vt Spem gregꝫ ab silice i nuda cõnira relict. Tertio capit vt est ꝑpõ deseruiẽs ablto casui. vt a sũmo vsqꝫ deoꝝsũ cecidit lucifer. ꝛ illo mõ captũ ꝑponit semp ꝛsonãtibꝫ. sed ab ꝑponit vocalibꝫ. vt ab amore Jnuenit tñ ab duabus liquidis ꝑposita. scz l ꝛ r. vt ab lege. ab rege.

¶ Querit. ḡt modis capit cũ. Dõm ꝙ tribꝫ modis. Primo vt est aduerbiũ ꝑcans idẽ qõ qñ. vt cũ venerit sanctus sanctoꝝ cessabit vnctio vestra. Scõo capit vt ẽ ꝛiũctio valẽs tãtũ sic ḡ tus vel qm̃ vt cũ mlta in te bñficia ꝛtulerit. te tñ semp expioꝝ ingtũ. Tertio capit cũ vt est ꝑpõ. ꝛ sic regit ablt̃ ꝑcantẽ comitẽ. vt cũ petro. Et nũ qꝫ illo mõ captũ reperit sine casuali dcõne. licz barbare possit quis dicere. vis cũ ire. sz ꝑ illo dr dici. vis mecũ ire. Et sepe ꝑ anastrophã ponit illa ꝑpõ cũ post suũ casuale. vt nobiscũ vobiscũ ꝛc. Vñ qñ est ꝑpõ tũc dr scribi ꝑ c. sed qñ est ꝛiũctio vl̃ aduerbiũ tũc dr scribi per

¶ Jtẽ corã põt capi dupliciter. Uno mõ aduerbialiter. (q. sic scz quum. sic ꝑcat idẽ qõ in ꝑsentia vl̃ ad ꝑsentiã. ꝛ ꝓstruit ꝓmo cũ ꝓbo iportãte quierẽ in loco. vt qõ mihi iã dubiũ rescripsistꝫ corã re ipa ꝓbetis Scõo cõstruit cũ verbo iportãte motũ ad locũ. vt volo maleficum corã adducere. Scõo capit corã vt est ꝑpõ. ꝛ sic regit ablt̃. vt co/

¶ Jtẽ clã sine casu est aduerbiũ. vt clã do (rã iudice fit ꝛfessio rei. mũ intrauit fur. Sz vt est ꝑpõ ponit cũ suo casuali. vt fur abũt ex/carcere clã custodibꝫ. Jnde venit clanculũ aduerbiũ. Comicꝰ. Jnuidere ꝛ mordere oẽs clãculũ ꝛ ego floccipẽdere. ꝓ ꝙ ꝺ dicũt clãdestine.

De regimine ablatiui

¶Querit. quō dr̄ñt de ꝛ ex ab ill'. s. a vel ab. Dōm q̄ sic. nā a ꝛ ab regūt ablm̄ p̄cantē cām efficientē. sz de ꝛ ex regūt ablm̄ p̄cārē cāz materialē. vt plin⁹ dic. Est lib tā inept⁹ vt credas nō puero sc̄ptuz sz a puero. i. ab hoie pueili. Sz q̄ñq; capiūt de ꝛ ex i sacra sc̄ptura vt notāt cām efficientē. vt ps ad Romanos. xj. Ex ipo ꝛ p ipm ꝛ in ipo sūt oia. Vñ ex ꝛde dr̄ñt. q; de notat ꝑ substantialitatē. vt filiꝰ ab eterno p̄cessit de pre. Sz ex generalr loq̄ndo notat quēcūq; moduz p̄cedēdi ab alio. vt ex ipo sc̄ celū ꝛ t̄ra. vñ⁹ Ex ō materiā notat. a vl

¶Querit. q̄t (ab efficiētē. Per dat formalē. sz p̄pter dat tibi finē. mōis capit p. Dōm q̄ duob⁹ mōis. Prio vt est infiectio⁹ sic aspi rat i fine sine adiūctōe illi⁹ lr̄e. c. vt p;ob deū hoimq; fidē. Hieronymus. P;ob pudo⁹ mlier vicit seclm. Scdo capit vt est p;epō. ꝛ sic q̄ñq; notat cām. vt ego id p te agā. Q̄ñq; est idē qđ p̄m. vt lr̄is deo operā p viribꝫ tuis. i. p̄m vires tuas. q̄ñq; est idē qđ in. vt p;lat⁹ se/

¶Jtē p;e q̄ñq; denotat cōparatōez (dēs p tribunali. i. in tribunali. ꝛ p̄cat idē qđ magr̄. ꝛ sic dr̄. ego p te deligo neminē. q̄ñq; notat cāz ꝛ sic p̄cat a vl ex. vt p;e timo;e obmutuit. i. ex timo;e. q̄ñq; est idem qđ ante. vt q̄cq̄d agit; semp deū p;e oculis habeat. i. ante oculos.

¶Jtē palā q̄ñq; capit vt est aduerbiū. vt palā loquut⁹ sum. q̄ñq; capit vt est accūs a noie pala pale. q̄ñq; capit vt est p̄positio deseruiens ablatō casui. vt ego ausim palam omnib⁹ fateri.

¶Jtē sine q̄ñq; est vbi impariui modi a sino is ere. vt ps in passione dñi. Sine an veniat belꝑas liberās eū. q̄ñq; est p̄pō deseruiens ablatiuo casui vt sine timo;e faciam boc.

¶Jtē absq; valet tantū sic sine. ꝛ dr̄ absq; verecūdia. i. sine verecūdia. Et sub illa p;epone sine q̄dā cōp;ehēdūt p̄cul. vt p̄cul dubio. id est absq; dubio. Et quidā exponūt p̄cul p illo p̄tic̄pio remoto. vt p/cul dubio. i. remoto dubio. Sz tñ ponit aduerbialr. Virgili⁹. Serta p̄cul capiti tantum delapsa iacebant.

¶Notādū q; ten⁹ q̄ñq; est nomē. ꝛ sic est extrema ps arc⁹. i. finis. q̄ñq; est p̄pō p̄cās idē qđ vsq;. ꝛ sp postponit suo casuali. vt pubetenus mēreten⁹. Ubi notādū q; ten⁹ q̄ñq; pōt regere gtiū dū res ē gemina vl singl'ari nūero carēs. Virgili⁹. Ut cruꝛ ten⁹ a mēto paleariaꝫ pendent. i. vsq; ad crura. semp eñ tenus p̄cat vsq; ad. vt auriū ten⁹. i. vsq; ad aures. De pl'ali nūero. vt cumaꝛ ten⁹. i. trāspadano

¶Jtē q̄ten⁹ est idē qđ q̄m.. Tulli⁹. Quaten⁹ negaꝛ nob diu vi (rū. uere agam⁹ aliq̄d q̄ nos vixisse testemur. q̄ñq; est idē qđ q̄ntum. vt videndū est q̄ten⁹ amicitie tribuēdū est. Sz q̄tin⁹ p i est ꝛiūctio valens tātū sic vt. Sic ꝑten⁹ p e sc̄ptū est idē qđ lōge. vt ꝑtenus eger ago. Sz ꝑtinus p i. sc̄ptū idē est qđ mox. vt Hostē repellas longi⁹ pacēq; dones ꝑtin⁹. Et iuenit etiā a tenus eatenus. ꝛ valet tantuz sicut ita. vt da nobis eaten⁹ bonoꝛe ꝓficere. i. ita.

Glosa notabilis

¶Querit. vñ regit iste ablūs ecōuerso i ista oīone. hō est risibil' et ecōuerso. Dōm q si ē vna dcō valēs tātū sic ecōuersiz sic ē aduerbium. Sz si capit vt sūt due dcōes. sic illa ꝑpō e defuit ablō casui. s.

¶Querit. ąt sūt ꝑpones defuientes ablō casui. Dōm q (ꝓuerso. qndeci. vñ⁹. Sext⁹ qndenas sibi iūgit ꝑposituras.

¶Querit. ex q vi regunt isti ablī. Dōm q ex vi nature ꝑpōis. qa qñ alicui regimi nō ē nomē ipositū. tūc retinet nomē generale tāq; sibi ꝓpriū. sz regimi istaz ꝑpositionū nō ē nomē ipositū. ḡ ꝛc.

ꝑ qñ illa ꝑpō ꝑ illa ꝑpōe ablō ,i iūgere

Cum super est pro de sexto decet hanc sociare.

¶Snia est. q ista ꝑpositio super sumpta ꝑ ista ꝑpositione de constituitur cū ablatiuo. Virgili⁹. Multa sup priamo rogitans super hectore multa. hoc est de priamo ꝛ de hectore.

Arguit. ex isto seq̄ret q ois illa oīo esset dubiosa in q ponit illa ꝑpō sup. qō est falsū. Sequela ꝓbat. quia dubiū esset an sup caperet fm ꝓpriam fcationē vel ꝑ dē. Dōm q illa dubitatio tollit ꝑ dictionem rectā. qz qñ regit ablm̄ tūc stat ꝑ de cui⁹ est deseruire ablō casui. Sed qñ sup capit fm ꝓpriā naturā deseruit accō casui. vt in pō. Sup aspidem ꝛ basiliscū ambulabis ꝛc.

¶Querit. quare autor ponit istā regulā potius de illa ꝑpōne super ꝙ de alijs prepōnib⁹. Dōm q ideo. qz sup sepius ꝟstruit cū accō. Primo qñ importat cōpationē. vt crux xp̄i est preciosior sup oia ligna siluaz. Scō qñ ponit ꝑ vltra. vt Jobes addidit duos albos sup pecunias quas dedit ꝑ nūcio. Tertio qñ ponit ꝑ cōtra. vt vado super hostes. id est ꝛtra hostes. Quarto qñ ponit ꝑ supra. vt petr⁹ sedet sup sedem. vñ⁹. Cū quarto casu semp sup associat. Cōparat. at qz notat vltra. cōtra. quoq; supra

¶Querit. ąt modis sup ꝟstruit cū ablatiuo. Dōm q quinq; modis. Primo quādo ponit ꝑ in. vt sup fronde viridi sedet philomena. id est in fronde. Scō qñ ponit ꝑ ꝓter. vt sup his bñficijs confe ram tibi alia. i. ꝓter hec beneficia. Tertio qñ ponit ꝑ de vt volum⁹ cōqueri sup iniurijs nobis illat. i. de iniurijs. Quarto qñ ponit pro ꝑ. vt ego cogito multū sup his. i. ꝑ his. Quinto qñ ponit ꝑ ꝓpter. vt multū laboraui sup prouisione vestra. i. ꝓpter ꝓuisionē vestrā. vñ⁹. Cum sup in. ꝓter. de. pro signat quoq; propter. Istis quinq; modis sertis super sociatur

¶Notandū q sup qñq; denotat locū. ꝛ sic regit accm̄ vel ablatiū. vt sedeo sup lapidē vl̄ sup lapide. Virgili⁹. Hic tū hac mecū poteris requiescere nocte. Fronde sup viridi. sunt nobis mitia poma. Qñq; sup idē est qō valde. ꝛ sic est aduerbiū nō regēs aliquē casum Virgilius. Ecce sup mesti magna dyomedis ab vrbe Legati respōsa ferunt ꝛc.

s' abltūs s' verbis illa ꝓpōne ꝑcedente

Iste datur casus passiuis a ꝓceunte

Est exēplū in quo boc ꝟbum cernit ꝯstruit cum abltō me mediāte ꝑpōne a

Est exemplū in quo b ꝟbum videbo ꝯstruit cū ablatiuo illo mediāte ꝓpositione ab.

Cernitur hic a me. quandoqꝫ videbo ab illo

¶ Dic ꝙ ꝟbū passiuū pōt regere abltm mediāte ꝑpōe a vl' ab ꝓcantē cām efficiētē q̄ infert illā passionē. vt petr⁹ diligit a me. Et ō no/tāter (cām efficiētē) qr abltūs ꝓcās cām instrumtalē ꝑt regi a ꝟbo

¶ Querit. qñ (passiuo sine medio. ꝑpōis. vt iohes ledit cultello. illa ꝑpō a dz mediare ꝛ qñ ab. Sol'o. qñ abltūs incipit a ꝯsonāte tūc dz mediare a. vt a domo. sz qñ abltūs incipit a vocali. tūc debz mediare ab. vt ab amore. A tali dico vocali q̄ suā ꝓtiā vim retinet qr si tal' trāsit i vim ꝯsonāt⁹. tūc dz poni a. vt a vocali ich oat alpha

Arguit sūt ml'ta alia ꝟba q̄ꝫ passiua q̄ (bertū. a iobāne ꝓcutior. regūt abltm mediāte ꝑpōe a vl' ab. ḡ male ō. Iste dat casus passiuis ab ꝑeūte. Añs ꝓbat. vt oscl'or amplectror crimior q̄ nō sūt passiui gener⁹, sz cōis gener⁹. Sol'o qñ regūt abltm p⁹ se mediāte ꝑpo

¶ Cōtra: ille abltūs regit a ꝑ/ (sitōe. tūc sumūt i passiua ꝓcatōe. pōne ꝛ nō a ꝟbis passiuis. qr ab illa dcōe regit casus aliqs ꝓ quā cogit stare i tali casu. ita ꝙ nō possit stare i alio. sz ꝑpōnes defuiētes abltō casui faciūt ꝙ dcō recta i ꝑdict⁹ oriōnib⁹ sit ablti casus. ḡ ꝛc.

Sol'o. qñ retror qt ꝑpō suū casuale ad actū tūc regit ab illo verbo

¶ Querit. quō i ꝓposito capiendū est (passiuo. tm ꝓ mediū ꝑpōnis. ꝟbū passiuū. Sol'o. ꝑmo ꝙ ꝟbis passiue gener⁹. Scōo ꝟba neutra passiua regūt ablatm ꝓ istā regl'am mediāte ꝑpōe a vl' ab. vt vapulo veneo. Tercio ꝟba cōia i passiua ꝓcatōe sūpta. vt oscl'or crimior amplector. Quarto ꝟba deponētalia i passiua ꝓcatōe sūpta. vt nascor. Quīto ꝟba ipsonalia i tur. vt docet. Exēplū ō ꝑmo. vt liber legit a me. De scōo. vt vapulo a iobāne. De tertio vt crimior a te. De q̄rto vt nat⁹ sū a parētib⁹ nobilib⁹. De q̄nto vt docet a me grā/

Arguit. ꝟbū passiuū regit abltm sine ꝑpōne. vt le/ (maticam. dor cultello. ḡ ꝛc. Sol'o. ꝟbū passiuū regit abltm ꝓcātē cām efficiētem instrumētalē sine medio ꝑpōnis. vt ibi. Rēḡ notās fieri. ꝛc. sz nō regit abltm ꝓcantē cām efficientē ꝑncipalē sine medio ꝑpōnis.

¶ Querit. vtr ꝟbū passiuū ꝑt regere abltm ꝓcantē cām efficientez ꝑncipalē sine medio ꝑpōnis. Sol'o. nō. cui⁹ rō est. qr passio imediate nō fit a cā efficiēte ꝑncipali. sz mediāte medio. ḡ dz mediare ꝑpō

¶ Querit. vtr nccariū est ꝙ mediet (ad ꝓcādū illā mediationez. ꝑpō. Sol'o. nō. sz solū ponit ad designādū mediatā habitudinem abltōr ad illā passionē q̄ ꝓcat ꝓ verbū passiuum.

Glosa notabilis

¶ Querit. ąruplicia sūt ꝟba passiua. Solo. triplicia. q̄dā sūt passiua ꝓcatōe tm̄. vt extulo vapulo veneo. Quedā voce tantū. vt mereor diuertor. z mḷta ꝟba deponētalia. vt loq̄r seq̄r ꝛc. Sz alia sē passiua voce z ꝓcatōe sil'. z illa sē ꝟba passiui gener'. vt amor doceor et

¶ Querit. q̄re ꝟba passiua regūt ablm̄ mediante ꝑpone a (sil'ia: vl' ab. z nō mediāte alijs ꝑponib'. Solo. ille due ꝑpones iportāt circūstātiā cause efficiētis q̄ ꝓcat ꝑ ablm̄. quā alie ꝑpones nō im/

¶ Querit. vtz ꝟbū passiuū pōt regere pl'es ablos ex di/ (portāt. uersis viribꝫ in vna oꝛōne. Solo sic. vt ptz i ꝟ exēplo. iohes ꝓuat cultello a petro oc'is vnico ictu isto tpe. ꝑm⁹ ablūs. s. oc'is regit ꝑ istā reg'az (Reqz carere notās) scōs. s. cultello regit ꝑ illā regulā (Rēqz notās fieri) terci⁹. s. petro regit ex vi effect⁹ cause efficiētis ꝑncipal'. ibi (Iste dat casus) q̄rt⁹. s. vnico ictu. regit ex vi cause formalis. ibi (Nomē eis adiūge modū) sz q̄nt⁹ scz isto tpe. regit ꝑ illaz regulā (Aut tps signās) ex vi cōmēsuratōis tēporal'.

¶ Querit. ex qua vi regit iste ablūs. Solo. ex vi transitōis. q̄ ꝑpositiones notant transitionē z diuersitatē.

.i. ꝟbū ꝓcās actū suscipiēdi	s' ꝟbū i. ꝟbū ꝓcās actū recedendi

Vel si susceptum quod signat siue recessum

Exēplū i q̄ ꝟ ꝟbū disco ꝓcans actū suscipiēdi regit ablm̄ te mediāte ꝑpone a	Exemplū in quo ꝟ verbū recedo ꝓcās actū recedēdi regit ablm̄ te mediāte ꝑpositōe a

Sic a te disco libros. a teqz recedo

¶ Snia b⁹ statꝫ in dnab⁹ regul'. Prīa est ꝟbū ꝓcans actū suscipiēdi pōt regere ablm̄ mediāte ꝑpone a vel ab ꝓcantē illū a q̄ talis suscepcio causat. vt didici ꝟ a te. intellexi hoc ab illo. Scōa regula est ꝟbū importās actū recedēdi pōt regere ablm̄ mediāte ꝑpone a vl' ab ꝓcantē illū de q̄ fit talis recessus. vt iohes recessit a petro. z ibi:

Arguit. ꝟ ꝟbū disco regit (vt auertat indigtōez suā a nob ꝛc. accm̄ ꝑ istā regulā (Erudio doceo ꝛc.) q̄ est ꝟbū vehemētissime trāsitōis. Solo. ꝟ ꝟbū disco capit dupl'r. Uno modo vt est idēqđ doctrinā tradere. z sic regit accm̄ Alio mō ꝓcat doctrinā recipe. z sic regit ablm̄ ꝑ istā regulā. Primo mō ꝑtinet ad mgros q̄ doctrinam tradūt. sz scdo mō ꝑtinet ad discipl'os q̄ doctrinā recipiunt

¶ Contra. disco nō pōt regere ablatiuū ꝓut ꝓcat doctrinā recipere. q̄ ꝛc. Añs ꝓbatur. q̄ ablatiu⁹ est ꝓprius casus verboꝝ passiuoꝝ. sed discere hoc mō acceptū nō est verbū passiuū. q̄ ꝛc. Solo. disco regit ablm̄ ꝓm q̄ habet ꝓuenientiā cū verbis passiuis. q̄ ꝓcat doctrinā recipe. qđ est ꝓm rem ꝓcatam pati. q̄ dicit Arestoteles i tertio de aīa q̄ intelligere pati quoddam est.

De regimine ablatiui

¶Querit. ḡre ꝟba fcantia actū suscipiēdi nō pñt regere ablatiuū, nisi mediāte ꝓpōne. Sol'. iō qꝛ talia ꝟba fcāt actū q̄ solū pōt mediare a ꝟbo. pcedere. ꝛ illa mediatio notat' p ꝓpōnē. .i. multi. dcōne regente. priuati.

De ablatiuis posit' in designatiōe ꝛsequntie.

Sunt ablatini plures rectore soluti

Exēplū in q̄ illi duo ablti. s. doctore legēte ponunt absolute

Discere discipuli debent doctore legente

¶Dicit q̄ pl'es ablti ponunt absolute. Exēplū ptz in textu. ꝛ hic sole lucente dies est. saluo bonore meo ꝫ facere nequeo. legati recedūt re infecta. Jtē aliqñ nō explicite sed iplicite ponit' ablt̄us absolute vt hic. pluēte intrādū est domū ibi sub illo ablt̄o pluēte intelligit' ille ablt̄us deo vel natura. Jō plures dicūt q̄ isti ablti ponunt absolute in designatōe ꝛsequntie. qꝛ ponunt locū vni' ꝓpōnis. q̄ est añcedēs vl' ꝛsequēs in aliq̄ ꝛsequntia. sed qꝛ ꝓpositio (id est pfecta oratio) ꝛstat ex noīe ꝛ ꝟbo. iō oportet eē duos ablt̄os q̄ꝛ vn' resoluat' i nomē ꝛ alter in verbū q̄ faciūt ꝓpōem apud logicū. Ex q̄ soluit' ista q̄stio. q̄re sūt pl'es ablti absolute positi. Cui' solutio clara ptz ex iā dict'.

¶Querit. q̄t modis ablt̄us isti' regl'e exponit'. Sol'o trib' mōis. Prio tpal'r p dū. vt mgr̄o legēte. i. dū mgr̄ legit pueri ꝓficiūt. Scdo exponit' ꝛditional'r p si. vt sole oriēte. i. si sol orit' dies est. Tertio exponit' causal'r per qꝛ. vt sole lucēte. i. qꝛ sol lucet dies est. vñ Per dū vel p si vl' p qꝛ iure resolui. Ablatūs hꝫ quiq̄ regēte caret.

¶Querit. q̄re ablatiui ponunt absolute ī designatōe ꝛsequntie. Solutio. iō. qꝛ ablti semp fcāt sequlā vni' ex alio. nā ablt̄us fcat p modū a q̄. ꝛ sic fcat aliq̄d ex q̄ aliq̄d fit. q̄ potī' ꝓportōnat' ꝫ ablt̄o q̄ alī

Arguit. dictio fcās actū suscipiēdi doctrinā (cui alioꝛ casuū. pōt regere ablt̄m. sz discere fcat talē actū. q̄ fgit illū ablatīm docto re legēte. Sol'o. istud exēplū pōt capi in sensu hypotetico. ꝛ sic valet rātū sic̄ doctor legit ꝛ pueri ꝓficiūt. ꝛ sic ponūt isti duo ablati absolute. qꝛ nō ponunt in eadē oratōe cū illo ꝟbo discere. Sed in sensu catbegorico valet tantū sic̄ discere ꝫbēt discipl'i doctore legēte. ꝛ sic

¶Querit. quō isti ablti absolute positi debēt (regunt a ly discere. se hīe. Sol'o. vn' erit noialis seu ꝓnoialis. ꝛ ali' ꝓticipial' seu loco ꝓticipij posit'. Exēplū de ꝓnoiali. vt me currēte cecidi in foueā. Exēplū vbi ablatūs ponit' loco ꝓticipij. vt deo duce. i. deo ducēte veniā in patriā. Maximiliano rege. i. regēte ero cardinalis.

¶Querit. q̄re vn' ablatiu' debet esse ꝓticipialis seu loco participij positus. Sol'o: ideo qꝛ tales ablatiui ponūtur loco añcedētis seu ꝛsequētis q̄ sūt ꝓpones. sed ille nō cōponunt nisi ex noīe ꝛ ꝟbo. ergo oportet q̄ vn' ablatiu' sit ꝓticipiū qui posset resolui in verbū

¶Querit. q̄t modis ponunt ablatiui absolute. Sol'o: sex modis.

Prio duo ablti q̃z vn⁹ est noialis seu ꝓnoialis. z ali⁹ pticipiaľ. Exẽ plũ ꝑmi. vt sole lucẽte dies est. Exẽplũ scõi. vt me bibẽte nibil loq̃r. Scõo duo ablti noiales q̃z vn⁹ est resolubiľ in ablt̃m pticipialẽ. vt deo duce veniã in patriã. i. deo ducẽte. Tertio vn⁹ ablatũs noialis tm̃. sz circa ipm intelligit vn⁹ abltũs pticipiaľ. vt nũc in speculo et enigmate. tũc aũt videbim⁹ deũ facie ad faciẽ. i. existẽte facie ad faciẽ. Quarto vn⁹ abltũs pticipialis ꝟbi exẽpte actõis. in q̃ subintelligit vn⁹ abltũs noialis. s. deo seu natura. vt pluẽte intrãdũ est domũ. i. deo seu natura pluẽte. Quinto vn⁹ abltũs pticipialis ꝟbi impsonaľ passiue vocis q̃ nõ est resolubiľ in abltõs. q̃z vn⁹ sit noiaľ et alter pticipiaľ. vt dicto de noie dicẽdũ est de ꝟbo. dicto. i. q̃ dictũ ẽ. Sexto abltũs ꝓpr̃ noĩs loci minoris ponit absolute. de q̃ infra pa(tebit.

¶ Queriť. vtrũ etiã alq̃ casus pñt poni absolute in designatõe ꝛ seq̃ntie. Soľo. sic. q̃ ꝑm grecos gti loco abltõz ponunť. z ꝑm Priscianũ pñt poni absolute i designatõe ꝛ seq̃ntie. z bñ ió. q̃ greci carẽt abltõ. z fit ꝓpť ꝛ queniẽtiã gti z ablti. Etiã ꝑm antiq̃s grãmaticos nti ponũť absolute in designatõe ꝛ seq̃ntie. vñ⁹. Soluunť sexti. rectos soluere vetusti vt ꝑz in ymno Crux fideľ. Lustra sex q̃ iam peracta. Et in illo ymno. Oñsa sibi vulnera cũ xp̃i carne fulgida. Et semp tales nti ponunť loco ablatiuoz.

.i abltũs ꝓpr̃ noĩs loci minoris — .i. dcõne a qua debeat regi

De absolutõe ablatiui.

Atq̃ loci nomen quandoq̃ regente carebit.

Istud ponit gra exẽpli ad denotãdũ q̃ ista q̃tuor noĩa appellatiua approbata pñt etiã carere rectore in ablto.

Roma milicia vel humo vel rure domoq̃

.i. ꝟbũ ꝑcãs mo — tũ per locum — regulã

Rex venit. atq̃ means normam seruabit eandem

Isti ablti positi cũ b ꝟbo meabit ꝑcãtẽ motũ ꝓ locũ carẽt rectore

Roma rothomago vernone meabit athenis

.i. eandẽ sniam — .i. ꝟbũ nõ importãs motũ sed quietẽ — sc eidẽ ꝟbo

Seruat idem verbum sine motu dum societur

.i. nomẽ plis nũeri — sc noĩ — .i. tertie declinatõis

Nomen plurale vel cui sit regula terne

Exemplũ in q̃ isti ablti positi cũ b ꝟbo canit nullũ motũ exteriorem iportãte carent rectore.

Qui modo rure canit. vernone canit vel athenis

¶ Dic q̃ abltũs ꝓpr̃ noĩs loci minoris, simplicis figure, declinabi

lis cuiuscūq; etiā declinatōis fuerit, ꝯstruct⁹ cū ꝟbo seu ꝑticipio importāte motū de loco sepe ponit absolute. Dicit primo (ꝓpriū nois) ꝓpter noīa appellatiua. vt ciuitas ecclia villa ꝛc. Dicit (loci minoꝝ) ꝓpter noīa ꝓpria maioꝝ locoꝝ. scz regionū ꝛ ꝓuintiaꝝ vt brabātia francia ꝛc. Dicit (simplicis figure) ꝓpter noīa ꝓpria locoꝝ minorū cōpositę figure. q̄ nō ponunt absolute ꝑ hāc regulā. vt monspessula nus. buscūducis. mōs sancte gertrudis. Dicit (declinabilis) ꝓpter noīa indeclinabilia. vt brugis zwollis campis ꝛc. Dicit (cuiuscūq; declinatōis fuerit) ad denotādū q̄ regla hz veritatē de omni declinatiōe ꝛ de omni nūero ꝫm q̄ autor exēplificat in lra. Dicit (cōstructus cū verbo importāte motū de loco) ꝓpter ꝟba importātia motum ad locū. q̄ ponunt absolute in accō. Et oīm istaꝝ ꝯditionū non est alia ratio assignanda q̄ volūtas grāmaticoꝝ.

Arguit. noīa appellatiua etiā ponunt absolute. g̃ ſnia est falsa: vt venio colonia pulcra ciuitate. ibi pulcra ciuitate ponit absolute.

Sol'o. nō ꝟuenit eis ꝑ se. sed ex adiunctōe ꝓpriū nois.

Cōtra. noīa appellatiua sine adiūctōe alicui⁹ ꝓpriū nois sumpta ponunt absolute. g̃ illa sol'o falsa. Ad⁹ ꝓbat⁹ ist⁹ noīb⁹ militia. bumo. rure. q̄ sūt appellatiue q̄litat'. qr natural'r cōia sūt mlt'orum.

Sol'o. licet sint appellatiue q̄litatis. tñ capiunt hic vt sunt appropriata. ꝛ sic sunt potius ꝓprie qualitatis.

Querit. in q̄ numero ꝛ casu debet poni ꝟ adiectiuū qđ supaddit noī appellatiuo. Sol'o in eodē nūero ꝛ casu in q̄ ponit nomē appellatiuū cui adiungit. vt hic. studui athenis pulcra ciuitate.

Querit. vtr ablt⁹ ꝓpriū nois loci minoris ꝯstructus cū noīe importāte motū de loco careat rectore. Sol'o nō. qr nō dicit. hoc accidit mihi in reditu colonia. sed in reditu de colonia. Rō est. qr nomē ꝓpriū loci minoris positū sine rectore ponit aduerbial'r ꝫm officium. g̃ nō potest poni iuxta nomē seu iuxta verbū vel ꝑticipiū tm̃.

Tūc ibi (Roma militia) dicit q̄ ista ōstruor noīa appellatiua ꝟ interru posita etiā ponunt absolute. Cui⁹ rō est. qr antiq̄ vtebant eis tanq̄ ꝓpriis noīb⁹. Exēplū vt ego venio roma. rure. militia. domo. surgo humo ꝛc. Tūc ibi (Atq; means) ponit vnā additionē dicēs q̄ ablt⁹ ꝓpriū noīs loci minoꝝ ꝯstruct⁹ cū ꝟbo seu ꝑticipio importante motū ꝑ locū (vt meo ꝓmeo ꝑambulo) etiā caret rectore vt dictū est. vt rer meabit roma rotbomago colonia ꝛc

Arguit. ꝟ verbū meo ꝯstruit cū grō. vt i ꝟ exēplo. romanoꝝ rex meat mecblinie. ibi mecblinie ē gti casus. g̃ ꝛc. Sol'o. meare capit dupl'r. Uno mō vt ipportat motū ꝑ locū. ꝛ sic ꝯstruit cū ablt⁹. vt iobānes meat magūtia Alio mō vt ipportat motū i loco. ꝛ sic ꝯstruit cū grō. vt rex meat magūtie. s. q̄n ē ifra muros citat'. Etiā ꝑt capi vt ipportat motū ad locū. ꝛ sic cū acco. vt meabit romā. i. ad illā citatē.

Tūc ibi (Seruat idē verbū) dīc̄ p modū additōis. q̄ ablatūs ꝑtis nois loci minoris tertie declinatōis pluralis nūeri ꝯstructus cum vbo seu ꝑticipio nō importāte motū exterioꝛē caret rectoꝛe. Et dicit (tertie declinatōis pluralis nūeri) q: si esset singularis nūeri ꝛ ꝓprie declinatōis poneret absolute in grō. vt petrus est colonie, scz sine rectoꝛe

Ad nomen positum sic sepe relatio fiet

Exēplū i q̄ b relatiū q̄ refert b nomē romā positū aduerbialr.

Vt vado romam: que menibus eminet altis

¶ Dicit q̄ sepe fit relatio grāmaticalis ad nomē absolute posituz Exemplū. vt vado coloniā que est pulcra ciuitas.

¶ Querit. q̄re autoꝛ h exēplificatoꝛ de accō in regimie ablti. Solo ad q̄candū q̄ ista regla nō solū bz veritatē de accō. sz etiā de grō et ablatiuo. De grō vt sum rome q̄ est caput mūdi. De accō ptz i textu De ablatiuo. vt venio colonia que est sancta ciuitas.

¶ Querit. q̄re autoꝛ b ponit istā dubitatōez. Solo. iō. q: ad aduerbiū nō pōt fieri relatio noialis siue ꝓnoialis. sed iste ablūs ponit aduerbialr. Est g̃ dōm q̄ fit ad nomē fm substātiā. lz sit aduerbiuz ¶ Arguit. fm Priscianū nllī aduerbio pōt addi re (fm officiū. latio. sz istud nomē loci ponit aduerbialr. g̃ ꝛc. Solo. lz ponat ad uerbialr fm officiū. tn manet nomē fm substātiā. ꝛ ita pōt ad ipm

¶ Cōtra. relatiuū nō pōt poni aduerbialr qō illud (fieri relatio. nomē aduerbialr positū referat. g̃ nec añs. Probat ꝓña. q: relatiuū ꝛ añs idē dicūt. Solo. rōne illi⁹ nō refert ipm vt est aduerbiuz sed vt manet nomē fm substātiā. Et b ideo. q: relatiuū ꝛ suū antecedēs debēt ꝓuenire in genere ꝛ i numero. iuxta illud (In genere numero ꝓcedens iūge relato) sed aduerbiū nō est alicui⁹ generis vel numeri. ergo ipm nō potest relatiuū referre.

¶ Querit. q̄re ad vex aduerbiū nō potest fieri relatio. Solo. iō q: relatiuū ꝛ suū añcedens debēt ꝓuenire in genere ꝛ in nūero. sed verū aduerbiū nō habet talia accidētia. g̃ ꝛc.

¶ Querit. q̄t mōis bz fieri talr relatio ad nomē loci. Solo. duob mōis. Prīo p nomē. vt vado romā q̄ eminet altis menib. Scōo p aduerbiū relatiue captū. vt vado romā q̄ tu vadis. vñ Virgilius. Vrbē quā dicunt romā melibee putaui.

interrogas — sc nomē — sc noī sic absolute positō.

Queris si possit adiectiuum sociari

Exēplū i q̄ adiectiū doctas ꝓiūgit illi noī athenas absolute positō

Vt debet doctas bonus ire scholaris athenas

¶ Hic mouet dubiū. s. an isti casus eēnt aduerbia Hoc soluit volēs q̄ in ꝓtute sūt noia. Et est q̄stio talr. vtrū casib⁹ absolute positi pos/

De interrogatiuis aduerbia.

set adiũgi nomẽ adiectiñ. Sol'o. exẽplo text⁹ ptz q̃ sic. vt bon⁹ sco laris debet ire doctas athenas. ꝓgere litteratã ⁊ sanctã coloniã.

¶ Querit. q̃re autor nõ soluit istã questionẽ. Sol'c. q̃uis nõ soluit eã formal'r ⁊ explicite. soluit'tñ eã implicite ꝓ ꝫ q̃ adiectiuũ adiũgit substãtiuo absolute posito. Cui⁹ rõ est. q̃ fm Petrũ belye adiectiñ tenet idẽ regimẽ cũ suo substãtiuo. q̃ adiectiuũ seq̃t naturaz sui substãtiui in regimie. iõ seq̃t eius ꝯditõem in absolutõe.

¶ Querit. vtrũ ista questio solũ habeat veritatẽ de adiectiuo cum ablatiuo posito. Sol'o. nõ. sz etiã de alijs obliq̃s absolute positis. De gtõ. vt studui colonie sctẽ. De accõ vt vado coloniã sctãm.

¶ Arguit. adiectiñ nõ regit. ꝯ nõ ponit absolute. Probat ꝯña. q̃a ꝓpatiue opposita bñt fieri circa idẽ subiectũ. Sol'o sic adiectiñ bz regimẽ cũ substãtiuo. ita etiã ꝓ absolutõez sui substãtiui ponit ab/

¶ Cõtra. sic̃ se bz relatiñ ad añs. ita adiectiñ se bz ad sub/ (solute stantiuũ sz relatiñ gña sui añtis absolute positi nõ ponit absolute. ꝯ etiã adiectiñ gña sui substãtiui nõ dz poni absolute. Sol'o. nõ est sil'e. q̃ relatiuũ ⁊ suũ añs semꝑ bñt diuersa ẏba vel vnũ bis positũ iuxta dictũ Floriste. Precedẽs ⁊ q̃ binis ẏbis volo iungi. Diuersis verbũ vel deꝯ eis geminatũ. ꝯ vnũ põt poni absolute. ⁊ tñ aliud debet regi. sz semꝑ adiectiñ ⁊ suũ substãtiuũ simul regunt vel sil' absolute ponunt. q̃ adiectiñ sequit naturã sui substãtiui.

¶ Arguit. ista est incõgrua doctas athenas. q̃ athene est singl'aris nũeri. eo q̃ ẽ tñ vna ciuitas nũero sic dicta. Sol'o. lz sit vna nũero. tñ li vnũ ꝯgrue põt ꝯcari pl'aliter. Vel dõm est q̃ fm artẽ ẽ singular' nũeri. sz antiq̃ posuerũt ipm esse pl'alis nũeri. Cui⁹ rõ tal' est q̃ licz sit vna ciuitas. habet tñ plures ꝑtes distinctas. ⁊ ꝓ tãto fm vsuales potest dici athene in plurali numero.

¶ Querit. vtrũ etiã noĩa adiectiua possint addi q̃ttuor noĩbꝫ appellatiuis supra positis. s. rus. domꝰ. militia. bumꝰ. Sol'o. sic. De primo vt petr⁹ iuit rus suũ. De scõo. vt q̃ ruitz vestras q̃ sq̃z redite domos. Et q̃uis aliq̃n ponit substãtiuũ sine adiectiuo. tñ adiectiuuz subintelligit. vt iohes iuit domũ sctz suã. De tertio. vt surge bumo vili. De q̃rto. vt exerceoꝝ militia romana.

ad locũ ꝓ locũ ĩ loco interrogatio de loco

Per quo. qua. vel vbi fit questio siue per vnde

Hec aduerbia rñdent ad ẏbũ motũ ad locũ iportãs

Illuc pergo foras. huc istuc pergis eoq̃z

ꝫ aduerbiũ hec aduerbia rñdent ad ẏbũ motũ ꝓ locũ iportãs

His intro iungas. hac illac pone meando

Hec aduerbia rñdent adverbũ quietẽ in loco iportãs

Hic illic istic intus foris est ⁊ vbiq̃z

De interrogatiuis aduerbijs.

Glosa notabilis

Hec aduerbia rñdenť ad vbū motū de loco importās,
hinc illinc istinc remeas foris intus ť vnde

¶ Dicē ꝙ tm̄ q̄ttuor sť inťrogatiua aduerbialia simplicia q̄ q̄rūt de locato ī ordie ad locū. vl' ō mobili ī ordie ad motum. Dicit notāter (aduerbialia) qr pl'a sť inťrogatiua noialia. vt q̄s q̄lis q̄nt⁹. Dicit (simplicia) ꝓpť cō posita. vt q̄rsū q̄usq;. Dicit (q̄ q̄rūt ō locato ꝛc.) ꝓ pter illa. q̄l'r. quō. q̄ nō sūt inťrogatiua rez locataꝝ sz cōpationum

¶ Arguit autor ē h diminut⁹. qr sť adhuc pl'a inťrogatiua q̄z h po nunť. Assūptū ꝓbať de ist̄. q̄s q̄lis q̄nt⁹. Sol'o. h loqť de inťroga/

¶ Cōtra. sť pl'a inťrogatia aduerbialia. g̃ ꝛc. (tiuis aduerbialib⁹ Añs ꝓbať de ist̄. q̄rsum q̄usq;. Sol'o. illa interrogatiua sūt̄ com/ posite figure. sed hic loquit̄ de illis q̄ sunt simplicis figure.

¶ Cōtra. sť pl'a inťrogatiua aduerbialia simplicis figure. g̃ ꝛc. Añs ptz ō ist̄. quō ť q̄l'r. Sol'o. h loqť de inťrogatiuis q̄ q̄rūt de loco q̄/ lia nō sūt p̄dicta. Et illa argumēta soluunť ex declaratōe ſnie.

¶ Queritť. q̄ est rō ꝙ sť tm̄. q̄ttuor q̄sitiua locoꝝ. Sol'o. rō ptz p suf/ ficientiā. Nā oīe q̄sitiuū locale q̄rit de locato ī ordie ad locū. vl' q̄ q̄rit de locato fm ꝙ mouet ad locū. ť sic est q̄. Vel fm ꝙ q̄escit aut etiā fm ꝙ mouet in loco. ť sic est vbi. Vel q̄rit ō locato fm ꝙ mo/ uet p locū. ť sic est q̄. Vl' fm ꝙ mouet de loco. ť sic est vñ. vñ⁹. Per quo. qua. vel vbi. fit q̄stio siue p vnde. Quo petit ad. qua per. in vbi/ ast vnde petit de. Hoc est q̄stioni facte p q̄ rñdem⁹ p ꝓpōnē ad. Et questioni facte p q̄ respōdem⁹ p hāc ꝓpōnem per ꝛc.

¶ Queritť. vtz ista q̄ttuor inťrogatiua pñt capi relative. Solutio sic. vt illa ps mūdi oriēs vocať vnde sol oritť. ť quo demergitť occi/

¶ Queritť. q̄t modis capitť q̄. Sol'o. q̄ttuor modis. Prio vt (dēs. est ablatiui casus a q̄s fcās instrumētū. vt nō est mihi q̄ hauriam. Scō vt est ꝓiūctio causal'. vt cedo te quo meliorē te reddā. q̄. i. vt. Tertio capitť p q̄nto. vt eo sť boies deo charioes q̄ sť būliores. q̄. id est q̄nto. Quarto q̄ est aduerbiū q̄rēs de loco ad quē fit mot⁹. vt q̄ ibim⁹. q̄ vadis. ť sic ponitť q̄ q̄z relative. vt ego ibo q̄ tu vadis.

¶ Queritť. q̄d est inťrogatio seu q̄stio. Sol'o. ē quidā mot⁹ ratōis quo q̄s ꝓcedit ad noticiā incogniti in q̄ discursus q̄escit sic motus in suo termio. Vel fm Perz hy sp. est dubitabil' ꝓpō. Sed rñsio est ipius q̄siti apud interrogantē manifesta declaratio.

¶ Queritť. q̄t mōis est rñdendū ad inťrogationē factā p q̄. Dōm ꝙ tribꝫ modis. Prio aduerbial'r p ista aduerbia huc illuc istuc foras intro. Scō noial'r. ť h duobꝫ modis. Prio p nomē apellatiuū. ť sic rñdendū est in accō mediāte ꝓpōne ad. vt q̄ iuit paul⁹. rñdeť ad ciuitatē. Scō p nomē ꝓpriū locale. ť h dupl'r. Prio p nomē ꝓpriz loci maiorꝫ. ť tūc rñdeť in accō mediāte ꝓpōne ad. vt q̄ iuit iohes. rñdeť ad franciā. Scō p nomē ꝓpriū loci miorꝫ. ť h dupl'r. q̄ vl' ra

De interrogatiuis aduerbia.

le nomẽ est indeclinabile ꝛ cõposite figure. ꝛ tunc dꝫ rñderi in accõ mediãte ꝓpõne ad. vt q̃ fuit iobes. rñdet ad ꝫwollis. montẽ pessulanũ. Sꝫ qñ est declinabile ꝛ simplicꝭ figure singl'arꝭ nũeri dꝫ rñderi in accõ sine ꝓpõne. vt q̃ fuit paul⁹. rñdet colonię. Tertio pot rñderi p ꝑmũ supinũ. vt q̃ fuit iobes. rñdetur studitum dormitũ ꝛc.

¶ Querit. q̃t modis rñdet ad interrogationẽ factã p qua. Sol'o. duob⁹ modis. ſ. aduerbial'r ꝛ noial'r. ⁊ aduerbial'r p hac illac istac. Si noial'r. ꝟ est dupl'r. Prio p nomẽ appellatiũ. ꝛ tũc rñdet in accõ mediãte ꝓpõne p. vt qua fuit iobes. rñdet p eccl'iam. Scõo p nomẽ ꝓpriũ loci. ꝛ ꝟ dupl'r. Prio p ꝓpriũ nomẽ loci maiorꝭ. ꝛ tunc iterũ respondet in accõ mediãte ꝓpõne p. vt qua fuit cesar. rñdet p brabantiã. Scõo rñdet p nomẽ ꝓpriũ loci minoris. ꝛ hoc dupl'r. Qñqꝫ per nomẽ indeclinabile. ꝛ sic rñdet in accõ mediãte ꝓpõne p. vt q̃ fuit paul⁹. rñdet ꝫwollis. quãdoqꝫ p nomẽ declinabile. ꝛ respondet in ablatiuo sine ꝓpõne. vt qua fuit iobanes. respõdetur colonia.

¶ Querit. q̃t mõis capit qua. Dõm q̃ multꝭ modis. Prio vt ẽ ablatiu⁹ feminini generꝭ a que vl' qua. vt ꝑcussit manu petrũ qua ipm fortiter vulnerauit. Scõo capit vt est interrogatiũ locꝭ aduerbiale. ꝛ sic capit ꝟ. Et ꝟ mõ capit etiã infinite. vt petr⁹ stat incert⁹ ꝛ nescit qua sit eundũ. Tertio capit relatiue. Plaut⁹. Date viã qua licet fugere. Quarto interrogatiue. vt patuit in exẽplis supꝰ positis.

¶ Querit. q̃t modis rñdet ad vbi. Sol'o. duob⁹ modis. Prio per aduerbia vt vbi ẽ iobes. rñdet. hic illic istic int⁹ forꝭ. Scõo p noia ꝛ ꝟ dupl'r. Prio p nomẽ appellatiuũ. ꝛ tũc rñdet in ablto mediãte ꝓpõne in. vt vbi est iobes. respõdet i eccl'ia. Qñqꝫ p nomẽ loci. ꝛ hoc dupl'r. q̃ qñqꝫ est nomẽ indeclinabile ꝛ cõposite figure. ꝛ tũc respõdet in abto mediãte ꝓpõe in. vt vbi est sortes. rñdet in ꝫwollis in buscoducis. Qñqꝫ p nomẽ declinabile. ꝛ ꝟ dupl'r. q̃ vel est ꝓme vel scõe declinatõis ꝛ singularꝭ nũeri. ꝛ tũc rñdet in gto absolute posito. vt vbi est iobes. rñdet colonie. Vel ꝓme declinatõis ꝛ plural' numeri. vl' tertie declinatõis ꝛ singl'aris nũeri. tũc rñdendũ est in ablatiuo sine ꝓpõne. vt vbi est iobanes. respõdet athenis vernone.

¶ Notandũ. q̃ vbi quãdoqꝫ capit vt est nomẽ neutri generꝭ. ꝛ tunc ꝓcat essentiã simplicẽ ꝛ generalissimã. ꝛ sic est vnũ de decem ꝑdicamentis. Qñqꝫ ꝟo capit aduerbial'r. ꝛ ꝟ tripl'r. Primo interrogatiue querẽs de quiete vl' de motu in loco. vt capit in ꝓposito. Scõo capit relatiue. vt ibi est petr⁹ vbi est paulus. Tertio mõ capit vt valet tm̃ sicut postq̃ vt vbi venit plenitudo tpis. id est postq̃ venit.

¶ Querit. q̃t modis rñdet ad vnde. Dõm q̃ tribꝰ modis. Primo p aduerbia. vt hinc illinc istinc ꝛc. Scõo p noia. ꝛ ꝟ dupl'r. Primo p nomẽ appellatiuũ. ꝛ tũc rñdet in ablto mediãte ꝓpõne de. vt vnde venit petrus. rñdetur de eccl'ia. Scõo p nomen ꝓprium loci. et hoc

dupl'r. Prio p nomē ꝓpriū loci maiorꝫ, z tūc itez rñdeꝯ ī ablō mediāte ꝓpone de, vt vñ venit petr⁹. rñdeꝯ de frācia. Scō p nomē ꝓpriū loci minorꝫ, z b dupl'r. Prio qñ est ideclinabile vl' cōpositē figure, z tūc etiā rñdeꝯ in ablō mediāte ꝓpone de, vt vñ venit petr⁹. respōdeꝯ de zwollis de mōtepessulano. Sz si est declinabile z simplicis figure, tūc rñdeꝯ in ablō sine ꝓpone. vt vnō venit petr⁹, respōdeꝯ colonia. Tertio ꝙbal'r pōt rñderi p vltimū supinū. vt vñ venit

¶ Ubi notādū ꝙ vñ qñqz notat (parer, rñdeꝯ dormitu prāsu ꝛc, cām, ob quā aliqd fit. vt vñ factū est illō. qñqz valet tm̄ sic vno dēpto. vñ⁹. Dēs īmūde mlieres sunt reor vnde id est vna dēpta.

Arguiꝯ. interrogatiuū z suū rñ siuū debēt ꝙuenire in casu. sed aduerbia nō sūt alic⁹ casus. g ꝓ ipa male formant interrogatōes. Maior ꝓz ꝓ illō. Quesitiua pares optāt reddi sibi casus Maior ꝓz per Donatū q solū ponit tria accidētia aduerbij. in q nō est cas⁹. Dicendū ꝙ Alexāder solūmō loqꝯ ibi de interrogatiuis noialibꝫ. sz in ꝙ

¶ Notādū ꝙ h hinc huc (posito loqꝯ de interrogatis aduerbialibꝫ. fcāt illū locū in q̄ is est q̄ loqꝯ. sz istic istinc istuc istac fcāt illū locū in quo est ille ad quē loqꝯ. Illic vo illinc illuc illac fcāt locū ī q̄ ipe est de q̄ loqꝯ. q̄z naturā bñt etiā sua cōposita q̄ ab his deriuant. vt

¶ Queriꝯ. q̄t mōis capiꝯ q̄uſqz. (horsum illorsū istorsū z hmōi ꝛc.

Dōm ꝙ duobꝫ modis. Prio put q̄rit de tpe. vt q̄uſqz cātas ī choro. rñdeꝯ vſqz ad vndecimā horā. Scō q̄rit de loco. vt q̄uſqz ambulas. rñdeꝯ vſqz romā. vñ⁹. Tēpus siue locū dic significare q̄uſqz

¶ Queriꝯ. que est drīa inꝯ foras z foꝛs. Dōm ꝙ ista. q foras fcat ad locū exteriorē. z iō ꝟstruiꝯ cū ꝙbo importāte motū ad locū exteriorē. Sed foꝛs fcat ī loco exteriori. z g ꝟstruiꝯ cū ꝙbo ꝓportāte motuz vel quietē in loco exteriori. vt vbi est iohānes, respondeꝯ foris. Etiā foris est idē qđ de loco exteriori. z sic ꝟstruiꝯ cū verbo importāte motū de loco. vt vñ venit petr⁹. rñdeꝯ foris. i. de loco exteriori. Est etiam drīa inꝯ introꝛ int⁹. Nā intro fcat ad locū interiorē. vt petr⁹ vidit intro z sic ꝟstruiꝯ cū ꝙbo ꝓportāte motū ad locū. Sed int⁹ primo fcat in loco interiori. z sic ꝟstruiꝯ cū ꝙbo importante motū vel quietē in loco. vt vbi est iohānes, respondeꝯ intus. Scō fcat de loco interiori. z sic vult ꝟstrui cū verbo importāte motū ō loco. vt vñ venit iohānes, respōdetur intus. id est de loco interiori.

De ptici/pio pñꝯ tpis.

Participium. i. ptcipiū in illas termiatōes ēmiaꝯ dic pñtis tpis

Participans quod in ans vel in ens fit dicito p̄sens

¶ Sn̄ia b⁹ text⁹ ē. ꝙ ptcipiū in ans vl' in ens ēmiatū ē p̄sentꝯ tpis.

¶ Queriꝯ. q̄ est rō ordis ad p̄cedēria. (vt amās docens legens ꝛc.

Dōm ꝙ ista. q̄ pri⁹ determiauit de regimīe noīs z verbi. sed ptcipiū capit ptem a noīe z partē a ꝙbo. z g illoꝝ determinatiōez ꝓponit. Vñ ptcipiū ōr. q̄si ptē capiēs. q̄ bz q̄dā accidētia sīlia accidē

ꝯlib⁹ nois alib⁹. vt genera ⁊ casus. ⁊ q̄dā sīl'ia accidētib⁹ ꝟbalib⁹. vt sī

Arguīt. pticipiū dꝫ p̄cedere ꝟbū. Probat. q: illō (tpa ⁊ fcatōes qō bꝫ se p modū tot⁹ p̄cedit ptē. sꝫ pticipiū est hmōi ḡ ꝛc. Mio: pz q: capit ptē a noīe. ⁊ ptē a ꝟbo q̄ faciūt aliqō totū. Dōm q: h arte dīt ille o:do fm quē pticipās aliq̄d ab alio seq̄t illō a q̄ pticipat

Arguīt. pticipiū fcat p modū indistāt; a substātia ꝟbū ꝟo p modū distātis a substātia. mō q̄nto aliq̄d mag; distat tāto poster⁹ est ⁊ ḡ ꝟbū dꝫ seq̄ pticipiū. Dōm q: h sumīt o:do fm rōnes pri⁹ posi/

Querīt. q̄d sit pticipiū fm modi/ (tas. scꝫ q̄ cōpositū seq̄t pres. stas. Dōm q: est illō qō fcat p modū fluxꝰ ⁊ fieri indistāt; a substā tia. q: pticipiū nō includit copulā q̄ sit nota distātie ipi⁹ ad nomē.

Querīt. q̄ꝫ differēter ꝟbū fcat cū tpe ⁊ pticipiū. Dōm q: i duplici o:dīa. Prio. q: ꝟbū fcat p se cū tpe. vt dīc pbs p̄mo ꝓibermenias sꝫ pticipiū capit tp̄s a ꝟbo. Scō differt. q: ꝟbū fcat tp̄s illimitabil'r. pticipiū ꝟo limitabil'r. q: pōr stans sub eadē voce subtrahi ad aliud tp̄s. vt i h̄ palogismo. Quicq̄d sanabat sanū est. laborās sanabat ḡ laborās san⁹ est. intelligēdo p ly laborās infirmū. ibi labo/ rās est limitatū ad p̄ritū ipfectū. al's eꝝ nō esset ibi fallacia eq̄/ uocatōis. vt logici renēr. Sil'r dōm est de ist; petr⁹ fuit legens. erit legēs. h tm nō est p̄ncipal'r. q: adhuc relucet p̄sens. vt ptz exprimendo sniam o:onis. vt ero legēs. i. ero in p̄ti aliq̄ legēs de q̄ꝫ forma

Arguīt. est aliqō pticipiū p̄riti tp̄is ⁊ens (tōe i seq̄ntib⁹ dicet terminatū. vt meminēs qō fm Brecistā est p̄riti tp̄is. ḡ ꝛc. Dōm q: meminēs p̄t esse p̄nt; tp̄is ⁊ etiā p̄riti tp̄is qm suū ꝟbū a q̄ descēdit fcat p̄teritiue. Vl' dōm est q: ista regl'a intelligit de pticipio nō descēdenti a ꝟbo defectiuo. sꝫ meminēs venit a ꝟbo defectiuo.

Querīt. q̄t sit cauꝰ pticipiū ē iuentū. Dōm q: duplici o: cā. s. cā cō moditat; ⁊ nēcitat;. Cā cōmoditat; est vt b:euio: fiat o:o omissa copula vl' relatiuo vl' aduerbijs vl' ꝓiūctōib⁹. Vñ q̄ duo ꝟba sīdanda vni supposito p̄t alteꝝ mutari i pticipiū. vt tytire tu recubas et modular;. b:eu.⁹ dꝫ tu recubās modular;. De scō. vt bō currit qui mouet. i. bō currēs mouet De tertio. vt dū octauian⁹ ipauerat xp̄s nat⁹ est. i. octauiano impante. ⁊ illa mutatio p̄t fieri p oīa pticipia p̄riti ⁊ futuri tp̄is. Cā nēcitat; est. q: aliq̄n sine pticipio nō p̄t fieri pfecta o:o. Exēplū. vt circūdem⁹ castra fossa ⁊ vallo ne hostes venientes nos opprimere valeant.

illas termi nationes ,i. pticipiū p̄teriti tp̄is

illas t̄mi natiōes ,i. pticipiū futuri tp̄is

Partici piū p̄teri ti tp̄is vl' futuri tē/ poris.

Tus sus tus dat preteritum. rus dusq̄ futurum

Snia est. q: participia terminata in tus. in sus. vel in xus sunt p̄teriti tp̄is. vt doctus vsus nexus. Et pticipia terminata in rus vel in dus sunt futuri temporis. vt lecturus legendus

¶ Arguit. sūt pl'es termiatiões pticipioꝝ ꝓteriti tpis q̄ Alexāder ponit. g̃ ꝛc. Añs ptz. qz aliq̄ est termiatio i rus vt fix⁹. Dōm q̄ illa t̄miatio reducit ad istas. qz bz vim duplicis ꝓsonāꝝ. z ꝟbualr terminat in clus. qz x valet tm̄ sic c z s. Et g̃ ꝓter istō argumēnū cuitā dū interposui etiā rus. Scō intelligit etiā iste text⁹ de pticipijs regulariť formatꝝ. qō dz ꝓter osus z posus z exosus. z sil'r mortu⁹.

¶ Querit vñ formāť pticipia ꝓteriti tpis. Dōm q̄ abvltio supio. vt amatū amatu. addēdo s fit amat⁹. Etiā ab vltio supino formāť pticipia i rus. vt amatu. addēdo rus fit amatur⁹ Aliq̄n tm̄ ꝓ epēthesim interponit vna lr̄a vl' syllaba. vt oritur⁹ ꝓ ort⁹. canitur⁹ ꝓ cantu rus. Sz pticipiū futuri tpis i dus formať a pticipio pñtis tpis fm vocē deponēdo s z addēdo dus. vt legēs. depones z adde dus fit legēd⁹. Et dz notāter (fm vocē) qz nō formať ab eo fm ſcatōez. qō ptz ex vna ꝓprietate pticipij q̄ est. q̄ vnū pticipiū nō descēdit ab alio. s. fm significationē. Sz pticipia i ans vl' ens t̄miata formant a ꝓtrito ipfecto mutādo bā i ns. vt amabā muta bā in ns fit amās. excepta illa ꝟbis eo z q̄o. vbi dz inꝛponi e. vt ibā iens. q̄bā quiens. Et in ꝟbis cōib⁹ z deponētalib⁹ dz fingi tale ꝓteritū. z a tali ꝓterito ipse

¶ Ubi notādū. q̄ ptici (ero sic ficto dz formari pticipiū pñtis tpis. pia i ans vl' i ens sc̄dis generis. lz fm Floristā q̄n qz ſcēt actū q̄ solū ꝓueit virꝝ. vt celebrās. vl' solū mlieribꝫ vt pgnās. tm̄ ex b nō seq̄t q̄ sint generis masculini vl' femi. qz pōt dici. sex⁹ femine⁹ est pgnās Et

¶ Querit. q̄t sunt (sil'r dōm est de alijs vt aīal mlieb⁹ est pgnās. ꝓprietates pticipioꝝ. Dōm q̄ sex. Pria est. q̄ oē pticipiū est mobile p tria genera sub vna t̄miatōe vl' sub pl'ib⁹. Scōa est q̄ oīe pticipiū descēdit a ꝟbo vsitato vl' inusitato exēplū de ꝟbo inusitato. vt exosus posus. Tertia est. q̄ vnū pticipiū nō descēdit ab alio. sic alie ptes oratōnis. sz a pticipio bñ deriuať nomē. vt ab idulgēs idulgētia. Et b intelligendū est fm ſcationē. lz bñ posset fieri fm vocē. vt patuit. Quarta ē. sic aduerbiū determiat ꝟbū sic etiā determinat pticipiū. qz ambo ſcāt p modū fluxꝰ z fieri. Sz b tm̄ est vez q̄ p̄ncipal'r determiat ꝟbū. vt ptz ex diffinitōe aduerbij. min⁹ tm̄ p̄ncipal'r determiat pticipiū. Quīta est. q̄ pticipia q̄dammō carēt discretione nūeroꝝ z psonaꝝ. i. pñt poni cū ꝟbo cuiuslibet nūeri z psone simpliciter vel figuratiue. Sexta. ꝓprietas est. q̄ pticipia nō deficiūt in casib⁹. z b intelligiť de pticipijs ꝟboꝝ psonaliū. ꝓter pticipia ꝟborū impsonaliū. z b dz tō. qz talia pticipia bñt tm̄ tres casus. vnde Floriſta. Participes nō deficiūt i casib⁹ vllis. Sic deficiūt noīa se

¶ Arguit. aliq̄d est pticipiū ꝟbi psonalis nō bñs oēs ca (pe suis sus. g̃ ꝛc. Añs pz. qz absens ē pticipiū. z tm̄ nō bz vtm̄ qz vtūs ſcat rē p̄sentē sed absens ſcat rē absentē. Dōm q̄ lz nō ſcet rem pñtē q̄ ad sensū. tm̄ bñ q̄ ad intellectū. Uñ lz ſcet rē absentē. ſcat tm̄ illā

ꝑ modū ꝓsentis. quod sufficit modo intelligēdi eius.

Arguit. nescies nolēs sūt ꝑticipia. tñ carēt semꝑ vtō. qz illa sūt negatiua q̄ fm Alexādrū ibi. Que quēt q̄ distribuūt ꝛc. carēt vtō.

Dōm q illa regl'a intelligit de noib. nō aūt de ꝑticipijs.

Contra. fm illā solutōez nomē nō bz vtm casū. g̃ nec ꝑticipium. Tenet ꝓña. qz ꝑticipiū capit genera z casus a noīe. si g̃ nomē nō bz vtm nec ꝑticipiū vtm habebit. Dōm q text⁹ ille nō loq̄t de oībus noib. sz de q̄busdā tm̄. s. de noib negatiuis. distributiuis interrogatiuis ꝛc. z g̃ ꝑticipia bñ ꝑnt bīe vtm quē capiūt a noib illū casū ba/

Notādū q ꝑticipia ꝟboꝝ tertie aut q̄rte ꝯiugatōis in (bētib⁹ dus olim fmiabāt i vnd⁹. Thercrti⁹. Mos est gerūd⁹ chaydi. Juriste (agit repetūdaꝝ) dicūt. in q̄ intelligit pecuniaꝝ. Vñ oriūd⁹ habet vocē ꝑticipū futuri tpis. tñ bz etiā fcationē ꝑteriti tpis.

Querit. quō ꝑticipia ꝑteriti tpis sc̄ ꝛstruēda. Dōm q de b̄ dantur q̄ttuoꝛ regl'e. Pria est. q ꝛstruunt cū ist⁹ ꝟbis babeo z volo. vt rogatū te babeo. vel i plurali nūero etiā fm diuersa tpa ꝟboꝝ. Secūda regl'a ꝑticipia ꝑteriti tpis ꝛstruunt cū ist⁹ dcōib⁹ oꝑtet. necesse est. vtile est. opēciū est. Tulli⁹. Ita factū nō oꝑtuit. Illā rē meli⁹ fuerā esse oꝑtuit Etiā i plurali nūero. vt nos abs te irrisos nō oꝑtuit. Tertia regl'a. ꝑticipiū acci casus sepe ponit loco infiniti ui ꝟbi actiui. Thercti⁹. Jāiam iuentū tibi curabo z adductū tuuz pamphilū. b̄ est curabo iuenire pāphilū z adducere cū. Quarta regl'a. ꝑticipiū ꝑteriti tpis ablti casꝰ i o ponit sepe loco infinitiui. Salusti⁹ Priusq̄z incipias ꝛsulto z vbi ꝛsuler⁹ mature facto op⁹ est.

.i. ꝑticipia		.i. ꝑticipia
iuestiga	sc̄ ꝟba	ꝑnt⁹ tpis sc̄ fmiata futuri tpis

Quere per actiua ꝓsens in rusq̄z futura
sc̄ ꝑticipia fec̄ ꝟbū actiui g⁹ faciet sc̄ ꝑticipia ꝟbū neutral' g⁹.
Que dedit actiuum dabit hec eadē tibi neutrū

sc̄ verba	sc̄ ꝑticipia	notanda

Sunt per passiua tibi cetera significanda

Snia ist⁹ text⁹ ꝛsistit i trib⁹ ꝑtib⁹. Pria ē ꝑticipia ꝑnt⁹ tēꝓris in ans vel in ens fmiata. z ꝑticipia in rus fmiata descēdūt a verbis actiuis. vt ab amo venit amās z amatur⁹. a lego legēs z lectus ans vl' i ens. z futuꝝ i rus. vt a sto stās statur⁹. Tertia ps ē. q ꝑticipiū ꝑteriti tpis i tus sus vl' rus. z ꝑticipiū futuri tpis i dus veniūt a ꝟbis passiuis. vt a legoꝝ veit lect⁹ z legēd⁹. z ab amoꝝ venit amat⁹ metuēs. z tñ est ꝟbū actiuū. g̃ text⁹ est falsus. Dōm q regl'a intelligit de ꝟbis actiuis bñ trib⁹ supinū. sz metuo caret supino. g̃ ꝛc.

¶ Notãdũ. q̃ a ῡbo actiuo (vt text⁹ dicit) ĩmediate veniũt tr̃ia duo ptĩcipia. sz mediate pñt plura ab ip̃o venire. q: ḃ fit p medĩũ verbi passiui. qđ formatur etiã duo ptĩcipia. q: q̃cq̃d est cã cause etiã est cau/

☞ Arguit. male dic̃ text⁹ (dabit hec eadẽ tibi neutr̃) (sa causati. q: tãta est distinctio ptĩcipio: quãta suo: verbo: a quib⁹ descen/dũt. sz verba actiua ⁊ neutralia sũt specifice distincta. ḡ etiã eo: par ticipia erũt specifice distincta. Sol'o. ḃ intelligendũ est nõ de idẽ/tirate numerali. q: amãs ⁊ amatur⁹ nõ formãt ab aliq̃ ῡbo neutra li sz ab amo. Sz intelligit de idẽtirate specifica seu sil'itudine fm terminatões. q: etiã terminant in ans seu in ens ⁊ in rus. Et ista re gula intelligit etiã ō ῡbis habẽtib⁹ supina. qđ notãter dr̃ ꝓter ista ῡba albeo floreo ⁊c̃ q: deficiẽte cã deficit ⁊ effect⁹. sed vltimũ supi/nũ est cã material' ptĩcipij futuri tp̃is in rus. ḡ ⁊c̃. Etiaz ista regula intelligit de ῡbis pure neutralib⁹. qđ dr̃ ꝓter ḃ ῡbũ gaudeo ⁊ ill'ia q̃ sũt ῡba neutropassiua formãtia ō se ptĩcipia. sz gaudẽs gauisus

☞ Arguit. ambulo curro sũt ῡba neutralia. tñ formãt de se pl'a p/ticipia. vt currẽs cursus cursur⁹ ⁊ curred⁹. Sol'o. ῡbũ neutrale in q̃ntũ hmõi bz tm̃ duo ptĩcipia. ⁊ si bz pl'ra. tũc illa descẽdũt a ter/tia ps̃ona ῡbi ip̃sonal' passiue voc⁹. Sil'r dr̃ de ist⁹ ῡbis comedo bi/bo q̃ licet bñt q̃ttuor ptĩcipia. duo tm̃ veniũt a tercijs ps̃onis ῡbo:

¶ Notandũ. q̃ ῡba deponẽtalia q̃ndã fuerũt cõia seu (passiuo:. cõis gener⁹. ⁊ ideo reperiunt aliq̃ de se formare q̃ttuor ptĩcipia. q: tũc bñt fcationẽ actiuã ⁊ passiuã. rõne cui⁹ formãt de se q̃ttuor pti/cipia. sic̃ faciũt oia verba q̃ mõ sũt cõia. vt a crimior: veit crimin⁹ criminatus criminatur⁹ ⁊ criminãdus. Et hoc intelligendũ est fm cõem vsum. q: artificialit̃ a ῡbis cõib⁹ possũt formari sex ptĩcipia. Etiã hec regula intelligit de verbis nõ defectiuis.

¶ Notãdũ. q̃ ῡbũ actiuũ nõ bz ptĩcipiũ p̃teriti tp̃is. tñ aliq̃ vti/mur ꝓ eo ptĩcipio pñtis tp̃is. vt cũ de sicilia descẽdens rhodũ ve/nissem. ibi descẽdẽs pñt⁹ tp̃is ponit̃ ꝓ ptĩcipio p̃teriti tp̃is. Et licet ḃ q̃ndã fuit ꝓmissum nõ tm̃ ampli⁹ ꝓmittit̃. Ita ῡbũ passiuũ (vt dic̃ũ est) nõ bz ptĩcipiũ p̃sent⁹ tp̃is. sz loco ip̃i⁹ vtimur ptĩcipio p̃teri/ti tp̃is. vt infestati finitimo: incursib⁹ in armis sum⁹

¶ Notandũ. q̃ ptĩcipia in tus termiata q̃nq̃z capiũt noial'r. vt au/rit⁹. Exẽplũ vt asin⁹ ⁊ lep⁹ sũt aurita aialia. Aurit⁹ dr̃ ille q̃ magnas bz aures. Sil'r dom̃ est de ptĩcipijs in dus terminatis. vt Johan/nes esset trudend⁹ in carcerẽ. i. dign⁹ vt trudat in carcerẽ. ⁊ q̃n ra/lia exponunt ꝓ dign⁹ semꝑ sũt noia. vt prius patuit.

ῡbũ deponẽtale .i. tria ptĩcipia ῡbũ cõis gener⁹. q̃ttuor ptĩcipia

Deponens terna tibi dat. cõmune quaterna

¶ Dic̃ q̃ a ῡbo deponẽtali veniũt tria ptĩcipia. sc̃z p̃sens p̃teritũ ⁊ futurũ i rus. vt loq̃ns loquut⁹ et loquutur⁹. Sed a ῡbo cõi veniunt

quattuor ptícípia. scz ꝑsens ꝓteritū ⁊ duo futura. vt críminans crí
minat⁹ críminatur⁹ ⁊ críminādus.

¶Querit q̄ est rō illi⁹ q ꝙbū deponētale formar de se tria ptícípia
Sol'o ista. qr hz passiuā terminatōez. g̃ formar de se ptícípiū ꝓteri
ti tpis sic ꝙbū passiuū. ⁊ cū hoc actiue �via. g̃ formar de se duo ptí/
¶Arguit. verba deponētalia ꝑñt etiā de (cípia sic ꝙbū actiuū.
se formare q̄ttuor ptícípia. g̃ text⁹ male dic. (Deponēs terna) Añs
ꝓbat. qr de h̄ verbo loq̄r veniūt ista ptícípia loquēs loquut⁹ loquu/
tur⁹ ⁊ loquēd⁹. ⁊ ab imitor veniūt imitās imitat⁹ imitatur⁹ ⁊ imitā
dus. Sol'o. olim bñ potuer̄t. qr tūc verba deponētalia fuerūt cōia
⁊ vt sic formarēt a seq̄r ista q̄ttuor. ſ. sequēs sequut⁹ sequutur⁹ et se/
quend⁹. vt ¶Nō tibi sit diues pbilli sequēd⁹ erā. Exemplū in q̄ inueni
tur cōmunis gener⁊. vt pdix ꝑsequit in mōtib⁹.

¶Cōtra. g̃ deponētalia nō differūt a cōmunib⁹. qr actiue ⁊ passiue
vcant sicut cōmunia. Sol'o. deponētalia activa nō differūt a com
munib⁹. vt vult argumētū. sed tñ deponētalia absoluta differūt a
cōmunib⁹. ⁊ illa nō faciūt nisi tria ptícípia. vt vult text⁹. Vbi no/
tandū q̄ q̄dā deponētalia ꝙba inueniunt q̄ ꝑ eodē vcato indifferē/
ter terminant ī o seu ī or. vt naufrago seu naufragor. Paul⁹ aplus
inqt. Fratres circa fidē multi naufragarūt. Esop⁹. Et nūc in rebus
naufragat ipsa fides. Sil'iter dicendū est de imito mereo assentio
depco zelo luxurio murmuro ⁊ bmōi mlta ꝙba addēdo r. ⁊ formāt
de se q̄ttuor ptícípia in q̄ttū sūt cōia ꝙba. vñ. Deponēs oīe qđ apō
nos dicit esse. Illud cōmune quondā vetercs posuere. Tūc duplex
sensus fuerat. mō sufficit vn⁹. Et nō imerito deponēs dicit ergo.

¶Querit. q̄re verbū cōmunis gener⁊ de se formar q̄ttuor ptícípia
Sol'o. ideo. qr habet vtrāq vcationē. scz actiuaz gr̃a cui⁹ formar
duo participia. sicut verbū actiuū. scz ꝑsens ⁊ futurꝫ in rus ⁊ passi/
uam. ratiōe cui⁹ etiā formar duo participia sicut verba passiua. scz
preteritū ⁊ futurum in dus.

regula s^c ꝙba caruerūt

Lex tamen est talis q̄ que caruere supinis
.i. regulariter formatū .i. ptícípiū futuri tpis.
Non possunt rectum per rus formare futurum

¶Dic q ꝙba carētia supinis nō possunt regulariter ꝺ se formare
participiū futuri tpis in rus. vt mertuo ambigo ⁊ similia verba.

¶Querit. q̄ est ratio hui⁹ regule. Sol'o. ista. qr vltimū supinuz est
causa materialis ptícípij futuri tpis in rus. sed deficiēte causa defi
cit ⁊ effect⁹. vt sutor nō pōt facere calceū nisi habito coreo. Vbi ad
dendū est q verba carētia supinis etiā nō ꝑñt de se formare parti/
cipia ꝓteriti tpis in t⁹ sus vel xus. Et oīa carent noīb⁹ verbalib⁹ in

tor. r in trip'r in tiuus terminantib'. Et sūt oīa ūba meditatiua. in/choatiua. r impsonalia. Et multa verba tercie ꝯiugatōis in uo ter/minata. vt metuo annuo. Et verba scōe ꝯiugatiōis habētia ui in p̄terito. que nō regūt accm̄ demptis istis placeo noceo ꝛc̄.

¶ Ubi notandū ꝙ quedā sūt ūba q̄ carēt participijs p̄ntis tpis. vt odi noui cepi r memini. q̄uis apō vetēres meminēs inueniāt.

¶ Queritˀ. q̄ ūba carēt supinis. Solˀo. ꝑmo ūba meditatiua. vt lecturio. Scōo ūba inchoatiua. vñ. Quattuor in verbis sūt forme p̄teritiq̄. Dic inceptiuā meditatiuāq̄ carere. Tertio mlta ūba neu/tralia scōe ꝯiugatōis. vt ibi. Pauca supinantˀ p̄ter sex neutra scōe.

Arguitˀ. sūt aliq̄ ūba q̄ nō bnt supinū. tn̄ formāt de se pticipium vt a ꝑsum (qō caret supino) venit ꝑfuturus. Solutio. prosum habet supinū accōmodatū a verbo inusitato. scz fuo.

¶ Queritˀ. q̄re ōr in textu (rectū). i. regulariter. Solˀo. q̄ q̄dā verba carentia supinis irregl'ariter de se formāt pticipia. vt caleo calitu/rus. Ouidˀ. Calituras ignib' aras. Sic a morior veit moriturˀ.

¶ Queritˀ. vñ veit b̄ pticipiū futurˀ. Solˀo a sum vl' a ūbo inusi/tato fuo fuis. qō bz futu in supino addēdo rus fit futurˀ. Et q̄n ōr suz caret supino. g̃ futurˀ nō pōt venire ab eo. Solˀo. verū est regulari ter nō habet supinū. sz bn̄ irregl'ariter. Et q̄n ōr sū bz tm̄ vnū par ticipiū ꝟm Donatū scz ens. Solˀo b̄ vez est regularit loq̄ndo.

¶ Queritˀ. q̄d dicēdū est de ūbis bn̄tib' duplex supinū. Solˀo. ab vno formatˀ pticipiū p̄teriti tpis in tus. ab altero futuꝝ in rus. vt pa/rio partˀ paritur. Partˀ. i. acq̄situs. vñ. Labitˀ exiguo qō partum est tpe longo. Nō mior est virtˀ q̄ q̄rere parta tueri. Et sil'r a vescor fruor. ignosco careo orior lauo. que pari modo ambulant.

sc̄ sit sc̄ pticipiū inuestiga

De ꝟcatione participioꝝ.

In verbi genere que significatio quere
post b̄ mltiplex sc̄ pticipiū manifestādum
Hinc tibi multimodum credas regimen reserandum

¶ Dicit ꝙ pticipiū est eiusdē ꝟcatōis cuiˀ generis est suū verbū a q̄ descēdit. Et q̄ ptz mltiplex regimē pticipioꝝ. qr regūt eūdē casū quē sua verba a quib' descendūt. vt amo lectionē. amans lectionē.

¶ Queritˀ. q̄ est rō istiˀ Solˀo. ista. qr derivatiuū sapit naturā sui ꝑmitiui. sz pticipiū derivatˀ a verbo. g̃ etiā est actiue seu passiue ꝟca/tionis. sicut suū ūbū est actiui seu passiui generis. qr si descēdit a ver/bo actiuo est actiue ꝟcatōis. si a passiuo est passiue ꝟcatōis ꝛc̄.

Arguitˀ. participiū nō regit aliquē casum. g̃ ꝛc̄. Añs ꝓbatˀ in boc exēplo iobānes est legēs. ibi legens est participium. tn̄ nō regit aliquē casū. Solˀo. licz nō regit sc̄ ꝟm actū. pōt tn̄ regere ꝟm aptitu/dinē. r actualiter regit quādo sibi addit. vt legens librum.

De regimine participioꝝ

¶ Contra illa est incõgrua. qꝛ adiectiuũ ꝛ substãtiuũ debẽt ꝯuenire in casu. sed legẽs est adiectiuũ ꝛ libꝛũ substantiuũ. ꝛ tñ discõueniunt in casu: Solo. adiectiuũ participiale vult ꝯuenire cũ substãtiuo ꝓcedenti ꝛ nõ cũ sequẽti. ꝙle est hic libꝛ. ergo regit illũ accm̃.

¶ Querit. quõ genꝰ ꝟbi ꝛ ꝓcatio participij ꝯueniũt ꝛ drñt. Solo. sic. qꝛ sẽ idẽ ꝑm rẽ. sz drñt ꝑm rõnẽ. qꝛ genꝰ ꝟbi addit ꝓcatõi terminationẽ in o vl̃ in or. ꝛ sic intelligit ista regla q participia sẽ eiusdẽ ꝓcatõnis cuiꝰ generis sẽ eoꝝ ꝟba ꝙ ad ꝓcationẽ ipiꝰ generis. nõ aũt ꝙ ad terminatõez. qꝛ aliqñ terminant in o. tñ ꝓcãt passiue. vt exulo vapulo et ecõuerso. Et sic dꝛ actiui generis. i. actiue ꝓcatõis. Sz si genꝰ capiat ꝙ ad ꝓcatõez ꝛ vocẽ sil̃. tũc nõ est verꝝ. qꝛ est aliqñ ꝟbũ qõ est cõis generis. tñ suũ participium nõ est cõis ꝓcatõis. vñ. Verbũ cõe ꝙuis agat ꝛ patiat. Sola p ans ens rus tñ actio ꝓcat. Dus solũ patit. p tus vtrũqꝝ notat. Illa ꝟba cõia sũt in donato posita. ꝛ in ꝑma pte hꝰ ibi. Largior experior veneror moꝛor

¶ Querit. cũ genꝰ in ꝟbo ꝛ ꝓcatio in participio idẽ (oscuꝛ hoꝛtoꝛ ꝛc sint. ꝙre nõ ita bñ dꝛ genꝰ participij sic genꝰ ꝟbi. Solo. b̃ fit ad tollẽdũ dubiũ. qꝛ dubiũ esset an ꝙstio fieret de genere ꝟbi seu participij. ꝙi (participio noiat ꝓcatio. sus a pte post. Solo. sic. Exẽplũ de ntõ. vt petrꝰ est futurꝰ epus. De gtõ. vt misertꝰ mei. De dtõ. vt fauẽs tibi. De accõ. vt amãs deũ. De ablõ. vt carẽs auro. Etiã ꝑm ꝙsdã de vtõ. Virgiliꝰ. Cõiugio anchi se veneri dignare supbo. Exponit sic. o anchise. s. habite dignate su perbo ꝯiugio veneri. in ꝙ b̃ participiũ habite copulat inf duos vtõs. sz b̃ falsũ est. qꝛ vtũs solũ regit ab b̃ aduerbio vocãdi o. ꝛ adiectiuũ ꝙ veniũt a ꝟbo neutropassiuo solũ actiue ꝓcant vt prãdens prãsus ꝓcãt. vt exulãs a republica. ab exulo. Et sil̃r dicendũ est de similibꝰ

¶ Notandũ. q quedã sũt participia ꝙ in voce actiua habẽt passiuã ꝓcationẽ. vt indulgẽs fauẽs. i. cui indulget fauetur. Ita ecõuerso sunt quedã participia ꝙ sub voce passiua in tus terminata habẽt actiuã ꝓcationẽ. vt circũspectꝰ est ille ꝙ actiue circũspicit. cõsideratꝰ dicit ꝙ agẽda ꝯsiderat. dissertꝰ dꝛ qui ꝓbe disserit ꝛc.

¶ Notandũ. q vna vor participij põt interdũ descẽdere a duobꝰ verbis. vt pẽdẽs a pendo seu pẽdeo. licẽs a liceo seu liceoꝛ. Licero moꝛtem singulis boris impendentẽ cogitãs ꝙs põt equo animo sustinere. Impẽdens ab impẽdeo dicit. teutonice anstaende.

¶ Querit. quid est dicere multimodũ regimẽ. Solo participiũ actiue ꝓcationis regit accm̃ seu aliũ casum. vt criminaturus te. sed passiue ꝓcationis regit ablatiuum. vt criminandus a te.

¶ Arguit. participiũ actiue ꝓcationis non regit accm̃. ergo ꝛc. Ans

ꝓbat de ꝫ ꝓticipio ſtās. qꝺ nō regit accm. tñ eſt actiue ſcatiōis. ꝯa ſcar actionē. Soł. licz ſcet actionē. tñ eſt neutrał ſcatiōis.

Arguit iſta regula eſt ſupflua. qr exꝑſſe ponit ibi. Que iūges verbo iūges z participāti. Soł. licz illa cū iſta quodāmō idē dicunt. differūt tñ in fundamēto. qr illa datur de mō ꝛſtruēdi. iſta vo ꝺ modo regendi. z ſic nulla illaꝝ eſt ſuperflua.

variat ſui vbi ,i. ꝓticipiū illi⁹ ꝓtis oro̅nis

Quot modis ꝓticipium fit nomē

Dum mutat regimen fit participans tibi nomen
.i. qñ ſcat ſine tpe iungim⁹
Dum perdit tempus. dum comparat. aſſociamus
dū eſt cōpoſite figure ſine cōpōne. ſ⁹ a q̄ deſcēdit
Iſtis compoſitum dum ſimplex ſit tibi verbum

Dic̄ qꝺ ꝓticipiū q̄rtuor modis fit nomē. Primo qñ mutat regimen. ſcz qñ regit aliū caſum q̄ ſuū verbū a quo deſcēdit vel nullu vt amo vinū. amās vini. Scꝺo qñ ꝑdit tp̄us. i. qñ ꝓticipiū nō ſcat ſub aliqua differēcia tp̄is. vt amāꝺ⁹ qñ exponit ꝑ dign⁹. Tertio qñ cōparat. vt doct⁹ doctior doctiſſim⁹. Quarto qñ ꝓticipiū cōponit cū aliqua dictōe cū qua ſuū verbū cōponi nō poteſt. vt indoct⁹ dici

Querit. an iſti q̄rtuor modis ꝓticipia ſint (tur. ſed nō indoceor. vera noīa. Dōm qꝺ nō. ſed ſūt vera ſigna quib⁹ poſſum⁹ ſcire qꝺ ꝓticipia ſūt mutata in noīa.

Querit. q̄ eſt cauſa mutatōis. Dicēdū qꝺ iſta. qr ꝓtes oratōis diſtinguunt penes modos ſcādi eēntiales. ergo quādo modus eſſentialis ſcandi ꝓticipij mutat in modū ſcandi noīs. tūc eſt vera cau

Arguit. amiſſio tp̄is eſt cauſa (ſa mutatōis ꝓticipij aſſignata. mutatōis. Probat. qr ꝑ tp̄s ꝓticipiū diſtinguit a noīe. Dōm qꝺ ꝓticipiū intelligi pōt ſine tpe. z illo ſic intellecto adhuc multipl'r diſtinguit a noīe. qr adhuc ſcat ꝑ modū fluxꝰ z fieri. z adhuc eſt ciuſdē ſcationis cū ſuo verbo ſine ſcatōe tp̄is intellectū.

Arguit. ꝓticipiū vt ꝓticipiū eſt cōpabile. q̄ rōne cōparationis non trāſit in vim noīs. Añs ꝓz. qr ſcat rē intenſibilē. qr ꝺr magꝭ amāſ. Dōm qꝺ talis ratio ꝓticipij nō pōt intēdi. qr ſcat cū tpe. qꝺ eſt i genere q̄ntitat⁹ q̄ nō ſuſcipit magis vel min⁹. ſed bñ pōt ſumi cū ad

Querit. q̄re ꝓticipiū nō poteſt cōpari. Dicē (uerbio cōpabili. dū qꝺ iō. qr terminatōes cōparatiui grad⁹ ꝓticipio nō ꝛueniunt. eo qꝺ nō terminat in or. Scꝺo. ſi ꝓticipiū vt bmōi cōpareꝝ. tunc regeret aliū caſum ꝙ ſuū verbū. qr cōparatiu⁹ regit ablm vł gtm. Tertio defect⁹ eſt ex tpe tp̄is. Dicūt tñ quidā qꝺ ſub ꝓpria voce ꝓticipiū ꝓpter rōnes illas nō pōt cōpari. tñ bñ ꝑ additōez illoꝝ aduerbioꝝ magꝭ z maxime. z ſic nō eſt repugnātia in ſcato ſed in voce.

Querit. q̄re tūc nō cōpat ꝓticipiū in ſcato. Dōm qꝺ iō. qr ꝫ

De regimine participioꝝ

accidēs a pristinis grāmaticis nō est admissū pticipio. ꝛ hoc ꝓter
¶Querit. ḡt req̄runt ad pticipiū. Dic (rōnes imediate dictas.
cendū q̄ ḡtuoꝝ ꝑm Florist̄a. Prio q̄ ꝑcet actū vnitū substantie, qz
ꝑcat ꝑ modū indistātis a substātia. ḡ differt a ῡbo. Scōo debet si
gnificare tps. Tertio debz habere ꝯstructionē ꝛ regimē sui verbi a
parte post. Quarto requirit q̄ habeat terminatōez pticipij, iō pre
scius nescius non sunt participia sed nomina
⊃Arguit. pticipia nō pñt fieri noīa, qz sunt specifice distincta, sed
spēs rez trāsmutari nō pñt. Dōm q̄ hoc vez est formal'r. qz mo
dus ꝑcādi pticipij nō pōt fieri modꝰ ꝑcādi noīs. sed bñ material'r.
qz vox pticipij bene pōt fieri nomē induēdo noīs ꝑcationē.
⊃Arguit. pticipiū nō pōt fieri nomē. qz nomē nō pōt fieri pticipi
um. ḡ ꝛc. Tenet ꝯña. qz eadē est via a thebis ad athenas ꝛ econtra,
vt ptz tertio phīsicoꝝ. Dōm q̄ nō est sil'e. qz impfectū pōt mutari
in pfectū. sz nō ecōuerso. Et pticipiū ꝑcat accidēs. nomē ῡbo substan
tiā q̄ prior est. sz posteriꝰ bñ mutat in priꝰ ꝛ nō ecōuerso. Et qñ ōz
pticipiū nō fit ῡbū. ḡ nō fit nomē. qz cū ῡbo bz maiorē ꝯuenientiā q̄z
cū noīe. Dōm q̄ vez est in mō ꝑcādi sz illa ꝯuenientia non iuuat ad
trāsmutatiōez vniꝰ in alterꝝ. sz potiꝰ ꝯuenientia accidentalis.
¶Querit. ḡt req̄runt ad ħ q̄ vna ps trāsmutet in aliud. Dōm q̄
tria. Prio req̄rit ꝯuenientia ꝑcari. Scōo ꝯuenientia vocī. Tertio li
centia grāmaticoꝝ. ꝛ ꝑm illa pticipiū plꝰ ꝯuenit cū noīe q̄z cū ῡbo. ꝛ il
la ꝓmouet ad ħ q̄ pticipiū trāsmutari possit in vim noīs.
¶Querit. q̄re nō trāsmutat i ꝓnomē. Dōm q̄ ad ħ deficit licētia
grāmaticoꝝ. vt dicunt multi. ꝛ ꝓter ħ ꝓnomē nō pōt compari nisi
solū artificial'r. qz nō est data licentia q̄ cōpareť sic nec participiū
¶Querit. vtz pticipiū noīalizatū pos (pōt cōpari inq̄ntū hmōi.
sit ierꝝ fieri pticipiū. Dōm q̄ sic. qz ars imitat naturā inq̄ntū po
test. sz in natura videmꝰ. q̄ aqua calefacta ꝑncipio calefaciēdi re
moto iterꝝ frigescit. sic etiā pticipiū noīalizatū deposita causa no
¶Querit. vtz oīne participiū ꝑpo (minalizatōis fit iterꝝ pticipiū
test fieri nomē. Dōm q̄ nō. qz pticipiū futuri tpis in rus nunq̄z po
test fieri nomē ꝓter nimiā futuritionē. vñ Florista. In rus q̄ fiunt
nunꝯ tibi noīa fiūt. In dus q̄ fiūt crebro tibi noīa fiunt.
⊃Arguit. pticipiū in rus ꝯstruit cū noīe. ḡ fit nomē. Tenet ꝯseq̄n
tia. qz illa est differētia inter adiectiū noīale qđ ꝯiunctim ꝯstruit. et
adiectiuū pticipiale qđ diuisim ꝯstruit cū substātiuo. Exēplū vt le
curꝰ est futuri tpis. ibi ꝯiūctim ꝯstruit. Dōm q̄ fit nomē. sz ħ ra
rissime fit. ꝛ illud qđ rarissime fit ꝑm grāmaticos nunq̄z fieri dicit.
¶Notādū q̄ licet eadē sit vox pti (qz loquunt ꝑm vsitatū modū.
cipiū ꝛ nomē nō tñ vtrobiq̄z manet idē sensus qñ ꝯstruit cū aliquo
casu. Nā magna dr̄ntia est inter bibēs vini ꝛ bibēs vinū. patiēs al

gor̄is medie vigilie labor̄is. ꝛ pariēs algorē mediā vigiliā labor̄em
q̄ quādo bibēs est nomē. tūc nō est necesse q̄ in p̄ti rpe bibat vinū
sed sufficit habere habitū bibēdi quē habet etiā dormiēs. Sed ad
istā. bibēs vinū requirit q̄ actu bibat vinū. Et sic de dormiente di/
ci potest. hic iacet bibēs vini. sed nō bibēs vinū. Simil̄r dicitur de
istis oratoniby. doct⁹ grāmarice ꝛ doct⁹ grāmaticā.

regimina s⁹ grāmaticalis ponēda

EST post predicta constructio iure locanda

¶ Hoc ē nonū capl̄m in q̄ p̄misit autor se determiatuꝝ de ꝯstructiōe.
Et ē sntia q̄ recto ordie p̄missiōis facte i p̄hemio post regimē determi/
¶ Arguit. cōmunior̄a sūt ponenda. sz ꝯstru (minādū est de ꝯstructōe.
ctio est cōmunior̄ q̄ p̄t⁹ determiasset ō ꝯstructōe. Dōm q̄ ō verū
est fm ordinē nature sz nō fm ordinē doctrine q̄ hic seruat.
¶ Querit. q̄t modis capit ꝯstructio. Dōm q̄ trib⁹ modis. Primo
large. vt sz est ꝯstructibiliū vnio. ꝛ fit tā i oratōne ꝯgrua q̄z incōgrua
Scō o stricte. vt. s. est ꝯstructibiliū ꝯgrua vnio. ꝛ illa fit solū i oratione
ꝯgrua. Tertio p̄prie. vt sz est cōstructibiliū cōgrua vnio p̄fectā sen
tentiā demōstrās. ꝛ sic solū oratio p̄fecta est constructio.
¶ Querit. quō diffinit ꝯstructio scō o mō accepta. Dōm q̄ sic. est
ꝯstructibiliū vnio ex modis ſcādi ab intellectu cāsata ad exp̄mēdū
mētis ꝯceptū final̄r adinuēta. Et ōr illa diffinitio causal̄. q̄ dat p
ārtuor genera causaꝝ. Per ꝫ q̄ ōr (ꝯstructibiliū) dat intelligi cā
material̄. q̄ ex ꝯstructibilib⁹ tanq̄z ex materialib⁹ p̄tib⁹ cōponitur
Scō o p ꝫ q̄ ōr (vnio) tāgit cā formal̄. q̄ act⁹ forme est vnire q̄ cō
uenit vnioni. Tertio tāgit cā efficiēs. ꝛ illa est dupler. s. extrīseca. et
illa est intellect⁹. ibi (ab intellectu) Alia est intrinseca. q̄ est modus
ſcādi. ibi (ex modis ſcādi causata) Quarto tāgit etiā cā final̄. ibi.
(ad exp̄mēdū mētis ꝯceptū) sz simplicē vl̄ cōplexū (final̄r adinuen
¶ Arguit. mōi ſcādi sūt distinctiui q̄ nō ꝯcurrūt ad ꝯstru (ra.)
ctionē q̄ ꝯsistit i vnione. Dōm q̄ sē bñ distinctiui fm rōnē specificā.
sz inq̄ntū illi modi sē ꝓportionati ad iuicē. tūc sē vnitiui.

.i. in duo mēbra s⁹ grāmatical̄ diuidit s⁹ ꝯstructōi

In geminas partes constructio scinditur. illi

.i. ꝯstr. trāsitiua .i. ꝯstr. intrāsitiua s⁹ tāq̄z mēbra diuisiōis

Transitio debet intransitioq̄z subesse

p q̄ñ pticule s⁹ ptes fit pfecta

Cum partes per quas constat constructio plena

notāt diuersas res trāsitiua sit

Signant diuersa constructio transeat illa

.i. eadē sntia. .i. p modū diuersoꝝ signāda

Judicium sit idem tanq̄z diuersa notanda

¶ Sentẽtia est. q̃ cõstructio diuidit in duas ptes. s. in transitiuã et in intransitiuã. Cõstructio transitiua est in qua ꝯstructibilia ptinẽt ad diuersa vel videnť ptinere ad diuersa. Exẽplũ p̃mi. vt video petrum. Exemplũ sc̃di vt video me. Sed ꝯstructio intrãsitiua est in q̃ cõstructibilia ptinent ad idẽ vel videnť ptinere ad idẽ. Exemplum p̃mi. vt aial bõ. Exemplũ sc̃di. vt bõ rudibilis.

¶ Notãdũ q̃ dcõnes trãsitiue ꝯstrui est illas diuersa ƒcare. Sz in trãsitiue ꝯstrui est illas idẽ ƒcare. ß est eas posse de eodẽ verificari vel de se iuicẽ. vt boc est albũ. bõ est homo. vel hic est alb̃.

¶ Arguiť. mẽbra bone diuisiõis nõ debẽt coincidere. sed in eadẽ oõne est sil̃ ꝯstructio trãsitiua ꝛ intrãsitiua. vt ego lego lib̃. g̃ diuisio nõ est bona. Dõm q̃ licz fiãt in eadẽ oõne. tñ boc est ex diuersa cõparatione. q: suppositũ ꝛ appositũ faciũt ꝯstructionẽ intrãsitiuã sed verbũ cũ obliquo post se faĉ ꝯstructionẽ transitiuã.

¶ Cõtra. respectu vn̄i ꝛ eiusdẽ sil̃ semp est ꝯstructio trãsitiua ꝛ intrãsitiua. vt liber iohãnis. illa ẽ trãsitiua. q: est obliqu⁹ a pte post. et q: ibi est ntũs q̃ intrãsitiue ꝯstruiť. g̃ est etiã intrãsitiua. Dõm q̃ est simpl'r trãsitiua. Et qñ dr. ntũs intrãsitiue ꝯstruiť. ß est intelligendũ in ordie ad suũ appositũ. sz sic nõ est in p̃dicta oõne.

¶ Queriť. q̃lis ꝯstructio est hic. sortes currit. Dõm q̃ est intrãsitiua. q: suppositũ ꝛ appositũ semp faciũt ꝯstructionẽ intransitiuã.

¶ Cõtra. est cõstructio trãsitiua. q: sortes ƒcat substãtiã currit vo accñs. ꝛ sic ꝯstructibilia ƒcant diuersa. Dõm q̃ licet sint diuersa essential'r. sunt tñ idẽ accidẽtal'r identitate numerali.

¶ Queriť. quõ dz sciri q̃ ꝯstructio est trãsitiua vl̃ intrãsitiua. Dicẽdũ ƒm modistas q̃ qñ p̃mũ ꝯstructibile depẽdet ad sc̃dm. tũc est trãsitiua. vt lego lib̃. sz qñ ƒm depẽdet ad p̃mũ. tũc est intrãsitiua

¶ Arguiť. idẽ est añ diuersũ. g̃ auct: pr⁹ posuisset cõstructionẽ intrãsitiuã. ꝑ trãsitiuã. Dõm q̃ inq̃ntũ ī ꝯstructõe intrãsitiua ꝯstructibilia ptinẽt ad idẽ sic deberet p̃cedere. sz inq̃ntum ƒm nomẽ intrãsitiua sonat p̃uatõez trãsitõis. sic seq̃ť sic p̃uatio se/ (quiť babitũ intrãsitiue. Dõm q̃ nõ saltẽ ƒm rem. vt substãtia petri. in qua est duplex sensus. vnus est id est substãtia q̃ est petr⁹ ꝛ sic capiť substãtia p toto cõposito nõ p forma tm̃. vl̃ p materia tm̃. Sc̃s sensus põt esse substãtia petri. i. res possessa a petro. Et sic dicit de filio p/digo q̃ ꝯsumpsit substãtiã suã cũ meretricib⁹.

¶ Queriť. quõ capiť hic trãsitiuũ ꝛ intrãsitiuũ. Dõm q̃ sil'tudinarie. sic in motu reali est trãsit⁹ de termio a q̃ ad terminũ ad quez sic in cõstructõe trãsitiua act⁹ denotať trãsire in rẽ obliqui. ꝛ sicut aliq̃s mot⁹ est simpler. ita est aliqua ꝯstructio simplex. ꝛ sicut aliq̃s motus est cõpositus ita aliq̃ ꝯstructio dicit esse cõposita.

Glosa notabilis

¶ Querit. qualis est ista diuisio. Dom q est diuisio generis in suas species circuloquutiuas z imediatas. Et qñ dicit est aliqua diuisio ꝓstructois imediatior qua scz diuidit ꝓstructio in mentalē et vocalē. Dom q illa diuisio est oino accidentalis cōstructioni. ista autē est essentialis z imediata.

sc trāsitiuā in duas spēs diuidere ꝓuenies est sc trāsitiue

Hanc in membra duo distinguere conuenit. eius

.i. mēbra .i ꝓstr. trāsitiua simplex .i. ꝓstr. trāsitia retrāsitia

Sunt species simplex que transit. queq; retransit

¶ Snia est. q ꝓstructio trāsitiua diuidit in duas spēs. i. transitiuaz simplicē z in transitiuā retrāsitiuā. Cōstructio trāsitiua simplex ē. in qua ꝓstructibilia ptinēt ad diuersa vel vident ptinere ad diuersa sine aliqua retrāsitōe. Exemplū primi. vt lego libz diligo katberinā. Exemplū scdi. vt diligo me. Sed retrāsitiua est. q est cōposita ex duab trāsitiuis in quaz ꝑma actio vel passio denotat regredi i illud idē vnde prius exiuit. vt prius patuit.

¶ Querit. ꝗt requirunt ad ꝓstructionē transitiuā retransitiuam.

Dom q tria. primū est q sint due trāsitiue. Scdm est q actus importatus p verbū scdm debet trāsire in illud vñ pr9 exiuit. Tertio requirit nota cōcomitātie. scz vt q vel quaten9. z ergo ista nō est retrāsitiua. ego diligo katberinā z ipa diligit me. sed sunt due ꝓstructiones trāsitiue simplices. Sed hic est ꝓstructio trāsitiua retrāsitiua. ego diligo katberinā vt ipsa diligat me

Arguit. due ꝓstructōes sūt duo entia in actu. g ex illis mediātibus ꝓditōib supposit nō erit ꝓstructio retrāsitiua. Dom q licet due trāsitiue seorsū sumpte sunt duo entia in actu. sz fm q vna cōiungit alteri est in potētia ad ipam. vt patet in ꝓposito.

Arguit ꝓstructio dz eēq; d vnū. vt ptz ex diffinitōe. sz h nō est q; d vnū. g ꝛc. Dom q lz nō sit vnū vnitate simplicit dicta. est tn quid vnū vnitate aggregatiōis. Et habet fieri per oēs obliquos.

¶ Querit. quot modis habet fieri ꝓstructio trāsitiua. Dom q generaliter loquēdo ꝗtuor modis. Primo ex duplici trāsitōe. vt diligo te vt diligas me. Scdo ex duplici reciprocatōe. vt ego persuasi mihi vt diligerē me. Tertio ex trāsitiōe z reciprocatōe. vt ego diligo petrū vt ipe diligat me. Quarto ex reciprocatōe z trāsitiōe. vt ego diligo me vt tu diligas iohannē.

.i. ꝓstr. intrāsitiua .i. p ꝓstructōez trāsitiuā manifestāda

Est intransitio tibi per predicta notanda

¶ Snia est. q ꝓstructio intrāsitiua est notāda p ea q dicta sūt. Eius ratio est. qz oppositoz eadē est disciplina. sed intrāsitiua opponitur transitiue ꝓstructioni. ergo p illā debet cognosci.

De Constructione

¶Querit qd est ꝓstructio intrãsitiua. Dom q illa est in q̃ ꝓstru/ cibilia ptinẽt ad idẽ vl vident ptinere ad idẽ Exẽplũ ꝑmi. vt bo al
Arguit in h exemplo. bo asi/ (bus. Exẽplũ scdi. vt bo est asin⁹. n⁹ est ꝓstructio trãsitiua. q: bo z asin⁹ ꝓcant diuersa. Dom q lz si/
¶Ubi notandũ q duplex (gnificãt diuersa. tñ vident ꝓcare idẽ. est ꝓstructio intrãsitiua. Una est ꝑm rẽ in q̃ ꝓstructibilia ptinẽt ad idẽ. Alia est ꝑm modũ in q̃ cõstructibilia nõ ptinẽt ad idẽ. sz vident ptinere ad idẽ. vel essentialr vl accidẽtalr. z illa cognoscit ꝑ hoc q posteri⁹ cõstructibile depẽdeat ad ꝑmũ. vt dictũ est supra.

.i. in duas pres s⁹ intrãsitiuã diuides. .i. ꝓstr. intrãsitiua simplex

Per binas species hanc distingues. quia simplex
s⁹ intrãsitiuã simul ꝓstructio diuidũt:

Hanc intransitio pariterq; reciproca scindunt

¶Snia est. q cõstructio intrãsitiua est duplex. s. simplex z recipro/ ca. Simplex est in q̃ ꝓstructibilia ptinẽt ad idẽ vl vident ptinere ad idẽ sine aliq̃ reciprocatõe. vt bo alb. Sz reciproca est. in q̃ ꝓstructi/ bilia ꝓcãt idẽ vl vident ꝓcare idẽ. z tñ actio vl passio denotat trãsi re in seipm vl i id a q̃ exiuit. vt sortes videt se. ibi act⁹ videdi exit de sorte z iterũ trãsit in sortẽ. Et dr notãter (i seipm vl in id a q̃ exiuit) q: si trãsiret in altex tũc nõ esset reciproca. vt sortes videt sortẽ.

¶Querit. vtr ꝓstructio intrãsitiua reciproca põt fieri ꝑ obliq̃s no miales. Dom q nõ. q: tales obliq̃ nõ denotãt idẽtitatẽ inter obli
Arguit. (quũ z suppositũ verbi cũ q̃ ꝓiũgit ralis obliquus. ego diligo me. ibi nõ est ꝓnomen reciprocũ. q̃ illa nõ est constructio reciproca. Dom q nõ dr reciproca. q: fit tm ꝑ ꝓnomẽ reciprocũ vt sui vel su⁹. sz etiã põt fieri ꝑ ꝓnoia ꝑme vl scde ꝑsone rõne cerritu/ dinis demõstratõis. vt ego diligo me. tu diligis te. sed nõ ꝑ ꝓnomia tertie ꝑsone. q: illa nõ ita certe demõstrãt. vt sortes videt illũ. sz be/ ne põt dici sortes videt se. Sz dicit iõ reciproca. q: act⁹ verbi tẽdit i illud sub mõ patiẽtis a q̃ pri⁹ exiuit sub mõ agẽtis.

¶Querit. q̃t modis fit ꝓstructio reciꝓca. Dom q q̃ttuor modis Prio ꝑ gtm. vt petr⁹ obliuiscit sui. Scdo ꝑ dtm. vt ego faueo mihi. Tertio ꝑ accm. vt ego diligo me. Quarto ꝑ ablm. vt ego videor a

¶Querit. q̃t modis capit ꝓstructio reciproca. Dom q tribꝫ (me. modis. Prio q̃ ad materiale. s. q̃ ad ꝓstructibilia. z sic est trãsitiua vt vult Alexander. Scdo capit q̃ ad formale. s. q̃ ad dependentiaz ꝓstructibiliũ. z sic est intrãsitiua. vt dicit Prisciã⁹. q: primũ ꝓstru cribile depẽdet ad scdm. Tertio capit q̃ ad formale z materiale sit. z sic nec est transitiua nec intrãsitiua vt vult Petr⁹ helye. Ex quibꝫ clare ptz solutio hui⁹ questiõis. vtrum cõstructio reciproca sit spẽs ꝓstructiõis transitiue vel intrãsitiue.

Glosa notabilis

ſi. vide .i. ꝓstructio manifestāda

Ecce per exempla tibi res est notificanda

Exēplū ō ꝓstructōe trāſitiua ſim plici in qua cōstructibilia perti nent ad diuerſa

Exēplū de eadē ꝓstructōe in qua cōstructibilia videntur pertine re ad diuerſa

Hic socium superat. vel marcum tullius orat

Est exēplū de ꝓstructōe trāſitiua retrāſitiua

Exorat marcum cicero ꝙ diligat ipsum

Exēplū de ꝓstructōe intrāſitiua ī q̄ ꝓstructibilia ptinēt ad idē

Exēpla ō eadē ꝓstructōe ī q̄ ꝓstructibilia ptinēt ad idē.

Tullius est marcus. bos est leo. capra iuuencus

Sūt exēpla de ꝓstructōe intrāſitiua reciproca.

Se regit hic. ego me. tu te. nos diligimus nos

Sūt etiā exēpla intrāſitiua reciproca

Isti se sociant. vos autem diligitis vos

¶ Dic̄ ꝙ oīa p̄dicta p̄nt māifestari p hec exēpla z ſil'ia bis (Hic socīū supat) est exēplū ō ꝓstructōe trāſitiua ſimplici. in q̄ ꝓstructibilia ꝟcāt diuerſa ꝟm rē (Tulli⁹ orat marcū) est exēplū ō ꝓstructōe trāſiti ua ſimplici. ī q̄ ꝓstructibilia vidēt ptinere ad diuerſa. tñ ptinent ad idē. q⁹ Tulli⁹ fuit trinomi⁹. Sz ibi (Cicero exorat marcū ꝙ diligat ip̄m) est exēplū ō ꝓstructōe trāſitiua retrāſitia. q⁹ ꝓstructibilia ꝟcāt diuerſa cū nota retrāſitōis. Sz ibi (Tulli⁹ ē marc⁹) est exēplū ō cō ſtructōe ſimplici. ī q̄ ꝓstructibilia ptinēt ad idē ꝟm rē. (Bos ē leo) ē exēplū ō eadē. ī q̄ ꝓstructibilia videnť ptinere ad idē. z ꝟ ex copula. q⁹ copl'a est nota idētitat̄ (Capra ē iuuēc⁹) ē ſil'e exēplū (Hic regit ſe) ē exēplū ō ꝓstructōe intrāſitiua reciproca ī tercia ꝑſona singl'ar̄ nūeri (Ego rego me) exēplū ō eadē ī ꝑma ꝑſona singl'ar̄ nūeri (Tu regi te) est exēplū ō ſcōa ꝑſoua singl'ar̄ nūeri (Nos diligim⁹ nos) ē exēplū ō ꝑma ꝑſona pl'alis nūeri (Isti se sociāt) est exēplū ō tercia p ſona pl'alis nūeri (Vos diligit vos) est exēplū de ſcōa ꝑſona plu

¶ Querit. q̄t regl'e ſolēt legi penes iſtū tertū. Dōm (ral' nūeri. ꝙ tres. Prīa ē ꝙ obliqu⁹ ꝓstruct⁹ p⁹ ꝟbū ſp̄ fac̄ ꝓstructōez ītrāſitiuā actuū. vñ. Obliqu⁹ ꝟbo fac̄ ac. q̄z trāſitōez. vt comedo panē. Scōa regl'a ē ꝙ ifinitiu⁹ ꝓstruct⁹ cū ꝟbo ſp̄ fac̄ ꝓstructōez intrāſitiuā ꝑſo naz. vñ. Infi. cū ꝟbo fac̄ itrāſi. q̄z ꝑſo. Tertia regl'a ē. q̄ñcūq; ꝑs in declinabil' ꝓstruit cū ꝑte declinabili fac̄ ꝓstructōez intrāſitiuā ꝑſo

Arguit. ꝟ ē cō. (naz. vñ. Pars inde. cū de. ꝑſonaz fac̄ intrāſ. ſtructio itrāſitiua actuū. O petre. tñ ibi ē ꝑs ideclinabil'. vt ptz ꝑ ꝟ metrū. Hic o sit dēptū. q̄ñ sic trāſit ad actū. Dōm ꝙ regl'a itelli git̄ q̄ñ ꝑs ideclinabil' nō regit ꝑtē declinabilē sic ī ꝓpositō ꝟ aduer biū o regit illū vtī petre.

.i.ꝯstructio trāsitiua actuū ꝓsonaꝝ ꝙsiderent

Actus transitio personarumqꝫ notentur

s^e in^a aliō'.i.actio illatio alicui

Quando non transit actus nec passio cuiꝫ

.i.inducit ꝓ nō ꝫ vnꝫ trāseūdo efficit ꝓfecta

Infertur.nunqꝫ transit constructio plena

sūt exēpla ō ꝯstructōe trāsitiua ꝓsonaꝝ ponit cā metri

Filius alphei.iacobiqꝫ maria quiescunt

¶Snia ē.ꝙ duplex ē ꝯstructio trāsitiua.s.actuū ꝫ ꝓsonaꝝ. Cōstructio trāsitiua ꝓsonaꝝ ē qñ act^o ꝧbi nō trāsit ī rē obliq. nec passio videtur alicui inferri.vt filius alphei.maria iacobi ꝛc.

☞Arguit.in exēplo textus est ꝯstructio intrāsitiua actuū.qz ibi est suppositū ꝫ appositū.vt filius ꝫ maria quiescūt Dōm ꝙ quiescunt nō ponit ꝟ vt est ps ꝯstructōis.sz ponit ad cōplendū metrū.

¶Querit.q̄d est ꝯstructio trāsitiua actuū. Dōm ꝙ ē illa ī q̄ act^o ꝧbi trāsit i rē obliq.vl' passio videt alicui inferri.Exēplū ꝑmi.vt lego libꝝ.Exēplū scōi.vt petr^o discipl's pcutit a paulo mgr̄o suo.

¶Querit.q̄re Alexāder nō notificat ira bñ ꝯstructionē trāsitiuam actuū sic ꝓsonaꝝ. Dōm ꝙ ió.qz sufficiēter cog̃scit ꝓ ꝯstructōez trāsitiuā ꝓsonaꝝ.qz aliq̄ mō opponit sibi.sz oppositoꝝ oppositē sē diffsonaꝝ. Dōm ꝙ sic.ꝫ Alexāder relict eā fore notā ex diuisiōe ꝯstructōis trāsitiue.qz mlt'iplicato vno oppositoꝝ mlt'iplicat ꝫ reliquuꝫ Vñ ītrāsitiua actuū ē qñ altex ꝯstructibiliū iportat actio vl' passio. Exēplū ꝑmi vt sortes currit.exēplū scōi.vt discipl's pcutit.Sz ītrāsitiua ꝓsonaꝝ ē qñ ꝓ neutꝝ ꝯstructibiliū iportat actio vl' passio.vt bō

☞Arguit.diuersoꝝ genex ꝫ nō subalt'natī positoꝝ diuerse (alb). sūt spēs.sz ꝯstructio trāsitiua ꝫ ītrāsitiua sē diuersa genera.g̃ babe būt diuersas spēs. Dōm ꝙ nō bñt easdē spēs ēntiales.sz solū actiua ꝓsonaꝝ.vñ^o. Rectus post substan.ꝓsonaꝝ facit intrās.

☞Arguit ibi ꝓ altex ꝯstructibiliū iportat act^o.qz ibi ēntūs ꝫ appositū.q̄ faciūt ꝯstructōez ītrāsitiuā actuū. Dōm ꝙ vex ē qñ appositū iportat actū.mō ꝟ appositū nō iportat actionē vl' passionez. Et hec(ille pcutit a petro)est trāsitiua actuū. Et tūc ad textū dōm est. ꝙ act^o capit ꝟ general'r.put se extēdit ad actōez ꝫ passionem.

¶Querit.q̄t sē q̄sitiua ꝯstructōis. Dōm ꝙ tria.s.q̄ q̄l' ꝫ q̄nta. Que q̄rit ō sub a s.vtꝝ sit trāsitiua vl' intrāsitiua.simplex vl' reciproca. Qualis q̄rit de q̄litate.s.vtꝝ sit ꝓgrua vl' incōgrua. Sz q̄nta q̄rit de q̄ntitate.scz vtꝝ ꝯstructio sit ꝑfecta vl' ipfecta.vñ^o Que sit trās. intrās.q̄l' cō.q̄rit ꝫ incō. Imp.p.q̄nta sūt rūdētib⁹ apta. Et quan/

do dicit. ꝯstructio icōgrua nō est ꝯstructio. vt ptz ex diffinitōe eius.

Dōm ꝙ vez est scōo mō capiēdo ꝯstructionē. sz bñ primo mō. vt prius patuit. Exemplū est. vt cū querit. q̄ est ista bō currit. rñdetur intrāsitiua. Qualis est ista. plato disputat. rñdet cōgrua. Sz talis questio nō est multū necessaria. ex eo ꝙ oīs ꝯstructio de qua hic loquitur auctor debet esse cōgrua. Quāta est ista. bō currit. respondet pfecta. qz pfectā sententiā representat in aīo auditoris. Et q̄ infert. correlariū ꝙ sola ꝯstructio intrāsitiua actuū sup oēs alias constructiones dicit esse perfectior.

Ostructibilia ordia s^{c} i ordōne p̄cōstrue .i. vtm̄ casum

Onstrue sic. casum si sit prepone vocantem

De ordie cōstructibiliū. **statim ntm̄ locas posthoc pones**

Vox rectum ponis. hinc personale locabis

s^{c} si sit i ordōe s^{c} vbū i p̄ncipio locab. s. ntūs z vtūs nō sint i ordōne

Verbum. quod primo statues si cetera desint

¶ Sntia est. ꝙ ꝯstructio ichoāda ē p̄mo a vtō si ē i ordōne. z post vtm̄ dz seq̄ ntūs. p^{o} quē dz seq̄ vbū psonale. Et si ntūs z vtūs desint. tūc cōstructio est inchoando a vbo psonali.

Querit. q̄ est rō ordis isti^{9} text^{9} ad p̄cedētē. Dōm ꝙ ista. qz pri^{9} determinauit ō ꝯstructōi generali. h vo i spēali. sz generale est añ spe/ Querit. qd sit ordo. Dōm ꝙ est dicēdoz determiata seri/ ciale. q̄. es. Et est ordo i ꝯstructōe duplex. s. natural' z artificialis. Natural' est qñ ꝯstructibilia ordinant fm naturalē modū ꝓcipiēdi fm ꝙ vna dcō ꝓcipit natural'r sequi i cōstruēdo fm ꝓpriū sensū. Sz artificial' ordo ē qñ ꝯstructibilia ordinant fm ornatū modū loq̄ndi. sic qñ appositū elongat a supposito adiectiuū a substātiuo ꝓter ornatū modū loquēdi. qō nll'o mō pōt fieri fm naturalē ordinē. de q̄ loq̄t Alexander i ꝓposito q̄ hz ordinē voluntariū sibi correspondentē.

¶ Querit. q̄ ē rō ꝙ vtūs p̄cōstruit. Dōm ꝙ ista. qz vtūs ē casꝰ ex/

Arguit. (citatōis. mō excitatio dz fieri i p̄ncipio añ oēm actū. ꝯstructio inchoāda est ab aduerbio vocādi o. vt i hac ordōne. O ꝓpe audi nos pctōres. Dōm' ꝙ q̄ ordie casuū ꝯstructio inchoāda ē a vtō Sz h aduerbiū vocādi o nō est alic^{9} casus. q̄uis ipm sit simpl'r primū i ꝯstructōe. Et p^{o} vtm̄ cū suis determiatōibꝰ dz seq̄ ntūs vl' aliq̄d

Arguit. ꝯstructio ñ inchoat a (supplēs vicē nti ō q̄ supr^{9} patuit. vbo psonali. qz illō sp est appositū qō añ se vult hīe suppositū. Di/

¶ Querit. q̄re ntūs dz p̄ce/ (cēdū ꝙ h est vez explicite vl' iplicite dere vbū psonale. Dōm ꝙ iō. qz p̄ncipiū ē añ p̄ncipiatum. sz ntūs fcat ꝑ modū p̄ncipij a q̄ act^{9} vbi egredit. q̄ dz ꝯstrui añ vbū.

¶ Querit. q̄re a vbo psonali inchoāda ē ꝯstructio si cetera desint. Dōm fm Prisciānū. ꝙ iō. qz in oi verbo p̄me vel scōe psone cert^{9}

intelligit ntūs qui nō exprimit. ergo tūc inchoanda est ab illo verbo. Et sīl'r in verbis tertie psone intelligit ntūs cōfuse ꝛ indeterminate, ꝛ tūc pōt etiā ab illo vbo inchoari ꝯstructio.

¶ Querit. q̄t modis pōt inchoari ꝯstructio. Dōm q̄ octo modis. Primo a vtō vt bz p̄sens textus. vt o petre pfice. Scō ab ablīs vel ntis absolute positis. vt mgr̄o legēte pueri p̄ficiūt. Audita hec p̄onia sūt pulsa tandē lubrica. i. auditz p̄conjs. Tertio p ꝯiunctionē vel p aduerbia ꝯtinuationē vl' suspēsionē fcātia. vt quāq̄ q̄uis etsi etiāsi tāetsi. Etiā p illas dcōes de quib' Alexāder dicit ibi. Luz q̄ dū donec ꝛc. Quarto p aduerbiū vocādi o:ꝛ p interiectiōes exclamātis. vt p:ob nephas. o infaustū diē. Quinto p aliq̄s obliq̄s rōne relationis. vt patrē sequit sua ples. Sexto p obliq̄s interrogatiue positos. vt quē videſ. q̄ntū ego suplucrat' suz. Septīo p obliq̄s negatios. vt nullū boiem. Etiā rōne diuisiōis. vt sono: alt' vox alt' nō vox. Octauo pōt inchoari a vbo impsonali passiue vocis. Et etiam a vbo impsonali actiue vocis. vt penitet. Et a vbo exempte acti

¶ Querit. q̄s est mod' q̄uenīēdi ad dictā ꝯstructi(onis. vt pluribilīū ordinationē. Dōm q̄ mod' est talis. p̄mo legēda est oīo distincte. ꝛ inter legēdū debet aduertere de snīa q̄ pōt ex illa o:atōe elici. Et vt facili' occurrat ꝯsiderabit q̄s sit p̄ncipale suppositum ꝛ q̄s sit p̄ncipale appositū. ꝛ alia q̄ sunt annexa istis duob' sicut sūt adiecta vel aduerbia. vel alique integre clausule vl' o:ōes suspēsiue. ꝛ annexa suppositi cū supposito. ꝛ annexa appositi cū appositō ꝯstrui debēt. ne cōmittat fallacia cōpositiōis seu diuisionis q̄ tollit snie pfectionē generās error̄. vt Eya recolam' laudib' p̄is digna b' diei carmīa in qua nobis lux o:itur gratissima.

¶ Querit. quō debz b scīri q' possit distincte legi Sol'o. hoc scit ex certis p̄ctis q̄ sunt colon. coma. ꝛ p̄iodus. Coma est p̄ct' cū cauda seu virgula ducta sursum. ꝛ debet poni vbi snīa est suspēsiua. vt q̄uis sū nigra. Colon est simplex p̄ct'. ꝛ ponit q̄n o:o est pfecta. et tñ pōt aliq̄d supaddi. vt q̄uis sū nigra. pulchra tñ sum. Sed periodus est p̄ctus cū virgula deo:sum ducta ꝛ ponit q̄n o:atio est tota ꝛ pfecta. vt q̄uis sū nigra. pulchra tñ sum. ꝛ omni laude dignissima. Et istis trib' modis punctuādi o:it triplex mod' accētuandi. Nā vbicūq̄ ponit coma ibi est accētus acutus. Et vbi ponit colon ibi est accētus medi'. Sed vbi ponit p̄iodus ibi est accētus grauis et depssus. De quib' latī' dicet in q̄rta pte bui' libri.

.i. dtūs post hoc .i. accūs .i. post ꝯstruunt

Tertius hinc casus et quartus sepe sequuntur

.i. apposito postpones postpone gtīm casum

Aut verbo subdes aduerbia. subde secundum

Glosa notabilis

dcōm regēti .i. ꝓpositio

Casum rectori debet vor propositiua

.i. accō ꝓcōstrui .i. ablō sc accm̄ vl ablm̄ sc ꝓpō

Quarto preiungi vel sexto quem regit ipsa

¶ Snia ꝑme ꝓtis est. q post verbū ꝑsonale debet construi dativus vel accūs qñqz cōiunctim qñqz diuisim. Exemplū de primo. vt do tibi panē. De scō. vt diligo deum. faueo tibi ꝛc.

¶ Querit. q̄re dr i textu (sepe) Dōm q ió. qz aliqō vbū ꝑsonale est absolutū nō regēs aliquē casū a pte post. vt Johes currit velociter.

¶ Querit. an dtūs imediati ꝰ ꝓstruat ꝑ ꝰ vbū vl accūs Sol'o dtūs Rō est. qz dtūs ē casus substātie. accūs vo est casus accm̄ ad mīs fm modū. qz ē mīs act ꝰ vbi mō substātia ē añ accūs. Sz ꝗdā volūt q qñ vbū ē vehemētissime trāsitōis tūc accūs ē vbo imediatior. qz accūs ē ꝓpr ꝰ casꝰ taliū vboz. Sz dtūs solū ꝓponit inq̄tū vbum acq̄sitie ponit. Rō ꝓt esse qz dtūs fcat rē recipiētē. accūs vo rē receptā. mō recipiēs est añ receptū. vt do tibi panē. Etiaz ꝓncipal' rō ꝓt esse volūtas grāmaticoz. Snia scōe pt' trāgit ibi (Aut vbo sub des aduerbia) z ē ita q aduerbiū dz ꝓstrui ꝑ ꝰ suū vbum.

¶ Querit. vtz aderbiū dz ꝓstrui añ dtm̄ z accm̄ qū vbū illos casꝰ regit z bz etiā aduerbiū. Sol'o sic. qz aduerbiū fm Prisc. est adiectm̄ vbi sz inc adiectm̄ z substātm̄ ex eadē pte positis nihil mediabit q̄ dicet sic ordinādo. do benuole tibi venīā. Tūc ibi (Subde fm casum rectori.) Snia bꝰ tertie pt' ē. q grūs vl q̄liber obliquꝰ dz poni pꝰ suā dcōez regentē. Et melius ꝑ scōm casū itelligit q̄liber obliquus q̄z solꝰ grūs. qz al's autor eēt diminutꝰ de regimie ablti. Et sic scōa

¶ Querit (expositio includit etiā grm̄. z nō econuerso. q̄ ē melior. sub q̄ regl'a collocādꝰ ē accūs a pte añ ꝓstructꝰ. Dōz q tal' accūs bz rōez suppositi. mō suppositū dz ꝓstrui añ appositū vt mgr̄m doce

Arguit. q̄ autor est in (re discipl'os. ibi mgr̄m a pte añ ꝓstruit. sufficiēs i suo ꝓcessu. qz nullibi illā regl'az posuit. Sol'o. tal' accūs ꝓcōstruit etiā ꝑ illā regulā. (Subde scōm casum rectori ꝛc)

¶ Querit. quō ꝓt b fieri. cū tm̄ dictū sit q itelligat de obliq̄s a pte pꝰ ꝓstructi. Sol'o. dz itelligi a ꝛrio sensu. q ex hac regl'a facil'r elici ꝓt. qz sic obliquꝰ a pte pꝰ rectꝰ pꝰ cōstruit. ita obliquꝰ añ rectꝰ ꝓconstruit fm sil'itudinē ꝓportōis reddēdo singl'a singul' Tūc ibi (Debz vor ꝓpositiua ꝛc.) Tāgit q̄rta ps regl'e. z ē snia q accūs z ablatūs casus dōm̄ seq̄ ꝓpōnes cū q̄bꝰ ꝓstruunt. vt ad patrē. i domo ꝛc.

¶ Querit. q̄ ē rō illi ꝰ. Sol'o. qz agēs dz ꝓcedere suū passū. sed prepōnes cōpant ad casus q̄ bꝰ defluūt sic agēs ad passz. q̄ ꝛc.

Arguit. ista regl'a ē insufficiēs. qz ꝓpō ponit qñqz cū grō. vt tenꝰ cruru. Dōm q b ē fm modū grecoz q̄ caruerit ablō. sz fm modū no/

strū sp̄z p̄poni accō seu ablt̄o. nisi p illā figurā q̄ ꝺr anastropha p̄ ponat fm sitū. tñ i mō ꝯstruēdi ꝺz semp p̄poni suo casuali.

¶Querit. quō obliqꝰ a pte pꝰ ꝯstructꝰ cū aduerbijs z infiectōibꝫ ē ordināꝺ. Solꝫ. a pte pꝰ. ꝺ ꝑmo vt tūc tpis. ꝺ scō. vt o ineffabilē

Arguit. autor i ill' determiatōibꝫ ē diminutꝰ. q; illas nō po/ (vix. nit. Solꝫ. cōprehēdunt sub ista regl'a. q; aduerbiū z infiectio sīp/ res ideclinabiles sīc p̄p̄ō. etiā p̄p̄ō q̄ñ q; pōt poni aduerbial'r

¶Querit. quare potius determiat de mō ꝯstruēdi p̄ponis q̄ alia rum partiū indeclinabiliū. Solꝫ. ideo. q; ꝯstructio p̄ponis ē etiā cōmunior ꝯstructōe aliarum partium ideclinabilium

¶Querit. quare nō ponit aliquā regulā ordinandi ꝯiūctōnes i ora tionibꝫ. Solꝫ. iō. q; illā postea ponit ibi (Jūgere ꝯsil'es) Vl' dōm q̄ iō. q; ars ꝺz esse circa difficilia. sz facilimū est ꝯiunctiōez ꝯiunge/ re tñ diuersimode fm diuersas eiꝰ spēs. ergo ꝛc.

vbo ꝑsonali aliqꝫ

Infinitiuum persone siue quibusdam

sc̄ noibꝫ illa noīa adiectiua

Des adiectiuis. vt sunt abilis piger aptus

p̄stinis tpibꝫ sc̄ grāmatici

Hanc olim pulchram veteres dixere figuram

¶Dicit q̄ infinitiuꝰ ꝯstruit post vbū ꝑsonale finiti modi z phere/ticū. z post quedā noīa adiectiua. Et quādo noīa adiectiua infiniti/uo p̄cōstruunt dixerūt veteres fieri pulchrā figurā. De ꝑmo. vt vo/lo legere. De scō. vt aptus studere ꝛc.

¶Querit. q̄d est impedimentū. Dōm q̄ est indecens ordinatio cō structibiliū cōtra regulas grāmaticales cōgruitatis vel contra de/bitum modū loquendi. vt infra patebit.

¶Querit. q̄truplex est ipedimētū. Dōm q̄ duplex. sz ꝯstructōis z ꝯgruitatis. Cōstructōis est illud q̄ peccat cōtra debitū modū ꝯstruendi pr̄ꝰ positū. vt isti subueniat sua mater. Sed ipedimentū ꝯgruitatis est q̄ peccat cōtra regulas congruitatis. vt sermones summi patris ē meditatio iusti. de quibus postea dicetur.

¶Querit. q̄t pres fm̄ē colligi solēt ex isto textu cū sequēti. Solꝫ. q̄truor. Prīa ē. infinitiuꝰ vult ꝯstrui cū q̄busdā verbis ꝑsonalibꝫ. vt volo amare deū. Scōa ē. infinitiuꝰ p̄t ꝯstrui cū q̄busdā adiectis. vt sū piger. abil'. aptꝰ legere. Tertia ē. infinitiuꝰ cū oppositis istoꝝ. vt volo ꝺz oppositū. s. nolo. scio nescio ꝛc. Et cū synonomis eoꝝ. Quarta est. q̄ mlta vba ꝯstruūt cū infinitio mediāte accō. vt audio mḡm le/

Arguit cōtra ꝓdicta. vbū ꝑsonale nō vl't ꝯstrui cū vbo infini/ (gere. tiui mōi. q̄ dicta regl'a ē falsa. q; oīs dcō cōstructa pꝰ aliā ꝺz ipaz determiare. sz infinitiuꝰ nō p̄t determinare vbū ꝑsonale. q̄ ꝛc. Dicit ꝓz.

qz infinitiu⁹ est magis ꝑfusus q̄z verbū ꝓsonale, qz est sine numeris et ꝓsonis. Dom q infinitiu⁹ p̄ot dupl'r ꝯsiderari. Uno mō fm q cōpat actus fcatus p infinitiuū ad substātiā a parte ante. Alio mō ꝯsiderat infinitiu⁹ quantū ad spēale fcatū p ipm. z ad modos fcandi alioꝝ vboꝝ z sic habet aliqō speciale gra cui⁹ est determiatiuus

¶ Cōtra. infinitū nō p̄ot determiare finitū. sed infi (alioꝝ vboꝝ. nitiuus est bmōi. g̃ ꝛc. Dom est sic ōz i solutōe p̄cedētis argumēti.

¶ Cōtra. infinitiu⁹ nō vult ꝯstrui post vbū ꝓsonale. g̃ ꝛc. Añs ꝓbatur in hac oꝛōne, petre rogo facigne. Dom q regla intelligit fm aptitudinē z nō fm actū scz qñ verbū infinitiui modi ponit in oꝛa/

¶ Cōtra. incōgrue ꝯstruit infinitiu⁹ cū vbo ꝓsonali finiti (tione. modi g̃ ꝛc. Añs ꝓz in hac oꝛōne. mgr erit legere que est incongrua.

Sol'o. regula intelligit de verbo ꝓhereticō. mō ibi b verbū ꝓsonale substantiuū erit nō est verbū ꝓhereticū.

¶ Querit. q̄re dicit in textu (q̄busdā) Sol'o. ad innuēdū q infinitiuus nō p̄ot ꝯstrui cū oīb⁹ adiectiuis. sz solū cū illis q̄ iportāt q̄litatem ꝓ quā subiectū reddit aptū seu ineptū. potēs vel impotens ad agendū. vt est abilis legere ꝛc. Et hoc dicit ꝓpter ista adiectiua albus magn⁹ legere. qz nulla dispositionē in ordine ad illū actū iportant. z ista adiectiua sūt de pma z scda specie qualitatis.

¶ Querit. vtr ista adiectiua p̄nt ꝯstrui cū istis infinitiuis in q̄libz casu. Sol'o sic fm Prisciānū tā in recto q̄z in obliq̄. De recto ptz in textu. De obliquo. vt celerē sequi. i. celerē ad sequendū.

¶ Querit. vtr ista sit ꝯgrua. abil' legere. Sol'o. illa oratio p̄ot dupliciter ꝯsiderari. Primo ꝓ se. z sic est incōgrua. qz abilis fcat accidentalē dispōem solū. q̄ nō p̄ot esse pncipiū illi⁹ act⁹ fcati ꝓ infinitiuū. Scdo capit cū inclusiōe alicui⁹ substātiui sub intellecti. vt iohānes z petrus. tūc ille ntūs regit a vbo subintellectō.

Arguit. in illa oīone nulla est figura. vt dic text⁹. g̃ ꝛc. Sol'o. q̄dam dicūt q figura capit ibi ꝓ ornato mō loq̄ndi. g̃ dic (pulchram) Alij dicūt q ꝓ istā figurā debet intelligi synodoche. qz ibi ponit infinitiuus ꝓ accō gerūdij scz abilis legere. i. abilis ad legendū. sed pro

¶ Querit. ꝛtra quā regulā est b im/ (pter ornatū ōz abilis legere. pedimentū. Dom ꝓmo ꝛtra illā (Hinc ꝓsonale locabis) qz ibi dicit⁹ est q post ntm̄ debet seq̄ vbū ꝓsonale finiti modi. b seq̄t vbū infinitiui modi. z b est vez fm modū. qz fm rē verbū substātiuū intelligit vt dictū est. Scdo est ꝛtra illā (Tertiꝰ hic casus) qz ibi dictū est q post verbū debet sequi dtūs vl' ablūs. hic vo seq̄t infinitiu⁹. Et illa ꝑma regla est vera qñ sūt in oꝛōne. z ideo ad excludendū infinitiuū ad verbū finiti modi subiūgit istā regulam. Elige qō placet. Unde sunt due rationes istud vicīū excusantes. Prima ratio qua potest fieri est volūtas grāmaticoꝝ. Scda ratio quare opter fieri

est ornat⁹ modus loq̃ndi. vt dicitur in textu.
ista ꝟba impsonalia.

Verbaq; sunt debet iubet audet vultq; potestq;
Mititur et temptat dignatur scitq; monetq;
Incipit et tedet piget et pudet atq; meretur
Et ꝓperat gaudet delectat penitet vꝛget
ista verba impsonalia iunge
Et parat et discit decet ꝛ solet et licet adde
s⁹ ꝟba signant .i. q̃ bñt ꝛriã fcationẽ
Que predicta notant. ꝛ que contraria signant
s⁹ ꝟba accõ .i. a pte añ posito
Addere multa potes quarto casu, ꝓeeunte

¶ Dic̃ q; verba in textu posita ꝛ ipis sil'ia. ac etiã ipsis ꝛria in fcatiõe volũt ꝟstrui cũ infinitiuo a parte post. De ꝓmo. vt incipit ꝓferre. De scõo. vt pudet loq̃ coꝛã ꝓncipib⁹. De tertio, vt ig̃rat ꝓficere.

¶ Querit. q̃ indifferẽter infinitiuus construit cũ verbis impsonalib⁹ ꝛ personalib⁹. Sol'o sic. q; quãdo cõstruit cũ verbis personalib⁹ tũc requirit verba ꝓberetica. Rõ est. q; act⁹ generalis petit determiari per actũ spẽalem. ergo infinitiu⁹ potest adiũgi ꝟbo ꝓbetico. Sed cũ ꝟbis impersonalib⁹ indifferẽter ꝟstruit. vt cũ verb ꝓberetic⁹ ꝛ nõ ꝓberetic⁹. Rõ est q; tã impersonalia ꝓberetica q̃ nõ ꝓberetica ꝛportãt actũ generalẽ. g̃ cũ illis põt ꝟstrui infinitiu⁹.

⊃ Arguit. infinitiu⁹ est ꝟfusus. g̃ nõ determiat verbũ ꝓbereticũ. q; est sine nũeris ꝛ personis. vt dic̃ Donat⁹. Dõm q; est indeterminat⁹ q̃ntũ ad ãccñtia. sz ẽ determiat⁹ q̃ntũ ad fcationẽ suã.

¶ Oĉtra. ois ꝟgruitas ꝟstit ex pte modoꝝ fcandi. sed infinitiu⁹ caret talib⁹ modis fcãdi. g̃ cũ nullo posset facere aliquã oratiõnẽ congruã. qđ est falsum. Minor ꝓz. q; infinitiu⁹ est sine numer⁹ ꝛ psonis. Sol'o licet nõ habeat modũ fcandi specialẽ. habet tñ generalẽ. sic̃ ꝛ oñe ꝟbũ. ꝛ sic licz sit ꝟfusus q̃ ad se. põt tñ esse determinatus ad q̃dã alia rõne fcatõis. ꝛ nõ ratõe modi fcandi.

⊃ Arguit. ad motũ nõ est mot⁹ q̃nto ꝓbisicoꝝ. sed oĩa verba fcant ꝓ modũ fluxus ꝛ fieri. g̃ vnũ nõ põt alteꝝ determiare. Dõm q; ad motũ exteriorẽ nõ põt determiari mot⁹ exterior. sed ad motũ exteriorẽ bene põt fieri motus interior quẽ ꝛportãt ꝟba ꝓberetia

¶ Querit. vtꝝ in h̃ textu sit impedimẽtũ. Dõm q; sic fm q̃sdã cõtra illã regulã (Tertio⁹ hinc casus)

⊃ Arguit. oratio verbi infinitiui modi cuz ꝟbo psonali est simpl'r cõgrua. ergo nullũ est ibi impedimẽtũ. Añs ꝓbatur. q; qñ duo ver/

ba simul ꝯueniunt in vna oratõe sine ꝓiũctione media. tũc vnũ illo rũ est infinitiui modi. vt ī ista oratõne cupio legere. Dõm ꝙ ꝙuis nõ est ibi aliqꝫ ipedimẽtũ ꝯgruitat, est tñ ipedimẽtũ ꝓstructõis.

¶ Querit. qđ est ṽbũ ꝓbereticũ. Dõm ꝙ est illud qđ importat actum interiorẽ aie in cognoscẽdo seu volẽdo. vt cupio volo ꝛc. Et dicit ꝓbereticũ a ꝓbos quod est primũ. ꝛ beresis diuisio. qꝛ importat actus ratõnis. ꝑ quos fit prima diuisio actuũ. Vel dr̃a probet qđ est electio. quia talia verba important electionẽ aie.

¶ Querit. vtꝝ oĩa ṽba pñt ꝓstrui cũ infinitiuo mediãte accõ. Dicendũ ꝙ nõ. ꝛ ergo dic in textu (Addere mlta ꝑpotes) qꝛ nõ valet ista oratio. possum me sedere. Sz ista bñ valet. possum sedere Ratio est qꝛ oratio ꝓstãs ex accõ ꝛ infinitiuo vim hz vnꝰ casualis qđ casuale ꝑdictũ ṽbũ habere nõ põt post se. qꝛ est absolutũ. Vbi notandum ꝙ aliq̃ ṽba sunt q̃ nõ pñt ꝓiũgi infinitiuo nisi mediãte accõ. vt non possum dicere doceo sedere. sed bñ dicit doceo te sedere. vl nõ dicit sentio calere. sz sentio ignẽ cãlere sub qb oĩa ṽba ꝑceptiua cõprehẽdunt. vt iubeo te cãtare. Vñ etiã sũt q̃dã ṽba q̃ indrñter ꝓstruunt cũ infinitiuo mediãte accõ vl sine accõ. vt sũt ṽba ꝓbereticа. vt vo

¶ Querit. vtrũ sit semꝑ eadẽ snĩa (lo sedere vl volo me sedere ꝛc. q̃n ṽbũ ꝓstruit cũ infinitiuo siue accõ vl cũ accõ mediante. Dõm ꝙ nõ semꝑ sed q̃nq;. Exemplũ primi. vt volo sedere. volo me sedere Exemplũ scõi. vt volo cantare. volo te cantare.

¶ Querit. que est ista regula generalis q̃ elicit q̃n infinitiuꝰ cõstruitur cũ verbo ꝓsonali mediante accõ. Dõm ꝙ ista. q̃ndo accũs ponit inꝫ duo ṽba. q̃ꝝ vnũ ẽ finiti mõi ꝛ alterꝝ ifinitiui mõi. tũc accũs põt resolui in ntm. r ṽbũ infinitiui modi ī ṽbũ finiti mõi. dũmõ ille accũs regit ab infinitiuo a ꝓte ante. Sed si regat ab alio verbo a parte post. tũc infinitiuꝰ debet resolui in gerũdiũ in dũ. De primo. vt Jobis vltio dr̃. Siceũ volo manere. i. volo vt is sic maneat. De scõo. magnificauit eũ fungi sacerdotio. i. ad fungendũ.

¶ Querit. quõ infinitiuꝰ est ꝓstruẽdꝰ. Dõm ꝙ multꝫ modis. Primo infinitiuꝰ ꝯcãs cãm finalẽ põt ꝓstrui cũ verbis ipotãtibꝫ motũ gratia illiꝰ cause factũ. vt vado piscari. ibi vado ipotat motum ad locũ. ꝛ piscari cãm finalẽ illiꝰ motꝰ. Et hic cõprehẽdunt illa verba q̃ importãt motũ spũalẽ vel motũ aie. vt sto ꝫ cãtare. nãstare ñ ipotat quietẽ. sz motũ q̃ quis ad quietẽ rẽdit. Scõo infinitiuꝰ i cõstructõe ponit ꝑ ꝓterito imꝑfecto indicatiui modi. vt ego sedulo negare factũ. i. negabã. Tertio ponit loco imꝑatiui in ꝓstructõe. vt petre saluere. i. salue. Quarto ponit loco gerũdiũ in di. vt potestatẽ habeo dimittere. i. dimittẽdi. Et gerũdiũ vocat infinitiuꝰ non tpal. qꝛ nõ est alicuiꝰ certi tpis. sed suũ tps trahit ab illis verbis cũ qb cõstruit. vt studeo cantãdo. ibi cantãdo est pñs tpis sicut studeo. Ita

dō̄m est de alīs rpib⁹. Sed ali⁹ est infinitiu⁹ rpalis. vt studere legere. q̄ licet sit sine numer⁹ z psonis. est tn̄ determiati rpis. z ō̄ illo loquit hic Alexād̄er. Quinto ponit̄ loco gerūdū ī dū termiati. vt surge illuminare hierusalē. i. ad illuminandū. Sexto ponit̄ loco participij p̄sent⁹ temporis. vt phillida me discedere fleuit. i. me discedente. Ex quib⁹ inferr̄ sentētia istius text⁹ (Addere mlta potes) q̄ multa verba possūt cōstrui cū infinitiuo accusatiuo mediante.

¶ Querit̄. vtrū ille accūs mediās semp regat̄ ab infinitio. Dō̄m q̄ nō vt ptz ex dictis. sed aliq̄n̄ a verbo finiti modi a pte post z aliq̄n̄ ab infinitiuo a pte añ. Et p̄t fieri p resolutionē. q̄n̄ scz accūs p̄t mutari in ntrū̄ z verbū infinitiui modi ī v̄bū finiti modi manente eadē sn̄ia. vt volo te studere. i. volo q̄ tu studeas. Sz si hoc nō potest fieri tūc regit̄ a v̄bo finiti modi. vt doceo te studere. ūstruo te cātare

Arguit̄. infinitiu⁹ vult ꝛstrui cū v̄bis phereticis. sz doceo non est v̄bū phereticū. ergo ꝛc. Dō̄m q̄ vex est sine accō. sz cū accō p̄t cōstrui cū verbo nō phereticō. Et q̄n̄ ō̄z. in ista orōne doceo te legere. si ille accūs te regeret a legere seqūretur q̄ doceo esset verbū absolutum. Neganda est sequela. quia illud tōtū supplet vicē accusatiui Ratio impedimēti patet ex dictis.

sociabis illi pti orōnis .i. participio

Que iunges verbo iunges et participanti
illi accn̄ti b̄ accn̄s pticipij

Si generi verbi sua significatio fiet
.i. ꝛformis pticipio s' a q̄ descēdit

Consona. debetur ipsi constructio verbi

¶ Snia ē. q̄ pticipiū vl't ꝛstrui cū eodē casu a pte p⁹ cū q̄ suū v̄bū a q̄ descēdit. z b̄ ē vex si pticipiū ē eiusdē fcatōis c⁹ gener⁹ ē suū v̄bū

¶ Querit̄. q̄re ō̄z a pte p⁹ (a q̄ descēdit. vt faueo tibi. faues tibi ꝛc. Dō̄m q̄ iō̄. q̄z solū v̄bū regit casum a pte añ z nullū pticipium.

¶ Querit̄. vtz ista fḡl'a intelligit̄ solū ō̄ dcōib⁹ casualib⁹. Dō̄z q̄ nō̄ q̄z sic v̄bū ꝛstruit̄ cū aduerbio. sic ex pticipiū illi⁹ v̄bi. vt lego bn̄ leges bn̄. Et sic v̄bū ꝛstruit̄ cū infinitio. sic z pticipius. vt cupio venire. cupiēs vēire. Et sic v̄bū ꝛstruit̄ cū oblīq̄ a pte p⁹. ita ex̄ z pticipiū. et

¶ Querit̄. q̄re (q̄ dic̄ ī textu (Que iūges v̄bo) nō notando aliq̄d. pticipiū fḡit eūdē casū quē suū v̄bū a q̄ ō̄scēdit. Dō̄z q̄ iō̄ q̄z dcōes idē fcāt es fḡūt eūdē casū. sz v̄bū z pticipiū idē fcāt. q̄ ꝛc Nio⁹ ptz. q̄z ambo fcāt p modū flur⁹ z fieri. Ptz b̄ etiā p Floristā dicētē. Et quē cūq̄ casū mod⁹ regit ūtiał. Illū q̄ sq̄z mod⁹ z tpa q̄q̄z req̄rūt. Infinita supina gerūdia pticipāsq̄. Oblīq̄s z nō rect⁹ hec regl'a dez.

Arguit̄. ex isto sequeret̄ q̄ ꝛcretū z abstractū regerēt eundē casū qō est falsum. Sequela patet. q̄z idē fcant. Dō̄m q̄ participiū b

idē fcatum ꝛ eundē modū fcādi cū suo verbo. sz ꝯcretū ꝫ abstractū differūt in mō fcandi. qr vnū fcat abstractiue. aliud vo cōcretiue.

Arguit. pticipiū nō regit eundē casum quē suū verbū a quo descendit. qr crimīor regit accm̄ cū abltō. sed criminās regit tm̄ accusatiuū. Dōm q regula intelligit qn̄ pticipiū manet eiusdē fcationis cuⁱ generis est suū verbū. mō crimīor est generis cōis. ꝛ cri-

¶ Cōtra. participiū ꝯstruit cū alio (minās est tm̄ generis actiui. casu q̄ suū verbum. g̃ ꝛc. Dōm q licet pticipiū fm istā regulā debet cōstrui cū eodē casu cū quo suū verbū. tñ pter hoc potest etiā cōstrui cū alio casu. vt indigeo iobānc existēte mgr̃o. ibi hoc pticipiuz existente ꝯstruit cū ablatiuo. qđ nō facit existo.

¶ Queritur. quare hoc participium existēs pōt ꝯstrui cū abltō. ꝛ non suum verbū. Dōm q ideo. qr pōt construi a pte añ cū obliquo. qđ nō potest suū verbū. ergo potest etiā ꝯstrui cū ablatiuo a pte post. et

Arguit. pticipiū nō regit eundē casum a pte pⁱ (nō suū verbū. quē suū verbū. g̃ ꝛc. Añs pbat. qr amplector regit accm̄ vel ablatm̄ fm donatū. sed eius participiū regit acctm̄ tm̄. Dōm q istⁱ regule sūt tres exceptōes. Prima fit in verbis cōibz. que possunt regere duos casus. ꝛ pticipia illoꝝ vnū tm̄. Ratio est qr verbū cōmune bz vtrāq fcationē. pticipiū vero vnā tm̄. vñ. Verbū cōmune q̃uis agat ꝛ patiat. Sola. p ans ens rus tñ actio fcat Dus solū patit. p tus vtrūq notat. Vnde pticipia in ans in ens et i rus regūt accm̄ in dus regūt abltm̄. sed in tus regūt vtrūq casum. qr actiue ꝛ passiue fcant. Scđa exceptio est in pticipijs vboꝝ substatiuoꝝ vtroꝝ et eoꝝ vim habentiū. qr nō semp habent ꝯstructionē suoꝝ verboꝝ. vt video iobānem q̄ existit bonⁱ. ibi existit habet ntm̄ a pte post. sz nō suū participiū. vt nō valet. video iobānē existentē bonus sed bonū. Tertia exceptio fit in ntis a pte añ rectis q̄ nō pñt regi a pte ante a pticipijs. vt supra patuit. licet bñ ꝯstruant cū pticipijs sicut substātiua cū adiectiuis. vt homo legens librum.

¶ Queritur. ꝫ quā regulā est h impedimentū. Dōm q ꝫ illā. Hinc psonale locabis. qr hic post ntm̄ sequit obliquⁱ. vt legēs librū.

Arguit. ista oratio. magister est legēs vel lectorⁱ discipl'is libri. est simpliciter cōgrua ergo nō peccat ꝓtra aliquā regulā grāmatical'. Dicendū q q̃uis nō sit ibi aliqđ impedimētū ꝯgruitatis. tamen bene cōstructiōis.

sᶜ verbū .i. suppositū reddens sᶜ post se

Sed personale supponens rectus habebit

¶ Sententia est. q nominatiuus solum reddit suppositū verbo psonali. vt petrus currit.

¶ Queritur. q̃re ponit hic ista regl'a. Dōm q ad remouendū dubiū. qr posset aliquis dubitare ex p̄cedēti textu. vtrū ntūs posset etiā red

dere suppositū ꝓncipio. hoc dubiū remouēs ponit hūc textū

Arguit ꝓncipiū pōt ꝯstrui cū ntō a ꝓte añ sicut suū ꝟbū. vt Johānes cantās currit. g̃ ⁊c. Dōm q̄ bñ ꝯstruit cū ntō a ꝓteañ. vt dictū est. tñ ille ntūs nō reddit suppositū ꝓncipio sed verbo.

¶ Querit. q̄re ꝓncipiū nō pōt regere ntm̃ a ꝓte ante. Dōm q̄ iō ⁊ q: suppositū ꝟcat ꝑ modū ꝑ se stātis a q̄ act⁹ verbi egredit. ꝓncipiū vero ꝟcat ꝑ modū alteri inherentis. q: accñs requirit subiectū. sed verbū ꝟcat ꝑ modū distantie. q̄ fit ꝑ copulā iungentē actū verbi cū supposito. Vel q: ois dictio regens ntm̃ ꝟcat ꝑ modū dicibilis ꝺ altero. sed hoc nō facit ꝓncipiū. sed solū verbū. ⁊ ille mod⁹ ꝟcandi est causa quare verbū regit ntm̃ a parte ante

Arguit. ista regla ponit hic supflue. q: posita est ibi (Vult intrā sitio) Dōm q̄ aliter ponit ꝟ ⁊ aliter ibi. q: ibi ponit ꝓncipal'r. sz hic ponit incidēt aliter. scz ad remouendū dubiū.

¶ Querit. q̄re ꝓncipiū regit eundē casum quē suū verbū a q̄ descēdit saltē a ꝓte post. Dōm q̄ ideo. q: habet idē ꝟcatū cū suo verbo. g̃ bz eādē ꝯstructōz. q: dic Florista. Seruat ꝯstructū. fuat q̄z ꝟcatū.

¶ Querit. q̄r regle solēt poni circa istū textū Dōm q̄ tres. q̄z prima est. q̄ quēcūq; casū regit idicatiu⁹. illū etiā regūt oēs alij modi ⁊ alia ꝓpa ab ipo formata. Inde tñ ꝺz excipi accūs q̄ nō pōt regi a ꝟbis passiuis. sz ꝟbū passiuū bñ pōt regere aliū obliquum q̄z regit ꝟbū ꝓter accm̃. vñ Florista. Et quēcūq; casū ⁊c. Scḋa regula est. quēcunq; casuz regit ntūs illū etiā regūt oēs obliqui ei⁹. vñ⁹. Quē casum rect⁹ regit hūc inflectio tota. Et ista regula intelligit de toto ntō qui habet idē regimē in omni genere. qō dicit ꝓter istas dictiones. aliq̄d nihil modicū. q̄ solū regūt gtm̃ dū sunt neutri generis ⁊ ntī casus. vt modicū vini. aliq̄d ceruisie. nihil aq̄ ⁊ hoc est verū. ꝓte loquēdo. Tertia regula est. quēcūq; casum regit positiuus illū etiā potest regere cōparatiuus. Et intelligit de quibuscūq; cōparatiuis. siue sint aduerbiales siue noiales. vt supra patuit dicendo simil' mihi. similiter mihi.

s⁹ casus ꝑcōstruunt dcōne regēte absoluti
Aut ablatiui ꝓcedunt rectore soluti
postcōstruunt in medio ponis
Aut postponuntur. sed vix interseris illos

¶ Sentētia est. q̄ ablti absolute positi quādoq; ꝑconstruunt. q̄ñq; postconstruunt. sed raro in medio ponunt. Exemplū. vt magistro legente pueri ꝓficiunt. Si ponunt cōditionaliter debēt ꝑconstrui. sz si ponunt temporaliter debent postponi.

¶ Querit. q̄re isti ablti nō ꝺñt poni ī medio. Dōm q̄ iō. q: int̃ suppositū ⁊ appositū nihil mediat. g̃ nō ponunt ī medio. ⁊ b̃ ē verū nisi

aliq̄d fuerit determinatio ipsi⁹ suppositi. qđ raro pōt ꝙuenire ablis, vt ꝟ Petr⁹ coadiuuātibꝫ alijs apl'is traxit mlt'itudinē piscīū.

Arguit. inē suppositū z appositū pōt aliq̄d mediare. q̄ illa rō est falsa. vt fili⁹ iobis currit. ibi ille grūs iobis mediat inē suppositū z appositū. Dōm q ꝟ est vez nisi aliq̄d fuerit determinatio ipsi⁹ suppositi. q: illō pōt mediare. Et rō illi⁹ est. q: suppositū se hz p modus substātie. appositū vo p modū accn̄tis. sz inē substātiā z accidēs nō traex illo seq̄ret q inē suppositū z appositū ne/ cessario aliq̄d mediaret. q: accn̄s nō pōt ēcari ineſſe substātie nisi p mediū copule q̄ includit in q̄libet ꝟbo. Dōm q ꝟ solū est expte nostri. q aliter illū modū inherēdi exp̄mere nō possum⁹. sz ſm rē inter substantiā z q̄dā accidētia nihil pōt mediare.

Arguit. ꝟbū ēcat p modū indistātis a substātia rōne copule verbalis q̄ est inē suppositū z appositū z actū spēalē ꝟbi. q̄ inē suppositū z appositū pōt esse mediū. Dōm q copula nō pōt esse mediū qđ est nota diuersitat⁹. Vl' dōm q inē suppositū z appositū totale non erit mediū. mō act⁹ general' z special' sūt vnū totale appositū.

Querit. i q̄ drītia sē ablī absolute positi. Dōm q i tali drītia q: q̄dā pcōstruunt. ita q nll'o mō pñt postponi. vt mgr̄o legēte pueri ei⁹ pficiūt. illi ablī nll'o mō pñt postcōstrui. ꝓ illō relatiuū eius qđ nec̄ario dz ꝓstrui post suū añs. Alij ablī postcōstruūt. ita q nullo mō pñt pcōstrui. vt pueri pficiūt mgr̄o eoz legēte. z b ꝓter illud relatiuū eoz. Aliq volūt i medio ꝓstrui z nō i pncipio seu i fine. licz b raro ꝓtingat. vt dū mgr̄ docet ipo legēte pueri pficiūt. Et b petr⁹ coadiuuātibꝫ alijs apl'is traxit mlt'itudinē piscīū. Aliq vo indifferēter pcōstruūt seu postcōstruūt. vt i ista oīone sine relatiuo sumpta. mgr̄o legēte pueri pficiūt. Et istō totū ptz ex resolutōibꝫ istoz abla

Querit. q̄le i pedimētū tangit b. Dōm q b tangit im/ (diuoz. pedimentū contra illā regulā (Mox rectū ponis) q: ibi dicit q cōstructio debet inchoari a ntō. hic inchoat q̄nq; ab ablō. Et rō qua pōt fieri i pedimētū est facilis resolutio illoz ablatiuoz in o: atōem aliquā in qua ntūs ponit. vt sole oriente. i. dū sol orit dies est. Ratio quare oporter fieri est ornatus mod⁹ loquēdi.

Querit. q̄n ablī debēt pcōstrui z q̄n postcōstrui. Dōm q q̄n ablatiui habēt se vt causa respectu suppositi z appositi. tūc debēt pconstrui. q: ſm ordinē nature causa pcedit effectū. Exēplū vt sole lucēte dies est. lux solis est causa diei. Pluuia cadēte terra madescit. pluuia est cā madefactōis terre. Sz q̄n ista ablī bñt se vt effectus respectu suppositi cū apposito. tunc debēt postcōstrui ex eadē rōne. vt ignis calefacit aq̄ calescēte. Sz si hmōi ablī se nō bñt vt cā oet effect⁹. tūc pñt indrīter pcōstrui. z postcōstrui. vt me pueniēte colonia viguit episcopus. vl' me recedēte a brabātia eps moriebat.

¶Querit. quō isti ablti sūt resoluēdi. Dōm q ablti p̄mo mō positi debēt resolui p si. sed ablatiui scō mō positi debēt resolui p qz. z tertio mō positi debēt resolui p dū. vñ⁹. Per dū vel p si vel p qz iure resolui. Abltūs habet quicq regēte caret. Ex q̄ corrolarie patet q ī plicite faciunt positionē hypothetică. que fit resolutione facta ex presse in hypothetícam.

¶Querit. quare isti ablti interdū ponunt in medio. Dōm q propter duas causas. Prima est ne locutio vel oīo reddat falsa. vt petrus ceteris apl'is coadiuuātibꝫ traxit mlt'itudinē pisciū. Nō in principio. qz ceteris dicit respectū ad aliqd añ se. Nō in fine. qz tūc positio esset falsa. vt petrus traxit multitudinē pisciū se solo. Secūda est cā relatōis. vt mgr̄ veniebat q̄ intrāte scholas discipl'i ei⁹ tacuerūt. Et penes relatiuū ꝓstructio istoꝝ abltōꝝ variat tribꝫ modis. Primo qñ ablti sūt añs tūc debēt p̄cōstrui. vt mgro legēte vel exercēte scholares ei⁹ ꝓtremiscūt. Secō qñ relatiuū est oblicūs casibus ꝓiunctū. tūc debēt p̄cōstrui. vt pueri proficiūt mgro eoꝝ legente. Tertio qñ ponunt duo relatiua ī vna oratione. tūc ponunt qñq ī medio. vt ꝓueniētibꝫ discipul' suis iesus ait eis.

.i. vbū vtrū s⁹ vbū scz vboꝝ suboꝝ z vtōꝝ

Appellans verbum substantiuumqz vel horum

.i. habēs a pte post ntm ponens

Vim retinens. post se rectum quandoqz locabunt

.i. vis et natura

Est substantiui data significatio verbi

s⁹ vbis freqnter scz cū ntō a pte post

Passiuis sepe solet his constructio tradi

¶Dic q sepe appellans verbū. i. verbū vtrū. z verbū substantiuū. et verbū habēs vim istoꝝ verboꝝ locabūt post se rectū. i. ntm. Exē plū primi. vt sum bonus. De scō. vt vocor petr⁹. De tertio. vt baptisor iohes. Tūc ibi (Est substātiui data rē. Dicit q ꝯcatio z constructio verbi substātiui est data z solet attribui vbis passiuis. ꝫ est q verba passiua hñt sepe vim verboꝝ substantivoꝝ. q̄ eriā requirunt post se ntm. vt ego efficior magister. ordinor sacerdos.

¶Arguit. ista regula ponit ꝫ superflue. qz prius posita est ibi (Sepe vocās vbū) Dōm q ibi loq̄t ꝫ regimīe. ꝫ vo ꝫ ꝓstructōe.

¶Querit. q̄re ꝺr̄i rectu sepe. Dōm q iō. qz mlt'rociens fallit q hec verba nō habēt ntm post se. vt dictū est ibi. (Sepe vocās vbū)

¶Arguit. ntūs ꝯcat p modū p̄ncipij. q̄ nō debet a pte post ꝓstrui. Dōm q verū est. z ergo debet p se p̄cōstrui. sed p accidens pōt post construi. scz ex parte rei significate.

¶Arguit. ex illo sequeret q ablt̄ūs deberet p̄cōstrui p se loq̄ndo.

Probat. qz ille casus dz pcōstruí q fcat p modū pncipū. sz ablatiu⁹ fcat p modū pncipū fm modernos. g ꝛc. Dōm q ntūs simplr est casus pncipū. z abltūs ꝓuenit in b cū ntō. qz est pncipiū a q actus verbi egredit. sed qz est obliqu⁹. ideo a parte post ꝓstruit.

Arguit. vbū substātiū nō pōt bīe ntm post se. g ꝛc. Probat i hac orōne. volo vos esse vtuosos. ibi ly esse bz p⁹ se accm. Dōm q ista regla est intelligēda qñ nō bz obliquū a pte añ. sz qñcūq; bz ntm a pte ante erit habet ntm a pte post. z tūc tenet copulatiue.

Cōtra. qñ tenet copulatiue etiā bz p⁹ se obliqs. g ꝛc. Añs ptz in isto exēplo. faueo petro cupiēti esse bono. Dōm q ista regla intelligit de vbo substātiuo copulatiue capto finiti modi sz esse est infiniti modi. qō semp bz talē casum a pte post qlē bz a pte ante.

Cōtra. b est falsū. vt pz i b exēplo. Nunqd pax est vob molestos esse hoib Dōm q subintelligit ille accūs vos. z tūc bz sil'es ca/ (sus. minib. Dōm q ille orōes z fil'es nō sūt trahēde in vsū. Sz si iuenianť apō autores debēt p subintellectionē excusari.

Querit. qz drūtes ntōs ista verba post se requirūt. Dōm q verbū substantm pōt bīe ntm ꝓpriū nois vel appellatiui. De pmo vt iste est beinric⁹. De scdo vt iste est hō. Sz vbū vtm ꝓprie vult p⁹ se bīe ntm ꝓpriū nois. z improprie qñqz ꝓuenit bīe ntm nois appellatiui. De pmo. vt ego voco petr⁹. De scdo. vt iste ab oib vocat stult⁹ Elysabeth q vocat sterilē. Et etiā vbū hns vim vbi vti. vt baptisor iobes. Sz vbū hns vim vbi substātiui ꝓstruit cū ntō iportāte dispōnē vel indispōem ad actū verbi g ꝓgrue nō dr iobes sedet lapis. qz lapis nō disponit supositū ad actū sedendi. Sz bñ dr sedeo curu⁹. qz ille ntūs curn⁹ disponit ad actū sedēdi. Sil'r cū dr. sedeo rectus.

Querit. qñ dr. velox curro. vtz velox sit ntī casus vel adverbiuz. Dōm fm Petz belye q est ibi adverbiū ad mīn⁹ fm officiuz. sed fm substantiā z nomen fcandi est nomen.

Querit. in qt casib pōt tale adiectm z sil'e (sic velox supb ꝛc) poni adverbialr. Dōm q ī oib. Exēplū ō ntō. vt sedeo supb. De gtō vt recordor iobis sedēti supbi. De dtō. vt faueo iobāni sedēti supbo De accō vt diligo petrū sedētē supbū. De abltō. vt veio a petro sedēte supbo. vñ. Adverbiū more casus tibi quisqz locat. Excipit tamen

Querit. vtz ista oratio sit cōgrua. tace tu hō indoctus (vtūs. Dōm q sicut ista est cōgrua. tu tace homo indocte. sic z pdicta. sz in ea subintelligit participiū verbi substātiui. vt sit sensus. tu hō existens indoctus tace. De similib similr dicendū est.

Querit. qre b pl⁹ loqt de vbis passiuis qz ō verb neutralib q tm sepissime bnt vim vbi substātiui. z etiam eandē constructionem. vt Qui gradit ꝓuersus non viuit iustus. Dicendū q de illis verbis

patuit supra ibi (Sepe vocās ꝙbū) ideo de illis ꝺ nō fit mētio.

¶ Querit ꝫ quā regulā est hic impedimētū. Dōm ꝙ ꝫ illā (Mox recitū ponis) ibi em̄ dicit ꝙ ntūs debz p̄cedere. sz fm mentē ist⁹ regule sequit. Et tūc ratio excusans est natura copulatiua z specialis vis boz verboz. p illam regulam (Rectū qui sequitur ꝛc.)

oia ista noia

Quis qualis quantus cuius cuias quotus et quot

.i. posita omnino añponere

Missa relatiue penitus preponere debent

s⁹ casus dcōi regēti p̄pones .i. posita .i. interrogādo

Obliquos verbo preiunges missa rogādo

ꝓstruēdi seruāt .i. regulā

Hanc sua iungendi retinent aduerbia formam

¶ Snia est ꝙ obliqui istoz nominū quis qualis quātus ꝛc. interrogatiue z relatiue positi p̄cōstruunt illis verbis a quibz regunt a pte post. Exemplū primi. vt quē vidistis. De scō. vt sortes currit quez video. Et sil'r aduerbia q̄ ab ipis descendūt eandē habēt formā cōstruendi. vt qual'r quō quantū ꝛc. Et dicit notanter (obliqui) q̄ obliqui istoz noim regunt a parte post. z ꝓstruunt a pte ante. sed recti eoz siue regant a pte añ siue a pte post semp p̄cōstruunt.

¶ Querit. vtz soli isti oblicq p̄cōstruunt. Dōm ꝙ nō. sed etiā eoꝝ determiatōes. vt ibi. Cuⁱ forti potētie genu curuant omnia.

Arguit. ntūs istoz obliquoz p̄construit. z etiā a pte post regit, vt q̄s es tu. ibi q̄s p̄cōstruit. z tñ regit a pte post. Dōm ꝙ ꝺ fit raro. z ergo Alexāder de illo nō facit mētionē.

¶ Notandū ꝙ oblicq p̄dictoz noim infinite positi etiā a pte añ cōstruunt z a parte post regunt. Sed q̄ boc raro contingit z nō frequenter. ergo Alexander de boc non facit mentionē.

Arguit. obliqui dictoz noim a parte ante cōstruunt z a pte ante reguntur. ergo ꝛc. Añs pz in bac oratōe. quē penitet. Dōm ꝙ ista regula loquit de verbis psonalibz. sed penitet est verbū impsonale. qđ aliquādo fm aliquos regit accm a parte añ. Sed boc reprobatū est supra ibi. (Peuitet z redet)

Arguit. nunq̄ obliqui istoz noim debent a parte añ cōstrui. etiam cū quocūq; verbo cōstruant ergo ꝛc. Probat. q̄ obliqui relatiuoz pnoialium. s. is suus ipse sui. nunq̄ p̄cōstruūt. ergo nec isti a simili. Dōm ꝙ nō est sil'e. q̄ relatiua noialia includunt ꝓiunctiōnēer. in quā resoluunt. mō ꝓiunctio est p̄positiui ordinis. Sz illā nō includūt relatiua pnoialia. Ex quo pz ꝙ relatiuis noialibz nūq̄ potest addi copula sed bñ relatiuis pnoialibz. vt nō dicit sortes currit et q̄ mouet. sed bene ꝺz sortes currit z ipse mouet.

Glosa notabilis

¶ Querit. vtz ista relatiua z interrogatiua semp debēt p̄cedere tō orationē. Dōm q̄ nō. sed solū in illis clausulis in quib⁹ ponunt. ita q̄ p̄cedāt sua ꝟba Ratio q̄re interrogatiua p̄cedere debent est ista. Primo. q̄ fcant ꝓfuse z indetermiate. ideo p̄ponunt z specificant p sequētia. Scō o ideo p̄cedūt. q̄ p interrogatiua excitat interrogatus. z sic quodāmodo fcat excitatiue. modo excitatio debet fieri in principio ante verbum.

¶ Queritur q̄re relatiua debent p̄construi. Dōm q̄ ideo. q̄ illa includūt aliquā ꝓiunctionē. mō cōiunctio debet p̄poni scō o verbo qō cōiungit seu copulat ad primū. vt hoc nomē qui valet tantū sicut et ille qualis valet tm̄ sicut z talis.

¶ Querit. q̄t modis obliqu⁹ dr̄ p̄cōstrui. Dōm q̄ q̄tuor modis. Prīo rōe interrogatōis. vt quē vidist. Scō o rōe relatōis. vt isti subueniat sua mater. Tertio rōe negatōis. cui⁹ vis cadit sp sup ꝟbū in ꝓpōne positū. vt nullū video. Quarto rōe diuisiōis. vt quātitat aliud ꝓtinuū aliud discretū. Sonor ali⁹ vox ali⁹ nō vox. vñ⁹. Questio latio. siue negatio. scissio si sit. Obliq̄s ꝟbo p̄iūges sepe regēti.

¶ Querit. que est differētia inter quis z q̄. Dōm q̄ ista. q̄ q̄s semper ponit interroga iue. sed q̄ in singl'ari nūero solū ponit relatiue et in plurali nūero ponit interrogatiue z relatiue sil'. Et q̄ pōt adhuc duob⁹ modis poni. Prīo ponit p q̄lis. vñ Therēti⁹. Nūc parmenote oñde q̄ vir sies. i. q̄lis vir sis. Scō o ponit p quō. vt qui pōt h fieri. i. quō. Etiā est differētia inter qō z q̄d. nā quid est substātiuū. ideo vult adiūgi noīb⁹ adiectiuis. vel noīb⁹ grī casus. Exemplū de ꝓmo vt quid admirabile. De scō. vt q̄d eī mali fecit. Sed qō est adiectiuū. ideo requirit solū substantiū. vt qō aīal com̄ib⁹ lesit.

¶ Itē differētia est inter cuias z cui⁹. Nā cuias ꝓmo q̄rit de gēte. z in eadē questiōe sibi est adiūgēdus accūs. vt cuias est gentē. respondetur theutonic⁹ est gentē. hyspan⁹ est gentē. Scō o de patria. vt cuias est patriā. respōdetur gelrēsis est patriā. Tertio de secta. vt cuias sectā es tu. respondeī peripatheticus sectā. Quarto q̄rit de opinione. vt cuias est opinionē. respōdeī platonic⁹ opinionem. Sed cui⁹ a um declinabile p oēs casus z p oīa genera q̄rit de possessore. vt cuius est iste liber. cuia est ista bestia. Virg. Dic mihi dameta cuium pec⁹. an melibei. Nō verū egonis nup mihi tradidit egon. Et dr̄ respōderi grūs fcās possessorē. vl' ntūs noīal' vl' pnoīalis possessiu⁹. vt cui⁹ est. gladi⁹. rñdeī mei vel me⁹. petri vel petrin⁹. vñ⁹. Cū querit cui⁹ subiūgat sibi rect⁹. Possessiuor grūs siue priorum.

¶ Notandū q̄ drñtia est inī cui⁹ gtīm a q̄s. z cui⁹ a um possessiuus. q̄ cui⁹ a q̄s pōt adiūgi cuilibet dcōni cuiuscūq; generis vl' nūeri. vt cui⁹ est vestis. cui⁹ sūt vestes. Sz cui⁹ possessiuū vult solū ꝓiūgi suo substātiuo i eodē genere z nūero. vt cuia sūt pecora. cuiū est pecus.

Scđo etiã dr̃nt in accẽtu. q; cui⁹ ꝑmitiuũ ꝑmã syllabã acuit ꝛ secũ dã ḡuat. ꝛ cui⁹ possessiuũ ecõtra. Tertio dr̃nt. q; cui⁹ ꝑmitituũ q̃rit possessorẽ tãtũ. sed cui⁹ possessiuũ q̃rit de possessore ꝛ re possessa.

¶ Nota q; quotus primo querit de ordine. vt quot⁹ est iste. respõdetur sextus. Secũdo querit de numero. vt quota est hora. respondeꝯ prima. vñ⁹. Per q̃tus hoc nomẽ numer⁹ simul ordo notaꝯ. Dic q̃t⁹ ille sedet. dic ꝛ quota luna mutaꝯ.

¶ Queriꝯ. q̃t modis scribiꝯ illa dictio (quod) Dõm q; trib⁹ mõis Primo ꝙ d ꝛ est relatiuũ noiale siue ꝓnominale a quis vel qui. vt video aĩal a longinquo qõ currit. Scõo scribiꝯ p. r. ꝛ sic est nomen numerale. vt quot sũt terminatões noĩm tertie declinationis. ꝛ de illo loquiꝯ Alexãder hic. Tertio scribiꝯ ꝑ tytellũ in dorso. sic. ſcꝫ (q;) ꝛ tũc est cõiũctio. vt iobãnes dicit q; petrus sit ꝓbus. vñ⁹. Quot ꝑ t scriptũ nomẽ numerale vocaꝯ. Per ꝙ ꝓnomẽ. titul⁹ ꝓiũctio ferꝯ. Et quot ꝑ t querit denũero cardinali. vt quot sunt supposita in vniuersitate Colonienſi. rñdetur mille. Inde ỏr quotẽnis ad q̃d respõdetur biennis triẽnis ꝛc. Itẽ minorẽnis teutonice die nit manlichen ist. Maiorẽnis teutonice die manlich ist. vñ Anni de nũero que rẽs solet esse q̃tẽnis. Anni cõposita sũt illi subiũcẽda. Subiũce q̃nquẽnis a te si q̃ro q̃tẽnis. Sꝫ q̃truplũ q̃rit de nũero põderali. vt q̃truplũ est lardũ. rñdeꝯ q̃druplũ ꝛc. Et quotangulũ querit de nũero angulari. ad quod respondetur triangulũ quadrangulũ ꝛc.

¶ Queriꝯ. ꝫ quã regulã est hic impedimentũ. Solo. ꝓtra illã (Tertius hinc casus) q; ibi dicit q; dtũs ꝛ accũs debẽt sequi. sed �fm istã regulã ꝓconstruunt. Sed rõ excusans est facilis resolutio illorum in ntrm. Vel est ex natura relatiuoꝝ ꝛ interrogatiuoꝝ q; ꝓcedãt.

¶ Queriꝯ. quot modis aduerbia istoꝝ ꝓdictoꝝ pñt sumi. Solo. tribus modis. Primo interrogatiue. vt q̃liter studet petr⁹. respondetur bene. Scõo relatiue. vt iobãnes studet taliter qualiter petrus. Tertio indiffinite. vt nescitis qualiter petrus ꝓficit

¶ Queriꝯ. ꝫ quã regulã peccat hec regula (Hãc sua iũgẽdi) Solo. ꝫ illã (Aut ỽbo subdes aduerbia) ibi em̃ dictũ est q; aduerbiũ debet poni iuxta suũ ỽbũ a ꝓte p⁹. h ỽo ỏr q; debꝫ ꝓcedere ỽbũ. Rõ q̃ põt fieri est. q; intelligibilior fit snia. Vel est. est de natura illoꝝ inq̃ntũ sũt relatiua vel interrogatiua q; ꝓcedãt. Sꝫ rõ q̃re oportet fieri est ornat⁹ modus loquẽdi. ornat⁹ em̃ mod⁹ est q; sepe dictio recta �fm modũ ꝓferẽdi ꝓcedat dictioũe regentẽ.

h interrogatm̃ alicui⁹ rei .i. essentia rei

Quis ꝓprium nomen. et que substantia querit

s nomẽ cognoui .i. essentia rei

Si ꝓprium noui debet substantia queri

s^c suba alicui^9 rei interrogo

Qua nota: ꝓpꝛio tantum de nomine quero

.i. de noie appellatiuo

Communi per quis etiam de nomine queris

exēplū ꝑmi s^c rñdet exēplū scōi s^c rñdetur.

Quis bonus est aratro: bos. quis nat in equoꝛe: piscis

¶ Dicit ꝙ hoc nomē interrogatiuū quis querit ꝓpriū nomē ꝛ substantiā rei. Et quādo ꝓpriū nomē nō est notū tūc querit ō substantia rei. ꝛ si suba est nota tūc querit de ꝓpꝛio noie. Exemplū de noie ꝓpꝛio. vt cū querit. qs vocat iste. reſpōdet petrus. De substātia. vt cū querit. quis vocat petr^9. reſpōdet iste. Etiā qs qrit de noie appellatiuo. vt ꝓz in textu.

¶ Querit. quare hic determinat de illo interrogatiuo qs ꝛ nō de alijs. Sol'o ideo. qꝛ inter oia interrogatiua ē cōmunius ꝛ principali^9. qꝛ querit de suba ꝛ accidēte. ergo est principalius. ꝛ qrit de noie ꝓpꝛio ꝛ appellatiuo. ergo est cōmunius. Et qñ suba est nota tūc debet qrere de noie ꝓpꝛio. qꝛ questio est de dubijs. eo ꝙ questio fm Petrū hyspa. in qnto tractatu. est dubitabilis propositio. q̄ est solū de illo qō ignoraꝛ. ꝛ nō de illo qō est notū.

Querit. quādo nomē ꝓpriū est notū ꝛ qñ substātia. Sol'o. tūc pn ꝓpriū nomē est notū qñ in interrogatōe facta ꝑ quis ponit ꝓpriū nomen de cui^9 substātia querit vt qs est petrus. Sed suba est nota qñ i interrogatōe facta ꝑ quis ponit ꝑ nomē demonstrās substantiaꝫ de cuius ꝓpꝛio noie querit. vt quis est ille.

¶ Querit. quādo quis qrit de noie appellatiuo. Sol'o. q̄ndo ꝑ qs queritur de aliq̄ ꝓprietate q̄ cōuenit eque ꝑmo ꝛ equal'r oib⁹ indiuiduis alicui^9 gener} vel speciei. vt q̄ est dignissima creaturaꝫ. reſpōdetur bō. ꝛ nō petrus seu paulus. qꝛ illa ꝓprietas ꝓuenit oib⁹ individuis humane speciei. ꝛ ergo rñdetur ꝑ nomē cōmune. Exempla similia habent in textu de noie cōmuni.

Arguitur. qs nō qrit. qꝛ questio est ipsius dubitātis. qō solū cōuenit rōnali creature. Sol'o. bō querit principal'r. sed qs queritur strumētal'r. qꝛ est ꝓpriū instrumentū hominis dubitātis. sic acus est ꝓpriū instrumentū sartoris.

¶ Cōtra. qs nō est dubitāt} instrumētū. qꝛ est infinite qualitat} fm grāmaticos. Sol'o. nō capit tūc infinite sed interrogatiue.

¶ Querit. quomō capit substātia in textu. Sol'o. generalit̄ ꝑ qua cunq; essentia absoluta siue sit substātia siue accidēs absoluta. vt sunt albedo nigredo.

¶ Querit. que est differētia inter vter ꝛ qs. ꝛ q̄ eoꝝ ꝓuenientia. Solutio. sic cōueniunt. qꝛ ambo de ꝓpꝛio noie querūt. Sed differūt. qꝛ vter qrit solū vnū ō duob⁹ vel vnū inter duos. Sz quis qrit ō vno inter plures. vt loquēdo de sorte ꝛ platone. vter illoꝝ excedit. ꝛ non

quis illoꝝ. ꝛ sic fit in oĩb generib ꝛ casib. vt vtram manuũ bellã/
do amisit. Sed quis queritꝫ de pluribꝫ vnũ. vt quẽ digitoꝝ amisit.
Et vtrũ noĩ aliter capt ũ q̃rit de duob. sed ꝓiũctionaliter captũ est
idẽ qđ an. vt quero a te vtꝝ sis bonꝰ seu malus. ꝛ illo primo modo
põt poni indiffinite. vt nescio vter illoꝝ fecit. Et solet aliqñ gemi/
nari. vt vterutrũ accusauit. i. quis hoꝝ duoꝝ altereꝝ accusauit. i. vt
vnus solũ accuset ꝛ alter accuset. ꝛ si rñdetur vterqꝫ illoꝝ accusat.
sensus est q̃ quilibet est accusans ꝛ accusatꝰ. q̃ vter ꝑcat duos. Et
eandẽ naturã obseruãt aduerbia ꝑdictoꝝ. scꝫ vtrimqꝫ. i. ab vtraqꝫ
pte. Altrisecꝰ. i. ab vna seu ab alia pte. Neutralibꝫ. i. nec ab ista nec
ab alia pte. Neutraqꝫ. i. nec in ista nec in illa pte. Eodẽ mõ ꝫ interro/
gatiuũ quis geminat in q̃rendo (in diuersis tñ casib) de pluribus
vt nescio q̃ squis accusas. i. quis inter plures.

.i. interrogatiua sil'es

Quesitiua pares optant reddi sibi casus

¶ Dic̃ q̃ interrogatiuũ ꝛ suũ rñ siuũ volũt ꝓuenire in casu. vt q̃s est
in eccl'ia. rñdet pastor. vñ. Quo casu queris sic respõdere iuberis.
¶ Arguit interrogatiuũ ꝛ suũ responsiuũ nõ sũt semꝫ eiusdẽ casus.
g̃ ꝛc. vt ꝓz in hoc exẽplo. q̃liter celũ mouet rñdet circ'lariter. So
lutio. regula intelligit quãdo sunt dictões casuales.
¶ Oĩtra. quãdo ambo sũt dictões casuales adhuc nõ sũt eiusdem
casus. ergo ꝛc. Añs ꝓbatur in hoc exemplo. Qualitas noĩm in quo
est. respondet biptita est. Sol'o. optet q̃ reganꝫ ab eodẽ regẽte. ab
eadẽ parte. ꝛ ex eadem vi. Pro cuꝰ declaratione.
¶ Querit. vtrũ ista regula semꝫ habeat veritatẽ. Sol'o. nõ. scꝫ so/
lum tũc q̃n interrogatiuũ ꝛ suũ rñ siuũ sũt dcões casuales recte ab
eodẽ regente q̃ nõ potente regere diuersos casus (vel ꝓstructe cũ ea/
dem dcõne) ab eadẽ pte. ex eadẽ vi. Dicit primo (q̃n sũt dcões ca/
suales) q̃ al's nõ possunt ꝓuenire in casu. vt qual'r paulꝰ laboꝝat. re
spondet velociter. Dicit (recte ab eodẽ regẽte) q̃ al's regula nõ ha/
beret veritatẽ. vt in hoc exẽplo. quẽ trusistis. rñdet petrꝰ est trusus
ab illo. Dicit (nõ potente regere diuersos casus) q̃ al's regula esset
falsa. vt q̃ liquoꝝ vas est plenũ. rñdet vini. ibi interrogatiuũ est ablꝰ
casus. ꝛ rñ siuũ scꝫ vini est gtꝰ casus. Dicit (vel ꝓstructe cũ eadẽ di/
ctione) q̃ al's regula est insufficiẽs. vt in qua ciuitate laboꝝat petrꝰ
rñdet Colonie. Dicit (ab eadẽ parte) q̃ si a diuersis ptib regantur
regula nõ tenet. vt q̃litas noĩm in quo est. rñdet. biptita est. Dicit
(ex eadẽ vi) q̃ nisi sic regula est falsa. vt quãtus est petrꝰ. rñdet se/
ptem pedũ. ibi quãtus est ntꝰ casus ꝛ regit ex vi nature. ꝫbi substan
tiui. ꝛ septẽ pedũ est gtꝰ casus. ꝛ regit ex vi mensure.
¶ Querit. q̃tupler est rñsio. Sol'o triplex. quedã est satisfaciẽs in
terrogãti tñ. quedã interrogatõi tñ. ꝛ quedã interrogatõi ꝛ inter

R

roganti sil'. Respõsio satisfaciẽs interrogãti tm̃ est illa ꝑ quã dubi um querẽtis tollit. ꝛ tm̃ nõ est ꝓportio in modis �various candi interrogati ui ꝛ sui rñsiui in accñtib' grãmticalib'. vt q̃r sũt sacerdotes in ec/ clesia. rñdet vn'. In qua rñsiõe q̃rens de dubio suo certificatus ẽ. sed nõ est satisfactũ q̃stioni q̃ est de pluralitate. ꝛ rñsio est de vnita te. Rñsio satisfaciẽs q̃stioni tm̃ est. qm̃ dubiũ querẽtis nõ remouet. tm̃ est ꝓportio modoꝝ ꝟcãdi interrogatiui ꝛ sui rñsiui. vt q̃r sũt prudẽ tes in ciuitate. rñdet multi. ibi q̃rẽtis dubiũ nõ remouet. qr q̃stio ẽ de certo nũero. sed rñsio est de incerto. tm̃ cũ ꝓportõe modoꝝ ꝟcãdi. qr vtrũq; est de pluralitate. Sz rñsio satisfaciẽs vtriq; sil' est qm̃ du biũ q̃rẽtis remouet cũ ꝓportiõe modoꝝ ꝟcãdi in accñtib' grãmati/ calib'. vt quis bon' est aratro. respõdet bos.

iste dictões s'dcões ꝑconstruunt

Cum. quia. dum. donec. quoniam. similesq; precedunt

ꝑ qr s' grãmatical' i. intrinsecã naturã.

Manq; relatiui ius implicitum tenere

¶ Dicit q iste dcões. cũ. quia. dũ. donec. qm̃. ꝛ sil'es dcões. ꝑpo/ nunt suis verbis i mõ ꝟstruẽdi. De ꝓmo vt cũ veneris ad me dabo tibi equũ. De scõo. vt qr scientiã repulisti ego te repellã ꝛc. De tertio vt cũ steterit ãñ reges nolite ꝓmeditari q̃d loquamini. Sil'es di/ ctiones sunt postq̃. quanq̃. licet. q̃uis. etsi. etiãsi ꝛc.

¶ Querit. q̃re volũt ꝑcõstrui. Sol'o. ideo. qr bñt implicitũ ius re lativoꝝ. sz relativa ꝑcõstruunt vt dictũ est. q̃ ꝛc.. Et relativuz ideo vult ꝟstrui ãñ suũ verbũ. qr includit ꝟiunctionẽ ꝓpositiui ordinis cu ius natura est ꝑcedere. vt sortes legit quẽ video. i. illũ video.

¶ Arguit. sunt multo pl'es dcões q̃ ꝑcõstruunt suis ꝟbis q̃ ille hic i textu posite. q̃ ꝛc. Añs ꝓbatur ꝑ illa metra. Quod similat mõ/ strat ꝛc. Sol'o. subintelligunt ꝑ illã ꝑticulã textus (sil'esq;) Pro q̃ nota. q sex modis aduerbia ꝑconstruunt suis ꝟbis. primo aduer bia similitudinis. vt petr' loquit sicut gallic'. Scõo aduerbia de/ mõstrãdi. vt ecce mg̃r venit. Tertio aduerbia interrogãdi. vt cur hoc fecisti ne q̃z. Quarto aduerbia eligẽdi. vt pot' diligerẽ deũ q̃z viue/ rẽ in delicijs. Quito aduerbia vocãdi. vt o petre custodi aiaz tuã a malo. Sexto aduerbia optãdi. vt vtinã eẽm i regno celoꝝ. vñ. Ds sil'at mõstrat petit eligit aut vocat optat. Precedũt ista succedunt

¶ Querit. q̃ sũt sil'es dcões. Sol'o. ꝓmo sũt ꝟiunctões (cetera tm̃ causales. vt si venerz ad me dabo tibi doctrinã bonã. Scõo sũt cõ iunctões rõnales. vt iohãnes fregit ei' crus. ergo nõ currit.

¶ Querit. ꝓtra quã regulã est hic ꝑpedimentũ. Sol'o contra illam (Aut verbo subdes aduerbia) qr ibi dicit q aduerbia debent sequi sua verba, sed hic precedũt. Ratio qua potest fieri tangit in textu,

q; babēt implicitū ius relatiuoꝝ q̄ volūt p̄cōstrui. Sz rō q̄re oꝑtet fieri est ornatꝰ modus loquendi.

p q; s' grāmaticalib; locū disponit relatiuoꝝ

Cunq; relatiuus de iure viam parat horum

.i. añs. s' casus .i. p̄cedere

Precedens. decet obliquos quandoq; p;eire

p q̄ s' añs ntūs s' casus s' añs

Cum tenet hoc rectus aut obliquus notat illud

Exemplū vbi hoc relatiuū sua ponit in recto.

Exemplū vbi hoc relatiuū eius ponitur in obliquo

Isti subueniat sua mater vel pater eius.

¶ Dicit q añs oblīq casus a p;e post rectū sepe p̄cōstruit vt relatiuum habeat locū referēdi ip̄m. z h̄ fit siue añs ponat in recto siue in oblīq. vt timete deū oēs angeli eiꝰ. Salue nepos frater dixit filio sua mater. Et in Theodolo. Patrē sequit sua proles.

¶ Querit. q;e añs ō iure dz p̄cedere relatū. Solo. iō. q; añs fac̄ p;imā noticiā ō re ip̄a. relatū vo de eadē secūdariā noticiā fac mō p;imū dz p̄cedere scōm. g̃ rc. Scōa rō sumit ex ipso noīe. q; añs ab añcedēdo dictū est. mō si nō p̄cederet ip̄m nō posset dici añcedēs.

¶ Arguit. video xp̄m q̄ p̄dicat. ibi añs oblīq casus p̄cedit relatū nti casus. cū ibi nō est aliqō ip̄edimētū. Solo. regla intelligit q̄n relatū z añs regunt ab eadē dcōne regēte. sz in p̄dicto exēplo regūt

¶ Cōtra. relatū z añs nō p̃nt regi ab eodē regente. (a diuersis. ergo rc. Añs p̄batur p Floristā dicentē. Precedēs z qui binis verb̄ volo iungi. Diuersis. ꝝbum vel dek eis geminatū. Solo. illud dictū Floriste intelligit de relatiuis noialib; (rōne ;iūctōis in eis inclusē) exigentib; diuersa verba vel vnū verbū bis positū. nō aūt ō relatiuis p̄noialib; de quib; exēplificat textus.

¶ Querit. vtz ista regla intelligat de oīb; oblīqs. Solo sic. De gtō. vt petri sui parentes minime recordant. De dtō. vt benedicite dño oēs angeli eiꝰ. De accō. vt patrem sequit sua ples. Trahit sua quēq; voluptas. De abltō. vt a petro libri sui detrahunt.

¶ Querit. vtz h̄ sit ip̄edimētū ꝫ naturā relatiui z sui añtis. Solutio. nō. q; añs fm ꝓpriā naturā p̄cedit relatū. sz est ip̄edimentū ꝫ illā regulā. Mox rectū ponis. q; ibi ō; q cōstructio dz inchoari a ntō. h̄ vo dz inchoari ab oblīq. Et rō q̄ p̄t fieri est. q; obliqꝰ habet naturā añcedentꝭ. de cuiꝰ iure est q debet p̄cedere suū relatiuū.

¶ Querit. q̄t modis oblīq p̄cōstruunt ꝝbis ip̄edimētal'r. Solo. duob; modis. Primo q̄n añs est oblīq casus z relatū nti casus. vt isti subueniat sua mater. Scōo q̄n añs z relatiuū ambo sūt oblīq casus. vt isti subueniat mater eiꝰ. ordinat sic. isti mr eiꝰ subueniat.

Glosa notabilis

¶ Notandū q̄ fm quosdā multis modis ꝓtingit oratiōē aliq̄ cō
strui q̄s dicūt regule ad obseruandū veritatē orōnis. Prīo rōne ne/
gatōis. vt aliquē boiem nō video. q̄ sicut iacet est vera. Scōo rōne
signi vniuersal' affirmatiui p̄cedētis. vt ab omni boie habeā caput.
Tertio rōne termini includētis signū vniuersale affirmatiuū. vt a
creatōe ade semp hō fuit. q̄ si singl'ariter ꝓstrueret esset falsa. q: ei⁹
cōtradictoria. scz nullus hō fuit. est vera. Quarto rōne signi exclu
siui vt tm̄ esse deū est verū. q̄ vt iacet nō est vera. q: sunt adhuc ꝑti
cipationē alia vera. Quinto rōne copulari logicalis z tpalis. vt ho
die z heri audiui missam. Sexto rōne appellatōnis. vt deū trinū et

¶ Querit. circa exēplū p̄t⁹ positū. quō potuit ma/ (vnū cognoui.
ter dicere suo filio. salue nepos frater. Sol'o. mater habuit filiuz
qui filiā genuit ex ipsa matre sua. z tūc ille fili⁹ z filia erāt frater et
so:or. q: ab eadē matre fuerūt. z ip̄e fili⁹ erat pater illius filie. q: ge
nuit eā cū matre sua. Posteo ille idē fili⁹ genuit filiū ex filia sua. et
tūc illa filia potuit dicere filio suo. Salue nepos frater (nepos) q̄a
erat fili⁹ fratr̄ sui (frater) q: habuerūt eundē patrē. z erat filius ei⁹
q: genuit eū. g̃ potuit. sed absit hoc fieri.

.i. frequēter exigis s^c orōnem.

Verbum multotiens substantiuum petis extra

¶ Dicit q̄ verbū substantiuū in oratione sepe subintelligit. vt pax
vobis. Et ratio est. q: verbū substantm̄ est radix oīm alioꝝ verbo
z cōmunissimū. ideo q̄cūq̄ ponit sub rōne entis ꝓcipit z leuius ver/
bū substantm̄ subintelligit. licz oīa alia verba subintelligi p̄nt. Vl'
aliter p̄t dici. s. q̄ substantm̄. i. suppositū sepe intelligit in ipo vbo.
quod marie habet veritatē in verbo p̄me vel scōe psone.

¶ Querit. qualis figura cōmittit verbū intelligēdo q̄ oratiōe. So
lutio eclypsis. z fit quādo est defectus alicui⁹ dictiōis q̄ intelligit
p̄opter p̄fectionē sententie.

¶ Querit. q̄t mōis vbū intelligit in oratōe. Sol'o. q̄tuor modis
Primo rōne vocatōis. vt o petre supple veni. Scōo rōne interro/
gatōis. vt q̄s dormit. rñdet petr⁹. Tertio rōne copulatōis. vt Jo/
hānes currit z petr⁹. Quarto ratōe breuitatis. vt deo gr̃as.

¶ Arguit. dr̄ i textu (Verbū mlt'oties substantm̄) g̃ male subintel
ligit verbū adiectm̄. Sol'o regl'a loquit p̄incipal'r de verbo sub/
stātiuo. sed min⁹ p̄incipal'r p̄t intelligi de verbis adiectiuis.

¶ Oc contra. nō potest intelligi de vbis adiectiuis. g̃ rē. Hūs ꝓbatur
q: nullū p̄t⁹ dat intelligere suū posteri⁹. sed verbū substantm̄ est p̄/
mū inter oīa tanq̄ generale fundamentū ip̄oꝝ. g̃ in illo nō p̄t in/
telligi verbū adiectm̄ Sol'o. licet verba adiectiua sunt posterio/
ra verbis substātiuis fm ordinē nature. tm̄ sunt priora quo ad nos.
sicut totū ante ptem. tm̄ in hoc qđ est subintelligi in oratiōe possunt

esse equalia. Et iō magr loquit de ꝟbis substātiuis q̄z adiectiuis.

¶ Querit. q̄t modis pōt suppositū intelligi. Sol'o. q̄ttuor modis. Primo rōne certitudinis. vt in ꝟbis prime vl' scōe psone. Scō o ratiōe interrogatōis. vt quid facit iobānes. rn̄detur scribit supple iobānes. Tertio rōne copulatōis vt sortes currit z disputat. Quarto q̄n manifeste de aliquo fit sermo. tūc nō oportet nomē eius exp̄mi vt canit de venerabili sacramēto. vt cibauit eos ex adipe frumēti. i quo manifeste fit sermo de deo. g̃ hoc nomē deus nō exp̄mit. Et hoc q̄ō hic dictū est de verbis intelligendū est etiā de participijs.

¶ Querit. cōtra quā regulā ponit hic impedimentū. Solutio. cōtra illā. Hinc personale locabis. quia ibi dicit q̄ post ntm̄ debz sequi verbū psonale. hic ꝟo nō ponit verbū personale p⁹ ntm̄. sed subintelligit. Sed potest dici. q̄ sub verbo exp̄sso pōt comprehēdi verbum subintellectū. q̄ō licz actu nō locet in orōne. tn̄ aptitudinē ad hoc habet. z sic nullū esset impedimentū. Tamē si ab aliq̄ ponatur impedimentū. tūc ratio qua potest fieri est abilitas quedā intelligēdi verbū in aliqua orōne iuxta eius exigentiā.

adiectiui substātiui .i. vim ꝟueniēs erit

Mobilis z fixi naturam nosse decebit

s^c aliq̄ vocetm̄ .i. fcatōetm̄

Est adiectiuum vocis vel significati

¶ Dicit q̄ ꝟueniēs ē ꝟsiderare naturā adiectiui z substātiui. quoniam duplex est adiectm̄. scz vocetm̄. z fcatōetm̄. De primo. vt sunt pnoia pmitiue spēi. vt ille iste. De scō o. vt eps mgr faber Et reperitur tertiū ex bis cōpositū. scz voce z fcatōe simul. vt albꝰ niger.

¶ Querit. q̄ est natura adiectiui z substātiui. Sol'o illa q̄ ꝟueniant i genere. i nūero. z i casu. vñ. Est adiectm̄ substātiuo sociādum. In sil'i genere nūero casu sil'iq̄. Rō est. q̄ adiectm̄ capit suū genꝰ a substātiuo. g̃ vult cū illo i genare ꝟuenire. q̄ adiectm̄ ō se nō bz proprietatē agēdi seu patiēdi. sed solum accipit a substātiuo. Et ꝓpter defectū illi⁹ nō pōt suppositū esse in grāmatica. Etiā volūt ꝟuenire in nūero. q̄ adiectm̄ iportat accn̄s. scz accn̄s capit nūerositatē a subiecto. g̃ ꝛc. Tertio ꝟueniūt i casu. q̄ fcāt eādē rē. sed idētas casuū ē signū idētatis rei. g̃ sē similiū casuū. z g̃ in ea nō pōt mediare aliq̄ cō

¶ Arguit adiectm̄ z substātiuū nō (iūctio q̄ est nota diuersitatis. semp ꝟueniūt i genere. i nūero. z i casu. g̃ ꝛc. Probat añs i ꝟb exēplo vna soror. Sol'o. mltis modis fallit. vt postea declarabit.

¶ Querit. quotuplex est ꝟueniētia adiectiui z substātiui. Sol'o. duplex. scz similitudinis z ꝓportiōis. Cōuenientia eoꝝ in sil'itudine est er hoc q̄ cōueniunt in genere in nūero z in casu. Sz ꝓportiōis ēqñ fcatio adiectiui cōformis est fcationi substantiui.

¶ Querit. qt modis fallit adiectiꝫ ꝙuenire cū substātiuo in genere in nūero z in casu. Sol'o. sex modis. Primo qñ adiectiꝫ ponit p / titiue vt vna soꝛoꝛ. Scdo ad exprimendū naturā seu essentiaz rei. Virgi. Triste lupus stabul' q: lup⁹ semp infert tristiciā stabulis. i. ouib⁹. Turpe facēs mulier ml'ro madefacta lico. i. vino. Tertio qñ magis cōmune intelligit in suo inferiori. vt ꝓnestē sub ipsa intelli / git ciuitate. Quarto qñ inferi⁹ intelligit in suo supiori. vt Hoc pe cus oīe meū ml'te stabulātur i antr'. Quid. Ml'tas siluas. s. oues z capras. Quīto ad exprimēdū discretionē sexus. vt anser erat ān / dā pcioso germīe fera. qđ fit i oīb⁹ epiceni gener'. Jrē iacob ꝓpara / uit esau trigita camelos feras. Sexto qñ adiectiꝫ pl⁹ respicit fca / tionē noīs substātiui q̄z vocē. z h̄ fit in substātiuo collectiuo. vt tur / ba q̄ nō nouit legem maledicti sūt. i qua oꝛōne maledicti ē adiectiꝫ z turba substātiꝫ. q̄ solū respicit sūt se ex pte rei fcare. nō aūt ex par / ¶ Querit. q̄truplex est adiectiꝫ. Sol'o. triplex fm intē / (te voc'. tionē text⁹. s. voce tm̄ fcatōe tm̄. voce z fcatōe sil'. Voce tm̄ est qđ mouet de genere i gen⁹ z nō fcat dispōem accētalem p modū inhe rētie. vt ois null⁹. z pnoīa ꝓmitiui speciei. Adiectiꝫ fcatō tm̄ est qđ nō mouet p tria genera. vel de vno genere in aliū. z tm̄ fcat accidē tale dispositionē inherētie in mō. vt mgr̄ sartoꝛ z sil'ia noīa officio / rū. Sz voce z fcatōe sil' est qđ mouet p tria genera z fcat actuales inherētiā. vt calidū frigidū humidū z siccū. Scda diuisio adiecti / uoꝝ est. q̄dā sūt noīalia. q̄dā ꝓnoīalia. z q̄dā ꝑticipialia. Adiectiuuꝫ noīale vult pcōstrui cū suis substātiuis añ z ꝓūcti. sz ꝑticipiale p⁹ z diuisim. De ꝓmo vt hō alb⁹. De scdo. vt iste hō. De tertio. vt hō le gēs. Tertia diuisio adiectiuoꝝ est. q̄dā sūt prime impōnis. vt albū nigrū. quedā scde impōnis. vt catbegoꝛicū hypotheticū

¶ Querit. vtꝝ iste oīones sint ꝙgrue. hō catbegoꝛic⁹. ꝯtra hypo / thetica. Pro solutōe notandū. q oīo dr tripl'r cōgrua. Primo fm vocē tm̄. scz qñ ꝙstructibilia ꝙueniūt in debit' accētib⁹ grāmatica lib⁹. sed nō est ꝙuenientia rer̄. z sic p̄dicte oꝛōnes possūt dici ꝙgrue. Scdo dr aliq̄ oīo ꝙgrua ex fcatōe tm̄. ex q̄ audiēs accipit pfectam sniam. sed nō est plena ꝙuenientia accētiū grāmaticaliū. vt turba ruūt. Tertio dr oīo ꝙgrua voce z fcatōe sil'. q: est ꝙuentia in reb⁹ z in accētib⁹ grāmaticalib⁹. vt xp̄s passus est. Et ad soluendū argu / mentū dr q in oꝛōne ista. nasus hypotheticꝰ est bñ ꝙuentia simili tudinis in accētib⁹. nō tñ ꝓꝛtōis. q̄ est fm fcatōes ꝙstructibilius. Quarta diuisio adiectiuoꝝ est. q̄dā est ꝑfectiōis. z quedā est nō ꝑ fectiōis. Primū est qđ vni soli speciei ꝙuenit. vt est vtuosū z illa pñt reddere suppositā i grāmatica z esse noīa in logica. vt iust⁹ in ꝑpetu um viuet. Sed nō ꝑfectiōis est. qđ pl'ib⁹ spēb⁹ ꝙuenit. vt albū cōueit parieti, homini z pāno. Quīta diuisio adiectiuoꝝ est. q̄dā sūt ꝑtit'

ua. ꝙdā nō ptitiua. Adiectiua ptitiua sūt ꝙ ꝓcant ptē alicui⁹ multitu
dinis. vt nullus quidā. Cōtrariū dicit de nō partitiuis.

¶ Querit. ąt modis fallit ꝙ ꝓdiectm̄ nō addit substātiuo. Sol'o.
ątuor modis. vñ. Quartuor impediūt ꝓiūgi mobile fixo. Idē diuer
sum triplex. vt bō rōis. Alba vir. binnibil' bō. sortes ąlibz istō. Pri
mo qñ adiectm̄ t substātm̄ idē ꝓcāt. vt aial rōnal'. Scōo qñ est di
uersitas accñtiū. vt alb⁹ ml'ier. Tertio qñ ē diuersitas ꝓcatōis. vt
rōnalis asin⁹. rudibil' bō. Quarto qñ est diuersitas modoꝝ ꝓcandi
vt ois petr⁹. ois est distributiuū pluriū seu pluriū⁹. petr⁹ est termi

¶ Querit. ąt modis resoluunt adiecti- (nus discret⁹ incōicabil'.
ua. Sol'o. adiectiua substātiue posita bñt triplicē ꝛsolutōez. Prīo
resoluunt ꝙ trāscēdēs femi g⁹. vt albū currit. i. alba res. Scōo re
soluunt ī sua abstracta. vt vadam⁹ in planū. i. planicīē. Virg⁹. Ser
uātissim⁹ equi. i. equitat⁹. Tertio resoluunt in femininū gen⁹ supl⁹.
vt multū vini. i. ml'ta ꝑs vini. vñ. Cū substātiui tibi ąuis mobile sta
bit. Ju neutro genere sic tripl'r variab. Planū planicies. albū res
alba vocat. Multū ꝑs multa. sic tripliciter variabis.

¶ Querit. in ą genere adiectiua cōiter substātiuāt. Sol'o. ī neu
tro genere. vñ. Substātiuat adiectiuū si capiat. Jn neutro genere
dicere nō dubites. ꝛz qñqz nō possint substātiuari ī neutro genere ꝓ
pter illō substātiuū res. vt aridā fundauerūt man⁹ ei⁹. aridā scz rē
vnā supple rē petij a dñō. vt supra magis patuit.

eiusdē g⁹ cū substātiuo scz nomē

Solius est generis adiectiuum variatq;
.i. illo accñte Est exemplū
Cum numero casum. velut hic venit vna sororum

Est inter fratres bonus. aut de fratribus vnus

¶ Dic ꝙ adiectm̄ ptitiuū solū ꝙuenit cū substātiuo ī genere t nō in

¶ Querit. ą est rō ꝙ adiectm̄ t substātiuū debēt (nūero vel ī casu.
ꝙuenire ī genere. Sol'o. ista. qz gen⁹ attribuit alicui dictōi sub rōe
ꝛtutis actiue t passiue. ꝛz vt⁹ actiua t passiua ꝓmo ꝙuenit substātie ą
opat t patit. vt ō. vij. meraph. Ubi nota ꝙ substātm̄ ē illō qō ꝓcat
illō cui pōt aliqd inherere. sed adiectm̄ est illō qō ꝓcat rē alteri in
herētē. vl' qō ꝓcat substātiā ꝑ modū inherēt⁹. t ꝙ iste nō sunt ꝙgrue.
cappa carbegorica. aial bypotheticū. qz ꝓcāt talia accñtia ą substā

¶ Notandū ꝙ adiectm̄ t substātiuū in trib⁹ volunt (tiuo inherēt.
ꝙuenire s. in genere. cui⁹ rō dicta est. Jn nūero. qz adiectm̄ hz se ad
substātiuū sic accñs ad subiectū. ꝛz accñs capit nūez a suo subiecto
ꝙ rē. Ultīo in casu. qz casus est dispositio substātie. h̄ est dictionis.
ꝓcare ꝑ modū substātie ad actū. ꝛz adiectm̄ nō ordinat ad actū. nisi

R 4

p suū substātīm. ḡ debet cū suo substātiuo ꝯuenire in casu.

Arguīt. adiectīm ⁊ substātīm volūt ꝯuenire i ḡtruo:. ḡ ⁊c. Assum ptū ꝓbat p Flo:istā dicentē. Quattuo: alb⁹ trina bina relatio p̄bet ibi p alb⁹ intelligit adiectīm. ⁊ in b̄ vult q⁹ etiā ꝯueniat i psona Solutio. psona cōp:ehēdit sub nūero, q: sē accidētia. siniuga fm ꝑti/ (scianū, nūt i genere, q: oppositā accn̄tia i diuersis subiect̄ nō repugnant, vt albedo sor:, nigredo petri. ḡ adiectīm p̄t esse gener̄ femīni et substātiuū gener̄ mas. Sol'o nō est sil'e. q: adiectīm ⁊ substātiuum ꝯueniūt i nūero. ḡ talis diuersitas eis repugnat.

Cōtra. adiectīm ⁊ suū substātīm drīt cēntial'r. q: sūt in diuersis p̄dicamētis q̄by nō ꝯueniūt nisi diuerse ꝓprietates. Sol'o. illis q̄ essential'r differūt p̄t bñ ꝯuenire eadē accn̄tia cōia. ꝛ nō ꝓpria.

Cōtra. adiectīm ⁊ suū substantiuū q̄n q: se bñt vt relatiuū et suum antecedēs. sed illa nō ꝯueniūt in casu. vt ptz ex regulis pueroꝝ. ergo ⁊c. Sol'o nō est simile. q: si relatiuū ⁊ ātecedēs haberēt se sicut adiectiuū ⁊ substātiuū. tūc adiectiuū ⁊ suū substātiuū nō ꝯuenirēt i casu. vt video iohānem q̄ disputat. Et q̄n dicit diabol⁹ est millear/ tifex. ibi est adiectiuū ⁊ substantiuū. tñ mille est pluralis nūer. et artifex singular̄. Sol'o. mille nō est ibi nomē adiectiuū hui⁹ nois artifex. sed b̄ totū cōpositū milleartifex est vnū nomē cōpositē figure. ⁊ sic est ibi ꝯstructio verbi substātiui cū sil'ib⁹ casib⁹ añ ⁊ post.

Cōtra ista est cōgrua. his est de paupere regno ramē regnum est ibi generis neutri. ⁊ pauper gener̄ cōmunis. Sol'o. includit in se (neutrū gen⁹ la intelligit de oꝛōne simpl'r cōgrua. ista vo est synodochalis.

Querit̄ que est differētia inter adiectīm ptitiuū ⁊ ñ ptitiuū. Solutio ista. q: adiectīm nō ptitiuū vult ꝯuenire cū suo substātiuo i genere. in nūero. ⁊ in casu. ptitiuū vero nō. Sc̄o differūt. q: inter adiectiuū ptitiuū ⁊ suū substātiuū p̄t mediare p̄positio. sed inter adiectiuū nō ptitiuū ⁊ substātiuū illud nō admittit̄. q: ptinent ad idez Tertio differūt. q: adiectiuū ptitiuū regit suū substātiuū. sed b̄ non p̄t facere adiectiuū nō ptitiuū. Quarto adiectiuū ptitiuū ⁊ suuz substātiuū faciūt ꝯstructionē trāsitiuā. sed adiectiuū nō ptitiuū facit cū suo substātiuo ꝯstructōez intrāsitiuā. Vbi notādū circa secundā drīam iā dictā. q: cadē ſnia p̄t explicari p gtīm ptitiuū. vel p accīm mediāte p̄p̄one inf. vl'p ablīm mediāte p̄p̄one de. sub de intelligunt̄ ex ⁊ in. vt vn⁹ ex fratrib⁹. vnus de fratrib⁹ ⁊c.

Querit̄. ḡtuplicia sunt adiectiua ptitiua. Dōm q: quintuplicia. Prīo signa vniuersalia ⁊ ꝑticularia. vt nll's nemo vter neuter. Inde excipit̄ oīs solū in singulari nūero Particl'aria. vt q̄dā aliq̄s ⁊c. et quedam relatiua. vt alter alius. et etiam adiectiua pauci multi.

Scđo noīa numeralia cardinalia. vt vnū duo tria florenor. Tertio noīa numeralia ordinalia. vt primꝰ scđs istor cantat. Quarto omnis cōparatiuus ptrīue tentus. vt acutior oculoꝝ est dexter. Quinto suplatiuus. vt doctissimus poetarum.

¶ Arguit. adiectīm nō semp ꝓuenit cū substātiuo in genere. ꝫ ꝛc. vt in hoc exēplo. Hector fuit doctissimꝰ troyane gēris. Dōm ꝙ aliqñ fallit. qñ scz grūs est nomē collectiuū singularis numeri.

¶ Quōtra grūs singlaris nūeri nō collectiuꝰ discōuenit cū dictōe ptrīua i genere. vt h. q̄ntitatis aliud ꝓtinuū aliō discretū. Dōm ꝙ q̄ntitatis nō hz rōnē veri collectiui sz bñ silitudinē. ꝛ h̄ sufficit.

¶ Querit. vtrū adiectīm ptrīuū semp ꝓueniat cū substātiuo in genere. Dōm ꝙ nō. sed fallit septē modis. Primo qñ grūs est nomē collectiuū. vt Virgiliꝰ est optimꝰ plebis. sed si est nō collectiuū tūc grūs erit plis nūeri. vt Jobes est vilissimꝰ gentiū. Scđo qñ ntūs est nomē hereroclitū in genere. vt ynū epulaꝝ. Tertio qñ grūs ab aliq̄ dcōne regit. vel qñ grūs est equiuocꝰ. vt vna sabbatoꝝ. Quarto qñ est ptrīto fm rem noīs. vt quāritatis aliud ꝓtinuū aliud discretū. Quinto in ꝓceptōe implicita. vt vna parentū meoꝝ. ꝛ qñ fit in gtō est ꝓceptio generis. Sexto ad exprimendū discretionē sexus. vt vna camelor. Septio qñ adiectīm regēs grūm magis se inclinat ad casum p̄cedentē q̄z ad grūm. vt iuuenis pulcerrime rerū. Et indifferenter dicit. leo est fortissimꝰ bestiaꝝ vel fortissima bestiaꝝ. qr h̄ adiectiuū pōt se inclinare ad substantiuū p̄cedēs ꝛ ad substantiuū se/

¶ Querit. vtrū ista oratio. vna sororꝝ venit sit cōgrua. Vi (quēs. dek ꝙ nō. sed debet intelligi sororꝝ qr tūc adiectiuū ptrīuū ꝓueit cuz suo substātiuo in genere in nūero ꝛ in casu. qđ prius reprobatū est. ꝛ si nō subintelligit tūc adiectiuū vna reddit suppositū. Dōm ꝙ soror nō debet intelligi ꝓpter rationē dictā. Et ad argumentū dicēdū est. ꝙ oratio est ꝓgrua. qr li venit nō regit suppositū vel grūm sororū. sed hoc totū vna sororꝝ suppler vicē noīatiui.

¶ Querit. vtrū ista oratio sit cōgrua. vna sororis sicut vna sororuz Videt ꝙ sic. qr ibi est maior ꝓuenientia adiectiui ꝛ substātiui. Patz qr ꝓueniunt in genere ꝛ in numero. Dōm ꝙ licz maior sit ꝓuenientia silitudinis. nñ aliud obstat. qr dictio ptrīua vl̄t habere grūm singularis nūeri noīs collectiui vl̄ grūm pluralis nūeri noīs ñ collectiui. Eriā ista est cōgrua. celoꝝ aliud claꝝ aliud nigrū. qr ꝓuenientia est adiectiui cū substātiuo subintellecto nō expresso. scz celū Vel dic ꝙ ꝓuenientia requirit demptis modis suprādictis.

¶ Querit. qđ est impedimentū. Dōm ꝙ est equiuocū. ꝫ primꝰ est dividendū q̄z diffiniendū. qr alis generaret ꝓfusio apud intellectum: Unde aliqō est impedimentū ꝑme impositiōis existēs obstaculum in psonis q̄ nō pñt ꝓpter ipm matrimonialr ꝓiungi. sicut affinitas

ꝫ sanguinitas ꝛc. Aliud est impedimentū sēde impositōis. ꝛ illō est triplex. s. ꝫstructōis. ꝫgruitatis. ꝛ logicale. Impedimētū ꝫstructōis est qō peccat ꝫ aliquā regulā ꝫstructōis vel est exceptio a generalibus regul' ꝫstructōis. vt quid amasti in domo. Et in illa nullū est vicium. iō tales oratiōnes ponunt sub grāmatica ꝓceptiua. Impedimentū ꝫgruitat' est vicium peccās ꝫ aliqs regl'as ꝫgruitatis nō vsu sed auctoritate approbatū vt vbē quā statuo vestra est. ō quib' infra dicetur. Impedimētū logicale est qō peccat ꝓtra regulā logicales. vt lignū dānauit qō saluauit. ibi em̄ nullū est vitiū grāmaticale.

¶ Querit'. exquo triplex est grāmatica. s ꝓceptiua pmissiua ꝛ phibitiua sub qua ponunt impedimēta ꝫgruitatis. Dōm ꝙ sub grāmatica phibitiua. qz impedimēta cōgruitatis nobis phibent. ꝛ ergo Alexāder infra sept⁹ dicit. Vsu cōi tñ hoc nō debet haberi. Et potest sic ꝓbari. omne incongruū ponit' sub grāmatica phibitiua. sed orationes impedimētales sunt incongrue. ergo ꝛc.

¶ Querit'. vtrū oratio impedimētalis sit incōgrua. Dicēdū ꝙ sic.

¶ Cōtra. ex illo sequeret' ꝙ iste regule essent reiciēde. qz auct' interdit hic dare regulas cōgruitatū. Dōm ꝙ ꝓpter antiquoꝝ auctoritatē ꝛ cōmoditatē toleranť. Cō patz. qz Johānes ianuensis q̄siuit in Catholicon. an ista ora cō a sctō Brego. plata sit cōgrua. Mlier ē vetus arma diaboli. Rñdit catholicon ꝙ sctūs Brego. vsus est ibi ꝓpria auctoritate. sed in ore rudis esset solecismus q̄ fit i oratiōne simpliciter incōgrua ꝫsistens in vicioso ptū oratiōis ꝓtextu. Pro confirmatōe istius pōt adduci Ciceronis auctoritas in Tusculanis q̄stionibꝫ. Quisnā florē librū inuidet meū. male latine dr. nos ꝫsuetudine phibem⁹. Poeta ius suū exp̄sse tenuit. ibi (inuidet florē meū) male latine dici. ꝛ nobis esse phibitū. sed malū latinū est phibitū. q̄ et

Arguit'. oratiōnes ipedimētales sūt con/ (oratio ipedimētalis.
grue. q̄ ille rōnes sūt false. Probat'. qz oīne vez est ꝫgruum. sed ista oratio Brego. mulier est vet⁹ arma diaboli est vera. ergo est ꝫgrua. Maior patz qz fm Arestotelē. in capl'o de noīe. vez ꝛ falsum ꝓsupponūt ꝫgruū. q̄ ꝛc Dōm vez ꝛ falsum ꝓsupponūt cōgruū. put sez cōgruū opponit' incōgruo nullo mō tolerabili. sed nō ꝓsupponūt semper ꝫgruū. vt sez opponit' impedimētis ꝛ figuris. qz tūc oratiōnes figuratiue nō essent vere. Vl' dōm ꝙ ꝓsupponūt ꝫgruū final'r. vt q̄ quis vult vez ꝓsuadere alicui ad alliciendū aīm ei⁹ sed nō formal'r qz sicut ista est vera. hō est risibilis. ira ꝛ ista. hō est risibile.

¶ Querit'. vtz i ipedimēt' sit aliq̄ figura. Dōm ꝙ sic. s. illa q̄ dicit' antithes'. ꝛ hz fieri q̄ vnū accūs ponit' ꝓ alio. vñ Florista. Per talē discē qōcūqz cadēs variare. Sz in ipedimēt' ꝫgruitat' vnū accūs ponit' ꝓ alio. s. gen⁹ ꝓ genere. casus ꝓ casu. numer⁹ ꝓ numero.

Arguit'. aliť oratio ipedimētalis ōr ꝫgrua. aliter oratiō figuratiua.

ergo nō erit ī oīonib⁹ īpedimētalib⁹ aliq̄ figura. Dōm q̄ oēs oīoes impedimētales sūt figuratiue ꝛgrue p figurā nobis ꝓhibitā, vñ in quit Carbolicon. Antitbesis est figura tolerāda. sed nō extrēdēda.

Arguit. ois figura habēs rōnē excusantē viciū est admittenda, sed in antitbesi est rō excusans ergo tē Minor ptz. q̄ rō excusans est cōmoditas metri. Dōm q̄ illa cōmoditas metri nō sufficit ad vtendū illa figura. sed etiā requirit breuitas sermonis vt specialis snia innuat. vñ⁹. Excusat vitiū breuitas. snia metrū.

Querit. an in oīonib⁹ impedimētalib⁹ sit soleocismus. Dōm q̄ nō q̄ illa figura sit simpl'r in oratiōib⁹ incōgruis nulla rōne excusabilib⁹. vt vir alba. sz oīones īpedimētales pñt excusari. Ubi notandū q̄ soleocism⁹ est oīo incōgrua. sz cū rōne ꝓlata est tolerāda.

Querit. quō drīnt īpedimētū ꝛ antitbet. Dōm q̄ sūt idē fm rē. sz drīnt fm rōnem. q̄ antitbet bz fieri q̄n accūs ponit ꝓ accūte. vt gēs ē bona de⁹ ē ꝓtector eoꝝ. ibi nūer⁹ ponit ꝓ nūero ꝛ gen⁹ ꝓ gene

Querit. quō īpedimētū ꝛ antitbet drīnt a soleocismo. Di- (re. cendū q̄ sic differt. q̄ īpedimētū ꝛ antitbesis fiunt ī oratōe nō simpliciter ꝛgrua. sz aliq̄ rōne ꝓbabili excusanda. scz rōne cōmoditatꝫ metri. Sed soleocism⁹ fit in oīone nulla rōne excusabili.

Arguit. sunt multe autorū orationes impedimentales in quib⁹ cōmoditas metri nō est ratio excusans. vt patet in ista oratiōe. In cōuertēdo dñs captiuitatē syon. in qua nō est ratio metri. Dicēdū fm Laurentiū de valla. q̄ est oratio simpliciter incōgrua ꝛ laudita. Sed hec rō sio stulta est. q̄ talis oratio ponitur ratione dubitatiōis tollēde. ꝛ sic habet rōnē excusantē aliā a cōmoditate metri.

Norādū q̄ oīones īpedimētales sūt duplices. quedā sunt a poetꝫ in stilo ligato posite ꝛ ille excusanꝫ ꝓ cōmoditatē metri. Alie sūt in stilo soluto ꝛ ꝓsaico posite. vt in sacra scriptura. qui excusanꝫ ꝓ autoritatē doctoꝝ vitiose loquentiū. in quib⁹ diuerse assignanꝫ rōnes ꝓ diuersitate oīonū īpedimētaliū. q̄s relinq̄ studiosoꝝ ingenijs.

Querit. q̄tuplex est drīa inꝫ īpedimētū ꝛ oīonē figuratiue congruā. Dōm q̄ triplex. Prima est. q̄ in figurꝫ est breuitas sermonis. in īpedimētis vo nulla est breuitas sermonis fm quosdā. Secūda est. q̄ oīones figuratiue sūt sub grāmatica pmissiua. sz īpedimēta sūt sub ꝓhibitiua. Tertia ē. q̄ oīonib⁹ figuratiuis possumus vti. īpedimētalib⁹ vo nō. vñ⁹. Sz nō est nob imitāda relatio talis.

Querit. q̄t sūt genera īpedimētoꝝ. Dōm q̄ q̄nq̄. sub quib⁹ cōprehendunꝫ multe species que peccant ꝓtra quinq̄ regulas grammaticales. Et vna est logicalis ꝓtra quā sunt septē īpedimēta specialia. Quedā peccāt ꝫ regulā adiectiui partitiui ꝛ sui substantiui. Quedā ꝫ regulā suppositi ꝛ appositi. Quedā cōtra regulaz relatiui et sui antecedentis. Quedaz contra regulam demonstratiui et sui

rei demõstrate. quẽ ordinẽ si Alexãder fuisset sequut⁹ iuuenes facilirer hũc textũ caperẽt. Sed tã intermisit alias elegantes regulas quas quidã impedimẽtales putãt. sed nõ sunt.

.i. varioꝝ substãtiñ .i. nris

Cum diuersorum verbum rectis numerorum
in medio ponat̃ s̃ recto .i. ꝙuenire põt
Interponatur vtrilibet equiparatur
Est exemplũ
Sermones simmi patris est meditatio iusti

¶ Snia est. q̃ si vbũ substãtiñ ponat̃ inr̃ rectos. i. inr̃ duos ntõs diuersoꝝ nũeroꝝ põt vtriq; ꝑformari. ℔ est põt ꝙuenire cũ vtroq; ntõ in nũero. scz tã cũ ntõ p̃cedẽti q̃ cũ sequẽti. vt in exemplo text⁹ ptz Ouidius. Vestes quas geritis sordida lana fuit.

¶ Notandũ. q̃ hoc verbũ est põt p̃mo capi vt idẽ est q̃ ſcat. vt pisces quos apl̃i ceperũt est collectio fideliũ. i. ſcat. Scõo capit̃ i sua ſcatiõe ꝑpria. z sic sũt q̃nq; modi quibꝫ vbũ substantiñ põt poni inter rectos diuersoꝝ numeroꝝ. Primo q̃ vn⁹ rectoꝝ est pl̃is nũeri ſm vocẽ. sed est singl̃aris nũeri ſm intellectũ. vt athene est pulcra. que est solũ vna. sed ꝑpter pluraliratẽ partiũ in ea existentiũ pluraliter nuncupat̃. Scõo q̃ vn⁹ rectoꝝ est plural̃ nũeri ſm ſcatũ. sed singularis nũeri ſm vocẽ. vt vna turba sunt ml̃ti hoies. Tertio q̃ vnus rectoꝝ capit̃ real̃r. z alter figuratiue. vel q̃ loquutio est figuratiua. vt lãpades virginũ est fides nr̃a. Quarto q̃ ponit̃ ꝑ ſcat. vt nuptie est vnũ cõnubiũ. i. ſcat. Quito rõne pticipatõis vn⁹ i pluribꝫ. vt plures boies sũt vnus hõ pticipatõe speciei. vt inquit Porphiri⁹. Sexto ad exprimẽdũ vnitatẽ in aliqua materia. vñ Ouidi⁹ Vestes q̃s geritis sordida lana fuit. qz lana est materia remota vestiũ. sed ꝓxima materia est pann⁹ ex lana ꝙtextus. Sil̃e exemplum.

¶ Querit̃ vtr̃ isti modi cadant (lapides z ligna sunt vna dom⁹. sub grãmatica p̃ceptiua. z an liceat eis nob vti. Dõm q̃ non sunt nobis vtẽdi. qz nõ sũt in cõi vsu oratoꝝ qz exp̃sse peccãt cõtra regulam supponi z apponi. Sz si in talibꝫ oratiõibꝫ verbũ substantiuũ ponatur in fine. tunc sunt cõgrue z ornate. vt patet dicẽdo. Athene prima ciuitas philosophoꝝ fuit.

¶ Notandũ. q̃ q̃n verbũ ꝙuenit cũ ntõ p̃cedente. tũc oratio est simpliciter cõgrua. qz appositũ debet ꝙuenire cũ supposito in accidẽtibus grãmaticalibꝫ. sed quãdo cõuenit cũ ntõ sequẽti. tunc oratio est incõgrua. sed admittit̃ propter leuẽ transpositionẽ.

¶ Querit̃. ꝙtra quã regulã est hic impedimentũ. Dõm q̃ ꝙtra naturã suppositi z sui appositi q̃ debẽt ꝙuenire in nũero z in psona z in rectitudine casus. Rõ qua põt fieri est facilis resolutio seu trãsmu

ratio illi⁹ oꝛōnis in oꝛonē illā in q̄ suppositū ⁊ appositū ꝓueniūt i su
is accīb⁹. Sz rō q̄re optz fieri ē expssio snie sub breuiloq̄o.
Arguit. si ꝟbū ꝓueniret cū vtroq; recto tūc sil'eēt singl'ar⁹ ⁊ plu
ralis nūeri. Ꝫ aūt ē ipossibile. ḡ male dīc (vtrilibet eq̄pat) Dōm q̄
text⁹ nō itelligit ꝓiūcti. i. sil' cū ambob⁹. sz diuisim. i. cū vno vl' cum
Oōtra. ꝟbū sp oz ꝓuenire cū ntō singl'ari. ḡ ⁊c. Añs ꝓbat (alio
q; mag⁹ dignū sp trabit ad se mīn⁹ dignū. sz ntūs singl'ar⁹ ē digni
oꝛ. q; ē oꝛigo ntī pl'is. ḡ trabit ad se ꝟbū rōe dignitat⁹. vt cū ipo i ac
cidētib⁹ grāmaticalib⁹ ꝓueīat. Dōm q̄ lz ntūs singl'ar⁹ cōparat⁹
ad ntm̄ pluralē sit dignioꝛ rōe oꝛiginis. tm̄ i oꝛdine ad tertiū. scz ad
ꝟbū nihil ꝓhibz ntm̄ pl'em esse maioꝛ⁹ dignitat⁹. Vl' dōm q̄ ꝓgrul
tas nō attēdit ex pte dignitat⁹. sz ex ꝓportōe modoꝝ significādi q̄ ē
q̄ñq; inꝛ ntm̄ pl'alē ⁊ ꝟbū. aliq̄n inꝛ ntm̄ singl'arē. ⁊ ꝟbū.

s grāmaticale .i. dcōes casuales

Quando relatiuum generum casus variorum

.i. includūr s⁹ casus ptinēt .i. ad vnā rem

Inter se claudunt qui rem spectant ad eandem

p tale accīs relatm̄ s. dcōi casuali ꝓuenire

Per genus hoc poterit vtrilibet equiparari

Est exemplum.

Est pia stirps ꝑesse quem christum credimus esse

Snia ē. q̄ q̄n relatm̄ ponit⁹ inꝛ duas dcōes casuales diuersoꝝ ge
neꝝ ad idē ptinēres tūc p̄t relatm̄ cū vtraq; ꝓuenire i genere. Exē
plū vt i textu ⁊ ꝫ Sumite gladiū spūssti q̄s ē ꝟbū dei. Et q̄n ꝓueīt
i genere cū p̄cedēte. tūc oīo ē simpl'r ꝓgrua. Sz q̄n ꝓueīt i genere cū
Querit q̄tuplex ē relatm̄ put suffi (seq̄nti. tūc oīo ē ipedimēt⁹al'.
cit in ꝓposito. Dōm q̄ duplex scz subē ⁊ accīt⁹. Relatm̄ subē ē q̄s
refert añs p modū subē. illō mag⁹ vult ꝓuenire cū substātiuo p̄ce
dēti. vt bō currit q̄ ē dignissima creaturaꝝ. Tm̄ relatm̄ subē i me
dio positū q̄uis mag⁹ ꝓueīat cū substātiuo p̄cedēti. etiā ꝓuenire p̄t
cū substātiuo seq̄nti. vt semē q̄s est xp̄s vl' q̄ est xp̄s. Et itelligit bee
regl'a ō relatio substātie idētitat⁹ nō recipꝛoco. Et oꝛ noranter (iter
duas dcōes casuales ad idē ptinētes) ꝓp istā ⁊ sil'es oīones. Est pia
Oōtra. stirps ꝑcat totū. xp̄s (stirps ꝑesse quē credim⁹ esse xp̄m.
ꝟo ptē. sz nō est idē ꝑcaret totū ⁊ ptē. ḡ ⁊c. Dōm q̄ lz nō ꝑcēt idē. spe
Querit. ꝫ quā regulā ē ꝫ ipedimētū. Dōm q̄ ꝫ (crāt tm̄ ad idē.
relatm̄ ⁊ suū añs. q̄ volūt ꝓuenire i genere. i numero. ⁊ q̄ñq; i casu.
vn⁹. Jn genere nūero p̄cedēs iūge relato sz ꝫ relatm̄ discōuenit cū
añte i genere. Rō q̄ ꝓt fieri est idētitas illaꝝ dictionū in re ꝑcata.
Arguit. ꝫ nul / Rō q̄re optz fieri est expssio snie sub breuiloq̄o.
lū est ipedimētū. ḡ ⁊c. Añs ꝓz ꝑ regulā oratoꝝ dicētiū. Quotiēscīū

S

q̄z relatiū ponit int̄ duo substātia diuersoꝝ genez. q̄z seq̄ns substātiuū ēpriū bois vl̄ alteri⁹ rei. tūc relatiū ꝓformabit se cū seq̄nti in genere. z fit sepe respectu vboꝝ vtroꝝ. Si vo relatiū ponat int̄ duo appellatiua diuersoꝝ genez poterit cū alterutro ꝙuenir. Exemplū ꝑmi. vt i semie tuo q̄ ē xp̄s. Exēplū scōi. vt ex ill̄ sempiternis ignib⁹ q̄ sidera nūcupant̄ Dōm q̄ p illā regulā nō tollit̄ rō ipedimēti istius

¶ Queritur. q̄ (err⁹. sz vsus h̄ ꝑmittit. ꝙ ist̄ oīonib⁹ qō ō alīs ꝓhibz re nō dixit. Pia stirps ꝙesse ē quā credim⁹ eē xp̄m. Dōm q̄ h̄ faē ad fcādū q̄ xp̄s eēt caput stirpis ꝙesse. g̃ posuit relatiū i mal. ge. qō

¶ Queritur ḡre (iter oia genera ē dignio. qz iponit a ꝑpietate actia nō dixit. xp̄s ē quē credim⁹ eē pia stirpē sub bona ꝙgruitate. Dōm q̄ ad fcādū q̄ stirps fuit origo ō q̄ xp̄s fuit nat⁹. z nō ecōuerso. ḋa

¶ Cōtra. xp̄s ē de⁹. sz de⁹ ē ꝑn/ (xp̄s nō ē ꝑncipiū oim inq̄ntū hō. cipiū oim. g̃ z xp̄s. z p ꝙns ē ꝑncipiū stirpis ꝙesse Dōm q̄ vez ē fm diuinitatē suā. nō fm suā hūanitatē. q̄ descēdit a stirpe ꝙesse.

silr mō s⁽ᵉ⁾ aliqō iuenim⁹ positū.

Cōtra adiectiua substātiuz

Sic adiectiuum reperimus sepe locatum
Est exemplū positū
Est coluber factus vel facta mystica virga
locare .i. duo vltima ipedimēta s⁽ᵉ⁾ rōnabili
Ponere supꝛema duo non debes sine causa

¶ Snia est. q̄ sepe iuenit adiectiū positū int̄ duo substātiua diuersorū genez. z tūc cū vtroq; ꝑt ꝙstruī Exēplū pz i textu. Et nota q̄ h̄ fit etiā sub tali dōa. q; q̄n ꝙueit cū substātiuo ꝓcedēti tūc oīo est simpl'r ꝙgrua. vt Jobes est fact⁹ cadauer. aq̄ ē facta vinū. Sz q̄n ꝙueit cū substātiuo seq̄nti tūc oīo ē ipedimētal. vt iobes ē factū cadauer. aq̄

Arguit. adiectiū nō ꝑt se ꝙformare cū vtroq; (est factū vinū. substātiuoꝝ int̄ q̄ ponit. g̃ ꝛc. Añs pz in ista oīone. hō legēs lib'ū. tbl legēs ē adiectiū z libz substātiū. tū drīt i casu. Dōm q̄ adiectiū ꝓncipiale positū int̄ duo substātiua vult se ꝙformare cū substantivo. ꝓcedēti. q; ad illō se hz p modū adiectiui. sz nō cū substātivo seq̄nti. Queritur. q̄le ipedimētū. ē h̄ (q; ad illō se hz p modū dcōis regentis.

Dōm q̄ ꝛ natura adiectiui z substātiui q̄ volūt ꝙuenire in genere. i nūero z i casu sz h̄ discōuenīūt i genere. Rō q̄ ꝑt fieri est idēditas rei fcate p vtrūq; substātiū. z sic adiectiū ꝙueit cū substātivo seq̄nti. qō idē est cū ꝑmo. Rō q̄re oꝑtet fieri est exꝑssio snie sub breuilo/

Arguit vga z serpēs mlt̄ū drīt. g̃ nō fē idē. q; drīt penes (quō aiatū z inaiatū. Dōm q̄ lz nō sint idē silr z semel. tū hī successiue. q; vga fuit ꝑte moyse a deo murata incolubrū. z postea itez i virgam in signū q̄ esset futur⁹ dux filioꝝ isrl̄. vt pz Exodi. iij.

Arguit. male dic̄ Alexāder Ponere supma duo non debes sine

causa. q' ſſt tres regl'e. ſup poſite q̄ bꝫ vti nō lz nob. Dōm q̄ ꝯtuis ſint tres regl'e. tñ due vltie ſūt ſibīnuicē ꝓuicine. z ſcōa de duabus vltimis adiacet ad p̄mā. ſō dīc. ponere ſubp̄ma zc.

accidit s^c ſcholari aliqñ s^c in oꝛonē

Occurritq; tibi quandoq; relatio ſimplex
ſcz maria .ſ. eua ianuā celeſtī aperuit
Femina que cluſit poꝛtam vite reſeravit

¶ Sn̄ia eſt. q̄ qñq; occurrit relatio ſimplex i loquutiōib⁹ nr̄is. hoc eſt q̄ relatīm z ſuū añs nō ſp ſupponūt p eodē re nūero. Exēplū ptz in textu z h. iohes laborat eo morbo quē petr⁹ bz. q; eſt ali⁹ morbus nūeral'r diſtinct⁹ q̄ ē i petro ab illo q̄ eſt i iohe. q; accñtia capiūt nūerū a ſubiect̄ z tales oꝛones ſ̄ꝛtinue occurrēres. vt iohes bibit idē ¶ Querit. ꝑ quā regl'az ē (vinū qō petr⁹ bibit. nō idē nūero ſz ſpē. h ipedimētū. Dōm q̄ ꝑ natura relatiui z ſui añt̄. q; relatīm z ſuus añs dñt ſupponere p eadē re i nūero ſz h ſupponūt p diuerſis reb⁹. Rō q̄ pōt fieri eſt debita ꝓuenientia accñtiū grāmaticaliū. Sz ratio ⁊ Arguit. ſi eſt ibi (q̄re oꝛtet fieri) eſt exp̄ſſo ſnie ſub breuiloq̄o. debita ꝓuenientia accñtiū grāmaticaliū. h nō eſt ibi ipedimentū aliq̄. Dōm q̄ vez eſt q̄ ad ꝓgruitatē. ſz tñ ibi ē ipedimētū q̄ ad regu ⁊ Arguit. Alexāder eſt h grāmatic⁹. g̃ nō debuit lo (lā logicalē qui ō ipedimēt̄ q̄ ſūt ꝑ regl'as logicales. Dōm q̄ p tāto pōt pecca re ꝑ grāmaticā. q; lz relatīm z ſuū añs ꝓuenīāt in nūero qō eſt acci ¶ Cōtra nūe (dēs ptz oꝛonis. nō tñ ꝓuenīūt i nūero ſuppoſitali. rus ſuppoſitoꝝ eſt realis. ſz grāmatica nō eſt ſcia real'. g̃ non ptinet ei⁹ ꝓſideratio ad grāmaticā. Mioꝛ ptz q; grāmaticā ꝓſiderat fmones fcatiuoꝝ. Dōm q̄ grāmatica bñ ꝓſiderat fmōes fcatios nō tñ ab ſolute. ſz put res ei ſubſtrate ſunt. q; al's gāmatica eſſet ficta ⁊ Arguit. i exēplo text⁹ eſt relatīm ſubſtātie idēritat̄ nō re (ecia. ciꝓcū. quod nō faciat relationē ſimplicem. Dōm q̄ q̄uis ex ſua natura nō faciat relationē ſimplicē. tñ bñ ex bonitate ꝓcip ētis. q; intellect⁹ liber eſt in concipiendo aliquid.

¶ Querit p maioꝛi intelligētia textus. q̄tuplex eſt relatio. Dōm q̄ duplex. ſcz ſimplex z pſonalis. Simplex eſt q̄n relatīm ſuū añs nō ſupponūt p eadē re in numero ſed in ſpecie. z q̄nq; etiā in generi ca identitate. Exemplū de p̄imo. vt hec eſt herba q̄ creſcit in hoꝛto meo. De ſcō. vt canis nāt in equoꝛe q̄ fulget in aſtris. Sed pſona lis eſt. quādo relatiuū z ſuū añs ſupponūt p eadē re i nūero. vt pla to diſputat q̄ fuit diuinus ph̄s. vñ Floriſta. Perſonal' idē p re ſup ponit eadē. Sed p diuerſis ſupponit ratio ſimpla. Cui⁹ fm eundez ſeptē ſūt ſpēs. vñ. In ſeptē ſpēs ſi vis partir̄ eandē. Prima ſpēs eſt i q̄ relatīm z ſuū añs ſupponunt p diuerſ in nūero. vt ptz i textu.

Scōa est. i q̄ añs supponit ꝓcatiōe. z relatiuū materialr. vt deꝰ dat aureolā qō nomē hī ab auro Tertia ē qñ añs supponit materialr z relatiuū ꝓcatiue. vt nomen eq̄rea nob placz illa videre. Quarta est qñ relatm̄ ꝓmutat ꝓcatū sui añtz. vt manꝰ dñi fūt crucifixe q̄ feceſt nos. Quīta ē. qñ. relatm̄ z suū añs capiūt ꝑ natura cōi. vt cūcta ti/mēt boiez. qz ipe p̄sidet oīb creaturz. Sexta est. qñ añs capit ꝑ supposito. z relatm̄ ꝑ natura cōi. vt hō currit q̄ ē spēs. Septia spēs est ¶ Querit. q̄ ē ꝑma diuisio re/ (viceuersa. vt aial ē genꝰ qō dormit lariui. Dōm q̄ ista. relatiuoz aliud grāmaticale. aliud logicale. Grāmaticale ſm Prīscianū est añ late rei recordatm̄. Gz logicale est cuiꝰ totū esse est ad aliō q̄dāmō se hīe. vt pr̄ filiū pr̄. Itē relatiuuz grāmatic ale diuidit i relatm̄ substātie z accñtz. Relatm̄ substātie est qō refert añs ꝑ modū sube. Et diuidit. qz aliud est idētitatz qō refert eandē rē i nūero. z aliō est diuersitatz qō supponit ꝑ alia re i nu mero. Relatm̄ sube idētitatz itez diuidit. qz. q̄dā sī noīalia vt q̄ que qō. z qudā ꝓnoīalia. vt ille idē. Et ꝓnoīalia itez diuidunt. qz quedā fūt recipꝛoca q̄ ꝓcāt ꝑ subam agēt sub mō agētis. qz modꝰ semp est in obliq̄. vt sortes videt se. Quedā vo nō fūt recipꝛoca. vt ille idez ꝑ q̄ fit maioꝛ cretitudo i oīonib q̄z ꝑ añcedētia. Relatm̄ vo accñtz ē qō refert rē ꝑ modū denoīatōis seu accñtz. z b solū refert idē in spē vt sortes est albꝰ z talr est plato. Et b diuidit i relatm̄ idētitatz z di/uersitatz. Idētitatz est qō refert eādē q̄litatē i spē z supponit ꝑ eadē in spē. vt pz in exēplo iā posito. Relatm̄ accñtz diuersitatz est qō nō refert eādē q̄litatē i spē. vt plato est doctꝰ z alteriusmodi est paulus Relatm accñtz idētitatz itez diuidit. qz q̄dā est q̄litatz. vt talr aliō q̄ntitatz ꝙtinue. vt tātꝰ. aliud discrete. vt tot. Relatiua nūeroꝝ diui dunt. qz q̄dā fūt noīa. vt totidē. quedā aduerbia vt totīes.

i. ad añs exp̄ssum. sc grāmticalr.

Ad partem vocis de iure relatio fiet
sc oīonē inustiges sc añs sc relatiuū
Extra sepe tamen queras ad quod referatur
Est exemplū.
Rex est carnoti patrie que ꝓualet omni

¶ Sn̄i est. q̄ relatm̄ da referre añs exp̄ssū q̄uis qñq; referat añs subintellectū. Exēplū pr̄z in textu z b. Domꝰ aaro sperauit i dño ad iutoꝛ eoꝝ z ꝓtectoꝛ eoꝝ est. scz hoim. In q̄ exēplo est metbonomia. ¶ Querit/ q̄ est rō q̄ relatm̄ dz (z bz fieri q̄ ꝙtinēs ponit ꝑ ꝓtēto. referri ad añs vocalr exp̄ssuz Dōm q̄ ista. qz relatm̄. fm eꝰ diffi/nitionē est añ late rei. i. prꝰ dicte rei recordatm̄. sed nihil dꝛ nisi qō vocalr exp̄mit. g̃ relatm̄ de sua natura referr ad añs vocalr exp̄ssū Ex q̄ pr̄z q̄ b est i pedimētū ꝙ relatiuū noiale i q̄ sepe itelligit añs.

Et ꝺr notāter (noiale) qꝛ i relatiuo ꝓnoiali nō intelligit sic añs. ve
lobes currit z ipe mouet. Cꝰ rō est. qꝛ relatꝰ ꝓnoiale ꝓcat ꝑ moꝺuꝫ
indeꝰminate appbēsiōis. z ḡ reqrit añs expssū vt ꝑ ipm terminet.
Arguit. i relatiuo noiali nō sp intelligit suū añs. ḡ male ꝺic. Ad
pmē voc; zc. Añs ptz. qꝛ ꝺic. Extra sepe tñ q̄ras ad qꝺ referat. Di-
cendū q in oi oꝛone simplr ꝛgrua relatꝰ semp habebit añs expres
sum. sz in oꝛone impedimentali potest intelligi.
Querit. q̄ est rō qua ꝑt fieri. Dōm q est facilitas intellectꝰ po-
ter; intelligere i inferiori suū supⁱ. vt i b noie carnotū facilr intel-
ligit ciuitas q̄ est supⁱ. Sz rō q̄re oꝑtz fieri est expssio snie sub bre-
uiloqo. scz q ciuitas carnotū cōpata ad alias ciuitates oib illis ꝑ
ualeret. Et nō posuit relatꝰ i nūero genere q̄uis carnotū, sit neu-
tri gr;. qꝛ carnotū inq̄ntū carnotū nō cōpat ad aliqꝺ. sz inq̄ntū ciui-
tas ꝛpat ad alias ciuitates. Ad b pcādū potꝰ ꝺr i exēplo textꝰ q̄ q̄s
qꝺ. z relatꝰ q nō ꝑt referre añs neutri gr; sicut est carnotū.
Querit. quā ista regla differt ab illa (Nō des ad vocē) Dōm q
sic qꝛ pm istā regl'az intelligit añs nō expssū simplr. sz illa Nō des
ad vocē zc. añs sub intelligit. qꝺ est synonomū cū añte expsso.
freqnt grāmaticali assilari inuenitur.

Sepe relatiuo conformari reperitur
.i. añs scꝰ relatiuo pre est .i. sine medio

Precedens: illi dum presidet immediate
Est exemplum

Sermonem quem vos audistis verus habetur
.i. in cōi mō loqnꝺi oꝛo .i. seruari

Vsu cōmuni tamen hoc non debet haberi

Snia ē. q q̄ñqz relatꝰ z suū añs ꝛueniūt i acñtib grāmaticali-
bus. z b est vex qñ añs i mediate ꝑcedit ralatꝰ. ita tñ q ꝺiscōuenit
ar i rectitudie casus cū apposito vl adiectiuo. Exēplū vt lras q̄s ad
me misisti ꝑgre mihi fuerꝝ. ibi ly q̄s relatꝰ z lras añs ꝛueniūt in
acñtib grāmaticalib ad ꝛgruitatē nccarīs. non tñ ꝛueniūt cum
Querit. q̄le ipedimētū est in b exēlpo textus. (apposito seqnti.
Dōm q ē ipedimētū ꝛ suppositū z appositū. qꝛ ꝺiscōueniūt i recti
tudine casus. qꝛ deberet ꝺici. pmo bī verꝰ. Scō o est b ipedimētū ꝛ
adiectiꝰ z suū substātiꝰ. qꝛ ꝺiscōueniūt in casu. qꝛ pmo nē qꝺ est sub
stātiꝰ est acci casus. z verꝰ adiectiꝰ est nti casus. Rō q̄ ꝑt fieri ē fa-
cilitas itellectꝰ itelligēt; suppositū nti casus qꝺ ꝛueniat cū ꝓbo i re
ctitudie casuali. z cū adiectiuo i oib acñtib ad eiꝰ ꝛgruitatē req-
sit;. vt verꝰ bī sc pmo. Vl' est. apparētia ꝛgruitat; ꝓpr imediatā posi
tionē relatiui cū añte. Et rō q̄ pōt fieri est licētia poetica.
Arguit. autoꝛ est b ꝺiminutꝰ. qꝛ sī mlto'plā ipedimēta in quib

suppositus discōuenit cū apposito i rectitudine casus. de qbꝫ nullꝫ facit mētionē. Assumtū ꝓbat ꝑ Tullium dicentē. Nō minꝰ venit ei in mētem ptātis q̄ eqtatis. ꝑ ptās ꝛ eqtas. Sol'o. fm Priscianum est ibi antirbesis. qꝛ grūs ponit loco nri sine breuitate fmōis. quod facit ꝫ ipedimētū nō esse imitandū. ꝯ autoꝛ ipm nō ponit.

Arguit. sunt plures oꝛones in quibꝫ appositū discōuenit cū suppositō in rectitudie casus de quibꝫ autoꝛ nō facit mentionē. vt oēs inuidere me clanculū ꝛ ego floccipēdere. Sol'o. in illa oꝛone ꝛ silibus infinitiuꝰ ponit loco ꝓteriti impfecti indicatiui ꝑ antirbesim.

Querit. q̄re nō ꝺ: fmo quē vos auditꝭ verꝰ bī. Sol'o ad fcādū q̄ iste fmo recipit a ꝓe. mō accūs casus est casus receptiōis ꝛ non ntūs. q. est casus acrōis. Et sil'r dōm est de alīs exemplis. vt inquit Virgilius. Urbē quā statuo vestra est subducite naues.

reperies alicui sc casum

Inuenies iunctum possessiuo genitiuum

sc amasie sc o iupiter .i. q̄escere

Vt mea defuncte da molliter ossa cubare

Dicē q̄ nom̄ possessiuū sepe iuenit ꝓiūctū cū grō sub discōuenientia accūtiū grāmaticaliū. vt Ouidꝰ dixit ad iouem qī amasia sua erat defūcta. O iupiter da moll'r cubare ossa mea defūcte. ibi defūcte ꝓstruit cū ly mea sub discōuenientia generꝭ nūeri ꝛ casus. qꝛ defūcte ē gꝭ fei nūeri singl'arꝭ. casus gri. sz mea ē gꝭ neutri. nūeri plīs ꝛ

Arguit. in ista oꝛone. ista runica est filū mei. ibi il/ (casus acci. le grūs filū adiūgit illi possessiuo mei. tñ ibi nō ē ipedimētus. Sol'o

Querit: verū ꝑ possessiuo (textꝰ nō vult q̄ sp b fiat. sz tm aliq̄ ꝑt poni suū ꝓmitm̄. Sol'o duplex ē possessiuū. s. noiale ꝛ pnomiale mō fm q̄sdā ꝑ possessiuo noiali ponit grūs sui ꝓmitiui. vt cauda e/qna. i. cauda eq. sz ꝯ etiā cōiter fm autoꝛes ꝑt fieri i possessiuis pro noialibꝫ. vt lib meꝰ. i. lib mei. Et illi grī mei tui sui etiā pūt ꝓiūgi q̄ busdaz noibꝫ substātiuis. vt facio ꝫ amoꝛe mei tui ꝛc. Sz alīj dicūt q̄ nō possumꝰ dicere. lib mei. domꝰ tui ꝛc. qꝛ lib ꝛ domꝰ fcant res possessas passiue. tō req̄rūt gtīm fcātē possessoꝛē actiue. vt lib petrē quē possidet petrꝰ. sz ꝓdicti gri capiūt passiue. ꝯ nō pūt illos grōs regere. sz loco illoꝝ req̄rūt possessiua q̄ actiue fcāt vt lib meꝰ dicet ꝛ

Arguit. addi pūt grī ꝓmitiui passiue fcātes sub/ non lib mei. stātiā. ꝯ illa rō est falsa Añs ꝓbat ꝑ exēplū a Therētio positū Deus tot mei solī sollicitī sc̄ cā. nō cā mea solī Sol'o. nō ē sil'e. qꝛ i supꝛ oꝛibꝫ fcat actio seu passio actiue. sz in ista fcat passio. ꝛ tō admittit. vt ꝫ. mei īteſt disputare. qꝛ illa ꝝba req̄rūt grōs actiue fcatōis.

Querit. ꝫ quā regulā est ꝫ ipedimētū. Sol'o ꝫ regulā adiectiui ꝛ substātiui Et admittit ꝓ duas rōnes. Pria est rō q̄ ꝑt fieri. que est facilitas intelligēdi ꝓmitiuū in possessiuo. qꝛ fm Priscianū pos/

sessiuū in q̄libet casu includit gtm̄ sui ꝓmitiui. Et nō debuit dicere. da moll'r cubare ossa mei defuncte. sz dic̄ mea ponēdo possessiuuz ꝓ ꝓmitiuo ad fcām q̄ ossa sue amasie dupl'r erāt possessa. scz ab ipo z ab amasia sua. q; amicoꝝ oia sūt cōia. Et q̄ pz rō q̄re oꝑtz fieri. q̄ ē exꝑsso snie sub breuiloquo. Et ly mea vno mō ꝑt esse adiectm̄ ad ossa tūc sic ordinād̄a est oīo. da moll'r cubare ossa mea ōfūcte. s. amasie z sic oīo est simpl'r ꝛgrua. Alio mō mea ē adiectm̄ ad ly defuncte. z sic oīo ē viciosa. Alij dicūt q̄ est ipedimētū ꝛ̄ naturā demōstratiui et

¶ Querit (sue rei demōstrate. sit ecclē rōnes excusātes cū ꝑdict̄. ꝑre nō dic̄ da ossa mee defuncte moll'r cubare. Sol'o iō. q; tūc nō

¶ Arguit. defūcte ē adiectm̄ z po/ (fcaret q̄ eēnt possessa ab ipo. nit̄ sine substātiuo qō est ꝛ̄ grāmaticos. Sol'o. bz substātiuuz sub/

¶ Cōtra. grūs itellect⁹ i ly mea ē mei. z mei ē ge/ (itellectū. s. mei ner̄ masculini z defūcte est gener̄ fei. ḡ ⁊c̄. Sol'o. mei possessiuū est gener̄ masculini. sz mei ꝓmitiuū pōt ee gener̄ femīnini.

.i. ꝓ ꝓmitiuo s⁹ possessiuū

Sepe relatiuum pro patre refertur ad ipsum

Est exemplū .i. latēter duct⁹ ad talē fluuiū

Vt mea scripta legis qui sum submotus ad hystrum

¶ Dic̄ q̄ relatm̄ grāmaticalē sepe refert ad possessiuū ꝓ suo ꝓmiti/ uo sub discōuenietia accītiū grāmaticaliū. vt tu vides socīū meuz q̄ dispuro. Dicit ibi socīū meū ꝓ mei. Et i exēplo text⁹ ōr legis mea

¶ Querit. q̄le ipedimētū ē ꝟ Sol'o (scpta q̄ sū submot⁹ ad hystz. ꝛ̄ naturā relatiui z sui añt̄ q̄ volūt ꝙuenire i genere z i nūero. ꝟ vo discōueniūt. q; mea est pl'is nūeri neutri g̃. sz q̄ est singlar̄ nūeri z

¶ Arguit. bō nō ē ipedimētū. q; oīone ipedimēta/ (masculini g̃ li nō licet ꝛ̄ob vti. sz ista oīone (tu legis mea scpta ⁊c̄.) sepe vti/ mur ḡ ⁊c̄. Sol'o. talis oīo nō est simpl'r ꝓbibita. sed iuuenib⁹ tm̄.

¶ Cōtra. tales z sil'es oīones sūt figuratiue ꝛgrue. vñ Flori. Pos/ sessum ꝓme possessuz siue scōe. Qui referēs dicit me⁹ auto: q̄ lego scpsit. Sol'o. ex cōparōe relatiui ad ꝓnomē possessiuū est ista ora/ tio ipedimētalis. sz ex cōparōe relatiui ad appositū est euidēs. Ra/ tio q̄ pōt fieri est facilis intellectio gti ꝓmitiui inpossessiuo. cū quo ꝓmitiuo relatm̄ ꝙuenit i accidētib⁹ grāmaticalib⁹. Sz rō q̄re oꝑtet fieri ē breuiloquz. In q̄ voluit auto: inuere duplicez habitudinē. scz rei possesse ad possessorē. z effect⁹ ad cām efficiētem. Et q̄ scpta eēnt possessa ab ipo notat i ꝟ q̄ dic̄ mea scpta. Et q̄ eēnt ab eo causata notat i ꝟ q̄ dic̄ q̄ i masculino genere qō gen⁹ actiuū. Vbi noran/ dū q̄ possessiua icludūt duplicē psonā. s. psonā possidētē. z psonā rei possesse. z rōne possessoꝝ z rei possidēt̄ icludūt gtm̄ sui ꝓmitiui.

¶ Querit. quot modis fit relatio ad possessiuū. Solutio. duobus

modis. Primo ad possessiuū z substātiū. vt legi mea scpta que ego scripsi. Secundo ad possessiuū sine substātiuo. vt tu obseruasti omnes semitas meas q quasi putredo ꝓsumendus sum ꝛc.

¶ Arguit. relatiū nō refert ad ꝓ nomē possessiuū ꝓ ꝑmitiuo. g male dr i textu (ꝓ pie refert ad ipm) Añs ꝓbat i b exēplo. tu legi mea scpta q emuli nō placēt. ibi q nō refert ꝓnomī possessiuū mea ꝓ ꝑmitiuo. sz refert scpta. Soło. regła ista nō est sp vera. z iō dic i textu (sepe). i. aliqñ. qr tm fit qñ ꝟbū relati attribuit possessiuo ꝓ suo ꝑmitiuo seu ꝓ possessore. z qñ relatio fieri habet ad substātiū possessiuū. z b fit qñ ꝟbū relati attribuit possessiuo ꝓ re possessa. vł qñ attri

¶ Notādū. q ꝓnoia possessiua ꝓcat du (buit substātiuo possessiui. plicē rē. ſ. ꝓsonā. possidētē q ꝓcat ꝓ ēminū ītellectū i eis z ꝓsonā rei possesse q ꝓcat ꝓ aliqd qō ē resolutū. vt meū. i. aliqd mei. vt ꝑi pa

¶ Querit. cui ꝓsone sł talia ꝓnoia (tuit ibi) Personas duplices) possessiua captēdo ꝓsonā vt est accidēs grāmaticale. Soło sł tercie ꝓsone inqntū ꝓcāt rē possessaz. sz inqntū ꝓcāt possessorē tūc me z nr iplicite sūt ꝑme ꝓsone z tu z vester sūt scde ꝓsone.

ꝓcēdā cīm. .i. absolute añs ab illo añte

Ponis ob id solum precedens sepe q inde

i. ꝟa recordatio Exēplū vbi b añs ꝟga z baculs ponit absolute

Certa relatio fit. tua virga tuus baculusq

s' ꝟga z baculs donāt gaudia

Ipsa mihi vere prebent solatia vite

¶ Dicit q añcedēs sepe ponit ab solute sine ꝟbo vt relatiū habeat locuz in ꝓstructōe. vt ꝑz in exemplo textus vbi virga z baculus ponunt sine verbo. vt hoc relatiū ipa habeat locū ꝓstruēdi. qr si nō apponeret antecedēs. tūc relatiū nō haberet locum.

¶ Querit. vtz possz poni i oibz casibz Soło. sic. dēpto vtō. De ntō pz i textu. De gtō vt perri ipi misereor. De dtō. vt babitātibz in regiōe vmbre mortz luz orta ē eis. De accō. vt ver z estatē tu plasmasti ea. De abltō. vt pane z vino ipis vtor. Vel sic. De ntō. spūs q a pie ꝓcedit ille docebit vos oia De gtō. in purgatorio de gētiū misereor eoz. De accō pz pi. Deabltō. ludo añt z loco vti illis qdē licz Ponūt etiā qdā exēplū De vtō. vt głia tibi dñe q nat de ꝟgine.

¶ Arguit. ꝑm Floristā. relatiuū z suū añs debēt ꝓstrui cū duobus verbis seu cū vno ꝟbo bis posito. vñ Precedēs z q binis verb volo iūgi. Diuersis. verbū vel dcī eis geminatū. g iste textꝰ est falsus. Soło. Florista loqtur de relatiuo noiali. sz hic fit mētio de relatiuo ꝓnoiali. qō cū suo añcedēte potest ꝓstrui cū vno ꝟbo.

¶ Querit. ꝑ quā regulā est hic impedimētū. Soło. ꝓtra relatiuū z suū añs. qr relatiuū z suū añs habebunt duo distincta verba. aut

vnū ꝟbū bis ꝓ ositū, vt ꝓ dictū est, sz b ꝫstruūt cū vno ꝟbo tm̄ se/
mel posito. Rō q̄ ꝑt fieri est spēalis natura relatiui ꝓnomiaľ. q̄ nō
i cludit aliquā ꝫiūctionē sic relatm̄ noiale rōe c⁹ illō vult ꝫstruī cū
diuersis ꝟbis vl cū vno ꝟbo bis posito. Sz rō q̄re optz fieri est ex/

¶ Querit. q̄re ponit b añs sine ꝟbo. So (p̄ssio snie sub breuiloq̄o.
lutio iō q̄ dauit voluit inuere ꝑ b res diuias. sz res diuie carēt re/
gimie possessorio. q̄ a nll⁹ possident. Vñ ꝓ ꝟbā intellexit correctio
nem dei. z ꝓ caculū sustentationē dei. scz dei miscōis.

¶ Querit. q̄re nō ōr ꝟba tua z bacł's tu⁹ sē mihi ꝫsolata. Sol'o.
iō. q̄ tūc ñ inuissz sñiaz quā exp̄mere volebat. q̄ ñ voluit attribuere
aliqō regimē reb⁹ diuis g̃ ꝟbo tua z bacł's tu⁹ nō regūt. Et ōr ipa in
neutro genere. q̄ illō ē gen⁹ indrñtie z cēntie. g̃ eq̄l'r respicit oia.

s. aliqō finiti mōi s. noia i. relationē

Ad verbum sepe vel adiectiua relatum

repies Est exemplū.

Inuenies. fugis aut piger es mihi quod ꝓcul absit

¶ Dicit q̄ sepe relatm̄ refert ad nomē adiectm̄ seu ꝟbū vt petrus
ꝟrute p̄dit⁹ est. qō est diuitiaz ꝓpriū. tu fugz qō mihi absit.

Arguit. studere ē bonū qō est agere. ibi relatm̄ refert ꝟbū. tamē
oīo est simpl'r cōgrua. Sol'o. regl'a intelligit de ꝟbo finiti modi. sz

Arguit. iohis est albus (in dicta oīone est ꝟbū infinitiui modi
q̄lis est petr⁹. ibi q̄lis refert adiectm̄. tñ oīo nō est incōgrua seu im
pedimētalis. Sol'o. regl'a intelligit de relatiuo substātie. mō q̄lis

¶ Cōtra. b falsū ē de relatiuo substātie. qō ꝓz (est relatm̄ accidēt z
i b exēplo. video albū qō tu vides. tm̄ nō est ibi aliqō ipedimētū per
illō relatm̄ substātie qō. Sol'o. albū nō ē ibi adiectm̄ sz substantm̄.

¶ Cōtra. relatm̄ nō ꝑt referre ꝟbū. q̄ ꝟbū nō est alicui⁹ generz sic
relatm̄ nomiale. qō nc̄ario req̄rit ad ꝫgruitatē relari z sui antece/
dētis. Sol'o. b vez est inoīone simpl'r cōgrua. sz bec est ipedimēta
liter ꝫgrua. vel supplet vicē casus seu generis.

Arguit. relatm̄ z añs debēt idē ꝟcare. sz nomē z ꝟbū nō ꝟcāt idē
g̃ ꝛc. Sol'o. ꝟbū pōt vno mō ꝫsiderari q̄ ad ꝟcationē grāmaticalē
q̄ ꝟcat ꝓ modū fluxꝰ z fieri. agere z pati. z sic nō ꝑt identificari cuz
noie. Alio mō pōt ꝫsiderari inq̄tū ꝟcat actionē vl passionē ab solu/
te vt nomē ꝟbale z sic ꝑt idētificari cū noie. Vel dōm q⁹ verbū ge/

¶ Querit. ꝫ quā regl'az ē b ipedimētū Sol'o. (rit vicē nti casus.
ꝫ regl'az logicalē. q̄ relatm̄ capit suppōnem ab añte. sz ꝟba nō sup/
ponūt. g̃ ꝛc. Rō q̄ pōt fieri ē facil' resolutio ꝟbi finiti mōi i ꝟbū infi/
nitiui mōi qō ꝑt reddere suppositū ꝟbo ꝓsonali. z ꝓ ꝫseq̄ns suppone
re. a q̄ b relatm̄ ꝑt cape suppōnē logicalē. Exēplū. vt tu fugz. qō sup/
ple fugere. aut pigeres. qō scz pigrū esse mihi ꝓcul ab sit. z ille infi/

nitiu⁹ hz vim nois neutri gener⁊.g̃ ꝫ relatiuuz ponit i neutro gene
Sed rō q̃re oꝑtz fieri est exp̃ssio snie sub breuiloquio.
.i. materialr stat .i. relatiuuz.

Pro sola voce supponit sepe relatum
.i. añcedens stat p fcato

Quãuis precedens supponit significando
Est exempluz que dcō dcriuat

Dat deus aureolam quod nomen habetur ab auro

¶ Dic̃ q̄ sepe relatiuū ponit matrialr z añs fcatiue z psonalr. vt Dat de⁹ aureolã qō nomẽ hī ab auro. ibi añs aureolã fcatiue acceptuz supponit psonalr. z illō relatiuuz qō refert ipm p sola voce. i. materialr. Sile exẽpluz. xp̄s nat⁹ est in bethleē. qō interp̄tat dom⁹ pacis. Magister disputat colonie qō est nomẽ famose ciuitatis.

¶ Querit. ꝫ quã regulã ē h ipedimētū. Solo. ꝫ vnã regulã logicale q̄ relatiū substãtie idẽtitatẽ z suũ añs dñt supponere p eadẽ rei nūero. sz. h supponūt p diuersis. q̄ añs ponit fcatiue. z relatiū materialr. Rō pōt fieri est. q̄ añs includit i se duo. scz vocẽ z fcatiõez z

Arguit. h est (z g̃ relatiū p̄t ipm referre p voce tm̃ seu fcatiõe ipedimẽtuz grāmaticale g̃ nō est ꝫ regulã logicalẽ. Añs ꝓbat. q̄ relatiū z suuz añs discõueniūt i genere. q̄ aureolã est gener⁊ femininī. z qō est gener⁊ neutri. Solo. relatiuuz nō refert añs p fcato vt supponit psonalr. sz p voce vt supponit materialr. z sic ē gener⁊ neutri.

¶ Cõtra añs ponit fcatiue g̃ nō materialr. Solo hz ponit fcatiue

¶ Querit tm̃ relatiū nō refert ipm vt fcatm sz materialr suppositū. q̄ relatiū refert añs p sola voce. Solo. q̄ vbū vel dcō ꝑstructa fac ipm stare p sola voce. z nō p fcato. q̄ ista dcō nomẽ (q̄ est intentio scōa) fac illō relatiū qō stare materialr p sola voce sui añr⁊. Sz rō q̃re oꝑtz fieri ē breuiloq̄ū. q̄ breuis⁹ ōr. dat de⁹ aureolã. qō nomẽ hī ob auro. quã de⁹ dat aureolã. z aureola ē nomẽ qō hī ab auro.

¶ Querit. q̄d ē aureola. Solo. ē maxim̃ p̄miū accñtale brōz. Er or ab auro. q̄ sic̃ aur⁊ inf̄a alia metalla ē p̄ciosissimū. sic̃ h p̄miū ē mortalium inf̄a alia. aqō dat doctoribus vgilibus. z martyribus. vt ꝓz i. iiij. lib.

Arguit. illō relatiū (qō) i textu nō supponit p (sniaz. dis. xlviij. sola voce q̄ tūc nō eēt recordatiuū sui añr⁊. Solo. nō supponit p sola voce absolute. sz p sola voce illi⁹ añcedentis.
fcatiue accept⁊ añcedēs p sola voce

Estqz relatiuis precedens materiale
.i. dcō Est exemplū

Nomen equirea sit: nobis placet illa videre

¶ Dic̃ q̄ in oratione relatiui z añris relatiuū ponit fcatiue q̃uis añs ponat p sola voce. i. materialiter. vt homo est nomẽ q̄ currit.

sbi ꝙ stat scatiue. z añcedens scz bō stat materialiter.
Arguit. oco text⁹ est simpl'r ꝓgrua. ꝙ ibi nō est aliqđ ipedimēdū qz relatiū z suū añs ꝓueniūt in genere z i nūero. Sol'o. b bñ ꝓbat ꝙ nō ē ipedimētū ꝫ regulā grāmaticalē. sz logicalē. qz nō supponunt ꝓ eodē. sz vnū ponit scatiue scz relatiuū. z añs material'r. Rō qua potest fieri est. qz in añcedēte facil'r potest intelligi scatio quā relatiuū dz referre. Sz rō q̄re optz fieri est breuiloquiū qz breui⁹ dr eq̄rea est nomē z nob placet illa videre q̄s diceret eq̄rea ē nomē. z scat loca in q̄bꝫ solēt experiri an eq̄ sint boni. z illa placet nob videre.
¶ Notādū ꝙ eq̄rea bz tria scata. Prio scat loca i q̄bꝫ ꝓsueuerūt fieri bastiludia. z caret singl'ari nūero. z est neutri generis. vt eq̄rea eq̄reoꝝ. Scdo scat illos ludos q̄ in talibꝫ locis fiebāt. Tertio scat illa loca in q̄bꝫ cursus equoꝝ ꝓbantur. Et dr eq̄rea a noīe equ⁹. z ab illo ꝓbo ruo ruis ruere qđ est idē qđ cadere. qz ill' locis sepe ruunt equi.

varīat scatōes sui añtis

Sepe relatiuum permutat significatum
scz diuine potētie Est exemplū.

Sunt domini que nos fecere manus crucifixe
¶ Dicit ꝙ relatiuū sepe ꝑmutat scatū sui añcedentis. i. stat ꝓ alio scato q̄s ꝓ scato antecedētis. vt man⁹ dñi sunt crucifixe ꝑ fecerūt nos. ibi man⁹ stat ꝓ manibꝫ carnalibꝫ xp̄i. z q̄ stat ꝓ diuina potētia cui⁹ est res creare hoc est ex nibilo ad esse vocare.
¶ Querit. ꝑ qđ dz sciri ꝙ relatiū z añs capiant in diuersis scatiōnibꝫ. Sol'o. ex adiūctis. qz talia sūt subiecta q̄lia ꝑmittunt ab eoꝝ ꝑdicatis. mō illud ꝑdicatū crucifixe exigit man⁹ stare ꝓ manibꝫ carnalibꝫ. z fecere captū ꝓcreare exigit diuinā potentiā. cū solū actus creādi cōpetat deo. Si'e exemplū ponit Tulli⁹. vt tacri fulmie romulus q̄ bāc vrbē cōdidit. Romul⁹ ponit ꝓ simulachro. z relatiuus refert ipm ꝓ re scata ꝑ simulachꝝ. est b añs stat ꝓ imagine. z relatiuū refert ipm ꝓ re viua. Et q̄n añcedēs stat ꝓ re mortua z relatiū ꝓ re viua. tūc fit ista regula. vt iobānes reqescit nūc in cimiteriis q̄
¶ Querit. vtrū añs ꝑmutat semꝑ (pridie ambulauit in plateis. scatū relatiui. Sol'o. nō. sed tūc ꝑmutat scatū relatiui q̄n antecedēs est termin⁹ equoc⁹. Vñ dupl'r est equocū scz a casu z a consilio. z sic dupl'r fit mutatio. Prīa fit q̄n añs est equocū a casu. vt canis q̄ latrat in cde. nat in equore. z splēdet in astris. Scda fit q̄n añs ē equiuocū a silio. vt bō est aīal qui pingit in pariete.
Arguit ista oco text⁹ z sil'es ociones iux. eū formā sē simpl'r congrue qz relatiū z añs ꝓueniūt i accñtibꝫ grāmaticalibꝫ. vt man⁹ est g̃ fei nūeri pl'is. z que sil'r. Sol'o. nō est ipedimentū ꝓtra regulam grāmaticalē. sed ꝓtra regulā logicalē que ē illa. ꝙ relatiū substātie

identitatis nō reciprocū z suum antecedēs pro eadē re in numero debēt supponere. sed hic supponunt p diuersis.

¶ Contra. diuerse voces nō pñt p eadē re supponere q; p illo ēmin⁹ suppōit qō ēcat. sz ħ relatiū z añs ēcās res diuersas i nūero. g̃ nō supponūt p illa. Probat. q; man⁹ i añte ēcat man⁹ carnales. z ħ relatiū q̃ refert ipaz vt stat p prāte diuia siue p manu deitat. q̃ sē res specifice distincte. Sol'o. lz sint specifice distincte. tñ idētificant i sup

¶ Contra. idēritas nūeralis p̄ supponit identitatē specifi' (posito. cam g̃ si nō sūt eiusdē speciei nō pñt supponere p eadē re in numero Sol'o idēritas nūeralis essentialis p̄supponit identitatē specificā. sz hec vnitas est supra naturā z intellectum.

¶ Querit. in q̃ genere dz poni añs qñ relatiū stat p diuersis ēcat'. Sol'o. dz poni i eodē genere cui⁹ gener' est suū añs qō refert. z pro illo ēcato supponit p q̃ suū añs refert. vt turt volat in aere q̃ nat in eq̃re. ibi ħ relatiū q̃ dz eē masc'lini g'. q; añs. s. turt capit p pisce. et sic est masc'lini g'. vñ Hec turtur sit auis. ħ turtur sit tibi piscis.

¶ Querit. q̃ est rō q̃ pōt fieri. Sol'o. ista. q; relatiū z suū añs ꝓue niūt i genere z i nūero. Vl' est facilitas itellect⁹ potēt' itelligere di uersas naturas i vno suppōsito ēm q̃s illō suppositū in vnitate sup positali hz diuersas opatōes. Rō q̃re optz fieri ē breuiloquiū. q; bre ui⁹ dz man⁹ dñi sūt crucifixe q̃ fecerūt nos. q̃z si diceret. carnales. manus dñi sūt crucifixe. z man⁹ diuine potentie fecerūt nos.

s^c sui añt' s^c relatiuum

Et numerum mutat. hominem diuina potestas
creat virū creator

Plasmat eosq; marem factor creat et mulierem

¶ Dic q relatiū grāmaticale sepe mutat' nūer' sui añt'. z discōuenit cū suo añte i nūero. vt diuia ptās plasmat hoiez. z factor creat eos marē z feminā. Beñ. s. ħ ħ añs hoiem est singl'ar' nūeri. z relatiū sc̃z eos est pl'is nūeri. Et ita relatiū z suū añs discōueniūt i nūero.

¶ Querit. q̃le ipēpimētū est ħ. Sol'o. p̄ naturā relatiui z sui añtis q; relatiū z suū añs dñt esse eiusdē nūeri. ħ aūt sūt diuersor nūero rum. q; hō est singl'ar' nūeri. z eos pl'is. Rō q̃ pt fieri est q; añs. s. hō est cōis gener' hūs modū nois collectiui q; dic̄ Prophiri⁹. pti ciparōne spēi pl'es hoies sūt vn⁹ hō. g̃ añs pōt hic relatiū pluralis nūeri. Sz rō q̃re oportet fieri est exp̄ssio snie sub breuiloquio.

¶ Querit. q̃re añs ponit i singl'ari nūero. s. hoiez. Sol'o. ad inuen dū snīaz istā. vt vir z ml'ier mr̄imonial'r ꝓiuncti dñt esse ꝓcordes in volūtate. q; oīe regnū i se diuisū desolibit. Nā sic reliq membra sunt sub capite recipientia ab ipo viuere z sentire. sic z mulier dz esse sub viro q̃ caput ei⁹ eē dz. eo q; vir est magis vigēs i actib⁹ rōis seu itelle

ctus. puenit eñ b ex nobiliori ei⁹ cõplexiõe. Iterpter b formata est de costa viri. vt socia sit viri cũ aliq̃li subiectõe q̃tũ ad dispẽsatõez

¶ Querit. q̃re dic eos i pl̃i nũero. z nõ eũ i singl̃ari. Solu dom⁹. lutio ad hoc dandũ q adã z eua nõ sũt vnũ suppositũ. qz tũc eet hermofrodita. qz vnũ suppositũ haberet vtrũq; sexũ. sed sũt diuersa suppsita bñ ane nature Et addit marẽ z mlierẽ. ad denotãdũ diuersitatẽ sexuũ. Ex q̃ patz falsa q̃rundã opinio dicẽtiũ mulierẽ nõ esse a natura incentã. cũ tñ deus eã pduxit z naturã instituit ad pformitatẽ sue pductõis opari. Et qñ dr. mlier fm Aresto. est mas occasionatus. Solu b nõ est referendũ ad naturã z ad suppositũ mlier. sed ad sexũ p quẽ mlier solũ occasionaliter distinguit a viro. qz sũt cẽntialiter eiusdẽ spẽi ad cui⁹ suppositũ natura terminat. z nõ ad sexũ.

¶ Arguit. pm⁹ bõ fuit hermofrodita. qz dic Beñ. ij. Et erunt duo in carne vna. g̃ i vno est vtq; sex⁹. Solu. sũt duo intra i carne vna. scz ples. q̃ ab vtroq; parẽte aliqd materialiter recipit. Sile exẽplũ ẽ. Quid est debili⁹ mare (.i. viro) q̃s mascula pdidit nece. i. morte.

sine añcedẽte exp̃sso relatiuũ

Inuenies positum sine precedente relatum
scz mlier a me illa de a. i. de pcubina iouis
Ipsa petenda mihi iuno de pellice dixit
illa mulier s^c ab ortulano. abscõdit. scz xp̃m
Flens magdalena querit si sustulit illum

¶ Dic q relatiuũ grãmaticale sepe ponit sine añcedẽte exp̃sso. vt iuno dixit de pellice. ipa petẽda mihi. ibi b relatiuũ (ipa) ponit sine añte exp̃sso. Alio exẽplũ. Maria magdalena flẽs q̃rit ab ortulano si sustulisti illũ dicito mihi. ibi g̃ relatiuũ illũ ponit sine añte exp̃sso

¶ Querit q̃ est snia istoz duoz exẽploz. Solu. snia pmi ẽ illa. nã iuno erat vxor iouis. cui⁹ etiã amasia erat pellex. pp q̃s eã odiuit. et solicitauit apd aliũ vt pellicẽ adamaret vt suũ virũ scz iouẽ derelinq̃ret. Snia alteri⁹ exẽpli est. q maria magdalena flẽdo q̃siuit xp̃m mane pma zc. z vidẽs xp̃m in specie ortulani stantẽ dixit ad eũ credẽs ip̃m esse aliũ. si sustulisti illũ dicito mihi. qz mlerũ amauit xp̃m. z sic ex vehemẽtia amoz derelicꝛt añcedẽs nõ exp̃mẽdo ip̃m.

¶ Querit q̃le impedimẽtũ est b. Solu. est impedimẽtũ p̃ naturã relatiui z sui añtz. qz relatiũ vult bẽe añs exp̃ssũ. qz est añ late rei recordatiũ. scz b nõ bz añs exp̃ssũ. Rõ q̃ pot fieri est facilitas intelligẽdi in relatiuo añs qz in posteriori facilr p̃t itelligi pri⁹. vnde Floriſta.

¶ Notãdũ. q dupl̃r añs (Perqz relatiua dare debes anteriora. intelligit i relatiuo. Prio qñ. pstruit cũ diuers ꝟbis. vt q dispudat pficit. Scõo qñ pstruit cũ vno ꝟbo. vt i ꝓposito. z b p̃t fieri p relati/

¶ Querit. vtz añs p̃t itelligi i relatiuo. Solu. nõ. (ua pnoialia.

T

qđ ptz autoritate Floriste dicēt. Nulla relatiua des scire p anterio/
ra. Perqz relatiua dare debes anteriora. Et rōne ptz sic q; posteri
us nō p̄t intelligi i suo p̄ori, sz relatiuū est posteri⁹ suo añte ḡ ac.
Arguit relatū necc̄ario intelligit in añte. ḡ illa rō est falsa Añs
pbat. q; vnā relatū itelligit i allio. sz relatiue d; añs ad relatiuū. ḡ
p̄t itelligi i suo añte. Maio; pz p Ares dicētē. Si qs diffite (.i. p dif
finitiones) nouerit vnū relatio; diffinite noscit z reliquū. Sol'o ꝟ
intelligit de relatis fm eē. nō añt fm dici saltē materialr; p̄sideratz
Querit. q̄t de cauſ relatū p̄t poni sine añte expresso cū verbo.
Sol'o. tribꝰ de causis Primo ꝓpter nimiū odiū seu inpignatōem.
vt ipa petēda mihi tribulet in ernū. Scō o ꝓpter nimiū amorem. vt
maria magdalena q̄rēs xp̄m ex nimio amore dixit. si sustulisti illuz
dicito mihi. Tertio ꝓpter spēalē sniaz inuēdā. vt si qs videat latro/
nē duci ad mortē z loq̄ret de illo p relatū sine añte expsso. v illū vt
Querit. q̄re maria magdalena z iuno nō expsserūt antecedē di.
tia. Sol'o. ex ꝫrijs cauſ. q; maria magdalena ꝓpe nimiū amorē quē
ad xp̄um gerebat añt qđ sibi spenalissime erat notū credidit oibus
esse notū. Sz iuno ꝓpter nimiū odiū siue indignatōez (qđ sibi speci
alissime erat notū) nō expsserit. credēs ꝟ oiby esse notū. Sz rō quare
oꝑter fieri est breuiloquiū. q; breui⁹ exp̄mit relatū solū q̄ relatiuuz
et añs sil'. Vel est propter ꝟ vt spenalis inuaſ sententia.
.i. p natura cōi añs relatiuū
Indiffinite precedens sine relatum
ponis denotās certū suppositū.
Sepe locas. nullum designans inde locatum
s⁹ aialia .i. dignor est .i. creaturis
Cuncta timent hominem quia presidet ipse creatis
s⁹ modernis seq̄da talis loquutio
Sed non est nobis imitanda relatio talis
Snia ē. q; relatū z suū añs sepe ponūt idiffinite. i. p naſa vſi et
nō p aliq̄ determinato suppositō. vt cūcta timēt boiez q; p̄sidet ipe cre
atz. In q̄ exēplo ꝟ añs boiez. z ꝟ relatū ipe supponūt p natura cōi
Querit. (siue vſi. sz tales o;ones nō sūt a nob rerrabēde i vsuz
q̄ est rō illi⁹ q; illis añs boiez stat p natura vſi. Dōm q; rō sumit ex
regla logicali q̄ est ista. ois ēmin⁹ cōis a pte p̄dicati posit⁹ affirma
tiue suppōit simpl'r. Ex q̄ ptz falsitas tobis syntbis. q̄ dic̄ q; das po
ni idiffinite. q; supponit confuse i logica. qđ falsū est. q; in suppone ?fu/
sa p̄t fieri desc̄ē⁹. sz nō i suppōe simplici vt i ꝓposito. q; al's fierz mu
tatio suppōis. z iciderem⁹ i fallacia a dicto fm q̄d ad dictū simpl'r.
Querit. quō scit q; añs dz capi p nature vſi. Dōm q; ex adiun
cto. q; qñ ꝫz adiūctū foc stare p natura vſi. z tūc talia sē subiecta q/

lia ꝓmittūt ab eoꝝ ꝓdicat. vl' econuerso ſm Boetiū. vt i b exẽplo. bō ẽ digniſſima creaturaꝝ. ibi bō ſtat ꝑ natura cōi ꝛ nō ꝑ aliq̄ deꝫ ☞ Arguit. relatū ẽ finitū. g̃ nō ſupponit indiſ/ miato ſuppoſito. finite. Añs pz. qꝛ eiꝰ ꝛfuſio tollit ꝑ añs. Dōm q relatū nō ponit idiffinite q̄ſi indeꝛminate. ſz ponit indiffinite ꝑ natura vl' i. nō ꝛſideꝛat vt reſpic̄ b vl' illō ſuppoſitū. ſz i ſe ꝛſideꝛat. mō rẽ ꝛſideꝛare i ſe ¶ Cōtra. b (notat aliquā ꝛſideratiōnẽ determinatā ꝑ re tū vl'i. relatū q nō ꝑt ſtare ꝑ natura vl'i. Probat. qꝛ nom̃ ſolū loco ꝓnūnois ponit ꝛ certā ꝓcat ꝑſonā. ſz q ꝛ qs ſm Donatū ſunt ꝑ noia. er ¶ Querit. q̄le ipedi (go ꝛc. Dōm q de b ẽ opinionū diuerſitas mētū eſt b. Dōm q ẽ ipedmētū ꝫ regulā logicalẽ. in q̄ dꝛ q relatū ſubſtātie idētitatꝫ nō recipꝛocū dꝫ ſupponere ꝑ eadẽ re in nūero cnz ſuo añte. ſz;b ſupponūt ꝑ eadẽ re in ſpẽ. Rō ꝑ ꝑt fieri eſt. qꝛ relatū ꝛ añs hūt ꝓueniẽtiā in genere ꝛ i nūero. ꝛ b ſufficit grāmatico. nō ẽūt logico. Et g̃ aliter dōm q iſta ſit rō. ſcz relatū idētitatꝫ nō recipꝛocū ꝛ ſuū añs debent ſupponere ꝑ eadẽ re in nūero. dūmodo non ꝓiūgunt cū aliquib ꝓdicatꝫ q̄ faciūt naturā ſolū ſtare in vl'i ꝛ non ꝑ aliquo ſuppoſito. ſed ſic eſt in ꝓpoſito. Sed rō q̄re optet fieri eſt ex ꝑſo ſentẽtie ſub breuiloquio. qꝛ ſub breuitate denotant ꝓprietates ꝓuenire toti ſpeciei ꝛ nulli certo indiuiduo. qō non poſſet fieri niſi relatū ꝛ añcedēs ponerent ꝑ natura cōmuni.

¶ Querit. q̄re non licet nobis bmōi oꝛonib vti. Dōm q iō. quia grāmaticꝰ dꝫ vti illꝫ regulꝫ q̄ ſūt ſibi note in limitib grāmatice ſcie. ſz iſtiꝰ regule noticia nō ꝑt haberi niſi ex cognitiōe logice. ꝛ ꝑcipue in hac regula b ꝛtingit. qꝛ natura i. vl'i ꝛſideꝛata (q̄ntuz eſt ex pte nie cognitōis) minime ẽ cognoſcibilꝫ. iuꝫ dictū Areſto. ꝓmo poſteri oꝛ Illa ſūt magis nota q̄ ſenſui ſūt ꝓpinq̄oꝛa ſed vl'e maxie remotū ẽ a potētia ſēſitiua. ꝛ iō tales oꝛones nō ꝓhibenꝫ oīb. ſz iuuenibus tm̃. q nouelli i grāmatica appellāt. eo q ſolū ſēſibilia capiāt Ex q̄ miꝛoꝛ erroꝛē quoꝛūdā ſtultoꝝ qui diſſuadēt in logicꝫ ſcietiꝭ ꝓficere cū tñ hic ꝛ in alīs oꝛonib pluribꝫ ſine logica nihil intelligat. ☞ Arguit. vniuerſalia ſūt maxie cognoſcibilia g̃ illa rō minꝰ valet. Añs ꝓbat. qꝛ quādo aliq̄d eſt magꝫ materiale tāto magꝫ eſt cognoſcibile. ſz vl'ia ſūt oīno imaterialia ꝛ incoꝛpalia ſm Ꝓpbiri/um. g̃ ꝛc. Dōm q ſm naturā ſuā ſūt maxime cognoſcibilia. tñ ex parte cognoſcentis (qui ꝑ cognitionē materialiū ad inmaterialia ꝓcedit) ſunt difficillime cognitionis. vt latius patet in logica.

s' relatiuū .i. ꝑſona ſui añtis

Et perſonalem permutat ꝓpꝛietatem

Eſt exemplum

Vt domiuo benedic aqua que celos ſuperextat

¶ Snia est q relatm̃ z suū añs qñqz discōueniūt i psona ꝫ ē qđ dicit (pmutat psonalē ꝓperatē sui añt).i. psonā. vt o aḡ ꝫ dic dño sup celos exrat. ibi ꝫ añs aq̃ est scōe psone vt i casus. z illō relatiū ¶ Arguit. q relatm̃ z suū añs disco (q̃ est tercie psone nti casus ueniūt i psona nō i incōueniēs, g̃ ista regl'a nō est ipedimēt. Probat i hac oīone. ego sū q sū. ibi ego est ꝑme psone z q relatm̃ est tertie psone. Dōm q g̃ illa oīo est figuratiue ꝯgrua. vñ ꝫ loquit. Sūt gen⁹ in ꝑmis nūer⁹ psona notāda. Nec ꝯcordare debēt cū ꝑuenien ¶ Cōtra. ista est simpl'r ꝯgrua. ego sedeo quē video. z tm̃ ibi re (te latiuū z suū añs sūt diuersaꝝ psonaꝝ. Dōm q dñt ee eiusdē psone in oīone simpl'r ꝯgrua. qñ scz ambo hñt rōnē suppositi. sz relatiuū est ꝫ acci cas⁹ q nō pōt reddere suppositū ꝟbo psonali finiti mo ¶ Cōtra. tūc exēplū text⁹ eēt incōueniēs. q añs est vti ccsus (dl scz aq̃. q ponit cū aduerbio vocādi o q nō ꝑt reddere suppositum. Dōm q sz vtūs nō sit suppositū ac tuale ē tm̃ suppositū potēriale. ¶ Querit. vtr ad vtm̃ ꝑt fieri relatio. Dōm q duplex est relatio. scz directa z indirecta. Directa est qñ relatm̃ z suū añs sū eiusdē cas⁹ vt sortes currit q mouet. Sz idirecta est qñ relatm̃ z suū añs sūt diuersoꝝ casuū. vt sortes currit quē video. Tūc g̃ dōm est ꝼm q̃dā. q relatō ꝑt fieri ad vtm̃. sz nō ꝑ vtm̃. q relatm̃ ꝼm Priscianuz nō hz vtm̃. Et iā ꝼm Floristā dicēt. Nō fit ꝑ q̃ntū dilecta relatio casū. Alq̃ dicūt q etiā simpl'r ad vtm̃ nō ꝑt fieri relatio. q vtūs ꝼcat ꝑ modū excitatōis q̃ fit ꝑ illō aduerbiū vocādi o explicite vl iplicite. qđ respē ipe vtūs. sz añs hz hīe respectū i ordīe ad suū relatiuuz g̃ repugnat ad vtm̃ fieri relationē z illa opinio ē ꝟa. Ad illō qđ dicūt alq̃ i solutōe pri⁹ posita. s. q vtūs ē suppositū potēriale nihil faē ad ꝓpositū. q tūc ad ipm̃ nō fieret relatō nisi potēriali'r. sz ꝫ fit actu alis relatio. Et si dicat'. vtūs ꝑt mutari i ntm̃. Cūt ꝯcludēdū est q nō est amplꝰ vtūs. g̃ ad vtm̃ nō fit relatio. Sz ad exēplū text⁹ z ad sil'ia dōm ē. q relatm̃ nō refert vtm̃. sz refert suppositū ꝟbi scōe p ¶ Querit. ꝫ quā regel'az ē ꝫ ipedimētū. (sone cū q vtūs ꝯstruit. Dōm q ꝫ relatm̃ z suū añs ē q dñt ꝯueire i psona. vt pr⁹ patuit sz ꝫ discōueniūt i psona. q añs est scōe psone. relatm̃ ꝟo tertie psone. Rō q̃ ꝑt fieri ē subtilitas itellect⁹ intelligēt̄ in ꝟbo ntm̃ cū q vtūs ꝯstruit. Et q̃ ita ꝫ ꝓz q ad vtm̃ nō ꝑt fieri actual' relatō. sz tūc relatiuū z añs ad huc discōueniūt i p sona. Jō dōm ē q rō tolerās ē vt intellect⁹ itelligēs aq̃s celestes cē diginores terrestrib⁹ possit illā dignitatē ꝑ oīonē rei ꝯformē exꝑmere sic g̃ aq̃ celest̄ sup̄ terrestrē hz dignitatē. ita scōa psona ē maioꝝ dignitat̄ q̄ tertia. Colligit g̃ rō q ꝑt fieri. vt. s. ordo dignitat̄ rez exꝑmeret ꝑ subtilitatē intellect⁹ cū ordīe dignitat̄ noīm. Nā rhetores iuꝝ ꝯditōes rez mutāt ꝼmōes. ita q de turpib⁹ rebꝫ turpit' i ꝯgruitate z ornatu ꝓferāt oīones. z

ebuerso de aliq̃s. Et sic̃r metriste faciũt ꝓpter ꝟ aliq̃n vicios̃a metra vñ⁹. Bremẽses asini cãtauerũt resurrexi. Dũ ppe dei cãtauit occ̃i mei. Vicios̃a em̃ sc̃ ad fcandũ q̃ nõ debito rpe celebrauerit festũ pa sche. Sz rõ q̃re oꝑtet fieri est exp̃ssio snie sub breuiloquio.

Arguit. ꝟ nullũ z est ipedimẽtũ ꝛ relatm̃ z suũ añs. Probat. qz fm regulã pueroꝝ relatm̃ z suũ añs volũt ꝓuẽire i genere z in nu/mero sz ꝟ relatm̃ q̃. z ꝟ añs aq̃ sũt eiusdẽ generꝭ z nũeri g̃ nullus est ꝟ ipedimẽtũ. Dõm q̃ nõ solũ tenenꝭ ꝓuenire in genere z i nũero. sz etiã in ꝑsona. z ꝟ qñ se bñt in rõne suppositi. sz ꝟ añs aq̃ est scõe ꝑ/sone. qz est vr̃i casus. z relatm̃ q̃ ẽ tertie ꝑsone. g̃ ꝟ est impedimentũ.

nõ referas ad añs exp̃ssũ aliq̃n relatiua ad fcatũ.

Non des ad vocem quandoqz relata sed ad rem

.i. añris exp̃ssi Est exemplum

Nominis. est bona gens deus est protector eorum

¶ Snia est. q̃ relatm̃ nõ sp̃ referr̃ ad añs exp̃ssum. sz ad ei⁹ sinono/mũ subintellectũ. vt gẽs ẽ bona de⁹ est ꝓtector eoꝝ. ibi ꝟ relatm̃ eo rũ nõ referr̃ ad añs exp̃sum. s. gẽs. sed ad ei⁹ sinonomũ. s. boies.

Arguit. ista regula est pr̃⁹ posita. s. ibi. (Extra sepe tñ) g̃ superflue ꝟ ponit. Dõm q̃ ibi relatm̃ referr̃ ad añs subintellectũ. z etiã hic sub tali tñ drña. qz ibi añs subintellectũ est supr̃⁹. sz ꝟ ẽ synonomus añtꝭ exp̃ssi. Vel dõm q̃ relatm̃ in regula pr̃⁹ posita discõuenit cuz añte exp̃sso i genere tm̃. sz ꝟ discõueniũt in genere z in nũero simul vt dom⁹ isr̃l sperauit in dño adiutor eoꝝ z ꝓtector eoꝝ est. ibi ly do mus ponit ꝓfamilia de domo isr̃l z est añs generꝭ fei singularꝭ nu/meri. z relatm̃. s. eoꝝ est plis nũeri. z masculini g̃. Exẽplũ de altero eoꝝ tm̃. vt q̃dringintaq̃tuor milia qui empti sunt de terra.

¶ Querit. ꝑ quã regulã est ꝟ ipedimẽtũ. Dõm q̃ ꝑ illã q̃ relatm̃ dz de iure referri ad añs exp̃ssum. ꝟ vo referr̃ ad añs subintellectũ Sz rõ q̃ ꝓt fieri est facilitas intelligẽdi in añte exp̃sso ei⁹ synono/mũ. Sz rõ q̃re oꝑtet fieri est exp̃ssio snie sub breuiloquio.

¶ Querit. q̃re relatm̃ nõ refert añs exp̃ssum. Dõm q̃ ideo. qz. cũ illo discõuenit in genere z in nũero. Et dr̃ gẽs in singl'ari nũero ad de signandũ q̃ ꝓpl's dei dz esse vni⁹ fidei. iuxt illõ. Et erat multitudinis credenciũ cor vnũ. qz oẽs dicũt. Fiat volũtas tua sic̃ in celo z in ter ra. Et dr̃ eoꝝ in pl'i nũro ad designandũ ml'titudinẽ illoꝝ q̃ vocati sũt ad fidẽ. iuxt illõ Ml'ti sũt vocati pauci vero electi.

Arguit. relatm̃ nõ ꝓt fferre rẽ nois. qz dic̃ Aresto. ꝓmo elencho rũ. q̃ res ad disputatiõez ferre nõ possum⁹. g̃ noiꝝ vtimur loco rer.

Dõm q̃ ꝑ tãto dr̃ fferre rẽ nois. qz refert synonomũ añtꝭ exp̃ssi q̃ oino fm rẽ idẽ fcãt. sz drñt i mõ fcãdi. Vñ ꝓt rõ excusãs esse q̃ gẽs est nomẽ collectiũ qđ pl's in se includit. z iõ relatm̃ refert ipm pl'r.

ꝺ noia locari inuenim⁹

Adiectiua modo poni reperimus eodem

Est exemplum

Pars hominum validi turres ⁊ menia scandunt

¶ Snia est ꝙ adiectiua eodē mó ponūt. ℔ est ꝙ adiectiū sepe diſcō/uenit cū suo substātiuo exp̄ſſo in accn̄tib⁹ grāmaticalib⁹ sic̄ relati/uum cū suo añte exp̄sso diſcōuenit. vt validi ps boim scandunt tur res ⁊ menia. ibi ℔ adiectiū validi est pl'is nūeri mas. gj ⁊ substantiū scz ps est singl'arj nūeri fei gj. Vel suppositū ⁊ appositū diſcōueni/unt i nūero. qz suppositū. s. ps ē singl'arj nūeri. ⁊ appositū. s. scandūt

Querit. ꝺ quā regl'az est ℔ ipedimētū. Dōm ꝙ ꝺ (est pl'is nūeri. duas regulas. Prio ꝺ adiectiuū ⁊ subiectiuū q̄ debēt ꝙuenire in ge/nere in nūero ⁊ in casu. vñ Est adiectiū substātiuo sociandū. In si/mili genere nūero casu sil'iqz. Sz ℔ diſcōueniūt i genere ⁊ in nūero Rō q̄ ꝑt fieri est facilitas intellect⁹ subintelligēꝺ vnū substātiū cō/synonomū. s. boies cū q̄ ꝙuenit adiectiū in debitꝺ accn̄tib⁹. Sed rō q̄re oꝑtet fieri est exp̄ſſio sententie sub breuiloquio.

Arguit. effect⁹ ꝑti⁹ in oib⁹ dz ꝓportionari sue cāe. sz ꝓpositū est effect⁹ ipi⁹ suppoſiti sic̄ accn̄s est effect⁹ substātie. g̃ appositū dz ꝓpor tionari suppoſito Dōm ꝙ bñ ē ꝙuenīētia causantꝺ ⁊ causati ex pte rei vt i ℔ exēplo Bēſ hec q̄ ñ nouit legē maledicti sī. ⁊ i sil'ib⁹ oionib⁹ tñ nō ēt talib⁹ ꝓportio modoꝝ fcādi i accn̄tib⁹ grāmaticalib⁹. g̃ nc.

¶ Cōtra mod⁹ fcandi fundat sup̄ ipas res fm modistas. g̃ qñ est ꝙuenīētia rez inꝺ suppositū ⁊ appositū. etiā erit ꝙuenīētia in modis fcdi. Dōm ꝙ mōis fcādi sumunt imediate a mōis cēndi ⁊ nō a re/bus. g̃ cū ꝙuenīētia rez stat diſproportio i mōis fcādi. Et ita cōmit tit fallatia accn̄tꝺ inferēdo ex ꝙuenīētia rez ꝙuenīētiā i mōis fcādi

Querit. q̄ est snia istⁱ exēpli. Dōm ꝙ ista. ꝙ etbiopes (ꝙgruitꝺ. a sce ieꝛt menia troy anoꝝ ⁊ deuicerūt eos. ⁊ g̃ ꝺz validi. Et ꝺ ps in singl'ari nūero ad fcādū ꝙ pauci fuerūt etbiopes respectu grecoꝝ ⅋ q̄ exercitu etbiopes fuerūt ps. Vl' ꝺz ps i singl'ari nūero ad fcādū ꝙ etbiopes erāt eiusdē mētꝺ ⁊ volūtatꝺ ad scādēdū muros troꝙano rū. Sz ponit validi in pl'i nūero ad fcādū ꝙ etbiopes inꝺ se fuerūt ml'ti ⁊ fortes ad scādēdū. Et ꝺz validi in masculino genere ad desi/gnādū ꝙ etbiopes fuerūt viri fortes ⁊ viril'r pugnantes ad deuincēdū

¶ Scō est ℔ ipedimētū ꝺ suppositū ⁊ appositū qz illa (troꝙanos. dñt ꝙuenire i nūero. sz ℔ diſcōueniūt in nūero. Sz rō q̄ ꝑt fieri ē. qz suppositū est nomē collectiū qō pl'a fcat. ⁊ g̃ pōt ꝙstrui cū ⁊bo pl'is nūero. Et ꝺ illo nō solet fieri spēal' mētio. eo ꝙ eādē rōem q̄ ñmina/tur diſcōueniētia adiectiui ⁊ substātiui etiā tollit diſcōueniētia sup/positi ⁊ appositi. qz ista est simpl'r ꝙgrua. etbiopes validi scādūt. tā

ex pte adiectiui ꝛ substātiui q̄ ex pte suppositi ꝛ appositi. ꝛ sic vna ex cusandi rōne terminant. ꝑmū p se. scōm ex ꝓnti Nota q̄ ps capit dupl'r. Uno mō vt est ps magnitudis. vt paries est ps dom⁹. Alio mō vt est ps mlt'tudinis. ꝛ sic est nomē collectiuū. ꝛ sic capit h̄. s⁹ iūgēdi .i. noīa adiectiua pl'is nūeri .i. in noie distributiuo

Sunt adiectiui plures in distribuenti
posthoc s⁹ psonale inuenis pl'is nūeri positū
Hinc etiam verbum reperis plurale locatum
.s. iuno ꝛ pallas s⁹ paride iudicāte bonorāde
Utraq; formose me iudice sunt venerande
s⁹ modernis sequēda loquutio
Sed non est nobis imitanda relatio talis

¶ Dic̄ q̄ adiectiū pl'is nūeri sepe adiūgit noī distributiuo sigl'aꝛ nūeri. Etiā vbū pl'is nūeri sepe ponit cū noie distributiuo singl'aꝛ nūeri. Sz tales oōnes nō sc̄ apō nos i cōi vsu acceptāde. vt vtraq; formose me iudice sūt venerādi. i. q̄ exēplo h̄ distributiū vtraq; ē singl'aꝛ nūeri. ꝛ formose adiectiū pl'is nūeri. ꝛ h̄ appositū sūt ē pl'is

¶ Querit. q̄tuplex ē ipedimētū i hac regl'a. Sol'o duplex (nūeri Primū ē ꝛ naturā adiectiui ꝛ substātiui. vt vtraq; formose. Scōm ē ꝛ naturā suppositi ꝛ appositi. vt vtraq; sc̄. q̄ discōuenīūt i nūero.

¶ Querit. q̄t sc̄ rōes istō viciū excusantes. Sol'o due. s. rō q̄ pt fieri. ꝛ est aptitudo intelligēdi geminatū singl'are i noie distributiuo q̄ eq̄pollet vni pl'i. vt i ꝓposito vtraq; valet tm̄. sic iuno ꝛ pallas.

Arguit. Alexāder pr⁹ (Sz rō q̄re oportet fieri est exp̄ssio snie ꝛc̄. posuit ipedimēta ꝛ naturā adiectiui ꝛ substātiui. q̄ h̄ ē superflu⁹. Dīs pz. q̄ ibi (Sic adiectiū reqr⁹ ꝛc̄.) Sol'o. ibi loq̄t de ipedimēt̄ ad iectiui ꝛ substātiui ꝑm q̄ adiectiū pt cōpari ad substātiū diuersoꝝ genez. sz h̄ loq̄t de adiectiuo ꝑm q̄ cōpat ad vnū substātiū singl'a

¶ Contra. ex illo seq̄ret q̄ ista re (ris nūeri ipo exīte pl'is nūeri gula adhuc eēt superflua. Probat. q̄ inp̄cedēti regula est tale ipedimētū. q̄ ibi substātiū. s. ps est singl'aꝛ nūeri. ꝛ adiectiū. s. validi est pl'is nūeri. Sol'o. p̄cedēs regl'a cōpat adiectiū ad suū substātiuuz h̄ vo cōpat adiectiū ad nomē ptitiuū singularꝛ numeri.

¶ Querit. q̄re dr vtraq; in singulari nūero. Sol'o. ad fcādū sil'itudinē ꝛ vnitatē illaꝛ puellaꝛ inpulcritudie. ꝓter q̄s paris nō potuit discernere q̄ illaꝛ eēt pulcrior. ió dr vtraq; formose ꝛc̄.

¶ Queriī. quare tūc nō dixit iuno ꝛ pallas formose ꝛc̄. Sol'o. ió q̄ tūc iuno putasset q̄ fuisset pallade pulcrior. eo q̄ nomē ei⁹ p̄nominaret. ꝛ idē fuisset si palladē p̄nominasset. ad virandū q̄ discordi

¶ Querit. q̄re nō posuit adiectiū ꝛ vbū in sin (am dixit vtraq; gulari nūero dicēdo Utraq; formosa me iudice sit venerāda. Di

cendū q ad inuendū q eēnt due distincte psone in qbꝫ illa maxima pulcritudo residebat. ꝙ loqr plurali'r. qr accñtia nūerant ad nūero rū. vtraqꝫ in pl'i nūero dicēdo. vtreqꝫ formose ꝛc. Dōm q b fec ad de signandū q iuno ꝛ pallas habebāt vnā formaz pulcritudis fm speciē. nō autē fm numeꝝ rōnem dictam.

¶ Querit. qre tales oꝝones nō sūt a nob imitāde. Dōm q ꝓpter eaꝝ difficultatē. qr pueri q in hac pte instruūt nō pūt eas intelligere.

Arguit. ꝙ Alexāder male posuit b istas regl'as. Dōm q ponit eas idō. vt qñ dicta exēpla ꝛ sil'ia eis occurrāt possint ea intelligere ꝛ excusare. qr illa sūt posita poetaꝝ rhetoꝝ ꝛ aliꝝ oratoꝝ licētia.

Cōtra demōstratiuuz ꝛ suā rē demōstratam.

sc grāmatical' freq̄nter

Impersonalis fit de monstratio sepe

Est exemplum

Sal monstrans dicit: te misit aquis belizeus

¶ Snia ē. q i oꝝonib fit sepe demōstratio ipsonal'. b ē q demōstratiuū ꝛ sua res demōstrata nō supponūt ꝑ eadē re in nūero. vt sacerdos exorcizās sal dīc. Belizeꝰ misit te i aq̄s ibi tale sal i spē est res demōstrata. ꝛ te est demōstratiū. ꝛ supponūt ꝑ diuersa re in nūero.

¶ Querit. ꝫ quā regulā est b ipedimētū. Dōm q ꝫ demōstratiū ꝛ suā rē demōstratā. qr demōstratiuū ꝛ sua res demōstrata debēt supponere ꝑ eodē in nūero. sed in hoc exemplo supponūt ꝑ diuersis.

¶ Querit. qt sūt rōnes istud vicīū excusantes. Dōm q due. s. rō q̄ pōt fieri. ꝛ est idētitas speciei illi⁹ salis qō misit belizeꝰ in aq̄s cū illo sale qō ꝓsbyteri mō solēt mittere in aq̄s bñdicēdas dñicꝭ diebꝫ. Sz rō qre oꝑtet fieri est exꝑssio sñie sub breuiloqo. Jn q̄ vult autor inuere q eadez vtus si in sale qō ꝓsbyteri mō mittūt in aq̄s q̄ erat in illo qō belizeus misit in aq̄s tollēs aq̄z illaz amaritudinē.

¶ Querit. qre nō dicit ꝓsbyter. belizeus misit tale sal in aq̄s. cū tūc ibi nō esse aliqō impedimētū. qr relatiū noīale sīē est tale vnuz ꝑcat ꝛ aliud demōstrat. Dōm q b fecit ad designandū q eadē vtꝰ q̄ fuit in illo sale operat' etiā in isto. ꝛ sic notat' ꝙ ly re idētitas vtutis. sz ly tale demōstrat diuersum. ꝛ ergo non ponit tale.

Arguit. Aresto. ꝓmo posteriꝝ determiat de demōstratōe. q̄ inconuenīēter Alexāder b loquit de ea. Dōm q Aresto determiat de demōstratōe logicali. Alexāder vo de demōstratione grāmaticali.

¶ Contra demōstratio grāmatical' est de reb q̄ oc'is subiecte sūt sz illō sal qō belizeus bñdicebat longe remotuz est ab oculis nr̄is. ergo ꝛc. Dōm q licet nō demōstrat idem sal in numero. tñ bene in specie per demonstrationem impersonalem.

¶ Cōtra. hic loquit de demonstratione ad sensum. sed res in specie ꝫsiderata soluz est intellectualis. q̄ ꝛc. Dōm q solum demonstrat

naturã in supposito sensibili existentẽ. licet nõ in hoc vel in illo.

¶ Querit. qd est demõstratio grãmatical'. Dõm q est rei subiecte oculi vl' rãqz subiecte oculi certa repñtatio. In q̃ diffinitõe tãgitur duplex demõstratio grãmatical'. s. ad sensũ z ad intellectũ. Demonstratio ad sensũ ẽ qñ res demõstrata cadit sub sensu. vel est in pñtia demõstrati. vt iste currit. Sz demõstratio ad intellectũ est qñ res demõstrata nõ subiacet sensui. sz solũ intellectui. vl' nõ est i pñtia ipius demõstrati. vt ille ẽ i celo demõstrãdo deũ. Demõstratio ad sensũ ẽ duplex. s. pson̄al' z ipson̄al'. Person̄al' est qñ demõstratiũ z sua res demõstrata supponũt p eade rei nũero. z idẽ demõstrat qd̃ p oẽz fcat. z sit p pnoia demõstratia. vt dicẽdo ille currit demõstrãdo sortẽ. Sz demõstratio ipson̄al' est qñ demõstratiũ z sua res demõstrata nõ supponũt p eodẽ rẽ i nũero. sz bñ i spẽ. z illa ipropriẽ fit p pnoia demõstratia q̃ sũt certa eãdẽ rẽ i nũero fcãtia z demonstrãtia. Et sic dr ipson̄al' demõstratio i q̃ vnũ fcat z sike illi i spẽ demostrat. vt hec herba crescit i orto meo. ibi ly hec demõstrat herbã ad oc'm tñ illa nõ crescit i orto meo. sz sik̃is ei i spẽ. Quidã tñ volũt ꝯ diuisiones p̃dictã dicere q ipson̄al' demõstratio cõprehẽdit sub demõstratiõe ad intellectũ. z demõstratio pson̄al' sub demõstratiões ad sensũ Sed b̃ nõ est simpl'r vex. q̃ in demõstratõe ipsonali demonstratur vna res sensibil' ex silitudine ad aliã rẽ sensibilẽ.

.i. eq̃pollẽs s' dcõib' s' dcõnũ associat.

Equiualena geminis harum si iungitur vni
s' aliq̃ s' dcõne solũmodo teneri

Dictio pro reliqua tantũmodo debet haberi
Est exemplum.

Sic visu cecum visu dic esse carentem

¶ Snia ẽ q si dcõ equalẽs duab' dcõib' i fcatõe iũgat vni illaz dictionũ q̃b' eqũalet. tũe dr stare p reliq̃ vt cec' equalet ist'. s. carẽs z visu. z si addat vni illaz stat solũ p fcatõe alteri'. vt cec' visu. ibi ce

¶ Querit. q̃re Alexand' poit b̃ istã regulã. (cus valet tãtũ sic carẽs Dõm q ad docẽdũ iuuenes. vt. s. sciãt vitare nugatõis vitiũ. q̃ est vni' z eiusdẽ dcõis iutil' repetitio. Et dr notãter (iutil' qz ex cã. s. ppt amorẽ vl' iuidiã dcõ aliq̃ ab eadẽ pte fperi pt. vñ ps. De' de' me' tẽ

¶ Querit vtz dcõ equalẽs duab' dcõnib' possz idrñter ponit p altera eaz. b̃ ẽ an debeat dici cec' visu vl' cec' carẽs. Dõm q si dcõ equalet duab' dcõib'. q̃z vna ẽ regẽs z alia recta. tũc dr poni p dictõe regẽte tm̃ z nõ p dcõe recta vt cec' valet tm̃ sic carens visu. mõ carẽs ẽ dcõ regẽs. z visu ẽ dcõ recta. q̃ dr poni p carẽte tm̃. Sz si dcõ equalet duab' dcõnib' q̃ se tenẽt p modũ adiecti z substãtiui tũc dr poni p substãtiuo. vt pneuma valz tm̃ sic spũsctũs. z b̃ dr poni pro

spū tm̄ vt ħ. Presens huic opi sit gra pneumatj almi. i. spūs almi
¶ Querit. vtr ista regla intelligat de oibz equalētibz duabz dcōibz.
Dōm q nō. z propt ħ Alexāder loqt i textu ꝑ dictiōal'r p si. Et intelligi regla. si dcō equalēs duabz dcōibz possz ꝓgure vni illaz adiūgi Et ħ ōz propter illō verbū legit z sic' qō valet tantū sic est legēs.
Arguit. ista regla nō est vera. Probat sic dicendo sortes est cecꝰ carēs. ibi ponit cecꝰ qō tm̄ valet sicut carens visu. ergo qn̄ ꝓiungit illi dictioni carēs. debet poni p visu. Dōm q regla intelligit qn̄ equivalet duabz dcōibz. quaz vna est regēs z altera recta. tūc debet poni p dcōne regente tm̄ z addi dcōi recte. vt prꝰ patuit.
¶ Querit. qt solent poni regle. vt sciat p q̄ dcōne dz capi tal' dictio equalēs. Dōm q tres. Pria est si dcō equalet duabz dcōibz. q̄rū vna est dcō regēs z alia dictio recta tūc dz poni p dictione regēte. z addi dictioni recte. Scda regla est si dcō equalet dcōibz qz vna ē substātiuū z alia adiectiū. tūc dz poni p substātiuo. vt pneuma valz tm̄ sic' spūs sctūs z est nom̄ eēntiale in diuis. Sz si capiat vt est vna dictio tūc ē nomē psonale. z sic p̄dicta regla i eo nō bz locū. Tertia regla. dictio equalens relatiuo z suo añti dz poni p relatiuo z addi añti. vt q̄cūqz vult saluꝰ esse añ oia zc. ibi q̄cūqz valet tm̄ sic' ois z q in exemplo exposito q relatiuū iūgit ly ois. qō tūc est añcedens.
Arguit. ista nō valet. sortes est bō z aial. qz bō valet. tm̄ sic' rationale z aial. z g̃ qn̄ bō adiūgit aiali. tūc dz poni p rōnali tm̄. Dicē dū q dcō equalēs duabz dictiōibz dz vni adiūgi debito ordine. ita q magꝭ ꝯmune p̄ponat. qz tūc vitat nugatio quā ꝓhibet grāmaticꝰ.
Arguit. nllꝰ valet istas duas dcōes. s. nō. z vllꝰ. tm̄ nō possū dicere nllꝰ p nō tm̄. neqz p vllꝰ tm̄ Dōm q ista regula intelligit qn̄ dcō equalēs duabz dcōibz nō ꝓponit ex eis. sz nllꝰ ꝓponit ex eis.
¶ Contra. dcō equalens duabz dictionibz non ꝓposita ex eis non p̄t poni p altera eaz. g̃ zc. Añs pz de ħ ꝟbo currit. qō tm̄ valet sic' ē currēs. Dōm q currit non equalet istj duabz eq̄ p̄ncipalr. sz primo ꝓcat actū currēdi in q̄ ex ꝓñti actꝰ generalr sic' prꝰ in posteriori
¶ Querit. qt sūt ipedimēta p̄ncipalia de q̄bz Alexāder (intelligit. determinauit ab illa regla. (Cum diuersoz) vsqz ad pūctē regulaz.
Dōm q tredeci. p̄mū ibi. (Ponis obiit solū) fm ibi (Ad ꝟbū sepe tertiū ibi. (Pro sola voce) q̄rtū ibi. (Est qz relatis) qntū ibi. (Sepe relatm̄.) sextū ibi. (Et numeꝝ mutat) septimū ibi. (Inuenies tū ctū) octauū ibi. (Indiffinite) nonū ibi. (Et psonalez) decimū ibi. Non des ad vocē) vndecimū ibi. (Sūt adiectiui) duodecimuz ibi. Hinc etiā verbū tredecimū ibi. (Impsoalis fit demonstratio)
Arguit. sūt mlta plura ipedimēta q̄ illa tredecim. g̃ ista enūeratio est insufficiēs. Añs pz p textū seq̄ntē z p alios textꝰ p̄cedēres
Dōm q sūt tm̄ tredecī ipedimēta p̄ncipalia z ꝓprie dicta. sed bene

De Impedimentis

sunt plura loquendo de impedimẽtis generaliter/
s⁹ nomẽ s⁹ alicui grãmaticalis
Quando negatiuum verbo constructio iungit
s⁹ casum ꝑ b̃ aduarbiũ resoluere ꝫgruit obliquũ
Obliquum per non exponere conuenit illum
ꝑ vel ꝑter resolui .i. tota oõ
Aut simul ex poni debet constructio tota

¶ Snia est q. qñ obliqu⁹ negatiu⁹ ꝫstruit cũ vbo a ꝑte post. tũc debet resolui in obliquũ affirmatiuũ ꝛ in b̃ aduerbiũ negandi nõ. aut tota oõ põt resolui: ita q obliquus mutet in ntm̃ ꝛ vbũ actiuũ in verbũ passiuũ. Exemplũ de primo. vt nullũ video. i. nõ video aliquẽ De scõo. vt nullũ video. id est nullus videt a me.

¶ Queritꝫ. q̃re autor ponit istũ modũ cõstruẽdi. Solo. ꝑter duas regulas sibĩnuicẽ repugnãtes. q̃z vna est grãmaticalis. alia logicalis. Grãmaticalis est. q obliqu⁹ a ꝑte post rect⁹ etiaz debet a ꝑte post ꝫstrui. Logicalis est q negatio negãs debet poni ante verbum. Et ꝑter ꝫcordiã istaz regulaz debet obliqu⁹ resolui vt negatio ꝑcedat vebũ ꝛ obliquus sequat vt vtriqz satis fiat.

¶ Queritꝫ vtz ista regula solũ habeat veritatẽ de obliqs. Solo. non. sz etiã qñqz de rectis. vt null⁹ asin⁹ es tu. i. tu nõ es vllus asin⁹.

¶ Queritꝫ. q̃re autor b̃ nõ dicit. Solo. ꝑter duo. Primo q b̃ raro cõtingit. sz vt in plurimũ fit in obliqs negatiuis. Scõo q recti negatiui resolutio ꝑt facil⁹ deꝑhẽdi ex resolutõe obliqui negatiui. ꝑt magnã sil⁹itudinẽ in resoluẽdo. Tertio ꝑt addi q tal⁹ resolutio non est necessaria. eo q non est ꝫtra aliquã ꝓdictaz regulaz. q negatio ꝑcedit copulã ꝑm intentionẽ regule logicalis. ꝛ rectus vult ꝑconstrui ꝑm modũ ꝫstruẽdi pri⁹ positũ. sz iste rect⁹ ꝑcõstruit. q̃ ꝛc.

¶ Queritꝫ. vtz ista regl⁹a solũ habeat vitatẽ de dcõibꝫ casualibus. Solo. nõ. sz etiã õ aduerbiꝭ negatiuis. q dñt exponi ꝑ aduerbiuz affirmatm̃ ꝛ ꝑ negatõez nõ. vt nũqz ꝓficis. sic exponit. nõ ꝓficis vnqz

¶ Queritꝫ. q̃re dr i textu (vbo) Solo iõ. q si obliqu⁹ negatiu⁹ ꝫstruat cũ noĩe. tũc nõ oꝑtz fieri illã resolutõez. vt aurꝭ nill⁹ boĩs mouetur. Et sil⁹r dz regl⁹a intelligi de obliq a ꝑte p⁹ ꝫstructo. q si ꝫstruat cũ obliq a ꝑte añ cũ infinitiuo: nõ est necessaria tal⁹ resolutio vt nullũ videri a ceco est vez. q infinitiu⁹ hz talẽ naturã q põt regere accusatm̃ a ꝑte. añ. ꝛ etiã negatio tũc ꝑcedit copulã: sz non imediate.

¶ Queritꝫ. q̃le ipedimẽtũ est h. Solo. est ꝫ illã regulã (Terti⁹ hinc casus) vel ꝫtra illã (Subde scõm casuz rectori) ꝛ ꝫ illã regulã logicalẽ. q̃ est q negatio dz ꝑcedere vbũ. Rõ q̃ põt fieri ẽ facilitas resoluẽdi obliquũ negatm̃ in obliquũ affirmatm̃ ꝛ in illã negationez non vt qõlibet suo loco ponat. Sz rõ q̃re oꝑtet fieri est breuiloquiũ.

Arguit. ꝟ nullū ē ipedimētū. eo ꝙ obliquꝰ ꝓcōstruit. ꝯ ꝛc. q3 ista nō est ipedimēta. sonoꝝ aliꝰ vox aliꝰ nō vox. tñ ille obliquꝰ sonoꝝ ꝓcōstruit. Soℓo. ibi ꝓcōstruit rōe diuisiōis. ꝛ sic ꝛtingit ꝙnqꝫ mōis obliquū ꝓcōstrui ꝑm vulgarissimā regulā. vt supꝝ dictū est. Vℓ dōm ꝙ ꝟ loquit de obliq negatiuo. q rōne negatōis ꝓcōstruit.

Arguit. negatio ꝑm regulā logicalē nō dꝫ ꝓcōstrui. q3 aduerbiū dꝫ ꝛsturi pꝰ suū ꝟbū. sꝫ ly nō est aduerbiū negādi. ꝯ ꝛc. Maioꝛ ptꝫ. q3 aduerbiū ꝑm Prisciānū est adiectīm ꝟbi ipm determinās. Soℓo. ꝟ vꝛ est de alīs. nō aūt de aduerbio negādi nō. q3 oꝑtꝫ ꝙ habeat sue actōis obiectū qō est negatio ꝓdicati. Et nota ꝙ ē triplex negatio. scz negās q totū tollit. ꝛ ꝑuās q tollit. actū derelinq̄ns subiectū cū aptitudīe. Et infinitās q tollit q̄litatē finitā derelinq̄ns subſtātiā in-

ſtal ꝛstructio sine ntō .i. ꝑfecta oō (finita.

Fiet asinbasma sine recto clausula plena

Sunt exempla

Me tedet vitij. placet illi iura tueri

Dic ꝙ ꝛstructio a sinbasmatica facit ꝑfectā sententiā sine recto id est sine ntō. vt me tedet vicij. placet illi tueri iura sua. Et dicit iō perfecta. q3 ꝑfecta sententiā generat in animo auditoꝛis

Querit. q̄t mōis aliq̄ ꝛstructio dꝫ ꝑfecta. Soℓo. duo dꝫ modis. Prio qñ oō ꝛstat ex noīe ntī casus ꝛ ꝟbo ꝑsonali finiti mōi. vt sacerdos cārat missā. Scō o qñ oō ꝛstat ex obliq ꝛ ꝟbo ipsonali. vt ꝟ

Querit. q̄tuplex est ꝛstructio ꝓter diuisiōes ꝑtis ꝓpositas. Soℓo. triplex. s. sinbasmatica. ꝑsinbasmatica. ꝛ asinbasmatica. Sinbasmatica ē qñ ꝟbū ꝑsonale dꝫ ntīm ꝑ suppositō. vt plato disputat. Et dꝫ a sin qō est cō. ꝛ basis fundamētū. q3 dꝫ duo fūdamēta ꝑfectę cōstructōis. q̄ sē nomē ntī casꝰ ꝛ ꝟbū ꝑsonale finiti mōi. Parasinbasmatica est i q̄ ponit ntīs tm̄ vℓ ꝟbū ꝑsonale tm̄. De ꝓmo vt libro habānis. De scō. vt amo katherinā. Et dꝫ a pa qō est iuꝝ. ꝛ basis fundamētū. q̄si iuꝝ fundamētū. q3 dꝫ ptē fundamēti sꝫ nō totū. Asinbasmatica est ꝑfecta ꝛstructio ex obliq ꝛ ꝟbo ipsonali ꝛstituta. vt iohānis incest. Et dꝫ ab a qō est sine ꝛ basis fundamētū. q̄si sine vtroqꝫ fundam̄to ꝛstructiōis. s. sine noīe ntī casus ꝛ sine ꝟbo ꝑsonali finiti modi. Et de illa loquit autoꝛ in ꝓposito. De alīs dictū est ꝓꝰ.

Arguit liber petri. ibi nlla est ꝓdictaꝝ ꝛstructionū. ꝯ diuisio est insufficiēs. Soℓo negāda ē ꝓntia. q3 ibi ē ꝛstructio pasinbasmati

Arguit. nullū fundatū est ꝑfectū sine fundamēto. sed ꝛstructio asinbasmatica caret fundamēto ꝛ ꝛstructiōis ꝑfectę. ꝯ male dic. (Fiet asinbasma) Maioꝛ ptꝫ. q3 fūdamēta ꝑfectę ꝛstructōis sē nomē ntī casus ꝛ ꝟbū ꝑsonale finiti modi. sꝫ nullū tale ponit i ꝛstructiōe asinbasmatica. ꝯ ꝛc. Soℓo. nomē ntī casus ꝛ ꝟbū ꝑsonale sūt fundamēta ꝛstructōis sinbasmatice. sꝫ nō aliaꝝ ꝛstructionū.

¶ Cōtra. ḡ nō erūt oīones pfecte. qz illō nō est pfectū qō resoluit in aliud z cui aliq̄d deest. s. ntūs z verbū ꝓsonale. ḡ male. dic̄ (clausula plena) Sol'o. bñ est formal'r pfecta. nō aūt final'r simpl'r loquēdo. Vide Petrū hyspanū de sup in capl'o de oratōe.

interrogatio sc̄ oīonib⁹

Questio fit si fiat in his constructio duplex

Est exempum

Hinc placet esse probo: nobis placet esse peritos

¶ Dic̄ q̄ q̄stio est vtrū iste oīones (Hinc placet esse ꝓbo. nobis placet esse peritos) sint ꝯgrue seu incōgrue. Et rñdet q̄ sūt ꝯgrue.

¶ Querit. q̄re autor nō soluit q̄stionē Sol'o. ad h̄ diuersi diuersas assignt rōes. Prīa est qz tpe Alexādri de ist⁹ oīonib⁹ fuerūt ꝯrie opiniōes ad vtrāq; ptē. qz q̄dā dixerūt eas esse ꝯgruas. q̄dā inꝯgruas z nulli illaz voluit autor ꝯdicere. iō dimisit eā insolutā. Scō a ē. qz autor reliq̄t hmōi oīones simpl'r incōgruas. Tertia qz reliq̄t istam fore solutā ex dict⁹ ibi Vox ꝯsil'es) qz in ꝓma oīone ꝟbū substantīm copulat sil'es casus i scō a ꝟo nō. ḡ reliq̄t eā fore incongruā simpl'r. Sz ꝓma rō est melior ꝓm dictū Senece dicēt⁹. In dubijs nō diffini

Arguit. videt q̄ ꝓma sit incō- (as. sz suspēsam reneas sniam. grua. qz h̄ ꝟbū substātīm ēē nō ꝑt regere dtīm a ꝑte añ ḡ nec ꝑt regere dtīm a ꝑte p⁹. Sol'o. ista oīo. binc placz ēē ꝓbo. ꝑt dupl'r ꝯsiderare. Prio q̄ ꝓbo dti cas⁹ regat a ꝑte p⁹. z binc a ꝑte añ. ita q̄ vnū nō sit determinatio alteri⁹. z sic ista oīo est simpl'r incōgrua. qz esse nō ꝑt regere dtīm a ꝑte añ. Scōo ꝑt ꝯsiderari ita q̄ ꝓbo sit determiatio illi⁹ dcōnis binc. z q̄ regant ambo a placet. Sz veri⁹ dicēdū est q̄ ꝟbū substātīm regit illū casū a ꝑte p⁹ quē regit a ꝑte añ. qz illa regula nō est vliter vera. sz pōt h̄ ex spēali natura quā h̄z ꝟbū subst⁹

¶ Querit. q̄tuplicē sensū h̄z ista (tiuū bñ facere. sz nō de necitate. oīo. binc placet esse ꝓbo. Sol'o. duplicē. Prim⁹ est placz binc ēē ꝓbo. i. placz binc ꝓbo ēē. s. q̄ sit aliq̄d z sic simpl'r ē ꝯgrua. qz dtūs regit a placz. Alī⁹ sensus ē binc placz ēē ꝓbo. i. placz binc q̄ sit ꝓbo. z i

¶ Querit. vtz ista oīo nob placz esse ꝑitos. sit (illo sensu capit h̄. ꝯgrua. Sol'o nō est simpl'r ꝯgrua sz admittit ꝓpter facilē intellectionē alicui⁹ accī. vt sit sensus. placz nob nos esse ꝑitos. q̄ est simpl'r ꝯgrua. qz ꝟbū substātīm h̄z sil'es casus ante z post.

¶ Querit. q̄tuplicē sensum h̄z ista oīo. nob placz esse ꝑitos. Sol'o. duplicez. Primus est. nobis placet esse peritos. s. in rerū natura. z tunc est simpl'r congrua. Scōa est nobis placet esse peritos. i. nob placet q̄ sum⁹ petri. sic stat sic est incōgrua. qz esse copulat dissil'es casus nisi in sensib⁹ ꝓdictis capiat. Et sil'es oīones inueniunt. etiā apō poetas. vñ. Ouidi⁹. Et magz infirmo nō lz esse mihi. Sic etiā dī Jobis. i. Dedit eis ptātem filios dei fieri.

copulare s^t coplatiua seu disiũctiua

Jungere consimiles debet coniunctio casus

iste dictiones .i. seruãt. regulã

Quam. nisi. pr̃eterq̃. similem retinent sibi formam

¶ Dic̃ q̃ ꝓiũctio vl'r ꝓiũgere sil'es casus. Et iste dões. q̃. nisi p̃ter q̃ ertã volũt ꝓiũgere sil'es cas^9. De ꝑmo. vt iohes z petr^9. De scõo vt sortes est fortior q̃ plato. ois bõ nisi vl' p̃terq̃ petr^9 est fortis.

¶ Querit. vtr bec regl'a sit sp̃ vera. Sol'o sp̃ est vera dũmõ debite intelligat. ita. s. q̃ ꝓiũctio copulatiua vl' disiũctiua posita int' dictiones rectas ab eodẽ regẽte nõ potẽte regere diuersos cas^9 ab eadẽ ꝑte z ex eadẽ vi: copulat sil'es cas^9 añ z p^9. Dī notãt (copulatiua vl' disiũctiua) q̃ alias ꝓiũctões q̃ nõ bñt copulare sil'es cas^9 añ z post vt fil^9 q̃dẽ bois vadit. Dī (int' dcões) qz si ponat int' oões regl'a nõ tenet. vt sortes currit z illũ video. Dī (causales) q̃ istã z sil'es. sortes legit z illũ ꝑcussi. Dī (rectas ab eodẽ regẽte) q̃ter istã. sortes legit z illũ ꝑcussi. Dī (nõ potẽte regere diuersos cas^9) q̃ istã. plenũ gr̃a z vitat. Addit (ab eadẽ ꝑte z ex eadẽ vi) q̃ istã z sil'es. video paulũ et

Arguit. ꝓiũctio nõ copulat int' sil'es cas^9. q̃ text^9 (ipe videt me. est fals^9. Antecedẽs ꝑz. vt h. plato disputat z loq̃t. Sol'o regl'a intelligit qñ ꝓiũctio ponit int' dcões causales. sz h̃ ponit int' duo vbo

¶ Cõtra. ꝓiũctio posita int' dcões causales nõ copulat sil'es cas^9. vt ꝑz i exẽplo Johis. j. Plenũ gr̃a z vritat. Sol'o triu mõis fallit. Prio qñ grũs adiũgit noi adiectio. vt equ^9 alb^9 z magne cõmodit. Sol'o q̃ iũgit dcõez possessiuũ. vt fil^9 eliac^9 z mart. Tertõ qñ vna dcõ regit diuersos cas^9 vnico ꝓtextu vt plenũ gr̃a z vitatis vñ. Copula qñ duos cas^9 sociat: regit illos Unica vis. sortẽtu diligis z ciceronẽ. Sz tñ hãc normã triplex instãtia cassat. Tõdidit eli ac^9 z mart fili^9 vrbẽ. Cas^9 qñ duos regit vnica vis variatos Exẽ

Arguit. ista regl'a sufficient (plũ tibi do. sũ plen^9 panis z auro. sub p̃dicta cõprehẽdit. ig̃ ẽ superflua. Sol'o. iste dcões q̃q̃ capiunt ꝓiũctõnal'r. z q̃q̃ aduerbial'r. ꝑmo mõ sufficiẽter cõprehẽdunt sub

¶ Querit. cũ q̃b dcoib vult ꝓstrui q̃. So- (regl'a. sz nõ scõo mõ. lutio. ꝑmo ꝓstruit cũ noib cõpatiui g̃d^9. vt leo ẽ fortior q̃ asin^9 Secũdo cũ dcõib alterat. vt ml'ro ali^9 est fract^9 q̃ paul^9. Tertio cõstruit cũ ist' dictionib^9 ante z antea. vt ante veni q̃ tu.

¶ Notãdũ q̃ illa p̃ põ p̃ter sp̃ ꝓstruit cũ accõ. vt oẽs sũt prudentes p̃ter me. Sz illõ cõpositũ p̃terq̃ reqrit cõsil'es casus. vt oẽs studẽt preterq̃ ego. nulli^9 rei sum auar^9 p̃terq̃ ludi.

¶ Notandũ q̃ est drña int' q̃. nisi z p̃terq̃. qz nisi z p̃terq̃ sepe iunguñt signis vniuersalib^9 negatiuis. vt nulli^9 bois natiuitatẽ legimus celebrari nisi solum Johis baptiste. sil'r null^9 saluabit nisi vel p̃terq̃ iust^9. Sz q̃ iũgit cõpatiuis z dctõib^9 alterat. vt patuit.

ıſi.actonē passionē fcare

Actum siue pati signare gerundia possunt — De ꝓstructiõe z regimie gerũdioꝝ.
sc duplex fcatũ sc gerũdꝫs z supinis
Atqꝫ supina: per hoc datur his constructio duplex
descẽdant fcantibꝫ .i.actõem
Si tamen a verbis veniant signantibus actum
Est exemplũ
Hec delectatur in spectando quasi pulcra

¶ Dic̃ ꝙ gerũdia z supina descẽdentia a ꝟbis actiuis bñ t duplicẽ fcatione.ſ. actiuã z passiuã.ad quã seq̃t duplex ꝓstructio.qz qñ fcãt actionẽ tũc regũt accm̃ a ꝓte post. ſz qñ fcãt passionẽ regũt ablt̃m a ꝓte pꝰ mediãte p̃pone.vt hec delectat inspectãdo q̃si pulcra.si illud gerundiũ descẽdit a ꝟbo actiuo.tũc regit post se accm̃. scz pulcra.ſz si descendit ꝟbo passiuo.tũc regit illuz ablatm̃. scz pulcra.i.a pulcra. Sensus ꝑme oꝛonis ẽ.ꝙ aliq̃s delectat ispicere pulcra entia Sz sensus scõe oꝛonis est.ꝙ aliq̃s delectat inspici a pulcra.

¶ Querit.q̃re ꝺr(a ꝟbis actiuis. Solo iõ.qz si gerũdia z supina descendãt a ꝟbis neutralibꝫ seu deponentalibꝫ tunc tantũmõ regunt vnũ casuz.fm ꝙ ꝟba eoꝝ fcãt actionẽ tm̃ vel passionẽ tm̃.

¶ Arguit.nullũ supinũ descẽdit a ꝟbo actiuo.qz a supinis formãt ꝓtricipia ꝓteriti tꝑis q̃ fcant passiue. Solo.fm istũ textũ tñ actiue q̃z passiue fcãt.vt clariꝰ ꝓtz ex dictis de ꝓtricipꝫs.

¶ Querit.q̃ est rõ ꝙ gerũdia z supina actionẽ z passionẽ fcãt. Solutio.rõ est qz descẽdũt a ꝟbis fcãtibꝫ actionẽ seu passionẽ.ſz omne deriuatm̃ sapit naturã sui ꝓmitiui.q̃ fcãt actionẽ seu passiue.

¶ Querit.quẽ casum regũt regũdia z supina.put descendũt a ꝟbis actiuis. Solo dtm̃ cũ accõ.vt petrꝰ sedit resumendo discipulis passionẽ cꝫristi.Cuiꝰ ratio est qz indicatiuꝰ potest regere dtm̃ cũ accõ.ergo etiã supina z regũdia ꝓter identitatẽ fcatiõis.vnde. Et quẽcunqꝫ casum modus regit initialis ꝛc̃.

¶ Querit.quẽ casum regũt ꝓut veniũt a verbis passiuis. Solutõ ablt̃m seu dtm̃ resolubilẽ in ablt̃m mediãte p̃pone a vl ab.vt petrꝰ fuit passus cã diligẽdi deo.i.a deo. Rõ illiꝰ est. qz ꝟba passiua a qbꝫ descendũt regũt dtm̃ resolubilẽ in ablt̃m mediãte p̃pone a vel ab.z ablt̃m illũ resolutũ vel aliũ.vt ꝓtz in regimine ablatiui.

¶ Notandũ ꝙ gerundia z supina (ꝓut veniũt a verbis impsonalibus) regũ eũdem casum quẽ regũt quando veniũt a verbis trãsitiuis. Et dicit a verbis trãsitiuis ꝓter regũdia z supina verboꝝ deponent aliũ que nõ fcant simul actionẽ z passionẽ.

¶ Querit.vtrũ oĩa gerundia in di do dũ terminata fcnat actiue z passiue. Solo sic.Exẽplũ ꝺ di. q̃ ad actiuã fcatõez vt venio cã vi/

dēdi regē. De passiua fcatōe, vt vēnio cā videdi miracli. i. vt videat miracl'm. De do i actiua fcatōe, vt petr⁹ pugnādo vīc illū. De passiua fcatōe, vt cārādo rūpit anguis. vñ venefice mlieres bñt carmina q̄dā. Itē cātare. i. talib⁹ carmib⁹ vti z cātare est fascinari. vnde Frigid⁹ in pratj cātādo rūpit anguis. Itē fascinus ni fcat illō cū q̄ fit fascinatio, vt fascinū fascino tollit. Et in b exēplo. femina vult videdo. i. dū videt. Exēplū de dū q̄n fcat actiue. vt vado ad videndū saluatorē. De passiua fcatōe, vt dedit dorsū suū ad ptutiendū. i. vt ¶Querit. q̄n capiunt gerundia actiue z q̄n passiue. (pcutteretur.

Sol'o. satisfaciēdo puerj dō m ē. q̄n gerūdia sumūt cū fgimie accia pte post tūc semp capiūt actiue. vt venio cā legēdi libz. Sz q̄n capiūt sine regimie tūc sumūt passiue. Virgil'. Alit vitū crescitq; te/

¶Querit. q̄n supina capiūt actiue seu passiue. Sol'o. vlti (gēdo. ma supia sp capiūt passiue. vt b ē dignū auditu. i. vt audiat. sz pōta supia q̄n bñt fgimē actiuoz fcāt actiue. vt vado visū xp̄z. sz q̄n bñt

¶Querit. q̄ (regimē passiuoz fcāt passiue. vt vado visū ab boib⁹. est drīa inf gerūdiū z gerūdiuū. Sol'o ista. qz gerūdiū ē qō tā actiōnē q̄ passionē fcat z iō fm nois interp̄tatōez dr q̄si gerēs vim duorū. s. actōis z passiōis. Sz gerūdiuū est qō solū actiōez seu passionē fcat. z sic dr gerūdiuū q̄si gerēs vi vni⁹. s. actōis tm seu passiōis tm

Arguit. gerundiū z geruntiuū fm Huj. non differūt nisi p syncopationē. q̄ illa differētia est mala. Sol'o. illa differētia ē assignata fm vim rōnis noīm z nō fm rē. qz identificari pñt gerūdiū z gerundiuuz. qz vnū sepe ponit p reliq̄. z illa differētia est pax curāda. De supinis dr ibi. Infinitiuo primū distingue supinuz.

.i. gerūdūs b verbū facit

Decz gerundiuis que sum gerit esse videtur .

interrogatio s' gerūdūs

Questio: si triplex illis constructio detur

Exemplū prime questionis

Presbyter essendi causa vis clerice radi

Exemplū secunde questionis

Miles essendi causa precor arma parari

Exemplū tertie questionis

Essendi regem causa me posco iuuari

¶Dic q̄rēdo vtz gerūdia b⁹ vbi substātiui sum possint cōstrui cū illis trib⁹ casib⁹. scz ntō. grō. z accō a parte post.

¶Querit. q̄re autor nō soluit istā q̄stionē. Sol'o. relict eā fore solutā ex dictj ibi (Hoz ? sil'es) Sz ista rn̄sio est insufficiēs. z ideo nō soluit eā. qz de istj qōnib⁹ sūt varie opiniōes. sed fm Senecā in dubūs nō est diffinitēdū sz suspensiue tenere sententiā.

¶ Querit. vtr ꝑmū exēplū sit ꝯgruū b mō ordinādo. i. o clerice vis radi cā eēndi ꝑsbyr. Solo. sic. qz b gerūdiū ꝟbi substātiui eēndi copulat sil'es casus añ t post. s. tu t ꝑsbyr. qz ambo sunt nti casus.

Arguit. copulat int' dissil'es casus. s. int' ablm̄ t ntm̄. qz cā est ablatiui cas⁹. t ꝑsbyr nti cas⁹. Solo. nō copulat illos casus. qz ꝟbuz substātm̄ nō copulat oēs illos cas⁹ cū qbꝫ ꝯstruit. sz solū illos qs ꝺ notat ptinere ad idē iuꝫ illō (Persona dū ptineāt ad eādē) iaz ille ablūs cā t ille ntūs ꝑsbyr ptinēt ad diuersa. g nō ꝓt illos ad iuicez

¶ Cōtra. b ꝟbū substātm̄ ē dic talē vnionē q le extrema (copulare. requrūt. ꝑmo perihermenias. sz iste ntūs ꝑsbyter t ille ablūs cā denotat diuersa. g ꝟbū substātm̄ ꝓt illa ꝯgruū gere. Solo. dic talē vnionē vl eēntialē vl accñtalē fm intētionē ꝓbi. sz nō vnionē ꝯgruitatis.

¶ Querit. vtr scōa oīo sic ordinādo fm ꝯstructionē (ego ꝑcor arma pari cā eēndi milit) sit ꝯgrua. Solo. si b gerūdiū eēndi capiat substātiue oīo ē simpl'r in ꝯgrua. qz ꝟbuz substātm̄ vl ei⁹ gerūdiū t copulat int' dissil'es casus. s. int' ntm̄ t gtm̄. qō ē ꝯ vim copulatiuz t naturā illoꝝ ꝟborꝝ. sz si capiat possessiue ꝓut iportat ptinētia. tūc oīo est ꝯgrua. qz b ꝟbū est captuz ꝓ ptinet regit gtm̄ p illā regulaz (Est itellectuz rē.) g etiā ei⁹ gerundiuz. s. eēndi in illa fcatōe captuz.

Arguit. qñcūqz ꝟbuz substātm̄ copulat gtm̄ cū ntō oīo est incōgrua. g t ista. Solo. vez est qñ ꝟbuz substātiuuz substantiue capit. sed non qñ possessiue capitur. vt in ꝓposito.

¶ Querit. vtr tertia oratio sic ꝯstruēdo (ego posco me iuuari cā essendi regē) sit ꝯgrua. Solo. sic qz b gerundiuz essendi copulat duos accōs scz vnuz apte ante t reliquuz a parte post. scz me t regez.

Arguit. iste accūs me regit a iuuari a pte ante. g non ab illo gerundio essendi. Solo. sz non regit illuz accm̄. tū copulat. qz ꝟbuz substātiuuz non semꝑ regi illos casus quos copulat.

¶ Querit. q est illa cā q ptinuet in exēplis ponit. Solo est cā finalis. qz oīe analogū p se positū stat p suo fcato famosiori. vel etiaz cū alio sibi ꝯiūcto qō notat aliqd ad rōnē finis ptinēs. sic in ꝓposito. In ꝑmo dz eē cā final' sacerdotū q est cult⁹ diuin⁹ in sacramēto tū dispēsatōe. In scōo est cā final' q est defensio patrie ab aduersarijs eā deuastare nitētib⁹. In tertio qñ notat cā final'. q ē maioz rō merēdi. qz q̄nto aliqs est i maiori statutādo pl⁹ ꝓt mereri sic Moyses ꝓter eēntiale ꝑmiū ex b q fuit dux sup ꝓpl'm isrl' habuit ꝑmium accñtale. qō pori⁹ intendebat ꝑdere q̄z ꝓpl'm isrl' a deo plagari ꝓpter eoz pcā dicēs. Dimitte ꝓpl'o bāc noxā aut dele me ꝺ libro vice.

Arguit. eēndi nō ē gerūdiū illi⁹ ꝟbi suz. g male dictū ē q triplex q̄stio mouet de gerūdio illi⁹ ꝟbi suz. qz gerūdio caret t supinū non bz. t si haberet eēt endi endo endū. q formant a gtō entz. Solo. nō est gerūdiū fm formatōez regularē t vsitatā. tū capit ꝓ gerūdia il-

lius verbi sum fm irregularē formationē. Etiā vult Petrus hyſp. iſto gerundio in antepdicamētis dicēs, q̄ accō sūt modi essendi a ꝟbo infinitiui modi .i. diuide

Infinitiuo primum distingue supinum
s^c verbis .i. vltima
Atq; gerundiuis primis suprema supina
.i. socias s^c ꝟbum significo

Si iungas verbo per quod motum tibi signo,

¶ Dic̄ q̄ ꝑmū supinū differt ab infinitiuo. z vltimū supinū distinguit a gerūdio i di ĉmiato. qz vltia supia ꝟstruūt cū ꝟbis iportātibꝫ mo/

¶ Querit. quō (tū ō loco. ſz non infinitiuꝰ nec gerūdia i di ĉmiata ꝑmū supinū differt ab ifinitiuo Sol'o sic. qz ꝑmū supinū ꝟstruit cuz ꝟbo iportāte motū ad locū. vt vado lectū. ſz nō ifinitiuꝰ Sz vltimū supinū differt a gerūdio i di ĉmiato. qz vltimū supinū ꝟstruit cuz ꝟbo iportāte motū ō loco. vt venio lectu. i. a loco i q̄ legi. non añt tale

¶ Querit. q̄re textꝰ plꝰ distinctionē facit ꝑmis gerūdys gerundium, scz in di terminatis q̄z ab alīs. Sol'o tō. qz gerundia in dum rermi nata z in do etiā pñt ꝟstrui cum verbis iportantibꝫ motū exteriorē. De dum vt vado dormiendum. De do. vt curro cantrando.

¶ Querit. quō ꝟueniunt ꝓricipiū. gerundiū. ifinitiuꝰ. z supia. Sol'o i b. qz oia illa qnq; iportāt ꝟcomitātiaz actꝰ. i. fcār actū q̄ ꝟgrue pōt ꝟstrui cum alio actu p̄cedēte. vado lectum. studeo sedēdo. Scō ꝟueniunt. qz oia regūt eūdē casū quē sua ꝟba regūt a q̄bꝫ descēdūt.

¶ Querit. quō ꝓricipiū differt a gerūdio supino. z ifinitiuo. Sol'o, sic. qz ꝓriciū ꝟstruit cū noīe substātiuo vt adiectiū cum substātiuo. ſz ō non ꝟuēit alīs. Sz ifinitiuꝰ differt a gerūdys z supinis p articu lū toꝫ fm Prisciānū. qz gerundia z supia pñt hīe iflexionē casualē

¶ Arguit. gerundia z supia sē ꝟba infiniti/ (non añt infinitiuꝰ ua fm Prisciānum. q̄ non differunt. Sol'o sūt infinitiui casuales, sed verbum infinitiui modi non dicit infinitiuꝰ casualis. ergo ꝛc.

¶ Querit. quō gerūdia inf se ꝟsiderata differūt. Sol'o sic. qz gerū/ dium i di ĉmiatum ꝟstruit cum noīe substantiuo more gri casus. vt venio cā ludēdi. Sed i do termiatum fcat ꝟcomitātiā actꝰ cum si multare vt sedeo studēdo. Sz gerundium i dum rermiatuz iportat ꝟcomitātiā actꝰ ad actum cum successione. vt vado ad legēdum.

¶ Querit. q̄t sunt supia. Sol'o. tm̄ duo qz ꝑ supina exꝑmimꝰ ĉmi/ nos motꝰ. sed tātū modo duo sunt rermini motꝰ. scz a q̄ z ad quē. q̄ sunt duo supia iuxt̄ numerū rerminoꝝ motꝰ, scz a q̄ z ad quē.

¶ Querit. quō drīnt supia inf se. Sol'o sic. qz ꝑmū vult ꝟstrui cum ꝟbo iportāte motū ad locū. vt vado cenatū. sed vltimū supinū vult ꝟstrui cū ꝟbo seu ꝓricipio iportāte motū ō loco. vt venio cenatu. Et

quo ptz q̄ ista oō z sil'es (maneat) sessuz) ē incongrua. qz p̄muz supi
nū vult ꝓstrui cuz ꝟbo iportāte motuz. sz maneat ē ꝟbū iportās de
¶ Querit. quō ꝓuenīt p̄muz supinū (rē. sz dz dici: maneat sedēs
z vltimuz. Sol'o sic qz ambo sūt ꝟba habēcia inflexionē casualē. z
regere p̄t eundē casuz quē regunt sua ꝟba a quib⁹ descēdunt.
¶ Arguit. vltimū supinuz ꝓstruit cuz noīe adiectiuo. g̃ nō cuz ꝟbo
iportāte motuz ō loco. vt icredibilē dictu. Sol'o. q̄ uis fm cōez opi
nionē grāmaticoꝝ ꝓgrue ꝓstruit cuz ꝟbo iportāte motuz ō loco. tñ
magis ornate ꝓstruit cū noīb⁹ adiectiuis fm intērionē oratoꝝ z poe
¶ Contra. dictu visu non sē spīa. sz sē noīa q̄rte declinatōis (ra
abltī cas⁹. z regunt ab illō adiectis ex vi demōstrationi cēntes. So
lutio. oīs nr̄a latinitas sumit a p̄mis grāmatic⁹ p̄cipue a poet⁹. sed
in nulla poetica scia reperit vltimuz supinū ꝓstructuz cuz ꝟbo im
portāte motuz ō loco. sz sp cū noīb⁹ adiectiuis. vt ponit Virgili⁹ z
alī vt iocunduz auditu. ibi auditu ē nomē substātiuū ablatiui cas⁹.
.i. fnīa .i. interduz

Fiet de voce sermo quandoqz per. ipsam — De dcōe material'r posita.
p sola voce — locandam
Materialiter hanc tu dicis esse ponendam
sub vna ēmiatōe material'r positas

Casus per voces confundis materiales

¶ Dē q̄ dcō material'r posita p sola voce z nō p re ad ex̄ est ideeli
¶ Querit. q̄ est rō ordi (nabil' p oēs casus. vt bō est dcō dissyllaba.
nis ist⁹ rect⁹ ad p̄cedēt̄. Sol'o. ista qz p̄i⁹ determinauit de dcōnib⁹
fcatiuis. ꝟ ꝟo determiat de dcōnib⁹ material'r posit⁹. sz dcō fcatiua ē
añ dcōez material'r positā. qz fcatio est forma dcē is actuans eā. sz
¶ Querit. q̄ō (ens in actu via pfectōis est añ ens ī potēcia. g̃ rē.
scit q̄ dcō material'r ponit. Sol'o. p adiunctuz. scz p p̄dicatuz. qz
qñ adiectiñ ꝓuenit cuz suo substātiuo p voce tm̄ z non p fcatōe. tūc
ponit material'r. vt bō ē dcō dissyll'a. ista vox dissyll'a ꝓuēit bei p so
¶ Arguit. ī hac oīone bō ē nomē. bō ibi nō ponit material'r (la vo ce
qz adhuc nomē retinet suuz moduz fcandi. Sol'o. ponit p rāto ma
terial'r. qz non stat ibi p vltimato fcato. sz teneat moduz fcandi.
¶ Arugit. vox material'r posita aliq̄d fcat. Probat. qz fcat seip̄saz
Sol'o vox material'r posita est sibi idē z repsentat seip̄az. sz tñ nihil
fcat fcatione illa q̄ est forma substantialis dictionis fcatiue.
¶ Querit. cui⁹ p̄t oīonis sē dcōes material'r ponite. Sol'o. cēs dñt
ꝓtebēdi sub noīe. siue ꝓplexe siue incōplexe ēntuz ad fcationē actu
alē. Et ō: notanē (ēntuz ad fcationē actualē) qz ēntuz ad fcationē
aptitudinalē sub ipo non ꝓtebēdunt. Vñ fcatio aptitudinal' est q̄
data est terminis a primo impositore. a qua p̄t restringi vbicūqz

etiã ponunt. z illa fcatio sit actual' qñ dictio material'r posita se/
parat ab illa dcõne q̃ facẽ stare material'r. Sz fcatio actual' est q̃
queit fm̃ io rõne restrictõis sic b. amo ẽ vbũ. etiã illa nõ ẽ ppria fca
tio nisi general'r loq̃ndo. qz fcatio fm̃ Petr. byſp. est rei p vocẽ fm̃
placitũ repsentatio. sz in illis oõnib; nulla res ab ex̃ repsentat
¶ Querit. cui⁹ gener̃ est dcõ material'r posita. Dõm q̃ est neutri
gener̃. vñ⁹. Dictio q̃cũq; fuerit tibi material'r. Est substãs neutrũ
indeclinabile nomẽ. Rõ ẽ. qz tal dcõ dic eẽntiã iuxp̃ius sine discre
tõe sex⁹. mõ talis fcatio maxie appropriat neutro generi. qz fcat p
modũ indifferẽtie ad vtrũq; sexũ sz modũ abnegatõis vtriusq;.
¶ Arguit fm̃ Petr. belye sc̃g̃ fei q̃ dic. Lfa vl syllaba sit tibi fe/
minea. „Dõm q̃ lfe inquãtũ fcãt vltimata fcatõe pñt dici gener̃
femínini. sz inq̃ntũ material'r ponunt sunt generis neutri.
¶ Querit cui⁹ q̃litat̃ est talis dictio. Dõm q̃ appellative. qz natu/
ral'r cõis est m'troz. qz stat p sola voce z p suo siki q̃ sũt plura.
¶ Arguit. dcõ material'r posita ẽ ppie q̃litat̃. vñ⁹. Est ppie q̃lis
vox ois material'. g̃ zc. Dõm q̃ si dcõ material'r posita cõsiderat
p seipsa tm̃. tũc ẽ ppie q̃litat̃. sz sic capiat̃ p se z sibi siki vt cõiter so/
let capi. sic est appellative q̃litat̃. qz pluribꝫ q̃uenit. vñ⁹. Appellati/
uas varias res vniuocab. vt bõ b scptũ z bõ alibi scriptũ.

.i. dcõ sc̃ dcõis posita p appõem .i. prepõ

Vox cuius pars est apponens prepositiua
scz prepõ adiũgi .i. prepõni
Vna potest alteri sociari prepositiue
sunt exemplũ
De post fetantes. de sub pede. de prope fontes

¶ Snia ẽ q̃ qñ ppõ adiũgit suo causali p apõnẽtũc illi prepõni cũ
suo causali pt adiũgi vna alia ppõ. vt post fetãtes. ibi est ppõ cum
suo causali cui pt addi ppõ s. de. dicẽdo de post fetãtes. z sic ỗ alijs.
¶ Querit. q̃ est rõ ordinis isti⁹ rexez ad p̃cedentez. Dõm q̃ ista qa
pri⁹ determinauit de ptib;. pncipalib; h. vo determiat de ptib; mi/
nus pncipalib;. sed de pncipaliorib; pri⁹ est determinandũ.
¶ Querit. q̃t modis ppõ ponit cũ alia dcõe. Dõm q̃ duob; mõis
Primo p ꝓpõne. qñ scz exp̃põne z dictione cui adiungit fit vna dic/
tio. vt indoctus. Scõo p apõnem qñ scz ex ppõne z dictione cui
adiungit non fit vna dictio. vt in ppposito.
¶ Querit. q̃s est mod⁹ ꝓstruẽdi illas p̃pões. Dõm q̃ de b sunt va
rij modi dicẽdi. Nã quidã dicũt q̃ ꝑma ppõ fm̃ situ addita alteri ỗ
seruit accõ casui vl' ablõ p subintellectionẽ. Exẽplũ de accõ. vt va/
do ad ꝓpe scholas. i. ad locuz ꝓpe scoblas De ablõ. vt leuaui boc de
de sub pedib;. i. de loco sub pedib;. Scõs mod⁹ dicẽdi est q̃ illa ppõ

deseruiat causali q̄ imediate dcōi causali p̄ponit. z p̄ma ꝓstruitur cū toto seq̄nti qō duplex locū hal causal' cui ipa p̄pō vult deseruire Tertiꝰ modꝰ dicēdi est. q̄ p̄ma p̄pō renet aduerbial'r. eo q̄ nō deseruiat casui iux illō. Voces p̄posite nequeūt sine casibꝫ esse. Si carent ill' dñt aduerbia dici. Et int illos tres modos p̄mꝰ est cōior.

¶ Querit. fm p̄mū modū q̄n dz intelligi accūs vl' ablt̄us. Dōm q̄ q̄n p̄ma p̄pō fm sirū p̄posite deseruit accō acsui tūc dz subintelligi accūs. vt vado ad ꝓpe eccl'eaz. i. ad locū. Sz q̄n p̄ma p̄pō deseruit ablatō. tūc dz subintelligi ablt̄us. vt venio de ꝓpe romā. i. de loco.

¶ Querit. vtr sp dz subintelligi ille accūs locū vl' ille ablt̄us (co. loco. Dōm q̄ nō. sed ille accūs tp̄s vl' ille ablt̄us tpe. vt iobes studuit colonie de post pascha vsq; nūc. i. de tpe post pascha.

¶ Querit. q̄n dz itelligi dcō tp̄is. vl' loci. Dōm q̄ q̄n dcō casual' cuz posteriori p̄pōne posita notat tp̄s. tūc dz iutelligi pꝰ p̄ma p̄pōnem accūs vl' ablt̄us tp̄is. sz q̄n notat locū tūc intelligit accūs vl' abla.

¶ Querit vñ ista regl'a sūpta sit Dōm q̄ ex p̄mo libro (tiuꝰ loci. Regū. cap̄. xvj. z xvij. q: ibi. dz q̄ Dauid pascēs gregē ouiū patris sui vocatꝰ est a samuele p̄ceptū dñi. z mūctꝰ est i regē isrl'. z sic de loco pꝰ ferāres positꝰ est ad locū regalis dignitat. q: erat vir fortis z prudens in armis. z bellicosus z pulcer. z dñs erat cū eo.

ille p̄pōes. i. subt'. i. subtꝰ .i. accūs q̄n adiūgimꝰ sc̄ illas

In. sub. ter vel tus. dant quartum dum sociamus

fcanti sc̄ aliquē .i. pricipio motū fcāti

Verbo signanti motum vel participanti

putes .i. de motu extra locū

De motu dici credas tamen exteriori

significo sc̄ exteriorē istas p̄pōes .i. cū ablt̄o

Si non designo motum tunc construo sexto

Est exēplū vbi illa p̄pō in ꝓstruit cū ablt̄o. s. campo

In campo curro si sis bene dicis in illo

.i. extra campū scz in accō

Si sis exterius in campum sit tibi cursus

¶ Snia ē. q̄ ille p̄pōes in. sub. subt'. vl' subtꝰ q̄n ꝓstruunt cū ꝟbo vl' pricipio motū exteriorē ip̄portāte volūt ꝓstrui cū acco a pte post. Sz q̄n ꝓstruunt cū ꝟbo vl' pricipio nō ip̄portāte motū exteriorē velūt cōstrui cū ablt̄o a pte pꝰ. Exēplū p̄mi. vt curro in campū si sū ex campū. Sz si sū intra campū dico. curro in cāpo. qō est exēplū de scdo.

¶ Querit. q̄s motꝰ dz exterior z q̄s interior. Dōm q̄ motꝰ exterior est q̄ incboat ab vno loco z t̄miat i aliū. sic motꝰ incboatꝰ i ciuitate t̄miat ex ciuitatē. Sz motꝰ interior est q̄ incboat in aliq̄ loco z

terminat in eode sic mot⁹ incboat⁹ in domo terminat in eadē.
Arguit. illa ꝓpō sup ꝯstruit etiam cuz acco vl' ablo g auctor ē b diminut⁹ loquēs de ꝓpositionib⁹ vtriq; casui deseruientib⁹. Dom q sup non eodē modo ꝯstruit cum acco vl' ablo sic iste ꝓpones. q; qñ capit ꝑ sua ꝓpria natura tunc ꝯstruit cuz acco. Sz qñ capit ꝑ illa ꝓpone o tunc ꝯstruit cū ablo. vt ptz ibi Cuz sup ē ꝑ de. Sed iste ꝓpones deseruiunt vtriq; casui ex sua ꝓpria natura. Sz q illi ꝯiungunt actual'r b fit ꝑtute alicui⁹ habētis ꝓportionē ad actū vl' ablm.
Arguit. in b exēplo. credo in deū. ibi in ꝯstruit cū acco. tñ non ē ibi ꝑbū iportans motuz extertiorē. Dom q regl'a intelligit qñ discrio casual' iportat locuz. tunc dz ꝯstrui cū ꝑbo vl' ꝑticipio iportāte motuz ad locū. modo i dicto exēplo ille accūs deū non iportat locū.
Querit. vtz ista oio sit ꝯgrua. curro i cāpū cū sū ex cāpuz. Dom q sic. q; ibi ē debita ꝓportio modoz fcādi z debita bitudo ꝯgruitat⁹
Arguit. illa oio non ē vera dū non curro. g non ē ꝯgrua. Tenet ꝯ seqntia ꝑ sile. Dom q non ē sile. q; ꝯgruitas attēdit ex pte modoruz fcandi q debite sunt proportionati in dicto exēplo. sed ꝑtas attēdit ex pte rei. q; dic Aresto. ab eo q res est vl' non est oio dr ꝑa vel falsa. Si g res. i. act⁹ currēdi non sit non est ꝓpositio ꝑa. vtriq; tñ ꝯgrua. Notanduz q illa ꝓpō in qñq; fcat idem qd erga. z tunc vult ꝯstrui cuz acco. vt tua in me benivolētia. Qñq; ꝯstruit cuz acco sine ꝑbo motuz iportante. vt iohes dormit in aurē suaz. Sz sub z subter regunt accm vl' ablatm fm mentē ist⁹ text⁹. Et subt⁹ potius capit aduerbial'r q; ꝓpositional'r. sicut etiam intus.

i. ꝯiungere non valebit s' copulatiua vl' disiunctiua,

Jungere non poterit coniunctio mobile fixo

ꝯiungit copulatiua vel disiungctiua

Jungit diuersa coniunctio significata

Snia ē. q int adiectm z substātm nō dz mediare ꝯiunctio. Et subdit rōnez. q; ꝯiunctio ꝯiungit diuersa fcata. sz adiectm z substātm ptinēt ad idē z faciunt idē. g ꝛc. Et sic nō dz dici bō z albꝰ. sz bō albꝰ.
Arguit. adiectm z substātm fcāt diuersa. q; substātm fcat substātiaz. adiectm ꝑo accns sz substantia z accns sē ꝑmo diuersa. g ꝛc.
Dom q lz sint diuersa i eēntia. sē tm idēi eētia z idētitate nūeral'. Et qñ dr. idētitas nūeral'r ꝑsupponit idētitatē specificā z generic az sz accns z suba sē generice z specifice diuersa. g non idētificant nūeral'r. Dom q maior intellgit de idētitate nūerali eēntiali ista
Contra. int adiectm z substantm pōt (aūr idētificari accn̄ al'r mediare ꝯiunctio. g ꝛc. Añs pz i b exēplo bō q dē albꝰ. Dom q ista regl'a itelligit ꝑ ꝯiūgctione copulatiua vl' disiunctiua z non expletiua. q a talis fm] Priscianuz ad modum ꝯiungēdi eū inanis. q; nec ꝑ vim nec ꝑ ordinē ꝯiungit. nec ē nota diuersitat⁹. vt b bō q dē albꝰ.

De Impedimentis

¶ Contra. inf adiectū ꝛ substātū ꝑt mediare ꝓiugctio copulatiua. ḡ. ꝛc. Añs ptz i hoc exēplo. hō ꝛ albꝰ sūt noīa. Dōm ꝙ regl'a intelligit de adiectiuo ꝛ substātiuo fcatiue posit. sz in dicto exēplo ponūt materialr. ꝛ sic non sūt adiectiua. sz sūt substantiua neutri ḡ. vt ꝓbꝰ patuit Tertio intelligit regl'a ō substātiuo ꝛ adiectiuo non substātiuo ꝓpter istā. hō ꝛ risibile currunt. Quarto intelligit regl'a inf adiectū ꝛ suuz ¶ Arguit. hoc (substātū ꝓpter istā. albꝰ equꝰ ꝛ magne ꝓmodiratis. mediat ꝓiuncti inf adiectū. ꝛ suum substātū. sortes ē ꝛ albꝰ hō. Dicēdū ꝙ ibi non mediat inf adiectū ꝛ suum substātū. sz inf oīones.

¶ Contra. ad huc ꝑt mediare inf adiectū ꝛ substātū. vt iustꝰ ꝛ diabolꝰ pugnāt. Dōm ꝙ regl'a intelligit qñ ponit inf adiectū ꝛ suuz substātū sz hoc iustꝰ non est adiectū istius substātiui diabolus.

interrogas dictiones associare duas
Queris si liceat voces coniungere binas
ꝑ illas ꝓiunctiones .i. sine illis ꝓiunctionibꝰ
Per vel sine pei et solam: vel non mediante
ꝑ qñ dcōes sint .i. sub fcatione
Cum voces fuerint tales ꝙ significato
sc̄ dcōis sc̄ dcōis .i. ꝓcludis .i. significationē
Vnius alterius comprehendis significatum
.i. ꝓgrue loqtur sc̄ oīones
Recte dicetur homo grammaticus. similesqz
.i. minꝰ cōi adiūctū coarrare .i. maiꝰ cōe
Et parti iunctum debes restringere totum
illō tm̄ sc̄ magꝫcōi .i. minꝰ cōe non fcat
Id solum ꝓesta quod pars non denotat illa

¶ Sententia buiꝰ textus stat in hac questionē. vtꝝ ꝓiunctio copulatiua vl' disiunctiua potest poni inf dictiones sic se habētes ꝙ significatio vniꝰ ꝓprehēdat sub significatione alteriꝰ. vt homo grāmaticꝰ. aīal homo. vl' homo ꝛ grāmaticus. aīal ꝛ homo. Tunc ibi. (Ē patri iunctum) implicite videt soluere illam questionē. dicens ꝙ si totum restringit per partē ita ꝙ faciat idē cum parte. tunc non mediabit coniūctio. Sed si aliud significaret ꝑ totum q̄ per partē. tunc potest mediare ꝓiunctio vt si aīal ꝑ asino ponat. ꝛ homo ꝑ natura humana. Eritz hic. homo ꝛ grāmaticus. si homo ponat ꝑ rustico. ꝛ grāmaticꝰ ꝑ sciente. qz tunc significāt diuersa que ꝓiunctio ex sua natura habet copulare.

¶ Querit. qñ fcatum vniꝰ dictionis ꝓprehendit sub fcato alteriꝰ. Dicendum ꝙ tunc qñ vna dictio est suptiua ꝛ a'ia inferiꝰ fm ratio nē fccandi. qz omne superiꝰ actu ꝛ intellectu est in suo inferiori.

¶ Arguit. ista regla intelligit etiã ꝺ isto exẽplo. bõ grãmaticꝰ. z tñ vnũ nõ ẽ supꝰ ad alterꝝ. Ꝺõm q̃z uis bõ nõ sit supꝰ ad grãmaticũ irecta linea ꝑdicam̃tali. ẽ tñ bñ magꝫ cõe qꝛ oẽ grãmaticũ ẽ bõ. ſz bõ. Ꝺõm q ſolꝰ bõ ꝺꝛ grãaticꝰ ꝑ sciaz acq̃sitã. deꝰ aũt ꝺꝛ grãmaticꝰ ꝑ naturã. angelꝰ vo ꝑ sciaz infusam a deo.

postꝫ .i. iterrogari sibꝫ̃ꝑi .ſ ꝑ ꝟiũctõez

Inde poteſt queri. ſi poſſit idem ſibi iungi

ꝑ vel .i. apponat nõ ꝑt

Aut ſi iungatur quod adeſſe nequit vel abeſſe

¶ Snia bꝰ textꝰ ſtat i trib⁹ q̃nib⁹. Quaꝝ ꝓma ẽ. vtꝝ idẽ ꝑt sibꝫ̃ꝑi adiũgi ꝑ ꝟiũctõez aliquã. i. vtꝝ dcões idẽ fcãtes pñt ꝟiũgi ꝑ ꝟiunctionẽ. vt sẽ marcꝰ tulliꝰ. Scõo q̃stio ẽ. vtꝝ dcões q̃ꝝ vna nõ ꝑt alteri adeſſe. pñt ꝟiũgi ꝑ ꝟiũctõez. vt bõ z asinꝰ. Tertia q̃stio ẽ vtꝝ dcões q̃ꝝ vna nõ põt alteri abeſſe pñt ꝟiũgi ꝑ ꝟiũctionẽ. vt subiectuꝫ

¶ Querit. q̃re Alexãder nõ sol (z sua ꝓpria passio. sic bõ z risibile. uit istas q̃nes. Ꝺõm q ió. qꝛ relict eas fere solutas ex dictis.

¶ Querit. quõ ꝓma q̃ ẽ soluẽda. Ꝺõm q sic. Idẽ ꝺꝛ tripl'r. ſ. idẽ genere. idẽ spẽ. z idẽ nũero. mõ idẽ genere ꝑt sibꝫ̃ꝑi ꝟiũgi mediante ꝟiũctõe. vt sortes z aial currũt. Sil'r idẽ spẽ. vt sortes z bõ currũt. z b est vez si istãt ꝑ diuerſ. ſz sistãt ꝑ eodẽ tũc nõ ꝑt mediare ꝟiũctõ rõne idẽtitatꝫ. Sil'r inꝺ eadẽ nũero nõ mediat ꝟiũctio ꝓpẽ eadẽ rõez vt marcꝰ tulliꝰ. Et q̃n ꝺꝛ. inꝺ eadẽ nũero ꝑt mediare ꝟiũctio. qꝛ dẽ Boetiꝰ. marcoqꝫ tullio. Ꝺõm q ibi nõ capit lꝝ (qꝫ) ꝟiũctiue. ſz ex

¶ Querit. quõ soluit scꝺa q̃. Ꝺõm q sic. ꝟiũctio ꝺꝛ me (positiue diare inꝺ illas dcões q̃ fcãt diuerſa ſz b ꝟiũctio iũgit diuerſa fcata. g̃ rẽ. Pñt tñ ꝑ eadẽ re capi. ſz tũc nõ mediabit ꝟiunctio. Et q̃n ꝺꝛ b ꝟiũgit diuerſa bõ asinꝰ currit. tñ ibi nõ mediat ꝟiũctio. Dicẽ dũ q asinꝰ capit dupl'r. Uno mõ ꝑ aiali in sue spẽ ꝟstituto. z sic nõ põt dici bõ asinꝰ. Alio mõ capit ꝑ rudis. z sic ꝺꝛ sine ꝟiũctõe homo

¶ Querit. quõ tertia que (asinꝰ. i. bõ rudis. qꝛ sũt eadẽ accñtal'r stio soluit. Ꝺõm q sic. si tales dcões capiant ꝑ diuersis. tũc põt mediare ꝟiũctio. ſz si capiant ꝑ eodẽ tũc nõ mediabit ꝟiũctio. vt homo risibil' orat deũ. Et q̃n ꝺꝛ. iste dcões postulo z pero idẽ fcãt. tñ pñt ꝟiũgi ꝑ ꝟiũctiõez. vt ꝑz dicẽdo. postulo z pero veniã. Ꝺõm q ibi nõ capit lꝝ z copulatiue. ſz expositiue.

ꝟstruas .i. fm ꝓpriã suã naturã illõ ad verbiũ .i. ꝙueniẽtiã ꝓpriã ꝓcipãtiũ in aliq̃ ꝓpriate notare.

Si iungas admiſſo recte facias suã q̃z participare .i. regulariter

De ꝺ ad uerbio q̃z

Conceſſo q tu medioꝝ q̃z plato. recte.

ꝓ recto dicis ideo ille bo cõicat in tali ꝓprietate
Concludis ergo plato patricipat bonitate
¶ Dic̃ ꝙ qñ b aduerbiũ cõpandi q̃z. capit ꝓprie tũc dic̃ cõparationem
rez ad iuicẽ i pticipatiõe alic⁹ q̃litatꝫ. vt sortes ẽ doctior q̃z plato. si
ibi ẽ cõparatio ꝓprie dicta oz ꝙ sortes sit doct⁹. z etiã ꝙ plato sit doct⁹
¶ Querit qñ illa dcõ q̃z ponit ꝓprie. Dom ꝙ qñ cõparatiõez ꝓprie di
cta denotat. Vbi notãdũ. ꝙ triplex est cõparatio. s. ꝓprie ipropprie z in
ꝓpriissime dicta. Propꝛie dicta est qñ res excedẽs z res excessa ꝓueni
unt i ꝓprietate i q̃ cõpant. Et ad illã req̃rũt tres ꝓditiões. Prĩa est ꝙ
cõpabilia sint eiusdẽ spẽi. Scõa ẽ. ꝙ sit vna q̃litas fm spẽm vnifor
mit pticipata i q̃ cõpant. Tertia ẽ ꝙ ꝓueniãt in ꝓrio suscepti fm
ꝙ cõpabilia sũt capacia forme i q̃ cõpant. Ex q̃ ꝓz ꝙd sit cõparatio: qa
cõparatio est cõpabiliũ vnio. Cõparatio ipropꝛie dicta ẽ qñ res excedens
pticipat i ꝓprietate in q̃ fit cõparatio. z nõ res excessa. vt de⁹ est melior
q̃z diabol⁹. Sz ipropꝛiissime dicta est qñ nec excedẽs nec excessus p
ticipãt in ꝓprietate vt meli⁹ est ꝓdere digitus q̃z manus.
¶ Arguit. diabol⁹ est bon⁹. g̃ in dicto exẽplo ꝓuenit cũ re excedẽte
in forma cõparatis. Añs ꝓbat. qz oñe ens est bonũ. sz diabol⁹ ẽ ens
g̃ est bon⁹. Maior ꝓz. qz ens z bonũ ꝓuertunt. Dom ꝙ diabol⁹ bñ
est bon⁹ bonitate ent. sz nõ bonitate moꝛ. qz ei⁹ opa saltẽ finaliter sũt
¶ Querit. q̃t mõis capit q̃z. Dom ꝙ q̃nq̃z mõis. Prio ele (mala
crue. vt meli⁹ est ꝓfidere i dño q̃z in ꝓncipib⁹. Scõo associatiue. vt
tã sortes q̃z plato disputãt. Tertio augmẽtatiue. vt ecce q̃z bonũ et
q̃z iocũdũ. Quarto cõpatiue. vt sortes est melior q̃z plato. Quinto
ammiratiue. vt o q̃z metuẽd⁹ est locus iste vñ⁹. Eligit. associat. au
gmẽtũ q̃z tibi sigt. Et cuz ꝓdictꝫ cõpat atq̃z stupet.
¶ Querit. q̃b⁹ dcõnib⁹ q̃z vult adiũgi. Dom ꝙ ꝓmo dcõnib⁹ cõpa
tiui g̃dus. vt iobes scribit meli⁹ q̃z petr⁹. Scõo dcõnib⁹ q̃ ponunt
loco cõparatiui. vt ꝓfici vltra q̃z petr⁹. Tertio q̃z iũgit dictõnib⁹ alie
tatez inportantib⁹. vt petr⁹ loquit aliter q̃z sentit.

.i. de relatis logicalib⁹ dat norma

Deq̃z relatiuis logice fit regula talis
sez in ordine ad ad cor/
s^c logical' relatiuũ ad extra s^c relatõi
Qñando relatio fit extrinseca debet eidem
s^c cor relati apponi s^c dcõ respctñ specificat
Dictio subiungi que rem determinat eius
ꝓpr̃ñ s^c logical' .i. i vna dcõe exigit apponi
Cunq̃z relatio fit intrinseca nil petit addi
.i. eq̃les s^c illi .i. video
Plurali numero: similes sunt quos ego cerno

¶ Dē q̄ duplex ē relatō logicalr. s. extrīseca z intrinseca. Qñ relatio extrīseca fit tūc relatio dz addi suū correlatīm bō ipm specificet vt pr̄ filiꝰ pr̄. Cuiꝰ rō ē. qz relatiua dicūr ad ꝓuertētia ꝑm Aresto. Sz qñ fit relatio intrīseca tūc relatīm z correlatīm ambo includunr in vna dcōe. vt i relatiuo eq̄ parātie plīs nūeri. vt silēs sūt q̄s ego cer/

¶ Querīr. qd est relatio logicalr. Dōm q̄ re/ (no. i. iste ē silis illi/ latiua siue ad aliq̄d talia dicūr. q̄cūq; b ipm qō sūt est ad aliō q̄dā/ mō se bīe. vel quōlibet alr ad aliō. Et sūt tres eiꝰ spēs. s. suppōis suppositōis. z eq̄pantie. Relatiua supponis sūt qñ relatīm est minus dignū correlatiuo. vt fuꝰ dñi fuꝰ. Relatia suppositōis sr̄ qñ relatīm est magꝫ dignū correlatio. vt dñs fuit dñs. Sz relatia eq̄pantie sūt q̄ eodē̄ noie explicanr sub eōli dignitate fcādi. vt silis silī silis.

¶ Querīr. i q̄ spē relatōis fit relatō intrīseca. Dōm q̄ i relatis eq̄ pātie tm̄ plīs nūeri z nō disq̄pātie. Cuiꝰ rō est. qz relatiua eq̄parantie plīs nūeri dāt intelligere sua correlatiua qō alia nō faciūt.

☞ Arguīr. relatiua disq̄pātie etiā ponūr i plī nūero. vt dñs z pr̄. z dāt se mutuo ītelligere ꝑm Aresto. qz si q̄s diffinite noueric vnum relatioꝝ diffinite noscet z reliquū. qz sr̄ silr natura. Dōm q̄ dz dāt se itelligere. nō tm̄ sub vna dcōe iplicite sīc relatia eq̄parātie.

☞ Arguīr. priꝰ determinauit de relatiuis. ibi. s. Ad ptē voc. g̃ rc̄. Dōm q̄ vez est de relatis grāmaticalib. sz nō logicalib.

¶ Cōtra. priꝰ determinauit ō relatis logicalib. ibi Adde relatīm g̃ rc̄. Dōm q̄ vez est inq̄ntuz sup bis fundar habitudo gri casus. Et qñ dicīr de relatiuis logicalib. bz determinare logicꝰ. g̃ rc̄. Dōm q̄ verū est logicalr. sz autor b loqr de eis grāmaticalr inq̄ntū sūt q̄dam cōparabilia ordinata ad formā cōparationis in qua ꝓueniunt.

¶ Querīr. q̄re autor b in fine facit mentionē de relatiuis logicalibus. Dōm q̄ ꝓter tres rōnes. Prīa est qr latitudo scie buiꝰ scōe pr̄ fundar i relatōe vniꝰ ad aliud. s. dcōis regēr̄ ad dcōez rectā et habitudine vniꝰ ꝓstructibīl ad reliquū. g̃ placuit Alexādro ꝓclude/ re q̄ relatiua logicalia. q̄z totū esse est respectiuuz Vel meliꝰ dr. qr sūt mlta dicta in b libro q̄ ex q̄ncipq̄s grāmaticie scie intelligi non pñt. sz solū q̄ logicā. Qō ptz. qr priꝰ dixit de relatōe simplici. z quō relatīm capīr indiffinite. sed ad cōgscendū talia req̄rīr noticia tractatuꝰ supponū. g̃ remittit iuuenes ad logicā q̄ positionē relatiuoruz logicaliū. Scōa rō est. qz hec ꝑs inr ceteras ptes est ꝓncipalioꝝ tractans de ꝓgruitate. q̄ cognita debēt iuuenes aggredi logicā. qr ꝑm Aresto. vez z falsū p̄ supponūr ꝓgruū. Jō hic determinat de relatis logicalib remittēs iuuenes ad logicā. Tertia rō ē. qr relatio ista ē minime entitatis. sed illa deq̄bꝫ dictū est sr̄ maiorꝫ entitatis. g̃ ista relatio dz esse vltima. Tenet ꝓñtia. qr illud qō est minime entitatis non est cognoscibile nisi q̄ illa q̄ sunt maioris entitatis.

De Impedimentis

¶ Querit. exq̄ autor remittit iuuenes ad logicā. vtrū illa sit necessaria. Dōm q sic. qō ptz autoritate z rōne. Autoritate venerabil dñi Alberti sic dicēt. Recte sic bz se stultus ad sapientē sic se habz grāmaticꝰ ignorās logicā ad peritū in logica. Ptz. qr sic stultꝰ loquit nescien sui dicti assignare rōnem ex defectu rōnis. sic loquēs in grāmatica vel in alia scia ignorans logicā nescit sui dicti assignare rationē. qr rō ꝓsistit in discursu fm Isaac pbm dicentē. q rō ē vis q̄dam faciens discurrere cā in causatū a p̄missis in ꝯclusionē. ab añte in ꝓñs. z tandē ex noto ad ignoti notitiā ducit. sz sola logica est buōi. ḡ ꝛc. Rōne sic. qr illa scia est cuilibet volenti aliq̄d limpi de cognoscere necessaria q̄ a pbātasqs q̄ apparent z nō sūt liberat. errores dānat. falsitates ostendit. z lumē recte ꝓemplatiōis p̄bet. sed logica est huiōi. ḡ ꝛc. Minor ptz ex diffinitōe logice q̄ talis est fm Alb. Logica ē q̄ a pbātasqs q̄ apparent z nō sūt liberat. errores dānat. falsitates ostendit. z lumē recte ꝓemplatōis p̄bet. de q̄ pbis p̄mo metaph. sic dicit. Scie speculatiue suo lumie delectāt hominē in seip̄o. liberantes eum ab ignorantia.

¶ Cōtra logica nō ē necessaria necessitate cōdicionata. ḡ ꝛc. Añs pater. qr nō est necessaria ad hoc q boni fiamus. qr hoc solū ꝓuenit scientijs moralib. neq etiā est necessaria vt sciam⁹. qr scientia est de rebus. sed logica est de rerū intentionib. ergo nō est necessaria. Tenet ꝓsequentia p locū a sufficienti diuisione. Dōm q logica est necessaria ad hoc q sciamus sicut ex dictis ptz. Et licet nō sit de rebus absolute. est tn̄ de eis fm q sunt secūdis intentionib. substrate. de qua dicit Prouerb. iiij. Viā sapientie tibi demōstrabo z ducā te per semitas eq̄tis. quas cuz ingressus fueris nō arctabunt gressus tui z non habebis offendiculū curr̄s in meridiē deiratis. Qua nos pascat deus gloriosus in secula seculoꝝ regnaturus. Amen.

Explicit finaliter scōa ps Alexandri cū glosa metroꝝ interlinialib. planissimisq̄ eorundē subiunctis sentētijs fm rectū sentiendi modū multis cū vtilib. questionib. ac argumētis. atq̄ contra eadē cū pulcris (dū materia requirit) replicis. tā maioribus q̄z etiā minoribus quī scirealtiora aspirāt necessarijs. Cū nouis quibusdam additionib. vt clare patebit intuentib. Impssa Argentine Anno ꝛc. M. d. j Finita circa festū Gregorij pape.

(1-314)

Tertia ⁊ quarta partes doctrinalis magistri Alexandri cū cōmento valde vtili textus dante intelligentiaz summariam. Quarum tertia docet de quantitate syllabarum. Quarta vero de accentuatione cū nouis quibusdam sententiarum additionibus.

Prohemium

Melioza sūt vbera tua vino fragrātia vngen-
tis optimis. Cāticoz. ꝑmo. Q nāuis hec vba sponse
xpi iuxta recta sacraz scpturaz interptū mēte de vber-
bus miscōie dei z vitaq; ciusdē loq̄nt. qm̄ ei⁹ fm̄o veri-
tas est ꝯ talibus penā Exo. xxj. iudeis traditā miscōie
vbū ꝓtulit. Jobis. viij. scptū dicēs mulieri adultere.
Nec ego te ꝑdēnabo. vad̄ z noli iā amplius peccare. Tñ
p q̄ndā trāslatōes assil'atōez ad b⁹ opis sciam laudan
dā ea nō incepte adducere ꝓposui. nā sic vbera fm̄ nos
interptatōez q̄si vuera dicūt. q; vuida sūt z lacte hūiditate vuaz mo
re plena. vt inq̄t Ouidi⁹ i de arte ꝑmo libro. Fertilior seges ē alienis
spicis agris. Vicinūq; pec⁹ grādi⁹ vber hz. Atq; carnis trūco infra aq̄ ꝑ
cipue i ml'iebri sexu ad dēmiatā q̄ntitatē pullulāt. vt pl'ibus (q̄z tali
sexui generatio cōpet t) apta ad educēdū instrumēta pie porrigāt ma
tres. In q̄z psona loq̄t apl's. ꝑmo Coz. iij. dicēs. Parvul' vl'lac po
tū dedi vob. Ita scial' hūoz i fm̄ōibus apte educēdis reqrit debitā ter
mioz pnūciatōez iuxta syll'abaz diuersaz q̄ntitatē. i q̄bus tāq; vbera in
carnis trūco ipa radicat. q̄ audiētiū aures iuxta pueroz ꝓsuetudinē
de lacte nutriēdoz ad suaui⁹ aduertēdū z iteriora illuminādū ꝓuo-
cant. vt ex illoz fertilitate tanq; vberiori pecore lanā sumētes abun
dāti⁹ hauriāt. Luc. xvj. Vobis cuiusdā diuit' (diuit' inquā. i. sciēt' de
bitas syllabaz i pnūciādo auditoribus q̄ntitates) vberes fruct⁹ ager
attulit. qđ i ꝑoz gallicoz ꝓtūelia affero. q̄s de syllabaz q̄ntitate nō
curātes vitiosissime nr̄m latinū fari nl's ingrat. q̄z typuz gessit ꝓba
Hieremie. j. dicēs. Ecce loq̄ nescio q; puer ego sū. Ex q̄bus singl'aritet
sup vini naturā vbez ꝓcludit' speciositas. qm̄ sic corpis imbecillitati
aīaz celsitudinē ꝑstare neminē vt arbitroz lateat. ita vina atq; bria-
ta syllabatū q̄ntitas aīm i ꝓspectu magz mirabil'r ornat atq; or-
nādo depingit. depingēdo. fortificat. iuxta vbū Hiero. dicēt' in ꝓlogo
bibilie. capi. ij. Habz nescio qđ latēt' energie vive voc' act⁹ z i aures
discipl'i ō autoz' ore trāsfusa fort⁹ sonat. vñ z Eschines dū thodi ex-
ularet z legeret illā demosthenis oīonē quā aduers⁹ eā habuerat (mi
rātibus cūctis atq; laudātibus) suspirās ait. qđ si ipe audisset' bestiam
sua vba resonātē ad ipi⁹ aie aures ꝓpr̄ obitā sonoz ꝓsonātiā. Vinū
aūt qđ ꝑmixtoz cular z ꝑmēdo sepat a supfluitate cortic' vue in alią
q̄ntitate sūptū toti⁹ aie regnū ꝑturbat. z imaginē dei (fm̄ quā ꝓdit⁹
est hō) infra cuiuscūq; bestialitat' ifallibil' nature ordinē nō ꝑtergre-
diēt' vtilitatē detrudit. iuxta vbū ꝓphe. ij. Esdre. iiij. scptum. Vinū ini-
quū iniqu⁹ rer. iniq̄ ml'ieres. iniq̄ oēs filij hoim. z iniq̄ illoz opa. In
q̄ ozone pri⁹ fm̄ ordinē collocauit vinū. qm̄ ei⁹ causalitate hec ꝑpo
steriozibus grādis ꝑ modū effect⁹ secūt iniq̄tas. Meliora q̄ sūt nr̄i do-
ctrinal' vbera vino. qm̄ illūināt z dant ꝓuol' intellectū cū fragrantia

optimi vngẽti ⁊ gr̃ãtiã aĩe medicãt, qm̃ barbarisantiũ linguas reformat, ne ſyllabas naturaliter correptas ꝓducãt, aut ꝓductas corripiant, nec vt carmis voluptas (q̃ in metr̃ tradit̃ ꝑcipua) diſtorti pedũ collatõe diuerſoꝝ ꝓfuſiõis tedio aure iſecta ꝑ exterminiũ depaſcãt latrãtes ꝓpulere b⁹ morbi medicinam Alleranꝺ in ꝺ opere pigmẽtoꝝ more diuerſas ſpecieꝝ herbas bapticill' in marryrio detereti glom⁹ pnũciandi naturaliter termioꝝ elemẽta ꝓficiens, ꝑ vſuũ edificatione examinatõe, ⁊ eorũdẽ excuſatõe (vt infra patebit) addiſcenda ſolicite ſuũ in peioribꝫ ꝓmiſſũ depromere metrica dulcedie accedẽs ſic erroꝛ ſus eſt. Pandere ꝓpoſui ꝑ vſus ſyllaba quecꝫ. Quãta ſit Cui⁹ modus ꝓcedẽdi faciliter in ꝓceſſu b⁹ materie luce clarius patebit.

.i. mãifeſtare ſcz ĩ ꝓhemio .i. ꝑ metra .i. q̃libꝫ ſyllaba

Pandere ꝓpoſui per verſus ſyllaba quecꝫ

ſcz breuis vel longa — ſcz ante q̃titatẽ
vel indifferens — ſyllabarũ .i. vtilia vſibꝫ

Quanta ſit ⁊ pauca ꝓponã cõgrua metris

¶ Hec eſt tertia ps ⁊ decimũ capl'm b⁹ libri, in q̃ ſiue ĩ q̃ tractat ꝺ q̃titate ſyllabaꝝ, ꝓpoſit' tñ aliq̃bꝫ artꝫ metrice introductõibꝫ. Eſt aũt rõ ordis ad ꝓcedẽtia, q: cẽ alic⁹ rei ꝓcedit ei⁹ bñ eẽ. ſꝫ ĩ ꝓcedẽtibꝫ capl'is dictũ eſt ꝺ bis q̃ ſpectãt ad cẽ artꝫ grãmatice ſimpl'r ⁊ fm ſe. ſcz ꝺ dictõibꝫ ⁊ oꝛonibꝫ. h determinat ꝺ bis q̃ ſpectãt ad bñ eẽ ipi⁹ artꝫ grãmatice. ſ. ꝺ bñ eẽ dictõis ſeu oꝛonis vt diſtiguat̃ vna ſyllaba ab alia ĩ ꝓductõe ⁊ correptõe, eleuatiõe ⁊ depſſiõe, ⁊ ornate ꝓferat̃. Dicẽ g̃ ꝓmo ſic. Ego mgr̃ Alleranꝺer (ꝓpoſui) ſcz in ꝓhemio libri, ibi Poſt hec pandet̃ rẽ. (pandere) id eſt manifeſtare (quãta ſit q̃libet ſyllaba puerſus) id eſt quõ cog̃ſcat̃ ſyllaba longa vl' breuis in vſu. Et (ꝓponaꝝ pauca) id eſt aliq̃ (ꝓgrua) id eſt ꝓgruẽtia metr̃. ¶ Pro euidẽtia eoꝝ q̃ dicunt̃ ac etiã dicendoꝝ ꝓmo videam⁹ q̃d ſit vſus. Verſus eſt oꝛo metrica clauſulatim porrigẽs rhetorice floſculis ad ornata. nihil ĩ ſe ſuperfluũ neq; diminutũ ꝓtinẽs. Et ꝺr vſus q̃ſi ter q̃terq; reuerſus, q: ſepi⁹ vtit̃ ⁊ reuertit̃ anteq; ꝑfect⁹ habeat̃, vl' q: finito vſu reuertit̃ ad linee' ꝓncipiũ aliũ inchoatur⁹ Metr̃ vo ſic diffinit̃ eſt l'raꝝ ſyllabaꝝ tẽporũq; dimẽſio. Et ꝺr a metros qꝺ eſt nũer⁹. q: in ipo attẽdit̃ numer⁹ ⁊ q̃titas ſyllabaꝝ. ¶ Et eſt ſciẽdũ q: hec ars metrica ꝑtert̃ ordinat̃ ad tria. ſcz ad mẽoriaꝝ firmioꝛẽ ad maioꝛẽ delectationẽ. ⁊ ad narrationẽ breuioꝛẽ. vñ Metra iuuant aĩos cõprehẽdũt plurima pauc'. Priſtina cõmẽorant q̃ ſẽtria g̃ra legẽti. Itẽ nota q: ſine hac lege m̃trificandi q̃ legẽda ſũt male poſſent elucidari. Vñ vſus. Ambulat in tenebris ſine lege clericus omnis, Qui ſine metroꝝ lege legẽda legit.

Verſus

Metrũ

Distinctio pedum

Que doctrina licet nō sit penitus generalis
Proderit ipsa tamen pueris si lectio detur
Per se multa scient z doctor pace fruetur

¶ Dic autor rñdet tacite qōni. qr possz aliqs dicere seu q̄rere vtz hec doctria q̄ dar i pñti capl'o sit general'. i. plene dar ō arte metrica. Respondet autor z dicit q̄ nō. Tamē licet nō sit penitus generalis proderit pueris si lectio detur eis. Postea dicit z declarat q̄ pderit ad duo, scz q̄ pueri multa sciēt p se de modo versificandi, z doctor fruetur pace. quia nō fatigabit in interrogationib⁹.

Multotiens aliquas quas dat tibi regula longas
Siue breues. metri cogit grauitas variari

¶ Dic dic̄ q̄ multotiēs inuenies in autorib⁹ illā sylabā q̄ naturaliter est breuis pl̄ogari, z q̄ natural'r est lōga breuiari, z ꝫ est causa grauitatis metri. Et sic tangit q̄ hec ars metrica est satis difficilis.

Greca que nunc nostro nūc more suo variantur

¶ Dicit. q̄ greca vocabula ponuntur aliquando in metro fm morem nostrum z aliquando fm morem grecorum.

.i. ad libitū scz nominū p̄sideraui

Ad placitum poni proprioꝝ multa notaui

¶ Quasi dicat q̄ multa ꝓpria nō p̄nt poni ad placitū, z marie in prima sylaba z in media, dūmodo positiōe. dyptbongo. accētu vel vsu nō stringant ad ꝓductionē vel ad correptionē. Notāter dixit (multa) qr nō omnia ꝓpria nomina ponunt ad placitū. Illa q̄n̄ q̄ in autorib⁹ tm̄ ꝓducta reperiunt solūmodo sunt ꝓducenda. vt cesar.

Cum sim christicola normam non est mihi cura
De proprijs facere que gentiles posuere

¶ Autor se excusat de noib⁹ gētiliū. i. infidel ū. qr cū ipse christicola sit. i. christian⁹. nō intendit facere normā de gentilib⁹ noib⁹. z si forte fecerit hoc ex incidēti nō ex ꝓposito principaliter fecit.

Distinxere pedes antiqua poemata plures
Sex partita modis satis est diuisio nobis
Dactilus z spondeus exinde trocheus anapestus
talis pes illo pede antecedere
Jambus cum tribracho possunt precedere metro

Distinctio pedum

Autor icipit exponere illa pauca ꝓgrua. i. ꝓuenientia metrꝫ. q̄ se prius ꝓmisit expositurꝫ Dic̄ g̃ q; antiq̄ poemata. i. antiq̄ poete (distirere plēs). i. mltos pedes. Nā Jsidor⁹ posuit cētū z. xx. pedes. Hebraic⁹ vo. xviij. Nos aūt vtimur nisi sex pedib⁹. Et h̄ est q; dic̄ (Diuisio) scz pedū (partita sex modis est satꝫ). i. sufficiēs nob. Deiñ enūerat illos sex pedes dicēs (Dactil⁹ z spōdeus zc̄. Pes aūt put h̄ sumit̄ est sylla ba ꝫ tēporū q; dimēsio. Metrū sic pōt diffiniri. Metrū est lr̄arum sylla barū tēporū q; dimensio. Et sunt genera metroꝝ. xviij. sed autor hic nō determinat nisi de duob⁹. que sūt ꝺ cōmuniori vsu moderno rū. scz de exametro z pentametro de quib⁹ inferi⁹ dicem⁹. Pes Metrus

ꝓducta correptis.

Dactilus ex longa breuibusq; duabus habetur . Dactil⁹

ꝓductis ille pes Spōde⁹

Dicit̄ ex longis spondeus constare duabus

ille pes ꝓducta correpta

Syllaba bina trocheus ꝓstat tibi longa breuiq; Troche⁹

longam postpones illi pedi.

Productam breuibus subdes anapeste duabus Anapest⁹

Terna breuis tribracho iambo breuis insita longe Tribra/ chus

Hic autor declarat cētiā vniuscuiusq; ser pedū p̄dictoꝝ. Et dic̄ q; dactil⁹ ꝓstat ex trib⁹ syllab⁹. s. ex ꝑma lōga. z duab⁹ vltimis breuib⁹ vt audio Spōdeus ꝓstat ex duab⁹ syllab⁹ lōgis. vt audis Troche⁹ ꝓstat ex ꝑma lōga z vltima breui. vt audit. Anapest⁹ ꝓstat ex duab⁹ breuibus z vltia lōga. vt pietas. Tribrach⁹ ꝓstat ex trib⁹ breuib⁹ syllab⁹. vt legere Jamb⁹ vo⁹ ꝓstat ex ꝑma breui z vltima lōga. vt legas

correpta s̄ tpe

Syllaba que breuis est vnum tempus tenet inquo

exprimit tempus duplicare.

Profertur. longe spacium debes geminare

spacia considerabis

Sic cuiusq; pedis quot tempora sunt numerabis

Autor dic̄ q; breuis syllaba sub vno tpe ꝓferꝫ. z lōga sub duob⁹. z sic nūerab⁹ vl cōputare poterꝫ q̄t sīt tpa vniuscuiusq; pedis. Nā troche⁹ cū habeat vnā longā z vnā breuē habet tria tpa. Et sic de reliq⁹ pcurendū est. Notandū q; syllaba est lr̄aꝝ sub vno accētu spiritu q; plataꝝ certa cōprehēsio. Tēp⁹ aūt h̄ sumit̄ est dispositio ꝓnunciatiōis syllabe fin has differētias. scz correptū z ꝓductū. Syllaba

Versibus exametris semper debet pede poni

aa 5

Positio pedum

ille pes seruabit
Dactilus ī quīto. sextūq; nūq; retinebit

¶ Hic docet quō q̄sq; pes debet in ꝟsib⁹ ordinari. Et p̄mo dic̄ q̄ in versib⁹ exametris dactilus debet poni in quinto pede ⁊ nō in sexto.

.i. dactilū pones
In pedibus primis hūc spōdeum ve locabis

¶ Quasi dicat q̄ tu potes hūc lcz dactilū. ve p ⁊ spondeū in primis pedib⁹. hoc est in p̄mo secūdo tertio ⁊ quarto loco ponere

illi pedi vales
Omnes spōdeo donare potes nisi quinto

Quasi dicat q̄ spōdeus pōt poni in oīi loco p̄terq; in q̄nto exametri ꝟsus. ⁊ si reperiat in q̄nto p dactilo ponit. nā eq̄pollet sibi in tēporibus. vt in lucano. Ater celoq; pauit cruor armentoq;.

nullus locus illi pedi
Sedes nulla datur preterq; sexta trocheo

Quasi dicat q̄ trocheus ponit in sexto loco. ⁊ non alibi in extremo ꝟsu. Et est ꝟsus exametri q̄ ꝯstat ex sex pedib⁹. Dicit etiā heroic⁹ q̄a p hunc stilū heroum describunt vt plurimū gesta.

pones illū pedē
Quarta pentametri. quinta ve locas anapestū

illius versus illi pedi locus solūmodo
Pentametri tribracho sedes ptz vltima tantū

¶ Dic̄ q̄ anapest⁹ pōt locari i q̄rto ⁊ q̄nto loco ꝟsus pētametri. vt i Ouidio epl'az. Nihil mihi rescribas. attū ipa veni. i scās sic dicim⁹ nihil mihi rescribebat tū ipa veni. sc̄ pedes anapesti. Possum⁹ tū vitare pedes anapesticos dicēdo sic i scās̄iōe. Nihil mihi rescribas at tamē ipa veni. Sic em̄ postponim⁹ caraterā p̄mis duob⁹ pedib⁹ siliter ⁊ vltīs q̄ sil' iūcte ꝯstituūt q̄ntū pedē. s. spōdeum. Pētha metri versus ꝯstat ex q̄nq; pedib⁹. p̄mis duob⁹ dactil' ⁊ spōdeis. vl' p̄mo dactilo ⁊ alio spōdeo vl' ecōuerso. tertio spōdeo vl' iābo q̄rto anapesto. q̄nto tribrachō vl' anapesto. vt ptz in exēplo p̄mo Ouidū fm p̄mā scās̄ionē. Vl' pētametri ꝟsus ꝯstat i p̄mis duob⁹ dactil' ⁊ spōdeis. vt sup caleta lōga vl' breui seq̄nte. vt ptz i p̄dicto exēplo fm scās̄ionē scōam Si ꝟo i dissyllabis reperiat in tercio loco dicet q̄ ibi syllaba diuidit̄ p diereſim ⁊ efficit pes trysillab⁹. vt i Ouidio eodē. Hermonis hemonio laudonia viro. Dicet etiā pētametri ellegas. eo q̄ p ipm stat⁹ ellegie. s. tristicie solebat enarrari. Nota tū q̄ ꝟsus pentametri subdūc exametro

illi pedi spes
Iambo vel nulla vel tū tertia detur

Numerus vocalium

Exceptis exemplis in his duobus versibus. Sub veneris latere deberet
nemo latere. Nam nulla de v nere plurima deuenere
locum ille pes valeat

Forte sibi sedem tribrachus dare possit eandem

Quasi dicat q tribrachus pot poni i tercio pede. q fm aliquos ibi syl
laba breuis ponit p longa t sic esset dactilus t nō tribrachus.
illum pedem .i. antiqui

Et proceleumaticum posuit quandoque vetustas
modernus s' syllabis

Nunc nullus ponit breuibus sonat ille quaternis

Dicit q antiq aliqn ponebat in versu proceleumaticum q est pes con/
stans ex quatuor syllabis breuibus. vt in Virgilio. Nerent paribus scale
posteaq sub ipos. In scansione dicimus berēt parieti rc. ly parieti est
pes proceleumaticus. sed iste pes a modernis nō usitat.

Quinque vocales sunt a prioreq secunda — Numer⁹ vocaliū
.i. quinq⁹ prima
sequit. s. duab⁹ .v. vltima

Si succedit eis. sit o quarta. vq; suprema

Dic. pseq de correptione t productione syllabar. t q; syllabe fiunt ex lris
io incipit a distinctione lrar dicēs q lre vocales sunt quinq. scz a. e. i. o. v.
Et dicunt vocales. q; sine ipis nō potest fieri vox. t qlibet earū pot
facere vocē. id est syllabā p se. Littera sic diffinit. Littera est minima
pars vocis humane que potest scribi indiuidua
s' vocales

Omnis (preter eas) tibi littera psona fiet

Dicit q oēs alie lre pter quinq; vocales dicunt psonātes. qsi cum
aliis sonantes. nā sonū facere nō possunt nisi cū adiutorio vocaliū.

Mute sunt. b. c. d. vel. f. vel. g. k. p. q. t — Numer⁹ mutarū.

Quasi dicat q i psonantibus nouē sint mute. scz. b. c. d. f. g. k. p. q t. Et
dicunt mute. q; videt mut⁹ sonus. t in hoc differūt a semiuocali. qa
apertius pferunt. Videt cū vocalis ante pferendo ipis semiuocalibus
que sunt sex. scz. l. m. n. r. s. x. de quibus Alexander nullā particularit fa/
cit mentionē. qm earū nota i psenti materia nō sunt necessaria.

Sunt. l. aut. r. vere liquide. quia sepe liquescunt — Numer⁹ liquidaꝝ
piter aliqn ponimus
M simul nq; vel s liquidas qnq; vocamus
p tm nulla illarū
S nunq;. sed m. n. qui prius nūc neutra liquescit

Dicit auctor. b q. l. t. r. sunt vere liq̄de. q; sepe liquescunt in metro.

Mutatio vocalium

boc est ſyllabam naturaliter brevem producunt. Deinde dicit q̄ locamus. id est locatas reperimus liquidas. ſcz. l. m. n. r. s. Et magis declarando restringit dicēs q̄. s. nunq̄ liqueſcit. ſcz apud modernos poetas. Exempla querant ab autoribꝫ antiquis.

dupler multotiens

Conſona bina per i dic ſepe per vq̄ notari

.i. platio monſtrabit

Hoc quando fuerit vocum ſonus ipſe docebit

¶ Dicit q̄ J vel v ſepe fiunt ꝯſonātes. ſcz quādo ponunt in p̄ncipio ſyllabe alia vocali ſequenti. z q̄n fuerit boc. ipe ſonus. i. platio dictionis docebit. i. monſtrabit. nā p̄dunt ſonū vocaliū. vt iuno ven⁹.

p̄ponit .i. nō efficit ꝯſonans ſonū

Vocali preiungitur u non conſona. vimq̄

amittit ille dictiones ꝓcedit

Perdit z hoc ſuauis quer⁹ aut aqua lingua probabit

talis figura a tali lr̄a incipit

Nam dypthōgus ab u noſtro non inchoat vſu

nou⁹ mod⁹ loquēdi aliq̄n p̄cedente

Moſq̄ modernus habet quandoq̄ q̄ s preunte

.i. q̄n ſunt due ſyllabe

Syllaba diuiditur tunc u vocalis habetur

¶ Dic̄ u aliq̄n p̄it an̄ vocalē i eadē ſyllaba. z tūc nō efficit ꝯſonās imo p̄dit vim ꝯſonāt̄. Et h̄ ē q̄n iſte lr̄e. ſcz s. q. z. g. p̄ponūt. vt ſuauis. q̄r⁹. aq̄. z ligua. ¶ p̄dit vim ꝯſonāt̄ pz ex ipa platōe. Ptz etiā q: ſi eēt ꝯſonās tūc p̄ma ſyllaba h⁹ dictōis aq̄ p̄ducerēt p̄ pōnē de q z u ꝯſonātibꝫ. ſz corripit q̄ ptz i Ouidio ibi. Cū dñs porādo necta/ remiſit aq̄s. nec etiā eſt vocalis. q̄ ptz i ipa platōe. Et ſtaret ꝯſtitue rēt dypthōg⁹ p ꝯglutinationē duaꝝ. vocaliū in eadē ſyllaba. ſed nō debem⁹ dypthongū inchoare p u. z iō dic̄) Nā dypthōg⁹ ab u nō nō inchoat vſu) Preterea dic̄ q̄ apō modernos ſyllaba diuidit aliq̄n p̄cedēte u. vt ſuauis. z tūc u habet vocalis.

metriſte illā lr̄am

Verſificatores h pro nullo reputabunt

¶ Dic̄ q̄ h reputat̄a verſificatoribꝫ p nll̄a lr̄a. nec p vocali nec p cō ſonāte. ſed eſt tm̄ aſpiratōis nota

habeāt id eſt i ſcz q̄ ponat̄ int̄ duas vocales

Dum teneant iotam vocales vndiq̄ clauſam

.i. dupler ꝯſonās s̄ ꝯſonātes ille lr̄e

Conſona iota dupler. duplices x zetaq̄ fiunt

Ordinatio vocalium

s' ꝓsonās inuenit hoc nomē
Simplex zeta tamen reperitur. vt est perizoma
id est i s' ꝓsonās inuenta
Jota ꝙ composita simplex est sepe reperta
Dic ꝙ ista lra J quā auct iotā noiat posita i medio duaꝝ vocaliū vim suā retinētiū efficitur duplex ꝓsonās. vt troia. Et nota ꝙ si neutra vl alia aliaꝝ vocaliū vim suā nō retineret tūc J nō esset duplex ꝓsonās. vt via. Itē i ꝟbo baiulo as are. i portare nō ē duplex ꝓsonās. lz ponat i medio duaꝝ vocaliū. Et ꝟ ē iō. qz non claudit int illas vocales eꝝ accētu nec eꝝ nūero syllabaꝝ. Jō dic auct (vndiq; clausa). i. eql'r clausā ab vtraq; pte. ꝟ aūt ptz in ꝟsu Quidū dicētis Clotho colū baiulat. lachesꝭ trahit. atroposꝭ occat. Jbi illa syllaba iu corripit. qđ fieri nō posset si eēt ibi duplex ꝓsonās cū faceret positionē ad p̄cedētē syllabā. Deinde dicit. ꝙ r. z. x. sē etiā duplices consonātes. tñ. x. sepe reperit simplex ꝓsonās. z ꝟ in dictionib cōpositis. vt perizoma atis. qđ cōponit ex peri ꝑ positōne greca qđ est circū. et zoma vestis. Et est oīe illud qđ circūcingit pudendoꝝ velamen.
Itē iota de qua supi' distinxim' in cōpositōe repit simplex ꝓsonās vt būgis. qđ cōponit a bis z iugū. quasi duo babēs iuga.
s' aliq̄ .i. in vocalē termiata apponi
Dictio vocali finita vel in sibi subdi
.i. dictionē a vocali incipientē
Versu vocalem nunq; permittit eodem
Dic ꝙ si aliq̄ dictio desinat in vocalē vl in. m. nō dz seq dictio incipiēs a vocali in eodē ꝟsu. Et ꝟ fit ꝓpt̄ hiatū euitādū. si aūt repiat ꝟ est ex licētia poetica. vt i Lucano. Vicinūq; minax inuadit ariminuz z ingēs. Sepissime tñ abijcit vocal' p̄cedēti dictōis z etiā m cū sua vocali. Exēplū ō ꝑmo. Tu regere imperio ꝓpl'os romāe memento. Has discas artes. paciq; ponere mores. Parcere subiectis. z debellare superbos. Exēplū de scō. s. vbi. m cū sua vocali. Quisq; amat dictis absentū rodere vitā. Hāc mēsā indignā noverit esse sibi. Plura exē pla ꝗre in poetis. qz mlta iueniunt. Dicit notāter in textu (eodem ꝟsu) qz si ꝟ ꝓtingeret in duob ꝟsib sez ꝙ primꝰ ꝟsus termiat in vocalem vl in m z scōs ꝟsus incipiat a vocali nō tñ ꝓpterea sequeret incōueniens aliquod in metro.
s' aliqua duas .i. sonū seruāte
Syllaba que binas vocales vim retinētes
tenet ꝓducta ꝑ talē figurā hoc nomē
Continet. est longa dypthongo. sic probat aura
Dic ꝙ illa syllaba que fit ex duab vocalib vim suā retinentibus

De positione

¶Dicit ꝙ illa syllaba q̄ fit er duabꝫ vocalibꝫ vim suā retinētibꝫ est dyptbōgata. i. ꝓducīt ꝑ dyptōgō. vt aura. Quid ꝫo sit dyptbōgꝰ et vnde dicatur ⁊ quot sint dyptbongi patuit supꝝ in prima declinatione ibi (Dans ae dyptbongon)

.i. duplex ꝯsonās post ponunt.

Quando vocalem duo consona iuncta sequuntur

.i. vna duplex ꝯsonās s̄c vocalē .i. positio

Aut vnum duplex producit eam positura

¶Dicit ꝙ qñ duo ꝯsonātes iuncte sil'imediate sequūt̄ post aliquā vocalē. illa talis vocalis p̄cedēs est lōga positōe. vt arma tellus. Et idē attendit̄ si vna duplex ꝯsonās vocalē sequat̄. vt axis ⁊ troia. Jō dicit Alexander (Aut vnum duplex ⁊c.)

terminat̄ s̄c aliq̄

Sed cum vocali finitur dictio curta

.i. ꝯsonātes sequunt̄ s̄c vocalē

Consona que subeunt nō hanc producere possunt

¶Dic̄ ꝙ si dictio aliq̄ ēmiet̄ i vocalē natural'r brevē ꝯsonātes q̄ sequunt̄ nō pñt ꝓducere illā vocalē. imo remanet i eē suo. vt mare sta(turo.

.i. correpta s̄c aliqua

Si faciat curta vocali syllaba finem

talis ifa cū tali ifa transeant

Mutaq; cum liquida vocem subeant in eandem

s̄c vocalē corripe

Et vi nature proprie licet hanc breuiare

.i. ꝓpter tales ifas ꝓductā

Et propter mutam liquidam potes dare longam

¶Dicit ꝙ si aliqua syllaba natural'r breuiat̄. ⁊ muta ⁊ liquida sequunt̄ in eadē dictione. tūc illa syllaba pōt breuiari ex vi nature sue. ⁊ ꝓduci ꝓpter mutā ⁊ liquidā. vt in hac dictōe patris. ⁊ i similibꝫ. prima ēm syllaba natural'r breuiat̄. vt hic. Fer patris imperiū cū vbis erit in ira. Potest etiā ꝓduci ꝓpter mutā ⁊ liquidā. vt hic. Est patris matrisq; pie succurrere natis.

correpta illis litteris

Syllaba que brevis est muta liquidaq; sequente

ꝓducta nō potest

Longa potest fieri. sed longa nequit breuiari

¶Hic autē clariꝰ exprimit illud qđ ia dictū est dicēs ꝙ si aliq̄ syllaba brevis ponat̄ ait muta ⁊ liquida in eadē dictōe. tal' syllaba pōt produci vt ia dictū est. sed lōga syllaba nunq̄ pōt breuiari. vt in hac dictione matris. cuius prima syllaba est longa naturaliter. ⁊ nō po

Dictiones compositę

teſt breuiari propter mutam ꝛ liquidam ſequentes
illas prepõnes cõponẽdo nõ corripies
E de pre vel ſe componens non breuiabis
ſ̄ prepõnes corripe .i. ſequens
Sed vocalis eas poterit breuiare ſequela

¶ Dicit ꝙ iſte prepõnes e de pre ſe cõpoſite nõ breuiant. vt educo de pono prefero ꝛ ſeparo. Poſſunt tamen breuiari ſi vocalis ſequatur eas in cõpoſitione preeo preis. Ideo dicit (Sed vocalis eas ꝛc.)

B vbũ B vbũ ꝓ vt f̄cat diſtare ꝓducram.
Reijcio refert diſtat dant re tibi longam.
breuiabis ſ̄ dictõib⁹ ſequat
Corripies alijs. niſi duplex conſona ſubſit

¶ Dicit ꝙ iſta ꝓpoſitio re ꝓducit in iſtis duab⁹ dictõnib⁹. ſ. reijcio ꝛ refert ꝓ diſtare. In alijs vo dictõib⁹ corripit. niſi due ꝯſonãtes ſequant. vt reſto reſtas. reſtituo reſtituis. Producit etiã in his retuli ꝛ reperi. Et iõ vt in plurimũ ſcribunt cũ duplici ꝯſonãte.

ille dictões ſ̄ in cõpõne .i. due ꝯſonãtes
Bis bi breuies dantur. niſi conſona bina ſequatur

¶ Dic ꝙ bis ꝛ bi corripiunt in compõne. vt biuiũ. i. locꝰ duaꝝ viarũ. ꝛ bidẽs. i. pecꝰ duaꝝ dentiũ (Niſi ꝯſona bina ſequat). i. niſi duo noia ꝯſonãtia f̄cationẽ habẽtia ſequant. ſ. ꝓ compõnem. vt bimus a um ꝙrũ ſignificatio eſt cadẽ. Inuenit etiã bimatus us ui. i. ſpaciuꝫ vel tps duoꝝ annoꝝ. in quib⁹ illa ſyllaba bi ꝓducit.

ſ̄ dictõib⁹ .i. primitiuũ
In deriuatis ſua que ſit origo notabis
.i. a qua pt̄ .i. deriuatio
Quaq; fiet parte deſcenſus aptior inde
B vbũ illa deriuatiua
etiam in primitiua fuit
Et que vocalis in origine quantaq; manſit
ꝓ quia .i. dictões deriuatiuas decẽs erit
Nam deriuata tantam ſeruare decebit
poſtpoſita talis lr̄a nõ mutet
Subdita vocali ſi conſona nõ moueatur
illã lr̄am freq̄nter facit mutare
Vocalem ſepe noua conſona dat variare
B nomẽ vbale ex illo vbo variat ſ̄ vbo
Mobilis ex moueo datur ꝛ mutatur ab illo

demẽda locabunt regule

Excipienda sue ponentur in ordine norme

¶ In istis versibꝫ autor docet cognoscere syllabã longã vel breuẽ in dictionibꝫ deriuatiuis. Et est sensus. q̃ ẽnta fuerit aliq̃ syllaba in primitiuo tãta dz esse in deriuatiuo. dũ tñ in deriuatiuo nõ mutet illa cõsona sequebat vocalẽ in primitiuo. Verbi gra. moueo corripit primã syllabã. Sil'r monẽs z mouẽdꝰ corripiũt primã syllabã. Dic notãter dũ tñ psona q̃ sequebat vocalẽ in primitiuo nõ mutet in deriuatiuo. qr noua psona sepe dat. i. facit variare vocalẽ. hoc est sepe facit longã syllabã breuiare. z curtã pducere. Verbi gra. moueo corripit primã syllabã. z mobilis pducit eã. qr psona q̃ erat in primitiuo videlicet. u. mutat in deriuatiuo in. b. Tamẽ ista regula patit exceptionẽ que inferi9 ponet in loco suo. z ideo dicit (Excipiẽda sue zc)

. i. in dictionibꝫ cõposite figure

Hoc de compositis teneas q̃ sit tibi tanta ;

talis lra tenebit . i. dctõ simplicis figure

Vocalis. quantam seruabit dictio simplex

varies illã lram regula vitatẽ babebit

Si mutes etiam vocalem. norma tenebit

talis littera postposita dictõe

Consona dum maneat in simplice subdita voce

. i demẽda necessariũ demantur

Excipienda locis (quibꝫ est opus) excipiantur

¶ Hic ponit regulã de q̃ntitate syllabarꝫ in dictionibꝫ cõpositis. dicẽs q̃ tãta ẽ vocal' in dictõe cõposita q̃nta est in dictõe simplici. Verbi gra. amo corripit illã syllabã a. sil'r z adamo corripit eãdẽ. Deiñ dic q̃ regl'a etiã tenet si mutem9 vocalẽ in cõpositõe. dũ tñ psona subdita vocali i simplici dictõe maneat etiã i cõpositõe. Verbi gra. facio corripit illã syllabã fa. sil'r inficio corripit illã syllabã fi. licz a sit mutata in J. qr psona q̃ seqbat a in simplici seqt etiã J in cõpositõe. Verũ tñ hec regl'a multas patit exceptões q̃ inferi9 loco suo z tpe declarabunt. Ideo dicit autor (Excipienda locis.

s' pfecta locabis duarꝫ syllabarꝫ

Omnia preterita pones dissyllaba longa

s' pterita . i. vocalis añ vocalẽ a bibo

Que breuiant gemine vocales. deme bibitꝫ

a do a findo scindo a sto a tollo e' yba

Et dedit atqꝫ fidit. scidit. z stetit. z tulit hec sex.

¶ Hic autor ponit talẽ regulã dicẽs. q̃ oĩa preterita duarꝫ syllabarũ pducũt pmã syllabã. vt cepi. Deinde ponit expositiõez dicens tu debes excipe illa yba dyssillaba. que gemie vocales breuiant. i. que bñt

vocalē ante vocalē.quaꝝ prima semp corripiť.vt rui fui ſtrui plui ꝛc̄
Etiā excipiunť hec ſex verba diſſyllaba in textu poſita.ſ.bibit dedit fi
dit ſcidit ſteterit ꝛ tulit.que licet diſſyllaba ſint.tñ corripiunť.Fidit eſt
preteritū a fido,ſcidit a ſcindo.quod ſignificat aliquid per mediuꝫ
ſecare.Tulit eſt preteritū a tollo vel fero.ꝛ ſic de alīs.

ſup.pfectū duplicās ſup.ſyllabā ſyllabā corripi

Preteritum geminans primam.facit hanc breuiari

ſup.ſyllaba curta .ſ.pedo ꝫ vbū excipis

Eſtqꝫ ſecunda breuis.tamen vnū cedoqꝫ demis

¶Dicē ꝙ oēs p̄teritū geminās p̄mā ſyllabā,eādē breuiat p̄iter ꝛ ſe/
cundā.vt cado cecidi pario peperi.Tñ tu demis.i.excipis vnū p̄teritū
ſcz pepedi.qđ veīt a pedo is ere.ꝛ ſubtricuit ip̄m.pť eiꝰ turpē fcatio/
nē ſeu metri vl' breuitatē cā.Cedo etiā excipiť cuiꝰ p̄teritū facit cecidi
ſecundā p̄ducendo.vīꝫ.In bello cecidi.ml'tos tñ ante cecidi.

.i.vbis illoꝝ tempoꝝ

Preteritis pluſquāperfectis atqꝫ futuris

regula .i.vboꝝ p̄teriti tp̄is

Coniunctiuorum lex ſeruit preteritorum

¶Quaſi dicat.lex ſeu regula p̄dictoꝝ verboꝝ nup dicta ſeruit etiaꝫ
pluſquāpfectis ꝛ futuris cōiunctiuoꝝ modoꝝ.qui cōiunctiui dici
tur.eo ꝙ ꝫiunctione indigeant vt pfectum ſignificent ſenſum.Nam
tanta eſt prima ſyllaba pluſquāperfectoꝝ cuiuſlibꝫ modi.ꝛ futuroꝝ
ꝫiunctiui quāta eſt prima pſona p̄teriti pfecti indicatiui modi
.i.iſta

p̄dicta ſup.vbo aſſociata

Hec in paſſiuo ſunt tempora iuncta ſupino

¶Dicē ꝙ tria tpa p̄dicta ſūt iūcta ſupino in vbo paſſiuo.i.ſeruāt re/
gulā de ſupinis.de q̄ ſtari dicet ibi.ſ.lōga ſupina ꝛc̄.Alīꝫ vo exponūt
ꝙ ſūt iūcta ſupino.id eſt facta ſunt vel' coniuncta per ſupplementū
participij a ſupino deriuati.ꝛ pꝫ ſeruāt regulā ſupinoꝝ ꝛ p̄teritoꝝ.

.i.regulā ſup.tp̄is ſup.a p̄ñti formata

Normam preſentis per tempora cetera dicis

.i.principiū adiūge .i.principiū futuri tp̄is in dus

Participans ſocia preſens.in duſqꝫ futura

candē tenere regulam.

Debent conſimilem ſeruare gerundia legem

¶Dicit ꝙ quāta fuerit p̄ma ſyllaba p̄ſentis indicatiui modi ſingula
ris nūeri tanta erit p̄ma ſyllaba ceteroꝝ tpoꝝ.exceptis p̄teritis pfe/
ctis ꝛ pluſqꝫ pfectis ꝛ futuris ſubiunctiuoꝝ.de quibꝰ ſupius dixim⁹
Tanta eſt etiā p̄ma ſyllaba principioꝝ p̄ſentis tp̄is,ꝛ futuroꝝ in dus
deſinentiū,ſimiliter ꝛ gerūdioꝝ.

pducta tribues corripies.
Longa supina dabis dissyllaba.sed breuiabis
tū tū tū tū tū tū tū tū tū
Qui. si. ci. sa. li. i. da.ru.ra.sta.de supinis
derivativa sup.supina ꝑticipiū .i.exceptū
Orta:sequuntur ea.fit staturus tamen extra
¶ Hic autor ponit regulā ꝺ supinis.dicēs ꝙ supina dissyllaba pduc
cūt ꝑmā syllabā.vt natū.Sz inde excipiunt decē.q̄ p decē syllabas i
lra positas intelligunt.Qui.vt quitū qꝺ venit a queo qs qre.ci.vt
citū a cieo cies.si.vt sitū a sino sinis.sa.vt satū a sero seris.li.vt litū,
a lino linis.I.vt itū ab eo is ire.da vt datū a do das dare.ra.vt ratū
a reor reris.vu.vt rutū a ruo ruis ruere. sta. vt statū a sto stas stare,
Que oīa lz dissyllaba sint attn̄ corripiūt ꝑmā syllabā.ꝑter staturus
qꝺ ꝑmā pducē.lz deriuet a statū.vt ī Lucano.Cū statura fides supe/
ꝑ z nō ꝑmitiuū ꝟ nomē .i.adiectiue teneat (rū zc.
Nec patrem sequitur ambitus si moueatur
¶ Quasi ꝺ cat.ꝙ si ambit⁹ moueat .i.adiectiue declinat nō seqt̄ pa
trē.i.suū ꝑmitiuū.s.ambitū.qꝺ est supinū ꝟbi ambio is ire. Et qn̄
ambitus ponit exemplū in lra tūc eius penultima corripit.Sz am/
bitus ta tū ab ipo derivatū penultimā syllabā pducit.vt in princi/
pio metamorphoseos. Jussit.z ambire circū dare brachia ire.Et am
bitus idē est qꝺ circūdat⁹.Dicit notāter (si moueat) q: si nō moue/
ret.id est si adiectiue nō declinaret tūc sequeret eius ꝑmitiuū.q: pe/
nultima corriperet.vt ꝟ ambit⁹ us ui.id est circuit⁹.
sup.nomē ī illā ūminatōez in illā ūminatōez
Quod fit in us vel in o vel in or verbale vel in trix
ꝑticipiū ꝑteriti tpis ꝑticipiū futuri tpis
Participans quoqz preteritum.per ruscz futurum
ad regulā sup.a q̄ descēdūt.
Ad normam debent se conformare supini
¶ Dicit ꝙ ꝟbalia nōia in vs vel in o vel in or vel in trix terminata.vt
notus us ui.notio onis.notor oris.z notrix icis.Participiū ꝺz ꝑte
riti tpis.z sil'r ꝑticipiū futuri tpis in rus.vt notus a um.z noturus
a um tantā habēt primā syllabā quantā habent supina a quib⁹ deri
uant.Jō dicit.Ad normā debent se conformare supini
.i.nō correpta
Vi tum dante preit vocalis non breuiata
tū tū tū tū tū tū nitū nitū excipis. cōposita.
Qui. si. ci. sa. li. i. cog. ag. demis z inde creata
¶ Dicit ꝙ ꝟba facientia ꝑteritū in vi.z supinū in tum mutādo vi i

Crementū in dictionibus

tū ꝓducūt penultimā ſyllabā ſupini. vt amauī amatū. Deinō ponit exceptiōes dicēs. q' debēs excipe ẏba ſyllabal'r in textu poſita. ſ. q̄ vt quitū. ſi vt ſitū. ci vt citū a cieo. ſa vt ſatū. li vt litū. J vt itum. cog vt cognitū. ag vt agnitū. Et ſil'r creata. i. derīuata. ab iſtis quoꝝ penultima ſemp breuiaſ. licet oīa formenſ a ꝑterito mutādo vi in tū. vt ne quitū deſitū concitū inſitū oblitū reditū ꝛc̄.

.i. ntōs excedūt creſcentiā habere

Qui rectos ſuperant obliquos creſcere dices

¶ Hic auctor ponit introductiōes ad quaſdā regulas ꝓme ſeq̄ntes ꝛ dicit. Tu dices obliq̄s creſcere. i. creſcentiā hīe ſuꝑ iſtm̄ ſingularē que quidē creſcentia fit aliq̄n per a. aliq̄n per e. aliq̄n per J aliq̄n per o. ꝛ aliq̄n per v. Et de omnib' ponit inferius regulas generales. vi/delicet vt ſequitur.

ſup. numeri .i. nomē creſcētiā hīs ꝓducit

A pluralis ꝛ e crementum protrahit oq̄

.i. in noīe creſcentiā hīte

J vel v cremento breuiare iubemus eodem

.i. exempla iſta nomina

Sunt teſtes quorum quarum rerum. manibuſq̄

Iſta nomina ponunt̄ etiā ꝓ exēplis

Et verubus rebus dominabus ſiue duobus

¶ Dicit q̄ obliqui pluralis numeri creſcentes ſupra nominatiuū ꝓ a ꝛ e ꝛ o ꝓducunt illas vocales. quorū quarū rerum ꝛ duob' duab' rebus ꝛ dominab'. Deinde dicit q̄ i ꝛ v. breuiantur in eodē crementō. vt manib' ꝛ verub'. Et hec exempla ponunt̄ ab autore cum dicit Sunt teſtes quoꝝ ꝛc̄.

ſup. aliq̄ō excedere

Verbum perſonam (quod habet ſuperare ſecundam

.i. pītis rpis indicati creſcentiā hīs ꝑſiderabis

Primi preſentis) creſcens ac arte notabis

iſta regula

Debet ad actiui preſens hec norma referri

ſup. gen⁹ imponere

Et ſi non habeat actiuum fingere debes

¶ Dicto de cremēto qō fit in dictiōib' caſualib'. Nunc auctor ꝓſeq̄t de cremēto qō fit in nō caſualib'. puta in ẏbis. Et ꝓmo ponit introductionē ad regl'as inferius poſitas. dicēs. Et notabis ẏbum q̄ hz ſupare ſcōam ꝑſonā primi preſentis. id eſt pītis tēporis indicatiui modi. q̄ tale verbū habet creſcentiā ſupra dictā ſcōam ꝑſonā codē

mō sic dictū est in dictōibꝫ casualibꝫ. Verbi gra. amas ē dictio diſſyl laba. amam⁹ vo ē dictio trisyllaba. z amam⁹ hz crēscētiā supi illā scūdā psonā amas. Et tal' crescētia aliqñ fit p a. aliqñ p e. aliqñ p i. aliqñ p o. z aliqñ p v. De qbꝫ oibꝫ stati ponent regule generales. Tūc ibi. (Debet ad actiui) addit auto: z dicit. q hec norma scz de cremēt vboꝝ hz referri ad pñs tps actiui ℔ aūt dicit ppter cognoscere crescē tiā in verbis passiuis. q cognosci nō possūt bene nisi repsentarent ad actiuā. Preterea dicit q si verbū passiue vocis nō habeat actiuuz debes fingere. hoc est supponere q habeat. hoc aūt dic ppter cogno scere cremēta in vbis deponētalibꝫ q nō habēt actiuū.

.i. vbū hñs crescētiā p a .i. in oi ꝓiugatōe

A crescens verbum producere debet vbiqz

.i. correpta sup. ꝓiugatōis cōpositis

Et do fit breuis a cum prime compositiuis.

¶ Dicit q vbū hz pducere a crescēs. id est syllabā crescentē p a (vbiqz) id est in oi ꝓiugatiōe. vt amam⁹ doceam⁹ legam⁹ audiam⁹. Deinde ponit exceptionē dicēs. q in cōpositis prime ꝓiugatiōis hui⁹ verbi do das dare corripit a. vt in illis verbis circūdam⁹ z circundare venūdamus z venūdare. pessundamus z pessundare.

illa vocalis plongare

E nisi cum subit r debes producere semper

p qñ breuē sup. vba sup. vba pductam

Cum subit r curtam dant plurima plurima longam

¶ Dicit auto:. syllaba crescēs sup e pducit sp nisi r. seqt. vt amemus docem⁹ legem⁹ audiem⁹. Notāter dic (nisi r seqt) q: cū r. sequit. pluri ma vba dāt illā vocalē e lōgā. vt amer vl' amere. docerē doceres do ret. Et plurima dāt illā vocalē e curtā. vt legerē legeres legeret. ama uero amauer vl amauerit. hec aūt inferi⁹ distinguent. videz vt seqt

in ℔ vbo in ℔ vbo a volo vis

In sum siue fero crementa velimqz notato

in ℔ vbo

Ac edo.

¶ Dic autor. tu notato cremēta i ℔ vbo sum es est. siue in ℔ vbo fe ro fers fert. z in ℔ vbo velim qō venit a volo vis vult. q̄si diceret q il la vba irregl'aria sūt. z iō nō sequunt regl'am de cremētis alioꝝ vborū scz regulariū. imo p positionē aliqñ pducunt. vt eēm ferrē vellē. Alii qñ etiā breuiant. z tūc referunt ad lr̄aturā p̄teriti pfecti. vt tulero tu ler. fuero fuer. voluero voluer. voluerit. Hoc idē intelligit de ℔ ver bo irregl'ari edo es est. Nā aliqñ plongat in cremēt. vt esse in infini tiuo. aliqñ etiā corripit. vt i lr̄atura pñt optatiui. vt ederē. Nota q

Crementum in dictionibus

inq̃ntum hec quattuor ẏba p̃dicta irregularia sunt notari debent.
Inquantū vero nō referenda sunt ad regulā precedentē vel ad seq̃n
tem prout videbit̃ oportunū.
.i. oē ẏbū 3ª ẏiugatōis corripit .i. ẏiūctiui s⁹ tpa

Omne lego presens breuiat. quartiq3 secunda
p̃ducta s⁹ ẏbo vt legeris vel legere

Longam passiuo reris vel rere notato

¶ Dicit q oē lego. i. oē ẏbū tertie ẏiugatōis breuiat p̃ns tp̃s i q̃ bē
e sup r. vt i optatiuo mō vtinā legerē legeres legeret. Et breuiat scđa
tpa q̃rti. i. ẏiūctiui mōi. s. p̃teritū ipfectū. vt p̃terito ipfecto cū lege/
rē legeres legeret ⁊c. Deinde ibi (Lōgā passiuo) dic̃ q i ẏbis passi/
uis vbicūq3 rer3 vl' rere repit̃ semp penultia plōgat̃. vt legerer3 vl' le/
s⁹ p̃teritū s⁹ ẏiugationē corripiendū (gerere legeret

Plusq̃pfectum per quamlibet est breuiandum

¶ Dicit q illa vocal' e breuiat̃ i p̃terito plusq̃pfecto cuiuslibet ẏiu
gatōis r seq̃nte. vt amauerā docuerā legerā ⁊c. Et b in indicatiuo.
correpta scz ẏiugatōe

Curta sit in prima beri. vel bere siue secunda

¶ Dic̃ q penl'tia futuri i beri vl' in bere t̃miati i p̃ma ẏiugatiōe ⁊ in
secūda corripit̃. vt amaberis vel amabere. doceberis vl' docebere.
in tali mō breuiata

In coniunctiuo duo tempora curta notato

¶ Id est p̃teritū pfectū ⁊ futurū ẏiūctiui. vt amauerī ⁊ amauero.
.i. bñs crescentiā longa facit

Et verbum crescens alibi producit eidem

¶ Dic̃ autor i oīb alīs tpib ⁊ mōis a p̃dict3 ẏbū crescēs p̃ducit il
lā vocalē e seq̃nter. vt futuro legar leger3. audiar audier3 vl' audiere.
illa vocal' scz ẏiugatio bñtia crescentiā

I tibi producit quarta crescentia primo

¶ Dic̃ autor q hec vocal' I p̃ducit̃ in p̃mis cremēt3 q̃rte ẏiugatio/
nis. vt audim⁹ audit3. Et dicit̃ (in p̃mis) ad differentiā secūdarum
vt audiuim⁹ ibi sunt duo cremēta. Primū crementuz attēdit̃ i hac
sylaba di q̃ p̃ducit̃. Scōm in sylaba vi q̃ corripit̃.
inuenit̃ corripiendo

Omni preterito reperitur imus breuiando

¶ Dic̃ autor q i oī p̃terito pfecto p⁹ pso⁹ i im⁹ t̃miato penl'tia breui
longā fac (atur. vt amauim⁹.

Inq̃z velim produc crementa propria vel in sim

¶ Dicit q in hoc verbo velim velis velit. ⁊ sim sis sit propria cremē
ta p. I facta producuntur. vt velimus, simus sitis.

Crementum in dictionibus

corripies illa lra

I breuies alijs si non v consona subsit

¶ Dicit q in alijs cremētis seu tpib⁹ siue modis, i breuiat. vt volu erim⁹ z fuerim⁹ z amauerim⁹ (si nō subsit v cōsona) id est nisi v cōsonans sequat. vt audistis. quia tūc I pducit.

habēs crescētiā longā facit corripiet

O crescens verbum producit. et v breuiabit

¶ Dicit q verbū pducit syllabā crescentē per o. vt amatote, z breuiat illam que crescit per v. vt volumus possumus

p vba dissyllaba in syllabis crescentia

Has per crementa normas dissyllaba serua

s^c syllabas scz regulas

Sed tamen has omnes dic ad medias speciales

¶ Dic autor q be regle ō cremēt; ꝙdis sc̄p cremēta dissyllaba. i. p vba duaꝝ syllabaꝝ. sz tn sūt regle speciales ad oēs medias syllabas q̄ sc̄ine pmā z vltimā. q̄ oēs medie a vsificatorib⁹ dicunt.

dictō cōposite figure seruans

Compositum partis retinens i fine prioris

scz i corripit s^c syllabis b nomē b aduerbiū

Hanc breuiat medijs. sicut tubicen. sed ibidem

demes socies b nomē

Excipies iungetur ei tibicen vbiq;

Hic autor ponit vnā regulā dicēs (Cōpositū). i. dictio cōposita (retinēs i i fine pt; poz;) b est i fine dictōis q̄ pmo intrat cōpositionem (breuiat hāc) scz vocalē i (sic tubicē). i. canēs i tuba. qō cōponit ex tuba z cano canis. Nā ista syllaba bi corripit. cū i sit i fine b^a pt;. Deinde ponit exceptionē in his dictōib⁹ ibidē tibicē z vbiq;. in q̄b⁹ illa vocal' i pducit. Ibidē dz excipi z idē. z est aduerbiū locale. Tibicen cōponit ex tibia. qō est instrumētū. z cano cgnis canere. z est ille cui vtit tali instrumēto. Ubiq; cōponit ex vbi z q;. z est aduerbiū loci.

ex illa ꝓpone insepabili longā fac excipe

Ex di compositum produc. sed deme diserus

s^c dictōes ex dictōe greca pones

Et que componis ex greco curta locabis

¶ Dic q hec ꝓpositio di pducit ex cōpositōe. vt diligo. Deinde ponit exceptionē di (sz deme). i. excipe (diser^a ta tū). i. facūd⁹ vl' eloqns. cuius pma corripit. vt i Horatio Fecūdi calices quē nō fecere diserti

Si opponat autori ex eo. q istō vbū dirimo inuenit i pma correptū vt in Ouidio methamorphoseos ibi. Hāc de^a litē melior natura dir. mit. Rndendū est q b vbū dirimo cōponit ex di z emo. z r inter

posita emutat in i, z pter hoc vocalis dictionis cõposite potest variari, vt supra diximus in regula data de cõpositis, nã post illã ppositionẽ sequi deberet e in hoc verbo dirimo, sed ia r interposita sequt eam, io illa ppositio di põt breuiari p illã regulã inferi⁹ positam ibi (J sup r longã ꝛc. q̃ polysyllaba sũt breuies ꝛc.) Deinde ponit aliã exceptionẽ dicẽs (Et que cõponis ꝛc.) quasi diceret, in dictionibus grecis compositis di breuiat, vt diatesseron, qõ est species cantus, et disamis qõ est nomen syllogismi logicalis.

correpta s^c vocali sequẽte

Vocalis breuis est alia subeunte. sed inde

excipi multa .i. diuus diua diuũ

Demi plura queunt. vt dius diaq; dium

b vbũ bñs duas syllabas corripit

Et fio cum sit dissyllaba vox breuiatq;

.i. dictio pl'es bñs syllabas sunt exẽpla

Cum polisyllaba sit. fiet probat hoc fieretq;

¶ Hic autor ponit vnã aliã regulã generalẽ ad oẽs formas prout vna vocalis pcedit aliã in diuersis syllabis. Et dicit q; vna vocalis ante aliam vocalẽ breuiat. vt meus in pma z respuo in scda siue in media (Sed inde) Ibi autor ponit exceptionẽ dicẽs. q; plurima vocabula possunt excipi. vt dius dia dium. id est diuin⁹ (z fio quando est vox dissyllaba) id est dictio duaꝝ syllabaꝝ etiã producit polisyllaba. id est dictio pluriũ syllabaꝝ breuiat. Et ponit exemplũ dicẽs (fi/ et probat hoc fieret) Nam si bene consideras prima de fiet pducit et prima de fieret breuiatur.

pductam vt speciei maneriei

E super i longam dat declinatio quinta

dum in gtõ singulari

Quando vocalis preit e. sed eam breuiabis

Consona si precat. dic ergo rei speciei

¶ Dicit q; e ante i pducit in genitiuis z datiuis quinte declinationis qñ vocal' pcedit e. vt speciei. sed breuiat qñ ꝓsonans precedit vt spei. Et ipemet exẽplificat in lra. vt speciei vbi e pducit. q; vocalis pcedit e. Et rei. vbi e corripit. q; ꝓsonãs r pcedit e.

s^c noia sociant s^c greca

Grecaq; iungantur. que longa frequenter habentur

¶ Quasi diceret q; vocalis ante vocalem in grecis dictionibus producitur frequenter vt in Ouidio. Medee medea forem ꝛc. Dico (frequenter) quia aliquando corripitur, vt in eodem. Thesea deuoui ꝛc.

Regula generalis

s^c noĩb corripĭt s^c dictõnib

I super a proprijs raro breuiatur hebreis

¶ Dic̃ q I añ a raro breuiaĭ i dctõnib hebreis, vt maria mathias/
exigũt vt illius vnius

Vt tua metra petunt dabitur genitiuus in ius

breuias ab alter plongas in gtõ

Corripis alterius. semper producis alius

¶ Dic̃ q gtũs i ius ñiat^r i metro põt poni^t ad placitũ i pducẽdo
vl corripiẽdo. Inde excipiunt alteri^s cui^s penultia breuiaĭ. z ali^s cu/
pducĭt vnus q̃ttuor eq̃z solis (ius penl'tia pducĭt i gtõ.

Tenditur eous. aer. platea. chorea

¶ Dic̃ autor q noĩa i lĩa posita pducũt vnã vocalẽ añ alterã voca
lẽ. Eous ðr eẽ equ^s vehẽs currũ sol'. z ðclinaĭ etiã adiectiue. vt eous
a. um. i. oriẽtal'. Chorea est ludicr̃ cãtilena vl' saltatio. Aer z platea
de se patẽt. Tñ platea varie ponĭt i metro. vt inferi^s patebit ibi (Vt
s^c syllabe corripiunt (placet i platea z̃c)

Vocalem medie breuiant si muta sequatur

tali littera scz mediã syllabã

Cum liquida. tamen hanc productam pone breuẽq̃

auxiliatrix ab october vt amatrix

Longa sit adiutrix. octobris. nomen in atrix

s^c grãmatici

Cum chiragra podogra quidam breuiant. alij non

¶ Quasi diceret q ĩ mediis syllab vocal' põt breuiari mutacũ liq̃/
da seq̃nte. vt cõpatr̃ Et nota q hec regl'a tñ valet i dictõib natu/
ral'r corripiẽtib vocalẽ. q̃si natural'r pducerẽt eã nõ posset corripe.
vt supĩ dictũ est ibi. (Si faciat curta vocali syllaba finẽ z̃c) Vnde
ponit exceptionẽ dicẽs. q adiutrix. octobr̃. z nomẽ in trix termina/
tũ. vt amatrix pducũt vocalẽ i mediã syllabã. z nunq̃ breuiãt. licet
muta z liquida sequanĭ eã. Preterea dic̃. q quidã breuiãt. quidam
nõ breuiãt mediã vocalẽ in his duob noĩb chiragra z podagra.
Chiragra est gutta vl' infirmitas quedã in manib. podagra vo in
pedib. Podagra cñ ðr a pos qõ est pes z eger egra egrũ.

Sequitur de primis syllabis

breuias b vbũ b vbũ

a ante, b Ante b corripis a. sicut scabo siue scabello

boc nomẽ boc nomẽ boc verbũ boc nomen

Et stabilis stabulum dabo vel labo siue flabello

In primis sillabis

hoc nomē ercipiā a labor .i. ficticiū a flabo
Et labor. hinc demam labi cum fabula flabam
hoc nomē .i. putredo a sto esce macula
Stabilis z tabes z stabam pabula labes
a for male vidēs adiungam
Et fabor strabo nabamqz simul sociabo
b nomē ad placitū ponēs
Fabellum varias

¶ Supl⁹ posuit auctor regl'as generales ad oēs sillabas. In hac p/te ponit regl'as generales. Et pmo ad pmas sillabas scdo ad me/dias. tertio ad vltias sillabas. Pars scda incipit ibi (A breuis in medijs) Tercia ps ibi (Voces siue dab) Itē pma ps i q̄ determiat de pmis sillab diuidit in q̄nq; ptes fm q̄ sc̄q̄nq; vocales. Prio enim determiat de pmis sillab inq̄tū a pponit ꝫsonātib⁹. scdo. e. tertio. i. q̄rto. o. q̄nto. u. Pars scda incipit ibi (Añ b fit breuis e) Tertia ibi. (Añ b corripis i) Quarta ibi (Añ b dōga fit o) Quita ibi (Ante b fit breuis u) Itē pma ps (in q̄ determiat de pmis sillab inq̄tū a pponit ꝫsonātib⁹) diuidit i rot ptes q̄t sūt ꝫsonātes quib⁹ a pponit in di/ctiōib⁹ latinis Et pmo ostendit. A ponit ante b. scdo ante. c. tertio ante d. ꝛc. Patet iste de se patēt. Itē pma ps in q̄ determiat de pmis syl/labis a p̄cedēte b. diuidit in duas ptes. q; pmo ponit regulā cū exē plis suis. scdo ponit exceptionē. Scda ibi (Hic demā labi) Ad pri/mā ptē dicē sic (Añ b corripis a) q̄si diceret q; a añ b breuiat in pmis sillab. sic scabo scab. i. gtare. Inde b scabellū. z pl'r ntō hec scabella id est pua scāna. Stabil'. i. ostās vl' firm⁹. z dr a stādo. Stabul⁹ ē lo cus bouū z aialiū. Dabo bis a do das. Labo bas. i. vacillare. Flabel lū est instrumētū fugādi muscas. Labor laboris est op⁹ vel opatio. z corripit pmā. Deinde ponit exceptionē dicēs (Hic demā. i. ercipias illa q̄ ponūt i lra. s. labi qđ est infinitiu⁹ a labor laberis. i. cadere. Fa bula est sermo fict⁹. Flabo bas bat. z sto stas. Pabula b pabulū in ntō. i. esca. Labes. i. macla. Fabor est futurꝰ a for farꝭ. i. loqr. Stra/bo onis i. luse⁹. Nabā bas bat a no nas. q̄z oīm pma sillaba pduc it. Exēpla q̄re i auctorib⁹. Deinde dic (Fabellā varies) q̄si diceret q; p ma sillaba b⁹ dictōis fabella pōt pduci z breuiari. Et fabella ē dimi nutiuū a fabulo. vl' fm alios a faba. Pro euidētia regl'arꝫ seq̄ntiuꝫ nota ordinē suppositū tāq̄ introductionē ad seq̄ntia. q̄ sarꝭ facilia

correpta. exēplificat b nomē .i. aspacer fieri (itellectui sr.
A c breuis. probat hoc acer. arbor. acerbor. acesco A ante c
vt bacca vt pacꝭ plōga corripe pactū facere
Cum b preit aut p produc. breuiaq; paciscor

Regule notabiles

ꝑ ꝟbū ꝑ nomē ꝑ nomē ꝓducendus

Et placet et baculus ſpacium brachos eſtq; morandus

ꝓp's q̄dā eloq̄ns edificiū ꝓp's quidā

His acer trachus facundus machina dachus

eſt auis q̄dā iūgitur flos vel lapis .i. indr̄ter ponit

Graculus addatur. ſed iacinctus variatur

breuiabis s^c p q̄s aſcēdit locus breuis in aqua

a ante d A d corripies tibi gradus et vada teſtis

demit ꝓſulo colore eq̄ ad modū palme

Excipitur radit et clades ſuadeo ſpadix

.i. do vltra duco. deus belli

Trado traduco gradiuo vadoq; rado

.i. ciuitas vel inſula

Et gades

vt faber. i. callid^s s^c q̄n ꝟcat lapidem

a ante f Eſt ſuper f breuis a. ſit ſaphirus lapis extra

¶ Dicit q; a añ f corripit. ſz excipit ſaphir^s qñ ponit ꝑ lapide. q; tūc ꝓducit. ſz qñ ponit ꝑ viro tūc corripit. Añ ꝟſus Portic^s eſt rhome qua dū ſpaciādo formoſe Res querendo nouas inuenit de ſaphiro phas Inſtitor ignotus vēdebat ꝑ ſaphiro tbus. Vas trib^s et ſemi fodis ego ꝓdigus emi. ꝛ debet ſcribi per ph

vt ago ingenioſus occiſio multoꝝ hominū

a añ g A g breuis. probat ecce ſagax. ſtrages retrahatur

.i. fleo. tbeca gladij. dom^s paſtoꝝ. veſtis diſcolorata. i. incātatrix

Vagio vagina magalia ſtragula ſaga

paſtillū de riga inquiro iungitur

Longa producit petrus indago ſociatur

.i. ante ſit excipe hoc nomē

Si p vel l preſit produc. ſed deme flagellum

.i. qñ ꝟcat rete vel regionē corripit ſed

iungitur ſtrepit^s arboꝝ qñ ꝟcat vulnus ꝓducit

Additur atq; fragor fragilis. plaga rete vel ora

¶ Dicit autor q; in primis ſyllabis a ante g corripit. vt ſagax. Sz iſta que exemplariter ponuntur in textu ſunt notanda quoniā ꝓdu cuntur. vt dicit terrus.

vt q̄lis talis. dc̄nes duaꝝ ſyllabaꝝ. i. voco

a añ l A ſuper l tardant diſſyllaba. ſed calo verbum

hoc nomē .i. adiectiū illā ꝑpōnem

Ac alit atq; malum. quod mobile demo palamq;

In primis sillabis

turris lignea dea pabulorum
Atq; phalam sit deinde pales his iuncta phalanscq;

Atq; salum mare
.i.q̄ descēdūt ab istis. vt phalernū breuiantur
His que nascuntur pariter quoq; corripiuntur
sc̄ noia .i. que habēt crescentiā in gtō
Hec quibus est crescens genitiuus corripe. sicut
in gtō paludis .i. auis
Sal salis atq; palus. calo dematur et ales
vt talio valeo corripies instrumētū mittēdi iacula
Que polisyllaba sunt breuies. balistaq; tolles
instrm q̄ ludit. obscuritas. pisc; q̄dā. aspitas viaꝝ. sordet
Alea caligo balneaq;. salebra squalet
¶ Dic̄ autor q̄ a sup l in p̄mis syllab̄ p̄ducit. z b̄ est vez in dc̄oníbꝫ
dissyllab̄. i. in dictōibꝫ duaꝝ syllabaꝝ. vt talis q̄lis. Sed nota excep/
tiones in textu positas. q̄ ibi incipiunt (Sed calo verbum
vt fama stramen que postea ponūtur
A super m tardant dissyllaba queq; sequuntur A añ m
a do das esuries. vest; p̄ciosa b̄ v̄bū. excepta
Sūt damus atq; fames clamis. et tñ hac amo dempta

Atq; thamos
.i. dictōes plurīū syllabaꝝ .i. perdo excipit
Que polisyllaba sunt breuies. amitto sit extra
massa lata plango chorda cū qua iacit telū
Lamina lamentor. quibus amentum sociabis
¶ Dic autor dic̄ q̄ in p̄mis syllabis a añ m p̄ducit in dc̄oníbꝫ dua
rū syllabaꝝ dempt; illis q̄ ibi ponunt (queq; sequūt) Tūc ibi (Que
polisyllaba) Dic̄ q̄ in dictōibꝫ polisyllabis a sup m corripit p̄ter il/
la que excipiunt ibi (amitto sit extra)
vt panis formāt sc̄ noia excipe
A super n longam faciunt dissyllaba. deme A añ n
b̄ nomē b̄ v̄bū. aial q̄dā .i. vetula pisc; q̄dā
Hinc manus atq; canor. canis. his anus addas anasq;
¶ Dic̄ q̄ a sup n i dictiōibꝫ dissyllab̄ p̄ducit. vt panis. Inde excipit
man⁹ cū q̄busdā aliis. Man⁹ pl'a fcat. vñ⁹. Pars bois p̄mpta. p/
tectio. turba. ptās. xp̄s. vindicta. mīsatio. mun⁹. hymago Dipotē
tis op⁹ dicit eē man⁹. Canis A cane nō magno sepe teneť aper. A/

bb 4

nus Dic ꝓcedit anꝰ. cuiꝰ male sibulat anꝰ. Et alibi. Dū se curuat anus retro sibi sibulat anus. Et alibi. Estimo nō sanū qñ digitꝰ docet anū. Anas O fluuialʾ anas q̄nta dulcedie manas. Si mibi ca uissem si frena gule posuissem. Febres q̄ternas nō reuocassꝫ anas.

ꝑpō greca .i. apparitio

Ac ana siue phanes

.i. deriuenť sc̄ dcōib⁹ vt maneo ꝑsiderabis

Mi sint a longis polisyllaba curta notabis

.i. guloſus vel luxurioſus

Baneo demat⁹

¶ Dic̄ ꝙ ī dictōib⁹ polisyllab̄ corripiť a añ n. Jñ excipiť baneo.

vt apō auicʾla q̄dā ꝟberor comedere vt pueri

ā ante p Ap breuis. nisi papilio vel vapulo papo

nomē ꝓpʾli berba q̄dā. lapis ꝑciosus. gula. summꝰ pōtifex

Apulus ꝛ lapa saphirus crapula papa

manutergiū. est berba q̄dam

Mappaq; cum rapa

¶ Dic̄ ꝙ a añ p corripiť. vt apud aper. sꝫ papillo cū alīs excipiť.

vt aqua curta vt nequaq̄

ā ante q Ante q fit breuis a semper. nisi compositiua

¶ Dic̄ ꝙ a añ q semꝑ corripiť. vt aq̄. nisi sint cōposita. vt nequaq̄.

correpta spica curuus diuinator

ā ante r Ar breuis est. quod arista probat varicosus aruspex

demiť berba q̄dā exsicco q̄dā vena

Excipitur carex ac areo varica varex

¶ Dic̄ autor ꝙ a añ r in primis syllabis corripiť. vt arista. Inde excipiť carex cum alīs dictionib⁹ in textu positis

¶ Varica a varex est vena ꝓtensa a pede vsq; ad caput. Unō nota ꝙ ꝓmā bꝫ ꝓductā. vt ptꝫ in lra. ꝛ varicosus ꝓmā correptā. q̄re patꝫ ꝙ est ibi exceptio ab illa generali regʾla (In deriuatiuis) ꝛa varica varicosus. vñ Varicatꝰ aruspex ꝛ flāmas naribꝫ efflant.

regio q̄dā obedio fluuius

Area naricia vel glarea pareo nario

ꝓlonga .i. noia adiectiua

Produc rus vel ra vel rum. testis tibi clarus

altare stabulū porcoꝝ .i. modicū

Ara dei et ara suis. sed para deme parumq;

vt nasus casus ꝓlonga. duaꝝ syllabaꝝ. ꝟ aduerbiū

ā ante s Cum subit s produc dissyllaba sit quasi dempta

In primis sillabis

vilis domus fundamentū vt asinus
Et casa siue basis.polisyllaba curta notabis
ƀ nomē demit sc̄ oscula. ꝓducta
Caseus excipitur.et basia longa notetur
¶Snia est ꝙ a ante s in dictionibꝫ dissyllabis ꝓducit. vt nasus ca
sus.sed q̄si caseus ⁊ basia excipiunt. Sed in dictiōibus polisyllab
corripit.Exemplū vt asinus.exceptis in tertu positis
correpta ƀ aduerbiū hoc nomen!
A t breuis.nato sit testis quater atq; quaternus A ante t
a sto ,i.māsio ƀ vbū excipiatur
Atq; statum status ⁊ statio latet.ac retrabatur
ꝓbeta planeta lucerna adiectinū
Vates saturnus laternaq; mobile latus
ƀ nomē nūerale ꝓstellatio ƀ nomē ꝓiūcrio.obscurus
Quattuor ⁊ fatum naturaq; quatinus ater
palacia fidelis repagulū qđ opponit ostio
Atria catholicus clatros sociare solemus
,i.latū ƀ aduerbiū.ad placitū pones
Platos cum statim varies.sed longa notabis
s dictōnibus.vt mater.vt pratū.tali lra p̄cedente
In quibus m super est aut r muta preeunte
matheſ media correpta ē scia q̄druuial.sz media ꝓducta diuinatio
Philosophi matheſim dicunt.vetereſq; matheſim
ad placitū ponit hoc nomē platea
Vt placet est platea dic platea siue platea
¶Snia est ꝙ a añ t corripit. Exēplū vt q̄ter q̄tern⁹. Sz excipiunt
dictōes in tertu posite. Tūc ibi (Lōga notabis) dicit.si m vl r prece
dit a tūc talis syllaba ꝓducit. Exemplū vt mater pratū.
vt auis correpta illas dictōes excipies
A super u breuis est.sed gnauus ⁊ auia demes A ante v
a gaudeo puppis mare auis q̄dā a malo
Gauisus nauis et mauors pauoq; manis
dulcis puersus p̄cedit vt clauus ⁊ flauus
Suauis prauus.item si presit l addita mute
¶Snia huj⁹ tertus est ꝙ a sup u in p̄mis syllabis corripit. Exēplū
vt auis. Sz inde excipiunt gnau⁹ auia cū reliqs. Sil'r dōm est de il
lis dictiōibꝫ in q̄bus l lra addita mute p̄cedit ipm a. Exēplū vt cla/
uus flau⁹. Sequit nūc de illa secūda vocali, s. e, quō se habet q̄ ad
correptionē ⁊ ꝓductionē i p̄mis syllabis.

lebes lebetis .i. due cõsonantes p̃cedãt

E ante b. Ante b fit breuis e. si non duo consona presint

¶ Hic autor agit de correptione ⁊ p̃ductõe p̃maꝫ syllabaꝫ fm q hec vocal' e p̃cedit b. vnde dicit q e p̃cedẽs b corripit. vt lebes lebetis. Vñ Ouidius fuluos opereso exire lebetes

s'tpa facit b̃ vbũ .i. sol ciuitas q̃dã p̃siderent

Que formant debet. phebus thebeq̃ notentur.
vestꝫ sacerdotꝫ ifirmitas luna illa duo verba

Lebrida debilitas phebe nebam quoq̃ nebo.

¶ Hic autor excipit a regula predicta dicẽs. q̃ iste dictões in tertu posite sunt bñ notãde. vt sunt debet phebus quoniã excipiunt.

correpta iurta p̃pe circa tpa fornicarius

E ante c. E c breuis secus est testis. nisi secula mechus

a fer seorsum a cura fertilis regio p̃uarus visu

Fecis securus fecundus grecia cecus

clamãs p̃conĩũ cũ cũ furiosus aduerbiũ son⁹ reditiu⁹.

Preco mecũ te. se. vecors secius echo

locus i q̃ aliq̃d reponit manica deriuatur

Thecaq̃ longatur. a quo cyrotheca creatur

¶ Snia b⁹ tert⁹. q̃ qñ in p̃mis syllab e p̃cedit c. tũc corripit. Exemplũ vt sec⁹. Sz alie dcões i tertu posite p modũ exceptõis p̃ducũt

p̃ducis .i. dcões duaꝫ syllabaꝫ.

E ante d Ante d protrahis e. nisi sint dissyllaba. sicut

sedile b̃ vbũ b̃ defectiũ excipis b̃ vbũm

Sedes et tedet cedo pro dic demis edoq̃

organũ gressus bacul⁹ pastorꝫ arbor q̃dã dcões plurũ syllabaꝫ.

Pes pedis atq̃ pedum cedrus et polisyllaba curta

b̃ vbũ b̃ nomẽ assidu⁹ dematur

Vt sedeo medicus. sed sedulus excipiatur

discordia inficiues .i. plen⁹ seditiõe

Seditioq̃ simul et seditiosus habetur

q̃dã athenien' .i. aruum

Dedalus et predium

¶ Snia ẽ q̃ e añ d i p̃mis syllab p̃ducit. nisi sint dcões dissyllabe in tertu posite q̃ corripiũt. sic̃ sede. vt i b̃ vsu. Si q̃ sede sedes ⁊ cõgrua sit tibi sedes. Illa sede sede. nec ab illa sede recede. Sz polisyllabe p̃ducunt exceptis quibusdam.

p̃ qñ seq̃tur vt nefas vt refero defero

E ante f Eum subit f breuis e. sed compositiua notabis

In primis sillabis

¶Snia ē. q e añ f; corripit i simplicib. vt nefas. Sz i cōpositis pducit. vt refero defero.
correpta ẞ vbum guberno occulto

Ante g fit breuis e lego teste. regoq; tego — E ante g.
demas a rex vtor regis norma a lex
Excipias reges reginaq; regula leges
infirmꝰ regio q̄dā paup tegimē in pauptate viuo
Eger t egyptus degens t tegula dego:

Egis et egloceron
¶Snia ē q e añ g i p̄mis sylläb corripit. Exēplū vt lego tego rego:
Sz alie dictōes excipiunt. q: in illis e añ g. p ducit. vt reges in plurali numero a rex. t regina cum alijs in tertu positis
.i. e ante l pductā .i. duaz sillabaz. vt velū celū

E super l longam faciunt dissyllaba. sicut — E ante l.
brachia excipe cytbara ẞ aduerbiū a volo frigus
Chele. deme chelim velut inde velimq; geluq;

Atq; melos scelus atq; celer delos. t breuiabis
vt elemosyna elementū fouea monstrū marinū
Que polisyllaba sunt. speluncaq; belua demas
.i. vnctus spēs metalli spelūca
Delibutus t electrum speleaq; grecum
locus pioz templa associas
Elisius cum delicijs delubraq; iungis
¶Snia est qñ e p̄cedit l i p̄mis sylläbis i dictiōib; dissyllabis pducit. Exēplū vt chele. Inde excipiunt chelim t gelu cū q̄busdā alijs. vt ptz i textu. Sz i dictiōib; polisyllab pducit. vt spelūca belua
.i. e añ m vt meminī .i. mlier a semen excipis
Est super m breuis e. sed femina semina demis — E ante m.

Demoq; produces t longis addere debes
vt eminus s' dictiōib; ẞ vbū sociabo
E super m solam. sed correptis emo iungam
.i. orno dea fatidica
Ac emioq; themis
.i. cū crescētia in gtō vt semis semissis. thema thematis
Et cum crementa dissyllaba nōmina produc
memoris silua simul cora corripies
Sed memor atq; nemus pariter femur abbreuiabis

¶Snia est.e sup m corripit. Exēplū vt emin⁹ emo emio ꝛ themis, Inde excipiunt ꝺ crōes dissyllabe q̄ bñt crescentiā in grō q̄ ꝓducūt e añ m. vt thema thematꝭ. Inde excipiūt mēor nem⁹ ꝛ femur q̄ corri

vt fenū venū illa ꝓiūctio boc nomē (piuntur,

E ante n E super n longa. sed enim breuis atq; fenestra

Atq; penu penitus penetro penes atq; penates

Et frenesis varies

vt bene gene sener teneo venio p̄ponit s⁹ lr̄ee

Si b vel g vel s t vel v preiungitur illi

correpta b̄ subm a veneo boc nomē

Fit breuis. ac venum produci venaq; debet

corrigie q̄ pēdēt a mitra ep̄i feras cape inferna .i. fer

Thenita thena simul venor sic trenera cenus

¶Snia est. e sup n ꝓducit vt fenū. Inde excipit emī ꝛ fenestra cū aliis dictiōibꝫ in tertu posit. Et sib vl⁹ g p̄cedit e tūc silr corripiūt. Exemplū vt bene gene teneo ꝛc. p̄ter illa q̄ in tertu excepta sunt.

vt repeo crepo inuenire

E ante p Ante p fit breuis e. veluti reperire. p duplex

a reperio preputiū est pellicula q̄ solet incidi a iudeis velox

Repperit excipies simul ꝛ preputia prepes

Cepaq; protrahit e. sed hanc produ cere debes

vt sepe sepia sepio sepes corripe subtus terrā aliq̄d ponere

S sibi preposita. breuiato tamen sepelire

nūcrus in q̄ inuenit nouiluniū repo. i. latēter intro

Longa fit epacta repoq; simul sociatur

¶Snia b⁹ text⁹ vult. q̄ e añ p. corripit. Exēplū vt repeo reperio. Sz tñ excipiunt illa q̄ i tertu ponūt. q̄z aliq̄ corripiūt ꝛ aliq̄ ꝓducunt.

vt equ⁹ substātiuū illa ꝓiūctio excipit .i. mare

E ante q Ante q fit breuis e sicut neq;. demitur equor

adiectiuū .i. silis ꝫ b̄ aduerbiū b̄ aduerbiū prauus

Equus ꝛ equalis nequaq; nequaq; nequam

¶Est snia in b̄ q̄ e añ q in p̄mis syllabis corripit. Exēplū vt equus fm qō est nomē substātiuū demptis illis q̄ in tertu ponunt

.i. e añ r corripias ordo dña fulmē apparēs in mari

E sup r E super r breuies. series hera siue ceramon

ad herū ptinēs dñs diuisio demis .i. fort vel nobil

Sic ꝛ herilis herus heresis tñ excipis heros

In primis sillabis

hoc ẏbū mortal' miseria .i. viridis filius beri
Hereo feralis crumnaq; cerulus heres
tristaꝫ ẏmis q̄dā vnguētū ludi ꝑl's q̄dā
Heret et eruca ceronica feriaseres
.i. metallū ẏbū .i. q̄n Feat gentē ꝓfectio apū tarde
Es eris quero gens ceres ceraq; sero
filia ꝓcari vl' signū celeste. i. salue
Erigone simulq; ethere
sunt vestes iueterate .i. multitudo clericoꝝ
Terapellinas debes clerus sociare
verus a um excipe in q̄ assaꝫ timeo
Longa fit e super r. sed deme veru vereoq;
Inferie aꝝ. i. sacrificia inferꝝ fcā ꝑ mortuis. Feretꝝ. i. lectꝰ mortuoꝝ
Heretrū. i. virga virilis Merū. i. vinū dulce siue claretū
Corripis inferias feretrum veretrumq; merumq;
talis lra añ posita vt sphera spero
P quoq; prepositā pones dissyllaba longa
mantica genꝰ calciamēti q̄ vsi tūr apl'i
Est testis pera vestis. produc ito pera
¶ Snia vl't q e añ rī ꝑmis sylläb corripiť. Exēplū sic series bera ceramō. Sz ab illa regl'a faē exceptōez q̄ incipit ibi. tñ excipis beros. q̄ durat vsq; ibi. Lōga sit e sup r. in q̄ notat q in q̄busdā e sup r ꝓlongať. Exēplū vt verꝰ Fm q est adiectiuū. de q̄ tñ itez excipit. vt pateꝫ vt deses thesis dcō cōpositę figure. i. positio (in tertu.
Longa sit e̊ super s. nisi compositiua thesisq; E super s
Atq; ihesus
¶ Snia stat in hoc e sup s ꝓducť. Exemplū vt deses. Inde noīa cōpositę figure excipiunť. vt thesis ihesus in quibꝰ corripiť
vt eras .i. vsus vl' ꝓfisus hoc nomē.
Ante t longa fit e ceu fretus. deme metallum E super t
timeo mare abscindo carmiꝝ post
Ac etiam metuoq; fretum meto metraq; retro
sociabis nomē ꝑl'i vt peto vt veto
Adiungesq; gethes. t si p preuenit aut v
illa prepō faē hoc nomē ꝑlongare
Pre formaꝫ preter. pretoꝝ producere debes
.i. mare vl' vroꝝ occeani vel dea aquaꝝ mater achillis
Thetis tos thetimq; dabit. thetis thetidisq;
¶ Sentēria est q e ante t ꝓducť in primis syllabis. Inde excipiunť

Regule notabiles

quedã noĩa in tertu satis exp̃sse enumerata. Etiã in illis in quib⁹ p vel v p̃cedit. Exemplũ primi. vt pero. Exemplũ scõi vt vero. Inde tñ excipiunt. p̃ter quod ꝓducit cũ sequentib⁹ in tertu.

vt euũ malus excipe. ỹ quasi sequens verũ.

E ante v

E super v ꝓducit vt seuus deme seuerus
subleuo curtus castor .i. nõ graue
Et leuo siue breuis beuer t leue non oneros̃um
¶ Snia but⁹ stat in hoc q e sup v ꝓducit. Exemplũ vt euum seuus. Inde tñ noĩa in tertu posita excipiunt
breuias quedã beroa .i. ꝓp⁹ hispanie

I ante b

Ante b corripis i. tribulus probat hoc t hiberus
¶ Dic autor agit de correptione t ꝓductõe primar syllabar fm q hec vocal⁹ i p̃cedit b. Et dicit q i p̃cedens b corripit. vt tribul⁹. instrumẽtũ excutiẽdi fruges. i pemal⁹. monile. i ĩras t rabo
Tribula demantur hibernus fibula scribo
cora genus vehiculi ingenu⁹ ab eo is ire
Tibia liburnum vel mõbile liber t ibo

Ac ibis

¶ Dicit q ista noĩa in tertu posita a p̃dicta regula excipiunt. q⁹ in illis i ante b nõ corripit sed ꝓducit
correpta .i. iniuriã dico

I ante c

Ante c fit breuis i. sit conuicior tibi testis
loquar excipio. opprobria. sagitta. loquor
Atq; dicar. demo conuicia spicula dico
pua platea relicte p̃mis. liq̃ victorie. uoluptio capill⁹ t
Vicus cum mica vel niciteria tricha
vicesimus tricesimus. auis q̃dã arbor q̃dã
Vicenus quoq; tricenus ficedula ficus
a liciũ arista auis q̃dã rostro suo ꝓforãs arbores
Licia cum spica vel sicut picaq; picus
geminat. gladius. aridus murabis
Couplicat sicca siccus. sed ico variabis
s⁹ cõposita. b nomẽ. cõponit q̃si fatũ dicẽs. corripit
Queq; dicat ponit. vt fatidicus breuiabit
¶ Snia est. q i añ c corripit. Exemplũ vt cenicio. Sed alia noĩa in tertu posita inde excipiunt.
ꝓducta vt fid⁹ .i. qñ est mas. g. ꝓfido

I ante d

Ante d longa fit i. velut idem pro mare fido

.i.fidel' excipies.i.qñ est neutri g̃.fidelitas
Et fidus.sed demis idem neutrale fidesq̃

His ideo fidis atq̃ ciconia iunge fidem'
id est aptus vt bidens.video tridens
Addis idoneus bis.t si b vel v preit aut t
.i sonū facere cū dentib̃ socias
Strideo producas.et strido rideo iungas
id est statua repies est colens idola
Idola dic longa.tamen inuenies idolatra

¶Sntia hui⁹ est q̃ i ante d pducit in p̃mis sillabis. Exemplū vt fidus t idē put est masculini generis. Sed qñ est generis neutri tunc excipit cū alijs noīb̃ in textu positis p modū exceptiōis.

vt grifo pducta vt biformis triformis

I super f longa.nisi compositiua cipbusq̃ I ante f

¶Sntia est qñ i p̃cedit f pducit. Exemplū vt grifo. Inde excipiunt noīa cōposite figure. vt biformis.t hoc nomē cipbus.

vt vigeo id est crutio firmo excipi
Ante g corripis i.vult fligo figoq̃ demi I ante g
biga est currus duaꝝ rotaꝝ sunt nates
Viginti bige triginta q̃ frigora pige
trāseo est auis asso iungimus
Migro pigardus frigo q̃ simul sociamus
p̃cedūt.stigo as.i.stimulo.sed stigo onis est nomē vbis
S t si preeunt.vt stigo longa manebunt
fluuij⁹ infernal'.aues sūt.instrumentū purgādi equū
Sed stigā cum strigibus breuies.strigilis variamus

¶Sntia est q̃ i añ g corripit. Exēplū vt vigeo. Inde tñ excipiuntur iste dictiones.fligo figo migro.pigardus cū reliqs. vt notat ter⁹.

vt bilis lapis est vel serpens
Longa fit i super l milia deme cilindrum I ante l
est auis q̃dam herba.letus.pellis sup oculū
Et philomena philex bilaris ciliumq̃ cilex
pondus duaꝝ librarꝝ
Est granum milij bilibris et pila ludus
vt sileo vt tilia curtam facere
Si preit s aut t tunc debes i breuiare

¶Sentētia tertus est q̃ quādo i precedit l tūc pducitur. Exemplus vt milia. Sz nota illa noīa q̃ in textu excipiunt t etiā illa noīa in q̃/

Regule notabiles

bus s zt p̄cedunt i. Exēplū primi vt sileo. Exemplū secūdi. vt tilia.
vt limus thima sūt flores frequētati ab apibus

Jañ m Jsuper m tardant dissyllaba. sed thima deme
sterc⁹ qō ieramē ōr de⁹ nuptiaꝝ

Et nimis atqꝫ fimus. simus his ꝫ imen sociemus
vt timeo monstruosū aial quoddā

Que polisyllaba sunt. nisi simea curta manebunt

¶Snia but⁹ textus est q̄ qñ i p̄cedit m in dictionib⁹ dissyllabis tūc
p̄ducitur. Exemplū vt limus. Sed inde excipiunt noia in textu po
sita cū noibus polisyllabis in quib⁹ i corripit. vt timeo. excepto illo
nomine simea in quo i p̄ducitur.
vt finis vinū. est vermis q̄dā

Janten Longa fit i super n. tinea linio lino deme
longā fecit de riga

Tinea p̄duxit petrus
vt cinis. vt lino. vt minus corripienda

Que c vel s aut m iungunt i sunt breuianda
.i. gremiū. sinū est vas in quo mulgetur lac.

Vt sinus atqꝫ minor. sed sinum minoqꝫ deme

¶Snia but⁹ est q̄ qñ i p̄cedit n tūc debet p̄duci. Exemplū. vt finis
ꝫ vinū. Inde excipiunt tinea linio ꝫ lino cum alīs Etiā illa noia in
quib⁹. c. vel s vel m precedit i. in illis ipa corripit. Exemplū de c. vt
cinis. Exemplū de s. vt lino. Exemplū de m vt minus.
vt piper correpta serpens loc⁹ prim⁹ fluminib⁹

Jante p Ante p fit breuis i. vult vipra ripaqꝫ demi

¶Snia but⁹ textus est q̄ i ante p corripit. Exemplū vt piper. Inde
vipra ꝫ ripa excipiuntur.

Stiphanium cipho cippus cum stipite stipo
correpta exemplificat aqua vel humor

Jq breuis. probat hoc liqueo. liquor queris extra
fluere natural'r ex calore fluere sicut nix

Atqꝫ liquor quaeris. sit liquor inde liquoris
p̄ducūt doctōres duoꝝ syllabaꝝ

Jante r Jsuper r longant dissyllaba. lira probabit
rogus vireo. arbor instrumentū musicoꝝ

Vult pira siue viri pirus ꝫ resonans lira demi
vt mirica arbor tyria ē serpēs vel' gutta cadēs a stillicidiīs

Que polisyllaba sunt breuies. sed tiria deme

rotundiras nariū. ꝑdo in mari. sepultur/ nobiliū

Pirula pirata. sit piramis his sociata

¶ Snia est ꝙ i ante r in dictiōib⁹ dissyllabis ꝓducit. Exēplū vt lira. Sed in dictionib⁹ plurimarū syllabaꝝ corripit i ante r. Exemplū vt mirica. dempt⁹ illis que in textu excipiunt.

ꝓducta vt nisus visus paup eloquens

I ante s

Longa sit i super s. nisi deme miserqꝫ disertus

aqua decocta cū bordeo vt biscul⁹

His ptisanam iunges. et compositiua notabis

¶ Snia est ꝙ i ante s ꝓducit. Exemplū vt nisus visus. Sed miser pauper cū alijs excipiunt.

correpta via erēplificat ꝓiūctio.

I ante t

I breuis ante t fit. iter hoc testatur itemqꝫ

circuitus cupido bonoris circūdatus ab eo

Ambitus ambitio demes ambitus t iter

laboro .i. diues discordia

Mitor dis ditis cellaqꝫ lis quoqꝫ litis

ō italia serpēs a glis. ꝑ herba cortina in tēplo vel gen⁹ ludi

Italus et phiton glitis pitismaqꝫ iungas

auis .i. sol ad risum ꝓuoco a sum

Phitacus et titan titillaqꝫ sis quoqꝫ sitis

T duplicat littus

vt mitis vt tyrus. vt viro. plongare.

Ø preeunte vel r aut v producere debes

corripies fetus vacce. q̄dā ꝑl's

Sed breuies vitulum britones ouiqꝫ vitellum

¶ Snia bui⁹ text⁹ stat in b̄ ꝙ i añ t corripit. Exemplū vt iter itemqꝫ Inde tamē excipiunt ml'ta noīa q̄ in textu p ordinē ponunt. vt faciliter intuēti ptꝫ. Et addit' postea ꝙ in ill' dictōnib⁹ in quib⁹ m e vl' v p̄cedit r in illis ꝓducit. Exemplū de m vt mitis. Exēplū de v. vt vita. Sꝫ q̄ttuor noīa in textu posita excipiunt. q: in illis corripit.

vt priuo gtūs a nix *excipi

I ante v

V longam facit i niuis hac vult regula demi

q: p̄nt indifferenter poni vt triuiū

Biscꝫ notes et tris. et que componis ab illis

¶ Snia est ꝙ i añ v ꝓducit. Exemplū vt ꝓuo. Inde excipit b̄ nomē niuis qđ substātiał'r f̄cat aquā q̄ nisi in mō differāt. t ḡ solet cōiter dici ꝙ ista tria noīa nix glacies t aq̄ idē f̄cāt. qđ intelligēdū est f̄m

Regule notabiles

substantiã rei ꝺcate nõ aũt ꝼm modũ seu disꝑositiõ̃es q̃litatiuas et accidẽtales. Vñ metrista. Nix glacies et aq̃ tria noia sũt. res tamẽ vna. Et ꝼm illã sil'itudinẽ solet declarari trinitas ꝑsonaꝝ ꝼm essentie vnitatẽ. Cuius ꝼm Damascenũ oẽs terrene sil'itudies ab eꝝ declaratõe deficiũt. tñ ꝓter credentiũ imbecillitatẽ adducunt. q: nõ intelligũt diuina nisi ꝑ q̃sdã sil'itudines sensibiles sic inqt apl'us ad Romanos ꝓmo. Inuisibilia dei ꝑ ea q̃ facta sũt. intellecta ꝯspiciũt eius q̃z sempiterna ⁊ diuini. Tũc ibi (Bis q̃z notes) ibi dicit autor q bis ⁊ tris possunt indifferẽter poni. ⁊ composita illoꝝ. vt biuiũ triuiũ. de quib9 regula excipiens intelligit.

vt bobias sobrius obstaculũ ꝟbum

Danteb **A**nte b longa fit o velut obex obiectoq̃
ab obsum progenies corrosus

Excipies obes verbum soboles et obesus
.i. breuias vt globus probus

Corripies etiam. si duplex consona presit

¶ Snia b9 text9 est ista. q o oñ ꝓducit in ꝓmis sylla. Exemplũ vt Thobias sobrius. obex ⁊ obiectio. Thobias est ꝓpriũ nomẽ viri. Sobri9 aũt ꝼcat tẽperantiã in cibo ⁊ potu vl' verbi. Obex ꝼcat repagulum q̃ solẽt firmari ostia tpe nocturno ꝯ fures seu hostes. Obiectio ꝼcat ꝯdicere. Sed ibi (Excipies obes) autor facit exceptionẽ a ꝓdicta regula dicẽs q hoc ꝟbũ obes ab obsum excipit a regula ꝓdicta ⁊ soboles ⁊ obesus Etiã excipiunt illa noia in quib9 duplex consonans est. quia in illis corripit. vt probus globus ⁊c.

medietas denarij

Ac obulus
breuiamus sicut vrbanitas plenus iocis

Dañc **O** c corripimus. veluti iocus atq̃ iocosus
ludũ exerceo nobiles .i. excipiatur

Et iocor et proceres oculus voco. sed retrahatur
bilaris hec vor .i. longus velocior iugis

Jocundus vocis procerus et ocior addis
monstrũ maris fluuius infernalis

Focaq̃ vocalis coccytus. c. duplicabit
abscondo potus adde

Occulo longo dare decet ocia pocula iunge
.i. scindo strangulo .i. ad placitum ponere

Occo c duplicat. suffoco decet variare
vt rodo dis. i. modus eodem aduerbium

Dañd **O** d producunt dissyllaba. sed modo deme

In primis sillabis

vt hodie odio. breuies

Ac odor atq; modus. pol y sillaba curta manebunt
a prosum .i. pducta. est vestis sacerdotal'
Proderit est longa. sed poderis est varianda
ante correpta .i. predico fugitiuus pua offa
O super f breuis est profero profugus vel offella — O añ f.
pcul fugio excepta pcul fero. a psum frustū panis
Profugio dempta: vel profero profuit offa
vt cogo gis genus vestis ?geries lignoꝝ
O g producet. toga deme rogoq; roguſq; — O añ g

Atq; logos
formar B ꝓbū deme. B ꝓbū
L curtam facit. sicut colit. excipe nolo — O añ l
conor vel ordino pondus .i. vasa pgenies
Molior t moles sol solis volia proles
ꝓbum fungus est aliqñ genus cibi
Solor boletus olim coliphia solus
piscis vl' putredo nasi. i. longus in sermone
Polipus est stola prolixus colaq; colas.
festiuus ingeniosus inuenitur
Sollennis sollers quibus ll duplex reperitur
vt nomen produces .i. ornare curialis
O super m longam facies. vt comere comes — O añ m
pinguedo vl' intestinū excipias ?gregario intestinoꝝ
Omentum. sed homo demas stomachum sed omasum
.i. edo .i. habitaculū .i. splēdere
Et comedo dominus domus t coma siue comare
?gregario filoꝝ manſuefacio dimitto
Est glomus t glomero comes atq; domo vel omitto
.i. diuisio .i. cibū vl' aliud p os emitto vt euomo
Et thomos atq; vomo sic que componis ab illo
.i. mēsura ptinēs q̄nq; sectarios
Atq; gomor
vt moneo curta a um .i. corrigia
Est super n breuis o. nisi nonus zonaq; pono — O añ n
nūer⁹ i kalēdario. i. vn⁹. hec dcō in ꝑma est indifferēs
Et nonas pone monos. longam credo breuemq;

cc iiij

vt conor. dono. pono preit .i. pducit
Sic c vel d precedit. longa locatur
correpta est. sicuti. i. somn⁹ somnolent⁹ ꝟ ꝟbū

D añ p D p breuis. veluti sopor atq; soporosus oportet
progenies pastor ouiū. emissio spermatis
Atq; propago. sed opilio popismaq; demas
vinea ꝓgenies dormio.
Vitis propago vel sopio populus arbor

Et thopus

D pportunus et opperior tibi pp duplicabunt
ꝓqñ vt copia arduū sarū corbis labor. excipiunt
Cum c preit o longa. scopulus cophinus copus extra
vt loquor coquo vt quoq;
D añ q D q corripitur. sed compositiua notentur
vt thorus forum ventus quidam
D añ r D super r breuis excipitur flans corus et oris
rogo prepositio ps dici. i. nouerā
Oro cum coram vel thorax horaq; noram

Indurescit in lapidem. id est herba quedam in mari rubro. que ad tactum solis indurescit in lapidem

Corallus quorum mos moris morus et horum
nomē gentile mus aḡricus
Doricus et sorex
p̄cedit vt lorū ros roris
Et cum preuenit. l. aut. r. producere debes
vt glosa genus florū oratio vl' domus pauperū

D antes D super s longa. rosa demitur atq; prosecha
datio medicine a pono .i. ad placitum poni
Et dosis et posuit. sed rosa potest variari
.i. ante tantum manifesto

D añ t D super t breuis est. totidem quotus et noto testes
hoc nomen bibo .i. lapis quidā
Et nota. sed deme dos dotis potoq; cotis.

In primis sillabis

aduerbiũ tpis cognitũ ꝓmissio

Quotidie tutus notum votumqꝫ notemus
vt clotho.i. vna de triũ parcis

Producit etiam si presit consona bina
.i. corripere .i. casus. vt monaptota

Sed breuiare prothos ꝫ ab illo sumpta solemus
.i. crudelis primus .i. ꝑmus martyr.

Atqꝫ proteruus item grecũ prothos hinc prothomartir
vt ouis .i. regio ercipies

O super u breuias. ouum prouincia demas — Oañv
.i. circũspectus sit socius redditus .i. abundo

Prouidus esto comes prouentus prouenoꝫ.
vt rubus — Uañb

Ante b fit breuis v. testis ruber est rubeusqꝫ
demes tumor viciũ corter arboris .i. mãma

Ex cipies tuber rubigo suber et vber
.i. iuuenis vt bubo. scꝫ auis q̃dã. vt nubo

Et puber pubes. et si b preuenit aut n
.i. inupta breuiabis astãs nubẽti pastor boum

Innuba corripies ꝫ pronuba siue bubulcus
maritare vel tegere matrimonia .i. ad placitũ

Nubo tamen longum. connubia ceu metra poscunt
.i. sicut .i. nemus

Ante c longa fit u. ceu duco luceo lucus — Uañc
ercipe bi ducenti be ducente hec ducẽta

Deme lucerna lucror. et dux ducis atqꝫ ducenti
anteponas vt nucis cuculus. crucis

Et si preponas n. aut c vel r breuiabis
sic ƀ vbũ .i. funes q̃bꝫ velũ sursum trahit

Ante d longa fit v. ceu trudo. deme rudentes — Uañd
ƀ vbũ pal⁹ acut⁹ vga emeritõis sterc⁹ capre

Et pudet atqꝫ sudes rudes atqꝫ ruder studeoqꝫ
fabrico clamo ad instar asini .i. ad placitum

Et cudo. sed rudeo pones ceu metra requirunt
vt bufo bufonis sed sꝑ ꝓducit

O raro ponis super f. nec eam breuiabis — Uañf
vt mugio a tugurium. ꝫ ponit ꝓ tugurij. i. vilis dom⁹

O g produco. tuguriqꝫ memor esto — Uañg

Vhugo dr natural pingado et Dyscantabrezze
fubra ẽ cocq sunt fenestra regna cryr fumy
regne ey pauy lych bepe ey caput ꝫ gro ante
crapne ey zeyger

Regule notabiles

vt fugio vt iugum pugil

F preeunte vel i vel p debes breuiare
fructus Juger est spacium terre quod aratur ꝛc̄
Fruges producis ꝛ iugera mobile iungis
.i. vtile
Et frugi
vt vlulo. pulex .i. pinguedo terre

V ante l V super l breuies. vligo demere debes
vt gulio i. leccator. fuligo. i. color. mulio. i. custos mulox

G preeunte vel f. aut m producere debes
auis q̄dā femia anterior ps colli.
Excipitur fulica. mulier gula iungitur istis
vt pluma id est mansuetum

V añ m Longa fit v super m. sic humanum dabo testem
terra armus. pius a sum
Hinc humus ac humerus humilis sumus excipiamus
vt numer⁹ cumulus tumulus
Si preit n vel c. vel t debes breuiare
.i. maiestas dei gibbus in colle.
Numen produco. strumamq; simul sociabo
vt funus .i. instrumentū diuidendi ligna

V añ n V super n longa. cuneum tunicamq; retracta.
vt stupor lupus planeta q̄dam

V añ p V p corripitur. sed iupiter excipiatur

Cupaq; cum stupa
vt nuper vt rupes vt puppis pupillus pulla
R preeūte vel r aut p producere debes
indr̄ter ponas q; anceps est
Sed varies oculi pupillam
¶ Sn̄ia est q; v ante p corripit. Exemplū vt stupor lupus. Sed inde excipiunt̄ ista noīa iupiter cupa cū alīs in textu positis.
vt murus thuris ante socrus .i. d. matur

V añ r V producatur super r. murus excipiatur
insanit socies fex olei sedes iudicum
Et furit adiunges. muriam simul atq; curules
p ducta vt musa pusio murmuro paucum

V añ s Longa fit v super s. sed deme susurro pusillum

De medijs sillabis

vt tutus a um dcões duaꝝ sillabaꝝ .i. excipe Vañ c

Vt producunt dissyllaba. sed puto deme.
marcidus sic pellis densitas virgularum
Putris vti cutis atqꝫ fruter vter lutumqꝫ
vt burirũ puteus vt puteal corripies
Que polisyllaba sunt cum prole sua breuiabis
alternatꝰ demitur boc vbũ deuoro a putreo es erc. i. fetere
Mutuus excipitur ꝛ mutio glutio putret
qõ facile decurrit .i. fundo .i. producitur
Futilis addatur cum futio longus habetur
pficuus fruor vẽter .i. nõ seqtur suũ pmitiuũ. s. vter
Vtilis ꝛ vtor vterus bene non sapit vtrem
Ut vua vt pluuia fluuius Vañ v

V super v solam produc. dant cetera curtam

A sc sillabis hec dictio De medi
Breuis in medijs datur ante b. sillaba testis is sillab
.i. vbalia in bilis terminata bñtia a ante bilis Vante b
Si bilis a sequitur. vt amabilis excipiatur
.i. letitie dedit .i. ad eandẽ quantitatẽ
Et letabundus formamqꝫ parem sociamus
sc noia vt cunabulũ venabulũ est instrumentũ venãdi
Que facies in vlum iunges venabula testis

¶ Hic sequẽter autor incipit determiare de medijs sillab. hoc est quõ vocales se babẽt ad correptionẽ vel productionẽ qñ nõ ponuntur in principio dictionũ sed in medio. Et dicit q̃ i medijs sillabis a ante b corripit. Exemplũ vt sillaba. Sz quãdo bilis sequit illã litterã a tũc talis dictio excipit qm̃ producit. Exemplũ vt amabilis cuz alijs excipiẽdis Et ista sil'z discendũ est de alijs regulis seqntibꝰ in a ante b. c. d. vel f. zc. corripit vel producit put babetur in textu ꝓterea vsuum snias derelinq̃ manifestas nõ ponendo eas.

vt psitacus. i. auis q̃dã obscura locus imundus
Ante c fit breuis a. dematur opaca cloaca Vante c
sc nomẽ vt cenaculũ sc pluriũ sillabaꝝ vt voracis loquacis
Quod dat vlum iunges. obliquos addere debes
.i. noia duaꝝ sillabaꝝ nõ sũt sub regul' d medijs sillab. vt pacꝫ facꝫ
Sed nunqꝫ medijs subeunt dissyllaba normis
vt lapadis ra q̃dã vel nomẽ ciuitatꝫ aial q̃ddã
Ante d corripis a. demantur elada cicada Vante d

Regule notabiles

vel super pb ictus datus in collo

a ante f A super f breuis est. colaphus testis tibi fiet
vt hymago ꝑpago vt aspagus onager. i. asinus siluestris

a ante g Ante g longa fit a. sed nomina deme secunde
mare nomen cuiusdā viri
His pelago pones. his abdenago sociabis
corripias aliqs de ytalia s' noia

a ante l A super l breuias. velut ytalus. excipis hec que
declinatio aliqs de austria
Tertia declinat. velut australis manifestat
in nois neutri generis ornamentū lecti
Produc in neutris obliquos ecce thoralis
nomē viri vl' nomē ciuitatis adiungit nomē virj
Ascalon esto breuis superaddit absalon istis
filij vl' nepos ytali filij vl' nepos tātali .i. suū ꝑmitiuū
Italides et tantalides sua curtat origo
tali lra sequēte cubiculum

a añ m M subeunte breuis datur a. thalamusq; probabit
Que faciunt amen producis. vt thimiamen
vt galbanū furnus s' noia

a ante n A super n breuis. vt clibanus. tamen excipis illa
Que declinabit tibi tertia. sicut inanis
s' lra n poma siluestria.
Vocali iuncta producitur. vt machiana
vt montanus rhomanus garganus
Derivata simul nomen gentile lociq;
mons q̄dā corripio ymis q̄dā vnguentū q̄ddā
Sed libanum breuio. sed aranea cūq; balano
vt alapa priap⁹ est ꝑpriū nomē vel mēbrū virile herba q̄dā

a ante p A super p breuis est. sed deme priape sinapis
corripias alienus aīal suauem dans odorem

a ante r A super r breuias. vt barbarus. incȝodoara
deme s' noia vt amarus scholaris.
Excipe queq; vides derivari manifeste
s' grāmatici obulū corripiūt .i. nō primitiuos
Quidam denarium breuiant. non primitiales

Inmedijs sillabis

vt calcaris torcularis splēdor impator excipe
Obliquos produc.iubaris et cesaris educ
vt cōparj disparj dulcis potr paries et asseriby factr
Compositiua notes.et nectaris asparis addes
nomē viri vl stabulū boū q̄dā herba
Bostaris et caparus
¶Snia est q a añ r in medijs sillabis corripit. Exēplū vt barbar
Inde excipiunt quedā noia de quiby quomō se habeāt ad correptio
nem vel productionē manifeste habeē in textu.
correpta vetū nauis demas s̄ illa noia
A super s breuias. vt carbasus.excipias que A ante s
deriuatiua manifeste scies pastor asinorum
Deriuata palam cognosces sicut agaso
s̄ dcōiby q̄dā mons omasus est vētriculr q̄ ptinet alia viscera.
Lōgis permasum iunges.sociabis omasum
breuias est vas ad potandum
Ante t corripis a.sicut ciathus.tamen inde A ante t
demas dcōes vt armar amatus manifeste
Excipias voces quas deriuabis aperte
s̄ noia.terminā adiūges nomē viri vl genr lapidū
Que fiunt in tes sociabis.sicut achates
vt mōstratis pieratis abbatis
Jungit nomen in as obliquos.sic probat abbas
breuiabis s̄ obliq̄s vt thematbematis
Corripies alios
producta vt papauer corpus mortuū
Longa fit a super v.tibi sit pro teste cadauer A ante v
vt abauus attauus tritauus
Compositiua notes
A vt docebō iuuenis sine barba
Nte b longa fit e.fiet tibi testis ephebe E ante b
excipitur infernus arbor quedam
Demitur hinc herebus herebon simul t therebintus
Additur ellebozus
¶Nunc psequenter sequit de secūda vocali scz quō se se habet in
correptione vel p iuctōe in sillabis dicēs primo q e ante b pducit
in medijs sillaō. Exēplū de q̄ in textu vt ephebe. sz q̄dā alia ponūt
i textu p modū exceptōis a pdicta regla. vt hereby cū alijs seqntiby

dd

Regule notabiles

vt verucis ꝓriũ nomẽ viri demis

E ante c — Ante c longa fit e. senecam tamen excipis inde
vt putredo. ℏ besedũ est currus in quo claudi portant

E añ d — Ante d producis e. sed tamen beseda demis
ꝓriũ nomẽ viri vt andremida
Melchisedech socia. et nomina que facis in da
s⁹ curtã. vt bipes bipedis a compes
Pes dat edis cum compositis. quod compede prestat
vel ante pb vt nepbas aĩal q̃ddã corripitur

E ante f — E super f dabitur breuis. hinc elephas breuiatur
vt elegia locus tricameratꝰ nomẽ viri

E ante g — E g corripitur. sed abest tristega cethegus
vt camelus parua nauis

E ante l — E super l dabimus longam. patet ecce phaselus
nomẽ viri excipe boc nomẽ
Abimelech remoue. debet breuis angelus esse
vt racemus locus disertus. excepta

E añ m — E super m longam. vehemens heremusq; retracta
sociat s⁹ p̃dictꝫ. ab hyems locus in q̃ christꝰ orauit.
Additur his hyemis alemania gethsemaniq;
vt camena nomẽ mulieris nomen viri

E ante n — Longa fit e super n. benam tamen hinc helenumq;
Et iuuenis azenc hebenus debes remouere
vt intrepidus edepol iosephus

E ante p — Ante p raro fit e. moueo tamen hanc breuiare
Excipe presepe
sequẽte vt camera

E ante r — R subeũte breuis datur e. tameñ excipis erus
s⁹ nominibꝰ nomen viri
In proprijs. sicut ganterus. adde statera
s⁹ nomẽ vt sincerus a um
Et deriuatum quod rus tibi terminat aut rum
i. strenuus vel crudelis pilleus peregrinoꝝ
Ex hoc austerus producitur atq; galerus
ianitor inferni furia infernalis. mõstrũ q̃ddã
Cerberus esto breuis sunt longa rhegara chimera

In medijs sillabis

inferiora superiorib illa pñuctio ab vterus
Infera cum superis iterum breuies vterumq;

Pantheramq; morans cratheram iungis biberum
breuias vt verberis carceris
Corripis obliquos alios varies mulieris
q: alīq; corripiunt vt glisceriū. z alīq; pducunt vt mysteriū
Cumq; rium sequitur vsu vario reperitur
vt lachesis heresis demit. i. ars diuinādi
E super s breuis. excipitur diuina mathesis — E ante s
morbo quidā scientia poetarū
Ad placitum frenesis pones. longamq; poesis
illa lra sequte vt facet9 demis s̄ noia
T subeunte datur e longa sed excipis hec que — E ante t
s̄ declinatio vt seges lapis in q̄ naute cognscūt ventū
Tertia declinat. iungetur eis ametistus
vt pperj interptis ab agnes
Obliquos breuies agnetis dicere debes
s̄ dcōnib iūge. locuples aquies alebes
Longis associa locuplete quiete lebete
lapis attrabēs ferrū vinū ad placitū ponere
Et magnete simul. temetum variare solemus
vt longeuus a um, coeuus a um
E super v raro. fiat tamen hec tibi longa — E ante v
vt calibs .i. dcōnes cōpositefigure
A Nte b corripis i. sed compositiua notabis — I ante b
s̄ noia verbalia s̄ pjugatio indrīter poni
Que dat quarta solent variari possibilisq;
¶ Sequit nunc de illa vocali quomō se habeat cū alīs psequēter ad correptionē vel pductionē dicens primo, I. ante b corripit. Exemplum vt calibs. Sed singulariter sunt notande dictiōes compositefigure etiam noia verbalia de verbis quarte pjugatōis que pnt poni indrīter vt ptz in textu. Ita etiā seruādū est de alīs psilibus quoz snie (q: leues sunt) scholariū ingenijs relinquo
vt angelicus rusticꝰ dilectus
I sequente breuis demat̄ apricus amicus — I ante c
s̄ pdictj. ps vērj aial q̄ddā. verecūdus
Additur his vmbilicus formica pudicus

Regule notabiles

vestis ferrea genestica arbor. fluuⁱ quidã
Et cum lorica lectica merica caicus
sᶜ dcõnibꝫ. egenꝰ intestinũ quoddã
Istis mendicus cum vesica sociamus
herba q̃dã vt postica vt antica
Ac vertica simul et que post formar et ante
sᶜ noibꝫ ꝓlongaᷓ ꝓpriũ nomẽ viri
In propijs icus producitur. vt fredericus
ꝓducta in gtõ qõ haberʾ felicis
Longa fit icis ab r. exemplum dat tibi felix
nomẽ mas. gꝫ sᶜ curtã a calix corripiet
Sed mas solus icis sicut calicis breuiabit
lapis q̃dã arbor q̃dã velox longã
Junges cum silice salicem pernix dabit icis
.i. qñ venit a pernico tũc corripit icis. r est
ab illo ꝝbo idẽ qõ maliciosus
A perne cor icis a perneco sic breuiabis
herba q̃dã vel gũmi auis q̃dã corripiẽdo
Masticem produc r phenicem. breuiando
sᶜ nomẽ in ntõ. nisi. a loder ꝝmis q̃dam
Quod dedit r ni lodicis. bombex dabit icis
vt auidus auarus nomẽ insule vl' ciuitatis
Jañ.d'l Id corripitur sicut auidus. sed abidus
demes sᶜ noia noia triũ syllabaꝝ vt atrides
Excipies et trissyllaba ponis in ides
sᶜ ꝑdictis filia coronei. r fuit amasia phebi
His quoq; coronides iungi veteres voluere
noia terminata in ido verecũdia. audacia
Produces ido. sicut formido cupido
¶ Ut planior habeaᷓ isti⁹ tert⁹ intelligẽtia hoc modo est dãda sententia istoꝝ ꝝ suũ. Dicit g̃ sententialr sic. q i ante d corripiᷓ. Exemplũ vt auidus. Sed abidus qõ est nomẽ insule vel ciuitatis ꝓducitur Etiam inde excipiunᷓ noia trissyllaba q̃ terminanᷓ in ides. Exẽplũ vt atrides. ¶ Et voluit antiquoꝝ grãmaticoꝝ opinio q coronides que fuit filia coronei adiungaᷓ. Sed nomẽ terminatũ in ido ꝓducitur. Exemplũ vt formido cupido
cũ b̃ noie adiunges attẽdo. sᶜ dcõnibꝫ
Cum desiderijs addes considero longis

In medijs sillabis

loca s^c sillabas illius nois erigũt

Pone duas primas dauidis sicut metra poscunt
perfidus a fides est altera breuis, z dicitur quasi perdens fidẽ. sed
infidus a fido est altera longa.

Perfidus infidus. hoc fido fidesq; probabo
vt munificus s^c lkam i. corripies

J super f ponis raro. sed eam breuiabis J ante f
vt mirigo ꝓdigus s^c noia vt auriga caligo

J dabo pro g breuem. sed que facias ga vel in go J ante g
excipies. rector currus. obscuritas oculoꝝ

Demis. vt auriga caligo. sed abbreuianda
diligo erigo. z non omnia composita, quia composita sequũt̃ sim-
plicia vt affligo affigo.

Quedam composita tibi sunt, calige socianda
vt agilis labilis nomẽ neutri generis.

J super l breuias. solum tamen excipe neutrum J ante l
vt cubile sedile s^c deriuata

Cum facies ile. que sunt a nomine iunges
id est iulius q̃si q̃ne^o a marcio mitis. similis

Sicut quintilis breuis est humilis parilisq;
larg^o in cibis. pestilẽtial'. apt^o vl' apta nubere

Dapsilis z pestilis nubilis additur istis
vilis vel leuis abilis mẽsis q̃dã. dom^o refugiũ

Exilis longum subtilis aprilis asilum
correpta vt animus demat̃ pinguis vl' diues

J breuis est super m. tamen excipiatur opimus J añ m
s^c excipit̃ excelsus vt magnanim^o. q; sequunt̃ simplicia

Cum quo sublimis. sed compositiua notabis
fermentũ ꝓductũ sine fermẽto

Zima puto longum. tamen asimus est breuiandum
i. q̃ deriuat̃ de q̃rta ꝓiugatõe vbi. vt a munio is. b munimẽ inis

Et deriuatum de quarta sit tibi longum
vt dominus accelero. fornax

J super n breuis est. tamen binc festino caminus J ante n
s^c noia furia infernalis

Excipitur. propriaq; simul iunges z erinnis
herba quedã vas salis

Junge ciminum siue catinum siue salinum

Regule notabiles

.i. ei⁹ deriuatiua q̄rin⁹ est miles roman⁹
Et deriuatum tibi sit pro teste quirinus
de cedro socias s⁹ dconíb⁹ amaꝝ gen⁹ legumis
Cedrinus iungas predictis atq; lupinum

Pina superq; dabunt tibi longa propino supina
ꝓnomen in/ nūdine sunt mercantie
a cras deriuatur terrogatiuū publici conuentus
Crastinus esto breuis simul hiccine nundine iungis
.i. statim granū renasci id est per diem mozor
Protinus⁹ his saccinum⁹q; prendino iungitur. & que
oleagin⁹ bissin⁹ clādestin⁹ serotin⁹ faginus
Et oleo bisso clam formo seroq; fago
boc est biacinctin⁹ bombicin⁹ amatistin⁹
Et que biacinctus bombiq; dat & amatistus
vt farina carbelina excipi
Ante na longa fit i. vult pagina femina demi
artificialis cōpositio statera filia cereris parua lama
Machina cum trutina proserpina lamina iunges
.i. tuba nom̄e ciuitat⁹ pōdus instrum̄tū ferreū tridēs
Buccina cum mutina seu sarcina fuscina iungis

Sic elemosyna fit
.i. ex ntis ẽmiat⁹ in in. vt delphin inis vt flum̄ flumis
Obliquos ex in produc. alios breuiabis
vt arcbirip⁹. i. ꝓnceps figuraꝝ .i. ꝓp's bñs ped̄ ꝓtr⁹nos

J ante p Ante p fit breuis i hinc antipos est tibi testis
.i. inclinat⁹ boc verbū adiūges
Ob stipum retrabas. & constipo sociabis.
vt antiqu⁹ obliqu⁹ ꝓducta .i. nequā

J ante q Q subeunte vamus i longam. sicut iniquus
follicul⁹ cuiuslibet legumis vt aliq; aliq
Cum siliquis reliquos. et compositiua notabis.
vt satira. i. rep̄hēsio demis

J ante r J super r breuis est. tamen excipis inde butirum
faruus carta bombicina.
Sic delirus erit sapbirum iunge papiro

De medijs sillabis

qñ sapbir⁹ fcat lapidē ꝓducit. sz qñ fcat virū tūc corripit
Appellans lapidem. sed pro viro breuiabis
vt elisum casia boc nomē .i. pduces
Est super s breuis i. paradisum non breuiabis
ꝓrium nomē boc nomē iunge
Anchises iunge. gauisus ei superadde
vt paralisis q̄uis sit natural'r lōga
Precedente para breuiatur lesio longa
vt breuitas .i. exemplū
Est i super t breuis. leuitas tibi testis
s' noia vt beremita deriuata
Que fiunt in ta proprio de nomine sumpta
s' noia plongare
Si loci propriaq̄ simul producere debes
est exēplū a leui ab berem⁹.
Vt margarita leuita simul beremita
ad placitū pone infirmitas in lingua galline. q̄dā vesti
Vt placet est pituita petrus dicit et polimita
vt sunamitis. tersites cōsiderabis
Que fiunt in tis vel in tes longa notabis
vt marit⁹ auritus .i. pductus
Itus si detur a nomine longus habetur
id est diues teneris
Et sic ex censu censitus dicere debes
corripit. vt seruit⁹ vt penit⁹ fundit⁹
Seruus curtat itus. aduerbia sic breuiabis
ꝓiugatio .i. bñs p̄teritū vt strepo strepui strepitū
Tercia preteriens in ui dat itum breuiando
.i. alio mō q̄z in ui. vt peto petiui petitum
Preteriens aliter itum producere debet
breuiat regulariter vt paritū parcitū poscitū
Curtat itum pario vel disco parcoq̄ posco
vt fugio fugitū. bibo bibitū vt domitū exhibitū
Que gio dat vel bo. que prima dat atq̄ secunda
vt domitū sopitum
Cunq̄ supina dabunt' i longam t subeunte

Jante s

Jantet

Regule notabiles

s⁹ producũt penultimã. vt dormíro tas. períro tas
Que formantur ab is ito longo reputabis
id est cognit⁹ correpta iungẽt ta tum
Agnitus esto breuis. societur cognitus illi
participiũ in tus terminatũ. vt obliuíscor oblitus
Itus producit quod deponens generauit
hoc verbũ corripit vt tuítus intuítus
Sed tuor abbreuiat ea que de se tibi formant
id est plõgant vas olei .i. aĩal ptícipãs de vtroq; sexu
Et producuntur lechitus z hermofroditus
venena ponas fluuius infernalis
Sic aconita locas cocitus ei societur
vt quíris quíritis productos
Nominis obliquos quod in is fiet dabo longos

Corripies alios. testes cum milite sospes
vt saliua pducta nomẽ ciuitatis corripiẽda

I ante v I super v longa. minue tñ est breuianda
q̃dã ciuitas vl' quídã pl's corripies

O añ b O. St orobus testis q⁹ o super b breuiabis
ab hac regl'a de ambo de duo
Demitur ambobus october siue duobus
¶ Seq̃t nũc ō q̃rta vocali scz O quõ se habeat cũ alijs lr̃is cõbínatis ad correptionẽ vl' pductionẽ. Dicẽs pmo q⁹ o sup b .i. q̃ pcedit b. z tũc est corripiẽda in medijs syllab. Exẽplũ vt orobꝰ. Jn tñ excipiunt quedã in tertu posita. vt sũt ambobꝰ october z duobꝰ a duo descendẽs. Et sic pportionabil'r suo mõ fit aliox versuũ sn̄ia.
vt apocopa curta velocis atrocis excípiant

O añ c Ante c fit breuis o. tamen obliqui retrahantur
vt podos breuias quídã liber in biblia

O añ d Ante d corripis o velut exodus. hinc procul esto
hoc nomẽ iungendi
Herodes z ei custodes sunt sociandi
vl' pb. vt sarcophag⁹ q̃dã figura vl' q̃dã mod⁹ loq̃ndi

O ante f O super f breuis est. tibi sit apostropha testis
curta sermo caprinus

O añ g Est super g breuis o. velut egloga. sed removebis
sociant .i. congregatio iudeox
Que g vocali preiungunt vt synagoga

In mediis sillabis

ante correpta proles ꝙ testatur — D añ l

D super l breuis est: illud soboles tibi monstrat

id est di/ sunt illi qui ferunt merces

demas citur per vicos ad vendendū

Excipias illud quod fertur sermocopole

ante hoc nomē .i. demonstrabit

D super m breuis est. sic salomon esse probabit — D añ m

s noīa .i. q̄ sūt neutri generis est quedā arbor

Que seruant neutrum genus excipe. sicut amomum

pducta vt sermonis q̄dā pān⁹ in q̄ voluunt mortui fm iudeos — D añ n

Longa fit o super n. sed syndonis excipiatur

quedā regio q̄si duos hīs ordines q̄dā ciuitas

Sardinis atq; diaconus et turonis sociatur

lapis vl' ppl's ciuitas populus quidam

Calcedonis redonis ac vasconis associabis

ppl's quidā scz terminator in o. vt macedo onis

Ligonis ac britonis atq; obliquos proprior um

ad dr̄iam eor q̄ nō designāt locū iungere

Que loca designant predictis addere debes

vt babilon onis demes nomen loci

Cum proprium fit in on. tamen excipies calidonis

ppriū nomē dulcis cantus .i. pecunia male acq̄sita

Symonis armonicus et mammona tu breuiabis

regl'a clericalis curia diabolo p̄t breuiari vel pduci

Canonis est o breuis cum demone. sydonis vt vis

carop⁹ est dictio greca. z est via cartulosa vl' est color in vrina

D subeunte breuem facis o. caropus dabo testem — D ante p

quidā fluui⁹ terria p̄s terre lapis pretiosus

Asopum retrahas europam siue piropum

Vt placet est canopus

ante corripias nomē mulieris vel ciuitatis

D super r breuias. sephoram testem tibi sumas — D añ r

vt a canor canorus. a sopor soporus a sonus

Deriuata palam produc. patet ecce sonorus

vt bonor bonoris adde

Nominis obliquos quod in or fit iunge. sed arbor

Regule notabiles

mẽoris castoꝛ rhetoꝛ marmoris equoris
Et memoꝛ et castoꝛ rhetoꝛ seu marmoꝛ ꝛ equoꝛ
abbreuiauerũt scz obliquis quidã mons
Eoꝛripuere suis. sed longis adde piloꝛum
sc noia vt hectoꝛ hectoris coꝛripienda
Et quedam proꝓria sunt obliquis breuianda
i. mas. gꝫ. vt lepos oris flos floꝛ, ebur eboꝛ, ꝛ pect⁹ pectoꝛ
Mas facit os oris. que dant ur et us breuiabis
vt mendosus exemplificat q̃dã piscis marin⁹

O añ s O super s longa. sic testificatur alosa
vt egrotus azotũ est nomẽ castri in terra philistinoꝝ

O añ t T subeũte dabis o longam. sicut azotum
qꝫ sequunt̃ sua simplicia. vt antidotũ. aliquotiens.
Que componuntur discreta mente notentur ·
o añ v raro iuẽit̃. sz qñ repit̃ ꝓducit̃. sz ꝓposita sequũt̃ sua simplicia

O ante v O super v raro. sed compoſitiua notato.
vt coluber excipit̃

V añ b Ante b fit breuis v. sed demitur inde saluber
producimus vt lactuca. festuca eunuchum caducũ

V añ c V c protrahimus. quotiens a vel v subit aut c
comedo sociabis
Manduco iunges fiducia his sociato
vt lucet pollux nomẽ viri vel signum celeste
Cetera coꝛripies. pollucem non breuiabis
vt testudo cõsuetudo mãsuetudo demãt

V añ d Ante d longa fit v. pecudis tamen hinc retrahatur
ꝓducta vt lanugo erugo

V añ g Ante g longa sit v. tamen hinc sit conjuge dempta
plongas vermis aq̃tilis. q̃ etiã dicit̃ hirudo
Sugo producis. sed sanguisugam breuiabis
vt sedulus coꝛripe nomẽ gẽtile blãdioꝛ

V ante l V super l brevia getulus adultoꝛ adempta
sc noia sc declinatio. vt curulis
Que declinabit tibi terna longa notabis
Nomina. sed zabulon breuiabitur. hercule iuncto
sc p̃dictꝫ iunge .i. ꝓmitiuũ qđ est specioꝛ vel specia
His sotular socia. specular breuiabit oꝛigo

In vltimis sillabis

presul est ille q̃ preest alijs in dignitatẽ .i. ribaldus
Obliquos breuies vt presulis et nebulonis
.i. sine lumine. ꝛ potest accipi ꝑ inferno
V dabimus super m longam tibi sicut alumen — Uañ m
sospes inobediens excipis estimo
Incolumis contumax demis. et autumo iunges
lacuna. i. ꝙa fossa q̃ ꝓuenit in facie ex nimio risu
V super n longa dabitur pro teste lacuna — Uañ n
vt vpupa vitupo q̃ ponunt ꝑm erigentiã simpliciũ
V super p breuias. sed compositiua notabis — Uañ p
vt periurus hoc nomẽ .i. excipit — Uañ r
V super r longa. sed purpura ponitur extra
abbreuia vt parturio esurio
Corripe verba quibus meditatio conuenit. et que
Sunt forme similis ꝛ luxurio sociabis
planeta vel nomẽ viri q̃ ꝑest centũ. fantastice apparitões
Mercuriumq̃ notes. et centurio lemures q̃
vt murmuris gutturis terrã excipere
Obliquos breuies. tellurem demere debes
vt cerusa ꝓut est quidã color nomẽ fluuij
V super s longa. tibi sit pro teste cerusa — Uañ s
vt cornut⁹ cicuta corripiẽda
Pre t longa fit v. tamen arbutus est breuianda — Uañ t
q̃ aliq̃ corripiunt. vt disputo. aliq̃ ꝓducunt. vt imbut⁹
Compositiua notes
corripies. vt induuie diluuiũ
V super v breuies. sunt exuuie tibi restes — Uañ v

Sequitur de vltimis syllabis

Voc̃s fine dabis a longam. sed breuiabis — Dictiones in a
vt vltra citra .i. ꝓductã corripies
vt musa vt pectora vt o musa iungendo
Rectum cum quarto casu quintum sociando
demas ntũs vt andreas
Hinc tamen excipias cum rectus in as tibi fiet
s̃ casum sicut ꝓductum
Inde vocatiuum velut andrea dabo longum

Regule notabiles

in noiꝭ nūeraliꝭ .i. pñt ꝓduci ⁊ corripi vt triginta

In numeris ginta sint ād placitum tibi danda

postea antea. ꝑterea ꝓterea qñ sunt vna dictio tūc a ꝓducit, sed quando sunt due dictiones tunc a corripitur

Postea non breuia. nisi fiat dictio bina

breuias illas ꝓiunctiōes addere

Vtputa corripies. ita vel quia iungere debes

.i longū nois vt manna patella egea.

Productum greci rectum quandoq; notaui

¶ Dic autor: de tribus de vltis syllab ꝓcedēdo fm ordinē vocaliū. vt pri⁹ dictū ē. Et ꝑmo de illa vocali a. dicēs q; a i fine voc; posita ꝓducit. Exēplū vt vltra citra. Jñ tñ excipiūt ntūs accūs ⁊ vtūs Exēplū vt musa pectora. ⁊ b̄ est vez; ni i qñ ntūs illoz; oblic; ꝓmiat in as. qz ille vtūs andrea ab andreas ꝓducit. Sz noia nūeralia sunt ad placitū ponēda. Et illa dictio postea ꝓducit qñ est vna dcō. sz qñ sūt due dcōes tūc corripit. Jtē vtputa. ita ⁊ quia corripiunt. Sed ntī noīm grecoz; in a tmiatj qñq; ꝓducunt. Exēplū vt egea.

.i. breuis. vt amare .i multa inde excipiunt

E E correpta datur. exceptio nulla paratur

¶ Snia est q; e in vltis syllab sepe corripit. ⁊ exemplum vt mare. sed oia alia q̄ sequunt in textu ponunt p modū exceptōis. Unde volēs hmōi intelligere debet ꝑmo notare sentētiaꝫ r in intelligentiā ꝓncipalis regule. Scō debet notare exēpla q̄ inde corrigūt illi regule Tertio siq̄ sint exceptōes a ꝓncipali regla ꝓdicta q; illas notat. qa p b̄ mīstroz; vitat errorē in argumētatōib; ⁊ etiā in interrogatōib;

.i. dcō greca vt pēt ecoste .i. luna

Grecum nomen in e produc. testis tibi phebe.

musae s declinatōis

Declines per ae dypthongon nomina prime

ablīs s declinatōe ꝓductis

Et casus sextos in quinta dicito longos

ꝓductā a fames. qz olim fuit ānte declinatōis.

Longum pone fame. quoniam famei dedit ante.

.i. cōpositē de noīb; ānte declinatōis. vt meridie pridie

Et que componis de quinta longa notabis

aduerbiū illa ꝓiūctio .i. exempla

Quare cotidie tibi sunt testes. hodieq;

ꝓductā illā scō am psonā pñtis imperatiui. vt monestude

Longam pone doce. similis quoq; tempora forme.

In vltimis syllabis

vt achate enide caliope vlixe vrī casus ꝓductum

Eqz vocatiuum dat nomen in es tibi longum

.i. aduerbia descēdētia a noibus .i. regulariter

Nomen longa dabit aduerbia. si tamen apte

.i. cōpaꝛ a iustus iustior iustissimus

Comparat. vt iuste. sed nec bene nec male crede

sz corripiēda esse .i. nullū eoꝝ cōpaꝛ regulariter

Producenda foꝛe. quia neutrum comparat apte

hoc aduerbiū .i. qꝛ nō deriuaꝛ a noie

Sepe breuem ponis quia non a nomine sumis

.i. suplatiui vt iustissime ꝓducta

Summi cuncta gradus aduerbia longa notamus

nomē relatiuū ꝓductū scz qñ est ꝯiūctio

Que nomen longum notas. et erit breuiandum

illa ꝓnoia ꝓductis illas ꝓpōes iūges

De. te. se. longis. simul e de pꝛe sociabis

.i. ꝯiūctōes adiūctiue aduerbia ꝓhibendi

Me nisi cum dabit an ꝓduc. fermeqz fereqz

ꝯiūcio copulatiua .i. qñ ve est interiectio ꝓducitur

Aut ve facit curtam. dabit interiectio longam

Ivt dñi magistri vt colchi tibri vti casus

Dabitur longa. quedam volo demere greca

Sntia est. qꝛ i in vltimis ꝓducit. Exēplū vt mgri dñi. Sz q̄dā nomina greca sūt excipiēda. Exēplū vt colchi tibri. Et illa q̄ ponunt i tertu pñt indifferēter poni. qꝛ excipiunt ibi (Sz mibi siue tibi ꝛc)

istē dcōes hic posite possūt poni ad placitū

Sed mihi siue tibi sibi vel nisi vel quasi semper

qꝛ vltīa syllaba eoꝝ pōt breuiari vel ꝓduci

Ad placitum ponis. et vbi vel ibi sociabis

vt sicubi necubi

Et sua composita

Ut .i. ad placitū .i. dictōes in o termiatas

Ut tua metra petunt ponis o. sed deme datiuos

vt dño magistro decēs est ꝓductos

Ac ablatiuos. quoniam decet hos dare longos

.i. dcōnes vni syllabe. vt do sto longa

Que monosyllaba sunt semper producta manebunt

Regule notabiles

B est gerūdia in o desinētia pñt finalē syllabā pducere vel breuiare
Deq; gerundiuis tua cōsule metra locandis

U ,i. longa, vt cornu gelu ,i. obseruatur
U Producta datur. exceptio nulla paratur
ab ad et tum corripere

BDT Que dant b vel d t vel m debes breuiare
W ,i. dicōes ,i. dcōes dyp/ ,i. dcōes cansantes po/
syncopatas thongatas sitionē in vltima syllaba
Excipe consciscas dypthongos z posituras
pro fumauit. est aut ē exēplū de dicūt est exēplū
exēplū de syncopa dypthongo de positione
Fumat. aut. dicunt. et hoc testes tibi fiunt.
vt sic pductam quia breuiantur

E E longam ponis. neq; lac donecq; remotis
hpnoīm pt pduci l breuiari. z sic r intellige d scio z neutro, vt bec z B.
Hic poni poterit metri ceu regula poscit
vt animal hanibal prolongare.

L L breuiare dabo: sed nil producere quero
q: etiā pducīt vt michael d: ad diam latinoz vt mel
Ol vt sol iungis. et in el que barbara ponis
s' noīm barbaroz in el scz in poetis
Istorum multa tamen inuenies breuiata
vt tytan pean quin illa dictio demas

N N producta datur. sed forsitan excipiatur
aduerbiū ppō ppō cōposita aduerbiū ppō cōposita
Forsan z in. tamen atq; dein iungas an z exin
ntūs vt egea egean accō corripi
Rectus in a greci facit an quarto breuiari
,i. correpta vt nomē nois. carmē carminis
Si breuis est crescens genitiuus in antesuprema
in ntō corripiendo
Et hoc in recto dēcet n poni breuiando
accūs vt menelaon ,i. ad placitū poni
Quartus casus in on solet in greco variari
s' in on s' solet. vt canon. noīa neutri g. vt diapason
Rectus produci. nisi muta. sed hec variabis
dcōes in r vt cesar pater ,i. dcōes vni' syllabe

R R breuiando loca. que sunt monosyllaba demas

In vltimis sillabis

,i. exẽpla veris paris s⁹ noia · hoc nomen
Testes sunt ver par. et que ab hoc sumis vt impar
noia in pluribꝫ autoribꝫ inuenim⁹
Que tamen in multis breuiata locis reperimus
prepõ. vbũ. cordis. viri supmũ elemẽtũ
Et breuis est per fer et cor vir terꝗ. sed et ber
cipbus pluuia modernoꝝ hoc nomẽ
Et crather imber vsus producit et aer
illã lrãm ,i. cuilibet ꝑ se adiũgi
S lego vocali diuisim cuilibet addi
ideo facilius ,i. vel breuis vel longa
Hinc leuius scitur que syllaba quanta locetur,
nomẽ in as terminatũ corripies
As longam ponis. vt musas sed breuiabis As
vt pallas adis. vl' ados. arcbas adis vl' ados
Nomen in as grecum. quod ponit in os genitiuum
in drñter ponit. pl'is nũeri. s⁹ ðclinatio. accñ
In greco variat pluralem tercia quartum
vt sedes illa ꝑpõ demaꝫ
Es producta datur. tamen hinc penes excipiatur Es
a vbo sum es est ab assum. a possum. corripies
Es cum compositis vt ades potes abbreuiabis
,i. gtũs singl'ar; crescẽtiã bñs penultimã syllabã
Obliquus crescens qui corripit antesupremã
in ntõ hoc nomẽ
In recto facit s curtam testis tibi miles
hoc nomẽ dea frugũ ꝓducta
Sed res atqꝫ ceres et spes sunt longa sedesqꝫ
,i. ntũs nequit corripi
Rectus qui tenet i super s nescit breuiari
ꝓ ꝗuis s⁹ ntũs ,i. penultima syllaba
Cum tenet hic e breuem tamen ante tis in genitiuo
parietis abietis ,i. ꝑdecessores nostri
Vt paries abies. sic vsꝫ ponere patres
ꝙsi diceret ꝙ iste dcões cã nccirat; pñt breuiari
Forte tamen ratio concederet in breuiando

Regule notabiles

s⁹ poete ꝑ nomē vt cōpes tripes
Multi dant longam pes et sua compositiua
q̄si di. pl'is casus nois greci termiat⁹ aliq̄n corripit aliq̄n ꝓducitur
Pluralem greci variatum sepe notaui
vt panis canis ablt̄m ercipies

Is Is breuias. sextum casum trahes atq; datiuum
adiūgas vt vis lis vt q̄uis
Cunq; suis addes monosyllaba compositiuis
in ntō singl'ari ꝑ nomē ꝑ nomē ꝑ aduerbiū
In rectis breuio quis et is bis eis sociando
ꝓducta vt velitis auditis
Accentu longa verbi persona secunda
in pl'i nūero .i. in singl'ari nūero
Plurali numero facit is longam precunte
possitis velitis auditis
Hinc tibi sint possis pro teste velisq; vel audis
ꝓducit ntūs ꝑ est si gtūs ꝓducit penultimā syllabā
Protrahit is rectus si protrahit i genitiuus
crescentiā nomē ꝓpl'i. z bz samnit⁹ in gtō ꝓiūctio aduersatiua
Crescens vt samnis. longamq; dabo tibi q̄uis
vt dños ōz ad differētiā os oris qō ꝓducit

Os Os longum ponis. tamen excipiatur os ossis
ꝑ nomē corripis
Cunq; potis dabit os breuias: vt compos et impos
vt pallas vt pallados
Nomen in as grecum breuiabit in os genitiuum
ntūs s⁹ nois q̄dam insula corripi
Rectus in os greci ceu delos habet breuiari
vt vulnus vt tbus mus

Us Vs curtam ponis. tamen hinc monosyllaba demis
Et notāter noiant⁹ ist'i casus. q; terminant⁹ in us ꝓductā
Declinans quarte genitiuum tresq; sequentes
.i. ntm̄ accm̄ z vocatiuū plurales
Plurales similes casus producere debes
virtutis salutis
V genitiuus habens longam solet vs dare recto
ꝓductā .i. erēplo telluris salutis
Longam pro teste tibi telluscq; salusq;

De accentu modernoꝝ

licꝫ palus bꝫ u longā in penl'gtī. scꝫ. paludis. tñ ſm Hora. corripit
Tu tamen horaci doctor palus abbreuiasti
reperies vt pantbus melampbus
Inuenies aliqua grecorum nomina longa

Finita tertia parte Alexandri. Sequitur Quarta

.i. accentuatões diuersas post boc

Incipit ꝗrta ps

Accentus varias decet di-
diuidere .i. regulas
stinguere normas

¶ Incipit accētus metricus antiquus siue. modern⁹ magistri Alexādri (metric⁹) dico ad drīam accentus psaici (antiqu⁹ siue modern⁹) dico. qꝫ de vtroꝫ tractatur. ꝛ pmō de moderno. scdo de antiq. ibi. Accentus normas. Et dicit primo (decet) nos (distinguere). i. distinguēdo declarare (varias normas accēt⁹). i. diuersas regulas (binc). i. post predicta

.i. depssus .i. medio mō se bñs .i. eleuatus

De accētu modernorum.

Est grauis accentus. est et moderatus. acutus
s' accentū tenuerūt. i. antiquoꝫ
Et circumflexum multi tenuere priorum

¶ Dicit qꝫ tripler est accent⁹. scꝫ grauis moderat⁹ ꝛ acut⁹ (Et multi prioꝫ) id est antiquoꝫ tenuerūt (circūflexū) accentum.

Accētuū ali⁹
- Grauis
- Moderat⁹
- Acutus
- Circūflex⁹

Accēt⁹ ē certa lex. i. regl'a ad eleuādā vl' depmēdā syllabā vniuscuiusqꝫ particule oronis. Et bꝫ fieri casualiter i littera. initial'r in syllaba. additial'r in dictõe. particulariter in oratione.

s' accētus .i. delcēdit .i. nō ascēdit

Hic grauis est qui deprimitur. nec tendit in altum
incboabitur s' eleuatur s' accentus
Vt grauis incipiet. sed in altum tendit acutus
pro et .i. medio mō se bꝫ inf acutū ꝛ grauē. s' accētus
Atqꝫ grauis medius ꝛ acuti sit moderatus
s' accētus in pncipio
Et circumflexus grauis in primo sed in altum
ertendit s' accentū terminat s' modernoꝝ
Tollitur. inqꝫ grauem recidit. sed cessit ab vsu

¶ Hic ꝺclarat spēs accēt⁹ dicēs (qꝫ ḡuis accēt⁹ ē ille q depmit. nec

tendit in altū). i. q̄dā depssiōe cognoscit. Acut⁹ est ille qui incipit vt
guis. sz tendit in altū (Moderat⁹ vo est q̄ hz mediā naturā guis et
acuti. Circūflexus vo incipit vt grauis z postea tollit in altū. z itē/
rum recidit in grauē. sed cessit ab vsu modernorū
s^c syllab s^c syllab .i. nūc apud modernos

In primis medijsq; modo regimus moderato
dictōes .i. vltima syllaba

Voces accentu finis regitur sub acuto

Dicit q̄ moderat⁹ accent⁹ habet fieri (mō). i. apud modernos ī
p̄mis z medijs syllabis. Et appellat media syllaba quecūq; est inter
p̄mā z vltimā. Accētus vo acutus habet fieri in vltimis syllab tm̄
Grauis vo accētus potest esse in quacūq; syllaba.
s^c accentū vltima syllaba tenet

Accentum (per quem regitur) vox vltima seruat
s^c accentū nīsi magis q̄rie s^c syllaba

Aut hunc iunctarum propius tenet vna duarum
s^c accent⁹ s^c syllaba scz moderato z acuto

Dat grauem iure. quecunq; carebit vtroq;
s^c accentū s^c syllaba scz moderato z acuto

Vos solos vsu debes seruare moderno

Dic autor p̄bat q̄ nos nō hēm⁹ nisi accētū gue acutū z modera/
tū. Et dic q̄ vltia vox. i. vltia syllaba. Quat accētū moderatū vl' acu/
tū. Et q̄cūq; syllaba caret vtroq;. i. moderato z acuto accētu habit
gue accētū. Et sic pz q̄ nos nō hēm⁹ nisi tres accēt⁹. iō dic (Vos so
.i. dcō vni⁹ syllabe fac (los z)

Accentum tibi vox monosyllaba reddit acutum
s^c monosyllabe dictiones

Sunt quedā quibus est grauis accentus quasi nullus
.i. p̄iūctōes .i. p̄pōnes

Vt coniunctiue voces et prepositiue

Causa hui⁹ est q̄ter encleſim. quā hñt p̄iūctiones sup accentū p̄/
cedentē. q̄ter casuale cui deseruiūt p̄positōnes. Hic spēal'r distin/
guit accentū dictionū in quib⁹ est. z b facit vsq; ad illā partē (Accē/
tus normas) Et p̄mo in dcōnib⁹ monosyllab. Et dic q̄ ipe mono/
syllabe dctōes pferunt acuto accētu. vt dos z flos. Deinde dicit q̄
sūt q̄dā monosyllabe dictōes q̄b⁹ est guis accētus q̄si nullus. i. nō
omnino grauis. vt sūt p̄iūctiones z p̄positiones monosyllabe.
.i. dcō hñs tm̄ duas syllabas tenet

Dictio cui (tm̄ duplex est syllaba) seruat

De impedimentis accentus

sc̃ sẏllabā .i. sīue sit longa sīue breuis

Accentum supra primam sit longa breuisq̄

¶ Dic̃ q̄ dcō duaꝝ sẏllabaꝝ tm̄ ꝑuat accentū sup̄ ꝑmā sẏllabā. sīue sit ipa longa vt ples. sīue breuis vt bonor. Si lōga cā est. qz sẏllaba lōga tenet duo tpa. Si breuis ꝫ fit ꝓpter eupboniā. sīue ad differentiā dictionū interrogatiuaꝝ q̄ in fine accuunt.

illa ꝓiūctio illa p̄pō sicut illa p̄pō. i. simul

Ergo pro causa. circum. puta. pone vel vna

.i. cū sint ptes indeclinabiles. sc̃ sẏllabas

Non declinata super extremas acuuntur

aliter .i. drīa dictionū

Sic als acuis. facit hoc distantia vocum

vt hic illic istic deriuas

De pronominibus aduerbia (que facis) addas

illa dictio .i. duaꝝ sẏllabaꝝ

Huic acuendo sonat si fiat sẏllaba bina

¶ Dic̃ q̄ g̃ q̄n̄q̄ ponit̃ ꝑ causa. vt in Ouidio. Illi⁹ g̃ viuim⁹ z cir/cū p̄pō (puta). i. sic̃ (pene). i. ꝑe (vna). i. sil' (als). i. alit̃ vl' i alio loco. (nō declinata). i. cū sint ptes indeclinabiles acuunt̃ sup extremas sẏllabas. Cām subdit dicēs (fac̃ ꝫ distātia vocū) q̄si diceret q̄ accunt̃ i fine ad drīam ipaꝝ dictionū q̄n̄ aliud fcāt g̃ scz ꝓiūctōis. circa nois a circ⁹. puta z pone vboꝝ. vna nois. z als nois. qz tūc acunt̃ i p̄mis sẏllab. Deiñ dic̃ q̄ aduerbia a pnoiꝫ derīuata sil'r acunt̃ i fine. vt ꝫ illic istic. Huic etiā acuit̃ si p diereſim duaꝝ sẏllabā hoc ꝑnomē hoc nomē vt bīj dīj (rū efficiat.

Hi profers z di. debet tameu ij dupla scribi

¶ Dicit q⁹ hoc ꝑnomen bīj z hoc nomē dīj debent ꝓferri ꝑ simplex i z debent scribi per duplex ij

.i. ois dcō barbarica z greca .i. fm latinā declinationē

Omnis barbarica voꝝ declinata latine

sc̃ sẏllabā tenebit

Accentum super extremam seruabit acutum

.i. q̄n̄ declinant̃ fm latinā declinationē

Nostra sed accentum dat declinatio nostrum

¶ Nota q⁹ dictionū alie sūt barbare. alie grece. alie latine. De barbaꝝ z grecꝫ dic̃ q⁹ acuunt̃ in illis casib⁹ in quib⁹ nō sequunt̃ latinā declinationē. Causa est vt notet̃ differētia inter ipas z latinas. Si vo ad nostrā declinationē reducant̃ tūc faciūt accentū nostrū scz ꝑmā sẏllaba. z ꝫ est qō dicit (Nostra sed accentū zc̃).

Dic agit de impedimētis accētus.

Rgule notabiles

.i. ꝯiūctio encletica .i. syllabe

Attrahit encletica vox accentum tibi vocis
.i. p̄cedentꝫ s^c accētū. i. vltima syllaba. tenet
Premisse. q̄ cum finalis syllaba seruat

¶ Dicit ꝙ vox encleticavt qz. ve. ne attrahit sibi accentū vocis p̄ce
misse. i. p̄cedētis syllabe. qui q̄dē accentus debebat cadere sup̄ p̄
mam syllabā dictionis sequētis. z ꝓpter encleticam vocē cadit sup̄
finalem syllabā. vt cum dicit puta sne. Habet enim encleſis fieri in
ꝓtib⁹ indeclinabilib⁹. z quia ꝯiunctio est magꝫ indeclinabilis q̄ alie
partes oratiōis. ideo p ipsam tm̄ fit encleſis.

dcōis syncopate tenet

Accentum vocis consciſe littera fiet
retineret. s^c accētū. dcō
Que seruaret cum. si vox perfecta maneret
s^c lr̄a .i. generalis norma
Que sibi si desit. huic publica regula seruit
s^c iam dicta locū dabit
Regula vocali cedet tamen ipsa sequenti

¶ Oonstrue (littera) scz vocalis (vocꝫ). i. dcōnis (ꝯsciſe). i sincopa
te (seruat eū) scz accentū quē (seruaret si vox). i. dcō (mānet pfecta)
id est integra. z hoc est verū si vocalis maneat in dictione. qō ptz in
ista dictione deū p deox. lerus p leratus. tūc illa dictio subiacet re
gule cōmuni. vt innuit iste versus (Que sibi si desit) Dicit vlterius
ꝙ regula ipsa que dicta est superi⁹ (cedet). i. locū dabit cōmuni (vo
cali sequenti). i. dū vocalis sequatur vocalem dictionis syncopate.
Hoc patet in hac dictiōe audīt. Primo cm̄ dicebamus audiuit. z
cadebat accentus supra illā syllabam di. z licet i maneat in dictiōe
syncopata. tm̄ supra ipam cadit accentus p̄cedētis syllabe Et hoc
ideo est. quia vocalis scz i sequitur

tenet. i. dictio pluriū sill'ar̄ s^c syllabā

Accentum seruat polisyllaba vox super illam
s^c syll'a p̄cedit. s^c syllabā pducta s^c syllaba
Que preit extremam. si longa sit hec aliter non
correpta manet .i. sup̄ antepositā syllabā
Si breuis est sedet accentus super ante locatam
ꝓ vel s^c syll'a correpta s^c accentū
Siue sit illa breuis. seu longa. tamen tenet illum

¶ Datis duab⁹ regl'is. scz de monosyllab⁹ z dissyllab dcōnib⁹. nūc i
tēdit de polisyllabis. Dicit ꝫ si penultima dictōis polisyllabe fuerit

De impedimentis accentus

longa accētus p̄cedentis ſyllabe cadit ſup illā. vt maieſtas. Si vo fuerit breuis cadet accēt⁹ ſup antepenultimā ſyllabā. vt bonitas, ſiue illa antepenultia fuerit breuis vt bonitas, ſiue lōga. vt ſanitas tñ tenet illū. ſ. accentū. z b̄ ſemp ante penultimā ſyllabā.

tenet s^c ſuis b̄ vbū b̄ vbū

Accentum ſeruat cum poſitis facit z fit
p qñ vt malefacio tenet

Dum vox poſita vocalem ſeruat eandem

¶ Dic autor ponit exceptionē a regula p̄dicta di. q̄ facio z fio cuz ſuis cōpoſit⁹ eandē vocalē retinētib⁹ ſeruāt accentū ſimplic⁹ dcōis vt bñfacio calefacio. Si vocal' mutet ſubtacēt regl'e cōi vt inficio.

hoc aduerbiū vt aliqñ .i. breuiter pferē

Quando poſitum feſtinat et inde licet ſint
p̄ducta locabis vt deinc⁹ vt delōge. b̄ aduerbiū

Longa ſimus pones intus longeq̄z deinceps
hoc aduerbiū b̄ aduerbiū

His horſum iunges. ſic dicas forte ſeorſum

¶ Dic̄ q̄ (qñ cōpoſitū) vt ſiqñ neqñ (z inde) vt deinde (int⁹) vt deintus (lōge) vt delōge (z deinceps lz ſint longa) in penultia ſyllaba. tñ bñt accētū p̄dominantē i antepenultia ſyllaba. z b̄ ió ne videantur eſſe due dictōes. Deinde dic̄ (His horſū iūgas). i. cōpoſita ab horſum z deorſū. Et alij bñt ſic (Vtiqz deniqz pones) In his em̄ cadit accent⁹ ſup antepenultimā dictōis ſm Priſcianum

illā dictionē morādo illā dictionē

Pleraq̄z proferre cunctando vel vtraq̄z diſce

¶ Dicit tu diſce pferre pleraq̄z vel vtraq̄z cūctando. i. morādo ſup penultimā ſyllabam.

nomē barbaricū in el terminatū s^c de accentu data

Barbarus el acuit. obliquis regula ſeruit

¶ Dic̄ q̄ nomia barbara in el m̄ia ta in ntō bñt accentū acutū in vltia ſyllaba. vt michael gabriel iſrl'. z ſic excipiūt a regl'a. ſz in obliquis bñt accētū ſup penultimā ſyllabā p regulā ſup⁹ datā. z ſic ſeruāt nr̄m accētū. Cōſtrue (barbar⁹). i. nomē barbaz (acuit el) ſz regl'a de accētu (ſeruit oblīq⁹) q: nr̄o accentu pferunt

. i. p̄dicte exceptōes modñ variare

Hec excepta ſolent vſum mutare legendi
s^c vſum variat

Hunc etiam mutat lector ſi queſtio fiat

¶ Autor excuſat ſe dicēs q̄ (hec excepta). i. p̄dicte exceptōes (ſolent mutare vſū legēdi) Quidā tñ p hypallagē legūt dicētes (vſus legē-

di solz mutare hec excepta) ꝑdicta Deinde dic ꝙ (lector mutat hūc) scz vsum legēdi (si q̄stio). i. inrogatio (fiat) qz tūc dcōes in fine acu unt. scz qñ inrogatiue ponunt. q̄ al's forte deberēt ḡuari.

s^c noia proferri

Greca per accentum debent formari latinum

¶ Nūc dic ꝙ noia greca dñt pferri fm accētū latinū, z b itellige qñ reducūt ad declinatōz latinā al'r nō. vt pz i b noie helena grecor la

regulas mod^o antiq̄z (tino.

De accētu antiq̄rum. Accentus normas legitur posuisse vetustas

s^c normas tenendas

Non tamen has credo seruādas tempore nostro

¶ Autor supi^o dixit de accētu modernoz. nūc dic de accētu antiq̄z qui tñ nō est seruādus tpe nro. Sed de ipo ponit veterū regl'as. vt si reperiamus libros veteres eos pnūciare sciam^o.

. i. natural'r deō vnius syllabe

Si sit natura monosyllaba dictio curta

Circūflectatur. sed si breuis est acuatur

¶ Dicit ꝙ si dictio monosyllaba naturaliter ꝓducat. vt dos z flos tūc ꝓfertur accentu circūflexo, z si breuiet̄ naturaliter tūc ꝓfert accentu acuto. vt par far quis dux crux.

s^c syllabā s^c aliqua

Si teneat primam dissyllaba dictio longam

s^c syllaba . i. antiquoz. p̄cepta

Sicq̄ suprema breuis veterum si iussa sequaris

. i. p̄ma syll'a s^c syllab

Circūflectatur prior. in reliquis acuatur

¶ Dic ꝙ si dcō dissyllaba p̄mā ꝓducat z vltimā corripiat. fm anti q̄s p̄ma circūflectat z alia acuto accētu ꝓferat. vt mittat legat mā

tenebit regulā dictio duaz syllabaz (dat.

Seruabit legem polisyllaba dictio talem

breuis s^c syllaba p̄cedit

Si sit correpta penultima. que preit illi

sive longa sive . i. accuto accētu ꝓferēda

Seu sit producta seu non. tamen est acuenda

s^c syllaba correpta s^c syllaba ꝓducta

Si sit suprema breuis. z penultima longa

. i. natural'r s^c penultima syllaba

Fiat natura. fit circumflexus in illa

¶ Dicit ꝙ qñ dictio polisyllaba corripit penultimā tūc illa syllaba

De accentu antiquorum

(q̄ p̄it illi penultime syllabe) est acuenda. .i. accuto accentu pferenda sive sit pducta vt amabilis. sive nō vt legibilis. Deinde dicit q̄ si suprema .i. vltima syllaba sit brevis. z penultima sit longa naturaliter tūc accēt⁹ circūflex⁹ fit in illa syllaba. vt bonorat bonorādus.

boc aduerbiū .i. sil'es dcōes

Illic in fine circumflectes socioſq̄z

¶ Dic̄ autor tu circūflectes in fine b̄ aduerbiū illic z socios suos .i. est similia aduerbia. vt illuc istuc illac istac illo z̄c. Hoc est ioia aduerbia descēdētia a pnoib⁹ b̄nt accētū circūflexū in vltia syllaba. a pnoib⁹ b̄nt accentū circūflexū in vltia syllaba

Vltima producta tibi sit ac antesuprema

s^c syllabā boc nomē

Antesupremam acue. sic testificatur athene

¶ Dicit autor q̄ si vltima z antesupma. .i. penultima syllaba sit pducta debet antesuprema pferri acuto accentu. vt athene

longam positio facit penultimā syllabā

Sed si productam positura dat antesupremam

s^c penultia acute correpta s^c syllaba pducta

Hec acuendo sonat. brevis vltima longa ve fiat

¶ Hic dic̄ autor. q̄ si penultima syllaba pducat p positionē. tunc ipsa sonat acuendo .i. acuto accentu proferrur sive vltima sit brevis vt amandus. sive sit longa. vt amandos.

.i. nō omnino .i. regulas ꝓsuetudo

Noster non penitus has normas approbat vsus

¶ Dicit (penitus) propter accentū circūflexum quo moderni non vtuntur. Quasi dicat q̄ he regule de accentibus antiquorum apd modernos nō approbātur.

vt daniel .i. syncopata talis figura

Barbara conscisa. vox vsus z encleſis ista

destruunt aliquādo .i. pter differentiā vocabulo

Quassant interdum facit distantia vocum

¶ Hic assignat quedā impedimēta q̄ interdū (quassant). .i. destruunt regulas de accentib⁹ modernoz z antiquoz. Et dic̄ q̄ (vox). .i. dictio barbara. vt daniel emaus. vel (ꝓscisa) .i. syncopata vt celicolū p celicolaz (vsus) scz loq̄ndi. vt de lōge vt belena media pducta. licz corripi debeat (z encleſis). .i encletica ꝓiunctio. vt dirirq̄ q̄cūq̄z (ista q̄ssant interdū) scz q̄ dirim⁹. Et cā est. q̄ facit b̄ distātia vocu. .i. est boc fit pter differentiam vocabulorum. Encleſis est que attrahit accentum de vna syllaba in aliam, vt superius dictum est.

Regule notabiles

De mõis pausãdi.

Pausat tripliciter lector. distinctio plena
tribus modis
pro qr s' distinctio
Manq; fit. et media. fit subdistinctio plena

¶ Hic autor determiat õ accẽtu put est pticulariter i oõne. Et dr sic. (lector) ille q legit (pausat). i. accẽtũ facẽ tripl'r. Quasi dicat q tres sũt pause i mõ loqndi. scz distinctio plena. distinctio media z subdistinctio.

Si suspensiua fiat constructio. quando

Pausat. tunc media potest distinctio dici

Si sit perfecta constructio. sed tamen addi
congruum est teneri
Conuenit. vt plena sententia possit haberi

Si lector pauset. ibi subdistinctio fiet

Completo sensu fiet distinctio plena
ista talis figura variato
Hec est periodus mutato nomine dicta

¶ Hic declarat autor illas pausas supdictas. Et dic si cõstructio stat suspẽsiua qñ lector pausat ibi. tũc tal' pausa dr media distinctõ z figurat sustinẽdo vocẽ donec pfectio ꝓstructõis iueniat. Deinde dic q si ꝓstructio sit pfecta. ita tñ q aliquid ꝓueniat vt sentẽtia possit haberi plene si lector tũc pausat talis pausa dz dici subdistinctõ. Preterea dic q cõpleto ꝓsu vel sensu. i. cõpleta snia tũc fit pausa q dicit plena distinctio q etiã alio noie dr periodus. Et ꝫ est qđ dicit (Hec est period' etc) Dictaꝝ triũ pausaꝝ patẽt exẽpla in hac periodo. Si qđ agꝫ. Ecce media distinctio q alio noie dicit coma. prudẽter agas. Ecce subdistinctio que alio noie dicit colon, z respice finẽ. Ecce plena distinctio que alio noie dicit periodus.

Est metrum media distinctio. finis habetur

Versus periodus. est subdistinctio punctus

¶ Hic docet mutare noia dictaꝝ pausaꝝ. Et dicit q media distinctio dicit esse metrũ. z intellige fm grecos (finis ꝓsus). i. ꝓstructionis totius (habet periodus) Et dicit periodus a peri qđ est circum. z odus cantus. q̃si circularis cant'. qr sicut in circulo est pfectio rotunditatis. ita ista periodus habet locũ in fine pfectarũ ꝓstructionũ. Subdistinctio dicit alio noie pũctus taliter figuratus:

multoties ,i eçouerso,

Pro puncto sepe metras. sed non retrouerte

Sustentas pauses. si bis metrare recuses

¶ Dic oñdit quo vna pausa ponit p alia. Dic enī. tu(metras). i. facis metr̄ seu mediā distinctionē(sepe p pūcto). i. p subdistinctōne. Pro pūcto enī eleuato pōt legēs facere pūctū depssum. vt b. Manus bñt t nō palpabūt pedes bñt t nō ambulabūt nō clamabūt in gutture suo. In q̄libz istar oronū est pfecta oro. sz tñ exigit aliqd addi. t sic in q̄libz est pūctꝰ eleuatꝰ. i. subdistinctio. Sz si vis facere pūctū depssum. i. mediā distinctionē p pūcto eleuato. i. p subdistictione. ne eadē pausatio pluries repetita fastidiū generet. potes facere q dicas. Manꝰ bñt t nō palpabūt pedes bñt t nō ambulabūt. nō clamabūt i gutture suo. Sed dic q nō fit ecōuerso. vt p metro fiat pūctꝰ. nō enī debemꝰ ponere pūctū eleuatū p pūcto depsso. Et ratō huiꝰ est. qr miōr̄ est supplere vices maior̄ t nō ecōuerso Media enī distinctio cū fiat i ꝓstructōe suspēsiua mior est q̄z subdistinctio q̄ fit in oronē pfecta. (Sustētas pauses rc) Dic q in vsu si te piget facere pla metra. i. medias subdistinctiones vl legere pūcta depssa. potes legere vocē tuā aliq̄ntulū sustinēdo. vt cū ōr rege veniēte ad eccl'iā: deū bñe p oculis. orare p pctōrib: exaudita est oro eiꝰ t pfuit illi. In q̄libet pausationū istar cēt metrū si velles. sz si recuses illō potes legere nec depmēdo vocē nec eleuādo. sz eq̄l'r sustinēdo. Totū istud ptz in legēdis epl'is t euāgeliis t aliis fmōibꝫ. Itē periodꝰ nō inuenit nisi semel in q̄libet vsu. t pter ħ nō est in codē vsu ipiꝰ repetitio pter qō nō oportet aliqō repiri. pter periodū qō supleat vices eius Itē fm alios pūctū est signū segregās intellectū t spm̄ recreās plationis. Et est tupler sc̄z cēntialis t accñtalis. Essential' pūctꝰ est qui sp q̄cūq̄z ponit oronē in fine. Sūt aūt pūcti cēntiales q̄nq̄z. s. suspēsiuꝰ. t ē simplex vgula q̄ solet cētis grā poni anteq̄z sensus alicuius clausule habeat. vt mors Comin' pūctꝰ est q̄ vtimur vbi clausula maiorē q̄ndā cētē hz t tñ semp est sensus ipfectꝰ. vt mors nusq̄z. Coma est cū plan' punctꝰ in supiori pte linee positꝰ est vl' in inferiori cū vgula supi' posita eleuata q̄ vtimur. vbi sensus ñ est expleto nūero ꝛcluſus. vt mors obitusq̄z terribil' est bis. Colon est pūctꝰ plan' in inferiori pte linee positꝰ q̄ vtimur vbi sensus toto corpe est abrutꝰ. vt mors obitusq̄z terribil' est bis q̄z cū vita oīa extinguunt. Periodus est pūctꝰ plan' cū vgula inferi' circūflexa q̄ vtimur in fine clausule. vt mors obitusq̄z terribilis est bis. q̄z cū vita oīa extinguunt. nō bis q̄z laus emori nō pōt. Accñtalis pūctꝰ est q nō semp sz ex aliquo accidēte in oronē ponit. Sūt aūt pūcti accidētales q̄tuor. s. interrogatiuꝰ. t est q̄ interrogationē ꝑcat. vt sed vos q̄ tandē. Exclama

tiuus seu admiratiu⁹ est qui ꝙdmiratiõnẽ cũ exclamatõe ꝓcat. vt tã te ne animis celestiꝫ ire. Semipũct⁹ est vbi ꝙ in fine linee ponit cũ dcõ ip⁹ecta ẽ c⁹ ps i seqntẽ lineã trãsit. vt qñ parẽthes ẽ intꝛposita oꝛõi sñia duplici sigta discole. vt nãq; (fateoꝛ enim) dũ me galathea teneat.

Capitulum duodecimũ ꝛ vltimum

Pmultis specieꝫ ptita
Luribus est membris distincta figura loquele
sez mẽbra figura locutionis
Hec sunt schema. tropus. metaplasm⁹ rursus earum
diuidere
Quamlẽbet in species pꝛopꝛias distinguere debes

Alexãder. ꝓñter i b vltio capl'o intẽdit determiare ꝺ figur̃ locutionis. Et ꝑmo diuidit eaz i generali. scõ o i spẽali. scõ a ibi (Quãlibet i spẽs) Ad ꝑmã ptẽ sic dicẽ (figura loq̃le). i. figura locutõis (est ꝑdistincta). i. diuisa (pluriꝫ mẽbr̃) Quasi dicat ꝙ figure locutõis sũ mltiplices (sunt schema troꝑ ꝛ metbaplasmus) Deinde subdiuidit figurã locutõis dicẽs (rursus debes distinguere quãlibet eaz. in ꝓpꝛias species) vt parebit in sequentibus

Sunt species alie scripto vel voce figure
rales figure
Hec sunt exempla plenasmus a cirologia
eriam sunt figure taliter dicte
Et cacosintheton. ꝛ edipsis tautologia

Amphibologia. ꝛapinosis. macrologia

Perisofogia. cacephaton. aleotheca

Nota ꝙ tripler est figura. s. dcõis locutõis ꝛ ꝓstructõis. De figur̃ ꝓstructõis ꝺ ꝓncipal'r nõ intẽdit. sz de figur̃ locutõis ꝛ dcõis. Et ẽ sciẽdũ ꝙ figura dcõis fit i dcõe. vt audũt ꝑ audiuit. Figura locutõis fit in mõ loq̃ndi. vt fistula pflauit buccas. i. bucce pflauerũt fistulã. Figura ꝓstructõis fit in mõ ꝓstruẽdi. vt ego ꝛ tu legim⁹. De figur̃ ꝓstructõis dictũ est supi⁹ in capl'o de regimine dictionuz ibi sez (Hic iuber ordo libri) Et nota ꝙ iste figure dicunt vitia annexa. ꝛ habẽt excusari ꝑ tropum. de quo ibi (Multa tropi ꝛc)
ꝓ tñ nõ pot adiungi
Sed nequit his soloe vel babaris associari
excusata
Sunt etenim vitia nulla ratione redempta

De barbarismo

¶ Dic dic̄ q (soloe). i. soleocism⁹. vl' (barbar). i. barbarism⁹ neq̄t associari p̄dict⁹ figur⁹ seu vic⁹ annexis. eo q sūt vitia nulla ratōe redēpta. Hoc aūt ō: vt caueam⁹ nos ab eisdē. q̄ q̄ metbaplasmus excuser barbarismū. ꝛ schema soleocismū.

,i. barbarismus dcōnis

Barbarus est vocis corruptio facta latine — Barbarismus

illud formam⁹ p̄ducēdo mediā syllabā

Hoc vitium facimus dicendo domina dominus

¶ Barbarism⁹ ō: q̄si mos barbar⁹. ꝛ dicūt oēs barbari q nō sc̄ greci aut latini. Dic̄ g̃ auc: (barbar⁹). i. barbarism⁹ est corruptio vocis latine facta. Barbari em̄ venientes romā corrūpebāt p̄prietates vocis latine. Jō dicebāt latini. illi cōmittūt barbarismū. i. ꝟ vitiū faciunt dicēdo dña dñs media p̄ducta. q̄ port⁹ est corripienda. Prio q̄ sciendū q barbarism⁹ vl' dissonās. ꝛ q apō poetas metbaplasm⁹ ō:. ē ꝫ latini ſmōis legē aut scpta aut p̄nūciata vitiosa oīo. Et cōmittit octo mōis. Prio additōe. ꝛ ꝟ q̄nq; mōis. s. lr̄e syllabe tp̄is toni ꝛ aspiratōis. Additōe lr̄e q̄n vltra rōez lr̄a adiūgit. vt relliq̄as danaū p reliq̄s. Additōe syllabe. cū vltra rōez syllaba adiūgit. vt mauors p mars. Additōe tp̄is. cū correpta syllaba ponit p lōga vt ytaliam fato profug⁹ Additōe toni. vt si q̄s roman⁹ accētu circūflexo pferret cū leuiter pferri debeat. Additōe aspiratōis. vt si q̄s corona cū aspiratōe pferr cū leuit pferri debeat. Scō cōmittit barbarism⁹ etiam q̄nq; mōis detractōe. s. lr̄e. syllabe. tp̄is toni ꝛ aspiratōis. Detractōe lr̄e cū detracta lr̄a structure gr̄a syllaba lōga corripitur. vt apō Lucillū. Prete:ne fias p p:aetor. vl' cū simpl'r lr̄a detrahit. vt imit⁹ achilli p achill'. Detractōe syllabe. cū structure gr̄a dissyllaba detrahit. vt repostū p repositū. Detractōe tp̄is. cū structure gr̄a p ducta p breui syllaba ponit. vt feruere leucātē p feruere. Detractione toni. vt si q̄s roman⁹ acuto pferret accētu cū circūflexo pferri ō beat. Detractōe aspiratōis. vt si q̄s hō sine aspiratōe pferret. cū debeat hō dici cū aspiratōe. Tertio imutatōe sil'r barbarism⁹ cōmittitur q̄nq; mōis. s. lr̄e syllabe tp̄is toni ꝛ aspiratōis. Jmmutatōe lr̄e. syll'am p syll'a posuerim⁹. vt quū p cū. imutatōne tp̄is. si tp̄s p tpe posuerim⁹. vt cefasq; tract⁹q;. imutatōe toni si accētū p accentu posuerim⁹. vt dos acutū p circūflexo. imutatōe aspiratōis si dasea posuerim⁹ p p'sili ꝛ ecōuerso. vt bamo p amo. omo p homo Quarto trāsmutatōe cōmittit barbarism⁹ etiā quinq; modis sc̄z lr̄e. syllabe tempo is toni. ꝛ aspirationis. Transmutatōe littere. vt euandre p euander. Transmutatōe syllabe. vt discipline p disciplina. Transmutatione temporis. vt si quis diceret latinus antepenultima producta ꝛ penultima correpta. cū debeat ecōtrario dicere. Trāsmutatiōe toni. vt si q̄s diceret adamātin⁹ trāsmutato acuto añ penultie

in penultimā. Trāsmutatōe aſpiratōis. vt ſi q̄s diceret incohoꝫ trāſ mutata aſpiratōe penultime in vltimā. Quito iocacismo cōmitti tur barbarismꝰ. vt ſi lr̄a ſupꝫ iſtū decorē oñdat in dictionibꝫ. vt dñi i lr̄a nimiū ꝓtenta. Sexto labdacismo barbarismꝰ cōmittit. vt ſi lr̄a l ſupꝫ iſtū decorē oñdat in dictiōibꝫ. vt alma lr̄a nimiū ꝓtenta.

Septio meracismo barbarismꝰ cōmittit. cū in fine dictōis ꝓnun ciat m. ſeq̄nti dictōe a vocali incipiēte q̄ tm̄ ſcribi nō aūt enuncia ri debeat. vt q̄ſdā tandē abutre. Octauo hiatu cōmittit barbariſ mus cū plures int̄ ſe vocales ſine ꝓſonāte ꝓcurrūt. vt eo aſq; q;cies

.i. dictionibꝫ

Barba/ raleris

Si tamen eloquijs commiſcis verba latinis
ſ̄c antiq talē figurā
Barbara. doctoꝛes hanc dicunt barbaraleꝛim

¶ Quaſi dicat ꝙ latini vtunt̄ vbis barbaroꝝ in fmōibꝫ. z tale vi tiū dicit barbaraleris. i. ratio barbaroꝝ. Donatꝰ tū dic̄ ꝙ barbariſ mus fit in lingua latina. z barbaraleris in peregrina. Vñ barba raleris eſt tota pegrina dictio oratōi inſerta latine. vt apud cicero nē. Quē purpura regalis nō ꝙuenit cū ſardoꝝ maſtruca mutauit qđ ſardū eſt vocabulū. Et apd̄ maronē. Arma virū tabuleq;. z troia gaſa ꝓ vndas. qđ Perſicus eſt terminꝰ.

talis figura vitioſa compoſitio dictionū

Soloe/ ciſmus

Eſt ſoleciſmus incōgrua copula vocum
Sunt exempla
Vt ſi dicatur vir bellica ſponſa pudicus

¶ Soleciſmꝰ dicit̄ q̄ſi mos ſoleocenſium. Soleo enī eſt quedā ci uitas inter greciā z barbarā. cuiꝰ ciuitatis ꝓpt̄i venientes athenas vt linguā athenienſiū addiſcerēt ſuā pariter z illoꝝ corrumpebāt. vñ z libuit athenienſibꝫ vt illud viciū ſoleciſmꝰ vocaret̄. Nūc cōſe quēter autor declarat q̄d ſit ſoleciſmꝰ dicēs. Soleciſmꝰ eſt incō grua copula vocū. viciū in ꝓtextu ꝓtiū. oꝛōnis ꝫ regulas artꝫ gram matice factū. vt ſi dicat̄ vir bellica. ſpōſa pudic̄. deberemꝰ enī dice re. vir bellicꝰ. ſpōſa pudica. Itē ſoleciſmꝰ quidē apud poetas ſche ma. ab aſino capitone iparilitas. z a vetuſtioribꝫ ſcribilego diceba tur. z eſt incōueniēs rhomano ſermoni iūctura vboꝝ. Et cōmittit ſedecī modis. Prio cū vna ps oꝛōnis ꝓ alia ponit̄. vt toꝛuūq; repē te clamat. ꝓ toꝛue ꝛc. Scdo cū genus ꝓ genere ponit̄. vt purpurea narciſſus. ꝓ purpureꝰ. Tertio cū finitū nomē ponit̄ ꝓ infinito. vt ſi dicamꝰ de abſente. h facit ꝓ hic fecit z de p̄ſenti is fecit ꝓ is facit. Quarto cū caſus ꝓ caſu ponit̄. vt vrbē quā ſtatuo veſtra eſt. ꝓ vrbs Quinto cū nūerus ꝓ nūero ponit̄. vt ps i fruſta ſecāt. ꝓ ſecat. Se xto cū ꝓſona ꝓ ꝓſona ponit̄. vt danai qui parāt atridis q̄ primū ar

ma sumite, p qui paretis. Septio cū tp̄s p tpe ponit vt nec veni ni si fata locū sedēq; dedissent. veni p venissem. Octauo cū vborum significatio p significatōe ponit. vt spoliant oēs z corpa nuda relinquūt. p spoliāt. Nono cū vboz mod⁹ p modo ponit. vt at rutilo fgi ducis ea mirāda videri ausonijs, p videbāt. Decio cū aduerbia localia p alijs aduerbijs ponunt. vt intro sum pro intus. Undecimo cū p̄positio p prepositione ponit. vt rapuit in fomite flāmā pro ad fomitē. Duodecimo cū vnus cōparatiōis gradus p alio ponit. vt respōdit iuno saturnia sancta deārū pro sanctissima. Decimotertio cū due dictōes in oratōe geminant abnegatiue. vt nihil nunq; peccaui. p nil vnq;. Quartodecimo cū particula primo loco pōnēda postponit vel ecōuerso. vt cū dicis. Armaq; virū p arma virū q;. Quintodecimo cū accētus p accētu ponit. vt longo post tpe veit ibi (post) qō graui accentu, pnūciandū esset, pnunciat acuto. Sexto decimo cū vnū salutātes saluete dicam⁹. Fiūt p̄terea. pluribus alijs modis soleocismi q̄s repbēdendo magis q̄ imitādo notare possumus. Et nota q̄ inter soleocismū z barbarismū hoc interest. q; soloecism⁹ habet discrepantes voces inter se vt vir bellica. barbarismus vero fit in singulis dictionibus scriptis vel pnūciatis.

ille figure vitande

Barbaris z soloe tibi sunt penitus fugiende

Dicit q barbarj z soloe. i. barbarismus. z soloe id est soloecism⁹ sunt penitus fugiende tibi, id est nō debent vsitari

. i. nō p̄pria p̄catōe talē figurā

Improprie posita vox formar acyrologia — Acyrologia.

Sunt exempla

Si dicas requiem timeo vel spero laborem

Determinato de barbarismo z soloecismo. Nūc pticulariter p cedit in declarationē vniuscuiusq; vitiorū annexoz. Et primo determinat de acyrologia dicēs (vox) id est dictio (improprie posita formar acyrologiā) vt. Si dicas requiētimeo vel spero laborē. Item acyrologia est dictio min⁹ quenienter elata. vt At sperate deos, p timete vel nō p̄pijs dictionibus obseruata snīa. vt accedo ad ignem hūc p accedo ad meretricē.

. i. malū sonū facies talis figura exemplū est

Dictio turpe sonans cacephaton arrigit aures — Cacephaton

Detur in exemplum. vt tu cum campare ludis

Cacephaton est obscura enunciatio. vel in cōposita dictōne. vel in vno verbo. vt numerū cū manib⁹ equar. et in Therentio habetur Arrige aures pampbile zc.

Regule notabiles

talis figura

Pleonasmus — Atq; superuacua dici debeat pleonasmus

Additio vocis. vt sic est ore locuta

¶ Pleonasmus est supuacue vocis additio ad plenā ꝓlatiōez vt sic est ore locuta. Occe ly (ore) superuacue additꝫ, qz satis intelligebat per illā dictionē locuta.

sc̄ ꝓlatū dictiōibꝫ talis figura

Tantalogia. — Signat idem verbis diuersis tantalogia

Exultans redeo rursus gaudensq; reuertor

¶ Tātalogia est eiusdē verbi repetitiviciū. vt in exemplo autoris. (Exultans redeo rursus gaudensq; reuertor) Nam iste clausule idē significant. licet p diuersa verba.

sc̄ in oratiōibꝫ talis figura

Eclypsis — Dicitur vnius verbi defectus eclypsis

sc̄ verbum sc̄ sit

Hoc secum precibus ne bonū parere precantes

¶ Eclypsis est quidā defectꝰ necessarie dcōnis. q̄ poni deberet vt ꝯstructio fieret plena. i. pfecta. vt (Hoc secū) deficit loq̄bat (p̄cibus ne bonū parere p̄cātes) deficit ibi. sit Et dr eclypsis ab e qđ est ex̄. z clepos clepis. qđ idē q̄ furor arꝫ. qz qđ subtrahimꝰ furamur

sc̄ bumilia bumiliatio

Cum per verba rei magne submissio fiat

talis figura

Tapinosis — Tūc tapinosis erit si dicatur mare gurges

¶ Tapinosis est bumilitas rei magne nō id agēte. i. significāte sententia quod demonstrat. Oconstructio (rapinosis erit) tunc p quando submissio rei magne erit p verba. scz bumilia (vt si dicatur mare gurges) gurges est parue aque riuus

.i. viciosa illa figura

Cacosyntheton — Et male confusa cacosyntheton est vocitanda

cōpositio dictionū est exēplū

Congeries vocum te mouit prelia cuncta

peutit retro

Discipulos cedit cum virgis terge magister

¶ Cacosyntheto est vitiosa dictionū cōpositio. Cōstrue (Cōgeries) id est cōpositio (vocū) id est dictionū male ꝯfusa. i. male ordiata (est vocitāda cacosyntheton) Deinde ponit exēplū (Cedit cū virgis discipulos terge magister) Iste dictōes ꝯfuse locant. qđ ptz ipas reducē

do ad debitū ordinē.
talis figura dictionū
Perissologia dicenda superflua vocum Perissologia

Qua poterant ibant. sed non qua nō potuerunt

¶ Perissologia est supflua additio vocū. i. dictionū. sine vlla vi rerum. vt ibāt qua poterāt. sed nō ibāt qua nō potuerūt. Multa enīz sūt hic supflua q̄ nō habēt vllā vim rerū. Bñ scim⁹ q̄ nō ibāt nisi p locū p quē poterāt. supfluū ḡ est b̄ addere.

Cum res comprendit varias sententia longa
talis figura cōmittit inspicimus
Macrologia datur. prologis hoc sepe videmus. Macrologia

¶ In ist⁹ metris dic̄ q̄ cū snia longa cōprehēdit res varias. i. nō necessarias. tunc cōmittit macrologia. vt i ꝑ exēplo. Legati non impetrata pacē vñ venerāt reuersi sunt. Jō dic̄. hoc sepe videm⁹ in prologis. q̄ mlta p̄tinēter in plogis que nō sunt necessaria.

talis figura declarās
Amphibologia constructio non manifestans Amphibologia
plane est exemplū.
Sensum perfecte puto te socium superare

Hoc fit multotiens: quia non determino plene
i. p̄ceptū impediente
Affectum mentis defectu p̄pedienti
i. duplex sententia orationibus
Siue duplex sensus ex verbis possit haberi

¶ Amphibologia est ambiguitas ꝓmonis seu dcōnis q̄ fit p accīm casū. vt siq̄s dicat puto te socīū supare. aut p cōexbū. vt crimīat catho. aut p distinctionē. vt vidi statuā aureā hastā tenentē. Fit etiā p onoma. vt si q̄s aciē dicat z nō addat oculoz vl exercitus vl ferri. Fit p̄terea pluribꝫ alīs mōis q̄s recēsere oēs ne nimis plīrus sim nō oꝑtet. Onoma sūt ea quoz varia sūt ꝓcata. vt acies z lira.

i. vicio se ponit talis figura
Confundit casus numeros genus alliotheca Alliotheca

¶ Alliotheca est generale viciū. iō nō cōputat in p̄dictis decez. Et habet fieri p casus. vt Urbē quā statuo vestra est. Per nūeros vt armato milite cōplēt. Per genera vt preneste sub ipa.

s lām vl syllabā talis figura.
Addendo sepe fiet methaplasmus. et eius De spēb⁹ methaplasmi

ılla figura talis figura talis figura

Prothesis est species. z epenthesis. ac paragoge
s' metbaplasmus aliqñ accipiēda

Subtrahit interdum species tunc eius habenda
talis figura talis figura talis figura

Apheresis vel syncopa sunt vel apocopa finis

¶ Dicto de vitijs annexis. sequit de figurꝫ excusantibꝫ dicta vicia annexa. Et ꝓmo ō figurꝫ excusātibꝫ barbarismū. Scōo soleocismū Tercio ō vicijs annexis. scēa ibi (Dat spēs) tertia ibi (Multa tropi spēs) Dicit ergo sic (Metbaplasmus fit addēdo) scz litteram vl' syllabā. z tunc sunt eius species prothesis epenthesis z paragoge. (Subtrahit interdū) Dicit ꝙ aliquādo metbaplasmus fit subtractione litterꝫ vel syllabe. z tūc eius species sunt apheresis syncopa z apocopa. Itē metbaplasmus est transformatio quedā recti soliti qz sermonis in alterā speciē metri. aut decoris causa

Aphere/sis. talis figura remouet a ꝓncipio dcōis talis figurā

Apheresis tollit capiti. quod prothesis addit

Prothe/sis. talis figura s' dcōis remouet tal' figura addit

Synco/pa. Syncopa de medio tollit quod epenthesin auget

,i. i fine dcōis remouet tal' figura addit tal' figura

Epenthe sis siue pleonas/mus siue expectas apocopa Paragoge. Hoc fini (quod tollit apocopa) dat paragoge

¶ Hic declarat spēs metbaplasmi supdicti. Et dic ꝙ apheresis tollit. i. aufert lr̄am vl' syllabā de ꝓncipio dcōis. Litterā vt ruit oia la/ruit. Syllabā. vt mitte ꝓ dimitte. Sz ꝓthesis addit scz litteram vel syllabā ad principiū dcōnis. Lr̄am vt gnato ꝓ nato. Syllabam vt retuli ꝓ tuli. Syncopa aufert de medio dictōnis. vt norā ꝓ nouerā. Sed epēthesis ex cōtrario apponit litterā vel syllabā ad mediū dcōnis. Litteram vt relligione ꝓ religione. Syllabaz vt induperator ꝓ imperator. Apocopa tollit fini dictionis lr̄am vl' syllabā. Litterā vt dic ꝓ dice. Syllabā vt mi ꝓ mihi. Sed paragoge addit ad finē dictionis lr̄am vl' syllabā. Lr̄am. vt bostꝫ ꝓ bosti. Syllabam. vt potestur ꝓ potest.

s' syllabā corripias talis figura

Systola Si longam breuies debet tibi systola dici

¶ Quasi dicat. ꝙ systola cōmittit si lōga natural'r corripit. vt i Latone. Nō eodē cursu ꝛc. Aliud exemplū. Aquosus orion

talis figura s' syllabam

Ectasis Ectasis esse solet: si produces breuiandam

¶ Ectasis fit qñ syllaba natural'r breuis ꝓducit. vt i Ouidio. Vitā dederitis i vndis. Aliud exēplū. Exercet dyana choros.

De speciebus ectasis

,i. quattuor spēs talis figura s^c spēs

De spēb ectasis q̄ sūt q̄ttuor. z vocāt cesure. q̄rum p̄ma dicitur Penthimēerꝫ

Bis binas species habet ectasis. haſq̄ vocamus
sic dictas talē figuram terrīꝫ
Cesuras. faciet penthimemerim tibi terni

Syllaba prima pedis. ibi produces breuiandam

¶ Cesura dr a cedo is ere. i. diuidere. qr p cesurā diuidit aliqd ab aliq̄ p̄cedente. z vnit cū seqnēte. Dic g̃ q ectasis bz q̄ttuor species. z ipas appellam⁹ cesuras. Unō videndū est quid sit cesura. Cesura eni est innatural' extēsio. q̄ in principio pedis fit z in fine dictōis. Et nota q nunq̄ fit in p̄mo nec in vltimo pede vsus Fit eni in principio tertīꝫ pedis qñ breuis syllaba p̄ducit. vt in Ouidio Mittit būꝫ me. stra. de. tot mō fratrib⁹ vni. Et ita talis figura vocat pēthimemeris. Et b est q dicit (Faciet pēthimemerim tibi terni ꝛc)

Secūda dr Semimemerꝫ vl' anthimeris.

semimemerꝫ antimemerꝫ plongetur

Semi. vel ante. preit. produceturq̄ secundi
s^c syllaba notare
Prima pedis. vt in hoc poteris cōprehēdere versu.

¶ Quasi dicat q semimemeris vel antimemeris fit producendo primā syllabā secundi pedis que natural'r breuis erat. vt poterꝫ cō prehēdere in hoc versu. In scansiōe enim dicim⁹. Prima pe. dis in boc poteris cōprehēdere versu.

s^c syllaba talē figuram facit

Tertia dr hebdimemerꝫ.

Quarti prima pedis hebdimemerim tibi formar
s^c syllabā ostendit
Producendo breuem versus hoc denotat iste

¶ Dicit vltrius q hebdimemerꝫ fit breuē p̄ducēdo in p̄ncipio q̄rti pedis. vt iste versus denotat. In scansione enim dicim⁹ Producendo bre. uem ver. sus hoc denotat iste.

talē figurā s^c pedis

Quarta dicit post Hebdimemerꝫ.

Posthebdimemerim dat quinti syllaba prima
s^c syllabā s^c pedis
Curtam producis sicut versus habet iste

¶ Quasi dicat. q posthebdimemerꝫ fit breuē p̄ducēdo in p̄ncipio quinti pedis. sic iste vsus haber. i. manifestat. sic scz. Curtam p̄ducens si. cut ver. sus haber iste.

illius figure postponat
Altera cesure species si subijciatur
illis litterꝫ dictio s^c dcōnis
D vel vocali vox. cuius littera prima

Rgule notabiles

s'est s'dcóitv interemptio vocalis vel m

Vocalis vel m. nec in his collisio fiet

est exemplum

O vtinam populum hunc saluet gratia christi

¶ Posit, pncipalitv spēv ecrasis. nūc ponit mīr pncipales. Et dicit autor ꝙ alia spēs cesure est (si vor) id est dictio (cuiꝰ ꝑma lr̄a ē vocalis) subiciat huic littere m. vl' vocali. nec in his dictiōibus ideo fiet collisio. i. ꝙ nō abiciat aliq dictaꝝ litteraꝝ. Exēplū hī in littera (O vtinā populū hūc ꝛc) Cū dicit o vtinā. ecce illa dictio o finit in vocalē. ꝛ sequēs dictio. scz vtinā incipit in vocali. Cū vo dicit (populū hūc) Ecce ly populū terminat in m. ꝛ sequens dictio scz hūc incipit a vocali. ꝛ neutra ipaꝝ abiicit. imo remanent in vsu vt patet. (O vtinā populū) hūc saluet gratia christi

s'aliq s'in duas syll'as tal' figura nūcupat

Dyaeresis

Syllaba diuiditur. et diaeresis vocitatur

pro aule · est exemplū

Aulai in medio libabant pocula bacchi

¶ Dicit ꝙ si vna syllaba diuidit in duas. tūc dyaeresis vocitat. id est noiatur. Exemp ū ptz in littera (Aulai in medio libabāt pocula bacchi) ibi aulai ponit ꝑ aule.

s'vocales talē figurā

Syneresis

Si iungas plures. dic syneresim tibi factam

.i. ista eadē figura sic dicta

Hec eadem species dicatur episynaloepha

Fixerat aeripedem ceruam. vir ꝛ aeneus esto

¶ Syneresis fit qñ due vocales in eadē dictōe posite in vnā earuꝫ cogūt. vt dī ꝑ dū. Et ista figura ꝺ: alio noie episynaloepha. ꝛ fit qñ due syllabe in vnā ꝯglutinant. vt ptz in exemplo text⁹ (Fixerat eripedē) ꝑ aeripedē. i. vocalē (vir ꝛ eneus) ꝑ aeneus i. durus vl' crudelis. Hec aūt figura est cōtraria dyeresi. de qua dictum est.

tal' figura abiicit remouet talis figura talē littrā

Ellipsis Synaloepha

Ellipsis necat m. perimit synaloepha vocalem

Tu populum alme deus saluasti a morte redemptor

¶ Ellipsis est ꝯsonantiū cū vocalibꝫ aspere ꝯcurrentiū in diuersis dcōnibꝫ quedā difficilis ac dura collisio. vt (Tu populū alme deus ꝛc) Aliud exemplū in virgilio. Littora multū ille ꝛ terris iactatus ꝛ alto. In scāsiōe collidit ista lr̄a m. cū sua vocali. ꝛ eriā illa vocalis e abiicit. Synaloepha est ꝑinteremptionē ꝯcurrētiū in diuersis dictionibꝫ inter se vocaliū lubrica quedā ꝛ leuis collisio. vt (saluasti a

De syncrasi et boeti

morte redēptor. Aliud exemplū. Carthago italiam ptra.
vicioſe ſcz p̄cedētes figure vitande

Viles ſunt iſte pre cunctis t renuende

¶ Dicit q iſte figure. ſ. elipſis t ſynaloepha (ſunt viles t renuende) id eſt euitande pre omnibus alijs figuris
s' p̄dictarū figuraꝝ nominari

Syncraſis iſtarum ſolet vtraq; ſepe vocari Syncraſis

¶ Dicit q vtraq; p̄dictarū duaꝝ figurarū (ſolet ſepe vocari). i. nominari (ſyncraſis) Et dicit a ſyn qđ eſt cō t craſis mixtio. q̄ſi cōmixtio litteraꝝ. ſcz ꝓſonantiū quantū ad elipſim. t etiā vocaliū quantum ad ſynaloepham.
nō tm̄ dictiōes quantitatē ſyllabaꝝ

Non ſolum voces. ſed tempora ſepe videmus Boetis
interimi in verſibus

Elidi metris. velut hic. vale inquit iolla

¶ Dicit q nō ſolū voces ſeu littere elidunt. i. abiciunt in metris. ſed etiā tempora vt hic (vale inquit iola) Nā illa ſyllaba lo cū ſit lōga duo tēpora debet habere. ſed nō habet niſi vnū cū breuis efficiatur. Et iſta figura dicit boetis
talis figura locatur

Dicitur antitheſis. ſi littera ponitur vna Antitheſis
locare s' litterā pro illi

Ponere cum debes aliam. ſic dicimus olli

¶ Antitheſis eſt lr̄a pro littera poſita. vt cū dicim⁹ olli pro illi. Ponuntur etiam ibi o pro i. Et hoc fit cauſa maioris ſonoritatis. magis enim ſonat o q̄ i.
talē figurā formabis litteram vnam

Metathesim facies ſi transponas elementum Metathesis

Si dicas teuchrē cum debes dicere teucher

¶ Metathesis eſt trā ſpoſitio litteraꝝ in alienū locū. nulla tm̄ lr̄a eraſa dcōe ſublata. vt ſi dicas (teuchre cū debes dicere teucher) t eſt p̄ priū nomē viri. Nrō hic teucher. gtō huius teuchri.
euitari illius figure

A te vitari debet ſpecies methaplaſmi
illa figura tantūmodo

Sed penthimemeri ſolummodo nos decet vti

¶ Hic ponit cautelā quantū ad vſum quarundā figuraꝝ. Et dicit q ſpecies methaplaſmi (de quib⁹ ſupradictū eſt) debent vitari a te.

Rgule notabiles

Sed solūmodo nos decet vti pentbimemeri. de qua dictū est.
talis figura antiquoꝝ modū teneat

Syncopa. **Syncopa cum fiet veterum vestigia seruet**

¶ Hic dicit q̄ si volumꝰ vti syncopa debemꝰ seruare vestigia veterum hoc est dēmꝰ cōmittere dictā figurā in dictionibꝫ. in quibꝫ veteres cōmiserūt vel in similibꝫ
illa figura

De spēbꝫ schematis. **Dat species tibi schema prolepsim zeuma silepsim**

sc̄ species schematis

Est ꝛ hypozeusis vnadipalis epanalepsis

sc̄ species schematis

Est epizeuxis ꝛ anaphozon paranomeon

illā figurā adiungas illam figuram

Et schesisonomaton addis ꝛ homeotheleuton

sc̄ sūt spēs schematꝫ . adiūgis illā figurā

Et paranomasia polosintheton addis ꝛ irmos

associas illā figurā simul illā figurā adiungis

Jungis homeoptoton pariterꝙ poliptoton adddis

sc̄ spēs schematis nominādā

Vltima dialiton vel asintheon est vocitanda

¶ Superꝰ dictū est de spēbꝫ metbaplasmi excusātibꝫ barbarismuꝫ nūc dicendū est de spēbꝫ schematꝫ excusantibꝫ soloecismū Schema nō diffinit cū sit equiuocū sed diuidit. s. in schema lereos ꝛ i schema dianeos. Primū pertinet ad grāmaticos. reliquū vo ad oratores. Species schematis sunt. xvij. que numerant in littera
ui. pmo sumit ordinādā illa figura

Prolepsis **Presumit que sunt suprema locanda prolepsis**

video filios cōsanguineos

Cerno ducentos hinc natos hincꝙ nepotes

¶ Hic autor ī spēali determiat ō figurꝫ ēs enūerauit. Et pmo ō plepsi. Et ē sciēdū q̄ dupler ē plepsis. s. pstructōis ꝛ locutōis. De pmo tractauit ī capō de regimie ntī. h vo determiat de plepsi locutōnis. Et dicit q̄ prolepsis pūmit. id est. primo sumit ea que sunt locanda supma. i. vltiate ordinādā. Jtē plepsis fm Donatū est pūmptō rerū ordie sequntaꝝ. vt Jnsea reges ingēti mole latios ꝛc̄. pcedūt castrꝫ. Vl cū id qō posteriꝰ accidit añ rps asscribit. vt Mōtē sacrū atqꝫ quentinū insedit q̄ postea sacer dictꝰ est q̄ illū plebs insederat Hoc etiā ptz in exēplo autorꝫ (Cerno ducētos binc natos ꝛc̄)
talis figura sc̄ suppositā

Zeuma. **Zeuma fit in verbo si plurima clauseris vno**

Himnus christe tibi. tibi laus. tibi gloria detur

¶ Zeuma sil'r est duplex s. ꝯstructois ⁊ locutois. De pmo dictū est in capl'o de regimie ntī. Sz zeuma locutois fit qñ plura supposita vni vbo attribuūt. vt Hymnus xpe tibi. tibi laus. tibi gl'ia detur. Donat⁹ dic Zeuma est vni⁹ vbi ꝯclusio diuers clausul' apte ꝯiuncta. Et est triplex. s. hypozeuma. ⁊ est qñ vbū vnū p̄ponit ad qō seqntes sensus ꝯferant. vt vicit pudorē libido timorē audacia rōnē amentia. Mesozeuma est cū vbū vnū in medio loco sensuū positū repit. vt troiugena interp̄s diuum q̄ numia phebi. Qui tripodas clarq̄ laudas q̄ sidera sent. Et volucrū linguas ⁊ ppet. oia pene Hypozeuma ē qñ cū vno vbo pl'es sens⁹ claudūt. vt diuitie iuidiā vtus gl'iaz .i. diuersas oōnes iūgit illa figura (parāt.

Clausas dissimiles ligat vna voce sylepsis Sylepſ.
est exemplū

Jn te christe salus. in te sunt premia nostra

¶ Sylepſ ē dissimiliū clausulaz p vnū vbū ꝯglutinata ꝯceptio. vt ptz in l'ra. Jn te xpe salus ⁊c. Alīs exēplū. Jā p̄ eneas ⁊ iā troiana iuuēt⁹. Cōuenīūt. Et differt sylepsis a zeumate. q̄ ī zeumate est ꝯiugatio apta quātū ad ꝯgruitatē sz in sylepsi nō Et habet fieri pluribus modis. vt statim patebit.

s⁊ noie sociatū vbū pluralis numerī

Cum collectiuo iunctum plurale sylepsym

dicūt s⁊ grāmatici est exemplū

Assignant aliqui. plebs ista parant equitare

cōgrua s⁊ insingulari numero

Sed magis est p̄pria constructio. plebs parat ire

¶ Dic̄ q̄ aliq̄ assignt sylepsim qñ pl'e. s. vnū iungit cū noie collectiuo. vt ista plebs parāt eq̄tare Deinde ꝓbibet nob talē ꝯstructōem dicēs. Sz ꝯstructio est magis ꝓpria cum dicit. plebs parat ire

tal'figura p pl'i nūero locat singular⁊ nūerus

Est sylepsis vbi pro multis ponitur vnus

.i. multis militib⁹ circūdatus

Vt cum dicis. adest rex multo milite cinctus

¶ Dic̄ q̄ sylepſ etiā ē qñ nūer⁹ singl'ar⁊ ponit p nūero pl'i. vt cū dic⁊ adest rex ml'ro milite cinct⁹. ibi ml'ro milite ponit p ml'ti militib⁹. attribuit tal'figura suppositō pl'a apposita

Reddit hypozeusis persone plurima verba Hypo/
s⁊ hoies purget zeusis

Vni. nos mundet. nos ornet gratia christi

Regule notabiles

¶ Hypozeuf est figura zeugmatis ꝓria vbi diuersa ꝑba ī singul' clausulis adiungntur vni ꝑsone. vt regē adyt. regis memorat nomen qꝫ genusqꝫ. ponitur etiam exemplū in littera.

talis figura dcōis duplicatio

anadíplosis. Fiet anadiplosis verbi geminatio. quādo
ínitium .i. clausule sequētis s^e clausule
Pr̄icipium clausule fit idem cum fine prioris

Numinis istorum caret alter. alter abūdat

¶ Anadiplosf fit qñ eadē dictio q̄ est ī fine prior̄ clausule repit̄ ī ꝓncipio. vt ptz ī exēplo auctor̄. Numinis istoꝝ ꝛc (Semiatio ꝑbi). i. dictōis (fit anadiplosis. qñ ꝓncipiū clausule) seq̄ntis (fit idē cū fine prior̄) clausule. Exēplū. vt seqt̄ pulcherrim⁹ astur. astur eq̄ vidēs.

clausulis ínitiū talis figura diuersis idem

Anapbora. Clausis pr̄incipium anaphora pluribus vnam
s^e a pcris s^e r̄pianos
Christus mūdauit. christus nos purificauit

¶ Anapbora ē repetitio eiusdē ꝑbi ꝑ ꝓncipia pluriū clausulaꝝ vel ꝑsuū. vt ptz ī lr̄a (Xp̄s mūdauit. xp̄s nos purificauit) Aliud exēpluz. Gnate mee vires mea magnpotētia sol⁹. Gnate p̄is sūmi ꝛc Vel anaphora fit cū loquutio nō ꝓueniēter rñdēs aliō refert occl'te. vt Sz antea ītē ꝓiurauere pauci ī q̄b catbelina ō q̄ qꝫ breuissime potero dicā. de qua supple ꝓiuratōe

Epanalepsis. formar tal' figura
Principio finem facit epanalepsis eundem
antea iam
Nobis grata prius non sunt modo congrua nobis

¶ Expanalepf est qñ ꝓncipiū clausule ē idē cū fine. vt ptz ī lr̄a (Nob gr̄a pri⁹ nō sūt mō ꝓgrua nob) ibi' nob ponit̄ ī ꝓncipio ꝛ ī fine clausule. Aliō exēplū. Añ etiā sceptꝫ dicrati reg' beu fugaces posthume

Epizeuxis vl' epimone. eiusdē tal' figurā duplicatio dcōis (Labunt anni.
Vnius est epizeuxis geminatio verbi
denotātis s^e fcatū est exemplū
Significantis idem. me me petit vltio digna.

¶ Expizeuxis est eiusdē ꝑbi geminatio in eodē ꝑsu sine aliqua dilatiōe. Aliud exemplū. Me me adsum q̄ feci in me ꝙuertite ferrum. Aliud exēplū Virgilij. Sic sic iuuat ire sub vmbras

dcōes q̄si sil'es s^e voces significāres
Voces pene pares. que sunt diuersa notantes

faciũt illam figurã est exemplũ

Dant paranomasiam. non curat vera sed era — Parano masia

¶ Paranomasia fit cũ dcõe iterata mutata lra vl syllaba sil'i noie diuersa vtimur fcatõe, vt hic (nõ curat va sz era) Aliud exẽplũ. Incertio est amentiũ haud amantiũ Vel paranomasia fit cũ pcedẽti noie aut nomẽ aut vbũ p denoiatiõez annectit, vt pugñ pugta est

.i. idẽ pncipiũ dcõnes ꝛiũcte seruãtes

Principium simile voces iuncte retinentes

faciũt illã figurã est exemplũ

Dant paranomeon. vim vitat virgo virilem — Parano meon

¶ Paranomeon fit qñ eisdẽ syllab' pl'es dcões incboant. vt h. vim vitat vgo virilẽ. Aliõ exẽplũ Machina ml'ta minax minat maxia

eqli ꝛiũctiõe dcõnes adiũcte (muris.

Junctura simul voces multe sociate

faciũt talẽ figurã exemplũ

Dant schesisonomaton. vmbone repellit vmbo — Schesi sonoma ton.

est exemplũ est sil'e exemplũ

Pes pede reprimit. ensisqz retundit ense

¶ Schesisonomaton est multitudo noim ꝛiũctoꝝ q̃dã habitu copulãdi. vt h (vmbone repellit vmbo) pes pede cõprimit. ensisqz retundit ense. Aliud exemplũ. Marsa manꝰ peligna cohors. festina virũ vis. Al' schesisonomaton est cũ in sniaꝝ ꝛnexu plures ponuntur antonomasie. vt armipotẽs tritonia vgo.

facit talẽ figuram

Clausula totalis tibi formal homeoptoton — Homeo ptoton

posita est exemplũ

Casu contenta. tristes flentes lachrymantes

¶ Homeoptoton est cũ plura idẽ fcãtia in vna orõne ponũt vt tristes flẽtes lachrymãtes. Et dicit alio noie sil'iter cadẽs

p qñ dictiones

Cum plures voces sub fine tenent eodem

talis figura s^c in fine

Homeotbeleuton erit. huic carmina consona subdis — Homeo tbeleutõ

s^c carmina s^c carmina

Atqz leonina simul z caudaria iunges

¶ Homeotbeleutõ ẽ cũ pl'es voces seu dcões tenẽt sub eodẽ fine. i. sil'r terminãt. vt puella bonda bella. Et huic figure subdũt carmina ꝛsona i medio z i fine. z carmia leonina, z carmia caudaria. scz

Regule notabiles

richmi in quibus tenentur consonātia finalium syllabarum
diuersos talis figura

Polipto ton — Per varios casus distincta poliptoton implet
ī. oratio integra s' sunt
Clausula. littoribus contraria littora. fluctus
rogo contrarios
Fluctibus estq; precor populus populos inimcos
¶ Poliptoton est multitudo eorundē nom variorate casuū distinctor, vt p̄cor littora esse ꝓtraria littoribꝫ fluctꝰ ꝓtraria fluctibꝫ.

Irmos — Longa tenes seriem constructio dicit irmos
Principio celum ac terras camposq; liquentes
fulgentem
Lucētemq; globum lunē titoniaq; astra
Spiritus intus alit
¶ Dicit autor q irmos est series ꝓtinuate oīonis. tenorem suū vsq; ad vltimā seruās. Et ponit exemplū Virgilij. Principio celū ac terras camposq; liquētes. Lucentēq; globū ꝛc.
varias talis ps orationis sociat
Diuersas voces coniunctio plurima iungit
talis figura

Polisyn teton — Si polisyntheton est pater materq; neposq;
¶ Polisyntbetō ē oratō nexa ꝯiūctōibꝫ, vt pz̄ i textu. vt materq; neposq; vl' Arbenasq; thoasq; pelidesq; neoptbolemꝰ ꝑamusq; machonq;
ꝯiūctiōe adiungunt
Cum sine iunctura varie voces sociant
talem figurā

Dialitō — Dialiton facient. rex miles plebs negat illud
¶ Dialitō siue asyntbetō ē figura supiori ꝓria. fit eīm qñ varie dcōnes sine ꝯiūctōibꝫ ad inuicē sociant. vt pz̄ b (Res miles plebs negat illō) Aliō exēplū. Ferte citi flāmas. date tela. īpellite remos
ille figure

De speci ebus tro pi. — Multe tamen species metaphora metonimia
Antonomasia catbecresis vel methalepsis
Onomatopeia vel ephiteton ꝛ homeosis
Sinecdoche vel periphrasis simul ꝛ allegoria

iungꝫ illā figurā ꝑdictꝫ talis • iuncta

Addis hiperbaton istis. ꝛ hiperbote sit sociata

¶ Dicto ō figurꝫ excusantib⁹ barbarismū ꝛ soleocismū. seqꝫ nūc vi dere ō figurꝫ excusantib⁹ vicia annexa q̄ qdē ꝓtinēꝫ sub tropo. Et ē trop⁹ ꝑmo a ꝓncipali ꝛ naturali ꝑcatōe trāslat⁹ ad aliquā sil'itudinē exornāde orōnis gr̄a. L⁹ tredeci sūt spēs q̄s Alexāder enūerat in ꝓ quādo equalis (littera.

Cum res est alijs similis ꝓnomine nomen

Est exemplū

Ponit. vt sit homo simplex cum dicit agnus

talis figura Meta/

Debet metaphora dici translatio talis pbora

¶ Autor ponit ꝑmā spēz tropi q̄ ō: metaphora. Et ē metaphora rer̄ ꝙborūq; trāslatio a ꝓpria ꝑcatōe ad ꝓpriā ꝑ sil'itudinē decor̄ aut ne/ cessitat̄. aut empbaseos gr̄a. Verbi gr̄a. Est aliq̄s simplex ꝛ dicaꝫ illū boiez esse agnū ꝑ sil'itudinē. q; agn⁹ ō: esse simplex ꝓpter ei⁹ in/ nocētiā. Metbaphora fit sex mōis. Prio ab aīali ad aīale. vt h̄ Ti phin aurigā celeres fecere carine. Ab agitore eī ad gubernatorem trāstulit. Secō ab īaīali ad īaīale. vt pelag⁹ tenuere rates. ꝑ na uib⁹ rates dixit. Tertio ab aīali ad īaīale vt At ꝑcul excelso mira t⁹ ꝙtice mōt̄. Prio cacumie ꝙtice dixit. q̄ ē aīaliū tm̄. Quarto ab īn/ aīali tm̄ ad aīale. vt si tm̄ pectore robur ꝓcipis. a ligno eī ad boiez trāstulit. Quīto ab eo qō ꝑcedit ad id qō seqꝫ. vt spem vultu sil'at. ꝑ letriciā q̄ ꝓueit ex spe. Sexto ab eo qō seqꝫ id qō ꝑcedit. vt Meri req; expectēt ꝑmia palme. ꝑ ꝙtute ex q̄ palma ꝓcedit. ꝛ est duplex metaphora. scz reciꝓroca ꝛ vni⁹ ptꝫ. Reciꝓroca metaphora ē q̄ faci/ le ꝙuerti ꝑōt vt altū mare. celūq; ꝓfundū. Possum⁹ enī ꝙuertere. s. altū celū mareq; ꝓfundū. Uni⁹ ptꝫ metaphora est q̄ ꝙuerti nō ꝑōt. vt germinare vites. fluctuare segetes. volitare nubes. In bis eī rebus germina fluctus ꝛ alas nō inuenimus.

talis figura Catba/

Fit catbacresis. vbi sub nomīne res alieno cresis

est exemplum

Signaꝫ sic pisce carens piscina vocaꝫ

¶ Catbacres ē vsurpatio nois alieni. vt piscina ē loc⁹ pisciū nibil/ omin⁹ inēdū sumiꝫ ꝑ loco piscib⁹ carēte. dū tn̄ sit aq̄suf. Aliō exēplū vt patricida q̄ fratrē vl' vxorē occidit cū ille ꝓprie ē patricida q̄ pa/

precedente talem figurā (trē occidit.

Pro preeunte sequēs positū faciet metbalepsim Metba

lepsis.

Regule notabiles

Vt cum significas tot per tot annos aristas

¶ Metbalepſ est dcō gdatiz pgēs ad id qō oñdit (vt cū significas annos tot p aristas. In qlibet eñ anno pducunt aristet ideo p tot aristas. tot ānos fcas. Aliō exēplū. vt spelūc abdidit atrz. ab atris eñ nigre intelligūt. a nigr tenebrose. t p b imꝑceps pfunde.

multos inuenimus illius figure

Meto/nomia Plures esse modos reperimus metonomie

p qñ econuerso

Cum pro contento (quod continet) aut viceuersa

locatur .i econuerso

Ponitur. aut factor pro facto vel retrouerte

¶ Metonomia est dcō ab vna ꝓpria fcatōe ad aliā ꝓpriā trāslata. Et fit sex modis. Prio cū ponit ꝓtinēs p ꝓtēto. vt nec pateras liba te iouis. pateras p vino. Scdo cū ponit ꝓtentū p ꝓtinēte vt crate res magnos statuūt vt vina coronāt. vina p crateres. Tertio cuz ponit iuētor vel dominās p inuēto seu subiecto. vt sine cerere t ba/cho friget ven⁹. p sine pane t vino. Quarto cū ponit inuētū vl sub iectū p inuētore vl domināte vt vinū ꝑcemur p bachū. Quīto cuz ponit efficiēs p effectu. vt mestūqz timorē. q mesto faciat. Sexto cū ponit effectū p efficiēte. vt si melior remis infert eñ velocitatez

talis figura excessus (q p remos fit.

Antho/nomasia Anthonomasia solet excellentia dici

.i. nomē ꝓprie qualitatis

Si proprium taceas nomen ponens generale

hoc nomē ꝓprium

Sic dauid insinuas nomen dicendo propheta

¶ Anthonomasia est fcatio vice nois posita. vt saturnia iuno. Et fit trib modis. s. ab aio. vt magnanimusqz anchisiades p eneas. B corpe. vt atqz bis aligerū dictz affat amorē. p cupidinē. Et ab ex/trinsecis dictiōib. vt Infelix puer atqz impar ꝓgressus achilli. p i felix troilus. Anthonomasia fit qñ nomē cōmune ponit p ꝓprio. vt cū dicim⁹ ꝓpha intelligim⁹ dauid. Et b fit vt excellētiā denotem⁹.

Epbite/ton. Si iungas proprium voci rem significanti

talis figura Est exemplum

Fit epithethon. vt si dicas tristia bella

¶ Epytheton est p̄ posita distinctio ꝓprio nomini. aut ornandi. aut destruēdi aut iudicādi cā. Ornādi. vt dia camilla. Destruēdi. vt sce/lerūqz iuētor vlixes. Judicādi vt latisseus achilles. Et fit trib mo dis. Prio ab aio. vt pi⁹ eneas. t ꝓtēptor diuū mezēti⁹. Scdo a cor/

pore. vt pulcer iuli⁹ z leta ven⁹. Tertio extrinsec⁹. z hec in pl'es' spe cies diuisa est. Aut a loco. vt tracus vlixes. Aut ab actu. vt enea nu trit caiera. Aut ab euētu. vt insula diues opū tenados.

s' aliquā integro .i. totū p pte

Si partem sumas pro toto vel viceuersa

talē figurā est exemplū

Synodochen facies dicens hec est caput alba

Synodoche.

¶ Synodochen est fcatio pleni intellect⁹ cū plus minusve pnunci as. Fit em̄ si partem sumas p toto. vt puppesq; tue pubesq; tuor. a puppib⁹ gn̄i naues. z a pube oēs socios significat. aut econuerso vt ingens a vertice pōt⁹. p ingēs ps ponti. Duplex est synodoche. scz ꝓstructōnis z locutiōis. Synodoche ꝓstructōis ptinet sub schema te. z est species antiptosis. De synodoche locutōis hic loquit̄.

talē figurā fingas

Onomathopeiam facies si nōmine sumas

Onomatopeia

De sonitu tactu. sic sus scropha dicit̄ esse

¶ Onomatopeia est nomē fictū vl' de sonitu tactū. vt tinnit⁹ aeris clāgor tubar. Sic etiā sus dr esse schropha a sonitu quē fac. sic etiam tintinabulū z tararātara dicta sūt a sonitu.

talis figura nominatur

Periphrasis circumloquium de iure vocat̄

Peri phrasis.

.i. in platōe vbor describere ꝓgruam

Cum verbis curas attollere rem tibi gratam

.i. in turpi significatōe.

Aut in re turpi verbis non turpibus vti

¶ Periphrasis est nūerosior dictionū i diuersa rei fcatōe ꝓgrega tio vbor ambitu rē describēs. Et fit duob⁹ mōis. Prio ornāde rei causa q̄ pulcra est. vt breuitātē splēdide ꝓducat. vt Et iā pma nouo spargebat lumie fras. Tironi croceon linquēs aurora cubile. Poterat em̄ dicere, Jā lucebat. vl' dies ort⁹ erat. Scō vitāde rei causa q̄ turpis est. vt feditatē circuitu euitet vt placidūq; peruit. Lōiugi effus⁹ gremio p membra sopore. Dis em̄ vbis ꝓcubitū oēdit.

excessus veritatis talis figura

Transcendens veri manifestans hiperbole fiet

Hiperbole

Astra ferit sonus armorum. clangorq; tubarum

¶ Autor dicit q̄ hyperbole est transcēsus manifestans) id est excessus (veri) id est veritatis. Et fit vel causa agendi, vt niue candidior, vel minuēdi vt testudine tardior ibat.

Regule notabiles

dictionū faciet talēfigurā

Hiperbatō hꝰ sūt q̄nq; species — Vocum turbatus formabit hiperbaton ordo

Synthesis hinc themesis achisterologia subsunt

His et anastropha vult parentbesis addi

¶ Hyperbaton est verboꝝ transgressio quendā ordinē perturbās Cuiꝰ spēs sunt q̄nq;. scz hystrologia vel hysteron prateron. syntbesis. themesis. anastropba. parentbesis

talis figura vocari

Hysteron z protheron solet hystrologia dici

scz hystrologia debitū ordinē variat

Hec fit cum rectam seriem sententia mutat

est exemplū

Hi cererem torrere parant et frangere saxo

¶ Hysteron protberon vel hysterologia fit quando mutatur ordo smie cū recta serie verboꝝ. vt patet in boc exēplo (Hi cererē ꝛc) Nā prius frangere seuꝫ molere debent cererē z granū q̄z torrere seu decoquere. Aliud exemplū. Moresq; viris z menia cōdet. priꝰ eni menia condunt. deinde leges dantur.]

talis figura .i. sermo

Synthesis scōa. — Synthesis est omni confusa locutio parte

Est exemplum

Nos virtute lauat qui labem criminis ornat

¶ Synthesis est obscurū hyperbaton ex omni parte ꝓfusū. vt patz in illo exēplo (Nos virtute lauat ꝛc) Est eñ ordo ille. q̄ lauat labem crimis ornat nos ẏtute. Aliud exemplū. Tris notus arreptas ī saxa latētia torquēt. Saxa vocāt ẏ talī medꝯs q̄ ifluctibꝰ aras. Quorū ordo est. Tris scz naues arreptas notbus torqt in saxa. Que scz saxa in bis medꝯs fluctibꝰ latentia itali vocant aras

talem figurā in duas partes diuisa

Tertia themaſ — Dat themasim binas in partes dictio secta

Est boree regio septem subiecta trioni

¶ Themasis est vniꝰ dictiōis sectio vna dictione vel pluribꝰ interiectis. vt ptz in textu (Est boree regio septē subiecta trioni) Ecce septemtrioni est vna dictio que diuisa est.

.i sequatur

Quarta anastrapba. — Dictio (si subsit) cum sit precedere digna

talis figura Est exemplū

Fiet anastrapba surgit mare littora contra

De anastrapha

¶ Anastrapha ē vbor tātūmō ꝓposter⁹ ordo. vt (surgit mare littora) Ecce illa ꝓpō (ꝫ) deberet ꝓponi suo casuali, t postponit suo casuali.
i. clausula clausulā interponis

In clausa clausam si commisces alienam
talis figura prelia

Inde parenthesis est princeps. quia bella parantur
inimici satellitiw defendit

Hostes. militibus vrbes premunit in armis

¶ Parēthes est interposita oīo diuerse ſnie vt ptz i lka. Princeps (qr bella minant hostes) militiw vrbes ꝑmūit armis. Alīd exēplū Eneas, (neqz patri⁹ ꝓsistere mēte) Passus amor rapidū ad naues
significat s significatū (ꝑmittit acbatem

Cum designatur aliud ꝙ clausula signat
talis figura scz allegorie

Allegoria datur septem species dabis illi
iste figure

Ve sunt antiphrasis carientismos et enichma

Atqꝫ paremia sarcasmos et ironia
s figur iungēda

Antismos tandem predictis sit socianda

¶ Allegoria ē trop⁹ p silitudinē vl ꝓriū q aliud ꝟcat ꝙ dr. vt laterē lauās, aerē verberās. i. tps pdes vel inutiliter expēdes. Huius species enumerat autor in littera. t subsequēter declarat.
ꝑma spēs allegorie i. ꝓtrariū sensum

Antiphrasis sermo signans contraria dictis
i. densum, nemus lucescit

Sic lucum dices. quia raro luce nitescit

¶ Antiphrasis ē dictio ecōtrario ꝟcās. vt bellū ꝙsi mime bonū. lucus ꝙsi mime lucēs vel qr raro lucescit. parce eo ꝙ mime parcit.
talis figura i. dura platio vborum

Est charientismos cum profers dura relatu

Gratius. hinc amon nomen traxisse videtur

¶ Charientismos est de q dura relatu grati⁹ pferūtur aliqua. vt cū interrogam⁹. Nūquid nos ꝙsiuerit aliqs. re pōdeat bona salus vel fortuna, et ꝙ intelligit neminē nos quesiuisse.
i. nō manifesta snia talis signra

Obscurus sermo quasi miranda sit enigma

Quinta parēthes

Allegoria but⁹ sūt septē species

Prima ātiphras

Scda carētismos

Tertia enigma

Regule notabiles

¶ Parabola est rep dissimiliū cōpatio (vtputa semē rē hoc est exē plū. Silitudo exēpli ptz. si vbū dū pceptū in corde boni viri nutrit, hoc est fructificat. r in corde mali viri nō. Sed p silitudinē clarius oñdit h. Semē cōparat euāgelio sine vbo dei. bona terra cōpat bono cordi. petra cōparat malo cordi. Aliō exēplū. Aceluti magno ippio cū sepe orta est seditio. Et pabola fit octo modis. Prio p habitus. vt qlis in eurotheripis. aut p iuga cynthi exercet dyana choros. Scō p magnitudinē. vt Ceu duo nubigine cū vertice mont. Tertio p colorē. vt Indū sanguineo veluti violauerit oestro. Si qs ebur. Quarto p vocē. vt qlis mugit⁹ fugit cū sctūs aram Taurus. Quito p energiā. vt In segetē veluti cū flāma furētib⁹ austr. Incidit Sexto p altitudinē. vt Qualis aeree liqntia flumia circū. Siue padi ripis. Septio p effectū. vt sic funere pmo Attonite patuere domus. cū corpa nodū. pclamatio iacēt. O crauo p silitudinē r virtatē vt nō sic aggerib⁹ ruptis spume⁹ amnis Erit

talē figurā .i. pmo cōpationē facit postea

Tercia paradicbma. **Hic paradichma facit qui pūnum comparat r post**

Assignat simile. domini sunt semina verbum

s^c sunt .i. que nō habet devotionē

Spine divitie. mens arida petra vocatur

¶ Paradigma est enarratio exēpli hortātis r deterrētis. Et fit qñ pmo fit cōpatio. r postea p talē silitudinē illa tal' cōpatio declarat vt ptz in lra. Nā facta est mētio de semie de spinis r ō petra. r postea illi ām declarant h mō. Semia sūt vbū dei. spine sūt divitie rēporales. petra est mēs arida. Et fit p modū hortātis vt h. Anthenor potuit medās elapsus achiuis. Illiricos penetrare sin⁹ rc. Aliō exemplū. vt Helyas erat silis nob passibil' r orōne orauit vt nō pluer et sup terrā. r nō pluit. Ire in euāgelio Respicite volatilia celi que nō serūt neq metūt neq congregāt in horrea. sz pater vester celestis pascit ea. Aut p modū deterrentis. vt h. Aut nō sic frigi⁹ penetrat lacedemona. Ledeāq belenā troianas verit ad vrbes. Aliud exēplū habet in euāgelio. In illā hora q fuerit in tecto r vasa ei⁹ in domo nō descēdat tollere illa r q in agro sil'r nō redeat retro.

s^c ppositiua seruās scationē .i. ppōis

Protheſiosparalange **Alterius vox vna tenens vim prepositiue**

talis figura

Vt supra pro de fit protheſiosparalange

¶ Executo singulatim de figurs ām ordinē Donati. h pseqt de quibusdā figurs q pnt retorqri diuersimode ad dictas. Dicit g q protheſiosparalāge est vn⁹ ppōis p alīa positio. vt sup p de. vt i ir/

gilio. Mlra sup priamo. i. de priamo. Jn p inter. vt accepit eũ in vl
nas suas. i. inter vlnas. Bñdicta tu in mulieribꝫ. i. inter mlieres.
et sic de alĩs. Et ꝺr a prbesis qꝫ est prepõ. ⁊ paralãge mutatio. qñ
mutatio ꝓpositionis in prepositionem.
pro qñ denotas.

Cum plus significas dices minus. hec tibi fiet
illa figura . affirmãdo. . i. duplex negatio Liptota.

Liptota. fit sub ea firmando negatio bina

¶ Liptota est cũ mĩꝰ dicim⁹ ⁊ plꝰ significam⁹. vt mihi iussa capescere fas est. Vel fit qñ due negatões faciũt vnã affirmatõez. vt nõ nunq̃ legi. i. mltoties legi. Et ꝺz fieri p negationẽ magꝭ affirmãdo sniaz vt nõ mediocriter ꝓturbat animꝰ meꝰ. i. valde ꝓturbat animꝰ
talẽ figurã (meꝰ.

Describendo locum topographiam faciemus. Topogr/
phia

¶ Topographia est loci ẏa descptio. vt in Ouidio. Et simꝰ adũcos modice falcatꝰ in arctꝰ. Aliꝺ exẽplũ. Est in ꝓspectu tenedos notissima fama insula. Est ⁊ alia figura dicta topothesia. ⁊ ẽ loci ficta descptio. vt est i secessu lõgo locꝰ iusula pꝛtũ. Efficit obiecta latex ⁊c.
talis figura

Cronographia solet certum describere tẽpus Cronogr/
phia

¶ Cronographia est tpis descptio. vt in Ouidio. Nãq̃ sub auroꝛa tã dormitãte lucerna. Tpe q̃ cerni somnia vera solẽt ⁊c. Et dicit a chronos. i. tẽpus. ⁊ gphus scptura. Aliud exemplũ. Tpus erat q̃ prima quies mortalibꝫ egris. Incipit ⁊c.
sc̃res . i. ecõuerso

Si dicatur agens patiens res vel viceuersa
p qñ equali
Siue modꝺ simili fiet conuersio facta
illa figura . i. bucce pflauerũt fistulã
Fiet hypallagium. perflauit fistula buccas Hypal/
lagium.

¶ Hypallagiũ est ordo sentẽtie cũ verbis mutat⁹. Fit em̃ quãꝺo agens ponit̃ p patiente vel ecõuerso. vt ptz in lra (perflauit fistula buccas) id est bucce perflauerũt fistulã. Aliud exemplũ. Date classibus austros. pro classes austris.
faciẽs talẽ figuram

Personamq̃ nouam formans dat prosopopeyam Proso/
popeia

¶ Prosopeia est nouepsone fictio. Fit enim quãꝺo res animata ⁊ rationalis loquit̃ ad rẽ in animatã vel ecõuerso, vel quãꝺo rõnale loquit̃ ad irrationale vel ecõuerso,

pſone nō pñti depoſitus talis figura

Apoſtro pha — Abſenti ſermo directus apoſtropha fiet

s^c pſone .ſ. in ꝓficiēdis epl'is

Sic loquor abſenti ſcriptam dum mitto ſalutem

¶ Apoſtropha eſt ſermonis a pſona ad pſonā directio. Et ſic fit. vt ſi fact⁹ fuerit ſermo de aliq̄ in pſona tercia, z poſtea dirigat ad eū/dem in ſcā pſona. vt Nec te tua plurima pātbu labātē pieras. nec apollinis texit. Dē etiā exēpla plurima repies i autoribz in litter⁊ miſſiuis.

Endia/dis. — s^c nomē .i nomē ſubſtātiū mutatū

Eſt adiectiuum ſubſtantiuo reſolutum

.i. ſubſtātiuū in adiectiuū talē figurā facio

Aut econuerſo. ſic endiadim tibi fozmo

Armatumq̄z virum deſigno per arma virumq̄z

Armatoq̄z viro decet arma virumq̄z notare

¶ Endiadis eſt adiectiui i ſubſtātiuū vl' ſubſtātiui i adiectiuū ꝓmutatio ſiue reſolutio. vt in Virgilio. Arma virūq̄z cano, z in lra. Armatūq̄z virū zc. Et fit duob⁹ modis. ſ. ꝓiūcti z diſiūcti. Cōiunctī fit qñ adiectiuū z ſubſtātiuū ſil' ponūtur. vt in lra. vt armatū vir. Diſiūctim fit qñ ſolū adiectiuū ponit vel ſubſtantiuū.

.i. extra ꝓncipale ꝓpoſitū diſcurrit

Extra materiam deſcribens varia vagatur.

Echaſis — s^c grāmatici ſic dictā

Autor et hanc plures echaſim dixere figurā

¶ Echaſis eſt q̄dā euagatio materie. vl' eſt digreſſio q̄dā a ꝓncipali materia. vt apō georgica. Virgilū in tēpeſtat⁊ deſcriptiōe apparet. Sz nota q⁹ hec figura nihil valz niſi reuertat ad ꝓpoſitū ſuū qō ſi ſi talis figura cōmittit ſubſtātiuū (ar pulchra eſt.

Emphaſ — Emphaſis efficitur ſi fixum ꝓpzietatem.

notificās locas adiectiuū

Deſignans ponis vbi decet mobile poni

dico manifeſte ꝓ eſt ſceleratꝰ

Sic loquor expreſſe dicens dauus ſcelus ipſum

¶ Emphaſis eſt exp̄ſſiua locutio. Et fit cū volētes exp̄mere aliq̄s accidēs vtimur noie ſubſtātiuo p adiectiuo ꝓcātē illud accidēs ad maiorē exp̄ſſionē. vt ſi ponat ſcelus p ſcelerato. vt dauus eſt ipſum ſcelus. i. ipe dauus eſt ſceleratꝰ. z nō eſt alius ſicut ipe

talis figura reſoluēs p̄cedētia

Epheꝛe/geſis — Eſt epheꝛegeſis exponens dicta pzioza

¶ Cepheregesis ē succincta expositio p̄cedētiū. vt. ℔ Legerat b⁹ amor nomē titulūq; libelli. Et ℔ fit ad exp̄mendū sniam intentā.

p qñ taces .i. male talē figurā

Cum retices quod turpe sonat dices euphoniam — Euphonia.

p circumit p relliquie p relligio

Circuit hec et reliquie. dant religioq;

¶ Euphonia est bona sonoritas ī dictiōe ꝛ sideratā. vt in hac dictione (circuit) ꝛ nō circūit (reliquie) ꝛ nō relliquie (religio) ꝛ nō relligio (meridies) ꝛ nō medidies.

talis figura s⁹ suppositū

Dicitur esse lepos sermo directus ad vnum — Lepos

dcōe pl'is nūeri est exemplū

Vtens plurali. velut hic nostis bene p̄sul

¶ Lepos interp̄tat̄ vbanitas loquēdi. Et est lepos ad vnā p̄sonā plural' nūeri sermonis directio. vt p̄z ī l'ra (Nostis bene p̄sul). i. p̄latus. Hec figura inuēta est causa bonoris.

p tali accīte locare

Pro numero numerum. pro casu ponere casum

talis figura discōuentia

Sic facit antitheſis. inter se dissona iunges — Antitheſis.

frequēter locari

Sepius audiui tempus pro tempore poni

Ludere ludebant ad ludendumq; vacabant

.i. vnū tēpus ponit̄ p alio

In prophetijs mutantur tempora sacris.

¶ Antitheſis est accītis p accidēre positio. Et fit qñ casus ponit̄ p casu. Vt vbē quā statuo vestra est. Numer⁹ p nūero inq̄ntū resultat ī proprietas ꝑstructibiliū. vt turba ruunt. Vel aliter. vt multo milite. i. multis militib⁹. Tp̄s p tpe. vñ Virgili⁹. Exaudiri gemitus p exaudiebat. Et in ꝓphetijs ponit̄ p̄teritū pfectū p futuro. vt in Daniele. Affuit hircus ab aq̄lone ꝛc. vbi ponit̄ affuit p aderit ꝛ hoc fit causa maiꝝis certitudinis.

p talē figurā correspōdent

Verba per antiteton respondent vltima primis — Antithe/

Sunt daniel noe iob castus rectorq; maritus

¶ Antitheton put sumit̄ ī ℔ loco est subsequentiū ad p̄cedētia reductio. vt cū singula singulis correspondēt. vt p̄z in l'ra (Sunt daniel ꝛc) Castus reducit̄ ad ly daniel, rector ad noe, maritus ad Job.

Fit etiã antitheton cũ cõtraria ꝓtrarꝫ opponunt. vt apud Ouidium ꝑmo metham. phoseos. Frigida pugnabãt calidis. humẽtia siccis. Mollia cũ duris. sine pondere habentia pondus.
.i. responsum dãs opponenda.

Antipophara

Respondens ad ea que tibi sunt obijcienda
cõmittis talẽ figurã queratur
Das antipopharam. cum nil tamen obijciatur

¶ Antipophara est tacite obiectiõi ꝓlata rñsio. vt ꝫ sonat lra. Exẽplũ hꝫ i Ouidio. Oia nãq; tuo senio: te ꝯre remisso. Retulerat nato nesto: at ille mihi. Aliꝺ exẽplũ. Nil mihi rescribas. attñ ipe veni
cõtrarios talis figura

Anticlasis.

Sensus oppositos notat anticlasis eodem
Verbo. non obsto. sed toto posse resisto

¶ Anticlasis est snie ꝯrie in oõne ꝓtinua positio vt ꝓz in lra (nõ obsto. sꝫ toto posse resisto) Et ꝺr ab anti qꝺ est ꝯ. et clasis snia.
cũ fmõe pmutat talis figura sniam

Antimetabola.

Cum verbis vertit antimetabola sensum
Non vt edas vivas. sed edas vt viuere possis

¶ Antimetabola est i oõne ꝓtinua fmõis cũ snia pmutatio. vt ꝓz in lra. Nõ vt edas vivas. sed vt viuere possis edas
.i. loq aliq̃d aliq̃n sc̃qꝺ famur

Incipimus fari quicq̃ quandoq; sed illud
volũtarie cessamus interrũpim⁹
Vltro desinimus. intercipimusq; tacendo

Aposiopisis

exigit talis figura
Vult aposiopisis dici defectio talis

¶ Aposiopisis in coloribꝫ rhetoricꝭ vocat ꝑcisio. Aposiopisis ẽ sententie ꝓ oõnẽ interceptio. Et fit qñ incipim⁹ fari ꝯcq̃ z vltro. i. volũtarie (desinim⁹ illꝺ) qꝺ intecipim⁹ tacẽdo illꝺ. vt i hꝫ exẽplo Therentij. Ego ne illã. q̃ illũ q̃ me. q̃ me nõ. hoc est ne illam digner aduẽru meo. q̃ illũ ꝑposuit mihi. q̃ me spreuit. q̃ me nõ suscepit heri. Aliud exemplũ. Nunquid ego recolo que tu. sed dicere nolo.
talis figura vno locare aliud

Eupbonismos

Euphonismos erit ꝓ verbo ponere verbum
Exultat domini laudem mea lingua superni

¶ Euphonismos ẽ positio ꝟbi ꝓ ꝟbo, vñ ꝑs. Exultauit lingua mea iusticiã tuã. id est cũ exultatione decantauit. Etiã ꝓz in littera (Exultat domini laudem)

De synepthesi

.i. accidēs variabit talis figura
Contingens verbi mutat synepthesis ecce — Syne ptbesis
.i. vna creata scz eua s^c mulieres
Vnica facta fuit mulier. que sunt modo plures
variatio .i. nr̄m modū loq̄ndi
Jsta sed in nostrum mutatio non venit vsum

¶ Synepthes ē accēntis pmutatio i oro͂ne diuersa. Et fit duob⁹ modis. Prio q̄n fit pmutatio nūeroꝝ. vt ptz i lra (Vnica mulier facta fuit q̄ sūt mō plures. z ptinet sub sylepsi. Scdo q̄n fit pmutatio psonarū vt b (Dñi est sal⁹ z sup pplm tuū bñdictio tua. Et hec spēs reducit ad apostraphā. Nota q̄ hac figura nō lz nob vti, iō dic. Jsta sz i
.i. due spēs ista figura (nostrū.

Dicuntur bine species hec synthesis esse
s^c q̄ dcā est s^c illud accūs mutam⁹
Scilicet hec z ea qua personam variamus

Nobis parce deus nostros lauet ille reatus

¶ Quasi dicat q̄ synthesis fit duob⁹ mōis. vt dirim⁹ añ. Construe (spēs synthes dicūt esse bine. s. hec) s^c de q̄ dictū est in p̄cedēti b⁹ versiū (z ea q̄) i. p. quā (variam⁹) i. mutam⁹ (psonā) vt pz ibi (Nobis pce de⁹. nr̄os lauet ille reat⁹) Ecce p̄mo i scda psona loquimur cuz dicim⁹ parce. Deinde in tercia cū dicimus lauet.

erigit talis figura s^c pauc; significare — Oligo pomenō
Vult oligopomenon ex dictis plura notare
.i. cognita relatione narrare
Moto sermone sic plura decet memorare
filiū reg; .s. belenā vroē s^c pvim illū vīz ma
icēdit. s. carnal' troianoꝝ reg; menelai ad bellū gnanimū
Vrit amor paridem. nuptam rapit. armat attridem
.s. inter grecos templū .i. post q̄z troia capta fuerit succē
vidicta z troianos palladis ditur z fundit⁹ euertit
Vltio. pugnatur. fit machina. troia crematur

¶ Oligopomenon est sub paucis verbis multoꝝ cōprehēsio. vt ptz in tertu. in quo p duos versiculos tota hystoria troiana cōprehēdit Aliud exemplū. Mors mala. mors intus malus actus. mors foris vsus. Tumba. puella. puer. lazarus ista notant.

declarans talis figura .i. ignota .i. p eq̄ ignota
Exponens erit homophosis non nota per equa — Homo phosis
incognita est exemplum
Vel magis ignota. dic alchitrop esse canillam

Inches
1
2
3
4
5
6
7
8
Centimetres
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
Farbkarte #13
B.I.G.
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black